UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

urn:nbn:de:hbz:466:1-74724

Visual Library

Th. 475 a

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

SEU EJUSDEM

CONTINUATIO,

Quæ SUPPLEMENTI loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt EDITIONIBUS, ROMANÆ, & LUGDUNENSI.

Accedunt, prout in Editione Romanâ, eorum Pontificum Vitæ, quorum Bullæ hîc recens prodeunt; Appendices insuper suis quique locis assignati.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS,

Complectens Constitutiones ab INNOCENTIO XIII. & BENEDICTO XIII. editas.

Collegii Universitäts Paderborn 1777

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ *editum* 1736.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol, & Typograph.

MDCCXL.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

SEU EJUSDEM

CONTINUATIO,

Cum Supplemento loco Ind, cum Indice omnium quæ continentur BULLARIIS,

ROMANO, & LUCENSIBUS.

Accedunt, præter in Editione Romana, eorum Constitutiones IV. ad quarum nullo hic notus
a prodiere; Appendix triplex Pontificiarum

CUM NOTITIIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS.

Complectens Constitutiones ab INNOCENTIO XIII.
ad BENEDICTUM XIII. editas.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI CONSB. & Soc. Bibliopol. & Typograph.

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur.

INNOCENTII XIII.

ANNO PRIMO.

Const.

I. PRivilegia Universitatis Doctorum Urbini confirmantur. *pag.* 1.

II. Privilegia Conclavistarum. 12.

III. Privilegia Dapiferorum. 18.

IV. Privilegia Familiarium S. Suæ. 22.

V. Jubilæum universale initio Pontificatus. 27.

VI. Continuatio Visitationis Apostolicæ locorum Piorum Urbis. 29.

VII. Alternativa Officiorum in Provincia S. Antonii Lusitaniæ Fratr. Min. de Obs. Discalc. 30.

VIII. Privilegia pro Capellanis S. Suæ. 31.

IX. De juramento Laicorum Fratr. de Observantia Reform. ac Tertii Ordin. in Regno Siciliæ pro præcedentia Clericorum. 35.

X. De exemptione Fratr. S. Jo. Dei a Jurisdictione Ordinariorum pro Congregatione Hispaniæ. *ibid.*

XI. Confirmatur concessio Privilegiorum Hospitalis S. Jo. Hierosolym. Hospitali B. Mariæ Theutonicorum. 38.

XII. Privilegia Exprovincialium sui Ordinis pro Pœnitentiariis Minoribus S. Joannis in Laterano de Urbe. 39.

XIII. Facultas Guardiano, & Custodi S. Sepulchri conferendi Sacramentum Confirmationis. 40.

XIV. Exemptio Militum Theutonicorum ab oneribus ad instar Hierosolymitanorum. *ibid.*

XV. Decretum de reductione Magistrorum Provinciæ Castellæ Eremitarum S. Augustini. 41.

XVI. De necessitatibus locorum Terræ Sanctæ. 42.

XVII. Creatio Puerorum honorariorum in Comites Palatinos. 43.

XVIII. Festum S. Antonii de Padua de præcepto pro Regnis Hispaniarum, & Americæ. 44.

XIX. De nullitate Edicti Senatus Lucernæ super expensis Monialium. *ibid.*

XX. Publicatio literæ Processus die Cœnæ Domini. 45.

XXI. Sex gradus Magisterii pro Provincia Peruan. Eremitarum S. Augustini. 49.

XXII. Octo gradus Magisterii pro Provincia Mexicana Eremitarum S. August. *ibid.*

XXIII. Sex gradus Magisterii pro Provincia Mechoacan. Eremit. S. Augustini. 50.

XXIV. Quod Indulgentiæ Canonicorum Lateranen. fruantur a Canonicis Regularibus S. Augustini Superioris Germaniæ. *ibid.*

ANNO SECUNDO.

XXV. De reunione Cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Fr. de Obs. Discal. Hispaniæ. *pag.* 51.

XXVI. Ampliatio numeri Magistrorum pro Provincia Aprutina Fr. Prædicatorum. 52.

XXVII. De statutis Congregationis S. Hippolyti in Indiis Occident. 53.

XXVIII. Erectio Universitatis in Civitate S. Jacobi de Leon de Caracas. 55.

XXIX. Alternativa Vicariatus Generalis inter tres Provincias Ord. B. Mariæ de Mercede Excalceatorum. 56.

XXX. Decretum super quarta funerali, & ingressu Parochorum in Ecclesias Regularium. 57.

XXXI. Decretum pro Inquilinis tempore an. 5. 58.

XXXII. Restauratio disciplinæ Ecclesiasticæ in Regnis Hispaniarum. 60.

ANNO TERTIO.

XXXIII. Approbatio obsequii exhibiti erga Sanctitatem S. a Capitulo Gen. Ord. Min. de Observ., & Reformatorum. 65.

XXXIV. Aggregatio Cœnobii Thorunen. Provinciæ Poloniæ majoris Fr. Min. de Observ. 66.

XXXV. Facultas suscipiendi Lauream Doctoratus pro Magist. Carmelitis Provinciæ Portugal. 68.

XXXVI. Augentur sex Magistri in Provincia Chilen. Erem. S. Augustini. *ibid.*

XXXVII. Indulgentia plen. perp. pro Ecclesiis Ord. S. Birgittæ in ejus Festo. 69.

XXXVIII. De voto Fr. Consanguineorum in Capitulis pro Eremitis S. Augustini Discalceatis. *ibid.*

XXXIX. Indulgentia plen. perp. pro Ecclesiis Monachorum S. Hieronymi Congregat. Lombardiæ in Festo S. Paulæ. 70

XL. Facultas suscipiendi Lauream Doctoratus Magistris Carmelitis Provinciæ Bahiæ in Brasilia. 71.

XLI. Eadem facultas pro Magist. ejusd. Ord. Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia. *ibid.*

XLII. Prohibetur Judæis novarum rerum mercatura. 72.

XLIII. Decretum de recitatione officiorum propriorum Sanctorum pro Canonicis Præmonstraten. Congregat. Hispaniæ. 75.

XLIV. De reservatione bonorum pro Ruthenis ad fidem reevertentibus. 76

XLV. Decretum de cultu B. Andreæ de Comitibus. *ibid.*

BENEDICTI XIII.

ANNO PRIMO.

Const.
I. PRomulgatio Canonizat. B. Andreæ Corsini. *pag.*78.
II. Promulgatio Canonizat. B. Francisci Borgia. 81.
III. Promulgatio Canonizationis B. Joannis a Capistrano. 84.
IV. Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ a Bononia. 87.
V. Promulgatio Canonizationis B. Felicis a Cantalicio. 89.
VI. Privilegia Conclavistarum. 91.
VII. Privilegia Dapiferorum. 97.
VIII. Jubilæum Universale initio Pontificatus. 101.
IX. Decretum pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Min. Discalc. strict. observ. Castellæ veteris. 103.
X. Jubilæum Universale anni Sancti 1725. 104.
XI. Indulgentia plen. perp. in Ecclesiis Ordinis Cistercien. in Festo S. Stephani Abbatis. 107.
XII. Suspensio omnium Indulgentiarum vertente anno Universalis Jubilæi. *ibid.*
XIII. De exemptione Præsulum Regni Neapolitani a Spoliis Cameræ Apostolicæ debitis. 108.
XIV. Institutio Promotoris Generalis Fisci pro causis Curiarum Ecclesiasticarum. 110.
XV. De mente Pontificis circa Jubilæum initio sui Pontificatus. 111.
XVI. Indulgentia plen. perp. in Ecclesiis Ord. S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum in Festo S. Caroli Borromæi. 112.
XVII. De continuatione Visitationis Apostolicæ Cleri, & Ecclesiarum Urbis. *ibid.*
XVIII. Decretum pro auctoritate Prioris S. Mariæ super Minervam in Pœnirentiarios Basilicæ Liberianæ. 113.
XIX. Decretum Reformationis duorum Conventuum Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo. 115.
XX. Facultas vendendi vel permutandi libros superfluos pro Ministris Provincialibus Capuccinorum. 116.
XXI. Facultas Ruthenis redeuntibus ad Ecclesiam recuperandi, & retinendi bona sua. 117.
XXII. Jurisdictio cumulativa in omnibus causis Cardinalis Vicarii Urbis. *ibid.*
XXIII. De variis Juribus Ecclesiæ, & Archiepiscopi Beneventani. 120.
XXIV. Quod Decanatus S. Collegii Cardinalium ad Episcopum Card. antiquiorem licet absentem pertineat. 122.
XXV. Concessio Privilegiorum Ordini S. Joannis Dei. 126.
XXVI. Decretum Translationis Corporis Ven. Ferdinandi a S. Josepho Ord. Eremitarum Sancti Augustini. 129.
XXVII. Indulgentia plen. perp. pro recitantibus antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus. 130.
XXVIII. Indulgentia perpetua pro recitantibus Coronam Septem Dolorum B. M. V. *ibid.*
XXIX. Facultas nominandi Judices Conservatores pro Fratribus SS. Trin. Redempt. Captiv. Castellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ. 131.
XXX. Facultas Gener. Minorum Conventualium erigendi Confraternitates Cordigerorum. *ibid.*
XXXI. Facultas gestandi Exomidem quatuor primis Patriarchis. 132.
XXXII. Annullatio Privilegiorum personalium Fratrum Min. Sancti Francisci in Regnis Portugalliæ. 133.
XXXIII. Reservatio dispensationis super voto perseverantiæ in Congregatione Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis. 134.
XXXIV. Privilegia Familiarium Sanctitatis Suæ. *ibid.*
XXXV. Decretum de Visitatore Provinciæ Assumptionis Tucumanen. in Indiis Occident. Ord. Minor. de Observ. 139.
XXXVI. Indulgentiæ Anni Jubilæi 1725. pro Monialibus, aliisque. 140.
XXXVII. Abrogatio privilegiorum personalium Monachorum S. Benedicti Congregationis Portugalliæ. 141.
XXXVIII. Annullatio electionis Cornelii Steenoven. in Archiepiscopum Ultrajectinum. *pag.*142.
XXXIX. Exceptio quarumdam Indulgentiarum a generali suspensione durante anno Jubilæi indicta. 143.
XL. Interdictio Regularibus ad Dignitates Ecclesiasticas promotis, ne aliquid extra Cœnobia exportent. *ibid.*
XLI. Concessio Privilegiorum omnium Universitatum Regni Galliarum pro duabus Facultatibus Oppidi Palen. 146.
XLII. Quod Commendatarii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani teneantur ad solutionem jurium Ærarii communis prædicti Hospitalis. 147.
XLIII. Confirmatio Constit. Pii II. quoad primos, & medios fructus Beneficiorum Ecclesiæ Beneventanæ. 149.
XLIV. Publicatio literarum Processus die Cœnæ Domini. 150.
XLV. Facultas pro Fratribus Prædicatoribus peragendi processionem SS. Rosarii absque licentia Ordinarii, & interventu Parochi. 154.
XLVI. Erectio Collegii Theologorum in Civitate Cæsenaten. *ibid.*
XLVII. Confirmatio cujusdam Decreti Clericorum Reg. ministrantium Infirmis pro Hispaniæ Provincia. 155.
XLVIII. Quod Indulgentiæ anno Jubilæi suspensæ possint Fideles illas applicare per modum suffragii. 156.
XLIX. De non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ Sancti Joannis. *ibid.*
L. Statuta circa Clericos Beneficiatos in habitu laicali incedentes. 157.
LI. Communicatio gratiarum Spiritualium Congregationis Cassinensis Congregationi Benedictinæ Augustanæ. 158.
LII. Resolutiones quædam pro Congregatione Bethlemica in Indiis Occidentalibus. 159.
LIII. De receptione, & dimissione Fratrum Ord. Prædicat. pro Congregation. S. Sabinæ, & Lombardiæ. 161.
LIV. Quod Abbates Regulares perpetui benedictionem ab Episcopis suscipere, vel petere saltem teneantur. 163.
LV. Usus Mitræ pro Capitulo Ecclesiæ Metropolitanæ Capuanæ. 165.
LVI. Erectio Conventus Carmeli Majoris in novam Provinciam Neapolitanam nuncupandam. *ibid.*
LVII. De Institutione Præbendæ Theologalis, & Canonici Pœnitentiarii pro Cathedralibus Italiæ. 167.
LVIII. Erectio Conventus Carmeli Majoris in Collegium studii Generali pro Provinciis Regni Napolitani Ordin. Carmelitarum. 168.
LIX. Confirmatio erectionis Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam, & subjectionis eidem Ecclesiæ Eugubinæ. 170.

ANNO SECUNDO.

LX. Approbatio bipartitæ alternativæ officiorum Provinciæ S. Saturnini M. Ord. Min. de Observ. 174.
LXI. Conceditur Canonicis Præmonstratensibus Congregationis Hispaniæ facultas recitandi Officia Sanctorum sui Ordinis. 175.
LXII. Conceditur Collegiis Societ. Jesu facultas eligendi in Patronum B. Aloysium Gonzaga. 176.
LXIII. De privilegiis Clericorum Regularium Minorum. *ibid.*
LXIV. De alternativa Officiorum Provinciæ Siciliæ Ord. Min. de Observ. 177.
LXV. Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede, ut unus ex Ordinibus Mendicantium. 179.
LXVI. Confirmatur erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem. 182.
LXVII. Decretum pro pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda. 184.
LXVIII. De nullitate electionis Cornelii Berckman in Archiepiscopum Ultrajectinum. 185.
LXIX. De Cathedrali Ecclesia Cingulana. 186.
LXX. Cavetur ne Monachi Cartusien. ullam Gratiam a Sede Apostolica absque Superiorum licentia obtineant. 188.

LXXI. De facultate conferendi gradus Doctoratus pro Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ord. B. M. de Monte Carmelo. *pag.* 188.
LXXII. De erectione Hospitii Matritien. vulgo *de la Passion* in Conventum Fr. Prædic. 189.
LXXIII. De Confirmatione quarumdam Ordinationum Capituli Generalis Carthusiensis. 191.
LXXIV. Decretum pro bono regimine Fr. Ord. S. Joannis Dei. 192.
LXXV. De facultate Superiorum Congr. Missionis concedendi literas Dimissorias Subditis suis. 194.
LXXVI. De facultate Priori Generali Carthusiæ Majoris facta visitandi Monasteria sui Ordinis. 195.
LXXVII. De Ecclesiis, quibus calices, & cerei a Senatu Rom. offerri debent. 196.
LXXVIII. De unione Congregat. Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis, cum Avenionensi. 197.
LXXIX. Publicatio Concilii Romani. 199.
LXXX. De Dotibus Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. V. pro Puellis Neophytis Conservatorii Catechumenorum. 200.
LXXXI. De facultate erigendi novas Domos pro Carmelitis Discalceatis. 201.
LXXXII. De erectione Collegii Missionariorum in uno Conventu Provinc. S. Gabrielis Fr. Min. Discalc. in Hispania. 203.
LXXXIII. Concessio Indulgentiæ etiam pro Defunctis Confraternitatibus B. M. V. de Rosario, & Sanctiss. Nominis Jesu. 204.
LXXXIV. De erectione novæ Provinciæ in Polonia pro Fratribus SS. Trin. Redemt. Capt. Congregat. Hispaniarum. 205.
LXXXV. Indulg. plen. pro Ecclesiis Ord. Præd. die Festo Omnium Sanctorum. *ibid.*
LXXXVI. Mandatum in favorem Canonicorum Reg. S. Antonii Abbatis. 206.
LXXXVII. Indulgentia pro Ecclesiis Ord. Præd. in septem feriis sextis ante Festum S. Vincentii Ferreri. *ibid.*
LXXXVIII. De receptione Fratrum Congr. S. Marci, & S. Jacobi Veneti in Provincias Romanam, & Venetam. 207.
LXXXIX. De nullitate gestorum Potestatis Sæcularis in Sabaudia contra Monasterium S. Bernardi in Valesia Ord. Canonicorum Regular. Sancti Augustini. *ibid.*
XC. De confirmatione Privilegiorum Canonicorum Metropolitanæ Lucen. 209.
XCI. De suppressione Ecclesiæ Parochialis B. Gregorii ad pontem 4. Capitum de Urbe. 211.
XCII. De jure suffragandi pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ. 213.
XCIII. Indulgentiæ pro peragentibus pium exercitium Viæ Crucis. 214.
XCIV. Statuta pro Artis agrariæ sublevamine, & securitate Annonæ in mutationibus. 216.
XCV. De facultate creandi 50. Magistros in Italia, & 40. extra pro Generali Eremit. S. Augustini. 217.
XCVI. Indulgentiæ pro Ecclesiis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini. 218.
XCVII. Prohibentur transitus Fratrum Eremit. S. Aug. Congregationis S. Joannis de Carbonaria ad alias Congregat. dicti Ord. *ibid.*

ANNO TERTIO.

XCVIII. De privativa nominis Piorum operariorum in favorem Congregationis hujus nominis. 219.
XCIX. De electione ad sexennium Gen. Ord. S. Basilii Mag. *ibid.*
C. De suppressione Confraternitatis SS. Rosarii Civit. Anconitanæ, & applicatione bonorum ejusdem aliis locis Piis. 220.
CI. De censuris Episcopi Papien. in Canonicos. 222.
CII. De absolutione Coadjutariarum quorumcumque Officiorum. 223.
CIII. De facultate administrandi Sacramenta pro Presbyteris S. Joannis Dei in America. *ibid.*
CIV. Quod Commissarius Tertii Ord. Carmelitarum Provinciæ Fluminis Januarii inconsulto Generali removeri non possit. 224.
CV. De usu Cucullæ pro Monachis S. Hieronymi Provinciæ Portugalliæ. *pag.* 225.
CVI. Confirmatio Decretorum Capituli Generali Monachorum S. Hieronymi Provinciæ Portugalliæ. *ibid.*
CVII. Beatificatio Servæ Dei Hyacintæ de Marescotti. 226.
CVIII. De Tempore, quo Abbas Gen. Congreg. Vallisoletanæ Ord. S. Benedicti visitare debeat. 227.
CIX. De electione Abbatis Monasterii de Monte Serrato. 228.
CX. De confirmatione Privilegiorum Theatinorum. 229.
CXI. De reunione Monasterii de Sagittario Provinciæ Calabriæ. 246.
CXII. De erectione Ecclesiæ Cathedralis Lucanæ in Sedem Archiepiscopalem. 247.
CXIII. Statuta quædam pro Civitate Ravennæ. 249.
CXIV. Indulgentia plen. pro peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ in Civitate Mexican. 252.
CXV. Erectio Hospitalis B. Gallicani in Urbe. *ibid.*
CXVI. Statuta quædam pro Monachis Congregat. Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti. 260.
CXVII. Promulgatio Canonizationis B. Agnetis ex Monte Politiano. *ibid.*
CXVIII. De extinctione cujusdam fundi pro agendis Beatificationibus, & Sanctificationibus eorum qui cum sanctitatis fama obierunt in Ordine Servorum B. M. V. 262.
CXIX. De confirmatione quarumdam Sanctionum Capituli Gener. Congr. Cassinen. 263.
CXX. Promulgatio Canonizationis B. Stanislai Kostkæ. 265.
CXXI De numero 30. Magistrorum pro Provincia Bethica Ord. Eremit. S. Augustini. 268.
CXXII. De residentia Provincialis Fratrum Sancti Joannis Dei in Conventu S. Catharinæ Neapolis. 269.
CXXIII. De abrogatione privilegiorum Personalium Fratrum S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ. 270.
CXXIV. Quod Carmelitæ Provinciæ Portugalliæ, oneribus Missarum, quas nequeunt celebrare, una Missa solemni satisfacere valeant. 271.
CXXV. Deputatio executoris decreti de abolitione privilegiorum personalium Fr. S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ. 272.
CXXVI. De Hebræis denunciatis, quod velint suscipere Baptismum. 274.
CXXVII. De confirmatione Privilegiorum, & gratiarum locis Terræ Sanctæ, & Minoribus de Observ. ibi orantibus concessorum. *ibid.*
CXXVIII. De laurea Doctoratus pro Fratribus Carmelitis Provinciæ Bethicæ. 277.
CXXIX. De observantia Cæremonialis Episcoporum ab hoc Pontifice emendati. 278.
CXXX. Erectio Archiconfraternitatis Conceptionis B. M. V. in Ecclesia de Aracœli. 279.
CXXXI. De exemptione a decimis pro Carmelitis excalceatis Congreg. Hispaniarum. 280.
CXXXII. De erectione Seminarii pro Missionariis in Indiis Orientalibus, & Occidentalibus Min. de Observ. Discalceatorum. 282.
CXXXIII. De alternativa tripartita in Provincia Meriana Min. Refor. in Hungaria. 283.
CXXXIV. De facultate concedendi dimissorias subditis suis pro Cap. S. Petri de Urbe. 284.
CXXXV. De privilegiis Ordinis Prædic. 286.

ANNO QUARTO.

CXXXVI. De Privilegiis Officialium Erem. Sancti Augustini Provinciæ Portugalliæ. 301.
CXXXVII. De suffragio Min. Provincialis, & Definitorum Ord. Minorum, pro Familia Ultramontana. 302.
CXXXVIII. De facultate petendi subsidia charitativa pro captivorum redemptione Fratribus B. M. de Mercede facta. *ibid.*
CXXXIX. Statuta pro Archiviis locorum Piorum totius Italiæ. 303.
CXL. Statuta pro bono regimine Congregat. Doctrinæ Christianæ Avenionen. 307.
CXLI. De Privilegiis Ord. Carthusianorum. 309.

CXLII. De exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ord. in Regno Galliarum. *pag.* 310.
CXLIII. De annullatione Præsentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ Ordinis Erem. S. Augustini. *ibid.*
CXLIV. De præcedentia Canonicorum Regularium Lateranen. in processionibus &c. 311.
CXLV. Facultas ut Vicarius Provincialis Provinciæ Meranionis in Brasilia lauream Doctoratus suis subjectis conferre possit. 313.
CXLVI. De numero 36. Magistrorum in Provincia Aragoniæ Ord. Erem. S. Augustini. 314.
CXLVII. Erectio Studii generalis in Civitate Camerinensi. 315.
CXLVIII. Quod Eremitæ S. Augustini Congregationis Hispaniar. Indiarum, Sandalis uti possint. 317.
CXLIX. Facultas gestandi Galeri redimiculum violacei coloris pro Votant. Signat. Justit. 318.
CL. De modo dimittendi unum ex Assistentibus a Congregatione Missionis. *ibid.*
CLI. Quod distributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicæ. 319.
CLII. Reformationes Const. Ord. Serv. B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis. *ibid.*
CLIII. De confirmatione quorumdam Decretorum Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Capt. Congregationis Hispaniæ. 322.
CLIV. De erectione decem Conventuum Fratrum Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Captiv. in novam Provinciam. 324.
CLV. Statutum de non conficiendis Testamentis in partibus Indiarum absque largitione eleemosinæ applicandæ Monti erecto pro Animabus Purgatorii. 325.
CLVI. De privilegiis Abbatis Montis Casini Ord. Sancti Benedicti, ejusque Ecclesiæ, & Monasterii. 326.
CLVII. Confirmatio Privilegiorum Monachorum Ord. S. Benedicti Congregationis de Observantia in Regnis Hispaniarum. 327.
CLVIII. Confirmatio separationis quorumdam Conventuum cum Residentia a Provincia S. Andreæ, eorumque unio Provinciæ Flandriæ Ord. Min. de Obser. Recollectorum. 328.
CLIX. Permissio eleemosinæ pecuniariæ pro celebratione Missarum Minoribus Provinciæ Reformatorum Vallis de Mazzara Ord. S. Francisci de Observantia. 329.
CLX. Statutum circa durationem quorumdam officiorum pro Fratribus Ord. Eremitarum S. Augustini. 330.
CLXI. De Erectione Provinciæ Italiæ Fratrum Discalceatorum Ord. SS. Trinitatis Redempt. Captivorum. 331.
CLXII. De facultate Ministri Generalis Minorum Capuccinorum restituendi Discretos Conventuales in Provinciis Hispaniarum. 332.
CLXIII. Interdictio prædicationis Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum. 333.
CLXIV. Confirmatio Alternativæ Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca. 334.
CLXV. Statutum pro oppositoribus ritus communis Fratrum Ord. B. M. de Monte Carmelo strictæ Observantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia. 335.
CLXVI. De approbatione quorumdam Actorum Capitularium Eremitarum S. Augustini Provinciæ Castellæ. 336.
CLXVII. Indictio Jubilæi pro Italis, & Insulis adjacentibus. 337.
CLXVIII. Quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis Provinciæ Philippinorum Ordinis Eremit. S. Augustini, suffragium ferre possint in Capitulis Provincialibus. 338.
CLXIX. Quod Fratres Discalceati B. M. de Mercede Redempt. Capt. in Choro dumtaxat cantum Gregorianum adhibere possint. 339.
CLXX. De extensione Privilegiorum Tertiariorum Ord. S. Francisci ad Tertiarios Ord. B. M. de Mercede Redempt. Capt. 340.
CLXXI. De facultate decreta, & statuta condendi concessa Fratribus Ord. Discalc. SS. Trinitatis Redempt. Capt. Congreg. Hispaniæ. *ibid.*
CLXXII. De Canonicis Regularibus Præmonstratensibus *pag.* 341.
CLXXIII. De quinque Consiliariis Ordinis Carmelitarum. *ibid.*
CLXXIV. De jure concesso Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus convocandi vocales ad Capitulum Gener. 343.
CLXXV. De concessione Præmonstratensibus omnibus facta recitandi Officia trium Sanct. *ibid.*
CLXXVI. De Indulg. Monialibus S. Ursulæ in die renovationis votorum concessa. 344.
CLXXVII. De præcedentia Canonicorum Lateran. in Processionibus, pro Congreg. omnium Sanctorum Olomacen. *ibid.*
CLXXVIII. Declaratur Terra Roncilionis Civitas. 346.

ANNO QUINTO.

CLXXIX. Damnantur quædam Folia Gallico idiomate conscripta. *ibid.*
CLXXX. Quædam Decr. Capit. Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceat. confirmantur. 347.
CLXXXI. Damnantur duo libri Gallico idiomate impressi. 348.
CLXXXII. De unione quorumdam Capitalium Seminarii Civitatis Plebis. 349.
CLXXXIII. De confirmatione ejusdem Instrumenti Emphyteutici inter Eminentissimum & Reverendissimum Card. Finy, & Congr. Cœlestinorum super Abbatia S. Clemenris in Piscaria, nullius Diœcesis. 350.
CLXXXIV. De subjectione Tertiariorum Ord. Carmelit. Magistro Generali ejusdem Ord. 359.
CLXXXV. Statuta quædam circa Fratres Bethlehemitas in Indiis Occidentalibus. *ibid.*
CLXXXVI. Statuta nonnulla circa Gabellarum fraudatores. 362.
CLXXXVII. De Monialibus Sanctæ Radegundis Mediolanen. 365.
CLXXXVIII. De libertate Nunciaturæ, & Pontificum auctoritate in Regno Poloniæ. 366.
CLXXXIX. Concessio ejusdem Cœnobii Carmelitarum in Grangiam alterius Collegii eorundem instruendi Bononiæ. 368.
CXC. De exemptione Terræ vulgo -- *Vetralla* -- a jurisdictione Præsulis Gubernat. Viterb. 370.
CXCI. De conventionibus initis inter Religionem Dominicanam, & Ministros Cameræ Apostolicæ super exemptione a Gabellis, Collectis, & Datiis. 371.
CXCII. Statuuntur inhabiles ad quascumque dignitates ligiosi S. Basilii Mag. eas sibi procurantes. 374.
CXCIII. De erectione custodiæ Alsatiæ Min. Capuccinorum in novam Provinciam. 375.
CXCIV. De executione constitut. generalium Ord. Min. de Obser. Refor., & Brevis Urb. VIII. 376.
CXCV. De facultate concessa Definitorio Generali Congreg. Hispaniarum Canon. Regul. Ord. Præmonstraten. creandi unum Vocalem in quolibet Capitulo Gener. 377.
CXCVI. Confirmatio Chirographi, quo Gubernium Castri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apostolici. 378.
CXCVII. Confirmatio Decreti de prohibitione cujusdam libri Italico idiomate impressi. 379.
CXCVIII. Indulgentia plen. visitantibus aliquam ex Ecclesiis Fr. Ord. Serv. B. M. V. die 11. Febr. 380.
CXCIX. De confirmatione omnium Privilegiorum Cistercienfibus concessorum. *ibid.*
CC. De Canonizatione B. Joannis Nepomuceni. 383.
CCI. De erectione Collegii Cerasoli, ejusque unione Collegio Urbis vulgo -- *Nazareno* -- *ibid.*
CCII. De alternativa electione Provincialis, & Definit. Provinciæ Brixien. Ord. Capuc. 387.
CCIII. De Martyrio Fr. Felicis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum. 388.
CCIV. De prohibitione, ne erigantur Mendicantium Conventus in Hispaniis, nisi cum quibusdam conditionibus. 389.
CCV. De iis, qui reperiuntur separati ab Ecclesiastica communione anno Jubilæi. 390.

CCVI. De dispensatione ejusdem voti a Magistratibus & electis Civ. Pampilonensis facti. *pag.* 391.
CCVII. Confirmatio Indulg. ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congreg. Vallisol. Ord. S. Benedicti concessarum. 393.
CCVIII. Confirmatio Const. Inn. XIII., circa mercaturas rerum novarum a Judæis non faciendas. 395.
CCIX. Concessio quorundam privilegiorum nonnullis Sanct. Suæ familiaribus. 398.
CCX. De suppressione Congreg. Angelorum in Provincia Gallo-provinciæ erectæ. 403.
CCXI. Statuta quædam pro Reformat. Fr. B. M. de Monte Carmelo in Prov. Pedemontana. 404.
CCXII. De reintegratione Eccl. S. Leonis Civ. Feretranæ juxta primævum statum. 407.
CCXIII. De facultate Nuncio Neapol. concessa procedendi contra quoscumque Religiosos. 409.
CCXIV. Revocatio concessionis Sacelli S. Michaelis Archang. in Eccl. S. Eustachii, & hujus in pristinam possessionem reintegratio. 410.
CCXV. Indulgentia Monachis, & Monialibus Ord. Chartusianorum concessa. 413.
CCXVI. Confirmatio quarumdam Constit. Fr. Ord. Minorum de Observantia. *ibid.*
CCXVII. De prohibitione deferendi habitus Ord. Minorum de Observantia. *ibid.*

ANNO SEXTO.

CCXVIII. Indulg. plen. visitantibus aliquam Eccl. Canon. Regul., vel Monial. Ord. Præmon. 415.
CCXIX. De facultate concessa Ord. S. Franc., Civ., ac Diœc. Asculanæ recitandi Officium, & celebrandi Missam B. Seraphini de Asculo. *ibid.*
CCXX. Confirmatio Decreti Congreg. Indicis circa damnationem quorumdam Librorum. *ibid.*
CCXXI. Statuta circa Abbates Titul. Congr. Montis Oliveti Ord. S. Benedicti. 416.
CCXXII. De erectione Congr. vulgo--*la Buona Morte*--in Eccl. Domus Profess. Soc. Jesu. *pag.* 417
CCXXIII. De præeminentiis, quibus frui debent Vocales Indiar. Occidental. Ord. Min. 420.
CCXXIV. De facultate Præfecto, & Definit. Gener. Ord. Fr. Bethlehemitarum concessa admittendi aliquos Presbyteros Seculares ad professionem. *ibid.*
CCXXV. Extensio literarum Sanct. Suæ circa Tertiarios Ord. S. Francisci, ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis. 421.
CCXXVI. Annullatio Ordinationum in quibusdam foliis Gallico idiomate impressis contentarum. 422.
CCXXVII. Annullatio Ordinationum, & foliorum Gallico idiomate impressorum prohibitio, in quibus eædem Ordinationes continentur. 423.
CCXXVIII. De Fr. Ord. S. Joan. Dei, ne admittant extraneorum favores pro consecutione dignit. 424.
CCXXIX. De Edictis, aliisque gestis per Magistratus Sæculares adversus Decr. extensionis Sancti Greg. PP. VII. ad universos Christifideles, qui ad horas canonicas tenentur. *ibid.*
CCXXX. De Beatific. Petri Forerii de Mataincuria, Sacerdotis Lotharingi, Ord. Canon. Regul. S. Augustini. 425.
CCXXXI. De augmento Vocalium Prov. Mexican. Ord. Min. S. Franc. de Observ. Discalceat. *ibid.*
CCXXXII. Confirmatio Decr. Capit. Gener. Ord. Min. S. Franc. de Obser., circa Moderationem Brevis Clementis XI. 427.
CCXXXIII. De confirmatione quarumdam literarum Apost. pro bono regimine Provinciæ Mexicanæ Discalceatorum S. Francisci. *ibid.*
CCXXXIV. Abrogatio Decr. Capit. Gen. Ord B. M. de Mon. Carm., & mandatur observatio ordinationum aliorum Capit. Gen. ejusdem Ord. 428.
CCXXXV. Reductio alternativæ electionis Vicarii Gen. Cong. Hispaniæ, & Indiarum Discalceat. Eremit. S. Aug. ad tres tantum Hispaniæ Provincias. 429.

INDEX
OMNIUM CONSTITUTIONUM,
Quæ in hoc Tomo XIII. continentur, ordine Alphabetico digestus.

INNOCENTII XIII.

ÆTerni Pastoris. pag. 76.
Alias fel. rec. 66.
Alias per recol. 51.
Alias pro parte. 69.
Apostolicæ Servitutis. 76.
Apostolici Ministerii. 60.
Creditæ Nobis cælitus. 44.
Cum ad infrascriptam. 40.
Cum fel. rec. 29.
Cum sicut dilecti. 68.
Dudum fel. rec. 35.
Emanarunt nuper. 57.
Emanavit nuper. 75.
Ex injuncti Nobis. 65.
Ex injuncti Nobis. 72.
Exponi Nobis nuper. 41.
Exponi Nobis nuper. 49.
Exponi Nobis nuper. ibid.
Exponi Nobis nuper. 50.
Exponi Nobis nuper. ibid.
Exponi Nobis nuper. 52.
Exponi Nobis nuper. 53.
Exponi Nobis nuper. 67.
Exponi Nobis nuper. pag. 71.
Exponi Nobis nuper. ibid.
Ex Romani Pontificis. 43.
Grata familiaritatis obsequia. 31.
In favorem Inquilinorum. 58.
Injunctæ Nobis divinitus. 69.
Injunctæ Nobis divinitus. 70.
Injuncti Nobis cælitus. 35.
Inscrutabili Divinæ Sapientiæ. 38.
Inscrutabili Divinæ sapientiæ. 55.
Militantis Ecclesiæ regimini. 40.
Motu proprio &c. 12.
Motu proprio &c. 18.
Nuper pro parte. 30.
Nuper pro parte. 56.
Pastoralis Romani Pontificis. 45.
Rationi congruit. 1.
Romanus Pontifex. 39.
Romanus Pontifex. 44.
Salvatoris, & Domini. 42.
Superni dispositione consilii. 27.
Venerabilibus Fratribus. 22.

BENEDICTI XIII.

AD Apostolicæ. pag. 206.
Ad augendam Fidelium. 112.
Ad augendam. 218.
Ad augendam. 252.
Ad augendam. 380.
Ad augendam. 413.
Ad ea per quæ. 204.
Admonet nos. 205.
Ad Pastorale fastigium. 147.
Ad Pastorale fastigium. 327.
Ad Pastoralis dignitatis. 414.
Æquitatis ac justitiæ. 378.
Æterni Pastoris. 117.
Æternus æterni Patris. 179.
Alias charissimi. 228.
Alias emanarunt. 201.
Alias emanarunt. 395.
Alias emanarunt. 414.
Alias emanavit. 175.
Alias fel. rec. 205.
Alias fel. rec. 331.
Alias nomine. 325.
Alias nos. 207.
Alias nos. 301.
Alias pro parte. 115.
Alias pro parte. 328.
Alias pro parte. 360.
Alias sicut. 161.
Apostolatus cura. 263.
Apostolatus Officium. 404.
Apostolicæ Ecclesiæ Regimini. 157.
Apostolicæ servitutis. 176.
Apostolicæ solicitudinis. 218.
Apostolici officii. 388.
Avendo noi molto. 110.
Benche da molti. 362.
Bonus ille. 252.
Circumspecta Romani Pontificis. 170.
Circumspecta Romani Pontificis. 398.
Commissi Nobis. pag. 163.
Commissi Nobis. 264.
Credita Nobis. 307.
Cum ad Apostolatus. 422.
Cum ad aures. 424.
Cum a Sanctissimo. 383.
Cum attenta. 415.
Cum fel. rec. 112.
Cum inscrutabilis Divini. 101.
Cum justus. 337.
Cum Nobis innotuisset. 423.
Cum Nos nuper. 107.
Cum sicut accepimus. 206.
Cum sicut accepimus. 339.
Cum sicut accepimus. 344.
Cum sicut accepimus. 348.
Cum sicut accepimus. 376.
Cum sicut dilecti. 342.
Cum sicut dilectus. 188.
Cum sicut dilectus. 374.
Cupientes, ut debitus. 217.
Debitum Pastoralis. 319.
Debitum Pastoralis. 427.
Decet Romanum Pontificem. 143.
Divina Providentia. 249.
Dudum Christi voce. 265.
Dudum per fel. 328.
Dudum per fel. 330.
Dudum pro parte. 332.
Ea quæ pro felici. 419.
E debito del nostro. 223.
Emanarunt alias. 113.
Emanavit nuper. 274.
Emanavit nuper. 341.
Emanavit nuper. 343.
Essendo che. 216.
Essendo pervenuto. 410.
Essendo stato commesso. 130.
Ex commisso Nobis. 168.

Ex du-

Ex dubio Paſtoralis. pag. 211.
Ex injuncto nobis. 154.
Ex injuncto nobis. 246.
Ex injuncto nobis. 302.
Ex injuncto nobis. 309.
Ex injuncto nobis. 417.
Exponi Nobis nuper. 131.
Exponi Nobis nuper. 134.
Exponi Nobis nuper. 155.
Exponi Nobis nuper. 156.
Exponi Nobis nuper. 159.
Exponi Nobis. 188.
Exponi Nobis. 191.
Exponi Nobis. 194.
Exponi Nobis. 195.
Exponi Nobis. 219.
Exponi Nobis. 224.
Exponi Nobis. ibid.
Exponi Nobis. 225.
Exponi Nobis. ibid.
Exponi Nobis. 227.
Exponi Nobis. 259.
Exponi Nobis. 268.
Exponi Nobis. 269.
Exponi Nobis. 271.
Exponi Nobis. 277.
Exponi Nobis. 283.
Exponi Nobis. 301.
Exponi Nobis. 310.
Exponi Nobis. 313.
Exponi Nobis. 314.
Exponi Nobis. 317.
Exponi Nobis. 318.
Exponi Nobis. 333.
Exponi Nobis. 334.
Exponi Nobis. 339.
Exponi Nobis. 340.
Exponi Nobis. ibid.
Exponi Nobis. 347.
Exponi Nobis. 359.
Exponi Nobis. 365.
Exponi Nobis. 377.
Exponi Nobis. 403.
Exponi Nobis. 420.
Exponi Nobis. 421.
Exponi Nobis. 423.
Exponi Nobis. 427.
Exponi Nobis. 428.
Exponi nuper. 409.
Expoſuit Nobis. 250.
Ex quo ſedes. 279.
Godendo pacificamente. 371.
Habita ſunt. 388.
Illius cujus ineffabili. 197.
In Apoſtolicæ dignitatis. 164.
In Apoſtolicæ dignitatis. 284.
In Apoſtolicæ dignitatis. 380.
In Apoſtolici Miniſterii. 368.
Injunctæ Nobis divinitus. 107.
Injunctæ Nobis. 415.
Injuncti Nobis Apoſtolici. 127.
Injuncti Nobis. 250.
In omnium Sanctorum. 260.
Inſcrutabili Divinæ. 247.
In ſublimi Sedis. 207.
In ſupremo Apoſtolatus. 117.
In ſupremo Apoſtolicæ. 366.
In ſupremo Militantis. 120.
In ſupremo Militantis. 141.
In ſupremo Militantis. 154.
In ſupremo Militantis. 192.
In ſupremo Militantis. 346.
Inter graviſſimas. 165.
Inter plurima. 214.
Laudamus viros. 425.
Liberalium diſciplinarum. 315.
Licet alias. 278.
Licet omnibus. 196.
Loca Sancta. pag. 275.
Maxima vigilantia. 303.
Militantis Eccleſiæ. 311.
Militantis Eccleſiæ. 322.
Militantis Eccleſiæ. 344.
Monſignor Franceſco. 383.
Motu proprio &c. 91.
Motu proprio &c. 97.
Motu proprio. 349.
Motu proprio. 391.
Novis iſtic in dies. 185.
Nuper a Congregatione. 319.
Nuper ad Apoſtolatus. 346.
Nuper ad ſupplicationem. 129.
Nuper ad ſupplicationem. 272.
Nuper emanavit. 184.
Nuper nobis. 407.
Nuper nos. 390.
Nuper per alias. 111.
Nuper pro parte. 146.
Nuper pro parte. 103.
Nuper pro parte. 139.
Nuper pro parte. 174.
Nuper pro parte. 200.
Nuper pro parte. 203.
Nuper pro parte. 213.
Nuper pro parte. 219.
Nuper pro parte. 282.
Nuper pro parte. 310.
Nuper pro parte. 335.
Nuper pro parte. 336.
Nuper pro parte. 420.
Nuper pro parte. 426.
Oneroſa Paſtoralis. 270.
Paſtoralis officii. 158.
Paſtoralis officii. 167.
Paſtoralis officii. 177.
Paſtoralis officii. 189.
Paſtoralis officii. 341.
Paſtoralis officii. 375.
Paſtoralis officii. 387.
Paſtoralis Romani Pontificis. 150.
Per moleſta Nobis. 222.
Piis Orthodoxorum. 393.
Pontificia ſolicitudo. 140.
Poſtulat humilitatis noſtræ. 143.
Quanta Eccleſia. 220.
Qua ſollicitudine. 142.
Quatuor cum ſupra centum. 199.
Quemadmodum Redemptor. 226.
Qui proſperum fecit. 326.
Rationi congruit. 78.
Rationi congruit. 81.
Rationi congruit. 84.
Rationi congruit. 87.
Rationi congruit. 89.
Redemptor & Dominus. 104.
Redemptoris & Domini. 130.
Redemptoris noſtri. 417.
Regis pacifici. 182.
Romana Eccleſia. 185.
Romani Pontificis. 122.
Romani Pontificis. 318.
Romanus Pontifex. 132.
Romanus Pontifex. 149.
Romanus Pontifex. 209.
Sacræ Indicis. 380.
Sacræ Indicis. 415.
Sacroſancti Apoſtolatus. 108.
Sacroſancti Apoſtolatus. 131.
Sacroſancti Apoſtolatus. 324.
Sacroſanctum Apoſtolatus. 176.
Sacroſanctum Apoſtolatus Officium. 133.
Salvatoris, & Domini. 156.
Venerabilis Fratris. 134.
Vitæ, & morum. 229.
Volendo noi. 370.

PRIVILEGIUM

SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

CAROLUS SEXTUS,

Divinâ favente Clementiâ Electus Romanorum IMPERATOR semper Augustus, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. REX; ARCHIDUX Austriæ; DUX Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Würtenbergæ; COMES Tyrolis &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium Universis, quod, cùm Nobis Noster Sacrique Imperii fidelis dilectus ANDREAS CHEVALIER *Typographus* LUXEMBURGENSIS, humillimè supplicârit, ut Privilegium Impressorium super *BULLARIO MAGNO ROMANO Novissimo; a Beato LEONE MAGNO, usque ad PONTIFICEM nunc Regnantem, cum suis Supplementis, in Folio & Novem Tomis* sibi impertitum, ad alios Decem Annos extendere clementissimè dignaremur. Nos submissis pariter ac æquis ejus precibus annuendum censuerimus: Ac proinde Authoritate Nostra Cæsarea omnibus & singulis Bibliopolis, Bibliopegis, Typographis, & aliis quibuscumque rem Librariam seu negotiationem exercentibus, firmiter inhibemus, vetamus, & interdicimus, ne quis supra nominatum *BULLARIUM MAGNUM ROMANUM*, sub hoc aliove titulo aut forma per decem Annorum spatium ab hodierno die computandum, intra Sacri Romani Imperii, & Regnorum Ditionumque Nostrarum Hæreditariarum fines recudere, vel aliis recudendum dare, aliorsumve impressum apportare, citra præfati impetrantis, ejusdemque Hæredum ac Successorum voluntatem in scriptis obtentam, ausit vel præsumat. Si quis verò secùs faciendo Privilegium hoc Nostrum seu Interdictum violare, contemnereque præsumpserit, eum non solùm ejusmodi Exemplaribus, ubicunque locorum repertis, perperam quippe recusis, seu apportatis (quæ dictus ANDREAS CHEVALIER, sive propria auctoritate, sive Magistratus illius loci auxilio, sibi vindicare poterit) de facto privandum, sed & decem Marcarum auri puri pœna Ærario seu Fisco Nostro Cæsareo & Parti læsæ ex æquo pendenda, omni spe veniæ sublata, mulctandum decernimus, dummodo tenor hujus Nostri Privilegii in fronte libri impressus reperiatur, & consueta quinque Exemplaria Consilio Nostro Imperiali Aulico exhibeantur. Mandamus itaque omnibus & singulis Nostris & Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Dominiorum Nostrorum Hæreditariorum Subditis, & fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, cujuscunque status, gradus, dignitatis, aut ordinis fuerint, præsertim verò iis, qui in Magistratu existentes, vel suo vel Superiorum suorum loco jus justitiamque administrant, ne quemquam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum violare, spernere, aut transgredi patiantur: Sed si quos contumaces compererint, constituta à Nobis mulcta eos puniri, & quibuscunque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi gravissimam Nostram indignationem prædictamque pœnam evitare voluerint. Harum testimonio literarum manu Nostra subscriptarum, & Sigilli Nostri Cæsarei appressione munitarum, quæ dabantur Laxenburgi vigesima prima Maii anno millesimo septingentesimo trigesimo septimo, Regnorum Nostrorum, Romani vigesimo sexto, Hispanicorum trigesimo quarto, Hungarici & Bohemici verò vigesimo septimo, &c.

CAROLUS.

L.S.

UT JO. AD. COMES DE METSCH.

Ad Mandatum Sac. Cæs. Majestatis proprium.
J. J. HAYECK de Waldstätten.

Et memoratus CHEVALIER *suprascriptum Sac. Cæs. Majest. Privilegium ex integro concessit* PELLISSARI & SOC. *ex Conventione factâ inter eos Quarto Nonas Martii Anni* 1738.

Idem suprascriptum Privilegium concesserunt Pellissari & Socii, HENRICO-ALBERTO GOSSE & SOCIIS,

BULLA-

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS, SIVE CONTINUATIONIS PARS VII.

INNOCENTIUS XIII. PONTIFEX CCXLVIII.

ANNO CHRISTI MDCCXXI.

ANNO 1721. INNOCENTIUS XIII. Romanus, Michael Angelus de Comitibus antea vocatus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. SS. Quirici, & Julitæ, primum Episcopus Auximanus, deinde Viterbiensis, Summus Pontifex electus fuit Die 8. Maii anni 1721. & die 19. ejusdem mensis coronatus; Creavitque Cardinales 3. Vixit An. 68. Menses 9. Dies 28. Obiit An. 1724. Die 7. Martii. Sepultusque fuit in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes Menses 2. Dies 22. ANNO 1721.

APPENDIX AD TOM. VIII. & X.

I. Confirmatur Constitutio Clementis XI. de Privilegiis Universitatis Studii Generalis, & Collegii Doctorum Civitatis Urbini, cum nova eorumdem concessione.

Laudata Constitutio hic refertur, & edit. fuit 1721. *Mart.* 19. *Pont.* 21. *Hujus Pontificis Const. edit.* 1721. *Nov.* 27. *Pont.* 1. *conceditur locus in Rota Maceraten. uni ex Civibus Urbini.*

Dat. 9. Maii 1721. Ann. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RATIONI congruit, ac convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia, ac benignitate processerunt, licet ejus superveniente obitu Literæ Apostolicæ desuper expeditæ non fuerint, debitum consequantur effectum.

Epitome ex causa Constitutionis Clement. XI.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, felic. recor. Clemens Papa XI. Prædecessor Noster cupiens Civitati nostræ, tunc suæ, Urbini, ubi natus, & educatus fuerat, quamque nedum ortu suo, sed suis etiam eximiis virtutibus plurimum illustravit, præcipuum aliquod Pontificiæ suæ Charitatis, & beneficentiæ argumentum tribuere, ac potissimum erga Universitatem studii generalis ibidem Apostolica auctoritate dudum erectum, in qua olim doctorali laurea decoratus; necnon erga Collegium J. U. Doctorum inibi pari auctoritate institutum, cui ille itidem dum in minoribus esset gradibus, adscriptus fuerat, grati, memorisque animi sui propensionem palam ostendere, & declarare, nonnulla privilegia, & Indulta a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus etiam Nostris, tunc suis Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum prædictis olim concessa, ac insuper nonnulla Edicta, & Decreta in utriusque favorem a Ducibus, & pro tempore Legatis, & Vicelegatis ejusdem Civitatis Urbini edita, ut in posterum observarentur exactius, paulo antequam viam universæ carnis ingrederetur, nempe mense Martio proxime præterito, Apostolica auctoritate approbaverit, & confirmaverit, pluraque alia ad eorumdem Universitatis, & Collegii decus, ac utilitatem disposuerit per suas Literas, quæ tamen ob ejus subsecutum obitum ab illo subsignari, & consueto Romanæ Curiæ more expediri minime potuerunt, tenoris sequentis, videlicet.

Exordium a Pontificia sollicitudine promovendi felicem statum Locorum S. R. E. subditorum, Civitatisprætim Urbini suæ Patriæ cujus laudes recensentur.

§. 2. *Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Inter multiplices, atque gravissimas sollicitudines, quas pro communi universi Christiani Gregis vigilantiæ nostræ divina dispositione commissi regimine, ac utilitate dies, noctesque suscipimus, illa potissimum cor nostrum vehementer pulsat, & angit, ut Populorum S. R. E. etiam in temporalibus subditorum commodis, & prospero, felicique statui paterna charitate consulamus, ac ea præsertim, per quæ literarum studia foventur, Juventus liberalibus disciplinis, & doctrinis eruditur, Juris in primis utriusque prudentia, sine qua Respublica rite gubernari nequiret, addiscitur, & recta causarum forensium cognoscendarum, justitiæque administrandæ ratio custoditur, omni adhibita ope, sedulitate, & cura promoveamus. Quo quidem paterni amoris sensu, si

cæteras omnes Pontificiæ Ditionis Civitates merito reſpicimus, dignum profecto, juſtumque eſt, ut Civitatem noſtram Urbinatenſem, ubi vitæ limen attigimus, ac primis literarum rudimentis imbuti fuimus, quæque omni tempore totius Urbinatenſis Ducatus Princeps, & Caput extitit, & plurimos tulit non tam bonarum artium, & mathematicarum præſertim diſciplinarum laude imo etiam militari gloria inſignes, quam Eccleſiaſticarum dignitatum ſplendore conſpicuos Viros; apud quos itidem, & ſolidæ pietatis, orthodoxæque Religionis cultus, ac ſumma in Romanos Pontifices, & Apoſtolicam Sedem obſervantia, & ſtudium ſemper enituit, propenſiori quodam affectu, natura ipſa dictante, reſpiciamus, ac unice in Chriſto diligamus. Nec minus æquum arbitramur, & congruum, ut Univerſitatem quoque ſtudii generalis illic Apoſtolica auctoritate erectam, in qua Nos olim lauream doctoralem accepimus, ac inſuper Collegium J. U. Doctorum ibidem pari auctoritate inſtitutum, unde Viri ſæpenumero prodierunt doctrinæ fama celebres, illuſtriumque munerum ab ipſis recte geſtorum merito commendati, cui Nos etiam adſcriptos aliquando fuiſſe, non ſine voluptate meminimus, paterna dilectione complectamur, gratæque voluntatis noſtræ, ac ſimul Pontificiæ largitatis ſignificationibus proſequamur.

A Clem. XI. d. Civitas ab ære alieno fuit ſoluta.

§. 3. Quocirca plurium Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, qui Patrias ſuas inſignibus, maximiſque beneficiis ornarunt, morem, exemplumque ſecuti, inter ipſa Pontificatus noſtri primordia conſiderantes prædictam Patriam noſtram dilectiſſimam ingenti quadraginta millium aureorum ære alieno, cui infelix ſuperiorum temporum conditio, & publicæ neceſſitates cauſam præbuerunt, gravari, ac fere opprimi, & ob publicorum proventuum tenuitatem nedum omni prorſus carere ſpe illud unquam diſſolvendi, ſed etiam oneri annuorum ejus fructuum ferendo longe imparem eſſe; æquum proinde, munerique noſtro conſentaneum duximus rationem inire, qua graviſſimo huic malo occurreretur, inſtitutoque ex pecuniis a Nobis ante aliquos annos collatis multiplico, cujus adminiſtratio a Viris ad id a Nobis delectis ſumma fide, ac induſtria hactenus geſta fuit, eam jam pecuniarum ſummam conflavimus quæ memorato ære alieno penitus extinguendo ſatis erit, huncque in uſum quamprimum juſſu noſtro, benedicente Domino erogabitur.

Metropolitana Eccleſia prænobili Altari, ſacraque ſuppellectili ſumptuoſa ditata.

§. 4. Præterea Metropolitanam ejuſdem Civitatis Urbinatenſis Eccleſiam, in qua ſacris Baptiſmi aquis abluti fuimus, magnifico, atque prænobili Altari æneis ornamentis, antiquis marmoribus, & lapidibus verſicoloribus ſelectiſſimis exculto, ſub quo ſacrum Corpus S. Creſcentini Martyris, ipſius Civitatis Protectoris, reconditum eſt: ſex ibidem prægrandibus candelabris cum Cruce, aliiſque vaſis argenteis elegantiſſime elaboratis; multa, & ſumptuoſa omnis generis ſuppellectile in uſum ſacri Miniſterii: geminis attalicis ſtragulis magni pretii, totidemque a celebrioribus ævi noſtri Pictoribus delineatis, atque confectis tabulis decorari noſtra pariter, & quidem maxima impenſa curavimus.

Ejuſdem Eccleſiæ Canonicales proventus aucti. Ædes Archiepiſcopales ampliatæ, Collegium extructum.

§. 5. Exiguum inſuper, nec præfatæ Metropolitanæ Eccleſiæ dignitati parem Beneficiatorum illi inſervientium numerum auximus, congruaque dote inſtruximus: Canonicales proventus, antea admodum tenues, certa annua quingentorum aureorum ſuper fructibus, & redditibus quibuſcumque Monaſterii Sanctæ Mariæ de Claravalle nullius, ſeu Senogallien. Diœceſis in perpetuum aſſignata penſione, amplificavimus: Sacrarium in uſum Canonicorum a fundamentis ereximus, & congruis armariis pro ſacrarum ſuppellectilium decenti cuſtodia exornavimus; Archiepiſcopales ædes, anguſtas, & collabentes refecimus, ac ampliavimus, Collegium itidem, in quo Nobiles Adoleſcentes tum indigenæ, tum etiam exteri, bonis artibus, honeſtiſque moribus a doctis, piiſque Magiſtris ſedulo inſtituuntur, fere in meditullio Civitatis a fundamentis excitavimus.

Bibliotheca in Conventu S. Franciſci ad publicum uſum erecta.

§. 6. Publicam quoque Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum ad uſum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipſius Civitatis, nec non Studioſorum ad præfatam Univerſitatem ſtudii generalis confluentium inſtituimus, non modica pecuniarum ſumma in id opus erogata, præſertim in conſtructionem Fabricæ ejuſdem Bibliothecæ, eamque non modo ſcriniis, ſeu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verum etiam pluribus codicibus ad omnes prope ſcientias, & artes tum liberales, tum mechanicas ſpectantibus, ſive per Nos emptis, ſive e domeſtica noſtra Bibliotheca extractis, ut ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca exiſtentes, ac alios plures, quos bo. me. Alexander Fidelis, dum viveret, Epiſcopus Æſinus, ejuſmodi noſtræ in ſuam æque, ac noſtram Patriam beneficæ voluntatis probe conſcius, in ſuis ſupremis tabulis diſpoſitioni noſtræ hoc conſilio reliquerat, in ſcriniis hujuſmodi jam collocati, & congrue diſpoſiti reperiuntur, inſtrui fecimus; Illiſque nuper alios etiam codices, præſertim ad artem medicam pertinentes, quos quon. Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noſter ſecretus propenſo in eamdem Patriam noſtram animo dictæ Bibliothecæ legaverat, addi juſſimus, quin imo etiam in poſterum eamdem Bibliothecam aliis codicibus, ſeu voluminibus, dum, benedicente Domino, vita ſuppetet, augere intendimus, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & ſtudioſi bonarum, ac præſertim ſacrarum literarum, laudabiliumque diſciplinarum ſtudiis commodius, ac impenſius vacare, uberioreſque in eis progreſſus facere valeant.

Mœnia Civitatis reſtaurata. Duo fixa loca in Rotis Perufiæ & Maceratæ Civibus aſſignata. Mons frumentarius erectus.

§. 7. Ad hæc præfatæ Patriæ noſtræ mœnia pluribus in locis collapſa, aut collabentia inſtauravimus, ejus inſuper Civibus J. U. Doctoribus certum, fixumque locum inter Auditores Tribunalium, quæ Rotæ nuncupantur, Civitatum noſtrarum Perufiæ, & Maceratæ in perpetuum aſſignavimus, ac non ita pridem pium Montem frumentarium cum dote ſeptingentorum modiorum frumenti, qui quot annis mutuo pauperibus dari debeant, ad hoc, ut ejuſmodi ſubſidio propriis neceſſitatibus conſulere poſſint, & agri præſertim culturam deſerere non cogantur, certis pro recta illius adminiſtratione ſancitis legibus, ereximus, atque fundavimus, pluribuſque aliis, nec vulgaribus beneficiis tum eamdem Patriam noſtram, tum etiam peculiares illius Cives hactenus proſecuti ſumus, & ad extremum uſque vitæ noſtræ ſpiritum, adjuvante Domino, proſequi non deſinemus.

Referuntur Privilegia Univerſitati, & Collegio Doctorum a Pontificibus conceſſa.

§. 8. Nunc vero ad Univerſitatem Studii generalis, & ad Collegium J. U. Doctorum in eadem Urbinatenſi Civitate dudum, ut præfertur, erecta Apoſtolicæ noſtræ conſiderationis intuitum convertentes, & gratum noſtrum erga ipſa animum profiteri, teſtatumque facere cupientes æquum in primis ducimus iis, quæ a pluribus Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris ad illorum decus, ornamentum, ac utilitatem provide, atque ſapienter conſtituta fuerunt, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robur adjicere aliaque deſuper ſtatuere, atque diſponere quemadmodum in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Epitome ſequentis Conſtitutionis.

§. 9. Cum itaque, ſicut accepimus, fel. rec. Julius II. Romanus Pontifex Prædeceſſor noſter inſtitutionem præfati Collegii a q. Guido Ubal-

do

do Urbini Duce factam pro cognitione causarum tam Ecclesiasticarum, quam prophanarum totius Urbinatensis ditionis in secunda, & tertia instantiis (causis mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) benigne approbaverit, & confirmaverit, ac regulam in ejusmodi Causarum decisione servandam præscripserit, pluraque alia in favorem ejusdem Collegii disposuerit per suas anno millesimo quingentesimo septimo XII. Kalen. Martii sub plumbo expeditas literas, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet:

Constitutio Julii II. qua confirmatur erectio Collegii 13. Doctorum, quibus præscribitur regula in decidendis causis (meris Ecclesiasticis exceptis) in 2., & 3. instantiis.

§. 10. *Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad sacram Beati Petri Sedem Divina dispositione sublimati, singulis, quæ pro personarum Nobis, & Apostolicæ Sedi devotarum pace, commodo, & tranquillitate profutura fore conspicimus, Apostolicæ providentiæ solicitudinem libenter intendimus, & ad felicem eorum prosecutionem, & confirmationem, cum a Nobis petitur, opem, & operam impendimus efficaces. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Nobilis Viri Guidobaldi Ducis Urbinaten., & universorum Subditorum ejus petitio continebat, quod licet olim fel. rec. Alexander Papa VI. Prædecessor noster, cupiens indemnitati universorum subditorum Ducatus Urbinaten. consulere, ipsum Ducatum Urbinaten., & Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregaverit, & separaverit, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatam, in Romandiola instituerit; ad quos omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur, ordinaverit, & quod propter temporum conditiones hujusmodi Institutio effectum sortita non fuerit; Nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum Subditorum suorum providere, in Civitate Urbinaten. unum Collegium tredecim Doctorum instituit, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, & definirentur, etiam ordinavit. Quare pro parte Ducis, & Subditorum hujusmodi, necnon etiam dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Urbis Præfecti Nobis fuit humiliter supplicatum, ut institutioni, & ordinationi Collegii tredecim in legibus, & Decretis Doctorum hujusmodi Apostolicæ confirmationis robur adjicere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui nostrorum, & S. R. E. Subditorum commoditatibus intendimus, & quantum cum Domino possumus, ipsos ab expensis, & oneribus relevamus, necnon præfati Ducis propositum plurimum in Domino commendantes, institutionem, & ordinationem prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quod in secunda, & tertia instantia omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & mixtæ, ac Beneficiales (meris Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, in Dominii temporalis præfati nunc, & pro tempore existentis, tam ratione Ducatus præfati nunc, & pro tempore existentis, quam aliorum ejus dominiorum quorumcumque coram dicto Collegio tredecim Doctorum, eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore Provinciæ Marchiæ hujusmodi tractantur, tractentur, & finiantur. Ita tamen, quod Causæ præfatæ non possint expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum dicti Collegii, & alias sententiæ latæ non teneant, quæ vota secrete, & sigillatim præstare debeant, quodque etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus dicti Collegii exinde se absentare, quod per tunc præsentes factum, & terminatum fuerit, perinde valeat, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existant; ac etiam quod causæ appellationum quarumcumque per Subditos præfati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ sint, & esse censeantur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum fuerit, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari valeat, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinaten., ac etiam Statum & Civitatem Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ, necnon Bononiensi, & Perusina Legationibus prorsus eximimus, & segregamus, ac liberamus. Et insuper eidem Collegio, ut in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, indultis, & ordinationibus utatur, potiatur, & gaudeat, quibus dictus Rector præfatæ Provinciæ utitur, & uti consuevit, præfata auctoritate concedimus; Statuta quoque, & ordinationes per dictum Collegium in causis decidendis, & terminandis edita, dummodo sint licita, & honesta, & sacris Canonibus non obviantia, dicta auctoritate confirmamus, & approbamus, ipsique Collegio nova statuta, quatenus sint licita, & honesta, condendi eadem auctoritate licentiam elargimur, & facultatem, non obstantibus Apostolicis, necnon dictæ Provinciæ specialibus, & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, seu de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda foret illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, quodque Collegium hujusmodi nondum ad numerum tredecim Doctorum deventum est, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, statuti, ordinationis, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, elargitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Quingentesimo septimo, duodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Item Ducatus, & Status Urbinaten. ac Senogallien. eximuntur a Rectore Marchiæ, cujus privilegia, aliaque Collegio tribuuntur.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 11. Ac subinde rec. me. Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, postquam Urbinaten. Ecclesiam in Metropolitanam erexerat cum Archiepiscopali Dignitate, & omnimoda jurisdictione, ac superioritate, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran. & Eugubin., Civitates, & Diœceses (quibus postmodum fel. itidem rec. Urbanus VIII. etiam Prædecessor noster Urbanien., & S. Angeli in Vado Civitates, & Diœceses adjecit) cum earum districtibus, & Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem perpetuo concesserat, & assignaverat, cum orta fuisset contentio inter bo. me. Felicem tunc Archiepiscopum Urbinaten., & bo. pariter me. Julium Sancti Petri ad Vincula, dum viveret S. R. E. Cardinalem de Urbino nuncupatum, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinaten. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac in certis aliis tunc expressis eventibus auctoritate Apostolica concessus fuerat, ex una; necnon Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex altera partibus, super jurisdictione, seu administratione justitiæ

in omnes Præſules, Clerum, & Populum Civitatum prædictarum, quam Felix Archiepiſcopus & Julius Cardinalis memorati prætextu erectionis hujuſmodi ad ſe ſpectare, Collegium vero vigore literarum Julii Prædeceſſoris ſibi conceſſum fuiſſe, & quia in dicta erectione de Privilegiis, ac Indultis ipſi Collegio, ut præmittitur, conceſſis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiſcopo Urbinaten. competere, nec illius juriſdictionem ad cauſas appellationum interponendarum a ſententiis latis per Ordinarios in Foro Eccleſiaſtico, cum juriſdictio ipſa eidem Collegio prius conceſſa fuiſſet, ſe extendere poſſe aſſerebant, ac ad tollenda plurima ſcandala, quæ ex ejuſmodi contentione facile oriri poterunt, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiſcopus præfati, necnon dictum Collegium medio, ac opera dicti Guidobaldi tunc Ducis Urbini deveniſſent ad quamdam concordiam, ſeu tranſactionem, cujus vigore conventum, ſtabilitumque fuit, quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiſcopo Urbinaten. pro tempore exiſtenti in cognoſcendis, & decidendis primis appellationibus ſuorum Suffraganeorum venientibus a foro Eccleſiaſtico, ut ſupra, & ſecundas appellationes, ſeu tertias illarum inſtantias ſibi reſervarent, quodque omnes, qui appellarent a ſententiis præfati Archiepiſcopi, ſeu ejus Vicarii inter illius Diœceſanos videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fiſco ſuæ Eccleſiæ, vel aliorum Suffraganeorum in ſecunda inſtantia latis, ut ſupra, intelligerentur appellaſſe ad ipſum Collegium, Privilegiis, & Indultis Apoſtolicis tam Archiepiſcopo, quam Collegio hujuſmodi, ut præfertur, conceſſis quoad reliqua omnia ſalvis prorſus, ac illæſis; memoratus Pius Prædeceſſor hujuſmodi concordiam, ſeu tranſactionem ampliſſime approbaverit, & confirmaverit per ſuas anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio, 13. Kalend. Martii ſub plumbo expeditas literas tenoris ſequentis, videlicet:

Conſtitutio Pii IV. in qua refertur ſupra relata Julii II. Conſtitutio.

§. 12. Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ex ſolita Apoſtolicæ Sedis providentia ea, quæ pro bono pacis, & concordiæ inter Perſonas quaſlibet, ac præſertim Cardinalatus, & Pontificali Dignitate præditas concordia terminata fuiſſe dicuntur, ne in recidivæ contentionis ſcrupulum dilabantur, quæque in juſtitiæ præſidentium favorem, commoda, & decus per Prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices conceſſa fuiſſe dicuntur, ut majoris roboris firmitatem obtineant, & perpetuo illibata perſiſtant, libenter, cum a Nobis petitur, Apoſtolico munimine roboramus, ac deſuper diſponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire. Sane Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Collegii tredecim Doctorum nuncupati Urbinat. exhibita petitio continebat, ac Dilectus Filius Julius S. Petri ad Vincula Diaconus Cardinalis de Urbino nuncupatus, ac Venerabilis Frater Felix modernus Archiepiſcopus Urbinat., & Magiſter Domus, nec non Prælatus Domeſticus noſter expoſuerunt, quod alias fel. rec. Julio Papæ II. Prædeceſſori Noſtro pro parte Guidobaldi tunc Urbini Ducis, ac univerſorum ejus Subditorum expoſito, quod licet antea piæ mem. Alexander Papa VI. etiam Prædeceſſor noſter, tunc ſuus, cupiens indemnitati univerſorum Subditorum Ducatus Urbinat. conſulere, ipſum Ducatum Urbinat., ac Civitatem Senogallien., illiuſque diſtrictum ab omni juriſdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ ſegregaviſſet, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatum, in Romandiola inſtituiſſet, quodque omnes Cauſæ appellationum in quibuſcumque cauſis Eccleſiaſticis, & prophanis devolverentur ad illud, ordinaſſet, & quod propter temporum conditionem inſtitutio hujuſmodi ſuum ſortitia effectum non fuiſſet; nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum ſuorum Subditorum providere, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum inſtituerat, & quod coram eis omnes, & ſingulæ Cauſæ Eccleſiaſticæ, & prophanæ tractarentur, ac definirentur, etiam ordinaverat, præfatus Julius Prædeceſſor, Ducis, ac Subditorum hujuſmodi, nec non etiam bon. mem. Franciſci Mariæ tunc Almæ Urbis Præfecti ſupplicationibus inclinatus, inſtitutionem ac ordinationem hujuſmodi authoritate Apoſtolica per ſuas literas confirmavit, & approbavit, quodque in ſecunda, & tertia inſtantiis omnes Cauſæ tam Eccleſiaſticæ, quam prophanæ, & mixtæ, & Beneficiales (mere Eccleſiaſticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii præfatorum tunc, & pro tempore exiſtentis Ducis, & Subditorum ſuorum hujuſmodi, tunc, & pro tempore exiſtentium tam ratione dicti Ducatus, quam aliorum ejuſdem Dominiorum quorumcumque, coram dicto Collegio tredecim Doctorum, ac eiſdem modo, & forma, quibus coram Rectore dictæ Provinciæ tractabantur, tractarentur, & finirentur, ita tamen, quod cauſæ ipſæ non poſſent expediri, nec terminari, niſi de voto, & conſenſu majoris partis Doctorum Collegii hujuſmodi, alias ſententiæ latæ non tenerent, quæ vota ſigillatim, & ſecrete præſtari deberent, quodque, etiamſi contingeret aliquem, ſeu aliquos ex Doctoribus præfati Collegii ab eo ſe abſentare, id quod per tunc præſentes factum ac determinatum foret, perinde valeret, ac ſi omnes interfuiſſent, dummodo abſentes ultra dimidiam partem non exiſterent; ac etiam quod Cauſæ appellationum per Subditos præfati Ducis a quibuſcumque ſententiis pro tempore interpoſitarum ad ipſum Collegium interpoſitæ eſſent, & cenſerentur, niſi forſan a ſententiis ipſius Collegii appellatum foret, quo caſu tunc ad Sedem Apoſtolicam appellari poſſet, dicta authoritate ſtatuit, & ordinavit, ipſoſque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinat., ac dictam Civitatem, & etiam Statum Senogallien. ab omni juriſdictione, & ſuperioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ; necnon Bononien., & Peruſin. Legationibus prorſus exemit, & ſegregavit, ac liberavit. Et inſuper eidem Collegio, quod in Cauſis hujuſmodi decidendis, & finiendis eiſdem prærogativis, Indultis, ac ordinationibus uteretur, potiretur, & gauderet, quibus præfatus Rector Provinciæ hujuſmodi utebatur, ac uti conſueverat, præfata authoritate conceſſit; Statuta quoque, & Ordinationes per dictum Collegium in cauſis hujuſmodi decidendis, & terminandis edita, eadem authoritate approbavit, & confirmavit; necnon ipſi Collegio nova ſtatuta condendi licentiam, & facultatem elargitus fuit, prout in ipſis Julii Prædeceſſoris literis deſuper confectis plenius dicitur contineri; Et deinde, ſicut eadem expoſitio Nobis facta ſubjungebat, poſtquam Nos dudum ex certis rationabilibus cauſis Eccleſiam Urbinat., cui etiam tunc præfatus Felix tunc Epiſcopus Urbinat., præerat, in Metropolitanam Eccleſiam cum Archiepiſcopali Dignitate, ac omnimoda juriſdictione, & ſuperioritate per alias noſtras literas perpetuo erexeramus, necnon illi Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceſes in Ducatu, & Dominio præfatis conſiſtentes cum illarum diſtrictibus, Territoriis, ac Præſules pro tempore exiſtentes pro ſuffraganeis Epiſcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœceſum earumdem etiam perpetuo conceſſeramus, & aſſignaveramus, ipſoſque Præſu-

Item erectio Eccleſiæ Urbinaten., in Metropolitanam a S. Sua facta.

les,

les, Clerum, & Populum, quoad omnia Metropolitica, & Archiepiſcopalia ſuperioritatem, juriſdictionem, ac jura pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Urbinat. ſubjectos fore, & tamquam membra Capiti obſequentes, per eos de Archiepiſcopalibus juribus reſponderunt volueramus, prout in eiſdem literis noſtris etiam latius continentur: Orta contentione, & controverſia inter Felicem Archiepiſcopum, & Collegium Urbinat., necnon etiam Julium Cardinalem præfatos, cui regreſſus ad dictam Eccleſiam Urbinat. per ipſius Felicis Archiepiſcopi deceſſum, ac forſan in certos alios tunc expreſſos eventus, authoritate prædicta conceſſus extitit, ſuper juriſdictione, ſeu adminiſtratione juſtitiæ in omnes Præſules, Clerum, & Populum Civitatum hujuſmodi, quam Archiepiſcopus, & Julius Cardinalis prætextu erectionis ad ſe ſpectare; Collegium vero vigore literarum Julii Prædeceſſoris hujuſmodi ſibi conceſſam fuiſſe; Et quia in dicta erectione de Privilegiis, & indultis ipſi Collegio, ut præmittitur, conceſſis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiſcopo Urbinat. præfato competere, nec juriſdictionem præfati Archiepiſcopi ad cauſas appellationum interponen. per Suffraganeos illius a ſententiis latis per Ordinarios in Foro Eccleſiaſtico, cum juriſdictio ipſa eidem Collegio conceſſa prius extitiſſet, ſe extendere oſtendi poſſe aſſerebant. Cumque ex hac contentione ſcandala plurima oriri poſſe dubitarent, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiſcopus præfati volentes, ut bonos decet Præſules, fomenta diſſentionum, & ſcandalorum, quæ inter ipſos, & Collegium hujuſmodi occaſione Juriſdictionis præfatæ de facili ſuſcitari poſſent, propter concurſum, & ſtudium præveniendi, in totum tollere, & extirpare tam eorum propriis, quam Succeſſorum ſuorum Archiepiſcoporum Urbinat. nominibus infraſcriptam cum dicto Collegio inierunt concordiam, & conventionem, medio, & opera Dilecti Filii Nobilis Viri Guidobaldi moderni Ducis Urbini, videlicet: Quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiſcopo Urbinat. pro tempore exiſtenti in cognoſcendis, & decidendis primis appellationibus ſuorum Suffraganeorum venientibus a foro Eccleſiaſtico, ut ſupra, & ſecundas appellationes, ſeu tertias illarum inſtantias ſibi reſervarent; quodque omnes, qui appellarent a ſententiis præfati Archiepiſcopi, ſeu ejus Vicarii inter ejus Diœceſanos, videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fiſco ſuæ Eccleſiæ, vel aliorum Suffraganeorum in ſecunda inſtantiis latis, ut ſupra, intelligerentur appellaſſe ad ipſum Collegium, privilegiis, indultis, & conceſſionibus Apoſtolicis tam Archiepiſcopo, quam Collegio hujuſmodi, ut præmittitur, conceſſis, & factis, quoad reliqua omnia ſalvis, & illæſis, ac in ſuo pleno robore permanentibus, necnon forſan alias Partes ipſæ verbo, vel in ſcriptis convenerunt, pepigerunt, & concordarunt, ut conventio, & concordia, necnon pactio hujuſmodi eorum ſucceſſores præfatos adſtringerent, & obligarent, illa omnia ſupraſcripta approbari, & confirmari voluerunt. Quare Julius Cardinalis, & Felix Archiepiſcopus, ac Collegium, necnon Guidobaldus Dux præfati Nobis humiliter ſupplicarunt, ut conventioni, & concordiæ, ac ſine illarum præjudicio, & læſione, ſtatutis, ordinationibus, exemptioni, ſegregationi, liberationi, conceſſioni, confirmationi Prædeceſſoris hujuſmodi pro illarum ſubſiſtentia firmiori robur Apoſtolicæ firmitatis adjicere, aliaque in præmiſſis opportuna providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui ſingulorum, ac præſertim Venerab. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Domeſticorum Urbis, prout poſſumus, votis libenter annuimus, veriores dictæ concordiæ, & conventionis, necnon Statutorum, Ordinationum, exemptionis, ſegregationis, liberationis, conceſſionis, & confirmationis prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, conventionem, & concordiam præfatas, etiamſi in ſcriptis non extent, ſed verbis dumtaxat initæ ſint, ac ſine earum præjudicio, & læſione, ſtatuta, ordinationes, exemptionem, ſegregationem, liberationem, conceſſionem, & confirmationem, necnon literas Julii Prædeceſſoris hujuſmodi, & prout illas concernunt, omnia, & ſingula in eiſdem concordia, & literis Julii Prædeceſſoris contenta, ac exinde ſecuta quæcumque Apoſtolica authoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, necnon eis plenum robur firmitatis adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui forſan intervenerint, in eiſdem ſupplemus, necnon illa valida, & efficacia fore, & eſſe, ac per eoſdem præmiſſos, & alios, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſervari debere, nec ab illis ullo umquam tempore reſilire poſſe, ſed modernum Archiepiſcopum, & Succeſſores ſuos, ac Collegium præfatos ad illorum totalem obſervationem teneri, & obligatos fore, necnon quibuſvis juris, & facti opportunis remediis ad id cogi, & conſtringi poſſe. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis authoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; necnon ex tunc, ſi ſecus ſuper iis a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus; Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ Urbinat. juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, ac Literis Apoſtolicis eiſdem Archiepiſcopo, & Collegio, ac quibuſvis aliis quomodolibet, etiam motu ſimili conceſſis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, adjectionis, ſuppletionis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio, tertiodecimo Kal. Martii Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Necnon lis inde orta inter Archiepiſcopum, & Collegium quoad cognitionem cauſarum.

Et concordia inter eos ſtabilita.

Quæ a Pontifice confirmatur.

§. 13. Poſtmodum vero idem Pius Papa IV. antedictum Collegium Doctorum amplioribus privilegiis, & gratiis ornare volens, duos ſingulis annis in Poeſi doctos poetica laurea decorandi: necnon eos, quos prævio diligenti examine idoneos, ac ſufficientes comperiſſet, ad Doctoratus in Jure tam Canonico, quam Civili, & Bacchalaureatus, Licentiaturæ, ac Magiſterii in Medicina, vel alia licita facultate gradus promovendi; Notarios itidem publicos, ſeu Tabelliones, & Judices Ordinarios, prævio ſimili examine, idoneos repertos creandi: Nothos,

Epitome ſequentis Conſtitutionis.

thos etiam, ſpurios, inceſtuoſos, manſeres, & ex quocumque illicito coitu procreatos legitimandi, & ad primæva naturæ jura, perinde ac ſi de legitimo matrimonio nati eſſent, reſtituendi: Nobiles inſuper, ſeu etiam Milites, & Equites deauratos faciendi, & conſtituendi, amplam præfato Collegio licentiam, facultatem, & authoritatem conceſſerit, ac indulſerit ſuis anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, nono Kal. Martii in ſimili forma expeditis literis, quarum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet.

legitimandi ſpurios.

Conſtitutio altera Pii IV. qua Collegio tribuitur facultas.

§. 14. *Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Sedes Apoſtolica gratiarum abundantiſſima mater, ac illarum ſolertiſſima diſpenſatrix, Doctorum hominum Collegiis amplas facultates interdum tribuere conſuevit, ad hoc, ut ejus munera per multorum peritorum maturam deliberationem, & prudens judicium, nonniſi Perſonis benemeritis conferantur, ac diſtribuantur. Hinc eſt, quod Nos, qui accepimus olim cla. mem. Guidobaldum Urbini Ducem commoditatibus, & indemnitatibus univerſorum Subditorum ſuorum providere cupientem, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum forſan nuncupatum, coram quibus omnes, & ſingulæ totius Ducatus, ac Domini pro tempore exiſtentis Urbinaten. Ducis, & Subditorum præfatorum Cauſæ Eccleſiaſticæ, & prophanæ, necnon etiam mixtæ tractarentur, & definirentur, inſtituiſſe, illudque per fel. rec. Julium PP. II. Prædeceſſorem noſtrum, ac etiam per nos, & forſan alios Romanos Pontifices etiam Prædeceſſores Noſtros approbatum, & confirmatum extitiſſe, ac illi nonnulla privilegia, conceſſiones, & indulta, quibus ipſi Doctores circa deciſiones, & expeditiones Cauſarum uti deberent, auctoritate Apoſtolica conceſſa fuiſſe, idem Collegium, ejuſque Doctores amplioribus favoribus, & gratiis proſequi, ac decorare volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis pro eis de ſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate Collegio, & Doctoribus hujuſmodi nunc, & pro tempore exiſtentibus ad inſtar nonnullorum aliorum Italiæ Collegiorum, in perpetuum duos ſingulis annis in poeſi doctos poetica laurea decorandi, & inſigniendi, necnon eos, quos in jure Canonico, & Civili, ſeu altero eorum ſtuduiſſe, in eiſque, ſeu eorum altero per diligentem examinationem ſcientia, & moribus idoneos, ac ſufficientes eſſe invenerint, in utroque, ſeu altero jurium hujuſmodi, aut medicina, vel alia licita facultate ſtuduiſſe, & ſimiliter per diligentem examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel Licentiatorum facultatis, in qua ſtuduerint, coram eis habendam, ac fidelem Magiſtrorum, ſeu Doctorum eorumdem atteſtationem, medio juramento eis faciendam peritos, ac ſcientia, & moribus ad hoc idoneos, ſufficienteſque eſſe repererint, de eorumdem Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel Licentiatorum conſilio, & aſſenſu, ac eorum votis juratis in artibus, aut medicina, vel alia licita facultate hujuſmodi ad Bacchalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus, & Magiſterii gradus promovendi, ac in eis legendi, diſputandi, & interpretandi, necnon alios actus ad perſonas in hujuſmodi gradibus conſtitutas quomodolibet pertinentes faciendi auctoritatem concedendi, & ipſorum graduum ſolita inſignia eis exhibendi, necnon eos, quos ad hoc idoneos, & fideles, ac in literatura ſufficientes eſſe repererint, in Notarios publicos, ſeu Tabelliones, & Judices Ordinarios, recepto prius ab eis, juxta formam præſentibus annotatam, ſolito juramento, creandi, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officii hujuſmodi per pennam, & calamare, ut moris eſt, inveſtiendi; Necnon Nothos, Baſtardos, naturales, ſpurios, inceſtuoſos, & manſeres copulative, vel diſjunctive ex quocumque illicito coitu procreatos, tam præſentes, quam abſentes, viventibus, ſeu etiam mortuis eorum Parentibus; itaut ad paternam, & alias ſucceſſiones bonorum quorumcumque ſuorum Agnatorum, Cognatorum, & Attinentium, ſine præjudicio tamen venientium ab inteſtato, admitti, & in illis ſuccedere; Necnon ad honores, dignitates, ſtatus, gradus, & officia ſecularia publica, & privata quæcumque recipi, & admitti, illaque gerere, & exercere libere, & licite poſſint, & valeant, ac ſi de legitimo matrimonio procreati eſſent, ſervata tamen forma literarum noſtrarum deſuper editarum legitimandi, ac ad primæva, ac legitima naturæ jura, & quoſlibet actus legitimos reſtituendi, & reducendi; Necnon Nobiles, ſeu etiam Milites, vel etiam Equites deaureatos, ut pro fide, juſtitia, & Religione pugnent, hortando, faciendi, creandi, & conſtituendi, eiſque inſignia, & arma in ſimilibus dari ſolita, dandi, & concedendi, necnon ipſos nobilitatis equeſtribus inſigniis decorandi, dicta auctoritate tenore præſentium licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus, & indulgemus, non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam municipalibus Civitatum, & locorum, in quibus ipſi legitimandi fuerint, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, illis præſertim, quibus caveri dicitur expreſſe, quod Naturales, & Baſtardi legitimari non poſſint, niſi de conſenſu legitimorum, & naturalium, necnon quibuſvis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis per Nos, & Sedem eamdem in contrarium hactenus editis, & in poſterum edendis, ac privilegiis, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam quibuſvis Univerſitatibus, ſtudiorum generalium Collegiis, & quibuſvis aliis locis, etiam motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam de conſilio ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conceſſis, & confirmatis, ac in poſterum concedendis, & confirmandis; Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque. Forma autem juramenti, quod Notarii, Tabelliones, & Judices per ipſos Collegium, & Doctores, ut præfertur creandi hujuſmodi præſtabunt, talis eſt. Ego N. de N. Clericus N. ab hac hora in antea fidelis ero Beato Petro, & S. R. E. ac Domino meo Pio Papæ IV. & Succeſſoribus ſuis canonice intrantibus, non ero in conſilio, auxilio, conſenſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione. Conſilium, quod mihi per ſe, vel literas, aut Nuncium manifeſtabunt, ad eorum damnum ſcienter nemini pandam, ſi vero ad meam notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis aut Eccleſiæ Romanæ vergeret, ſeu grave damnum, illud pro poſſe impediam, & ſi hoc impedire non poſſem procurabo bona fide id ad notitiam Domini Papæ perferri; Papatum Romanum, & Regalia S. Petri, ac jura ipſius Eccleſiæ ſpecialiter, ſi qua eadem Eccleſia in Civitate, vel terra, de qua ſum oriundus, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, & detinendum, ſeu re-

Necnon Nobiles Milites, & Equites deauratos conſtituendi.

Decorandi duos quotannis poetica laurea, & idoneos promovendi ad gradus Doctoratus, Baccalaureatus, & Licentiaturæ.

Item creandi Notarios, &

Præcribiturque Formula juramenti a Notariis præſtandi.

cuperan-

cuperandum contra omnes homines; Tabellionatus officium fideliter exercebo, contractus in quibus exigitur consensus Partium, fideliter faciam, nil addendo, vel minuendo sine voluntate Partium, quod substantiam contractus immutet; si vero in conficiendo aliquod Instrumentum unius solius Partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam contra voluntatem ipsius; Instrumentum non conficiam de aliquo contractu, in quo sciam intervenire, seu intercedere vim, vel fraudem; contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus, super eo publicum conficere Instrumentum, salvo meo debito, & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Nulli ergo omnino liceat hanc paginam nostræ concessionis, Indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii Pontificatus nostri Anno Quinto.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 15. Deinde memoratus Urbanus VIII. Prædecessor noster, ne dubitari contingeret, an ejusmodi Privilegia a Julio II., & Pio IV. concessa præfato Collegio per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini, & devolutionem illius Ducatus ad Sedem Apostolicam adhuc durarent, vel expirassent, ipsi Collegio facultatem, ac auctoritatem cognoscendi, & judicandi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen Beneficialibus, ac iis, quæ juxta dispositionem Concilii Tridentini, vel alias de jure essent inappellabiles) in secundis seu tertiis instantiis, ac in omnibus illis, in quibus daretur appellatio, postquam judicatæ fuissent a Judicibus ordinariis appellationum, ubi existerent, & nonnullis adjectis declarationibus, & dispositionibus tam circa electionem, & numerum Doctorum votantium, & supranumerariorum ejusdem Collegii, quam circa modum ab ipsis in ejusmodi Causarum decisione servandum, concesserit, ac impertitus fuerit; præterea expresse decreverit, ac disposuerit, ut in præmissis causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam laicalibus ad Collegium spectantibus appellari non posset *omisso medio*, & si appellari contingeret, nullus Judex se ingerere deberet, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; alias licitum esset eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi posset, prout de jure, ac ubi Collegium judicasset in casu, quo dari deberet appellatio, tunc ejus cognitio, seu commissio ad existentem pro tempore in eisdem partibus Apostolicæ Sedis Legatum, pertineret; ac insuper eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, & quoties sibi videretur, immutandi, ac innovandi, salva tamen semper approbatione d. Legati, sive ejus Vice-Legati facultatem pariter concesserit, ac indulserit; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo essent in usu, & non essent revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, & sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, Constitutionibusque Apostolicis non adversarentur, approbaverit, & confirmaverit per suas in forma Brevis die octava Julii anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto expeditas literas tenoris sequentis, videlicet.

§. 16. *Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sicut pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Urbinaten., necnon Collegialium Collegii Doctorum ejusdem Civitatis Nobis nuper expositum fuit, Collegium præfatum, in quo admittuntur omnes ii, qui ex Patre Cive nati ad Doctoratus gradum Urbini promoventur, prætextu literarum fel. rec. Julii II. super erectione dicti Collegii, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super confirmatione certæ concordiæ inter eosdem Doctores, & tunc existentem Archiepiscopum Urbinaten. super causarum cognitione in prima, secunda, & tertia instantiis initæ emanatæ facultatem judicandi in causis appellationum tam in foro sæculari, quam Ecclesiastico Status ac Ducatus Urbini, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini ad Sedem Apostolicam devolutorum, & nostro incorporationis Decreto comprehensorum sibi competere prætendant, Nos ejusdem Civitatis Communitatem, & homines, necnon Doctores præfatos ob præcipuum, quo illos complectimur, paternæ charitatis affectum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne dubitari contingat, an dicta privilegia Julii II., & Pii IV. adhuc durent, vel expiraverint per mortem dicti ultimi Ducis, tredecim ejusdem Collegii Doctoribus, ut infra, eligendis, & pro tempore existentibus facultatem de cætero judicandi in causis appellationum status præfati, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum supranarratorum, tam in foro Sæculari, quam Ecclesiastico auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impertimur; ita tamen, quod ex dicto Collegio DD. tredecim Votantes, & quatuor, vel quinque Supranumerarii, si opus fuerit, eligantur qui eorumdem Votantium, si abfuerint, vel si suspecti allegati fuerint, vices in judicando supplere valeant, sed existente necessario votantium numero, ut infra dicetur, a dando, vel ferendo voto se abstinere debeant, nec judicare possint. Porro tam votantium, quam Supranumerariorum electio pro prima vice dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex Fratre germano nepoti, & in Statu, ac Ducatu Urbini & præfatis aliis Terris, & Locis hujusmodi nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato reservata sit, & censeatur; de cætero autem deficiente aliquo ex supradictis, tres a præfato Collegio Doctores nominabuntur, quorum unus ab ipso Francisco Cardinali moderno, seu pro tempore existente Legato, vel ab hac Sede eligetur. Inter hos tredecim Doctores Votantes, quinque ad minus erunt Ecclesiastici non uxorati sed incedentes in habitu, & tonsura Clericalibus, ad quos solos dumtaxat causarum Ecclesiasticarum cognitio pertinebit, in quibus Laici se alias ingerere non valeant, nec possint, quam in dando eorum voto consultivo. In causis vero laicalibus ipsi votum dabunt, & ferent promiscue cum Laicis, & eas, prout juris erit, terminabunt, non tamen votis secretis, sicut in præ-

Constitutio Urbani VIII. qua, non obstante devolutione status Urbini ad S. Sedem, denuo conceditur Collegio.

Facultas decidendi causas, sed beneficialibus exceptis & juxta novam regulam, quoad numerum votantium, eorum qualitatem, & modum ferendi votum, nec non cum aliqua subjectione Legato Apostol.

satis Julii II. Prædecessoris nostri literis concessum fuit, sed votis apertis, & in jure fundatis, & sententiæ ad minus in causis Ecclesiasticis a Judice, seu Ponente subscribentur, non obstante stylo in contrarium faciente. Habebit Collegium mediante distinctione præfata auctoritate cognoscendi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Legationis supradictæ, exceptis tamen beneficialibus, & iis, quæ juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel alias de jure sunt inappellabiles, in secundis, seu tertiis instantiis, & in omnibus illis, in quibus dabitur appellatio postquam judicata fuerint a Judicibus ordinariis appellationum, ubi dicti Judices appellationum existunt, quibus nullum censeatur illatum præjudicium; Verum in causis Ecclesiasticis pro earum definitione ad minus tres Judices, & in Laicis ad minus quinque intervenient, & in illorum defectu, ut præfertur, supplebunt Supranumerarii, & etiam in eorum defectu, poterunt subrogari alii Judices ad electionem, & de consensu partium, dummodo in causis Ecclesiasticis pro earum difinitione semper sint Judices Ecclesiastici. In causis appellationum spectantibus, ut supra est, ad Collegium, tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, in iis nullus Judex se ingerere debeat nisi in vim commissionis expressæ, manu nostra signatæ; alias licitum sit eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi possit, prout juris erit. Ubi vero Collegium judicaverit, in casu quo dari debeant appellatio, ejus cognitio, seu commissio ad dictum Legatum spectabit. Præterea eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, illaque toties, & quoties sibi videbitur, & placuerit, alterandi, immutandi, & innovandi, salva tamen semper approbatione dicti Legati, sive ejus Vicelegati, facultatem concedimus, & impertimur; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo sint in usu, nec sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, constitutionibusque Apostolicis non adversentur, auctoritate, & tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictoque Collegio in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

Item fruendi privilegiis dummodo sint in usu.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 17. Postremo similis memoriæ Clemens X. etiam Prædecessor noster ex publico Studio pro lectionibus Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum in prædicta Urbinatensi Civitate olim instituto, necnon ex præfato Doctorum Collegio, recenter Civium opera inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice docerentur, ac perlegerentur, & qui peracto studiorum curriculo idonei reperti fuissent, ad Baccalaureatus, Magisterii, Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata in omnibus Viennen., & Tridentini Conciliorum dispositione, promoveri libere, & licite possent, in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate perpetuo erexerit, & instituerit, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, & gratiis, quæ tam per san. mem. Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos, Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc pariter suæ, Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valerent, simili auctoritate perpetuo concesserit, ac indulserit, per suas in simili forma Brevis die vi. Aprilis anno 1671. datas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Clem. X. in qua refertur erectio studii publici in Palatio Pontificio a Card. Cybo Legato facta, & causa unionis inter illud, & Collegium D.D.

§. 18. *Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam.* Æternæ sapientiæ consilio Speculatores domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quæ Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac justitiæ administrationi, aliisque in publicum commodis, magnopere conducibilia sunt, & depulsa ignorantiæ caligine mentes luce veritatis illustrant, peculiarem Pastoralis muneris nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, nostrorumque, & ejusdem Sedis etiam in temporalibus Subditorum decorem, commodum, & utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Urbinaten., quod cum Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex antiqua consuetudine publicam in ea Institutionum Juris civilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia a Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum publice quoque perlegerentur in utilitatem Studiosorum, ut peractis Studiorum curriculis ad Doctoratus Lauream provehi valerent: Dilectus Filius noster Alderanus S. R. E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus probe cognitum, perspectumque habens, quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, si instituto ibidem Studio hujusmodi, quo Parentes eorum liberos Studiorum causa alibi substentandi onere, atque impensa liberabantur, incrementum, atque norma traderen-

tur,

tur, lecturas præfatas in aliquot manſiones remotas, nec ulli alii uſui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis inſimul redegit, aliaſque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum ſcientiarum, ſeu facultatum, & præſertim mathematicarum diſciplinarum, quæ in eadem Civitate antehac eximie floruerunt, lectiones, ſeu Cathedras inſtituit, ut ibidem tam indigenæ, quam Exteri, tradita ſibi a Domino talenta docendo exercere valerent, & Juventus ad ingenuas artes, atque ſcientias addiſcendas, atque excolendas ardentiori ſtimulo incitaretur, huicque Studio nonnullos paucos redditus ſub Vexilliferi pro tempore exiſtentis, & ſex Nobilium præfatæ Civitatis ſuperintendentia aſſignavit, ac fel. rec. Innocentius Papa Decimus Prædeceſſor noſter, cognita grandi utilitate, quæ inde reſultabat in favorem ejuſdem Studii, quædam bona ſtabilia duorum Conventuum ſuppreſſorum Congregationis Monachorum Cæleſtinorum, & Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis reſpective conceſſit; Et ſubinde recol. me. Alexander Papa Septimus etiam Prædeceſſor noſter publici pariter commodi conſideratione adductus, proventum annuum Spheriſterii, qui prius ad exiſtentem pro tempore in eiſdem partibus Sedis præfatæ Legatum ſpectabat, eidem Studio applicavit. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, emolumenta quidem ex præmiſſis provenientia ſtipendiis, quæ Lectoribus dicti Studii annuatim præſtantur, ſufficiant; ſi vero Studium hujuſmodi in Univerſitatem Studii generalis cum privilegiis, & indultis ad inſtar illorum, quæ a piæ mem. Clemente Papa Octavo Prædeceſſore pariter noſtro Univerſitati Studii generalis Civitatis noſtræ, tunc ſuæ, Ferrarienſis conceſſa fuerunt, erigeretur, & inſtitueretur, inde numerus Studioſorum tam Provincialium, quam Exterorum ibidem excreſceret, & non ſolum dictæ Civitatis Urbinatenſis, quæ a mari remota commercio non admodum floret, ſed victualibus abundat, & quieti, quam literarum ſtudia deſiderant, colendæ peropportuna exiſtit, decori, & ornamento, ſed etiam illius civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnopere conſuleretur. Cumque dicti Exponentes hujuſmodi erectionis, & inſtitutionis gratia procuraverint, ut idem Studium, ac memoratorum Doctorum Collegium, quod antehac a dicto Studio diviſum fuit, & (ut aſſeritur) vigore quarumdam ſimilis rec. Pii Papæ IV. etiam Prædeceſſoris noſtri literarum per ſimilis memoriæ Urbanum Papam Octavum Prædeceſſorem pariter noſtrum confirmatarum facultate conferendi lauream doctoralem in quibuſcumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi Spurios fruitur; necnon ex privilegio per piæ pariter memoriæ Julium Papam Secundum, & dictum Pium Prædeceſſores conceſſo de cauſis appellationum in ſecunda, & tertia inſtantia tam civilibus, quam criminalibus, Eccleſiaſticis, & prophanis in illo Statu, & Provincia cognoſcit, firma, ſtabilique unione inter ſe conjungerentur; Nobis propterea ipſi Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ad conſtantis fidei, & ſinceræ devotionis affectum, quem dicti Exponentes erga Nos, & Sedem præfatam gerere comprobantur, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, eorumque votis in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper hoc negotio a ſimilis rec. me. Clemente Papa IX. Prædeceſſore pariter noſtro deputatorum conſilio, in præfata Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & Studio hujuſmodi, ſicut præmittitur, inter ſe unitis, & conjunctis, unam Univerſitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, philoſophia, mathematicæ, aliæque ingenuæ diſciplinæ, ſcientiæ, & artes publice doceantur, & prælegantur, & qui peracto ſtudiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magiſterii & Doctoratus, alioſque gradus ſcholaſticos, ſervata tamen in omnibus forma, & diſpoſitione Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Univerſitatibus per Sedem Apoſtolicam præfatam erectis fieri ſolet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, ſine alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & inſtituimus, ac ipſi Univerſitati Studii generalis ſic erectæ, & inſtitutæ, ejuſque Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, & Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque Perſonis quibuſcumque pro tempore exiſten., ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis & gratiis quibuſcumque, quæ tam per præfatum Clementem VIII., quam alios quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros præfatæ Univerſitati Studii generalis Ferrarien., ejuſque Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis reſpective etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque conceſſa, & attributa fuerunt, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valeant, ſine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum ſit, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam quandocumque facieadis unquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam ſub poſteriore data per eos, ad quos pro tempore ſpectabit, eligenda de novo conceſſa intelligi, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & illis reſpective in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, alioſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper iis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, & in univerſalibus, Provincialibuſque, &

Hinc ex utroque a Pontifice erigitur univerſitas Generalis, cui conceduntur privilegia Univerſitatis Ferrarien.

Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus ſit, dictæ Civitatis Urbinaten., aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VI. Aprilis MDCLXXI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Confirmatio relatarum Conſtitutionum.

§. 19. Nos igitur attendentes firmiora eſſe ea, quibus Sedis prædictæ ſæpius intercedit auctoritas, ac Univerſitatem Studii generalis, & Collegium Doctorum præmemorata ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, & ornare volentes, motu proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera liberalitate, certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, præinſertas Julii II., Pii IV., Urbani VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum literas, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, ac irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus; quinimo motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus omnia, & ſingula in eiſdem literis contenta denuo ſtatuimus, ſancimus, & ordinamus, ac ab omnibus & quibuſcumque etiam ſpeciali, ac individua nota dignis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, exacte, inconcuſſe, ac inviolabiliter perpetuo obſervari volumus, decernimus, & mandamus.

Declaratio 1. In cauſis ad Collegium ſpectantibus appellari non poſſe *hoc omiſſo medio*.

§. 20. Præterea ad tollendas controverſias pluries obortas, & in Romana Curia agitatas circa interpretationem prædictarum literarum Urbani VIII. Prædeceſſoris, in quibus decernitur, quod in cauſis appellationum tam Eccleſiaſticis, quam Laicalibus, ad memoratum Collegium ſpectantibus appellari non poſſit, *omiſſo medio*, & ſi appellari contigerit, nullus Judex ſe ingerere debeat, niſi in vim ſpecialis commiſſionis Romani Pontificis pro tempore exiſtentis manu ſignatæ; declaramus, & Apoſtolica auctoritate, quatenus opus ſit, denuo ſancimus, decernimus, ac ordinamus, omnes, & quaſcumque cauſas appellationum interpoſitarum a ſententiis, ſeu decretis latis a quibuſcumque Judicibus tam Eccleſiaſticis, quam Laicalibus omnium, & quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen beneficialibus, ac iis, quæ juxta Tridentini Concilii diſpoſitionem vel alias de jure ſunt inappellabiles, ac iis inſuper exceptis, quæ prius in Curia Archiepiſcopali Urbinaten., vel ab aliis Judicibus ordinariis appellationum in locis, ubi exiſtunt, ut præfertur, judicandæ erunt) in ſecundis, ſeu tertiis inſtantiis omnino devolvi debere ad prædictum Collegium Doctorum; inhibentes, ac ſtricte interdicentes, ne *hoc omiſſo medio* appellari poſſit ad pro tempore exiſtentem Urbini Legatum, ſeu Vicelegatum, nec etiam ad Auditoris Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, vel quodcumque aliud quantumlibet privilegiatum, ac ſpeciali mentione dignum Romanæ Curiæ Tribunal, aut Judicem, & ſi appellari contigerit, nullus Judex in ejuſmodi cauſis ſe ingerere poſſit, niſi vigore ſpecialis commiſſionis, quæ noſtra, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis manu ſignata fuerit; Quod ſi abſque hujuſmodi commiſſione ſe ingerere præſumpſerit, omnia ab eo geſta, & decreta, attentata, nulla, ac irrita ſint eo ipſo; quin etiam eidem Collegio, ut quacumque inhibitione non obſtante, & abſque alicujus pœnæ incurſu, ad ulteriora in ſimilibus cauſis procedere, ac ubi opus fuerit, inhibere, eaſque a quocumque Judice, & Tribunali reaſſumere, cognoſcere, & prout juris eſſe cenſuerit, fine debito terminare libere, ac licite poſſit, & valeat, ſimili auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, ac indulgemus.

Declaratio 2. Loca, quæ Ducatui Urbini ſubjecta erant, dum a Sixto V. Rota Maceraten. erecta fuit ſub ejuſdem diſpoſitione non comprehendi.

§. 21. Ad hæc aliam ſimiliter controverſiam non ſemel excitatam, an oppida, & loca, quæ dum fel. pariter rec. Sixtus V. Prædeceſſor noſter Tribunal Audientiæ Cauſarum Provinciæ Marchiæ, Rotam nuncupatam, in Civitate noſtra, tunc ſua, Maceratenſi per literas anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octavo Idibus Martii ſub plumbo expeditas, inſtituit, ac erexit, Ducatui Urbini ſubjecta erant, ſub earum literarum diſpoſitione comprehenderentur, e medio tollere, ac penitus dirimere cupientes, & declarationibus alias, ac nuper, nempe diebus 23. Septembris, & 7. Octobris anno milleſimo ſeptingenteſimo duodecimo per Dilectum Filium noſtrum Petrum Marcellinum Tit. Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyterum S. R. E. Cardinalem Corradinum nuncupatum, tunc Pro-Auditorem noſtrum, factis inhærentes, Civitates, Oppida, & Loca omnia, quæ Ducatui Urbini tempore, quo præfatæ Sixti Prædeceſſoris literæ emanarunt, ſubjecta erant, ſub earumdem literarum diſpoſitione non comprehendi, nec ullo modo comprehenſa cenſeri; ac ita a quibuſcumque Judicibus perpetuo judicari, ac definiri debere, ſtatuimus, decernimus, & declaramus.

Declaratio 3. omnes ſubditos non alibi quam in Univerſitate Urbinaten. poſſe Lauream Doctoralem accipere:

§. 22. Demum, cum ſicut accepimus, tametſi pluribus Edictis, quorum primum a præfato Guidobaldo ſecundo Urbini Duce die 17. menſis Auguſti anno 1565. alia vero recentiora a diverſis ejuſdem Civitatis pro tempore Legatis, & Vice-Legatis promulgata fuerunt, ſalubriter cautum, ac expreſſe vetitum fuerit, ne Subditi ejuſdem Ducatus, & Legationis alibi, quam in memorato Urbinatenſi Doctorum Collegio Lauream, & Gradum Doctoratus accipiant, & qui ſecus fecerint, ab omnibus, & quibuſcumque publicis in ea Provincia muneribus, ac officiis excludantur, nec ibidem Doctoris profeſſionem exercere umquam poſſint; Nihilominus ejuſmodi Edictorum diſpoſitione poſthabita, quamplures Subditi ad publica munera, & Doctoratus exercitium ibidem paſſim admittantur, licet Doctoratus inſignia in prædicto Collegio minime ſuſceperint; Nos proinde eorumdem Edictorum executioni, ac ipſius Collegii decori, utilitati, & incremento, quantum cum Domino poſſumus, opportune conſulere cupientes, quemadmodum illuſtre cæteris omnibus exemplum præbere curavimus, dum anteactis annis duos ex germano Fratre ſecundum carnem Nepotes noſtros, nimirum Dilectum

A Card. Annibale Alba-

Filium

no, & R. P. D. Alexandro Albano, Clementis XI. Nepotibus ad exemplum cæterorum in d. Universitate Doctoralis gradus susceptus fuit.

Filium noſtrum Annibalem, modo S. Mariæ in Coſmedin Diaconum S. R. E. Cardinalem, & Camerarium Albanum nuncupatum, & Dilectum pariter Filium Magiſtrum Alexandrum Albanum in utraque Signatura noſtra nunc Referendarium, & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Clericum, quamvis literarum ſtudiis in hac Alma Urbe noſtra operam navaſſent, non alibi tamen, quam Urbini in præfato Collegio eos Doctoratus laurea inſigniri voluimus; ita nunc tenore præſentium Apoſtolica authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, ut in poſterum, atque perpetuis futuris temporibus Subditi prædictæ Legationis, qui peracto ſtudiorum curriculo, Doctorali Laurea ornari voluerint, eam in memorato Collegio omnino recipere teneantur, & qui alibi ipſam receperint, ad exercenda publice munera, & Officia, atque etiam ad gerendum quarumvis cauſarum in quocumque foro patrocinium in omnibus ejuſdem Legationis locis prorſus inhabiles, & incapaces ſint, ac eſſe intelligantur, nec illos a quoquam ad id, præterquam a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore exiſtente habilitari, neque cum ipſis ſuper hujuſmodi defectu diſpenſari unquam poſſe, motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus ſtatuimus, decernimus, & declaramus.

Clauſulæ ampliſſimæ.

§. 23. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod intereſſe in præmiſſis habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, & dignitatis exiſtant, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, ac fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab iis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis, per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque authoritate, præeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio ampliſſima quibuſcumque contrariis.

§. 24. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, & quibuſlibet Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, quibus omnibus, & ſingulis quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§. 25. Cæterum volumus, quod earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 26. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrarum Confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo primo, Decimoquarto Kalen. Aprilis Pontificatus noſtri Anno Vigeſimo Primo.

Cauſa præſentis conſtitutionis.

§. 27. Ne autem de approbatione, confirmatione, innovatione, Decretis, declarationibus, novis conceſſionibus, ſtatutis, mandato, & voluntate Clementis Prædeceſſoris circa præmiſſa ex eo, quod ipſius Clementis Prædeceſſoris ob ſubſecutum ejus obitum, ut præfertur, Literæ Apoſtolicæ præinſertæ ab ipſo ſubſignatæ, ac in forma ſolita expeditæ non fuerint, valeat quomodolibet hæſitari, & ii, quorum intereſt, aut intereſſe poterit, quomodolibet in futurum, illorum fruſtrentur effectu, volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, quod approbatio, confirmatio, innovatio, Decreta, declarationes, novæ conceſſiones, ſtatuta, mandatum, & voluntas ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, quoad omnia, & ſingula, quæ in præfatis Literis continentur, integrum ſortiantur effectum, perinde ac ſi ſuper illis ipſius Prædeceſſoris Literæ confectæ, & ſub plumbo juxta conſuetum Romanæ Curiæ morem expeditæ fuiſſent, quodque præſentes literæ ad probandum, ac plene juſtificandum approbationem, confirmationem, innovationem, Decreta, declarationes, novas conceſſiones, ſtatuta, mandatum, & voluntatem Clementis Prædeceſſoris hujuſmodi ubique ſufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Mandatum pro executione Conſtitutionis Clem. XI.

Confirmatio ejuſdem Conſtitutionis.

§. 28. Præterea ne præinſertæ Clementis Prædeceſſoris Literæ ullo unquam tempore a quoquam ex quovis capite impugnari, invalidari, aut in controverſiam adduci, & vocari poſſint, ſed perpetuis futuris temporibus firmæ, validæ, efficaces, ac illibatæ perſiſtant, eas Nos tenore præſentium ſpecialiter, & expreſſe approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris quam facti defectus, ſi qui forſan deſuper intervenerint, ſupplemus, ac illas perpetuo valere, & obſervari debere volumus, & ordinamus.

Nova confirmatio eo-

§. 29. Inſuper ad majorem, & abundantiorem præmiſſorum cautelam, & executionem,

rum omnium, quæ in præd. Clementis Conſtitutione continentur.

ea omnia, & ſingula, quæ in antedictis præinſertis literis ab eodem Clemente Prædeceſſore in commodum, favorem, ac utilitatem Univerſitatis Studii generalis, & Collegii Doctorum prædictorum approbata, confirmata, conceſſa, diſpoſita, ac ſtatuta fuerunt, Nos ſimiliter tenore præſentium ampliſſime approbamus, confirmamus, concedimus, diſponimus, atque ſtatuimus, eaque omnia, & ſingula ab omnibus, ad quos ſpectat, vel ſpectabit in futurum, inconcuſſe, ac inviolabiliter perpetuò obſervari ex certa noſtra ſcientia, & matura deliberatione, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine volumus, decernimus, præcipimus, & mandamus.

Deputatio Executorum præſentis Conſtitutionis.

§. 30. Quocirca univerſis, & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, Canonicis, & aliis Perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, necnon modernis, & pro tempore exiſtentibus Urbini Legato, & Vice-Legato, ſeu ejusdem Legationis Præſidi, & Cameræ Apoſtolicæ Auditori, ac eorumdem Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Vicariis, ſeu Officialibus in ſpiritualibus generalibus per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi & quando opus fuerit, ac pro parte illorum, aut alicujus eorum, quos ipſæ literæ concernunt, & concernent, fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque, & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant authoritate noſtra omnes, & ſingulos, quos eædem Literæ quomodolibet concernunt, & concernent, ut præfertur, illis, & in eis contentis quibuſcumque pacifice frui, potiri, & gaudere: Non permittentes eorum aliquem deſuper per Locorum Ordinarios, ſeu alios quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, pœnas Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias illorum arbitrio imponendas, & applicandas pœnas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac cenſuras, & pœnas prædictas, legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, etiam iteratis vicibus aggravando, & reaggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Clauſulæ ſpeciales.

§. 31. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ præfatus Clemens Prædeceſſor in prædictis ſuis literis decrevit non obſtare, quæ Nos pariter, ac iterum non obſtare decernimus, & mandamus, quibus omnibus, quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum harum ſerie ſpecialiter, expreſſe, ac ampliſſime ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 32. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique ab omnibus habeatur, quæ eisdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum approbationis, confirmationis, ſtatuti, decreti, mandati & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo primo, VII. Idus Maji, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Conceduntur Privilegia & gratiæ Conclaviſtis poſtremi Conclavis. II.

Eadem privilegia conceſſa fuere a Clem. XI. Conſt. ed. 1700. Dec. 8. Pont. 1. Et a Bened. XIII. conceduntur Conſt. ed. 1724. Jan. 4. Pont. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

URBIS.

Dat. 18. Maii 1721. ann. 1.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclaviſtas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia, ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, nobis, & Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus uti familiares, & continui commenſales inſervientes interfuerunt; quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſque meritis exornare:

Cauſæ Indulti.

Donati ſcut. 10. mil. auri. pro Concl.

§. 1. Ipſoſque Conclaviſtas, quibus hodie, ac aliis participantibus deſcriptis in Rolo, ſeu diviſione ſubſcripto, ſuprafcripta per dilectum filium Magiſtrum Gaſparem de Carpineo Datarium noſtrum, ſummam decem millium ſcutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos ſpectan. gratioſe donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres hujuſmodi Cardinales ſingulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſingulatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis; itaut ipſum jus civilitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, militum & nobilium, ac civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, nobilibus, militibus, & civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eiſque in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis, tam gratiam, quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernen. ſed familiares continuos Commenſales, noſtroſque Comites, milites, nobiles, & cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ hujuſmodi ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc dein-

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

ceps

ceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque ac prorſus ſimilibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rocchetum Notariorum ipſius Sedis non deferant, palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, milites, nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & civi originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad aſſecutionem quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamſi in Urbe, & civitate hujuſmodi non habitaverint perinde, ac ſi de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquiſſimo cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§. 2. Noſque Conclaviſtas prædictos a ſolutione, & exactione decimarum, & cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſcumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impoſitorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis, & ſolutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus; diſtrictius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus Clericis, ac quibuſcumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, ſubſidii, gabellarum, & onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis, cujuſcumque Eccleſiaſticæ, vel ſæcularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere, ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumve uſu, poſſeſſione, vel quaſi directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præſumant.

Abſolutio a cenſuris.

§. 3. Necnon omnes eoſdem Conclaviſtas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conſcientiæ tantum abſolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoſcumque defectus, ſi qui forte ſint omnium proviſionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclaviſtarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incurſionem quarumcumque cenſurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis cauſa provenien. ſanamus, ac hujuſmodi proviſiones vigore eorum privilegiorum in foro conſcientiæ tantum, perinde ac ſi novas proviſiones obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus, & ſingulis dignitatibus, & aliis cum cura, & ſine cura beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujuſvis Ordinis Regularium per eos reſpective obientis, de novo etiam reſpective providemus, ac omnes, & ſingulas penſiones eis, & eorum ſingulis ſuper quorumvis beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus, &c. reſpective reſervatas ſimiliter de novo reſervamus.

Remiſſio fructuum male perceptorū.

§. 4. Ipſiſque Conclaviſtis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos occaſione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque, & quarumcumque penſionum annuarum ipſis, & eorum cuilibet collatorum, & reſervatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occaſionibus etiam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam, ex eo quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemtum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis ſe immiſcuerint; quodque illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obſtet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in ſuſceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris miniſterio miniſtrare etiam libere, & licite valeant, diſpenſamus.

Legitimatio illegitimorū.

§. 5. Ac eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus feminis forſan procreati ſint, etiamſi alias legitimati exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de jure valida diſpoſitione, & præterquam in bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus, ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtan. ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſint, inſigniri, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoveri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti,

ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditio literarum Apostolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis seu alterius militiæ.

§. 7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existent, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus; itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis, uti, & frui possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditumm, & proventuum hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, & reservandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen ac alias licite acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minime subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse defierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere, & licite valeant simili modo concedimus, &

indulge-

indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione in Camera.

§. 10. Nec eosdem Conclavistas, eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu modererentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan. seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decemmillium scutorum auri hujusmodi per nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tamquam Conclavista frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§. 12. Et insuper Venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis summis Pontificibus prædecessoribus nostris huc usque concessa, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorum.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Canonibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

ET cum absolutione a censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regulæ de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, ac privilegiorum populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis,

ac cum quibuſvis efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & decretis, etiam conſiſtorialibus, etiam contra alienigenas, & alias perſonas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet conceſſis, quorum tenores &c. latiſſime, ac de verbo ad verbum, prout ipſis Conclaviſtis magis placuerit exprimi poſſint, & cum ſuſpenſione quarumcumque gratiarum, indultorum quibuſvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia Eccleſiaſtica etiam reſervata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expreſſis cauſis quomodolibet conceſſis latiſſime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod ſola præſentis Motus proprii ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obſtan., & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in literis ſi videbitur, in quibus ſingulorum Conclaviſtarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc., patria, & cætera requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint inter eos Sacriſta, & Magiſtri Cæremoniarum Capellæ Noſtræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipſos Magiſtros Cæremoniarum facta, & deſcripta adnotati, & deſcripti, ſi alias ad penſiones, & beneficia hujuſmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur ſimul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Tranſumptorum fides.

§. 14. Volumus autem, quod literarum ſuper præſentibus conficiendarum, ſeu præſentis Motus proprii tranſumptis impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, ſeu præſenti Motui proprio originali adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, aut exhibitus, vel oſtenſus foret. Fiat. M. A.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipſorum Conclaviſtarum ſunt hæc quæ ſequuntur.

Reverendiſſimus Dominus Frater Auguſtinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Piſaurenſis Epiſcopus Targenſis Sacriſta.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Canonicus U. S. R., ac S. Collegii Secretarius.

Joannes Baptiſta Gambarucci Presbyter Romanus ejuſdem Baſilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Clericus Romanus ejuſdem Baſilicæ Beneficiatus Coadjutor.

Franciſcus Bolſa Presbyter Novocomenſis Canonicus Inſignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ de Rotunda.

Venantius Philippus Pierſanti Presbyter Camerinen. prædictæ Inſignis Collegiatæ Canonicus Magiſtri Cæremoniarum.

Franciſcus Ignatius Ferranti Presbyter Æſinus. Matthæus Scaglioni Presbyter de Volentano Montis Faliſci Diœceſis. Bartholomæus Moglia Laicus Romanus Noſtri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Felix Solatius Presbyter Roſſanenſis, & Vicarius Generalis Oſtienſis. Joſeph Lamblotte Laicus Nemurcen. Diœceſis. Sebaſtiani Antonii Epiſcopi Oſtienſis Tanara.

Franciſcus Antonius Fini Presbyter Minervienſis Metropolitanæ Eccleſiæ Beneventanæ Archipresbyter. Nicolaus Xaverius Sancta Maria Diaconus Manſionarius prædictæ Metropolitanæ. Fratris Vincentii Mariæ Epiſcopi Portuen. Urſini.

Abbas Laurentius Pius Bonſius Clericus Florentinus. Franciſcus Judice Laicus Hungarus Franciſci Epiſcopi Tuſculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Forolivienſis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinenſis. Fabritii Epiſcopi Albanenſis Paulutii.

Joannes Antonius Vendettuoli Presbyter Venafrenſis. Jacobus Collez Clericus Leodien. Diœceſis. Franciſcus Siciliani Laicus Barenſis. Franciſci Epiſcopi Sabinenſis Pignattelli.

Franciſcus Velli Presbyter Prænestinus Baſilicæ Principis Apoſtolorum perpetuus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgenſis. Franciſci Epiſcopi Prænestini Barbarini Vener. Fratrum noſtrorum Epiſcoporum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium.

Abbas Joſeph Maria Benveduti Clericus Eugubinus. Marcus Mittarelli Laicus Civitatis Ducalis. Franciſcus Gotti Presbyter Bononienſis. Jacobi Tituli Sanctæ Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Raynaldus a Turre Presbyter, & Abbas Albenſis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Dernotenſis. Alexander Joannes Andrazzini Laicus Romanus. Joſephi Tituli Sanctæ Praxedis Sacripantes.

Bartholomæus Claricius Presbyter Anconitanus. Camillus Scola Philoſophiæ, ac Medicinæ Doctor Baſſanenſis. Joannes Antonius Spoladori Laicus Taruiſinus. Georgii Tituli Sanctorum XII. Apoſtolorum Cornelii.

Jacobus Leoni Presbyter Signinæ Diœceſis. Joſeph Maria Cardoni Laicus Lucenſis. Laurentii Tituli Sancti Petri ad Vincula Corſini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Campanella Laicus Balneoregenſis. Francicus Maria Serra Laicus Romanus. Franciſci Tituli Sanctæ Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Caſtelli J. U. D. Clericus Interamnenſis. Laurentius Foſchi Clericus Diœceſis Albanenſis. Thomæ Tituli Sanctæ Mariæ Tranſtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinenſis Canonicus Inſignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ in Via lata. Nicolaus Carignani Laicus Lucenſis. Horatii Philippi Tituli Sancti Honuphrii Spadæ.

Mauritius Jacquin Laicus Pariſienſis. Antonius Lori Laicus de Prato Diœceſis Aſculan. Philippi Antonii Tituli Sancti Chryſogoni Gualterii.

Creſcentius Maſchi Laicus Urbinas. Antonius Maria Giulietti Presbyter Auximanus. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Joſephi Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Vallemani.

Abbas Paulus Antonius Folſi Clericus Forolivienſis. Dominicus Alexander Bugiani Laicus Romanus. Joannis Dominici Tituli Sanctæ Anaſtaſiæ Paracciani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœceſi Sancti Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus. Caroli Auguſtini Tituli Sancti Auguſtini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. U. D. Collegiatus Patavinus. Comes Antonius Mantua Laicus Patavinus. Petri Tituli S. Marci Priuli.

Joannes Baptiſta Rondoni Presbyter Bononienſis Sacræ Theologiæ Doctor, ac Perinſignis Collegiatæ Sancti Petronii Bononiæ. Jacobus Philippus Lazari Laicus Bononienſis. Ulyſſis Joſephi Tituli Sanctæ Crucis in Hieruſalem Gozzadini.

Joſeph Caſtelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Joſeph Cardini Laicus ex Civitate Aretii. Joannes Baptiſta Innocentii Clericus Sabienſis. Ludovici Tituli Sancti Sylveſtri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Phyſicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononienſis. Joannes Stacchini

Laicus de Bonifacio Januen. Joannis Antonii Tituli Sancti Calisti de Via.

Abbas Jacobus Antonius Daffico Presbyter Januen. Hieronymus Calzi Laicus Romanus. Augustini Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Cusani.

Salvator de Rubeis Clericus Romanus. Joseph Haffuer Laicus Helvetus Solodorenus. Julii Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Piazzæ.

Angelus de Gianneskys a Castroplani Presbyter Clusinæ Diœcesis Abbas Sancti Blasii. Urbanus Garofoli Laicus Romanus. Antonii Felicis Tituli Sanctæ Balbinæ Zonzedarii.

Abbas Cæsar Ondedei Presbyter Eugubinus Basilicæ Sanctorum Laurentii, & Damasi de Urbe Canonicus. Thomas Puccetti Clericus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctæ Mariæ in Aracœli Bussi.

Thomas de Cecchottis Clericus Reatinus. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri Sancti Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Michael Petit de Ravannes Presbyter Diœcesis Parisiensis Abbas Commendatarius Monasterii in Arganna Diœcesis Catalaunensis. Joannes Vivant Presbyter Parisien. Diœcesis Canonicus Honorarius Ecclesiæ Metropolitanæ Parisiensis. Franciscus Soldinus Florentinus. Armandi Cardinalis de Rohan.

Comes Franciscus de Schrottembach Laicus ex Tyria. Matthias Breugeisen. Presbyter Viennensis. Franciscus Gistel Laicus Tridentinus. Wolphangii Annibalis Tituli Sancti Marcelli Serottembach.

Andreas Boccacani Presbyter Narnien. Diœcesis. Liborius Cagliati Florentinus Societatis Jesu Laicus. Joannis Baptistæ Tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte Ptolomei.

Abbas Antonius Sartoni Clericus Ariminensis. Cajetanus Bononi Laicus Novocomensis. Benedicti Sanctorum Nerei, & Archillei Odescalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonensis Doctor Sorbonicus. Petrus Guerin de Tencin Presbyter Gratianopolitanus, Rector, & Socius Sorbonicus. Abbas Vezeliacensis Ecclesiæ Senonen. Archidiaconus major. Petrus Julien. Laicus Diœcesis Agathensis. Henrici Cardinalis de Bissy.

Felix Rosa Pepe Presbyter Abellinensis Diœcesis Canonicus Aversanus. Bernardinus de Benedictis Laicus Spoletanus. Innici Tituli Sancti Thomæ in Parione Caraccioli.

Antonius Piersantes Clericus Conjugatus Camerinen. Diœcesis. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardi Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Scotti.

Joseph Caracciolus Laicus Neapolitanus. Marcus Ricciatoli Laicus Romanus. Nicolaus Belarducci Laicus Capuanus. Nicolai Tituli Sancti Martini in Montibus Caraccioli.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbiter Lucensis Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Joseph Frifelli Laicus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius de Braschis J. U. D. Clericus Cesenatensis. Ludovicus Mosconus Laicus Perusinæ Diœcesis. Nicolai Tituli Sancti Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Crivelli Presbyter Mediolanensis. Ioseph Fragiotti Laicus Romanus. Giberti Tituli Sancti Alexii Borromei.

Joannes Franciscus Bassel Diœcesis Moguntinæ, ejusque Canonicus ad Gradus B. M. V. Emericus Gabriel Comes Esterbasis Diœcesis Strigonien sis Canonicus Posonien sis Præpositus B. M. in Rath. Joannes Zien Diœcesis Constantien sis. Emerici Cardinalis Czakij.

Joannes Paulus Mercantilius Clericus Romanus. Constantinus Grimaldus Laicus e Regio Lepidi. Georgii Tituli Sanctæ Agnetis Spinulæ.

Hieronymus Maresti Laicus Ferrarien sis. Franciscus Quercioli Laicus Imolen. Cornelii Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Comes Ludovicus Emmanuel de Ghistel ex Marchionibus S. Floræ Abbas, & Clericus Attrebatensis. Abbas Gaspar Ruggia Clericus Romanus Basilicæ Principis Apostolorum Beneficiatus Coadjutor. Philippi Thomæ de Bausu Cardinalis de Alsatia.

Vincentius Margarita J. U. D. Presbyter Brixien sis. Joannes Danielis Laicus Cenedensis. Joannis Francisci Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Barbadici.

Josephus Emidius de Grassis Clericus Asculanus. Joannes Bianchini Clericus Asculanus. Joannes Bianchini Clericus Mediolanen sis. Joannes Georgeus Grau Hungarus. Michaelis Friderici Tituli Sanctæ Sabinæ de Althan.

Philippus Orten sius Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Arnoldus de Paulis Laicus Leodien sis. Joannis Baptistæ Tituli S. Priscæ Salerni.

Gabriel Lopez Viegea Clericus Lusitanus Civitatis Elviæ. Joannes Franciscus Verveda Clericus Barchinonen sis. Alvari Cardinalis Cienfuegos, Presbyterorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Joannes Baptista Filippani Presbyter Romanus. Augustinus Luppachioli Clericus Gallesi Diœcesis Civitatis Castellanæ. Franciscus Titii Laicus Vallismontanæ Diœcesis Segninæ. Benedicti Sanctæ Mariæ in Via lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri Sancti Laurentii in Damaso Otthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Josephi Renati Sancti Georgii Imperialis.

Andreas Januen. Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sancti Nicolai in Carcere de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Hieronymus Georgii Laicus Pisanus. Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium Columnæ.

Carolus Ancajanus Laicus Spoletanus Eques Commendatarius Sacræ Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Franciscus Blancus Laicus Viadamen. Diœcesis Mantuanæ. Annibalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin Albani.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœcesis. Augustinus Cincielli Laicus Castellanæ Diœcesis. Curtii Sancti Eustachii Orighi.

Ermannus Adamus Tenantevvich. Philopolitanus. Fridericus Antonius Gunter Presbyter Moguntinus. Joannes Georgius Mesbach Laicus Manoziavalen sis Herbipolen. Diœcesis. Damiani Cardinalis Schonborn.

Marchio Joannes Thaddæus Canalis Laicus Reatinus. Laurentius Bus sonus Romanus Clericus Conjugatus. Fabii Sanctorum Viti, & Modesti Oliverii.

Joannes Matthæus Niccioli Clericus Pisaurensis. Franciscus Gambirasi Laicus Romanus. Julii Cardinalis Alberoni, Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

Frater Magister Hieronymus Maria de Allegris Florentinus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis.

Frater Magister Joannes Baptista Amadeus Lucen sis Ordinis Eremitarum S. Augustini Sacrista.

Comes Petrus Donarellus à Ruere ex Marchionibus Orciani, Laicus Anconitanus, Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Urbanus Bizxani Laicus Romanus cum prædicto Reverendissimo Episcopo Targen si Sacrista.

Joannes Oliva Presbyter Rhodiginus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Vincentius de Appolloniis Presbyter Æsinus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Frater Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Michael Angelus Pauli Pisaurensis. Joannes Baptista Nucarini Fulginas Medici Physici.

Victorius Masinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus Aromatarius. Jacobus Antonius Bussius Mantuanus. Joannes Baptista Varola Mantuanus ejus Auxiliatores.

Joseph de Ambrosiis Romanus. Dominicus Adrovizi Urbinas Barbitonsores. Dominicus Borgiassi Romanus. Hieronymus Garti Calaber eorum Auxiliatores.

Antonius Ravasi Faberlignarius. Petrus Paulus Alfieri Fabercementarius.

Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis Diœcesis Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Dominicus Fantoni.
Carolus Antonius Sala.
Joseph Pichigno.
Petrus Giannini.
Joseph Antonius Finiti.
Joseph Barzotti.
Franciscus Vattani.
Stephanus Orlandi.
Constantinus Cichelli.
Angelus Davegio.
Joannes Giorgetti.
Jacobus Boscheroli.
Bartolomæus Isola.
Cæsar Giuliani.
Franciscus Bruni.
Philippus Mezzarota.
Bernardinus Scaletta.
Joannes Valeva.
Joannes Baptista Ricci.
Joonnes Petrus Giorgi.
Petrus Lancetta.
Gregorius Crivelli.
Marcus Lamboni.
Andreas Giuliani.
Joannes Baptista Goldoni.
Joannes Franciscus Gonnella.
Paulus Bettoli.
Remigius Valena.
Paschalis Guerdi.
Marcus Antonius Guarnacci.
Martinus Dominici.
Dominicus Picchi.
Jacobus Matthias Bartolini.
Bartholomæus Pascucci.

Scopatores Conclavis.

III. Conceduntur Privilegia & Indulta Dapiferis postremi Conclavis.

Eadem Privilegia concessa fuere ab Inn. XII. Const. edit. 1691. Jul. 15. Pont. 1. a Clement. XI. Constit. edit. 1700. Decemb. 8. Pont. 1. Et a Bened. XIII. conceduntur Const. ed. 1724. Jun. 4. Pont. 1.

Dat. 18. Maji 1721. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

URBIS.

Causa Indulti.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur Commensales, & Notarii Apostol.

§. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque res ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerunt, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis, vel civitatis.

Nobiles, & cives.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§. 2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscumque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, comitibusque, & militibus, nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra sine tamen eorundem Notariorum

riorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet.

§. 5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cam. Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes Pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere.

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§. 8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a molestiis.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratiosam mandat.

§. 10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam abbreviatorum, sollicitatorum, Secretariorum plumbi, & registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, ac fœlicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

Et

Et cum absolutione a censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

Transumptorum fides.

§. 2. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

Fiat. M. A.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

MICHAEL ANGELUS DE COMITIBUS nunc INNOCENTIUS XIII. Romanus.
Abbas Cæsar Meniconi.

EPISCOPI VI.

Sebastianus Episcopus Ostien. Sacri Collegii Decanus Cardinalis Tanara Bononiensis. Franciscus de Bic Eques S. Jacobi Bruxellensis.

Fr. Vincentius Maria Episcopus Portuen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Orsini Romanus. Balthasar Coscia Beneventanus.

Franciscus Episcopus Tusculanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Judice Neapolitanus. Camillus Marchio Penna.

Fabritius Episcopus Albanen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Paulutius Forolivienſis. Comes Nicolaus Maria Saxatellus.

Franciscus Episcopus Sabinen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pignatellus Neapolitanus. Abbas Joannes Baptista Zoli.

Franciscus Episcopus Prænestinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barberinus Romanus: Dominicus Gregorius Passerini de Nursia.

PRESBYTERI.

Jacobus Tituli Sanctæ Mariæ in Via Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Boncompagni Archiepiscopus Bononien. Romanus. Antonius Gabriellius Romanus.

Joseph Tituli Sanctæ Praxedis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Sacripantes Narnienſis. Abbas Romualdus Risi Narnienſis.

Gregorius Tituli Sanctorum XII. Apostolorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Cornelius Episcopus Patavin. Venetus. Joannes Franciscus Raggia Romanus.

Laurentius tituli Sancti Petri ad Vincula Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Corsinus Florentinus. Philippus Acciajoli Florentinus.

Franciscus Tituli Sanctæ Cæciliæ Cardinalis de Aquaviva Neapolitanus. Marchio Mattheus Sacchettus Romanus.

Thomas Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ruffi Episcopus Ferrarien. Neapolitanus. Marius Canjacchi Amerinus.

Horatius Philippus Tituli Sancti Honuphrii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Spada Episcopus Auximan. Lucensis. Joannes Antonius Leoni Romanus.

Philippus Antonius tituli Sancti Chrysogoni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Gualterii Urbevetanus. Fortunatus Malvezzi.

Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Vallemani Fabrianensis. Franciscus Maria della Volpe.

Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anastasiæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Paracciani Romanus. Comes Joseph Mastais de Ferrettis.

Carolus Augustinus Tituli Sancti Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Fabronus Pistorienſis. Franciscus Bini Florentinus.

Petrus Tituli Sancti Marci Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Priuli Venetus. Commendator Franciscus Columna.

Ulysses Joseph Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Gozzadini Episcopus Imolen. Bononien. Comes Alphonsus Servantii.

Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Picus Episcopus Senogallien. de Mirandola. Abbas Dominicus de Therry Hybernus.

Joannes Antonius Tituli Sancti Calisti Sanctæ Romanæ Ecccleſiæ Cardinalis de Via Episcopus Ariminensis Bononiensis. Comes ... Lignani.

Augustinus Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Cusani Episcopus Papien. Mediolanensis. Antonius Facchinetti.

Julius Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Piazza Episcopus Faventinus Forolivienſis. Vincentius Terdotius.

Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Cardinalis Zonzedarius Senensis. Abbas Ludovicus Anguissiola.

Joannes Tituli Sanctæ Mariæ in Ara-Cœli S. R. E. Cardinalis Bussi Episcopus Anconitanus Viterbiensis. Benedictus Bussi Viterbiensis.

Petrus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Corradinus Setinus. Franciscus Buccapadulius Romanus.

Armandus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Rohan Episcopus Argentin. Gallus. Comes Ferdinandus Bolognetti.

Wolphangus Tituli Sancti Marcelli Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Scrottenbach Episcopus Olomucen. Germanus. Marchio Hieronymus Lucinus Mediolanen.

Joannes Baptista Tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Pistorienſis. Petrus Testasecca.

Benedictus Tituli Sanctorum Nerei, & Archillei Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Odescalchi Archiepiscopus Mediolanensis. Comes Aloysius Turconus Mediolanenſis.

Henricus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Bissy Episcopus Meldensis Gallus. Abbas Franciscus Cajetanus Thomatus Romanus.

Innicus Tituli Sancti Thomæ in Parione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Caraccioli Episcopus Aversanus Neapolitanus. Bartholomæus Mollo Aversanus.

Bernardinus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Scotti Mediolanensis. Philippus Ernestus de Bruggen. ex liberis nobilibus Ducatus Curlandiæ.

Nicolaus Tituli Sancti Martini in Montibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Caraccioli Archiepiscopus Capuanus Neapolitanus. Jacobus Amadori olim Lamfredini Florentinus.

Joannes Baptiſta Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Patritii Romanus. Marchio Patritius Patritii Romanus.

Nicolaus Tituli S. Sixti Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Spinula Januenſis. Orlandius Eques de Catenaccia.

Gibertus Tituli Sancti Alexii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Borromeus Epiſcopus Novarien. Mediolanenſis. Comes Conſtantinus Pagani Civitatis Ducalis.

Emericus S. R. E. Cardinalis Czaky Epiſcopus Hungarus. Philippus Jacobus Caffer Colonien. Diœceſis &c. Decanus Collegiatæ Sancti Gregorii Colonien.

Georgius S. Agnetis S. R. E. Cardinalis Spinula Januen. Thomas Iſoldus Spoletan. Diœceſis.

Cornelius Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Bentivoli Ferrarienſis. Abbas Joſeph Aſcevolinus Romanus.

Philippus Thomas S. R. E. Cardinalis de Boſſu de Alſatia Archiepiſcopus Mechlinienſis Flandrus. Comes Joannes Petrus de Azuis.

Joannes Franciſcus Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Barbadicus Epiſcopus Brixienſis Venetus. Marchio Horatius Lancellotti Romanus.

Michael Fridericus Tituli S. Sabinæ S. R. E. Cardinalis de Althan Epiſcopus Vaccien. Germanus. Julius Gabriellius Romanus.

Joannes Baptiſta Tituli Sanctæ Priſcæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Salerni Conſentinus, Joſeph Baldinucci Lucenſis.

Alvarus S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Aſturianus. Cæſar Eques Herculanus.

DIACONI X.

Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Pamphylii Romanus. Michael Angelus Fagnani Romanus.

Petrus S. Laurentii in Damaſo S. R. E. Cardinalis Otthobonus Venetus. Fr. Benedictus de Fabris Eques Hieroſolymitanus.

Joſeph Renatus Sancti Georgii S. R. E. Cardinalis Imperiali Januenſis. Lauretus Barbari.

Laurentius S. Agathæ S. R. E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Marchio Paulus de Drago Romanus.

Carolus S. Angeli in foro piſcium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Fabritius Sabellus Romanus.

Annibal S. Mariæ in Coſmedin S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Philippus Baro de Scarlattis Romanus.

Curtius S. Euſtachii S. R. E. Cardinalis Orighi Romanus. Canonicus Nicolaus Maria Orighi Romanus.

Damianus S. R. E. Cardinalis de Schonborn. Germanus. Willhelmus Henricus liber Baro de Bouſcrodt Germanus.

Fabius Sanctorum Viti, & Modeſti, S. R. E. Cardinalis Oliverii Piſaurenſis. Joannes Andreas Oliveri Piſaurenſis Eques Sancti Stephani.

Julius S. R. E. Cardinalis Alberoni Parmenſis. Joannes Andreas Pieri Lucenſis.

I V. Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Eadem Privilegia conceſſa fuere a Clem. XI. Conſt. ed. 1701. April. 5. P. 1. Et conceduntur a Benedicto XIII. Conſt. ed. 1724. Dec. 15. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 26. Maji 1721. An. 1.

Nomina Familiarium.

VEnerabilibus Fratribus Sinibaldo ab Auria Patracen. Cubiculi Noſtri Præfecto, Proſpero Mareſuſco Cæſarien. Auditori Noſtro, & Nicolao Auguſtino de Abbatibus Oliverio Epiſcopo Porphyrien. Sacrarii Noſtri, ac dilectis Filiis Magiſtris Nicolao Judice Neapolitan. Palatii Noſtri Apoſtolici reſpective Præfectis, Bartholomæo Ruſpulo Romano Notario Protonotario nuncupato de numero Participantium, libellorum ſupplicum Nobis porrectorum, Dominico Rivera Urbinaten. notarum arcanarum, & Dominico Paſſionei Foroſempronien. Epiſtolarum Latinarum reſpective Secretariis in utraque Signatura noſtra Referendariis, necnon Cæſari Menicono Peruſin. Pincernæ, Joanni Philippo Bandino Camerinen., Franciſco Ignatio Ferranti Maſſalienſi Æſinæ Diœceſis Eleemoſynario Secreto, Philippo Magnono Romano, Antonio Taſca Theatin. Veſtiario, Matthæo Scagliono a Valentano Montis Faliſci Diœceſis, Literarum noſtrarum in forma Brevis, quæ ad Principes ſcribuntur, Secretario, Paulo Cæſio Romano, Riccardo a Balneo Mantuan., Nicolao Michelangeli Senogallien. Diœceſis Medico Secreto, Hieronymo Columnæ Forerio Majori, Andreæ Maidalchino, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle Romanis, Cubicularii Secretis Noſtris, Joſepho Accorambono Spoletan. Subdatario, ac Olympio Miliani de Inſula Lilii nullius Diœceſis Architriclino, ac Joanni Bortonio Nolan. Caudatario, Joanni Baptiſtæ Precurti Romano Crucifero, Dominico Pizzi de Iſchia Aquæpenden. Diœceſis, Franciſco Mariani Viterbien., Cappellanis Secretis, ac Scipioni de Fabiis Romano, Dominico Rombolnio Piſtorien., Franciſco Pino pariter Romano, Bartholomæo Moſſia itidem Romano, Hieronymo Giorgi Oppidi Liburni Piſan. Diœceſis, ac Jacobo Antonio Biancono a Capranica Sutrin. Diœceſis Clericis, ſeu Presbyteris, vel Laicis Cubiculi Noſtri Adjutoribus familiaribus continuis Commenſalibus noſtris, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

§. 1. Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſationis providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire.

Commendantur, & abſolvuntur a cenſuris.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam continui commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrum nobis hactenus impendiſtis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, necnon ad vitæ, ac morum honeſtatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, & quibus perſonas veſtras, etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea eaſdem perſonas veſtras peculiaris favore gratiæ, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, voſque, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine vos, & quemlibet veſtrum reſpective in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium recipimus, & ſa-

Motu proprio creantur Notarii, Comites, Equites, Nobiles, & Cives.

cri

cri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites necnon auratæ Militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Exponuntur Notariorum, &c. privilegia cum quadam restrictione.

§. 3. Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, & immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secus per vos aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque Literis, Instrumentis, & Scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romani, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis; ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ, sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur a Decimis, aliisque impositionibus, ea excepta pro auxilio contra Infideles.

§. 4. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam Rusticis ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & molitorum, & mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciarum, Terra, Mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quæcumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & Tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos alias quam, ut præfertur valeatis coarctari (quandiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Permittitur pluralitas Beneficiorum.

§. 5. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, & quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia seu singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel Officium fuerit, & ad Dignitatem, Personatum, Administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

Eximuntur a Residentia durante familiaritate.

§. 6. Necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis tantum in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, & Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis invite compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, ac proventus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos percipieretis, si in eisdem Ecclesiis, sive Locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia.

§. 7. Ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a jure statuta proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueri-

tis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare.

Item audienti, & docenti Leges, cauſaſque tuendi.

§. 8. Necnon, etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & Officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in ſcholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in Cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Necnon eligendi Confeſſarium cum ampla facultate.

§. 9. Liceat quoque Vobis, & cuilibet veſtrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis regularem in veſtrum eligere Confeſſorem, qui vita cujuſlibet veſtrum comite vos, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & ſucceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum transgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas, etiam Eccleſiaſticas, (non tamen Epiſcopos, vel alios ſuperiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in Literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apoſtolica abſolvere, & vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem, necnon vota quæcumque (ultra marino, viſitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum, caſtitatiſque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas transferendi Penſiones uſque ad ducatos 300.

§. 10. Vobiſque ulterius, & quicumque veſtrum reſpective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos reſpective coram Notario, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda pro ſumma videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrum, quandocumque alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul, vel ſucceſſive in toto, vel in parte, etiam in cujuſlibet veſtrum mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus Clericis, ſeu clericali Charactere inſigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, ſeu eorum Procuratoribus, ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpective, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam pluries caſſata, & de novo aſſignata fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac alias cum omnibus privilegiis, Decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris Juribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis integre perſolvendas, ſervata tamen forma Conſtitutionis fel. rec. Innoc. PP. XI. Prædeceſſoris Noſtri ſuper tranſlationibus penſionum editæ, reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Facultas teſtandi uſque ad 6000. ducatos & ſine ſolemnitatibus.

§. 11. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, & locis, ac juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum Vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, & fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum, loco penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, proventibus vobis reſervatorum, & aſſignatorum, ac reſervandarum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, nec non undecumque, licite tamen acquiſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiam ſi in pecunia numerata, & jocalibus,

gemmis,

gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam ipsis fructibus, redditibus, & proventibus & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) jam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus serviverint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium quorumcumque locorum piorum favorem, & usum ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis, & intendatis, semel iterum aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, servari debeat, ipsaque testamenta, codicilla, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Indultum in casu intestatæ successionis, aut minus validæ dispositionis.

§. 12. Et insuper statuimus, & ordinamus vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra Beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, ac etiam nulla subsistenti causa ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque pervenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scripta etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem Consanguineorum, & Affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc & e contra pro dicta summa sex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos Juris, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contra Perturbatores.

§. 13. Districtius inhibentes quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant, quoquomodo, vel perturbare.

Clausulæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi ab humanis recedere contigerit, sub Literis rec. mem. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui Anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, & de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una ac Nos, & Cameram prædictam ex altera parti-

bus habere, ac etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus & per omnia uti, si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debuerit, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive Indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantet contigerit attentari.

Committitur Executio.

§. 16. Quocirca Venerabil. Fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet, indebite molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui pro hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. me. Alexandri PP. VII. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfixione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & Locorum, in quibusvis cives Originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, Civitatibus, & Locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ, Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam Decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis, nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederit, quodque Præceptoriæ,

& alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositiones pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo, quodque ipsi Exactores, & Appaltatores Decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; quodque vos primam non feceritis in Ecclesia hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Adimplenda ante usum Notariatus.

§. 18. Volumus autem quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini.

§. 19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Præsentes Literæ non suffragantur Prædecessorum Familiaribus.

§. 20. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares, continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVI. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V.

Indicitur Jubilæum Universale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ.

Huic simile Jubilæum indictum fuit a Clem. XI. Const. ed. 1701., Feb. 25., P. 1. & a Bened. XIII. indicitur Const. ed. 1724., Jun. 10., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dat. 27. Maji 1721. An. 1.

Exordium a necessitate implorandi divinum auxilium præsertim ob timorem Epidemicæ luis.

SUperni dispositione consilii, quo cælestia pariter, & terrestria inscrutabili ratione regun-

tur, ad Supremum Apostolatus fastigium, nullo meritorum suffragio evecti, dum serio consideramus impositi Nobis gravitatem oneris, Angelicis etiam humeris formidandi, cui collum humiliter supponere divinæ voci obsequendi Nos adegit necessitas, viriumque nostrarum infirmitatem, tum luctuosam rerum, & temporum conditionem, quotque, & quam gravissimis Respublica Ghristiana malorum procellis, & calamitatibus conflictetur, atque periculis exposita sit, toti contremiscimus, crebraque ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lacrymas fundentes, ad Dominum eum Propheta clamare compellimur: Exaltatus, humiliatus sum, & conturbatus; terrores tui conturbaverunt me; circumdederunt me, sicut aqua tota die, circumdederunt me simul. Ac nisi spes nostra in ipso bonorum omnium Largitore reposita esset, animo plane concideremus; sed quia benignus, & misericors est Deus noster, & propitiatur omnibus invocantibus eum in veritate, nec despicit in opportunitatibus, & tribulatione, eodem Propheta monente: Revela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet, & magis ejus clementiæ, & misericordiæ confidere, quam nostræ imbecillitati diffidere constituimus, cumque nos sufficere non posse sciamus, oculos nostros ad Montem Sanctum suum, montem uberem, Montem pinguem, unde opportunum Nobis ad futurum auxilium, & enixe petimus, & devote speramus. Id ipsum, ut & vos, quibus nostra impendenda est solicitudo, conjunctis nobiscum precibus faciatis, & divinam, qua agemus opem per jejunia, & eleemosynas, aliaque pietatis opera nobis demereri sedulo studeatis, paterne requirimus, & monemus, ut scilicet totius consolationis Deus, cui proprium est infirma mundi eligere, & dexteræ suæ potentia facere fortia, confirmet, quod operatus est in Nobis, & det Nobis sedium suarum assistricem sapientiam, mittat illam de Cælis sanctis suis, & a sede magnitudinis suæ, ut nobiscum sit, & nobiscum laboret ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæque Sanctæ utilitatem, & spiritualem omnium fidelium ædificationem, omniaque consilia nostra, & actiones dirigat secundum beneplacitum voluntatis suæ, hæreses, & in Religione dissidia extirpet, fidem Catholicam protegat, & propaget, quam mundus dare non potest inter Principes Orthodoxos pacem restituat, eorumque animos fortiter, & suaviter vinciat in vinculo charitatis, dira Epidemicæ luis flagella, quæ non procul ab Italiæ finibus, sicut cum intimo animi nostri dolore accepimus, misere sævire adhuc non cessat, ab iis, quos calamitas tenet, avertat, ab aliis vero, quos tantæ cladis metus, & pavor invasit, pericula propulset, ac nomen Christianum ab Infidelium insidiis, & incursionibus potentia virtutis suæ tueatur. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiant, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem secuti, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, opportuno hoc recurrente tempore, quo Spiritus Sanctus repentino sonitu super Apostolos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis facta sunt intus corda inflammantia, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Causa Jubilæi.

Indictio Jubilæi.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam feria secunda festi Pentecostes proximæ hebdomadæ, a Basi-

lica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximæ subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint designandæ, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, a publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

De exiſtentibus extra Urbem.

De navigantibus, & iter agentibus.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua Corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento, detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De Regularibus, & legitime impeditis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jure, vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De publicatione Jubilæi.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

De casibus reservatis.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico Excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras, incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostol. eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam

impres-

impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VI. Mandatur continuatio Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum Urbis.

Hujusmodi Visitatio instituta fuit ab Inn. XII. Constit. ed. 1693., Jan. 11., P. 2. Et continuata a Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14., P. 1. a Benedicto XIII. iterum præcipitur ejus continuatio Const. ed. 1724., Jul. 15. P. 1.

Dat. 28. Maji 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur institutio, & continuatio d. Visitationis.

CUM felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent; ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Actuarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Et sicut accepimus memorati quidem Cardinales, Visitatores una cum Prælatis Coadjutoribus etiam piæ mem. Clementis Papæ XI. Prædecessoris Nostri jussu visitationem hujusmodi, tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, & aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint; Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & Operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia, adhuc pendeant indecisa; Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit, non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est in posterum quoque pie prudenterque statuantur: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam visitationem continuari, & absolvi; causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque Justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & Operum piorum jam inchoatas absolvi, necnon Ecclesias, ac loca, & opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus. Ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris supradictis a memoratis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus per suas respective Literas desuper emanatas quovis modo respective concessa, & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere, decernimus pariter, & declaramus. Et quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impartimur.

cum nova concessione facultatum Congregationi facta.

Causæ novæ continuationis præd. Visitationis.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliqui interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque status, gradus, Ordinis, & præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari: seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostoli Auditores, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales de Latere Legatos, ac aliquoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & di-

Mandatum continuandæ Visitationis.

finiri

finiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VII. Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. de alternativa Officiorum pro Provincia S. Antonii in Lusitania Fratrum Min. de observ. Discalc.

A Clem. XI. Const. ed. 1712. Dec. 23., P. 13. revocata fuit dismembratio Conventus S. Luciæ, & Hospitii de Portici. Et hujus Pontificis Const. ed. 1722., Jun. 22., P. 2. extat commissio Nuncio Neapolis super eadem dismembratione.

Dat. 16. Junii 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Emmanuelis a Gloria, nonnullorumque fratrum expresse professorum Provinciæ S. Antonii in Lusitania Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositio, quod ipsi pro bono pacis, & pacifico ejusdem Provinciæ regimine Alternativam Officiorum in ea cum divisione Territorii stabilire plurimum desiderabant in hunc modum, videlicet.

Divisio Territorii Provinciæ cum æqualitate numeri Religiosorum.

§. 1. Primo, quod prædicta Provincia Sancti Antonii secundum Regiones, Territoria, per quæ protenditur, in duas æquales partes dividatur, quarum Ulyssiponenses Civitates, Orientalem scilicet, & Occidentalem cum suis Territoriis, vulgo *Termos*, inclusive Provinciam de Alemviso, & Regiones ultra mare comprehendat, Altera vero totum id, quod a Territoriis Ulyssiponen. per Provinciam de Extremadura usque ad Villam de Canthanhede districtus Civitatis Conimbricen. inclusive includitur, & sic divisæ conserventur, ut Religiosorum numerus utriusque Hierarchiæ, Clericalis videlicet, & laicalis in unaquaque parte æqualis sit. Sed quia de præsenti numerus Ulyssiponensium in magna parte a non Ulyssiponensibus habet excedi, donec ad æqualitatem perveniant, ex Novitiis recipiendis duæ partes ex Ulyssiponensibus, & una ex aliis dumtaxat ad habitum admittatur, proportione servata inter Clericos, & Laicos, prout necessitati Provinciæ videbitur expedire, ita taliter, ut semper æqualis Fratrum numerus hinc inde valeat conservari, & hæc quantum ad divisionem.

De alternativa præcipuorum Officiorum.

§. 2. Secundo: Quantum vero ad electionem Officiorum ita procedi debeat ut in uno Capitulo Minister Provincialis, & duo Definitores ex una parte, & Custos, & alii duo Definitores ex alia parte eligantur. In capitulo vero sequenti fiat viceversa. Quia tamen duodecim abhinc annis ex non Ulyssiponensibus quatuor Provinciales Ministri sortiti fuerunt, pro aliquali compensatione cum parte Ulyssiponensi in Capitulo proxime habendo alternativa ex Ulyssiponensibus exordium servat, & ex istis Minister Provincialis, & duo Definitores, ex non Ulyssiponensibus vero Custos & alii duo Definitores eligantur. In capitulo vero sequenti res e contra se habeat.

§. 3. Quod si ad electionem Vicarii Provincialis, deficiente Ministro ante completum triennium oporteat deveniri, digniore Patre Provinciæ præsidente, in absentia Superioris Generalis ex eadem Provincialis parte Vicarius eligatur. Quod etiam in electionibus tum Commissarii Provincialis, tam etiam Prominister (impedito Provinciali) Capituli Generalis causa observandum erit, quantum scilicet ad hoc, quod electi ex eadem parte assumantur. Et si pariter observandum erit in Guardianorum electionibus, ut æqualis numerus ex unaquaque parte assumatur; Attamen, ut æqualis Conventuum distributio fiat, hic ordo servandus erit, quod ex illa parte, ubi Provincialis fuerit, eligantur Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus de Corthaneyra, Casanova, Penella, Soveral, Tancos, Canthanhede, Sernachi; Ex illa vero, ubi Custos fuerit, eligantur similiter Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus Ulyssiponis occidentalis, Collegii Conimbricen., Cornota, Meruana, Penheyro Certeam, Convalescenza, & Pombal. At ne suffragia in Capitulis Provincialibus a parte Custodis partem alteram excedere valeant, tunc dumtaxat, & non alias Secretarius Provinciæ, & ex parte Provincialis per electionem fiat, sicuti Guardiani, & votum habeat in Comitiis Provincialibus, quoadusque Conventus dispares fuerint: Ita enim Novi Conventus, vel Hospitia sicuti Guardiani, & Præsidentes cum voto distribui debent, ut pro unaquaque parte suffragia sint æqualia: Quod si æquales existant in suffragiis hujusmodi, nec votum Secretarius Provinciæ habeat, nec per suffragia, sed ad Provincialis libitum assumatur.

Item reliquorum Officiorum, necnon de suffragiis.

§. 4. Ad præsidentes quoque sine voto, Vicarios, Novitiorum Magistros, Ostiarios, & alia hujusmodi Officia cum æqualitate quantum fieri possit, Religiosi ex unaquaque parte assumantur, & qui in uno triennio fuerint ex una parte pro eisdem officiis, in alio sequenti ex altera eligantur.

§. 5. Idem pariter observandum erit pro studiis tum Philosophiæ, tum Theologiæ Scholasticæ, tumque Moralis, ut Studentes, Lectores & qui Passantes vulgo dicuntur, hinc inde in æquali numero eligantur, hac tamen exceptione, quod si ex una parte sufficientes non sint, qui legere possint, & hoc a pleno Definitorio approbetur, assumantur ex aliis, qui idonei reperiuntur, & hæc de electionibus.

De subrogationibus ante completum Triennium.

§. 6. Tertio in subrogationibus ita res se habeat, quod deficiente ante completum Triennium, vel promoto aliquo ex Officialibus, tum Definitori, tum etiam alio quocumque, alter ex eadem parte ejus loco substituatur. Pro Definitorio vero hic specialis ordo servandus erit, quod in subrogatione unius, aut alterius ex Definitorio, Primo Patres Provinciæ secundum eorum ordinem, secundo Excustodes, tertio Exdefinitores, quarto Exguardiani antiquiores substituantur; Cum hoc tamen, quod si multi Guardiani æquales sint a die professionis unus alterum in subrogatione præcedat; Si vero antiquior Exguardianus sit Guardianus actualiter, alter Guardianus ejusdem partis suo loco eligatur, & ipse in Definitorio subrogetur, in quo si triennium compleverit, gaudeat ac si Custos, vel Definitor in Capitulo electus fuisset, si tamen non compleverit, remaneat, acsi nullatenus subrogasset. Et quia in Regionibus ultra Mare pro Conventu de Gran

De Guardiano, & Commissariis ultramarinis.

Parà, ex hac Provincia Guardianus, & Commissarius Provincialis eligi solent, ita electio imposterum fieri debeat, ut Guardianus eligendus semper ex parte Provincialis sit, Commissarius vero ex parte Custodis. Et si hic postquam suo officio functus fuerit, ad Provinciam primodictam revertatur, locum immediatum post Exdiffinitores in subrogationibus obtineat. Si vero Commissarius Missionum pro eodem Gran Parà ex hac Provincia fieri contigerit, per triennium tantum perduret, & modo ex una parte, modo ex alia eligatur, itaut in omnibus, & per omnia æqualis officiorum distributio conservetur.

Pœnæ in contravenientes.

§. 7. Et si Religiosus aliquis de præsenti, vel in futurum impugnaverit, & contradixerit, vel retardare præsumpserit executionem Alternativæ hujusmodi, aut alicujus ex conditionibus in ipsa præinsertis, ipso facto privatus actibus legitimis in perpetuo existat.

Decretum Congregationis pro recensita alternativa.

§. 8. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, auditis PP. Procuratore Curiæ, & aliis Superioribus Generalibus Ordinis referente Eminentissimo Priolo, censuit, præfatam Alternativam in omnibus juxta petita esse concedendam, prout præsentis Decreti vigore benigne concessit. Romæ 23. Maji 1721.

Preces nonnullorum Religiosorum.

§. 9. Cum autem sicut pro parte eorumdem Emmanuelis, & Fratrum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit pleniſſime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVI. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Conceduntur Privilegia Capellanis Sanctitatis Suæ. VIII.

Eadem Privilegia concessa fuere a Clem. XI. Constit. ed. 1712. Dec. 7. P. 13.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 17. Junii 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium in quo Capellanorum nomina recensentur.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Dominicus Miliani nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ, Petrus Paulus Quintii Reatin. Petrus Galeazzi Montis Falisci respective Diœcesis, & Josephus Anconitan. Canonicus Supranumerarius Ecclesiæ Anconitan. Presbyteri moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani familiares Nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus, eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus; Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Concessio privilegiorum.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Dominici, Petri Pauli, Petri, & Josephi, vel alicujus ipsorum aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostol. Auctoritate tenore præsentium, Dominicum, Petrum Paulum, Petrum, & Josephum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & aulæ Lateranen. Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives creamus & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus.

Ipsorum privilegiis etiam si habitum non deferant donantur.

§. 2. Ipsisque etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium, assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent, (citra tamen exemptiones a Concilio

Tridentino ſublatas, ita ut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis Sedis Apoſtolicæ, & Comitibus Palatinis prætenſa, itaut illis ſupramemorati Capellani familiares noſtri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane exiſtat, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis ſeſe Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit inſcribere, & ſe illis ſubſcribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus, & per omnia cenſeatur, concedimus, & indulgemus.

Exemptio a decimis, & aliis impoſitionibus.

§. 3. Et inſuper illos, eorumque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & ſe moventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuſvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque ſuarum uſibus emenda, ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & molitarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, ſeu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, alias quam ut præfertur, valeant coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiterint dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Diſpenſatio.

§. 4. Ad hæc cum eiſdem, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eiſque cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præſententur, aut alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixerint retinere. Necnon etiam quandiu nobis inſervierint tantum in beneficiis Eccleſiaſticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habent, per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio, perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, ſeu Eccleſiarum earumdem Capitula, aut quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſint, omneſque, & ſingulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis), cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis, vel locis perſonaliter reſiderent, percipere, exigere, & levare, proviſo tamen per eos, ut onera eiſdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumben. congrue ſupportentur.

Indultum docendi leges.

§. 5. Necnon etiamſi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in ſcholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigeſimum ætatis annum non exceſſerint, audire, ac ſi habiles, & ſufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate ſe promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite poſſint, & valeant, de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi Confeſſarium.

§. 6. Liceat quoque ipſis, & eorum ſingulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis regularem in ſuum eligere Confeſſorem, qui vita eis comite, eos, & ipſorum ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per eos incurſis, & quibus ipſos pro tempore illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, ac quorumcumque votorum, & Eccleſiaſticorum præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus illorum diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio), prædicta auctoritate Apoſtolica abſolvere, & pro illis commiſſis pœnitentiam pro modo culpæ injungere ſalutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, caſtitatiſque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare poſſit.

Indultum transferendi pensiones.

§. 7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumcumque ordinum Regularium etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco, fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata, quandocumque simul, vel successive in toto, vel in parte, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera, de eorumdem Capellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte etiam in mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illorum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventus, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reservari, vel assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integre persolven., reservare, constituere, & assignare.

Facultas testandi.

§. 8. Necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præposiurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redditum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatarum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandorum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinen., ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiam si talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, acsi specifice, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum defectuum.

§. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolio pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sangui-

nis eo-

nis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorundem scriptura etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Exequutores omnino exequi, & adimplere, illisque sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan, alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat, approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Contraria omnia removet.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hactenus servato, ac piæ mem. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædecessoris nostri, per quam concessiones de fructibus, in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives ordinarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo, ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel imposterum eos præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplationem in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum vero partium beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri non possint; & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat; quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione non indultum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum Magistri, & Conventus præfatorum ad id expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus præfatorum, & non alias, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto, etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides tam in Judicio, quam extra illud

adhi-

adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, professionem fidei juxta articulos pridem a Sede præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omnino præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVII. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

IX. Statuimus, ut Fratres Laici de Observ., Reform., ac Tertii Ordinis in Regno Siciliæ præstent juramentum cedendi præcedentiam Clericis. Statutum de observantia d. Constitutionis, & de iuramento præstando a laicis sub certis pœnis.

De hac præcedentia extat Urb. VIII. Const. ed. 1642. Nov. 16. Clem. XI. Const. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. confirmatum fuit quoddam Decretum de primatu in Provincia Bætica. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Dec. 16. P. 5. præcipitur executio Constitutionis Urb. VIII.

Dat. 5. Julii 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. vetitum fuit sub excommunicationis pœna, ne Laici præcederent Clericos Min. de Observ.

DUdum fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 16. Novembris 1642. Motu proprio expeditas literas, ne de cætero ulli Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia reformatorum nuncupatorum quovis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cujusvis consuetudinis Fratres clericos ejusdem Ordinis in quibusvis functionibus publicis, quam privatis præcedere, & ne quicumque Superiores Ordinis prædicti id deinceps quoquo modo permittere auderent, seu præsumerent sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica auctoritate statuit, ordinavit, & prohibuit, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces præd. Fratrum Regni Siciliæ pro observ. Constitutionis Urban. VIII.

§. 1. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorum, necnon Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci Regni Siciliæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi prædictarum literarum ejusdem Urbani Prædecessoris observantiam Superioribus Generalibus Ordinum hujusmodi per Nos præcipi summopere desiderent, quemadmodum ab aliis omnibus regularibus, & ipsis ordinibus extra dictum Regnum servari asseritur: Nobis propterea dicti Exponentes quo graves perturbationes, lites, ac controversiæ hac in re exortæ de medio tollantur, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes dilectorum, etiam filiorum Commissarii Generalis Curiæ tam de Observantia, quam Procuratoris Generalis Reformatorum, & Tertii Ordinis hujusmodi viderunt, consilio, ut Superiores Regulares Ordinis prædicti imposterum Laicos, seu Conversos quoscumque ad professionem admittere nequeant, nisi antea coram testibus emittant votum, vel juramentum cedendi clericis præcedentiam, injuncta superioribus contrafacientibus privationis officii, & vocis activæ, & passivæ pœna ipso facto incurren. Laicis vero, seu Conversis sine prædicto voto, seu juramento professionis nullitatis professionis; & interim Superiores ejusmodi Laicos, seu Conversos ad observantiam prædictarum literarum Urbani Prædecessoris hac de re emanatarum, ut præfertur cogant, dicta auctoritate tenore præsentium ibidem statuimus, decernimus, & ordinamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque. Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

X. Confirmantur Constitutiones Urbani VIII., & Alexandri VII. super exemtione Hospitalium Fratrum Ordinis S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdictione pro Congregatione Hispaniæ.

Hac de re vide hic relatas Constitutiones Pauli V. ed. 1619. Mar. 16. Urb. VIII. ed. 1638. Jul. 9. P. 15. Alex. VII. ed. 1658. Nov. 6. P. 4. Et 1659. Nov. 5. P. 5. ab Inn. XII. Const. ed. 1693. Maji 20. P. 2. concessa fuit exemtio a processionibus. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmantur Privilegia cancessa ab Urb. VIII. & nova conceduntur.

Dat. 8. Julii 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis officii solicitudo nos admonet, ut ea, quæ ad Sacrarum

Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamen & subsidium proferre jugiter satagentium favorem ex hujus S. Sedis providentia emanata noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis præsidio roboremus.

A Paulo V. exempta fuit d. Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationis Hispaniæ Ordinis S. Joannis Dei, quod dudum felicis re. Paulus PP. V. Prædecessor noster inter alia dictam Congregationem, omnesque & singulas ejus Domos, Superiores, etiam majorem, & fratres, ac personas, & ministrantes tam in Italia, quam in Hispaniis, aliisque Mundi partibus consistent, ac tam eatenus fundatas, quam de cætero fundandas, in his dumtaxat, quæ Regularia instituta juxta ejus Constitutiones a Sede Apostolica approbatas, & confirmatas concernebant, a superioritate, visitatione, correctione, & etiam obedientia Ordinariorum locorum, itaut Religiosi dictæ Congregationis regularibus Institutis suis sese conformare deberent, salvis in reliquis tam Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretis, quam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum tunc suorum literis in favorem ordinariorum emanatis, quibus nullatenus derogare, quinimo eas in suo robore, & firmitate permanere intendebat penitus, & omnino perpetuo exemit, absolvit, & liberavit, ac eos in præmissis dumtaxat ab omnimoda Ordinariorum locorum jurisdictione perpetuo exemptos fore, & esse declaravit, ipsisque Ordinariis, & eorum cuilibet, etiamsi Cardinalatus honore præfulgerent, ne deinceps in illis, quæ observantiam, disciplinam, & Instituta Regularia Congregationis hujusmodi, ut præfertur concernebant, præterquam in Casibus in Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino, ac literis Apostolicis prædictis quomodolibet contentis se immiscere, & intromittere valerent, seu præsumerent, districte præcepit, & inhibuit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 16. Martii 1619. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Et subinde re. me. Urbanus PP. VIII. etiam Prædecessor noster per alias suas itidem in simili forma Brevis expeditas literas, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia in quibus essent duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, declaravit, & decrevit, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper confectis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Urbani VIII. Constitutio, qua Conventus, ubi non sunt 12. Religiosi, Ordinariorum jurisdictioni in nonnullis dūtaxat subjiciuntur.

§. 3. *Urbanus PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampuela Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fel. rec. Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum, & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittantur quam Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquirunt non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus circa libertatem, & facultatem duodecim Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandis differre. Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit, ut prædictam congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum §. *Deinceps* edito declarare, ac alias, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, ut quod dicta Congregatio, Conventus, & Hospitalia, in quibus erunt 12. Religiosi Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, & Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immiscеant. Non obstantibus prædictis Decreto, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus nostri Anno Decimo-quinto.

§. 4. Ac postmodum similis me. Alexander Papa VII. itidem Prædecessor noster ex eo, quod sibi tunc existentes Fratres Congregationis hujusmodi se ejusdem Urbani Prædecessoris literarum tenore indigere, significari fecerant, ipse Alexander Prædecessor easdem Urbani Prædecessoris literis in forma provisionis nuncupat. toto illarum tenore inserto de verbo ad verbum transcribi mandavit, prout in ejusdem Alexandri Prædecessoris literis, in hunc, qui sequitur modum.

Alexan. VII. Constitutio in qua refertur relata Urbani Constitutio, eique omnem fidē præstandam esse, mandatur.

§. 5. *Alexander PP. VII. Ad futuram rei memoriam.* Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut justum unicuique conservetur proinde Nos tenore quarumdam literarum in forma Brevis fe. re. Urbani PP. VIII. in favorem fratrum Congregationis S. Joannis Dei emanatarum, & in Secretaria Nostra tunc ipsius Urbani Prædecessoris repertarum de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus adnotari fecimus, ex eo, quod fratres Congregationis hujusmodi se tenore prædicti indigere Nobis nuper significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet. Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampullus Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fe. re. Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittant, quam Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam Constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquirunt non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed Pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur, acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Re-

Constitutio Urbani VIII. iterum refertur.

ligionibus

ligionibus circa libertatem, & facultatem 12. Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandi differre Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit, ut prædictam Congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate Nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum §. *Deinceps* edita declarare, ac alias, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, & decernimus, ut quoad dicta Congregationis Hospitalia, & Conversos in quibus erunt 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Provinciali vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immisceant. Non obstantibus prædictæ Congregationis ac quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus Nostri Anno XV. Cæterum, ut tenor hujusmodi sic insertus omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat, volumus, ut illud idem robur, eamdemque vim, & eumdem vigorem in judicio, vel alibi ubicumque fuerit ostensus in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent originales literæ prædictæ, ac illis pariter stetur, sicut eisdem literis staretur si forent exhibitæ, & ostensæ; per præsentes autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conservari. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Novembris 1658. Pontificatus nostri Anno Quarto. G. Gualterius.

§. 6. Ac successive idem Alexander Prædecessor per alias pariter suas in eadem forma Brevis expeditas literas confirmavit Decretum per Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum editum, per quod eadem Cardinalium Congregatio, propositis in ea nonnullis dubiis, censuerat earumdem Urbani Prædecessoris literarum dispositionem in omnibus observandam esse, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis dicti Decreti confirmatoriis tenoris sequentis, videlicet.

§. 7. *Alexander Papa VII. Ad futuram rei memoriam.* Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Paulus Paganus Congregationis Fratrum Beati Joannis Dei Procurator Generalis, quod licet dudum fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis literas 9. Julii 1638. expeditas de tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio declaraverit, ac decreverit, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia, in quibus forent 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, & quod illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus foret minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possent insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis Superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo se immiscerent. Venerabilis nihilominus Frater Archiepiscopus Calaritanus Superioritatem in Hospitalia Congregationis prædictæ intra fines Diœcesis Calaritanensis existentia, illaque tum quoad alia quæcumque sibi subjecta esse prætendit, hacque occasione nonnullas dubitationes per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. Congregationis Concilii Tridentini Interpretum resolvi petiit, super quibus emanavit Decretum ejusdem Congregationis Cardinalium, prout continetur in Scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet: Calaritana. Supplex petiit Archiepiscopus Calaritanus infrascriptas dubitationes per hanc Sacram Congregationem resolvi. Primo. An Fratres B. Joannis Dei a Magistratu Civitatis vocati, & addicti servitio Hospitalis, cujus se ipse Magistratus protectionem gerere prætendit, sint exempti a visitatione Archiepiscopi in his, quæ versantur circa administrationem, & rationem bonorum reddendam. Secundo. Quomodo procedendum contra dictos Religiosos se opponentes dictæ visitationi virtute privilegiorum. Tertio. An dicti Religiosi prætermissa juxta formam Sac. Concilii licentia Ordinarii in prima eorum fundatione, & receptione sint nihilominus exempti a jurisdictione Archiepiscopi circa regularem observantiam, & Personarum maxime dilapidando bona Hospitalis, vel scandalose vivendo. Die 27. Septembris 1659. Sacra Congregatio EE. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit servandam in omnibus dispositionem Brevis Urbani VIII. editi 9. Julii 1638. F. Cardinalis Paulutius Præfectus. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Paulus Decretum hujusmodi pro firmiori illius robore, & efficacia Apostolicæ Confirmationis nostræ Præsidio communiri summopere desideret. Nos ipsum Paulum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Novembris 1659. Pontificatus Nostri anno Quinto. S. Ugolinus.

§. 8. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præmissa a memoratis Urbano, & Alexandro Prædecessoribus tametsi provido, pru-

Decretum d. Congregationis.

Alex. VII. altera Constitutio, in qua refertur Decretum Congregationis Conc. de servanda Constitutione Urbani VIII. illudque confirmatur.

Causa confirmandi recensitas Constitutiones,

& preces Fratrum Congregationis Hispaniæ.

dentique fuerint constituta consilio, nihilominus nonnulli Hispaniarum Archiepiscopi, & Episcopi non attentis præmissis, aliisque Romanæ Curiæ resolutionibus, Decretis, & Decisionibus, Domos, & Hospitalia Congregationis S. Joannis Dei hujusmodi abusum, intrusionem, & possessionem illa visitandi, allegantes, visitare præsumant. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut literas præinsertas pro firmiori eorum subsistentia nostri muniminis præsidio fulcire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos ipsis exponentibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui votum bo. me. Joannis Dominici ejusdem S. R. E. Cardinalis Paracciani nuncupati, dum vixit dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectoris viderunt, ac relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis eisdem Cardinalibus factam audiverunt consilio præinsertas Urbani, & Alexandri Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio Constitutionum Urban. VIII. & Alex. VII.

Clausulæ.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dicti Urbanus, & Alexander Prædecessores in suis respective literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XI. Confirmantur Constitutiones Gregorii XV. Urbani VIII., Clementis IX., & X., ac Innocentii XI. quibus concessa, & confirmata fuere Hospitali B. M. Theutonicorum Privilegia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Hujusmodi Constitutiones editæ fuerunt 1622., *Dec.* 23., 1624., *Jan.* 19., 1668., *Jun.* 19., 1670. *Augusti.* 30., *&* 1677. *Januar.* 8. *Hujus Pontificis Const. ed.* 1721., *Nov.* 10., *Pont.* 1., *confirmatur Constitutio Pii V. de quibusdam aliis privilegiis.*

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 24. Julii 1721. Ann. 1.

Exordium.

INscrutabili Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ arcano in Apostolicæ dignitatis fastigio constituti, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris in favorem Ordinum Militarium ad Christiani nominis tutelam pie, salubriterque institutorum fideli dispensatione, prudentique liberalitate emanarunt, ut firma semper, atque stabilia persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur libenter roboramus.

A Greg. XV. concessa fuerunt præd. privilegia, & ab aliis relatis Pontificibus confirmata.

§. 1. Dudum siquidem felic. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster omnia, & singula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & gratias tam per se, Sedemque Apostolicam, quam per re. me. Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Pium V., Gregorium XIII., Sixtum V., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices similiter Prædecessores Nostros dilectis filiis Magno Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, illiusque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus concessa, & respective confirmata, Hospitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejusque Magistro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, ac Presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens Hospitale Beatæ Mariæ Theutonicorum, illiusque Magistrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vassallos, Colonos, & Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenus in hujusmodi concessione non comprehenderentur quovis prætextu, & ex quacumque causa uti, frui, & gaudere posse, nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita, & nulla, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore, prout in dictis Gregorii Prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur. Et subinde piæ mem. Urbanus VIII., Clemens IX. Clemens X., & Innocentius XI. Romani Pontifices, etiam Prædecessores Nostri per suas pariter in forma Brevis die 19. Januarii 1624., & die 19. Junii 1668., ac die 30. Augusti 1670., necnon die 8. Januarii 1677. respective expeditas literas quarum tenores præsentibus itidem haberi volumus, pro expressis, jam dictas Gregorii Prædecessoris literas sub certis modo, & forma tunc expressis confirmarunt, & approbarunt.

Preces Magni Magistri, & Fratrum Militum.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Noster Damianus Hugo S. R. E. Cardinalis de Schonborn nuncupatus Ecclesiæ Spiren. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul pro parte dilectorum filiorum Magni Magistri, & fratrum Militum dicti Hospitalis B. Mariæ Theutonicorum, cujus dictus Damianus Hugo Cardinalis, & Præsul ex simili concessione, & dispensatione Magnus Præceptor, seu Commendatarius exstit, Nobis nuper exposuit, præfatæ quidem Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX., & Clementis X., ac Innocentii XI. Prædecessorum literæ in viridi sint observantia, quia tamen firmiora sunt ea, quæ frequentiori Sedis Apostolicæ præsidio roborantur, idem Magnus Magister, & fratres milites literas hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsorum Magni Magistri, & fratrum Militum votis quantum cum Domino possumus, favo-

rabili-

rabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX. Clementis X., & Innocentii XI. Prædecessorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio recensitarum Constitutionum.

§. 3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint notari, impugnari, vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ particulares, cum executorum deputatione.

§. 4. Quo circa Venerabilibus fratribus Moguntin., & Salisburgen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magistri, & Militum, ac fratrum d. Hospitalis Beatæ Mariæ Theutonicorum fuerint requisiti, solemniter publicantes; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per Ordinarios præfatos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando. Interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Gregorius, & Urbanus, Clemens IX., Clemens X., & Innocentius XI. Prædecessores in suis literis prædictis respective voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, & excommunicari non posse nisi per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Eorumdem autem Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris anno Sexto & Gregorii XIII. sub annulo Piscatoris 25. Novembris Anno Nono, necnon Gregorii XV. Prædecessorum prædictorum sub datum Nonis Februarii anno Secundo Pontificatuum suorum expeditis literis in suo robore, & efficacia permanentibus, præsentes literæ non comprehendant, neque Ecclesias, neque personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædicta Gregorii XV. Constitutione contenta omnino servari debeant; Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in judicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

XII.

Conceduntur Exprovincialium Privilegia Fratribus de Observ. Reformat. Pœnitentiariis Minoribus S. Joannis in Laterano de Urbe.

Eadem Privilegia concessa fuere Missionariis in Æthiopia a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jan. 2. P. 5.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 1. Sept. 1721. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex omnium Christifidelium curæ suæ divinitus commissorum, & præsertim illorum, qui in Ecclesia Dei strenue laborant, merita æqua lance libraus, congrua singulis laborum præmia constituere studet, sicut justitiæ, & æquitati consentaneum esse in Domino arbitratur.

Preces Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, & causa præsentis concessionis.

§. 1. Cum itaque, sicut Venerabilis frater Noster Fabritius Episcopus Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutius nuncupatus, qui alias Majoris Pœnitentiarii Officium obivit, necnon dilectus filius Noster Bernardus Maria ejusdem S. R. E. Cardinalis de Comitibus etiam nuncupatus noster secundum carnem Germanus Frater in eodem Officio successor Nobis nuper exposuerunt, æquum non videatur, ut Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum per Nos, & dictum Bernardum Mariam Cardinalem nunc, & pro tempore existentem Majorem Pœnitentiarium ex diversis prædicti Ordinis Provinciis, Linguis, & Nationibus, ad munus Minorum Pœnitentiariorum in Ecclesia Sancti Joannis in Laterano de Urbe pro suo quisque idiomate exercendum assumpti, qui assiduam, laudabilemque ibidem pro animarum salute operam exhibent, majoremque vitæ partem in eorum Officiis traducunt, quoscumque gradus, & dignitates in ejusmodi provinciis consequendi spe frustrati remaneant, cupiantque propterea iidem Fabritius Episcopus, & Bernardus Maria Cardinales Fratribus Minoribus Pœnitentiariis prædictis opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri. Nos eorumdem Fabritii Episcopi, & Bernardi Mariæ Cardinalium Majoris Pœnitentiarii, qui votum dilectorum filiorum Officialium Signaturæ Officii Pœnitentiariæ Apostolicæ super præmissis audiverunt, desiderio, & precibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero Fratres Pœnitentiarii Minores ex diversis Provinciis, Linguis, & Nationibus, sicut præfertur, assumpti, & pro tempore assumendi, qui laudabilem vitam in eorum Collegio vixerint, & servitium, ac ministerium hujusmodi

Concessio præd. etiam motu proprio facta Pœnitentiariis decennalibus sub nonnullis conditionibus.

in prædicta Ecclesia Sancti Joannis in Laterano Sedi Apostolicæ juxta Ordinationes, & statuta Collegii dictorum Pœnitentiariorum per Cardinales Majores Pœnitentiarios Prædecessores edita, vel pro tempore existentem Cardinalem Majorem Pœnitentiarium edenda decennii spatio præstiterint (de quorum tamen adimplemento, & requisitis idem pro tempore existens Cardinalis Major Pœnitentiarius pro ejus arbitrio, & conscientia superioribus ipsius Ordinis testimonium exhibeat) reversi deinde ad proprias Provincias de licentia ejusdem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, & præcedentiis, quibus Fratres Ordinis prædicti, qui Ministri Provinciales fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futuru, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si Provincialatus munere perfuncti fuissent, ita tamen, ut inter ipsos minores Pœnitentiarios Apostolicos, & Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad ordinem præcedentiæ sola prioritas, sive antianitas Paternitatis attendatur, tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Clausulæ. §. 2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinis, & Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die I. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIII. Conceditur Custodi & Guardiano S. Sepulchri facultas conferendi Sacramentum Confirmationis.

Inn. XI. Const. ed. 1678. Maji 25. P. 2. designatus fuit Conventus ubi Neapoli morari debeat Commissarius Terræ Sanctæ. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727. Mar. 3. P. 3. confirmantur privilegia & indulgentiæ concessa Fratribus Terræ Sanctæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 13. Sept. 1721. An. 1.

Causæ præsentis concessionis.

CUm ad infrascriptam Cardinalium Congregationem delatum fuerit dubium -- An Custos & Guardianus Sancti Sepulchri Domini Nostri Jesu Christi ex speciali hujus Sanctæ Sedis delegatione, & vigore nonnullorum privilegiorum per dilectos filios superiores Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum exhibitorum, necessarias facultates habeat conferendi Sacramentum Confirmationis. Nos pro commissa Nobis cælitus Pastoralis Officii cura omnes difficultates, ac in posterum dubitandi hac in re occasionem tollere cupientes, ac dilectum Filium Joannem Philippum a Mediolano Fratrem expresse professum dicti Ordinis, ac Custodem, & Guardianum dicti Sancti Sepulchri specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, auditis votis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica specialiter deputatorum, eidem Joanni Philippo Custodi, & Guardiano ejusdem Sancti Sepulchri durante ejus Officio, & pro locis Terræ Sanctæ tantum, ubi non erunt Episcopi Ritus Latini, in propria Diœcesi residentes potestatem, & facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis hujusmodi Oleo, & Chrismate etiam antiquis, si nova haberi non possint per Catholicum Antistitem gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente, benedictis, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & delegamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Concessio prædd. Joanni Philippo Custodi S. Sepulchri facta pro locis ubi non sint Episcopi Latini.

§. 1. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIV. Confirmatur Constitutio Pii V. de exemptione ab oneribus ad instar Militum Hierosolymitanorum pro Militibus Theutonicis.

Const. ed. 1721. Jul. 24., P. 1. confirmata fuerunt quamplurima alia privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 10. Nov. 1721. An. 1.

Exordium.

MIlitantis Ecclesiæ regimini meritis licet impariibus divina dispositione præsidentes inter cæteras Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio invigilamus, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris in favorem Militarium Ordinum ad Sanctæ Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem pie, salubriterque institutorum provide emanasse noscuntur, quo solidius perennent, Apostolici Muniminis præsidio cum id a Nobis petitur libenter corroboramus, aliasque disponimus, prout conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Dudum siquidem a sa. me. Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ in simili

forma

Pii Constitutio qua Milites Theutonici eximuntur ab oneribus, quibus non sunt subjecti Milites Hierosolymitani.

forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet. *Pius Papa V. Ad futuram rei memoriam.* Prometeretur fides, & devotio dilectorum filiorum Magistri, & Fratrum Militum Militiæ Beatæ Mariæ Theutonicorum, ut eos specialibus favoribus, & gratiis quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur. Hinc est, quod Nos precibus Magistri, & Militum Militiæ hujusmodi Nobis per dilectum filium Nobilem Virum Comitem Prosperum ab Arcu ejusdem Militiæ Commendatorem, & Serenissimi Maximiliani electi Imperatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem humiliter porrectis inclinati, Magistro, & Militibus Theutonicis prædictis, ut ipsi posthac eadem privilegia, Indulta, Immunitates, & exemptiones, quas, & quæ dilecti filii Magister, & Fratres Milites Militiæ, seu Ordinis Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, in quibuscumque impositionibus Decimarum, subsidiorum, seu aliorum quorumcumque onerum per Nos, & Sedem Apostolicam quomodolibet ex quibusvis etiam urgentissimis causis pro tempore impositorum quoquo modo habent, & eis utantur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, seu habere, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus, mandantes quibusvis impositionum hujusmodi Exactoribus, & Collectoribus, ne eosdem Magistrum, & Milites Theutonicos super solutione Decimarum, Subsidiorum, & aliorum quorumcumque onerum prædictorum contra tenorem præsentium molestare, aut perturbare audeant, vel præsumant, sed Nostras hasce literas eis inviolabiliter observent, & ab omnibus firmiter observari curent, & faciant. Nos enim irritum decernimus, & inane quidquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis quibusvis statutis, & Consuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet in contrarium forsan concessis, & confirmatis, seu imposterum concedendis, & confirmandis. Quibus omnibus eorum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 13. Martii 1568. Pontificatus Nostri anno tertio.

Preces Cardinalis Magni Præceptoris.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius noster Damianus Hugo S. R. E. Presbyter Cardinalis de Schonborn nuncupatus, frater Miles, ac Magnus Præceptor, seu Commendatarius Hospitalis primodictæ Militiæ Nobis nuper exposuit, ipse præinsertas Pii Prædecessoris literas, quo serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ præsidio communiri, ac alias opportune ut infra a Nobis indulgeri summopere desideret. Nos ipsius Damiani Hugonis Cardinalis, & Magni Præceptoris, seu Commendatarii votis hac in re favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis specialiter deputatæ, consilio, præinsertas Pii Prædecessoriis literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, hac tamen adjecta declaratione, ut sicuti in impositionibus, si non sunt expresse nominati fratres milites dicti Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, non censentur comprehensi, ita etiam fratres milites Theutonici nunquam censeantur comprehensi nisi sint specialiter nominati.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia pleniissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die X. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatur Decretum Definitorii Gen. Eremitarum S. Augustini de reductione Magistrorum Provinciæ Castellæ. XV.

Auctus fuit numerus Magistrorum in Provincia Peruviana a Clemente XI. Const. ed. 1720., Oct. 20. P. 20. Et ab hoc Pontifice augetur in Provincia Chilen. Const. ed. 1723., August. 7. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 18. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ, & modus rediggendi Magisteria ad 34.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii fratres Provinciæ Castellæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in dicta Provincia numerus quadraginta Magistrorum in Sacra Theologia, qui cum a Priore Generali Ordinis hujusmodi ex gratia, & absque designato numero provideantur, reperiatur, ad majorem quantitatem etiam multiplicari possunt, per dictum vero numerum dictæ Provinciæ maximum gravamen, & præjudicium inferatur, Definitorio generali in ultimis generalibus Comitiis celebratis pro ejus reductione usque ad triginta Magisteria in eadem Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaut ejusmodi numerus imposterum excedi, & alterari minime possit, supplicavit; Quandoquidem Provincia ipsa tantas vires sufficientes non habet pro subministrandis vestiariis Magistris prædictis ultra dictum numerum triginta quatuor, & rursus, quia in celebratione Capitulorum Provincialium major erit numerus eorumdem Magistrorum, quam Priorum votum habentium, cum omnes Conventus non sint, quam numero triginta novem taliter, quod in Provincialibus Comitiis factio eorumdem Magistrorum Prioribus minime consideratis, prævalebit. Bene tamen verum est, quod cum omnes Magistri ascendant, ut præfertur, ad quadraginta, insuper in eadem supplicatione petitum fuit, quod idem Prior Generalis alium instituere nequeat usquedum numerus ad triginta quatuor Magisteria redactus non fuerit; exceptis tamen quatuor de Pulpito tantummodo, quæ prædicta Provincia pro unica vice modo institui posse instabat, ne, donec

petitus numerus reducatur, verbi Dei Prædicatores, qui neceſſariis requiſitis prædíti ſunt, debita remuneratione ob impenſum laborem fruſtrentur; reductione vero ſecuta, alius non admittatur, niſi in caſum obitus, ſeu vacationis, & juxta modum, & formam a Conſtitutionibus Ordinis prædicti Apoſtolica auctoritate confirmatis præſcriptum cum ea ponderatione, quod eatenus neceſſaria quoque eſt inſtitutio circa dicta quatuor Magiſteria de Pulpito, quia cum plurimi experiantur, nullum poſſe aſſequi optatum præmium, libenter verbi Dei prædicationi non incumbunt, adeoque ut omni conatu ad ejuſmodi pium exercitium accendantur, ſpe præmii allici debent etiam cum aſſecutione Magiſterii, ad quod tamen promoveri nequeant, niſi prius per ſexdecim annorum curſum, quorum duodecim in principalioribus ejuſdem Provinciæ Conventibus, Verbum Dei prædicaverint, prævio Examine coram Examinatoribus in Conventu Sancti Philippi Ordinis prædicti Oppidi Matriti Toletanen. Diœceſis juxta ordinatum in eiſdem Conſtitutionibus pro Lectoribus ſubeundo. Definitorium autem Generale his rationibus auditis edidit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet -- Decretum Capituli Generalis, ut ſequitur -- Ego infraſcriptus Secretarius Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Patris Auguſtini fidem facio qualiter in Diffinitorio Capituli Generalis nuper celebrati exhibitus fuit libellus ſupplex nomine Provinciæ Caſtellæ, quo petebatur, numerus Magiſtrorum præfatæ Provinciæ redigeretur ad triginta in Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaut hujuſmodi numerus in poſterum excedere, & alterari minime poſſit. Cumque in præſenti omnes Magiſtri aſcendant ad quadraginta, petebatur. Quod P. Reverendiſſimus Generalis non poſſit alium inſtituere uſquedum numerus non fuerit redactus ad triginta quatuor Magiſteria exceptis tamen Lectoribus Salmanticenſibus, & exceptis quatuor de Pulpito, quæ Provincia Oratrix petit pro unica vice modo inſtitui poſſe, ne Prædicatores, qui ſua habent requiſita, ſua defraudentur remuneratione. Cui ſupplici libello Diffinitorii Generalis Patres albos calculos adjecerunt, & in præſcriptum numerum triginta quatuor Magiſtrorum cum præfatis conditionibus conſenſerunt. In quorum fidem &c. Datum in Conventu S. Patris Auguſtini de Urbe die 26. Junii 1721. -- Magiſter Frater Hieronymus Auguſtinus Zazzeri Aretinus Ordinis Secretarius. -- Loco ✠ Sigilli.

Decretum Definitorii Gen. pro d. reductione a Patribus Provinciæ petita.

Preces PP. Provinciæ.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat ipſi Exponentes Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent, Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, qui relationes dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejuſdem Ordinis ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam, viderunt conſilio, Decretum præinſertum Capituli, ſeu Definitorii generalis reductionis numeri Magiſtrorum d. Provinciæ ad triginta quatuor, intra quem numerum prima quatuor loca vacatura Concionatoribus requiſita neceſſaria habentibus aſſignentur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper iis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Confirmatur Conſtitutio Urbani VIII. pro neceſſitatibus Locorum Terræ Sanctæ. XVI.

Alia Hujus Conſtitutionis Confirmatio extat Clem. XI. Conſt. ed. 1701., Nov. 18., P. 1. Et Bened. XIII. Conſt. ed. 1727., Mar. 11., P. 4. confirmantur privilegia, & indulgentiæ conceſſa perſonis Terræ S.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 21. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini Noſtri, qui pro humani generis redemptione ſe ipſum exinanivit, factus obediens uſque ad mortem, vices, licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices graviſſimaſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, in eam præcipue paſtoralis ſolicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam ſalubris myſterii monumenta, quæ in Civitate Hieruſalem, & locis circumvicinis ſunt, conſerventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

Ab Urb. VIII. injunctum fuit Ordinariis, & Superioribus Religioſis, ut ſaltem bis in anno commendari curarent neceſſitates Terræ Sanctæ.

§. 1. Cum itaque alias felic. rec. Urbano Papæ VIII. Prædeceſſori noſtro expoſito, quod Eccleſiæ, & alia loca pia in Civitate Hieruſalem, & aliis locis Terræ Sanctæ exiſtentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi exiſtebant Monaſteria ære alieno ob impiam Turcarum, hæreticorum, & Schiſmaticorum Tyrannidem; & pro Sanctæ fidei Catholicæ in eiſdem locis conſervatione contracto admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædeceſſor Patriarchis, Archiepiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus & ſingulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum Regularium Generalibus commiſerit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadrageſimæ temporibus, tam per Verbi Dei Prædicatores in ſuis ſacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis neceſſi-

tates

tates eorumdem ſacrorum monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ipſius Urbani Prædeceſſoris Literis deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Februarii 1634. expeditis Literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus uberius continetur; & ſicut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Ordini Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Lectoris Jubilati, ac Excuſtodis Provinciæ Burgenſis, necnon totius Sacræ Cuſtodiæ, ac Familiæ Terræ Sanctæ in Romana Curia Commiſſarii, & Procuratoris Generalis Nobis nuper expoſitum fuit ipſe quo prædictæ Urbani Prædeceſſoris Literæ, quæ a recolen. me. Innocentio X., Clemente etiam X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., ac Clemente pariter XI. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noſtris confirmatæ fuerunt exactius obſerventur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari deſideret: Nos eorumdem Sacrorum monumentorum conſervationi, & manutentioni conſulere volentes, prædictas Urbani Prædeceſſoris Literas Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illaſque innovamus, & obſervari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi prædicti in relatione ſtatus Eccleſiarum ſuarum, quando viſitabunt limina Apoſtolorum, facienda, referant, ſe prædictis Urbani Prædeceſſoris, & præſentibus Noſtris Literis paruiſſe; contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Preces Procuratoris Gener. Terræ S. pro confirmatione d. Conſtitutionis jam pluries confirmatæ.

Confirmatio præd. Conſtitutionis.

§. 2. Volumus inſuper, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Novembris MDCCXXI. Pontificatus noſtri anno Primo.

XVII. Creantur 50. Pueri Honorarii occaſione ſolemnis Equitatus in Comites Palatinos, & auratæ Militiæ Equites.

Dilecto Filio Alexandro Caſali Romano.

Dat. 15. Dec. 1721. ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

EX Romani Pontificis beneficentia provenire dignum eſt, ut qui erga illum devotionis, & obſequii ſigna demonſtrant, iidem ab ipſo Romano Pontifice honoribus, & gratiis decorentur.

Cauſa hujuſmodi Creationis.

§. 1. Cum itaque nuper in ſolemni equitatione, qua nos inſigni S. R. E. Cardinalium Antiſtitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu pompa celebri, & multorum Adoleſcentulorum nobilium, ſeu puerorum honorariorum ad latus noſtrum adſtantium, corona ſtipati, lectica e Palatio noſtro Vaticano, ad Eccleſiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris eſt, proceſſimus, Tu unus ex Adoleſcentulis, ſeu pueris honorariis hujuſmodi extiteris, Nos propterea ut aliquod paterni noſtri affectus in familia tua extet monimentum, Te peculiari benevolentiæ Noſtræ favore proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera liberalitate Noſtris, Te auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranenſis, & Palatii Apoſtolici Comitem, tenore præſentium facimus, & creamus, Teque aliorum Equitum, & Comitum hujuſmodi numero, & conſortio favorabiliter aggregamus. Tibique, ut Torquem aureum, & Enſem, & aurata Calcaria geſtare, necnon omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & indultis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii Equites, & Comites hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas) uti, frui, & gaudere libere, & licite valeas, earumdem tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Creatio præd. motu proprio facta.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XV. Decembris MDCCXXI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Similis pro ſingulis aliis pueris honorariis juxta Notulam introcluſam. Datum ut in præcedenti.

Nomina aliorum Puerorum honorariorum.

Franciſcus Olivieri Miles nondum Profeſſus Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani.
Joannes Hieronymus Olivieri Frani Miles Militiæ SS. Mauritii, & Lazari.
Comes Franciſcus Simonetti.
Fantuzzi.
Cajetanus Terzi.
Dominicus de Effectibus.
Franciſcus Eleonori.
Ruggerius Falſacappa.
Bernardinus Bernardini.
Ludovicus Caſali Nobilis Romanus.
Innocentius Muti Nobilis Romanus.
Vincentius Muti Nobilis Romanus.
Coſmus de Angelis.
Bonacorſius Bonacorſi.
Marius Orſini.
Paulus Ciogni.
Cajetanus Rita.
Paulus Coſta.
Hieronymus Mignanelli.
Comes Andreas Piazza.
Joannes Baptiſta Juſtiniani.
Michael Angelus Magnoni.
Franciſcus Narici.
Joannes Crivelli.
Antonius Crivelli.
Hieronymus Ercolani.
Nicolaus del Majo Frater Miles nondum profeſſus Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani.
Carolus Bentivolo.
Felix degl'Atti.
Carolus Pozzi.
Joannes Guglielmus Valignani.
Horatius Amadei.
Erminegildus del Cinque.
Philippus Antomori.
Dominicus Papetti.
Michael Narici.
Alexander Orſini.
Alexander Sarazzani.
Paulus Benedetti.
Octavius Carletti.
Diomede Cerichelli.

Felix Sandali.
Dominicus Simonetti.
Tiberius Astalli.
Joannes Maria Torri.
Comes Franciscus Piazza.
Franciscus Gerardini.
Paulus Hieronymus Torre.

XVIII. Statuitur, ut Festum S. Antonii de Padua sit de Præcepto in Hispaniarum, & Americæ Regnis.

A Clemente XI. Const. ed. 1708., Dec. 6. P. 9. mandatum fuit ut Festum Conceptionis B. M. ubique de præcepto servaretur.

Dat. 27. Janu. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ Nobis Cælitus dispensationis ratio exigit, ut piis Orthodoxorum Regum, & Principum pietatis, aliarumque Christianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium votis ad augendam in Terris Sanctorum cum Christo in Cælesti Hierusalem regnantium qui tradita sibi talenta non defoderunt in Terram, sed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem assensum paterna benignitate præbeamus.

Preces Regis Catholici, & causæ statuti.

§. 1. Cum itaque sicut pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper expositum fuit, ipse Philippus Rex pro singulari sua, Subditorumque suorum in Hispaniarum, & Americæ Regnis eidem Philippo Regi subjectis degentium erga Sanctum Antonium de Padua Confessorem devotione, festum ejusdem Sancti Antonii in dictis Regnis de præcepto servari plurimum desideret. Nos devota, grataque animi intentione considerantes quot idem Sanctus illustria Sanctitatis Suæ monimenta reliquerit, & quot miraculis, quæ Divina bonitas, ejus intercessione operari dignata est eximie claruerit, ac proinde piis, enixisque memorati Philippi Regis precibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut perpetuis futuris temporibus festum ejusdem Sancti Antonii de Padua in memoratis Regnis, & Dominiis tamquam de præcepto servetur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum præd.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die XXVII. Januarii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIX. Declaratur nullum Edictum Senatus ac Magistratus Lucernæ super moderatione subsidiorum dotalium, livellorum, aliarumque expensarum, Monialium, cum nonnullis Ordinationibus.

A Clem. XI. Const. edit. 1718. Dec. 10. P. 19. nullus declaratus fuit Tractatus Pacificationis inter Abbatem S. Galli, & Magistratus Bernen. & Tigurin. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1726., Febr. 14., P. 2. nulla declarantur gesta a Sæculari Potestate in Sabaudia, & Pedemontio adversus Monasterium Magnum S. Bernardi.

Venerabili Fratri Episcopo Constantien.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 27. Mart. 1722. An. 1.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

ROmanus Pontifex in sublimi Apostolicæ Sedis specula cum potestatis plenitudine a Domino constitutus, Ecclesiæ Jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque per quæ illis aliquid detrimenti inferri dignoscitur, tradita sibi Divinitus auctoritate vindicare tenetur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

Epitome Edicti, in quo determinantur Monialium subsidia Dotalia, Livella aliæque expensæ ab earum consanguineis faciendæ.

§. 1. Ad Nostri siquidem Apostolatus notitiam non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod nomine Moderni Prætoris, & Senatus, necnon Magistratus C. centum nuncupat. Oppidi Lucernæ istius Constantien. Diœcesf. prodierit quoddam Decretum, sive edictum non ita pridem evulgatum, quo inter alia Superiorissis Monasteriorum Monialium in eodem Oppido ejusque Dominio consistentium modus, & forma indicitur, quem de cætero in admissione, & receptione earumdem Monialium sequi, & servare debeant, ac subsidiorum, seu Eleemosynarum dotalium quantitas deinceps solvenda præscribitur, aliaque circa livellos, annuasque præstationes ipsis Monialibus assignandas, & expensas occasione earum Monachationis faciendas non minus temere, quam nulliter statuuntur, & ordinantur, prout in memorato Decreto, sive edicto, cujus tenorem non quidem illud approbandi, sed prorsus reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus plenius dicitur contineri.

Causæ sequentis declarationis.

§. 2. Cum autem præmissa, ad quæ iidem Prætor, & Senatus, ac Magistratus manum in messem alienam extendentes, damnabiliter devenerunt, Ecclesiasticam libertatem, ac jurisdictionem Dei Ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constitutam aperte læserint, & lædant, nec ullo modo perferri, aut dissimulari valeant. Hinc est, quod Nos ex debito Pastoralis officii quod humilitati nostræ meritis licet, & viribus longe impari commisit Divina Dignatio prædictæ Ecclesiæ jura a perniciosis hujusmodi laicorum conatibus illæsa, & illibata conservare cupientes, Decretum, sive edictum præfatum, sicut præmittitur, promulgatum, aliave quæcumque in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ quovis modo acta, gesta, & ordinata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & a non habentibus potestatem attentata, & de facto præsumta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse & perpetuo fore auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus.

Declaratio nullitatis recensiti Edicti, cum illius revocatione.

§. 3. Districtius propterea, ac in virtute Sanctæ obedientiæ mandantes omnibus, & singulis Abbatissis, Priorissis, ac quocumque alio nomine nuncupentur Superiorissis Monasteriorum Monialium hujusmodi, ipsisque Monialibus, aliis-

Mandatur hujus Constitutionis publicatio, & observantia sub pœna Interdicti.

que eo-

ve eorumdem Monasteriorum Superioribus, Œconomis, administratoribus, & personis, ad quas ea res spectat, & pro tempore spectabit, etiam speciali mentione dignis, ne juxta præfati Decreti, seu Edicti tenorem puellas, aliasque Mulieres ad habitum, aut professionem Regulares recipiant, & admittant, vel alias eidem Decreto, seu Edicto quoquo modo pareant, sub Interdicti Ecclesiarum ipso facto absque alia declaratione per transgressores incurrenda pœna, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, ac proinde fraternitati tuæ per easdem præsentes injungimus, quatenus hanc nostram declarationem, annullationem, & prohibitionem, cæteraque præfata Abbatissis, Prioribus, Superioribus, Monialibus, aliisque personis prædictis quamprimum pronunciari, & ad earum notitiam pervenire cures, ipsarumque præsentium literarum exemplum authenticum in actis Curiæ tuæ Episcopalis ad perpetuam rei memoriam registrari, & servari mandes.

Tribuitur Episcopo Constantien. facultas moderandi recensitas expensas.

§. 4. Cæterum cum sicut etiam accepimus, nonnulli in Puellarum, & Mulierum prædictarum receptione ad habitum, & professionem hujusmodi in dictis Monasteriis abusus ob excessivam subsidiorum, seu eleemosynarum dotalium, livellorum, annuarumve præstationum, aliarumque expensarum ea occasione fieri solitarum quantitatem, quibus in hisce præsertim rerum, & temporum difficultatibus illarum Parentes, & Consanguinei ægre subvenire valent, irrepserint, pro paterna, quam in omnes Christifideles gerimus cura, & solicitudine opportunum desuper remedium adhiberi volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimam habentes in Domino fiduciam, eidem fraternitati tuæ harum serie committimus, & mandamus, ut singulorum Monasteriorum Oppidi, & Dominii prædictorum redditibus, & oneribus prius diligenter inspectis, numero Monialium in quolibet Monasterio per Decreta Sacri Concilii Tridentini præscripto, præsentiumque temporum conditione mature consideratis, eadem subsidia, seu eleemosynas dotales in unoquoque ex Monasteriis hujusmodi tametsi ab Ordinariorum jurisdictione exempta, & dictæ Sedi immediate subjecta forent, imposterum contribuenda, pro tuo arbitrio, & conscientia auctoritate nostra prædicta statuas, taxes, & determines; livellis quoque, annuisve præstationibus Monialium, in iisdem Monasteriis deinceps recipiendarum, quatenus necessariæ, atque Religionis usu receptæ sint modum imponas, ac certam, & moderatam taxas constituas; expensas vero, seu contributiones, quas cum Moniales ad habitum, vel professionem admittuntur, sive pro conviviis, sive in utilitatem Sacristiæ, aut ipsorum Monasteriorum, non sine gravi earum Parentum, & Consanguineorum dispendio, & incommodo hactenus fieri mos invaluit, pro tuo pariter arbitrio, & conscientia modereris, seu reformes. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, & potestatem tibi auctoritate, & tenore prædictis tribuimus, & impertimur.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes sic, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictorum Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, illorumque Superioribus, Monialibus, & aliis quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Publicantur Literæ Processus die Cœnæ Domini. XX.

Eædem Literæ publicatæ fuere a Clem. XI. Const. ed. 1701. Mar. 24. P. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 2. April. 1722. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a Pontificia sollicitudine servandi unitatem, fidem, & pacem in Ecclesia.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, & fine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet, nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur, in ædificationem, atque ita divina gratia adjuvante, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam

Excommunicantur.

Deo

Deo auctore, tueri, vetuſtum, & ſolemnem hunc morem ſequentes.

Hæretici cujuſcumque ſectæ, & eorum fautores libros legentes, tenen., & imprimen.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra, quoſcumque Huſſitas, Wiclephiſtas, Lutheranos, Zuinglianos, Calviniſtas, Ugonottos, Anabaptiſtas, Trinitarios, & a Chriſtiana fide Apoſtatas, ac omnes, & ſingulos alios Hæreticos quocumque nomine cenſeantur, & cujuſcumque ſectæ exiſtant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoſlibet illorum defenſores, ac eorumdem libros hæreſim continentes, vel de Religione tractantes, ſine auctoritate noſtra, & Sedis Apoſtolicæ ſcienter legentes, aut retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes ex quavis cauſa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schiſmaticos, & eos, qui ſe a noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futurum Conc.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos cujuſcumque ſtatus, gradus, ſeu conditionis fuerint; Univerſitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus ab ordinationibus, ſeu mandatis noſtris, ac Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium ad univerſale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, conſilio, vel favore appellatum fuerit.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios, ac Latrunculos maritimos, diſcurrentes Mare noſtrum, præcipue a monte Argentario uſque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defenſores.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos, qui Chriſtianorum quorumcumque navibus, tempeſtate, ſeu in tranſverſum (ut dici ſolet) jactatis, vel quoquomodo naufragium paſſis, ſive in ipſis navibus, ſive ex eiſdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuſcumque generis bona, tam in noſtris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuſcumque maris Regionibus, & litoribus, ſubripuerint, itaut nec ob quodcunque privilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi, & immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcumque prætextum excuſari poſſint.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris ſuis nova pedagia, ſeu gabellas, præterquam in caſibus ſibi a jure, ſeu ex ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis imponunt, vel augent, ſeu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falſarii literarum Apoſt. ab habente auctoritatem ſignatarum.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falſarios literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam, vel juſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato ejuſdem Romani Pontificis ſignatarum, necnon falſo publicantes literas Apoſtolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falſo ſignantes ſupplicationes hujuſmodi ſub nomine Romani Pontificis, ſeu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Chriſtiani nominis hoſtes, & inimicos, vel Hæreticos per noſtras, ſive hujus ſanctæ Sedis ſententias expreſſe, & nominatim declaratos, deferunt ſeu tranſmittunt equos, arma, ferrum, filum, ferri ſtamnum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica inſtrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipſo canape, quam alia quacunque materia, & ipſam materiam, aliaque hujuſmodi, quibus Chriſtianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe, vel alios de rebus ſtatum Chriſtianæ Reipublicæ concernentibus, in Chriſtianorum perniciem, & damnum, ipſos Turcas, & Chriſtianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illiſque ad id auxilium, conſilium vel favorem quomodolibet præſtant. Non obſtantibus quibuſcumque privilegiis, quibuſvis perſonis, Principibus, Rebuſpublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus conceſſis, de hujuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, ſeu invadentes eos, qui victualia, ſeu alia ad uſum Rom. Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, ſeu perturbant, ſeu hæc facientes defendunt per ſe, vel alios cujuſcumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & ſtatus etiamſi Pontificali, ſeu Regali, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem, ſua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui juriſdictionem ordinariam, vel delegatam, a nobis, vel noſtris Judicibus non habentes, illam ſibi temere vendicantes, ſimilia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, ſeu deprædantes Romipetas, ſeu Peregrinos ad Urbem cauſa devotionis, ſeu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipſa recedentes, & in his dantes auxilium, conſilium, vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales &c.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hoſtiliter inſequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sediſque Apoſtolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a ſuis Diœceſibus, Territoriis, Terris, ſeu Dominiis ejicientes: necnon ea mandantes, vel rata habentes, ſeu præſtantes in eis auxilium, conſilium, vel favorem.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel per alios, perſonas Eccleſiaſticas quaſcumque, vel ſeculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes, aut procurantes, negotiorumque geſtores, Advocatos, Procuratores, & agentes, ſeu etiam Auditores, vel Judices ſuper dictis cauſis, vel negotiis deputatos, occaſione cauſarum, vel negotiorum hujuſmodi, occidunt, ſeu quoquomodo percutiunt, bonis ſpoliant; ſeu qui per ſe, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujuſmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur cujuſcumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes a gravamine, ſeu futura executione liter. Apoſt. etiam in forma Brevis ad Cur. Sæcul.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Eccleſiaſticos, quam ſæculares cujuſcumque dignitatis, qui prætextes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione liter. Apoſt. etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam juſtitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, Legatis, Nunciis, Præſidentibus, Palatii noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, Commiſſariis, aliiſque Judicibus, & Delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro

tempore

tempore emanaverint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, & literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & subsequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes, impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias, compellunt, vel exequutionem literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii, Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Judices sæculares trahentes personas Ecclesiast. ad sua Trib. vel alios Ecclesiasticam libertatem quomodolibet lædentes.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte, quovis quæsito colore; necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directe, vel indirecte, tacite, vel expresse præjudicatur.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut alias impediunt, quo minus sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut alias fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

§. 17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Auxilium præstan. usurpantibus Sedis Apostol. vel Ecclesiarum jurisdictiones.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis, speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti: innovantes decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi noviſſime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, subsequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Officiales sæculares se interponentes in causis capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

§. 20. Item

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venayfinum, Sabinen. Marchiæ, Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediate, vel immediate subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus a nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

Hæc Constit. quoscumque liget.

§. 21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus processuri.

Papæ absolutio non comprehendit eos qui a præmissis non destiterint.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta, fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel successorum nostrorum quamcumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apost. ac S. R. E. undecumque & quandocumque quæsitis, vel quærendis nullatenus præjudicare posse, aut debere.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a prædicta Sede, ex quavis causa etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

§. 25. Quæ omnia, quoad hoc, rerum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, inserterentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 26. Ut vero præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Jo. Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicantur.

§. 27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notaria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios præsentes literas postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Quicunque audiunt confessiones apud se has literas habeant.

§. 28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

§. 29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contrai-

re.

re. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo secundo, Quarto Nonas Aprilis, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI. Conceduntur sex gradus Magisterii pro Provincia Peruan. Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

Item auctus fuit numerus in d. Provincia a Clemente XI. Const. ed. 1720., Oct. 20., P. 20. Et hujus Pontificis Constitutione sequenti augetur numerus in Provincia Mexicana.

Dat. 24. Apr. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ præsentis Concessionis.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Peruanæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in Definitorio Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato decretum fuerit, ut in eadem Provincia, quæ viginti quatuor in Sacra Theologia Magistrorum Indulto fruitur, & in qua mille, & amplius Religiosi, necnon ex his ducenti jubilati, & in Cathedris, ac Lecturis se exercentes una cum quinque Collegiis, quæ Studii Generalis Universitates existunt, numerantur, eorumdem Magistrorum numerus ad tricenarium augeretur, si tamen desuper Nostra, & hujus S. Sedis facultas accederet, ipsi Exponentes plurimum expedire existimant, ut tricenarius ejusmodi Magistrorum numerus statuatur, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt, consilio, Provinciæ Peruanæ prædicta sex gradus perpetuos Magisterii de numero nuncupat., pro sex verbi Dei Prædicatoribus, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio 6. graduum pro Concionatoribus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Conceduntur octo gradus Magisterii pro Provincia Mexicana Fratrum Eremitarum Sancti Augustini. XXII.

De augmento graduum in Provincia Peruana, & Machaonen. vide Constitutiones præcedentem, & sequentem.

Dat. 24. Apr. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ augendi numerum Magistrorum ad 24.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mexican. Ordinis Eremitarum S. Augustini, quod cum in dicta Provincia duodecim in sacra Theologia Magistri, & quadraginta quinque Conventus, ac quinquaginta quinque Parochiæ, cum nominatione Doctrinarum, quæ pro erudiendis illarum partium Populis in Catholica Fide, destinatæ sunt, necnon mille circiter Religiosi, ac inter hos centum Jubilati, ac Lectores numerentur, ipsi exponentes eorundem Magistrorum numerum ad vigintiquatuor juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis hujusmodi novissime celebrati augeri posse summopere desiderant, quemadmodum alias Provinciæ Peruanæ Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, primodictæ Provinciæ Mexican. octo gradus perpetuos Magisterii, quatuor videlicet pro Lectoribus, & alios quatuor pro verbi Dei prædicatoribus, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio 8. graduum, 4. pro Lectoribus & 4. pro Concionatoribus.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXIII.

Conceduntur ſex gradus Magiſterii pro Provincia Mechoacan. Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini.

De conceſſione graduum pro Provincia Mexicana vide Conſtitutionem præcedentem. Et Conſt. ed. 1723. Aug. 7. P. 1. conceduntur ſex gradus pro Provincia Chilien.

Dat. 24. Apr. 1722. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & cauſæ præſentis Conceſſionis.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mechoacan. Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, quod cum in prædicta Provincia ſex tantum in Sacra Theologia Magiſtri reperiantur, ac in ea triginta tres Conventus, & trecenti circiter Religioſi, & ex iis triginta lectores, cum quinque Collegiis, quorum unum Univerſitas ſtudii generalis exiſtit, quæ prima in Indiis inſtitutio fuit, numerentur, ipſi Exponentes ſenarium hujuſmodi Magiſtrorum numerum ad duodenarium juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis prædicti noviſſime celebrati augeri poſſe plurimum deſiderant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt conſilio, prædictæ Provinciæ Mechoacan. ſex petitos gradus Magiſterii in eadem ſacra Theologia, tres videlicet pro Lectoribus, & alios tres pro verbi Dei Prædicatoribus auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceduntur 6. gradus, tres pro Lectoribus, & tres pro Concionatoribus.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Declaratur, Canonicos Regulares S. Auguſtini Superioris Germaniæ gaudere Indulgentiis plenariis Canonicis Lateranen. conceſſis.

XXIV.

De communicatione præd. Indulgentiarum pro Canonicis Windeſien. vide Clem. XI. Conſt. ed. 1718. Jul. 30. P. 18.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 9 Maji 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur Indulgentiæ plenariæ Canonicorum Lateranen.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis S. Auguſtini Collegiatarum Eccleſiarum ſeu Monaſterialium Beyrbergen., Beyhardingen., Bernrieden., Dieſſen., Dietram, Zell, Inderſtorff, Poling, Raittenbuech, Ranshovien., Roren., Schlechdorff, Weyaren., & SS. Andreæ, & Magni Ratisbonen., Friſingen., Paſſavien., & Auguſtan. Diœceſ. in Germania ſuperiori, quod in dictis Collegiatis, ſeu Monaſterialibus Eccleſiis Indulgentiæ plenariæ, quæ in Sanctorum Auguſtini, Monicæ, Patritii, Frigidiani, ac Ubaldi feſtivitatibus, necnon die quinta Martii, qua omnium Sanctorum ejuſdem Ordinis Commemoratio fieri conſueſcit, Eccleſiis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. dicti

Ordinis

Preces Canonicorum, & Causa præsentis Declarationis.

Ordinis a re. me. Innocentio PP. XII. Prædecessore nostro concessæ sunt, solent, & solitæ sunt publicari, verum quia ab inquietis, & Christianæ pacis æmulis pervulgatur, primo dictas Ecclesias, tametsi illæ Congregationi Lateranen. aggregatæ sint, non gaudere dictis Indulgentiis, eo quia ipsi Exponentes jurisdictioni ordinariorum locorum subjacent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquis præpositorum, Consilio, Ecclesias primodictas in prædictis Diœcesibus existentes Indulgentiis, quibus Ecclesiæ Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. hujusmodi fruuntur, & gaudent, revera frui, & gaudere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Declaratio præd.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Maji MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXV.

Committitur Nuncio Neapolis executio Constitutionis Clem. XI. de reunione Cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Fratrum de Observant. Discalc. Hispaniæ.

Laudata Constitutio ed. fuit 1712. *Dec.* 23. *P.* 13. *sed alia Dismembrationis extat Const. ed.* 1702. *Sep.* 15. *P.* 2. *Et Bened. XIII. Const. ed.* 1726. *Jan.* 28. *P.* 2. *agitur de erectione Cœnobii in Provincia Valentiæ.*

Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tessalonicen. Nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Neapolis Nuncio.

Dat. 22. Junii 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

A Clem. XI. dismembrata fuere prædd. Cœnobia & unita Provinciæ Castellæ.

ALias per recol. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum accepto, quod inter tunc existentes fratres Neapolitanos & Hispanos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti fratres habitatione, & rerum communione conjuncti animis, & contrariis studiis non dissiderent, ac proinde expediebat eos ab invices segregari; Idem Clemens Prædecessor Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Conventum Sanctæ Luciæ de Monte nuncupatum Civitatis Neapolis, & Hospitium dicti Sancti Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapolitan. Diœcesis ab eadem Provincia perpetuo separavit, & dismembravit, illaque in separata, & dismembrata Provinciæ ejusdem Sancti Petri de Alcantara Regni Castellæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, volens, & ordinans, ut in illis Religiosi Hispani, qui deinceps Ministro Provinciali secundo dictæ Provinciæ pro tempore existenti subjecti essent, habitarent, & collocarentur; alii vero primo-dictæ Provinciæ Conventus, qui octo tunc numerabantur, Religiosis Neapolitanis, & Italis tantum remanerent, ac eadem primodicta Provincia octo hujusmodi Conventus constans in futurum Ministro Generali, seu Commissario Generali Italiæ Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti subjaceret, & alias prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 15. Septembris 1702. expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Et successive memorato Clementi Prædecessori expositio, quod ob bellorum motus tunc exortos, interdictumque commercium, & communicationem inter Castellæ, & Neapolis Regna, Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & Hospitium S. Petri de Alcantara prædicta, & Religiosi in eisdem degentes a Ministris Provincialibus dictæ Provinciæ Regni Castellæ pluribus annis visitati minime fuerant, & valde dubitandum erat, quod cessantibus etiam bellis propter magnam dictorum Regnorum ad invicem distantiam non raro sine debita visitatione, & correctione remanere poterant, cum magno Ecclesiasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento; idem Clemens Prædecessor Congregationem particularem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus tunc suis S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super prætensa reunione Fratrum Discalceatorum Hispanorum Sancti Petri de Alcantara Ordinis hujusmodi Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & alterius Conventus Sanctæ Mariæ de Portici cum aliis fratribus Italis dictæ Provinciæ Regni Neapolitani ejusdem Ordinis, & Instituti deputavit, quæ quidem Congregatio die 27. Augusti 1711. coadunata per suum Decretum censuit consulendum esse prædicto Clementi Prædecessori pro deputatione alterius Religiosi gravis in Commissarium, & Visitatorem Apostolicum ad ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ beneplacitum tam prædictorum Conventuum Nationis Hispanicæ, & Sancti Petri de Alcantara, quam aliorum Conventuum fratrum Italorum memoratæ Provinciæ Regni Neapolis ejusdem Instituti, cum facultate, quatenus in Domino sibi expediens visum fuisset, collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos eorumdem duorum Conventuum in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum aliis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ, & cum aliis facultatibus necessariis, & opportunis; Literis suis minime obstantibus aliisve quibusvis Indultis, seu Ordinationibus etiam Apostolicis in contrarium facien. In electionibus vero ad Prælaturas eadem Congregatio particularis censuit servandam esse dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, atque ejusdem Ordinis, & alias prout in prædicto Decreto uberius dicitur contineri; factaque subinde, nempe die 5. Mensis Septembris subsequentis per tunc existentem Secretarium Congregationis prædictæ de præmissis dicto Clementi Prædecessori relatione illius sententiam benigne approbavit, & desuper Literas Apostolicas in forma Brevis expediri mandavit. Verum ex

Sed postea ab eodem Clemente statutum fuit, ut Religiosi tam Hispani, quã itali promiscue morarentur in omnibus Cœnobiis Provinciæ.

Imo unita iterum fuere prædd. Cœnobia Provinciæ Neapolitanæ.

rationabilibus tunc motivis idem Clemens Prædeceſſor per quaſdam ſuas deſuper pariter in eadem forma Brevis die 23. Septembris 1712. de prædictæ Congregationis conſilio, ac etiam Motu proprio Literas ſuas prædictas revocavit, caſſavit, irritavit, & annullavit, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuavit, ac proinde Conventum Sanctæ Luciæ de Monte, & Hoſpitium Sancti Petri de Alcantara prædicta a ſecundo d. Provincia perpetuo pariter ſeparavit, & diſmembravit, illaque ſic ſeparata, & diſmembratio primodictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara itidem perpetuo reunivit, reannexuit, & reincorporavit, ac in priſtinum, & eum in quo antequam primodictæ ſuæ Literæ emanaſſent quovis modo erant, ſtatum, reſtituit, repoſuit, & plenarie reintegravit, ac tam illa, quam omnes alios Conventus ejuſdem primo dictæ Provinciæ S. Petri Alcantara unico Miniſtro Provinciali, qui Commiſſario Generali familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis ſubjectus eſſet, ſubjecit, & alias, prout in ſecundo dictis Clementis Prædeceſſoris Literis, quarum omnium executionem fraternitati Tuæ toto illarum tenore inſerto per quaſdam Noſtras die 20. Januarii proxime præteriti in eadem forma Brevis emanatas Literas, executionem demandavimus, plenius continetur. Hinc eſt, quod Nos in præmiſſis opportune pro cura Noſtra paſtorali providere volentes, de prædictæ particularis Congregationis Cardinalium conſilio, ac etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, eidem Fraternitati Tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut ad executionem dictæ Reunionis, & incorporationis a memorato Clemente Prædeceſſore in ſecundo dictis ſuis Literis demandatæ, & a Nobis approbatæ, ut præfertur, cæterorumque contentorum in prædicto Decreto (excepta tantummodo deputatione alicujus Religioſi pro Commiſſario Viſitatore) auctoritate Noſtra Apoſtolica procedas, cum facultate ſcilicet collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiſcue cum Hiſpanis, & viceverſa collocandi Religioſos Hiſpanos Conventuum hujuſmodi in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiſcue cum Religioſis Italis, vel reſpective remittendi Hiſpanos ad ſuam Provinciam Caſtellæ. In electionibus vero Prælatorum, diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum eadem auctoritate ſervari mandes. Nos enim ad præmiſſa quaſcumque neceſſarias, & opportunas facultates Tibi harum ſerie tribuimus, & impartimur.

Commiſſio exequendi præd. novam Clementis ordinationem.

§. 1. Decernentes ipſas præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint adductæ, aut verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu etiam impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudinis paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac quoad ea, quæ præſentibus ſunt, vel dici poſſent contraria prædictis Clementis Prædeceſſoris, & Noſtris Literis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus, etiam in fundatione dictorum Conventuum, & Hoſpitii, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam dicto Ordini, ejuſque Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Junii MDCCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Confirmatur ampliatio numeri Magiſtrorum pro Provincia Aprutina Fratrum Prædicatorum. XXVI.

Inn. XII. Conſt. ed. 1695. Sept. 22., P. 5. reductus fuit numerus Magiſtrorum, ac Graduatorum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Julii 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ ampliandi numerum 12. ad 15.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Graduati Provinciæ Aprutin. Ordinis Prædicatorum, quod anno 1612. in eadem Provincia numerus duodenarius Magiſtrorum in Sacra Theologia præfixus a fel. rec. Paulo PP. V. Prædeceſſore noſtro per quaſdam ſuas literas Apoſtolicas confirmatus fuit, & ſubinde poſt unius ſeculi, & amplius ſpatium cum eadem Provincia agnoviſſet numerum duodenarium Magiſtrorum hujuſmodi uſque ad quindenarium tum ob prædictam Provinciam Religioſis virtute præditis, ſtudiiſque formalibus auctam, quam ob illius majus bonum, ac utilitatem ampliari

opus

opus esse, ipsi exponentes in Novissimo Capitulo Provinciali, quod anno proxime praeterito die 11. Maji in Conventu Sancti Severi Majoris Neapolitan. dicti Ordinis celebratum fuit, institerunt, ut praefatae ampliationis supra ejusmodi praefixum duodenarium numerum petitio fieret, quam quidem petitionem rationi consonam, & justissimam a Capitulo Generali memorati Ordinis in Alma Urbe nostra die 11. Junii ejusdem Anni habito recognosci, & approbari obtinuerunt.

Preces Graduatorum Provinciæ.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes praemissa, quo firmius subsistant, Apostolicae Confirmationis Nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, & attenta relatione dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super praemissis eisdem Cardinalibus facta, praefatam ampliationem praefixionis numeri duodecim Magistrorum in praedicta Provincia usque ad numerum quindenniorum a pleno Capitulo Generali Ordinis hujusmodi nuper celebrato decretam, ut praefertur pro arbitrio, & conscientia dilecti pariter filii Augustini Pipia Magistri Generalis Ordinis praedicti auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præd. ampliationis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis praedictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Julii MDCCXXII. Pontificatus Nostri anno secundo.

Confirmantur quædam Statuta Congregationis S. Hippolyti Charitatis in Indiis Occident. cum nonnullis declarationibus. XXVII.

Ab Innoc. XII. Const. ed. 1700., Jun. 21., P. 9. confirmatæ fuere Constitutiones.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 7. Aug. 1722. Ann. 2.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ab Inn. XII. erecta fuit d. Congregatio in Religionem, & ejus Constitutiones approbatæ.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus frater Major Congregationis Charitatis sub titulo Sancti Hippolyti in Civitate Mexican., aliisque partibus Indiarum Occidentalium, in Religionem erectae, tam suo, quam Diffinitorii ipsius Congregationis nomine, quod alias postquam felic. record. Innocentius Papa XII. Praedecessor Noster dictam Congregationem in Religionem erexerat, illius Constitutiones toto illarum tenore inserto per quasdam suas Literas desuper in simili forma Brevis die 21. Junii 1700. expeditas ad supplicationem dilecti pariter filii Joannis de Cabrera tunc temporis ejusdem Congregationis Procuratoris Generalis sub certis modo, & forma tunc expressis confirmavit, & approbavit, & alias prout in praedictis Innocentii Praedecessoriis Literis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Verum quia experientia compertum fuit, praedictas Constitutiones, seu earum aliquas paci, & bono Regimini Congregationis hujusmodi minime profuisse, sed illas reformatione, clariori explicatione, ac etiam nova additione indigere, idem Frater Major una cum eodem Diffinitorio pro prospero statu, ac felici gubernio memoratae Congregationis Decreta, seu statuta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet:

Causæ præsentium statutorum.

Primo. Quod in posterum Officium Fratris Majoris Generalis, & Officia quatuor ejusdem Consiliariorum durare debeant ad sexennium; ita tamen, quod in fine primi Triennii tam Generalis, quam Consiliarii teneantur eligere Fratres Majores Locales, & reliquos Officiales Religionis, vel confirmando illos antiquos pro evidenti utilitate, vel de novo alios eligendo pro majori augumento Instituti: Attento quod cum idem Generalis teneatur visitare omnes Domus fundatas, & alias, quae dietim in Regione tam vasta fundantur, expertus fuit, quod in spatio solius triennii, quo durabat Generalatus Officium, tales visitationes expleri non valeant in magnum praejudicium Congregationis.

Generalis & Consiliarii sint sexennales, & reliqui Officiales triennales.

Secundo. Quod reformetur modus practicandus circa electionem fratris Majoris Generalis, dum in praefatis Constitutionibus mandatur, quod quolibet triennio convocentur viginti antiquiores in professione, qui tamen scribere, & legere sciant, & quod cum istorum suffragiis tantum deveniatur ad talem electionem; haec enim restrictiva ad viginti antiquiores in Professione, peperit usque nunc graves abusus, dum facti isti proprietarii, & Domini absoluti vocis activae, & passivae, occuparunt absque ullo merito omnes gradus Congregationis, & inter se diviserunt praeeminentias, coarctando electiones; unde pro opportuno remedio erit inposterum statuendum, quod in locum praefatorum viginti antiquiorum in Professione, subrogentur alii viginti

Augetur numerus suffragiorum pro electione Generalis.

ginti habiliores, & capaciores in Religione, seligendi ex illis, qui exercuerunt Officia Generalis, & Consiliariorum, necnon ex fratribus Majoribus Localibus ex antiquiore Sacerdote, ac Novitiorum Magistris, ac Procuratore Generali, & quatenus ex his non posset expleri numerus viginti, compleatur ex Magistris in Chirurgia antiquioribus in professione, qui sic selecti de sexennio in sexennium eligant Generalem in Capitulo Generali convocato.

Quomodó, & qui seligendi ad reliqua Officia.

Tertio. Quod inviolabiliter observetur Constitutio, in qua mandatur, quod Frater Major Generalis noviter electus, insimul cum ejus Consiliariis debeant providere alia Officia Religionis in Personis zelantibus Institutum, & quod tam in hoc, quam in reliquis aliis actibus præfati Consiliarii habeant votum consultivum, ac decisivum æquale cum Generali, & quod in omnibus stetur majori parti suffragiorum. Ulterius vero declaretur prædictos Consiliarios non posse in se ipsis applicare nominationem ad dicta Officia, prout usque ad præsens applicarunt, eos in posterum inhabilitando ad ea posse consequi, sanciendo, quod debeant esse contenti solo Officio Consiliariorum, quousque illo funguntur.

Sacerdotes privantur voce passiva.

Quarto. Cum principalis scopus Religionis sit attendere Operibus Misericordiæ Corporalibus versus Pauperes infirmos convalescentes, mente captos, aliosque egenos, quod exercitium solum competit Laicis, ideo in Constitutionibus privantur voce passiva Sacerdotes, & hoc iterum confirmari debet cum ulteriori explicatione, quod censeantur etiam privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam Congregatio erigeretur in Religionem.

Generalis sibi eligat Domum.

Quinto. Quod reformetur dispositio, quæ mandat Fratrem Majorem Generalem cum suis Consiliariis debere habitare in Conventu Sancti Hippolyti sito extra mœnia Civitatis Mexicanæ, stante quod, cum dictus Conventus plurimum distet a dicta Civitate, in eaque, & illius Tribunalibus quasi continuo debeant Generalis, & Consiliarii prædicti esse præsentes ob tractanda negotia Religionis, cum summo eorum incommodo, & plerumque cum præjudicio Religionis, quia non valent horis debitis interesse; ideo permittitur in posterum Generali eligere habitationem in illa Domo, vel Civitate, quam magis congruam reputaverit pro reparandis necessitatibus, quæ de tempore in tempore imminebunt Religioni, durante Officio sui Generalatus.

Generalis confirmet electiones Provincialium, & Provincias visitet.

Sexto. Quod spectet, ac pertineat ad Fratrem Majorem Generalem approbare, & confirmare electiones Provincialium, qui eligentur in quacumque Provincia, ad quam Religio propagaretur; Et quod præfatus Generalis teneatur de triennio in triennium una vice visitare qualemcumque Provinciam, in qua fundatio fieret, existentem in Regno Novæ Hispaniæ, Guatemalæ, Nicaraguæ, aliasque circumvicinas: Et casu, quo fundationes sequerentur in Regno Peruano, vel in aliis Partibus remotioribus, quod idem Generalis possit nominare visitatorem delegatum pro facienda tali visitatione ad ea Loca tam distantia, ad quæ non de facili potest personaliter se conferre, ut munus visitationis adimpleat.

Qui, & a quibus eligendus Præsidens Capituli.

Septimo. Pariformiter pro progressu Religionis abolenda est illa coarctata circa electionem Præsidentis Capituli, ubi injungitur, quod talis Præsidens esse debeat Frater Major Sancti Hippolyti, dum ex hoc graves abusus orti sunt tam circa Vocales, quam circa redditionem rationis suæ administrationis ab illo faciendam habito respectu ad Dominium Præsidentiæ, quod in ipsius personam debet omnino cadere; Ideoque pro opportuno remedio tradatur facultas Fratri Majori Generali, ejusdemque Consiliariis pro electione Præsidentis per eos facienda triduo ante celebrationem Capituli Generalis, & quod electio cadat in personam, quæ non exerceat ullum Officium, ex quo impedita remaneat rectitudo Præsidentiæ; ac ulterius declaretur, quod dictus Præsidens non possit eligi in Generalem in eo Capitulo, cui præsidet, nisi in casu, quo esset electus cum plenis omnium Vocalium suffragiis, ac eorum nemine discrepante.

Quid, si Generalis gubernare non possit, vel Generalatus vacet.

Octavo. In Constitutionibus mandatur, quod in casu diuturnæ infirmitatis, aut necessariæ absentiæ Fratris Majoris Generalis possit iste subrogare Præsidentem, qui durante dicto impedimento Congregationem regat, & gubernet, & iste esse debebit primus Consiliarius; & in casu obitus, aut depositionis illiusmet Fratris Majoris Generalis, idemmet primus Consiliarius succedere debebit in gubernio illius pro toto eo tempore, quod supererit ad celebrationem Capituli Generalis; At quia in expressis casibus illa necessitas primi Consiliarii non solum videtur exosa, sed etiam inductiva Voti captandæ mortis, ac dissentionum promotrix: ideo statuendum venit in posterum, quod in casu necessariæ absentiæ, aut infirmitatis diuturnæ Generalis nominet unum Commissarium Generalem, qui ipsius nomine Religionem gubernet; In casu vero mortis, depositionis, aut renunciationis dicti Fratris Majoris Generalis, quod Gubernium Religionis stet penes Diffinitorium, ita tamen, quod primus Consiliarius debeat quam primum convocare Vocales pro electione Vicarii Generalis, nisi tempus celebrationis Capituli Generalis sit valde proximum, qui Vicarius Generalis sic electus gubernet Religionem usque ad tempus Capituli Generalis.

Qui eligendus in Secretarium. Preces Generalis pro confirmatione.

Nono. Declaretur etiam, quod Secretarius Capituli Generalis debeat eligi de numero Vocalium.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Frater Major statuta, seu decreta hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & exactiori observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsius Majoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relatione dilecti Filii Nostri Bernardi Mariæ ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Comitibus nuncupat. Nostri secundum carnem fratris germani prædictæ Congregationis Charitatis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, audito tamen prius Capitulo Generali supradictæ Congregationis ad præinsertorum statutorum confirmationem auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & prudentia procedas, juxta sequentem modum, & additas declarationes, videlicet, quod primum ita tamen, ut vim habere incipiat, postquam modernus Generalis, & quatuor Consiliarii ab Officio cessaverint. Ad secundum sine præjudicio Religiosorum, qui jam in eadem Congregatione admissi fuerunt, itaut statutum procedat quoad Religiosos in futurum admittendos. Ad quartum sed non censeantur privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam ipsa Congregatio in Religionem eligeretur. Ad septimum ita tamen, ut Præsi-

Confirmatio relatorum statutorum cum nonnullis declarationibus.

dens

dens in Capitulo, nisi cum duabus ex tribus partibus suffragiorum eligi nequeat; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausula.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Congregationis Charitatis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII. Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate S. Jacobi de Leon de Caracas Indiarum Occident.

Erecta fuit Universitas in Civitate Guatimala ab Inn. XI. Const. ed. 1687. Jul. 18. P. 11. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas in Civitate Camerinensi.

Dat. 19. Aug. 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a studio promovendi disciplinas præsertim sacras.

INscrutabili Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis arcano ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus evecti, sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine mentes veritatis luce illustrantur, & non minus Catholicæ fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam justitiæ administrationi, aliisque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus consulitur, ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac Sancta Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ac incitare, & confovere studemus, sicut omnibus matura consideratione perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac spiritualem, temporalemque Christi fidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Collegii d. Civitatis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt venerabilis frater Modernus Episcopus & Gubernator Civitatis Sancti Jacobi de Leon de Caracas, quod Caracæ Populi sunt Americæ Meridionalis in parte Australi Regni Peruani versus Mare pacificum, & Regnum Chilense intra Montes, & Dominio Charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici subsunt; in ea autem Regione dicta Civitas, & in illa magnificum Collegium extructa reperiuntur, nec deest ampla Bibliotheca, quodque notabilius est, novem Cathedræ in eo, & signanter Philosophiæ, Sacræ Theologiæ tam Scholasticæ, quam Moralis, Juris Canonici, & Civilis, ultra Cathedram Latinitatis, & Rhetoricæ, aliasque pro recto studiorum instituto necessarias, cura potissimum, & expensis ejusdem Episcopi erectæ existunt, magnusque propterea adest Studentium concursus, itaut annis præteritis sexaginta sex in Matricula descripti fuerint, ut a Schola Rhetoricæ, ad illam Philosophiæ transirent, secutaque vacatione Cathedræ Latinitatis, & Rhetoricæ hujusmodi pro illa obtinenda undecim oppositores comparuerint.

Causæ erigendæ Universitatis, & preces Episcopi ac Gubernatoris.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, completo studiorum curriculo, illi, qui studuerunt, vel Lauream Doctoratus recipere nequeant, vel cum evidenti vitæ discrimine, & cum maxima impensa ad eam recipiendam, vel in Universitatem studii Generalis Sancti Dominici, aut Sanctæ Fidei accedere teneantur, proindeque ab ipsis Exponentibus eidem Philippo Regi supplicatio exhibita fuerit pro impetranda a Nobis facultate memoratum Collegium in Universitatem studii Generalis erigendi, ac Lauream doctoralem concedendi adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ, itaut sic erigendæ Universitati Prælati, Canonici Cathedralis Ecclesiæ, Rector Collegii, & scientiarum in eo professores, cum retentione graduum, quos ipsi in aliis Universitatibus jam receperunt, adjungi valeant. Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui ad dubium eis propositum, an esset consilium Nobis præstandum pro præfata erectione Collegii in Universitatem, & facultate conferendi gradus adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispanicæ, necnon pro Gratia ut Prælati, & Cathedralis Canonici, ac Rector, & Magistri actu docentes in Collegio aggregari possint ad novam Universitatem una cum gradibus, quos in aliis Universitatibus receperunt, in casu &c. affirmative responderunt consilio, & attento, quod ejusmodi instantia ejusdem Philippi Regis nomine commendata fuit, Collegium Sancti Jacobi de Leon de Caracas in publicam Studii Generalis universitatem adinstar prædictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ auctoritate Apostolica tenore præsentium sine cujusquam alterius Universitatis studii Generalis præjudicio erigimus, & instituimus, & ad eam sic erectam ut Prælati, Canonici Cathedralis, Rector Collegii, & scientiarum hujusmodi in eo professores cum retentione eorumdem graduum, quos ipsi in aliis studiorum generalium Universitatibus jam receperunt, ut præfertur, aggregari queant auctoritate, & tenore præfatis concedimus. Ac eidem universitati Studii Generalis, sic per præsentes erectæ, & institutæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, Libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus prædicta Universitas studii Generalis Sancti Dominici, illius Rector, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, Ministri, & personæ quæcumque respective tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere. Rectori autem ipsius universitatis per præsentes erectæ, & institutæ pro tem-

Erectio d. Universitatis adinstar illius S. Dominici cum omnibus privilegiis.

pore existenti, ut illos, quos in eadem universitate per debitum tempus studuisse ac scientia, & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus, sive scientiis, quæ in ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaureatus etiam formati, licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus, servata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabilem supradictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ consuetudinem promovere, solitaque graduum hujusmodi Insignia eis conferre, & exhibere; Ipsis vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque, etiam in omnibus aliis Universitatibus studiorum generalium facultates, sive scientias prædictas respective alios docere, & interpretari de iis disputare, alioque actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite possint, & valeant respective earumdem tenore præsentium indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ. §. 4. Decernentes ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXIX. Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. de Alternativa Vicariatus Generalis servanda inter tres Provincias Fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum.

Inn. XI. Const. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis mutuo accipiendis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jan. 28., P. 4. præcipitur Cantus Gregorianus in Choro.

Dat. 22. Aug. 1722. An. 2. INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Justa de causa instituta, & confirmata fuit hujusmodi alternativa inter Provincias Bæticæ, Castellæ, & Siciliæ a sequentibus Nuper pro parte dilectorum filiorum moderni Vicarii Generalis, Diffinitorum, & Fratrum Provinciarum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupat. Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositæ expositio, quod excrescentibus in dies sciffuris, & inordinationibus in Capitulis generalibus dicti Ordinis ob potentiam prævalentem unius ex partialitatibus, inter quas nempe Bethicæ, utriusque Castellæ, ac utriusque Siciliæ tres Provincias distinctas corpus integrum Religionis constituitur, adeout per continuata sexennia semper Vicarius Generalis de una factione in detrimentum distributive aliarum electus fuerat; ex tali autem gravamine adeo excreverant turbolentiæ, ut ad ultimum excidium per divisiones Religionem traherent, eaque de causa ad occurrendum his malis provide unanimi consilio in Capitulo Generali Anno 1696. celebrato ab omnibus Provinciis stabilitum fuerat, ut alternatim per turnum ex tribus partialitatibus Bethicæ, Castellæ, & Siciliæ Provinciarum hujusmodi Vicarius Generalis Ordinis prædicti eligeretur, ut ex particula actorum Capitularium habetur tenoris, qui sequitur, videlicet.

Capitulis Generalibus.

1. Statutum Capituli ann. 1696. §. 1. Decreta, & Statuta Capituli Generalis celebrati die 20. Decembris anni 1696. n. 10. Primo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, ut Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur; ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in duobus sequentibus assumi possit ad illam; sed jus subjecti eligibilis maneat in duabus aliis Provinciis, servata inter eas prioritate antiquitatis; taliter quod Bethica, quæ prior est tempore, sit etiam prior in immediata dignitatis successione. Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures; non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes; ita quod unum integrum sexennium tantum ad Bethicas, aliud ad Castellanas, & aliud tantum extendatur ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam. Ut autem hanc Alternationem cum æquali honore, & fructu unaquæque Provincia possideat statutum etiam est, quod vacante quovis modo possibili Vicariatu Generali extra Capitulum tunc Provincialis Provinciæ, ex qua assumptus fuerat Vicarius Generalis, qui ab officio decessit, convocet quatuor diffinitores, & Procuratorem Generalem, necnon Exgenerales & Exprovinciales, & Exvicarios Provinciales, qui fuerint per biennium ejusdem tantum Provinciæ, qui omnes intra unius mensis spatium, & non ultra, vel quamprimum fuerit possibile eligant canonice successorem Vicarii Generalis, ex eadem Provincia, qui universam Recollectionem gubernet, integrumque impleat sexennium a die electionis sui Prædecessoris computandum, & statim ac fuerit electus, teneatur illico confirmatus, in qua Congregatione præsideat Provincialis convocans, qui in simili eventu Præses Generalis Religionis constituitur a Lege usque ad electionem futuram.

2. Statutum Capituli an. 1703. §. 2. Quæ quidem dispositio fuit pariter a Capitulo Generali coadunato de anno 1703. confirmata cum Decreto tenoris sequentis, videlicet -- Secundo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed Jus subjecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Sicula maneat, cui de jure in Capitulo

pitulo Generali ſequenti competit alternatio. -- Declaratur tamen, quod ſi decurſu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, ſed ſemper ſint reſtringendæ ad tres Provincias modo extantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Caſtellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hiſpaniam extendatur.

confirmatione alternativæ.

3. Statutum Capituli ann. 1709.

§. 3. Accedente poſtmodum alia confirmatione habita in Capitulo Generali de anno 1709. ex actis Capitularibus tenoris ſequentis, videlicet -- Tertio ſtatuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clauſula Conſtitutionis noſtræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur ſic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo ſtant, & prædicti corporis æqualia ſunt membra alternativa ſucceſſio in Vicarium Generalem ſervetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo aſſumptus fuit ad Dignitatem Religionis ſupremam in ſequenti aſſumi poſſit ad illam, ſed jus ſubjecti eligibilis ſolum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Caſtellæ maneat, cui de jure in Capitulo Generali ſequenti competit Alternatio -- declaratur tamen, quod ſi decurſu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, ſed ſemper reſtringendæ ſint ad tres Provincias modo ſtantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Caſtellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hiſpaniam extendatur; imo in eo in exequutionem Alternativæ electus remanſit Vicarius Generalis de partialitate Siciliæ, & poſtremo in Capitulo Generali habito de anno 1717. in exequutionem Alternativæ in Generalem nominatus fuit modernus unus ex tribus de Provincia Caſtellæ, & confirmata pariformiter extitit Vicariatus Generalis alternativa ex Decreto Capitulari tenoris ſequentis, videlicet -- A toto pleno Capitulo declaratur, quod Clauſula Conſtitutionis noſtræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, ſic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo ſtant & prædicti Corporis æqualia ſunt membra Alternativa ſucceſſio in Vicariatu Generali ſervetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc & antecedenti Capitulo aſſumptus fuit ad dignitatem Religionis ſupremam in ſequenti aſſumi poſſit ad illam -- Declaratur tamen, quod ſi decurſu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas partes, vel plures, non ideo debent augeri Alternationes, ſed ſemper ſint reſtringendæ ad tres Provincias modo ſtantes, ita quod unus Generalis tantum ad Caſtellas, alius ad Bethicas, alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hiſpaniam extendatur.

4. Statutum Capituli ann. 1717.

Cauſæ ſequentis Decreti.

§. 4. Et in eadem Expoſitione ſubjuncto, quod experientia plurium annorum, & Vicariorum Generalium electionum compertum extiterat, quod omnia per prædictam Alternativam apud Religionem in pace compoſita fuerat unicuique, quod ſuum erat per diſtributionem aſſignatum, omneſque Provinciæ, & onere, & honore perfruebantur, cumque penes idem Capitulum generale non ſolum de jure, ſed etiam ex ſuprema hujus Sanctæ Sedis ſpecifica confirmatione Conſtitutionum poteſtas condendi Statuta, & Leges reſideat, quæ per tria Capitula generalia continuata confirmata, tanquam Conſtitutiones ſint obſervandæ, ideoque eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut ne in poſterum ſic extinctæ factiones reviviſcant, & aperiatur via ſciſſuris per Alternativam prædictam ſublatis, ſed futuris cum perpetuo remedio conſulatur, Alternativam hujuſmodi juxta modum a memoratis Capitulis generalibus diſpoſitam confirmaret. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſa relatione P. Procuratoris Generalis referente Eminentiſſimo Belluga, cenſuit, & decrevit, ſuprafcriptam Alternativam eſſe approbandam, & confirmandam, prout præſentis Decreti vigore approbat, atque confirmat. Romæ 10. Julii 1722. -- F. Cardinalis Paulutius -- F. Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius.

Decretum Congregationis pro

Preces Provinciarum.

§. 5. Cum autem, ſicut dicti Exponentes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ robore communiri plurimum deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti Congregationis.

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIV. Auguſti MDCCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Confirmantur Decreta Congregationis Epiſc. & Regul. ſuper quarta Funerali, & ingreſſu Parochorum cum Stola & Cruce in Eccleſias Regularium. XXX.

De delatione Cadaverum ad Eccleſias Regularium vide hic laudatas, & Inn. XI. Conſt. ed. 1676. Dec. 2. P. 1. De quarta vero funerali vide Bened. XIII. Conſt. ed. 1725. Aprilis 28. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 24. Aug. 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

EManarunt nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardina-

lium

lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta præd. quæ edita fuere an. 1720. & 1721. pro Parochis contra Patres Minores Strict. Observ. Civitatis Parmen.

§. 1. Parmen. Funerum. Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurium Summorum Pontificum signanter sa. me. Julii II., ac Clem. VIII. & comprobata per Constitutiones Synodales, & Canonizata in contradictorio Judicio, ac per varia Decreta hujus Sacræ Congregationis de annis 1671. & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pateret ingressus cum stola, & Cruce in Ecclesias Sæcularium absque tamen aliquo exercitio, & idem practicaretur a Parochis intra Ecclesias Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. -- Quia vero PP. S. Francisci strictioris observantiæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, renuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesias cum stola, & Cruce occasione associandi Cadavera, & similiter eisdem Quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursu ad hanc Sacram Congregationem negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem Sacra Congregatio visa relatione Episcopi Parmen., Partibus auditis, & informantibus, ad relationem Sanctissimi D. N. PP. Innocentii XIII. tunc Causæ Ponentis, censuit, & decrevit, servandam esse consuetudinem favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus Partibus Adversariis hujusmodi resolutioni, reproposita causa ab Eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Suæ in Ponentem suffecto: Ipsamet Sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721. F. Cardinalis Paulutius. J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Parochorum.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Camerale, ejusque ampliatio pro Inquilinis tempore Anni Sancti.

Auctoritate Pauli III. hujusmodi Decretum editum fuit an. 1549. *Apr.* 29. *Ampliatio vero auctoritate Greg XIII. an.* 1573. *Feb.* 20. *Bened. XIII. Const. ed.* 1724. *Jun.* 4. *P.* 1. *suspenduntur omnes Indulgentiæ d. Anno Sancto.*

XXXI.

Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Albanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

Dat. 1. Janu. 1723. An. 2.

IN favorem Inquilinorum, & Subinquilinorum hujus Almæ Urbis respectu Anni Sancti, seu Jubilei quandocumque hujusmodi Annus veniisset, de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam felic. record. Gregorii Papæ XIII. dicti Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt hujusmodi sub tenore, videlicet.

§. 1. Aloysius Tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquilinorum factum tenoris sequentis videlicet -- Guido Ascanius Sforzia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de Sancta Flora Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius -- Nuper Nobis in Camera Apostolica non sine animi nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & subinquilinorum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu Anni Sancti, sive Jubilei, tam sub augumento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam juris expelluntur: nihilominus expulsis Inquilinis, sive subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, seu subinquilinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos, ut tenemur, ex debito nostri Camerariatus Officii, tranquillitati Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum, ac malitiis, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores nostros, & Cameram Apostolicam in favorem Inquilinorum factum, in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur; idcirco de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ vivæ vocis Oraculo nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, vel Jubilei, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro dicto Anno Sancto, vel Jubilei Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsius augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper pro majori Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum quiete ad lites, & controversias evitandas, ut præfertur, oraculo, & Decreto similibus, declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores nostros, & per Cameram Apostolicam alias factum in *perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum durante locatione* Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus ejusdem ex Domo ab eisdem conducta sive subconducta a Domino ipsius asserente Domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi juxta for-

Decretum præd., quo justis de causis præcipitur.

Ne per annum antea, & in ipso anno Sancto augeatur pensio domus conductæ.

Nec inquilinus, & subinquilinus expellatur ante completam locationem, nisi juris ordine servato.

mam

mam juris communis; *finita vero locatione quocumque modo finiatur*, ſi Dominus pro uſu ſuo Domum habere intendit: tunc utroque caſu Inquilinus expelli non poſſit, niſi prius Dominus juraverit, & ſub pœna amiſſionis penſionis duorum annorum Domus, de qua agitur de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipſius, ſed eam totam per ſe ipſum *per annum inhabitando in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ cum cenſuris, & mandatis executivis ſe obligaverit, etſi Dominus contravenerit, ſtatim in pœnam prædictam incidat, quæ pœna, ſi non intervenerit accuſator pro medietate Fiſco pro pœna perjurii, pro alia vero Inquilino, vel ſubinquilino reſpective in caſu ſuo applicanda;* ſed ſi in dictis caſibus intervenerit accuſator, tertia pars pœnæ prædictæ unicuique ipſorum applicetur. *Declarantes*, quod *Subinquilinus finita locatione ſui auctoris quocumque modo finiatur etiam de conſenſu Domini, & Inquilini hujuſmodi Inquilinorum privilegio non gaudeat, ſed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, niſi ab ipſo Domino reconductam habeat;* & ſi Notarius obligationem, & promiſſionem per Dominos Domorum faciendam contra formam præſentis noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Decreti rogare præſumpſerit, ad pœnam ſupradictam teneatur, & ſtatim docto ſummarie per duos Teſtes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eoſdem Dominos, quam contra Notarium cenſuræ, ſive mandatum executivum, tam ad inſtantiam Fiſci, quam Inquilini, ſubinquilini, & Accuſatoris parte citata per Rev. Præſidem Viarum per *Cameram Apoſtolicam deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur;* inhibentes omnibus, & ſingulis Almæ Urbis Judicibus, tam Eccleſiaſticis, quam ſæcularibus, ne viſo præſenti noſtro & Cameræ Apoſtolicæ Decreto ſub majoris excommunicationis, ſuſpenſionis a Divinis reſpective, ac ſub aliis arbitrii noſtri, & ſucceſſorum noſtrorum pœnis contra illius formam judicare, vel ſententiare audeant, ſive præſumant, nec quilibet ipſorum audeat, vel præſumat, ſed omnia in præſenti Decreto contenta, toties quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo inviolabiliter obſervare, ac obſervari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipſorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forſan deſuper facto, cæteriſque in contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque, ſi ſecus ſuper his fiet, irritum, & inane declarantes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. Et ut prædicti DD. Judices, Fiſcus, Notarii, Inquilini, Subinquilini, Accuſatores, & alii Curiales de omnibus contentis in præſenti noſtro, & Cameræ Apoſtolicæ Decreto plenam notitiam habeant Decretum hujuſmodi in Libris Cameræ Apoſtolicæ regiſtrari, imprimi, in locis publicis ſolitis, & conſuetis affigi ac publice vendi, tranſumptoque ejuſdem impreſſo, manu unius ex Notariis Cameræ Apoſtolicæ ſubſcripto tam in judicio, quam extra, indubitatam fidem adhiberi volumus, & mandamus. Datum Romæ in Camera Apoſtolica anno a Nativitate 1549. Indictione ſeptima, die vero 29. Aprilis, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Divina Providentia Pauli Papæ III. -- Guido Aſcanius Cardinalis Camerarius -- Viſa -- Hieronymus Baren. Cameræ Apoſtolicæ Decanus -- Viſa -- Italius Gonzaga Cameræ Apoſtolicæ Clericus -- Viſa -- Antonius Bononien. Cameræ Apoſtolicæ Clericus -- Viſa -- Hieronymus Torcellanus Cameræ Apoſtolicæ Clericus -- Viſa -- Franciſcus Soderinus Cameræ Apoſtolicæ Clericus, & Viarum Præſes -- Viſa -- Antonius Florenus Cameræ Apoſtolicæ Clericus -- Alexander Peregrinus. Cum vero ad Sanctiſſimum Dominum Noſtrum magnis Inquilinorum querelis perlatum eſt, Dominos Domorum ſuppoſitis fictis oblatoribus hoc anno penſiones ita augere cepiſſe, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium ſequatur, idcirco idem Sanctiſſimus Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commiſſo nobis Camerariatus Officio ſuper ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apoſtolicis, ut par eſt, obedire mandatis, ſimulque conſiderantes, quod Anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione ſuſcipi, non in occaſionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Noſtri Camerariatus Officii, ſupradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque inſuper ampliantes, ſtatuimus, & ordinamus, quod in futurum reſpectu Anni Sancti, ſeu Jubilæi, quandocumque is Annus venerit per duos annos antea, & ipſo Anno Sancto, Inquilinis penſio Domus, ſive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipſius, nec augeri, nec modus ſolvendi penſionem alterari poſſit, ſive veteres Inquilini inconducta Domo, vel apotheca movere velint, ſive novi conducant ſub pœna in ſupradicto Decreto contenta, & ut præmiſſa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur; Volumus, & eadem auctoritate decernimus præſens noſtrum Decretum, & ſtatutum in Libris ejuſdem Cameræ regiſtrari, & in locis ſolitis, & conſuetis ejuſdem Urbis affigi, & publicari, illiuſque tranſumpto impreſſo, & manu unius ex dictæ Cameræ Notariis ſubſcripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eiſdem præſentibus originalibus Literis adhiberetur, ſi in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apoſtolica die 20. Menſis Februarii 1573. Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Gregorii Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloyſius Cornelius Cardinalis Camerarius -- Antonius Guida Auditor -- Andreas Martini.

§. 1. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio, poſtea per ſan. me. Clementem Octavum, Gregorium XV., Innocentium X., Clementem etiam Decimum denuo confirmari, & ſervari mandatum fuit per publica Edicta diverſorum Cardinalium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerariorum Prædeceſſorum noſtrorum, in actis Bronori, & Cameræ Apoſtolicæ Secretariorum reſpective diebus 22. Maji 1598., 9. Maji 1623., 14. Januarii 1648., prima Januarii 1673., & prima Januarii 1698. reſpective edita.

§. 2. Et volens modo Sanctiſſimus Dominus Noſter Dominus Innocentius Divina Providentia Papa XIII. ſuorum Prædeceſſorum veſtigia inſequendo, pro tranquillitate Curialium, & dictorum Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujuſmodi omnino ſervetur; Nobis ut Decretum, & ampliationem ipſam confirmaremus, & obſervari mandaremus ſpecialiter injunxit: Nos itaque mandata Apoſtolica, ut par eſt, exequi volentes, & ut proximus futurus Annus Sanctus, ſive Jubilæi in remiſſionem peccatorum, & Chriſti fidelium Animarum ſalutem inſtitutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occaſionem lucri ſuſcipiatur, & nemini ex cauſa habitationum, & uſus Domorum, & Apothecarum ejuſdem nobis litigandi materiam, vel aliquod aliud afferat incommodum, opportune providere, ac Prædeceſſorum Noſtrorum veſtigia in his inſequi volentes, de expreſſo ordine, & mandato ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Innocentii XIII. vivæ vocis oraculo nobis deſuper facto, & auctoritate Noſtri Camerariatus Officii præinſertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis literas omniaque, & ſingula in eis contenta, & expreſſa quæcumque tenore præſentium confirmamus,

Completa vero locatione uterque expelli poterit, ſi Dominus ſe obligaverit ſub certis pœnis ad eam inhabitandam.

Pœnæ in contravenientes Judices.

Cauſæ confirmationis & ampliationis relati Decreti.

Confirmatio, & ampliatio recenſiti Decreti ad alterum annum ante Jubilæum, & ad novos inquilinos, ſi veteres diſceſſerint.

Præd. Decretum, ejuſque ampliatio quater confirmata fuere.

Cauſæ præſentis Confirmationis.

Confirmatio relati Decreti, ejuſque ampliationis.

mamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ. §. 3. Ac prædictis Inquilinis, & Subinquilinis Decretum, & Literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & Apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetuo, & plenarie inviolabiliter, & ad unguem, etiam sub pœnis in illis contentis observari, & adimpleri; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & diffiniri debere de mandato, & auctoritate similibus earumdem tenore præsentium decernimus, & mandamus, irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 4. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis, unius ex quatuor dictæ Cameræ Apostolicæ Secretariis, & Cancellariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Datum Romæ in Camera Apostolica Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1723. Indictione prima, die vero prima Mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Innocentii, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Secundo.

A. Cardinalis S. Clementis Camerarius. J. Amadorius olim de Laufredinis Auditor. Antonius Cajetanus Frosius Cameræ Apostolicæ Secretarius, & Cancellarius.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & in locis solitis, & consuetis Urbis ut moris est, per me Antonium Placentinum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

XXXII. Eduntur Decreta pro restauranda Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum.

Constitutiones spectantes ad hujusmodi Decreta hic suis locis laudantur. Inn. XII. Const. ed. 1697. Aug. 4. P. 8. confirmata fuit Congregatio super Disciplina Regulari. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sep. 23. P. 1. confirmatur præsens Constitutio.

Dat. 13. Maj 1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a solicitudine servanda, ad restaurandam Ecclesiasticam disciplinam.

Apostolici Ministerii, quod Nobis licet immerentibus imposuit superni dispositio Consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiasticæ Disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ aut ubi opus fuerit restaurandæ, juxta Sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & Ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigor paulatim relaxatur; unde & de mundano pulvere religiosa etiam corda sordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos itidem germinare quotidiana experientia edocemur; quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

Decreta hujusmodi edita fuere precibus Regis Catholici, §. 1. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Muncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiasticæ Disciplinæ rationibus, ac saluberrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haud quaquam consentanea sensim in diversis inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepsisse, iisque, ut opportunum remedium adhiberetur a Nobis, quibus est commissa plenitudo solicitudinis, nedum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præsul, sed alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota Charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Literis, conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit, de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetua valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare.

Ad primam Tonsuram admittantur ii dumtaxat, quibus statim sit conferendum beneficium, vel qui ratione studiorum videantur veluti in via ad omnes Ordines, vel quos exigit necessitas Ecclesiæ. §. 2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissime animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ interesit accuratum haberi delectum circa eos, quibus sacra ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur, propterea provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonsuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non sæcularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegisse: volumus, & pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione, ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonsuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit, aut quos constiterit Literarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari.

Nemo ad primam Tonsuram, vel Ordines promoveatur, qui Ecclesiæ utilis aut necessarius non sit, quique alicui Ecclesiæ non adscribatur. Promoti vero & non adscripti, adscribantur. §. 3. Et tam in his, qui ad primam Tonsuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita: nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episcopi, non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pro loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali Tonsura jam initiati, vel ad Ordines, sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint Episcopi ad inscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a Prædecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minus quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima Tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ecclesiasticum

Episcoporum, & Cardinalis Belluga, a quo Pontifici expositi fuerunt abusus in Hispaniam introducti.

cleſiaſticum poſſident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel ſola prima Tonſura inſignitis, vel in minoribus Ordinibus conſtitutis, ſed Beneficio carentibus, nonniſi eos adſcribant, quos Eccleſiis ſuis utiles, vel neceſſarios eſſe judicaverint. Cæterum antedictæ adſcriptionis executionem differri poſſe per aliquod temporis ſpatium, quod ipſis Epiſcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diœceſi, in qua Tonſuram, vel Ordines ſuſceperunt cauſa ediſcendi Literarum ſcientiam in aliqua publica Univerſitate, vel Gymnaſio, ſive ex alia rationabili cauſa a ſuo Epiſcopo approbata, vel approbanda, abſentes reperiantur.

Clerici in Seminariis diebus feſtis tantum inſerviant Eccleſiæ, & ſolis Proceſſionibus generalibus interſint.

§. 4. Cum autem Clerici, qui in Epiſcopalibus Seminariis educantur, ut commodius ad literarum, ſacrarumque rerum ſtudium operam conferre, aliiſque a Concilio Tridentino præſcriptis addiſcendis magis aſſidue incumbere poſſint, teneantur juxta ejuſdem Concilii Decretum diebus tantum feſtis Cathedrali, aliiſque locis Eccleſiis inſervire: hanc quidem ſervitii per eos obeundi rationem ſervari in omnibus Hiſpaniarum Diœceſibus, necnon ipſos generalibus dumtaxat totius Cleri ſupplicationibus, ſive Proceſſionibus intereſſe volumus, & mandamus; ſublata quacumque majoris ſervitii conſuetudine, etiam immemorabili, poſtpoſitaque etiam quacumque appellatione, aut inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, in cujus fundatione aliter cautum eſſet ob adjectam gravioris ſervitii legem ab illo, qui Seminarium ipſum fundaverit, ſeu dotaverit, vel piam aliquam largitionem contulerit; Epiſcopi ad Nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem id referant, ut deſuper opportune providere valeant.

Promovendi ad ſacros Ordines, qua ſcientia pollere debeant.

§. 5. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad ſacratiſſima Myſteria acceſſuri ſunt, ultra cætera requiſita, congruenti etiam pollere ſcientia, qua prædicti viam ſalutis indicare aliis Chriſtifidelibus poſſint; Epiſcopi non niſi eos ex Clero tam ſæculari, quam regulari ad ſacros Ordines admittant, quos ob ſcientiam, aliaſque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquiſitionem compererint, adeout ſatis non ſit illos qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechiſmo inſtructos eſſe, atque apte reſpondere quæſitis circa Ordidem ſuſcipiendum ſibi in examine propoſitis. Qui vero ad Presbyteratus erunt aſſumendi, idonei prius, per accuratum ſimiliter examen comprobentur ad miniſtranda Sacramenta, & ad Populum docendum ea, quæ ſcire omnibus neceſſarium eſt ad ſalutem; quod quidem, ut recte præſtari poſſit eoſdem Epiſcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri poteſt, eos tantum ad Sacerdotium aſſumant, qui ſaltem Theologiæ moralis competenter periti ſint.

Ab Epiſcopo Beneficii nemo ordinari poteſt ſine Epiſcopi Domicilii teſtimonialibus ſuper ejus ſcientia.

§. 6. Quod ſi Domicilium in una Diœceſi habentes, Beneficium vero in altera, ordinari ad ejuſdem Beneficii titulum optaverint ab Epiſcopo, in cujus Diœceſi Beneficium hujuſmodi ſitum eſt, Epiſcopus domicilii debeat eos, ſi in ſuam Diœceſim reverſuri ſunt ſuper ſcientia, vel idoneitate examinare ante conceſſionem Literarum Teſtimonialium ſuper eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Conſtitutionem felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit *Speculatores* obtinendarum: addito quoque compertæ idoneitatis teſtimonio in iiſdem Literis: neque concedi nullatenus debeant, ſi antedicto examine tanquam habiles approbati non fuerint, iiſque juxta præmiſſam formam non impetratis, minime poſſint ab alio Epiſcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii ſubjecti ſint, ad ordines promoveri, ſicque ſecus fiat Ordinans quidem a Collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a ſuſceptorum Ordinum executione quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipſo ſuſpenſus ſit, aliiſque inſuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis arbitrio inſligendis uterque ſubjaceat.

Et Beneficium debet eſſe congruũ juxta Taxam, vel conſuetudinem loci domicilii.

§. 7. Cumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædeceſſoris Conſtitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœceſi obtenti non aliter liceat Ordines ab Epiſcopo ejuſdem Diœceſis ſuſcipere, quam ſi Beneficium prædictum ſit ejus redditus, ut ad congruam vitæ ſuſtentationem, detractis oneribus, per ſe ſufficiat; declaramus ſufficientiam hujuſmodi præfiniendam eſſe, non juxta Taxam Synodalem, ſive morem pro promovendis ad ſacros Ordines erigentem in loco prædicti beneficii (niſi tamen illud continuam, & præciſam reſidentiam requirat), ſed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

Quibus pœnis ſubjiciendi Clerici in habitu, & Tonſura non incedentes, vel ſuo muneri non ſatisfacientes, vel vetita a ſacris Canonibus patrantes.

§. 8. Porro ad ſartam, tectamque ſervandam Eccleſiaſticam Diſciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui haud ſatis idonei ſint, quam quod eidem militiæ jam adſcripti laudabilem vivendi rationem ſectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ Sanctitati ſuſcepti Inſtituti reſpondeat, multoque magis, quod abſtineant iis, quæ a Sacris Canonibus jure meritoque vetita ſunt, uti prorſus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris miniſterio dedicatis; ſtatuimus propterea, atque decernimus, quod, ſi qui ſunt Clerici, aut prima Tonſura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Eccleſiaſticum Beneficium poſſidentes, qui, neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonſuram non deferant, vel ſi etiam deferant, non tamen certæ Eccleſiæ, aut loco Pio, cui ex mandato Epiſcopi adſcripti fuerint, inſerviant, ſive in Seminario Eccleſiaſtico, vel in aliqua Schola, aut Univerſitate de licentia ſui Ordinarii non verſentur; Epiſcopi, nulla etiam præmiſſa monitione eos Privilegio Fori privatos declarent, eorumque adſcriptionem ſervitio certæ Eccleſiæ antea factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam ſi alii ſint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad ſacros Ordines ſperari nequeat; iidem Epiſcopi, ſervata forma a Sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipſos procedant. Ubi vero reperiantur Clerici Capellanias, vel Beneficia cujuſcumque etiam redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offenſionem præbens deſtruat potius, quam ædificet, vel Concubinarii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludiſve alearum dediti, vel ſatores rixarum, vel negotiatores, vel arma geſtantes, vel incertis ſedibus vagantes, vel Clericalem habitum, Tonſuramque non deferentes, vel Eccleſiaſtica immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium a Laicis non exemptis ſolvendorum temere abutentes, vel qui demum ſimilia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quam merito ad Eccleſiam pertinere viſi fuerint; Epiſcopi, præmiſſis tamen neceſſariis monitionibus, ſervatiſque aliis de jure ſervandis, contra ipſos, ad pœnas a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris & a Sacris Conciliis impoſitas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Capellaniarum, & Eccleſiaſticorum Officiorum in omnibus illis caſibus, in quibus prædicta privatio a Sacris Canonibus impoſita eſt, humanis quibuſcumque rationibus poſtpoſitis, procedant, memores ſeipſos neglectæ ſubditorum emendationis condignas Deo vindicè pœnas perſoluturos.

Clerici omnes in ſuis Eccleſiis in-

§. 9. Sed & cum Perſonæ Eccleſiaſticæ nunquam ſatis in obſequii ſupremo numini exhiben-

duant ſuperpelliceum, & Eccleſiaſticis collationibus interſint.

dis, iiſque præſtandis, quæ eorum ſtatui conſentanea ſunt, exerceri valeant, plurimum in Domino commendamus pium morem in pleriſque Hiſpaniarum Diœceſibus vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam in majoribus Ordinibus conſtituti, atque etiam Presbyteri, tametſi Beneficia, vel Officia Eccleſiaſtica non habentes ſuperpelliceo induti in Eccleſiis, quibus adſcripti fuerint, Miſſæ Conventuali cum Cantu celebratæ, necnon primis, & ſecundis Veſperis Officii diebus Dominicis, aliiſque feſtis aſſiſtant. Quinimo enixe hortamur, ut Epiſcopi aliarum Diœceſum, in quibus mos ille inſtitutus hactenus non fuerit, id in poſterum ſervari curent in omnibus, ac inſuper ſatagant, ut omnes Eccleſiaſtici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis ſuis, vel aliis ab Epiſcopo deputatis ſuper caſibus conſcientiæ forum concernentibus, & ſuper ritibus, ac cæremoniis ſacris interſint.

Beneficia, & Capellaniæ ſine certo proventu ſupprimantur, quæ vero habent minorem tertiam congruæ partem conferantur ſine prima Tonſura.

§. 10. Et quoniam in prædictis Hiſpaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellanias etiam de jurepatronatus, vel Eccleſiaſticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu inſtructas, vel adeo, ut non ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad ſacros Ordines promovendis neceſſariæ aſcendant; malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, ſtatuimus, & mandamus, quod Epiſcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, ſuppreſſionem ſtatim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam ſaltem tertiam congruæ partem non aſcendit, decernimus nulli in poſterum conferendam eſſe primam Tonſuram ratione juris aſſequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Capellaniis. Utque Patronatuum jura, quantum fieri poſſit, ſalva remaneant, liceat Patronis tam Eccleſiaſticis, quam Laicis ad dicta Beneficia, & Capellanias nominare, non tamen veluti ad Beneficia Eccleſiaſtica requirentia nominandis primam Tonſuram, ſed tanquam ad legata pia; & nominati tametſi primam Tonſuram non habentes, ea retinere poſſint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a fundatoribus injuncta.

Curam animarum gerentes ſaltem feſtis diebus populum erudire debent per ſe, per alios vero ſi idonei non ſint, ſed eorum expenſis.

§. 11. Non ſine gravi animi noſtri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Eccleſias quocumque modo obtinent, debere diebus ſaltem Dominicis, & feſtis ſolemnibus plebes ſibi commiſſas pro ſua, & earum capacitate paſcere ſalutaribus verbis, docendo ea, quæ Chriſtifideles ad ſalutem ſcire oportet, ac explicando Divinæ Legis præcepta, Fideique dogmata, pueroſque ejuſdem fidei rudimentis imbuendo, & brevi, facilique ſermone vitia denuntiando, quæ declinare, & virtutes, quas ſectari oporteat; nihilominus nonnulli Parochialium Eccleſiarum Rectores, hæc, quæ ſuarum partium adeo ſunt, prætermittunt, culpam hujuſmodi amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, ſed quidem pravæ conſuetudinis, vel quia hæc ab ipſis præſtare neceſſe non videatur, ſuppetente nimirum copia aliorum habentium ſacras Conciones in aliis Eccleſiis, itemque imbuentium pueros Myſteriis Fidei, vel in ſcholis, vel in computis. Ne itaque ſub inani iſtarum, aliarumque ſimilium excuſationum prætextu tanta Chriſtianæ Reipublicæ pernicies ſtruatur, diſtricte præcipimus ſingulis Hiſpaniarum Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per ſeipſos, vel, ſi legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non ſatis habiles ad illa obeunda reperiantur, iidem Archiepiſcopi, & Epiſcopi per alios a ſe deputandos ſumptibus Parochorum minus idoneorum opportune ſuppleri curent; & in poſterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonniſi vere idoneos ad memorata Officia per ſeipſos adimplenda conferentur.

Explicantur verba Conſtitutionis Pii V. *Vicariorum perpetuorum portio.*

§. 12. Præterea, ne Conſtitutionis Sancti Pii V. etiam Prædeceſſoris Noſtri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus aſſignanda, interpretationem ab ejus ſententia alienam fieri contingat; declaramus Conſtitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Eccleſiarum Parochialium, quæ aliis Eccleſiis, Monaſteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Piis unitæ ſint: necnon portionem annuam fructuum, quæ ibidem ſtatuitur aſſignanda ipſis Vicariis in ſumma non majori, quam centum nec minori, quam quinquaginta ſcutorum, intelligi debere de ſcutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet ſcuto.

Qui, & a quibus eligendi Vicarii Temporarii, necnon quæ portio iis aſſignanda.

§. 13. Quoties itaque in aliis Parochialibus Eccleſiis, quæ, ut præfertur, unitæ non ſint, oportuerit ex aliqua juſta cauſa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios; curæ erit Epiſcopis pro data ſibi a Tridentina Synodo poteſtate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis aſſignandam determinare in ea quantitate, quæ pro ſuo prudenti arbitrio, & conſcientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita reddituum, & emolumentorum Eccleſiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, necnon inſpectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impenſarum, quas commiſſi Officii neceſſitas poſtulaverit. Quod ſi Parochi ab Epiſcopis moniti, congruo iiſdem termino præfixo, Coadjutores, ſeu Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, aſſumere neglexerint; poterunt ipſi Epiſcopi eos, quos huic muneri idoneos cenſuerint auctoritate propria deputare cum aſſignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus, ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii a Parochis nominati, vel aſſumpti fuerint, de eorum idoneitate Epiſcopis conſtare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec ſatis ſit, quod ad confeſſiones audiendas antea fuerint approbati, niſi aliis etiam qualitatibus ad Curam Animarum recte exercendam opportunis præditi noſcantur. Quibus ſi careant, nec Parochi deinde intra alium ſimilem terminum ab Epiſcopis præfigendum alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipſos Epiſcopos libere ſpectet deputatio cum dicta congruæ aſſignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuſcumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & aſſignationis certæ partis fructuum in caſibus præmiſſis ſuſpendere poſſit, itemque non obſtante qualibet contraria conſuetudine, etiam immemorabili.

Conſtituantur Eccleſiæ Vicariæ, vel novæ Parochiæ.

§. 14. Verum, quia non ſatis Animarum curæ, & neceſſitatibus quandoque conſultum eſt per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur; ſed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob locorum diſtantiam ſive itineris difficultatem Parochiani ſine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Diviniſque Officiis audiendis accedere ad Eccleſiam Parochialem nequeant, tunc quidem meminerint Epiſcopi licere ſibi pro ſuo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra eaſdem Parochias deſtinare alias Eccleſias in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta miniſtrent, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novaſque Parochiales Eccleſias a veteribus diſtinctas conſtituere, iiſque novos Parochos præficere aſſignata

ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tanquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione.

Ubique & semper concedendus Episcopis primatus.

§. 15. Cum ad præscriptum quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipue omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiose, ac perpetuo observari in omnibus actibus adeo justæ hujusmodi præeminentiæ, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiis, quæ suos tantum obligent Auctores.

Religiosarũ personarum numerus correspondeat Domorum redditibus.

§. 16. Præterea, ut Claustralis quoque disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad Religiosum habitum admittantur, quam vires reddituum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quam Mulierum, sive bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quam qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisque quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode possit sustentari.

Ad quem Episcopum dirigendæ Literæ dimissoriales Religiosorum promovendorum Et Episcopi per se conferant Ordines.

§. 17. Quoties vero Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a piæ mem. Clemente Papa VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad alium quam ad Episcopum Diœcesanum literas Dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu quo Diœcesanus a Diœcesi abesset, vel Ordinationes non esset habiturus, quo etiam casu in Literis Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Diœcesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus: exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per præsentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi se debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & sacrorum Ordinum collationem statutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Diœcesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, ac præsente Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diœcesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopis denuntietur, se Ordinationes esse habituros, adeout quoties denuntiatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Diœcesanum Ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibique idcirco licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum literis dimissoriis a suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa sunt.

Episcopi invigilent in Monialium clausuram.

§. 18. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcusse observari curent, quæ circa sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quam in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri edita Idibus Januarii anni Millesimi quingentesimi septuagesimi quinti provide ordinata sunt.

Confessarii approbandi omnino sunt ab Episcopis Diœcesanis.

§. 19. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis recte exerceatur; declaramus Sacerdotes, tam Sæculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus personarum, vel quoad tempus, non posse pœnitentiæ Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus Personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die decima nona Aprilis anni Millesimi septingentesimi expeditas Literas decreverit Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus non licere confessiones eorum, a quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione Ordinarii illius loci, in quo ipsi Pœnitentes degunt, & Confessores eligunt, etiamsi ab Ordinariis aliorum locorum antea approbati fuissent, ac etiamsi Pœnitentes Ordinariis illis, qui Confessores electos approbassent, subditi essent; necnon Confessiones aliter factas, ac respective exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso Jure suspensos esse; Nos eamdem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus ad confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio Privilegio electis suffragari minime etiam posse, quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius Loci, in qua Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatui renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperiatur, sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Diœcesi exerceat approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, sive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit; in quo Casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obtenta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

Etiamsi sint Regulares respectu Monialium sibi subjectarum.

§. 20. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tametsi eorum regimini, & gubernio subjectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Diœcesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio; remota quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili.

Qui, & quoties deputandi in Confessarios Extraordinarios Monialium.

§. 21. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat; si in posterum superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subjecta to-

ties prædictum extraordinarium Confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint sacerdotem aut Sæcularem, aut Regularem alterius diversi Ordinis Professorem: in his Casibus Episcopi pro suo arbitrio, & conscientia deputationem hujusmodi facere possint, nec illa quoquis titulo, aut prætextu a Superioribus Regularibus valeat impediri.

Episcopi observare faciat Cæremoniale, Rituale, & Rubricas.

§. 22. Episcopi insuper abusus omnes, qui in Ecclesiis aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis, & Breviarii irrepserint, studeant omnino removere. Et si adversus ea, quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt, consuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat; postquam recognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam probatam suffragari, utpote irrationabilem, de jure non posse; executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali constituta sunt, diligenter incumbant, nec ulla suspensiva appellatio admittatur.

Item Sess. 22. de celebratione Missarum.

§. 23. Sedulo pariter curent iidem Episcopi, ut eliminentur abusus, si qui forsan, tam quoad Ecclesiasticos Sæculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adversus Concilii Tridentini Decretum de observandis, & evitandis in celebratione Missarum Sess. 22., & contra Regulares, si opus fuerit, procedant ex Apostolica delegatione in eo decreto ipsis Indulta, postposita quacumque appellatione suspensiva, sed solum reservata in devolutivo super quocumque dubio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Necnon Decretum Clem. XI. de Missa in privatis Oratoriis, ac Altare portatili.

§. 24. Cumque circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa usum Altaris gestatorii, a recolen. memor. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam nostro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Episcopi dent operam, ut omnia ibidem statuta etiam in Regnis Hispaniarum serventur, idemque Decretum in suis respective Diœcesibus, ut facilius omnibus innotescat, publicari faciant, addita etiam prohibitione ne in privatis Regularium Cellis, sive Cubiculis erigatur Altare pro re sacra ibidem facienda, & contra quoscumque contravenientes censuris etiam Ecclesiasticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apostolicæ in memorato Decreto ipsis delegata, remotaque quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto statuatur, non licere Episcopis extra Domum propriæ habitationis in Domibus Laicis erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare, seu celebrari facere; hujusmodi prohibitio intelligenda non sit de Domibus etiam Laicis, in quibus ipsi Episcopi forte occasione Visitationis, vel itineris hospitio excipiantur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a Domo propria ordinariæ habitationis, moram idcirco faciant in aliena Domo per modum similis habitationis: his enim casibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non secus, ac in Domo propriæ ordinariæ habitationis.

Abolentur omnia Privilegia relatis contraria.

§. 25. Præcipimus quoque accurate attendi, ac adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem Generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus, & Monialibus, cumque in Capitulo 25. amplissime derogetur omnibus contrariis Privilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam consuetudinibus vel Præscriptionibus, etiam immemorabilibus; sciant omnes derogationem hujusmodi non ad ea tantum referri, quæ in prædicto Capitulo continentur, sed etiam ad alia, quæ in singulis superioribus Capitibus ejusdem Sessionis constituta sunt.

Quæ ratio servanda in judiciis Criminalibus.

§. 26. Ad hæc ut recta in Judiciis ratio servetur præcipimus, quod ubi in Causis Criminalibus Ordinarii Locorum in Regnis Hispaniarum processerint ex Officio, hoc est non ad ullius querelam, sive accusationem, si ab eorumdem Ordinariorum sententiis appellatio, vel ad Sedis Apostolicæ Nuntium, vel ad Metropolitanos interposita fuerit: tunc (ne alioquin, si nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam suis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiscales Tribunalis Nuntiaturæ Apostolicæ, & respective etiam Curiæ Metropolitanæ, instantias, aliosque actus desuper necessarios peragant, & prosequantur, ut prædictæ Ordinariorum sententiæ justam confirmationem, & executionem obtineant. Quod si dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis, & inauditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quinimo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, proinde ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

Item in Appellationibus, & Inhibitionibus.

§. 27. Cæterum cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones, satis provisum fuerit per Constitutionem piæ memor. Innocentii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri in Capit. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & a præfato Clemente VIII. Prædecessore confirmata; ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis memor. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem nostri, die videlicet 5. Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus, & Decretis statuitur, diligentissime per omnes iis comprehensos observetur in Causis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum: quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quasdam inhibitiones nuncupatas temporarias penitus excluso.

Necnon in Causis Civilibus.

§. 28. Quo vero ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in Causis Civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate custodienda erit norma præscripta in Constitutionibus felic. record. Innocentii IV., Alexandri IV. Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini, sub pœnis ibidem contentis, quas præsenti nostra Constitutione innovamus, & confirmamus: hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum Executores exhibere debeant Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis Literas suæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Decreta omnia Concilii Tridentin. inviolabiliter observentur.

§. 29. Enixe denique, & ex intimo Paterni cordis Nostri sensu omnes e Religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exacte, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, & singula in cæteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii Decretis sancita. Et ne eorum executio posthac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, & declaramus nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarium sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium Privilegium, quod ante præ-

dicti

dicti Concilii promulgationem a Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum, itemque obstare non posse ullum statutum, vel concordiam quæ a prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit, & admissa a competenti Judice per tres sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam; reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum; quibus etiam tanquam Executoribus in præsentium nostrarum Literarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus a Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, duplicandi, ac declarandi eamdem Nostram Constitutionem, omnesque, & singulas Ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, & Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerserit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem, nec ullus recursus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero Declarationibus a prædicta Congregatione faciendis, postquam nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit; statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omnino cessare perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat.

Clausulæ.

§. 30. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, alioque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 31. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis prædictis, illorumque respective superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam Motu, scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 32. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Minorum de Observ., & Reformat. in perenne grati eorumdem in Sanctitatem S. animi testimonium. XXXIII.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 3. Junii 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncti Nobis Divinitus pastoralis officii debito, illa, quæ a Christi fidelibus Altissimi obsequiis sub suavi Regularis Disciplinæ jugo mancipatis ubereque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter satagentibus, pro unanimique constituta esse noscuntur consilio, ut perpetua firmitate perennet, libenter Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, roboramus.

A Summis Pontificibus de Comiribus plurimi semper factus est Ordo Minorum, & ab hoc Pontifice præsentia decoratum fuit Capitulum Gen.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Minister Generalis, & Diffinitores, etiam Generales Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia, quam Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi aliique ejusdem Ordinis Fratres in eorum Capitulo Generali novissime in Conventu S. Mariæ de Aracæli Almæ Urbis nostræ celebrato simul congregati, ac secum reputantes peculiarem illum paternæ charitatis affectum, quo universum Ordinem prædictum in humilitate quippe, & paupertate fundatum, ac præclaris in Catholicam religionem, & hanc S. Sedem meritis fulgentem prisco gentis nostræ, pluriumque de sanguine, & familia Nostra Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui eumdem Ordinem, illiusque fratres plurimi semper fecerunt more, & institutio complectimur, necnon recolentes recentia, atque luculenta Pontificia Nostræ benevolentiæ argumenta, quæ eis, vel maxime

perhibuimus occasione memorati eorum Capituli Generalis, quod non modo coram Nobis convocavimus, sed præsentia etiam nostra decorari voluimus, ac propterea aliquod grati, & devoti illorum in Nos animi testimonium exhibere ac perpetuum monumentum extare cupientes communibus suffragiis Decretum ediderunt, & promulgarunt, tenoris, qui sequitur, videlicet: Decretum. Cum Sanctissimus Dominus Noster Innocentius, Divina Providentia Papa XIII. egregiam in Nostrum Ordinem voluntatem a majoribus suis, etiam ad Apostolicam Sedem evectis, jure quodam sanguinis, ac indita suæ Genti pietate in se derivatam, singulari beneficientiæ, atque amoris argumento comprobare volens, universæ familiæ Nostræ, comitiis idibus Maji in ædibus Sanctæ Mariæ de Aracæli celebratis, dignatus sit interesse, ac præsidere tanta optimi Principis humanitate, ac Majestate simul, ut erumpentes præ gaudio lacrymas coram Apostolico Throno vix revocandi Nobis potestas fieret, ne tam illustris Beneficii memoria ulla unquam temporum injuria, aut asperitate Nostrorum mentibus excidat, Generale Capitulum gratum animum, ut per Franciscanam Paupertatem licet, exhibere cupiens, proponente Reverendissimo P. Ministro Generali, approbantibusque Diffinitorii Patribus statuit, atque decernit, ut faustus ille Dies, qui tanta, ac sua insigni Clementissimi Principis dignatione honestatus est, inter festivos, & toti Ordini sacros perpetuis futuris temporibus habeatur, singulisque annis, eodem ipso recurrente Die, in omnibus utriusque familiæ Conventibus pro longæva, prosperave Sanctitatis Suæ, atque inclytæ Nobilissimæque suæ Domus incolumitate, ac sospitate, sacrum solemne peragatur, atque ab omnibus universi Ordinis utriusque sexus Fratribus, & Sororibus eadem pro re crebræ ad Deum preces fundantur. Ne autem hæc grati animi testificatio una cum vita Sanctitatis Suæ, quam Deus Opt. Max. ad Christianæ Reipublicæ felicitatem, & nostri Ordinis compendium diu multumque servare dignetur, finem aspiciat, idem Capitulum Generale proponente eodem Reverendissimo P. Generali Ministro, probantibusque eisdem Definitorii Patribus, statuit, ac mandat, ut cum Sanctitas Sua viam universæ carnis ingressus Mortales hasce exuvias reliquerit, pro ejus animæ requie omnes, & singuli universi Ordinis Sacerdotes tres Missas celebrent, & in singulis Conventibus solemnis missa cum integro Defunctorum officio decantetur, Clerici vero, & Laici, Monialesque omnes, ac respective singuli, & singulæ, tres, ut ajunt, coronas B. M. Virginis, & duas stationes recitent, atque insuper, ut monimento nunquam interituro tanti Pontificis memoria consignetur, in omnibus universi Ordinis Conventibus perpetuo pro anima ejus fiat Anniversarium. Id autem in omnes Tabulas Ordinis inscribi, ac inferri, & per universum Franciscanum orbem promulgari, idem Capitulum Generale cavit, sanxit, ac Decretum voluit in Comitiis Generalibus Aracælitanis hac die 17. Mensis Maji, Anno Domini 1723. -- Pater Laurentius a S. Laurentio Minister Generalis, Fr. Joseph Garzia Exminister Generalis, Fr. Joannes de Soto Commissarius Generalis, & Indiarum, Fr. Cherubinus a Nardo Excommissarius Generalis, Fr. Deodatus a Roma Excommissarius Reformat., Fr. Franciscus ab Altamura Excommissarius Generalis Observantium, Fr. Antonius Blanch Discretus perpetuus Ordinis, Fr. Joannes Cosmus a Monte Miniani Discretus perpetuus Ordinis, Fr. Joannes a Petrafitta ex vice Commissarius Generalis.

Decretum prædictum quo dies anniversarius d. Capituli festivus declaratur, & instituuntur perpetua suffragia pro anima Pontificis, ac preces pro ejus familiæ incolumitate.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ipsi Exponentes Decretum hujusmodi a Nobis approbari, & quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos sinceram Fratrum Ordinis præfati in Nos, & Sedem Apostolicam devotionem attendentes, plurimumque in Domino commendantes enixis, ac iteratis supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica harum serie approbamus, & confirmamus, ratumque & acceptum habemus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Definitorii.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfati Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXIV.

Confirmatur Constitutio Innoc. XI. de Cœnobio Thorunensi aggregando Provinciæ Poloniæ Majoris Fratrum Min. de Observ.

Variæ Constitutiones pertinentes ad hujusmodi Cœnobium hic referuntur. Et Constitutio Inn. XI. edita fuit 1685., *Maji* 12., *P.* 9. *De divisione Provincia S. Antonii in Hispania vide Inn. XII. Const. ed.* 1694. *Maji* 19., *P.* 3. *Et Benedicti XIII. Const. ed.* 1728. *Mar.* 7. *P.* 5. *extat prohibitio erigendi Cœnobia in Hispaniis.*

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 12. Julii 1723. An. 3.

Recensentur fundatio, everfio, reædificatio, & aggregatio d. Cœnobii memoratæ Provinciæ.

ALias fel. rec. Innocentio PP. XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existenti Ministri Provincialis Poloniæ Majoris Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Observantia nuncupatorum exposito, quod dudum in vim quarumdam literarum rec. mem. Pauli PP. II. Prædecessoris pariter nostri anno Incarnationis Dominicæ 1467. sexto decimo Kal. Februarii Pontificatus sui Anno IV. expeditarum tres Conventus dicti Ordinis, nempe Thorunensem Diœcesis Culmensis, Gedanensem Diœcesis

Uladislavienſis, & Civitatis Novæ, & Elbingenſem Germanicæ Diœceſis Vormienſis ſub gubernio tunc etiam exiſtentis Miniſtri Provincialis Provinciæ Saxoniæ fundati fuerant. Verum ſubinde iidem tres Conventus una cum reliquis ejuſdem Provinciæ Saxoniæ Conventibus ab Hæreticis deſtructi fuerant, dictaque Provincia Saxoniæ ſolo titulo Ordini prædicto remanſerat. Porro ſub Pontificatu piæ mem. Clementis PP. VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri cum dictos Conventus Civitatis Novæ ſeu Elbingi Germanice, & Thorunenſem recuperandi, & reædificandi ſpes aliqua effulſiſſet, idem Clemens Prædeceſſor per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas die 12. Julii 1603. emanatas hos duos Conventus Provinciæ Poloniæ Ordinis prædicti aggregaverat, & ſuppoſuerat, verum nihil quidem tunc temporis effectum fuerat, ſed ſubinde ſpes prædicta revixerat ſub Pontificatu piæ mem. Urbani VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, cui cum expoſitum fuiſſet dictam Provinciam Poloniæ pro majori gubernii commoditate in duas nempe Poloniæ Majoris, & Poloniæ Minoris Provincias diviſam fuiſſe ipſe Urbanus Prædeceſſor quaſdam ſuas itidem in forma Brevis die 2. Novembris 1642. expeditas literas eoſdem duos Conventus dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris aggregaverat, Deoque favente de manibus hæreticorum recuperatus fuerat dictus Conventus Civitatis Novæ, ſeu Elbingi Germanice, qui gubernio primodicti Miniſtri Provincialis exponentis tunc ſubjacebat, & jam ſperabatur Conventum quoque Thorunenſem prædictum pariter recuperaturum fuiſſe cura, & ſtudio bon. mem. tunc etiam exiſtentis Epiſcopi Culmen., qui pro recuperandis ex hæreticorum manibus ſuæ Diœceſis locis intrepide laborabat. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, ut dicti Conventus Thorunenſis recuperatio ad favorem ſupradictæ Provinciæ Poloniæ Majoris cum majori quiete, & ſecuritate fieret, primodictus, Miniſter Provincialis exponens gratias a memoratis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris ad favorem dicti Ordinis conceſſas, ut præfertur ita ſcilicet, ut idem Conventus Thorunenſis uti a Fratribus Minoribus de Obſervantia Ordinis præfati in vim ſupradictarum Pauli Prædeceſſoris literarum fundatus penes eumdem Ordinem & dictæ Provinciæ Majoris Poloniæ juxta præfatas Urbani Prædeceſſoris literas aggregatus remaneret, ab eodem Innocentio Prædeceſſore confirmari plurimum deſiderabat, dictus Innocentius Prædeceſſor memorato prædicto Miniſtro Provinciali petitam confirmationem ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſit, & alias prout in dicti Innocentii Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 12. Maij 1685. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Ab Innoc. XI. confirmata fuit aggregatio patefacti Cœnobii.

Preces Provincialis.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius modernus miniſter Provincialis dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris Nobis nuper exponi fecit, firmiora ſint ea, quibus Sedis Apoſtolicæ auctoritas iterato accedit: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipſum modernum Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt, conſilio, prædictas Innocentii Prædeceſſoris literas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Conſtitutionis Innocent. XI.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ dictus Innocentius Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XII. Julii MDCCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

XXXV.

Conceditur Carmelitis Provinciæ Portugalliæ Magiſtris facultas ſuſcipiendi Lauream Doctoratus in Conimbricen. Collegio.

Ab Urb. VIII. Conſt. ed. 1624. Aug. 26. conceſſa fuit facultas ſuſcipiendi d. Lauream in Collegio Salmanticen. Clem. XI. Conſt. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. abolita fuit alternativa. Et hujus Pontificis Conſt. ed. 1723. Dec. 23. P. 3. conceditur eadem facultas Provinciæ Bahiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urb. VIII. conceſſa fuit Provinciis Hiſpaniæ, & Luſitaniæ facultas ſuſcipiendi d. Lauream in Collegio Salmanticen.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis & Diffinitorium, aliique fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas die 26. Auguſti 1624. expeditas indulſit, atque conceſſit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hiſpaniæ, & Luſitaniæ Profeſſoribus Ordinis hujuſmodi, ut iidem, qui abſolutis per curſum Lecturis, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti inſtituta requiſitis, ac ſervatis alias ſervandis per eumdem Priorem Generalem in eadem ſacra Theologia Magiſtrum juxta ejus facultates inſtituti, & creati fuiſſent, Lauream Doctoratus in Collegio S. Tereſiæ Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præſcriptam ſuſcipere poſſent, nec pro ea ſuſcipienda aliquam approbatam ſtudii Generalis Univerſitatem adire tenerentur, & hoc ideo conceſſum fuit, ne prædictus Ordo, ſeu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expenſarum, quæ pro obtinenda hujuſmodi Doctoratus Laurea in publica Univerſitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Preces Definitorii &

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat præfatum indultum eo tempore, quo

Causa petitionis.

Rex Hiſpaniarum, etiam Luſitaniam poſſidebat Religioſis utriuſque Nationis æque profuerit, ſeparatiſque Dominiis reſpectu Luſitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permiſſum fuit, ſine ullo effectu, & utilitate remanſerit, & adhuc de præſenti remaneat, propter diverſum rerum, & dominiorum, quod viget ſiſtema, eaque de cauſa dicta Provincia commodum, atque utile ſuos Religioſos pro ſuſcipienda ibi Laurea Doctoratus hujuſmodi tranſmittere minime exiſtimet, ac proinde, ne ipſa, ejuſque profeſſores commoditate ejuſmodi Lauream ſuſcipiendi ſine ea magna, ac intolerabili expenſa, quæ in aliqua approbata Univerſitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infrà indulgeri plurimum deſiderent. Nos ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eiſdem Cardinalibus factam, attenderunt conſilio, ut omnes, & ſinguli Profeſſores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore exiſtens Prior Generalis ejuſdem Ordinis in Theologia Magiſtros ſervatis ſervandis inſtituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio rigoroſo examine coram Priore Provinciali dictæ Provinciæ Portugalliæ, & quatuor in ſacra Theologia Magiſtris, ſive coram Rectore Collegii Conimbricen. Ordinis prædicti, & illius Regentibus, ac Magiſtris, illorumque approbatione, ſervatis cæteroqui conditionibus per ſtatuta, ſeu Conſtitutiones Ordinis prædicti præſcriptis ab ipſomet Priore Provinciali, ſive prædicti Collegii Rectore ſuſcipere libere, & licite poſſint, & valeant auctoritate Apoſtolica tenore preſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceſſio prædictæ facultatis.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus prædictis Urbani Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcat. die XIV. Julii MDCCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Conceditur Eremitis S. Auguſtini Provinciæ Chilen. augmentum ſex Magiſtrorum pro Verbi Dei prædicatoribus. XXXVI.

Conſt. ed. 1722. Apr. 24. P. 1. auctus fuit numerus graduum in Provincia Machoacan. Et Ben. XIII. Conſt. ed. 1725. Maji 6. P. 2. conceditur facultas creandi 50. Magiſtros in Provinciis Italiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 7. Auguſti 1723. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & cauſæ petitionis.

CUm ſicut dilecti filii Fratres Provinciæ Chilen. in America Meridionali Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Nobis nuper exponi fecerunt in dicta Provincia decem Conventus, & trecenti Religioſi, ac duodecim in Sacra Theologia pro Lectoribus Magiſteria numerantur, ipſi Exponentes unum Religioſum Provinciæ hujuſmodi ad hanc Almam Urbem noſtram miſerunt, qui prævio Capituli Generalis ejuſdem Ordinis Menſe Junio 1721. in dicta Urbe celebrati conſenſu ab infraſcripta Congregatione Cardinalium augmentum Magiſtrorum in eadem Sacra Theologia, etiam pro Verbi Dei Prædicatoribus, qui in prædicta Provincia decem continuo exiſtunt laborumque ſuorum curſum peregerunt, obtineret, ideoque illis, ne præmio deſtituti remaneant opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderent, quemadmodum tribus aliis Peruan., Mexican., & Mechoacan. reſpective Provinciis ab hac Sancta Sede conceſſum fuiſſe memoratur.

§. 1. Nos ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui dilectorum pariter filiorum Modernorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis hujuſmodi relationes ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factas, viderunt conſilio, ut in prædicta Provincia Chilen. ſex Magiſteria pro memoratis Verbi Dei Prædicatoribus ad formam Conſtitutionum prædicti Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatarum ultra duodecim pro Lectoribus ſtatuta, conſtituantur, & augeantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Conceſſio prædd. Magiſteriorum præter 12. pro Lectoribus.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſti-

tutionibus,

tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ Chilen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XXXVII. Conceditur Indulgentia plen. perp. pro Ecclesiis Ordinis S. Brigittæ in ejus Festo die.

Clem. XI. Const. ed. 1714., Sep. 22., P. 14. extat alia Indulgentia.

Dat. 13. Aug. 1723. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cælis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & fovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Gener. §. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis S. Brigittæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam inposterum quandocumque erigen., ac ubicumque locorum existentibus Die festo ejusdem Sanctæ Brigittæ prædicti Ordinis fundatricis a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Augusti MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Moderatur pro Eremitis S. Augustini Discalceatis Constitutio Clem. XI. de voto Fratrum Consanguineorum in primo, vel secundo gradu in Capitulis. XXXVIII.

Laudata Clem. XI. Constitutio edita fuit 1702. Novemb. 24. P. 2. Bened. XIII. Const. ed. 1727. Feb. 27. P. 2. extenditur alternativa in Congregatione SS. Conceptionis B. M.

Dat. 20. Sept. 1723. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Epitome Constitutionis Clemen. XI. qua declaratum fuit, Discalceatos comprehendi in Decreto de voto consanguineorum edito a Priore Gen., & confirmato a Clem. VIII. ALias pro parte dilecti filii Clementis a S. Bernardino tunc temporis Conventus Jesu, & Mariæ de Urbe Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum fe. re. Clementi PP. XI. Prædecessori nostro exposito, quod dudum nempe die 16. Februarii 1596. quoddam decretum a q. Andrea Fivizano, dum viveret Priore Generali dicti Ordinis inter alia emanaverat & subinde die 28. ejusdem mensis a re. me. Clemente PP. VIII. Prædecessore pariter nostro per quasdam suas in simili forma Brevis literas, quarum initium est; *Universalis Ecclesiæ &c.* confirmatum fuerat, quo prohibebatur expresse, ne duo Fratres Ordinis prædicti in primo, vel secundo gradu consanguinei, vel affines in ejusdem Capitulis, aut Congregationibus Capitularibus ullatenus simul convenirent, & votare possent, & in eadem expositione subjuncto, quod sæpius dubitatum fuisset, an dictum Decretum Congregationem præfatam, quæ tunc initium sumpserat, & postmodum a similis me. Urbano VIII. & Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris membrum dicti Ordinis declarata fuerat, ac in Italia, & Germania propugnata reperiebatur, sub prohibitionis hujusmodi generalitate complecteretur, nec istius dubii resolutio ab hac S. Sede eatenus petita fuisset, licet illa sive pro liberandis ab anxietate Religiosorum conscientiis, sive pro tollendis abusibus facile irrepentibus necessaria foret; Eædem vero causæ propter quas prohibitio præfata in d. Ordine edita fuerat, concurrere viderentur, ut illa ad dictam Congregationem extenderentur. Idem Clemens Prædecessor supplicationibus supradicti Clementis a Sancto Bernardino sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus memoratam Congregationem sub prohibitione præfata in futurum comprehendi debere auctoritate Apostolica declaravit, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis desuper in pari forma Brevis die 24. Novembris 1702. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Prioris Generalis pro moderatione declarationis Clem. XI. tanquam subreptitio impetratæ. §. 1. Cum autem sicut dilectus filius Guglielmus a Sancto Nicolao Procurator Generalis ejusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecit, antequam ejusmodi declaratio emanaret, mos in dicta Congregatione ab ipsius origine invaluisset, ac supra centum annos inconcusse servatus fuisset, ut fratres Consanguinei, seu Affines in primo, vel secundo gradu præfato in illius Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus absque ulla dubitatione simul convenirent, & ad votum ferendum admitterentur, neque rationes, ob quas id veritum fuerat in Ordine prædicto, in quo ejus fratres firmas, & stabiles filiationes, sive Conventualitates habent locum sibi vindicent in Congregatione præfata, ubi ejusmodi adfiliationum, sive Conventualitatum usus minime viget, sed Religiosi in Conventibus sibi per Superiores suos Regulares pro tempore as-

signandis

signandis degere tenentur, ac proinde prætensum fuerit enarratam declarationem per dictum Clementem a Sancto Bernardino privato suo nomine absque ulla prævia cum Definitorio Generali Congregationis præfatæ communicatione contra formam illius Constitutionum auctoritate Apostolica confirmatarum nulliter, & subreptitie impetratum fuisse; Ex illius vero observantia plura incommoda, ac perturbationes in eadem Congregatione enata fuerint, dum Fratres ante dictam declarationem professi in memorato gradu consanguinei, seu affines, vel voto in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus, vel Consanguineorum & Affinium suorum in eisdem Conventibus contubernio contra consuetudinem, quæ tempore suæ professionis servabatur, privari moleste ferebant, & multoties contingit adolescentes bonæ indolis, & spei, qui eamdem Congregationem propter Consanguineos, & Affines hujusmodi in ea existentes ingrediendi desiderio tenebantur, ne voto, seu contubernio prædictis privati remanerent, illam minime ingressi fuerint in grave ejusdem Congregationis, quæ Religiosorum penuria laborat, detrimentum, adeo ut plures, imo prope omnes dictæ Congregationis Provinciæ adversus eamdem declarationem reclamaverint. Quibus in novissimo Capitulo generali ejusdem Congregationis anno proxime præterito in prædicto Conventu Jesu, & Mariæ de Urbe celebrato, cui dilectus filius noster Josephus Renatus S. R. E. Cardinalis Imperialis nuncupatus Ordinis eorumdem fratrum Eremitarum Sancti Augustini apud Nos, & Sedem prædictam Protector noster, & ejusdem Sedis nomine præsedit, mature consideratis vigore Decreti ab eodem Capitulo generali communibus suffragiis editi, Procuratori Generali ejusdem Congregationis inibi eligendo injunctum fuit, ut pro aliqua moderatione dictarum Clementis Prædecessoris literarum apud Nos instaret. Quare dictus Guglielmus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ ad impellendum Pontificem.

§. 2. Nos igitur eumdem Guglielmum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & attenta relatione per ipsum Josephum Renatum Cardinalem, & Protectorem Nobis super iisdem præmissis facta, præfatas Clementis Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium ita moderamur, ut deinceps duo fratres dictæ Congregationis in primo, vel secundo gradu sanguine, seu affinitate conjuncti in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus ejusdem Congregationis, in quibus vocales non sint numero pauciores, quam duodecim, tres autem fratres sic conjuncti in illis Capitulis, & Congregationibus, in quibus octodecim vocales reperiantur, ipsis Consanguineis, vel Affinibus utroque casu comprehensis simul convenire, ac votum habere libere, licite, & valide possint, & valeant.

Moderatio præd. qua conceditur votum consanguineis Fratribus in quibusdam Capitulis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XX. Septemb. MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Conceditur Indulgentia plen. perpet. pro Ecclesiis Monachorum d. S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ die festo S. Paulæ. XXXIX.

A Clem. XI. Const. ed. 1701., Feb. 1., P. 1. concessum fuit Officium hujus Sanctæ pro toto Ordine.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Oct. 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis Divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus cum id ad augendam in Terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem excitandamque, & fovendam erga illa fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris General.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo Sanctæ Paulæ Viduæ Romanæ a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domine concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præd.

Clausulæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Octobris MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XL. Conceditur Carmelitis Provinciæ Bahiæ in Brasilia Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali.

Eadem facultas concessa fuit Provinciæ Portugalliæ Const. ed. 1723. Jul. 14. Pont. 3. Et Constitutione sequenti conceditur Provinciæ Fluminis Januarii.

Concessio præd. facultatis.

Dat. 23. Dec. 1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AbUrb. VIII. concessa fuit Provinciis Hispaniæ, & Portugalliæ facultas suscipiendi Lauream in Collegio Salmanticen.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Bahiæ in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 26. Augusti 1624. expeditas indulsit, atque concessit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Professoribus Ordinis hujusmodi, ut iidem qui absolutis per cursum lecturis, vel exercitiis literarum juxta Regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent Lauream Doctoratus in Collegio S. Teresiæ Salmanticen. memorati Ordinis, ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, ne pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus Ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis Urbani Prædecessoris literis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces Provinciæ, & causæ petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum Catholicus, eriam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & Dominiorum quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, & proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata Universitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ ac Diffinitorio, aliisque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem Ordinis per quasdam Nostras literas pariter in simili forma Brevis die 14. Julii proxime præteriti expeditas concessum fuit.

§. 2. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli professores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistros servatis servandis instituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali d. Provinciæ Bahiæ, & quatuor in eadem sacra Theologia Magistris, seu Regentibus, illorumque approbatione servatis cæteroqui conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Priore Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium comcedimus pariter, & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis, prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XXIII. Decemb. MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLI. Conceditur Carmelitis Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali.

Eadem facultas concessa fuit Provinciæ Bahiæ Constitutione præcedenti. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Aug. 30. Pont. 2. conceditur Provinciæ Aragoniæ.

Dat. 23. Dec. 1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Provinciis Portugalliæ, & Hispaniæ concessa fuit ab Urb. VIII. facultas suscipiendi Lauream in Collegio Salmanticen.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe. re. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1624. expeditas literas indulsit, atque concessit quondam Theodoro Statio, tunc existenti Priori Generali, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ professoribus dicti Ordinis,

ut iidem, qui absolutis per cursum lecturis, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, Lauream Doctoratus in Collegio Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias, prout in prædictis Urbani Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces Provinciæ, & Causæ petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum Catholicus, etiam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire amplius non permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & Dominantium, quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata universitate requiritur, privetur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ, ac Definitorio, aliisque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem ordinis per quasdam nostras literas pariter in simili forma Brevis 14. Julii proxime præteriti expeditas concessum fuit.

Concessio præd. facultatis.

§. 2. Nos ipsos exponentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii Moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli Professores primodictæ Provinciæ Fluminis Januarii, quos Modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia Magistros servatis servandis, instituerit, & creaverit, lauream doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali prædictæ Provinciæ Fluminis Januarii, & quatuor in eadem Sacra Theologia Magistris, sive Regentibus, illorumque approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decembris MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confirmatur, & innovatur Constitutio Clementis VIII. prohibens Judæis novarum rerum mercaturam. XLII.

Laudata Constitutio edita fuit 1592. *Feb.* 28. *P.* 1. *quæ hic refertur cum Constitutionibus super eadem re Pauli IV. ed.* 1556. *Jul.* 14. *P.* 1. *Et Pii V. ed.* 1566. *Apr.* 18. *P.* 1. *Et Bened. XIII. Const. ed.* 1728. *Mart.* 26. *P.* 5. *confirmatur præsens Constitutio.*

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 14 Jan. 1724. Ann. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Epitome Constitutionis Clementis VIII. in qua confirmantur Constitutiones Pauli IV. & Pii V. super eadem re.

§. 1. Dudum siquidem per fel. rec. Clementem PP. VIII. Prædecessorem Nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis degentes sola arte Strazzariæ, seu Cenciariæ, ut vulgo dicitur, contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariam facere nequirent, a san. mem. Pio Papa V. Prædecessore Nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu Nostris tunc suis Venayssini in desuetudinem trahere dignoscebantur, idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant, sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis dispositа

obser-

observarent, & observari curarent ; Ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris, ingnanter in Civitate Avenionen. & Comitatu Venaysino prædictis pro tempore existentibus, districte præcipiendo, mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatas in Civitatibus, Terris, & Locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæi ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantum modo ipsas res veteres vendere aut mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Clem. VIII. Constitutionis initium.

§. 2. *Clemens VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sæpe accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices renovari, ut illa perpetuo firmiora persistant. Dudum siquidem a fel. rec. Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ Confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli PP. IV. similiter Prædecessoris Nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis, videlicet.

Pii V. Constitutionis initium.

§. 3. *Pius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Romanus Pontifex Christi Vicarius in Terris nonnunquam ea, quæ pro zelo religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus PP. IV. Prædecessor Noster zelo fidei Christianæ motus certum modum vivendi, & habitandi Judæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet.

Pauli V. Constitutionis initium.

§. 4. *Paulus Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum nimis absurdum, & inconveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos receptat, & eorum cohabitationem sustineat, Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent, dominatum vindicare procurent, Nos ad quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos in alma Urbe nostra, & nonnullis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias nulla intercedente habitus distinctione cohabitare, verum etiam Domos in melioribus Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus degunt vicis, & plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac nutrices, ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemptum Christiani nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judeos tolerare in testimonium veræ fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti, errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, ut quamdiu in eorum erroribus persistant effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii liberæ filiis famulentur ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Deo possumus, salubriter providere, hac nostra perpetua valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerint, in duobus vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unius exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis, in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam de novo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere. Et adhoc ut pro Judæis ubique dignoscantur masculi Birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birreti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium, vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum vice-Legatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint: Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquo modo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant, Judæi quoque præfati sola arte *Strassariæ*, seu *Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a pauperibus Christianis Dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus & computis ex triginta diebus completis omnino conficiant : & dies qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro mensibus integris, sed solum pro tot diebus in effectu fuerint, computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis data fuerunt decem, & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignore hujusmodi vendiderint omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerint Domino Pignorum consignare, & statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur. Et si circa præmissa, in aliquo quomodolibet defecerint juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium Nostrum, aut alios a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus etiam tanquam Rebelles, & criminis læsæ majestatis

A Paulo IV. Romæ, & aliis S. R. E. locis assignantur Judæis Vici ab habitationibus Christianorum sejuncti: unica conceditur Synagoga : prohibentur bona immobilia: signum patens imponitur : interdicitur conversatio cum Christianis: item alia lingua a latina, vel italica in negotiationibus : necnon computus alius a Romano : & sola ars *Cenciaria* permittitur, omnia vero præcipiuntur sub crimine læsæ Majestatis.

rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac Deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma servanda esset, tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto. Pridie Idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

A Pio V. relata Pauli IV. Constitutio motuproprio confirmatur, declaratur, quoad signum deferendum, & extenditur ad quoscumque Judæos ubicumque existentes.

§. 5. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione, Constitutionem, statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde sequuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Judicii præcipimus ea omnia imposterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, & etam ubique locorum, & ad omnes circa colorem Birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *giallo* dicitur. Mandantes in virtute S. Obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes seculares, & alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus, eisdem Patriarchis, & Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, ac contra facientes pœnis etiam temporalibus afficiant. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis, etiam urgentissima & onerosa causa, ac Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse, quod ad delationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non ut præmittitur in loco clauso habitare tenerentur, quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas ad id servandas pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris Nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & in acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, ac etiam declaramus, quod rerum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto tertio decimo Kal. Maii Pontificatus Nostri Anno Primo. Cæ. Glorierius.

A Clem. VIII. recensitæ Constitutiones Pauli IV. & Pii V. confirmantur & innovantur quoad prohibitionem artis rerum novarum.

§. 6. Cum autem ut liquido apparet præinsertarum literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu Nostri Venayssini, & in desuetudinem trahere dignoscantur, Nos volentes literas, & Constitutiones prædictas ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ confirmationis perpetuæ munimine roborantes, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus omnibus & singulis, quos literæ, & Constitutio prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea

omnia,

omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant. Et nihilominus dilectis filiis nostro, Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venayssini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & Locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicta, & seu legationis Avenionen. omnino observari faciant, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis disponitur vendere, aut mercari præsumant, expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVIII. Februarii MDXCII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Causæ præsentis confirmationis.

§. 7. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venayssini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o bocci a Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiamnum præsumant. Nos ipsorum mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis Strazzariæ, seu Cenciariæ exercitium, sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus & exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen. & Comitatus Venayssini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus. Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitione tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate Cocon, italice vero Coccone, seu Boccio appellant, comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Clementis VIII. præsertim circa prohibitionem Judæis mercaturæ rerum novarum.

Clausulæ.

§. 8. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Januarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum super Recitatione Officiorum SS. propriorum juxta Ritum Breviarii Romani, pro Canonicis Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ.

Clem. XI. Const. ed. 1705. Maii 30. P. 5. est de habitu, & Breviario. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Jun. 18. P. 2. confirmatur huic simile Decretum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 9. Febr. 1724. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum prædictum 1723. editum.

EManavit nuper a Congregatione venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet -- Ordinis Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ -- Ad supplices Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ instantias, Sacra Rituum Congregatio declaravit, atque decrevit, ut a Canonicis præfatæ Congregationis ad formam Indulti sub die 28. Novembris 1722. ipsis concessi, Officia Sanctorum propriorum eorumdem Ordinis, juxta Ritum Breviarii, ac Missalis Romani recitari valeant. Die 11. Decembris 1723. -- F. Card. Paulutius Præfectus. -- N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Canonicorum.

§. 1. Cum autem, sicut dilecti filii Canonici Regulares Congregationis, & Ordinis prædictorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIV. Statuitur ut Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus bona sua integre reserventur.

Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. confirmata & ampliata fuere privilegia Neophytorum quoad temporalia. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727. Feb. 14. P. 2. Confirmatur Decretum de Hebræis declarantibus animum suscipiendi Baptisma.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 10 Febr. 1724. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a Clementia Sedis Apostolicæ.

Æterni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, nec vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat, vices, licet immeriti, in terris gerentes, iis etiam, qui a fide Christi aliquando aberrant, pietatis, & misericordiæ januam reseramus, ac pœnas quas juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis clementia moderamur, ut ejusdem sedis benignitate allecti, suis abjuratis erroribus ad Christi ovile, & pascua salutis reducantur.

Metu privationis bonorum detinebantur Rutheni, quominus ad unitatem redirent.

§. 1. Cum itaque, sicut Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Rutheni cum S. R. E. uniti nobis nuper exponi fecerunt, ipsi nil adeo Ruthenos Schismaticos, quo minus ad veræ, & Orthodoxæ fidei unitatem revertantur, detinere, ac morari compererint, quam metum privationis, & amissionis bonorum suorum temporalium, quæ ad gremium S. R. E. revertentibus ex causa schismatis, in quod delapsi fuerant, multoties etiam per vim auferri consueverunt, & si istiusmodi pœna, quæ in illis partibus invaluit, e medio tolleretur, ac bona temporalia ad fidei Catholicæ unitatem redeuntibus reservarentur, futurum sperent, ut Rutheni Schismatici facilius, lubentiusque schisma, ejusque errores abjiciant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos animarum saluti quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod deinceps omnibus, & singulis Ruthenis utriusque sexus tam Laicis, quam Clericis sæcularibus, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularibus cujuscumque status, gradus, Ordinis, vel conditionis existant, etiamsi Pontificali, aut alia quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgeant, qui schismate, ejusque erroribus abjuratis, ad ejusdem S. Romanæ, & Universalis Ecclesiæ unitatem, sincero corde revertentur (dummodo tamen relapsi non fuerint) bona, res, jura, & actiones tam active, quam passive, quæ ad eos etiam ante tempus, ac tempore eorum lapsus in schismate, & errores hujusmodi quomodolibet legitime spectabant, seu spectare, eisve competere poterant, integre reserventur, ac reservata, & reservatæ esse intelligantur, ita quod post suam reversionem ad ejusdem Ecclesiæ communionem illa retinere, illisque frui, & potiri libere, & licite possint, nullusque eos desuper ex causa schismatis molestare, vel perturbare, iisque damnum, vel minimum præjudicium adferre audeat, seu præsumat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & declaramus.

Preces Episcoporum cū S. R. Ecclesia unitorum; & causæ præsentis Statuti.

Statutum reservandi bona legitime spectantia Ruthenis non relapsis.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus; legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Clausulæ.

XLV. Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de cultu immemorabili B. Andreæ de Comitibus.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sep. 12. P. 13. confirmatum fuit huic simile Decretum pro B. Gregorio. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. promulgatur Canonizatio Beati Joannis a Capistrano.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 15. Febr. 1724. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium a promovendo cultu Servorum Dei.

Apostolicæ servitutis officium, quod inscrutabilis divinæ sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati nostræ credere dignata est, ad specialem fidelium ædificationem salubriter exequi, adspirante superni favoris auxilio, jugiter satagentes, servorum Dei, qui, despecta sæculi vanitate, jugum Domini in sancta humilitate assumserunt, & virtutum omnium præsidio muniti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ coronam in Cælis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in terris libenter promovemus, sicut Dei gloriæ, populorumque pietati convenire conspicimus.

Decreto prædicto Congregationis confirmata fuit sententia Episcopi Anagnini de d. cultu immemorabili.

§. 1. Cum itaque alias ad relationem Venerabilis Fratris Nostri Fabritii Episcopi Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutii nuncupati commissio introductionis causæ Beatificationis, & Canonizationis Venerabilis Servi Dei Andreæ de Comitibus Beati nuncupati Sacerdotis professi Ordinis Minorum Sancti Francisci in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum habita die 25. Septembris proxime præteriti, admissa, & a Nobis postmodum signata fuisset; subinde vero instante dilecto Filio Joanne Baptista Lamberto de Aste Fratre expresse professo Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum in sacra Theologia Magistro hujusmodi causæ Postulatore Processus in Curia Episcopali Anagniæ super cultu ab immemorabili tempore ipsi Beato præstito, sive super casu excepto a Decretis felic. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis, auctoritate ordinaria constructus, in quo Venerabilis Frater Joannes Baptista Episcopus Anagnin. sententiam super prædicto cultu protule-

rat

rat in eadem Congregatione Cardinalium die 11. Decembris noviſſime elapſi, examinatus, ſimulque a dicto Fabritio Epiſcopo, & Cardinale propoſitum fuerit dubium -- An ſententia prædicti Joannis Baptiſtæ Epiſcopi Anagnini, lata ſuper caſu excepto a Decretis ipſius Urbani Prædeceſſoris, ſive ſuper cultu publico, ab immemorabili tempore dicto Beato præſtito, eſſet confirmanda in caſu, & ad effectum, de quo agebatur; auditoque deſuper tam in voce, quam in ſcriptis dilecto Filio Magiſtro Proſpero Lambertini in utraque Signatura noſtra Referendario, ac Fidei Promotore, necnon omnibus in enarrato caſu excepto diligenter examinatis, ac mature diſcuſſis, memorata Congregatio Cardinalium reſcribendum cenſuerit affirmative. Hinc eſt quod Nos piis, atque enixis ejuſdem Joannis Baptiſtæ votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod ſcilicet de caſu excepto a Decretis prædicti Urbani Prædeceſſoris, ſive de cultu publico ab immemorabili tempore dicto Beato Andreæ præſtito conſtet, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces Patris Magiſtri Conventualis Poſtulatoris.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Confirmatio præfati Decreti.

§. 4. Volumus autem, ut ipſarum literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XV. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Finis Conſtitutionum Innocentii XIII.

BENEDICTUS XIII.
PONTIFEX CCXLIX.
ANNO CHRISTI MDCCXXIV.

BENEDICTUS XIII. Romanus, Frater Vincentius Maria Ursinus antea vocatus, Ferdinandi Ducis Gravinæ Filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Sixti, primum Episcopus Sipontinus, deinde Cæsenatensis, demum Portuensis, & Archiepiscopus Beneventanus. Summus Pontifex electus fuit die 29. Maji Anni 1724. Coronatus vero die 4. Junii. Creavitque Cardinales 29. Vixit annos 81., dies 20., sed in Pontificatu annos 5., Menses 8., dies 23. Obiit die 21. Februarii Anni 1730., sepultusque est in Ecclesia S. Mariæ super Minervam. Vacavit Sedes menses 4., dies 21.

APPENDIX AD TOM. X.

I. Promulgatur Canonizatio B. Andreæ Corsini Ordinis Carmelitarum, in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonibatio anno 1629., Apr. 22., P. 6.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RATIONI congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Andreæ.

§. 1. Jamdudum piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus PP. VIII. ob divinitus sibi traditam totius Ecclesiæ administrationem de Populi sibi commissi æterna salute, & summi Dei gloria maxime solicitus, utrique augendæ plurimum expedire secum animo reputavit, si eorum memoriam solemni laude ubique recolendam curaret, quorum assiduis precibus grex Christianus in cælis adjuvari posset. Quare de pia conversatione, & eximiis vitæ meritis Beati Andreæ Episcopi Fesulani optime edoctus, quem ob signorum quoque præstantiam sub piæ memoriæ decessoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII., & Paulo V. celebrari, ejusdemque gesta ex S. R. E. disciplina, & regulis majorumque traditionibus sæpe in examen vocari, & undequaque probati olim audierat, eum rite Sanctorum Canoni adscribere statuit.

Ejus ortus 1302.

§. 2. Andreas die festo recurrente Beati Andreæ Apostoli, unde in Baptismo nomen accepit, Florentiæ Tuscorum pridie Kalendas Novembres anno Christi Domini 1302. claro in primis Corsinorum genere ortus est, quum ejus Parentes jam steriles in Sacra æde Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo primum fructum ex se prodituram, Deo, & Matri ejus vovissent. Adolescens de hoc monitus, deque lupo in candidum agnum convertendo, quem Mater sibi parere visa fuerat, eorumdem Fratrum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro Mundi illecebris se revocari passus. Susceptis Regulæ insignibus, & professione facta, nihil antiquius habuit, quam in Institutum, cui se dicaverat, accurate observaret. In Christianis Virtutibus, præsertim humilitate, se vir Dei maxime exercuit, viliora Cœnobii opera obeundo, inque pensis diurnis, nocturnisque persolvendis summe solicitus, vitis fermentorum acervo pro lectulo usus, asperrimoque cilicio, & catena; jejuniis etiam præter communia non paucis corpus castigans, raut aquam ipsam, & panem, quibus parce aleretur metiri consueverit. Ad sacros ordines promotus, primumque Missæ sacrificium celebraturus, Deiparam Virginem sibi loquentem audiri meruit, superis adeo gratus, ut per ejus preces infirmi, nulla ope humana sanabiles, cunctis mirantibus, pristina salute donarentur. Sacris literis imbuendus triennium Lutetiæ transegit, ubi a condiscipulis cæcus, surdus, & mutus propterea nuncupatus, quod omnes sensus ab impudicitiis frænaret. Inde redux visum cæco, aqua lustrali conspersо, Avenione restituit. In patriam reversus hydropem sanat, digito in nomine Jesu ori ejus injecto, unde mox aquæ cadus effluxit. Andreæ virtutum hoc pacto, & signorum fama resonante, Ecclesiam Fesulanam suo Pastore viduari contingit, cui totius cleri, populique suffragio ipse sufficitur: qui tamen, nuncio electionis audito, clam in Carthusiæ Florentinæ secessum aufugit, Dei Matrem exorans, ut se ab ea dignitate liberaret. Illo diu quæsito, nec reperto, de Præsulis electione mutanda Clerus, & Populus Fesulanus consilium ineunt. Sed puer trimus cœtum electorum ingressus, Andream Episcopum probe renunciatum, nequaquam mutandum exclamat: inter Carthusianos orantem delitescere; unde ad Fesulanam Ecclesiam, de onere pontificali subeundo ipse quoque visu monitus, perducitur. A beatæ memoriæ Urbano PP. V. decessore Nostro in pastorali munere confirmatus, oves suas omni pietatis officio pascere satagit. Suis ipse manibus stipem egenis viritim porrigere solitus, singulorum nomina in codice seorsum sibi descripsit; quumque aliquando annonæ caritas ingrueret, quotidie escam pauperibus ipse erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto, panis ubertim in arca multiplicatur. Florentinorum Republica in partes scissa, funestis, perpetuisque discordiis laborante, Fesulanus Episcopus sacris concionibus pacis unitatem Civium animis inferere studet, dæmonesque corvorum specie in aere præliantes ostendens,

Carmelitarum ordinem ingreditur.

Singularis humilitas, corporisque castigatio.

Ad sacros ordines promotus variis claruit signis.

Ad Ecclesiam Fesulanam mirabiliter evectus.

In egenos benignitas, & in componendis dissidiis studium.

dens, omnes ab inteſtinis, & Civilibus odiis deterret. Hinc idem, quem memoravimus, beatæ memoriæ Urbanus PP. V. cognito divinæ gratiæ dono, quo Feſulanus Epiſcopus in componendis Populorum diſcordiis pollebat, Legatum Bononiam mittit, ut diſſidentia pectora mitigaret, ferociſque Civium animos flecteret, Andreas Pontificis juſſis obtemperans, illuc proficiſcitur, ubi tumultuantes venerandi Præſulis auctoritate, & verborum dulcedine capti, mox depoſitis armis in concordiam reducuntur, paucis, qui adverſabantur, atroci morbo correptis: qui tandem meritis Beati Andreæ liberati, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negotio confecto, magna omnium laude, & plauſu Feſulas remeavit, ubi in memoriam Chriſti Domini qualibet feria quinta pauperum pedes lavare ſolitus, cujuſpiam tibias plagis graveolentibus, & putredine infectas ab ſe lotas, lacrymiſque conſperſas, oſculatus, undequaque curavit. Die mortis appropinquante, eam ipſa nocte Natalis Chriſti Domini ſummo gaudio antequam primam Miſſam celebraret, ſibi nocte Epiphaniorum adventuram, a Deipara Virgine accepit; qua, pſalmis, & catholicæ fidei Symbolis ſibi prælectis, verbiſque Simeonis prolatis: *nunc dimittis*, ad gloriam æternam evolavit VIII. idus Januarii anno Dominicæ Incarnationis 1373. ætatis 72. ab ingreſſu ad Religionem 55. Epiſcopatus 12. Ex ejus corpuſculi in paleis ſtrati ſuavi odore, perplures infirmi, multi etiam ex ejus tactu, ſtatim convaluerunt. Deus quoque ad idem corpuſculum, Florentiam translatum, atque inſtar viventis in cathedra ſedens, plurima ſigna patefecit. Anno vero 1440. piæ memoriæ prædeceſſore Noſtro Eugenio PP. IV. Florentiæ commorante, externoque milite agrum Florentinum crudeliter depopulante, atque ipſi Civitati ob eventuram cladem perterrefactæ, incubante, Deus per Beatum Andream, ad quem miraculis clarum populus in tanta calamitate ſibi impendente confluebat, adoleſcenti revelavit, in proximo die natali Beati Petri Apoſtolorum Principis, Romanæ Eccleſiæ prædonem, & Florentinorum hoſtem devictum iri: qua quidem re Civitatis decemviris juſſu beati viri per adoleſcentem nunciata, prælioque inito, hoſtes fuſi ſunt, & Florentinorum Reſpublica cum rebus Eugenii Pontificis, & Eccleſiæ Romanæ a tyrannide liberata. Quare ad ædem Carmelitarum maxime ſupplicatio indicta eſt, ubi Papa Eugenius, S. R. E. Cardinalibus ibidem præſentibus, & Clero, Senatu, populoque Florentino flagitantibus, corpus Beati Andreæ inter accenſa funalia, & thurificationis palam oſtendi conceſſit; quo ex tempore Andreas, ut relatus in Sanctorum Canonem, habitus eſt. In rei memoriam Magiſtratus Florentinorum quotannis ſacram ædem, ubi pii viri corpus requieſcit, magna religione inviſere conſueverunt.

Ejus obitus 1373. & poſt illum miracula.

Per ejus preces Florentiæ, & Eugenii IV. hoſtes fuſi ſunt.

Hinc ſingularis in eundem publicus cultus.

§. 3. Hinc eximiis, & probatiſſimis viri Dei virtutibus, & ſignis per eum patratis, cultuque publico auctо, Clerus, & Reſpublica Florentinorum a felicis memoriæ Paulo PP. II. anteceſſore noſtro Andream ritu ſolemniori in Sanctorum canonem referendum popoſcit, negotiumque ab eodem Paulo II. atque etiam a piæ memoriæ ſucceſſore ejus Sixto IV. aliquot S. R. E. Cardinalibus commiſſum eſt. Sed hominum, & temporum vices rem alio traxerunt. Interim felicis recordationis Gregorius XIII. Anteceſſor noſter Miſſam, & Officium ejus primum, ſecundum Miſſale, & Breviarium Ordinis Fratrum Carmelitarum pro die 14. Januarii oraculo ſuo comprobavit, alias ab antiquo tempore Florentiæ in Eccleſia Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, inque tota Diœceſi Feſulana celebrari ſolita. Tandem ſub piæ memoriæ Anteceſſore noſtro Clemente Papa VIII. Chriſtianiſſimo Rege Francorum Henrico IV., & Maria Regina, Ferdinando quoque in Etruria ſibi ſubjecta Magno Duce, aliiſque enixe poſtulantibus, de Andrea Sanctorum canoni adſcribendo actum eſt. Clemente autem viam univerſæ carnis ingreſſo, ſedente felicis recordationis Paulo PP. V. iteratis eorumdem Virorum principum, aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo, & ſucceſſore ejus Gregorio XV. deinde etiam ſublatis, tandem recolendæ memoriæ Urbanus PP. VIII. qui in Cathedra Beati Petri utrique ſucceſſerat, poſt ſervi Dei vitam, geſta, virtutes, & miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum Inſtituto, ſibi compluries, de more enarrata, inque tribus Conſiſtoriis, coram ſe, ad Apoſtolicarum Conſtitutionum Regulas, habitis magna ſolemnitate diſcuſſa, atque omnium ſuffragio comprobata, eumdem Beatum Andream Epiſcopum Feſulanum Sanctorum canoni adſcribere ſtatuit. Itaque indicta die 10. Kalendas Maji anno 1629. univerſis, quæ agenda erant, ad Sanctorum Patrum traditiones, ſacrorum canonum inſtituta, & S. R. E. venerandos ritus, & diſciplinam rite peractis, idem Urbanus PP. VIII. in Sacroſanctam Beati Petri Apoſtolorum Principis Baſilicam magno apparatu, & celebritate proceſſit, ubi in plenario Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Conventu pro Beato Andrea in Sanctorum Canonem referendo, repetitis ſumma religione ad Deum precibus, imploratoque Spiritus Sancti gratia, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem fidei Catholicæ, & Chriſtianæ Religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, plenarii ejuſdem Conventus Conſilio, unanimique acclamatione, & ſuffragio, beatæ memoriæ Andream Corſinum Florentinum Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Epiſcopum Eccleſiæ Feſulanæ, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate conſtiterat, Sanctum eſſe decrevit, inque Sanctorum Confeſſorum Pontificum Canonem retulit, & referendum eſſe pronunciavit, eundemque ab univerſis Chriſtifidelibus, ut vere Sanctum, ubique colendum, honorandumque; in ejus honorem Sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum ſacrificium Deo offeratur, conſtrui ac dicari poſſe definivit, & quotannis octavo idus Januarii, quo ad Cœleſtem patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sancti Confeſſoris Pontificis, pie coli ſancivit: quem etiam, ut talem, anno inſequenti Martyrologio Romano octavo idus Januarii inſerendum curavit. Poſtremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Andream in conſpectu omnium gentium honorificaſſet, tamque inſigni gloria Eccleſiam ſuam decorari voluiſſet, idem Urbanus Pontifex omnibus, quæ ad Beatum Andream in Sanctorum Canonem referendum pertinebant, ſancte adimpletis, hymniſque cantatis, divinoque præſidio ex viri Dei meritis, peculiari collectæ in ejus honorem, implorato, ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium in ara maxima ſupra Confeſſionem Principis Apoſtolorum ſolemni ritu celebravit, atque omnibus Chriſtifidelibus, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam ad Dei laudem, & Beati Andreæ honorem largitus, cunctis vere pœnitentibus, & confeſſis, ejus anniverſario die ad locum depoſitionis acceſſuris, annum unum, & 40. dies, in octava autem 40. dies de injunctis pœnitentiis miſericorditer relaxavit.

A Greg. XIII. ejus officium, & Miſſa approbata pro die 14. Jan.

Ab Urb. VIII. ad preces Henrici IV. Francorum Regis, & Ferdinandi M. Ducis Etruriæ, Sanctorum albo adſcriptus eſt.

Item in Martyrologio deſcriptus, & in die feſto Indulgentiæ conceſſæ.

§. 4. Ne vero de hujuſmodi Urbani VIII. Decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, adſcriptione, relatione, ſtatuto, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ſuper his ab eodem Urbano, aut ab ejus ſucceſſoribus piæ memoriæ Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

ſtris Innocentio X. Alexandro VII. utroque Clemente IX., & X. Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI., & Innocentio XIII. literæ decretales de more conſcriptæ, & promulgatæ non fuerint, unquam poſſit quomodolibet hæſitari: Nos qui iiſdem, licet immeriti, diſponente Domino in Cathedra Beati Petri ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, cæteraque hactenus recenſita a jam dicta die 9. Kal. Majas anni 1629. ſuum undequaque, & plenum conſequantur effectum, ac ſi ab eodem Urbano VIII. literæ decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio recenſitæ Canonizationis B. Andreæ.

Clauſulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 6. Præterea, quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicubi eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† Ego Franciſcus Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Barberinus.

† Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.

† Ego Joſeph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.

† Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.

† Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Picus de Mirandula.

† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.

† Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.

† Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.

† Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.

† Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.

† Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.

† Ego Proſper Tit. S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Marefuſcus.

† Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coſcia.

† Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

† Ego Joſeph. Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Origus.

† Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.

† Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Cardinalis Judice.

†

† † † †

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

II. Promulgatur Canonizatio B. Franciſci Borgia Societatis Jeſu, jamdiu a Clemente X. peracta.

Similes ſunt huic conſtitutiones præcedens & ſequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1671., April. 12. P. 1.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum, literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum. Romana Eccleſia cui nullis exigentibus meritis noſtris, ineffabile Dei Conſilium præeſſe Nos voluit, ex veteri Diſciplina, & ex Conſtitutionibus Apoſtolicis in Sanctorum Canonem eos ſolemni ritu, referre conſuevit, qui ſuarum virtutum exemplo Chriſtifideles ad viam ſalutis per majorum veſtigia alacrius incurrendam accederent.

B. Franciſci encomia.

§. 1. Quumque multi peculiari aliquo vitæ genere, ut plurimum excelluerint, unus Franciſcus Borgia ſeculo decimoſexto repertus eſt, quem in variis, multiſque ordinibus conſtituti, ut certum ſalutis ducem ſequi poſſent; Optimates enim, & Viri Principes, quique rem publicam gerunt in eo habent, quæ ſibi in omni vitæ ſuæ curſu imitanda proponant, magna quoque habent, qui Regum gratia florentes in ſummarum Dignitatum faſtigio poſiti ſunt conjugio ſocietati æque, ac eodem ſoluti adoleſcentes pariter, Juveneſque Viri Deo dicati, Cœtibus quoque Religioſis præpoſiti. Hi ad unum omnes in Franciſco tenent, quæ ubertim, & tuto moribus, & actibus ſuis exprimere poſſint; Etenim ille, Deo volente ſingulas has perſonas mira vitæ ſanctimonia comitibus miraculis repræſentavit, unde factum, ut viri Dei virtutum, & ſignorum conſtanti fama quotidie aucta felicis recordationis Romani Pontifices Anteceſſores Noſtri Paulus V., atque Urbanus VIII. de illo Sanctorum Confeſſorum Canoni adnumerando conſilium inierint, permoti etiam Catholicorum Regum Hiſpaniæ ferventibus votis huic Sanctæ Sedi Apoſtolicæ expoſitis, quod tandem piæ memoriæ Deceſſor Noſter Clemens Papa X. ad canonicos ritus veteri traditioni, & Pontificia auctoritate receptos, tota Eccleſia plaudente, complevit.

Ejus vita, & mores, in primiſque ortus an. 1500.

§. 2. Inter præcipuos Hiſpaniarum Dynaſtas Gandiæ Duces, quæ eſt gens Borgia, numerantur, eam multiplices dignitates claram, & per celebrem reddiderunt, clarior tamen evaſit, ex quo Magnus Dei Servus Franciſcus parentibus Joanne Gandienſium Duce III. & Joanna ex Alphonſo Ferdinandi Regis Catholici filio progenita in lucem prodiit anno Chriſti Domini milleſimo quingenteſimo, decimoquinto Kalendas Novembris, quem diem Beati Apoſtoli Simon, & Judas martyrio nobilitarunt, Franciſci locus natalis fuit Gandia Borgiæ Domus avitum Oppidum ad oram Balearici Maris in Conſeranis Populis Hiſpaniæ Tarraconenſis in Diœceſi, & Regno, quæ a Valentia principe Civitate appellantur: Pia Mater, quod præſenti ope Seraphici Confeſſoris Beati Franciſci vitæ diſcrimen in filio pariendo evaſiſſet, Franciſcum in Baptiſmate dici voluit, quod nomen tunc primum in Domo Borgia fauſto omine futuræ ejus Sanctitatis auditum eſt. Patris Soror, & Mater, quæ erat Ferdinandi Regis Catholici Conſobrina inter clariſſimas Virgines eximia pietatis laude conſpicuæ animo adoleſcentis Chriſtianæ perfectionis igniculos injecerunt, qui puerilibus annis Domi traductis, & cum iiſdem Dei Sponſis ex prædonum manibus ereptus apud Avunculum Archiepiſcopum Ceſarauguſtanum Alphonſum Aragonium, & Catherinam Joannæ Reginæ filiam poſtea Joanni III. Luſitaniæ Regi nuptam liberaliter educat.; inde in Aulam Caroli V. Auguſti profectus ſalutis animæ ſuæ memor ſe undequaque immaculatum ſervavit, matronas officii cauſa, nonniſi aſpero cilicio præcinctus adire ſolitus: Caroli Conjuge Iſabella Auguſta admittente Eleonoræ a Caſtro lectiſſimæ Virgini Luſitanæ de ſanctioris vitæ inſtituto, nihil unquam remittens, matrimonio ſociatur. Pulchra, & copioſa prole donatus ab ea, quam inierat pietatis regula animum Domi, foriſve nunquam avertit Cæleſtibus meditandis diu, noctuque occupatus Sara Synaxi, quolibet octiduo, non ſine lacrymis muniri ſolitus. Sublatæ Iſabellæ Auguſtæ Granatam funeris deducendi Franciſco onus imponitur, cujus Cadaveris, ut publica fide recognoſceretur ſudata facies diformitate ſua tantum ei terrorem incuſſit, ut Divina luce illuſtratus de terrenis rebus ſi conjugi ſupereſſet omnino deferendis apud ſe conſtituerit, poſtmodum dicere ſolitus mortem Auguſtæ ſibi vitam attuliſſe. Cataloniæ cum imperio præfectus eam cogitationem ardentiùs fovit, ibique Populorum felicitati ita ſtuduit, ut Patris Patriæ elogio tanquam Reipublicæ bono natus honeſtari meruerit, magnam auri vim in pauperes erogavit, piam Sacrarum Virginum, & Virorum familias eleemoſynis auxit; ſed & in primis, qui ex ſumma fortuna ad extremam inopiam deveniſſent clam aluit: Conſilio pridem animo inſitum ſæpe recogitans, atque uni Deo meditando inhærens diluculo quinis horis de genu quotidie orare frequenti Divinæ menſæ accubitu jejuniis vacare recreari conſuevit. Tunc ei Beatum Ignatium regularium Presbyterorum Societatis Jeſu, cui poſtea nomen dedit parentem, & Conditorem prima occaſio de tantis rebus ſcripto conſulendi cælitus data eſt. Patre optimo, atque ipſa Conjuge piarum omnium exercitationum ſocia orbatus, & domum redux ſuorum Gandienſium ſolatio, & ſecuritati proſpexit, Noſocomia inſtauravit, Cœnobia conſtruxit, Gymnaſia pro Mauris Chriſtiane educandis erexit, ſacras ædes vaſis aureis, argenteiſque pro dignitate locupletavit. Deque veteri vitæ propoſito perficiendo ſecum animo ſtatuens ſalubria in hoc ſibi conſilia divinitus dari per bonorum hominum preces flagitavit. Deus tandem Servi ſui votis arriſit, inque Societatem Jeſu ſe rapi ſenſit: Quod enim recens orta Religio, & ab origine ardentior vulgo etiam, adhuc ignota eſſet, nulluſque in ea ambitioſis hominibus dignitatum locus pateret, Franciſco ſummos honores fugienti aptiſſima viſa eſt orationi intentus, hæc animo agitans ſeptem totos dies tiaram capiti ſuo imminentem aſpexit, verituſque, ne Eccleſiæ dignitatem portenderet Deum enixe obteſtari non deſtitit, ne honores, quos fugeret alibi offenderet. Poſt defunctos duos fratres ſuos S. R. E. Cardinales, cum eamdem ſacram Dignitatem per Anteceſſores Noſtros Romanos Pontifices ultro oblatam ab ſe repuliſſet, tiara illa Propoſiti munus in ſacra ſua

A propinquis pie, ac religioſe educatur.

In aula Caroli V. ſe immaculatum ſervavit, & uxore ducta æque pietatem coluit.

Iſabellæ Auguſtæ defunctæ deformitate territus, mundum deſerere ſtatuit.

Cataloniæ præfectus benignitate in omnes, caritate in pauperes, ſingulari in Deum pietate claruit.

Patre, & uxore orbatus, plurima caritatis, & pietatis teſtimonia dedit.

Divinitus in Societatem Jeſu ſe rapi ſenſit, & Cardinalatum reſpuit.

Vota religiosa nuncupat, & disciplinis edisc endis operam dat.

cra sua familia indicatum, postea cognovit. Adhuc Gandiæ Dux per fel. re. Paulum PP. III. Decessorem Nostrum Beato Ignatio deprecante permissus est, ut paucis conscriis religiosa vota nuncuparet. Quadriennium rebus suis componendis a Pontifice præfinitum, disciplinis gravioribus sacro homine dignis singulari modestia publice perdiscendis impendit, quo elapso, & per fel. re. Julium PP. III. Anno Jubilæi Christianis indicto, Franciscus limina Apostolorum frequentaturus, utque Ignatii invitantis alloquiis frueretur, & Caroli V. beneficam erga se voluntatem declinaret suis valedicens Romam eo animo cogitavit, ut natale solum deinceps nunquam repeteret, qui ad aliam Patriam cælestem nimirum summa contentione properaret, idque sancte servavit, etiam sedente Antecessore Nostro Pio PP. V. in legatione Cardinalis Alexandrini ad Catholicum Hispaniarum Regem Philippum II. illuc digressus. In sacro itinere ad Urbem, quod assiduæ preces, divinique sermones minuebant juxta, ac Romæ positus ignorari, quam honorifice excipi maluisset, ingentem in eo pietatem submissumque spiritum, qui Beati Ignatii complexui amplissima, & magna quæque postponeret. Urbs tota suspexit Menses quatuor lustrandis Basilicis Deo sacris, omnique pietatis genere cum Ignatio Romæ transegerat, cum de se Cardinalium Senatui adscribendo apud Julium agi subodoratus eodem Ignatio auctore Pontificis oculis propere se subducens in Hispaniam reversus est, ubi Caroli V. propositum ejus laudantis auctoritate rebus, & titulis suis Gandiensibus universis Carolo filio transcriptis se penitus abdicavit, regularem Societatis Jesu Clericum induens, & Davidicum illud lætus ingeminans, *Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.* Presbyteratu initiatus, primum Deo sacrificium Loyolæ in Cantabria Ignatii patriæ, & pietati hoc tribuens privatim obtulit, mappis Ludovicæ sororis acu pictis in ara usus. Quia vero Julius Pontifex hoc speciatim induserat, ut cum primum publice sacris operaretur, quotquot peccatorum confessione rite expiati ex ejus manu Corpus Domini sumpsissent, plenariam veniam perciperent, Vergeræ oppido id factum, quo tot homines rei fama ducti advenerunt, ut sacra æde licet magna nequaquam eos capiente in ara sub dio excitata celebrare debuerit, tot ad sacram Mensam accedentibus, ut meridiana hora longe transierit. Postea Concionem habuit, & Clero, ac Populo suppliciter procedente Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum gestavit. Ad Socios inde reversus majori sane Sanctitati excolendæ operam dedit precandi studio horas octo quotidie largitus, vilissima quæque munia ultro subire non dedignatus, stipem vicatim, & ostiatim nudo capite, & pedibus palam mendicans, & pauperibus, ac Nosocomiis distribuens, humi quoque, vel in tabulis cubans. Fama tantæ pietatis Aulas Regias pervagante quamplurimi illum adire, deque salutis negotio consulere visi sunt, complures pariter Summates præsertim Francisci exemplum secuti Religiosis familiis se devoverunt: Sed Julius Pontifex, & Carolus V. tantam virtutem in Cantabris delitescere indignum rati consilium de illo inter S. R. E. Cardinales cooptando certatim incassum tamen, quod postea sæpe numero quoque factum inierunt. Ignatius, qui Sociis aditum ad honorem legibus latis obstruxerat, Julii pedibus advolutus, ne invito, atque inscio honorem deferat, neve oblatum capere cogat, nascenti Sodalitati hoc saltem benignus tribuat libello supplice, & lacrymis coram exorat, & permagna Francisci lætitia impetrat, qui, & grati animi testes literas ad Pontificem dedit. Non autem illum Ignatius latere permisit; Viri enim singulari prudentia in lucrandis Deo animabus, & Sanctitate perspecta, sacras Conciones habiturum varias Civitates, & regiones adire, & multarum Provinciarum, quas licet incommoda valetudine usus, pedes obivit cum amplissima facultate Commissarii Generalis officio fungi mandavit, quæ omnia magno rei Christianæ bono peracta sunt. Postquam vero Carolum V. morbo languentem Misericordiæ Dei commemoratione erexisset, & defunctum funebri sermone laudasset suæ voluntatis, quam ratam haberi vellet exequendæ supremis tabulis per eum nominatus a re. me. Antecessore nostro Pio Papa IV. Romam advocatur, ubi Societatis Præposito Generali Jacobo Lagnio ad Tridentinum Concilium ire jusso Vicarii Generalis munus Francisco imponitur. Mox Jacobo ad Urbem reverso Assistens pro Hispania, & Lusitania eligitur, postea Lagnio e vivis sublato, iterum Vicarius Generalis, & demum totius Ordinis Præpositus magna suffragiorum consensione invitus renunciatur, quo in munere Societatem septennio sanctissime rexit, inque obsequiis Apostolicæ Sedis vitæ cursum, quod maxime optaverat, consummavit. Pius enim Papa V. Cardinalem Alexandrinum in Hispaniam, Lusitaniam, & Galliam pro re Christiana tuenda ad sacrum fœdus in Turcas percutiendum mittens consiliorum ei comitem, & participem Franciscum adjungi voluit, & Pontifici jubenti vir pius, quamvis laboribus asperrimis, pœnitentiis, & morbis prope confectus alacriter paruit, Romam redux oculis, & manibus in Cœlum sublatis, lætus exclamavit, *Nunc dimittis servum tuum Domine.* Mox biduum a reditu longa ægrotatione, multisque incommodis fractus, quæ tamen illum impedire non potuerunt, quin Romam ad supremum, & jam imminentem mortalis vitæ suæ terminum festinaret susceptis præsenti animo, & summa Religione Ecclesiæ Sacramentis, ac Pontificia Gregorii XIII. fe. me. Antecessoris nostri benedictione munitus plenus virtutum, & meritorum inter sodalium amplexus piissimam animam Cælo reddidit Anno Christi Domini Millesimo Quingentesimo Septuagesimo secundo Kalendis Octobribus. Dei Servus a beatis, & spectatissimis Viris Ignatio Loyola, Pio Papa V., Carolo Borromeo, Francisco Salesio, Sacra Virgine Teresia a Jesu, aliisque quamplurimis factus magnam ubique virtutis, & Sanctitatis famam reliquit.

Romam, suis valedicto, proficiscitur, ut S. Ignatii alloquiis fruatur.

Pontificis beneficam in se voluntatem declinavit.

A Pontifice plenaria Indulgentia conceditur iis, qui ab eo Presbyteratu initiato corpus Domini susciperent.

Quibusdam in Societate perfunctus muneribus, tandem Præpositus Generalis renunciatur.

Consiliorum comes, & particeps Cardinali Alexandrino Legato Apostolico adjunctus est a Pio V.

Romam reversus diem suum obiit 1572.

§. 3. Miracula etiam multa subsecuta sunt, quæ precibus accedentibus Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, & magnorum Præsulum, atque Academiarum Hispaniæ Paulum Papam V. permoverunt, ut ob tantum Dei famulum in Sanctorum Canonem referendum summarum ejus virtutum, & eorumdem miraculorum examen rite institui posse concederet, quo absoluto, Urbanus VIII. eum Beatorum Ordini adscribendum sancivit, largitus quoque, ut de illo Missa, & Officium omnes Societatis Jesu Religiosi, ubique recitare possent, ac mox ut in eorum Ecclesiis idem omnibus Presbyteris agere liceret. Interim sub aliis inclytæ me. Antecessoribus Nostris Innocentio X., Alexandro VII., & Clemente IX. signa post Francisci Beatificationem patrata in examen ex Constitutionibus Apostolicis adducta, & undequaque probata sunt. Decretum tamen de illo in Sanctorum tabulas referendo, quod Clemens IX. morte præreptus vulgare non potuerat, ejus Successor Clemens X. rite vulgavit exorantibus illustris me. Leopoldo electo Romanorum Imperatore cum Conjuge Augusta, Carolo II. Hispaniarum Rege Catholico, aliisque viris Principibus Ecclesiasticis, & Secularibus. Quare idem Clemens X. gestis omnibus Beati Francisci de veteri more Apostolicæ Sedis in tribus Consistoriis coram se rite discussis, & comprobatis, eum statuta die in Sanctorum fastos referendum

Quum Societati nomen dedisset, pietatis, & Christianæ humilitati operam præcipuam dedit.

Ab Urb. VIII. Beatorum ordini adscriptus fuit.

Iterum, ac tertio oblatam a Pontifice, & Carolo V. Cardinalatus dignitatem repulit.

A Clemente X. exorantibus Leopoldo Imperatore, Carolo II. Rege Catholico, in Sanctorum fastos relatus est una cum 4. aliis Beatis.

Varias Provincias pro lucrandis Deo animabus lustravit.

pro-

pronunciavit. Itaque Dominica ſecunda poſt Chriſti Domini reſurrectionem pridie Idus Aprilis Pontificatus ſui Anno Primo cum in Sacroſanctam Baſilicam Beati Petri Principis Apoſtolorum ſolemni ritu ceremoniam peracturus proceſſiſſet, ſemel iterum, & tertium iteratis ad Deum precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium *Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum pro Franciſco Borgia Sanctorum Confeſſorum Canoni adſcriben. unanimi omnium acclamatione, & ſuffragio poſt ſacros Hymnos, preceſque ad Deum pie fuſas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocatam ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, Chriſtianæque Religionis amplificationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Beatum Franciſcum Borgiam Societatis Jeſu Presbyterum Hiſpanum, de cujus Sanctitate, fidei ſinceritate, omniumque virtutum magnitudine, ac miraculorum excellentia cumulate conſtiterat una cum Beatis Confeſſoribus non Pontificibus Philippo Benitio, Cajetano Thieneo, Ludovico Beltrando, & Virgine non Martyre Roſa a Sancta Maria Sanctum Confeſſorem eſſe decrevit, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcripſit, atque inpoſterum ab univerſis Chriſtifidelibus tamquam vere Sanctum colendum, invocandum, honorandumque ſtatuit, & definivit ad ejus honorem ſacras ædes, atque Altaria, ubi incruentum Sacrificium Deo offeratur conſtrui, & dicari, quotannis quinto Nonas Octobris illius memoriam, ut Sancti Confeſſoris non Pontificis pie coli, atque officio, & Miſſa ritu S. R. E. honorari pronunciavit ad hoc eadem ſua Apoſtolica auctoritate univerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus, qui dicta die ejuſdem Sancti Confeſſoris Sepulcrum, & Corpuſculum devote viſitaſſent annos ſeptem, & totidem quadragenas, infra vero octavam quadraginta dies de injunctis, ſeu debitis pœnitentiis miſericorditer relaxavit. His peractis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Chriſtum Dominum Patris ſempiternum Filium, Sanctumque Paraclitum Spiritum unum Deum, atque unum Dominum hymnis, & laudibus veneratus peculiari oratione in honorem Beati Franciſci Borgiæ ad Deum cantata Miſſa in Ara maxima ſuper Confeſſionem Beati Petri cum ejuſdem Franciſci commemoratione celebravit, omnibus Chriſtifidelibus tantæ ceremoniæ præſentibus peccatorum Indulgentiam largitus.

Et ab eodem conceſſæ Indulgentiæ in ejus die feſto.

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

§. 4. Ne vero de hujuſmodi Clementis Papæ X. Decreto Apoſtolico, Definitione, Sanctione, Relatione, Conceſſione, cæteriſque præmiſſis; propterea quod ab eodem Clemente, & ab ejus Succeſſoribus Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ mem. Romanis Pontificibus Deceſſoribus noſtris literæ decretales de more conſcriptæ, & promulgatæ non fuerint, deinceps unquam poſſit quomodolibet hæſitari. Nos, qui meritis licet imparibus diſponente Domino in Cathedra Beati Petri iiſdem ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, conceſſio, cæteraque hactenus memorata a jam die pridie Idus Aprilis Anni milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi primi, ſuum undequaque, & plenarium conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ab eodem Clemente Papa X. literæ Decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio recenſitæ Canonizationis S. Franciſci.

Clauſulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicuti eas exhiberi, vel oſtendi contigeret.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relaxationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego Franciſcus Epiſcopus Prænestinus Card. Barberinus.*

† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculan. Cardinalis Corſinus.*

† *Ego Joſeph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripantes.*

† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Caciliæ Presbyter Card. Gualterius.*

† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*

† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*

† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†

† Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.

† Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.

† Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.

† Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefoschi.

† Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.

† Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

† Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.

† Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.

† Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Capistrano Ord. Minorum de Observ. ab Alexandro VIII. jampridem peracta. III.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1690. Oct. 16. Pont. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejus Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Exordium.

§. 1. A largitore omnium bonorum in summo Ecclesiæ fastigio constitutus felicis recordationis Antecessor Noster Alexander Papa VIII. pro sua pastorali vigilantia illud unum præ omnibus sibi incumbere admadvertit, ut pro Domo Israel Speculatoris officium impendens, populos sibi commissos duceret in vias Domini. Hoc autem se præstiturum putavit, si ex ritu, & disciplina S. R. E. recognitis, & comprobatis eorum virtutibus, qui vitæ Sanctimonia cæteris antea præluxerant, pietatis ardorem eo magis in Christifidelium cordibus accederet, quo vitam, a Viris justis pie actam, in universa Ecclesia luculentius spectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei Servis, qui moribus vere Christianis jamdudum venerandi habebantur, Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantia nuncupantur, multis magnisque virtutibus, & signis ubique percelebrem, rite in Sanctorum Canonem sibi referendum existimavit. Expositio facti, & Vitæ B. Joannis.

§. 2. Capistrani Marsorum Oppido in agro Aquilano, inque Episcopatu Sulmonensi ortus est Joannes anno Christi Domini 1385. In gymnasio Perusino Christianis, & liberalibus disciplinis instructus, aliquando rempublicam gessit; sed postea Dei monitu ad sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui a Regulari observantia nuncupantur, abse ferventissimis votis expetitum, quamvis repulsus durisque, & publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est anno Christi Domini 1414. In divinis literis magistro usus est beato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo nomine Jesu calumniis traductum coram piæ memoriæ Antecessore Nostro Martino Papa V. in Basilica Beati Petri principis Apostolorum strenue defendit: eumdemque ipse, & Sodalis Jacobus a Marchia per inclytæ recordationis prædecessorem Nostrum Nicolaum V. in Sanctorum Confessorum Canonem posteà referendum curavit, uterque deinceps in eumdem Sanctorum Canonem, & Jacobus quidem a Nobis quamprimum favente Domino referendus Joannis doctrinæ, asperrimæ pœnitentiæ, & Sanctitatis fama in dies crescente, ad multas, variasque Provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam Christianos mores, disciplinamque verbo, & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, ab Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus ablegatur. Idem quem diximus, Martinus V. ad compescendam verbo, & scriptis Fraticellorum sectam illum una cum Jacobo a Marchia Inquisitorem instituit; de quibus Ejus ortus 1385. Religionem ingreditur. In varias Provincias a Romanis Pontificibus ablegatur. Fraticellorum sectam delevit.

Joannem

Joannem feliciter triumphantem, contra omnes hæreticos generalem Inquisitorem creat. Reatinos, & finitimos populos inter se odiis, armisque certantes eloquii suavitate componit. In terris S. R. E. citra pharum, Joanna II. Regina flagitante, Judaici fenoris pravam licentiam evellit. Decessorum Nostrorum, Martini dormitionem, piæque memoriæ Eugenii IV. Successionem prædicit, a quo pro magnis Ecclesiæ negotiis ad Insubres, Siculos, & alios mittitur. Recusato Aquilano Episcopatu, munus prædicandi Evangelium obire non cessat, inque plenario Florentinorum Patrum Conventu, velut sol quidam fulget. Romæ Judæorum Synagogæ Magistrum cum quadraginta Sectatoribus ad veritatis professionem reducit. Ut hæreticos in sinum Ecclesiæ, & Principum animos in concordiam redigat, Friderico III. Imperatore postulante, in Germaniæ partes a prædicto Nicolao V. mittitur.

In componendis dissidiis, & futurorum scientia clarus.

Episcopali dignitate recusata, munus prædicandi Evangelium obivit.

§. 3. In Germania, Bohemia, Sarmatica, & Pannonia sexennali peregrinatione Hussitis, Adamitis, Taboritis, Hebræisque innumeris ad Christianam veritatem, doctrinæ, sanctitatis, & miraculorum luce conversis, Dei gloriam mirificè auget. Ægros quamplurimos sanat, mortuos suscitat, mutis loquelam restituit. Denique totam Christianorum Rempublicam periclitantem ab immanissimo Turcarum Tyranno defensurus, se pro Domo Israel murum opponit, dum piæ memoriæ Decessor Noster Calistus Papa III. Joanne potissimum deprecante, Christianorum militum, signo Crucis illustrium expeditionem in Turcas Europæ incubantes decernit statimque Joanne Pannoniam, Transilvaniam, Moldaviam, Vallachiam, instar fulgoris pervolante, septuaginta millia Christianorum conscribuntur, Crucisque vexillum ipso parma fidei protecto præferente, de centum, & viginti millibus hostium toto Orbe mirante, victoria reportatur: cujus Nuncio Romam allato VIII. Idus Augustas, idem Calistus ejus diei memoriæ solemnia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit.

Ejusdem monitu decreta a Callisto III. expeditione in Turcas; eodemque Crucis vexillum præferente, victoria reportata est.

§. 4. Joannes his, atque aliis sempiterna memoria dignissimis præclare gestis, ex corporis fatigatione lethali morbo contracto Villacum Pannoniæ inferioris Oppidum in agro Sirmiensi defertur, ubi a Ladislao Rege aliisque viris principibus visitatur, sanctisque Ecclesiæ Sacramentis maxima Religione susceptis, & multis, quæ superventura erant, prænunciatis, principes viros Ladislaum Regem, Matthiam Corvinum, alios que ad tuendam Religionem Christianam hortatur vir Apostolicus, & voluntate Martyr pie in Domino obiit anno salutis 1446. X. Kalendas Novembres; defuncto triduanæ exequiæ in Pannonia, Germania, atque Italia universa persolvuntur. Post obitum æque, ac in vita multis magnisque miraculis claruit.

Ejus Obitus 1446. & post ipsum miracula.

§. 5. Pro eo in Sanctorum Canonem referendo ad Sedem Apostolicam undique scriptum est; ab Italiæ Civitatibus Bononia, Patavio, Tarvisio, Asculo, Fridericus III. Augustus, & Casimirus Poloniæ Rex a Pio II. felicis memoriæ Antecessore Nostro id postulaverunt; qui quidem Pius, adhuc Æneas Silvius, perinsignium Joannis virtutum locuples testis, eodem Friderico III. rogante illum a Nicolao V. in Germaniam mittendum impetraverat. Ad hæc Joannes, & Sigismundus Comites Palatini ad Rhenum, Rupertus Dux Bavariæ, Albertus Marchio Brandenburgicus, Corradus Dux Silesiæ, Petrus S. R. E. tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis, Augustanus nuncupatus, in Universa Germania Apostolicæ Sedis Legatus; Episcopi Misnensis, Eystettensis, aliique, Mathias Rex, & Elisabeth Pannoniæ Regina, plurimæque illarum partium Civitates, ab Apostolica Sede idem poposcerunt. Quare tot tantisque Viri Dei præconiis una voce ad Sanctam Romanam Ecclesiam undique allatis, & confluentibus permotus felicis memoriæ Antecessor Noster Leo Papa X. per Bernardum S. R. E. Diaconum Cardinalem Sanctæ Mariæ in Porticu, Bibienam nuncupatum, concessit anno salutis 1515. ut Joannis piæ dormitionis dies festus perpetuis futuris temporibus a Clero Seculari, & Regulari apud Capistranenses quotannis celebretur.

A Leone X. concessum fuit, ut ejus dies festus celebraretur.

§. 6. Postmodum alius Decessor Noster felicis quoque memoriæ Gregorius Papa XV. Beatorum fastis Joannem scripsit, in quo ejus die natali officium duplex, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ejusdem honorem, toti Ordini regularis observantiæ beati Francisci, & Sæculari etiam Clero in dicti Ordinis Ecclesiis celebrari permisit. Mox sub piæ memoriæ alio Antecessore Nostro Urbano Papa VIII. eximiis, & multis Viri Dei virtutibus, & miraculis ad Apostolicarum Constitutionum ritus, & Canones in examen vocatis, & quæ omnium approbatione, & præconio receptis, etiam sub felicis memoriæ Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Innocentio X. Alexandro VII. & Clemente X. tandem a Sanctæ memoriæ Decessore itidem Nostro Innocentio XI. de Beato Viro in Sanctorum Canonem referendo sancitum est, repetitis precibus id etiam postulantibus illustris memoriæ Leopoldo electo Romanorum Imperatore, Carolo II. Hispaniarum Rege, & Cosmo III. in Etruria sibi subjecta magno Duce.

A Gregorio XV. Beatorum fastis adscriptus est.

§. 7. Quum autem re infecta idem Innocentius jubente Domino, ex hac vita pie migrasset, felicis memoriæ Alexander Papa VIII. eidem suffectus, ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritualibus Constitutionibus, Canonibus, & Decretis rite servatis, de Joanne Sanctorum Canoni adscribendo provide cogitavit. Quare XVII. Kalendas Novembres anno salutis MDCXC. sui Pontificatus secundo, in Sacrosanctam Beati Petri Principis Apostolorum Basilicam summa celebritate totius Ecclesiæ Romanæ profectus est, ubi semel, iterum, & tertio in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum iteratis pro Joanne in Sanctorum Canonem referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione, & suffragio post gratiam Paracliti Spiritus summa religione invocatam, idem Alexander VIII. auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, & Christiani nominis amplificationem, beatum Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, a regulari observantia nuncupatorum, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, una cum aliis beatis viris Laurentio Justiniano Confessore, & Pontifice, Joanne a Sancto Facundo, Joanne de Deo, & Paschale Baylonio Confessoribus non Pontificibus, Sanctum Confessorem esse decrevit, & definivit in Sanctorum Confessorum Catalogum, & Canonem retulit, eumdemque imposterum in tota Ecclesia, tanquam vere sanctum, colendum, invocandum, honorandumque sancivit: ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacrosanctum Missæ Sacrificium Deo offeratur construi, ac dicari, & quotannis X. Kalendas Novembres, quo die vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam ut Sancti Confessoris non Pontificis, pie recoli posse pronunciavit. Mox Deum Patrem æternum, regemque Gloriæ Christum Dominum ejus sempiternum filium, Sanctumque paraclitum Spiritum in trinis personis unum Deum, & Dominum Alexander magna religione veneratus, & peculiari oratione per Joannis Confessoris merita precatus, cum ejus, & cæterorum

Ab Alexandro VIII. nonnullis Europæ Principibus postulantibus, in Sanctorum fastos relatus est una cum 4. aliis Beatis.

commemoratione ad Aram Maximam ſupra Confeſſionem Beati Petri ſolemnem Miſſam celebravit, univerſis Chriſtifidelibus, qui aderant tantæ cæremoniæ plenariam peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem largitus.

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

§. 8. Ne vero de hujuſmodi Alexandri Papæ VIII. Decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, adſcriptione, relatione, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ab eodem, aut ab ejus Succeſſoribus Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ memoriæ Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris de more literæ decretales conſcriptæ non fuerint, deinceps unquam poſſit quomodolibet hæſitari; Nos, qui meritis licet imparibus diſponente Domino, in Cathedra Beati Petri iiſdem ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, cæteraque hactenus recenſita a jam dicta die XVII. Kalendas Novembres 1690. ſuum undequaque, & plenarium conſequantur effectum, ac ſi ab eodem Alexandro VIII. literæ Decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio relatæ Canonizationis.

Clauſulæ.

§. 9. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa, manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ Noſtræ obtinerent, ſicuti eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ EGO BENEDICTUS CATHOLICÆ ECCLESIÆ EPISCOPUS.

† Ego Franciſcus Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Barberinus.

† Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.

† Ego Joſeph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.

† Ego Philippus Antonius Tit. S. Caciliæ Presbyter Card. Gualterius.

† Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.

† Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.

† Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.

† Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.

† Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.

† Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alterius.

† Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.

† Ego Proſper Tit. S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mareſcotti.

† Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coſcia.

† Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

† Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alterius.

† Ego Carolus S. Angeli in foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Card. Origus.

† Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.

† Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.

† Ego

† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

IV. Promulgatur Canonizatio B. Catharinæ a Bononia Clarissæ, jam antea a Clemente XI. Sanctarum Virginum albo adscriptæ.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. *Maji* 22. *P.* 12.

Dat. 4. Junii 1734. An. I.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Catharinæ. §. 1. Jampridem piæ mem. Antecessor noster Clemens Papa XI. rem Apostolatu suo maxime dignam reputans, Dei famulis olim Christianarum virtutum perfectione excellentibus summos honores in Catholica Ecclesia decernere, post intellectam Sacræ Deo Virginis Beatæ Catharinæ a Bononia Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, præclaram, & laudabilem vitam insignium quoque miraculorum serie illustratam, quæ in Sanctis suis mirabilis Deus, per ejusdem suæ Virginis merita operari voluerat, justum, & summe decens existimavit, Dei electam ancillam, ut vere Sanctam, in Militanti Ecclesia, secundum receptos Ecclesiæ Romanæ ritus auctoritate sibi divinitus tradita, honorandam sancire, ejusque virtutes tanquam eximias, & præcellentes, omnibus Christianis imitandas proponere, ut ad summi Dei cultum ipsius exemplo se componentes, in necessitatibus patronam, & deprecatricem apud Dominum habere mererentur.

Ejus ortus 1413. §. 2. Anno Christi Domini 1413. 6. Idus Septembris, Bononiæ primaria Beati Petri, atque Italiæ Civitate, unde huic Sacræ Virgini cognomen adhæsit, ex Patre Ferrariensi, & Matre Bononiensi, non sine prodigiis, futuram ejus Sanctitatem præmonstrantibus, Catharina orta est. Ex Margaritæ Atestinæ aula, ubi triennium vixerat, ætatis suæ anno 14. Ferrariæ in Monasterium Corporis Christi sub Regula Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, Cælesti Sponso ancillatura, confugit, ubi omnium rerum humanarum, ut uni Deo vacaret, cogitatione deposita, ex humani generis hoste, orationis, & divinæ gratiæ clypeo munita, Victrix semper evasit, immo ipsa, alias latine docta artem de eo triumphandi Italiæ exposuit, libro *de septem spiritualibus armis* inscripto, quod humilitatis Institutum ab se igni traditum, mox novo Dei monitu iterum literis consignavit. Tam coram vitæ innocentia se superis reddidit, ut Deus, qui arcana Cælestia, ei non semel patere voluit, eam pariter, sibi uni propria scientia futurorum, instruxerit, qua præ ceteris patriæ suæ de hoste victorias, & Orientalis Imperii, ob Græcorum impietatem, & Schisma funestam cladem prænunciavit.

Clarissarum Monasteriū ingreditur. Futurorum scientia clara extitit.

Librum quemdam conscripsit. §. 3. Piæ Virginis fama longe, lateque diffusa, patriæque Oratoribus Coloniam Sororum ejus sibi concedi flagitantibus, novum suæ Regulæ Monasterium excitatura, Bononiam Natale solum, ire jubetur. Ad Ferrarienſium turbas, discessum ejusmodi ægre ferentium, vitandas, iter cum Oratoribus, sacrisque Beati Francisci alumnis, noctu dispositum est. Catharina autem, uti erat viribus fracta, alienis brachiis, instar cadaveris, extra Monasterium, educta, mox ita convaluit, ut currum quo ad flumen Rhenum perducta est, sola, & nullius opis indiga adscenderit. Bessarionem Basilicæ Duodecim Apostolorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem, Bononiæ pro Apostolica Sede Legatum, & Philippum Civitatis Episcopum, pariterque S. R. E. Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Calandrinum nuncupatum, nedum patrium Senatum, magnamque Civium frequentiam, Catharina, & reliquæ ei comites traditæ Sacræ Virgines obvios habuerunt. Earum Collegii postmodum absoluti, Dei jussu præfecturam suscepit, sociasque vere Sanctarum Virginum Chorum suæ pietatis exemplo constituit.

Bononiæ novum Monasterium excitat, cui & præfuit. §. 4. Jam per annos duodeviginti variis, & multis ægritudinibus, vitæque incommodis Bononiensem Virginem, nihil omittentem, quod munus suum spectare videretur, Dominus exercuerat quum eam, quibusvis cruciatibus alacriter pro Deo tolerandis paratam, lethalis morbus invasit. Tunc pro charitatis æstu, quo summe flagrabat, nihil prius habuit, quam, ut Sororibus suis quasi ultimum vale dictura, æternæ salutis monita patefaceret, maximaque religione susceptis Ecclesiæ Sacramentis, se, quod tamdiu anhelaverat, in divini Sponsi occursum ituram disposuit, sed toto Virginum cœtu Deum exorante, ne filias mœrore confectas tantæ Matris solatio viduaret, Catharina mentis excessum passa e lectulo incolumis surgit, consuetoque præfecturæ muneri, ut antea obeundo solicitam operam navat, anno, quo supervixit, diu, noctuque Christianis virtutibus toto pectore excolendis, unisque cælestibus, ad quæ non sine lacrymis adspirabat, meditandis intenta.

Multa adversæ valetudinis incommoda diu æquo animo pertulit.

Supremum diem vaticinata obiit 1463. virtutibus omnibus prædita. §. 5. Majoris hebdomadæ tempus advenerat, quum de more ablutis Sororum pedibus, semel, atque iterum vehementibus, & aptissimis verbis eas ad amorem Crucis hortatur, resolutionis suæ tempus instare vaticinata. Hoc tamen a Sororibus non statim animadversum, Catharina hilari vultu, vicinam mortem non indicante, sed vitæ suæ cursum se consummasse dicenti, nuncius proximæ discessionis erupit. Mox acerbis doloribus correpta decubuit, quibus forti animo toleratis, sumptisque miro pietatis studio Sacramentis, atque oculis in Crucifixi imaginem sæpe conversis, piissimos hymnos ab se compositos recitavit. Sorori vices suas post dormitionem obituræ cæteras pias Virgines intimo animi sensu commendavit, deque Cælestibus, & Christianis rebus eas allocuta, post dulcem Sanctissimi Nominis Jesu iteratam invocationem, spiritum Deo reddidit 3. Idus Martias anno salutis 1463. ætatis suæ quinquagesimo.

Signa ejus Sanctitatis post obitum cælitus edita. §. 6. Defuncta longe pulchrior, quam viva, adolescentulam plane dormientem referre visa est. Post ejus animam in Cælum receptam, & corpusculi depositionem, multis illius patrocinio apud Deum se commendantibus, quum duo

de viginti dies effluxissent, incorruptum, & suavem spirans odorem, sepulcro eruitur, septemque dierum spatio omnium undique constituentium oculis exponitur, quod sedens instar viventis hactenus magno cum honore ibidem colitur.

A Clem. VIII. cultus publicus eidem Sanctæ Virgini una cum Indulgentiis concessus fuit, & a Clem. VIII. in Martyrologii tabulas relata.

§. 7. Felicis recordationis Antecessor noster Clemens PP. VII. annos septem, & sexaginta a Catharinæ decessu, sacri corporis incorruptionem, manu tractabilem, coram miratus Monasterii Sororibus facultatem indulsit, quotannis Catharinæ anniversarii obitus die recurrente sacras preces in ejus honorem ritu Ecclesiastico recitandi; tum diebus singulis inter horas canonicas ejusdem nomen commemorandi; Indulgentiam quoque iis concessit, qui pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramentis pie susceptis, sacram ædem, ubi Virgo Dei requiescit, annuo festo ejus inviserent. Postmodum ad sacras quoque Ferrarienses Virgines earumdem precum recitandarum facultas extensa est; tum Missa propria ad ejus honorem in Ecclesiis Sanctimonialium utriusque Civitatis, Sacerdotibus, qui eis essent a sacris Confessionibus, Apostolica largitate permissa. Crescente Dei Ancillæ virtutum, & meritorum fama, inclytæ memoriæ Antecessor noster Clemens Papa VIII. nomen ejus in sacras tabulas Martyrologii Romani referendum curavit: Postea sedente alio Decessore nostro fel. me. Innocentio Papa X. ad alterius Decessoris Urbani Papæ VIII. Decretorum normam, de Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda actum, deque omnium ejus virtutum perfectione in gradu summo plene constare, decretum est. Hoc felicis quoque memoriæ Innocentius Papa XI. Antecessor noster confirmavit, novaque miracula, quibus post permissam ab Apostolica Sede Ancillæ suæ venerationem, Deus sanctitatem ejus patefecerat, auctoritate sua pariter comprobavit.

A Clem. XI. prædicta Beata Catharina Sanctorum Virginum albo adscripta est una cum tribus aliis Beatis.

§. 8. Hinc tandem factum, ut idem piæ me. Clemens Papa XI. universis, quæ ex S. R. E. disciplina, & ritu, Decessorumque nostrorum Pontificum Romanorum Constitutionibus Apostolicis, sacrisque Canonibus in Catharinæ eximiis virtutibus, & miraculis examinandis, & comprobandis servanda erant, sancte servatis, magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram XI. Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis 1712. sui Pontificatus XII. futuram indixerit, qua Catharinam Sanctarum Virginum Canoni adscriberet, quod Reges, Principes, Virique insignes Ecclesiastici, & Seculares plurimis, & urgentissimis precibus ab Apostolica Sede antea flagitaverant. Clemens ergo indicta die in Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Basilicam magno apparatu descendit, ubi in plenario S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu repetitis pro Beata Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda humillimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ amplificationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, totius ejusdem Conventus consilio, unanimique consensu, beatæ memoriæ Catharinam a Bononia de cujus Sanctitate, virtutumque, ac prodigiorum magnitudine plene constiterat, una cum Confessore, & Pontifice Pio Papa V., cæterisque Confessoribus non Pontificibus, Andrea Avellino, & Felice a Cantalicio, Sanctam pronunciavit, inque Sanctarum Virginum non Martyrum Canonem referendam esse decrevit, eamdemque a cunctis Christifidelibus, tanquam vere Sanctam, colendam, honorandam, invocandamque definivit, in ejus honorem sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, construi, ac dicari posse, & quotannis VII. Idus Martias, qua ad Cælestem Patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sanctæ Virginis pie coli sancivit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctam Virginem cum cæteris confessoribus in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, in ejusdem Virginis, Sanctorumque Confessorum laudem, solemni oratione cantata in ara maxime supra confessionem Beati Petri Apostolorum Principis cum eorumdem Sanctorum commemoratione Missæ Sacrificium celebravit, singulisque Catholicis, qui aderant, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 9. Ne vero de hujusmodi definitione, & sanctione Apostolica, cæterisque præmissis, propterea quod super illis ab eodem Clemente, aut ab ejus Successore fel. mem. Innocentio PP. XIII. Decessoribus nostris, literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet hæsitari: Nos, qui utrique, disponente Domino, licet immeriti, in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, concessio, cæteraque hactenus recensita a jam dicta die XI. Kalendas Junias Anni 1712. suum consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ.

Clausulæ.

§. 10. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, undequaque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 11. Præterea, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Præneſtinus Cardinalis Barberinus.

†

† Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
† Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.
† Ego Joſeph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.
† Ego Thomas Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Preſbyter Cardinalis Rufus.
† Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.
† Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.
† Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.
† Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.
† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.
† Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
† Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
† Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.
† Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
† Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
† Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
† Ego Joſeph Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
† Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.
† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
† Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.
† Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
† Ego Proſper Tit. S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Marefuſcus.
† Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coſcia.
† Ego Benedictus S. Mariæ in Via Latâ Diaconus Cardinalis Pamphilius.
† Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.
† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.
† Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Origus.
† Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.
† Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.
† Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
† Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
† Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

Promulgatur Canonizatio B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adſcripti. V.

Conſtitutio præcedens eſt huic ſimilis. Uti & alia ed. 1726. Dec. 10. P. 3. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji 22. P. 12.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum.

Expoſitio facti, & Vitæ B. Felicis.

§. 1. Recolendæ memoriæ Anteceſſor Noſter Clemens PP. XI. ut frigeſcentem Chriſtianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, Servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant in ſummo Romanæ Eccleſiæ candelabro lucentia pro ſua paſtorali ſolicitudine exponere ſtatuit, Beatique Felicis a Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui Capuccini appellantur, geſtis omni præconio memorandis, & ſignis, quæ Deus ob ejus merita ediderat, in examen vocatis de illo Sanctorum faſtis adſcribendo provide cogitavit.

Ejus ortus 1513.

§. 2. Felix, ineunte Sæculo 16. circa annum Chriſti 1513. in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipſa adoleſcentia futuræ virtutis argumenta, in dies animum ejus ad ſummi Dei cultum excitantia, manifeſtavit. Literarum plane rudis, agriſque colendis deditus, ex ſibi prælectis veterum Patrum geſtis anſterioris vitæ, qua illi excellue-

Cum Religioni nomen dedisset, morum pœnitentia clarus extitit.

excelluerant, amore captus, Institutum eorumdem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, voto suo complendo aptissimum censuit, cui plurimo gaudio in Laicorum ordine nomen daturus, Romam ex Patria sua sua Cantalicio profectus est. Hic Religionem ingressus anno millesimo quingentesimo quadrasimo tertio toti Urbi per quadraginta, & eo amplius annos summe Christiana morum innocentia, & simplicitate, asperrimæque pœnitentiæ, & vitæ genere se admirandum exhibuit. Rigidum sui Ordinis Institutum per omnia observasse nequaquam contentus, plurima alia ultro sibi servanda pro Dei amore, quo flagrabat, diu noctuque proposuit. Conscientiæ viri Dei moderatores Dominici corporis sumptionem ter illi singulis hebdomadis peragere solito, per totos quindecim ante dormitionem annos, ob ejus ardentissimum charitatis fervorem, quotidianam divinæ mensæ perceptionem concedere, sanctum existimarunt: ad quam sine uberrimo lacrymarum imbre nunquam accessit. Lasso corpori nullam requiem indulsit, illud jejuniis præter suam regulam, supraque communem usum sibi præscriptis, durisque flagellis castigans. Nudis pedibus per Urbem eleemosynas pro Fratribus reficiendis quotidie corrogaturus, incedere, ferreis quoque annulis ad lumbos præcinctus celebriores Urbis Basilicas obire consuevit; palam etiam visus cum Beato Confessore Philippo Nerio sui contemtu, & humilitate certare. Vitæ suæ termino semel atque iterum prænunciato, visaque inter cœlitum choros Deipara Virgine, plenus dierum, & meritorum in Cœnobio ad radices Quirinalis sancte, suaviterque spiritum Deo reddidit decimo quinto Kalendas Junias Anni millesimi quingentesimi octogesimi secundi, tota Urbe ad Servi Dei cadaver in sacra æde expositum confluente, per ejus preces divinam opem imploratura, vel ob jam acceptam per ejus merita, Deo grates actura. Ipsi quoque sanctæ memoriæ Antecessores nostri Romani Pontifices Sixtus V., & Gregorius XV., ut beati viri precibus se apud Deum commendarent, ad ejus sepulcrum invisendum palam accedere visi sunt.

Ardentissimus in Eucharistiam fervor.

§. 3. Tantæ Sanctitatis fama Dei nutu in dies magis prodeunte, piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus Papa VIII., qui novam disciplinam ob Dei servos in Beatorum, & Sanctorum canonem referendos veteri addiderat, Beatum Felicem novæ subesse noluit, ejusque virtutes ad receptam Sanctionem Apostolicarum normam cum miraculis ob ejus invocationem patefactis, rite probavit: servique Dei nomen in sacras tabulas Martyrologii Romani pontificio diplomate relatum est, Missa pariter, & Officio in Felicis honorem celebrari permissis. Postmodum per alios felicis memoriæ Romanos Pontifices Antecessores nostros, Innocentium X., & Clementem XI. novis miraculis, quæ post felicem beatorum numero adscriptum contigerant comprobatis, idem Papa Clemens Beatum Virum in Sanctorum Canonem statuta die referendum Apostolica auctoritate pronunciavit. Quare universis, quæ ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Constitutionibus, Ritibus, Canonibus, & Decretis, in Beati Felicis virtutum, & miraculorum examine, & approbatione agenda erant, sancte peractis, idem Clemens magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram undecimo Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis Millesimi septingentesimi duodecimi, sui Pontificatus duodecimi, tanto actui & cæremoniæ perficiendæ futuram esse voluit: quem actum, omnium maxime solemnem, Regum, & Principum obsecrationes ab Apostolica Sede obsequentissime tanto antea poposcerant.

Ejus nomen ab Urb. VIII. in tabulas Martyrologii relatum est.

§. 4. Itaque Clemens præstituta die in Sanctam Beatorum Petri, & Pauli Basilicam, magno apparatu, & celebritate processit: ubi in plenario Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu, repetitis pro Beato Felice in Sanctorum Canonem referendo humillimis ad Deum precibus, & Paracliti Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, fideique, & religionis Catholicæ amplificationem, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, toto eodem conventu uno ore adprobante, & consentiente, beatæ memoriæ Felicem a Cantalicio, de cujus sanctitate, virtutumque Christianarum, & signorum magnitudine cumulate constiterat, una cum Confessore, & Pontifice, Pio Papa V. Confessore non Pontifice Andrea Avellino, Virgineque non Martyre Catharina a Bononia, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum esse definivit, eumdemque Felicem Sanctorum Confessorum Canoni adscriptum deinceps ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum ubique colendum, honorandum, invocandumque decrevit; in ejus honorem sacras ædes, & altaria, ubi incruentum sacrificium Deo offeratur, constrúi, & dicari; & quotannis decimo quinto Kalendas Junias, quo die obdormivit in Domino, solemnem ejus memoriam, ut Sancti Confessoris pie recoli posse sancivit.

A Clem. XI. Sanctorum numerus ejus nomine, & aliorum trium Beatorum auctus est.

§. 5. Denique gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Confessorem Felicem cum cæteris jam memoratis in conspectu omnium gentium honorificari, & militantem Ecclesiam tam insigni gloria decorari voluisset, in ejusdem Confessoris, & ceterorum laudem solemni oratione cantata in Ara maxima supra Confessionem Beati Petri Apostolorum Principis, una cum eorumdem Sanctorum commemoratione, Missæ Sacrificium celebravit, singulisque catholicis, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 6. Ne vero de hujusmodi solemni definitione, & Sanctione Apostolica, ceterisque præmissis, propterea quod de illis per eumdem Clementem, aut ejus Successorem felicis memoriæ Innocentium XIII. Decessores nostros literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit imposterum quomodolibet hæsitari; nos, qui utrique, disponente Domino licet immeriti, in cathedra Beati Petri succesimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, definitio, adscriptio, relatio, concessio, ceteraque hactenus memorata, a jam dicto die undecimo Kalendas Junas anni millesimi septingentesimi duodecimi suum consequantur effectum, ac si de illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ, & promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Felicis.

§. 7. Volumus etiam, ut præsentes literæ nostræ ad probandum decretum, sanctionem, definitionem, adscriptionem, relationem, concessionem, ceteraque præmissa undequaque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis & solemnitatis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clausulæ.

§. 8. Ceterum quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, & concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem

gnationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., pridie nonas Junias, Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.

† Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.

† Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.

† Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.

† Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.

† Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.

† Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.

† Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.

† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.

† Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.

† Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.

† Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.

† Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.

† Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.

† Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.

† Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.

† Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

† Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.

† Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.

† Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.

† Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Secr. Brevium.

Conceduntur Privilegia Conclavistis postremi Conclavis. VI.

Eadem Privilegia concessa fuerunt ab Innocent. XIII. Const. ed. 1721., Maji 18., P. 1. Et a Clem. XII. Const. ed. 1730. Jul. 16., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

URBIS.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

Motu proprio &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo, Divina favente Clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus

Causæ Indulti.

rabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, ut familiares, & continui commenſales inſervientes interfuerunt; quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſque meritis exornare.

Donati ſcut. 10. mil. auri pro Concl.

§. 1. Ipſoſque Conclaviſtas, quibus hodie, ac aliis participantibus deſcriptis in Rolo, ſeu diviſione ſubſcripto, vel ſubſcripta per dilectum filium Magiſtrum Gaſparem de Carpineo Datarium noſtrum, ſummam decem millium ſcutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos ſpectan. gratioſe donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres hujuſmodi Cardinales ſingulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſingulatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius, ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos, etiam nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis: itaut ipſum jus civilitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eiſque in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis, tam gratiam, quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernen., ſed familiares continuos Commenſales, noſtroſque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ hujuſmodi ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad affectionem quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint perinde, ac ſi de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquiſſimo cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & in eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

Nobiles creat.

Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§. 2. Voſque Conclaviſtas prædictos a ſolutione, & exactione decimarum, & cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſcumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impoſitorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis, & ſolutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus; diſtrictius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus Clericis, ac quibuſcumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum ſubſidii, gabellarum, & onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis, cujuſcumque Eccleſiaſticæ, vel ſæcularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere, ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumve uſu, poſſeſſione, vel quaſi directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præſumant.

Abſolutio a cenſuris.

§. 3. Necnon omnes eoſdem Conclaviſtas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conſcientiæ tantum abſolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoſcumque defectus, ſi qui forte ſint omnium proviſionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclaviſtarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incurſionem quarumcumque cenſurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis cauſa provenien., ſanamus, ac hujuſmodi proviſiones vigore eorum privilegiorum in foro conſcientiæ tantum, perinde ac ſi novas proviſiones obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus, & ſingulis dignitatibus, & aliis cum cura, & ſine cura beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujuſvis Ordinis Regularium per eos reſpective obtentis, de novo etiam reſpective providemus, ac omnes, &

singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus &c. respective reservatas similiter de novo reservamus.

Remissio fructuum male perceptorum.

§. 4. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, dummodo tamen non in contemtum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, ac licite valeant, dispensamus.

Legitimatio illegitimorum.

§. 5. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & viribus feminis forsan procreati sint, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstan. si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cahedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Expeditio literarum Apostolicarum gratis.

§. 7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existant, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consecuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis seu alterius militiæ.

similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis, uti, & frui possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, & reservandorum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen ac alias licite acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minime subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere, & licite valeant simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

§. 10. Nec eosdem Conclavistas, eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restituturum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Ab insinuatione, in Camera.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan., seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tamquam Conclavista frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§. 12. Et insuper Venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis Summis Pontificibus Prædecessoribus Nostris huc usque concessa, motu,

scientia,

scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorum

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres menses præsentandis, & regiſtrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictavien. Concilii, ac Nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Universitatibus, & Provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Canonibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio V. M.

ET cum absolutione a censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regula de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, ac privilegiorum, populi Romani, & Cluniacen. Cistercien. S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstan. & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Dioec. patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Transumptorum fides.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. FIAT V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc quæ sequuntur.

REverendissimus D. Fr. Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis Episcopus Porphyriensis Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas Protonotarius Apostolicus de numero Participantium Supranumerarius, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, ac Sac. Collegii Secretarius.

Joannes Baptista Gamberucci Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ pariter perpetuus Beneficiatus.

Franciscus Bolsa Presbyter Novocomensis, Canonicus insignis Collegiatæ S. Mariæ ad Martyres.

Venantius Philippus Pierfanti Presbyter Camerinen. prædictæ insignis Collegiatæ Canonicus.

Placidus Eustachius Ghezzi Presbyter Romanus memoratæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Magistri Cæremoniarum.

Nicolaus Coscia Presbyter Beneventanus, J. U. D. Abbas insulatus, Archipresbyter Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ, ejusdemque Civitatis Nobilis. Nicolaus Xaverius Sancta Maria J. U. D. Presbyter Mansionarius prædictæ Metropolitanæ, & Nobilis ejusdem Civitatis, nostri, dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abbas Carolus Antonius de Ambrosiis Clericus Anagninus. Joseph Lamblotte Laicus Namurcen. Diœcesis. Franciscus Bassius Camerinen. Sebastiani Antonii Episcopi Ostiensis Tanara.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Deodatus Fallii Laicus Leodiensis. Franciſci Episcopi Tusculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Forolivienſis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinensis Fabritii Episcopi Albanensis Paulutii.

Comes Joannes Troglioni Clericus Anconitanus. Urbanus Petrecca Presbyter Iſernien. Diœcesis. Petrus Dalmatius Laicus Vicentinus Franciſci Episcopi Sabinensis Pignatelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus præfatæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis. Franciſci Episcopi Prænestin. Barberini. Ven. Fratrum nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Petrus

Petrus Ubaldus Dionyſius Clericus Ariminen. Joſeph Beltramius Bresbyter Florentinus. Marcus Mittarellius Laicus Civitatis Ducalis. Jacobi tituli S. Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Rainaldus a Turre Presbyter, & Abbas Albenſis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis SS. Mauritii, & Lazzari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Derthonenſis Canonicus Collegiatæ Fini Comen. Diœceſis. Alexander Joannes Andreazzini Laicus Romanus. Joſeph tit. S. Praxedis Sacripantes.

Abbas Jacobus Leoni Presbyter Segninæ Diœceſis. Joſeph Maria Cardoni Laicus Lucenſis, Laurentii tit. S. Petri ad Vincula Corſini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Capanella Laicus Balneoregienſis. Franciſcus Maria Serra Laicus Romanus. Franciſci tit. S. Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Caſtelli J. V. D. Clericus Interamnenſis. Laurentius Foſchi Clericus Diœceſis Albanenſis. Joannes Maria de Speranzinis Clericus Æſinus. Thomæ S. Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinenſis, Canonicus inſignis Collegiatæ S. Mariæ in Via Lata. Nicolaus Carignani Clericus Lucenſis. Horatii Philippi tit. S. Honuphrii Spadæ.

Maturinus Jacquin Laicus Pariſienſis. Antonius Lori Laicus de Prato Diœceſis Aſculan. Philippi Antonii tit. S. Chriſogoni Gualterii.

Paris Ignatius Fuiten. Presbyter Tridentinus. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Bartholomæus Iſola Laicus Januenſis. Joſephi tit. S. Mariæ Angelorum Vallemani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœceſi S. Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus Caroli Auguſtini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. V. D. Collegiatus Patavinus. Petrus Cleton Clericus Romanus. Petri tit. S. Marci Prioli.

Abbas Joannes Baptiſta Rondoni Presbyter Bononienſis. Abbas S. Joannis de Liverniano S. Theologiæ Doctor, & perinſignis Collegiatæ Baſilicæ S. Petronii Bononiæ Canonicus. Jacobus Philippus Lazzari laicus Bononienſis. Ulyſſis Joſephi tit. S. Crucis in Hieruſalem Gozzadini.

Michael Angelus Paoli Laicus Piſauren. Medicus. Franciſcus Blancus Laicus Vitellianenſis. Annibalis tit. S. Clementis Albani, Cardinalis S. Clementis nuncupati.

Joſeph Caſtelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Joſeph Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptiſta Innocenti Laicus Sabinen. Diœceſis. Ludovici tit. S. Silveſtri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Phyſicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononienſis. Joannes Andreas Stacchini Laicus de Bonifacio Januen. Cæſar Laurentius Monte Maggi Presbyter Ariminen. Joannis Antonii tit. S. Calixti de Via.

Abbas Joſeph Mombelli Presbyter Papienſis. Hieronymus Deſcalzi Laicus Romanus. Petrus Mangiagallo Laicus Mediolanen. Auguſtini tit. S. Mariæ de Populo Cuſani.

Abbas Joannes Baptiſta Malpeli Clericus Faventinæ Diœceſis. Franciſcus Antonius Perfelder Laicus Viennenſis in Auſtria. Julii tit. S. Laurentii in Pane & Perna Piazza.

Abbas Ludovicus Anguiſciola Clericus Placentinus. Ludovicus de Grandis Laicus Venetus. Antonii Felicis tit. S. Balbinæ Zondadarii.

Joannes Petrus Querenghi Clericus Anconitanus J. V. D. Thomas Puccettus Presbyter Romanus. Joannis Baptiſtæ tit. S. Mariæ in Aracæli Buſſi.

Thomas Ceccotti Clericus Reatinus. Franciſcus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri tit. S. Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Joannes Vivant Presbyter Pariſinus, Doctor Sorbonicus, Decanus Regalis, & Collegiatæ Eccleſiæ S. Germani Pariſiis, ac Metropolitanæ Eccleſiæ Canonicus Honorarius. Baſilius Laurentius le Barbier Clericus Pariſienſis Prior Commendatarius S. Roberti d'Andri Diœc. Antiſſiodorenſis. Francus Sordini Laicus Florentinus. Armandi tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio de Rohan.

Dominicus Nicolai Presbyter Terræ Arcidoxi Cluſinæ Diœceſis. Philippus de Romanis Laicus Romanus. Joannis Baptiſtæ tit. S. Stephani in Monte Cælio Ptolomæi.

Ferdinandus Antonius Campeggi Presbyter Bononien. Cajetanus Bononi Laicus Novocomenſis. Benedicti tit. SS. Nerei, & Achillei Odeſcalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonenſis Doctor Sorbonicus. Fridericus Hieronymus de Roye de la Rochefoucault Diaconus Pariſienſis, ſacræ facultatis Pariſienſis Licentiatus Theologus, Abbas B. Mariæ de Belloportu, & S. Romani de Blavia. Petrus Julien Laicus Diœceſis Agathenſis. Henrici tit. SS. Quirici, & Julitæ de Biſſi.

Felix Roſapepe Presbyter Avellinæ Diœceſis Canonicus Averſanus. Jacobus Philippus Verde Presbyter Albinganenſis Diœceſis. Bernardinus de Benedictis Clericus Conjugatus Spoletanus. Innici tit. S. Thomæ in Parione Caraccioli.

Carolus Thomaſius Clericus Conjugatus Patritius Anconitanus. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardini tit. S. Petri in Monte Aureo Scotti.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbyter Lucenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum perpetuus Beneficiatus. Joſeph Trifelli Laicus Romanus. Joannis tituli SS. Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius Braſchi Clericus Cæſenatenſis J. V. D. Ludovicus Moſconus de Marſciano Clericus Peruſinæ Diœceſis. Nicolai tit. S. Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Franciſcus Crivelli Presbyter, & Nobilis Civis Mediolanenſis. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarienſis Giberti tit. S. Alexii Borromei.

Abbas Ubaldus Petruccius Clericus Romanus. Franciſcus Xaverius Reffi Laicus Mediolanenſis. Georgii tit. S. Agnetis Spinulæ, Cardinalis S. Agnetis nuncupati.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus. Laurentius Ratta Clericus Ferrarienſis. Cornelii tit. S. Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Abbas Marcus Antonius Campana Presbyter Brixienſis J. V. D. Joannes Dianeli Clericus Conjugatus Cænetenſis. Joannis Franciſci tituli SS. Petri, & Marcellini, Barbadici.

Abbas Joſeph de Saporitis, & Sarrano Presbyter Hiſpanus Gadicenſis Sacræ Theologiæ, & J. V. D. ex Marchionibus de Caſtro Zolaſchi. Joſeph Roſati Laicus Interamnenſis. Ludovici tituli S. Mariæ Tranſpontinæ Bellugæ.

Joannes Alvares a Coſta Ulyſſiponenſis, Eques militaris Ordinis Jeſu Chriſti, in utroque jure graduatus. Comes Antonius Sartonius Clericus Ariminen. Emanuel Rubelo Laicus Luſitanus Diœceſis Colimbrien. Joſephi tit. S. Suſannæ Pereyra.

Philippus Hortenſis Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Antonius Fridt Laicus Bohemus. Joannis Baptiſtæ tit. S. Priſcæ Salerni.

Joſeph de Ochoa Hiſpanus Laicus Diœceſis Pampilonenſis. Anielus Nipho Laicus Neapolitanus. Joannes Joſeph Saforcada Hiſpanus Laicus Cæſarauguſtanæ Diœceſis. Caroli tit. S. Pudentianæ Borgia.

Joſephus Emigdius Graſſi Aſculanus Eques Hieroſolymitanus. Franciſcus Galante Presby-

ter Toletanus. Joannes Fernandez Laicus Ovetenſis Alvari tit. S. Bartholomæi ad Inſulam Cienfuegos.

Abbas Aloyſius Pagni Clericus Senenſis. Franciſcus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarozzi Laicus Romanus. D. Bernardi Mariæ tit. S. Bernardi de Comitibus Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Carolus Caſanova Presbyter Vintimilienſis. Auguſtinus Lupacchioli Clericus Conjugatus Civitatis Caſtellanæ Diœceſis. Franciſcus Titii Laicus Segninæ Diœceſis. Benedicti S. Mariæ in Via Lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus J. U. D. Regii, & Militaris Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, ac S. Lazari Hieroſolymitani Eques. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri S. Laurentii in Damaſo Otthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Joſephi Renati S. Georgii Imperialis.

Andræas Janneſi Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sanctæ Agathæ Gothorum de Alteriis.

Abbas Chriſtophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labuſiera Laicus Romanus. Caroli S. Angeli in Foro Piſcium Columnæ.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœceſis. Carolus Geſſi Laicus Urbinas. Curtii S. Euſtachii Orighi.

Carolus d'Orleans Rothelin Presbyter Pariſinus Sacræ facultatis Pariſienſis Doctor Theologus. Claudius Ludovicus de la Chaſtre Presbyter Pariſinus, Sacræ facultatis Pariſienſis Licentiatus Theologus, Abbas S. Michaelis de Ulteriori portu Diœceſis Rothomagenſis. Dionyſius le Blond Clericus Diœceſis Venetiarum Prior Commendatarius Montis Deſiderii Ordinis Sancti Benedicti Diœceſis Ambianenſis. Melchioris Cardinalis de Polignac.

Comes Bonaventura Antonelli Laicus Eugubinæ Diœceſis. Joannes Antonini Laicus Romanus. Fabii SS. Viti, & Modeſti Oliverii.

Leo Dulcius Clericus Montis Faliſci Sacræ Theologiæ, ac J. U. D. Abbas Joſeph Ferdinandus Bilancinus Clericus Montis Faliſci J. V. D. Caroli S. Mariæ in Aquiro de Marinis.

Comes Philippus Anguiſciola Clericus Placentinus. Carolus Angelettus Laicus Romanus. Julii Cardinalis Alberoni.

Antonius Baldanus Clericus Romanus. Franciſcus Baccius Laicus Balneoregienſis. Alexandri S. Mariæ in Coſmedin Albani. Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

Confeſſarius. Fr. Antoninus Seraphinus Camarda Meſſanenſis Ordinis Prædicatorum.

Subſacriſta. Fr. Magiſter Fridericus Amadeus Urbevetanus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini.

Cuſtos Fontium. Abbas Nicolaus Xaverius Albinus Beneventanus, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Canonicus, Cuſtos Fontium, & Aquarum Conclavis.

Sacriſta. Abbas Joannes Franciſcus de Valentinis Presbyter Verulanæ Diœceſis cum prædicto Reverendiſſimo Epiſcopo Porphyrienſi, Sacriſta.

Auditores in Secretaria. Abbas Joſeph Levizzani Clericus Mutinenſis cum præfato R. P. D. Rivera Sac. Collegii Secretario.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magiſtro Amadeo Subſacriſta.

Medici. Joannes Thomaſi Meſſanenſis: Joannes Baptiſta Nucarini Fulginas, Medici Phyſici.

Chirurgi. Victorius Maffinus Florentinus.

Jacobus Manſuetus Romanus Aromatarius. Jacobus Antonius Boſius Mantuanus Patritius de Henricis Arpinas, ejus auxiliatores.

Barbitonſores. Joſeph de Ambroſiis Romanus. Philippus Roberti Romanus Barbitonſores. Joannes Marcellus Golt Germanus Colonien. Diœceſis. Petrus Collarelli Romanus, eorum auxiliatores.

Fabri. Joſeph Tondi Faber lignarius. Franciſcus Alfieri Faber Cæmentarius.

Franciſcus Moſſius a Morbegno Novocomenſis Diœceſis, Famulus Magiſtrorum Cæremoniarum.

Scopatores.
Petrus Tomaſi.
Joannes Antonius Stendardi.
Petrus de Franceſchi.
Remigius Valena.
Andreas Juliani.
Joannes Togniacci.
Joſeph Borſotti.
Conſtantinus Cichelli.
Baſilius Grimaldi.
Franciſcus Barberi.
Joſeph Pichignò.
Antonius Maſſi.
Paulus de la Bitta.
Cajetanus Corallo.
Joannes Baptiſta Guldoni.
Philippus Mezzarota.
Joannes Petrus Giorgi.
Gregorius Crivelli.
Auguſtinus Bianchetti.
Carolus Galli.
Petrus Valeno.
Dionyſius Sabbatini.
Paſchalis Idetti.
Joſeph Canillis.
Antonius Agniolucci.
Nicolaus Solari.
Joannes de Sanctis.
Paſchalis Guardi.
Bernardinus Scaletta.
Remigius de Bernardis.
Joſeph Albonetti.
Joannes Baptiſta Ricci.
Angelus Pozzi.
Franciſcus Zavaglia.
Joſeph Bartolini Scopatores Conclavis.

Conceduntur Privilegia Dapiferis poſtremi Conclavis. VII.

Eadem Privilegia conceſſa fuere ab Inn. XIII. Conſt. ed. 1721., Maji 18., P. 1. Et a Clem. XII. Conſt. ed. 1730., Jul. 26., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Maji 1724. An. 1.

URBIS.

Cauſa Indulti. MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios noſtros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, inſervierunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſcumque meritis exornare, ac eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos.

Dapiferi creantur Commenſales, & Notarii Apoſtol. §. 1. Motu proprio, non ad ipſorum Dapiferorum, vel alterius pro ipſis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam ſed de mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, & eos qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero

participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis vel civitatis.

Nobiles, & cives.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§. 2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscunque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarum continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium; & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, & Militibus, Nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus; liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint; etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet.

§. 5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixe-

rint,

rint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditumm, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiam matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere:

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§. 8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a molestiis.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus; ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratiosam mandat.

§. 10. Et insuper dilectis filiis Referibendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus

mandamus, ut eaſdem præſentes, & forſan alias literas ſuper præmiſſis omnibus, tam conjunctim, quam diviſim, ac pro ſingulis quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro ubique in omnibus Officiis etiam Abbreviatorum, Soliciatorum, Secretariorum plumbi, & regiſtri abſque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facien. omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obſtantibus eiſdem præmiſſis, ac de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum non ſit deventum, quibus alias per præſentes non intendimus derogare, ac regula noſtra de præſtando conſenſu in penſionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis, ac regiſtrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, & Monaſteriorium, Eccleſiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam ſacris Canonibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, Superioribus, ac perſonis, & locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, ac alias forſan in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis inter alia diſponen. quod beneficia Urbis nonniſi perſonis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expreſſe profeſſis, conferri, & commendari ſoleant, quibus omnibus, etiamſi alias pro eorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie Motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio V. M.

Et cum abſolutione a cenſuris ad effectum, &c. & in caſibus regulæ de inſordeſcentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæſito, aliiſque neceſſariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus ſit, & quod indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmiſſorum omnium, & ſingulorum major, & verior ſpecificatio, & expoſitio fieri poſſit in literis, in quibus ſingulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceſes, Patriæ, & alia requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint juxta notulam per ipſos ſeu eorum Deputatos confectam ſimul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

Tranſumptorum fides.

§. 12. Volumus autem, quod literarum ſuper præſentibus conficiendarum tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo, & manu alicujus Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Volumus autem, quod ſola præſentis Motus proprii noſtri Signatura ſufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obſtante.

Fiat V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum, pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum ſunt hæc, quæ ſequuntur.

FRATER VINCENTIUS MARIA URSINUS ORDINIS PRÆDICATORUM, nunc BENEDICTUS XIII. Romanus.

Comes .... Vitellus Beneventanus.

EPISCOPI V.

Sebaſtianus Antonius Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternenſis S. Collegii Decanus Cardinalis Tanara Sac. Congregationis Immunitatis Præfectus Bononienſis. Franciſcus Gothifredus Romanus.

Franciſcus Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Cardinalis Judice Archiepiſcopus Montis Regalis Neapolitanus. Marchio Nicolaus della Penna Sacerdos Peruſinus.

Fabritius Epiſcopus Albanenſis S. R. E. Cardinalis Paulutius Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Vicarius, ac Sacrarum Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, & Rituum Præfectus Forolivienſis. Abbas Cornelius Herculanus Clericus Forolivienſis.

Franciſcus Epiſcopus Sabinenſis S. R. E. Cardinalis Pignatellus Archiepiſcopus Neapolitanus. Abbas Baptiſta Zola Clericus ....

Franciſcus Epiſcopus Præneſtinus S. R. E. Cardinalis Barberinus S. Congregationis Aquarum Præfectus Romanus. Joſeph Sebaſtianus Fontana ex Comitibus Scagnelli Clericus Parmenſis.

PRESBYTERI XXXVII.

Jacobus tit. S. Mariæ in Via S. R. E. Cardinalis Boncompagni Archiepiſcopus Bononienſis. Julius Gabriellius Romanus.

Joſeph tit. S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Sacripantes Sac. Congregationis Propagandæ fidei Præfectus Narnienſis. Joannes Franciſcus Sacripantes Romanus.

Laurentius tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis Corſinus Florentinus. Abbas Marcellus Paſſarus Juris utriuſque Doctor Sacerdos Arianenſis.

Franciſcus tit. S. Cæciliæ S. R. E. Cardinalis Acquaviva Neapolitanus. Thomas de Vibina Sacerdos.

Thomas tit. S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Cardinalis Ruffus Epiſcopus Ferrarienſis Neapolitanus. Fr. Bartholomæus Catenaccius Eques Hieroſolymitanus Amerinus.

Horatius Philippus tit. S. Honufrii Cardinalis Spada Epiſcopus Auximanus Lucenſis. Abbas Fulvius Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus.

Philippus Antonius tit. S. Chryſogoni S. R. E. Cardinalis Gualterius Urbevetanus. Comes Hieronymus Dandinus Cæſenas.

Joſeph tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Cardinalis Vallemanus Fabrianenſis. Advocatus Franciſcus Memmius Clericus Florentinus.

Carolus Auguſtinus Tit. S. Auguſtini S. R. E.

Cardi-

Cardinalis Fabronus S. Congregationis Indicis Præfectus Piſtorienſis. Abbas Fauſtus Coſattus Clericus Senenſis.

Petrus tit. S. Marci S.R.E. Cardinalis Priolus Epiſcopus Bergomenſis Venetus. Fr. . . . Columna Eques Hieroſolymitanus Romanus.

Ulyſſes Joſeph tit. S. Crucis S.R.E. Cardinalis Gozzadinus Epiſcopus Imolenſis Bononienſis. Alphonſus Servantius. . . .

Annibal tit. S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius Archipresbyter Baſilicæ Vaticanæ, & S. Congregationis R. Fabricæ S. Petri Præfectus Urbinas. Eques Joannes Franciſcus Sempronius Clericus Urbinas.

Ludovicus tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Cardinalis Picus Epiſcopus Senogalliæ, & S. Congregationis Indulgentiarum Præfectus de Mirandula. Abbas Thomas de Vulpe Clericus Imolenſis.

Joannes Antonius tit. Sancti Caliſti S. R. E. Cardinalis de Via Epiſcopus Ariminenſis Bononienſis. Abbas . . . . Scortia.

Auguſtinus tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Cardinalis Cuſanus Epiſcopus Papienſis Mediolanenſis. Comes Ignatius Michael Crivellus Clericus Mediolanenſis.

Julius tit. S. Laurentii in Pane, & Perna S. R. E. Cardinalis Piazza Epiſcopus Faventinus Forolivienſis, Co. Fabritius Ilorinus Clericus Forolivienſis.

Antonius Felix tit. S. Balbinæ S. R. E. Cardinalis Zondadarius Senenſis. Advocatus Marius Soccinus Clericus Senenſis.

Joannes Baptiſta tit. Sanctæ Mariæ in Aracæli S. R. E. Cardinalis Buſſius Epiſcopus Anconitanus Viterbienſis. Joannes Antonius Kreayter de Corvinis Sacerdos Sardus.

Petrus Marcellinus tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Cardinalis Corradinus Setinus. Comes Virgilius Montecatinus Sacerdos Ferrarienſis.

Armandus Gaſto tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Rohan Soubize Epiſcopus Argentinenſis Gallus. Abbas Folignan Clericus.

Joannes Baptiſta e Societate Jeſu tit. S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Piſtorienſis. Advocatus Joannes Franciſcus Ingenuus Clericus Neapolitanus.

Benedictus tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E. Cardinalis Odeſcalcus Archiepiſcopus Mediolanenſis. Comes Gabriel Ferrettus Sacerdos Anconitanus.

Henricus tit. SS. Quirici, & Julittæ S. R. E. Cardinalis de Thyard de Biſſy Epiſcopus Meldenſis Gallus. Comes Franciſcus Baſchius Urbevetanus.

Innicus tit. S. Thomæ in Parione S. R. E. Cardinalis Caracciolus Epiſcopus Averſanus Neapolitanus. Dominicus Marturſus Sacerdos Neapolitanus.

Bernardinus tit. S. Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Scottus Signaturæ Juſtitiæ Præfectus Mediolanenſis. Comes Joſeph Atto de Aptis Romanus.

Joannes tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Cardinalis Patritius Romanus. Marchio Tiberius Aſtallius Clericus Romanus.

Nicolaus tit. S. Sixti S. R. E. Cardinalis Borromeus Epiſcopus Novarienſis Mediolanenſis . . . . . Cerronus.

Georgius tit. S. Agnetis extra mœnia S. R. E. Cardinalis Spinula Januenſis. Abbas Victorianus Monreſa Clericus.

Cornelius tit. S. Hieronymi Illicorum S. R. E. Cardinalis Bentivolus Ferrarienſis. Eques Petrus Franciſcus Pandulphinus Piſanus.

Joannes Franciſcus tit. SS. Petri, & Marcellini S. R. E. Cardinalis Barbadicus Epiſcopus Brixienſis Venetus. Ludovicus Tabarella Eques S. Stephani Patavinus.

Ludovicus tit. S. Mariæ Tranſpontinæ S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada Epiſcopus Cartaginenſis Hiſpanus. Andreas Retz Clericus.

Joſeph tit. S. Suſannæ S. R. E. Cardinalis Pereyra de la Cerda Epiſcopus Pharaonenſis Luſitanus. Fr. Thereſius Caſſuolus Eques Hieroſolymitanus Regienſis.

Joannes Baptiſta è Societate Jeſu S. R. E. Cardinalis Salernus Coſentinus. Abbas Franciſcus Micellus Sacerdos Rheginenſis.

Carolus tit. S. Pudentianæ S. R. E. Cardinalis Borgia Patriarcha Indiarum Hiſpanus. Abbas Joſeph Beatia Clericus.

Alvarus e Societate Jeſu tit. S. Bartholomæi in Inſula S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Epiſcopus Caſanienſis Hiſpanus. Joannes Auguſtinus Geminianus.

D. Bernardus Maria Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis tit. S. Bernardi S. R. E. Cardinalis de Comitibus major Pœnitentiarius Romanus. Abbas Dionyſius della Penna Clericus Peruſinus.

DIACONI XI.

Benedictus S. Mariæ in Via Lata primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Pamphilius Signaturæ Gratiæ Præfectus Romanus. Abbas Felix Pollaſtri Clericus Camerinenſis.

Petrus tit. S. Laurentii in Damaſo S. R. E. Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius, Archipresbyter Baſilicæ Liberianæ Venetus. Marchio Franciſcus Andreas de Monte S. Mariæ Anconitanus.

Joſeph Renatus tit. S. Gregorii S. R. E. Cardinalis Imperialis Congregationis boni Regiminis, & Diſciplinæ Regularis Præfectus Januenſis. Abbas Thomas Canſaccus Clericus Amerinus.

Laurentius tit. S. Agathæ Gothorum S. R. E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Abbas Hieronymus Petronius Canonicus Baſilicæ Vaticanæ Romanus.

Carolus tit. S. Angeli in Foro Piſcium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Franciſcus Lagarola Viterbienſis.

Curtius tit. S. Euſtachii S. R. E. Cardinalis Origus S. Congregationis Concilii Tridentini Præfectus Romanus. Abbas Martius Cincius Clericus Romanus.

Melchior tit. . . . . S. R. E. Cardinalis de Polignac Gallus. Abbas . . . . . de S. Germano Clericus.

Fabritius tit. SS. Viti, & Modeſti S. R. E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius Piſaurenſis. Abbas Joannes Franciſcus de Abbatibus Oliverius Eques S. Joannis Hieroſolymitani Clericus Piſaurenſis.

Carolus tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Cardinalis de Marinis Januenſis. Abbas Franciſcus Viſettus Patritius Alvetius Diœceſis Comenſis.

Julius tit. S. Adriani S. R. E. Cardinalis Alberonus Placentinus. Abbas Alexander Caroldus Clericus Placentinus.

Alexander tit. S. Mariæ in Coſmedin S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Abbas Joſeph Nagat, & Salinos Clericus Barchinonen.

Indicitur Jubileum Univerſale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ. VIII.

Huic ſimile Jubileum indictum fuit ab Innoc. XIII. Conſt. ed. 1721., Maji 27., P. 1. & a Clem. XII. Conſt. ed. 1730., Sep. 9., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 10. Junii 1724. An. 1.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium a neceſſitate implorandi Divinum auxilium pro ſalutari univerſalis Eccleſiæ regimine.

CUM inſcrutabilis divini conſilii altitudo humilitatem Noſtram ad Univerſæ Eccleſiæ regimen evocare, Nobiſque Vicariam ſui in Terris poteſtatem committere ſit; Nos tametſi nihil magis deſideraremus, quam, ut immen-

sam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendæ infirmitatem nostram longe imparem agnoscimus, defugere possemus, delatamque propterea dignitatem, quantum licuit, toto animo, ac sincero corde detrectaverimus, assidue Deum obsecrantes, ut calicem illum a Nobis transferret. Nihilominus ne supernæ voluntati, cui non est, qui resistat, nimium obluctari videremur, impositio Nobis jugo collum ex charitatis necessitate humiliter submisimus, firma spe, ac fiducia in Domino freti, ut qui Nobis Apostolici ministerii auctor fuit, mitteret auxilium de sancto, & de Sion tueretur Nos. Verum dum assumpti oneris Angelicis etiam humeris formidandi gravitatem serio perpendimus, miseramque temporum conditionem, ac luctuosum Christianæ Reipublicæ statum contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi Nostri, atque inter mœrores, & suspiria timemus, ne cum Regio Propheta exclamare cogamur: Veni in altitudinem Maris, & tempestas demersit me, dolemus siquidem, & graviter angimur Nos in ea tempora incidisse, quibus refrigescere charitatem multorum videmus, neque Sanctæ Dei Ecclesiæ faciem, qua multiplicatis in Regione dissidiis laceram, qua filiorum suorum excessibus deformatam sine intima animæ nostræ amaritudine intueri possumus: Non tamen deficimus animo, sed omnem spem Nostram in eum convertimus, qui sperantes in se confundi non patitur, & gratiæ suæ sustinet, ac confovet præsidio; Quod ut cum omnium Ecclesiarum, quarum Nobis credita est solicitudo, utilitate demereri, ac consequi valeamus, ad vestrum omnium, quibus curam Pastoralem impendere, preces ex pio, ac laulabili Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum more confugiendum duximus, merito confidentes Clementissimum Dominum Nostrum ad providum Ecclesiæ militantis gubernium necessario Nobis Cælestia dona largiturum, si vos Nobiscum unanimes scindatis corda vestra, & depositio peccatorum pondere revertamini ad eum, qui multus est ad ignoscendum, & orationes vestras, jejunii, atque eleemosynæ viribus roboratas ad Altare Patris misericordiarum jugiter offeratis. Accedamus ergo ad Deum in sanctitate animæ, castas, & impollutas manus ad illum elevantes. Adeamus cum fiducia ad Thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Præstabilem super hominum malitia, Dei bonitatem imploremus, ut qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confirmet quod operatus est in Nobis, nosque confortet in potentia virtutis suæ, ac repleat agnitione sua voluntatis in omni sapientia, & intellectu, effundens super Nos spiritum consilii, quo inter tot rerum, ac temporum difficultates agnoscamus, quid agere debeamus, oculisque ac mente semper in Deum intentis, quæ recta sunt, salubriter perficiamus. Hæc autem ut majori spiritus ardore, uberiorique fructus incremento fiant, Cælestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, reserare, & liberali manu erogare decrevimus.

Indictio prædicti Jubilæi.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam Dominica tertia post Pentecostes ab Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam, ad Ecclesiam Beatæ Mariæ de Vallicella nuncupat. de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximæ subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, a publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

De existentibus extra Urbem.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento, detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prærogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De navigantibus, & iter agentibus.

De Regularibus, & legitime impeditis.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jure, vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

legi

legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De publicatione Jubilæi.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

De casibus reservatis.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras, incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exposita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Junii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Fratrum Min. Discalc. strict. Observ. Castellæ Veteris. IX.

De erectione Seminariorum pro Familia Hispanica vide Innoc. XI. Const. ed. 1686. Jun. 2. P. 10., & hujus Const. ed. 1727. 3. Apr. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Junii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio d. Congregationi facta pro erectione Seminarii immediate subjiciendi Ministro Provinciali, & Definitorio juxta Constitutiones Inn. XI. de Seminariis Familiæ Hispanicæ.

NUper pro parte dilecti filii Joannis Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lectoris, ac Patris Provinciæ Fratrum Excalceatorum S. Didaci in Bethica, & Procuratoris Generalis in Romana Curia eorumdem fratrum Discalceatorum, & recollectorum Ordinis Sancti Francisci Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod cum Provincia S. Pauli Fratrum Discalceatorum hujusmodi strictioris observantiæ ejusdem S. Francisci Veteris Castellæ animabus Sanguine Arni redemptis proficere cupiens humiliter eidem Congregationi supplicasset, quatenus eidem Provinciæ unum ex illius Conventibus per fratres Diffinitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicis Missionibus unice essent dediti, facultatem erigendi concederet, cujus quidem Conventus Guardianus, aliique fratres, pariterque ipsum Seminarium strictissimis prædictæ Provinciæ Constitutionibus gubernarentur, ac Ministro, & Diffinitorio Provinciali immediate subditi essent, cui etiam competeret electio Guardiani dicti Seminarii pro tempore necnon receptio Novitiorum, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observabatur, non autem subjicerentur immediate Ministro Generali, sicut in literis fe. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo erectum esset in dicta Provincia Sancti Pauli prædictum Seminarium, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnis titulo Missionum ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia transire posset, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque alia Missionariorum etiam Regularis observantiæ Seminaria gaudebant, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Ministri Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis tamen immediata subjectione, electione Guardiani, ac receptione Novitiorum, quæ sicut præmittitur ad Ministrum, & Definitorium Provinciale spectare deberent; emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita visa relatione Eminentissimi Corsini prædicti Ordinis apud S. Sedem Protectoris, & Patri Procuratoris Generalis referente Eminentissimo Fabrono benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis fundationem prædicti Seminarii Missionariorum sibi, &

Decretum Congregationis juxta relatam petitionem an. 1723. editum.

Diffinitorio Provinciali in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ beneviso juxta formam prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus sa. me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniat. Immediata tamen Jurisdictione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservata intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provinciæ, seu Seminarii de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & superioritatibus debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis. Non obstantibus &c. Romæ 20. Augusti 1723. F. Cardinalis Paulutius. F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Procuratoris Discalc., & Recollect.

§. 1. Cum autem sicut dictus Joannes Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse privilegia, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

X.

Indicitur Universale Jubilæum Anni Sancti 1725.

Ultimum Jubilæum Anni Sancti 1700. *indictum fuit ab Innocentio XII. Const. ed.* 1699. *Maji* 17. *P.* 8. *Extat aliud Jubilæum hujus pro initio sui Pontificatus Const. ed.* 1724., *jun.* 10. *P.* 1. *Et Clem. XII. Const. ed.* 1730. *Septembris* 9. *P.* 1. *pro sui Pontificatus initio.*

Dat. 26. Junii 1724. Ann. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate implorandi cæleste auxilium, ut a SS. facilius,

REdemptor, & Dominus Noster Jesus Christus, Unigenitus Dei Filius, cujus inscrutabili providentia pariter, ac terrena omnia sapientissime disponuntur, immensam suam erga Nos bonitatem clarissimo testimonio patefecit, cum ad regimen Universalis Ecclesiæ pretioso suo Sanguine acquisitæ post diuturnam Apostolicæ Sedis vacationem, humilitatem nostram vocare, suamque in Terris Vicariam potestatem Nobis committere dignatus est. Et Nos quidem impositam Sacrosancti Apostolatus sarcinam, etsi viribus nostris longe imparem, quin etiam ipsis Angelicis humeris formidandam, suspiria inter, & lacrymas, nec tam immerentes, quam inviti suscepimus, ut Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obsequeremur. Verum, dum luctuosum Christianæ Reipublicæ, gravium malorum procellis tot per annos agitatæ, & graviorum adhuc periculis expositæ, statum attente circumspicimus, susceptique oneris magnitudinem, & rerum, ac temporum conditionem serio Nobiscum reputamus: timor, & tremor venerunt super Nos, & vigilias anticipaverunt oculi nostri, meritoque veremur, ne impendenti Nobis gravissimæ curarum moli infirmitas nostra succumbat. Non tamen concidimus animo; sed omnem pro salute crediti Nobis e Cælo Gregis laborem alacriter subire parati, in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se confundi non patitur, firmam collocamus fiduciam fore, ut qui Nobis extitit honoris auctor, ipse fiat administrationis adjutor, & virtutem largiatur, qui contulit Dignitatem. Id porro Nos a Divina Clementia supplici, devotaque humilitate assidue precari non desinimus, & ab universis etiam Christifidelibus, quibus Apostolica solicitudo a Nobis impendenda est, unanimi studio flagitari maxime cupimus; ut exoratus communibus precibus benignus, & misericors Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt fortitudinem, & robur multiplicat, brachio sancto suo confortet, ac roboret Nos, mentemque nostram lumine suæ claritatis illustret ad cognoscendum, faciendumque semper quod bonum est in oculis suis: tribuat Nobis spiritum sapientiæ, & intellectus, spiritum consilii, & fortitudinis, ut Pastorale officium salubriter exequi valeamus ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæ Sanctæ utilitatem, ac spiritualem omnium Fidelium ædificationem: præsentibus Christiani Populi necessitatibus propitius adsit: pericula propulset: hæreses, ac in Religione dissidia extirpet: Fidem Catholicam protegat, & propaget: Orthodoxis Principibus arctam, & indissolubilem animarum concordiam, Sanctæque Religionis propugnandæ, atque ab insidiis, & detrimentis liberandæ zelum præbeat: eorumque consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam, & amplificationem unire, sociare, regere, & roborare dignetur.

Præstantia Anni Sancti.

§. 1. Id autem, ut a Vobis, Dilecti Filii, ferventiori pietatis studio, uberiorique fructu peragatur, Sacros Indulgentiarum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, proferre, ac liberali manu erogare decrevimus hoc maxime opportuno tempore, quo appropinquat Annus Christiano Populo in primis optabilis, atque jucundus Sanctissimi Jubilæi: Annus universæ Catholicæ Ecclesiæ peculiari modo sacer, ac venerabilis: Annus expiationis, & veniæ, remissionis, & gratiæ, quo cunctis fidelibus ad Almam hanc Urbem nostram confluentibus, & sacra Apostolorum Limina, præscriptasque Basilicas pie, ac devote visitantibus, ut Antiquorum habet fida traditio, amplissimæ peccatorum Indulgentiæ propositæ sunt. Licet enim nulla temporis momenta decurrant, quæ Divinis non sint plena muneribus, & nunquam ad misericordiam Dei per ipsius gratiam Nobis aditus præcludatur: eo tamen Anno a Divina largitate singularia sperandа sunt beneficia, ac tanto ampliora, quanto majori fervore mentes Fidelium ad universa re-

ligiosæ pietatis opera incendi convenit, ac inflammari. Audite igitur hæc omnes Gentes, quæ orthodoxam profitemini Religionem: auribus percipite, qui habitatis Orbem, Reges terræ, & omnes Populi; Dum Nos Jesu Christi vices, quamvis immeriti, gerentes in terris, annunciamus Vobis, & evangelizamus Annum Domini placabilem, Annum redemptionis, & veniæ peccatorum, ac pro paterna, qua cunctos Christifideles in Domino complectimur, charitate, vos omnes ad jucundissimam Sacrosancti hujus Jubilæi solemnitatem concelebrandam vocamus, ac excitamus. Quod si olim quinquagesimus Annus ex Divina ordinatione a filiis Israel summo plausu, & incredibili gaudio excipiebatur; quanto magis decet Christianum Populum sacro Jubilæi anno recurrente gaudere, ac lætari. Non enim, ut quondam Judaica Natio, ad distractorum prædiorum recuperationem, sed ad æternæ possessionem hæreditatis invitamur: non a colendæ terræ laboribus eximimur, sed fructus, quos Christi Domini, Deiparæ Virginis, & Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipimus; non a pecuniarum debito, vel ab humana servitute, sed a peccatorum vinculis, & pœnis absolvimur; non ab exilio terrenam Patriam repetere Nobis licet; sed ad cælestem illam Patriam, unde exulantes in hac lacrymarum valle misere pererramus, tutum nobis iter præmonstratur, & panditur.

Indictio præd. Anni cum forma lucrandi Indulgentias.

§. 2. Quod itaque vetus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetudo, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum exempla Nos admonent, illorum vestigiis inhærentes, eorumque pium, ac saluberrimum institutum retinentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium assensu, universalis, & maximi in hac Alma Urbe nostra Jubilæi celebrationem in Annum proximum millesimum septingentesimum vigesimum quintum a primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & per totum Annum ipsum finiendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quanto maximo possumus cordis nostri gaudio, & exultatione, ad ipsius Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, ac totius Christiani Populi sanctificationem indicimus, & promulgamus. Quo sane Jubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Joannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die per triginta continuos, aut interpolatos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis; si vero Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltem dies devote visitaverint, & pro Sanctæ Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, ac totius Christiani Populi salute, & tranquillitate, plenas ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam misericorditer in Domino concedimus, ac impertimur. Et quoniam contingere potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, ægritudine, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac nequidem fortasse inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas visitare nequeant: Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere pœnitentes & confessos prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, acsi dictas Basilicas diebus a Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Invitatio ad Annum S., & hortatio ad pia opera.

§. 3. Impigra igitur, piaque devotione, Filii dilectissimi, & alacri animo suscipite annunciati Vobis Anni Sancti celebritatem, quem ideo religiosa ejusmodi appellatione Majores, ut nostris, insignivere, quia Divino cultui, Sanctorum operum exercitationi specialius dicatus est. Alatur esuriens, vestiatur nudus, adjuvetur oppressus, foveatur ægrotus. Odia transeant in dilectionem, inimicitiæ convertantur in pacem, tranquillitas extinguat iram, mansuetudo remittat injuriam, jejunium carnis desideria conterat, oratio spiritum a terrenis rebus avocatum in cælestium contemplatione defigat, & ad amorem, ac spem immortalium gaudiorum attollat. His porro Christianarum virtutum exemplis, & bonorum operum meritis instructi ad hanc Sanctam Civitatem, tot Sanctorum Martyrum memoria inclytam, ac Beatorum præsertim Apostolorum Ecclesiæ Principum, doctrina eruditam, & glorioso sanguine consecratam, religiosa animi alacritate concurrite. Festinate ad Locum, quem elegit Dominus: ascendite ad hanc Hierusalem novam, unde ab ipso Ecclesiæ nascentis exordio Lex Domini, & Lux Evangelicæ veritatis in universas Nationes effluxit: Urbem tot, tantisque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut Civitas Sacerdotalis, & Regia in superbiam sæculorum posita, Civitas Domini, Sion Sancti Israel, jure optimo prædicetur. His vere confitebimini Deo in Ecclesia magna, in populo gravi laudabitis eum. Quandoquidem hæc ipsa Catholica, & Apostolica Romana Ecclesia, per Sacram Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, Mater est cunctorum credentium, fida Divinitatis Interpres, & Magistra omnium Ecclesiarum. Hic intemeratum fidei depositum, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic Claves Regni Cœlorum, & summa ligandi, atque solvendi potestas, hic demum inexhaustus ille Thesaurus Ecclesiæ Sacrarum Indulgentiarum, cujus dispensator est Romanus Pontifex, custoditur.

Votum pro prospero itinere & reditu hæreticorum ad Catholicam Ecclesiam.

§. 4. In viam pacis, & prosperitatis dirigat gressus vestros Omnipotens Dominus, & tribuat Vobis iter prosperum, tempusque tranquillum, quatenus cum salute, & gaudio pervenire possitis ad Pastorem Vobis in Terris divinitus constitutum, ut qui unum corpus sumus in Christo, unanimes glorificemus Deum, ac in Sanctæ Ecclesiæ unitate, & Communione invicem collætemur. Utinam vero comites sese vobis adjungerent, & sacram hanc peregrinationem una vobiscum aggrederentur Filii olim nostri, nunc autem desertores, & transfugæ, quorum Progenitores, veterum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum tempore, ad Sanctam ejusmodi celebritatem ex omni Populo, & Natione frequentissimos convenisse antiqua monumenta testantur. Nihil enim Nobis optatius, neque jucundius accidere posset, quam ut ipsi ad fidem Patrum suorum, a qua infeliciter cum manifesto æternæ salutis discrimine desciverunt, reverterentur, adeoque Nobis paterni amoris in sinu eos excipere, & pari Pontificiæ charitatis sensu complecti liceret. Qua ratione, & miserum errantium statum jugibus lacrymis deflemus, & pro Pastorali nostra solicitudine assiduis, enixisque votis a Divina Clementia flagitare non desistimus, ut ipsis veritatis suæ lumen ostendere non dedignetur, quatenus hæretica pravitate deposita orthodoxam suscipiant Religionem, abruptoque divisionis laqueo, Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, extra quam non est salus, unitatem, & communionem sincero corde amplectantur.

Præceptum Locorum Ordinarii, ut annuncient annum S. & doceant modum Indulgentias consequendi.

§. 5. Vos autem, Venerabiles Fratres Nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in consortium nostræ solicitudinis advocati, Pastores, & Magistri populorum, nunc potissimum exaltate, quasi tuba, vocem vestram annunciate Dominico Gregi tempus acceptabile, dies æternæ salutis, Annum ad redimenda peccata, ad salvandas animas institutum, ut sancti-

ficetur, & Divina opitulante gratia disponatur ad ea cælestia munera rite suscipienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ destinavit. Docete omnes, si unquam alias, nunc maxime oportere, ut abjiciant opera tenebrarum, & induantur arma lucis; Vitia fugiant, Virtutes sectentur, & unusquisque recedat a via sua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. Docete insuper Sacros Indulgentiarum thesauros consequendi spem omnem inanem esse, nisi contrito, & humiliato corde unusquisque se præparet, & congruis Christianæ pietatis operibus Divinam misericordiam sibi propitiare contendat. Qui vero substantiam hujus Mundi habent, Vobis admonentibus, discant facere sibi amicos de mammona iniquitatis; Pauperum inopiæ subveniant, & Peregrinos præcipue Romam venientes subsidiis adjuvent, hospitio excipiant, omnibusque humanitatis, & Christianæ Charitatis officiis prosequantur. Omnes autem (quod vetus Ecclesiæ consuetudo, Apostolica voce laudata, Nos admonet) orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut Omnipotens Deus, Rex Regum, & Dominus Dominantium, illis plenam in utroque homine felicitatem, & pacem, veramque concordiam largiri dignetur. Eos porro, qui sacram hanc peregrinationem susceperint, paternis adhortationibus, & monitis instruite, qua cordis devotione, & modestia, quave fraternæ pacis observatione ubique se gerere debeant, ut Christi bonus odor sint in omni loco: Non seculi curiosa sectentur; non vanis intendant fabulationibus, sed Divinarum rerum colloquiis, hymnis etiam, & canticis spiritualibus viarum labores, & incommoda levare studeant. Avertant in itinere oculos suos, ne videant vanitates, nec illicitis cupiditatibus, aut secularibus desideriis a susceptо pietatis proposito se avocari patiantur. Sic bonas faciant vias suas, & ambulantes in semitis justitiæ digni fient Angelo Dei Comite, ad hanc S. Civitatem cum exultatione deduci, ubi adorabunt Dominum in Atrio Sancto ejus; Intrabunt portas ejus in confessione, portas Justitiæ, quibus facilis ad Divinam misericordiam præstatur accessus, & ad cælestium benedictionum thesauros acquirendos felix aditus aperitur. In omnibus autem, Venerabiles Fratres, præbete vos ipsos, & omnem Clerum exemplum bonorum operum, & formam Gregis ut vestræ virtutis, ac religionis veluti sale, cæteri condiantur; Dumque in Vos, tamquam in speculum, oculos conjiciunt, ex actionibus vestris sumere possint, quod imitentur.

Admonitio Potentatibus, ut opem suam conferant.

§. 6. Postremo Charissimos etiam in Christo Filios Nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos hortamur; & in Domino obsecramus, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab Eo, per quem Reges regnant acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam promovendam, & Sanctam ejus Ecclesiam propugnandam, pio zelo excitentur; præcipue vero Venerabilium Fratrum Nostrorum Episcoporum, & Superiorum Antistitum Pastoralem sedulitatem, ac vigilantiam adjuvent, & a suis quoque Magistratibus, ac Ministris adjuvari mandent. Maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla perditorum hominum vexatione perturbentur; Sed hospitalibus Domibus, & publicis hospitiis amanter excepti, & commeatu, rebusque ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in Patriam revertantur.

§. 7. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi propitium reddent, ut diu in terris felicem, & tranquillam vitam agant, ac demum in æterna Tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Clausulæ.

§. 8. Ut vero præsentes literæ ad Omnium Fidelium, quibuscumque in locis existentium, notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus adhiberi fidem, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Indictionis, promulgationis, Concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., Sexto Kalendas Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA
De Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco ✠ Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicationes Anni Sancti.

Anno a Nativitate Domini Millesimo Septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero vigesima nona Junii Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Benedicti Divina providentia PP. XIII. anno primo, præsentes literas Apostolicas in Atrio Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ de Urbe, adstante Populo, legi, & solemniter publicavi.

Ego I. C. Archiep. Amasenus Abbreviator de Curia.

Anno a Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero 29. Junii Pontificatus SS. D. N. Benedicti Papæ XIII. Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum, ut supra, publicatæ, ad valvas ejusdem Basilicæ affixæ fuerunt, ac eædem postea publicatæ in Basilicis S. Pauli, Lateranensi, & Sanctæ Mariæ Majoris, & ad earum valvas affixæ fuerunt, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per Nos Joannem Trifellium, & Joannem del Re SS. D. N. Papæ Cursores.

Petrus Romolatius Mag. Curs.

Iterum eisdem anno, & Indictione, die vero decima septima Mensis Decembris, Dominica tertia Adventus Domini, Pontificatus præfati Sanctissimi Domini Nostri Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ apud Portam Majorem Palatii Pontificii Vaticani lectæ, & publicatæ fuerunt per Nos infrascriptos Subdiaconos Apostolicos.

Joannes Benedictus Gentilott. Sac. Rotæ Auditor.
Federicus Cornelius Sac. Rotæ Auditor.

Eisdem vero, Indictione, & die, supradictæ literæ Apostolicæ præ foribus Basilicarum Sanctorum Petri, & Pauli, necnon Lateranensis, & Liberianæ, prout ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, &

Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliisque locis consuetis Urbis publicatæ, & affixæ de more fuerunt per Nos Joannem Trifelium, & Joannem del Rè SS. D. N. Papæ Cursores.

Idem Trifellius Curs. Mag.

XI. Conceditur Indulgentia plen. perpet. visitantibus Ecclesias Monasteriorum Ordinis Cisterciensis die festo S. Stephani Tertii Abbatis Cistercii.

De Indulgentiis totius Ordinis Cistercien. & Monasteriorum Germaniæ Super., Monachis Provinc. Silesiæ communicatis vide Clem. XI. Const. ed. 1716. Oct. 8. P. 16. De confirmatione omnium Privilegiorum totius Ord. vide Const. ed. 1728. Januarii 25. P. 5.

Dat. 4. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris, Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Generalis pro concessione dictæ Indulgentiæ. §. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die festo S. Stephani Tertii Abbatis Monasterii Cistercii, & ejusdem Ordinis legislatoris a primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio prædicta.

Clausulæ. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XII. Suspenduntur quæcumque Indulgentiæ, vertente Anno Universalis Jubilæi Millesimo Septingentesimo Vigesimo Quinto.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const. ed. 1724. Junii 26. P. 1.

Dat. 6. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis suspensionis. CUm Nos nuper Sancti Jubilæi celebrationem a Vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & usque ad finem sequentis anni duraturam universo Populo Christiano, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Joannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas visitaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris desuper confectis literis plenius continetur; Cupientes ut Christianæ Nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe nostra in Fidei, ac Religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu Basilicas prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo, visitent, & frequentent multorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & Indulta absolvendi, etiam a casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam Secularibus, quam quorumvis, etiam Mendicantium Ordinum Regularibus personis, Coronisque, Granis, Imaginibus, & Numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna, fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessas, & concessa, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate, de eorundem Fratrum consilio, & assensu, ac potestatis plenitudine, suspendimus, & suspensas, ac suspensa esse declaramus, easque, & ea, eodem anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ, quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi, Indulgentiæ sive publice, sive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus,

Suspensio prædicta Indulgentiarum.

Clausulæ derogatoriæ.

& for-

& formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, & ex quibuſvis cauſis conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod ſub ſimilibus, vel diſſimilibus ſuſpenſionibus nequaquam comprehendantur, niſi de illis ſpecialis, & individua mentio fiat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad affectum præmiſſum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et quia difficile nimis eſſet præſentes quocumque ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis, etiam impreſſis Notarii publici manu, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem in judicio, & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſuſpenſionis, declarationis, Decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo quarto, Pridie Nonas Julii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XIII. Declaratur, & ampliatur Conſtitutio Innocentii XII. de exemptione Præſulum Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apoſtolicæ debitis, cum quibuſdam Ordinationibus.

Laudata Conſtitutio ed. fuit 1693. *Jan.* 30. *P.* 3. *Et hac de re vide Pii IV. Conſtit. ed.* 1564. *Nov.* 25. *P.* 5.

Dat. 11. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus officium humilitati noſtræ Divina diſpenſatione commiſſum ſalubriter exequi ſatagentes ad ea potiſſimum, per quæ Eccleſiarum quarumcumque decori, commodis, ac utilitati proſpicitur, providoque conſilio ad illarum favorem diſpoſita a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ſarta, tecta, ac inviolata cuſtodiuntur, vel etiam, ubi rerum, locorum, ac temporum conditio ita poſtulet, declarantur, & ampliantur, Paſtoralis ſolicitudinis noſtræ curas libenter convertimus, ſuſceptique Miniſterii partes propenſa charitate deſuper interponimus, prout omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, expedire in Domino arbitramur.

Epitome præd Conſtitutionis Innocentianæ.

§. 1. Sane alias felic. record. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor noſter animo ſecum reputans in Regno Neapolitano ingentem extare numerum Metropolitanarum Cathedralium, & aliarum quibus Prælati inferiores ſeu dignitates quaſi Epiſcopalem juriſdictionem, ſeu Ordinariorum jura habentes præſunt, Eccleſiarum, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quum Dei Domus expoſceret, majeſtate, & eleganti ſtructura, necnon decenti ſupellectile Sacra, & Miniſtris Eccleſiaſticis ſufficientibus, ac idoneis, cæterique Divino cultui neceſſariis ob earum inopiam, vel non opulentiam, ut plurimum deſtitutarum: ſimulque conſiderans multiplices anguſtias, & graves moleſtias, quibus Venerabiles Fratres earumdem Eccleſiarum Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & aliquando etiam in extremis laborabant, a Subcollectoribus ſpoliorum, ſub prætextibus aſſecurandi jura ad Cameram noſtram Apoſtolicam pertinentia, identidem vexari, ac perturbari conſueverant: a ſpolio, & quocunque alio jure ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ exigendi, & percipiendi pecunias, res, effectus, mobilia, ſe moventia, & alia bona, etiam ſtabilia, cujuſcumque pretii, valoris, ſpeciei, qualitatis, & quantitatis per memoratos Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni ex redditibus ſuarum Eccleſiarum quomodocumque acquiſita, necnon fructus naturales a ſolo ſeparatos, & civiles tempore mortis perceptos, ſeu exactos ex redditibus præfatarum Eccleſiarum, etiam inconſumtos, & incommixtos, non tamen pendentes, ſeu inexactos, ex ſpeciali dono gratiæ, perpetuis futuris temporibus, dictos Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omnino exemit, & liberavit ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmiſſa omnia, & ſingula ad antedictas Metropolitanas, aliaſque Cathedrales, & reliquas, quibus ipſimet Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ſeu Prælati inferiores præfuerint, illiſque non indigentibus quibus ipſimet Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ſeu Prælati inferiores præfuerint, illiſque non indigentibus ad Parochiales Eccleſias eorum Regimini commiſſas ſpectare, ac ad earumdem favorem, beneficium, & utilitatem prorſus cedere, converti, & erogari deberent; pluraque alia ſtatuit, atque diſſolvit, quæ in Conſtitutione a memorato Innocentio Prædeceſſore deſuper edita anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo tertio, tertio Kalen. Februar., Pontificatus ſui anno Tertio, quæ incipit -- *Inſcrutabili* -- plenius, ac uberius continetur.

An in ipſi comprehenderentur Præſules extra Diœceſim decedentes, addubitatum eſt.

§. 2. Cum autem, ſicut accepimus poſtquam ejuſmodi Conſtitutio promulgata fuit, debitæque executioni demandari cœpit, Dilecti filii prædictæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Theſaurarius Generalis, & Commiſſarius itidem Generalis, necnon ſpoliorum in memorato Regno Neapolitano Collectores, & Subcollectores, prætenderint ſub eadem Conſtitutione minime comprehendi, nec comprehenſa cenſeri debere ſpolia bonorum, & fructuum quorumcumque, ſpectantium ad Archiepiſcopos, Epiſcopos, & alios Præſules inferiores decedentes extra fines Eccleſiarum, & Diœceſum, apud quas perſonalem reſidentiam facere tenebantur; Eo quia præfatus Innocentius Prædeceſſor in antedicta Conſtitutione non modo expreſſe, quemadmodum opus erat, non derogaverit, ſed nec ullam prorſus mentionem fecerit literarum Apoſtolicarum rec. mem. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris etiam noſtri, quarum initium eſt -- *In ſuprema* -- editarum anno Incarnationis Dominicæ 1564. VII. Kalendas Decembris, Pontificatus ſui anno Quinto, quibus bona omnia ad Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ac alios quoſcumque Beneficiatos, extra reſidentiam defunctos pertinentia, tanquam ſpolia, ad Cameram Apoſtolicam legitime ſpectare aperte decernitur, & cavetur; adeoque cum poſt obitum memorati Innocentii Prædeceſſoris nonnulli Archiepiſcopi, & Epiſcopi præfati Regni Neapolitani extra reſidentiam ex hoc ſeculo migraverint, & in controverſiam vocari contigerit, an eorum bona ſpolio ſubjici deberent, diſcuſſo rite, ac ordine dubio in Congregatione noſtra ſpoliorum nuncupata, reſolutiones prodierint eidem Cameræ favorabiles, & in executionem ejuſmodi reſolutionum in præfatis caſibus ſpolium ſubinde factum, ac prædictæ Cameræ re ipſa applicatum fuerit.

Cauſæ præſentis Declarationis, & ampliationis.

§. 3. Nos itaque animadvertentes memorato Innocentio Prædeceſſori in præfata Conſtitutione non aliam fuiſſe mentem, atque Conſi-

lium

lium, nisi ut Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum angustias sublevaret, quæ nobis etiam ipsis abunde notæ sunt, atque perspectæ, cum in eodem Regno non modo nati, ac diu versati simus, verum etiam ibidem, dum Cardinalatus fungeremur honore, Sipontinæ primum, ac deinde Beneventanæ, Metropolitanis Ecclesiis, priori scilicet per triennium, & posteriori triginta octo circiter annorum spatio, quousque ad Apostolicæ Dignitatis fastigium Divina Clementia nos extulit, præfuerimus: & potissimum opportune provideret, ea quæ Sacris supellectilibus, & reparationibus indigerent, congruumque subsidium ab earum Prælatis viventibus non accepissent, saltem post illorum obitum ex eorum bonis juvari, reparari, ornari, rebusque ad Divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; ac proinde æquum esse censentes, ut nullum in hac materia constituatur discrimen inter Prælatos extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minime debeat Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in eadem Innocentiana, Constitutione principaliter consideratum, atque Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifeste colligitur, propositum in primis fuit; Hinc igitur est, quod nos omnem de cætero controversiarum, ac litium occasionem e medio auferre, præfatarumque Ecclesiarum quieti, & tranquillitati, & commodo, quantum in Domino possumus, consulere cupientes,

Declaratio, & ampliatio præd. ex motu proprio pro Præsulibus extra Residentiam decedentibus.

Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Nobis attributæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, decernimus, & declaramus memoratas literas Apostolicas Innocentii Prædecessoris suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, & executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolitano, perpetuis futuris temporibus, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos supradictos extra residentiam obire contigerit; & quatenus opus sit, easdem literas Apostolicas ad omnes, & singulos ejusmodi, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus extendimus, & ampliamus; præfatisque Pii IV. Prædecessoris de spoliis Prælatorum, & Clericorum extra residentiam decedentium, ac omnibus aliis aliorum Romanorum Pontificum, si quæ sint Constitutionibus, etiam peculiari, & individua nota dignis, ea tantum parte, in qua præsenti nostræ Constitutioni adversari dignoscuntur, illis alias in sua firmitate, ac robore permansuris, specialiter, & expresse, ac amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus.

Ordinationes præd.

§. 4. Per præsentes tamen casibus, qui hucusque evenerunt, normam præscribere, & spolia hactenus facta, dictæque Cameræ Apostolicæ in executionem resolutionum memoratæ Congregationis spoliorum, ut præfertur, applicata irritare, seu revocare non intendimus; quin etiam ea legitime facta, & recte applicata fuisse decernimus, & sancimus, mentemque, ac voluntatem nostram esse, ut hæc nostra dispositio in futuris tantum casibus locum habeat, & observetur, expresse declaramus.

Ex Spoliis fiant Dotes applicandæ duntaxat Ecclesiarum Fabricæ a Præsule cum Capituli consilio.

§. 5. Præterea cum ob rationes superius expositas probe compertum, exploratumque habeamus antedictas Archiepiscopales, Episcopales, & alias præfati Regni, quæ ab inferioribus Prælatis reguntur, Ecclesias (excepta tantum Metropolitana Beneventana, cui nos ipsi, regiminis nostri tempore, Dotem annui redditus mille ducatorum monetæ ejusdem Regni ex propriis nostris pecuniis in fundis, & Capitalibus fructiferis pro perpetua illius fabricæ reparatione, ac manutentione constituimus, & assignavimus), omni penitus carere dote, fundo, seu alio congruo subsidio, cujus annuo proventu illarum ædificia opportune reparari, & conservari, ac ubi necessitas id exposcat, etiam reædificari, pristinumque in statum restitui valeant; ac propterea, æquum justumque, immo etiam necessarium existimemus, ut miseræ earum conditioni, & indigentiæ aliquo modo prospiciatur; motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, sancimus, & decernimus, ac insuper in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut ex spoliis, quæ memoratis Præsulibus dicti Regni tam in Residentia, quam extra eam, ut præfertur, decedentibus, nemine prorsus excepto, in posterum fieri contigerit, quidquid in reparationem Ecclesiarum, aut alios pios, & necessarios in prædicta Innocentiana Constitutione, præscriptos usus, vel in alia a defunctis Præsulibus, juxta facultatem illis in eadem Constitutione traditam, designata pia, & congrua opera erogatum expensumque non fuerit, a Successoribus eorumdem Præsulum, cum suorum Capitulorum scientia, & consilio, ex integro inveniatur, & collocetur in fundis, seu Capitalibus tutis, securis, atque fructiferis pro Dote Fabricæ singularum Ecclesiarum prædictarum, ac ejusmodi Dotium annus proventus non in alium usum, quam reparationis, & manutentionis Fabricæ earumdem Ecclesiarum ab uniuscujusque Præsulibus, cum scientia pariter, & consilio suorum Capitulorum, in occurrentibus casibus, erogetur: Et quotiescumque dictas Ecclesias reparatione non indigere constiterit, annui etiam fructus, & fructuum fructus Dotium prædictarum in aliis Fundis, & Capitalibus tutis, atque fructiferis eodem prorsus modo reinvestiantur, & collocentur, ad hoc, ut ipsæmet dotes majora in dies, benedicente Domino, suscipiant incrementa, adeoque earum redditus supportando reparationis Fabricæ ipsarum Ecclesiarum oneri satis esse possint. Quæ sane reinvestimenta pro Dote Fabricæ earumdem Ecclesiarum nedum utiliora, sed magis etiam consentanea, atque conformia intentioni memorati Innocentii Prædecessoris fore arbitramur, quam si quidquid supererit ex prædictis spoliis, in emptionem supellectilis voluptuosæ, vel non necessariæ, vel Ecclesiæ qualitatem excedentis, quemadmodum hactenus ob male intellectam prædictæ Constitutionis mentem non semel eveniisse comperimus, erogaretur. Cæterum super præmissis omnibus, ac præsertim super iis, quæ rectam, & fidelem præfatarum Dotium administrationem respicient, eorumdem Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum inferiorum, atque etiam Capitulorum conscientiam districte oneramus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod supradicti, & alii quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter obser-

observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Thesaurarium Generalem, & Præsidentes Clericos, Congregationem Spoliorum nuncupatam, nostrum, & Sedis Apostolicæ in dicto Regno Neapolitano pro tempore Nuncium, & Collectorem, aliosque quoscumque qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus quibuscumque, ac præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus intra certum inibi expressum tempus exhibendis, & registrandis, itaut easdem præsentes literas ibidem exhiberi, & registrari nunquam necesse sit, aliisque quibuscumque Apostolicis, & in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum præfatarum, ac Nunciaturæ Neapolis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Statutis, Decretis, usibus, stilis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, & Indultis, ac Literis Apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & irritantibus, aliisque Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, ampliationis, extensionis, mandati, sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, quinto Idus Julii Pontificat. nostri Anno Primo.

Instituitur Promotor Generalis Fisci pro patrocinio Causarum Curiarum Ecclesiasticarum. XIV.

Clementis XI. Const. edit. 1705. Januarii 21. P. 5. deputatur Vices-gerens Judex privativus omnium Causarum Domus Catechumenorum, & Neophitorum Urbis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Julii 1724. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis Motus proprii.

AVendo Noi molto bene considerato, ed anche coll'esperienza quando eravamo in *minoribus* riconosciuto di qual peso insoffribile fosse alli Prelati Ecclesiastici Secolari, e Regolari il dover sostenere in questa Curia Romana le Liti, e Controversie, che dalli Rei Inquisiti si introducono con ricorso, o appellazione dalli loro Decreti, e Giudicati, talmente che li più di essi per non soggiacere a tali dispendj, che ridondano in pregiudizio delle Diocesi, e de' poveri Diocesani, e delle Religioni respettivamente lasciano correre le Cause indifese nelle seconde, ed in altre ulteriori istanze, da che ne deriva, che non dandosi alli Giudici per parte delle Curie quelle necessarie Informazioni riesce spesso alli Delinquenti di estorcere le assolutorie sentenze in publico detrimento della Giustizia, e con scandalo di quelli, che bene informati della verità nelle Diocesi, e nelle Religioni vedono andare impuniti li delitti, provenendo da ciò la perseveranza de' Cattivi nel male, e la sovversione de' Buoni dal ben vivere. Onde fù sempre da Noi sommamente desiderato di vedere dato opportuno riparo a tali pernicioſe conseguenze eversive del buon costume, e della Disciplina Ecclesiastica, per mantenimento di cui devesi ogni Superiore con tutto studio, e vigilanza impiegare. Quindi è, che essendo piaciuto alla Divina Providenza di elevarci, abbenche senza alcun nostro merito, al Supremo Apostolato, e riconoscendo Noi essere parte dell' obligo della nostra Pastoral sollecitudine l'invigilare affinche col castigo delli Delinquenti gl' altri s'emendino, e si sradichino li vizj, che sono infettivi de' buoni, abbiamo, dopo una matura considerazione, determinato di dare il dovuto rimedio all' enunciate pernicioſe conseguenze con liberare li Prelati, e Superiori Secolari, e Regolari dal dispendioso peso di promovere in questa Curia le ragioni Fiscali in difesa de' loro Giudici, provedendo perciò alli medesimi di Ministro capace d'integrità, e di sperienza, che come Promotore Fiscale Generale debba per le sudette Curie Ecclesiastiche dedurrre in Giudizio le ragioni, e fare tutto ciò, che per una buona, e Canonica difesa, sarà necessario, ed opportuno.

Institutio prædicti Promotoris.

§. 1. Volendo dunque ridurre ad effetto questa nostra determinazione di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta creamo, istituimo, e stabilimo in perpetuo l'Offizio di Promotor Fiscale Generale per le sudette Curie Ecclesiastiche, che debba essere esercitato da Persona da deputarsi da Noi, e da' nostri Successori, la quale abbia le sopra enunciate qualità per impiegarle con tutta l'attenzione nella difesa, e patrocinio nelle Cause Criminali per le Curie Ecclesiastiche sudette, che sono state introdotte, ed ancora si trovano pendenti, e che in avvenire s'introdurranno in grado d'appellazione, o ricorso avanti li Tribunali, e Congregazioni competenti di questa nostra Città di Roma. Ed affinche il Promotor Fiscale Generale sudetto possa, e debba con

Cui assignantur 25. scuta menstruatim.

tutta

tutta l'attenzione applicarsi a questo suo impiego gli destiniamo, & assegnamo per sua provisione, ed emolumento mestrui scudi venticinque da pagarseli di Mese in Mese dalla nostra Camera Apostolica, con ordine, e mandato del nostro Tesoriere, della qual provisione vogliamo, che debba restar contento, senza che possa pretendere dalli Prelati Secolari, o Regolari alcun' altra recognizione a titolo, e per ragione di onorarj per le sue funzioni, e fatiche se non che le pure spese per il porto delle Lettere, talmente che facendo altrimente debba esser soggetto alle pene anche gravi, e gravissime a nostro arbitrio, e delli nostri successori. E perche la nostra intenzione è, che per un efficace, e valido patrocinio delle sudette Cause goda il Promotor Fiscale Generale di tutti quelli mezzi necessarj, ed opportuni, che godea il Procurator Generale del Fisco, e della nostra Camera Apostolica, vogliamo, ed ordiniamo, che debba intervenire, ed assistere nella Congregazione Criminale dell' Uditor Generale della medema nostra Camera Apostolica, nel di cui Tribunale specialmente si sogliono agitare, e giudicare simili Cause. Volendo parimente, che si debbano communicare gratis al detto Promotor Fiscale li Processi, e tutti gl'atti come appunto si communicano al Fisco, siccome eseguire gratis le Citazioni, come s'eseguiscono per l'istesso Fisco, e che alle spese necessarie delle Copie, e Stampe delle Scritture tutte facienti per dette Cause proveda la nostra stessa Camera Apostolica nella forma appunto, e secondo, che si pratica per il sudetto Fisco dal nominato Procurator Fiscale Generale. Et acciò che detto Promotor Fiscale sia udito in qualsivoglia atto, vogliamo, che debba essere in tutte, e singole sudette Cause citato in Giudizio con sottoscrivere esso le Citazioni nel modo, e forma, che si sottoscrivono dal detto Procurator Fiscale, talmente che non essendo sottoscritta alcuna Citazione, nè citato detto Promotore sia l'atto soggetto al vizio di nullità per difetto di Citazione. Dichiarando però, che il presente nostro Moto proprio in tutte, e singole parti quivi disposte debba aver luogo solamente in quelle Cause nelle quali si faranno l'istanze in nome delli soli Promotori Fiscali, per debito del loro officio, e non già quando instassero in Giudizio, e volessero allegare, e scrivere in difesa delle proprie ragioni gl' aderenti al Fisco, talmente, che in questi casi non dovrà il' detto Promotor Fiscale Generale esser tenuto ad alcuna opera, nè la nostra Camera Apostolica soccombere a veruna spesa, ne alcun' altro sentire qualsifia peso, o incommodo.

Necnon eadem fere jura Procuratoris Gener. Fisci.

Exceptio nonnullarum Causarum.

Clausulæ.

§. 2. Vogliamo per ultimo, e decretiamo, che la Congregazione delli Vescovi, e Regolari, e l'Uditore Generale della nostra Cam. Apostolica debbano respettivamente invigilare per la piena osservanza di tutto quello, che viene da Noi disposto, e ordinato nel presente Moto proprio, e che questo da registrarsi per gl' atti del sudetto Uditore della Camera, e del Notaro della medema Congregazione de' Vescovi, e Regolari nelli suoi Libri, abbia in ogni tempo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione, e contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione, ne qualsivoglia difetto, benchè degno d'espressa, speciale, ed individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, o giudicare, dichiarando nullo, ed irrito tutto ciò, che da qualunque persona in contrario scientemente, o ignorantemente si facesse, o s'attentasse non ostanti quanto a tutte, e singole cose premesse, che non ci siano stati citati, ne sentiti chi vi avesse, o potesse avere interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, le facoltà, e Privilegj conceduti a tutti li sopradetti, la Bolla della riforma di Paolo V., ed ogni, e qualunque altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica de' nostri Predecessori, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, e Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto per l'effetto sudetto, e per questa volta sola pienamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà, e mente.

Dato dal nostro Palazzo Apostol. Quirinale questo di 12. Luglio 1724.

Benedictus PP. XIII.

Declaratur Mens Pontificis circa Jubilæum initio sui Pontificatus indictum. XV.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const. ed. 1724. Junii 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Refertur Jubilæum præd.

NUper per alias nostras in simili forma Brevis die 10. Junii proxime præteriti expeditas, ac in locis solitis, & consuetis Almæ Urbis nostræ affixas literas, ut devotionem vestram ad divinam opem initio nostri Pontificatus pro salubri Ecclesiæ Catholicæ regimine nobiscum implorandam excitaremus, vobis omnibus, & singulis tam in eadem Urbe, quam extra eam degentibus confessis, & sacra Communione refectis, aliaque pietatis opera in ipsis literis præscripta peragentibus, plenissimam omnium peccatorum vestrorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias concedi consuevit, auctoritate Apostolica concessimus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ecclesiarum Prælatis, atque Ordinariis Locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, mandavimus, ut cum dictarum literarum transumpta, aut exempla etiam impressa accepissent, illa statim per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicarent, & publicari facerent, & alias, prout in literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ sequentis declarationis.

§. 1. Cum autem Nos probe agnoscentes Pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ Fidei, fine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda potissimum sitam esse, ac propterea licet memoratæ literæ universis Christifidelibus, quos gerimus in paterni affectus visceribus, inscriptæ, ac directæ fuerint, illarumque publicatio Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, Ordinariis, cæterisque personis supradictis demandata sit, ut præfertur, animo tamen fuerimus maxime alieni ab iisdem literis inscribendis, ac dirigendis, earumve publicatione, sive executione demandanda illis, qui a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communione Ecclesiastica separati reperiuntur; nihilominus omnem dubitandi occasionem removere, vosque de nostra in præmissis mente, ac voluntate certiores red-

Declaratio præd. qua notum fuit Jubilæum respexisse fideles tantum, ejusque exequutionem demandatam fuisse legitimis Pastoribus.

dere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, vobisque omnibus, & singulis notum, palamque facimus nostræ intentionis nullatenus fuisse literas præfatas inscribere, ac dirigere, earumque publicationem, seu executionem committere illis, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ Communio Ecclesiastica existit, & si dictas literas per eos, qui ab ejusmodi Communione separati sunt, publicari, seu executioni demandari contingat, vel forte jam contigerit, vobis auctoritate præfata harum serie denunciamus id contra mentem, voluntatem, ac intentionem nostram esse, ac fuisse, quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmiter inhærentes, sicuti semper, benedicente Domino, inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

§. 2. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ. §. 3. Non obstantibus literis prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, vel Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii Pontificatus nostri Anno Primo.

XVI. Conceditur Indulgentia plen. perp. visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromæi dicti Ordinis dum vixit Protectoris.

Similis Indulgentia concessa fuit in festo S. Petri de Alcantara pro Ecclesiis Fratrum Minorum Conventualium a Clem. XI. Const. ed. 1716. Julii 19. P. 16. Et hujus Const. ed. 1714. Julii 4. P. 1. concessa itidem fuit in festo S. Stephani tertii Abbatis Cistercii pro Ecclesiis Ordin. Cisterciensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio prædictæ Indulgentiæ. AD augendam fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum ubicumque existen. die festo S. Caroli Borromæi dum vixit dicti Ordinis Protectoris a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ. §. 1. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XVII. Decernitur continuatio Visitationis Apostolicæ Cleri Romani, Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis.

De institutione hujus Visitationis vid. Innoc. XII. Const. ed. 1693. Jan. 11. P. 2. Pro continuatione vero, vid. Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14. P. 1. Et Innoc. XIII. Const. ed. 1721. Maji 28. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 15. Julii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Visitatio prædicta ab Innocentio XII. instituta. CUm fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor noster, circa Pontificatus sui primordia Pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & Indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis. §. 1. Et sicut accepimus memorati quidem Cardinales Visitatores una cum Prælatis coadjutoribus, etiam piæ me. Clementis XI., ac Innocentii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum jussu visitationem hujusmodi tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum, quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, &

aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint; visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indecisa. Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere Visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si visitatio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, in posterum quoque pie, prudenterque statuantur; Motu proprio, & ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Visitationem continuari, & absolvi, causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & operum piorum jam inchoatas, absolvi, necnon Ecclesias, & loca, opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus: ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris supradictis a memoratis Innocentio XII., Clemente XI., & Innocentio XIII. Prædecessoribus per suas respective literas desuper emanatas quovis modo respective concessa, & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, nec cessare, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere decernimus pariter, & declaramus, & quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio XII., Clemente XI., ac Innocentio XIII. Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impertimur.

Decernitur continuatio ejusdem Visitationis.

Clausulæ peculiares.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu controversiam revocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrare, vel intentare, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos: & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii de auctoritate Prioris S. Mariæ super Minervam in Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ. XVIII.

Vid. hac de re Pii V. Const. ed. 1568. Sept. 1. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 15. Julii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

EManarunt alias a Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum in Causa, seu Causis inter tunc existentes ejusdem S. R. E. Cardinalem Majorem Pœnitentiarium ex una, & Provincialem Provinciæ Romanæ, & Priorem Conventus S. Mariæ super Minervam de Urbe Ordinis Prædicatorum ex altera partibus de, & super facultate constituendi, ac removendi Minores Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ, seu Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, & Ordinis prædictorum, eorumque subjectione vertentibus, Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet: Romana Pœnitentiariorum Minorum Liberianæ Basilicæ. Præ ceteris curis, quibus Apostolica solicitudo premitur ea comperitur præcipua quæ circa pœnitentialem Forum versatur, adeo merito, ut Romani Pontifices, exoriente Ecclesia, eidem muneri per se ipsos sedulo incumberent, ac deinde negotiorum mole oppressi, nobiliora Ecclesiasticæ Hierarchiæ membra S. R. E. Cardinales addixerit, neque primum ab hujusmodi onere ipsi relevati fuerunt, nisi cum publicis, magnisque occupationibus eos distineri oportuit. Tum quidem probi Sacerdotes Pœnitentiario officio suffecti extiterunt, qui Fidelibus undequaque ad Sacra limina confluentibus

Decretum prædict., in quo refertur institutio Pœnitentiariorum præsertim Fratrum Prædicatorum pro Basilica Liberiana ex redditibus cujusdam Abbatiæ alendorum.

præsto essent sub cura, & Jurisdictione unius ex S. R. E. Cardinalibus Majoris Pœnitentiarii nomine nuncupati; hic sane tamquam Summi Pontificis Vicarius in Foro Fori memoratis Sacerdotibus minoribus Pœnitentiariis præsidere cœpit, eosque eligere, ac in nobilioribus Urbis Basilicis promiscue deputare consuevit, tum ex Regulari cœtu, variisque ex Nationibus, & Linguis. Perseveravit ultimo recensitus Pœnitentiariæ status, quousque S. Pius V. in meliorem partem eum vertere censuit, simulque tribus Religionibus optime meritis gratificari voluit, proindeque sub anno 1568. constituit, quod in Liberiana Basilica PP. Prædicatores eligerentur Minores Pœnitentiarii, in Lateranensi PP. Minores, ac in Vaticana ex Societate Jesu assumerentur, quin etiam præ aliis majori beneficentia prosequi volens Religionem S. Dominici sub cujus vexillo vitam ab adolescentia instituerat, non sat habuit, Correligiosis suis Jus electionis passivum decernere, quemadmodum binis recensitis Religionibus constituit, sed ulterius dispositionem eorum favore exaravit, quod sex tantum Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in dicta Basilica Liberiana existerent ex unica lingua Itala, & ex Provincia Romana, tributa facultate Provinciali dictæ Provinciæ sub Priori Conventus Sanctæ Mariæ super Minervam eligendi, ac removendi eosdem Minores Pœnitentiarios, ac certos exercendi actus Jurisdictionales in eos privative quoad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium exceptis respicientibus curam Officii Pœnitentiarii, ut latius ex Apostolico Diplomate sub die prima Septembris anno 1568., sed statim vix præterlapsis diebus octo, aliam edidit Constitutionem, in qua sicut Jus eligendi Provinciali Romanæ Provinciæ, sive Priori Conventus Sanctæ Mariæ super Minervam attribuit, ita onus ipsos manutenendi tamquam Religiosos ex sua Mensa, Monasterio præfato addixit, ac pro subsidio eidem Monasterio univit Abbatiam S. M. Macularum loci S. Genesii, cum eo tamen, ut ipse Prior de fructibus, redditibus, & proventibus præfatis pensionem annuam 300. scutorum auri in auro eisdem sex Pœnitentiariis, & duobus conversis annis singulis duobus terminis æqualiter in perpetuum persolvere teneatur &c. Si quid vero dicta summa 300. scutorum persoluta reliquum erit, illud omne in communes dictæ Domus usus convertatur.

Sed postea pro alimentis assignatus fuit unus Canonicatus.

§. 1. At verò s. m. Sixto V. placuit iterum statum Pœnitentiariæ Liberianæ innovare; Quandoquidem sedulo idem Pontifex animo volvens, quod inter ipsius Basilicæ Canonicatus, neque Theologalis Præbenda, neque Pœnitentiaria erecta comperiebatur juxta Sacri Concilii Tridentini Sanctiones, sed ex veteri Instituto sex Minores Pœnitentiarii Fidelibus expiandis operam dabant, proindeque congruum omnino reputans, quod ex Mensæ Capitularis fructibus, alimenta ipsis suppeditarentur, hinc memoratus Pontifex inquit: Motu proprio Canonicatum, ac Præbendam tunc vacantem supprimimus, & extinguimus, eorumque sic suppressorum fructus, & proventus, ac etiam distributiones quotidianas, emolumenta certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, & quæ Anniversaria Mortuorum, ac Anni Sancti, seu Jubilæi, ac quovis modo appellantur, & solis præsentibus, & Divinis Officiis, & horis Canonicis diurnis, & nocturnis personaliter interessentibus dari solita &c. Eidem Collegio, & Pœnitentiariis hujusmodi per eos, ac pro tempore existen. Pœnitentiarios Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris prædictas integre pariformiter, & æque principaliter, ac sine ulla diminutione, & differentia, acsi Canonicus pro tempore existens actu semper interesset, & quoad hoc perinde ac si suppressio ipsa facta non fuisset, ita tamen, quod ipsi Pœnitentiarii Stallum in Choro, aut vocem, locumve in Capitulo non habeant, perpetuo applicamus, & assignamus &c.; ubi Collegium Pœnitentiariorum nuncupatur. Hac tamen innovatione intactum PP. Prædicatoribus Jus electionis passivum procul dubio remansit: Verum Cardinalis Major Pœnitentiarius, ut prætendit, reassumere, ac usque adhuc continuare cæpit jus activum eligendi ex tota dicta Religione Minores Pœnitentiarios, tum vigore nativæ ejus facultatis, cum evidentius ex speciali Jure ipsi nuncupato in Brevi, quod expeditum fuit a sa. me. Urbano VIII. favore Cardinalis Sancti Honuphrii Majoris Pœnitentiarii sub hac verborum periodo, Minores Pœnitentiarios, & alios quoscumque Officiales ejusdem Officii Pœnitentiariæ arbitrio tuo deputare, vel confirmare, seu a dicto Superiore Episcopo, & Cardinali Majori Pœnitentiario, dum vixit, vel etiam a fel. re. Clemente VIII. Paulo V., & Gregorio XV. ad eorum beneplacitum, & alio quovis modo deputatos removere, & alios sibi benevisos in illorum locum substituere, & alia, quæcumque necessaria, & opportuna facere, licite possis, & valeas, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis-- Quæ facultates Majoribus Pœnitentiariis Successoribus cum expressa subrogatione ad hæc usque tempora renovatæ fuerunt. Verum enimvero PP. Prædicatores sibi ipsis persuadentes integram, intactamque remansisse formam Brevis S. Pii V. inde a tempore, quo Apostolicum Clavum gerebat sa. me. Innocentius X. contendere cœperunt, ad Provincialem Romanæ Provinciæ, sive Priorem Conventus S. Mariæ super Minervam Jus eligendi Minores Pœnitentiarios pertinere; At vero plurium Testium usque ab Anno 1646. depositionibus formiter receptis circa quasi possessionem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, discussaque controversia in Congregatione particulari trium S. R. E. Cardinalium ad enixas preces jam dd. Patrum deputata, nihil prorsus obtinuerunt, nec minus voti compotes effici potuerunt temporibus sa. me. Alex. VII. His tamen non obstantibus iidem Patres iterum autumantes Jus eligendi Minores Pœnitentiarios ad Regulares Superiores præmemoratos spectare, quodque plures ipsi exercuerint Jurisdictionis actus in Collegium hujusmodi Pœnitentiariorum, recursum suppliciter habuerunt ad SS. D. N., qui partibus minime refragantibus, benigniter causam remisit ad EE. PP. consessum, a quorum jussu subscriptis infra exponendis Dubiis supereſt in præsenti, quod solita sapientia, & prudentia decernere ipsi dignentur.

Et in ipsos concessa fuit jurisdictio Majori Pœnitentiario.

Dubia de Pœnitentiariorum deputatione, amotione, & subscriptione.

I. An Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in Basilica S. Mariæ Majoris constituti debeant per Provincialem Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Prædicatorum, seu Priorem S. Mariæ super Minervam de Urbe ad formam motus proprii S. Pii V., sive potius Constitutio spectet ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium in casu &c.

II. An prædictorum Pœnitentiariorum Minorum remotio spectet ad Patrem Provincialem, seu Priorem S. Mariæ super Minervam Ordinis prædicti ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium, in casu &c.

III. An prædicti Pœnitentiarii Minores subjaceant Curæ, Jurisdictioni, potestati, Visitationi, & correctioni prædicti Provincialis, seu Prioris ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius Cardinalis Majoris Pœnitentiarii in casu &c.

Resolutio in favorem Prioris S. Mariæ super Minervam.

§. 2. Die 15. Decembris 1714. Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad Primum respondit affirmative quoad primam partem, & negative

quoad

quoad secundam, servata forma Constitutionum Clementis VIII., & Innocentii XII. Ad Secundum pariter affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam, servata forma dictarum Constitutionum Clementis, & Innocentii. Ad tertium affirmative quoad primam partem quoad ea, quæ concernunt observantiam Regularem tantum. Prosper de Lambertinis Secretarius.

Confirmatio relati Decreti cum extinctione litis.

§. 3. Nunc autem Nos controversiis hujusmodi finem imponere cupientes, Motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Decreta præinserta, ac omnia, & singula in eis contenta, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea lites, & controversias quascumque super præmissis quovis modo exortas, & adhuc forsan pendentes (illarum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes) in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur a quibuscumque Judicibus & Tribunalibus ad Nos motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, harum serie avocamus, illasque perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper silentium utrique parti imponimus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos, Juris reduci, seu adversus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu intentari nullo modo umquam posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortirii, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, cæterosque quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quacumque litis pendentia, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventus præfatorum, ac etiam Officii Pœnitentiariæ, & Collegii Pœnitentiariorum Minorum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque personis, atque Majori Pœnitentiario prædicto sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatur Decretum Congregationis super disciplina regulari super reformatione in duobus Conventibus Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo. XIX.

Hac de re vide etiam hujus Const. ed. 1727. Decembr. 15. P. 4. Clem. vero XI. Const. ed. 1711. Nov. 10. P. 11. reducuntur studia, & gradus in Ord. Carmelitarum ad formam quorundam decretorum Capituli Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 27. Julii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

ALias pro parte dilecti filii Clementis Castiglioni Prioris Provincialis Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina regulari specialiter deputatæ expositio, quod ipse una cum Definitorio ejusdem Provinciæ perfectam regularem observantiam, & reformationem in duobus Provinciæ hujusmodi Conventibus introducere, necnon communem vitam observare intendebat, & ad hunc effectum dilectus pariter filius Abbas Andreas Statella Marchio loci de Spaccaforno pro eo, quem erga dictum Ordinem gerit devotionis affectu redditus eorumdem Conventuum pro manutentione duodecim Religiosis augere paratus erat, ideoque pro parte prædicti Clementis Prioris Provincialis eidem Congregationi supplicato, ut quatuor sequentes conditiones pro dictæ reformationis firmitate admittere vellet. I. Quod unus quidem ex duobus prædictis Conventibus pro Novitiatu, alter vero pro Professorio, & studio assignari. II. Ut prædicti duo Conventus nunc, & pro tempore existenti Priori Generali Ordinis hujusmodi, donec, & quousque una Vicaria pro memoratæ reformationis propagatione erigeretur, immediate subjici. III. Quod Priores prædictorum Conventuum a Religiosis in illis de familia commorantibus, usque dum supradicta Vicaria erecta minime fuisset, eligi. IV. Quod ab ejusmodi Provincia quolibet triennio Religiosis reformatis usque ad totalem illius reformationem unus Conventus assignari respective deberent, conditiones vero a supradicta Congregatione Cardinalium requisitæ, quod dotatio prædictorum Conventuum a d. Andrea jam facta, & consensus a Priori Provinciali, & Definitorio præstitus fuerit, Conventu Syracusan. pro Novitiatu, & alio de Spaccaforno pro Professorio, & Studio assignatis cum redditibus sufficientibus pro duodecim religiosorum substentatione, fabricisque necessariis pro Novitiatu, & Professorio, & Studio juxta Decreta a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro edita, adimpletæ fuerint, & demum reperiantur viginti Religiosi, qui reformationem hujusmodi amplecti desiderant, inter quos tres actuales Definitores, quinque in Sacra Theolo-

Conditiones a Provincia requisitæ pro dictæ reformationis firmitate.

gia Magistri Provinciæ, & nonnulli alii ejusdem Ordinis Fratres, etiam simplices numerantur, præter non modicum Ecclesiasticorum, & Laicorum familiæ claritate insignium, qui Ordinis prædicti habitum sub prædicta reformatione susscipere intendunt. Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis videlicet: Sacra Congregatio super disciplina regulari, audito P. Generali Ordinis Carmelitarum, referente Eminentissimo Fabrono, censuit, super expositis Oratoris precibus esse annuendum juxta petita, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ hac die 23. Decembris 1723. F. Cardinalis Paulutius F. Episcopus. . . .

Decretum Congregationis.

§. 1. Cum autem sicut dictus Clemens Prior Provincialis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsi Clementi Priori Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Provincialis.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XX.

Conceditur Ministris Provincialibus, & Definitorio Provinciarum Minorum Capuccinorum facultas vendendi, vel permutandi libros duplicatos, sive superfluos.

Urbani VIII. Const. ed. 1638. Julii 20. P. 16. prohibitum fuit Capuccinis ne quovis colore libros e Bibliothecis extraherent, sed inutiles cum utilibus permutare permittit. Hoc idem Decretum fuit ab Alexandro VIII. Const. ed. 1689. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 8. Aug. 1724. An. 1.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupat., quod dudum fe. re. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster ad supplicationem tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ne libri, Quinterni, folia sive impressa, sive manuscripta ad Bibliothecas Conventuum ejusdem Ordinis spectan. inde sub quovis quæsito colore, prætextu, vel occasione extraherentur, vel asportarentur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacien. incurrendis sub certis modo, & forma tunc expressis interdixit, & prohibuit. Permisit tamen tunc pariter existen. Ministris Provincialibus, & Definitoribus Ordinis hujusmodi conjunctim procedentibus, ut per eorum Syndicos earumdem Bibliothecarum libros dicto Ordini inutiles cum aliis utilibus de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, ut præfertur, donassent, aut eorum hæredum, si extitissent permutare possent, & alias, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Julii 1638. expeditis uberius dicitur contineri. Et subinde re. me. Alexander Papa VIII., etiam Prædecessor Noster per alias suas pariter in simili forma Brevis die 3. Julii 1689. expeditas literas similem prohibitionem fecit præterquam Fratribus prædicti Ordinis, qui quidem libros e Bibliothecis hujusmodi respective de Superioris, seu Bibliothecarii pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum, & particulari Fratrum Ordinis prædicti usu in suis Cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possent, sed finito usu hujusmodi subito ad dictas Bibliothecas sub pœnis supradictis reportare deberent, & alias, prout in prædictis Alexandri Prædecessoris literis fusius asseritur contineri.

Ab Urbano VIII. Minoribus eisdem vetitum fuit, ne libros ex Conventuum Bibliothecis ullo pacto extraherent, cum licentia tamen inutiles cum utilibus permutandi.

Ab Alexandro VIII. idem statutum fuit; cum licentia tamen, ut fratres libris extra Bibliothecas in suis cellulis uti possent.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat inter libros, qui in dictis Bibliothecis collocati existant aliquot sint duplicati, sive superflui, qui in aliis Bibliothecis ejusdem Ordinis existunt necessarii, & viceversa eveniat, quod in illis, in quibus desunt libri, qui in aliis superflui sunt, alii libri reperiantur superflui, quibus ejusmodi Bibliothecæ indigerent, dictus vero Modernus Procurator Generalis utilitati earumdem Bibliothecarum consulere cupiens, Ministris Provincialibus, & Definitorio Ordinis prædicti libros duplicatos, sive superfluos vendendi sive permutandi facultatem a Nobis concedi summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati nunc, & pro tempore existentibus Ministris Provincialibus, & Diffinitorio conjunctim pariter procedentibus ut per eorum Syndicos libros duplicatos, sive superfluos prædictos meliori qua fieri poterit conditione vendere, & alienare, pecuniasque inde proventuras in emptionem tot librorum utilium, ac meliorum, & non in alios usus convertere, & erogare, vel ipsos

Causæ præsentis concessionis.

Preces Procuratoris Generalis.

Concessio prædicta, cum ordinatione convertendi pecunias ex vendidione proventuras in emtionem aliorum librorum.

libros

libros duplicatos sive superfluos cum aliis utilioribus, & melioribus permutare libere, & licite absque ullius censuræ, vel pœnæ in supradictis Urbani, & Alexandri Prædecessorum literis quovis modo appositæ, sive comminatæ, incursu possint, & valeant, ita tamen ut libri emptione, sive permutatione hujusmodi acquirendi illico in Bibliothecis supradictis collocentur, nec inde sub pœnis prædictis extrahi, vel asportari valeant, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 2. Non obstantibus prædictis Urbani, & Alexandri literis, ac quatenus opus sit piæ memoriæ Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem ut librorum duplicatorum, seu superfluorum venditio, pecuniarumque inde proventurarum conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pecuniæ ipsæ penes Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, nisi ad effectum illas, sicut præmittitur convertendi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXI. Conceditur Ruthenis ad Ecclesiam redeuntibus facultas recuperandi, & retinendi bona sua.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sept. 16. P. 13. mandatur Ordinariis quamplurium nationum, & Generalibus Religionum Ordinum, ut commendari curent Populis Christifideles Captivi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 12. Aug. 1724. An. 1.

Exordium.

ÆTerni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, vices licet immeriti, in Terris gerentes, iis etiam, qui foris sunt, & a recta fide aberrant, pietatis, & misericordiæ januam reseramus, ac pœnas, quas Juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis Clementia interdum ita temperamus, ut ejusdem Sedis benignitate allecti ad Catholicam Ecclesiam extra quam non est salus reducantur, & Christo Domino, qui eos proprio sanguine acquisivit, restituantur.

Preces Præsulum, & causæ præsentis concessionis.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Benedictus Fruleviez Monachus expresse professus, & Procurator Generalis Ordinis Monachorum Sancti Basilii Magni Ritus Græci uniti Nobis pro parte Venerabilium fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum Ruthenorum cum S. R. E. unitorum nuper exponi fecit, inter alias causas, quæ Schismaticos a relinquendo Schismate, & amplectenda cum eadem S. R. E. unione retrahunt, ac morantur, ea præcipua sit, difficultas scilicet, quam uniti experiuntur in recuperandis Bonis, quæ tam ante Schisma, quam tempore Schismatis possidebant, & ut plurimum occupata, ac eis violenter erepta sunt, nedum ante lapsum, sed etiam tempore lapsus in Schisma prædictum, cupiantque Archiepiscopi, & Episcopi prædicti hujusmodi impedimentum ad eorumdem Schismaticorum reductionem facilius obtinendam amoveri, & opportune in præmissis a Nobis provideri. Nos Animarum saluti, quantum cum Domino possumus consulere, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, nec non prædictum Benedictum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis propagandæ Fidei negotiis præpositæ super rebus Ruthenorum Deputatorum consilio, ut uniti cum eadem S. R. E. sive Laici, sive Clerici Regulares, vel Seculares cujusvis status, gradus, & ordinis, etiam Episcopalis, vel conditionis fuerint, omnia bona, quæ ad eos tam ante Schisma, quam eo perdurante alias legitime pertinebant, ac quibus etiam violenter spoliati fuerunt recuperare, & possidere, illisque frui, uti, & gaudere libere, & licite possint: quin in futurum ex causa prædicti Schismatis, vel quovis sub prætextu alicui liceat bonorum ejusmodi recuperationem, illorumque pacificam possessionem, & usum ipsis unitis quoquo modo impedire, minusque eadem bona in illorum præjudicium retinere auctoritate Apostolica tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus, & indulgemus.

Concessio præd.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum pleniſſime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XII. Aug. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXII. Restituitur Card. Vicario Urbis jurisdictio cumulative in omnibus Causis.

Hæc jurisdictio concessa præsertim fuerat a Clem. X. Const. ed. 1671. Aug. 12. P. 2. Abolita vero ab Inn. XII. Const. ed. 1692. Sept. 17. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 17. Aug. 1724. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

IN supremo Apostolatus Solio meritis licet imparibus Divina dispositione constituti ex incumbenti Nobis Pastoralis Officii debito ad

ea liben-

ea libenter intendimus, per quæ Almæ Urbis noſtræ proſpero ſtatui, & felici directioni opportune conſulitur, & propterea ea, quæ deſuper a Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus provide facta fuiſſe comperimus, partim approbamus, & confirmamus, partim vero aliis juſtis cauſis ita ſuadentibus alteramus, & immutamus, ac facultates, & jurisdictiones, etiam de novo concedimus, & indulgemus, aliaſque ejuſdem Officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, temporum, & perſonarum, illarum præſertim, quas in partem Apoſtolicæ ſolicitudinis evocavit Altiſſimus, qualitate penſata conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Inſtituitur in Vicarium Urbis ad vitam unus ex San. Rom. Eccleſ. Cardinalibus cum poteſtate in civilibus, & criminalibus, cum Tribunali ſeparato.

§. 1. Sane cum ſicut accepimus, alias felic. recordationis Innocentius Papa XIII. Prædeceſſor Noſter Officium Vicariatus Almæ Urbis noſtræ tunc ſuæ, & illius ſuburbiorum, & Diſtrictus, quod etiam alias piæ memoriæ Paulus Papa Quartus etiam Prædeceſſor noſter pro uno ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui illud per pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem ſibi conceſſum abſque diſpenſatione Apoſtolica ad ejus vitam obtinere, & per ſe ipſum, ſeu ab eo deputatos Vicegerentem, & Suffraganeum, ac in Civilibus, & Criminalibus Locumtenentes exerceret, de Fratrum ſuorum conſilio, & communi conſenſu erexit, & inſtituit, prout in erectione, & inſtitutione hujuſmodi, & ſeu forſan deſuper confectis literis plenius continetur, quodque alias bonæ memor. Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anaſtaſiæ ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Paracianus nuncupatus etiam dum viveret, obtinebat, per obitum d. Joannis Dominici Cardinalis, qui apud Sedem Apoſtolicam debitum naturæ perſolveret, vacans ad proſperum, & felicem ſtatum dictæ Urbis in ſpiritualibus dirigendum ſolicitis ſtudiis intendens ad Venerabilem Fratrem noſtrum, tunc ſuum Fabritium ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Paulutium nuncupatum tunc Epiſcopum Albanen. ob eximiæ circumſpectionis induſtriam, cognitam bonitatem, ſingularem integritatem, atque prudentiam, fidei, ac juſtitiæ zelum, & in magnis, & arduis præfatæ S. R. E. cujus honorabile membrum exiſtit, negotiis experientiam comprobatam, necnon alia multiplicum virtutum dona, quibus ejus Perſonam illarum largiter Altiſſimus inſignivit, direxerit oculos ſuæ mentis, certam in Domino ſpem habens, quod idem Fabritius Cardinalis gratia ei aſſiſtente Divina Officium ipſum ſumma cum prudentia, fidelitate, & diligentia exercuiſſet, Motu ſuo proprio non ad ejuſdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo eodem Innocentio Prædeceſſore ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Officium præfatum ſic vacans eidem Fabritio Cardinali per eum quoad viveret, aut Vicegerentem, & Suffraganeum, necnon Locumtenentem, ſeu Locumtenentes ſuum, vel ſuos exercendum cum omnibus, & ſingulis Privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, immunitatibus, exemptionibus, & juriſdictionibus, necnon honoribus, & oneribus, juribus, & emolumentis ſolitis, & conſuetis, quibus alii in dicta Urbe, ſuburbiis, & Diſtrictu prædicti Vicarii in ſpiritualibus Romanorum Pontificum Prædeceſſorum ſuorum pro tempore fuerat, uti, potiri, frui, & gaudere potuerunt, ſeu etiam debuerunt, auctoritate Apoſtolica conceſſerit, & aſſignaverit, & alias prout in dicti Innocentii Prædeceſſoris in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris deſuper expeditis literis etiam plenius continetur, & ſubinde ſingularum dictarum literarum, aliorumque præmiſſorum, tenores etiam veriores, ac datas, necnon alias dicti Officii Vicariatus facultates ſi quæ eſſent pro expreſſis habens, antedictas officii Vicariatus hujuſmodi conceſſionem, & aſſignationem, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus confirmaverit, & approbaverit, ipſumque Fabritium Cardinalem in ſuum, & Urbis, ac Suburbiorum, & Diſtrictus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem ordinarium denuo aſſumpſerit, conſtituerit, & deputaverit, curam, regimen, & adminiſtrationem, liberumque exercitium Officii hujuſmodi plenarie committendo, cum poteſtate omnia, & ſingula faciendi, diſponendi, ordinandi, mandandi, & exequendi, quæ ad hujuſmodi Vicariatus Officium de jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodolibet pertinere dignoſcuntur, & quæ omnes alii Vicarii Urbis, ejuſque Suburbiorum, & Diſtrictus de jure, ſtylo, & conſuetudine, vel alio quocumque modo, & titulo dicere, facere, ordinare, mandare, & exequi poterant, & debebant, ac etiam vigore omnium, & quorumcumque indultorum, facultatum, & privilegiorum per felic. recordationum Paulum II., Clementem VII., Paulum III., Julium item III., Pium IV., Pium V., Clementem VIII. alioſque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, tunc ſuos conceſſorum ante Literas piæ memoriæ Pauli Papæ V., etiam Prædeceſſoris noſtri, tunc ſui ſub Datum Kalendis Martii Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo undecimo, ſuper reformatione Tribunalium Urbis editas, cum declarationibus tamen, & reformationibus contentis in literis prædicti Pauli Papæ V., juxta quas, & reſpective ad eum ſtatum, in quo erant ante eaſdem literas præfati Pauli V., etiam felic. record. Innocentius Papa XII. ſimiliter Prædeceſſor noſter tunc dicti Innocentii XIII. in ſuis literis ſuper ſuppreſſione, abolitione, & abrogatione Tribunalium, & Judicum Urbis ex privilegiis conſtitutorum editis, & expeditis Quintodecimo Kalendas Octobris, anno ejuſdem Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſecundo facultates, privilegia, & indulta Vicario pro tempore exiſtenti dictæ Urbis, ejuſque Diſtrictus per præfatos, & alios etiam poſteriores Romanos Pontifices conceſſa in Judicialibus dumtaxat reduxit, ſeu reformavit; quas quidem Conſtitutiones Prædeceſſorum hujuſmodi, omniaque, & ſingula indulta, facultates, & privilegia, ut præfertur, Officio Vicariatus hujuſmodi, & Vicariis præfatis in Judicialibus conceſſa, & ad ſtatum præfatum redacta, quarum, & quorum tenores idem Innocentius XIII. Prædeceſſor pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habens, ſalvas, & ſalva eſſe, ac in ſuo firmitatis robore permanere declaravit, voluit, & mandavit, necnon alias, & illa pro potiori cautela Apoſtolica auctoritate approbaverit, confirmaverit, & innovaverit, eiſdemque modis, & formis, quibus ab ipſis Prædeceſſoribus ſuis emanarunt, ſimilibus auctoritate, & tenore de novo perpetuo conceſſerit, & indulſerit, firmis quoque, & illæſis remanentibus aliis Indultis, privilegiis, & facultatibus judicialia non reſpicientibus eidem pro tempore exiſtenti Vicario, & Vicariatus Officio quandocumque etiam poſt dictam reformationem præfati Pauli V. Prædeceſſoris conceſſis, & reformatis, & quomodolibet competentibus, ipſumque Fabritium Cardinalem in præfata Urbe, ejuſque Suburbiis, & Diſtrictu Vicarium in præmiſſis, & circa præmiſſa, ſeu quolibet ipſorum competentem Judicem, & Executorem motu, ſcientia, & auctoritate paribus declaraverit, conſtituerit, & deputaverit, & ut Officium præfatum idem Fabritius Cardinalis melius, & liberius proſequi valeret,

Ob mortem Card. Paraciani ſubſtituitur in Vicariatum Urbis Cardinal. Paulutius.

Eique conceduntur omnia jura ſolita, & conſueta a prædeceſſoribus conceſſa.

Ratæ tamen habentur declarationes, & reformationes Pauli V., & Innocentii XII. quibus ſupprimuntur, & abrogantur Tribunalia, & Judices ex privilegio, inter quæ erat illud Cardin. Vicarii.

motu

motu pari, deque ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandaverit omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat cujuſcumque ſtatus, dignitatis, ordinis, gradus, vel conditionis exiſterent, quatenus in exequendis iis, quæ ad Officium ejus præfatum, & jurisdictionem pertinere noſcebantur, omnibus poſſibilibus auxiliis, conſiliis, & favoribus opportunis aſſiſterent, eique pariter obedirent, prout ipſi Innocentio Decimotertio Prædeceſſori, dictoque Fabritio Cardinali literas præfatas in omnibus, & per omnia ſuffragari debere, illaſque, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium facultatum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus nullatenus comprehendi, nec per eas immutari, ſuſpendi, limitari, moderari, aut ad terminos juris reduci poſſe, ſed perpetuo validas, & efficaces fore, & eſſe, & quidquid illarum vigore a dicto Fabritio Cardinale geſtum, ſtatutum, factum, mandatum, indultum, & exequutum foret, perpetuam juris, & roboris firmitatem retineret, & nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis dicti Innocent. XIII. Prædeceſſoris, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari, ac omnes, & ſingulos Proceſſus, Sententias, quos & quas per quoſcumque Judices, & Officiales in præjudicium attributæ, & conceſſæ ſibi jurisdictionis præfatæ haberi, & promulgari contigiſſet, nullas, nulliuſque roboris, vel momenti fore, & eſſe, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate voluerit, decreverit, & ſtatuerit, ac alias prout in memorati Innocentii XIII. Prædeceſſoris ſub datum videlicet Tertio decimo Kalendas Octobris, Pontificatus ſui anno Secundo expeditis literis plenius continetur.

Refertur Clemen. X. Conſtitut., qua conceditur Card. Vicario cumulativa poteſtas in omnibus cauſis more Judicum Ordinariorum Roman. Cur.

§. 2. Cumque ſicut etiam accepimus, etiam alias felic. pariter recordat. Clemens Papa X. etiam Prædeceſſor Noſter bonæ memoriæ Gaſparem dum viveret ejuſdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Carpineo nuncupatum in ſuum, & dictæ Urbis, Suburbiorum, ac Diſtrictus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem Ordinarium ad Univerſitatem omnium, & quarumcumque Cauſarum cujuſvis qualitatis, & ſpeciei, etiamſi eſſent mere Laicales, & profanæ, & inter mere laicos adinſtar aliorum Romanæ Curiæ Judicum Ordinariorum, itaut inter eum, & illos nulla concidere poſſet differentia, etiamſi ageretur in gradu recurſus a ſententiis tantum Judicum Urbis, & Diſtrictus, & inter quaſcumque perſonas exemptas, & ſpeciali nota dignas, & quæ ſpecialem mentionem requirerent, aſſumpſerit, conſtituerit, & deputaverit, ac alias prout in aliis ejuſdem Clementis X. Prædeceſſoris ſub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo, pridie Idus Auguſti, Pontificatus ſui an. Secundo, expeditis literis etiam plenius continetur.

§. 3. Nos igitur qui quantum cum Domino poſſumus, ad rerum omnium ſtatum ſalubriter dirigendum noſtræ conſiderationis intuitum libenter extendimus, & in iis, quæ ad illarum regimen, & gubernium profutura cognovimus, opem, & operas noſtras impendimus efficaces, eumdem Fabritium Cardinalem modernum Epiſcopum Portuen., & Sanctæ Ruſinæ, dictæ Almæ Urbis noſtræ, ejuſque Diſtrictus, & Suburbiorum, Vicarium in ſpiritualibus generalem amplioribus favoribus, & gratiis proſequi, ac dicti Vicariatus Officii indemnitati, ac feliciori regimini providere volentes, eumdem Fabritium Cardinalem, & Vicarium, alioſque pro tempore dicto Vicariatus Officio potituros, & gaviſuros in jurisdictione Vicariatus dictæ Urbis, illiuſque Suburbiorum, & Diſtrictus, juxta præfatas Literas Apoſtolicas per dictum Clementem X. Prædeceſſorem favore memorati Gaſparis Cardinalis de Carpineo dictæ Urbis, & Suburbiorum, & Diſtrictus Vicarii in ſpiritualibus generalis emanatas in ea tantum parte, in qua idem Clemens X. Prædeceſſor diſpoſuit, Cardinalem Vicarium Urbis, ac Diſtrictus, & Suburbiorum præfatorum habere jurisdictionem cumulativam cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ in Cauſis Civilibus, & Criminalibus, etiam mixtis inter perſonas mere laicas, & in cauſis omnibus mere laicalibus, & profanis, Motu pari, non ad ejuſdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus tenore præſentium reintegramus, & plenarie reſtituimus, ac jurisdictionem hujuſmodi ei, & eis de novo concedimus, & indulgemus; Ita ut dictus Fabritius Cardinalis, & cæteri Urbis præfatæ, ac Diſtrictus, & Suburbiorum hujuſmodi Vicarii, qui pro tempore erunt, eorumque Vicegerentes, & Suffraganei, ac Locumtenentes, aliique Judices ab eis deputati, ac pro tempore deputandi jurisdictione cumulativa cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ, ut ſupra, libere, & licite uti poſſint, & valeant abſque eo, quod a quoquam quavis auctoritate, prætextu, aut cauſa impediri quoquo modo poſſint, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Reſtituitur Card. Vicario facultas cumulativa in omnibus cauſis juxta tenorem dictæ Conſtit. Clemen. X.

§. 4. Non obſtantibus dicta Conſtitutione præfati Innocentii XII. Prædeceſſoris noſtri, cui quatenus opus ſit in hac tantum parte, aliiſque Reformationibus, & Decretis a quibuſvis Judicibus quavis auctoritate fungentibus, ac etiam vivæ vocis oraculo emanatis; aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis etiam in Conciliis generalibus editis, ſtylo Palatii, Regulis Cancellariæ Apoſtolicæ prohibentibus mandata exequutiva alias, quam ſub Plumbo expeditis, ac facultatibus, & jurisdictionibus præfatæ Almæ Urbis Gubernatoris, Senatori, & Populo Romano, & Cauſarum Curiæ Cam. Apoſtolicæ Generali Auditori, Præſidi, & Magiſtris Viarum, ac præfatæ S. R. E. Cardinalibus, ac aliis quibuſvis Judicibus, & Officialibus etiam laicalibus quacumque auctoritate fungentibus, & quibuſcumque aliis Perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & fortioribus Decretis etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus etiam conſiſtorialiter per nos, ſeu quoſcumque, alios Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamſi cautum ſit

Clauſulæ derogatoriæ ampliſſimæ.

in eis

in eis expresse, quod illis nullatenus, vel nonnisi sub certis inibi expressis, & nominatis modis, & formis derogari, seu contra illa quidquam concedi possit, quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis eorum totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, ut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti, & forma in illis tradita observata forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat motu, & scientia similibus, specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse, nec illa eisdem præsentibus adversari, vel obstare volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus etiam, quod earumdem præsentium transumptis semper, & quandocumque stetur, & plenaria fides adhibeatur, tam in judicio quam extra illud, ac si eædem præsentes exhibitæ, vel ostensæ forent.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reintegrationis, restitutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, sexto decimo Kalendas Septembris Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIII. Confirmantur quædam Literæ Innoc. VIII., Pauli III., & Pii IV. super Causarum cognitione Archiepiscopo Beneventano spectan., aliisque Ecclesiæ Beneventanæ consuetudinibus.

Hac de re vid. Inn. VIII. Const. ed. 1491. Jun. 8. P. 7. Necnon Pauli III. Const. ed. 1538. Aug. 22. P. 5. Et Pii IV. Const. ed. 1560. Aug. 20. P. 2. Hujus P. Const. ed. 1724. Mart. 23. P. 1. confirmatur Const. Pii III. de fructibus beneficiorum vacantium Diœcesis Beneventanæ convertendis in reparationem, & incrementum Ecclesiæ Beneventanæ.

Dat. 6. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. IN supremo Militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantia nullo licet meritorum suffragio constituti, ea quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Catholicorum Antistitum, eorumque Officialium provide, atque sapienter constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata serventur, nec temerario cujusquam ausu violentur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter roboramus.

Ab Inn. VIII. Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario Generali concessum fuit, ut omnes appellationumcausas, tam civiles, quam criminales, in quibus delinquentes puniendi non essent pœna corporis afflictiva; coram ipsis cognosci, & decidi deberent.

§. 1. Dudum siquidem postquam fel. record. Innocentius Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die 18. Junii 1491. Pontificatus sui anno septimo expeditas, ex tunc existenti Vicario, tunc pariter existentis Archiepiscopi Beneventani in spiritualibus generali directas, Motu supplicationibus tunc itidem existentium Beneventanorum nostrorum, tunc suorum, directioni ejusdem Vicarii pro majori commoditate Beneventanorum ipsorum ad relaxandos eos laboribus, & expensis gravioribus omnes appellationum causas, tam in civilibus, quam in criminalibus, dummodo non venirent Delinquentes puniendi pœna corporis afflictiva cognoscendi, terminandi, decidendi juxta tenorem privilegii, quod sibi concessum affirmabant a piæ mem. Pio Papa II. itidem Prædecessore nostro facultatem, & potestatem Apostolica auctoritate concesserat etiam, & elargitus fuerat.

A Paulo III. dict. Civitatis Beneventanæ Gubernatori nonnullæ variæ facultates elargitæ fuere.

§. 2. Subindè Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster per alias suas desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1538. decimo Kalen. Septembris, Pontificatus sui Anno Quinto expeditas literas bo. me. Francisco, dum vixit Archiepiscopo Beneventano directas q. Ludovico Bozzuto dum vixit Civi Neapolitano Civitatis nostræ, tunc suæ, Beneventanæ Gubernatori contra, & inter quoscumque sibi ratione Gubernii sui quovis modo Subditos, si de tali causa agerent, ex qua Civitatis status perturbari potuisset, quoties sibi visum fuisset, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, juris ordine prætermisso, & alias manu Regia procedendi, necnon meram, & mixtam omnimodam gladii potestatem in ea exercendi, necnon quascumque pœnas criminales ubi de ultimi supplicii, aut de mutilatione membrorum pœna non ageretur (habitâ prius per eos, qui deliquissent ab offensis, vel eorum hæredibus pace) in pecuniarias pœnas commutandi, statutum, & ordinationem dudum per rec. mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædecessorem nostrum super substitutione Procuratoris Fiscalis in qualibet Civitate Sedi Apostolicæ immediate subjecta, & aliis tunc expressis facta, & edita in dicta Civitate Beneventana, in omnibus, & singulis eorum Capitulis observari, & executioni demandari, ac alia tunc expressa faciendi plenam, & liberam per alias suas in forma Brevis literas facultatem concessit. Necnon ut causæ Civiles Civitatis, & Diœcesis prædictarum, quarum cognitio in secunda instantia ad Archiepiscopum Beneventanum pro tempore existentem, seu ejus Vicarium, ex antiqua, & approbata eatenus pacifica observata consuetudine devolvi consueverat, celeriter terminarentur, statuit, & ordinavit, quod exinde de cætero nisi Archiepiscopus, aut Vicarius prædicti causas prædictas infra tres menses a die, qua procedere incæpissent, ipsas causas expedissent, causæ prædictæ ad Abbatem Monasterii Sancti Modesti Beneventani Ordinis S. Benedicti devolverentur, & devolutæ esse censerentur, prout in dictis literis plenius dicebatur contineri, & in petitione eidem Paulo Prædecessori pro parte ejusdem Archiepiscopi facta, subjuncto, quod præmissa cognitio causarum hujusmodi ad ipsum & pro tempore existentem Archiepiscopum Beneventanum ex inveterata consuetudine semper observata spectan. a sua Curia limitabatur, & abdicabatur, & ad inferiorem ipso eo devolvebatur.

Necnon Statutum, ut causæ in secunda instantia ad Archiepiscopum seu illius Vicarium devolutæ; Nisi intra tres menses expedirentur; ad Abbatem Monasterii S. Modesti Ordinis S. Benedicti devolverentur.

§. 3. Idem Paulus Prædecessor, qui in minoribus constitutus Ecclesiæ Beneventanæ præfuerat, de præmissis plene informatus, eandem Ecclesiam, quam in visceribus gerebat charitatis in suis juribus conservari volens, ejusdemque Archiepiscopi, qui unum ex Officiis scriptorum literarum Apostolicarum, ex concessione Apostolica obtinebat, ejus in hac parte supplicationibus inclinatus literas prædictas, & inde secuta quæcumque, quoad ea, quæ causarum hujusmodi cognitionem, decisionem, terminationem, illarumque devolutionem, & Statuti prædicti observantiam concernebant auctoritate Apostolica revocavit, & annullavit, illaque nullius prorsus roboris, vel momenti fuisse, & esse, ac pro penitus infectis, quoad omnia haberi voluit, & decrevit, necnon eumdem Archiepi-

Ab eodem postea per alias literas præd. omnia revocata: & Archiepiscopus, atque Ecclesia prædicta in pristinum statum restitutus.

scopum,

scopum, & præscriptam Ecclesiam in pristinum, & eum, in quo antequam literæ ipsæ ab eodem Paulo Prædecessore emanassent, quomodolibet erant, statum restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac repositos, restitutos, & reintegratos existere, necnon quæ in causis appellationum hujusmodi, tam in Civilibus, quam in Criminalibus, ac quibuscumque aliis, ac quoad exactionem procurationis a Suffraganeis dictæ Ecclesiæ, & quibuscumque aliis personis Visitationi subjectis ratione Visitationis hujusmodi debitis in pecunia numerata juxta solitum, necnon quascumque alias dictæ Ecclesiæ consuetudines, quæ eatenus in viridi observantia fuerant approbavit, confirmavit, & innovavit, illaque prout ante concessionem literarum hujusmodi servata fuerant, in posterum servari debere, necnon suam, & ejusdem Ecclesiæ ordinariam Jurisdictionem in eisdem causis, & consuetudinibus illibatam remanere, & causas ipsas per se, vel suum in spiritualibus Vicarium Generalem pro tempore existentem decidi debere, & licite posse, nec per dictum Gubernatorem prætextu literarum prædictarum, seu quoscumque alios etiam quacumque dignitate fungentes expedire posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon quidquid secus attentari contigisset, irritum, & inane decrevit.

A Pio IV. denique idem circa cognitionem causarum in secunda instantia eid. Archiepiscopo concessum.

§. 4. Ac demum rec. me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor noster per quasdam pariter suas literas in forma Brevis, die 20. Augusti 1560. expeditas, & bo. mem. Jacobo S. R. E. Cardinali Sabello, dum vixit, Archiepiscopo Beneventano inscriptas cum per alias suas literas quond. Paulum Odescalcum, dum etiam vixit Notarium, & utriusque Signaturæ Referendarium, & in Regno Neapolitano Nuncium suum in Civitate nostra, tunc sua Beneventana, ejusque Districtu, necnon quorumcumque Magistratuum, Locumtenentium, & aliorum Officialium, & Justitiæ Ministrorum, simulque Civium, & Incolarum in illis tunc, & pro tempore existentium in temporalibus Superintendentem Generalem auctoritate Apostolica ad beneplacitum suum fecisset, constituisset, & deputasset, dans eidem plenam, & liberam potestatem, & facultatem quascumque causas civiles, criminales, & mixtas ratione superintendentiæ hujusmodi ad illum expectantes, ac inter, & contra quoslibet ex supradictis pro tempore motas per se ipsum, vel alium ab ipso deputandum audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout juris fuisset, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii terminandi, & prout latius in eisdem literis sub Datum sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1560. Pontificatus sui anno Primo plenius continebatur; Et deinde, sicut acceperat, quod omnium, & quarumcumque causarum tam civilium, quam criminalium, & mixtarum coram Gubernatore, seu Locumtenente, ac Vicario Curiæ temporalis, & aliis Magistratibus, Judicibus, & Officialibus quibuscumque dictæ Civitatis pro tempore motarum, & vertentium in secunda instantia per appellationem ad eumdem Jacobum Cardinalem, qui Ecclesiæ Beneventanæ ex dispositione Apostolica præerat, seu ad Officiales, & ad Vicarium suum Generalem, ex antiqua approbata consuetudine sub privilegiorum desuper concessorum vigore, aut alias quomodolibet omnimoda jurisdictio, & cognitio spectabat, & pertinebat declaravit, & per easdem literas attestatus fuit suæ intentionis non fuisse, nec esse præscriptum Paulum Nuncium, & Superintendentem suum præscriptos Jacobum Cardinalem, & Archiepiscopum, ac Officialem, seu Vicarium suum, vigore sibi attributæ, & concessæ jurisdictionis, & commissionis molestare, inquietare, ac perturbare quomodolibet potuisse, seu posse, nullumque per literas suas præscriptas jurisdictioni, & cognitioni eidem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, ut præcipitur spectan., & pertinen. factum fuisse, ac in futurum fieri posse, vel debere præjudicium, quominus illam exercere posset, eisdem modo, & forma quibus ante datam dictarum literarum idem Jacobus Cardinalis, & Archiepiscopus, aut ejus Vicarius exercere consueverant, ac præscriptis Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, Vicarioque facultatem, & auctoritatem tam eidem Nuncio, quam aliis quibuscumque quatenus, & quibus opus fuisset, sicut ante exercere consueverat, inhibendi, nec in futurum in causis coram eodem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, seu ejus Vicario Generali, tam in prima, quam in secunda instantia ratione devolutionis, ut supra, spectantibus, & pertinentibus quovis modo, & quæsito colore se intromittere, sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis quoad ipsum Nuncium arbitrio ejusdem Pii Prædecessoris, quo vero ad alias arbitrio ejusdem Jacobi Cardinalis, & Archiepiscopi, vel ejusdem Vicarii sui imponendis, auctoritate præscripta concessit, & impertitus fuit, prout idem Pius Prædecessor eidem Nuncio, & aliis præscriptis inhibuit sub iisdem pœnis, & censuris Ecclesiasticis incurrendis, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigisset attentari decrevit, & alias prout in eorumdem Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum nostrorum literis respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, fusius continetur.

Confirmatio prædictarum Innoc., Pauli, & Pii literarum motu proprio facta, cum Statuto ut illæ perpetuis futuris temporibus observentur.

§. 5. Nunc autem Nos, qui ante nostram ad supremum Apostolatus apicem assumptionem tringinta octo annorum, & aliquorum mensium spatio, quo antedictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ præfuimus, hujusmodi consuetudinem in viridi observantia fuisse, & esse comperimus, & experti sumus, pro debito Pastoralis Officii præfatas literas etiam imposterum observari volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, easdem literas dictorum Innocentii, Pauli & Pii Prædecessorum, omnes, & singulas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis harum serie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus, eaque omnia eis contenta, & expressa sub iisdem pœnis perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præfatas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alii etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis forsan jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite: etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali

ac incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes, & prædictas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere ac pro tempore existenti Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario in spiritualibus Generali in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIV. Decernitur Decanatum Sacri Cardinalium Collegii ad Episcopum Card. antiquiorem, licet absentem, pertinere; aliæque controversiæ hac super re de medio tolluntur.

Hac de re vid. Pauli IV. Const. ed. 1555. Sept. 21. P. 1. quæ hic refertur. Hujus vero Const. ed. 1724. Aug. 17. P. 1. restituta fuit Card. Vic. Urbis Jurisdictio cumulativa in omnibus causis.

Dat. 7. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumspecta vigilantia ea, quæ certis etiam, & rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis olim provide sancita fuerunt, ubi dissidiis, & contentionibus, præsertim inter eos, qui sublimi Cardinalatus dignitate in Sancta Dei Ecclesia præfulgent, aliisque insuper gravioribus malis occasionem tribuere dignoscuntur, ipsa rerum experientia suadente, nonnunquam moderatur, ac immutat, & ad æquitatis, ac justitiæ normam redigit, ut sublatis e medio litium, malorumque seminibus, fraterna charitas, atque concordia, quam inter eosdem Cardinales maxime vigere decet, inviolata servetur, & publico simul bono consultum sit; Eumque in finem Apostolicæ auctoritatis, & providentiæ partes libenter interponit, prout matura deliberatione præhabita in Domino conspicit salubriter expedire.

Refertur Constit. quædam Pauli IV. qua sancitur Decanatum Collegii Cardinalium ad Episcopum Card. antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem pertinere.

§. 1. Dudum siquidem a fel. rec. Paulo Papa IV. Prædecessore nostro emanavit constitutio tenoris sequentis, videlicet: Paulus Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Cum Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales in partem solicitudinis vocentur, ut pro tempore existenti Romano Pontifici assistant, ipseque Romanus Pontifex eorum consilio agenda disponat, & iidem Cardinales sint pars corporis, & membra ipsius Romani Pontificis, ac diversis Almæ Urbis Nostræ Parochialibus Ecclesiis, pro eorum Cardinalatus titulo, seu denominatione præficiantur, & in eis Episcopalem jurisdictionem habeant, & propterea in Romana Curia residere debeant, præsentesque in dicta Curia magis digni, & privilegiati existant, quam absentes, & in optionibus titulorum, ac sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici solent, absentibus etiam ante eos in Cardinales assumptis præferantur, & si uni ex dictis Ecclesiis Cathedralibus præfecti fuerint, expost semper alios non Episcopos Cardinales in quibusvis actibus, & sessionibus præcedant; Nos ex præmissis, & diversis aliis causis animum nostrum moventibus, & inter cætera, ut eosdem Cardinales absentes ad residendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis alliceremus, Decanatu Collegii Cardinalium hujusmodi, quem nos, dum in minoribus constituti essemus, obtinebamus, & ad quem propter nostram continuam in eadem Curia residentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores tunc ab ipsa Curia absentes perveneramus, per nostram ad Summi Apostolatus fastigium assumptionem vacante, habita super his cum Fratribus nostris in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu, Venerab. Fratrem nostrum Joannem Episcopum Ostien. S. R. Eccl. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, de nobis, & Sede Apostolica optime meritum, Decanum Collegii hujusmodi declaravimus, eumque ipsius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipsum sibi concessimus, prout etiam per præsentes declaramus, vocamus, & concedimus. Et insuper ne in posterum Decanatus prædictus, illius occurrente vacatione, in aliquem Cardinalem ex voluntate sua, & non ex causa publica absentem, & propter absentiam suam hujusmodi quandoque de negotiis dictæ Sedis minus informatum, in injuriam aliorum Cardinalium tunc præsentium, & Romano Pontifici assistentium, ac propterea de negotiis prædictis melius informatorum deveniat, aut super eodem Decanatu aliquæ controversiæ, seu dissentiones inter ipsos Cardinales oriantur, providere volentes; motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod Decanatus hujusmodi de cætero perpetuis futuris temporibus nonnisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire possit. Et quod Episcopus Cardinalis antiquior in Curia præsens, aut, ut præfertur, absens, & extra Curiam destinatus, postquam Decanatus hujusmodi ad eum devenerit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, semper in quibusvis sessionibus, & aliis actibus publicis præcedat, nec per alios Episcopos Cardinales, etiam antiquiores, tunc absentes, etiamsi postmodum incontinenti ad eamdem Curiam se conferant, & in ea continuo resideant, super ipso Decanatu, aut illius sessionibus, vel aliis actibus, seu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut molestari valeat. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis etiam Apostolica auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eorumdem Cardinalium

Collegium in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac stylo Consistorii nostri, necnon ipsius Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romæ apud S. Marcum an. Incarnationis Dom. MDLV. Undecimo Kal. Sept., Pontificat. nostri anno Primo.

Sed postea sub Clem. XI. quum idem Decanatus vacaret, dubitatum fuit, præd. Constitutio servanda esset necne.

§. 2. Postmodum, anno scilicet 1719., occasione obitus bo. mem. Nicolai S. R. E. Cardinalis Acciajoli Episcopi, dum viveret, Ostiensis, & Veliternensis, Sacrique Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decani dubitatio emersit, an prædicta Constitutione adversus Cardinales a Curia Romana absentes lata comprehenderentur, vel potius excluderentur Cardinales promotione antiquiores, qui eveniente Decanatus ejusdem Sacri Collegii vacatione a præfata Curia quidem abessent, sed apud illas Metropolitanas, seu Cathedrales Ecclesias residerent, quibus eos una cum aliqua ex iis Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quæ ipsis Cardinalibus antiquioribus pro suis titulis, seu denominationibus assignari solent, præesse contingeret. Cumque ejusmodi dubitatio nullis antea S. Sedis deficientibus discussa, ac dirempta esse videretur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædecessor itidem noster eam expendendam, librandamque committere decreverat, sive Dilectis Filiis Rotæ Romanæ Auditoribus, sive aliis ejusdem Curiæ Præsulibus integritate, doctrinaque præstantibus, quorum audita sententia id, quod rationi, & æquitati consentaneum illi visum fuisset, statuere posset. Verum dum in ea deliberatione versaretur, Nos, quos potissimum, tamquam eo tempore Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Episcopum Portuensem, & Archiepiscopum Beneventanum, cæterisque Collegis promotione priores (memorata Pauli IV. Constitutione sepositа) tam ad Decanatus dignitatem, quam ad præfatas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias, antiquitatis jura vocabant, animo reputantes rem hanc absque aliqua contentione transigi minime posse, probeque memores verborum Apostoli Timotheum suum admonentis -- *Servum Dei non oportet litigare* -- firmiter constituimus super istiusmodi negotio a quavis concertatione, seu litis specie prorsus abstinere; adeoque datis primum ad eumdem Prædecessorem nostrum literis exsuburbano secessu S. Pastoris, & mox etiam apertis verbis illi coram explicavimus, atque obtestati fuimus, ut quacumque nostri ratione posthabita, dignitatem Decanatus Cardinali Episcopo ex residentibus in Romana Curia antiquiori deferre vellet, eidemque Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis Optionem permitteret, ea tamen adjecta declaratione, ut simili in posterum occurrente Decanatus vacatione, salva, & illæsa remanerent jura Cardinalium Episcoporum, qui Cardinalatu quidem essent antiquiores, sed extra Romanam Curiam in propriis suis Episcopatibus tunc residerent. Attenta itaque hujusmodi nostra obtestatione, atque cessione, vacans Sacri Collegii Decanatus una cum Ostiensi, & Veliternensi Ecclesiis a memorato Pontifice in Consistorio secreto habito die 26. Aprilis 1719. bonæ mem. Fulvio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Astallio tunc Episcopo Sabinensi, qui ex Episcopis Cardinalibus in Curia degentibus antiquior erat, cum speciali tamen jurium quorumcumque tam Episcoporum Cardinalium extra Curiam apud priores suas Ecclesias residentium, quam aliorum Episcoporum Cardinalium in eadem Curia commorantium, præservatione delatus fuit.

Verum nihil immutatum, ob cessionem ejusdem Decanatus factã ab hoc Pontifice, tunc Archiepiscopo Beneventano, & Cardinale antiquiore, sed a Romana Curia absente.

§. 3. Deinde vero cum præfatus Cardinalis Astallius Decanus, inscrutabili Divinæ providentiæ dispositione, ab hujusmodi omnium opinione celerius decessisset, & alia non absimilis controversia inter Venerabiles Fratres Nostros bonæ mem. Cardinalem Sebastianum Antonium Tanarium tunc Episcopum Tusculanum, & Cardinalem Franciscum Judicem, tunc pariter Episcopum Prænestinum in Romana Curia præsentes (Nobis omnino silentibus, & a quacumque petitione prorsus abstinentibus) excitata fuisset, memoratus Clemens Prædecessor septem ejusdem Curiæ Præsules doctrina, & integritate præstantes deputavit, illisque commisit, ut probe ac mature perpensis rationum momentis, qui hinc inde afferri poterant, & de quibus eos plene instrui curavit, suum circa verum sensum antedictæ Constitutionis Pauli IV. judicium proferrent, quod postea in hunc, qui sequitur, modum protulerunt -- *Die 28. Februarii 1721. Habita fuit Congregatio Particularis in Mansionibus R. P. D. Auditoris Sanctissimi super Causa Decanatus Sacri Collegii Cardinalium, cui interfuerunt RR. PP. DD. Petra, Marafuschus Auditor Sanctissimi, Lancetta, Cerreus, Herrera, Ansideus, & Lambertinus ejusdem Particularis Congregationis Secretarius: Omnesque unanimiter responderunt: Consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur Decanatum Sacri Collegii Cardinalium devenisse vigore Bullæ quintæ san. mem. Pauli IV. ad Eminentissimum D. Card. Tanarium, uti Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem tempore vacationis dicti Decanatus sequutæ per obitum Card. Fulvii Astallii, exclusis Episcopis Cardinalibus Antiquioribus extra Curiam tempore dictæ vacationis commorantibus, non ex publica causa, & destinatione Romani Pontificis, etiamsi residerent in Ecclesiis, quarum administrationem ex dispensatione Apostolica retinent, & ita servandum esse perpetuis futuris vacationibus. Quoad aliam vero controversiam inter EE. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Episcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Episcopatu, sed antiquiorem in Cardinalatu, causa non fuit proposita, attenta cessione suo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur ex hujusmodi cessione nullum in futuris Decanatus vacationibus censeri irrogatum fuisse præjudicium Cardinalibus similia jura foventibus. Factaque eadem die per me infrascriptum Secretarium de præmissis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua Congregationis sententiam quoad utramque partem benigne approbavit, & perpetuis futuris temporibus observari mandavit. Prosper de Lambertinis Secretarius* -- Idem vero Clemens Prædecessor non modo antedictorum Præsulum votum, seu consilium, ut præfertur, benigne probavit, perpetuisque futuris temporibus observari mandavit, verum etiam illud in Consistorio Secreto subinde, nempe die 3. Martii 1721., habito palam recitari, & inter Acta ejusdem Consistorii ad perpetuam rei memoriam asservari, atque custodiri præcepit.

Paulò verò post quum similis controversia, vacante denuo Decanatu, excitata fuit: eaque commissa cuidam Congregationi particulari ab ea sequens judicium prolatum est, quod & ab eodem Clem. XI. approbatum.

§. 4. Cum autem, seclusa Paulina Constitutione, maxime æquum, & rationi consonum videatur, ut Cardinales Episcopi antiquiores præfati, quamvis tempore vacationis Decanatus Sacri Collegii a Romana Curia absint, & apud priores sibi commissas Ecclesias personaliter resideant, ad eundem Decanatum assequendum admitti debeant: tum quia ipsi re vera a Curia non absunt ex voluntate sua, sed ex formali necessitate, cum ex divinarum, canonicarumque Sanctionum, & Concilii potissimum Tridentini

Causæ præsentis Constitutionis.

præscripto, apud priores Ecclesias jugiter residere cogantur; quin etiam ab eis discedere absque Sedis Apostolicæ licentia non possint, nec ab hoc apud ipsas residendi onere exempti sint, quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatæ, commorari vellent, quemadmodum expresse sub gravissimis pœnis cavetur peculiari Constitutione piæ mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri cujus tenor est, qui sequitur, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sancta Synodus Tridentina sub recolendæ mem. Paulo Papa III. Prædecessore Nostro, ad Disciplinam Ecclesiasticam restaurandam, provide statuit, ut omnes quacumque Dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque quovis nomine, & titulo præfecti, apud eas personaliter residere deberent: alias, si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipso jure incurrerent: quod si per alios sex menses in absentiam perseverarent, tunc aliam quartam fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente vero contumacia Romanus Pontifex suprema ejus auctoritate in ipsos absentes animadvertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere posset. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam Prædecessore Nostro, eadem Synodus declaravit omnes eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis præfectos, etiam si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel Diœcesi faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas causas in scriptis approbandas. Et in eorumdem Concilii decretorum executionem idem Pius IV. Prædecessor per suas sub plumbo sub dat. VII. Kalend. Decembris MDLXIV. expeditas literas monuit eosdem præfatis Ecclesiis præfectos, in virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Concilio contentas, sub privationis eorum a regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatum testandi, & disponendi, aliisque pœnis suo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in Ecclesiis præfatis omnino personaliter residere deberent: Denique certior factus, quod multi eorumdem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Cameræ Apostolicæ Auditori Generali, ut contra illos usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositionis sententiam in suo Consistorio secreto pronunciandi. Successive alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa Edicta publicari fecerunt; ac piæ mem. Gregorius XIII. etiam Prædecessor Noster per suum Decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia in Ecclesiis prædictis facienda etiam in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præessent; itaut a reatu, & pœnis in dicto Concilio statutis non excusarentur, nisi absentiæ causa in scriptis approbata foret; scientiaque, vel tolerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster per simile Consistoriale Decretum pro observantia residentiæ personalis, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas; prout in præfatis Concilii, ac Literis Apostolicis, Consistorialibusque Decretis latius continetur. Cumque etiam Nos Edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus, & tamen præteritis mensibus aliqui, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apostolica præfecti, suæ obligationis ad personalem residentiam in eis faciendam immemores, in grave Animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopalium, prope Urbem, seu in Urbis districtu respective consistentium, & quod in eadem Urbe in conspectu, & præsentia nostra moram traherent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedum Animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in Consistorio nostro secreto declaravimus eosdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non residerant, nec residebant, nec fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub prætextu, quod alicui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent, præsideant, & ibi, vel in Urbe commorentur, aut cujusvis tolerantiæ vel facultatis, propter quam per Breve speciale nostrum, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, sibi concessæ: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam hujusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrendo, & aliis canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora, si non paruissent, & prout in Decreto nostro Consistoriali plenius habetur. Quia vero abinde citra non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subjectis, quantum Nobis ex Alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes, Concilii Tridentini Decretis, & Literis Apostolicis, Motuique proprio, ac Consistorialibus Decretis præfatis inhærentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plene insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque potestatis plenitudine, præfata Concilii Decreta, literasque Apostolicas, ac primodictum Motum proprium, Decretaque Consistorialia præfata, & in eis contenta quæcumque hac nostra Constitutione perpetua confirmamus, & approbamus, & quatenus foret opus, adversus quemcumque prætensum non usum, vel contrarium usum, innovamus, & plenissime restituimus. Insuperque omnes, & singulos, Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocumque nomine, seu titulo præfectos etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, a præfatis suis Ecclesiis absentes, & in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amissionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum pro tempore, quo absentia duraverit, quam facultatem testandi, & disponendi de bonis suis, a Sede Apostolica sibi alias concessarum eo ipso absque alia declaratione incurrendis, necnon privationis a regimine, & administratione suarum Ecclesiarum hujusmodi, aliisque pœnis nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districte præcipiendo monemus, ut omnibus postpositis, quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra eam vero in Italia intra duos, extra vero Italiam existentes intra quatuor menses a die publicationis præsentium in locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus peremptoriisque dilationibus, & terminis respective eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu Diœceses suas proficisci, & se personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant. Eisdemque præfectis, postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscumque aliis apud suas Ecclesias quandocumque per-

Refertur Constitutio Urbani VIII. qua sub gravissimis pœnis S. R. E. Cardinalibus residentia injungitur: nec illi ab hoc residendi onere eximuntur; quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatæ, commorari vellent.

ſonaliter reſidentibus, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpective incurrendis, injungimus, ne ab eorum Eccleſiis diſcedant, niſi prius obtenta noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, per Breve, ſeu literas miſſivas, licentia. Illos etiam, qui in poſterum per Nos, ſeu Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros, alicui præfatarum Eccleſiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Archiepiſcopalium, & Epiſcopalium quovis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiamſi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales quandocumque fuerint, vel ſint, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpective incurrendis debeant, & quilibet ipſorum debeat intra præfatum tempus, a die eorum promotionis ad aliquam Eccleſiarum præfatarum inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, ut præfertur, ex nunc aſſignamus, pariter ſe itineri committere, & ad Eccleſias, ſive Diœceſes ſibi commiſſas, ac perſonaliter in eis reſidere inceperint, ab illis non diſcedere, niſi obtenta prius a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente, licentia præfata. A quarum pœnarum incurſu nolumus poſſe aliquem ſe excuſare prætextu, & ratione cujuſcumque ſervitii, quomodolibet poſiti, & præſtandi pro gerendis, & tractandis negotiis quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerum publicarum, Regnorum, ac Provinciarum; nec ratione cujuſlibet juſſionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque factis, vel faciendi; nec etiam ratione proſecutionis, ſeu defenſionis quarumcumque litium, ſeu controverſiarum etiam Eccleſiaſticarum; vel ineundi fœderis, aut cujuſcumque alterius negotii, etiam graviſſimi, & ſpeciali mentione digni, tractandi; vel diſtantiæ locorum, aut brevitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apoſtolicæ licentia præfata, antequam a ſuis Eccleſiis, & Diœceſibus diſcedant; aut ratione cujuſcumque alterius cauſæ, vel occaſionis, etiam publicæ, vel alias favorabilis, & æquipiæ, etiam cujuſlibet utilitatis, ſive neceſſitatis Eccleſiarum, & perſonarum: præterquam perſonalis intereſſentiæ in Synodis provincialibus, vel Congregationibus, ſeu Aſſembleis generalibus, in quibus Eccleſiaſtici intervenire ſolent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ Officii, Epiſcopatibus, vel Eccleſiis majoribus præfatis adjunctis, cujus ratione ad certum tempus occupari ſolent: & tunc pro tempore, quo illa Synodus, Congregationes, & Aſſembleæ, exercitiumque muneris, ſeu Officii publici, ipſis Eccleſiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis, recto tramite ad Eccleſias præfatas, ſibi commiſſas, ſe conferre debeant. Nec etiam prædicta reſidentia, & pœnarum præfatarum incurſu volumus excuſari Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales nunc, & pro tempore exiſtentes alicui præfatarum Eccleſiarum præfectos, ſeu præficiendos, etiamſi, tamquam in ordine priores, aliquem ex dictis titulis Epiſcopalibus prope Urbem, vel in ejus diſtrictu conſiſtentibus, obtineant, & in poſterum obtinuerint, & in prædictis Epiſcopatibus titularibus Urbi proximis reſederint, vel in Romana Curia in ſuis titulis reſpective, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris, ſcientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; itaut nulla noſtra, ac Romanorum Pontificum Succeſſorum Noſtrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & ſolemnium celebrationem, receptione, & admiſſione, unquam tueri ſe poſſint. Et pro præmiſſorum, & infraſcriptorum inviolabili obſervatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori nunc, & pro tempore exiſtenti, quatenus contra omnes, & ſingulos prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in ſuis Eccleſiis, ſeu Diœceſibus non reſidentes per affixionem ad valvas Baſilicæ Sancti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præſentes in Romana Curia ad abundantiorem cautelam, etiam domi dimiſſa copia procedat: Et conſtito ſibi, quantum ſufficere videbitur, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu Regia, de contraventione, & inobedientia præfatis, uſque ad ſententiam excluſive procedat, & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti referat, ut nos, ac Romanus Pontifex pro tempore exiſtens, in Conſiſtorio ad ſententiam declarationis incurſus pœnarum, ac reſpective privationis, ſeu depoſitionis, aliarumque punitionum præfatarum inobedientiam, valeamus, & ipſe Pontifex Romanus pro tempore exiſtens valeat procedere. Volumus tamen Epiſcopos, Archiepiſcopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas etiam S. R. E. Cardinales, citra Montes, vel Mare exiſtentes per quatuor, alios vero ultra Montes, vel Mare degentes per ſeptem menſes continuos a reſidentia in præfatis Eccleſiis facienda, ad effectum viſitandi Limina Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli juxta Sacros Canones, ac Apoſtolicas Conſtitutiones, pro qualibet viſitatione excuſari: ita tamen, ut tunc illis durantibus viſitationis hujuſmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus ſe divertant. Cardinalibus vero, nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui in caſu vacationis Sedis Apoſtolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere ſolent ad locum Conclavis ad hoc deſignati, concedimus licentiam diſcedendi ab Eccleſiis præfatis ſibi commiſſis, habita tamen prius certa notitia vacationis ipſius Sedis Apoſtolicæ, & extra reſidentiam in loco, in quo electionem hujuſmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi uſque ad peractam electionem, ac etiam poſtea per duos menſes, poſtquam Romanus Pontifex Coronationis ſuæ inſignia ſuſceperit: quo tempore elapſo præfati Cardinales, niſi illico, ut præfertur, ad Eccleſias præfatas, quibus præſidere eos contigerit, ſe contulerint, ſubjaceant pœnis ſupradictis. Præſentes quoque literas &c. Sicque & non aliter in præmiſſis &c. Non obſtantibus præmiſſis &c. Volumus etiam, quod ii, qui duabus, vel pluribus Eccleſiis præfatis ex earum unione, vel alias ex conceſſione, ſeu diſpenſatione Apoſtolica, quocumque nomine, vel titulo præfecti ſunt, vel pro tempore erunt, a reſidentia, & pœnis hujuſmodi excuſentur, dummodo in earum altera, in qua de jure reſidere debent, vere, & perſonaliter reſideant, exceptis tamen, ut præfertur, Eccleſiis Epiſcopalibus Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præeſſe ſolent: reſidentia enim, ſi quæ apud præfatas Eccleſias titulorum Cardinalium fieret aliquam excuſationem eiſdem Cardinalibus, ut præfertur, non præſtaret, quominus ipſi in alia, vel aliis Eccleſiis præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, reſidere omnino teneantur. Quodque, ut præſentes &c. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Decemb. MDCXXXIV. Pontificatus Noſtri Anno XII.

Referuntur aliæ cauſæ hujus Conſtitutionis, etiam juxta Paulinam Conſtitutionem.

§. 5. Tum etiam quia, ſi juxta Paulinam Conſtitutionem a Decanatu non repellitur Epiſcopus Cardinalis antiquior ex cauſa publica abſens, & extra Curiam per Romanum Pontificem deſtinatus: ob eamdem quoque rationem repelli non debere videtur Epiſcopus Cardinalis antiquior, qui apud priorem Eccleſiam reſidet; Is enim vere a Romana Curia abeſſe dicitur ex cauſa publica, publicam ſcilicet particularis Eccleſiæ, cui præeſt, utilitatem, in qua publicum quoque univerſalis Eccleſiæ commodum continetur, reſpiciente. Præterea negari non poteſt,

quin ipse extra Curiam per Romanum Pontificem fuerit destinatus, dum idem Romanus Pontifex non modo illi prioris Ecclesiæ regimen destinavit, sed etiam, ut commissam sibi Pastoralis solicitudinis partem cumulatius expleret, eum ad jugiter residendum apud Ecclesiam sibi destinatam, sub gravissimis in præinserta potissimum Urbani Prædecessoris Constitutione sancitis pœnis, compulit, & obstrinxit. Accedit præmissis, quod ab ejusmodi exclusione Episcoporum Cardinalium antiquiorum extra Romanam Curiam in prioribus Ecclesiis residentium maximum illud promanat absurdum, quod alienæ mortis detestabile votum ingeritur; nam, sicut accepimus, & Nobis etiam ipsis evenisse non diffitemur, statim ac Cardinalis Sacri Collegii Decanus gravi, & periculoso morbo laborat, illico Episcopus Cardinalis antiquior absens, qui ipsi in Decanatu successurus est, amicorum literis ad Urbem quantocius repetendum incitatur, ut tempore obitus ejusdem Cardinalis Decani in Romana Curia præsens sit; adeoque ad eum ex Paulinæ Constitutionis præscripto Decanatus deferatur; Unde non sine gravi bonorum offensione, & Ecclesiasticæ disciplinæ detrimento, in Urbe conspicitur Episcopus Cardinalis antiquior, in Decanatu proxime successurus, qui Cardinalis Decani ægrotantis mortem expectat, ut ad ipsum Dignitas vacatura deveniat: contra saluberrimum Lateranensis Concilii monitum relatum in cap. 2. de concessione Præbendæ cujus verba sunt-- *Ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cujus locum, & Beneficium se crediderit successurum. Cum enim in ipsis etiam legibus Gentilium inveniatur inhibitum, turpe est, & divini plenum animadversione judicii, si locum in Ecclesia Dei futuræ successionis expectatio habeat, quam ipsi etiam Gentiles condemnare curarunt.*

Decernitur ad quem Decanatus prædictus pertineat.

§. 6. Nos itaque, qui deinde prædictum Sacri Collegii Cardinalium Decanatum absque ulla contentione obtinuimus ob illius vacationem retroactis mensibus secutam per obitum memorati Cardinalis Tanarii Decani, dum in Romana Curia præsentes essemus, & in Conclavi ubi, Divina sic disponente Clementia, ad summi Apostolatus fastigium evecti fuimus, reperiremur: præmissis omnibus, quantum cum Domino possumus, occurrere, & obviare, ac alias desuper opportune providere volentes: Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatis, aliisque justis, & rationabilibus causis animum nostrum moventibus adducti, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, atque decernimus, quod Episcopus Cardinalis antiquior, qui una cum aliqua ex Cathedralibus Suburbicariis præfatis in Titulum Cardinalibus antiquioribus assignari solitis aliam retinebit Cathedralem, seu Metropolitanam Ecclesiam in administrationem, dummodo tamen apud ipsam secundo dictam Ecclesiam personaliter resideat tempore vacationis Decanatus ejusdem Sacri Collegii, de cætero ad ipsum Decanatum admitti debeat, & admittatur, perinde ac si occurrente illius vacatione in Romana Curia præsens fuisset, itaut absentia ab Urbe ad præmissum effectum ei nullatenus obesse possit: Quin etiam volumus, & declaramus ipsum Decanatum ad prædictum Episcopum Cardinalem antiquiorem absentem, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, actu residentem ipso jure devenire debere eo prorsus modo, quo in Paulina Constitutione ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum devenire debere decernitur, ita quod inter eos nullum amplius discrimen, seu differentia constituatur; ac ita perpetuis futuris temporibus servari præcipimus, & mandamus.

Tollitur quædam controversia super assequutione sæpedicti Decanatus.

§. 7. Præterea expedire censentes, ut e medio tollatur, ac penitus extinguatur alia pariter controversia alias, sicut præmittitur, excitata, & non definita, utrum scilicet in assecutione sæpe memorati Decanatus Cardinalis antiquior in Episcopatu Suburbicario, & junior in Cardinalatu, præferendus sit Cardinali juniori in Episcopatu, sed antiquiori in Cardinalatu, vel e contra: Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, prælationem deberi Cardinali antiquiori in Episcopatu, licet sit junior in Cardinalatu, decernimus, & declaramus, ac ita deinceps in occurrentibus Decanatus vacationibus perpetuo servari volumus, & mandamus.

Reservatur Cardinali Decano optio Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis.

§. 8. Quoniam vero ab antiquo tempore, ac præsertim ab edita Paulina Constitutione usque ad præsentem diem, Cardinalis Sacri Collegii Decanus Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum invicem perpetuo canonice unitarum Episcopatum semper obtinuit, adeoque sive ex præsumpta earum cum Decanatu unione, sive alio titulo, speciale jus ad ipsum favere videtur, in quo mentis, ac intentionis nostræ non est, ut eidem Cardinali Decano præjudicium aliquod inferatur: Contingere autem facile potest, quod Episcopus Cardinalis antiquior a Romana Curia absens, & apud suam priorem Ecclesiam residens, ad quem Decanatus ex præmissis in posterum deveniet, ad Urbem celeriter accedere, & primo Consistorio, in quo memoratum Ostiensem, & Veliternensem Episcopatum optare deberet, præsens interesse nequeat: Motu, & potestatis plenitudine paribus, optionem prædictarum Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum Cardinali, qui pro tempore fuerit ejusdem Sacri Collegii Decanus, specialiter reservamus, ac reservatam esse volumus, & declaramus, itaut earumdem Ecclesiarum Episcopatum nemo alius optare unquam possit, sed ad Cardinalem Decanum prædictum privative quoad alios quoscumque perpetuis futuris temporibus ejusmodi optio pertineat, ac pertinere debeat. Volumus tamen, atque decernimus, quod idem Episcopus Cardinalis antiquior a Curia absens, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, residens, postquam ad eum Sacri Collegii Decanatus devenerit, quantocitius poterit, ad Urbem se conferre, Summoque Pontifici in Consistorio, ut moris est, pro optione earumdem Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum supplicare teneatur. Quod si notoria ægritudine fuerit impeditus, vel ob aliam justam, aut gravem causam a Romano Pontifice pro tempore existente probandam ad Urbem venire nequiverit: Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, eidem Cardinali Decano, ut in prænarratis casibus per suum legitimum Procuratorem antedictas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias optare, & vigore optionis hujusmodi eas assequi libere, & licite possit, & valeat, non secus, ac si ipse præsens personaliter illas optasset, licentiam, & facultatem in Domino concedimus, & impertimur.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod supradicti, & alii quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, ac auditi, & causæ, propter quas præsentes emanarunt, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint, seu aliis quibusvis de causis, quantumvis urgentibus, ullo unquam tempore a quoquam de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quolibet, quantumvis magno, formali, & substantiali defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæsito prætextu, vel colore, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque

juris,

juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut quempiam impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, uti nullatenus posse, nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, sive dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, necnon prædictis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus a Romana Curia absentibus, & apud suas priores Ecclesias, ut præfertur, actu residentibus plenissime suffragari. Ab omnibus vero aliis, ad quos spectant, & pro tempore quandocumque spectabunt, inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon quascumque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus præinserta Constitutione Pauli Papæ IV. Prædecessoris nostri, & præinserto similiter consilio, seu voto Congregationis septem Præsulum a fel. recor. Clemente XI. Prædecessore etiam nostro deputatorum, ab eo, ut præfertur, specialiter approbato, necnon Decretis Consistorialibus sim. mem. Pauli III., & Sancti Pii V. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum nostrorum, & Constitutione sim. me. Innocentii Papæ X. Prædecessoris itidem nostri super residentia ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium apud Sedem Apostolicam, & quibusvis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illa de jure quæsito non tollendo, & alia, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus, & aliis Decretis Consistorialibus quibuscumque, necnon dicti Sac. Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Decretis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & ampliſſime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, extentionis, reformationis, moderationis, concessionis, præcepti, sanctionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV. VII. Idus Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmantur Privilegia ab Urbano VIII. Ordini S. Joannis Dei tradita, & nova conceduntur. XXV.

Hac de re vid. Const. huic traditam. De confirmatione vero confirmatoriarum Urb. VII. & Alex. VII. super exemptione Hospitalium Ord. S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdict. pro Congregatione Hispanica, vid. Innoc. XIII. Const. ed. 1721., Jul. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 13. Sept. 1724. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut ea, quæ ad favorem Christifidelium, qui regularem vitam profitentur, & præsertim ægrotis, & miserabilibus personis in eorum Hospitalibus cum assidua charitate inserviunt, ex provida Sedis Apostolicæ benignitate provenerunt, quo solidius perennet, Apostolici muneris præsidio roboremus. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, Indulgentias Ordini Sancti Joannis Dei concessa, una cum elargitione, & cum communicatione quarumcumque prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque locis, & personis concessorum, & concedendorum approbavit, per quasdam suas desuper in simili forma Brevis expeditas literas, tenoris qui sequitur, videlicet -- Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sacrosancti Apostolatus Officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assidue præstantium curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus salubriter expedire. Hinc est, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini, qui sicut ac-

Const. Urbani VIII. de Concessione Privilegiorum dicto Ordini.

cepimus, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque insignia pietatis, & Christianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibus degentes magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & in dies exercere non desinunt, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes, istius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem Generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia etiam per modum communicationis, & extentionis, seu alias per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut alias desuper confectas, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Et insuper ut Fratres Congregationis hujusmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujusmodi exercitio insistant, quanto majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, conservationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminentias, & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in usu, & non sint revocata, vel sub aliquibus revocationibus comprehensa, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Apostolicis Constitutionibus adversentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, ac Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque Conventibus, & aliis locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationum hujusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis aliis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, Provincialibus, seu intermediis, eorumque Diffinitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum Regularibus personis tam in Urbe, quam etiam in quibusvis Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & Successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ad dictam Congregationem Joannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes quos concernunt pacifice frui, & gaudere.

Clausulæ ampliſſimæ cum derogatoriis.

§. 1. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quidquam in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino semper in perpetuum reponi, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas & alia opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac pia memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficaciſſimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Verum quia difficile foret præsentes literas ubicumque opus esset deferri, volumus & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quod illarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus

fides

fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno Primo.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Priori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, & indulta prædicto Ordini, a memorato Urbano Prædecessore concessa, ut præfertur, emanataque desuper ipsius Urbani Prædecessoris literas præinsertas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariter approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter eadem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVI. Confirmatur Decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis Ven. Ferdinandi a S. Josepho Ordinis Eremitarum S. Augustini ad Ecclesiam quandam ejusdem Ordinis.

Hujus Const. ed. 1728. Oct. 23. P. 5. confirmatur judicium Episcopale Ticini habitum de corpore Sancti Augustini. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Januar. 29. P. 1. Confirmatur Decret. Congr. Rituum de facultate Eremitis Augustinianis Prov. Franciæ facta canendi Horas canonicas cum cantu Gregoriano.

Dat. 18. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis.

NUper ad supplicationem dilecti filii moderni Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Japonen., seu Makaen. Beatificationis, & Canonizationis, seu declarationis Martyrii Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho Sacerdotis Ordinis Eremitarum S. Augustini -- Cum Patri Generali Ordinis Eremitarum S. Augustini innotuerit, quod literæ a Sac. Rituum Congregatione die 13. Septembris 1692. concessæ, & Episcopo Makaensi directæ ad effectum, ut auctoritate Sacræ Congregationis Corpus Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho prædicti in Japponia Anno 1617. in odium Fidei, ut asseritur, interfecti, & illinc ad Regnum de Makascar, deindeque ad Civitatem Makaensem translatum a Catharina de Noronha vidua relicta q. Francisci Viera retentum Patribus ejusdem Ordinis consignaretur, ob Navium deprædationem, aliaque varia infortunia ad Civitatem Makaensem minime pervenerunt: Cumque modo post tam longum tempus dicta Catharina de Noronha ab humanis decessisse assertum fuerit, & Corpus præfati Servi Dei retineatur a Maria de Noronha illius Sorore in Civitate Maka prius commorante, quæ postmodum una cum proprio filio Antonio de Leguiera Noronha ad Civitatem Goanam se transtulit, secum etiam asportasse Corpus dicti Servi Dei. Propterea Sacræ Rituum Congregationi modo supplicatum fuit, quatenus injungere dignaretur Rmo Archiepiscopo Goano, ut auctoritate ipsius Sacræ Congregationis idem Corpus a Domo Mariæ de Noronha, sive in casu illius mortis a quocumque alio loco, ubi quomodolibet repertum fuerit, amoveatur, & ad Ecclesiam PP. Ordinis Eremitarum S. Augustini sub titulo nostræ Dominæ vulgo de Gratia Civitatis Goanæ transferatur ad effectum illud tumulandi, & servandi absque ulla veneratione usque ad declarationem Martyrii dicti Servi Dei; Eadem Sacra Congregatio pro executione Decretorum SSmæ Inquisitionis sub die 13. Martii, & 12. Octobris 1625., ac 5. Julii 1634. super non cultu ab Urbano PP. VIII. edit., & in parvo volumine impressorum, censuit committi dicto Reverendissimo Archiepiscopo, ut verificata coram ipso identitate dicti Corporis, adhibitaque omni majori circumspectione, & cautela in hujusmodi Decreti executione, ne ulla controversia, aut scandalum oriri possit, illud consignari faciat prædictis Patribus ad effectum tumulandi in dicta eorum Ecclesia, dictaque translatio, ac tumulatio præsente Vicario Generali ejusdem Archiepiscopi, vel alia persona in Ecclesiastica dignitate constituta, eidem benevisa, secreto fiat, servatis in reliquis dictis Decretis sa. me. Urbani PP. VIII. super non cultu editis ne unquam de illorum contraventione dubitari contingat, & adimpletis aliis latius injungendis, & exprimendis in literis expediendis, eidemque Rmo Archiepiscopo dirigendis. Die 26. Augusti 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte dicti Prioris Generalis Nobis subinde expositum fuit ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Priorem generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratæ Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere,

Clausulæ.

tinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVII. Conceditur Indulgentia perpetua & universalis omnibus Christifidelibus recitantibus, ad signum Campanæ quod vulgo dicitur *l'Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus.

Hujus Const. ed. 1724. Septembris quoque 26. P. 1. Conceduntur etiam nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Sept. 26. P. 1. conced. plen. perp. etiam per modum suffragii visitantibus S. Domum Lauretanam.

Dat. 26. Sept. 1724. An. 1. Fabrizio per la misericordia di Dio Vescovo di Porto della S. R. Chiesa Cardinal Paulucci della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Exordium. Essendo stato commesso alla suprema Apostolica autorità del Sommo Pontefice Vicario di Nostro Signor Gesù Cristo in terra il dispensare i Tesori de' doni celesti, e considerando la Santità di Benedetto XIII., che sia un potente motivo per distribuire liberalmente i detti Tesori, quando si riconosce, che siano per essere molto profitevoli per accrescere la venerazione all' Augustissima Regina de' Cieli Maria sempre Vergine Madre di Dio per eccitare, & mantenere la divozione verso la medesima, e per la salute dell' Anime: Quindi e, che la Santità Sua confidata nella misericordia dell' Omnipotente Iddio, e nell' autorità de' SS. Apostoli Pietro, e Paolo, concede Indulgenza plenaria, & remissione di tutti li peccati universalmente, & in perpetuo a tutti li Fedeli li quali veramente pentiti, confessati, e communicati in un giorno di ciascheduno mese a loro elezzione recitaranno inginocchioni divotamente al suono della Campana la mattina, o a mezzo giorno, o vero la sera la solita Orazione *Angelus Domini nunciavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto -* Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum Verbum tuum - Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis, e con la detta Orazione tre volte *Ave Maria &c.* E pregaranno il Signore per la pace, e concordia tra Principi Cristiani, estirpazione dell' Eresie, e per l'esaltazione della Santa Madre Chiesa.

Concessio prædicta Indulg. plen. & universalis.

Aliæ Indulgentiæ conceduntur. §. 1. Nell' altri giorni poi dell' anno concede la Santità di Nostro Signore parimente in perpetuo alli Fedeli, i quali veramente contriti diranno l'Orazione come sopra, ogni volta che ciò faranno, cento giorni d'Indulgenza; come più diffusamente si legge nel Breve Apostolico spedito il dì 14. Settembre 1724. Dato dalla nostra solita Residenza questo dì 26. Settembre 1724.

XXVIII Conceduntur nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus Coronam septem dolorum Beatæ Mariæ Virginis.

De simili concessione pro recitantibus flexis genibus Antiphonam Angelus Domini *ad signum Campanæ quod vulgo dicitur* l'Ave Maria, *vid. hujus Const. præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 26. Sept. 1724. An. 1.

Exordium. REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices licet immeriti gerentes in Terris spiritualium munerum Thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus libenter erogamus, sicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ præsentis concessionis. §. 1. Cum itaque sicut accepimus dilecti filii moderni Prior Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis Nobis nuper exponi fecerunt in dicto Ordine juxta illius Institutum, & laudabilem, ac antiquissimam consuetudinem in recordationem septem principalium dolorum quos Beatissima Virgo Maria Patrona, & Advocata Nostra in unigeniti sui Filii vita, & obitu passa fuit. Corona eorumdem septem præcipuorum dolorum e septem septenariis Angelicarum Salutationum, septemque Dominicis orationibus una cum tribus aliis Ave Maria in honorem lachrymarum ejusdem B. M. V. composita recitari consueverit, eaque occasione præfati etiam dolores explicentur, & meditentur, Nos ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus eorumdem Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, & confessi, seu firmum confitendi propositum habentes in singulis feriis sextis cujuslibet hebdomadæ Quadragesimæ, & festivitate Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis ejusque tota octava, necnon in Ecclesiis Ordinis prædicti Coronam Septem Dolorum hujusmodi devote recitaverint ducentos dies pro qualibet oratione Dominica, & totidem pro quavis salutatione Angelica. In reliquis vero totius anni diebus centum dies, iis autem qui per se ipsos, aut cum socio, vel familiari ejusmodi coronam integre itidem recitaverint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: Præterea prædictis Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, & subinde vere pœnitentes, & Confessi, ac Sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno die per unumquemque ex eis eligenda lucri faciendam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, quam etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Statuitur, ut Coronæ septem dolorum B. M. a suis Religiosis benedicantur. §. 2. Volumus autem, quod Superiores Conventuum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant, & ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, vel momenti, sed circa eas Decretum a fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro die 6. Februarii 1657. editum omnino servetur. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ec-

cleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXIX. Conceditur Fratribus Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Captiv. facultas nominandi Judices Conſervatores in Conventibus Provinciarum Caſtellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ.

Aliàs ab hoc Pontifice Conſt. ed. 1727. Febr. 26. P. 4. conceditur facultas Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, & Definitorio Generali ipſam celebrandi, necnon condendi Statuta & Decreta. Innoc. XIII. ed. 1722. Aug. 24., P. 2. Conſ. decr. Congr. Epiſ. & Reg. de Alternativa Vicariatus Gener. inter tres Provincias dicti Ordinis.

Dat. 27. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Attilanus Perez Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in ſacra Theologia Magiſter tam ſuo, quam dilectorum filiorum Fratrum Conventuum, Provinciarum Caſtellæ, Legionis, & Navarræ, ac Bethicæ nominibus, quod vacantibus potiſſimum, uti ex proprio inſtituto tenentur, eorum Religioſis Captivorum Redemptioni ex manibus, & dura Infidelium ſervitute tam in Aſiæ, quam in Africæ partibus, ac in opus tam pium Chriſtifidelium, & Magnatum largitionibus, benedicente Domino, confluentibus, ſæpius contigit, & non ſine maxima eorum amaritudine in dies contingere ſolet, ejuſmodi ſubſidia, ac etiam animos Religioſorum diſtrahi ob inſurgentes lites, quæ tum eamdem redemptionem, tum alia Religionis negotia concernunt, eo quia illas in diverſis Tribunalibus ad inſtantiam partium cum maximo diſpendio, & incommodo proſequi coguntur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Attilanus Procurator Generalis nominibus prædictis, quo vexationibus, & moleſtiis exinde imminentibus, quos non parum præjudiciales eſſe, tum ipſis Religioſis, tum incremento, & piiſſimi Inſtituti propagationi experientia ſatis docuit, tandem occurratur præmiſſorum intuitu eiſdem Religioſis Judicem Conſervatorum impoſterum pro cauſis occurrentibus tam activis quam paſſivis non ſolum intereſſe Redemptionis eorumdem Captivorum in dictis partibus, quam aliud quodcumque eorumdem Conventuum concernentibus, coram quo abſque tanto ſtrepitu, diſpendio, & circuitu decidi poſſint, nominandi facultatem a Nobis concedi plurimum deſiderent, quemadmodum aliæ etiam religiones ex hujus S. Sedis benignitate, & ſignanter fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede ejuſdem Redemptionis Captivorum pro diverſis Provinciis indulgeri, & deinde in forma communi ad reliquas omnes ejuſdem Inſtituti a rec. mem. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore Noſtro ad tenorem Conſtitutionum fel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum pariter Prædeceſſorum Noſtrorum indulgeri, ac Indultum hujuſmodi extendi reſpective obtinuerunt. Nobis propterea dictus Attilanus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Attilanum Procuratorem Generalem alioſque prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, qui eumdem Attilanum Procuratorem Generalem ſuper præmiſſis audiverunt conſilio, ac attentis narratis eiſdem Exponentibus, ut inpoſterum Judices Conſervatores in ſupra citatis Conventibus ad formam Conſtitutionum earumdem Clementis, & Gregorii Prædeceſſorum, & non aliter nominare poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 3. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXX. Conceditur Miniſtro Generali Minorum Conventualium facultas erigendi Confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis, in quibus Eccleſiæ Ordinis Minorum non exiſtunt.

De Erectione Confraternitatis Cordigerorum, & facultate Miniſtro Generali eam in omnibus Eccleſiis Ord. Minorum erigendi, vid. Sixti V. Conſt. ed. 1585. Decemb. 29. P. 1. Et hujus Conſt. ed. 1725. Decemb. 10. P. 2. Confirmat. Conſt. Sancti Pii V. pro Fratribus Minoribus de participatione Privilegiorum Ordinum Mendicantium.

Dat. 30. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus Miniſterium, quod ineffabilis divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei altitudo humilitati noſtræ nullis licet ſuffragantibus meritis per abundantiam cæleſtis miſericordiæ, credidit, jugiter Nos admonet, & ut inter multiplices, graviſſimaſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, eam peculiari ſolicitudine amplectamur, qua Religioſorum Virorum Ordines in Militanti Eccleſia ad Divini nominis laudem, & gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem ſancte inſtituti, novis a Sede Apoſtolica privilegiis, & gratiis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

A Sixto V. Archiconfraternitas Cordigerorum Aſſiſii in dd. Fratrum Eccleſia erecta: ac Magiſtro Generali facultas con-

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Maria Sidori Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupator. quod dudum fel. rec. Sixtus PP. V. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas literas deſuper ſub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1585. 9. Kal. Decembris Pontificatus ſui anno Primo expeditas, in Eccle-

Preces Procuratoris Generalis.

Conceſſio præd.

ſiam

tinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVII. Conceditur Indulgentia perpetua & universalis omnibus Christifidelibus recitantibus, ad signum Campanæ quod vulgo dicitur *l'Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus.

Hujus Const. ed. 1724. Septembris quoque 26. P. 1. Conceduntur etiam nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Sept. 26. P. 1. conced. plen. perp. etiam per modum suffragii visitantibus S. Domum Lauretanam.

Dat. 26. Sept. 1724. An. 1. Fabrizio per la misericordia di Dio Vescovo di Porto della S. R. Chiesa Cardinal Paulucci della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Exordium. Essendo stato commesso alla suprema Apostolica autorità del Sommo Pontefice Vicario di Nostro Signor Gesù Cristo in terra il dispensare i Tesori de' doni celesti, e considerando la Santità di Benedetto XIII., che sia un potente motivo per distribuire liberalmente i detti Tesori, quando si riconosce, che siano per essere molto profitevoli per accrescere la venerazione all' Augustissima Regina de' Cieli Maria sempre Vergine Madre di Dio per eccitare, & mantenere la divozione verso la medesima, e per la salute dell' Anime: Quindi e, che la Santità Sua confidata nella misericordia dell' Omnipotente Iddio, e nell' autorità de' SS. Apostoli Pietro, e Paolo, concede Indulgenza plenaria, & remissione di tutti li peccati universalmente, & in perpetuo a tutti li Fedeli li quali veramente pentiti, confessati, e communicati in un giorno di ciascheduno mese a loro elezzione recitaranno inginocchioni divotamente al suono della Campana la mattina, o a mezzo giorno, o vero la sera la solita Orazione *Angelus Domini nunciavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto -* Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum Verbum tuum - Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis, e con la detta Orazione tre volte *Ave Maria &c.* E pregaranno il Signore per la pace, e concordia tra Principi Cristiani, estirpazione dell' Eresie, e per l'esaltazione della Santa Madre Chiesa.

Concessio prædicta Indulg. plen. & universalis.

Aliæ Indulgentiæ conceduntur. §. 1. Nell' altri giorni poi dell' anno concede la Santità di Nostro Signore parimente in perpetuo alli Fedeli, i quali veramente contriti diranno l'Orazione come sopra, ogni volta che ciò faranno, cento giorni d'Indulgenza; come più diffusamente si legge nel Breve Apostolico spedito il dì 14. Settembre 1724. Dato dalla nostra solita Residenza questo dì 26. Settembre 1724.

XXVIII Conceduntur nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus Coronam septem dolorum Beatæ Mariæ Virginis.

De simili concessione pro recitantibus flexis genibus Antiphonam Angelus Domini *ad signum Campanæ quod vulgo dicitur* l'Ave Maria, *vid. hujus Const. præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 26. Sept. 1724. An. 1.

Exordium. REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices licet immeriti gerentes in Terris spiritualium munerum Thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus libenter erogamus, sicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ præsentis concessionis. §. 1. Cum itaque sicut accepimus dilecti filii moderni Prior Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis Nobis nuper exponi fecerunt in dicto Ordine juxta illius Institutum, & laudabilem, ac antiquissimam consuetudinem in recordationem septem principalium dolorum quos Beatissima Virgo Maria Patrona, & Advocata Nostra in unigeniti sui Filii vita, & obitu passa fuit. Corona eorumdem septem præcipuorum dolorum e septem septenariis Angelicarum Salutationum, septemque Dominicis orationibus una cum tribus aliis Ave Maria in honorem lachrymarum ejusdem B. M. V. composita recitari consueverit, eaque occasione præfati etiam dolores explicentur, & meditentur, Nos ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus eorumdem Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, & confessi, seu firmum confitendi propositum habentes in singulis feriis sextis cujuslibet hebdomadæ Quadragesimæ, & festivitate Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis ejusque tota octava, necnon in Ecclesiis Ordinis prædicti Coronam Septem Dolorum hujusmodi devote recitaverint ducentos dies pro qualibet oratione Dominica, & totidem pro quavis salutatione Angelica. In reliquis vero totius anni diebus centum dies, iis autem qui per se ipsos, aut cum socio, vel familiari ejusmodi coronam integre itidem recitaverint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: Præterea prædictis Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, & subinde vere pœnitentes, & Confessi, ac Sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno die per unumquemque ex eis eligenda lucri faciendam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, quam etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Statuitur, ut Coronæ septem dolorum B. M. a suis Religiosis benedicantur. §. 2. Volumus autem, quod Superiores Conventuum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant, & ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, vel momenti, sed circa eas Decretum a fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro die 6. Februarii 1657. editum omnino servetur. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ec-

cleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXIX. Conceditur Fratribus Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Captiv. facultas nominandi Judices Conſervatores in Conventibus Provinciarum Caſtellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ.

Aliàs ab hoc Pontifice Conſt. ed. 1727. Febr. 26. P. 4. conceditur facultas Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, & Definitorio Generali ipſam celebrandi, necnon condendi Statuta & Decreta. Innoc. XIII. ed. 1722. Aug. 24., P. 2. Conſ. decr. Congr. Epiſ. & Reg. de Alternativa Vicariatus Gener. inter tres Provincias dicti Ordinis.

Dat. 27. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Attilanus Perez Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in ſacra Theologia Magiſter tam ſuo, quam dilectorum filiorum Fratrum Conventuum, Provinciarum Caſtellæ, Legionis, & Navarræ, ac Bethicæ nominibus, quod vacantibus potiſſimum, uti ex proprio inſtituto tenentur, eorum Religioſis Captivorum Redemptioni ex manibus, & dura Infidelium ſervitute tam in Aſiæ, quam in Africæ partibus, ac in opus tam pium Chriſtifidelium, & Magnatum largitionibus, benedicente Domino, confluentibus, ſæpius contigit, & non ſine maxima eorum amaritudine in dies contingere ſolet, ejuſmodi ſubſidia, ac etiam animos Religioſorum diſtrahi ob inſurgentes lites, quæ tum eamdem redemptionem, tum alia Religionis negotia concernunt, eo quia illas in diverſis Tribunalibus ad inſtantiam partium cum maximo diſpendio, & incommodo proſequi coguntur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Attilanus Procurator Generalis nominibus prædictis, quo vexationibus, & moleſtiis exinde imminentibus, quos non parum præjudiciales eſſe, tum ipſis Religioſis, tum incremento, & piiſſimi Inſtituti propagationi experientia ſatis docuit, tandem occurratur præmiſſorum intuitu eiſdem Religioſis Judicem Conſervatorum impoſterum pro cauſis occurrentibus tam activis quam paſſivis non ſolum intereſſe Redemptionis eorumdem Captivorum in dictis partibus, quam aliud quodcumque eorumdem Conventuum concernentibus, coram quo abſque tanto ſtrepitu, diſpendio, & circuitu decidi poſſint, nominandi facultatem a Nobis concedi plurimum deſiderent, quemadmodum aliæ etiam religiones ex hujus S. Sedis benignitate, & ſignanter fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede ejuſdem Redemptionis Captivorum pro diverſis Provinciis indulgeri, & deinde in forma communi ad reliquas omnes ejuſdem Inſtituti a rec. mem. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore Noſtro ad tenorem Conſtitutionum fel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum pariter Prædeceſſorum Noſtrorum indulgeri, ac Indultum hujuſmodi extendi reſpective obtinuerunt. Nobis propterea dictus Attilanus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Attilanum Procuratorem Generalem alioſque prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, qui eumdem Attilanum Procuratorem Generalem ſuper præmiſſis audiverunt conſilio, ac attentis narratis eiſdem Exponentibus, ut inpoſterum Judices Conſervatores in ſupra citatis Conventibus ad formam Conſtitutionum earumdem Clementis, & Gregorii Prædeceſſorum, & non aliter nominare poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 3. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXX. Conceditur Miniſtro Generali Minorum Conventualium facultas erigendi Confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis, in quibus Eccleſiæ Ordinis Minorum non exiſtunt.

De Erectione Confraternitatis Cordigerorum, & facultate Miniſtro Generali eam in omnibus Eccleſiis Ord. Minorum erigendi, vid. Sixti V. Conſt. ed. 1585. Decemb. 29. P. 1. Et hujus Conſt. ed. 1725. Decemb. 10. P. 2. Confirmat. Conſt. Sancti Pii V. pro Fratribus Minoribus de participatione Privilegiorum Ordinum Mendicantium.

Dat. 30. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus Miniſterium, quod ineffabilis divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei altitudo humilitati noſtræ nullis licet ſuffragantibus meritis per abundantiam cæleſtis miſericordiæ, credidit, jugiter Nos admonet, & ut inter multiplices, graviſſimaſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, eam peculiari ſolicitudine amplectamur, qua Religioſorum Virorum Ordines in Militanti Eccleſia ad Divini nominis laudem, & gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem ſancte inſtituti, novis a Sede Apoſtolica privilegiis, & gratiis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

A Sixto V. Archiconfraternitas Cordigerorum Aſſiſii in dd. Fratrum Eccleſia erecta: ac Magiſtro Generali facultas con-

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Maria Sidori Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupator. quod dudum fel. rec. Sixtus PP. V. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas literas deſuper ſub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1585. 9. Kal. Decembris Pontificatus ſui anno Primo expeditas, in Eccle-

Preces Procuratoris Generalis.

Conceſſio præd.

ſiam

cessa erigendi Confraternitates ejusdem nominis in Minorum Ecclesiis.

fiam Domus Fratrum dicti Ordinis Assisien., ubi Corpus S. Francisci sub Altari Majori ipsius Ecclesiæ requiescit, unam Archiconfraternitatem utriusque sexus Christifidelium, qui cordam prædicti Ordinis Fratribus gestari solitam ex illorum devotione deferrent, & illa cingerentur, sub invocatione memorati Sancti Francisci perpetuo erexit, & instituit, ac insuper tunc, & pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis prædicti quascumque Confraternitates utriusque sexus Christifidelium Cordigerorum, in quibuscumque Ecclesiis domorum tam Fratrum eorumdem Minorum Conventualium, quam Capuccinorum, & de Observantia nuncupatorum in quibuscumque Mundi partibus, & locis pro tempore erigendis, & instituendis, erigendi, & instituendi, illasque postquam erectæ, & institutæ fuissent, prædictæ Archiconfraternitati erectæ, & institutæ cum omnibus, & singulis Indulgentiis, peccatorum remissionibus, & relaxationibus aggregandi, ipsasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus communicandi, pariterque concedendi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem dedit, & concessit, prout idem Sixtus Prædecessor easdem omnes Confraternitates postquam erectæ, & institutæ fuissent, ipsi Archiconfraternitati aggregavit, prædictasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus sub certis modo, & forma tunc expressis communicavit, & concessit, & alias prout in ejusdem Sixti Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Preces Procuratoris Generalis pro concessione præsentis facultatis.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat erectio Confraternitatum Cordigerorum hujusmodi in secularibus, & regularibus Ecclesiis illorum locorum, & quibus Ecclesiæ dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium minime existunt, cupide exoptetur; Ipse vero Felix Angelus Procurator Generalis illas erigendi facultatem cum communicatione Indulgentiarum a Nobis concedi summopere desideret. Nos ipsum Felicem Angelum Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tunc pariter, & pro tempore existenti Ministro Generali dicti Ordinis, ut in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis ubicumque existentibus, in quibus Ecclesiæ hujus Ordinis non existunt, ut præfertur, de Ordinariorum licentia Confraternitates ejusmodi Cordigerorum erigere, & instituere possit, & valeat plenam, & liberam licentiam, & facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus. Ac postquam erectæ fuerint, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, Indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, & relaxationibus, ac gratiis quibusvis aliis eorumdem Cordigerorum Confratribus, & Sororibus per dictum Sixtum, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos, hactenus concessis, & concedendis, & quibus Confraternitates hujusmodi, earumque Confratres, & Sorores quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si specialiter, & expresse, ac nominatim concessa fuissent, dicta auctoritate pariter concedimus, & indulgemus; ac privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias sicut præmittitur, concessas, & concessa ad ipsas Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Sorores pro tempore existentes perpetuo extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, vel retractari, aut revocari, ullatenus posse, nec debere, sed semper in perpetuum validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Sixtus Prædecessor in prædictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Conceditur quatuor primis Patriarchis facultas gestandi Exomidem. XXXI.

De erectione Ecclesiæ in Palatio Regis Portugalliæ in Archiepiscopatum, & Patriarchatum Ecclesiæ Ulyssiponen. vid. Clem. XI. Const. ed. 1716. Nov. 7. P. 17. Hujus vero Const. ed. 1724. Julii 10. P. 1. concessum fuit Altare Privilegiatum omnibus Cathedralibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1724. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ROmanus Pontifex supremus gratiarum Dispensator illis Præsulibus, qui de benignitate Sedis Apostolicæ locum obtinent celsiorem, & honorabilia S. R. E. membra existunt, & libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius in Ministeriorum suorum functione perseverent.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Itaque ad eximia Venerabilium Fratrum modernorum Patriarcharum Constantinopolitan., Alexandrin., Antiochen., & Hierosolymitan. in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, illorumque Ordinem, & Dignitatem novi honoris prærogativa decorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet

dolibet

dolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Patriarchæ Constantinopolitani, Alexandrin., Antiochen,, & Hierosolymitan. præsentes, & futuri Exomidem super amiculo breviori in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare, illaque uti libere, & licite possint, & valeant tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio præd. ex motu proprio.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinal. etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXXII. Abrogantur privilegia omnia personalia, quæ Minoribus Ord. S. Francisci in Regnis Portugalliæ concedi consueverant.

Hac de re vid. Clem. XI. Constitut. ed. 1718. P. 18. ubi innovatur Const. Clem. X. de revocatione privilegiorum personalium eorumdem Fratr. Provinciæ Brasiliæ.

Dat. 3. Oct. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium. SAcrosanctum Apostolatus Officium humilitati nostræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum jugiter nos admonet, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam Christifideles altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, sublatis iis, quæ regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum adferre noscuntur, juxta laudabilia eorum instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, optatis in dies benedicente Domino, proficiant incrementis.

Causæ præsentis abrogationis. §. 1. Cum itaque sicut accepimus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Insulis in Indiis Orientalibus, & Ultramarinis conquisitis, prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subjectis abusus invaluerit, ut passim Fratribus Ord. Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiæ, ac Tertii Ordinis nuncupatorum diversa Indulta, & privilegia personalia concedantur, ex quo gravissima inconvenientia, & scandala in Ordine præfato enascuntur, & magnum relaxationi ostium aperitur: Nos qui regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi summopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus providere volentes, ac fel. recordat. Urb. VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, seu privilegia personalia quomodocunque nuncupata, etiam extra claustra quoad Parentes, vel Consanguineos degendi quibus dicti Ordinis Fratribus in Regnis, & Insulis præfatis consisten. cujuscumque qualitatis, dignitatis, & conditionis existant (Charissimi in Christo filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris Theologo, Concionatore, & Confessario dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujuscumque instantiam, & supplicationem, tam a nobis, & a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a quibusvis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipsius Sedis in eisdem Regnis Nunciis, ac a quibuslibet Ordinis hujusmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, pœnis eo ipso incurrendis dilectis Filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, ac Ministris Provincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi similia indulta, seu privilegia habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant; Inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta regularia ejusdem Ordinis Statuta Apostolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

§. 3. Non obstan. præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione concessionis privilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso,

Abrogatio prædictorum privilegiorum utpote contra Ord. Statuta, & Apostolic. Constitutiones.

& forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXIII. Reſervatur Romano Pontifici diſpenſatio ſuper voto perſeverantiæ pro ingreſſuris tamen dumtaxat Congregationem Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Neapolis.

Hujus Conſt. ed. 1725. Septembris 28. P. 2. unitur Congregatio Neapolitana Doctrinæ Chriſtianæ, cum Congregatione Avenionenſi. Et Clem. XI. Conſt. ed. 1724. Jun. 11. P. 14. Conceditur ſuffragium deliberativum Definitori adjuncti ejuſdem Congregationis Galliæ.

Dat. 24. Nov. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expoſitio facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Neapolis, quod pro augenda, & conſervanda eorum Congregatione valde expediat, ut nomen eidem Congregationi dare volentes poſt probationis annum votum perpetuæ ſtabilitatis, cujus diſpenſatio Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervata ſit, emittere teneantur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, diſpenſationem ſuper dicto voto perſeverantiæ pro ingreſſuris tantum prædictam Congregationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti dumtaxat auctoritate Apoſtolica tenore præſentium reſervamus, & quatenus e memorata Congregatione egrediantur, ab exercitio ſuorum Ordinum ſuſpenſi remanere debeant.

Preces Congregationis prædictæ.

Reſervatio diſpenſationis præfatæ.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 1. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Novembr. MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis ſuæ. XXXIV.

Ab Innocentio XIII. conceſſa fuerunt Conſt. ed. 1721. Maji 26. P. 1. Et a Clem. XII. conceduntur Conſt. ed. 1731. Julii 25. P. 2.

Dat. 15. Dec. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Diriguntur Literæ Familiaribus eiſdem.

VEnerabilibus Fratribus Nicolao Mariæ Lercario Nazianzen. Cubiculi noſtri Præfecto, Proſpero Marefuſco Cæſarien. Auditori Noſtro, Nicolao Coſcia Tranſanapolitan. Libellorum ſupplicum Nobis porrectorum, Camillo Merlini Iconien. Notarum arcanarum, & Carolo Majella Emeſſen. Literarum noſtrarum in forma Brevis, quæ ad Principes ſcribuntur reſpective Secretariis, ac Joſepho Accorambono Philippen. Archiepiſcopi Subdatario, Nicolao Auguſtino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Sacrarii noſtri Præfecto, Franciſco Antonio Fini Avellin., & Dominico de Rubeis Vulturarien. Epiſcopis, necnon dilectis filiis Philippo Coſcia Vicario in Civitate, & Diœceſi Beneventan. a Nobis deputato, Nicolao Albini Veſtiario, & Eleemoſynario Secreto, ac Nicolao de Simone Beneventan. Nicolao Xaverio Sancta Maria Salernitan. Joanni Vincenti Reatin., Bernardo Pizzella Triventin., Franciſco Pacca Neapolitan., Januario Vitelli Pincernæ, & Franciſco Aſcolenſi Beneventan. Architrilino; Hieronymo Columnæ Forerio Majori, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle, & Philippo Aſtallio Romanis Cubiculariis intimis ſeu Secretis, Michaeli Angelo de Paulis Piſauren., & Joanni Baptiſtæ Nuccarini Fulginaten. Medicis Secretis, Dominico Prati Brittinorien., Ignatio Clementi, & Januario Genoveſe Beneventan., Paſchali Ferrari Nolan., Ignatio Philippo Perſanti Camerinen., Nicolao Schinoſi Beventan., & Michaeli Angelo Troyſi Minervien. Capellanis Secretis, Joſepho Longo Beneventan., & Januario Sancta Maria Nolan. Clericis Capellæ noſtræ Secretæ, Dominico Euſtachii Beneventan., Dominico Martino Firman., Donato Antonio Civitella, & Antonio Ferri Beneventan., Andreæ Joannis Prænestin., & Andreæ Coppola Beneventan. reſpective Civitatum, vel Diœceſum Cubiculi noſtri adjutoribus, ac Julio Silvaggio Romano Magiſtro Domus noſtræ, Clericis, ſeu Presbyteris, vel Laicis familiaribus continuis commenſalibus noſtris ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§. 1. Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire. Hinc eſt, quod Nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam

continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percipimus, condignam rationem habentes ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus, vobisque etiamsi Habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut, ne dum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, eum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concessio prædictorum privilegiorū.

§. 2. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, Prædia, Domos, Possessiones, & Bona Patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima Causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiù servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Eximuntur eorum beneficia a quibusvis oneribus.

§. 3. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem personarum administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ac illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis tantum, in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam Curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura Animarum Parochianorum) per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure statuto fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem

Dispensatur pluralitas Beneficiorum.

Et residentia in eis.

majores,

majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora, a quo jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac Dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Necnon super receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinarium.

Conceditur eisdem electio Confessariis, & huic amplæ facultates.

§. 4. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio causali, manuum violentarum in quavis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talionis, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis Liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgentur nonnulla super translationibus pensionum.

§. 5. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujusliber vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris Juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas testandi de fructibus Beneficiorum.

§. 6. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac Juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, &

quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque penſionum annualium ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum, & aſſignatorum, ac reſervandarum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cujuſlibet veſtrum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquiſitis, & acquirendis; ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſuppellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque veſtrum, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editam, & ſi quas deinceps edi contigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funeribus, quam etiam pro remuneratione illorum, vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & uſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuslibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis ſcriptura etiam minus ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtare, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quidquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, & diſpoſitiones, ordinationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Statuuntur nonnulla eorumdem favore, ſi eos contigerit ab inteſtato decedere.

§. 7. Et inſuper ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituuum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet veſtrum reſpective manſione, ac etiam extra Beneficia veſtra, vel alia loca debitæ a vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis Beneficiis Succeſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omnino exequi, & adimplere, illique ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan a vobis, etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffulta, de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoque modo, vel perturbare.

Clauſulæ peculiares.

§. 8. Decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intra curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Eccleſias, & Beneficia perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis rec. memor. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris pariter noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos extra illam quomodocumque decedentes ſeptimo Kalen. Decembris Pontificatus ſui An. Quinto, aut alio verſori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis ex qui-

buscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos, ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse; Et sic in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 9. Quocirca Venerab. Fratribus Nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis, super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII., per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in d. Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. memor. Urbani Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu,

tu, & scientia similibus: deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per personas Illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alios certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipiuntur quædam ab eis exequutioni demandanda.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei, juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in Judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares continui Commensales erant concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XV. Decemb. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul., quo statuitur, ut Visitator Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantia, quando Commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur. XXXV.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Sept. 7. P. 17. Concessa fuit facultas eligendi Commissarios Visitatores ex eadem Provincia pro Provincia Concept. B. M. Fulminis Min. de Observant. Januen. Et hujus Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. Confirm. Decr. Episcoporum, & Regularium super lite de erectione Conventus in Provincia Valentiæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Decembr. 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Expenuntur causæ, longinquitas nimirum Provinciæ, & intolerabiles sumptus; quæ Congregationem prædictam ad hoc decernendum impulerunt.

NUper pro parte dilecti filii Francisci Idalgo Proministri, ac Procuratoris Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositio, quod facto recursu anno 1708. nomine dictæ Provinciæ ad eamdem Congregationem, præter alia quamplurima, supplicatum fuerat, quod Commissarius Visitator dictæ Provinciæ, a Superioribus, ad quos spectabat, ex Religiosis benemeritis ejusdem Provinciæ eligeretur, & ad hunc effectum Provincialis, ac Diffinitorium pro tempore existentes ad ipsos Superiores notulam omnium Religiosorum tali munere dignorum transmittere tenerentur, ut illi, quem mallent, pro sui justitia, & æquitate eligere possent, cujus supplicationis ratio fundamentalis fuit, maxima paupertas, & distantia quoad longitudinem, & latitudinem ipsius Provinciæ, in qua tam Domorum, quam Ecclesiarum ædificia nullum altum habent, imo solum ex luto acerato constructa existunt, adeoque intolerabiles sumptus accessus, & recessus extranei Commissarij Visitatoris sufferre minime valebant, eaque de causa ab Exministro Generali Biesma mediis suis literis Patentalibus die 17. Februarii 1701. Matriti expeditis hoc idem observari mandatum fuerat, cum decreto quod præfatæ literæ patentales usque ad Capitulum Generale observarentur; dicta vero Congregatio super dictis precibus, auditis prius relatione, & voto tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis rescripserat, quod exquireretur Votum Capituli Generalis, quod super hoc puncto Commissarii Visitatoris favorabile fuit, ideoque eidem Congregationi supplicato, ut attento favorabili voto memorati Capituli Generalis, tam Commissarius Generalis Indiarum, quam Peruanus, quando per se ipsos eamdem Provinciam Tucumanensem visitare nolebant, vel nequibant unum ex Religiosis idoneis ejusdem Provinciæ deputare, & nominare, & ad hunc effectum Provincialis, & Definitorium pro tempore notulam omnium Religiosorum ad id munus visitandi dignorum, ad eosdem Superiores mittere tenerentur, & respective deberent, sicque in futu-

Decretum prædictum.

futurum inviolabiliter obſervari mandarent. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita viſa relaxatione Eminentiſſimi Corſini prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, ac enuntiato voto Capituli Generalis, referente Eminentiſſimo Noſtro Spinula cenſuit, & decrevit idem Decretum Capituli Generalis eſſe approbandum, & confirmandum, ut infra, videlicet.--Quod ſtante ſumma egeſtate præfatæ Provinciæ Tucumanen. quæ intolerabiles ſumptus adducendi extraneum Commiſſarium Viſitatorem ſufferre non poteſt, quando Indiarum Commiſſarius per ſe ipſum non vult accedere ad eandem Provinciam ad Capitulum celebrandum, tunc ex eadem Provincia Commiſſarium Viſitatorem debeat aſſignare, & ad hunc effectum ſuo tempore Provincialis, & Diffinitorum notulam Religioſorum tali munere dignorum ipſimet Indiarum Commiſſario tranſmittere teneantur: Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis, ac aliis quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtantibus. Romæ 22. Septembris 1724.--F. Card. Paulutius -- V. Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius -- Loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 1. Cum autem ſicut dictus Franciſcus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Franciſcum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die XX. Dec. MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXVI.

Conceduntur Indulgentiæ omnes præſentis Anni Jubilæi Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monaſteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in Carcere detentis.

Pro omnibus aliis hic non exceptis ſuſpenſa fuerunt quæcumque Indulgentiæ vertente hoc Anno Jubilæi 1725. Conſt. hujus P. ed. 1724. Jul. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Januarii 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

POntificia ſolicitudo quamvis omnium Chriſtifidelium ſaluti proſpiciat, præcipue tamen ſpiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ charitatis affectu ſtudet providere, ipſæ enim ſunt filiæ, quæ oblitæ Populum ſuum, & Domum Patris ſui, animi ſplendore cæleſtem Regem oblectant: ipſæ ſunt Prudentes Virgines, quæ lampades ſuas charitatis flamma ſuccenſas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælitus petitam ducunt, non modo ſibi ipſis ad Cælum viam ſternunt, ſed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Chriſtifidelibus eam aperire ſtudent. Quare ſummopere optandum eſt, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, conſtantiſſime retineant, ac dent operam, ut ſicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita poſt hujus vitæ certamina in Cæleſti Patria feliciter coronentur.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§. 1. Quoniam autem conſimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut ſupernarum rerum contemplationi ſecurius vacent laudabiliter elegerunt Spiritualibus quoque ipſorum incrementis paternis viſceribus, maxime ducimus conſulendum. Cum igitur tam ipſi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua vivant clauſura mancipati, & multæ Puellæ, & Mulieres ſeculares educationis, vel alia ex cauſa de licentia Sedis Apoſtolicæ in Monaſteriis degant, ibique clauſuræ leges obſervent, multæque etiam reperiantur Oblatæ, quarum inſtitutum a Sede Apoſtolica approbatum exiſtit, & quæ in Domibus, ſeu Conſervatoriis in communi vivunt, necnon multi (ut accepimus) utriuſque ſexus Chriſtifideles partim Carceribus detenti, partim vero diuturna infirmitate præpediti non ſolum in Alma Urbe Noſtra, & Italia, ſed aliis etiam Regionibus, Provinciis, & Locis reperiantur, qui, & quæ reſpective impedimentis hujuſmodi remotis pro percipiendis præſentis Anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem Noſtram omnino venirent, & Baſilicas, Eccleſiaſque ad id deputatas benedicente Domino indubitanter viſitarent; verum ob prædicta impedimenta ad Urbem hujuſmodi minime venire, neque reſpective Baſilicas, & Eccleſias ipſas viſitare valeant. Nos pro paſtoralis officii Noſtri debito, paternaque charitate illorum omnium Animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes, omnibus, & ſingulis Sanctimonialibus quorumcumque Monaſteriorum, etiam illorum, quæ ab ordinaria juriſdictione exempta, & Sedi Apoſtolicæ præfatæ immediate ſubjecta ſunt, vel eſſe aſſeruntur, necnon Oblatis præfatis, ac Puellis, & Mulieribus Secularibus Monaſteriis hujuſmodi de ejuſdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque

Conceſſio prædicta Indulgentiarum pro omnibus præfatis, quibuſcumque in locis eos eſſe contigerit.

Eremi-

Eremitis hujuſmodi, ac utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam Carceratis, quam Infirmis prædictis tantum, & qui alias impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis ceſſantibus ad hanc Almam Urbem pro Theſauris Spiritualibus hujuſmodi conſequendis venturi fuiſſent, vere pœnitentibus, & confeſſis, quod in Locis ubi eos eſſe contigerit, pia Chriſtianæ pietatis, & charitatis opera, juxta formam ab Ordinariis Locorum, ſeu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujuſmodi Superioribus, vel de eorum mandato a prudente Confeſſario; In Alma vero Urbe a Dilecto Filio Noſtro Vicario, ſeu ejus Vicesgerente tantum præſcribendam pro cujuslibet ſtatu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in noſtris Literis Indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones etiam pleniſſimas conſequantur, quas conſequerentur, & conſequi poſſent, ſi in hoc præſenti Anno Jubilæi diebus ad id ſtatutis quatuor ad id deputatas Baſilicas, & Eccleſias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus viſitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ conceſſæ ſunt, perſonaliter viſitarent, & eorum quilibet viſitaret: Eiſdemque Sanctimonialibus, ac Oblatis, Puellis, & Mulieribus Secularibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis, & Chriſtifidelibus impeditis hujuſmodi, ut ad effectum præſentium Confeſſarios Presbiteros Seculares, vel cujuſvis Ordinis Regulares ab iiſdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui confeſſionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibuſvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia ſalutari abſolvere poſſint, eligere valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ. §. 2. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium Literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Jan. MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXVII. Abrogantur quæcumque Privilegia perſonalia Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Portugalliæ alias conceſſa.

Hujus etiam Conſtit. ed. 1724. Octobris 3. P. 1. Abrogata fuerunt Privilegia omnia perſonalia, quæ Minoribus Ord. S. Franciſci in Regno Portugalliæ concedi conſueverunt.

Dat. 27. Jan. 1725. An. 1. ## BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium. IN ſuprema militantis Eccleſiæ ſpecula meritis licet imparibus, divina diſpoſitione collocati in eam præcipue curam ſolicitis ſtudiis intendimus, ut Religioſorum Virorum ſub ſuavi vitæ Monaſticæ jugo altiſſimi obſequiis mancipatorum Congregationes ſalubriter dirigantur, laudabilibuſque inſtitutis ſuis quocumque ſublato impedimento inhærentes, felicibus in dies benedicente Domino, proficiant incrementis. Cum itaque (ſicut accepimus) in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac Inſulis in Indiis, & Ultramarinis conquiſitis ipſorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali ſubjectis Monachis Congregationis Portugalliæ Ordinis S. Benedicti diverſa Indulta, & Privilegia perſonalia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones conceſſa reperiantur, unde graviſſima in prædicta Congregatione ſcandala enaſci, magnumque Monaſticæ in ea diſciplinæ, & obſervantiæ relaxationi oſtium pandi experientia ipſa compertum eſt. Nos præmiſſis quantum cum Domino poſſumus de opportuno remedio providere, ſalubrique, ac proſperæ ipſius Congregationis Monachorum directioni conſulere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & quæcumque privilegia, & Indulta perſonalia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quibuſvis dictæ Congregationis Monachis, & perſonis cujuſcumque Dignitatis, qualitatis, & conditionis exiſtant quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque Inſtantiam, & ſupplicationem tam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, & a quibuſvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Sedis Apoſtolicæ in eiſdem Regnis Nuntiis, ac quibuſlibet Congregationis Monachorum hujuſmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa harum ſerie perpetuo revocamus, annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum officiorum, vociſque activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurren., dilectis filiis Generali, aliiſque dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, ut quamprimum præſentes noſtræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Monachos Congregationis hujuſmodi ſimilia Indulta, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones habentes illos eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam illis uti ſinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris & facti remediis juxta Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum Statuta Apoſtolica Auctoritate confirmata omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo.

Cauſæ præſentis abrogationis.

Abrogatio prædicta motu proprio facta.

Mandatur executio harum literarum.

Clauſulæ cum derogatoriis. §. 1. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Literis Apoſtolicis ſuper conceſſione, ſeu confirmatione Indultorum, Privilegiorum, prærogativarum, immunitatum, & exemptionum hujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis Decretis in contrarium

præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Januarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVIII. Declaratur irrita electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Aug. 13. P. 2. Declaratur nulla electio Cornelii Berchaman in Archiepiscopum Ultrajectinum cum indictione Excommunicationis latæ Sententiæ audentibus illum consecrare.

Dat. 21. Febr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Literæ diriguntur ad Catholicos in Fœderato Belgio.

QUa solicitudine ad Animarum Vestrarum salutem hæc S. Sedes advigilet, quove studio curet, & nitatur, ut adversus insidias Diaboli nulla vobis desint sanæ doctrinæ, salutaris disciplinæ, & vigilantiæ pastoralis præsidia, jam assiduis hactenus argumentis exploratum Vobis esse non dubitamus. Hæc ipsa tamen doloris acerbitas, qua gemitus Nostros ad Vos deferre, mœroriſque causas iteratis questubus replicare, & recentibus scandalis obviam ire compellimur, novum Vobis, nec obscurum esse debet paternæ Nostræ charitatis testimonium.

Expositio facti.

§. 1. Nostris autem dilecti Filii, quibus artibus pravæ doctrinæ semina spargere molientes dissensionis Filii, non solum catholico nomine, sed pastoralium etiam munerum inducta larva, & confictis Ecclesiastici Ministerii titulis abutentes, ad Animarum curam, & Sacramenta administranda obrepere, aut irrumpere tentaverint. Sed superbia eorum, quæ ascendit semper, eo demum temeritatis evasit, ut postquam a septem Clericis, qui Canonicorum nomen jactabant Ultrajectini Capituli, quod jam ante annos abhinc plures supra centum intercedit, perperam, ac temere facta esset die 27. mensis Aprilis anno 1723. Electio Cornelii Steenoven turbolentæ factionis antesignani, & Ecclesiasticis censuris obstricti in Archiepiscopum Ultrajectinum, quanquam ab hac Sancta Sede rejectam ejusmodi Electionem certo, & palam resciviſſent; curarunt tamen, atque effecerunt, ut eidem Cornelio die 15. mensis Octobris anno 1724. Apostolica auctoritate, & Sacrorum Canonum contemptis regulis, per detestabilem, ac sacrilegam manuum impositionem Episcopalis consecrationis munus traderetur. Ne autem factiosorum conatus ulla pravitate vacarent, consecratio peracta est a Dominico Maria Varlet Episcopo Babylonensi jam ab exercitio Episcopalis Ordinis suspenso, ejus suspensione per literas Sacri Cardinalium Collegii apud vos typis impressas publice denunciata; sed ad hæc inde etiam cumulus perversitatis accessit, quod memoratus Episcopus Babylonensis, minime assistentibus ex præscripto Sacrorum Canonum duobus aliis Episcopis, nullaque Apostolica dispensatione suffultus, solus antedictum Cornelium consecrare ausus fuerit.

Declaratio prædictæ irritæ electionis: cum inhibitione eidem Cornelio, ut abstineat ab exercitio Ordinis Episcopalis.

§. 2. Ut igitur pro nostræ servitutis officio opportuna remedia tantis scandalis adhibeamus, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus, tam electionem ejusdem Cornelii in Archiepiscopum Ultrajectinum fuisse irritam, ac prorsus nullam; quam ejus consecrationem fuisse omnino illicitam, & execrandam, ac proinde ipsum temere, nulloque jure electum Cornelium omni Ecclesiastica, & Spirituali jurisdictione pro Animarum regimine carere; atque illicite consecratum ab omni exercitio Episcopalis Ordinis esse suspensum. Mandamus propterea, districteque interdicimus memorato Cornelio sub pœna Excommunicationis ipso facto sine alia declaratione incurrendæ, ne audeat Pastores, Missionarios, Ministros, aut alios quocumque nomine nuncupentur, ad Animarum curam, & Sacramentorum administrationem quovis etiam necessitatis prætextu constituere, ac deputare. Simul etiam palam edicimus, & declaramus, omnes, & singulas prædictorum officiorum deputationes pro Animarum regimine quocumque nomine factas, aut fortasse faciendas, cum omnibus inde secutis, prorsus irritas esse, ac nullius roboris, & momenti. Rursus eidem Cornelio præcipimus, & inhibemus, ne sub simili Excommunicationis pœna audeat illicite Sacramentum Confirmationis, aut Ordines conferre, aut quoquo pacto Ordinem Episcopalem a quo suspensus est, exercere.

Injungitur eisdem Catholicis, ne prædictum Cornelium in Archiepiscopum agnoscant.

§. 3. Vobis autem, dilecti Filii, graviter injungimus, ac vetamus, ne antedictum Cornelium pro vero Archiepiscopo Ultrajectino habeatis, & agnoscatis, neve cum eodem ullo pacto, præsertim in Divinis, communicetis; aut ab ipso, vel ab aliis per ipsum perperam, & inaniter deputatis Sacramenta, aut Ordines accipiatis. Noverit enim, qui Ordinibus initiatus ab ipsis fuerit, suspensionis se vinculo constrictum, atque irregularitati præterea obnoxium, si susceptos Ordines exercuerit. Reliquum est, ut paternis curis nostris filialis obedientiæ, fideique vestræ officia respondeant. Nullum enim jucundius dolori nostro solatium afferri potest, quam ut intelligamus, Vos caute ambulantes, non vocem alienorum audire, sed Pastorem sequi, & domum ædificare supra firmam petram. Ac Vobis, dilecti Filii, Apostolicam benedictionem, quam cælestis præsidii pignus, atque adversus potestates tenebrarum arma, & scutum esse optamus, peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXXIX. Declaratur, quasdam Indulgentias in generali Indulgentiarum suspensione, Anno Jubilæi durante, indicta, minime comprehendi: & quædam alia Indulgentia conceditur.

Inter alias excipiuntur Indulgentiæ concessæ ab Inn. XI. Const. ed. 1678. Oct. 1. Comitantibus SS. Viaticum, quæ confirmatæ, & ampliatæ fuerunt ab Inn. XII. Const. ed. 1695. Jan. 5. P. 4. Et alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. Fit facultas Christi Fidelibus consequendi etiam suspensas Indulgentias, in suffragium tamen Animarum Purgatorii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Martii 1725. An. 1.

Universis Christi-Fidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem quarumdam Indulgentiarum, & gratiarum Spiritualium concessiones, quæ ad Divini cultus incrementum, & ad augendam Fidelium devotionem, Animarumque salutem promovendam peculiariter impertiri dignoscuntur, ab indicta Anno Jubilæi generali earumdem Indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas, aliquibus dubitandi occasio præbeatur.

Enumeratio Indulgentiarum, quæ sub prædicta suspensione minime comprehenduntur. §. 1. Quum itaque Nos nuper sub generali suspensione hujusmodi, nec Indulgentias Altarium privilegiatorum pro Fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis ipsis Defunctis concessas venire, sed quas Vivi sibi lucrari possunt cum facultate illas per modum suffragii Animabus eorumdem Fidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi suspensas esse, minusque Indulgentias concessas in articulo Mortis in facultate illas aliis communicandi cessare, neque a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium de Latere Legatis, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ac Episcopis in usu, seu exercitio Pontificalium, aut in impartienda Benedictione, aliave forma consueta concedi solitas; sicuti etiam perdurare facultates Tribunalis Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem, auctoritate Apostolica instituti, ejusque Officialium, Missionariorum quoque, & Ministrorum, qui ab eodem Tribunali, seu a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præposita, vel alias a Sede prædicta ad id deputati fuerint, & præsertim facultates absolvendi ab hæresi illos, qui abjuratis eorum erroribus, capaces ejusmodi absolutionibus redduntur; Insuper Indulgentias a fel. rec. Innocentio XI., & Innocentio XII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die prima Octobris 1678., & die prima Julii 1695. respective expeditas Literas Christi Fidelibus, qui Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad Infirmos deferri contigerit, devote comitati fuissent, aut legitimo impedimento detenti personaliter comitari nequivissent, sed tamen lumen, seu facem per alios ea occasione deferendum, seu deferendam misissent, prout etiam à Nobis per nostras in pari forma Brevis Literas die 14. mensis Septembris proxime præteriti emanatas, mane, aut meridie, seu vespere ad pulsum Campanæ flexis genibus Salutationem Angelicam recitantibus concessas, sub præfata suspensione Indulgentiarum minime comprehendi auctoritate Apostolica declaraverimus.

Declaratio prædicta. §. 2. Nunc autem universos Christifideles de nostra in præmissis mente, & voluntate certiores reddere, & ad Indulgentias, & gratias Spirituales ejusmodi lucrifaciendas, quacumque submota dubietatis occasione, alacrius excitare cupientes; Omnibus, & singulis Christi-Fidelibus prædictis declarationem a Nobis, sicut præmittitur, editam, quod scilicet memoratæ Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales, durante Anno Jubilæi lucrifieri possint in omnibus, & per omnia, perinde acsi generalis suspensio præfata non emanasset, tenore præsentium denuntiamus, ac edicimus, palamque, & notam facimus.

Conceduntur Indulgentiæ iis, qui fuerint Orationi 40. horarum ubicumque. §. 3. Præterea ad fovendam, ampliandamque eorumdem Fidelium erga Sanctissimum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum prædictum, pietatem, atque devotionem illis omnibus, & singulis Christi-Fidelibus ubicumque extra Urbem degentibus Confessis, ac Sacra Communione refectis, vel saltem vere contritis, & cum firmo proposito confitendi, qui in Ecclesiis ubi Oratio quadraginta horarum, durante præsenti Anno Jubilæi, indicta fuerit, devote eo temporis spatio, quod illis commodum fuerit, oraverint, toties, quoties id egerint Septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta, dicta auctoritate relaxamus, prout eidem Orationi quadraginta horarum in Ecclesiis Almæ Urbis Nostræ institutæ interessentibus novissime concessimus.

Clausulæ. §. 4. Non obstantibus suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XL. Interdicitur Regularibus omnibus, ad quascumque dignitates Ecclesiasticas promotis, ne secum extra Cœnobia ulla bona adsportare audeant.

Similis interdictio pro F. F. Minoribus Conventualibus facta est ab Alex. IV. Const. ed. 1255. Decemb. 5. P. 1. Et pro F. F. Prædicatoribus a Clem. IV. Const. ed. 1268. Jun. 9. P. 4. Quæ Constitutiones hic referuntur, & extenduntur ad omnes ordines Regulares.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Martii 1725. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. POstulat humilitati Nostræ Divina dispensatione commissum Sacrosancti Apostolatus officium, ut quæcumque respiciunt bonum, tranquillitatem, & commodum Ordinum Regularium, unde plurimum omni tempore non modo splendoris, ac ornamenti, verum etiam utilitatis, atque præsidii Catholicæ Ecclesiæ accessisse, ac in dies magis accedere satis omnibus notum est; & quorum in Cœtu, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipsos olim fuisse, pluriumque annorum spatio

versatos

versatos esse in Domino gloriamur, propensis studiis, paternaque charitate, & solicitudine promovere non omittamus; ac ea præsertim, quæ ad tollendos abusus, arcendam proprietatis labem, & inviolatum custodiendum in eisdem Ordinibus paupertatis Votum, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris provido, justoque consilio sancita fuisse noscuntur, ut serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ munimine roboremus, & alias desuper concessæ Nobis cælitus auctoritatis partes interponamus, prout rerum, ac temporum conditio exigit, & Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad majorem Omnipotentis Dei gloriam, prosperum prædictorum Ordinum Regularium statum, ac Animarum pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum salutem, expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Alexander Papa IV. Prædecessor Noster, cum expositum illi fuisset aliquando contingere, ut Fratres Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci ad Episcopalem, & alias Superiores, seu inferiores Dignitates promoti secum adsportare, propriisque usibus applicare præsumerent Libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis haberent, tametsi non ad eos, quibus nihil proprium habere licet, sed ad Ordinem pertinerent; ad ejusdem abusum submovendum, & consulendum præfati Ordinis indemnitati, quasdam suas desuper promulgavit Literas Apostolicas tenoris sequentis, videlicet -- Alexander Episcopus Servus Servorum Dei. Generali, & Provincialibus Minoris Ordinis Fratrum Minorum. Ex parte vestra Nobis fuit intimatum, quod, cum contingat interdum ad Episcopalem, & alios superiores, seu inferiores Dignitates, aliquos de Fratribus vestri Ordinis promoveri, ipsi libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis habent, licet non ad eos, cum proprium eis habere non liceat, sed ad Ordinem pertineant memoratum, propriis usibus applicare præsumunt in suarum perniciem Animarum: Quare suppliciter postulastis a Nobis, ut providere super hoc salubriter curaremus. Nos igitur eorumdem Fratrum saluti, & indemnitati vestri Ordinis paterna volentes solicitudine providere, ut libros, & alia quæ ipsos promotionis suæ tempore habuisse, seu habere constiterit, Tibi, Fili Generalis Minister, vel tuis Provincialibus Ministris, submota qualibet dilatione, resignent ipsis Fratribus jam præmotis in virtute obedientiæ, illis autem, quos promoveri contigerit, ne resignare differant, auctoritate præsentium duximus injungendum, nisi forsan Vos ipsorum usus eis ad tempus concesseritis de gratia speciali. Datum Laterani Anno Incarnationis Dominicæ MCCLV. Nonis Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Refertur quædam Constitutio Alexandri IV., quæ idem injungitur singillatim Minoribus Conventualibus.

§. 2. Deinde, cum memoratus abusus in Ordinem quoque Fratrum Prædicatorum irrepsisset, recol. mem. Clemens Papa IV. Prædecessor itidem Noster pro suo Pastorali zelo eum extirpandum curavit per suas consimiles Literas Apostolicas, quarum tenor hic subjicietur -- Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filiis Magistro, & universis Prioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum salutem, & Apostolicam Benedictionem. Providentia laudabilis, & salubris in cunctis vestris haberi debet operibus, ut exinde claritatem nominis in conspectu Dei, & hominum habeatis. Cum itaque (sicut asseritis) contingat interdum, quod illi ex vobis, qui de Ordine vestro ad Archiepiscopatus, & Episcopatus, & alias Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, non considerantes, quod ex professione in ipso emissa Ordine nihil habent proprium, quod sibi specialiter valeant retinere, libros, & alia, quæ apud eos hujusmodi tempore promotionis habent, usibus propriis applicare, secumque portare præsumant in propriæ salutis dispendium, & dicti Ordinis non modicum detrimentum: Nos præsumptioni hujusmodi volentes salubriter refragari, universis Fratribus dicti Ordinis ad hujusmodi Archiepiscopatus, Episcopatus, & Prælaturas de cætero assumendis, auctoritate præsentium districtius inhibemus, ne consecrationis munus quoquo modo recipiant, antequam libros, & bona contingentia Ordinem memoratum, quæ apud eos tempore suæ promotionis habere contigerit, Prioribus, & Conventibus, de quibus assumpti fuerunt, cum integritate resignent, nisi forsan iidem Priores, de consensu ipsorum Conventuum, usum illorum ad certum tempus eis duxerint concedendum: alioquin eo ipso ab executione Pontificalis Ministerii noverint se suspensos. Inter hujusmodi autem libros non intelligimus comprehendi quaternulos, & alias cartulas, vel membranas, in quibus dicti Fratres sibi certa notabilia cum aliquibus privatis sermonibus collegerunt. Nulli ergo &c. Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ MCCLXVIII. quinto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Alia Constitutio Clementis IV. ad eumdem abusum ex Ordine Prædicatorum submovendum.

§. 3. Quamvis autem præinsertarum Apostolicarum Literarum tenorem a memoratis Regularibus, pro quibus emanarunt, religiose hactenus observatum fuisse, & adhuc observari minime vereamur. Nihilominus nonnullis justis, & gravibus adductis rationibus, ad obstruendum fraudibus, quæ forsan in posterum committi possent, quemcumque aditum, easdem Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis confirmandas, & innovandas esse duximus; prout Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione illas, & in eis contenta quæcumque (iis tantum exceptis, quæ eidem Nostræ Constitutioni adversantur, ut infra) amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, & quatenus opus sit, adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinum in statum reponimus, ac plenarie integramus.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

§. 4. Præterea, etsi satis constet saluberrimam prædictam Literarum dispositionem non ad eos dumtaxat, de quibus loquitur, sed ad universos etiam alios Regulares Ordines pertinere, cum ratio Voti solemnis paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat generatim absque ulla prorsus differentia in omnibus Ordinibus, quorum Professores eodem paupertatis Voto æqualiter obstringuntur: adeoque sicut iidem Professores indiscriminatim nihil proprium possident, nec possidere possunt, & quidquid acquirunt, Monasterio, & Ordini acquirunt, ita sane absque ullo discrimine, quando ad Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, bona, quæ ante earum assecutionem habebant, secum asportare proprioque in usus convertere nequaquam possunt, sed Monasterio, & Ordini, cui acquisita sunt, ex integro relinquere, ac resignare tenentur; Nihilominus ad quamcumque ambiguitatem submovendam, ac penitus è medio tollendam, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas tenore præsentium expresse extendimus, ac ampliamus ad omnes etiam,

Extensio earumdem ad omnes alios Regularium Ordines.

& singu-

& singulos alios Catholicæ Ecclesiæ Ordines, Congregationes, ac Instituta Regularia, Monastica, & alia quocumque nomine, & titulo nuncupata, nullo prorsus excepto, a quibus, & ab eorum Professoribus deinceps illas in omnibus, & singulis, quæ præsenti Constitutioni non adversantur, exactissime observari volumus, præcipimus, & mandamus, perinde acsi ipsæmet Literæ a præfatis Prædecessoribus Nostris pro singulis aliis Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Professoribus quibuscumque editæ, & promulgatæ fuissent, & non alias, nec alio modo.

Idem denuo omnibus inhibetur ab hoc Pontifice.

§. 5. Cupientes insuper, ut omnis ansa, & occasio quibuscumque alienis, extraneis, aut subdolis prædictarum Literarum interpretationibus præcidatur, Ordinumque Regularium quorumcumque præfatorum indemnitati plenius etiam, atque uberius consultum sit: motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, omnibus, & singulis Regularibus Personis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti, ut præfertur, quæ a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente ad Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, vel quascumque alias Prælaturas, & Dignitates Ecclesiasticas in posterum assumentur, tenore præsentium strictissime interdicimus, ac inhibemus, ne secum adsportare, propriisque usibus applicare audeant libros, pecunias, credita, deposita, & bona mobilia, seu immobilia cujuscumque generis, & speciei, quæ eos tempore suæ promotionis penes se, vel alios habere contigerit, *exceptis dumtaxat Scriptis, propriis indumentis, & Breviario*; sed ea omnia, statim ac suæ promotioni consenserint, & antequam Consecrationis munus suscipiant, Superiori Locali, & Capitulo Cœnobii, Conventus, aut Domus, ubi degunt, integra, & intacta absque ulla prorsus diminutione, cum eorum Notula, seu Inventario bona fide confecto, resignare teneantur, ut illi postmodum Cœnobio, Conventui, vel Domui applicari possint, ac debeant, cui juxta Constitutiones, & consuetudines cujusque Ordinis, Congregationis, ac Instituti applicanda esse constiterit. Quod si secus fecerint, & huic nostræ Ordinationi non obtemperare præsumpserint, contra facientes, ultra pœnam suspensionis ab exercitio Pontificalis Ministerii in præfatis Clementis IV. Literis constitutam, suspensionis insuper a Divinis pœnam ipso facto incurrant, cujus relaxationem Nobis tantum, & Romano Pontifici pro tempore existenti (sublata ceteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario, eam, etiam ad tempus, relaxandi facultate) specialiter, & expresse reservamus, ac reservatam esse volumus, & mandamus.

Adimitur Superioribus Ordinum facultas concedendi promotis eisdem ad tempus usum librorum, aliorumque.

§. 6. Postremo, cum æquum, & salutare, imo etiam necessarium arbitremur, ut occurratur, ac opportunum adhibeatur remedium præjudiciis, & detrimentis, quæ hactenus illata fuisse novimus, ac etiam de cetero inferri posse animadvertimus Ordinibus Regularibus, Cœnobiis, Conventibus, ac Domibus prædictis ex facultate, quæ ab Alexandro Prædecessore Ministro Generali, & Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, & a Clemente itidem Prædecessore Ministro Generali, ac Prioribus Ordinum Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, tributa fuit concedendi promotis ad Episcopalem, & alias Ecclesiasticas Dignitates, usum ad tempus Librorum, aliorumque bonorum, quæ tempore suæ promotionis habebant; Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium nedum præfatis, sed etiam omnibus, & singulis aliis Superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, ac Institutorum Regularium prædictorum, ad quæ præinsertas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas, ut supra extendimus, & ampliamus, etiamsi Abbates, Magistri, Ministri, & Præpositi Provinciales, aut Generales fuerint, vel quacumque alia denominatione, ac titulo Ordinibus, Congregationibus, & institutis antedictis præfuerint, necnon eorumdem Cœnobiorum, Conventuum, Domorumque Superioribus Localibus, & Capitulis quibuscumque, prædictam facultatem concedendi ad tempus usum Librorum, aliorumque mobilium præfatorum prorsus adimimus, auferimus, & abrogamus, ac pro adempta, sublata, & prorsus abrogata ab omnibus in posterum haberi volumus, statuimus, & declaramus, itaut perpetuis futuris temporibus ejusmodi facultate uti amplius non possint, nec debeant, perinde acsi ipsis a præfatis Prædecessoribus Nostris nunquam tributa, & concessa fuisset, & non alias, aliter, nec alio modo: sub pœna, si secus fecerint, suspensionis a Divinis eo ipso incurrenda, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, privative quoad omnes alios, reservamus, & reservatam esse statuimus, præcipimus, ac mandamus.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes præsentes Literas semper validas, firmas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 8. Non obstantibus præinsertis Alexandri IV., & Clementis itidem IV. Prædecessorum Literis, & de jure quæsito non tollendo, ac certis Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Professoribus quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsenti-

bus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ.

§. 9. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generali in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, statutorum, voluntatum, mandatorum, Constitutionis, assignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. nonis Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. M. Card. Prodatar.

XLI. Conceduntur duabus Facultatibus utriusque Juris, & Artium liberalium in Oppido Palen. Provinciæ Bearniæ nuper erectis Privilegia omnia Universitatibus Studiorum Generalium Regni Galliarum concessa; ac pariter Studentibus, & ad gradus Scholasticos in eis promotis.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Maji 9. P. 1. Confirmatur, & innovatur concessio Privilegiorum Universit. Stud. gen., & Collegio Doctorum Civit. Urbini a Clem. XI. facta. Et hujus Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas Studiorum in Civitate Camerinensi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 13. Martii 1725. An. 1.

Duas facultates prædictas nuper erectas fuisse refertur.

NUper pro parte Charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis expositum fuit, quod cum dilecti filii Clerus, & Populus Provinciæ suæ Bearniæ ei exposuissent grave incommodum, & dispendium quod Incolæ Provinciæ prædictæ in amandandis Juvenibus ad Studiorum Generalium Universitates utpote multum inde dissitas sentiebant, ipseque Ludovicus Rex eorumdem Incolarum commoditatibus, ac utilitati prospicere cupiens erectioni duarum facultatum in Oppido Civitate nuncupato Palen., quod dictæ Provinciæ caput existit, utriusque nempe Juris Canonici, & Civilis, ac Artium liberalium assensum suum præbuisset, quæ postmodum inibi erectæ, & institutæ fuerunt; Nunc autem memoratus Ludovicus Rex duabus facultatibus sic erectis prærogativas Universitatibus Studiorum generalium intra Regni sui Galliarum fines consistentibus concessas impertiri, eos vero, qui eisdem facultatibus pro tempore studuerint, ac exacto Studiorum cursu ad Doctoratum, aliosve gradus Scholasticos in utroque, vel altero Jurium prædictorum, seu ad Magisterium Artium prædictarum promoti fuerint, eisdem Privilegiis quibus in ipsis Universitatibus Studiorum generalium dictis facultatibus vacantes, aut ad Doctoratum, gradus, & Magisterium hujusmodi in eis promoti ex concessionibus Apostolicis fruuntur, donari, ac similiter frui posse plurimum desideret. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Ludovici Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui narrata attenderunt, consilio, petitum Indultum auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, itaut qui supradictæ juris facultati studuerint, quive Doctoratum, Baccalaureatum, aliosve gradus Scholasticos servatis servandis in eodem jure receperint, omnibus, & singulis Privilegiis etiam habilitationis ad Beneficia Ecclesiastica assequenda, quibus alii, qui juri studeant, aut dictos gradus in præfati Regni Galliarum, & signanter Tholosan. Studiorum generalium Universitatibus recipiunt ex quibusvis concessionibus Apostolicis quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere debant, & valeant.

Anno 1725. Preces Ludovici Regis Galliarum pro concessione prædictorum Privilegiorum eisdem facultatibus.

Concessio privilegiorum prædictorum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 1. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLII. Confirmatur Constitutio Sixti V., qua, juxta declarationem Pii V. hac super re, decernitur, ut omnes obtinentes Commendas, & Beneficia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ad solutionem jurium communis Ærarii prædicti Hospitalis teneantur.

Dicta Sixti V. Constitutio hic inserta edita fuit 1585. Maji 1. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 21. Martii 1725. An. 1.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet impares Divina dispositione evecti, ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Militiarum, & Hospitalium quorumcumque ad Omnipotentis Dei gloriam, suæque Ecclesiæ Sanctæ exaltationem, illius vero hostium profligatione pie, provideque institutorum processerunt, quo majoris validitatis munimine subsistant Apostolicæ confirmationis patrocinio, cum id a Nobis petitur constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Præceptorias, & alia Beneficia, & pensiones Militiæ S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sedis Apostolicæ provisione obtinentes ad solutionem jurium communis Ærarii Hospitalis dicti Sancti Joannis Hierosolymitani omnino teneri, Receptoresque ejusdem Hospitalis, fructus, redditus, & proventus ejusmodi Præceptoriarum, & Beneficiorum propria auctoritate exigere, ac illorum possessionem apprehendere, ac de illis disponere posse decrevit, & declaravit per suas desuper literas in simili forma Brevis in forma rationi congrua expeditas, tenoris qui sequitur videlicet = Sixtus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam. Æquum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ non fuerunt suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis re. Pius PP. V. Prædecessor Noster solicita considerationis indagine perscrutans quantis periculis, quantisque bellorum turbinibus tunc agitata fuerat Insula Melevitan., menteque recolens quam indefesse, & viriliter dilecti filii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Milites in illa a Christianæ fidei hostibus defendenda se præstiterant. Dignum quin potius debitum reputavit, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus illis liberaliter concessa fuerant, non solum confirmationis suæ munimine roborarentur, verum etiam illa, quæ suam utilitatem, & commodum concernerent, si minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnis imposterum dubitandi materia tolleretur. Accepto igitur per eumdem Prædecessorem, quod licet alias stabilimentis, usibus, & naturis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani hujusmodi, seu Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Hospitali, & dilectis filiis illius Magistro, & Conventui concessis expresse cautum fuerat, quod etiam Apostolica auctoritate etiam per resignationem in manibus pro tempore existentis Romani Pontificis factam provisi, ac provisiones, Commendas, seu alias dispositiones etiam Apostolicas de Præceptoriis, seu aliis Beneficiis dicti Hospitalis sibi pro tempore factas profequentes certa jura vacantia, seu mortuaria, aut alias nuncupata forsan duplicata communi Hospitalis prædicti Thesauro, seu alias persolvere, ac quædam alia tunc expressa onera subire tenerentur. Quodque de redditibus, & proventibus hujusmodi Præceptoriarum primo, & secundo, ac forsan aliis annis provenientes disponere, seu illos percipere minime possent, sed illi dicto Thesauro, ac alias in usum, & utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu Mensæ applicari, pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione fidei adversus Turcas Christiani nominis hostes distribui deberent, ac insuper, Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Empostas, Præceptorias, & alia illius Beneficia quæcumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responsiones, ac ordinarias, & extraordinarias impositiones eidem communi Thesauro annis singulis solvere tenerentur, ipsisque Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & Beneficiis per obitum, seu resignationem etiam in manibus prædicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus illorum fructus, redditus, & proventus, si per resignationem, juxta vero novam reformationem usque ad Festum Sanctorum Jacobi, & Philippi de mense Maji, ex tunc immediate sequentis pro mortuario, & vacantibus ab eodem Festo usque ad aliud proximum ejusdem Sancti Joannis Baptistæ, seu ut præfertur Sanctorum Jacobi, & Philippi de dicto mense respective eidem Thesauro cederent. Cum tamen sæpe contingeret nonnullorum petentium ambitionem, ita se extendere, ut Sedis Apostolicæ liberalitate non contenti, etiam ea, quæ in magnum dictæ Religionis præjudicium tendere conspiciebant a Sede prædicta extorquere, Romanumque Pontificem ob ejus innumeras occupationes ad aliquas gratias sibi concedendas impellere non erubescerent, quas si plene cognovisset, eas profecto illis non concessisset. Attendens itaque dictus Prædecessor quanta, & quam gravia discrimina dicta Insula passa fuerat, & quam graves Magister, & Conventus prædicti tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa munienda, & reparanda subierant expensas, & incommoda, quod si ipsi, qui pro expensis hujusmodi supportandis certa jura, quæ super quibuscumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & aliis Beneficiis prædictis exigere consueverant, ab illorum exactione desisterent, illorum vires non parum debilitarentur, consideransque quod postquam piæ me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor Noster, tunc suus, unam Sancti Jacobi in Platea Nursiæ Spoletan., & alteram Sanctissimæ Trinitatis Tudertin. respective Diœcesis dicti Hospitalis Præceptorias tunc certo modo vacantes tunc dilecto filio Simoni Brombillæ Clerico Bergomen. sub certis modo, & forma commendaverat, & seu de illis per suas literas providerat, dictusque Simon sub earumdem, seu aliarum literarum prætextu per quas stabilimentis, usibus, naturis, Privilegiis, & Indultis prædictis per eumdem Pium IV. Prædecessorem derogatum esse prætendebat, fructus earumdem præceptoriarum, & jura illarum ratione dicto communi Thesauro, ut præfertur debita, solvere, & relaxare recusaverat, & recusabat; eumdem Pium IV. Prædecessorem Motu proprio, non ad Magni Magistri, aut Conventus, seu Hospitalis Fratrum prædictorum sibi pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex suis certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine per suas in simili forma Brevis desuper confectas literas declarasse per derogationem hujusmodi ali-

Constitutio prædicta Sixti V.

Jampridem stabilimentis, seu Privilegiis Apostolicis cautum fuisse refertur, ut Comendas, aliaque Beneficia dicti Hospitalis obtinentes, ejusdem Thesauro certa jura solvere tenerentur.

Deinceps vero nonnullos, cum contraria Privilegia a Sede Apostolica extorsissent, prædicta jura eidem Thesauro solvere recusasse.

Quibus de causis primo a Pio IV. prædictis omnibus derogatis, nullum eidem Thesauro præjudicium afferri velle declaratum fuit.

Tum a Pio V. omnia in prædicti Pii IV. literis contenta approbata fuere.

di aliquod, vel minimum Thesauro hujusmodi præjudicium afferri noluisse, & alia fecisse, prout in ipsius Pii IV. Prædecessoris literis plenius continetur. Idem Pius V. Prædecessor tam Pii IV. Prædecessoris hujusmodi vestigiis inhærens, quam præmissis de causis motus, omnia, & singula in ejusdem Pii IV. Prædecessoris literis contenta approbans, & confirmans, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjiciens, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenissent in eisdem supplens, necnon quarumcumque litium, etiam inter Venerabiles Fratres Nostros tunc suos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Religionem præfatam pendentium status, & merita, & in qua pendebant instantiam pro expressis haberi volens, motu, & scientia similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine sub datum videlicet 12. Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno Secundo decrevit, & declaravit omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Præceptorias, & alia Beneficia hujusmodi, seu illorum membra, & ab illis dependentia obtinentes, & ab illis regressus, accessus, coadjutorias, & alias gratias tam a Sede Apostolica, quam quavis auctoritate concessas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco pensionis annuæ, seu pensiones ipsas super eorumdem fructibus, redditibus, & proventibus quavis de causa impositas, & imponendas, percipientes pro rata fructuum, & pensionum eorumdem de omnibus, & singulis annatis vacan. Mortuariis, & aliis quibuscumque juribus per eos dicto communi Thesauro quomodolibet debitis satisfacere, nec quascumque literas statutorum, stabilimentorum, usuum, & privilegiorum, Indultorum etiam quod Præceptoriarum fructus, redditus, & Proventus, & aliorum dicti Hospitalis Beneficiorum pro primo, & secundo annis, vel alias communi Thesauro dicti Hospitalis pro Mortuariis, seu aliis causis applicati essent, & esse censerentur, seu applicari deberent. Dictique Hospitalis Præceptores, seu Receptores, aut alii pro eis Agentes illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim possessionem Præceptoriarum, & Beneficiorum prædictorum nomine dicti Hospitalis apprehendere, & retinere, ac hujusmodi fructus de facto exigere, & alias de illis certis modo, & forma tunc expressis disponere possent, vel aliis illorum totali insertione, vel cum Decreto, quod pensiones ipsæ a quocumque onere, Mortuario, & passagio, vel alias quomodolibet nuncupato quavis etiam Apostolica, seu Magni Magistri dicti Hospitalis pro tempore existentis auctoritate exempti essent, vel titulares Beneficiorum ratam partem ipsos Pensionarios tangentem pro solutione pensionis hujusmodi sibi retinere valerent, & ad solutionem pensionis hujusmodi minime tenerentur, ac alias hujusmodi titulares renunciassent, onusque illam solvendi in se suscepissent, in quibuscumque gratiis, Commendis, provisionibus, regressibus, accessibus, ingressibus, coadjutoriis, cæterisque dispensationibus de Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, ac aliis Beneficiis hujusmodi quovis modo, etiam apud eamdem Sedem vacantibus, necnon fructuum, & pensionum hujusmodi reservationibus per eum etiam motu simili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibusvis eatenus factis, ac in posterum faciendis quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, & præeminentiæ existentibus, etiam forsan Cardinalatus honore, & officio fulgentibus per eum quomodolibet eatenus concessis, & imposterum concedendis derogatorias, ac desuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apostolicas etiam quascumque generales, vel speciales etiam derogatoriarum derogatorias, & efficaciores, & insolitas clausulas, necnon irritantia Decreta super quacumque verborum expressione in se continentia, personas quibus Prioratus, Bajulatus, Castellaniæ, Præceptoriæ, seu ab illis dependentia Beneficia prædicta, aut illorum membra collata, seu ad vitam commendata fuerant, seu fructus, redditus, & proventus, aut pensiones annuæ reservatæ, & assignatæ fuerant, aut in quorum favorem de illis dispositum extiterat, vel illæ commendarentur, seu conferrentur, aut fructus, vel pensiones reservarentur, & assignarentur, vel alias disponeretur a solutione, & præstatione fructuum, Censuum, passagiorum, annatarum, vacantium, & Mortuariorum, aut aliorum quorumcumque jurium, seu responsionum, aut ordinariarum, vel extraordinariarum impositionum vigore dictorum stabilimentorum, & privilegiorum debitorum in toto, vel in parte eximere, vel liberare, aut alias commui Thesauro Hospitalis hujusmodi, seu illius Juribus in aliquo præjudicasse, nec per illas præjudicatum, seu præjudicium aliquod generatum fuisse, vel esse, vel imposterum fore, sed derogatorias ipsas ad effectum validitatis collationum, commendarum, & aliarum dispositionum hujusmodi dumtaxat processisse, & suffragari debuisse, illasque in quantum communi Thesauro, & illius Juribus in aliquo præjudicassent, aut præjudicarent, a se, & Sede Apostolica per occupationem, & circumventionem præter, & contra voluntatem suam extortas, ac nullius roboris, vel momenti fuisse, & esse, & imposterum fore. Illisque non obstantibus omnes, & singulas hujusmodi derogationes tunc, & pro tempore habentes, & prosequentes etiamsi a Jurisdictione Magni Magistri, & Conventus prædictorum, & aliorum quorumcumque Judicum Apostolica auctoritate prædicta exempti, ac ei, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti essent ad exhibitionem & relaxationem fructuum, ac pensionum hujusmodi, ut præfertur eidem communi Thesauro faciendam teneri, & adstrictos fore in omnibus, & per omnia perinde ac si provisiones Commendarum, regressus, accessus, coadjutoriæ, & aliæ dispositiones, necnon fructuum, & pensionum reservationes non a Sede Apostolica, sed a Magistro, & Conventu prædictis emanassent, & ad id etiam per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli posse, literasque tunc desuper conficiendas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis suæ defectu notari, vel impugnari minus sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, & limitationibus similium, vel dissimilium gratiarum comprehendi ullatenus posse, sed quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antequam illas emanarent statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque data per Magistrum, & Conventum benevisa, toties, quoties opus esset concessas esse censerentur: sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, ac Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri, & interpretari debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contingeret, irritum, & inane decrevit. Et nihilominus pro potiori cautela supradictas, & alias derogatorias clausulas in

Necnon Motu proprio ab eodem decretum, ac declaratum; ut omnes obtinentes sæpedictas Commendas, & Beneficia quæcumque dicti Hospitalis, juribus ejusdem communi Thesauro debitis satisfacere deberent.

Atque ab eodem Pio V. ordinationes quædam emanatæ pro his omnibus exequutioni mandandis, cum clausulis amplissimis, derogatoriis, & irritantibus.

quibus-

quibuscumque literis appositas in quantum communi Thesauro hujusmodi, quo ad præmissa præjudicare videbantur, revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, ac toties quoties concessa essent quoad Jura vacantia & Mortuaria ratione gratiarum per eum, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, tunc suos concessa, quod ea, quæ suum tempus nondum effluxerant tantum toties pro nullis, & infectis habere, nullamque prorsus in Judicio, vel extra fidem facere, vel effectum sortiri debere, & Constitutionem suam de non tollendo Jure quæsito adversus tunc conficiendas literas prædictas, locum sibi vindicare non posse, ac illis minime suffragari voluit. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsorum Prioratuum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris ea vice dumtaxat specialiter, & expresse derogavit, cæterisque contrariis quibuscumque. Ne autem de cætero, declaratione, revocatione, cassatione, irritatione, annullatione, voluntate, & derogatione dicti Pii Prædecessoris pro eo, quod super illis, ipsius Prædecessoris ejus superveniente obitu, literæ confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari, ac Magnus Magister, Conventus, & Fratres, seu milites Hospitalis prædicti illarum frustrentur effectu; Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod Decretum, declaratio, revocatio, cassatio, irritatio, annullatio, voluntas, & derogatio dicti Pii V. Prædecessoris a dicta die 12. Kal. Aprilis suum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Prædecessoris literæ sub ejusdem diei data confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentes literæ ad probandum plene Decretum, declarationem, revocationem, cassationem, irritationem, annullationem, & derogationem dicti Pii V. Prædecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationes alterius adminiculum requiratur. Quo circa venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Toletan., & Episcopo Parisien., sive eorum Officialibus, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæ valere decernentes, ac pro tempore existenti Magno Magistro, Conventui, & Fratribus prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra, præmissa omnia ab omnibus, quos illa concernunt integre, & inviolabiliter observari, illosque eis pacifice, & quiete uti, frui, & gaudere. Non permittentes eos, aut eorum aliquem contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit Brachii Secularis auxilio. Non obstantibus omnibus supradictis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die prima Maji 1585. Pontificatus Nostri Anno Primo. A. Peregrinus. -- Cum autem, sicut pro parte dilectorum Filiorum Magni Magistri, & Fratrum Militum Hospitalis prædicti Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio roborari plurium desiderent: Nos eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, præinsertas Sixti Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Sixti Quinti Constitutionis.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Sixti Prædecessoris literis concessa sunt non obstare cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Decernitur à suprad. Sixt. V. ut Decretum, & declaratio ejusdem Pii V. hac super re suum in omnibus sortiatur effectum.

Committitur quibusdam exequutio prædictorum.

Preces Magni Hospitalis prædicti pro horum confirmatione.

Confirmatur Constitutio quædam Pii II. quoad primos medios fructus Beneficiorum Ecclesiæ Beneventanæ; & latius declaratur. XLIII.

Laudata Constit. edita est anno 1459. Septemb. 5. P. 5. Hujus vero Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. demandatur solutio mediæ annatæ beneficiorum providendorum per totam Italiam, & Insulas adjacentes in favorem fabricæ Ecclesiarum Matricum.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Dat. 24. Mart. 1725. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex æqui bonique supremus Assertor inter gravissimas, multipliceſque Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio jugiter incumbit, ut Ecclesiarum omnium, præsertim Archiepiscopali nomine insignitarum reparationes fabricæ, & augmentationes assiduis favoribus, & gratiis promoveantur; & quæ propterea a Prædecessoribus suis iisdem de causis facta, & decreta dignoscuntur, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter observentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliaque statuit, & declarat, prout earundem Ecclesiarum indigentiis, commodis, & utilitatibus conspicit in Domino salubriter expedire.

A Pio II. declaratum fuit omnes primos

§. 1. Alias siquidem fel. recor. Pius Papa Secundus Prædecessor Noster per quamdam ejus

medios fructus beneficiorum Ecclesiæ Beneventanæ, in reparationem d. Ecclesiæ convertendos esse.

Constitutionem ab eo editam favore Ecclesiæ, & Civitatis Beneventanæ, sub Datum Mantuæ anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono Nonis Septembris Pontificatus sui Anno Secundo, inter cætera statuit, disposuit, & decrevit, quod omnes primi medii fructus beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium Ecclesiæ Beneventanæ (cujus adhuc Archiepiscopus existimus) qui a pro tempore existente Archiepiscopo Beneventano percipiebantur, in reparationem, fabricam, & augmentationem dictæ Ecclesiæ Beneventanæ juxta ejusdem pro tempore existentis Archiepiscopi, ac unius ejusdem Ecclesiæ Beneventanæ Canonici arbitrium converti debeant.

Confirmatio præd. Constitutionis; cum ejusdem latiori declaratione.

§. 2. Nos considerantes præfatam Pii Prædecessoris Constitutionem, commodum, utilitatem, & incrementum præfatæ Ecclesiæ Beneventanæ summopere concernere, ac cupientes illam perpetuis futuris temporibus semper, & inviolabiliter observari, ac Pii Prædecessoris præfati Constitutionis desuper editæ hujusmodi tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dispositionem, & decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac dispositionem, & decretum hujusmodi comprehendere omnia beneficia Ecclesiastica, tam collationis Archiepiscopi, quam Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Beneventanæ, vel Abbatis de Paduli nuncupati, aut alterius cujuscumque inferioris Collatoris pro tempore existentium, ad eis conferenda cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis; non tamen beneficia Ecclesiastica dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta, dicta Apostolica auctoritate declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 3. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis alio defectu, quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, ac quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, quamtumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra hujusmodi, aut aliis superius expressis relatis in literis alibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad vim, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, & limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis acceptas, ac perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis instantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus, universalibus, & provincialibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Dictæque Ecclesiæ Beneventanæ Statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis etiam Motu, & de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, ac aliis decretis concessis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, approbationis, declarationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nono Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

Publicantur literæ Processus die Cœnæ Domini. XLIV.

Similes literæ publicatæ fuerunt ab Inn. XIII. Constit. ed. 1722., April. 9. P. 1. Et a Clem. XI. Const. ed. 1701. Mart. 24. P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Dat. 29. Mart. 1725. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium a consuetudine prædecessorum Pontificum.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem Fidei, & agnitionis Filii Dei in Virum perfectum, neque se in hujus vitæ Societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeant, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub CHRISTO capite, ejusque in Terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem,

atque

atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices Prædecessores nostri hodierna die, quæ Anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria Justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, cui nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & Justitiam, Deo auctore tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicantur Hæretici omnes, eis credentes, eorum defensores, & libros ipsorum legentes.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quoscumque Hussitas, Wiclefistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque Sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa, publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Necnon appellantes ad futurum Concilium.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu Mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: nec non eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Pariter Piratæ discurrentes Mare ditionis Ecclesiæ Romanæ.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue a Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum Fautores, Receptatores, & Defensores.

Item surripientes bona Christianorum, quorum Naves tempestate jactatæ fuerint.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque Navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquo modo naufragium passis, sive in ipsis Navibus, sive ex eisdem ejecta in Mari, vel in littore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque Maris Regionibus, & Littoribus surripuerint, itaut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Deinceps novas Gabellas imponentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi a Jure, seu speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarii pariter literarum Apostolicarum.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vice-Cancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signaturam, necnon falso publicantes Literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vice-Cancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes etiam bellica instrumenta ad Christiani nominis hostes.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica Instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Romanæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant, non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis per nos, & Sedem prædictam hactenus concessis de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Necnon impedientes, ne victualia ad Rom. Curiam adducantur.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Item aliquid perpetrantes adversus venientes ad Sedem Apostol.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui Jurisdictionem ordinariam, vel delegatam a nobis, vel nostris Judicibus non habentes illam sibi temere vindicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Sive adversus Cardinales, aliosque Ecclesiastica dignitate fulgentes.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, vel favorem.

Vel adversus recurrentes ad Rom. Curiam super eorum causis.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel Sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque Gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione Causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Necnon omnes a Sedis Apostol. Decretis ad Laicalem potestatem recurrentes, sive literar. Apostolicar.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam Sæculares cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium, necnon

exequutionem impedientes.

citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum, executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, ſeu Legatis, Nunciis, Præſidentibus, Palatii noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, Commiſſariis, aliiſque Judicibus, & Delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias Sæculares, & Laicalem poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujuſmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive alia ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito, & conſenſu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, ſuper hujuſmodi Literarum, & Proceſſuum executione, Inſtrumenta, vel acta conficere, aut confecta Parti, cujus intereſt, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, ſeu eorum Agentes, Conſanguineos, Affines, Familiares, Notarios, Exequutores, & Subexecutores literarum, citationum, Monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, locis, & Regnis ejiciunt, bonis ſpoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur, per ſe, vel alium, ſeu alios publice, vel occulte, quive alias quibuſcumque perſonis in genere, vel in ſpecie, ne pro quibuſvis eorum negotiis proſequendis, ſeu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas, vel literas a dicta Sede impetrent, ſeu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, ſtatuere, ſeu mandare, vel alias apud ſe, aut Notarios, ſeu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præſumunt.

Omnes pariter cauſas ſpirituales a Judicibus Eccleſiaſticis ad ſe avocantes.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque qui per ſe, vel alios auctoritate propria ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apoſtolicarum prætextu beneficiales, & Decimarum, ac alias cauſas ſpirituales, & ſpiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commiſſariis noſtris, aliiſque Judicibus Eccleſiaſticis avocant, illorumque curſum, & audientiam, ac perſonas, Capitula, Conventus, Collegia, cauſas ipſas proſequi volentes impediunt, ac ſe de illarum cognitione tamquam Judices interponunt; quive Partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel conſentiendum eis contra quos tales inhibitiones emanarunt, a cenſuris, & pœnis in illis contentis abſolvi, per ſtatutum, vel alias compellunt, vel exequutionem Literarum Apoſtolicarum, ſeu Exequutorialium, Proceſſ. ſuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id favorem, conſilium, aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad nos informandos, ut dicunt ſupplicaverint, aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes hujuſmodi coram nobis, & Sede Apoſtolica legitime proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice-Cancellarii, Conſiliarii Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum Sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates Commendatarii, ſeu Vicarii fuerint.

Quique Eccleſiaſt. perſonas ad ſuum Tribunal trahunt;

§. 14. Quive eorum prætenſio officio, vel ad Inſtantiam Partis, aut aliorum quorumcumque perſonas Eccleſiaſticas, Capitula, Conventus, Collegia Eccleſiarum quorumcumque coram ſe ad ſuum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici diſpoſitionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte quovis quæſito colore, necnon qui Statuta, Ordinationes, Conſtitutiones, Pragmaticas, ſeu quævis alia Decreta in genere, vel in ſpecie ex quavis cauſa, ex quovis quæſito colore, ac etiam prætextu cujuſvis conſuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis uſi fuerint, unde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo reſtringitur, ſed noſtris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Eccleſiarum Juribus quomodolibet directe, vel indirecte tacite, & expreſſe præjudicatur.

& quoquo pacto Eccleſiarum juribus præjudicant.

Omneſque impedientes quominus Eccleſiaſt. Prælati ſua jurisdictione utantur.

§. 15. Necnon, qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, alioſque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcumque Judices Eccleſiaſticos Ordinarios quomodolibet hac de cauſa, directe, vel indirecte carcerando, vel moleſtando eorum Agentes, Procuratores, Familiares, necnon Conſanguineos, & Affines, aut alias impediunt quominus ſua Juriſdictione Eccleſiaſtica contra quoſcumque utantur, ſecundum quod Canones, & Sac. Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & Decreta Conciliorum Generalium, & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcumque ſententias, & Decreta, aut alias fori Eccleſiaſtici Judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias Sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium, & favorem in eiſdem.

Uſurpantes etiam reditus Eccleſiaſticorum.

§. 16. Quive Juriſdictiones, ſeu fructus, reditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, & quaſcumque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes uſurpant, vel etiam quavis occaſione, vel cauſa, ſine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

Necnon onera perſonis Eccleſiaſticis, eorumque bonis imponentes.

§. 17. Quive Collectas, Decimas, Talleas, præſtantias, & alia Onera Clericis, Prælatis, & aliis Perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujuſmodi abſque ſimili Romani Pontificis ſpeciali, & expreſſa licentia imponunt, & diverſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiam a ſponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per ſe, vel alios, directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur, cujuſcumque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut ſtatus, etiamſi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo præſidentes, Conſiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate inſigniti. Innovantes Decreta ſuper his per Sacros Canones, tam in Lateranenſi noviſſime celebrato, quam aliis Conciliis Generalibus edita, cum cenſuris, & pœnis in eis contentis.

Item omnes contra perſonas Eccleſiaſticas ſententias proferentes, vel exequentes.

§. 18. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque Magiſtratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus, ſeu criminalibus contra Perſonas Eccleſiaſticas, illas proceſſando,

do, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vice-Cancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Denique invadentes, aut perturbantes loca quæcumque ad Rom. Eccles. pertinentia.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium B. Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaissinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trabariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, & Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & Loca, vel Jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjecta, necnon Supremam Jurisdictionem in illis nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Præcipitur executio prædictorum.

§. 20. Volentes præsentes nostros Processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque illi hujusmodi Processus a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur durare, suosque effectus omnino sortiri.

Utque a prædictis sententiis nemo a quoquam nisi a Rom. Pontifice absolvi posset.

§. 21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & Indultorum quibuscumque Personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alias majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicatur, qui id præsumpserit.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expediri noverimus, processuri.

Statuitur, quid absolvendi perficere prius debeant.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & Decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus Locis, aut Libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac S. R. E. undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Clausulæ cum derogatoriis peculiaribus.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, Indulgentiis, Indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu Locis a prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis hujusmodi, ac de Ordinibus locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros Processus, ac sententias, quo minus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decernitur publicatio prædicti Processus.

§. 25. Ut vero præsentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, Valvis Basilicæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi facient, ut ii, quos Processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta, eo fiant notoria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & Locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute Sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major Populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas Peccatorum Confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

§. 26. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ

Curiæ,

Curiæ, vel alterius perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 27. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, proteſtationis, ſublationis, revocationis, commiſſionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, IV. Kal. Aprilis Pontificatus noſtri Anno Primo.

XLV. Conceditur Fratribus Prædicatoribus nonnullarum Provinciarum, ut Proceſſionibus Sanctiſſimi Roſarii, ſine Parochi interventu, & licentia Ordinarii, peragere poſſint.

Clem. XII. Conſt. ed. 1733. Apr. 10. P. 3. Confirmantur facultates celebrandi Proceſſiones Sanctiſſimi Corporis Chriſti, & Roſarii cum confirmatione & declaratione Brevis Ben. XIII.

Dat. 10. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium. INſupremo militantis Eccleſiæ Solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam conſtituti exortas inter catholicos Antiſtites, aliaſque perſonas Eccleſiaſticas & religioſos viros controverſias opportunis rationibus dirimere ſtudemus, ſicut in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Facti expoſitio. §. 1. Expoſuit ſiquidem Nobis nuper dilectus Filius Noſter Auguſtinus S. R. E. Cardinalis Pipia nuncupat. Ordinis Fratrum Prædicatorum Adminiſtrator Generalis, quod cum in variis dicti Ordinis Provinciis nonnullæ lites cum modico ſecularium exemplo, circa Proceſſionem Sanctiſſimi Roſarii qualibet prima Dominica Menſis Octobris fieri conſuetam exortæ fuerint prætendentibus Ordinariis locorum, & Parochis perturbare antiquam (in qua Fratres earumdem Provinciarum reperiuntur) poſſeſſionem faciendi dictam Proceſſionem ſine Parochi aſſiſtentia, Ordinarii licentia, etiam ingrediendi limites Parochiæ, & allegantibus Jus commune id prohibens, necnon quamdam reſolutionem Congregationis tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum anno 1628. emanatam, ac a fel. recor. Urbano PP. VIII. Prædeceſſore Noſtro confirmatam, per quam immemorabilis conſuetudo ſublata fuit, ipſe Auguſtinus Cardinalis, & Adminiſtrator Generalis attento, quod in diverſimode, & omnino inſubſiſtens declaratum fuit, ut inpoſterum ejuſmodi inordinationibus, & perturbationibus, quæ ex pia Proceſſione hujuſmodi generantur, finis imponatur opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderat.

Preces Magiſtri Generalis.

Conceſſio prædicta. §. 2. Nos ipſius Auguſtini Cardinalis, & Adminiſtratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, ejus ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Fratribus Provinciarum, & Ordinis prædictorum ut ipſi de cætero memoratam Proceſſionem Sanctiſſimi Roſarii qualibet prima Dominica Menſis Octobris ingrediendo limites cujuſcumque Parochiæ, Ordinarii licentia minime requiſita, & abſque aſſiſtentia Parochi, ac cum omni pompa peragere libere, & licite poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clauſulæ. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die X. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLVI. Erigitur Collegium Theologorum in Civitate Cæſenaten. cum quibuſdam facultatibus.

Inn. XIII. Conſt. ed. 1722. Aug. 19. P. 2. Erecta fuit Univerſitas ſtudii generalis in Civ. S. Jacobi de Rem. de Caracas in Ind. Occid. Et hujus Conſt. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur in Civit. Camerinenſi.

Dat. 20. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſolicitudinis munere, ſacrarum literarum, & præſertim Theologicæ facultatis ſtudia inter Chriſtifideles potiſſimum in ſortem Domini vocatos, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi in temporalibus Subditos opportunis rationibus excitare, & promovere ſatagimus, ac ut debitus virtuti honor rependatur libenter providemus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præſidium cognoſcimus in Domino expedire.

Cauſæ præſentis Erectionis. §. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Cathedralis Eccleſiæ, ac Univerſus Clerus Civitatis, & Diœceſis Cæſenaten., quod cum in Civitate Cæſenaten. ultra Univerſitatem ſtudii Generalis dudum inibi vigentem, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philoſophia, Logica & Medicina publice docentur, præleguntur duo Collegia, unum nempe Juriſtarum, & alterum Phyſicorum, & Medicorum, quæ ex antiqua Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum conceſſione privilegio conferendi lauream doctoralem in ſuis reſpective facultatibus fruuntur, erecta reperiantur, ſolumque Collegium Theologorum deſit; Ipſi Exponentes Sacræ Theologiæ ſtudia Eccleſiæ Dei, ac perſonis Eccleſiaſticis in primis neceſſaria eſſe animadvertentes, ejuſmodi Collegium Theologorum, quorum ſufficiens copia in dicta Civitate nunc habetur, duodecim Doctoribus, ſeu Magiſtris conſtans inſtitui, ipſique Collegio pro majori etiam eorum, & præcipue pauperum, qui dictæ Sacræ Theologiæ ſedulam operam navaverint, commoditate, perſonas idoneas ad Doctoratus, ſeu Magiſterii, alioſque gradus in eadem Sacra Theologia promovendi

Preces Capituli Cæſenaten.

movendi facultatem tribui plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, quin in minoribus constituti Ecclesiæ Cæsenaten. Regimini sex annos præfuimus, & ex eo tempore illam, ac Clerum, Civitatem, & Diœcesim Cæsenaten. propensiori semper respeximus, & etiamnum respicimus paterni amoris affectu, & ad ea, quæ publicæ illorum utilitati, ac decori conducibilia fore prospicimus favorabiliter intendentes, ipsorumque Exponentium votis in præmissis peculiari charitate annuere volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; unum in prædicta Civitate Cæsenaten. Collegium Theologorum, quod duodecim personis Ecclesiasticis in Sacra Theologia Magistris, octo nimirum secularibus, & quatuor cujusvis Ordinis, Societatis, Instituti Regularibus, de quorum numero Canonicus Præbendam Theologalem in Ecclesia Cæsenaten. obtinens, ac Sacræ Theologiæ in dicta Universitate Lector publicus nunc, & pro tempore existentes semper esse debeant, constituatur, atque jugiter constet, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & instituimus. Erectio prædicta.

§. 3. Præterea præfato Theologorum Collegio, ut quoscumque, qui peracto studiorum Sacræ Theologiæ curriculo, ac prævio rigoroso examine habiles, & idonei ad id reperti fuerint, ac servatis servandis ad Doctoratus, seu Magisterii, aliosque gradus scholasticos in eadem Sacra Theologia promovere, eisque solita graduum hujusmodi insignia conferre libere, & licite possit, & valeat, itaut sic promoti, & graduati omnibus, & singulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis Universitatibus ad eosdem gradus promoti sunt, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Concessio quorumdam facultatum.

§. 4. Porro Venerabilem Fratrem modernum & pro tempore existentem Episcopum Cæsenaten. in ejusdem Collegii Theologorum Caput, & Præsidentem cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis, etiam professionem fidei a promovendis, seu graduandis hujusmodi juxta articulos a Sede Apostolica propositos emittendam per se, seu suum in Spiritualibus Vicarium Generalem recipiendi dicta auctoritate harum serie facimus, constituimus, & deputamus, statuentes, ut Sede Episcopali Cæsenaten. vacante Vicarius Capitularis præfatæ Ecclesiæ Cæsenaten. pro tempore legitime deputatus ejusdem Episcopi vices in præmissis suppleat. Deputatur Episc. Cæsenaten. Præses ejusd. Collegii.

§. 5. Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Civitatis, & Universitatis prædictarum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cum derogatoriis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVII.

Confirmatur Decretum quoddam Consultæ Generalis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, pro Hispaniæ Provincia.

Inn. XII. Const. ed. 1693. Maji 13. P. 2. Confirmatur erectio novæ Provinciæ Hispan. eorumdem Clericorum cum redintegratione Provinciæ Benon.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Apr. 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Pecrez Moreno Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis pro Provincia Hispaniæ Consultor Generalis, quod Religiosi dictæ Provinciæ fere ab initio ejus fundationis usque ad hæc tempora consueverunt, & quasi pro lege incumbere fideliter doctrinæ Sancti Thomæ Aquinatis, & ob id Provinciæ hujusmodi studiosi multorum annorum spatio scholas publicas Ordinis Fratrum Prædicatorum in Universitate studii generalis complecten. frequentarunt, & quia in his novissimis temporibus aliqui ex dictis Religiosis Scholam Thomisticam ad effectum amplectendi contrariam deferere moliebantur, dictus Franciscus ab ejus superiore Generali una cum consulta Decretum, per quod cum præcepto formali injungitur omnibus prædictæ Provinciæ Religiosis ut eorum laudabilem morem addiscendi religiose eamdem Doctrinam S. Thomæ retineant, formari obtinuit, tenoris, qui sequitur, videlicet. Expositio facti.

§. 2. *Reperitur in actis Consultæ Generalis Clericorum Regularium ministrantium Infirmis Decretum sequens. Nobis exploratum sit aliquem ex nostris in Hispania a Scholis ex Doctrina Angelici Præceptoris discessum moliri; Nos quibus cordi est ea, quæ ad studiorum incrementum, & felicitatem pertinent pro viribus adimplere, illamque doctrinam illic addisci, & doceri, quam nostri tum Collegiales, tum Lectores e solis D. Thomæ Fontibus hactenus ebiberunt; His aliisque gravissimis causis permoti, & ne quis sub quovis prætextu audeat, contra laudabilem Priscorum consuetudinem, ibi adhuc vigentem, alio divertere: omnibus, & singulis ex Nostris Philosophiæ, & Theologiæ studiis operam navantibus præsentibus, & futuris districte mandamus, etiam sub formali præcepto Sanctæ obedientiæ, cujus violationis absolutionem soli Reverendissimo P. Nostro Generali pro tempore reservamus, ut inposterum ad prædictam dumtaxat Doctrinam incumbant, & sive in nostris, sive in cujusque Universitatis Scholis illam unice doceant, addiscant, & defendant. Mandantes insuper Provinciali aliisque quibuscumque pro tempore Hispaniarum Superioribus quacumque di-* Decretum prædictum.

gnitate

gnitate fulgentibus, ut executioni præsentis hujus Nostri Decreti omnino studeant, neque illi quoque modo contraveniri permittant sub pœna suspensionis a suis respective officiis ipso facto incurrendæ, aliisque Nobis arbitrariis; Illudque de more in omnibus illius Provinciæ Domibus publicari, affigi, & registrari curent. Datum Romæ in ædibus Nostris Sanctæ Mariæ Magdalenæ die 3. Aprilis 1723. -- Ita est Philippus Ruffi Secretarius Generalis.

Preces Consultoris Generalis pro d. Provincia.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Franciscus præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum

Confirmatio relati Decreti.

præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ipsum Decretum observari mandamus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVIII. Conceditur Christifidelibus facultas applicandi Indulgentias, Anno Jubilæi durante suspensas, per modum suffragii animabus defunctorum.

Dicta suspensio facta fuit Const. ed. 1724. Jul. 6. P. 1. Et const. ed. 1725. Mart. 2. P. 1. declaratur quasdam Indulgentias in dicta suspensione non comprehendi.

Dat. 28. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui de sinu Patris ad infima Mundi descendens, & formam Servi accipiens in ara Crucis pro humani generis redemptione pretiosissimum Sanguinem suum effundere dignatus est, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea libenter intendimus, per quæ fidelium Defunctorum animæ, hoc potissimum tempore, expiationis scilicet, & veniæ, remissionis, & gratiæ, ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum uberius consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant.

Alias ab eodemmet Pontifice Indulgentiæ omnes Anno Jubilæi durante, suspensæ fuere.

§. 1. Cum itaque nos occasione præsentis Anni Jubilæi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones quomodolibet concessas dicto Anno durante, sub certis modo, & forma tunc expressis per nostras sub plumbo expedicas literas suspenderimus; ac postmodum sub generali suspensione hujusmodi, neque Indulgentias Altarium Privilegiatorum pro fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis Defunctis concessas venire, sed quas vivi sibi lucrari possent cum facultate illas per modum suffragii Animabus ipsorum Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi comprehensas esse, inter alia declaraverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 2. Mensis Martii proxime præteriti confectis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Concessio prædicta.

§. 2. Nunc vero fidelium devotioni, Animarumque eorumdem Defunctorum refrigerio peramplius consulere cupientes, ac declarationem a nobis, sicut præmittitur, editam ampliantes, & extendentes, omnibus, & singulis Christifidelibus, quod quascumque Indulgentias, & peccatorum remissiones, ut præfertur, suspensas (injuncta tamen in illarum concessionibus pietatis opera peragendo, ac firma remanente pro vivis earum suspensione) ad effectum illas Animabus fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii hoc Anno Jubilæi durante directe applicandi, etiamsi eas sic applicandi facultas in concessionibus prædictis concessa non fuerit, consequi libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si suspensio præfata a nobis non emanasset, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 3. Non obstan. suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatur quædam Gregorii XV. Constitutio de non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ S. Joannis; cum ejus ampla extensione. XLIX.

Hac de re legatur dicta Constitutio Gregorii XV. quæ hic citatur. Clem. XI. Const. ed. 1708. August. 9. P. 8. agitur de Electione Vic. Generalis eorumdem Fratrum Provinciæ Lugdunen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias a Gregorio XV. statutum, ne Superiores aliorum Ordinum reciperent quemcumque Pro-

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Provinciæ Sancti Joannis Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. Congregationis Galliæ, quod dudum fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma

festum dictæ Congreg.

Brevis expeditas Literas, ne quis Prælatorum, aut Superiorum, seu Fratrum aliorum Ordinum mendicantium quemquam dicti Tertii Ordinis professum sub quovis prætextu, & colore absque ejusdem Congregationis Ministrorum Provincialium licentia in scriptis recipere auderet sub pœna Excommunicationis, aliisque Censuris, & pœnis Ecclesiasticis arbitrio suo infligendis interdixit, & prohibuit, & nihilominus cum anno 1656. die 11. Decembris tunc existens Vicarius Generalis totius Ordinis ejusdem Sancti Francisci Spiritui a Sancto Antonio Presbytero expresse professo dictæ Provinciæ transitum ad Ordinem Fratrum Minorum de observantia Provinciæ Parisiensis permisisset, Congregatio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, eumdem transitum nullum, & invalidum tanquam prædictis Gregorii Prædecessoris Literis contrarium per suum Decretum die 3. Augusti 1622. emanatum declaravit; novissime vero fratres Minores de observantia supradictæ Provinciæ Parisiensis sub prætextu cujusdam Decreti subreptitii Ministri Generalis Ordinis hujusmodi Josephum Seigneur Laicum, seu Conversum expresse professum memoratæ Provinciæ Sancti Joannis receperunt, sed idem Minister generalis attendens, & reflectens ad easdem Gregorii Prædecessoris Literas, & ad Cap. 2. num. 4. Constitutionum decretum supradictum revocavit, nullumque, irritum, & invalidum die 16. Maji anni proxime præteriti per suas literas Ministro Provinciali dictæ Provinciæ Sancti Joannis directas declaravit.

Verum aliquando contra illam aliquid perpetratum.

Causæ præsentis confirmationis, & extensionis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat his tamen non obstantibus certi quidem fratres dyscoli hujus Religionis austeræ, quæ semper in viridi observantia viget, jugum ægre ferentes, literas ipsius Gregorii Prædecessoris nullum nunc habere locum, ex eo quod a Nobis confirmatæ non fuerint, temerarie asseverare non dubitent; itaut nonnulli ejusdem Provinciæ Religiosi cum Decretis subreptitie, aut obreptitie ab hac Sancta Sede obtentis ad alias Religiones tam mendicantes, quam non mendicantes a parvo tempore transiverint, suoque pessimo exemplo maximum aliis dyscolis similis translationis Literas Apostolicas obtinendi pruritum, aviditatemque causaverint; ac proinde dictus Procurator hæc omnia cum maximo suo dolore perpendens supradictas Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, Nos specialem ipsi Procuratori gratiam facere volentes, eumque a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Gregorii Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illas etiam extendimus, prohibendo, ne Fratres memoratæ Provinciæ Sancti Joannis in posterum ad quascumque alias Religiones, sive mendicantes, sive non mendicantes absque licentia in scriptis pro tempore existentis Ministri Provincialis, vel inconsulto illius Provinciæ Procuratore transire possint.

Preces Prioris Generalis d. Provinciæ.

Confirmatio prædictarum Gregorii Literarum.

Extensio ejusdem.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Gregorii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

Statuuntur nonnulla circa Clericos Beneficiatos in habitu laicali incedentes. L.

Hujus Const. ed. 1724. Sept. 23. P. 1. Confirmata, & innovata fuit Const. Inn. XIII. super Ecclesiastica disciplina in Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 2. Maji 1725. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, quo demonstratur Clericis decentem habitum deferre debere.

APostolicæ Ecclesiæ Regimini per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, eo potissimum Apostolicæ vigilantiæ studia dirigenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocati sunt, Ecclesiasticæque Militiæ nomen dederunt, ubique irreprehensibiles inveniantur. Maxime siquidem ipsos decet vitam, moresque suos omnes ita componere, ut habitu, gestu, incessu, aliisque omnibus rebus nil nisi grave moderatum, ac religione plenum præseferant. Quocirca Clericos quoscumque, præsertim vero Beneficia Ecclesiastica obtinentes, teneri vestes honestas, & proprio congruentes Ordini semper deferre, ut per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant, & si secus fecerint, etiam pœna privationis Beneficiorum plectendos esse, Sacræ Tridentinæ Synodi Decretis, pluribusque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Sanctionibus, provide, atque salubriter cautum sit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, sicut non sine maximo animi nostri mœrore, imo etiam horrore percepimus quorumdam Clericorum Beneficia Ecclesiastica obtinentium audacia, & temeritas hodie eo usque processerit, ut in dedecus Ordinis Clericalis, Sacrorum Canonum contemptum, magnamque Animarum suarum perniciem incedere in habitu laicali minime vereantur; Nos gravissimo huic abusui, & Christifidelium offensioni pro Pastoralis Officii debito, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune consulere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quos ad id specialiter deputavimus consilio, ac etiam Motu proprio, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & mandamus, quod Ordinarii Locorum, ubi sita sunt Beneficia ejusmodi Clericorum vestes laicales deferentium impudentiam canonicis remediis omnino coerceant, & hunc in finem non modo possint, sed etiam debeant contra ipsos procedere per citationes Domi dimissa copia, quatenus domicilium habeant in eorum respective Diœcesibus: sin minus per citationes ad Valvas, Jurisque ordine servato sententiam declaratoriam privationis obtentorum Beneficiorum in ipsos ferre, & pronunciare, ita tamen ut eadem Bene-

Statuitur, ut Ordinarii Clericos Beneficiatos in habitu Laicali incedentes coerceant.

ficia juxta Constitutionem felic. record. Sixti V. Prædecessoris Nostri incipientem -- *Cum Sacrosanctam.* Nostræ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis collationi, provisioni, ac omnimodæ dispositioni reserventur, & reservata censeantur.

Decernitur eosdem Clericos teneri sub pœna lethalis culpæ ad restitutionem fructuum, & Beneficiis perceptorum.

§. 2. Præterea volumus, statuimus, & declaramus prædictis Clericis Beneficiatis in habitu laicali incedentibus minime licere percipere, nec facere suos fructus, & proventus quoscumque suorum Beneficiorum cujuscumque generis, speciei, qualitatis, & valoris existant: quin etiam expresse decernimus, ac sancimus ejusmodi Beneficiatos ex mero facto incessus in habitu clericali, quamvis nulla præcesserit Ordinariorum sententia declaratoria privationis Beneficiorum, quæ obtinent, imo etiamsi nulla citatio, monitio, vel alius judicialis actus in eos fuerit institutus, ipso jure amissionis, & privationis fructuum prædictorum pœnam incurrere, itaut illos ullo modo percipere, nec perceptos retinere, vel facere suos possint: sed ipsos absque ulla prorsus diminutione ad commodum Fabricæ Ecclesiarum, in quibus erecta sunt Beneficia, illico sub pœna lethalis culpæ restituere teneantur; a qua quidem restitutionis obligatione a nemine præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente (sublata cæteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario condonandi facultate) eos absolvi, & liberari posse volumus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus immemorabilibus etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu eorum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, acsi unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, Sexto nonas Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

Conceditur Congregationi Benedictinæ Augustanæ communicatio privilegiorum Congregationis Cassinensis quoad gratias spirituales tantum. LI.

Clem. XI. Const. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. Concessa fuerunt Privilegia omnia Congregationum Benedictinorum Congregationi Monachorum Bohemiæ illiusque membris in Moravia & Silesia, & hujus Const. ed. 1727. Apr. 1. P. 4. Confirmantur Constitutiones dictæ Congregationis Augustanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii, quod Authore Deo gerimus debitum exigit, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes felicibus eorum in vinea Domini progressibus quantum Nobis ex Alto conceditur, consulere jugiter studemus.

Preces Ruperti Abbatis, & Visitatoris Congregationis prædictæ.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus Filius Rupertus Abbas Monasterii Ottobruani, & Visitator principalis Congregationis Benedictinæ Augustanæ sub Regula Sancti Benedicti, etiam nomine dilectorum Filiorum Amandi Abbatis Monasterii Heresheimensis Præsidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio octo Monasteriis unitis constet; Ipse vero Rupertus Abbas ipsi Congregationi, ejusque Monachis easdem gratias, exemptiones, Indulta, indulgentias, favores, privilegia, saltem ad res spirituales, & salutem animarum spectantia, quibus Congregatio Cassinensis Monachorum Ordinis prædicti gaudet, per Nos concedi plurimum desideret.

Concessio prædicta cum quibusdam Ordinationibus.

§. 2. Nos ipsius Ruperti Abbatis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictosque Rupertum Abbatem aliosque Abbates specialibus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,

tiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis memoratæ Congregationis Cassinen. super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, prædictæ Congregationi Benedictinæ Augustanæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, illiusque Monasteriis, Monachis, & personis nunc, & pro tempore existen. petitam communicationem privilegiorum quoad gratias spirituales tantum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, ita tamen, ut hujus concessionis prætextu jus aliquod in temporalibus ipsi Congregationi Benedictinæ Augustanæ collatum minime intelligatur, nec ejus Monachi in Italiam venientes idem communicationis privilegium prætendant, ut in Monasteriis Congregationis Cassinen. recipiantur, & in eis habitare velint, sed iis tantum hospitalitatis officiis sint contenti, quæ secundum eamdem regulam Sancti Benedicti cæteris Monachis dicti Ordinis, non tamen hujus Congregationis Cassinen., exhiberi solent, ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ. §. 3. Non obstantibus Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LII. Confirmantur quædam Resolutiones Capituli Generalis Congregationis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus.

Hæc Congregatio, quæ prius erat Confraternitas, erecta fuit ab Innoc. XI., & ejus Constitutiones novæ confirmatæ Const. ed. 1687. Martii 26. P. 11.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Bartholomeus a Cruce Præfectus Generalis, aliique vocales nuperi Capituli Generalis Congregationis Fratrum Bethlemitarum nuncupat. in Indiis Occidentalibus, quod licet in Constitutionibus dictæ Congregationis a felic. record. Innocentio Papa XI. Anno 1687. confirmatis præscriberetur, ut Officium Præfecti Generalis ejusdem Congregationis ad sexennium tantum duraret; nihilominus in illius Capitulo Generali anno 1704. celebrato stabilitum fuerat Officium prædictum perpetuum, seu ad vitam Electi esse debere, ac diversa alia Decreta prædictis Constitutionibus plane contraria edita fuerant, adversus quæ plurium Hospitalium, seu Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad hanc Sanctam Sedem recursu, & negotii cognitione per rec. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ demandata, & ab ea tribus ejusdem Congregationis Cardinalibus ad id specialiter deputatis remissa, re mature discussa die 12. Aprilis 1709. prodiit ab ejusmodi Congregatione Particulari trium Cardinalium Decretum tenoris sequentis, nimirum -- *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eædem Constitutiones, & Achiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se, sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis; & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis* -- quod quidem Decretum ipse Clemens Prædecessor per suas in simili forma Brevis die 25. Maji 1710. expeditas Literas approbavit.

In Capitulo Generali 1704. diversa Decreta plane Constitutionibus Congregationis contraria, edita fuere.

Postea vero per sequens Decretum Congregationis Particularis revocata fuere ea in parte, in qua Constitutionibus prædictis contraria reperiebantur.

§. 2. Subinde vero coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium variæ instantiæ pro parte Procuratorum dictæ Congregationis fratrum, qui tunc in Alma Urbe degebant, promotæ fuerunt, primo nempe quia Constitutionibus præfatis expresse cavebatur neminem in ejusmodi Congregatione, qui in aliquo ex Sacris Ordinibus constitutus foret, admitti, nullumque fratrem ex admissis, vel deinceps admittendis ad illos promoveri posse, quod tribueretur facultas Sacerdotes admittendi, vel fratres ad eosdem Sacros Ordines promovendi, quodque Superioribus, ac ipsimet Præfecto generali dictæ Congregationis interdiceretur, ne qui eidem Congregationi inserviissent, seu donati, ut vulgo appellant, fuissent, in illa admitterent; & insuper cum in eisdem Constitutionibus disponeretur, convocationem vocalium ad electionem futuri Præfecti Generalis ad Vicarium Generalem spectare, & contingere posset, dictum Vicarium Generalem, vel decedere, vel legitimo impedimento quo minus ad ejusmodi convocationem procedere valeret, detineri, petitum fuerat decerni, quod tunc, & eo casu pertineret ad Assistentem antiquiorem Capitulum Generale convocare, & illi præsidere, ac demum eveniente obitu Vice-Præfectorum Generalium Provinciarum Liman., aut Mexican., seu Præfecti cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus munus Vice-Præfecti Generalis ad formam earumdem Constitutionum, etiamsi confirmationem suæ electionis a memorato Præfecto Generali nondum obtinuisset, exercere posset. Verum præfata Congregatio Particularis Cardinalium hujusmodi instantias, ac petitiones die 31. Januarii 1710. admittere noluit, sed votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandavit. Cumque interim sub obtentu quod dilectus filius Frater Rodericus a Cruce tunc assertus Præfectus Generalis dictæ Congregationis Fratrum non fuerat auditus in propositione habita die 12. Aprilis 1709. coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium, Charissimus in Christo filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, retentis supradictis Clementis Prædecessoris literis partes ad eumdem Clementem Prædecessorem, ut ab eo voluntatem suam super præmissis certius explorarent, remisisset, porrectoque ipsi Clementi Prædecessori pro parte dilecti etiam filii Fratris Michaelis a Conceptione dicti Fratris Roderici Procuratoris supplici libello, & iterum commissa rei cognitione eidem Congregationi Particulari Cardinalium die 5. Februarii 1714. emanavit ab ea Decretum per alias ipsius Clementis Prædecessoris in pari forma Brevis die 22. Decembris subsequentis confectas literas itiden confirmatum, quo persistendo in decisis quoad

Deinde ab eisdem Fratribus dictæ Congregationi Particulari variæ instantiæ promotæ fuere: quæ ab eadem rejectæ sunt; & mandatum, ut votum proximi Capituli Generalis exquireretur.

revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704., ut præfertur, editorum, & convocationem dicti Capituli Generalis, mandavit per vota secreta in eodem proximo Capitulo Generali exquiri, num expediret dictæ Congregationi Fratrum officium Præfecti Generalis in posterum fore ad sexennium, seu potius novennium, exclusa omnino illius perpetuitate?

Resolutiones prædictæ Capituli Generalis 1721., ad cujus votum omnia remissa fuerant.

§. 3. Quamobrem Capitulo Generali hujusmodi Anno 1721. in Civitate Liman. celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Liman. post peractam electionem dicti Præfecti Generalis, discussa in eo, ac resoluta fuerunt enarrata puncta in hunc modum, videlicet -- *Fuit primo loco exquisitum votum, an expediret Generalis Ordinis durare debere ad novennium, vel ad sexennium, & resolutum fuit unanimiter, quod deberet esse novennale, & quod omnia pariter Officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes Generales, & Assistentes Particulares utriusque Regni debebunt etiam esse ad novennium, servatis tamen quoad electionem Superiorum localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de triennio in triennium.*

Resolutio prima circa tempus Generalatus, aliorumque Officiorum Ordinis.

§. 4. *Postmodum fuit processum ad exquisitionem votorum ejusdem Capituli Generalis super aliis punctis ad illum remissis a Congregatione Particulari die 31. Januarii 1710., & fuit secundo loco exquisitum, an expediret habere in Religione Religiosos, qui promoverentur ad Sacerdotium, ac communibus suffragiis resolutum fuit expedire sub sequentibus tamen conditionibus. Prima, quod nemo possit promoveri ad Sacerdotium nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. Secunda, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium nulla directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus Generalibus, sed proponi debeat a Patre Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, qui debeant Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitatem promoveri posse crediderint. Tertia, quod si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, ipso facto incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit, & habilitatio peti nequeat, nisi præcedente Beneplacito Definitoris Generalis. Quarta, quod teneantur quotidie celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti localis, & juxta obligationes Communitatis illius Domus; & quod si pro celebratione aliquam eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti localis ubi Missæ celebrantur, vel cujus subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. Quinta; Quod in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus. Sexta. Et casu quo de licentia etiam Patris Generalis, & Assistentium major numerus promoveretur, sic promoti non possint celebrare, nisi superveniente vacatione alicujus loci per obitum alterius Sacerdotis. Septima. Quod Sacerdotes, ut supra, promoti debeant in omnibus sequi vitam regularem, ac deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei; quodque nunquam nec per Breve temporis spatium possint esse Præfecti Generales, nec ullam Prælaturam habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscumque alterius Superioris, sed quod solummodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. Octava. Denique, quod si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens peteret pro sua devotione admitti ad habitum Religionis antequam obiret, possint Pater Generalis, & Definitorium concedere licentiam alicui de Præfectis localibus pro hujusmodi admissione, accedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu adsint alii duo Sacerdotes, ut supra.*

Resolutio secunda circa novos Præfectos, qui Religiosos ad Sacerdotium promovendos.

§. 5. *Tertio loco. Exquisitum fuit votum ejusdem Capituli Generalis, an Pater Præfectus Generalis, vel quicumque alius Superior possint in Religione recipere illos, qui inservierunt eidem Religioni, seu fuerint, ut vulgo dicitur,* Donados, *& resolutum extitit per communia suffragia non posse.*

Resolutio tertia circa Donatos.

§. 6. *Quarto loco. Propositum fuit, an in casu obitus Præfecti Generalis, quando ad eum pertineret convocare Capitulum, seu concurrente quocumque alio legitimo impedimento in aliquo ex istis casibus convocatio Capituli pertinere debeat ad Assistentem antiquiorem, & pariter resolutum fuit, quod in casu obitus Patris Generalis, seu Vicarii Generalis, vel in casu gravis infirmitatis eos legitime impedientis, seu quacumque alia legitima causa concurrente jus convocandi Capitulum Generale, & in eo præsidendi pertineat ad Patrem Assistentem generalem antiquiorem, seu eo impedito ad alios Assistentes, juxta eorum Antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum Antianitate.*

Resolutio IV. cui convocatio Capituli pertineat.

§. 7. *Quinto, atque ultimo loco propositum fuit, an in casum obitus Vice-Præfectorum Generalium Limæ, aut Mexici, seu Præfectus cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, etiamsi confirmationem suæ electionis a Patre Præfecto Generali adhuc non obtinuerit, possit exercere munus Vice-Generalis: Et similiter per secreta suffragia resolutum fuit, quod in casum mortis naturalis uniuscujusque ex Vice-Præfectis Generalibus, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus Generalibus illius Regni, gerere ea omnia possit, quæ a Constitutionibus Vice-Præfectis Generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio, quæ si justis de causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant.*

Resolutio V. nondum confirmationem obtinuerint.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatæ resolutiones pro salubriori ejusdem Congregationis Fratrum directione, ac regularis in ea disciplinæ progressu in dicto Capitulo Generali communi Vocalium suffragio factæ fuerint, ac Exponentes prædicti easdem resolutiones, tametsi aliquæ earum supradictis Constitutionibus adversentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositorum, qui relationem dilecti filii Nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupat. &c. prædictæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, jura distributa, & votum dilecti filii Caroli Augustini dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ pariter Cardinalis Fabroni nuncupat. Ponentis sibi de-

Preces Fratrum prædictorum pro confirmatione.

Confirmatio relatarum resolutionum.

super

super exhibitæ viderunt, consilio, præinsertas Capituli Generalis resolutiones auctoritate Apostolica, tenore præsentium juxta modum tamen infra dicendum approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint supplemus.

Clarius declarantur prædictæ resolutiones; eisque quædam ordinationes adduntur.

§. 9. Ita scilicet, ut quoad secundam conditionem secundi capitis dictarum resolutionum imponatur ista lex, nempe quod promovendus proponatur a Vice-Præfecto, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus; si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, proponetur a Superiore, & Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda; Ex tertia conditione ejusdem secundi capitis demantur verba illa: quod peti nequeat habilitatio, nisi præcedente beneplacito Diffinitorii Generalis: ex quarta conditione omittatur particula quotidie; Sextæ autem conditioni addatur pæna privationis vocis activæ, & passivæ respectu Superiorum post expletum eorum novennium, & ex illa dematur suspensio respectu promotorum, dummodo sine eorum culpa fuerint supra numerum promoti; quo vero ad tertium caput earumdem resolutionum, firma remanente prohibitione respectu cujuscumque Superioris, & addita pæna nullitatis professionis, si secus factum fuerit, detur facultas Capitulo Generali admittendi ad habitum Donatos, quatenus expedire censuerit, ac demum quoad quintum caput addantur verba: dummodo Sacris Canonibus, ac Constitutionibus dictæ Congregationis Fratrum non sint contraria; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIII. Declaratur qui Fratres à Congregatione Sanctæ Sabinæ dimitti possint, qui in Provincia Lombardiæ Ordinis Prædicatorum recipi debeant.

Hæc Congregatio erecta fuit ab Innoc. XII. Const. ed. 1695. Jun. 14. P. 4. quæ hic recensetur, & hujus Const. ed. 1726. Jun. 5. P. 3. Subjiciuntur omnes Conventus hujus Congregationis Provinciali utriusque Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Maji 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Prædictam Congregationem ab Innoc. XII. erectam esse refertur.

§. 1. Alias, sicut accepimus, fel. rec. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Junii 1695. expeditas literas diversos in eisdem literis expressos Conventus Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, eorumque Fratres, & personas quascumque cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque Jurisdictione, Superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentis Prioris Provincialis ejusdem Provinciæ tam in temporalibus, quam in spiritualibus perpetuo exemit; ipsosque Conventus in novam Congregationem sub titulo Sanctæ Sabinæ Provinciæ utriusque Lombardiæ ejusdem Ordinis nuncupandam, quæ pro tempore pariter existenti Magistro Generali, sive ejus loco in Romana Curia residenti Vicario Generali Ordinis hujusmodi immediate subjacere deberet, itaut in illam nulli alii ipsius Ordinis Superiores, præterquam dictæ Congregationis Vicarius, cæterique illius Prælati juxta morem deputari soliti potestatem aliquam valerent exercere, pariter perpetuo erexit; In quibus quidem Conventibus ad prædictam Congregationem sic erectam, & institutam spectantibus Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuerant, præscriptum exacte vitam instituere, & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & vestitum concernebant juxta Concilii Tridentini, & recol. mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri decretorum tenorem fideliter, & inviolabiliter observare deberent; Voluitque idem Innocentius Prædecessor, ut ipsi Congregationi de idoneo Vicario generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ipsius Congregationis a Magistro Generali præfato de biennio in biennium provideretur, qui eamdem prorsus Jurisdictionem, & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres prædictæ Congregationis, quam juxta Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis; posset quoque idem Vicarius quoscumque Fratres Ordinis præfati undecumque venientes suscipere, & eis de Conventibus Congregationis prædictæ per deputationem, vel assignationem providere, quod tamen criminosis juxta dicti Clementis Prædecessoris decreta nullatenus prodesse valeret, non autem intelligerentur iidem Fratres Congregationi hujusmodi incorporati, nisi post quadriennium, eoque durante, si ad suos Conventus, vel Provincias redire voluissent licentia eis abeundi libere concederetur.

Ab eoque inter alia cautum, ut Fratres d. Congregat. discedere ab ea volentes; difficiliter quidem, dimitterentur.

§. 2. Præterea nulli ex Fratribus dictæ Congregationis, sive intra eam habitum suscepisset, sive aliunde, si per quadriennium, ut præfertur, incorporatus fuisset, permitteretur transire ad Conventus extra suam Congregationem, nisi de licentia Vicarii, una cum consilio sex graviorum Patrum ejusdem Congregationis, quæ tamen licentia non facile daretur, sed omnimoda diligentia, & charitatis officia adhiberentur, ut abire volentes in suscepto vitæ instituto confirmarentur, quod si adhuc in discedendi voluntate permansissent, tandem

dimitterentur, ne aliis impedimento forent, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Narrantur querelæ exortæ inter Vicarium Congregationis prædictæ, & Priorem ejusdem Provinciæ Lombardiæ super dd. Fratribus dimissis.

§. 3. Subinde vero, sicut Nobis etiam innotuit, delatis pro parte Vicarii Generalis Congregationis præfatæ ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter auctoritate Apostolica deputatam querelis, quod Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ Fratres e dicta Congregatione ad se demissos recipere renueret, die 12. Martii 1709. emanavit ab ipsa Congregatione Cardinalium, & Prælatorum Decretum, ut liceret Vicario Generali præfato dimittere Fratres e dicta Congregatione, prævia tamen notificatione dimissionis facienda dicto Priori Provinciali, qui dimissos in alio Conventu statim collocare, & locum destinationis factæ eidem Vicario notificare teneretur; Quamobrem præfatus Prior Provincialis omnes Fratres e dicta Congregatione dimissos, nedum qui in Conventibus ipsius Provinciæ Lombardiæ antea professi ad Congregationem supradictam translati, & illi incorporati fuerant, sed etiam, qui in eadem Congregatione habitum susceperant, & ulterius aliquos, qui durante incorporatione hujusmodi, vel habituales corporis, ac etiam mentis passi erant infirmitates, vel criminibus obnoxii carceribus mancipati fuerant, exinde recipere coactus fuit non sine ingenti dictæ Provinciæ dispendio, gravique illius Fratrum perturbatione, de quibus incommodis Nos, utpote qui olim in minoribus constituti inclyto Sancti Dominici Instituto in eadem Provincia Lombardiæ nomen dedimus, apprime instructi fuimus.

Causæ præsentis declarationis.

§. 4. Cum autem in memoratis Innocentii Prædecessoris Literis Vicario Generali dictæ Congregationis Fratres quidem, qui in Congregatione præfata habitum suscepissent, sive illi incorporati fuissent, aliquando tametsi non facile dimittendi tribuatur facultas, verum quo isti, qui habitum in eadem Congregatione susceperunt, abire debeant, minime disponatur, prout quoque in enarrato Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari, decernatur licere eidem Vicario Generali Fratres e dicta Congregatione dimittere, sed nulla fiat distinctio inter Fratres, qui e Provincia prædicta ejusque Conventibus in dictam Congregationem advenerint, illique incorporati fuerint, ab eis, qui in eadem Congregatione habitum hujusmodi susceperint, & nihilominus Priori Provinciali præfato dimissos indiscriminatim recipiendi onus imponatur.

Declaratio prædicta motu proprio edita.

§. 5. Nos attendentes, quod quemadmodum æquum, & justitiæ consonum est, ut Fratres ex Conventibus dictæ Provinciæ Lombardiæ ad Congregationem præfatam accedentes, si ab ea dimittantur, ad illos revertantur, ita rationi minime consentaneum sit, Provinciam prædictam ad eos Fratres, qui in eadem Congregatione habitum susceperunt, & dimissi fuerunt, recipiendos, & alendos adstringi; Ac propterea quamcumque dubitandi occasionem hac in re submovere, ac dictæ Provinciæ Lombardiæ, quam in paternæ charitatis visceribus gerimus levamini, & indemnitati consulere, illiusque, necnon præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ religiosæ tranquillitati opportune prospicere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus, & ordinamus, quod si deinceps per Vicarium Generalem Congregationis Sanctæ Sabinæ dimittatur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ, ejusve Conventibus in eadem Congregatione venerit, ac susceptus in illa fuerit, tunc Prior Provincialis ipsius Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ adfiliationis, aliove dictæ Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem præfatum certiorare teneatur, nisi tamen agatur de dimissione Fratris in prædicta Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiatur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective dimitti non posse decernimus; quo vero ad Fratres, qui habitum in dicta Congregatione susceperint, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi licentiam concedere, illosve dimittere nequeat, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ, præfati Ordinis Prædicatorum legitime docuerit, ac hoc modo, & cum ejusmodi discrimine de cætero in præmissis procedendum esse, nec non tam Innocentii Prædecessoris Literas, quam Decretum præfatæ Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari intelligenda fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium declaramus, ac præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod Vicarius Generalis præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, aliique quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam, seu terminos juris, vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejus-

dem

dem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis, ac Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari supradictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Congregationis Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationi Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventibus, illorumque respective Magistro, & Vicario Generali, & Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliis quomodolibet, in contrarium, præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse plenissime, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIV.

Præcipitur Abbatibus Regularibus perpetuis, ut infra annum a die eorum electionis ab Episcopis benedictionem suscipiant, vel saltem postulent.

Hujus Const. ed. 1726. Mar. 7. P. 2. decernuntur Episcoporum Regularium habitus, & tonsura, determinaturque, ut abdicato Episcopatu ad Claustra revertantur.

Dat. 6. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmissi Nobis cælitus Apostolici Ministerij solicitudo Nos admonet, ut omnium quidem Christifidelium paternam geramus curam, sed eorum præsertim, qui contemptis illecebris seculi sub suavi Religionis jugo divinis sese obsequiis manciparunt, prospero statui, salubrique directioni, quantum Nobis ab Alto conceditur, prospicere studeamus, & si quid in regulari disciplina inordinatum, & absonum, vel a Sacrarum Legum sensu alienum inter eos irrepsisse constiterit, Pontificiæ providentiæ, & authoritatis ope submovere, ac e medio tollere satagamus, quatenus ipsi vota sua Domino reddere in Sanctitate, & justitia, ac in ea, quam elegerunt, tutioris vitæ ratione amplioribus in dies proficere valeant incrementis.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Abbates Regulares perpetui, non quidem ratione tituli, quia ad triennium, vel sexennium, aut aliud limitatum tempus eliguntur, sed ratione administrationis, quia ab unius Monasterii regimine, expleto limitato tempore, transferuntur ad aliud, ab Episcopis, in quorum Diœcesibus sita sunt Monasteria, benedictionem obtinere, imo & petere negligant; Hinc est, quod Nos gravi ejusmodi abusui pro pastoralis officii debito opportune consulere, ac providere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc a Nobis specialiter deputatorum consilio, suadentibus etiam Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis in præsenti Sacro Concilio congregatis; necnon Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione injungimus, præcipimus, & districte mandamus omnibus, & singulis Abbatibus Regularibus, licet perpetuis solummodo ratione administrationis, ut præfertur, qui Monasteriis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti de cætero præficientur, ut infra annum a die eorum electionis computandum solemnem benedictionem ab Episcopis, in quorum Diœcesibus Monasteria consistunt, juxta Ritum in Pontificali Romano præscriptum, omnino suscipiant, vel saltem eam ter ab ipsis humiliter postulent, servata forma sancita in *Cap. Statuimus de supplen. neglig. Prælator.* Quod si secus fecerint, ab officio per annum sint ipso jure suspensi. Volumus tamen, & expresse declaramus, quod ipsimet Abbates electi, durante præfato termino, ac interim omnia Munia Abbatialia libere, ac licite exercere possint, & valeant; Quodque Abbas semel benedictus iterum benedictionem petere, vel obtinere, non teneatur, tametsi ad gubernium diversorum Monasteriorum, aliarum etiam Diœcesum translatus extiterit.

Injungitur Abbatibus prædictis præceptum supradictum.

§. 2. Quoniam vero nonnulli ex prædictis Abbatibus Regularibus, Apostolicis, ut asseritur, muniti sunt privilegiis, quibus ampla ipsis tribuitur facultas suscipiendi benedictionem a quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & Communionem Sanctæ Sedis Apostolicæ habente; Nos justis, & rationabilibus adducti rationibus, Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, statuimus, atque decernimus, ut ejusmodi Abbates in posterum, non a quocumque Antistite, sed a Diœcesano tantum Episcopo, vel a Metropolitano, infra præfatum terminum, benedictionem omnino suscipere teneantur; Et quatenus ille, quem Abbas elegerit, tertio humiliter requisitus ipsi petitam benedictionem impertiri detrectet, aut negligat, tunc, & eo dumtaxat casu, eamdem benedictionem a quocumque Catholico Antistite Abbas libere suscipere possit, & valeat, ac ita perpetuis futuris temporibus ubique servari volumus, & mandamus.

Decernitur quomodo se gerere debeant Abbates, quibus concessa fuerit Apostolica facultas suscipiendi benedictionem a quocumque Antistite.

§. 3. Ceterum ejusmodi Indulta exemptiva ab obligatione suscipiendi benedictionem a proprio Episcopo illis dumtaxat Abbatibus, quibus ab Apostolica Sede directe concessa fuerunt, juxta modum supra expressum, suffragentur: Reliquis autem Abbatibus, qui ea ex generali tantum-

Et cui illa suffragare possit.

Privilegiorum aliis Ordinibus, Congregationibus, vel Institutis concessorum communicatione sibi competere prætendunt, minime suffragari posse, nec debere decernimus, & declaramus.

Quod alios aliis indultis munitos.

§. 4. Quo vero ad Abbates, quibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris indultum fuit, ut a suis Superioribus Regularibus, vel ab eorum Prælatis delegatis, benedictionem sumere possint: vel etiam per speciale Indultum Apostolicum concessum fuit, ut electi habeantur pro benedictis ab ipso Summo Pontifice, nihil omnino innovandum esse sancimus, & Apostolica, quibus gaudent, Privilegia ubique inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Inhibetur Episcopis, ne intuitu hujusmodi benedictionum munera quæcumque accipere audeat.

§. 5. Universos demum Episcopos, atque etiam Archiepiscopos, a quibus benedictio tribuenda erit, eorumque Officiales Assistentes, & Ministros quoscumque in Domino hortamur, ac admonemus, ut occasione similium benedictionum excutiant, ac prorsus emundent manus suas ab omni munere: quin etiam prædictis Præsulibus sub pœna Interdicti ab usu Pontificalium per annum vetamus, ac inhibemus, ne tam ante, quam post easdem benedictiones, earumque intuitu, cujuscumque generis, aut speciei; etiam bellariorum, & comestibilium, munera, vel xenia, a quoquam recipere audeant, illisque præterea districte injungimus, ut ab omni abstineant solemni pompa, quæ sumptus, quantumvis modicos etiam prandii, secum ferat; Cum ejusmodi Sacræ functiones ab interna, solidaque potius Benedicentium, ac Benedicendorum religione, & pietate, quam ab externa, & vana apparatus magnificentia debeant commendari.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, Congregationis, ac Instituti existant, seu alias speciali nota digni, illis non consenserint, & ad ea vocati, citati, & auditi, causaque, propter quas præsentes emanarint, adductæ, & sufficienter justificatæ non fuerint, sive ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, ac enormissimæ læsionis, nullo unquam tempore impugnari, redargui, infringi, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci posse; Sed semper firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, dignitate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumlibet, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque, Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Monasteriis, & Abbatibus sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio præsentium literarum.

§. 8. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari: sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ in earumdem contradictores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Pridie nonas Maji Pontificatus Nostri Anno primo.

Conceditur Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ usus Mitræ aliorumque insignium, instar Capituli Ecclesiæ Beneventanæ. LV.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Mart. 4. P. 17. ampliata fuerunt indulta Capituli Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxiponen. Et hujus Const. ed. 1727. Apr. 26. P. 3. fit facultas Canonicis S. Petri de Urbe concedendi dimissorias subditis suarum Abbatiarum etiam ad sacros Ordines.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ Dignitatis specula meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad statum Ecclesiarum omnium, quarum Nobis a Domino commissa est solicitudo, personarumque in eis Altissimo

famu-

famulantium propensis studiis animum jugiter intendimus, earumque decori, & dignitati paterna benignitate libenter prospicimus, sicut, omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, rationi consentaneum esse in Domino arbitramur.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Cum itaque, sicut Dilecti Filii Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ Nobis nuper exponi fecerunt, eadem Metropolitana Ecclesia, in qua tres Dignitates, Decanatus nempe, Archidiaconatus, & Primiceriatus, ac triginta sex Canonicatus existunt, antiquitatis laude, patrimonii amplitudine, Cleri, Populique pietate, & frequentia eximie floreat, Templumque habeat magnificum, ac aprime instructum, cura, & studio Dilecti Filii Nostri Nicolai Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Caraccioli nuncupati dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, non sine gravi impensa novissime instauratum, & innovatum, in quo multa Corpora Sanctorum, ut pie creditur, asservantur, & in primis diversa in Metropolitana Ecclesia præfata Concilia a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris olim celebrata fuisse, plurimosque vitæ sanctitate, ac virtute, & meritis præclaros, necnon amplissima Cardinalatus Dignitate insignes Viros ex ipsius Capituli gremio prodiisse jure glorietur, necnon multiplicibus a Sede Apostolica privilegiis ornata reperiatur; unum vero exponentibus prædictis Mitrarum decus desit, quarum usu Metropolitana Ecclesia nostra Beneventana arcto fraternæ charitatis vinculo cum dicta Metropolitana Ecclesia Capuana dudum conjuncta, ac aliæ Regni Neapolis etiam Cathedrales Ecclesiæ ex concessione Apostolica gaudere dignoscuntur, & si Exponentes præfati hac quoque prærogativa donarentur, non modica exinde eis, Ecclesiæque præfatæ splendoris, ac dignitatis fieret accessio, divinusque in ea cultus, ac Populi devotio majora in dies susciperet incrementa; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Capituli.

§. 2. Nos igitur qui dictam Metropolitanam Ecclesiam Capuanam peculiari semper prosecuti sumus, & adhuc prosequimur devotionis affectu, ac vetere cum Memorato Nicolao Cardinale Præsule etiam jungimur necessitudine, ipsorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Dignitates, ac Canonicatus in dicta Metropolitana Ecclesia Capuana obtinentibus præsentibus, & futuris, ut deinceps perpetuis, futuris temporibus tam in Civitate, quam in Diœcesi Capuana etiam absente eodem Nicolao Cardinale Præsule, seu pro tempore existente Archiepiscopo Capuano in Missis, Vesperis, ac laudibus solemniter decantandis, ac etiam in Processionibus, seu supplicationibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptismalis, ac reliquis Ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, Mitra aliisque indumentis, & paramentis in omnibus, & per omnia ad instar Dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum supradictæ Ecclesiæ Beneventanæ, uti libere, & licite possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, eisque in suis Armis, seu Insigniis gentilitiis Mitram apponi faciendi, & addendi licentiam, & facultatem etiam perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio prædicta.

§. 3. Ipsos vero super præmissis a quoquam quovis prætextu, causa, & occasione molestari, perturbari, aut impediri nullatenus unquam posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis in genere, vel in specie sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum, cum aliis quibusdam Conventibus, a Provincia Terræ Laboris dismembratis, in novam Provinciam Neapolitanam nuncupatam. LVI.

Clem. XII. Const. ed. 1731. Jan. 27. P. 1. Confirmatur hæc Const. Et hujus Const. ed. 1725. Maij 30. P. 1. idem Conventus Carmeli majoris erigitur in Collegium studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Maji 1725. Ann. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INter gravissimas Apostolicæ servitutis curas, quæ animum Nostrum assidue pulsant, in eam præcipue solicitis studiis incumbimus, ut prospero, felicique Christifidelium in sortem Domini assumptorum, & divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter satagamus, ac proinde novas ejusmodi Religiosorum virorum provincias interdum instituimus, sicut rerum, locorum, personarum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipo-

tentis

tentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter in Domino expedire arbitramur.

Narrantur dissidia inter Provinciam Terræ Laboris, & Conventum prædictum, quæ fuere causæ hujus dismembrationis.

§. 1. Innotuit siquidem Nobis, quod cum alias fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo absolutum dominium, quod Fratres Conventus Carmeli Majoris Nuncupat. Civitatis Neapolitan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum in universam Provinciam hujusmodi, illiusque Conventus, & Fratres exercebant, ferre non valentes, ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, ut multiplicibus gravaminibus, quæ sibi per Fratres memorati Conventus inferri prætendebant, opportuno aliquo remedio occurreret, recursum habuissent, & ab eadem Congregatione Cardinalium die 18. Decembris 1724. decerni obtinuissent, quatenus Fratribus dictæ Provinciæ aliquæ in præfato Conventu Cameræ, necnon Conventus Capodichino nuncupatus assignarentur, & e contra Fratribus ipsius Conventus Carmeli Majoris per eamdem Provinciam alius Conventus æquivalens a dilecto Filio Priore Generali dicti Ordinis designandus cederetur; Fratres ejusdem Conventus Carmeli Majoris non solum ejusmodi Decreto a memorata Congregatione Cardinalium emanato sub variis prætextibus hactenus minime paruerunt, verum præfatæ Provinciæ Fratres gravius quam antea vexare perrexerunt, unde nova inter eos animarum dissidia non sine fraternæ charitatis, & regularis disciplinæ detrimento enata fuerunt, quæ nisi opportuna, validaque ratione radentur, maximas in eamdem Provinciam turbas, ac ingentia mala, & scandala facile invehere possunt.

Separatio dicti Conventus cum quibusd. aliis a præd. Provincia, motu proprio.

§. 2. Hinc est, quod Nos ejusmodi contentionum causam, & occasionum penitus submovere, dictorumque Conventuum, ac Fratrum in eis degentium paci, & tranquillitati, felicique directioni, & incremento, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eumdem Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. cum decem ejus Grangiis, nempe de Capodichino, Chiaja, Somma, Nolaum, Pusidipo, Isdan., Puteolan., Ottajano, Gragnano, & Arienzo, necnon quinque alios Conventus de Pomigliano d' Aoro, Castri Maris, Nucerin. Paganorum, Sancti Eliæ, & Suestan. Provinciæ, & Ordinis præfatorum ab eadem Provincia Terræ Laboris tenore præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, ipsosque Conventus cum grangiis hujusmodi, eorumque respective Fratres, & personas quoscumque, cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio dilecti Filii moderni, & pro tempore existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ tam in spiritualibus, quam in temporalibus itidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus; ac eosdem Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari debeat, & Capitula Provincialia pro Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationes, aliosque Congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, Juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus sine cujusquam præjudicio pariter in perpetuum erigimus, & instituimus.

Erectio eorumdem in novam Provinciam Neapolitanam nuncupandam.

Statuuntur quædam circa Conventum Montis Sancti Acephalum.

§. 3. Quoniam vero Conventus Montis Sancti nuncupat. Neapolitan. Ordinis præfati multis ab hinc annis Acephalus, & independens reperitur, nullaque spes illum Provinciæ Montis Sancti Ditionis Nostræ Ecclesiasticæ dicti Ordinis uniendi subest, dilecto Filio Moderno Priori Generali ejusdem Ordinis præfatum Conventum Montis Sancti dictæ Provinciæ Neapolitan. sic erectæ, & institutæ uniendi, & incorporandi, ac cum ipsius Conventus Fratribus, qui in eo remanere voluerint super eorum Constitutionum reformatarum observantia dispensandi opportunam facultatem Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus tribuimus, & impartimur, statuentes, ut electio Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Superiorum, & Officialium novæ Provinciæ sic erectæ ad præscriptum Constitutionum, ac juxta morem ejusdem Ordinis ab illis, ad quos spectat rite, ac ordine quam primum celebretur.

Clausulæ amplissimæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mensione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam notari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, &

locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individa, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maij MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVII. Decernitur, ut in Ecclesiis Cathedralibus Italiæ, Insularumque adjacentium Præbenda Theologalis, & Canonicus Pœnitentiarius instituatur; cum quibusdam Ordinationibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 9. P. 1. præscriptum fuit Ordinariis Italiæ Insularumque adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveant deque congruis redditibus provideant.

Dat. 19. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii nostri esse ducimus assiduo, enixoque studio curare, ut universa Sacræ Tridentinæ Synodi Decreta ubique inviolabiliter observentur; Sed eorum præ cæteris executionem strenue promovendam, urgendamque nobis esse arbitramur, ex quibus majorem in Ecclesia Dei utilitatem proventuram fore conspicimus, ac eos potissimum, quorum opus in prædicatione, & doctrina consistere debet, ut cunctos ædificent tam fidei scientia, quam actionum disciplina, excitari maxime posse confidimus ad impensius frequentandam tantopere necessariam Sanctarum Scripturarum lectionem, quas qui nescit, ut Beatus Hieronymus admonet, nescit Dei virtutem, ejusdem Sapientiam; nam ignorantiam Scripturarum, ignoratio Christi est.

A Concilio Trident. jam pridem præfatæ Præbendæ Theologalis institutioni consultum.

§. 1. Cum itaque saluberrimo prædicti Concilii Tridentini Decreto relato in *Cap.* 1. *Sess.* 5. *de Reformat.* Cautum sit, ut nedum in Ecclesiis Cathedralibus, sed in Collegiatis etiam Oppidorum insignium, in quibus Præbenda, aut præstimonium, seu stipendium pro Sacræ Scripturæ Lectoribus constitutum non reperitur, Præbenda quomodocumque, præterquam ex causa resignationis, primo vacatura ipso facto ad eum usum perpetuo constituta, ac deputata intelligatur; Et quatenus nulla, vel non sufficiens Præbenda foret, Locorum Ordinarii per assignationem fructuum alicujus simplicis Beneficii, debitis tamen ejus supportatis oneribus, vel per contributionem Beneficiatorum suarum Diœcesum, vel alias prout commodius fieri poterit, ita provideant, ut ipsa Sacræ Scripturæ lectio omnino habeatur. Verum ejusmodi provida præfati Concilii dispositio in aliquibus Cathedralibus, sicut non absque gravi animi nostri dolore percepimus, hucusque neglecta, debitæque executioni demandata non fuerit; Hinc igitur est, quod Nos illius executionem pro Pontificiæ vigilantiæ debito urgere intendentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut in Cathedralibus quibuscumque Italiæ, Insularumque adjacentium, in quibus Præbenda Theologalis hactenus instituta non fuerit, Præbenda primo vacatura post ejusdem præsentis Constitutionis publicationem sive ad nos, Sedemque Apostolicam, sive ad Ordinarium illius collatio, atque provisio pertineat, ipso jure, & absque ulla alia declaratione, sit, ac esse censeatur Præbenda Theologalis constituta.

Constitutio prædicta pro Præbenda Theologali, motu proprio edita.

§. 2. Volumus insuper, ut tam illa, quam reliquæ omnes aliæ Præbendæ Theologales hactenus constitutæ, & deputatæ conferri semper debeant Doctori in Sacra Theologia, vel qui infra annum Doctoralem Lauream in eadem facultate susceperit, & cæteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur. Hunc porro in finem, quotiescumque ejusmodi Præbenda Theologalis conferenda erit, per Edictum publicum vocentur quicumque concurrere, & examini sese subjicere voluerint, coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus, etiamsi Synodales non sint, ab eodem Episcopo actu eligendis, ac deputandis, in Theologali tamen facultate licentiatis, & valde peritis, sive Secularibus, sive Regularibus, & illi, qui in ejusmodi concursu probatus, magisque idoneus renunciatus fuerit, Præbenda conferatur. Quoties autem Præbendæ collatio ad Sanctam Sedem spectabit, Episcopus ad Romanum Pontificem pro tempore existentem acta concursus transmittere teneatur, ut ipse vacantem Præbendam illi assignare, atque conferre possit, quem cæteris digniorem, & magis idoneum in Domino judicaverit. Quod si Episcopus primo vacaturam Præbendam contra formam in præsenti Constitutione præscriptam conferre præsumpserit, vel etiam in aliis occurrentibus casibus eamdem formam observare neglexerit; illius collatio, atque provisio ipso jure nulla, & irrita, nulliusque prorsus roboris, vel momenti sit, ac esse debeat, ejusdemque Præbendæ dispositio statim devolvatur, & pertineat ad Sanctam Sedem, & Romanum Ponticem pro tempore existentem, a quo Doctori in Sacra Theologia conferetur.

Nonnullæ hac super re ordinationes.

§. 3. Cæterum, ut fructus, quem Tridentina Synodus ex Præbendæ Theologalis institutione perceptum iri speravit, omnino re ipsa, & cum effectu percipiatur, volumus, statuimus, & mandamus tertiam partem proventuum dictæ Præbendæ Theologalis ab Episcopo distribui, & proportionabiliter applicari singulis Lectionibus Sacræ Scripturæ, quæ a Præbendato, præscriptis diebus, & horis totius anni habendæ erant, itaut si Præbendatus universas Lectiones habuerit, assignatas distributiones integras absque ulla prorsus diminutione consequatur; Si vero in aliqua, vel pluribus Lectionibus defecerit, distributiones neglectis lectionibus respondentes amittat, quæ in Sacristiæ Ecclesiæ beneficium cedant, ac erogentur. In casu autem gravioris contumaciæ Præbendati liceat Episcopo deputare alium Theologum Sacerdotem Secularem, vel Regularem, qui jugiter supplendo ejusdem Præbendati vices, præfatis distributionibus potiatur.

Consulitur executioni officii Præbendæ Theologalis.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 4. Quoniam vero nonnulli Episcopi, sicut

Statuuntur quædam pro

accepimus,

conficiendo congruo annuo reditu hujus Præbendæ.

accepimus, ut propriæ incuriæ aliquod velamen obtendant, dilatæ erectionis ejusmodi Præbendæ Theologalis causam in tenuitatem, ac insufficientiam Præbendarum suarum Ecclesiarum resicere solent; Nos omnem de cætero prætextum, sive excusationem e medio tollere, ac penitus eliminare volentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus decernimus, statuimus, atque præcipimus, quod ubi Præbenda Theologalis, computatis etiam distributionibus quotidianis, ad annuum saltem redditum scutorum sexaginta monetæ Romanæ non ascendat, pro summa ad hanc Taxam conficiendam deficiente iidem Episcopi unire possint, & debeant eidem Præbendæ aliquod simplex Beneficium, cujus supplemento prædicta summa conficiatur, primo vacaturum in quocumque mense, & qualitercumque, ac quomodocumque Sedi Apostolicæ affectum, & reservatum, ita tamen ut a tali unione illa omnia Beneficia, quæ pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Papæ Familiaribus, Nunciis Apostolicis, atque Prælatis Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales intersunt, Secretariis in alia Constitutione ad promovendam Seminariorum erectionem novissime per Nos condita peculiariter reservavimus, perpetuo reservata, & excepta sint, ac esse intelligantur, & quidquid secus fieri contingeret, ex nunc prorsus irritum, ac inane, nulliusque roboris, vel momenti esse, ac fore decernimus, & declaramus.

Idem quod supra sancitur pro institutione Canonici Pœnitentiarii.

§. 5. Postremo quæcumque hactenus de Præbenda Theologali, & Sacræ Scripturæ Lectione sancivimus, extendimus etiam, ac adamussim observari volumus, & mandamus (congrua tamen congruis referendo) quoad institutionem Canonici Pœnitentiarii in illis Cathedralibus, in quibus nondum fuerit institutus, ejusque honestam subsistentationem, concursum, deputationem, omniaque alia ad illius officium pertinentia; ac præter illa, quæ a nobis superius disposita sunt, ea insuper, quæ Tridentina Synodus *Cap.* 8. *Sess.* 24. *de Reformat.* de hujus Ministri qualitate, ætate, ac exemptione a servitio Chori constituit, exacte observari decernimus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes etiam præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, necnon præmissa omnia, & singula in illis contenta per eos, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit perpetuo inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 7. Non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis quibuscumque, aliisque Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcumque personarum editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, & quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, vel alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserrentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio præsentium literarum.

§. 8. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ incontraventores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum sanctionis, institutionis, præcepti, voluntatis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, XIV. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Primo.

LVIII.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum Provinciæ Neapolitanæ in Collegium Studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani ejusdem Ordinis; cum quibusdam legibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 18. P. I. idem Conventus cum aliis quibusdam erectus fuit in Provinciam Neapolitanam dictam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Maii 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commisso Nobis divinitus Pastoralis solicitudinis munere, sacrarum literarum, ac laudabilium disciplinarum studia, præsertim inter Christifideles Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus excitamus, & promovemus, sicut matura deliberatione adhibita, ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Alias nuper Conventus prædictus cumquibusd. ali a Provincia terræ Laboris d. Or-

§. 1. Nuper siquidem ad sedanda animorum dissidia, quæ inter Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolitano Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo intercedebant Conventum Carmeli majoris nuncupat. Civitatis Neapolitan.

dinis dismembrati, in novam Provinciam ab hoc Pontifice erecti fuere.

politan. cum decem ejus grangiis, necnon quinque alios Conventus, scilicet de Pomisiliano, d'Arco, Castri Maris, Sancti Eliæ, & Suessan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum ab eadem Provincia Terræ Laboris perpetuo separavimus, & dismembravimus, ipsosque Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari deberet, cum omnibus privilegiis, & prærogativis ad instar aliarum ejusdem Ordinis Provinciarum in perpetuum ereximus, & instituimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 19. currentis mensis expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Erectio ejusdem Conventus in Collegium Studii Generalis.

§. 2. Nunc autem, ut sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, non minus in prædictis duabus, quam in reliquis quatuor fratrum ejusdem Ordinis Provinciis in Regno Neapolitano consisten., Apuliæ nempe, Calabriæ, Viti, & Aprutii in futurum vigeant, quantum cum Domino possumus providere cupientes, memoratum Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. in Collegium Studii generalis pro omnibus sex Provinciis præfatis, illorumque fratribus auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuo erigimus, & instituimus cum infrascriptis pro recta, & felici ipsius Collegii studii Generalis constitutione, & directione legibus, nimirum.

Leges præd. pro directione ejusdem Collegii.

I.

§. 3. Primo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio tre Maestri, e tre Padri semplici dei migliori, che siano nelle sudette Provincie, e di tutti questi, cioè diciotto Maestri, e diciseste Padri semplici, si deve componere il conseglio del Convento dovranno aver voce in tutte l'elezioni, e Conclusioni Capitolari del medemo.

II.

Secondo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio sei Laici de più capaci a servire.

III.

§. 4. Terzo. Che l'affigliazioni de' Maestri, Padri semplici, e Laici, si devono fare in questa forma. Per ogn'uno d'affigliarsi il Difinitorio della Provincia congregato deve proponere alli Padri del Conseglio parimente per vota secreta, *delli tre nominati ne devono eleggere uno per figlio del Collegio. E questo si deve fare ogni volta, che o per morte, o per altra causa, mancarà qualcheduno dell'affigliati.*

IV.

§. 5. Quarto. Che per la prima volta abbia da eleggere l'Affigliati il Generale colla facoltà di eleggerne alcuni di quelli, che attualmente sono figli del Carmine Maggiore a nome delle Provincie, che giudicarà più conveniente: e ciò per usare equità colli sudetti figli, ed in specie colli vecchi.

V.

Quinto. Che ogn'una delle sei Provincie vi debba mandare allo studio sei Studenti dei più capaci, da nominarsi dal loro Difinitorio Provinciale congregato, a quali Studenti le stesse Provincie dovranno somministrare un vestiario competente, a fine di poterssi mantenere senza interrompere lo studio con andare a predicare la Quaresima.

VI.

Sesto. Che terminato tutto il corso de'studj, li sudetti Studenti dovranno ritornarsene alle loro Provincie, ed essere preferiti agl'altri nella provisione delle Catedre.

VII.

§. 6. Settimo. Che nel Collegio vi debbano essere, un Prefetto di studj con obbligo di spiegare la Sagra Scrittura, un Reggente per la Teologia Scolastica, uno per la Polemica, un Lettore per la Morale, ed uno per la Filosofia, e tutti saranno tenuti a leggere di continuo, e oltre le solite vacanze dell'Estate, il Prefetto, ed il Lettor Morale due volte la settimana, gl'altri ogni giorno levate le Feste, e Giovedì.

VIII.

Ottavo. Che il Prefetto, Reggenti, e Lettori siano provisti di Vestiario sufficiente dallo stesso Collegio, a fine di poterssi mantenere, senza interrompere le lezioni con andare a predicare la Quaresima.

IX.

§. 7. Nono. Che l'elezioni del Priore, Sottopriore, Sagrestano, Procuratore, Depositario, ed altri Officiali del Collegio, si doveranno fare da due anni in due anni dalli trentasei Padri del Conseglio per vota secreta; *con questo, che vi sia il Turno per l'affigliati da tutte sei le Provincie; in modo però, che uno Officiale sia dell'affigliati da una Provincia, un'altro dall'altra, nè mai due delli sopradetti Officii si dovranno trovare in due affigliati dalla stessa Provincia. Tolto nella prima provisione da farsi dal Padre Generale sin tanto, che il Collegio sia provisto di sogetti Capaci a tali Cariche.*

X.

Decimo. Che li sei Clavarii, sei Discreti, si dovranno parimente eleggere da due anni in due anni nel tempo stesso, che si eleggono gl'altri Officiali, e dovranno essere uno per Provincia delli stessi affigliati.

XI.

§. 8. Undecimo. Che il Generale deve presiedere, five per se, five per alium *in tutte le accennate elezioni, quali terminate, o il Generale, o il Presidente da lui destinato, deve immediatamente visitare il Collegio, e fare rinovare l'Inventario di tutto, e ciò deve essere fra lo spazio di soli quindeci giorni.*

XII.

Duodecimo. Che il Priore colli suoi Officiali devono da tre mesi in tre mesi bilanciare lo stato del Collegio in presenza degli altri Affigliati, che hanno voce, e mandarlo al Generale sottoscritto da tutti li Padri del Conseglio.

XIII.

Terzodecimo. Che li Maestri affigliati al Collegio possino intervenire colla voce attiva, e passiva alli Capitoli Provinciali, che si celebraranno nelle loro respettive Provincie, e che non andano, anche assenti possino essere eletti Provinciali.

XIV.

Quartodecimo. Oltre anche i Maestri, e Studenti, siano obligati intervenire agli atti communi, & in specie andare al Coro, non ostante qualsivoglia consuetudine in contrario; eccetto quelli, che attualmente, o leggono, o predicano.

Clausulæ.

§. 9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & exacte observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Maji MDCCXXV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

LIX. Confirmatur Conſtitutio Pii IV. ſuper erectione Eccleſiæ Urbinatenſis in Metropolitanam, & ſubjectione eidem Eccleſiæ Eugubinæ; quæ iterum prædictæ Urbinatenſi Eccleſiæ perpetuo ſubjecta declaratur.

Dicta Pii Conſtitutio hic inſerta edita fuit 1563. Junii 4. P. 4. & hujus Conſt. ed. 1726. Sept. 12. P. 3. erigitur in Sedem Archiepiſcopalem Cathedralis Lucen.

Dat. 23. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Circumſpecta Romani Pontificis providentia iis, quæ rationabilibus ſuadentibus cauſis pro Chriſtifidelium utilitate, ſalubrique, & proſpera Eccleſiarum, præſertim Cathedralium, ac Metropolitanarum directione a Prædeceſſoribus ſuis laudabiliter diſpoſita, & conſtituta fuiſſe dignoſcuntur, ut eo firmius illibata permaneant, quo ſæpius fuerint Apoſtolicæ Sedis communita præſidio, libenter ſuæ approbationis, atque confirmationis robur adjicit, & ſi quando ob rerum, ac temporum varietatem, vel exorta diſſidia, debitæ executioni ex integro demandata non fuerint, & inſtaurat, ac de novo decernit, excitatas controverſias dirimit, interjecta impedimenta e medio tollit, & alias Apoſtolicæ auctoritatis partes deſuper interponit, prout omnibus circumſtantiis mature perpenſis, eorumdem fidelium ſaluti, & commodis, Eccleſiarumque prædictarum, ac illis præpoſitorum Sacrarum Antiſtitum pacifico, & tranquillo ſtatui conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Alias a præfato Pio IV. Eccleſia Urbinatenſis in Metropolitanam erecta fuit; eique Eugubina Eccleſia inter alias ſubjecta. §. 1. Sane olim fel. recor. Pius Papa IV. Prædeceſſor noſter ſecum reputans Eccleſiam Urbinatenſem Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectam inter alias illarum partium Cathedrales Eccleſias inſignem, ac nobilem, necnon Urbini Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque perſonarum multitudine, & Cleri, Populique frequentia decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam exiſtere, habita prius deſuper cum Venerabilibus Fratribus noſtris, tunc ſuis S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ac de eorum conſilio, eamdem Urbitatenſem Eccleſiam in Metropolitanam cum omnimoda Juriſdictione, & ſuperioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, aliiſque Metropoliticis Inſigniis, perpetuo erexit, ac inſtituit, illique Callienſem, Senogallienſem, Piſaurenſem, Foroſempronienſem, Feretranam, & Eugubinam Sedi præfatæ ſimiliter immediate ſubjectas, & in Ducatu Urbinatenſi conſiſtentes Eccleſias, cum earum Civitatibus, & Diœceſibus pro ſua Provincia, illarumque Præſules pro tempore exiſtentes pro ſuis ſuffraganeis Epiſcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum earumdem pro ſuis Provincialibus, videlicet Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., & Feretran. Eccleſias, ipſorum Epiſcoporum ad hoc expreſſo accedente conſenſu: Eugubinam vero, poſtquam tunc exiſtentis Epiſcopi Eugubini, & Cardinalis Jacobi de Sabellis nuncupati, cui regreſſus, ſeu acceſſus, & ingreſſus ad ipſam Eugubinam Eccleſiam in certos tunc expreſſos eventus Apoſtolica auctoritate reſervatus fuerat, acceſſiſſet aſſenſus, alias ejuſdem Eccleſiæ Eugubinæ vacatione pro tempore occurrente perpetuo conceſſit, & aſſignavit, necnon univerſos prædictos Præſules quo ad omnia Metropolitica Jura exiſtenti pro tempore Archiepiſcopo Urbinatenſi ſubjectos eſſe, & tanquam membra capi, obſequi, ac de Archiepiſcopalibus Juribus per eos reſponderi debere voluit, & mandavit, quemadmodum uberius continetur in literis Apoſtolicis a prædicto Pio Prædeceſſore deſuper editis, quarum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet.

Conſtitutio præd. Pii IV.

§. 2. Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Super univerſas Orbis Eccleſias, eo diſponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet inſufficientibus a Domino conſtituti levamus in circuitu Agri Dominici oculos noſtræ mentis more pervigilis Paſtoris inſpecturi quid Eccleſiarum ipſarum, præſertim Cathedralium inſignium, ſtatui, & decori congruat, quidve operis circa illas, earumque ſtatum proſperum, & felicem impendi debeat, & divino fulti præſidio, quo cuncta ex ſui benignitate pro Populorum ſuorum fidelium ſalute diſponuntur, ad ea quæ ſtatui Eccleſiarum hujuſmodi congruunt, noſtrique officii partes ſalubriter, & utiliter impendere curamus, prout etiam Fratrum noſtrorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium expoſcit devotio, Noſque in Domino conſpicimus expedire.

Cauſæ, quæ præd. Pont. impulerunt. §. 3. Sane conſiderantes Eccleſiam Urbinatenſem Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectam, cui Venerab. Frater noſter Felix Epiſcopus Urbinaten. præeſſe dignoſcitur, & ad quam alias regreſſus, ſeu acceſſus, & ingreſſus per ceſſum, vel deceſſum dicti Felicis Epiſcopi, ac forſan in certos alios tunc expreſſos eventus, Dilecto filio noſtro Julio S. Petri ad Vincula Diacono Cardinali de Urbino nuncupato Apoſtolica auctoritate conceſſus extitit, inter alias illarum partium Cathedrales Eccleſias inſignem, ac nobilem, necnon Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque Perſonarum multitudine celebrem, ac Cleri, & Populi numeroſitate decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam exiſtere; Quodque ſi Eccleſia ipſa Urbinaten. in Metropolitanam, & in ea una Archipresbyteratus nuncupandæ Dignitates erigerentur, necnon Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., Feretran., & Eugubin., etiam Sedi præfatæ immediate ſubjectæ, & in Ducatu Urbinatenſi conſiſtentes Eccleſiæ illi Metropolitico jure ſubjicerentur, non ſolum Eccleſiæ, ac Civitatis, & Ducatus Urbinaten. decori, ac venuſtati; ſed etiam Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., Feretran., & Eugubinæ Eccleſiarum prædictarum, ac illis pro tempore præſidentium Prælatorum, necnon dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatum, & Ducatus earumdem commoditatibus, & utilitatibus plurimum conſuleretur.

Erectio præfatæ Eccleſiæ Urbinatenſis in Metropolitanam; cum ſubjectione eidem nonnullarum Eccleſiar. inter alias Eugubinæ. §. 4. Ex his, & nonnullis aliis rationabilibus cauſis, præfato Julio Cardinali, qui Menſæ Epiſcopali dictæ Eccleſiæ Urbinaten. ultra illius fructus annuos 500., & Archipresbyteratui 100. & Decanatui præfatis alia 100. ſcuta ex bonis ſuis patrimonialibus pro illorum dote, annuatim donavit, & aſſignavit, hoc ſummopere deſiderante, ac nobis deſuper ſupplicante: habita ſuper his cum Venerabilib. Fratrib. noſtris deliberatione matura, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, necnon totius Militantis Eccleſiæ Gloriam, prædictam Eccleſiam Urbinatenſem in Metropolitanam cum Archiepiſcopali dignitate, ac omnimoda Jurisdictione, & ſuperioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, ac aliis Metropoliticis Inſigniis, necnon in ea unum Archipresbyteratum pro uno Archipresbytero, ac unum Decanatum, quæ inferiores inibi dignitates exiſtant pro uno Deca-

no, qui post Præpositum, & Archidiaconum, ac ante omnes Canonicos ejusdem Ecclesiæ Urbinaten. Stallum in Choro, locumque, ac vocem in Capitulo ipsius Ecclesiæ habeant, de ipsorum fratrum consilio, & auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, ac eidem Ecclesiæ Urbinaten., Callien sem, Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses cum illarum districtu, ac Territorio pro ejus Provincia, ac Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon dilectos filios Capitula ipsarum Callien., Senogallien, Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Ecclesiarum, ac Clerum, & Populum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., Civitatum, & Diœcesum pro suis Provincialibus Callien., videlicet, & Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. ex nunc Venerabilium Fratrum nostrorum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero Ecclesias præfatas ex nunc, prout ex tunc, & e contra, cum Venerabilis Fratris nostri Mariani Episcopi Eugubin., & (cui alias, regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Ecclesiam Eugubin. in certos tunc expressos eventus dicta auctoritate concessus fuit) dilecti filii nostri Jacobi S. Mariæ in Cosmedin. de Sabellis nuncupati accesserit assensus, alias ipsius Ecclesiæ Eugubin. vacatione pro tempore occurrente, perpetuo concedimus, & assignamus, necnon Mensæ Episcopali Ecclesiæ Urbinaten. hujusmodi 500., & Archipresbyteratui 100., ac Decanatui præfatis alia 100. scuta per dictum Julium Cardinalem, ut præfertur, donata, & assignata, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon eosdem Præsules, Clerum, & Populum, quo ad omnem Metropolitanam, Archiepiscopalem Superioritatem, Jurisdictionem, & Jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinaten. subjectos esse, & tanquam membra capiti obsequentes, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere volumus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, voluntatis, & Decreti, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Pridie nonas Junii Pontificat. nostri Anno IV.

Narrantur ordine controversiæ omnes hinc ortæ Urbinatensem inter, & Eugubinam Ecclesias.

§. 6. Expeditis itaque, editisque a Pio Prædecessore præinsertis literis Apostolicis, ac Urbinatensis Ecclesia ad Metropolitanam dignitatem, & præeminentiam evecta, omnes, & singuli in eisdem literis designati Episcopi, & suffraganei constituti, præterquam Episcopus Eugubinus, & Cardinalis de Sabellis Eugubinæ Ecclesiæ Reservatarius hujusmodi Erectioni Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam per se, vel Procuratores ad id ipsis specialiter deputatos expresse, sicut asseritur, consenserunt, & subinde Archiepiscopum Urbinatensem, ut verum, proprium, atque legitimum Metropolitanum agnoverunt, debitamque subjectionem illi, tamquam membra capiti præstiterunt, & adhuc quiete, ac pacifice, absque ulla prorsus querela, aut contradictione præstant, memoratus autem Eugubinæ Ecclesiæ Episcopus, tunc Marianus de Sabellis, non modo antedictæ erectioni assensum, ut defertur, non præbuit, sed suæ insuper Ecclesiæ libertatem, & antiquam immediatam Sedi Apostolicæ subjectionem tueri satagens, cum anno 1568. juxta Sacr. Tridentini Concilii dispositionem pro Synodo Provinciali Urbinatensem Metropolim elegisset, ejusmodi electionem facere declaravit, ac solemniter protestatus fuit, salva in omnibus prisca Ecclesiæ Eugubinæ exemptione, ac immediata summo Pontifici subjectione, itaut per hunc actum eidem Ecclesiæ nullum unquam præjudicium irrogetur, & non alias, aliter, nec alio modo.

Principio a Mariano Episcopo, & Cardinale de Sabellis nunquam erectioni assensus præstitus.

§. 7. Verumtamen postquam præfati Marianus Episcopus, & Cardinalis de Sabellis Reservatarius ex hac mortali vita migrarunt, Urbinatenses Archiepiscopi existimantes ex præscripto memoratæ Pianæ Constitutionis non amplius requiri consensum Præsulis Eugubini, illico jus Metropoliticum in Eugubina Civitate, ejusque Diœcesi exercere cœperunt, atque multiplices tam voluntariæ, quam contentiosæ Jurisdictionis actus, ut expositum Nobis fuit, utrobique pacifice exercuerunt, & causas præsertim appellationum a Curia Episcopali Eugubina pluries cognoverunt, & judicarunt; Quin etiam ipsimet Eugubini Præsules per ea tempora sese Archiepiscopi Urbinatis suffraganeos aperte facti fuerunt, nam pluries occasione provisionis ejusdem Eugubinæ Ecclesiæ a Summo Romano Pontifice sibi expediri curarunt literas commendatitias nuncupatas, quibus præfato Archiepiscopo mandabatur, ut eosdem Præsules, Ecclesiamque illis commissam suffraganeam suam benigne respiceret, eosque pro Sedis Apostolicæ reverentia propensius commendatos haberet; ac insuper unus ex eisdem Episcopis in binis relationibus Status Ecclesiæ Eugubinæ juxta Constitutionem piæ itidem me. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum oblatis, eamdem Ecclesiam memorato Archiepiscopo Urbinatensi subjectam esse diserte affirmavit.

Post hujus obitum Urbinatenses Archiepisc. jus Metropoliticum in Eugubina Diœcesi pacifice exercuerunt.

§. 8. Hæc autem omnia, sicut accepimus, contigerunt ab obitu prædicti Mariani Episcopi usque ad annum circiter 1660. Quo sane anno Alexander Sperellus tunc Episcopus Eugubinus studiis indulgens illorum Civium, qui Urbinatensi Metropolitano subesse ægro animo patiebantur, debitam, & usque ad illud tempus præstitam eidem Metropolitano subjectionem detrectare constituit. Quocirca Archiepiscopus Urbinas, tunc Jacobus de Angelis, postea S. R. E. Cardinalis, ut suum jus Metropoliticum tueretur, adito Cameræ nostræ Apostolicæ Generalis Auditoris Tribunali, productisque in eo præinsertis literis Apostolicis Pii Prædecessoris, Monitorium consuetum super earum observatione sibi concedi, & Eugubino Episcopo deinde præsentari curavit. Cumque idem Episcopus circa initium sequentis anni 1661. prædicto Monitorio se opposuisset, Archiepiscopus intermissa intentati judicii prosecutione, recursum habuit ad re. me. Alex. PP. VII. Prædecessorem pariter nostrum, a quo rescribi obtinuit præfatæ Congregationi S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii Interpretum, ut hujusmodi causam summarie, & sine figura judicii, prout de jure cognosceret, ac terminaret. Proposita igitur paulo post in eadem Congregatione, ac mature discussa præfata controversia, cum plures, & graves hinc inde fuissent excitatæ difficultates, definita non fuit, & adhuc ibidem pendet indecisa.

Denuo anno 1660. sub Alexand. Sperello Episc. Eugubino orta contr versia, quæ Cong. Concilii remissa, definita non est.

§. 9. Interea vero etsi Archiepiscopi Urbinatenses, ne suis juribus cessisse viderentur, Metropolitica omnia in Eugubinos exercere studue-

Deinceps semper indecisa mansit.

rint, hi tamen parere semper detractarunt. Quamobrem in novissima Ecclesiæ Eugubinæ propositione habita in Consistorio die 11. Aprilis 1707. piæ me. Clemens PP. XI. Prædecessor etiam noster, cui cæteroquin Archiepiscopi Urbinatis jura satis nota, atque conspecta erant, ne in Patriam indulgentior videretur, pro eximia animi sui moderatione enunciari permisit prædictam Ecclesiam esse Sedi Apostolicæ immediate subjectam; Simul tamen præfati Urbinatensis Archiepiscopi rationibus consultum volens aperte declaravit, & in literis Apostolicis exprimi voluit se per hoc non intendere juribus Ecclesiæ Metropolitanæ Urbinatensis circa prætensum Jus Metropoliticum quomodolibet competentibus in aliquo præjudicare, & Nos ipsi huic inhærentes exemplo, ac eadem plane mente, Venerabilem Fratrem Fabium hodiernum Episcopum Eugubinum ad Concilium Romanum, quod nunc maxime, benedicente Domino, celebramus, tamquam Ecclesiæ in Romana Provincia constitutæ Præsulem evocari, ejusque Sessionibus, atque etiam præsynodalibus Congregationibus coram Nobis pluries habitis interesse voluimus, & mandavimus, tametsi ex iis, quæ hac eadem occasione tam pro parte Archiepiscopi Urbinatis, quam pro parte Episcopi Eugubini, etiam scripto, prolixe Nobis exposita fuerunt Archiepiscopi Jura potiora, solidioribusque fundamentis innixa viderentur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 10. Nunc autem pro ea, quam gerimus omnium Ecclesiarum solicitudine attente considerantes incommoda, perturbationes, atque dispendia, tum etiam offensiones, & scandala, animarumque pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum detrimenta, quæ ab hujusmodi inter Sacros Antistites excitatis dissidiis promanare solent, inter quos cæteroquin pacis tranquillitatem, charitatis fervorem, & concordiæ studium vigere maxime decet, necnon animo reputantes non modo congruere, verum etiam summopere æquum, justumque esse, ut ea, quæ ab Apostolicæ Sedis auctoritate, ac providentia maturo, seduloque præmisso examine, semel sancita, & constituta fuerunt, integrum, omnimodumque consequantur effectum, ac insuper amplitudinem, & præstantiam respicientes antedictæ Civitatis nostræ Urbinatensis, quæ præter Archiepiscopalem, qua insignita refulget dignitatem omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, illustriumque Virorum copia perpetuo floruit, quæque nostris præsertim diebus antiqua sua decora, & laudes majorem in modum auxit, immo ad summum extulit culmen, cum felicem, faustumque dederit ortum natalibus nedum memorati Clementis Prædecessoris, qui Catholicam Ecclesiam diu persancte gubernavit, sed duorum etiam illius ex Germano Fratre Nepotum, videlicet Dilecti filii nostri Annibalis Tit. S. Clementis Presbyteri S. R. E. Cardinalis Albani S. Clementis nuncupati, ejusdemque S. R. E. Camerarii, & Dilecti pariter Filii nostri Alexandri S. Mariæ in Cosmedin. Diaconi S. R. E. itidem Cardinalis Albani nuncupati, qui fidelem, sedulamque operam in regimine universalis Ecclesiæ Nobis jugiter impendere non desistunt, suisque præclaris virtutibus communi eorum Patriæ non modicum splendorem, ac ornamentum adjiciunt: Quibus plane conspicuis ejusdem Civitatis nostræ Urbinatensis prærogativis adducti, non ita pridem illius Metropolitanæ Ecclesiæ quatuor Dignitatibus, & quindecim Canonicis præsentibus, & futuris, ut tam in Civitate, quam in Diœcesi Urbinatensi, absente, vel præsente Archiepiscopo, sive interveniente Ditionis Urbinaten. S. R. E. prædictæ de Latere Legato in Missis, Vesperis, & Laudibus solemniter decantandis, ac etiam in processionibus, cæterisque omnibus Ecclesiasticis functionibus, in quibus Sacra adhibentur paramenta, Mitra, aliisque Indumentis, & paramentis tantum ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti libere, ac licite possint perpetuo concessimus, & indulsimus; Eisque præterea, ut in eorum armis, atque insigniis Mitram apponi facere, & addere valeant, licentiam pariter, & facultatem benigne impertiti sumus, quemadmodum in literis Apostolicis anno Incarnationis Dominicæ 1724. tertio Idus Augusti a Nobis desuper expeditis plenius, ac uberius continetur.

Prædicta controversia penitus aboletur.

§. 11. Hinc igitur est, quod Nos prædictam inter Venerabiles Fratres Archiepiscopum Urbinaten., & Episcopum Eugubinum vigentem controversiam pro paternæ nostræ vigilantiæ debito prorsus evellere, & submovere, ac ut nullis unquam futuris temporibus suscitari possit, opportune providere cupientes, illinsque circumstantias, statum, & merita, necnon dictorum Præsulum, & quorumcumque aliorum interesse habentium Jura, actiones, rationes, & prætensiones, earumdemque Ecclesiarum qualitates, situationes, & confinia, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessario exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, eamdem controversiam in statu, & terminis, in quibus modo reperitur, a memorata Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, necnon ab Auditoris Generalis Causarum Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis Tribunalibus, in quibus eam forsan agitari contigeret, cum omnibus, & singulis ejus incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, Apostolica Auctoritate tenore præsentium ad Nos avocamus, illamque penitus, ac omnino supprimimus, extinguimus, & abolemus, præfatisque Archiepiscopo Urbinatensi, & Episcopo Eugubino, necnon Capitulis, & Canonicis earumdem Ecclesiarum, omnibusque aliis, & singulis personis in lite, & Causa prædictis interesse habentibus, seu quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum, ac inviolabile silentium imponimus.

Confirmatur relata Pii IV. Constitutio.

§. 12. Præterea motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione præinserras Pii Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, atque disposita amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis nostræ vim, robur, atque munimen adjicimus, ac quatenus opus sit, easdem literas adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinumque in statum reponimus, ac plenarie reintegramus, easque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ac præsertim a moderno, & pro tempore existente Episcopo Eugubino, in posterum inconcusse, ac irrefragabiliter observari volumus, præcipimus, & mandamus.

Denuo Eugubina Ecclesia Archiepiscopo Urbinati subjecta declaratur cum quibusdam ordinationibus.

§. 13. Ad hæc, ut omnis ansa, & fomentum quibuscumque ulterioribus litibus, & contentionibus de cætero præcidatur, ac prorsus e medio tollatur, præfatos Episcopum Eugubinum, ejusque Clerum, & Populum (etiamsi Præsulis Eugubini consensus erectioni præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. numquam accesserit, & propter hunc, vel alios quantumvis substantiales defectus, Piana Constitutio prædicta in Civitate, & Diœcesi Eugubina nunquam usu recepta, nec observata fuerit) Archiepiscopo Urbinati pro tempore existenti subjectos esse, & tanquam membra Capiti, morem gerere, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere

motu,

motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus volumus, decernimus, statuimus, & declaramus; Quin etiam ad majorem, & abundantiorem cautelam prædicti consensus defectum quatenus de Jure necessario requireretur, Apostolica auctoritate tenore præsentium supplemus, & præfatum Episcopum, ejusque Clerum, & Populum Urbinati Archiepiscopo quoad omnia Jura Metropolitica supra enunciata motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus de novo subjicimus, & subjectos esse volumus, & quatenus opus sit, Civitatem, & Diœcesim prædictas a Provincia nostra Romana perpetuo separamus, avellimus, & dismembramus, illasque præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. in perpetuum attribuimus, concedimus, & assignamus, ac pro separatis, avulsis, & dismembratis, ac respective attributis, concessis, & assignatis, ut supra, haberi volumus, & mandamus, itaut modernus, ac pro tempore existens Archiepiscopus Urbinas de cætero in Civitate, & Diœcesi Eugubina prædictis omnia, & singula Jura metropolitica pacifice exercere, ac Episcopum Eugubinum, ut suæ Ecclesiæ suffraganeum consecrare, ad Synodum Provincialem evocare, cæteraque omnia ad Archiepiscopi munus, & officium de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet spectantia, & pertinentia, facere, gerere, procurare, administrare, & exequi libere, ac licite valeat, & vicissim modernus, ac pro tempore existens Episcopus Eugubinus prædicto Archiepiscopo, tanquam membrum Capiti obsequentes ad omnia, & singula teneatur, & obligatus sit, ad quæ alii suffraganei suis Ecclesiis Metropoliticis, & Archiepiscopis Metropolitanis de Jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati existunt, quæque cæteri omnes Suffraganei, quos Pius Prædecessor in antedictis literis Urbinatensi Metropolitano concessit, & assignavit, hactenus pacifice præstiterunt, & præstant, prædictamque Eugubinam Ecclesiam deinceps, & perpetuis futuris temporibus inter alias suffraganeas memoratæ Metropolitanæ Urbinaten. annumerandam, & censendam, & sub ipsa Provincia Urbinaten. comprehensam, & nullatenus ab ea exemptam, nec Sedi Apostolicæ immediate, sed Archiepiscopo præfato quoad Archiepiscopalia, Metropolitica, & Provincialia Jura, & Jurisdictiones subjectam esse, & fore sancimus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiares.

§. 14. Decernentes pariter eadem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod aliqua ex præmissis, narratis, ac expositis non subsisterent, & Episcopus, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ, Eugubinæ, & quicumque alii cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, titulo, & occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanarint in Consistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac servatis, & adhibitis solemnitatibus, & aliis de Jure, vel consuetudine, vel juxta Constitutiones, & Ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiæ prædictæ Statuta, privilegia, & Indulta, etiam Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborata, aut alias quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinatæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, vel Interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia de Jure servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, & quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareat, nec alias probari possint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, & dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros, Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuslibet clausulis, & Decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tanquam ad majus bonum, & Ecclesiasticarum Personarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque & non aliter, in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

§. 15. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, &

literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Infliguntur pœnæ in contraventores.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat Nostram hanc paginam avocationis, extinctionis, confirmationis, declarationis, voluntatis, subjectionis, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Primo.

LX. Confirmatur Decretum Magistri Generalis Minorum de Observ. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Lusitania Min. de Observ. Discalc. vide Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Const. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agitur de Alternativa officiorum Min. de Observ. Provinciæ Siciliæ.

Dat. 9. Jun. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia ab illius Definitorio specialiter deputati Nobis exposito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo servandam, ac seditiones exterminandas, quæ in distribuendis Officiis, & muneribus ipsius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & consensu stabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ex una, & Campesinos ex altera partibus, scilicet, quod quando Minister Provincialis cum duobus Diffinitoribus erit ex una parte, Custos cum aliis duobus Diffinitoribus fiat ex alia, & sic viceversa eligendo in primo Capitulo celebrando post hujusmodi concordiæ confirmationem Ministrum Provincialem ex parte Montanorum; Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ex parte ejusdem Ministri Provincialis; reliqui vero sex ex parte Custodis, ac insuper convenerant, quod Confessarius Monialium Monasterii Sanctæ Luciæ assumendus sit ex parte, ex qua assumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philosophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur æqualiter utrique parti distribuantur, & in casu vacationis ex quacumque causa provenientis, subrogatio fiat juxta formam Constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alternativa servanda erit, sed probata idoneitate, servatisque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti servandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardiniæ sint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. speciali Decreto sub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujusmodi nomine Nobis supplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & sub eadem pœna observari mandaremus.

A Pontifice remissa illius approbatio ad Congregat onem Episcop. & Regul.

§. 1. Nos supplicem libellum super præmissis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, quæ quidem Congregatio per suum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commissarii Generalis Curiæ ejusdem Ordinis benigne commisit dilecto pariter filio illius Ministro Generali, ut veris existentibus narratis, & quatenus ita in Domino expedire censuisset, suprascriptas Concordiam, & Alternativam pro suo arbitrio, & conscientia approbaret, atque confirmaret, & in posterum ab omnibus sub pœna nullitatis servari mandaret. Unde dictus Minister Generalis in vim facultatis sibi sic attributæ edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Ab illa ad Ministrum Gen. Ordinis.

A quo Decretum hoc emanavit.

§. 2. Cum sicut accepimus, ex retroscripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ Provincia Nostra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardiniæ ad eamdem Sacram Congregationem supplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujusdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & consensu decisæ, & stabilitæ die 19. Februarii anni 1706. approbatæ, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto speciali emanato die 22. Maji 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commissario Generali Curiæ pro familia Ultramontana, attentaque ejusdem relatione, arbitrio, & conscientiæ nostræ, prout in Domino expedire censuerimus convenerit prænarratam Concordiam, seu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem observationem omne robur opportunum adjicere. Nos propterea hujusmodi facultate, & commissione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfatæ nostræ Provinciæ præ oculis habentes dicimus, censemus, ac declaramus præfatam concordiam, seu Alternativam opportunam, quin & necessariam fore ad eliminandas discordias, quæ ex distributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt, pacemque communem perpetuo firmandam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo sub pœna nullitatis cujuscumque attentati contra ipsam. Sic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campestres alternativa inposterum inviolabiliter servetur

Alternativa prædicta a Fratribus dictæ Provinciæ stabilita.

in

in Provincialatu, Custodiatu, & Diffinitoriatibus, & Guardianatibus; adeout una vice ex parte Montanorum eligatur Minister Provincialis, & duo Diffinitores, & ex parte Campestrorum creetur Custos, & duo alii Diffinitores; deinde ex undecim Conventibus, quibus constat præfata Provincia quinque adscribantur parti, ex qua assumendus est Provincialis, & reliqui sex parti, ex qua eligendus est Custos. Item Confessarius Sanctimonialium Sanctæ Luciæ deputabitur ex parte Provincialis, ac tandem Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ, sicuti Prædicatores Conventuales instituantur ad æqualitatem utriusque partis, & in casu vacantiæ unius, vel alterius substitutio fieri debebit ex illa parte, in qua vacantia contigerit. In reliquis autem Officiis, & Ministeriis sicut & in receptione Novitiorum ad habitum, nulla alternativa servabitur, sed omnia juxta Statuta Generalia Ordinis, atque praxim hucusque servatam distribuentur. Præcipimusque per Sanctam obedientiam sub pœna privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa omnibus, & singulis tam Patribus, quam Fratribus præfatæ nostræ Provinciæ ut hanc Concordiam, seu Alternativam a Nobis auctoritate Apostolica approbatam, declaratam, & confirmatam admittere, exequi, & servari teneantur. Datum Romæ die 5. Maij anni 1725.-- G. Laurentius S. Laurentio Minister Generalis -- De mandato S. P. Rmæ Fr. Emmanuel Fernandez del Rio Secretarius Generalis Ordinis. Loco ✠ Sigilli -- Registrat. tit. Provinciæ --

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXI.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum in gratiam Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ super indulto recitandi Officia Sanctorum dicti Ordinis.

Simile Decretum pro iisdem confirmatum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 9. P. 3. Et hujus Pont. Const. ed. 1728. Martii 8. P. 4. Confirmatur aliud Decr. pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Junii 1725. Ann. 2.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad reiteratas preces dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet --

Decretum prædictum.

§. 1. Ordinis Canonicorum Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ. Humillimis, reiteratisque precibus nomine Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ porrectis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale de Belluga in Sacra Rituum Congregatione benigne indulsit, ut ipsi, quamvis a Gubernio, & Officio aliarum Congregationum præfati Ordinis sint divisi, in posterum Officium omnium Sanctorum dicti Ordinis juxta Ritum Breviarii, & Missalis Romani recitare, & Missas celebrare possint, & valeant. Die 23. Septembris 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus. -- N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius. --

Preces eorumdem Canonicorum.

§. 2. Cum, sicut pro parte eorumdem Canonicorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXII. Conceditur Gymnasiis, seu Collegiis Societatis Jesu facultas eligendi sibi in specialem Patronum B. Aloysium Gonzaga.

Inn. XI. Const. ed. 1682. Sept. 7. P. 6. confirmata fuit Electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabriæ. Et hujus Pont. Const. ed. 1724. Jun. 3. P. 1. publicata fuit Canonizatio S. Francisci Borgia.

Dat. 21. Junii 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a debito promovendi cultum Sanctorum.

Apostolicæ Servitutis Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati Nostræ credere digna est, ad spiritualium fidelium ædificationem, salubriter exequi adspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, beatorum Christi Servorum, qui despectis Sæculi vanitatibus jugum Domini in Sancta humilitate assumpserunt, & virtutum omnium corona redimiti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ Coronam in Cœlis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut Dei honori, & laudi, populorumque pietati convenire conspicimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Gloriosa itaque Beati Aloysii Gonzaga Societatis Jesu, virginitate in primis, ac vitæ innocentia, & Principatus contemptu clarissimi merita devota consideratione, ingentique animi nostri gaudio recolentes, ac Juvenes, qui dilectorum filiorum Clericorum Regularium ipsius Societatis Jesu Scholas frequentant, quique sicut accepimus, eumdem Beatum Aloysium uti peculiarem Patronum jam a sæculo, & ultra sua sponte, privataque auctoritate colere cœperunt, ad ejus vestigia, & virtutum, quibus mirifice enituit, exempla sectanda, & opem crebris illius intercessione ab Omnipotenti Deo patratis miraculis testatam in eorum necessitatibus, & animarum periculis ferventius exposcendam excitare cupientes; Omnibus, & singulis Universitatibus, Gymnasiis, vel Collegiis generalium publicorum, vel studiorum, tam erectis, quam erigendis, quæ a Clericis Regularibus prædictæ Societatis Jesu de præsenti reguntur, aut in posterum regentur, ubicumque terrarum existentibus, ac Scholaribus ibidem literarum studiis operam nunc, & pro tempore navantibus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus memoratum Beatum Aloysium, tanquam suorum liberalium studiorum, atque innocentiæ, & castitatis, in lubrica præsertim juvenili ætate diligentius custodiendæ specialem patronum sibi deligere, habere, colere, & venerari, illiusque festum quotannis die 21. Mensis Junii celebrare; necnon iis ex prædictis scholaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti Beati Aloysii officium recitare de communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici minore, & si qui pariter ex illis in Sacro Presbyteratus ordine constituti fuerint, Missam etiam sub eodem ritu, & de communi itidem Confessoris non Pontificis in Universitatum tamen, Gymnasiorum, seu Collegiorum ejusmodi Ecclesiis dumtaxat, die prædicta celebrare juxta rubricas Breviarii, ac Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta cum quibusd. aliis Indultis.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur fidem adhibendam transumptis.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Superioris, seu Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIII. Confirmatur concessio Privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Gregorio XIV. facta.

Laudata Gregorii Constitutio edita fuit 1591. Feb. 18. P. 1. & confirmata a Clem. VIII. Const. ed. 1692. Jul. 1. P. 1.

Dat. 23. Junii 1725. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Sacrosanctum Apostolatus Officium, quod humilitatem Nostram nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum in militanti Ecclesia suaves & uberes fructus assidue præstantium curam exercentes, privilegia, gratias, & Indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa; quo solidiori robore perennent, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

A Greg. XIV. Privilegia omnia Congregat. Theatinorum dictæ Congreg. Clericorum Regularium Minor. concessa.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus Zuiz Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod alias postquam felic. record. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster eamdem Congregationem per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1588. expeditas approbaverat, ac privilegiis decoraverat, subinde vero Gregorius XIV. Prædecessor pariter Noster omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, Indulgentias, & peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupat., illiusque Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque Domibus Regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque Domus Regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis, & extensionis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domibus Regularibus, necnon Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, & Ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia, & singula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domos Regulares, necnon Præpositum Generalem, Superiores, Officiales, Ministros, & personas prædictas, itaut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejusque Regulares Domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & personæ tunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æque, &

pari-

pariformiter, ac sine aliqua differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & suis literis expressa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserta fuissent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia, & singula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi, illiusque Domibus Regularibus, & personis prædictis communicavit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 18. Februarii 1591. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri, & postmodum piæ mem. Clemens Papa VIII. pariter Prædecessor Noster per suas itidem literas die prima Julii 1592. expeditas omnia, & singula privilegia, & gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, sicut præmittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit.

Quod a Clemente VIII. confirmatum.

Preces Præpositi Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Præpositus Generalis prædictus Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos specialem ipsi Didaco Præposito Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; concessionem, & elargitionem Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi omnium gratiarum, & privilegiorum memoratæ Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis, & extensionis a prædicto Gregorio Prædecessore per ejus literas supradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, necnon quatenus opus sit ea omnia, & singula de novo concedimus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio præd. Constitutionis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmantur quædam Literæ Patentes Ministri Generalis Ordinis Minorum de Observantia circa alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejusdem Ordinis, cum deputatione Provincialis, & Definitoris. LXIV.

Const. ed. 1725. Jun. 9. P. 2. confirmatum fuit aliud Decr. Ministri Gen. de bipartita alternativa officiorum Provinciæ S. Saturnini ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Jun. 1725. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii Nobis divinitus commissi solicitudo Nos admonet, ut paternam Religiosorum virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum dissidiis, stabiliendaque inter eos fraterna concordia provide constituta esse noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio roboremus.

Expositio facti.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipse in vim facultatis sibi a Nobis attributæ in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, sive Officiorum distributionem in tres partes, inter Fratres nempe Messanen., Catanien., & Pactens. respective Conventuum ejusdem Provinciæ per viginti septem annos servandam, quæ pro prima vice a Fratribus Messanensibus inchoare debeat, decrevit per quasdam suas patentes Literas tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Frater Laurentius a Sancto Laurentio Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Exguardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Minister Generalis, nostræ Observantiæ Provinciæ Siciliæ salutem. Sanctissimus Dominus Noster Dominus Benedictus Papa XIII. Pacifico, tranquilloque Provinciarum omnium Curæ nostræ concreditarum Regimini, unde fraterna concordia, & suavior, solidiorque in singulis Conventibus Regularis Disciplinæ promotio pendere dignoscitur, per opportuna in dies remedia, maxime vero per leges Justitiæ distributivæ, pro speciali suo erga Seraphicum Ordinem, vigilantiæ Pastoralis affectu, proinde consulturus; Cum sedulo animadvertisset perantiquam istam, & olim florentissimam observantem Provinciam Siciliæ, viginti septem Conventibus in præsentiarum instructam esse, quorum plerique ob exiguum Religiosorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque Cellarum, & necessariarum aliarum rerum angustiam, vix possint qualitercumque manuteneri, ideoque præsentaneo Justitiæ distributivæ remedio ad eorumdem Instaurationem connaturalius, certiusque promovendam potissimum indigere: Propterea Nobis, ut oportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem; sub die vigesima secunda mensis Martii nuper elapsi, necessariam omnem, atque idoneam contulit facultatem; cujus proinde vigore matura deliberatione perhabita ad infrascriptum Decretum desuper edendum devenimus.*

Literæ patentes præd.

Provincia Siciliæ præd. in tres districtus dividitur.

§. 2. Ac primo Provinciam ipsam totam, salva ejus unitate, in tres districtus numero Conventuum sibi ferme cohærentium pares commissa Nobis antedicta Pontificia facultate distinguimus, videlicet in Messanensem, Catanensem, & Pactensem, sic inposterum charitatis, atque Ordinis servandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hosce Conventus decernimus pertinere, nimirum: I. Sanctæ Mariæ Jesu superioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Jesu inferioris, utrumque in Messana Civi-

Uniciique districtui proprii Conventus attribuuntur.

tate;

tate; necnon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctissimæ Trinitatis Venetici, V. Sanctæ Mariæ Jesu Sanctæ Luciæ, VI. Sanctæ Mariæ Jesu Castri Regalis, & VII. Sancti Antonii Bavellonæ, quibus aggregamus servandæ æqualitatis intuitu; VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Francisci Castri Lucii. Ad secundum vero, seu Catanensem districtum novem hos alios: I. Sanctæ Agathæ veteris in Urbe Catana, II. Sancti Blasii Terræ Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Paternionis, IV. Sanctæ Mariæ Jesu Randatii, & VII. Sanctæ Mariæ Jesu Tauromeniis, quibus aggregatos pariter volumus VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Laupatii, & IX. Sancti Antonini Martyris Castri Boni. Similiter ad tertium in ordine districtum, seu Pactensem, vulgo dictum della Costa, sequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Pactaven., II. Sancti Antonii Montis Albani, III. Sanctæ Mariæ Jesu Terræ Sancti Petri, IV. Sanctissimæ Annunciatæ Racudiæ, V. Sancti Francisci Sancti Angeli, VI. Sancti Francisci Pilaini, VII. Sanctæ Mariæ Jesu Ficazzæ, VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Nasi, & IX. Sanctissimæ Annunciatæ Galatensis, atque ita distinctos, & coordinatos tres hujusmodi districtus pro tempore infra declarando haberi volumus, & jubemus.

Decernitur præd. ternativa, seu officiorum distributio in tres partes.

§. 3. Eadem deinde auctoritate sancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Minister, & unus Diffinitor ex Primo, seu Messanensi Districtu; Custos vero, & unus item Diffinitor ex secundo, seu Catanensi; Duo autem reliqui Definitores ex tertio, seu Pactensi districtu sint assumendi per totum Capitulare Triennium ex more, ac regulariter duraturi. In Capitulo vero subsequenti Minister quidem, unusquæ Definitor ex secundo districtu Catanensi, Custos, & Definitor alius ex tertio districtu Pactensi, duoque Definitores reliqui ex primo Messanensi. Pariterque in alio subsequuturo Capitulo, Minister, & unus Definitor ex tertio districtu Pactensi, Custos, aliusque Definitor ex Messanensi; reliqui vero bini Definitores ex Catanensi Districtu assumi omnino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiones, ut præfertur, absoluto, rursus a capite incipiendum sit, ut eodem ordine, eademque methodo Capitulares electiones peragantur, donec Turnus istiusmodi per tres vices inchoetur, & absolvatur. Porro, si intra tempus ad id necessarium, quod viginti septem annorum cursum complecti dignoscitur, fortasse contigerit Commissarium, Vicarium, seu quovis alio titulo Provincialem Superiorem quacumque de causa designandum, eligendum, sive instituendum esse, non ex alio districtu assumi ullatenus possit, quam ex eodem, unde Minister ejus Triennii juxta Turnum prænemoratum assumptus fuit, sive assumi debuit. Quod etiam de Custode, si quando juxta Ordinis Constitutiones reeligendus in Capitulo ipso, vel extra Capitulum fuerit, observari decernimus, & declaramus. Eaque omnia sub electionum aliter factarum nullitate, absque declaratione alia, seu facti ipsius notorietate inspecta, sancita, ac decreta esse intelligantur. Salvo cæteroqui in casu vacantiæ unius, vel plurium Definitorum, eo subrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctissimus Dominus Noster Summus Pontifex in Constitutione, cujus initium Universalis Ecclesiæ Regimini, non ita pridem edita, ut promulgata servari imposterum præcepit: sic videlicet in locum defuncti, seu quomodolibet vacantis Definitoris ille omnino subrogetur, cui subrogatio ex prædictæ Constitutionis dispositione deferenda fuerit cujuscumque districtus extiterit.

Consulitur omnibus casibus pro dicta ternativa servanda.

Declarantur nonnulla avertendæ litis causa.

§. 4. Declaramus autem antevertendæ litis, & perplexitatis gratia, ad eum districtum prædictæ Provinciæ singulos Religiosos, tam præsentes, quam futuros pertinere, in quo natus quisque fuerit respective. In casu autem dubio, utrum locus nativitatis Religiosi alicujus ad Conventus primi, secundi, vel tertii districtus pertinere censendus sit, necnon in casu certo, quod Religiosus extra Provinciæ confinia natus ad nullum eorum nativitatis suæ jure pertineat; liberum sit eidem, ad quem districtum aggregari maluerit, Patribus Definitorii, post præsentis Decreti publicationem, primo congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat semel factam districtus electionem quacumque de causa rescindere; sublata etiam Patribus Definitorii rescissionis, seu variationis hujusmodi facultate: salva tamen tam super hac re, quam super dubiis aliis, quæ circa reliqua præsenti Decreto sancita fortassis emerserint declarandis nostra, & pro tempore existentium Superiorum Generalium auctoritate.

Præscribitur omnibus præsens Decretum servandum.

§. 5. Præcipimus ergo Apostolica eadem auctoritate suffulti vobis omnibus, & singulis Ministro, Custodi, Definitoribus, cæterisque Patribus, & Fratribus observantis istius Provinciæ nostræ Siciliæ nunc & pro antedicto viginti septem annorum tempore existentibus, & extituris in virtute Spiritus Sancti, & sub electionum aliter factarum, seu faciendarum nullitate ipso facto, ut præmissimus incurrenda, necnon sub privationis vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad Officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipso facto, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio pro modo culpæ infligendis pœnis, ut præsens Decretum quoad omnes ejus partes, ejusdemque seriem, continentiam, & tenorem tamquam filii obedientiæ omnino, exacteque servetis, ac servari, & exequi respective satagatis. Mandantes propterea, mox ubi vobis Definitorii Patribus, seu Ministro, vel Custodi præsentatum fuerit, ut convocato Definitorio, primum deinde per totam Provinciam transmissis ejus exemplaribus publicetur, atque in singulis postea Capitulis, & Congregationibus, antequam suffragia ex more ferantur Vocalibus, sive Electoribus intimetur, repositio in Protocollo Provinciæ hoc ipso autographo nostro, Nobisque desuper monitis per autenticum Documentum præsenti totius Definitorii subscriptione, ac sigillo firmatum de illius publicatione exactæque observantiæ sponsione: Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 16. April. 1725. -- G. Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis -- De mandato Reverendissimi Nostri in Christo Patris -- F. Antonius a Mazaria Secretarius Generalis Ordinis.

Ejusque publicatio.

Loco ✠ Sigilli.

Preces Magistri Generalis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ut literæ prænsertæ firmius subsistant, & in partibus executioni demandentur, & serventur exactius, idem Laurentius Minister Generalis illas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Laurentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; prænsertas patentes Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum Literarum.

Deputatur Minister Provincialis, & Definitor d. Provinciæ.

§. 7. Præterea ad hoc ut dicta Ternativa, sive distributio Officiorum suum sortiatur effectum eidem Provinciæ Siciliæ de idoneis Ministro Provinciali, & Definitore ex commisso Nobis divinitus dispensationis munere providere cupientes, ac de dilectorum Filiorum Joannis a Messana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Messana fide, prudentia, doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, prædictum Joannem in Ministrum Provincialem,

vincialem, ac Leonardum in Definitorem Provinciæ Siciliæ hujusmodi cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis dicta auctoritate constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis omnibus, & singulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supradictos Joannem, & Leonardum ad officia eis respective per easdem præsentes demandata; illorumque liberum exercitium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, eisque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faveantque, & assistant respective.

Præcipitur omnibus præstanda obedientia.

Clausulæ.

§. 8. Ac decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Joanni, & Leonardo, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuscumq; obstantibus.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumtis.

§. 10. Volumus autem, earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXV.

Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede Redemp. Capt. ut unus ex Ordinum Mendicantium.

De privilegiis hujus Ordinis vide Alex. VIII. Const. ed. 1690. Jul. 26. P. 1.

Dat. 9. Julii 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Æternus æterni Patris Filius Jesus Christus Redemtor noster, & pro Nobis a vetustate peccati servitutis jugo redimendis pretiosissimum Divini sui cruoris thesaurum in ara Crucis effundere, & captivam in Cœlum nostram ducere dignatus captivitatem, quos ipse super tantæ suæ charitatis constituens opus præcipuo honore, & gloria coronatos in Cælis coronari voluit, & in terris, ut Mundus intelligeret operis dignitatem, eamque per condignam mercedis copiositatem prosequeretur in illo: Hinc est, quod nos, qui tam amantissimi Redemtoris summa ejus fic disponente bonitate vices gerimus in eisdem terris ad promovendam hominum redemtionem, quo nostræ ex alto conceditur infirmitati suo assidue in corde nostro provocamur exemplo. Attendentes quod postquam plurimi Romani Pontifices Prædecessores nostri, in dilectos Filios Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatæ ob innumera pietatis incrementa, quæ eorumdem Fratrum opere, & sermone juxta eorum laudabile, & cælitus ad redimendos Captivos Fideles infidelibus misere inservientes emissum institutum efflorebant, eaque admirati innumeras propemodum gratias, & privilegia ex inexhausto Ecclesiæ thesauro provida Apostolicæ libertatis manu depromtas debite contulerant; Fratres prædicti opportuno gratiarum, & privilegiorum hujusmodi adjuti subsidio uberiores ad Redemtionis hujusmodi fecunditatem, Divinique nominis gloriam propagandam magis, magisque efferre non desinunt in dies; æquum, quin debitum reputamus gratias, & privilegia hujusmodi non solum approbare, verum etiam approbata ex benignitate nostra ampliare, ut ampliatis sibi a nobis, & Sede Apostolica favoribus ampliores militanti Ecclesiæ Dei Sponsæ referant triumphos.

A pluribus Romanis Pontificibus concessa fuere privilegia d. Ordini.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus alias, & postquam fel. record. Innocentius IV., Alexander IV., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., aliique Romani Pontifices Prædecessores nostri insignem, & per B. Petrum Nolasco, Raymundum de Pennafort, & clar. mem. Jacobum Primum, dum viveret Aragoniæ Regem, quibus, & eorum cuilibet ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, & Unigenito Filio suo fore dixit si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet Captivos a Turcarum tirannide liberandi fundatum, & Apostolica auctoritate approbatum Ordinem Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatum, cujus quidem Ordinis Fratres hujusmodi ex piissimo ejusdem eorum Ordinis Instituto non solum Mundi illecebras, eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro Christifidelibus Captivis sub barbara Infidelium potestate gementibus, eosque ab hujusmodi dura servitute redimendis assidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius Redemptione Captivi Paganorum captivitati se tradere, ac si opus fuerit mortem, & tormenta quælibet generoso, & constanti animo subire Altissimo devovent, & profitentur. Ad enutriendum tam laudabile prædicti Ordinis propositum, ac exhibendum debitum erga Ordinem ipsum eorum paterni amoris affectum, eundem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis, & Indultis merito decoraverunt, ac insigniverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque Prædecessorum prædictorum respective literis desuper expeditis plenius continetur.

Item ab Alexandro VIII. privilegia omnia aliorum Regularium.

§. 2. Ejusdem recordationis Alexander Papa VIII. etiam Prædecessor noster, qui dum Cardinalatus honore fulgeret dicti Ordinis Protector Apostolica auctoritate deputatus extitit, mature per eum perpensis gravissimis discriminibus, & periculis, quæ ejusdem Ordinis Fratres, seu Religiosi in procuranda Captivorum Redemtione subire coguntur ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum, & utilius exequendum prædicto Ordini, illiusque Dominibus, & Regularibus locis sub illo comprehen-

sis,

tis, necnon Magistro Generali pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribus, Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, & Religiosis omnibus, & singulis in eo professis Fratribus pro tempore ad Captivos redimendos transmittis, & Capitulis Generalibus, Personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, quibuscumque tam Officiariis, quam Domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris dicti Ordinis, ac illius Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus, utomnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemtionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium ubivis existentium Institutis, & non solum Ordinibus, Monasteriis, sed etiam Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium tam pro redimendis Captivis, quam alias quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, & Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Russi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somasca, & Pauperum Matris Dei, & Scholarum Piarum, ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jesu, ipsisque Carthusiensium, Prænonstratensium, & Reformatorum Cistercien sium, Servitarum, Olivatorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium, per Sedem prædictam, ac quoscumque Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respective, aut alias quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individue particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere poterant, quamvis illa essent specialis notæ digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione, non venirent non solum per participationem, communionem, illarum extensionem, & ad aliorum instar, sed speciatim, & nominatim pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illa dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mercede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & Personis prædictis specialiter, & expresse, & nominatim etiam per viam, & modum simplicis, & individue, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa, quatenus tamen essent in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa uti, & gaudere libere, & licite possent, & valerent: Itaut omnes, & singuli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, Locorumque Regularium Superiores, & Ministri, quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut Locorum Regularium, & Familiarum generales Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, & alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habebant similiter, ut supra, haberent Fratres, & Personæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuo secundum observantiam Regularium, & Canonicum Institutum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede regere, & gubernare, & respective visitare valerent, neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede super prædictis omnibus, & singulis a quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri posset, Apostolica auctoritate perpetuo concesserit, & indulserit, prout in ejusdem Alexandri VIII. Prædecessoris literis desuper in forma Brevis sub Annulo Piscatoris die 26. Mensis Julii Anni Domini millesimi sexcentesimi nonagesimi Pontificatus Sui Anno Primo expeditis plenius quoque continetur.

§. 3. Et subinde felicis etiam record. Clemens Papa XI. pariter Prædecessor Noster ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redemtionis Captivorum Magistro, ac illus Procuratori Generalibus tunc, & pro tempore existentibus prædictis locum in Capella Pontificia Nostra tunc sua, una cum aliis Ordinum Mendicantium Magistris, & Procuratoris Generalis, etiam perpetuo habere decreverit, & assignaverit, prout dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magister, & Procurator Generales habent de præsenti. Et a Clemente XI. idem Ordo alio honore decoratus.

§. 4. Hinc est, quod Nos Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, in quo vitæ Sanctimonia, Literarum scientia, & laudabilis erga proximos pietas semper floruerunt, & florescere non desinunt in dies, ac illius Fratres, qui per solicitas eorum actuosæ vitæ partes illa in Agro militantis Ecclesiæ componunt Christianæ charitatis serta quibus redimita triumphat Ecclesia: Paterna quoque nostra benevolentia prosequentes, attendentesque, quod licet Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædicti ex præmissis sibi, ut præfertur, concessis, & indultis, tum quia non minus quam cæteri Fratres Mendicantes in excolenda Vinea Domini assidue laborant, ac ingentes afferunt fructus, & ad procurandam semper copiosiorem Captivorum hujusmodi (qui ab eis usque nunc redemti ad septuaginta mille sexcentorum, & septuaginta novem, & forsan ultra numerum ascendunt.) Redemtionem, ad consulendum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redem- Causæ præsentis Constitutionis.

tionis

tionis Captivorum Fratrum prædictorum longinquas Regiones pro redimendis Captivis ipsis adeuntium manutentione, qui eleemosynas, piasque Fidelium largitiones, & subventione ab eisdem Fidelibus mendicare coguntur, ac quoties juxta ea, quæ Deo voverunt pro alicujus Captivi Redemtione se pro illo in servitutem tradunt, ac duro tribulationis pane, & amara angustiæ aqua substentantur. Propterea Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi vere unus ex Ordinibus Mendicantium, illiusque Fratres vere mendicantes merito habendi sint, & haberi debeant, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Mendicantium quatuor Ordines, illorumque Fratres utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, æque pariter uti, frui, potiri, & gaudere possint, ac etiam debeant. Cum tamen id aliquando, ac forsan etiam ex eo, quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi bona stabilia ex ipsius Instituto, & Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis possident, in dubium, seu controversiam aliquam deduci, vel revocari posset:

§. 5. Nos omnem, & quamcumque ambiguitatem, & controversiam quandocumque, quomodocumque, & ex quovis capite, vel prætextu desuper orituram omnino, penitusque amputare volentes, necnon Fratres prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Instituti, Constitutionum, & dispositionum, necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum, & gratiarum Mendicantium Fratribus hujusmodi quomodolibet concessarum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Decretorum Concilii Tridentini Interpretum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Magistrum Generalem, ac Fratres, illorumque singulas Personas vere, & non ficte Mendicantes fuisse, esse, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque Fratres, & Religiosos Mendicantes (prout illos Nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes, & singulas dispositiones in favorem Religiosorum, seu Fratrum Mendicantium hactenus emanatas, etiam in Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Domibus, Conventibus, Magistro Generali, aliisque Religiosis locum habere, necnon omnia, & singula quæcumque, quotcumque, & qualiacumque sint, etiam speciali nota digna, privilegia, immunitates, exemtiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, literasque Apostolicas, etiam justitiam, sive mixtim concernentia, hactenus per Nos, & quoscumque alios Romanos Pontifices tam Prædecessores, quam Successores Nostros, & denique Sedem Apostolicam prædictam, & illius Legatos de Latere, sive Nuncios, & quavis auctoritate fungentes, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, tam in genere, quam in specie, & tam communiter, & conjunctim, quam particulariter, & divisim, etiam per modum extensionis, seu communicationis, & alias quomodolibet quibusvis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium quocumque nomine nuncupentur, illorumque Congregationibus, Conventibus, & Capitulis, ac utriusque sexus Personis, ac illorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis hactenus concessa, & in posterum concedenda, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent pro expressis, & insertis haberi volumus, eidem Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus prædictis, ac omnibus illius Personis, ac Conventibus ubique terrarum sitis, ita quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi illiusque Fratres, & Personæ prædictæ omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemtionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis, & literis eisdem Fratrum, & Sororum Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Personis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis, ut præfertur, hactenus concessis, & inposterum concedendis, dummodo Instituto Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratrum, seu Deputatorum Personarum hujusmodi voluntati, & beneplacito non refragentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint in omnibus, & per omnia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus, & Conventibus prædictis nominatim, & specialiter, ac generaliter concessa fuissent Apostolica auctoritate perpetuo sancimus, volumus, & declaramus, ac pariter concedimus, & indulgemus.

Clausulæ particulares, & ampliſſimæ.

§. 6. Præsentes quoque Literas nullo unquam tempore per Nos, & Sedem prædictam revocari, aut limitari, vel illis derogari posse, neque sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nunc, & pro tempore emanatis, & in posterum emanandis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties eas revocari, suspendi, limitari, vel eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & denuo etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existentes Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistrum Generalem, illiusque Fratres prædictos eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ut perpetuo subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam prædictam, & dictum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædictos habere debere: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: Et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

§. 7. Quo circa Dilecto Filio Nostro pro tempore existenti prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ

Omnibus injungitur executio prædictor.

cleſiæ Cardinali Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi Protectori, ac Venerabilibus Fratribus Noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac dilectis etiam filiis eorum Vicariis in ſpiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis ad quos id quomodolibet ſpectat, & ſpectabit Motu ſimili per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore exiſtentium Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi Magiſtri Generalis, illiuſque Fratrum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes faciant eos præmiſſis omnibus, & ſingulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis tamen ad formam Decretorum Concilii hujuſmodi proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocando etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatio quibuſcumque obſtantibus.

§. 8. Non obſtan. noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non expediendis Literis ſuper indulgentiis ad inſtar, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas quis vigore earumdem præſentium ad judicium non trahatur, ac Caliſti III. Romanorum Pontificum ſimiliter Prædeceſſorum Noſtrorum, quæ incipit Super Gregem Dominicum, per quas Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi ad Ordines Mendicantium tranſire prohibentur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis Perſonis per quoſeumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis irritativis, annullativis, caſſativis, revocativis, modificativis, præſervativis, exceptivis, declarativis, atteſtativis, & derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet, etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi in eis caveatur expreſſe quod illis nullatenus derogari poſſit pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſit per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, ſanctionis, voluntatis, declarationis, conceſſionis, indulti, elargitionis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Septimo Idus Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Confirmatur, & innovatur erectio Eccleſiæ Setin. in Cathedralem, ejuſdemque unio cum Eccleſia Terracinenſi. LXVI.

Conſt. ed. 1725. Jun. 23. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem ejuſque Collegiata in Cathedralem. Et Conſt. ed. 1728. Novemb. 15. P. 5. erigitur Terra Fabriani in Civitatem ejuſque Collegiata S. Venantii in Cathedralem.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Dat. 16. Jul. 1725. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

REgis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris inter cætera cordis noſtri deſiderabilia, illud ſinceris ſemper exoptamus affectibus, ut Perſonæ Eccleſiaſticæ præſertim Capitulis Cathedralium Eccleſiarum addictæ, Diviniſque obſequiis famulantes vota ſua in pacis amœnitate altiſſimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter ſi quæ pro litibus, & controverſiis inter eos ſuperſeminante zizania humani generis hoſte exortis evellendis, pœnituſque extirpandis alias conceſſimus, & indulſimus, illa ne in recidivæ contentionis vitium denuo prolabantur Apoſtolicæ noſtræ confirmationis, declarationis, ac novæ conceſſionis munimine roboramus, ac alias deſuper Paſtoralis officii noſtri partes, quantum nobis Divina diſpoſitione conceditur ſedulo impendimus, ut perſonæ ipſæ Eccleſiaſticæ in pacis, & quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altiſſimo impendere valeant famulatum.

Ab hoc Pontifice declaratum fuit Eccl. Setinam eſſe Cathedralem & Eccleſiæ Terracinenſi unitam.

§. 1. Cum itaque Nos nuper per alias noſtras literas ſub Datum videlicet Laterani Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Tertio Kalen. Maji Pontificatis noſtri anno Primo expeditas Motu proprio noſtro inter cætera declaraverimus Eccleſiam Setinam Cathedralem extitiſſet, tam antequam eadem Eccleſia Setina a fe. re. Honorio Papa III. Prædeceſſore noſtro unita fuiſſet Eccleſiæ Terracinenſi, quam poſtquam eadem Eccleſia Setina a prædicto Honorio Prædeceſſore eidem Eccleſiæ Terracinenſi unita fuerat, ac demum etiam ſi prædicta Eccleſia Setina nunquam Cathedralis extitiſſet, nihilominus eamdem Eccleſiam Setinam de novo in Cathedralem erexerimus, eamque dictæ Eccleſiæ Terracinenſi æque principaliter perpetuo univerimus, prout latius dictis literis continetur.

Cauſæ præſentis confirmationis.

§. 2. Cumque ex nonnullis ſupplicibus libellis Nobis porrectis nuper acceperimus modernos Capitulum, & Canonicos prædictæ Eccleſiæ Terracinenſis, alioſque eis adhærentes indebite prætendere literas prædictas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio notari poſſe ex eo, quia prædicta Eccleſia Setina, ut ipſi aſſerunt nunquam Cathedralis extiterit, & in prædictis literis indebite expreſſum fuerit, quod pro tempore exiſtentes Epiſcopi in eadem Eccleſia Setina plerumque ſacra olea conficere, aliaſque functiones Epiſcopales exercere conſueverint, ac nonnulla alia a Ven. Fratre noſtro moderno Epiſcopo Terracinen., & Setin. Nobis expoſita viribus non ſubſiſtere, necnon omiſſum fuerit in prædictis literis etiam modernos, ſeu tunc exiſtentes Capitulum, & Canonicos Seculares in inſigni Collegiata Eccleſia Beatæ Mariæ Oppidi Civitatis

nun-

nuncupati Piperni, liti, quæ in Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditorio pendebat inter Capitulum, & Canonicos Eccleſiarum Terracinenſis, & Setinæ per nos in eiſdem literis extinctæ interfuiſſe, & adhæſiſſe,

§. 3. Nos inviolabili dictarum literarum ſubſiſtentiæ, firmitati, & validitati, quantum in Domino poſſumus conſulere, ac literas prædictas ſic, ut præfertur expeditas ſuum plenarium effectum obtinere, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & ſingulis perſonis tam Eccleſiaſticis, quam Secularibus obſervari debere, ac nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio notari poſſe, volentes, motu ſimili, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, meraque deliberatione, noſtris firmis, & illæſis remanentibus avocatione cauſæ, extinctione litis, impoſitione ſilentii, gratiis, Indultis, Conceſſionibus, clauſulis, & Decretis, omnibuſque aliis, & ſingulis in dictis literis contentis, & expreſſis, ac quatenus opus ſit litem, & cauſam hujuſmodi de novo avocantes, ac penitus, & omnino extinguentes, ac perpetuum ſilentium ſuper lite, & cauſa prædictis, etiam de novo imponentes, literas prædictas ſic ut præfertur expeditas, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos tam Juris, quam facti, ac quoſvis alios, quantumvis ſubſtantiales defectus, etiam ex aliqua erronea expreſſione provenientes, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe, dici, cenſeri, vel prætendi poſſit tollimus, & abrogamus, ac ſupplemus, & ſanamus, & eiſdem modernis Capitulo, & Canonicis, ac perſonis quibuſcumque, etiam Secularibus Eccleſiæ, & reſpective Civitatis, & Diœceſis Terracinenſis hujuſmodi, ac quibuſlibet aliis perſonis cujuſcumque alterius Civitatis loci, vel Diœceſis etiam Eccleſiaſticis, vel ſæcularibus, perpetuum ſuper præmiſſis, & infraſcriptis omnibus ſilentium pariter imponimus, & pro majori tam prædictarum, quam præſentium literarum noſtrarum validitate, & ſubſiſtentia, dicimus, decernimus, & reſpective declaramus noſtræ mentis, & intentionis fuiſſe declarare dictam Eccleſiam Setinam a prædicto Honorio Prædeceſſore unitam extitiſſe æque principali prædictæ Eccleſiæ Terracinenſi ob alias cauſas a prædicto Moderno Epiſcopo Terracinen. Nobis expreſſas nullo habito reſpectu ad unam, duas, vel plures functiones Sacrorum Oleorum in dicta Eccleſia Setina factas, aut ad unum, vel plura Sepulcra Epiſcoporum, quæ in eadem Eccleſia Setina reperiantur, in quorum aliquo aderat inſcriptio, Epiſcopus Terracinenſis, & Setinus, aut quod ibidem Epiſcopi nunquam Olea Sacra confeciſſent.

Confirmatio erectionis d. Eccleſiæ in Cathedralem & unionis Eccleſiæ Terracinenſi, cum nonnullis declarationibus.

§. 4. Denique certam notitiam habentes quod Epiſcopi Terracinenſes pro tempore exiſtentes ob aeris inſalubritatem Civitatis Terracinenſis apud eam aliquibus tantum Menſibus Hyemalibus reſidere poſſunt, ibique nec decens Palatium Epiſcopale, nec Carceres, nec Tribunal, minuſque Seminarium reperitur, & eadem Civitas Terracinenſis vix ad biſmille animas aſcendit; quapropter Epiſcopi ab antiquiſſimo tempore in Civitate Setina retinuerunt Curiam, Cancellariam Epiſcopalem, Tribunal, Carceres, Cathedram fixam, quamvis ligneam, decens Palatium & Seminarium, & ab antiquiſſimo etiam tempore majori anni parte in Civitate Setiæ, quæ ſeptem millibus circiter animabus conſtat reſidentiam habuerunt, ac ſedulo conſiderantes, quod pro tempore exiſtentes Epiſcopi cum majori decore, & commodo, etiam ob aeris ſalubritatem in prædicta Civitate Setiæ reſidere poſſunt, aliiſque, etiam de cauſis, Nobis, ut præfertur notis, & animum noſtrum moventibus, motu ſimili, nulla alia cauſa, aut expreſſione, ſeu conſideratione habita ex noſtra plena, libera, & omnimoda Apoſtolica auctoritate tenore præſentium eamdem Eccleſiam Sanctæ Mariæ Setinæ, etiamſi nunquam Cathedralis extiterit, & etiamſi de dicta unione facta a dicto Honorio Prædeceſſore non conſtet, quatenus opus ſit, in Cathedralem de novo erigimus, prædictæque Eccleſiæ Terracinenſi æque principali etiam perpetuo unimus.

Cauſæ præd. novæ erectionis.

Nova erectio Cathedralis Setinæ, ejuſque unio illi Terracin.

§. 5. Ac erectionem, & unionem prædictas ſic de novo, etiam vigore earumdem præſentium a Nobis, ut præfertur, factas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces eſſe, & fore, & nihil inpoſterum contra prædictas, ac præſentes noſtras literas quovis modo, & ex quavis cauſa opponi poſſe, motu pari, etiam decernimus, & declaramus, præſentes quoque, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque Capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima, & juridica etiam ex eo, quod iidem Moderni, Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ Terracinen., aut alterius cujuſcumque Eccleſiæ ſeu quicumque alii, cujuſcumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ ſint, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes illis non conſenſerint, aut ad id vocati, & auditi, & cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut jus, vel intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio quantumvis magno, & ſubſtantiali inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo quod in præmiſſis, eorumque alio ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a Jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totatis læſionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis, nullibi appareret, ſeu alias probari poſſet notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut emanato, uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter ex quibuſlibet cauſis, & ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiamſi in eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac data, ſpecialis mentio fiat pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, ſed tan-

Clauſulæ peculiares.

quam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Derogatio ampla.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Terracinensis, & Setinæ, aliorumque Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, expressa, & individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon speciali, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum abrogationis, suppletionis, sanationis, silentii, impositionis, Decreti, declarationis, erectionis, unionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Septimo Kalen. Augusti Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda. LXVII.

Alia Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. confirmatum fuit Decretum Congregationis Disciplinæ super reformatione in duobus Conventibus Carmelitarum in Regno Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Julii 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

NUper emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Polona prætensæ Concordiæ inter Dilectos Filios Fratres Antiquæ Observantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus, vertente de & super validitate dictæ assertæ Concordiæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracovienſi die 23. Junii 1713. celebrati Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum præd.

§. 1. In Causa Polona prætensæ Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas Antiquæ Observantiæ ex una, & Patres assertos Reformatos ejusdem Ordinis, & Provinciæ Polonæ ex altera partibus, de & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ, inter ipsos Patres firmatæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracovienſi celebrati sub die 23. Junii 1713., & ex quo pro illius confirmatione, & executione die 24. Septemb. 1719. sub falsa narrativa, & expositione Brevis a Sa. Me. Clemente XI. subreptive, & obreptive fuerit extortum, rebusque aliis non bene compositis. Commissa igitur cognitione hujusmodi Causæ, ac illius finali decisione ex speciali Commissione manu Sanctissimi signata, ad hanc S. Congregationem proposita fuerunt infrascripta dubia, nempe.

Dubia præfatæ Congr. præposita, ejusque responsa.

§. 2. An intret arbitrium pro aperitione Oris, & quatenus affirmative. An Breve Clementinum sit exequendum in casu &c. S. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Juribus hinc inde distributis, mature perpensis, partibus auditis, & informantibus, referente Eminentiss. Francisco Card. Barberino Ponente. Ad primum affirmative, Ad secundum negative respondit. Romæ 22. Jun. 1725. F. Cardinal. Paulutius. Loco ✠ sigilli. P. A. Archiep. Lariss. Secr.

Preces eorumdem Fratrum.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Fratres antiquæ Observantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Decre-

Confirmatio relati Decreti.

Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die XXI. Julii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXVIII.

Declaratur nulla Erectio Cornelii Berckman in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Febr. 21. P. 1. declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum etiam Ultrajectinum.

Dat. 13. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

NOvis istic in dies per paucorum Clericorum contumaciam erumpentibus scandalis, novisque saluti vestræ intentatis periculis, iterum ad Vos Paterni doloris, & solicitudinis voces, gemitusque convertimus; ne remissior ad custodiendum gregem esse videatur vigilantia Pastoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori sensu acerbitatis ruinam, cæcitatemque factiosorum deflemus ac detestamur, quo pugnacius pergunt, non modo Apostolicis, sed Divinis etiam animadversionibus obluctari.

Alias ab hoc Pontifice electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectin., nulla declarata fuit.

§. 1. Non enim vobis latet quidquid ad evertenda, & emendanda perversitatis exempla contra sanam doctrinam, disciplinamque canonicam istic suborta ediximus ac gessimus, irritam præsertim Electionem, & sacrilegam Consecrationem Cornelii Steenoven declarantes, ac rejicientes, eumque Ecclesiasticis censuris per datas die vigesima prima mensis Februarii proxime elapsi in forma Brevis Literas, ab omni jurisdictione arripienda, & Pontificalibus exercendis prohibentes, ac deterrentes. Filiis tamen dissensionis obturantibus aures suas, Deus terribilis, & fortis, quem illi per Nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, & quem, spreta nostra auctoritate, spreverunt, extendit manum suam, ut errantes per ostensionem virtutis suæ a viis pessimis revocaret; nam literis nostris die decima septima mensis Martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in sua pervicacia obfirmatus sacrilega manu Sacramentum Confirmationis palam administrare, Ordinesque conferre non formidasset, lethali morbo correptus, brevique consumptus ad tremendum Christi judicium, reddendamque tot malorum, turbarumque rationem, die tertia mensis Aprilis evocatus est. Eo quidem metu concussos damnatæ factionis Clericos ad cor redituros sperabamus; cum præsertim anni spatio nondum exacto, tam antedictus Cornelius, quam Presbyter Jacobus Kriis, qui vehementior præ cæteris auctor fuerat sacrilegæ consecrationis, & Laicus Donkers, in cujus ædibus illa peracta erat, nullo edito salutaris pœnitentiæ signo, in sua vere damnabili inobedientia mortem obiissent.

Refertur altera Electio Cornelii Berckman ad Archiepiscopatum eumdem, mortuo Cornelio Steenoven.

§. 2. Sed pœnalis illorum cæcitas conceptam a Nobis fiduciam elusit, & Domino etiam visitante in virga iniquitates eorum, appositi sunt adhuc peccare ei. Etenim (quod non sine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, Nobisque, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in unitate fidei per federatum Belgium obsequentibus dissidentes, Lugduni Batavorum iterum convenerunt, atque inani Canonicorum Ultrajectinorum titulo temere assumpto, die decima sexta ejusdem Mensis Aprilis, Clericum suarum partium suæque pertinaciæ consortem Cornelium Berckman Archiepiscopum Ultrajectinum pari temeritate consilii ac judicii perversitate eligere non erubuerunt.

Quæ nulla declaratur.

§. 3. Nos proinde adversus iteratam præpositeræ invalidæque Electionis audaciam Apostolicæ auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per Superiores ad Vos literas nostras Electionem antedicti Pseudoepiscopi Cornelii Steenoven rejecimus, ita novam quoque Electionem memorati Berckman eadem auctoritate Apostolica rejicimus, irritamque, ac prorsus nullam fuisse, & esse declaramus; eidemque perperam, ac temere electo sub pœna excommunicationis latæ sententiæ interdicimus, ne a quocumque Episcopo, etiamsi alias legitima auctoritate suffulto, Ordinem, seu Consecrationem Episcopalem suscipere, neve ullo modo se pro Episcopo gerere, aut Ultrajectensis, vel alterius cujusvis Cathedralis Ecclesiæ Antistitis titulo nominare præsumat. Atque insuper sub simili excommunicationis pœna eidem inhibemus, ne jurisdictionem ullam, proque animarum regimine auctoritatem, facultatemve sibi arroget, aut pro suscipiendis Ordinibus Dimissorias literas dare, aut Pastores, ac Missionarios pro Sacramentis administrandis, gerendaque animarum cura deputare, & constituere audeat; quas Nos literas, & deputationes, si quæ datæ, factæque sint, aut in posterum dari fierique contingat, nullas, & inanes esse, ac fore decernimus.

Admonitio ad Episcopos & Populum.

§. 4. Præterea Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos universos, aliosque Ecclesiarum Superiores Prælatos quoscumque serio admonemus, iisque sub Canonicis pœnis gravissime interdicimus, ne eidem Berckman ad Episcopalem Consecrationem sacrilegas manus imponant. Vobis denique, Dilecti Filii, præcipimus, & mandamus, ne ulla ratione Pseudoelectum ejusmodi pro vero Archiepiscopo, & animarum Pastore habeatis, quem potius ut alienum declinare, & tanquam huic Sanctæ Sedi contumacem, & Sacris Canonibus Mandatisque Apostolicis refragantem aversari, & vitare debeatis. Paternis interea nostris monitis, ac præceptis Vos ultro, & alacriter audituros esse confidimus, cum animarum vestrarum pericula, quæ Nos discruciant, nulli debeant, quam vobis majorem curam, & sollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut respiciat de Cœlo, & visitet vineam istam, atque operarios iniquitatis: qui eam demoliri contendunt, compescat, &

arceat, Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Augusti MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIX. Restituitur primævo suo Cathedralis honoris fastigio Ecclesia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unio cum Ecclesia Terracinen.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine Romanæ Ecclesiæ custodiendi Ecclesias Episcopal.

ROmana Ecclesia, quæ supra cæteras totius Orbis a Christo Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurium Ecclesiarum Episcopalium custodiam, & regimen unius vigilantiæ committere, & simul eas jungere consuevit, ne oves Dominicæ, Pastoribus suis viduatæ, lupo veniente, mortis discrimen incurrerent. Cessantibus vero peculiaribus causis, & necessitatibus, ob quas ejusmodi Ecclesiæ cum suis mensis, Diœcesibus & territoriis simul coaluerant, illisque iterum cleri, populique frequentia, & pietate florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio soliciti, providentia, honoris Episcopalis elogium, quod culpa non sua pridem amiserant, eis post sæculorum memoriam seorsum indulgere, & postliminio restituere non dedignatur.

Demonstratur Cingulum Picæni Civitatem, olim Episc. Cathedra claruisse.

§. 1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum, Piceni Civitatem, veterum magistratuum fama percelebrem, inter Ecclesias, speciali Provincia Romani Pontificis comprehensas, Cathedræ Pontificalis gloria claruisse, ubi Exsuperantius, præcipuus ejus patronus, cujus sacræ exuviæ ibidem coluntur, aliique Cingulani Antistites sedisse memorantur, & præsertim Julianus, felicis recordationis Vigilii antecessoris nostri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegiis suis Comprovincialibus Episcopis, ex veteris disciplinæ Ecclesiasticæ regula, Constantinopolim sequutus est, cumque is post Valentinum Silvæ candidæ Episcopum Vigilii constituto adversus Tria Capitula in Urbe regia subscripsit, & semel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in sententia contra Rusticum, & Sebastianum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Constantinopoli similiter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus, qui & ipse prædicti Pontificis constituto una cum Juliano cæterisque subscripserat, in Petri cathedra Vigilio Syracusis defuncto successor datus, eidem Juliano ad Cinguli Episcopalem Ecclesiam reverso non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Episcopatus immunitatem, & patrimonium respicientia. At postmodum Barbaris Italiæ incumbentibus Cingulana Ecclesia cum tota sua Diœcesi, & territorio Auximatis Episcopi, tamquam proximi, curæ commissa est. Signa tamen, & testimonia luculenta primævi Episcopatus Cinguli nihilominus superfuerunt, ac etiam supersunt. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpositi, & Archipresbyteri dignitates cum insigni Collegio decem Canonicorum, sacras laudes Deo assidue canentium, hactenus remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, suo Episcopio ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Ecclesiarum Antistites sæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu suo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes sacræ, sex videlicet Religiosorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, tres Virginum Deo sacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, spectabilem reddunt: quæ quidem omnia singularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie patefaciunt.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Cujus etiam Civitatis magna laus est, ex ea non paucos strenuos, & prænobiles viros sacris Ordinibus Militaribus, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, sanctique Stephani, pro Christiana Religione contra Infideles tuenda, institutis, nomen dedisse, & hoc ipso tempore etiam dare. Igitur ob præmissa, quibus etiam recolendæ memoriæ Innocentius Papa XIII. Antecessor Noster, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Ecclesiæ Auximati ex concessione, & dispensatione Apostolicis præfuit, permotus ex paternæ charitatis instinctu Cingulanam Civitatem, ejusdemque Ecclesiam antiquo Episcopalis cathedræ nomini, non superveniente obitu, restituisset, nos utrique nomen hujusmodi restituere, & æquis dilectorum Filiorum ejusdem Cinguli civium votis, accedente ad ea consensu dilecti Filii Nostri Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Ecclesiæ Auximatis ex similibus concessione, & dispensatione, nunc Præsulis existentis, annuere volentes, eosque necnon dilectos etiam Filios Præpositum, Archipresbyterum, & Canonicos prædictos, illosque, & illorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nostris, Cingulum, veteri Episcopali dignitate præstantem Civitatem, necnon ejus Ecclesiam Deo dicatam, in honorem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpositura, prima, & Archipresbyteratus, secunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperiuntur, ejus Cathedralem fuisse, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus: eamdemque primævo, & pristino suo Cathedralis honoris fastigio cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, præeminentiis, gratiis, & immunitatibus suis restituimus, in antiquum, & pristinum statum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diœcesi, Ecclesiæ Auximati Coepiscopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eumdem illarum Præsulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præesse debere, eadem Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium, decernimus, & statuimus: ac insuper, si fortasse opus sit, idem Cingulum in Civitatem, illiusque incolas in Cives, & Ecclesiam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralem erigimus sub invocatione ejusdem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & mensam Episcopalem cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, juribus, & insignibus debitis, quibus aliæ Civitates, illarumque Cives, ac aliæ Cathedrales Ecclesiæ, illarumque Præsules, Capitula, & Canonici de jure,

Restitutio in pristinum Ecclesiæ Cingulanæ.

Postea vero Cingulanam Ecclesiam Auximatis Episcopi curæ commissam fuisse.

usu,

usu, stilo, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Ordinationes quædam.

§. 3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata suis sumptibus erigat in Ecclesia prædicta Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis condecentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, seu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta cæremoniale Episcoporum, ascendi possit. Præposituram vero, in eadem Ecclesia majorem post pontificalem, ac Archipresbyteratum, secundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmissis, de novo similiter perpetuo erigimus; dictamque Ecclesiam Cingulanam, sic de novo per Nos erectam, eidem Ecclesiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Episcopus eis æque principaliter præsit: ac deinceps in quibuslibet scriptis publicis, & privatis, in actis Consistorialibus, Apostolicis diplomatibus, Constitutionibus Synodalibus, Decretis, & Edictis, ab eo pro tempore emanaturis, & subscribendis, non tantum Auximas, sed æque etiam Cingulanus Episcopus appellari, & se subscribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum & octavum inde lapidem abest ad forum Episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium sibi in spiritualibus generalem, in Civitate Cingulana, ejusque Territorio, & Diœcesi residentem arbitrio suo deputet.

Unio ejusdem æque principaliter eidem Ecclesiæ Auximati.

Nonnullis eadem, & ejus Capitulum privilegiis ornatur.

§. 4. Præterea dilectis Filiis Præposito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento, si quod gerunt, Præpositus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam supra Rocchettum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Ecclesia Cingulana hujusmodi, illiusque Choro, Capitulo, etiam in Missarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Vesperarum, & aliorum divinorum officiorum celebratione, quam in processionibus, & sacris functionibus, aliisque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum gestare valeant, postmodum aliis nostris Apostolicis literis, ob ipsos ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 5. Decernimus insuper, has ipsas nostras Apostolicas literas semper, & perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occasione, & causa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Auximatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent: nec causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione, vel causa in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, easdem has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse; decernimus, atque jubemus, universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hasque easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam, motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, Consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his nostris literis, earumque toto tenore & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendi statuimus; sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statutum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse statuimus; non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Œcumenicisque Conciliis, Ordinationibus quoque Apostolicis, & earumdem Ecclesiarum Auximatis, & Cingulanæ jurejurando, confirmatione Apostolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, Consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis, quæ eisdem, eorumque majoribus concessa fuissent, seu personis, ac locis quibuscumque, licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis generatim, vel speciatim motu quoque huic simili, & in Consistorio, aut alias quomodolibet, sæpe etiam in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis: quamquam diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per

quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum. Clausulæ.

Derogatio specifica.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto XIII. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXX. Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Cathusien. quodvis officium, seu gratiam, absque Superiorum consensu, a Sede Apostolica impetrare possit.

Hæc Constitutio confirmatur a Clemente XII. Constit. ed. 1732. Julii 31. P. 3.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis constitutionis.

CUm sicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipsius Ordinis Monachi ambitionis spiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubescant cum maximo Regularis disciplinæ detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Ordo præfatus afficitur, obviam ire, ipsumque Vincentium Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam absque speciali, sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existen. ejusdem Ordinis licentia, & consensu quoquo modo impetrare possit, audeat, vel præsumat, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum prædict.

§. 2. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem præsentium contigerit attentari, vel impetrari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceditur Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen. LXXI.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinc. Fluminis Januarii in Brasilia Const. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

Dat. 30. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur causæ, quæ Pontificem impulerunt.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitores Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & præcedentia præjudicium inferatur; Expensæ vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro consequendis dictis gradibus adeo adauctæ sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniæ, quæ ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipsi exponentes, quo hæc damna, ac etiam expensæ, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

§. 1. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali prædictæ Provinciæ Aragoniæ, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum assistentia Præfecti Studiorum, aliorumque trium Magistrorum cujuslibet respective ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servan. conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur. Concessio præd.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, Clausulæ.

& inane,

& inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXII. Erigitur Hospitium Matriten. Fratrum Prædicatorum, vulgo *de la Passion*, in regularem ejusdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 10. P. 1. iisdem Fratribus nonnullarum Provinciarum facta fuit facultas peragendi Processionem SS. Rosarii absque licentia Episcopi, & Parochi interventu.

Dat. 5. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Ordinum Regularium, Prædic. præcipue, cui nomen dederat.

PAstoralis Officii, quod meritis licet imparibus Divina Providentia humilitati nostræ committere dignata est, ratio postulat, ut omnium Regularium Ordinum Vineam Domini excolentium præcipuam solicitudinem geramus, quæque ad Divini Cultus amplificationem, Regularis disciplinæ custodiam, & augmentum conferre dignoscimus, ea Jugi studio, & conatu provehere, statuere, & vehementer urgere non desinamus. Peculiari tamen cura, & vigilantia oculos nostræ mentis ad Ordinem Fratrum Prædicatorum, in quo solemnem professionem Regularem emisimus, & diu versati sumus, Nos decet convertere, ut ubi uberiores fructus in Vineam ipsam profluere, & bonorum operum messem exurgere aspicimus, illuc, quantum in Domino possumus, provida cogitatione, & maxima sedulitate incumbamus.

Refertur erectio præd. Hospitii jampridem peracta.

§. 1. Itaque cum alias, & usque de Anno Domini 1637. tunc existentes Fratres dicti Ordinis, Provinciæ Hispaniæ Hospitale vulgo *de la Passion* nuncupatum in Oppido, seu Civitate nuncupato Matriti Toletan. Diœcesis, intra limites Parochiales Ecclesiæ Sanctorum Justi, & Pastoris dicti Oppidi situm, cum ejusdem Hospitalis sine cura existente, minusque collativa Ecclesia, ac omnibus, & singulis mansionibus, aliisque membris, & ædificiis ad usum habitationis ab eodem Hospitali quomodolibet dependentibus, eique annexis, in eorumdem Fratrum, Oppidum prædictum pro eorum, dictæque Provinciæ negotiis pertractandis pro tempore adeuntium, Hospitium jam convertendum a tunc existentibus, dicti Hospitalis, illiusque Ecclesiæ Mansionum, Membrorum, & Ædificiorum prædictorum possessione per tunc existentes Fratres prædictos adepta, eodemque Hospitali in eorum Hospitium conversо, dictæ Ecclesiæ, in Divinis juxta laudabile dicti Ordinis Institutum deservire, ac in ea Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum asservare, illudque Christifidelibus excepto Paschali tempore ministrare, defunctorum Corpora tumulare, Missas prævia Campanarum pulsatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Christianæ Pietatis opera exercere consuevissent.

Pro qua erectione lis exorta, indeque d. Hospitium in privatam Domum redactum.

§. 2. Lite postea, & Causa in Patribus inter tunc existentes Rectorem dictæ Parochialis Ecclesiæ, ac in eo Clericos, seu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc existentes Fratres prædictos ex altera Partibus coram Ordinario loci, & deinde coram aliis earumdem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Causarum Palatii Apostolici Auditorio super præmissis, & præsertim super eo, quod dictum Hospitale in Hospitium ejusmodi, nulla desuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentia, minusque servata fel. record. Clementis Octavi, Gregorii XV., & Urbani etiam VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionum desuper respective editarum, & Concilii Tridentini Decretorum respective forma, conversum, seu erectum, & institutum fuerat, rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum ejusmodi latius deductis introducta, prosequuta, ac demum per tres sententias conformes ad tunc existentis dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectoris, & in ea Beneficiatorum prædictorum favorem desuper emanatas, & in rem judicatam transactas terminata, Fratres tunc existentes prædicti in earumdem sententiarum exequutionem a præmissis omnibus, & singulis in dicta Ecclesia ulterius exequendis, & exercendis sese abstinere, dictæ Ecclesiæ januas claudere, & ab eadem Ecclesia illius Campanas amovere coacti fuerunt: propterea que dictum Hospitium velut in privatam Domum redactum extitit, & existit de præsenti.

Causæ præsentis Erectionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore existentis Hispaniarum Regis residet Aula, frequens Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pro eorum ibi discutiendis negotiis accedat consuetudo, & absonum sit, quod in tam insigni Oppido, ubi Regalis Aulæ hujusmodi per commendabilem Secularium morum honestatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illuc pro tempore accedentes prædicti in Hospitio hujusmodi nullo septo, Clausura, & veluti in privata Domo cum libero Secularium utriusque sexus Personarum, accessu, non sine Regularis disciplinæ discrimine, animique dolore commorari cogantur: Hospitium vero prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum mansionibus, aliisque Ædificiis pro futuro dicti Ordinis, per Nos ut infra erigendo Conventu necessariis, opportunisque refertum existat, & in Ecclesia prædicta, quæ eidem Hospitio contigua, eique proxima, nec angusta, minusque rudis structuræ existit, majus, & sex alia Altaria Sacris utensilibus ad Missas etiam Conventuales celebrandas satis decenter ditata, & ornata, Chorus pro Divinis Laudibus Altissimo depromendis accommode instructus, & Sacristia cum ejus Sacra suppellectili locupletata reperiantur.

Lis præd. extinguitur; & præf Hospitii erectio confirmatur.

§. 4. Nos igitur ad majori ejusdem Ordinis stabilitati in prædicto Oppido consulendum, & ne illa ulterioribus litium prematur incommodis, sed ut Ordo ipse, cujus in dicto Oppido tres Conventus perpetuo erecti, & instituti reperiuntur, pluribus in Oppido hujusmodi abundans Stationibus semper gratior, validiorque in pacis amœnitate effloreſcat coram Domino, prout sincero exoptamus affectu, litis, & Causæ prædictarum, & aliarum, si quæ sint, & desuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, statum, & merita universa, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro plene expressis habentes, & causam prædictam, quatenus opus sit, ad Nos avocan-

tes, litemque hujuſmodi ad infraſcriptorum effectum omnino, penituſque extinguentes, necnon dationem, & conceſſionem Hoſpitalis, illiuſque Eccleſiæ ædificiorum, aliorumque annexorum membrorum, & dependentiarum prædictorum per tunc exiſtentes dicti Hoſpitalis Rectores tunc exiſtentibus Fratribus prædictis quocumque cujuſvis alienationis titulo, ac quocumque deſuper forſan tunc ſoluto pretio quomodolibet factas, Apoſtolica auctoritate perpetuo approbantes, & confirmantes, eiſque inviolabile Apoſtolicæ firmitatis robur adjicientes, nec non omnes, & ſingulos tam juris, tam facti, aut aliarum quarumcumque circumſtantiarum & ſolemnitatum defectus ſi qui, & ſi quæ tam ſuper datione, & conceſſione, quam dicti Hoſpitalis erectione, ſeu fundatione prædictis quomodolibet reſpective intervenerint, ſeu interveniſſe prætendantur, plenarie perinde, ac ſi datio, & conceſſio, ac erectio, ſeu fundatio prædictæ reſpective factæ fuiſſent, ſupplentes, motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque voluntate, & deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Hoſpitium prædictum cum omnibus, & ſingulis illius ædificiis, Ædibus, manſionibus, Officinis, & Hortis in eo exiſtentibus quibuſcumque, prævia ab eis cujuſcumque ſecularitatis, ſi qua ineſſe dignoſcatur, ſeu prætendatur, ſtatus, & eſſentiæ abdicatione, ſuppreſſione, & extinctione, in reliquum Regularem dicti Ordinis, in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, immunitatibus, ac exemptionibus, quibus cæteri dicti Ordinis Conventus de jure, ſtylo, & conſuetudine, ac participatione, aut alias quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum pro duodecim ſaltem nunc, & pro tempore exiſtentibus Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratribus Ordinem ipſum expreſſe profeſſis; qui in Conventu per præſentes ut infra erigendo hujuſmodi, ac intra illius clauſtra, ſervata Regulari eorum diſciplina, una cum uno ex eis futuro eorum Priore ab ejuſdem Ordinis Fratribus Canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon Conventum per præſentes ut infra erigendum juxta dicti Ordinis Leges, & Conſtitutiones per debitas eorum regularis diſciplinæ ſemitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eiſque præeſſe debeat, vivere, & qui ex Conventus per præſentes ut infra erigendi hujuſmodi annuis redditibus, ſeu eleemoſynis, ſi quos, aut ſi quas habeat eorum alimoniæ, & manutentioni ſufficientes, ſin minus, ac donec Conventus per præſentes erigendus hujuſmodi ex redditibus, & eleemoſynis prædictis habuerit, unde congruæ alimoniæ, & manutentioni prædictis conſulere valeat, ex aliorum Provinciæ prædictæ Conventuum juxta providam ab ejuſdem Provinciæ Provincialibus Superioribus deſuper pro rata redditum; ſeu eleemoſynarum deficientiam hujuſmodi faciendam, ſervandamque diſtributionem, ac alias quoad illorum numerum alimoniam, & manutentionem hujuſmodi juxta Conſtitutionum, & Decretorum Apoſtolicorum alias deſuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant, necnon ſine cura, minuſque collativam exiſtentem Eccleſiam prædictam, abdicata pariter ab ea quacumque ejus ſecularitate in regularem dicti Ordinis Eccleſiam cum omnibus quoque, & ſingulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus reliquæ dicti Ordinis regulares Eccleſiæ nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore exiſtentibus prædictis illam, illaſque Januas publice aperire, Campanas denuo apponere, ac pulſare, & in ea Miſſas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare, Sacramentales Chriſtifidelium Confeſſiones audire, Venerabile Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum decenter aſſervare, illudque eiſdem Chriſtifidelibus ſingulis anni, non tamen Paſchalis, temporibus, & diebus miniſtrare, conciones habere, Defunctorum Cadavera ſepelire, Beatæ Mariæ Virginis Roſarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die aſſidue choraliter decantare, aliaque Chriſtianæ pietatis opera, & functiones Eccleſiaſticas juxta eorum Ordinis laudabile Inſtitutum, & quæ Religioſa eorum Charitas ad promovendam æternam proximorum ſalutem ſibi ſuaſerit exercenda, exercere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ſine tamen præjudicio Jurium Parochialium dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentis Rectoris, Apoſtolica auctoritate perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Erectio ejuſdem Hoſpitii in regularem Conventum, cum omnibus privilegiis aliorum.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes etiam ex eo quod dilecti Filii moderni dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentes Rector, ac Beneficiati in ea exiſtentes prædicti, Ordinarius loci, Regulares cujuſcumque Ordinis, Societatis, vel Inſtituti, vel quicumque alii in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, vel alii ad quos forſan ſpectat, & pertinet, ſeu pro tempore ſpectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmiſſis conſenſerint, imo forſan illis contradicturi ſint, ſeu quibuſvis aliis quantumvis juſtis, juſtiſſimis, & rationabilibus Cauſis de nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſcumque Conſtitutionibus, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum etiam motu pari, & conſiſtorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, nullatenus unquam comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo ante permiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per pro tempore exiſtentes d. Conventus per Nos, ut præfertur, erecti Priorem, & Fratres eligenda, conceſſas, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit firmiter, & inviolabiliter obſervari: ſicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam cauſarum Palatii prædicti Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata, eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet inſtantia judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Exequutorum.

§. 6. Quocirca dilectis Filiis noſtro, & dictæ Sedis Nuncio in Regnis Hiſpaniarum pro tempore commoranti, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per Apoſtolica ſcripta motu proprio ſimili mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, quando & quoties pro parte, pro tem-

pore

pore existentium Fratrum Conventus per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi, seu pro eis agentium requisiti fuerint, easdem præsentes, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter, ac inviolabiliter observari, non permittentes Priorem, & Fratres dicti Conventus per Nos ut præfertur erecti, vel pro eis agentes pro tempore existentes prædictos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas aliaque juris, & Facti remedia compescendo, invocato etiam si opus fuerit, Brachii secularis auxilio.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ clausula de jure quæsito non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii similiter Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quatenus opus sit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Civitatem, & Diœcesim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædecessorum Nostrorum prædictorum, necnon piæ mem. Innoc. PP. X. similiter Prædecessoris nostri desuper edita, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, aliisque Personis, etiam derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum, Supplectionis, Erectionis, Institutionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXIII. Confirmatur Ordinatio quædam Capituli Generalis Carthusiensis; ne Monachi ejusdem Ordinis Missarum eleemosynas in privatos usus convertant.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 11. P. 12. prohibitum fuit Monachis d. Ordinis, ne usum carnium alicui in suis Monasteriis permittant. Et hujus Const. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare posset gratiam aliquam a S. Sede sine Superiorum majorum licentia, quæ Constitut. confirmatur a Clem. XII. Const. ed. 1732. Jul. 31. P. 3.

Dat. 7. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum nonnullis abhinc annis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per se, sive per interpositas personas Missarum eleemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obstante, quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepsisset, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expresse prohibitum fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra sive palam, sive secreto sibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios usus applicarent, prout fusius continetur in eadem ordinatione, tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinatio præd. Capituli Gen. an. 1684.

§. 1. 1684. *Ordinatio pro Missis eleemosynariis. Quia experientia teste didicimus, quæ, & qualia damna Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratione quarumdam Missarum, quarum stipendia a celebrantibus in proprios, aut amicorum, vel Parentum usus convertebantur, & partim per Superiorum pusillanimitatem, partim per Subditorum astutias, qui per varias prætextuum, & rationum excogitationis id sibi quasi licitum usurpabant; Qui quidem abusus jam extirpatus esse videtur: Sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis nutrimentum, quæ proposito Carthusien. pestis merito vocari mereretur, quamcumque Domum Ordinis sub quolibet prætextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet Persona Ordinis tolerari; Declaramus quascumque rationes super hac re huc usque allegatas, aut allegandas frivolas esse, & nullas, sed meras esse corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem superseminatas: Cum personis Ordinis necessaria juxta propositi Carthusiensis tenorem utique ministrari per Statuta nostra præscribantur, & de facto ubique per Superiores sufficienter ministrentur. Et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium dispendiorum lucra, sive palam, sive secreto sibi procurent, aut recipiant, vel in proprios usus applicent, sive per se, sive per interpositas personas, sub pœnis contra inobedientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prioribus vero interdicimus, ne unquam id permittant, aut tolerent sub pœna absolutionis. Si quæ autem devotæ personæ Missas pro se celebrari postulent ad jussum Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti sui in his, sicut in aliis obedire tenentur per ordinem tabulæ, sicut consuetum est apud Nos reddantur, & stipendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sacr. Concil. Tridentini Sess. 25. Cap. 2. de Reformat., & juxt. Cap. 19. 2. part. Statutorum nostrorum, atque administrationis Superiorum subjaceant. Nec Visitatoribus Ordinariis, aut Commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare: Sed insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale dispositæ volumus in suo robore permanere -- insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale dispositæ volumus in suo robore permanere. -- Et subinde ejusmodi Ordinatio in Capitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & currenti anno confirmata fuit.*

Preces Procuratoris Gener. pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, his minime attentis præsenti abusus etiam nunc perseverent, ac proinde ut Capituli Generalis Ordinatio præinserta inviolabiliter observetur, dictus Vincentius Procurator Generalis Ordinationem hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret:

§. 3. Nos ipsius Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationi-

bus

bus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertam Capituli Generalis Ordinationem confirmatam, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, ipsamque Ordinationem sub suspensionis a Divinis, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione incurrendis, servari mandamus.

Clausulæ. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIV. Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regimine Fratrum Ordinis S. Jo. Dei.

De confirmatione Privilegiorum ejusdem Ordin. vide hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1.

Dat. 7. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura præstanda Ordini S. Joannis Dei. IN supremo Militantis Ecclesiæ solio Divina dispositione constituti, ad Sacrum S. Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Christianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos suis Hospitalibus decumbentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate, nec minore fidelium ædificatione in dies exercere non definit, mentis nostræ aciem convertentes nonnullos, quos in eodem Ordine sensim glisscere intelleximus, abusus de medio tollere, utque Regularis in eo disciplina, ubi labefactata fuerit opportunis rationibus restituatur, & ubi viget firmius perseveret, providere studemus, in eumque finem ex injuncto Nobis Divinitus Pastoralis solicitudinis munere, matura deliberatione præhabita, quæ infra sequuntur, statuenda, ordinanda, ac declaranda duximus.

Ordinationes prædictæ de libertate votorum in Congregationibus Conventualibus. §. 1. Cum itaque sicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiatibus destinatis ejusdem Ordinis habentur, Religiosis, qui jure illas ingrediendi potiuntur liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac respondere, multoties vero contingat id a pluribus ob injustum timorem eis a suis Superioribus incussum prætermitti, quibuscumque Superioribus districte, ac sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrenda prohibemus, ne eorum subditos quoquo modo impediant, aut deterreant quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel respondendum expedire censuerint libere proponere, ac respondere valeant, præsertim in iis, quæ spectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis prædictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eisdem Congregationibus palam legantur.

De Novitiorum probatione exactius perficienda. §. 2. Quo autem probatio Juvenum in ipsum Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hactenus fieri consuevit, cum per ejusdem Ordinis Constitutiones dumtaxat præcipiatur, quod sub fine anni probationis congressus a fratribus habeatur in quo Novitii mores, vitæ consuetudo, instructio in rebus Ordinis præfati ac spiritualis progressus discutiuntur, & vota demum pro illius admissione, vel dimissione conferantur mandamus, ut ejusmodi congressus, ac discussio singulis quatuor mensibus deinceps fiant, idque sub eadem pœna privationis vocis activæ, & passivæ per Priores locales illa facere negligentes similiter incurrenda, & quatenus post peractum examen Novitius uti inventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, secundo, vel tertio congressu a professione emittenda per pluralitatem suffragiorum excluſus fuerit, dicti Priores eum statim a Religione, & Novitiatu dimittant ad propria reversurum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem Novitii sic excluſi directe, vel indirecte sub simili pœna impediri, vel morari audeat ipsi Prioribus sub eadem pœna insuper injungentes, ne quovis prætextu, vel colore ullum Novitium ad annum professionis, vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensare valeat.

De recenter professis in Professoriis per annum collocandis. §. 3. Recenter autem professi per totum immediate insequentem annum collocentur in Domibus, seu Conventibus, quibus adsunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplina Magistri ad eos regendos, & instruendos specialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatus omnino servent, quo in suscepto Religionis spiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante ex quavis dispensatione, aut alio prætextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum ob aliquam eorum necessitatem, si eorum Priori, Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professorium donec annum prædictum exegerint, transferri valeant.

De muniis minime committendis Religiosis ante triennium a professione emissa. §. 4. Quamvis vero in eisdem Constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissa computan. nemini demandentur officia illa, quæ non conferuntur per canonicam electionem, sed ad libitum Priorum Conventualium, quia tamen plurimum interest, ut Religiosi illi durante dicto triennio Hospitalitatis juxta ejusdem Ordinis institutum exercenda incumbant, & assuescant, nec immatura adhuc ætate protinus muniis illis admoveantur, quæ cum libertate sæpius conjuncta sunt, eisdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuscumque sub enarrata pœna interdicimus, ne Religiosis præ-

dictis

dictis ejusmodi Officia committant, & si aliquando contingat Superiores locales aliis Religiosis ultra triennium jam professis, quibus dicta Officia conferre possint destitutos esse, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hospitalium, & Ægrotorum servitio, omnibus Religiosis indiscriminatim demandando.

§. 5. Porro omnes, & singuli Fratres Ordinis prædicti in quibuscumque Conventibus existentes exercitiis spiritualibus quotannis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis designando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia cura Ægrotorum omnibus Religiosis dicti Ordinis æque injuncta reperitur, Prioribus localibus sub pœna suspensionis ab officiis suis mandamus, ut posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibuvis vel in ordine, vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatim Religiosos sibi subjectos ad consuetas in Hospitalibus nocturnas vigilias, seu excubias faciendis cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, rejecto quocumque prætextu, eum per totam diem Hospitalium, & Ægrotorum servitio addicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet mense duobus Capitulis Constitutionum Ordinis.

§. 6. Licet autem ex laudabili ejusdem Ordinis usu in singulis Conventibus non modo regula, quam dicti Religiosi profitentur, sed etiam adjectæ illi Constitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & fructu de cætero fiat, eisdem Prioribus localibus sub simili pœna suspensionis præcipimus, ut per Religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo Capitula Constitutionum prædictarum, quo nimirum Religiosi de obligationibus sibi incumbentibus melius instruantur, ipsos vero Religiosos, exceptis quæstuatoribus, Procuratore, obsonatore e Conventibus absque Socio egredi non sinant.

De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali præscripta: & obedientia a Religiosis præstanda literis obedientialibus.

§. 7. Ad hæc autem Priori Generali ipsius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatui destinatæ subjectæ existunt, Religiosos, etiam officiales quandocumque, sive ad alterius cujuscumque Domus, sive ad ejusdem etiam Domus ordinatius regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abusum radicitus evellere cupientes, Priori locali sub pari privationis vocis activæ, & passivæ pœna, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque officia Ordinis obtinenda interdicimus, ne mutationes hujusmodi directe, vel indirecte impedire, aut in controversiam revocare sicut cæteris Religiosis sub eadem pœna, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, seu Visitatorum, aut Priorum Provincialium quoquo modo impugnare, aut alias non exequi præsumant.

De residentia Prioris localis & Provincialis, ac de Literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Sæcularium favores.

§. 8. Alium quoque abusum præcedenti non absimilem submovere volentes, quod scilicet quemadmodum fratres eo sæpe ire recusent, quo a suis Superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium sibi beneviſum commutentur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla justa de causa ductos, sed ut suo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a suis Conventibus, aut Provinciis respective abesse, pœnam privationis Officiorum, & vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendam indicimus non modo adversus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadæ spatium a suis Conventibus, vel Provinciis absque urgenti, & ad servitium suorum Conventuum, aut Provinciarum spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tum Superiores, tum subditos concedentes, aut petentes per interpositas quarumcumque personarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandum alicubi, vel aliquo evagandum.

De Religiosis qui in hujus Almæ Urbis Conventu moram ducere possunt.

§. 9. Et ne in hujus Almæ Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum substentationem insumatur, quod Ægrotorum levamini debetur, statuimus istiusmodi Fratres in eodem Conventu nusquam degere posse, aut ulli Fratri licere, exceptis Discretis Ordinis memoratum Conventum adire nisi obtenta prius in scriptis a Priore Generali ob necessitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque sub apostasiæ a Religione, aliisque ipsius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis pœnis; Ne autem Fratres prædicti a Priore Generali præfato facultatem ejusmodi favoribus extorquere adnitantur, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ necnon officiorum obrentorum, & inhabilitatis ad alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda Fratribus, qui per favores vim inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamus.

De Sæcularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro dignitatibus in d. Ordine assequendis.

§. 10. Excommunicationis vero latæ sententiæ pœna innodamus Fratres ad quarumcumque Sæcularium personarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine assequendis recurrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia, & dignitates, quæ ambiunt, seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum hujusmodi favores admiserint, eamdemque pœnam sancimus in omnes illos Fratres, qui prædictis favoribus lacessiti, seu pulsati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in singulos Electores, qui postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores prædictos procurantes, seu admittentes eligere non dubitaverint.

De præcedentia inter Dignitates obtinentes.

§. 11. Sed, & quasdam controversias super præcedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi solitus pro negotiis, & electionibus Capituli Generalis, post Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes præcedat quoscumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuscumque Conventibus pariter præcedant.

De administratione redditum singulorum Conventuum, & Hospitalium.

§. 12. Insuper ut tutiori redditum singulorum Conventuum, Hospitalium administrationi cautum sit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comestibilibus, & aliis expensis, quæ summam duorum scutorum monetæ non excedent dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, nisi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventus ipsis subjectos, seu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujusmodi faciendi licentia, ad quam petendam iidem Priores consultationem, approbationem, & subscriptionem adhibere debeant plenæ Congregationis suorum Religiosorum, qui singuli testentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditionem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda præfefert, quod si dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius distent, & occasio utilis se se offerat ad emptionem, seu venditionem prædictam deveniendi quæ per meram petendi, & præstolandi ab eis licentiam prædictam dilabi posset, tunc de consilio, & assensu Congregationis suorum Religiosorum ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis præsumpta tantum, ac tacita licentia, quibus tamen rationem confestim reddant emptionis, seu venditionis per eos

factæ subscribente cum juramento eadem Congregatione Religiosorum non modo, quod utiliter, ac de ipsorum consilio, & assensu facta fuerit, ut præfertur, verum etiam quo expressa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peti, & obtineri nequaquam potuerit, nec occasio proficua, quæ raptim Prioribus localibus occurrat amitteretur; Priores autem Conventuum, etiamsi immediate Priori Generali subsint, hanc licentiam nonnisi a suis Prioribus Provincialibus modo prædicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum servent, quotiescumque aliquid in beneficium Conventuum, seu Hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat facere meditantur, qui vero præmissa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & passiva careant.

De Conservatione supellectilium eorumdem; deque Fratrum habitu.

§. 13. Conservationi quoque supellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hospitalium intendentes, tam Superioribus, quam eorum subditis prohibemus, ne quæcumque supellectilia hujusmodi extraneis commodent, idque sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ quoad subditos, si id fecerint absque expressa Superiorum suorum licentia, qui sciant vetitam sibi a nobis esse in hac licentia concedenda inconsultam, nimiamve facilitatem, strictæque omnibus injungimus observantiam Constitutionum ejusdem Ordinis quantum ad humilem, simplicemque habitum in d. Ordine deferri solitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus sit pœna privationis, & inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos coercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non se protinus emendaverint, adversus quos Superiores ad alias etiam pœnas, quatenus opus sit procedere possint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus; necnon negotiis in Congregationibus resolutis minime evulgandis.

§. 14. Cumque experientia ipsa compertum sit, oblocutiones in Superiores rerum in Ordine contingentium extra Claustra delationes, seu evulgationes, necnon negotiorum in Congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias, ac pernicioſas esse nedum quia recto gubernio plurimum officiunt, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori non parum detrahunt, privationem vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendam indicimus in eos qui apud Seculares præsertim aliquem ex enarratis excessibus admiserint, qui si sufficientia adversus eos de præmissis indicia habeantur, etiam in carcerem detrudi, & quatenus de eis, eorumve aliquo convicti fuerint, extra Provinciam suæ professionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recursis.

§. 15. Demum cum non raro eveniat, Religiosos, & Superiorum suorum Judicium effugiant, melioremque prætensionum suarum successum experiantur, apud alios, nec eorum meritorum, quinimo sæpe nec legum, & consuetudinum Ordinis prædicti gnaros per appellationes, seu recursus ita inordinate agere, ut eosdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad subditos suos, imo, & Ordinem ipsum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes suas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipsum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apostolicam dispositum reperitur exacte observari præcipimus, quod nimirum appellationes, & recursus præfati primum intra Ordinem ipsum gradatim fiant, ut etiam extra eumdem Ordinem deferri possint; si quis non rite impensam sibi existimet a Superioribus Ordinis Justitiam.

Clausulæ.

§. 16. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, illiusque Provinciarum, Conventuum Hospitalium, Domorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciis, Conventibus, Hospitalibus, Domibus, ac illorum Superioribus, Prioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 18. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXV.

Declaratur Superiores Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi literas Dimissorias subditis suis.

Alexandri VIII. Const. ed. 1690. Dec. 5. P. 1. sit facultas Presbyteris dictæ Congregationis absolvendi a casibus reservatis, e Clem. XI. Const. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Const. ed. 1727. Jul. 15. P. 4. agitur de jure assistentium ejusdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Sept. 1725. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Referturorigo moris concedendi Lite-

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis, quod

Supe-

ras dimissoriales prædictas.

Superiores pro tempore existentes ejusdem Congregationis in vim Constitutionum Apostolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione, exceptis pertinentibus ad Missiones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimissorias concesserunt suis subditis, qui post emissa solita vota tam in hac Alma Urbe Nostra, quam in aliis Locis, ubi Domus dictæ Congregationis erectæ, & fundatæ sunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

Qui postea confirmatur.

§. 1. Verum quia cum anno 1657., tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ginnettus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Prædecessoris in eadem Urbe in spiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato ejusdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua proposito dubio in forma, scripturisque tunc exhibitis, ad eorumdem Missionariorum favorem capta fuit resolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimissorias hujusmodi firmata, & hactenus confirmata fuit.

Causæ, & preces pro d. Declaratione obtinenda.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli transmontani Episcopi, quibus vel non bene resolutio prædicta innotescit, vel tametsi ab oraculo Pontificio per organum tunc existentis Brevium Secretorum a secretis, nonnullis Literis in forma Brevis desuper expeditis, per quas Clerici memoratæ Congregationis extra tempora a jure statuta ad dictos Sacros Ordines promoveri possent confirmata, nullius efficaciæ penes ipsos existat, nihilominus prædictam facultatem admittere recusent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cætero hac in re quascumque difficultates, de opportuna in præmissis declaratione a Nobis provideri summopere desideret.

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati facultatem Superioribus prædictæ Congregationis Missionis, concedendi Literas Dimissorias suis subditis ubicumque existentibus, prout illis competisse resolutum fuit, ut præfertur, adhuc de præsenti competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Declaratio prædicta.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipitur, ut fides habeatur transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceditur Priori Generali Carthusiæ Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthusia; & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ visitandi. LXXVI.

Innoc. XII. Const. ed. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit statutum eidem Priori a suo Ordine injunctum, non egrediendi a sua Carthusia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Sept. 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthusiæ de Urbe, & Procurator Generalis Ordinis Carthusien. in Romana Curia tam suo, quam dilecti pariter Filii Antonii de Mogesond Prioris Majoris Carthusiæ Gratianopolitan. Diœcesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte *Cap.* 24. §. 5. confirmatum expresse cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthusiæ majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthusiæ majoris hujusmodi egredi valeant.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§. 1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, attenta ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & Sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitæ suæ spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis prædicti de præsenti mitigari posset, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusia majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio prædicti Indulti.

§. 2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis prædictæ Carthusiæ Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusia Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Galliæ dumtaxat consistentia tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorumdem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, &

fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVI. Septemb. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVII. Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in posterum offerantur.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LIcet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, proprius tamen Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ cura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo providemus.

Refertur consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas de dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari cœpit, tum per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signata tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta octo nunc Urbis prædictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus, & ampliatus reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Cameræ Capitulinæ redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendant; & sicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfatæ Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores prædictos institutum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Cameræ proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus vetitum fuit, ne expensæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Ecclesiarum prædictarum porrectis annui nequiverit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Nos considerantes ultra quadraginta Ecclesias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ hanc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hactenus factum est, absque ulla mutatione, aut variatione per Senatorum, ac Conservatores prædictos offerantur, & dispensentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabritio Episcopo Portuen, & S. Ruffinæ S. R. E. Cardinale Paulutio nuncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conficiatur, in qua istæ viginti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ prædictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conficienda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero viginti Ecclesiarum prædictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis trienniis Calices, & Cerei prædicti distribuantur, ita nimirum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subsequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, sicut præmittitur, potiri debent, ac postmodum anno 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursus prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsisque Conservatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniet.

Statutum præd. Motu proprio emanatum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis,

Chiro-

Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVIII. Unitur Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ in dicta Congregat. Neapolitana, & Const. ed. 1728. Jun. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ILlius, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia proferre jugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sæpius Nobis cum animo reputaremus, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot abhinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existenti uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum susciperet incrementum, & inter ipsarum Congregationum professores, charitatis, aliarumque virtutum studia, magis magisque in dies florerent, & vigerent; Ac proinde ubi primum Apostolatus apicem conscendimus, hanc unionem, quam etiam Reipublicæ Christianæ proficuam fore, non immerito speramus, promovendum duximus.

Unio præd. Congregationis cum ejusdem Provinciarum divisione.

§. 2. Hinc est, quod Nos ex Pastoralis Officii nostri debito, earumden Congregationum (quarum etiam expressus ad id accessit consensus) felici statui, & commodis salubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis consistentem, alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in præfata Civitate Avenionensi institutæ, harum serie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ex nunc, & in posterum unica sit, ac esse censeatur Congregatio, quæ Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ Avenionensis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Constitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionensi institutæ a Sede Apostolica approbatas, exacte observet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionensi, Tolosana, & Parisiensi constituatur, ipsique Provinciæ Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevaniæ, subsint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, & Sertæ, necnon Sospitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudiæ, seu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionensi in perpetuum dismembramus, ac illa, & si quæ alia citra Montes quandocumque erigentur, dictæ Provinciæ Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Castris, Villis, & Locis universi Status nostri Avenionensis, & Comitatus Venaysini, ac Regni Galliarum, seu alibi ultra Montes erecta, seu erigenda, præfatis Provinciis Avenionensi, Tolosanæ, & Parisiensi respective subjaceant.

Statuuntur nonnulla pro recto, & utili ejusdem regimine.

§. 3. Quoniam vero Præpositus Generalis dictæ Congregationis Avenionensis, in Civitate Avenionensi, vel Parisiensi, ut plurimum residebit, in Capitulo Generali semper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejusdem Provinciæ Romanæ, qui vocem activam, & passivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia instituendi, aliaque pro bono dictæ Provinciæ regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto Præposito Generali facultates attribuantur, statuentes quod Provincialia quolibet triennio, Mense Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de sexennio in sexennium, Mense Majo, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpositum Generalem pro tempore existentem discrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem sumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar esse noscitur, dilectos Filios Cajetanum Cioffum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpositus Generalis existebat, in Vicarium Generalem dictæ Provinciæ Romanæ, ac Dominicum Boriglionum modernum supradicti Collegii Sospitelli Rectorem in Assistentem Generalem ipsius Congregationis Avenionensis, usque ad Mensem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debebit, necnon Joannem Massieram, qui munere Procuratoris Generalis præfatæ Congregationis in Civitate Avenionensi institutæ hactenus functus fuit, in Superiorem Provincialem ejusdem Provinciæ Romanæ usque ad Mensem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc constituimus, ac deputamus, ipsisque Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujusmodi Successoribus, duplex votum, seu suffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expensas pro Discretis ad hujusmodi Capitula mittendis facere possit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum suffragium ferent; ac dicto Dominico similiter votum in proxime futuro Capitulo generali, ad instar aliorum d. Congregationis Avenionensis Assistentium Generalium competat; mandamus quoque eisdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipsi, & altero eorum deficiente, vel impediro, alius Clericus Secula-

ris ejusdem Provinciæ Romanæ, per superstites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum subrogandus, ac duo Consiliarii de dicta Provincia per eos assumendi, infra biennium insimul conveniant, & per secreta suffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictæ Provinciæ Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt usque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., sicut præmittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Sospitelli, & Hipporegiæ propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciæ Collegiis distantiam accedere minime teneantur, sed sua suffragia alicui ex eis, qui præfato Capitulo Provinciali intervenient, aut etiam si ita eis videbitur pro tempore existenti Vicario Generali committere ipsis licebit.

Nonnulla privilegia eidem confirmantur, & conceduntur.

§. 4. Porro eidem Congregationi per præsentem unionem ex duabus in unam coalescenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus præeminentiis, prærogativis, honoribus, & favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus, & Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque concessis, quæ quatenus opus sit per præsentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Institutum exercere, sacras Missiones peragere, Congregationes, Scholas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac disciplinis, præsertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam instruere, de Ordinariorum licentia Christifidelium confessiones excipere, aliaque Ecclesiæ Sacramenta administrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novasque Ecclesias, ubi requisiti, ac recepti fuerint, extruere, instituere, & in eorum Ecclesiis, quas de præsenti habent, ac inposterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera sepelire, & funera celebrare, sine tamen Jurium Parochialium præjudicio libere, & licite possint, & valeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium concedimus & indulgemus. Præterea in eorumdem Clericorum Secularium Domibus, & Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, seu interiores Capellas tam ad eorum, quam Domesticorum, Convictorum, Scholarium, aliarumque personarum, etiam ad Congregationes, & Conferentias spirituales convenientium usum erigendi inibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta eisdem Clericis, Domesticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque personis præfatis administrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentias hujusmodi convenientes communione Paschali; necnon Clericis prædictis ubicumque ejusdem Congregationis Collegia de præsenti instituta reperiuntur, & deinceps instituentur, etiam absque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæstuandi, dummodo a suis Præposito, vel Vicario Generali, seu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus respective ad id missi, seu destinati fuerint, ipsisque Præposito, & Vicario Generalibus, Superioribus, Provincialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum, Clericorum, & aliarum personarum prædictæ Congregationis, Domesticorum quoque familiarium, & inservientium, ac Convictorum, Scholarium, & in eisdem Domibus, vel Collegiis commorantium confessiones deputandi, cum facultate eos etiam a censuris Ecclesiasticis occultis tamen, & Romano Pontifici, aut Sedi Apostolicæ minime reservatis in foro conscientiæ tantum absolvendi; atque eisdem Præposito, Vicario, Generalibus, Superioribus, Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, seu Domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quæcumque vasa, vestimenta, paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, aliaque ad Divinum cultum pro servitio Ecclesiarum ejusdem Congregationis dumtaxat necessaria, & pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus Sacra unctio adhibenda erit, benedicendi simplicibusque Clericis, quos Sacrariis Ecclesiarum, Oratoriorum, seu Capellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vasa sacra absque ullo conscientiæ scrupulo contractandi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Indulgentiæ peculiares in eisdem Ecclesiis conceduntur, aliæque Clericis præd. Congregationis tribuuntur.

§. 5. Adhuc volentes Ecclesias dictæ Congregationis nunc erectas, ac inposterum erigendas speciali dono illustrare, quod quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Congregationis, seu alius secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus alicujus ex dictis Ecclesiis celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, itaut Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque meritis sibi suffragari, a Purgatorii pœnis liberetur; ac tam ipsis Clericis Secularibus, aliisque dictæ Congregationis personis, quam universis Christifidelibus vere pœniten., & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex prædictis Ecclesiis die festo illius Sancti Titularis, sive Patroni a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictisque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore existentibus similiter pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Ecclesiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota sua renovare consueverunt, ut præfertur oraverint, pariter plenariam. Insuper eisdem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Missiones per aliquot dierum spatium peregerint necnon Christifidelibus, qui dictis exercitiis spiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Missionarii accesserint, & interea vere quoque pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & sicut præmittitur, oraverint, similiter plenariam una vice dumtaxat durante tempore exercitiorum, & uniuscujusque Missionis hujusmodi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; ipsisque Clericis in actu Missionum vota quæcumque simplicia castitatis, ingressus Religionis, visitationis sepulchri Dominici, Liminum Apostolorum, ac Sancti Jacobi Compostellæ exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Missionis Christifidelibus, ad quos accesserint nostram, & Apostolicam benedictionem impertiendi potestatem tribuimus, & facultatem præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo, Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, præeminentiæ, superioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, seu alias speciali, & individua mentione, & expressione

digni sint, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, & sufficienter, aut nullo modo justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis justa, juridica, pia, & privilegiata causa, occasione, colore, ingenio, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu Jus, vel interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, alioque quovis quantumlibet magno, formali, substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessarioque, & specificam expressionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas, & illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Concessionum, & Indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, & alias quomodocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac fel. record. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumque Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, personis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, expressis, reservatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Publicatur Concilium Romanum. LXXIX.

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Constit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Const. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogata fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejusdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Oct. 1725. An. 2.

Venerabilibus Fratribus, Dilectisque filiis, Archiepiscopis, Episcopis, & Abbatibus, cæterisque, qui Concilio nostro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Concilium Romanum prodiisse significatur.

§. 1. QUatuor cum supra centum Romani Nostri Concilii Decreta sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter solemnes Sessiones, mensibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis cum vestrum omnium conventu, celebratas unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens sanctionum, & Constitutionum quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe nostra solicite imprimenda curaverimus; illamet tandem post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque eudendis insumtos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiisse, significamus.

Præscribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§. 2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tempora præstituuntur, quandonam scilicet

eos, ad quos pertinent, obligare cœperint, dubitationem ſuboriri contingat, omnes, & ſinguli præſentium vigore, volumus a die inferius ſignanda, Decretis ipſis Concilii, univerſiſque aliis Sanctionibus, & Conſtitutionibus ibidem relatis, obligari cœpiſſe ſciant, prout eos obligatos eſſe, denunciamus.

§. 3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, noſtras has literas de More in Almæ ejuſdem noſtræ Urbis locis ſolitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuſpiam excuſationem, quod ea ignoraverit, ullatenùs non admitti, auctoritate Apoſtolica, ſtatuimus, ac declaramus; quibuſcumque in contrarium non obſtantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die XXV. Octobris MDCCXXV. Pontificatus noſtri anno Secundo.

LXXX. Præſcribitur Archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor ſubſidia Dotalia Puellis Neophytis Conſervatorii Catechumenorum, quotannis præſtent.

Dat. 8. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur Puellis prædicti tenue Dotis ſubſidium eſſe.

NUper pro parte dilectorum filiorum Deputatorum Domus piæ Catechumenorum juxta Eccleſiam B. M. ad Montes nuncupat. de Urbe poſitæ Nobis expoſitum fuit, quod cum Puellis, ſeu mulieribus Neophytis in Conſervatorio Catechumenorum degentibus nullum aliud Dotis ſubſidium, quo in Domino, vel in Seculo nubere valeant, quam viginti quinque ſcutorum monetæ, quod ab ipſis Exponentibus illis aſſignari ſolet, ac eleemoſyna aliorum ſeptuaginta circiter ſcutorum paris monetæ per Nos, ac Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes eiſdem elargiri conſueta ſuppetat, dictæque Neophytæ, utpote de Gentilitatis, & Infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod eſt Chriſtus, cognitionem noviter converſæ, longe difficilius opportunas nuptias, ſeu Matrimonium contrahendi occaſiones, quam aliæ Mulieres in Sanctæ Matris Eccleſiæ gremio ortæ, ſicut experientia ipſa compertum eſt, inveniant, ac proinde eas in Conſervatorio præfato cum ingenti diſpendio, ac incommodo diu retinere, & alere oporteat, itaut occupatis per eas omnibus dicti Conſervatorii Manſionibus, locum inibi, quo novæ Catechumenæ illud ingredi volentes recipiantur quandoque deeſſe contingat; Multum vero levamenti eidem Conſervatorio proveniret, ſi quatuor Dotes, ſeu ſubſidia dotalia ex illis, quæ ab Archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in Eccleſia ejuſdem S. M. ſuper Minervam de Urbe præfata canonice inſtituta diſtribui ſolent, Neophytis prædictis annis ſingulis præſtarentur, quemadmodum Puellis plurium aliorum Conſervatoriorum de eadem Urbe ex diverſorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Indultis, ſeu Conceſſionibus quotannis præſtari conſueverunt. Inde enim fieret, ut dictæ Neophytæ hujuſmodi ſubſidiis adjutæ in Religionem, vel Matrimonium facilius collocarentur, atque Conſervatorium prædictum gravi onere, & impenſa liberaretur, & novæ Catechumenæ earum loco in idem Conſervatorium commode recipi valerent.

Necnon Conſervatorium præfatum ob longiorem earum detentionem gravi onere premi.

Preces Deputatorum ejuſdem Conſervatorii.

§. 1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Dilectis filiis modernis, & pro tempore exiſtentibus Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris quocumque nomine nuncupatis dictæ Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res ſpectat, & pro tempore ſpectabit auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, & mandamus, ut ipſi quatuor ſubſidia dotalia quadraginta ſcutorum monetæ prædictæ pro quolibet ex illis, quæ per eamdem Archiconfraternitatem pauperibus puellis diſpenſantur, una cum pretio veſtis eis dari ſolitæ, totidem Neophytis Conſervatorii Catechumenarum prædictarum in Cauſam earum Matrimonii, vel Monachatus ſingulis annis realiter, & cum effectu præſtent, & aſſignent, ſeu præſtari, & aſſignari curent, ita tamen, ut ſi unquam propter conſiderabilem ejuſdem Archiconfraternitatis redditum diminutionem cætera ſubſidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis puellis diſtribuere ſolet, diminui contigerit, pari modo prædicta quatuor ſubſidia, ſalvo tamen earum numero præfato, diminui debeant.

Præceptum præd. Archiconfraternitati Annunciationis.

§. 2. Quatuor autem ſubſidiorum dotalium hujuſmodi præſtatio, & aſſignatio ita fieri debeat, ut totidem Neophytæ Conſervatorii præfati nullatenus a memoratis ejuſdem Archiconfraternitatis Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris viſitentur, eligantur, ſeu nominentur, ſed illarum electio, ſeu nominatio, ac omnimoda de quatuor ſubſidiis dotalibus hujuſmodi diſponendi facultas ad dilectum filium noſtrum Petrum Marcellinum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Corradinum nuncupatum Prodatarium noſtrum Modernum, ac pro tempore exiſtentem ejuſdem S. R. E. Cardinalem dicti Conſervatorii Protectorem, cujus erit eas Neophytas eligere, ſeu nominare, quas vitæ, ac morum honeſtate, ætate, aliave ratione cæteris antecellere in Domino cenſuerit, penitus pertineat; Ubi vero a Cardinale Protectore prædicto electio, ſeu nominatio, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ ſubſidiorum hujuſmodi promiſſoriæ, quæ ſane liberæ prorſus, & abſque ullo vinculo, aut conditione juxta modum a memorato Cardinale Protectore præſcribendum faciendæ erunt una cum pretio veſtis, ſicut præmittitur, dari ſolitæ, dicto Cardinali Protectori conſignari debeant penes eum, ſeu alios de ejus mandato aſſervandæ, donec, & quouſque iiſdem Neophytis ſic electis, ſeu nominatis, cum nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxta earum vocationem collocari contigerit, traduntur, ita ſcilicet, ut ſi quæ ex illis, quæ ſic electæ, ſeu nominatæ fuerint, bonum ſui ſpecimen præbere non perrexerint, qua in re memorati Cardinalis Protectoris judicio ſtandum erit, illæ a commodo, & beneficio eorumdem ſubſidiorum dotalium ſibi aſſignatorum cadant, nec illa, ſeu illorum cedulas petere, conſequi, & obtinere valeant, ſed ſubſidia illis aſſignata, ſeu illorum cedulæ hujuſmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Neophytarum, quibus aſſignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum reſpective ſecutam, ſive ob aliam rationem effectum ſuum ſortita non fuerint, aliis Neophytis ejuſdem Conſervatorii per dictum Cardinalem Protectorem nunc, & pro tempore exiſtentem pariformiter eligendis, ſeu nominandis aſſignantur, nec iſta in eorum numero, quæ Neophytis prædictis, ſicut præmittitur, quotannis aſſignari debent, ullatenus computari, ſed

Conceditur Card. Corradino Protectori facultas diſponendi de quatuor ſubſidiis dotalibus hujuſmodi.

novæ

novæ cedulæ illorum promissoriæ a supradictis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris ad favorem aliarum Neophytarum per Cardinalem Protectorem prædictum, ut præfertur subrogandarum, seu nominandarum fieri, eidemque Cardinali Protectori modo, & forma supradictis consignari debeant.

Conceditur Puellis præd. ne teneantur interesse publicis functionibus fieri solitis hac de causa.

§. 3. Cæterum quæcumque Conservatorii hujusmodi Neophytæ, quæ ad subsidia dotalia prædicta sicut præmittitur admissæ, seu nominatæ fuerint, processionibus, aliisque publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, aut illorum occasione fieri solitis interesse minime teneantur, sed intra idem Conservatorium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, aliave pia opera, sive a dictæ Archiconfraternitatis Statutis, sive a quorumvis Testatorum, & piorum Largitorum dispositionibus injuncta adimplere possint, & debeant.

Quædam aliæ ordinationes.

§. 4. Eisdem vero Neophytis statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi attestatione a duobus ex Deputatis Domus piæ prædictæ subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti consuetam expresse emiserint, subsidia dotalia eis, ut præfertur, assignata libere, prompte, nullaque interposita mora, & absque ulla cautione persolvantur; singulas demum Neophytas præfatas ad plura, quam duo ex quatuor subsidiis dotalibus supradictis per memoratum Cardinalem Protectorem nequaquam admitti, seu nominari posse harum serie statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Neophytis Conservatorii prædicti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testamentorum, & piorum Largitorum, & ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Archiconfraternitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXI. Confirmatur Constitutio Clementis IX. super facultate novas erigendi Domos Carmelitis Discalceatis concessa.

Hujusmodi Constitutio ed. fuit 1668. Oct. 6. P. 2. & hic refertur una cum aliis Pauli V., & Gregorii XV.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 9. Jan. 1726. An. 2.

ALias emanarunt a felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet.

Constitutio Clem. IX. confirmans Constitution. Pauli V. & Greg. XV., quibus præd. facultas dd. Fratribus concessa fuit.

§. 1. *Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam.* Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus Divina dispositione præsidentes illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad Divini cultus, ac Religionis piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanasse noscuntur, ut firma semper atque stabilita persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocinio libenter constabilimus. Dudum siquidem postquam fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor noster Superioribus Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ipsisque Fratribus Discalceatis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium, requisito consensu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica concesserat: rec. me. Gregorius PP. XV. etiam Prædecessor noster eisdem Superioribus, & Religiosis, ut ubicumque locorum, quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria præfata, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina essent quam in Privilegiis Ordinibus Mendicantibus hujusmodi concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accederet assensus fundare, & erigere possent dicta auctoritate concessit, & alias, prout uberius continetur in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet:

Constit. Gregor. XV. alteram Pauli V. referens.

§. 2. *Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis videlicet -- *Paulus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad Ecclesiæ Militantis, cujus regimini, licet immeriti, Divina disponente Clementia præsidemus amplitudinem, nihil magis necessarium, quam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus. Cum igitur sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus dilecti filii Religiosi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Carmelitæ Discalceati nuncupati tam in Hispaniarum Regnis, quam in Italiæ, & novi Orbis, aliisque Mundi partibus pergant assidue Deo, & Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectum exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem, & contemplationem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo, & Doctrina, solicite procurantes: cumque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint: Nos ad ea, quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea quæ illis in hoc impedimentum aliquod adferre dignoscuntur removenda, merito propensiores fumus.

A præd. Pauli o V. antedicta facultas conceditur.

§. 3. Quare Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta Literarum fel. rec. Clem. PP. VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis: sub dat. 13. Novembris anni Dom. 1600. Pontificatus sui anno Nono expeditarum formam, & tenorem, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, Do-

mos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Non obstantibus ejusdem Clementis Prædecessoris, quæ incipit -- *Quoniam ad institutam* sub datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno XII. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboris Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumtis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1605. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 4. Cum autem sicut Fratres Discalceati prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium professores, sub prætextu nimiæ vicinitatis, & ex eo, quod per præinsertas literas certis Privilegiis eisdem Ordinibus a fel. rec. Clemente IV., & Julio II., & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, quibus caveatur, ne aliæ Domus Regulares, seu Monasteria Regularibus eorumdem Fratrum Mendicantium Domibus infra certum cannarum spatium vicina fundari, & erigi possint sufficienter derogatum non fuit, eosdem Fratres Discalceatos in eorum novarum Domorum Regularium fundationibus, & erectionibus interdum impedire prætendant, & propterea iidem Fratres Discalceati sibi desuper per Nos, ut infra opportune provideri summopere desiderent: Nos Fratres Discalceatos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon literas Pauli Prædecessoris hujusmodi quatenus opus sit approbantes, & confirmantes, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta literas Clementis Prædecessoris hujusmodi Domos, & Monasteria prædicta, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium hujusmodi magis vicina sint, quam in privilegiis illis, ut præfertur concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accedat assensus, ac servata alias literarum prædictarum forma fundare, & erigere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præfatas, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis, Sixti, & Julii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, & Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis per præfatos, & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi eisdem Fratribus Mendicantibus concessis, ut præfertur, necnon omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Visitatione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum d. Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod fidelium pietas erga Religionem eorumdem Fratrum Discalceatorum in dies crescat, & in multis locis, præsertim Regnorum Hispaniæ, novas Domos, & Monasteria Fratrum hujusmodi erigi, & fundari desideretur; Verum non desint, qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis super hujusmodi fundatione eisdem Fratribus per literas præinsertas concessis, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Joannem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Moderni Marchionis de Astorga pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli & Gregorii Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, earum dem

A Greg. XV. denuo eadem licentia indulgetur.

A præd. Clemente IX. relatæ Constit. approbantur.

Clausulæ.

rumdem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Preces Prioris generalis pro nova confirmatione.

§. 7. Cum autem sicut dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & Domorum Ordinis prædicti fundationibus, ac erectionibus, quas Christifideles pro sua in eorum Religionem devotione in diversis Mundi partibus, ac præcipue Hispaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eosdem Fratres ab aliis præsertim Ordinum Mendicantium præfatorum, ac Minorum S. Francisci Regularibus non habita privilegiorum sibi super hujusmodi fundationibus, sicut præmittitur concessorum ea, qua par est ratione, impediri, molestari, & perturbari, ac propterea dictus Michael quo præmissa firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret: Nos ejusdem Michaelis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super concessione, & confirmatione respective enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quascumque personas, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis, & qualitatis existant, exacte observari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis IX. aliorumque Romanor. Pontificum.

Clausulæ.

§. 8. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus, omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis IX. aliorumque Prædecessorum prædictorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus quoque, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regular. super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S. Gabrielis Ordinis Minorum Discalc. in Hispania. LXXXII.

Simile Decretum pro Provincia S. Pauli Apostoli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum confirmatum fuit alia hujus Const. ed. 1724. Jun. 20. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Jan. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

NUper pro parte dilectorum fratrum Provinciæ S. Gabrielis Ordinis S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Hispania Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositio, quod ipsa Provincia animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens sibi unum ex suis Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Missionarii Apostolicis Missionibus unice dediti sint, cujusque Guardianus, ac alii Fratres, ac pariter ipsum Seminarium strictissimis ipsius Provinciæ Constitutionibus gubernentur, ac Ministro, & Definitorio Provinciali immediate subditi sint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, necnon Novitiorum receptio competat, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observatur, non autem immediate Prælato Generali subjiciantur, quemadmodum in quibusdam fel. rec. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponitur; prohibendo simul expresse, quod dummodo in dicta Provincia Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum sit, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnus transire possit titulo Missionum, ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque gaudent alia Missionariorum etiam regularis observantiæ Seminaria, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Superioris Generalis auctoritate, ac Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet, excepta tamen immediata subjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ ut supradictum est, spectare debeat ad Ministrum, & Definitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die 20. Augusti 1723. ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ S. Pauli ejusdem Ordinis Discalceatorum indultum, & subinde per quasdam nostras Literas desuper pariter in simili forma Brevis die 20. Junii 1724. expeditas confirmatum fuerat, emanavit a prædictæ Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis, quo conceditur facultas erigendi Seminarium Missionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ.

§. 1. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Eminentissimi Corsini Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Discalceatorum, & Recollectorum, referente Eminentissimo Belluga, benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis ad fundationem prædicti Collegii, seu Seminarii Missionariorum in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ sibi, & Definitorio Provinciali benevisо, juxta formam, prærogativas, privilegia,*

& onera contenta in præcitatis Brevibus San. Me. Innocentii XI. pro ſuo arbitrio, & conſcientia, ſervatis ſervandis, deveniat, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, ac receptione Novitiorum exceptis, quæ reſervatæ inteligantur eidem Provinciali modo ſupra deſcripto, & cum expreſſa etiam conditione, ut Religioſi iſtiuſmodi Provinciæ de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ tranſire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religioſos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime poſſint, & valeant, firmis cæteroquin integris, & illæſis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & Superioritatibus, debitis, & competentibus Patri Miniſtro Generali Ordinis: Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus. Romæ 7. Decembris 1725. F. Card. Paulutius -- P. A. Archiepiſcop. Lariſſæ Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis Diſcalceatorum.

§. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Sancti Didaci in Bethica Pater, ac Diſcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Sancti Franciſci in Romana Curia Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret:

§. 3. Nos ipſius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit primodictæ Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XVI. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Conceduntur Indulgentiæ etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Roſario, & SS. Nominis Jeſu. LXXXIII.

Similes Indulgentiæ conceſſæ fuerunt a Clem. XI. Confraternitati Conceptionis B. M. V. in Eccleſiis Fratrum de Mercede Civitatis Mexicanæ, Conſt. ed. 1703. Jun. 23. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 19. Jan. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Ad ea, per quæ Animarum Chriſtifidelium ſalus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Chriſtifidelium devotionem, ut ſpiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœleſtium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

Conceſſio variarum Indulgentiarum orationi mentali vacantibus.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum, ac Tertiariis de militia Chriſti, ſeu de pœnitentia nuncupatis, & aliis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ Virginis de Roſario, & Sanctiſſimi Nominis Jeſu, tam hactenus in Eccleſiis ejuſdem Ordinis Canonice erectarum, quam in poſterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos ſeptem annos de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus; iis vero, qui devotioni hujuſmodi per duos quadrantes continuatos, vel ſaltem per quadrantem horæ ſingulis diebus, & per totum menſem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confeſſi, Sanctiſſ. Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſemel quolibet menſe omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam per modum ſuffragii Animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare poſſint, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium miſericorditer in Domino concedimus. Inſuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Conſtitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & conſequi poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore præſentium indulgemus.

Clauſulæ.

§. 2. In contrarium facientes, non obſtantibus quibuſcumque, præſentibus ad ſeptennium tantum valituris. Volumus autem, quod ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint, quodque præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXXIV. Erigitur nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus Discalceatis SSmæ Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hispaniarum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 9. P. 2. declaratus fuit Ordo B. M. V. de Mercede Redemtionis Captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. ADmonet Nos susceptí cura regiminis universalis Ecclesiæ, ut paternam Christifidelium, qui de fluctibus Seculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam gerentes felici illorum regimini, prosperisque in via Domini progressibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Causæ Erectionis Provinciæ. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum SSmæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quod cum prædictus Ordo per Regnum Poloniæ, & Magnum Ducatum Lituaniæ feliciter benedicente Domino propagatus reperiatur, itaut in dictis Regno, & Magno Ducatu, & in eorum præcipuis Civitatibus plures Conventus, in quibus regularis observantia viget, & Institutum Redemtionis Captivorum cum magna Populorum ædificatione mirifice floret, numerentur, ipse Michael Procurator Generalis ex omnibus Conventibus intra ditionem ejusdem Regni Poloniæ existentibus unam Provinciam, pro cujus gubernio in proximo generali Capitulo juxta regulam, & Constitutiones dicti Ordinis unus Minister Provincialis eligatur, qui eadem Jurisdictione, prærogativis, & privilegiis potiri debeat, quibus de jure, & consuetudine cæteri aliarum Provinciarum ministri Provinciales gaudent, summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gener. §. 2. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Auditoris Venerabilis fratris Vincentii Archiepiscopi Trapezuntin. nostri, & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium nostrum Augustinum Poloniæ Regem Illustrem Nuncii super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt, & narrata attenderunt, consilio, prædictam Provinciam ex octo formalibus Conventibus compositam sub titulo Sancti Joachim B. M. Virginis Genitoris auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Erectio præd. Provinciæ & Cœnobiis compositæ sub tit. S. Joachim.

Clausulæ. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis Trinitariorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXV. Extenditur in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis Ordinis Prædicatorum die Festo Omnium Sanctorum.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Jan. 13. P. 13. concessa fuit Indulgentia Plen. perp. pro Ecclesiis ejusdem Ord. in Festo S. Pii V. Et hujus Const. ed. 1726. Febr. 6. P. 2. Conceditur Indulgentia Plen. perp. pro septem Feriis sextis præcedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii.

Dat. 24. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Ad perpetuam rei memoriam.

A Clem. XI. Indulgen. præd. eisdem in decennium concessa fuit. §. 1. ALias fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster supplicationibus quondam Antonini Clo he, dum vixit Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Sancti Dominici ubique locorum existentibus, die nona Novembris, qua solemnitas, seu commemoratio omnium dicti Ordinis Sanctorum ex Indulto Sedis Apostolicæ celebrari solet, a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Decembris 1716. expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluit uberius continetur.

Extensio in perpet. præd. Indulg. §. 2. Nunc autem Nos dum Cardinalatus honore fungebamur, memores, Indulgentiam hujusmodi pro prima vice a fel. me. Clem. PP. XI. Prædecessore pariter Nostro, tunc ad 25. annos pro omnibus Ecclesiis supradictis obtinuisse; precibus dilecti filii Thomæ Ripoll Magistri Generalis Ordinis prædicti nobis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, concessionem ab eodem Clemente XI. ipsaque literas, servata tamen cæteroqui illarum forma, & dispositione, in perpetuum auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus, & decernimus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

§. 3. Volumus etiam, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis

manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Darum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVI. Mandatur, servari Constitutiones Apostolicas in favorem Canonicorum Regularium S. Antonii Abbatis editas.

Hujusmodi Constitutiones hic referuntur.

Dat. 3. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apostolicæ Dignitatis apicem, meritis licet imparibus, Divina dispositione evecti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Ordinum Regularium quorumcumque pie, provideque emanasse dicuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis patrocinio cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini habitus S. Antonii Abbatis nuncupat. ac etiam Felix Soler illorum Præceptor Generalis, necnon Commendatores, & Superiores Domorum omnium, & Hospitalium dicti Ordinis, ac Præceptores in Regnis Navarræ, Aragoniæ, Cataloniæ, Valentiæ, Majoricæ, Minoricæ existentes, quod ad magis confovenda pietatis opera, eorum Ordini a prædictis Romanis Pontificibus nempe Bonifacio VIII., Clemente V., Innocentio VI., Gregorio XI., Joanne XXII., Martino V., Eugenio IV., Calisto III., Sixto IV., Innocentio VIII., Leone X., Clemente VII. Paulo III., Gregorio XIII., & Clemente VIII. in eorum Constitutionibus quamplurima Indulta, & Privilegia concessa.

Preces eorundem Canonicorum.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat iidem exponentes, ne eædem Constitutiones, & Privilegia in posterum ullam exceptionem pati possint, pro majori robore, & observantia, & ad consulendum perpetuæ quieti, & tranquillitati Ordinis prædicti omnium eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Constitutionum ad favorem dicti Ordinis Sancti Antonii Abbatis emanatarum, ut præfertur, ac singulorum Privilegiorum in illis contentorum, & præsertim illius Clementis PP. VII. circa quæstuationem privativam erigendi Altaria ejusdem S. Antonii Abbatis, illisque, quæ incipit -- *Rationi congruit &c.* a Paulo PP. III. confirmatæ, atque ulterius Gregorii PP. XIII. cujus initium -- *Romani Pontificis &c.* & successive ab eodem Clemente VIII. pariter confirmatæ observantiam a nobis demandari summopere desiderent.

Mandatum observandi prædd. Const.

§. 3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictas eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones omnino juxta petita, dummodo Sac. Concilio Tridentino non adversentur, ac alias ab hac Sancta Sede, eisdem non fuerit specialiter derogatum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium servari mandamus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari debere; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die III. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVII. Conceditur Indulgentia in 7. feriis sextis, præceden. Festum S. Vincentii Ferrerii pro Ecclesiis Fratrum Ord. Prædicatorum.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 24. P. 2., Extensa fuit in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis eorumdem Fratrum in Festo omnium Sanctorum.

Dat. 6. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentibus literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ concessionis.

CUM sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum pia erga S. Vincentium Ferrerium, præsertim in septem feriis sextis ejusdem Sancti festum immediate præcedentibus devotio introducta fuerit, prout de præsenti, etiam viget:

Concessio Indulg. plen. in una ex prædictis feriis.

§. 1. Nos ad eam confovendam, & augendam Fidelium Religiosorum, ac animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti: omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in una ex prædictis feriis sextis per eos ad sui libitum eligenda devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Concessio aliarum Indulgent. in reliquis feriis.

§. 2. In reliquis vero feriis sextis hujusmodi eisdem Christifidelibus vere pariter pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis aliquam ex prædictis Ecclesiis, ut supra visitantibus, & ibidem orantibus, qua feria prædictarum adegerint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Clausulæ.

§. 3. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo

Pisca-

Piscatoris die IV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVIII. Extenditur Constitutio super receptione Fratrum Prædicatorum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam pro Congregatione S. Marci, & S. Jacobi Veneti.

Hujusmodi Constitutio edita fuit 1725. Maji 5. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 8. Febr. 1726. An. 2.

Expositio facti.

§. 1. ALias nos Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum levamini, & indemnitati consulere, necnon Congregationis S. Sabinæ nuncupatæ ejusdem Ordinis ex diversis dictæ Provinciæ Lombardiæ Conventibus auctoritate Apostolica institutæ, religiosæ tranquillitati prospicere volentes, statuimus, & ordinavimus, quod si deinceps per Vicarium Generalem ipsius Congregationis S. Sabinæ dimitteretur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ præfata, ejusve Conventibus in eandem Congregationem venisset, ac susceptus in ea fuisset, tunc Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ adfiliationis, aliove ejusdem Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem prædictum certiorare teneretur, nisi tamen ageretur de dimissione Fratris in præfata Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiretur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective remitti non posse decrevimus: Quo vero ad Fratres, qui habitum in supradicta Congregatione suscepissent, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi, licentiam concedere, illosque dimittere nequiret, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum legitime docuisset, ac hoc modo, & cum isto discrimine de cætero in præmissis procedendum esse declaravimus, ac præcepimus, & alias, prout in nostris in simili forma Brevis die 5. Maji anni proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Preces Magistri Generalis pro extensione præc. Constit.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Dominicus Ponsi sacræ Theologiæ Magister, ac Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Exprior Provincialis, necnon Magistri Generalis totius Ordinis pro Provinciis Italiæ Socius, Nobis nuper exponi fecit, binæ aliæ Congregationes, una scilicet S. Marci, & altera Beati Jacobi Veneti ex nonnullis Provinciarum Romanæ, & Venetæ respective Conventibus ejusdem Ordinis adinstar supradictæ Congregationis S. Sabinæ simili auctoritate Apostolica erectæ, vel approbatæ reperiantur, ipse vero Dominicus prædictas literas nostras, ac in eis super dimissione Fratrum edicta Congregatione S. Sabinæ disposita ad binas Congregationes, ac Provincias prædictas extendi, ac in eis deinceps servari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Dominicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon dictarum literarum nostrarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas, ac dispositiones, & ordinationes circa Fratrum e memorata Congregatione Sanctæ Sabinæ dimissionem, eorumque in aliis Conventibus dicti Ordinis collocationem in ipsis factas, ad Congregationes S. Marci, & Beati Jacobi Veneti, ac Romanam, & Venetam Provincias prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Congregationum, ac Provinciarum hujusmodi, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodoliber concessis, confirmatis, & innovatis, atque omnibus, & singulis, quæ in nostris literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXIX. Declarantur nulla gesta per Sæcularem Potestatem in Ducatu Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Mar. 27. P. 1. declaratum fuit nullum decretum Senatus Lucernæ super moderatione expensarum pro Monialibus: Et hujus Const. ed. 1728. Sept. 25. P. 5. annullatur Constitutio Ordinum Regni Poloniæ contra Nuncium & Nunciaturæ libertatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Febr. 1726. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab officio sarta tecta vindicandi jura Ecclesiarum.

IN sublimi Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus constituti, Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Conventuum, ac locorum piorum quorumlibet, illorumque personarum Jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquid detrimenti inferri possit, tradita Nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Multa per Sæcularem Potestatem adversus personas, & bona prædicti Monasterii patrata fuere.

§. 1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam, non sine intimo Animi nostri mœrore pervenit, multa aliquot abhinc annis per Sæcularem potestatem in Ducatu Sabaudiæ, ac Pedemontii Principatu adversus personas, & bona Monasterii, seu Hospitalis Magni Sancti Bernardi nuncupat. in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini non minus temere, quam nulliter attentata fuerint, ac novissime eadem Sæcularis potestas eo audaciæ devenerit, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium Modernum ipsius Monasterii, seu Hospitalis Præpositum, priusquam ejusmodi Præposituræ possessionem apprehendere posset ad præstandum sibi fidelitatis indebitum juramentum, necnon ad dictam Præposituram tamquam de Jurepatronatu ejusdem Sæcularis potestatis recognoscendam induxerit, seu verius vi, metuque compulerit. Quibus exactis tum demum prædicto Ludovico Bonifacio permisit, ut possessionem Præpositurae præfatæ, quam eatenus assequi nequiverat, adipisceretur.

§. 2. Porro, quamvis explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum, earumque immunitatis præsertim a Laicis quovis modo patrantur, nullius prorsus esse roboris, ac momenti, ac tam Juramentum fidelitatis, quam recognitiones asserti Jurispatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emissa, seu potius ab ea extorta nullum plane jus, aut titulum ipsi Sæculari potestati tribuere, minusque ejusdem Monasterii, seu Hospitalis libertati aliquid detrahere posse, adeoque illa speciali improbatione, & cassatione nostra nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam aperta Jurium Ecclesiasticorum oppugnatione torpescere videamur, ac Monasterii, seu Hospitalis præfati indemnitati peramplius consulere volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes; aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula in præmissis, seu eorum occasione per dictam Sæcularem potestatem adversus bona, & personas Monasterii, seu Hospitalis prædicti quovis modo decreta, acta, gesta, & attentata, necnon Juramentum fidelitatis eidem Sæculari Potestati a memorato Ludovico Bonifacio Præposito præstitum, ac quamcumque recognitionem asserti Jurispatronatus per eum, sicut præmittitur, facta cum inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, & a non habentibus potestatem de facto præsumta, nulliusque plane roboris, momenti, vel efficaciæ ab initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa ullatenus observari posse, aut debere; Neque ex illis cuiquam aliquod Jus vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac præscribendi causam acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec factæ fuissent pro non extantibus & non factis perpetuo haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Declarantur prædicta omnia attentata, ac nulla, nulliusque roboris esse.

Bona, & Jura præfati Monasterii in integrum restituuntur.

§. 3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac quatenus itidem opus sit, dictum Monasterium, seu Hospitale, illiusque Præpositurae, ac bona, & Jura, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Decernuntur firmæ cenſuræ, quas incurrerunt adminiſtri Sæcularis poteſtatis ob prædicta attentata.

§. 4. Firmas præterea, ac salvas esse volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ejusdem Sæcularis Potestatis administri, qui præmissa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem, quomodolibet præstiterunt cujusvis præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt; facultate quoque Nobis, & Sedi Apostolicæ expresse reservata quatenus illi minime redierint ad cor suis loco, & tempore adversus illos ad alia Canonica, & severiora remedia procedendi.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata, causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima

men-

mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserrentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XC.

Confirmantur & ampliantur quædam privilegia Canonicorum Metropolitanæ Lucen. quoad Insignia.

Alia hujus Constitut. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

Dat. 15. Feb. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in supremo Apostolicæ potestatis Throno, disponente Domino, super Universas Orbis Ecclesias constitutus, ad illas præsertim suæ indefessæ mentis aciem convertit, ut Divinus Cultus in eis, ut par est, in dies suscipiat incrementum, Ecclesiarumque ipsarum Majestas magis eluceſcat, singulari suæ benignitatis Clementia, quantum sibi ex Alto conceditur, Personas in eis Altissimo famulantium speciosioribus ornamentis, & honorum titulis decorare, atque illustrare consuevit, aliarum disponit, prout Ecclesiarum, & Personarum earundem qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

Canonicis prædictis usus Mitræ ad instar S. R. E. Cardinalium jampridem concessus fuerat.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias Ecclesiam Lucanam, quæ singularibus insignita prærogativis, & conspicuis ornamentis, & honorum titulis decorare præfulget felicis record. Julius Papa III. Prædecessor noster, extendendo, & ampliando literas Apostolicas Lucii III., Alexandri etiam III., ac Martini V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, in quibus Prædecessores hujusmodi, quod tunc existentes Capitulum, & Canonici præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, eorumque Successores in certis tunc expressis anni solemnitatibus pluvialibus induti, dum Divinis inservirent, Mitram albam sericeam ad instar Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium gestare possent respective concesserant, quampluribus aliis Privilegiis, & gratiis decoraverit, & inter alia eisdem Capitulo, & Canonicis, quod ipsi Capitulum, etiam in Paschatis Resurrectionis Dominicæ, ac Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Omniumque Sanctorum, ac singulis Beatæ Mariæ Virginis respective Festis diebus, seu quoties eos processionaliter, aut Capitulariter, vel ad aliquas Ecclesias Civitatis Lucanæ in quibusdam Ecclesiarum ipsarum solemniis, prout moris est, accedere, sive in dicta Ecclesia Lucana festa duplicia, & Sanctorum Corporum in illa degentium solemnia per eos celebrari, seu unum eorum, per quem Missa decantari, aut in celebratione Vesperarum Pluviale induere contigisset ad eorum libitum, ac modis, & formis per præfatos Prædecessores, seu alterum eorum concessis, seu alias prout dictis Capitulo, & Canonicis expediens, & condecens esse visum fuisset, eadem Mitra uti libere, & licite possent, & valerent Apostolica auctoritate perpetuo per alias ejusdem Julii Prædecessoris literas Apostolicas etiam concesserit, & indulserit, ac alias prout in singulis literis hujusmodi desuper tunc confectis plenius continetur.

Confirmatio Motu proprio facta prædicti Indulti.

§. 2. Nos, qui Ecclesiarum omnium præsertim Cathedralium Privilegia, ad hoc ut Divini cultus illis decentius, & honorificentius peragatur sarta tecta persistere, quin imo illa augere concupiscimus, attendentes ejusdem Ecclesiæ Lucanæ conspicuitatem, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ illiusque Capituli, & Canonicorum præfatorum decori consulere, ac eosdem Capitulum, & Canonicos amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad eorum, vel aliquorum super hoc pro eorum parte Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, ac liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessiones, & indulta favore Capituli, & Canonicorum, per præfatos Prædecessores, ut præfertur, emanatas, & emanata, & super illis eorumdem Prædecessorum desuper, ut præfertur expeditas literas illarum tenores etiam veriores præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis habentes Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamus, & approbamus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in Concessionum, & Indultorum hujusmodi obtentu forsan quomodolibet intervenerint Apostolica auctoritate præfata plenarie supplemus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Ampliatio præd. privilegii ad omnia insignia Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium.

§. 3. Ac insuper concessiones, & indulta hujusmodi per Nos, ut præfertur, confirmatas, & approbatas, ac confirmata, & approbata in præfatis Prædecessorum hujusmodi literis, ut præfertur, expressas, & expressa pro præfatis Capitulo, & Canonicis, videlicet, quod post Pontificalem Majorem, ac Secundam, Tertiam, ac Quartam in præfata Ecclesia Lucana dignitates respective obtinentes, ac omnes, & singuli Canonici ejusdem Ecclesiæ Lucanæ, etiam nunc, & pro tempore existentes de cætero perpetuo futuris temporibus in præfatis anni festivitatibus, & aliis temporibus, ac Ecclesiasticis functionibus, in præfatis literis Prædecessorum hujusmodi expressis, etiam absente Episcopo, usu omnium Pontificalium, ac omnibus insignibus Abbatialis-

batialibus, ac Cruce, Annulo, & Baculo, aliisque Paramentis, & Indumentis, ad instar Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium, gaudere, necnon in suis Armis, & Insigniis Mitram, & Baculum apponi facere, & addere, necnon Populum, inter Missarum, & Divinorum Officiorum hujusmodi, aliarumque Ecclesiasticarum functionum præfatarum solemnia, de consensu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti Abbates, usum Mitræ, & Baculi habentes, supra Populum solemnem Benedictionem impertiri solent, libere, & licite possint, & valeant, seu quilibet eorum possit, & valeat, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuo extendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, præmissa omnia de novo concedimus, & indulgemus.

Clausulæ robur confirmationi addentes.

§. 4. Ac facultatem, & licentiam desuper impertimur, ac Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos, eorumque Successores super concessione hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, vel Primatialium, & Episcopalium, & quasvis personas quavis auctoritate, dignitate, & præeminentia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentes quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, vel imo contradicturi sint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda forent, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset notari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes, sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, & consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datæ specialis mentio fiat pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus Divini cultus augmentum tendentes omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta Apostolica auctoritate decernimus.

Committitur Episcopo Lucano executio prædictorum.

§. 5. Quocirca Vener. Fratri nostro Episcopo Lucano Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium præfatorum Capituli, Dignitatum, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Lucanæ fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistens faciat auctoritate nostra illa omnia integraliter, & inviolabiliter observari, ac nunc, & pro tempore existentes Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos indulto, confirmatione, approbatione, defectuum suppletione, roboris adjectione, extentione, & ampliatione, ac novis concessione, & indulto, licentiæ, & facultatis impartitione, ac decreto aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere juxta earumdem præsentium continentiam, & tenorem, non permittens quemquam eorum per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, legitimisque desuper his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam sæpius, & quoties, expediens videbitur aggravando, & reaggravando, servata tamen forma Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Clausulæ generales.

§. 6. Non obstantibus quibusvis legibus, statutis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsan adsint de gratiis ad instar non concedendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis, & singulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes habenda sit in nostris literis mentio specialis, illorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in eorum robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu

pari

pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Abſolutionis, Confirmationis, Approbationis, defectuum Suppletionis, Roboris, Adjectionis, Extentionis, & Ampliationis, ac novorum Conceſſionis, & Indulti, licentiæ, & facultatis impartitionis, Decreti, Mandati, ac derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quinto decimo Kalen. Martii, Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XCI. Supprimitur Eccleſia Parochialis B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe; ejuſque fructus, & jura uniuntur Eccleſiæ B. Angeli in Foro Piſcium; ipſaque Eccleſia Congreg. Divinæ Pietatis adſignatur.

Alia hujus Conſtit. ed. 1729. Mart. 26. P. 5. reintegratur Eccleſia S. Euſtachii Urbis in poſſeſſionem Cappellæ S. Michaelis cum revocatione conceſſionis Collegio Procuratorum Urbis alias factæ.

Dat. 17. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX debito Paſtoralis officii noſtri ſedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam Divinus cultus minuatur, in iis præcipue, qui curam animarum exercent.

§. 1. Nuper enim Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii de Urbe ad Pontem quatuor Capitum nuncupatam, Nos ipſi viſitantes, haud modica animi noſtri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili ſtatu poſitam, Sacra ſupellectile, aliiſque Divino cultui rite peragendo neceſſariis ornamentis deſtitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vaſthi modernum illius Rectorem, & Poſſeſſorem, ætate gravem, & congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curæ ea, qua par eſt, vigilantia per deputationem idonei Vicarii, ſive Œconomi ſolicite conſulendum curavimus, donec aliter pro tutiori animarum ſalute opportune provideremus.

Cauſæ impellentes Pontificem.

§. 2. Itaque nobiſcum ſeria meditatione cogitantes, quod ſi Parochialis Eccleſia prædicta, quæ, ut præfertur, tenuis redditus, & anguſta, ac Sæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ B. Anaſtaſiæ pariter de Urbe, filialis eſt, perpetuo ſupprimeretur, & omnino extingueretur, prorſus diſmembrata, & ſeparata ab hujuſmodi Parochiali Eccleſia Animarum cura, ſicque abdicata, & ſeparata ad aliam ex vicinioribus Eccleſiis juxta providam Tridentini Concilii diſpoſitionem transferretur, procul dubio inconvenientia hujuſmodi magno Parochianorum bono tolleretur, & animarum cura nullatenus frigeſceret; in hanc deliberationem maturo conſilio devenimus, ut jam dictam Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii ſupprimeremus, & extingueremus, cujus fructus, & illi forſan annexorum, redditus, & proventus, etiam cum incertis, annuum valorem, ſeptuaginta ducatorum auri de Camera ſecundum communem æſtimationem, ut accepimus non excedunt. Dictis ergo aliiſque juſtis de cauſis Nobis optime notis, animumque noſtrum moventibus, Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eamdem Parochialem Eccleſiam B. Gregorii, ejuſque titulum collativum, ac denominationem, eſſentiam, & ſtatum Parochialem tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac eam una cum illius titulo, & denominatione, eſſentia, & ſtatu hujuſmodi perpetuo ſuppreſſam, & extinctam fore, & eſſe decernimus, & declaramus, ac omnimoda animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia univerſa, & illorum exercitium a dicta Parochiali Eccleſia B. Gregorii per nos, ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta, itaut dictus Decius Felix (quem dicta Parochiali Eccleſia Beati Gregorii per Nos ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta perpetuo privamus, ac privatum eſſe decernimus, & declaramus) illa deinceps exercere, aut ſe quomodolibet in illius res temporales, & ſpirituales intromittere nullatenus debeat, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus perpetuo abdicamus, & abdicatum eſſe volumus, decernimus, & declaramus, ejuſdemque Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ bona, Domos, earumque penſiones, proprietates, Canones, pretaticum Hebræorum, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, ad dictam Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii, ut præfertur, ſuppreſſam, & extinctam quomodolibet, & qualitercumque ſpectantia, & undecumque, etiam ex præfato exercitio curæ Animarum provenientia, quæque ratione Parochiæ, & Jurium Parochialium hujuſmodi in futurum ſpectare, & obvenire poterunt, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo ſeparamus, & diſmembramus, ac illa omnia, & ſingula ſic abdicata, & ſeparata, omneſque ejus Parochianos utriuſque ſexus ad Vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum Parochianorum Secularis, & Collegiatæ Eccleſiæ Beati Angeli in Foro Piſcium, pariter nuncupatæ de Urbe, quæ vicina, & contermina, ac etiam Parochialis, & Baptiſmalis eſt, ſimiliter perpetuo transferimus, itaut Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii per Nos ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ Parochiani hujuſmodi ad dictam Collegiatam, & Parochialem Eccleſiam Beati Angeli pro Eccleſiaſticis Sacramentis recipiendis, Miſſiſque, & aliis Divinis Officiis audiendis deinceps accedere, ac infraſcripto Vicario jura Parochialia ſolvere; & Vicarius perpetuus dictæ Collegiatæ, & Parochialis Eccleſiæ Beati Angeli in Foro Piſcium hujuſmodi, nunc, & pro tempore exiſtens Curam Animarum Parochianorum hujuſmodi exercere, ac illis Sacramenta adminiſtrare, cæteraque officia, & munera Parochialia dictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii ſic, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ, ſubire, & ſupportare, reſpective, poſſit, & debeat, ac etiam teneatur; eidemque Vicariæ Beati Angeli in Foro Piſcium hujuſmodi omnia, & ſingula dictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ bona, Domos, illarumque penſiones, Canones, pretaticum, cenſus, reſponſiones, fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcumque præſentia, & futura, tam certa, quam incerta, majora, & minora, etiam ratione Stolæ, exercitii Curæ Animarum, adminiſtrationis Sacramentorum, ac Se-

Suſpenſio prædictæ Eccleſiæ ejuſque fructus, & jura Eccleſiæ Sancti Angeli in foro piſcium uniuntur.

pulturæ, officiorum, funeralium, Mortuariorum, & Anniversariorum, & in quibusvis aliis rebus consistentia (alias Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium translationes, uniones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas præsentibus pro expressis habentes,) motu, scientia, & auctoritate prædictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Assignatur congrua portio Vicario præd. Ecclesiæ S. Angeli, & quædam super eo statuuntur.

§. 3. Et præter assignatam congruam portionem, aliaque solita emolumenta ipsius Vicarii, ejusque in dicta Vicaria Beati Angeli in Foro Piscium Successorum, per eos propria auctoritate percipienda, exigenda, & levanda, ac in suos usus, & utilitatem, ac pro supportandis oneribus Parochialibus primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, convertenda, similiter perpetuo assignamus, applicamus, & appropriamus: ac eumdem Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, necnon quatenus opus sit dictum Decium Felicem a quacumque solutione mediæ annatæ, ad quam idem Decius Felix ratione infrascriptæ assignationis, necnon etiam mediæ annatæ, & quindennii, ad quam, & quod idem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, ratione prædictæ unionis, aliorumque præmissorum teneri, & obligati esse dici possent, & a quacumque obligatione desuper, Cameræ nostræ Apostolicæ, & illius Officialibus facienda penitus eximimus, & totaliter liberamus, & ad annatam, & quindennium hujusmodi solvendum, & se desuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram, seu illius Officiales præfatos, aut alios quoscumque ullo unquam tempore cogi, vel compelli, & ob non solutionem, seu obligationem hujusmodi desuper a quoquam quovis prætextu, colore, vel ingenio molestari, aut inquietari minime posse, neque debere, volumus pariter, atque decernimus.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis Officialibus, Depositariis, Commissariis, & aliis pro dicta Camera nostra agentibus, nec non omnibus illis, ad quos earumdem præsentium expeditio quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus visis eisdem præsentibus, nulloque alio a Nobis expectato mandato, easdem præsentes absque ulla solutione annatæ, & quindennii, vel obligatione desuper facienda, expediant, & relaxent, cum hoc tamen, quod prædictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere possit, ex primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, fructibus, redditibus, & proventibus scuta centum monetæ Romanæ pro ejusdem Decii Felicis congrua sustentatione, quoad vixerit, annuatim de bimestri in bimestre persolvere; qui tamen fructus pro dicta portione scutorum centum monetæ post ejusdem Decii Felicis obitum integre etiam accrescant Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium, eique pariformiter ex nunc pro tunc, eveniente obitu præfati Decii Felicis, assignati, applicati, & appropriati sint, & esse intelligantur, & censeantur; & augmento hujusmodi secuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium solvi solita, & alias assignata in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris nostri, aliaque emolumenta, quibus dictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium ad præsens gaudet in nihilo diminuatur.

§. 5. Præfatus autem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium, tunc, & in eo casu, videlicet secuto ejusdem Decii Felicis obitu, de Coadjutore idoneo, & ad curam Animarum exercendam a dilecto filio nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus Generali, examinato, & approbato, qui ad nutum dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium amovibilis sit, ac ipsum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium in exercitio curæ Animarum illi incumbentis, & præsertim Parochianorum infra limites, ubi de præsenti Parochia Beati Gregorii existit, pro tempore habitantium, coadjuvet cum congrua mercedis assignatione non minori juliis viginti monetæ singulis mensibus providere, ipsoque providere recusante, aut negligente, idem Vicarius noster, vel ejus Vicesgerens Coadjutorem hujusmodi, sumtibus dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium deputare respective teneantur.

Concessio ejusdem Eccl. S. Greg. Congregationi Divinæ Pietatis.

§. 6. Dictam vero Ecclesiam Beati Gregorii, sic ab omni cura hujusmodi, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemtam, illiusque Sacristiam seculari Societati, seu Congregationi Operariorum, Divinæ Pietatis nuncupatæ de Urbe, canonice, ut asseritur, erectæ cum omnibus Campanis, & supellectilibus sacris in eadem Ecclesia Beati Gregorii, ejusque Sacristia actu existentibus, itaut liceat dilectis quoque filiis Operariis Societatis, seu Congregationis hujusmodi, dictæ Ecclesiæ Beati Gregorii, sic sine cura existentis, illiusque Sacristiæ, & Campanarum, ac Supellectilium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & prædictæ Societatis, seu Congregationis nominibus, propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ipsamque Ecclesiam Beati Gregorii instaurare, reparare, ampliare, & in quamcumque aliam decentem formam immutare, seu etiam de novo a fundamentis extruere, in eaque Missas, & alia Divina Officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia, aliaque pietatis opera ex instituto ejusdem Societatis, seu Congregationis fieri solita, similiter facere, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

Decernitur quid agendum a præd. Congregat. in signum Concessionis.

§. 7. Et in signum recognitionis præsentis concessionis, & assignationis, Operarii dictæ Societatis, seu Congregationis nunc, & pro tempore existentes, quotannis in perpetuum in die festo Beati Gregorii Magni unum cereum trium librarum ceræ albæ dilecto paritèr filio nostro ipsius Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ Presbytero Cardinali, nunc, & pro tempore existenti, & vacante Titulo, in ejusdem Titularis locum dilecto filio nostro in alma Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, necnon alterum Cereum duarum librarum ceræ similis Capitulo dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ tradere, & quatenus ipsi Operarii Societatis, seu Congregationis hujusmodi Domum rectoralem, seu ædes, & Mansiones Parochiales, eidem Ecclesiæ Beati Gregorii contiguas, & cohærentes cum annexo situ, adjacentiis, & pertinentiis pro ipsius Societatis, seu Congregationis usu, commodis, & opportunitatibus, ut piis suis exercitiis facilius vacare possint, emere, & acquirere velint, prout eas emendi, & acquirendi licentiam, & facultatem eis in Domino impartimur, pretium exinde retrahendum, in tot locis Montium Cameralium non vacabilium, vel bonis stabilibus frugiferis, & ab omni hypotheca, & caducitate liberis in beneficium, & augmentum redditnum dictæ Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium investire teneantur.

§. 8. Mandamus autem motu, scientia, & potestate paribus per præsentes eidem nostro in

Urbe,

Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, quatenus per se, vel alium, seu alios præmissa omnia, & singula efficaciter adimpleri, & ab omnibus, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectare poterit in futurum, inviolabiliter observari curet, faciens prædictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, jurium Parochialium, fructuum, reddituum, proventuum, & obventionum quarumcumque dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, & ei, ut supra unitorum, & assignatorum pacifica possessione frui, & gaudere, & quatenus opus sit, in eorundem actualem possessionem inducat auctoritate nostra & defendat inductum, amotis quibuslibet Detentoribus, ab eisdem non permittens eum desuper a quoquam quavis occasione, vel causa indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Decernimus etiam, præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes ex quocumque capite, colore, aut prætextu, etiam ex eo, quod dicta Parochialis Ecclesia Beati Gregorii per Nos, ut præfertur, suppressa, & extincta non vacaret, aut ex Jure Institutionis, Matricitatis, tituli, & ex quacumque alia occasione Jus, & interesse habentes, & habere quomodolibet prætendentes, ad id vocati, citati, vel auditi non fuerint, seu ex eo, quod dilecti filii Nostri Moderni Cardinalis Titularis, ac Capituli, & Canonicorum prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ, ipsiusque Decii Felicis ad hæc expressus non accesserit assensus, aut causæ propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juridica, justa, legitima, pia, & privilegiata causa, ex quocumque capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, & interesse habentium, consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, & etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, ullatenus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ manabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per dictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existentem, ac Operarios præfatos quandocumque eligenda, concessas, ac illas perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & interpretari debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Jure quæsito non tollendo, necnon de exprimendo in Unionibus Beneficiorum Ecclesiasticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranensis Concilii novissime celebrari uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon fel. rec. Pauli II., Pauli IV., Pii V., & Sixti V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum annatas, & quindennia ratione beneficiorum unitorum valorem annuum 24. ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ, & Cancellariæ nostræ solvi præcipientium, alias uniones ipsæ pro infectis haberi censeantur, & sic unita beneficia, tanquam vere vacantia a Sede Apostolica libere impetrari possint: necnon ejusdem recol. me. Pii IV., etiam Prædecessoris nostri de gratiis, interesse ejusdem Cameræ infra certum tunc expressum tempus insinuandis, & registrandis; alias gratiæ ipsæ nullius sint roboris, vel momenti, aut alias quomodolibet disponentium, aliisque quibus etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Beatæ Anastasiæ, & Beati Angeli Collegiatarum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illarum respective Capitulis, earumque pro tempore existentibus Cardinalibus Titularibus, aliisque quibuscumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, ad hoc observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, abdicationis, separationis, dismembrationis, incorporationis, assignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemtionis, liberationis, concessionis, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, tertio decimo Kal. Martias Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ super jure suffragandi.

Clem. XI. Const. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. agitur de alternativa officiorum in eadem Provincia, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul. 14. P. 3. facta fuit facultas Magistris ejusdem Provinciæ suscipiendi lauream doctoratus in Collegio Conimbricen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Feb. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte nonnullorum Fratrum Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Car-

te Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod in Capitulis Provincialibus, Congreſſibus, & Congregationibus intermediis, aliiſque actibus Communitatum, in quibus negotiorum reſolutio per pluralitatem ſuffragiorum juxta ejuſdem Ordinis Conſtitutiones abſolvitur, contingebat interdum, quod reſolutiones, & Decreta æquitati parum conſona, ac bono dictæ Provinciæ, parum accommoda fiebant, & quod ob ſciſſuras partialitatum, illi præſertim dominabantur, qui exquiſitis artibus vota, ſive ſuffragia pro eorum fratribus conſequendis cumulare ſtudebant idque tunc potiſſimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus prædictis interfuerant, atque ſuffragium ferebant plures Religioſi, qui aliunde aliquo Conſanguinitatis, & Affinitatis vinculo invicem conjuncti, vel attinentes erant; Hi enim ut plurimum tum ſanguine, tum uniformitate conjuncti adeo præpollebant, ut propter certam tot ſuffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebant: ſicque in ſuas partes trahebant, eoque, quo ipſi vellent, ire compellebant, quod ſane nedum alienarum libertatum læſivum, verum etiam bono totius Provinciæ valde præjudiciale exiſtebat.

§. 2. Ideoque pro parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, quod mala hujuſmodi, aliaque ex præmiſſis oritura præveniendo mandaret, quod impoſterum, ſi quando in eadem Provincia plures Religioſos Ordinis prædicti, qui aliunde in primo, aut ſecundo reſpective gradibus Conſanguinei, vel Affines fuerint, & privilegio ſuffragandi, aut ad præſcriptum earumdem Conſtitutionum, aut etiam ex privilegio fruantur, adeſſe contingeret, in iis Capitulis, ſeu Congreſſibus, in quibus alii Affines, aut Conſanguinei pariter ſuffragantur, ejuſmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiamſi plures ac plures ſint, nonniſi duo, iique Antiquiores actu ſuffragari poſſint, reliquis a voto abſtinentibus, iſtique ſolummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem ſubintrent, præcipiendo ejuſmodi Decreti omnimodam obſervantiam, quibuſcumque privilegiis tum memoratæ Provinciæ, tum peculiaribus Religioſis quomodolibet in contrarium conceſſis nequaquam obſtantibus, & ita partialitatibus, & factionibus deſtruendis, aliiſque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati prædictæ Provinciæ conſultum erit, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet:

Decretum prædictum.

§. 3. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſa relatione Patris Procuratoris Generalis, ac attentis narratis, cenſuit, & decrevit, quod in poſterum in Capitulis Provincialibus præfatæ Provinciæ ad expoſita incommoda, & inconvenientia vitanda, duo Fratres tantummodo antiquiores, ſive Germani, ſive Conſanguinei, aut Affines in primo, & ſecundo gradu ſint, & non omnes Jure ſuffragandi gaudere poſſint, & valeant, & ita in futurum ab omnibus ſervari mandavit, quibuſcumque Statutis, & Conſuetudinibus ipſius Provinciæ, & privilegiis particularibus non obſtantibus. Romæ 16. Novembris 1725. -- F. Cardinalis Paulutius P. A. Archiepiſcopus Lariſſæ Secretarius.

Preces prædictorum Fratrum.

§. 4. Cum autem, ſicut dicti Exponentes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit d. Provinciæ etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Confirmantur nonnullæ Indulgentiæ pro Minoribus, aliiſque eis ſubjectis pium exercitium Viæ Crucis peragentibus; ipſæque Indulgentiæ quibuſcumque aliis conceduntur. XCIII.

Indulgentias ejuſmodi vide Inn. XI. Conſt. ed. 1692. Dec. 24. P. 2. Et 1695. Dec. 26. P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 3 Martii 1726. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter plurima, & maxima ſigna immenſæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia ſummam, & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejuſdem filii Jeſu Chriſti paſſionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti ſumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Anteceſſores noſtri eamdem paſſionem memoria recolentibus Apoſtolicas Indulgentias, & gratias donare conſueverunt, quas ad pios Chriſtifideles in Dominicæ paſſionis contemplatione ſeſe exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Chriſtiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

Ab Inn. XII. conceſſa fuit Indulgentia plen. applicabilis animabus Defunctorum.

§. 1. Eapropter dilectus filius, Frater Joſephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui de obſervantia nuncupantur, petitionem nuper exhibendam Nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejuſdem Ordinis pium exercitium, Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ paſſionis

series pictis tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, inque plures stationes distributa, eo modo, quo peregrini Civitatis Sanctæ Hierusalem loca ipsa, ubi Christus passus est, recolentes, & frequentantes, invisunt, contemplandæ proponeretur in varias Christianorum Provincias magno Animarum fructu intulisse, ac piæ recordationis Antecessorem Nostrum Innocentium Papam XII. hujusmodi exercitium largitione cælestium munerum promovisse per literas Apostolicas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris incipientes: *Ad ea per quæ*, Romæ datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decembris anno 1692. Pontificatus II., ubi inter alia omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utriusque sexus personis Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, seu directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum de observantia subjectis, Christifidelibus Confratribus, & Consororibus quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, sive sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, sive sub alia qualibet invocatione, in eorumdem Fratrum, & Monialium Ecclesiis canonice erectarum, sive erigendarum, orationi mentali quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo ratione suæ regulæ, & Constitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, perque totum mensem orationi, & exercitio hujusmodi vacantibus, dummodo vere pœnitentes, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumsissent, proque Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces fudissent semel quolibet mense plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, Deo in charitate conjuncti, ex hac vita migrantibus applicare possent Apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus misericorditer concessit.

Ab eodem aliæ Indulgentiæ communicatæ fuere.

§. 2. Postmodum dictus Innocentius Antecessor per alias Apostolicas literas, incipientes: *Sua Nobis*, sub Plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem VII. Kalendas Januarias Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus V. inter alia Decretum Ven. Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum diei 12. Novembris anni 1695. per se die XV. ejusdem mensis approbatum declaraverat, pia loca Viæ Crucis seu Calvarii ad recolendam, & meditandam Christi passionem, a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliisve personis ad instar Stationum Calvarii Montis, erecta, atque instituta, in privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariarum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apostolicam Sedem concessa, & literis piæ memoriæ Antecessoris nostri Innocentii PP. XI. in forma Brevis sub die 5. Septembris Anni Incarnationis Dominicæ 1686. comprehendi; ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iisdem literis Innocentii PP. XI. expressis: quæ omnia sub Sententiis, censuris, & pœnis in contradictores infligendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriusque literis ejusdem Innocentii PP. XII. plenius continetur.

Preces Prioris Generalis pro Indulgentiarum confirmatione, earumque ampliatione.

§. 3. Cum autem sicut eadem petitio Fratris Josephi ab Ebora subjungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus ferme Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum de observantia, diebus festis tam pio operi adsignatis religiose peragatur, quamplurimis Christifidelibus Ministro Generali nequaquam subjectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro Animarum salute ulterius propagetur, Indulgentias, & privilegia, etiam per Viam Communicationis, ut præfertur, concessa, & utriusque Innocentii Antecessorum Nostrorum literas superius memoratas, atque alias, si quæ sunt, idem exercitium respicientes, Decretumque a Ven. Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac postmodum Apostolica auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates, super ejus interpretatione forsan exortas, per Nos, & Sedem Apostolicam approbari, & confirmari cupiant, easdemque Indulgentias, & privilegia ad quoscumque Christifideles, etiam dicto Ministro Generali nullo modo subjectos, extendi, & ampliari enixe deposcant:

§. 4. Hinc ad dicti Fratris Josephi Mariæ preces, præmissis omnibus opportune providere cupientes, Nos qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ passionis memoriam sæpe animo repetant, & salutarem illius fructum percipiant, eumdem Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia etiam per viam Communicationis concessa in literis utriusque Innocentii, in quo Decreto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium expressa, & declarata, ac quibuscumque aliis literis Apostolicis idem exercitium Viæ Crucis respicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem, inde quomodocumque ortam, aut fortasse orituram, ut fideles per exercitationem bonorum operum Sacrosanctos Ecclesiæ thesauros absque ulla Animi hæsitatione adipiscantur, declaramus, Fratres, Moniales, ac personas superius memoratas exercitium Viæ Crucis hujusmodi peragentes de privilegiis, & Indulgentiis, etiam plenariis sub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apostolicam concessis, vere communicare, & participes fieri, propterea-que frui, & gaudere indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum Stationibus intra, & extra Hierusalem largiti fuerunt, perinde ac si exercitium prædictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus asseri, & censeri debere volumus, ideoque ea omnia hactenus recensita, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & innovamus, & perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur iisdem adjicimus, omnesque, & singulos, tam Juris, quam Facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio præd. Indulgentiarum.

§. 5. Insuper, ne in participatione bonorum Spiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire speramus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Indulgentias, etiam Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia superius expressa, etiam per viam Communicationis Indulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hierusalem concessæ fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ac Personis jamdictis, quæ per Nos approbantur, & confirmantur ad quoscumque Christifideles utriusque sexus Ministro Generali nullo modo subjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia Christianæ pietatis opera eisdem modo, & forma, quæ a Fratribus, & Personis prædictis peraguntur, pie ac devote penes Fratres dicti Ordinis privative quoad alios quoscumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

§. 6. De-

Clausulæ.

§. 6. Decernentes, præsentes Literas nostras inque eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris vel Facti, aut gratiæ remedium impetrari, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, vel Successores Nostros Romanos Pontifices, aut Sedem Apostolicam pro tempore factis, comprehendi non posse semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo semper concessas, ac perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere debere. Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obstantibus quatenus opus sit, piæ memoriæ Pauli PP. V. similiter prædecessoris Nostri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, sive moderatione, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Indulgentiis non concedendis *ad instar*, dictique Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, extensionis, ampliationis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martias, Pontificatus nostri anno II.

XCIV.

Statuuntur nonnulla pro artis Agrariæ sublevamine, & securitate Annonæ in mutuationibus.

Alia Statuta ad bonum Annonæ regimen & rei agrariæ beneficium habentur Const. ed. 1725. Oct. 15. P. 2.

Dat. 28. Mart. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

Causæ præsentis motus proprii.

§. 1. Essendo che per veder sempre più accresciuta la proficua, e nobil'Arte Agraria colla ubertosa Cultura specialmente dell'Agro, e Distretto di Roma a commodo di tutti i Nostri sudditi, abbiamo Noi fra gl'altri ordini, e provisioni riferite nel precedente Nostro Moto proprio segnato il dì 15. Ottobre dell'anno scorso, dimostrato il Nostro paterno amore colla gratuita impresstanza ordinata di scudi 60. mila in sollievo de' Cultori, Lavoratori, ed Affittuarj dell'Agro Romano, e di altri scudi 50 mila per li Distrittuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toscanella, Vetralla, e Piperno, benche non compresi nel sudetto Distretto, come in altro Nostro Chirografo segnato li 4. Febraro scorso, provenienti dalla munificenza de' Nostri predecessori, e da sopravanzi attinenti alla Nostra Camera, ed Annona, & accioche di questo denaro, che gratuitamente impresstarà la detta Nostra Annona, e Camera conseguisca in ciascun anno l'intiera restituzione affine di conservarlo in perpetuo per continuo impiego di questa publica utilità, senza che abbia da soggiacere a perdita, e diminuzione.

Statuitur, ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis, & prælationis privilegiis gaudeat.

§. 2. Perciò inteso il parere di Monsignore Ansidei Arcivescovo di Damiata Assessore del Sant' Offizio, di Monsignore del Palagio Prefetto dell' Annona, di Monsignore Alessandro Abbati Segretario della Congregazione da Noi deputata, e di Monsignore Fargna Assessore della medesima destinati a questo precisso effetto dall'istessa Congregazione; con questo Moto proprio, e colla pienezza della Nostra potestà, vogliamo, e comandiamo, che detta Nostra Annona di Roma per li Crediti dell'Impresstanze fatte, e che farà delli scudi 60 mila per l'Agro Romano, e delli scudi 50 mila per il Distretto, e Luoghi di sopra compresi, ed anche per altre maggiori somme, che impresstasse, debba godere tutti i Privilegj Fiscali, che gode la Nostra Camera per i Crediti, e denari Fiscali tanto per dritto della ragion comune, quanto per uso, e consuetudine dell'istessa Camera. Dichiariamo in oltre, vogliamo, ed ordiniamo, che fatte da Monsignore Prefetto dell'Annona l'impresstanze a Padroni, Lavoratori, & Affittuarj coll'infrascritte condizioni, e cautele (salve le sigurtà & altri maggiori cautele, che ad altri effetti parerà giusto di esigere alla detta Congregazione Deputata, e a Monsignore sudetto Prefetto pro tempore) si abbia per provata la versione del denaro impresstato nella Causa, che si esprimerà, e che perciò la nostra Annona di Roma debba godere in concorso d'altri creditori tutti quei privilegj d'anteriorità, potiorità, e prelazione, che le competerebbero, se pienamente, e concludentemente avesse provata la versione nella Causa espressa, da cui l'assolviamo nel modo sopradetto, e vogliamo, che ogni Tribunale, e Giudice pronunzj, sentenzj, e difinisca, come se tal versione fosse pienamente provata.

Decernuntur quædam pro ejusdem securitate in mutuationibus.

§. 3. Le condizioni poi, e cautele, con cui si dovranno far dette Impresstanze a i cultori de' Terreni, Lavoratori, ed Affittuarj, saranno, che le medesime Impresstanze si faccino a i Padronali dei Fondi dell'Agro Romano, colla fede dell'Agrimensore, che con giuramento attesti la quantità del Terreno ridotto a Maese colla specificazione della Contrada, e confine. A i Lavoratori poi, ed Affittuarj del medesimo Agro Romano si faccino non solo colla fede del Padrone, che attesti aver dato in Affitto, o a cultura tanto di Terreno colla specificazione parimente della Contrada, e confini, e che per il tal anno detto Lavoratore, e Affittuario ha l'obligo di Seminare rubia..... Ma di più che il medesimo Affittuario, o Lavoratore debba esibire altra fede giurata dell'Agrimensore, il quale testifichi, che esso Lavoratore, o Affittuario abbia ridotto a maese rub..... colla specificazione della Contrada, e Confini; Se poi le fedi, che i Padroni de i Fondi, e Terreni, e gl'Agrimensori faranno come sopra si trovassero mai in tutto, o in parte non vere, e insussistenti, in tal caso vogliamo, e ordiniamo, che li detti Padroni, e Agrimensori restino per tutta l'Impresstanza fattali tenuti alla nostra Annona *æque principaliter, & in solidum* con quelli, che avranno ricevute l'Impresstanze. Vogliamo ancora, e ordiniamo, che la Nostra Annona prima di far Impresstanza à Lavoratori, ed Affittuarj, debbano questi far precedere un' Interpellazione a i sudetti Padronali a giustificare se abbiano fatte l'Impresstanze ad essi Lavo-

ratori, ed Affittuarj, o pure se vogliono essi far la sudetta Impresstanza nel modo, e in quella quantità, che stabilirà Monsignore Prefetto, col quale si debba prefigere il termine di soli tre giorni, e spirato detto termine, e non dichiarando detti Padroni, che abbiano fatta detta Impresstanza, ne di volerla fare, in tal caso vogliamo, che la detta Nostra Annona senza altro consenso delli stessi Padroni, sia preferita sopra tutto il Grano, Biade, o altro, che si raccorrà nelle Maesi seminate da detti Affittuarj, o Lavoratori coll'ajuto di dette Impresstanze, o si ritrovi nell'Ara, o sia stato condottato fuori del medesimo Fondo, o Terreno, e collocato in altri Granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo, e commandiamo, che la Nostra Annona per l'Impresstanze fatte sopra li Grani, e raccolte coll'ajuto di esse sia preferita anche a i Fornari Creditori per prezzo di Pane ogni volta, e quando non giustifichino, che il Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, nel qual caso, solamente intendiamo restino fermi i loro Privilegj, come di ragione; Quando poi non giustifichino, che detto Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, in tal caso dichiariamo, che i loro Crediti per prezzo come sopra di Pane, che apparisca somministrato per gl'anni antecedenti, vogliamo, ed ordiniamo non gli suffraghino in pregiudizio, e concorso della Nostra Annona, a quali per cio espressamente, e generalmente per l'effetto sudetto però solamente, e nei termini sopra riferiti deroghiamo, ed in specie a quelli concessigli sopra detta prelazione dalla sa. me. di Gregorio XIII., che incomincia -- *Sicut accepimus* -- e di Sisto V. che incomincia -- *Cælestis Pater* -- e di Urbano VIII., come anche ad altre concessioni di Nostri predecessori ancorchè avessero bisogno di special menzione.

Clausulæ peculiares.

§. 4. Per ultimo vogliamo, ed ordiniamo, che le sudette Preordinazioni, e Provedimenti abbiano luogo rispetto a i Padronali delle Tenute, Campi, e Casali, loro Lavoratori, Affittuarj, e Cultori de' Terreni dell'Agro Romano; Rispetto poi a i Padroni, Lavoratori, Affittuarj, e Agricoltori del Distretto, e Luoghi come sopra compresi, vogliamo, che adempite le sudette condizioni goda la Nostra Annona, e per essa li Commissarj Locali l'istessi Privilegj, e prelazione di sopra specificate. Dichiariamo in oltre, che sotto questo Nostro Moto proprio intendiamo compresi, conforme Noi coll'istessa Nostra piena, ed assoluta potestà (a causa di dette Impresstanze) comprendiamo universalmente tutti i Padroni, e Possessori (per qualsivoglia titolo) di esse Tenute, Terreni, Campi, e Casali, dell'Agro Romano, e Distretto tanto secolari, che Ecclesiastici, e Regolari anche delle undeci Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, Officiali, e Ministri, che esercitano qualunque autorità, e potestà, anche li Reverendissimi Cardinali della S. R. C. Legati a Latere, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Abbati, Camerali, e tutti gl'altri, che avessero necessità di special menzione, quali vogliamo si abbiano qui per espressi, come pure tutti i Monasteri, Ospedali, Archiospedali, Luoghi pii, Chiese, Abazie, Basiliche, Capitoli, Collegiate, Archiconfraternite; Feudatarj, Censuarj, Duchi, Principi, Marchesi, Conti, Baroni, tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede Apostolica, ed altri di qualsivoglia stato, grado, condizione, e di qualsivoglia autorità, e Dignità con derogare, conforme deroghiamo universalmente a tutti, e singoli privilegj, esenzioni, ed immunità concesse per lettere Apostoliche, anche consistorialmente per Breve, o di Moto proprio, benche con titolo oneroso, quali tutti per l'effetto sudetto d'adesso in perpetuo rivochiamo, cassiamo, abroghiamo, ed annulliamo, essendo tale la mente, e volonta Nostra espressa, e che così, e non altrimenti debba giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi dalla sudetta Congregazione da Noi deputata *pro Annona, & re Agraria bene gerenda* nel precedente Nostro Moto proprio, alla quale concediamo giurisdizione, e facoltà di giudicare privativamente a qualsivoglia Tribunale, o Giudici, togliendo Noi ad essi tutte le facoltà, ed autorità di diffinire, ed interpretare diversamente, e le medesime facoltà, autorità, e giurisdizioni unicamente spettino alla medesima Congregazione, volendo anche, e decretando, che il presente nostro Moto proprio benche non ammesso, nè registrato in piena Camera, e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV. de registrandis, vaglia, ed abbia sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, nè se gli possa opporre di surrezione, orrezione, nè di verun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo di 28. Marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Conceditur Prioribus Generalibus Eremitarum S. Augustini facultas creandi Magistros 50. in Provinciis Italiæ; 40. dumtaxat extra Italiam. XCV.

De promotione ad Magisterium vide Urban. VIII. Const. ed 1625., Apr. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 6. Mail 1726. Ann. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. CUpientes, ut debitus virtutis hujusmodi Religiosis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, qui in artibus & Sacræ Theologiæ studiis cursum perfecerunt, ac alias digni, & idonei sunt, tribuatur, ut nimirum alii ipsorum exemplo ad sacrarum literarum studia in dies magis, ac magis excitentur, supplicationibus dilecti Filii Fulgentii Bellelli Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, futuris Prioribus Generalibus Ordinis prædicti, ut in Provinciis, & Congregationibus Italiæ, aliisque ei adjacentibus quinquaginta Ordinis hujusmodi Professores, qui probitatis, & doctrinæ laudibus præfulgeant, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus ejusdem Italiæ Civitatibus verbum Dei decennio cum plausu, justaque fama prædicaverint, aliisque omnibus qualitatibus in promovendis ad Magisterii gradum per Apostolicas, & Ordinis prædicti Constitutiones, atque Capitulorum Generalium illius Definitores, necnon statuta, & consuetudines, ac usus earum Provinciarum requisitis præditi esse debeant, quique servata regularis disciplinæ observantia in eorum ordine morum probitate, aliisque virtutibus dotati adeo laudabiliter vixerint, ut aliis non minus vitæ innocentia, quam doctrina docendi habiles sint, & idonei, & dummodo ipsi promovendi prævio rigoroso examine coram iisdem Prioribus Generalibus modo, & forma quibus in Alma Urbe Nostra fieri solet, faciendo, ad hoc idonei reperiantur. Præterea in aliis extra Italiam ejusdem Ordinis Provinciis, alios quadraginta dumtaxat similiter Ordinis prædicti professores omnibus qualitatibus, etiam per Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones, necnon Constitutiones, consuetudines, & usus earum Provinciarum requisitis præditos, & dummodo pariter ipsi promovendi prævio rigoroso examine

Concessio præd. facultatis in perpetuum, quibusdam tamen adjectis conditionibus servandis.

juxta formam Constitutionis felic. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit -- *Romanus Pontifex*, sub die 24. Aprilis 1625. emanatæ faciendo ad hoc idonei reperiantur, in Magistros in sacra Theologia supranumerarios promovere, illosque Magisterii, & Doctoratus hujusmodi insignia conferre, utque omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, favoribus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemtionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & indultis, quibus alii ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistri etiam in publicis studiorum generalium universitatibus ad hujusmodi gradus promoti de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & debeant perinde ac si ad hujusmodi gradus in similibus Studiorum Universitatibus promoti fuissent, concedere, & indulgere valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus, & impertimur; ita tamen, ut memorati Priores Generales ad electionem dictorum Magistrorum non nisi per concursum, & per secreta suffragia procedant.

Clausulæ. §. 2. Non obstantibus felic. rec. Sixti V., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de senario Magistrorum numero, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVI. Conceduntur quædam Indulgentiæ in Ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini.

Pro omnibus Ecclesiis Ordinis concessa fuit ab Alexand. VIII. Const. ed. 1690. Nov. 29. P. 2. Indulgentia plen. perp. in festo S. Joannis a S. Facundo.

Dat. 13. Maii 1726. Ann. 2. BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio Indulgentiæ plen. visitantibus dd. Ecclesias die festo Titulari earundem. §. 1. AD augendam fidelium religionem & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum in Regno Tunkini existen. die Festo Titulari respective earumdem Ecclesiarum a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi respective singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; Iiis vero, qui Litaniis B. M. V. in aliqua ex dictis Ecclesiis, & Oratoriis eorumdem Fratrum in dicto Regno existentibus singulis Sabbatis, singulisque ejusdem B. M. V. Immaculatæ festi diebus decantandis, seu recitandis devote interfuerint, & ibi, ut supra, oraverint, qua vice prædictarum id egerint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Et pro iis, qui interfuerint Litaniis in dict. Ecclesiis recitandis.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Statuitur, ne Fratres Congregationis S Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini, ad alias Provincias, seu Congregationes transire possint. XCVII.

Rationes perfectæ vitæ communis quæ ibi præ cæteris viget.

Dat. 29 Maii 1726. ann. 2. BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium cura habendæ Regularium. APostolicæ solicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares Divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut paternam erga Christifideles, qui e fluctibus Seculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt charitatem singulari studio exercentes eorum stabilitati, ut in ea vocatione, qua vocati sunt, perseverent usque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus.

Facti expositio. §. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Serfale Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini Neapolitan., quod cum a dicta Congregatione, & Conventu ejusdem S. Joannis, ubi perfecta vita communi vivitur, nonnulli Religiosi ejusdem Congregationis sub variis prætextibus ad alias prædicti Ordinis Provincias, & Congregationes, in quibus ejusmodi vita communis minime servatur transire soleant, ipse Nicolaus, quo in prædictis Conventu, & Congregatione Regularis disciplina sustineatur, & observantia jam introducta non disperdatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Statutum præd. §. 2. Nos ipsius Nicolai votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fratres expresse professos Conventus, & Congregationis hujusmodi post Constitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri super eadem vita communi emanatam ad quascumque Provincias, seu Congregationes animo sese illis associandi, seu incorporandi, sine expressa, ac unanimi pleni Definitorii Conventus prædicti consensu, nullo modo se transferre posse, illos vero, qui de mandato, tam Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, quam super disciplina Regulari

deputa-

deputatorum jam translati fuerunt se intra terminum duorum Mensium, ac si alicui Conventui Provinciæ, aut aliarum Congregationum adfiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad prædictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria; auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus, & declaramus, ac statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumcumque Provinciarum, & Congregationum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVIII. Confirmatur Decretum Congregationis Episc. Regularium, in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen *Piorum Operariorum.*

Clem. XI. Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. concessa fuit Congregat. eorumdem Ecclesia, & Collegium S. Mariæ Montium de Urbe.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Junii 1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. NUper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, expositio, quod cum ipsi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Mensis Martii proxime præteriti obtinuissent non licere alicui extra prædictam Congregationem sibi nomen Operariorum assumere, ipsi Exponentes, quo ejusdem Decreti effectu frui possent, & nemo deinceps nomen hujusmodi, quemadmodum alias cum magno eorumdem Exponentium æstimationis detrimento contingit, sibi attribui auderet, aliquas pœnas tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinalium benevisas ejusmodi Decreto adjicere summopere cupiebant, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum præd. 14 quo sub certis pœnis prohibetur cuicumque extra Congr. Piorum Operariorum nomen Pii Operarii assumere.

§. 2. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositâ, attentis narratis, stetit in Decisis sub dicta die 14. Martii præteriti, nempe — Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque injungendum censuit locorum Ordinariis, prout per præsentes injungitur, quatenus eamdem resolutionem in propria Diœcesi sub pœnis ab ipsis arbitrandis, servari mandent. Romæ 10. Maji 1726. I. B. Card. Devia P. A. Archiepisc. Lariss. Secretarius.*

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XCIX. Confirmantur Literæ Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat.

Hac de re vid. præd. Const. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quæ hic citatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Jun. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio Facti.

§. 1. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Ordinis Sancti Basilii Magni, quod dudum fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Superiorum, & Monachorum

ejuſdem Ordinis expoſito, quod ipſi alias in Congregationem redacti eorum Abbatem Generalem ad triennium dumtaxat eligendum, & deinde ad aliud triennium confirmandum cœperant. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod confirmatio hujuſmodi ex diverſis cauſis quas experientia docuerat, ſatis damnoſa Congregationi hujuſmodi reddebatur, electioque triennalis nimis brevis eſſet maxime quia plura ejuſdem Congregationis Monaſteria in remotis Provinciis conſtituta tam brevi tempore per ipſum Abbatem Generalem viſitari, & ut decebat reformari non poterant, propterea Superiores, & Monachi prædicti ab incommodis hujuſmodi obviandis per dictum Paulum Prædeceſſorem ſuper præmiſſis opportune providere deſiderabant, idem Paulus Prædeceſſor ſupplicationibus illorum nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis hujuſmodi ad ſexennium eligi deberet confirmatione ejus omnino prohibita, itaut Abbas Generalis prædictus completo ſexennio, ſeu alias alia ex cauſa dimiſſo officio, per aliud ſexennium ab officio Abbatis Generalis ceſſare teneretur, neque eligi poſſet Apoſtolica auctoritate ſtatuit, & ordinavit, & alias prout in ipſius Pauli Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 15. Maji 1620. expeditis uberius dicitur contineri.

A Paulo V. ſtatutum fuit ut Abbas Generalis præd. ad ſexennium eligeretur.

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædicti Exponentes ſupradictas Pauli Prædeceſſoris literas Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent, Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Pauli Prædeceſſoris literas die 15. Maji 1620. emanatas, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Preces Monachorum pro confirmatione.

Confirmatio Literarum præd. Pauli V.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in prædictis Pauli Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Junii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Supprimitur Confraternitas SS. Roſarii, *Cappata* vulgo dicta, Civitatis Anconitanæ, & Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ; necnon Puerorum Seminario Eccleſiaſtico dictæ Civitatis, ejus bona applicantur.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Sept. 5. P. 2. erectum fuit Hoſpitium Matritien. de la Paſſion *in Conventum Fratrum Prædicatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Jun. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Seminariorum.

QUanta Eccleſia Dei commoda, & bona proveniant a pia exercitatione, qua Adoleſcentes a teneris uſque annis ad pietatem, & Religionem informandi in Eccleſiaſticis puerorum Seminariis detinentur, provide conſiderantes, quod Seminariis eiſdem honeſti, & pro eorum indigentiis opportune redditus abunde ſuppetant ex animo concupiſcimus; unde ſi ipſa aliquando decentibus carere ſubſidiis prænoſcimus etiam per quarumdam Laicorum Confraternitatum ſuppreſſionem ſolicite ſubvenire exiſtimamus, aliaque deſuper illorum favore concedimus, quæ conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Suppreſſio Prædict. Confraternitatis.

§. 1. Cum ſicut accepimus utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitas, Cappata nuncupata ſub invocatione Sanctiſſimi Roſarii in Eccleſia Sanctæ Mariæ Incoronatæ nuncupatæ, Conventus Ordinis Fratrum S. Dominici Prædicatorum nuncupatorum Civitatis Anconitanæ erecta, & inſtituta reperiatur, nos ex rationabilibus, & juſtis cauſis nobis notis animum noſtrum moventibus motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine dictam Confraternitatem una cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, eſſentia, ac qualitate, Apoſtolica auctoritate perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, eamdemque Confraternitatem perpetuo ſuppreſſam, & extinctam eſſe, & fore decernimus.

Ejuſque bonorum applicatio præfato Conventui.

§. 2. Nos proinde infraſcripti Seminarii, ac Fratrum Conventus infraſcriptæ Eccleſiæ indemnitatibus, atque commoditatibus aliqua in parte reſpective conſulere volentes, ac Fratres eoſdem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon alias Conventibus, & Fratribus, ac Seminario hujuſmodi applicationes, incorporationes, conceſſiones, & aſſignationes quomodolibet hactenus forſan factas, ſi quæ ſint præſentibus pro expreſſis habentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ejuſdem Confraternitatis ſic per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ Capellam, ſeu Altare, ac Oratorium, cum Magazenis, Fabrica, ſeu Manſionibus ſubterraneis ſub eodem Oratorio exiſtentibus, quod eſt de directo dominio d. Conventus, & per pactum expreſſum in conceſſione illius fundi dicto Conventui reſervatum remanet, necnon omnia mobilia, & ſupellectilia cujuſcumque ſpeciei, quantitatis, & valoris, ac omnia ornamenta, Candelabra, & Vaſa Sacra aurea, & argentea cujuſcumque generis, & pretioſi valoris exiſtant, & ad dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur ſuppreſſam, & extinctam quomodolibet ſpectantia, ac bona omnia Aſſis hæreditarii per quondam tunc in

humanis

humanis agentem Josephum Bonifigli, dum vixit Pharmacopolam Anconitan., ac credita omnia, actiones, & Jura quæcumque ad dictum Assem hæreditarium quomodocumque pertinentia, exacta, & exigenda, necnon scripturas, justificationes, libros, & notitias omnes, tam publicas, quam privatas, & in statu in quo de præsenti reperiuntur, ac pecunias omnes ad quamcumque summam ascendentes, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ juxta ejusdem Josephi, sub quo ab humanis decessit, dispositionem Testamentariam ad effectum, ut tot Capellaniæ ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur suppressa, & extincta erigerentur relicta, eidem Conventui, & Fratribus cum hoc tamen quod nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis Fratrum tantum, & non alii Presbyteri quo ad dispositionem Testamentariam præfati Josephi, loco Capellaniarum hujusmodi, tot Missas in Ecclesia S. Dominici præfatæ Civitatis Anconitan. in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione, & manutentione secundo dicti Conventus Fratres præfati tot funda, & Bona stabilia, vel Loca Montium Cameralium, & non Vacabilium ex præfato Asse Hæreditario desumenda, & ex eorum annuis redditibus summam sexaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa perpetua, annuatim respondentia, emere, & assignare similiter teneantur, cum hoc pariter quod omnia Anniversaria, & Missæ perpetuæ a Testatoribus, aliisque disponentibus usque in præsentem diem eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ demandare, a pro tempore existentibus Fratribus secundodicti Conventus tantum, & non ab aliis Presbyteris in præfata eorum Ecclesia S. Dominici in perpetuum celebrari, & adimpleri debeant, solutis tamen secundodicti Conventus Fratribus nunc, & pro tempore existentibus per infrascriptum Seminarium singulis Mensibus eleemosynis Missarum secundodictarum ad rationem unius julii monetæ præfatæ pro qualibet Missa hujusmodi, & stipendiis pro adimplemento Anniversariorum hujusmodi ad rationem, & juxta quantitatem persolvi consuetam ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur suppressa, & extincta, perpetuo tenore præsentium etiam applicamus, & incorporamus.

Necnon Seminario prædicto, cum opportunis ordinationibus.

§. 3. Reliqua vero bona omnia, Res, Proprietates, Census, Canones, Domos, Vineas, Prædia, Possessiones, Responsiones, Fructus, Loca Montium, & Jura quæcumque, undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam cujuscumque speciei, quantitatis, qualitatis, & valoris existant, & usque dum administrata, percepta, & possessa per dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ competentia, spectantia, & pertinentia Seminario Puerorum Ecclesiastico dictæ Civitatis Anconitanæ cum obligatione tamen, quod præfatum Seminarium non solum eleemosynas, & stipendia pro adimplemento, & manutentione Anniversariorum, & Missarum perpetuarum hujusmodi, sed etiam pro dote, & manutentione Capellæ, seu Altaris ejusdem Sanctissimi Rosarii in dicta Ecclesia S. Dominici sitæ, seu siti, ac pro functionibus infra annum peragendis, & celebrandis ab eisdem secundo dicti Conventus Fratribus ad honorem, & gloriam Beatæ Mariæ Virginis, tunc, & pro tempore existentibus ejusdem secundodicti Conventus Fratribus præfatis scuta centum præfatæ monetæ Romanæ in perpetuum singulis annis exbursare, & solvere, ac prout antea dicta Confraternitas per nos, ut præfertur suppressa, & extincta tenebatur, Conservatorium Pupillarum dictæ Civitatis Anconitan. manutenere, dotes solvere, ac singulis annis legato scutorum quatuorcentum monetæ Romanæ hujusmodi Monialibus Monasterii Sancti Sebastiani præfatæ Civitatis Anconitan. Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis debito satisfacere, ac personis in carceribus detentis exbursare solitam eleemosynam, necnon reliqua legata omnia, & onera universa quæcumque si quæ sint, etiam specialem mentionem requirentia, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ quomodocumque incumbentia, juxta, & secundum Piorum Testatorum, Fundatorum, aliorumque disponentium voluntates, & dispositiones adimplere, ac omnibus legatis similiter, quæ præfata Confraternitas per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta satisfaciebat, satisfacere, eaque adimplere omnino teneatur, etiam perpetuo earumdem tenore præsentium respective applicamus, & cum ceteris Seminarii præfati respective bonis incorporamus, ac respective concedimus, & assignamus.

Clausulæ peculiares.

§. 4. Decernentes præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes etiam ex eo, quod præfatæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, Officiales, & Confratres, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, aut auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, ullo nunquam tempore subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, sive etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Executor.

§. 5. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus Fratribus Anconitan., Æsin., & Auximan. Episcopis per præsentes motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel

alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum secundodicti Conventus, ac Seminarii præfati requisiti fuerint solemniter publicantes, & in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter servari, illisque pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex secundodicti Conventus Fratribus, & Seminarium hujusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (servata tamen forma Concilii Tridentini) appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Secularis.

Derogatio specifica.

§. 6. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri, in qua cavetur expresse, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra ullam Dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocare, seu ne Judices a Sede Apostolica præfata Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis suas vices committere audeant, vel præsumant, & Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas, aliquis vigore earumdem præsentium ad Judicium non trahatur, necnon dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ erectione, ac præfati Josephi, aliorumque quorumcumque ad favorem dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Testatorum, seu Disponentium voluntatibus, necnon Missarum, & Anniversariorum, aliorumque Legatorum Piorum, & onerum fundationibus, & quibusvis aliis dispositionibus, ac præmissis omnibus, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus, seu applicationibus, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Confraternitatis per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, & Conventus hujusmodi, & Ordinis præfati, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, Conventibus, & Ordini, ac Fratribus præfatis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, hac vice dumtaxat motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus ad præmissorum effectum harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, suppressionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, concessionis, assignationis, posterioris Decreti, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto decimo Kalen. Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Declarantur ratæ censuræ latæ ab Episcopo Papiense in Canonicos. CI.

Clem. XI. Const. ed. 1711. Decembr. 24. P. 12. Confirmatum fuit gen. interdictum Episcopi in Civitate Lycien., & Diœcesi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8. Julii 1726. An. 3.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

PErmolesta Nobis acciderunt, quæ contra debitam Episcopali auctoritati obedientiam & a Cathedralis tuæ Ecclesiæ Dignitatibus, ac Canonicis perpetrata sunt, nec committere debemus, ut ad tuendam Dignitatem tuam, & Ecclesiasticam disciplinam, ullas Muneris nostri partes desideres, præsertim cum salutaribus Juris remediis a Fraternitate tua adhibitis, obsecundaverint etiam, suppetiasque tulerint mandata nostra.

Ratæ habentur censuræ latæ à præfato Episcopo in Canonicos.

§. 1. Quod igitur Dignitates, & Canonicos, illos primum a Beneficio ad mensem, deinde a Divinis suspenderis, eo quod matutinum officium, te contradicente, ac vetante recitare ausi fuerint, post vespertinas horas antecedentis diei, obtentu interpositæ Appellationis, & Rescripti Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum, laudamus consilium zelumque Fraternitatis tuæ; Causam autem ejusmodi a quocumque Tribunali, ac judicio ad Nos advocantes, motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione, censuras antedictas, validas esse decernimus, ac declaramus.

Remittitur Episc., tanquam Delegato Apostolico, absolutio ab iisdem censuris: & facultas ad ulteriores pœnas procedendi.

§. 2. Mandantes proinde ut non aliter absolutionis Beneficium petere possint, quam si resipiscentiam, debitamque tibi reverentiam idonea satisfactione, quam judicii, arbitriique tui esse volumus, ipsi probaverint; Hanc autem ubi rite, legitimeque præstiterint, in tua potestate erit eosdem, quibus se obstrinxerant, censuris absolvere, quin etiam in irregularitate cum iis dispensare qui censuris obnoxii rem Divinam facere ausi sunt. Quod si intra tempus a te definiendum absolutionem, veniamque poscere, tibique ut par est satisfacere detrectaverint, facultatem tibi largimur, ut tanquam delegatus quoque Apostolicus ad ulteriores pœnas procedere possis, eosque etiam dignitate, Canonicatu, & Præbenda privare, eandemque facultatem alteri, si absens fueris exercendam subdelegare valeas.

Consulitur in futurum.

§. 3. Non satis autem Officio nostro feciisse Nobis videmur, nisi præterita emendare satagentes, futuris etiam dissidiis aditum intercludamus. Propterea cum ex antedicta matutini Officii recitatione ansam repugnandi arripuerint Canonici, per præsentes etiam literas declaramus

tuæ

tuæ auctoritatis hactenus fuisse, semperque fore decernimus, potestatem iisdem Canonicis facere, sive licentiam impertiri, quoties, & quandiu tibi opportunum videbitur, antevertendis statutis recitationis temporibus.

Clausulæ. §. 4. Quod quidem auctoritatis nostræ judicium, quoad singula, quæ præscripsimus, firmum manere volumus, itaut nulla auctoritate, aut exceptione, aut prætextu infringi, aut retardari, vel in dubium revocare possis non obstantibus Constitutionibus, Decretis, Rescriptis, Consuetudinibus, aliisque in contrarium facientibus, quibus omnibus simili scientia, & motu proprio amplissime derogamus, sublata quibuscumque Judicibus aliter interpretandi, aut judicandi facultate; irritumque esse decernentes, si quid aliter a quovis fuerit attentatum, quaslibet etiam clausulas, & verborum solemnitates authoritate nostra supplentes, ac pro expresso habentes, si quid præterea esset exprimendum. Tuæ itaque sapientiæ confisi, ac de insignis istius Capituli perspectu semper alias gravitate, & prudentia præclare sperantes, pro certo habemus, nullis in posterum opus fore novis Paternæ nostræ solicitudinis officiis; ac Fraternitati tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CII. Abolentur omnes Coadjutoriæ quorumcumque Officiorum, quæ *ad viam Juris* reducuntur.

Clem. XII. Const. ed. 1732. Febr. 12. P. 2. revocantur diversæ facultates a Romanis Pontificibus nonnullis factæ voce, vel scripto.

Dat. 10. Julii 1726. An. 3. *Monsignore Nicolò Maria Lercari Arcivescovo di Navizianzo nostro Segretario di Stato.*

Exordium. E' debito del nostro Pastorale Uffizio di impiegare la Suprema Autorità Ponficia, affinchè tutto sia diretto al bene dello Stato, e de' nostri Sudditi, e che questi diano la lor' opera per rendersi sempre più abili, e meritevoli di servire la Santa Sede nell' impieghi, Cariche, ed Uffizj alla medesima immediatamente, o mediatamente spettanti; E siccome questo viene nudrito dalla speranza di potere nelle occasioni meritare la Beneficenza del Prencipe, così vien frastornato dall' esser destinate preventivamente le Cariche con aspettative, e sopravivenze, rendendosi tutti neghittosi, gl' uni perchè con simili grazie stimano avere assicurati gl' impieghi, e gl' altri con disperare di potergli conseguire.

Causæ præsentis Constitutionis. §. 1. Ed abbiamo Noi riconosciuto anche coll' esperienza, che, quantunque con simili grazie siano conceduti l'impieghi a beneplacito, e siccome possono rimoversi dalle Cariche dopo ottenute, così potevano non ammettersi a quelle: con tutto ciò col riflesso, che le Persone graziate fossero in una certa buona fede, sono state queste preferite ad ogn' altro, lasciato forsi di conferirle a più abili, ed a più meritevoli. Quindi avendo Noi conosciuto, che il numero delle sopravivenze da tempo in tempo accordate sia ormai giunto ad un eccesso deplorabile, che tutto dì non si rimane alcuno senza merito, senza servigio, e senza fatiche preventive, di che tutto dì non si rimane alcuno senza merito, senza servigio, e senza fatiche preventive, di chiederle, e di pretenderle con premure, e che in fine si vede chiaramente, che è ridotto ad un stomachevole abuso. Noi per porre il tutto alla primiera libertà, e per togliere ogni pretenzione, o supposta bona fede, abbiamo determinato di ridurre *ad viam juris*, ed al pieno arbitrio Nostro, e de' Nostri Successori tutte le grazie di sopravivenze, aspettative di proviste di Cariche, con rivocare ed annullare tutto quello, che sovra di ciò è stato disposto tanto da Noi, quanto da' Nostri Predecessori, con Brevi, Chirografi, Oracoli dati viva voce ai Ministri, benche Reverendissimi Cardinali, o con Patenti spedite in vigore di detti Chirografi, ed Oracoli, o per ragione de' loro Uffizj, anche per essere queste riprovate dalle Leggi Civili, e da' Sacri Canoni, come lo riprovano nel *Cap. Detestanda de conceff. Præbend. in 6.* inducendo il desiderio dell' altrui morte.

Abolitio prædicta. §. 2. Onde di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta potenza, avendo quì per espresso, e di parola in parola inserito il tenore de' Brevi, Chirografi, Lettere, Rescritti, Moto proprio, Patenti, e spedizioni in ogni altra forma per simili grazie, rivochiamo, ed annulliamo, e per annullate, e rivocate vogliamo che si abbino tutte le grazie di sopravivenze, aspettative, di asserite, e pretese coadjutorie, e di altro qualunque titolo, che fossero state espedite, o concesse fin ora d' Impieghi, Cariche, ed Uffizj civili, militari, e di qualunque qualità, o nome concesse da Noi, o da' nostri Predecessori a beneplacito, e forsi a vita, con Chirografi, Brevi, e Lettere, o per mezzo de' Ministri, benchè Reverendissimi Cardinali in qualunque Uffizio, o Dignità costituiti in Roma, e fuori di Roma, o in altra forma, e modo sopra espresso, o fosse necessario d'esprimere, di modo che ognuno passi, e debba ritornare immediatamente a quella Carica, che teneva, e che debba servire all' Impiego di cui era incaricato, levando, e togliendo dalle Cariche quei, che per i sudetti titoli si erano intrusi negl' Uffizj, e Ministerj, poiche così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati, e convenzioni, avute per simili sopravivenze, che rendevano piacimento, e comodo alli stessi contraenti, ma danno, e discapito al buon servigio del nostro Stato.

Clausulæ derogatoriæ. §. 3. E vogliamo, che tutte le cose sudette, o altra spedizione fatta per tali grazie, si abbiano come non fossero mai emanate, e che tutti quei, che pretendessero le Cariche, ed Uffizj in vigore di dette concessioni, si abbiano per rimossi dalle medesime, e sia fin da ora renovato ogni beneplacito, e qualunque Persona, Ministro, Governatore, Reverendissimo Cardinale, non dovrà permettere per detti titoli, che alcuno eserciti dette Cariche, ed Impieghi sotto pena della Nostra indignazione, non ostante, che non siano stati citati, o sentiti quei, che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendessero interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e tutte le altre Leggi, Costituzioni Apostoliche, statuti, stili, usi, pretesa equità scritta, o non scritta, la costituzione di Pio quarto *De Registrandis*: ed ogni altra cosa, che facesse in contrario, il tenore delle quali, avendo quì per espresso all' effetto sudetto rivochiamo, ed annulliamo; E così voi darete gl' Ordini opportuni, ed occorrendo farete publicare Editto per notizia di ciascuno.

Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 10. Luglio 1726.

Benedictus PP. XIII.

CIII. Conceditur Presbyteris Ordinis S. Joannis Dei, in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ Insulis existentibus, facultas administrandi Sacramenta non Parochialia.

Alia hujus Const. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuere privilegia Urbani VIII. pro eodem Ordine, & nova concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17 Julii 1726. An. 3.

Facti Expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Banfi Prior Generalis Ordinis S. Joannis Dei, quod cum a præfectis missionum in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ respective Insulis existentibus charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subjectis ejusdem Ordinis Fratribus in sacro Presbyteratus Ordine constitutis in illis degentibus administratio Sacramentorum non Parochialium in eorum Ecclesiis iis Christifidelibus ad eas confluentibus interdicatur, ab hac vero prohibitione scandalum Neophitis illarum partium ac præjudicium dictis Presbyteris, & Ordini proveniat, ipse Bernardus Prior Generalis, quo ejusmodi scandalo, ac præjudico remedium adhibeatur, opportune in præmissis per Nos provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Clausulæ.

§. 2. Nos ipsius Bernardi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Presbyteris dicti Ordinis in dictis Insulis commorantibus, ut præfertur, ut ipsi iisdem Neophytis illorum Ecclesias frequentantibus Sacramenta non Parochialia hujusmodi absque ulla a memorati Missionarii dependentia, non tamen in Paschate administrare libere, & licite possint, itaut in posterum prædicti Missionarii super ejusmodi administratione nullam eis molestiam afferre audeant seu præsumant, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio præd.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CIV.

Confirmatur Decretum Generalis Ord. Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, inconsulto ipso Generali, removeri possit.

Alia hujus Const. ed. 1727. Aug. 30. P. 4. Tertiarii ejusdem Ordinis subjiciuntur Jurisdictioni Ministri Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 24 Julii 1726. An. 3.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in prædicta Provincia, donec ejusdem Fratribus acceptus fuerit, possint ab eo officio ipso Gaspare Priore Generali, ejusque Successoribus inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatibili prohibuit, & alias prout uberius continetur in ejus Decreto desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum Prædictum.

§. 2. Die 6. Julii 1626. viso retroscripto libello, & attestatione, seu relatione admodum R. P. Procuratoris Gen. hodierni, cupientes quantum in nobis est ad utilitatem, & incrementum dilectissimi Nobis in Christo, ac Religiosissimi Tertii Ordinis opportune conferre, vi præsentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in Provincia nostra Fluvii Januarii, donec fuerit eisdem Fratribus Tertiariis acceptus, possit ab eo officio Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatibile cum supradicto, sed in eo casu substituatur alius Religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto P. Commissarius exerceat, ut antea munus suum sublata quibuscumque nostris Inferioribus secus ordinandi, aut faciendi potestate, omnemque Institutionem novi Commissarii, quæ contra præsentium nostrarum literarum tenorem inposterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die, & anno, ut supra: Jo. Gaspar Pizzolanti Generalis Commissarius. Fr. Josephus Maria Solarius Provincialis Scotiæ, & Secretarius Reverendiss. Patris.

Loco † Sig.

Preces Fratr. d. Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Exponentes præmissa pro illorum firmiori subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, prohibitionem a memorato Gasparo Priore Generali factam, ut præfertur, expeditumque desuper illius Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eisdem Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis

habentes,

habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CV. Indulgetur Monachis Ordinis Sancti Hieronymi Provinciæ Portugalliæ usus Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejusd. Ord. Congregat. Lombardiæ gestant.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3. confirmantur quædam Decreta Capituli Gen. ejusdem Provinciæ, & Clem. XII. Const. ed. 1730. Oct. 11. P. 1. Confirmantur Constitutiones Congregationis Hispaniæ ejusd. Ordinis.

Dat. 24. Julii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Generalis, Diffinitorium, Priores, aliique Monachi Congregationis Sancti Hieronymi in Regno Portugalliæ, quod cum Nos confirmaverimus, ejusque Monachale Institutum declaraverimus, illudque sit idem, quod dictus S. Hieronymus instituit, & una cum suis Discipulis in Bethlehem professus fuit, quorum ipsi legitimi Successores per continuatam successionem existunt, prout sunt Monachi ejusdem S. Hieronymi Congregationis Italiæ a q. Lopo de Olmedo, dum vixit, Monacho, & Superiore Generali Congregationis Hispaniæ instituti, ipsi Exponentes cum veri sint Monachi, & a nonnullis pro talibus ob Cucullæ defectum minime existimentur, ac Cuculla Scapularis coloris, quemadmodum Monachi dictæ Congregationis Italiæ utuntur, & cum eadem Cuculla, quæ eorum habitus coloris existit, Verbum Dei prædicare, & cum illa in supplicationibus tam intra, quam extra Monasteria, & quoties eis in actu Communitatis cum Cruce, & Candelabris e Monasterio egredi necesse erit incedere, illique, qui Crucem, & Candelabra hujusmodi gestabunt, Cuculla pro superpelliceo uti possint, facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, itaut iisdem Exponentibus, etiam permissum sit, eorumque Successoribus, qui ejusmodi Congregationem ingredientur super d. Cuculla pluviale in Choro, & extra illum in Altare alicujus festivitatis solemnitatis occasione imponere, & cum ejusmodi Cuculla, & Stola absque superpelliceo Sacramenta, & Christifidelibus Sacram Communionem administrare valeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces præfatorum Monachorum.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, præpositorum, qui relationem Venerabilis Fratris nostri Petri Episcopi Sabinen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Otthoboni nuncupat. prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio, ut ipsi Exponentes, & futuri ejusdem Congregationis Monachi prædictæ Provinciæ Portugalliæ indumento Cucullæ fusci, seu fulvi coloris per Constitutiones ipsius Ordinis a Sede prædicta pluries confirmatas præscripto, eo præciso modo, quo Monachi memoratæ Congregationis Provinciæ Lombardiæ, seu Longobardorum Italiæ gestant, & induuntur eodem cum amictu tam in Choro, quam extra præcedere possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jul. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CVI. Confirmantur Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ.

In præcedenti Const. concessus fuit iisdem Monachis usus Cucullæ, ad instar Monachorum ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ.

Dat. 24. Julii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti Expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Bettancurt. Prior Generalis Ordinis Monachorum S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ, quod cum in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod in Regio Conventu nostræ Dominicæ de Bethlehem nuncupat. extra muros Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis sito Mense Majo anni 1724. celebratum fuit, perpensum fuisset nonnullas interdum oriri inordinationes, ex eo, quod cum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones Definitorium ex quatuor tantum Definitoribus constituatur, istique inter cætera electionem Prioris dicti Conventus, qui etiam Prior Generalis totius Ordinis existit confirmare, aut reprobare debeant, propter vero æqualem votorum numerum contingere possit, ac interdum contineat, quod in æquales votorum partes quatuor Definitoribus divisis, quidquam canonice decerni non valeat, nec a Constitutionibus hujus-

mo li præfixum sit, quæ pars eo casu prævalere debeat, sicuti etiam in iisdem Constitutionibus nihil circa Præsidentem Capituli Generalis statutum reperiatur, solumque dispositum, quod si quando unus ex quatuor Definitoribus actualibus Prior Generalis extitisset, hic ejusdem Capituli Præses esse debeat, & casus evenire possit, quod nullus ex Definitoribus Prior Generalis extiterit, indecisa tunc remanente dicti Præsidentis deputatione.

Decreta prædicti Capituli Generalis habiti anno 1724.

§. 2. Ideo Capitulum generale supradictum, celebratum, ut præfertur, decrevit, quod imposterum sit, & esse debeat Prior Generalis totius Ordinis, qui in eodem Capitulo sui Generalatus officium absolvit, atque hic eveniente casu prædictæ æqualitatis votorum in Definitoribus votum decisivum habere debeat. Ac insuper idem Capitulum rectæ Novitiorum educationi consulere cupiens, & ad evitandam regularis disciplinæ relaxationem ex eo potissimum ortam quod novi Alumni citius ab obedientia Magistrorum eximuntur, mandavit, ut in posterum Novitii tam Cenventuales, quam Collegiales sub obedientia suorum Magistrorum vivere debeant per sexennium, nec ullo modo liceat eidem Priori Generali super ejusmodi Decreto, ejusque observantia dispensare, & alias prout in memoratis Decretis constare asseritur.

De Præside Capituli Generalis.

De Novitiorum educatione.

Preces Prioris Gener.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Franciscus Prior Generalis præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos dictum Franciscum Priorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprascripta Decreta Capituli Generalis cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Adscribitur Beatorum Catalogo Serva Dei Hyacinta de Marescottis, Monialis Tertii Ordinis S. Francisci. CVII.

Alia hujus ed. 1728. Maji 14. P. 4. Beatus declaratur Servus Dei Joannes de Prado Ord. Minorum S. Francisci Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Aug. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a debito promovendi cultus Sanctarum Virginum.

Quemadmodum Redemptor, & Magister Noster Christus Jesus, qui sedet ad dexteram Majestatis in Excelsis, Sacras Virgines, quæ in diebus suæ peregrinationis oblitæ populum suum, & domum Patris sui, propriam voluntatem cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo sub suavi Religionis Jugo obtulerunt in holocaustum, & odorem suavitatis, ac virtute ex alto indutæ, & spiritu, vitæque austeritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certarunt, fidemque servantes, cursum feliciter consummarunt, ac intrare cum Sponso ad Nuptias meruerunt; immarcescibilis gloriæ Corona donat in Cælis, harumque Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit: Ita, & Nos, qui ejus vices licet immeriti, in hac terrena statione gerimus, Magistri nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illarum in terris cultum, & venerationem, ut ipsarum Christi Ancillarum virtutes narrent Populi ac laudes earum nuntiet Ecclesia, & quæ sequuntur agnum quocumque ierit, luctanti cum sæculi tentationibus imbecillitati nostræ adjutorii Cælestis opem, & præsidium a sponso jugiter impetrare dignentur, promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, fidelium ædificationem, & animarum salutem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Judicium Congregationis pro prædictæ Servæ Dei Beatificatione.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico quibus Serva Dei Hyacintha de Marisscottis Monialis Professa Tertii Ordinis S. Francisci multipliciter claruisse, necnon Miraculis quæ ejus intercessione & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuerint posse, quandocumque Nobis videretur, prædictam Servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri, ut de ea tanquam de Virgine non Martyre in quibusdam locis Officium, & Missa recitari, & celebrari valeant.

Preces nonnullorum.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Ruspuli Terræ Cerueteris Principis, aliorumque Causæ Beatificationis hujusmodi Postulatorum, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, necnon dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii Sancti Bernardini Viterbien. in quo præfata Serva Dei Hyacintha Professionem Regularem emiserat, ac diem obiit, supplicationibus (quas dudum plures etiam charissimi in Christo Filii Nostri Orthodoxi Reges, ac

alii sublimes Catholici Principes devotarum suarum precum accessione roboraverant) Nobis super hoc humiliter porrectis, paterna benignitate annuentes de memoratorum Cardinalium consilio pariter, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut eadem Dei Serva Hyacintha de Mariscottis in posterum Beatæ nomine nuncuperur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de ea quotannis die Anniversaria felicis ejus obitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti recitetur Officium, & Missa celebretur de Virgine non Martyre, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Prædicta Serva Dei Beata declaratur.

§. 3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis; videlicet in Terra Vignanelli Civitatis Castellan. Diœcesis, in qua dicta Serva Dei nata est, in Civitate Viterbien. ubi ad Cælos evolavit, ac Venerabile ejus Corpus requiescit, & in universo Ordine Sancti Francisci tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus consluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eædem præsentes literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Terræ, Civitatis, & Ordinis præfatorum solemnia Beatificationis ejusdem Servæ Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex Menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem primam Mensis Septembris proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de, & super non cultu editis, cæterisque contraris quibuscumque.

Conceditur facultas celebrandi Missam, & officium ejusdem Beatæ recitandi in certis quibusdam locis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubicumque tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die VII. Aug. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CVIII. Indulgetur Monachis Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti, ut ipsorum Abbas Generalis semel tantum infra quadriennium sui officii, visitationem peragere teneatur.

Hac de re vide Pauli V. Const. ed. 1611. Decemb. 9. P. 7., necnon Greg. XIII. Const. ed. 1573. Febr. 10. P. 1., & Urbani VIII. Const. ed. 1624. Jul. 5. P. 1., quæ hic citantur.

Dat. 19. Aug. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Abbas Generalis prædictæ Congregationis juxta Constitutiones ejusdem antea tenebatur bis infra quadriennium visitationem peragere.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti tam suo, quam eorum Abbatis Generalis nomine, quod in Capitulo Generali ejusdem Congregationis anno 1610. celebrato stabilitæ fuerunt variæ Constitutiones, quarum una concernit visitationem Monasteriorum, quam infra quadriennium Abbas Generalis dictæ Congregationis durante ejus officio bis personaliter peragere debet; Si autem legitime impeditus fuerit, alteram earum per suos Commissarios deputatos adimplere potest, sed si possibile fuerit, semel ejusmodi visitationem per seipsum peragere tenetur, prout legitur in libro primo Statutorum Madriti anno 1606. editorum cap. 19. n. 1., per quæ mandatur, ut Abbas Generalis visitet bis in quadriennio omnes Domus Religionis, necnon suæ Conventualitatis, & oneratur ejus conscientia, ut has visitationes per se personaliter agere procuret, primam scilicet annis duobus prioribus, & secundam duobus annis posterioribus; Si vero propter morbum, aliasque occupationes peragere eas non possit, decernitur, & statuitur sub pœna gravis culpæ, ut bis in quadriennio, aut per se, aut per suos Commissarios ullam Domum, sed saltem singulas per seipsum semel visitare non omittat.

Idemque statutum fuit a Paulo V.

§. 2. In quibusdam vero literis fe. re. Pauli PP. V. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis die 9. Decembris 1611. expeditis earumdem Constitutionum confirmatoriis, quarum initium est: *Ex injuncto Nobis &c.* legitur sic: Septimo, quod non sint Visitatores, nec Suppletores eorum, sed quod Generalis bis visitet Congregationem in quadriennio per se ipsum si potuerit, sive per suos Commissarios, sed si possibile fuerit non omittat per seipsum semel tantum visitare omnia Monasteria Congregationis, & alias prout in prædictis Pauli Prædecessoris literis uberius dicitur contineri.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Porro cum experientia docuerit enunciatas duas visitationes hucusque factas anno primo, & ultimo quadriennii fuisse parum fructuosas, quippe primo anno Abbates novi nondum totaliter administrationem, sive gubernium Monasteriorum disposuerunt, unde malæ administrationis redargui possint, quantum autem ad ultimum annum spectat similiter inutilis est illa visitatio, nam Abbates tunc deponunt suum officium, novique iis succedunt, ac sic crescunt incommoda, & sumptus Monasteriorum, quorum debita jam ad quingenta millia Ducatorum monetæ Hispaniæ, ascendunt, ideo in novissimo Capitulo Generali habito Vallisoleti in Monasterio S. Benedicti Mense Majo anni proxime præteriti omnium sententia fuit ad Nos recurrendum esse rogando pro fructu Visitationum, & Monasteriorum indemnitate præcipere velimus, ut non obstantibus Constitutionibus supradictis, ex literis ejusdem Pauli Prædecessoris Abbas Generalis prædictæ Congregationis imposterum semel dumtaxat in quadriennio omnia Monasteria inchoando Mense Septembri anni secundi sui Generalatus visitare teneatur, & post continuando sine intermissione considerabili usque dum ad finem pervenerit cum facultate ulterius peragendi ante, aut post visitationem extraordinariam Monasteriorum, vel per se, vel per suos Commissarios, prout necessarium, & congruum tam Constitutionibus ipsius Congregationis, quam observantiæ regulari existimabit.

Quædam aliæ postulationes ejusdem Congregationis.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes ejusmodi duas enunciatas visitationes per Constitutiones præscriptas & per literas Pauli Prædecessoris confirmatas, ut præfertur ad unam dumtaxat a Generali personaliter in quadriennio reduci, & alteram extraordinariam pro suo arbitrio, si necessitas exigat peragi, ac Constitutionibus ejusdem Congregationis, quibus tribuitur facultas Capitulo Generali illas declarandi, alterandi, & mutandi, etiam a Sede Apostolica confirmatas, novasque leges pro bono regimine condendi, prout temporum necessitudo, & experientia rerum postulabant, necnon aliis Gregorii XIII., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literis desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ primis quidem quarto Idus Februarii anno 1573. Pontificatus sui anno Primo, alteris vero Tertio Nonas Julii 1624. Pontificatus sui anno pariter primo respective expeditis, quarum initium: *Venerabilibus Fratribus &c.* & in sacra &c. derogari summopere

desiderent, unde ex hoc major usura erit utilitas, quam ex duabus visitationibus hucusque fieri solitis, & Monasteria quoque liberabuntur a grandibus sumptibus, incommodisque omni fructu, qui juxta intentionem earumdem Constitutionum resultare deberet, carentibus.

Preces Monachorum ejusdem.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Vallisoletanæ super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, eorumdem Exponentium precibus enunciatas duas visitationes generales per Constitutiones Ordinis præscriptas, & a Generalibus personaliter infra quadriennium peragendas ad unam dumtaxat generalem, dummodo Generalis impeditus non sit, & alteram, vel alteras extraordinarias ad ejus arbitrium per se, vel suos Commissarios, si necessitas exigat reducendo juxta petita, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, & sic imposterum servari mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit pleniſſime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Vallisoletanæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CIX.

Statuitur, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Vallisoletanæ, in posterum peragatur in Capitulo Generali ejusdem Congregationis.

Ad tenorem Regulæ Gregorius XV. Const. ed. 1621. Apr. 2. P. 1. decrevit electionem Abbat's fieri a Monachis dicti Monasterii, Clemens vero XI. ad Monachorum & Philippi Regis preces indulsit Const. ed. 1717. Mart. 9. P. 17. ut bis fieret in Cap. Generali.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 19. Aug. 1726. Ann. 3.

ALias charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine fel. rec. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro exposito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc existentes Generalem, & alios Abbates, ac Superiores Congregationis S. Benedicti de observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum in Capitulo Generali dictæ Congregationis anno 1617. celebrato initam, & successive per quasdam piæ me. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris pariter Nostri in simili forma Brevis die 4. Aprilis 1621. expeditas literas auctoritate Apostolica approbatam, & confirmatam inter alia cautum fuerat, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato dictæ Congregationis in quacumque illius vacatione occurrente a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii juxta juris dispositionem, & S. Benedicti Regulam, ac illius antiqua statuta libere fieri deberet, & alias prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continebatur.

Prius electio prædicti Abbatis fiebat a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii.

§. 2. Verum compertum fuerat, quod ad tollenda dissidia, & scandala, quæ ex ejusmodi forma electionis suboriebantur non solum expediebat, sed quemadmodum tunc existens Procurator Generalis dictæ Congregationis existimabat necesse etiam esset, ac prædicto Monasterio, & Monachis, ut Regularis observantia, & primitiva disciplina Monastica in eodem Monasterio restitueretur, per quam utile, & proficuum ejusmodi electionem Abbatis a Capitulo Generali prædictæ Congregationis in posterum fieri, idque tunc pariter existentes, & plerique Monachi Monasterii prædicti, qui memoratum Philippum Regem ad officia sua hujusmodi apud eumdem Clementem Prædecessorem, & hanc Sanctam Sedem interponenda enixe rogaverant, potissimum exposcebant, ita tamen ut in reliquis, ac præcipue circa alternativam inter Monachos dictæ Congregationis Regnorum Aragoniæ, & Castellæ electione Abbatis, ac officiorum distributionem prædictarum, concordiæ, & Gregorii Prædecessoris literarum dispositio firma remaneret, idem Clemens Prædecessor ejusdem Philippi Regis desiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique Monasterii statui consulere cupiens, ejus supplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii in Capitulo Generali Congregationis prædictæ pro duabus primis electionibus deveniendi dicta auctoritate concessit & impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in præmaratis concordia, & Gregorii Prædecessoris literis emanatis, & alias, prout in memorati Clementis Prædecessoris literis desuper pariter in ea forma Brevis die 9. Martii 1717. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto plenius continetur.

Postea vero a Clem. XI. concessum, ut electio Abbatis ejusdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus fieret.

§. 3. Et subinde pro parte ejusdem Philippi Regis Nobis pariter exposito, quod dicti Clementis Prædecessoris literæ in duabus electionibus nempe annis 1717. & 1721. promptæ executioni demandatæ fuerunt, dictumque Monasterium tam in spiritualibus, quam in temporalibus utpote a Prælato per Capitulum generale supradictum electo gubernatum reformatum fuerat, ipse Philippus Rex, ut in tam celebri Monasterio Regularis observantiæ perseveraret,

Deinde ab hoc eodem Pontifice, ad preces Hispaniarum Regis, ut idem in futurum servaretur, pariter concessum.

& ad perfectionem perduceretur, electionem Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali ipsius Congregationis firma remanente alternativa Castellanorum, & Aragonensium in posterum fieri posse desiderabat, Nos venerabili fratri Alexandro Archiepiscopo Rhodien. Nostro, & Apostolicæ Sedis in earumdem Hispaniarum Regnis Nuncio dedimus in mandatis, ut veris existentibus narratis petitam facultatem deveniendi in futurum in electionem Abbatis supradicti Monasterii in Capitulo Generali hujusmodi juxta expetita, auctoritate Nostra Apostolica pro suo arbitrio, & conscientia impertiretur, servata in reliquis forma præcedentis Indulti per literas memorati Clementis Prædecessoris concessi, & alias, prout in Nostris literis desuper in simili forma brevis die 3. Martii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus fusius continetur.

Hinc exortæ quærimoniæ Monachorum prædicti Monasterii, quæ tandem placatæ sunt.

§. 4. Cum autem, sicut dilecti filii Monachi supradicti Monasterii Nobis subinde exponi fecerunt, post Nostras literas, quæ executioni ab eodem Alexandro Archiepiscopo, & Nuncio demandatæ fuerunt, nonnulli Monachi reclamaverint, & eorum querimonis ad infrascriptam Congregationem Cardinalium delatis, responsum fuerit, quod audirentur non retardata interim earumdem Nostrarum literarum executione, ipsi vero recurrentes postmodum agnoverint maximopere conducere ad rectum regimen Monasterii tam in spiritualibus, quam in temporalibus, & ad conservationem, atque augmentum regularis observantiæ, quod Abbas semper eligatur in Capitulo Generali juxta supradictas ejusdem Clementis Prædecessoris, & Nostras literas, prout in subsequentibus electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque Mandatum Procuræ, quod cuidam Procuratori fecerant, ut se opponeret, revocaverint & ulterius tam capitulariter, quam singillatim requisiti, suum consensum præstiterint, ut in futurum perpetuis temporibus electio Abbatis sæpedicti Monasterii in Capitulo Generali fieret, quemadmodum in prænarratis Nostris literis dispositum reperitur.

Preces eorundem Monachorum.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, attentis, narratis, ac salva Alternativa inter eosdem Aragonenses, & Castellanos imposterum perpetuis futuris temporibus de quadriennio in quadriennium Abbatis electionem fieri, & quod si de currente quadriennio ad aliquam Abbatis electionem devenire necesse sit eamdem duraturam usque ad Capitulum Generale ab Abbate Generali cum voto Abbatis Vicinioris, & trium definitorum, vel quatuor Abbatum viciniorum Monasterio, in quo Abbas Generalis reperietur juxta sancita in Constitutionibus ejusmodi Congregationis Vallisoletanæ, & in literis re. me. Clementis Papæ IX. itidem Prædecessoris nostri desuper in eadem forma Brevis die 15. Decembris anni 1666. expeditis auctoritate Apostolica tenore præsentium peragi mandamus, ac proinde eisdem Exponentibus facultatem deveniendi ad electionem Abbatis supradicti Monasterii B. Mariæ de Monte Serrato juxta petita perpetuis futuris temporibus auctoritate, & tenore prædictis concedimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Statutum prædictum.

§. 6. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 7. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria memoratis Concordia, & Gregorii, ac Clementis XI. & Nostris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Vallisoletanæ, & Monasteriis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi Clericorum Regularium, qui Theatini dicuntur, concessa. CX.

Pontifices qui hæc privilegia concesserunt, sunt, Clemens VII. Paulus IV., Pius V., Greg. XV., quorum Constitutiones hic per extensum referuntur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1. Sept. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

1 Procœmium ab Officio Clericorum, morum integritatem servandi.

Vitæ, & morum integritas universis, qui Christo nomen dederunt, maxime convenit, eos tamen supra ceteros decet, qui in sortem Domini vocati, & Sacris Ecclesiæ Ministeriis contrectandis peculiariter admoti, dictis, & factis, ad venerandas majorum Sanctiones semper expressis, reliquos in sæculo militantes, instruere, perque vias Domini ducere debent. Sed quam ex nimia pastorum, & temporum indulgentia Sanctiori illa Ecclesiæ Ministrorum disciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos suos excitavit, qui clericale institutum, ab Apostolis, hoc est a primævæ Ecclesiæ clericis, deductum, perque Apostolicos viros firmatum, exemplo suo rursus in pristinum splendorem erigere conarentur, ut ceteri ecclesiastici viri ad puriorem eorumdem vivendi normam se componentes, immortalis Dei cultum, & animarum salutem ferventius excolerent, & alacrius propagarent.

Clericorum regularium, instituti origo, & laus refertur.

1. Tantum opus, nullo præconio satis pro dignitate commemorandum, sedente piæ recordationis antecessore nostro Clemente PP. VII.

peculiari Dei instinctu aggressus est Johannes Petrus Carafa Episcopus Theatinus, qui ad hanc beati Petri Apostolorum Principis cathedram, meritis, & virtutibus ejus id exigentibus, postmodum evectus est, dictusque piæ Memoriæ Antecessor noster Paulus Papa IV. Is enim una cum Cajetano Thieneo, deinde in Sanctorum numerum relato, cumque aliis probatissimis viris Ecclesiasticam vivendi normam instauraturus, Clericorum Regularium institutum, & congregationem, a sancta vivendi regula ita dictam, primus condidit, quæ morum in Ecclesiasticis emendationi præluxit, Apostolicamque disciplinam mirifice amplificavit, magna virtute præcellentibus viris semper ornata, inter quos præter beatum Cajetanum eluxit, beatus Andreas ab Avellino, & ipse Sanctorum canoni pridem adscriptus, ejusdemque beati viri in Regulari Ordine Socius, inque virtutibus similis, Dei Servus Paulus S. R. E. tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis Buralius, ab Aretio nuncupatus, & nuper alter Dei Servus Josephus Maria S. R. E. tituli Equitis presbyter Cardinalis Thomasius, doctrina & pietate ubique conspicuus.

Primus ordinis Parens Cajetanus juxta Bullam Canonizationis, Innocentii XII. quæ Tertia hujus editionis.

Carafa Adjutor Cajetani, vide citatam Bullam.

§. 2. Quum vero Antecessores Nostri Romani Pontifices hanc eximiam Clericorum regularium congregationem ab ipsis ejus incunabulis statim probaverint, multisque Apostolicis privilegiis identidem ornare, & fovere studuerint, nobisque nomine dilecti Filii Johannis Rubei, eorumdem Clericorum Procuratoris generalis fuerit humiliter supplicatum, ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemtiones, libertates, & facultates iisdem Clericis olim concessas, auctoritate nostra ad posterorum memoriam, & majoris roboris firmitatem munire, & confirmare dignaremur, nos ejusdem Procuratoris, & universæ congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia præsenti constitutione nostra, perpetuis futuris temporibus duratura, denuo roborare, & confirmare decrevimus. Utque luculentius jam dicta privilegia, & Literæ Apostolicæ, per Felicis Memoriæ Clementem VII. Paulum IV. Pium V. Gregorium XIV. Paulum V. & Gregorium XV. iisdem Clericis concessæ omnibus pateant, eas præsentibus literis nostris de verbo ad verbum inserendas curavimus.

Preces Procuratoris Generalis eorundem pro confirmatione privilegiorum.

Itaque Clementis VII. literarum tenor hic est.

Clemens Papa VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, & dilecto filio Cajetano presbytero Vicentino, ac eorum Sociis, & successoribus Clericis regularibus, nuncupatis.

§. 3. Exponi nobis nuper feciſtis, quod vos, & nonnulli alii ejusdem propositi, socii vestri, divina, ut creditur inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere posse, tria substantialia religiosæ vitæ paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito, ac communi habitu Clericali in unum habitantes, & in communi viventes, ac Deo humiliter, & devote quantum ipse dederit, servientes, sub nostra, & Apostolicæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere decreviſtis, supplicarique nobis feciſtis, ut de nostræ, atque hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ plenitudine potestatis, solitaque clementia, in præmissis benigne annuentes, de eis, quæ ad hujus vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videntur, vobis sociis, successoribusque vestris providere dignaremur.

Referuntur Pontificum Constitutiones, quibus prædictis Clericis varia privilegia concessa fuere: Ac primum Clem. VII.

§. 4. Nos, qui omnium Christi fidelium piis, & honestis desideriis libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrisque hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, ut quandocumque visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, ut petitis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manu cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi ac de communi viventes, in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra, & Sanctæ hujus Sedis Apostolicæ immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare; atque ex vobis inter vos singulis annis Superiorem eligere, Præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra, confirmari possit, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fungentes, seu laicos, qui Deo inspirante, ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annuam probationem, ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, ad hujusmodi vivendi modum admittere; necnon Statuta quæcumque, ordinationes, & constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & clericaliter vivendi concernere videbuntur de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu Horis Canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta, rationabilia, & bonis moribus, & Sacris Canonibus non contraria, facere, edere, & pro tempore facta, edita, corrigere, reformare, & in parte, vel totum immutare, ac nova alia prout vobis expedire videbitur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam a vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis seu Successoribus nostris exhibita fuerint, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur. Et ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potientur, & gaudebunt Canonici Regulares Lateranenſis Congregationis, personæ, & loca eorum, vos, personæ, & loca vestra uti, potiri, & gaudere possitis quorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, itaut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis; mutatis dumtaxat nominibus, cognominibus, & invocationibus, & diebus ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent vobis per has nostras Literas sub hac ipsa die expresse, & specialiter, concessa tenore præsentium ex certa nostra scientia, & ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis, ac Sociis, & Successoribus vestris in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmissa omnia, & singula, quibuscumque impedimentis, & contradictionibus amotis, plenam auctoritatem, & facultatem elargimur.

Eorum institutum adprobatur.

Conceduntur eisdem omnia privilegia Canonicorum Congregationis Lateranensis.

§. 5. Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ Joanni Petro supradicto per alias nostras Literas reservavimus, Apostolicisque

Derogatoriæ.

licisque, aut aliis generalibus, aut specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, etiam juramento, aut alia quavis firmitate roboratis, etiamsi, quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus, quoad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, aliis contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Junii MDXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Aliæ Clementis VII. Literæ hæ sunt.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, dilectis filiis Cajetano Presbytero Vicentino, & eorum Sociis, & Successoribus Clericis Regularibus nuncupatis.

Alia ejusdem Clemen. VII. Constitutio.

§. 6. Dudum pro parte vestra nobis expositio, quod vos sub trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem pie ducere, ac prædicatione Verbi Dei, audientia confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum studiis ad vestrarum, & aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveratis; nos vestris etiam tunc supplicationibus inclinati, vobis, ut Superiores vestri Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum Sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum officiorum, aut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum, per ipsos superiores eis assignandorum non minus septem, aut sex cum divisione, ac orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes, orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem Horis Canonicis, & toti Divino Officio satisfeciisse censerentur, & quibusvis Clericis, & Sociis vestris in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel decidendo in communi, vel speciali Horas Canonicas, ac in breviandis, & protelandis lectionibus; necnon super jejuniis, etiam de præcepto, etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & concessionis etiam panis, in eis licite, & absque prævaricatione faciendæ, dispensare possint per alias; & postremo, ut vos inter vos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Seculares, vel Regulares a vobis de Superiorum vestrorum, aut Sedis Apostolicæ licentia ad hoc pro tempore eligendi vestras, ac vos eorum confessiones audientes ab absolutionibus hac forma uti possitis, & illi possent, videlicet post *Misereatur &c., & Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus, te absolvat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & Interdicti dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi Fidelium, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum *eadem auctoritate &c.* alias nostras in forma Brevis literas ad hoc ut dicta forma in absolutionibus non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & Laicis vestræ Congregationis pro tempore existentibus vobis pro tempore confitentibus, uti possetis extendimus, & ampliavimus, auctoritate Apostolica in perpetuum concessimus, & indulsimus, prout in illis plenius continetur.

Innovantur quædam alias eisdem con-

§. 7. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, pro præmissorum omnium subsistentia firmiori ea omnia per nos innovari, & nonnulla alia pro felici hujusmodi vestri propositi directione statui, & ordinari cupiatis; Et propterea nobis humiliter supplicari feceritis, ut vobis super eis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur, nos, qui fidelium omnium, & præsertim sub paupertate, castitate, & obedientia Altissimo famulantium vobis, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus, vestrum Institutum plurimum in Domino commendantes, & approbantes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati præmissa omnia, ac alia quæcumque per nos vobis hactenus concessa, innovamus. Vestrisque piis votis, & desideriis, quæ circa infrascripta omnia, & singula habere nobis exponi fecistis, ut sub nostra, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ speciali protectione, & humili subjectione ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti soli Romano Pontifici canonice intranti, & Superiori vestro canonice electo, pro tempore existentibus subsidii degere debeatis; Ac qui ad vestrum communem vivendi modum se contulerint, & ad Votorum professionem hujusmodi, modo, & forma præmissis admissi fuerint voto Religionis in genere emisso, satisfeciisse censeantur, perpetuo concedimus, quodque singuli Superiores vestri, pro tempore electi finito triennio, quo confirmati fuerint, in alio loco in Superiores eligi, & ad aliud triennium, & tunc immediate sequens confirmari; ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes, ac vos ipsi vestimenta cum manicis super pallium exertis deferre, ac tam circa vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis reliquo vitæ cultu, & victu servandas cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus bonorum Clericorum Civitatis, vel loci, in qua, seu quo vos, & eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis, Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum qui in temporalibus præsint, & vestram curam habeant, ac Plebanum, qui curam animarum vobis imminentem exerceat, eligere valeatis, & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes*, recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquomodo teneamini, quodque in Capitulis vestris illi tantum, qui ad id capitulariter admissi fuerint vocem habeant, & alii ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possint, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Statuuntur nonnulla pro felici eorumdem directione.

§. 8. Ac insuper vobis, quod omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indultis quorumvis, etiam Cistercienſium Cluniacensium Monachis, & aliorum, tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & pro talibus habitos, ac Sedem Apostolicam hactenus quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere possint, aut poterunt quomodolibet in futurum: quæ omnia, ac si hic de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus utamini, potiamini, & gaudeatis, ac uti, potiri, & gaudere, necnon illorum omnium participes esse possitis, & debeatis indulgemus: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prædictis tam in spiritualibus, quam in tempora-

Aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur.

libus in genere vel in ſpecie etiam communicative, conceſſa, ut præfertur, ad vos extendimus, & ampliamus, ac in vobis locum habere, & ſuum plenarium effectum ſortiri debere decernimus, & declaramus.

Clauſulæ peculiares.

§. 9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac veſtris, & dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et inſuper præſentium Literarum tranſumptis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis plenam ubique tam in judicio, quam extra, & eandem prorſus fidem haberi volumus, quæ originalibus literis præſtaretur, ſi exhiberentur. Datum in Civitate noſtra Bononiæ ſub Annulo Piſcatoris die VII. Martii MDXXXIII. Pontificatus Noſtri Anno X.

Pauli vero IV. Literarum tenor hic eſt.

PAULUS PAPA IV.

Pauli IV. Conſtitutio. Refertur ſumma Conſtitutionis primæ Clementis VII.

§. 10. *Motu proprio &c.* Cum alias, poſtquam felicis recordationis Clemens Papa VII. Prædeceſſor Noſter, illi pro parte noſtra, qui tunc in minoribus conſtituti, & de Congregatione Clericorum Regularium eramus, & quondam Cajetani de Thienes presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujuſmodi, expoſito, quod nos, & ipſi, ac nonnulli alii ejuſdem Congregationis Socii, divina inſpiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo ſervire, & illi magis pio deſiderio adhærere, tria ſubſtantialia religioſæ vitæ vota paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ emittere, & ſub ſolito, ac communi habitu clericali in unum cohabitare, & in communi, ac de communi viventes, ac Deo humiliter, ac devote, quantum ipſe dediſſet, ſervientes ſub ejuſdem Prædeceſſoris, & dictæ Sedis humili, & immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione clericalem vitam ducere decreverint, noſtris, & eorum in ea parte ſupplicationibus inclinatus, nobis, & illis, ac cuilibet eorum, ut quandocumque viſum foret, poſſemus tria ſubſtantialia religioſæ vitæ, paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ vota publice emittere & in manibus cujuſcumque presbyteri ſæcularis, vel cujuſvis ordinis regularis ſolemniter profiteri, ac ſub ſolito, & communi habitu clericali, ſubque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi, & de communi viventium in locis Religioſis, aut ſæcularibus prout nobis, & illis ab illis quorum loca ipſa eſſent, conceſſum foret, ſeu expedire videretur, ſub ſua, & dictæ Sedis immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione in unum habitare, atque ex nobis, & eis inter nos ſingulis annis ſuperiorem eligere, præpoſitum nuncupandum, qui uſque ad triennium, & non ultra confirmari poſſet, alioſque quoſcumque ſæculares clericos quavis dignitate fulgentes, ſeu laicos, qui, Deo inſpirante ad hujuſmodi vitæ propoſitum, & communem vivendi modum, ſeſe conferre vellent, recipere, & poſt annum probationis ad talem trium votorum profeſſionem in manibus Superioris, ſeu Præpoſiti emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon ſtatuta quæcumque & ordinationes, ac conſtitutiones de omnibus, & ſingulis, quæ ad hujuſmodi vitæ propoſitum conducere, moreſque, & inſtitutum honeſte, & devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de Miſſis præcipue, & aliis divinis Officiis, ſeu Horis Canonicis, pro ut nobis, & illis melius videretur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honeſta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac ſacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, inſtituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ, poſtquam condita, edita, reformata, inſtituta, ac immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædeceſſori, ſeu Succeſſoribus ſuis exhibita forent, dicta auctoritate Apoſtolica approbata & confirmata eſſent & eſſe cenſerentur; & ut omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, conceſſionibus, & gratiis ſpiritualibus, & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Lateranenſis Congregationis, perſonæque, & loca eorum, nos quoque, & ipſi, ac noſtri, & eorum perſonæ & loca uti, potiri, & gaudere poſſemus, ita ut literæ Apoſtolicæ ſuper eiſdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, conceſſionibus, & gratiis, eiſdem conceſſis, vel pro tempore concedendis mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus, & diebus, ad noſtrum, & eorum libitum expediri poſſent, perinde ac ſi illa omnia, & ſingula non ſolum per clauſulas generales, ſed per eorum tenorum de verbo ad verbum expreſſionem, & inſertionem fuiſſent expreſſa & nobis ac illis ſpecialiter conceſſa per quaſdam.

Summa alterius Conſtitutionis ejuſd. Clem. VII.

§. 11. Et deinde pro eadem parte præfato Clementi Prædeceſſori etiam expoſito, quod nos, & ipſi ſub trium votorum ſubſtantialium emiſſione vitam clericalem pie ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ confeſſionum, & ſacræ Theologiæ, ac ſacrorum Canonum ſtudiis ad noſtrum, & eorum, ac aliorum Chriſtifidelium animarum profectum vacare decreveramus, & ipſi decreverant, idem Clemens Prædeceſſor nobis, & eis, ut tunc noſtri, & eorum Superiores Præpoſiti nuncupati, pro tempore exiſtentes, cum Clericis, & Sociis ſuis, qui in ſupradictis pietatis operibus, aut ſtudio literarum ſacrarum occuparentur, ſeu infirmitate, aut infirmorum curatione, & miniſterio pro tempore præpedirentur, ſuper recitatione divinorum Officiorum ad hoc, ut ipſi occupati, vel impediti, certum Pſalmorum per ipſos ſuperiores eis aſſignandorum, numerum, non minus ſeptem, aut ſex cum devotione, ac orationem Dominicam ſepties, Symbolum Apoſtolorum bis, graviter autem ægrotantes orationem Dominicam ſemel, & Salutationem Angelicam ſepties in die recitandis, ſeptem Horis canonicis, & toti divino Officio ſatisfeciſſe cenſerentur, & cum quibuſvis Clericis, & Sociis ſuis in præveniendo, vel poſtponendo, uniendo, vel dividendo in communi, vel in ſpeciali Horas canonicas, ac in breviandis, vel protrahendis lectionibus, necnon ſuper jejuniis etiam de præcepto, etiam quadrageſimalibus, & cum conceſſione veſpertini jentaculi collationis nuncupati, & comeſtionis, etiam panis in eis licite, & abſque prævaricatione facienda diſpenſare poſſemus, & poſſent, per alias, ac ſucceſſive, ut nos, & ipſi inter nos mutuas, ſeu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares a nobis, & ipſis, de Superiorum noſtrorum, & ſucceſſorum ut Sedis prædictæ licentia ad hoc pro tempore eligendi, noſtras, & eorum, ac nos ipſi eorum confeſſiones audientes in abſolutionibus, hac forma uti poſſemus, & poſſent, videlicet poſt *Miſereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus Noſter Jeſus Chriſtus te abſolvat, & ego Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, mihi conceſſa, abſolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, ſuſpenſionis, & interdicti, & diſpenſo tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurriſti, & reſtituo te Sanctis Sacramentis Eccleſiæ, unio-*

nique,

nique, & participationi Fidelium in Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Iterum eadem auctoritate &c. & per alias quas supradictus Clemens Prædecessor, postea etiam per alias ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis prædictæ pro tempore existentibus nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat in perpetuum concesserat, & indulserat; & subsequenter idem prædecessor etiam nostris tunc, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per eum nobis, & eis eatenus concessa, per alias innovaverat, ut nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat, ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, & nostro ac eorum Superiori Canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberemus, & deberent, ac qui tunc ad nostrum & eorum communem vivendi modum se conferrent & ad votorum professionem hujusmodi modo, & forma præmissis, admissi forent, voto Religionis in genere emisso, satisfeciisse censerentur etiam perpetuo concesserat, quodque singuli nostri, & eorum Superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in Superiores eligi & ad illud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam nos, & ipsi, quam nostri, & eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre, ac tam circa cærimonias Officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis, & loci in qua, seu quo nos, & eos pro tempore degere, vel morari contingeret, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus præesset, & nostri, & eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis, & eis imminentem exerceret, eligere valeremus, & valerent & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum, quoquomodo teneremur, & tenerentur, quodque in nostris, & eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent; & alii, ut præfertur non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuerat, & ordinaverat. Ac insuper nobis, & eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis & indultis quorumvis etiam Cistercienſibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitas, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uteremur, & ipsi uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possemus, ac possent, & deberent, indulserat: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur, ad nos, & eos extenderat, & ampliaverat, ac in nobis, & eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decreverat; per reliquas suas in forma Brevis literas.

Inseritur etiam summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus, Præpositis, eorumque electione, & quibusdam aliis.

§. 12. Et postremo piæ memoriæ Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster vivæ vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus constituti, tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis eramus, per eundem Paulum prædecessorem facto, Congregationis hujusmodi inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commoraretur, repræsentaret totum Capitulum dictæ Congregationis, & ubicumque Vocalium major pars foret semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in dicta Congregatione super Præpositos omnes & Superiores Sacerdotes, & alios professos in spiritualibus, & temporalibus post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebatur, supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum generale solemniter celebraretur, & Vocales in Ecclesiis & locis ipsius Congregationis pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret Vocalis qui antiquior esset, omnibus illis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent; Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione jus supremum, & quandocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere posset, & maxime supervenient e causa ne Superiore cassando, transferendo, & de novo creando, quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus dictæ Congregationis gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia possent etiam eorum loca tenentes etiam si ille, qui, ut Superior administraverat, in Præpositum eligeretur; tempus quo sine titulo præpositurae administravisset, non impediret, quo minus possent, sicut ceteri Præpositi, usque ad triennium confirmari: ac etiam tempore quo contingebat per lapsum anni officia Præpositorum vacare, supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma, licet Officium præpositurae suæ tali die vacaret, tamen, ut Superior non desistat, in spiritualibus, & temporalibus libere, ut antea, administrare, donec aliter fuerit provisum; provisoque suum sortiatur effectum. Necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure præpositurae vacanti per lapsum anni, cessum vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis dictæ Congregationis donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale, de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus antiquior, ut supra administraret in casu absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque ipsius Congregationis, Clerici, & professi, sacris non initiati, non tenerentur ad horas Canonicas: ac Laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos in Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus clericalibus, quæ tamen, secundum conditionem locorum, & personarum, honestæ censerentur, eisque tempore probationis, simpliciter assignato, ad professionem trium votorum more ipsius Congregationis, sine tamen vestium mutatione, & benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent, Apostolica auctoritate concesserat, & declaraverat.

A Julio III. præd. Pontificum Constitutiones ap-

§. 13. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujus-

probatas fuisse narratur.

modi, recolendæ memoriæ Julio PP. etiam II. similiter Prædecessori nostro, expositio, quod ipsi, & qui in locum nostrum, & dicti Cajetani, successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant, illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari, Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas literas prædictas, etiam per suas in simili forma Brevis, literas approbaverit & innovaverit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecerit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, ac Sociis præfatis, & eorum Successoribus, Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse: necnon si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decreverit.

§. 14. Et deinde Nos Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorumdem Clericorum Regularium Venetiis tunc degentium, Nobis expositio, quod Congregatio hujusmodi locum in alma Urbe nostra, ad quem pro pertractandis negotiis, etiam in Romana Curia occurrentibus divertere possent, non habeant, eorum supplicationibus in ea parte inclinati, Parochialem Ecclesiam Sancti Silvestri in Exquiliis, sive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, Regionis Montium de dicta Urbe, quæ forsan infra limites Basilicæ XII. Apostolorum, de eadem Urbe, quæ Titulus bo. me. Durantis, ejusdem Basilicæ Presbyteri Cardinalis de Durantibus nuncupati, tunc in humanis agentis, existebat, consistere dignoscebatur, tunc certo modo, quem haberi volumus pro expresso, vacantem cum omnibus, & singulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, & aliis mobilibus, & immobilibus suis, eidem Congregationi, & pro eis dilecto filio nostro Bernardino Tituli Sancti Matthæi Presbytero Cardinali, Fanensi nuncupato, tunc in minoribus constituto, & ex Congregatione hujusmodi, ac in Romana Curia moram trahenti, per eos, juxta ritus, & mores Congregationis hujusmodi tenendam, regendam, & gubernandam, & ad eorum arbitrium reformandam, per alias nostras sub plumbo literas concesserimus, & assignaverimus; ita quod liceret eisdem Congregationi, & Bernardino Cardinali tunc in minoribus constituto, per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem Ecclesiæ, ac Domorum, Hortorum, Viridariorum, Vinearum, & aliorum honorum prædictorum, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus, & proventus, in suos, & Congregationis hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Ab ipsomet Pontific. Paulo IV. prædictis Clericis Regularibus Ecclesiam S. Silvestri in Quirinali concessam fuisse, refertur.

§. 15. Quum autem nuper a Nobis, seu de mandato nostro, & de nostris, & dictæ Sedis expensis dicta Ecclesia Sancti Silvestri, illiusque Officinæ in suis structuris, & Ædificiis ampliata seu restaurata, ac eidem Congregationi, seu pro illius usu nonnullæ Domus, Vineæ, Viridaria, Horti, & alia bona mobilia, & immobilia in dicta Urbe, illiusque Districtu, & forsan alibi ex nostris, & ejusdem Sedis pecuniis empta fuerint, Nos, qui Congregationem ipsam præ cæteris semper in visceribus gessimus, & gerimus charitatis, cupientes, illam perpetuo ubique florere, ejusque, ac illius personarum profectui, & felici successui, quantum in nobis est, consulere, singularum emptionum præfatarum, necnon expensarum, pecuniarum, ac

Assignantur eisdem quædam alia ædificia.

Domorum, Vinearum, Viridariorum, Hortorum, & aliorum bonorum hujusmodi quantitates, qualitates, situationes, nuncupationes, confines, vocabula, & veros etiam annuos valores, & redditus, ac nomina, & cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac Instrumentorum, & aliarum Scripturarum desuper confectarum, necnon literarum prædictarum veriores tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus, pro expressis habentes institutionem Congregationis hujusmodi, necnon Decretum, declarationem, ac concessiones, statuta, & ordinationes, necnon concessionem, & assignationem de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, ac cum derogationibus, Decretis, necnon omnibus, & singulis aliis in eis contentis clausulis singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo desuper confectas literas, ac venditionem, emptionem præfatas, ac prout illas concernunt, omnia, & singula in eis, & instrumentis, ac aliis scripturis prædictis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine adprobamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & singula observari, & Congregationi, ac illius personis præfatis suffragari, ipsosque illis, & eorum singulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere debere, & a nemine desuper quovis prætextu, seu quacumque occasione, vel causa etiam ex eo quod dicta Ecclesia Sancti Silvestri olim alicujus Ordinis, etiam Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Minerva de eadem Urbe, aut Eremitarum Sancti Augustini, seu Minorum, aut aliorum etiam Mendicantium Ordinum, seu alicujus ipsius Ordinis Fratris, vel Monachi, ex dispensatione Apostolica, vel alias fuerit, seu alias ad eos, aut eorum aliquem pertinuerit, & per eos etiam longo tempore, & immemorabili, quovis etiam colorato, & juridico titulo possessa, & tenta extiterit, & adhuc forsan quomodolibet esse, seu pertinere, dici, seu censeri possit, vel alias quomodolibet directe, vel indirecte ullo unquam tempore molestari, perturbari, seu inquietari posse, seu debere; & ita in præmissis, & infrascriptis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, seu Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in quavis causa, seu instantia, sublata &c. Irritum quoque &c. decernimus, & declaramus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnium etiam, forsan substantialium etiam, omissarum defectus, etiam de necessitate exprimendos, si qui forsan in præmissis, seu eorum aliquo intervenerint supplemus.

Confirmatur concessio prædictæ Eccles. S. Silvestri, necnon præfata assignatio ædificiorum, ac aliorum quorumcumque.

§. 16. Et nihilominus pro potiori cautela ea omnia, prout concessa, statuta, ordinata, assignata, ac decreta, & declarata fuerunt, in omnibus, & per omnia motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, de novo concedimus, statuimus, ordinamus, & declaramus, ut præfertur, factas, & pro tempore per nos, seu de mandato nostro quomodolibet, & qualitercumque pro dicta Congregatione, seu illius ratione faciendas expensas, & sumptus, ac etiam ut præfertur, empta, necnon etiam pro tempore emenda, Domos, Vineas, Viridaria, Hortos, & alia mobilia, atque immobilia bona tam in dicta Urbe, quam extra illam, & alias ubilibet existentia cujuscumque pretii, valoris, & quantitatis existant, & fuerint, necnon pecunias inde expositas, & exponendas ad quamcumque summam, & quantitatem ascendant, eidem Congregationi per eos, juxta ritus, & mores eorum tenenda, & possidenda perpetuo remittimus, donamus, concedimus, & elar-

gimur;

gimur; ac remissa, donata, concessa, & elargita fuisse, & fore, ac ad dictam Congregationem perpetuo pertinere; ac præsentes ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debere; ac præmissa, seu eorum aliqua de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu quovis prætextu, occasione, vel causa notari, vel impugnari, aut revocari, seu in aliquo alterari non posse, neque debere, etiam decernimus, & declaramus.

Derogatoriæ amplissimæ.

§. 17. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quacunque, seu quibuscumque alia, vel aliis, simili, vel dissimili, aut similibus, vel dissimilibus, concessione, seu concessionibus alias de dicta Ecclesia, quovis modo vacante, aut alias eidem Basilicæ, seu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipsam Basilicam degentibus, seu prædictis, aut quibusvis aliis Fratribus, etiam forsan super Ecclesia ipsa per eos tenenda, & regenda, aut alias Apostolica auctoritate prædicta quomodolibet factis, necnon dictæ Basilicæ, & prædictorum, ac aliorum quorumcumque ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis moderno, & pro tempore existenti Tituli Basilicæ hujusmodi Presbytero Cardinali, necnon Fratribus, eorumque Ordinibus præfatis, & Populo Romano de non obtinendo beneficia ipsius Urbis per forenses, & quibusvis aliis, etiam piis, & Regularibus, seu Secularibus locis, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & aliis personis, quorum nomina, cognomina, tituli, qualitates, & concessiones hujusmodi exprimi, seu pro expressis haberi possint, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, in literis, latissime extendendis, etiamsi de illis &c. illorum tenores, eisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine specialiter, & expresse derogamus; prædictas, & alias, ac concessiones, & assignationes quascunque de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, aliisque dictæ Congregationis quomodolibet, etiam motu, & potestate similibus, etiam consistorialiter factas, ac desuper confectas literas quascumque, & processus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine, prædictis revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuamus, & nullos, & invalidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse; ac pro infectis haberi volumus, & decernimus, ac desuper prædictis, & quibusvis aliis personis cujuscumque dignitatis &c. existentibus perpetuum silentium imponimus, illisque, ac præfatis, & aliis quibusvis Judicibus &c. etiam sub excommunicationis officiorum, beneficiorum, ac dignitatum suarum, & aliis arbitrio nostro & Successorum nostrorum infligendis, & applicandis pœnis, ne se in præmissis quoquomodo intromittere audeant, seu præsumant, districtius inhibemus, ac omnibus illis, quæ in singulis literis prædictis concessa fuerunt, non obstare; necnon quatenus opus sit, de non tollendo Jus quæsitum, & aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, cæterisque cum clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, motu proprio I.

Aliæ clausulæ.

§. 18. Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & cum approbatione, confirmatione, suppletione, novi concessione, assignatione, remissione, donatione, concessione, decretis, derogatione cum Regula de non tollendo jure quæsito, revocatione, annullatione, voluntate, silentii impositione, inhibitione, & aliis prædictis de, & pro omnibus, & singulis præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in forma gratiosa, & quod singularum literarum, emtionum, instrumentorum, & scripturarum prædictarum veriores tenores, ac domorum &c., & aliorum bonorum hujusmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula super valoris & redditus etiam omnium, ac expensarum, & pecuniarum hujusmodi quantitates habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi, & inseri, & de verbo ad verbum possint, & si opus sit, cum opportuna executorum deputatione, qui assistant cum potestate citandi etiam per Edictum &c. ac sub prædictis & quibusvis aliis censuris, & pœnis eorum arbitrio infligendis, & applicandis, etiam simili edicto inhibendi &c. aggravandi &c. invocato, & ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, a derogatione constitutionis de una, & duabus non tamen tribus diætis, latissime extendendo, & cum opportuno decreto, quod literæ desuper conficiendæ de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ de facto notari, seu impugnari non possint, sed semper validæ, & efficaces existant, & eidem Congregationi, ac illius personis suffragentur, & sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, unionum, aut aliarum gratiarum sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per nos, aut per Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ sint, & esse censeantur, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ sint, & esse censeantur, & ita, ut præfertur judicari debeat latissime extendendo, & quatenus opus fuerit, cum derogatione regulæ de unionibus committendis, & exprimendo valore, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, & aliarum constitutionum &c. latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum nominum, cognominum, diœcesium, & fructuum &c., & dictæ Ecclesiæ Sancti Silvestri, regula contraria non obstante aliorumque circa præmissa necessariorum major, vera, & amplior significatio, & expressio fieri, ac tenor singularum literarum prædictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inseri, aut in toto vel in parte pro expresso haberi possit in literis, etiam per Breve nostrum simul, vel separatim super qualibet clausula seu gratia in una, nulla facta mentione de aliis, si videbitur, expediendis, & cum decreto, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra quæ eisdem literis adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ; latissime extendendo, seu si videbitur præsentis *Motus proprii* sola nostra Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra quacunque regula, seu Constitutione Apostolica contraria non obstante. Datum Romæ apud Sanctum Petrum nonis Junii anno quinto.

Fiat J.

Aliæ Pauli ejusdem literæ hæ sunt.

PAULUS PAPA IV.

Altera ejusdem Pauli IV. Constitutio.

§. 19. *Motu proprio &c.* Cum, sicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium præfati cupiant singulas eis, tam sub plumbo, quam in forma Brevis literas per felicis recordationis Clementem VII. & Paulum III. ac Julium III. Romanos Pontifices prædecessores Nostros, ut præinsertas ejusdem Pauli III. Prædecessoris in forma Motus proprii, ut præfertur concessas, & inde quæcumque, ut eo majorem obtineant roboris firmitatem, quo illa sæpius fuerint Apostolica auctoritate approbata, & Nostro, & Apostolica providentia ad ea, quæ per Prædecessores Nostros concessa sunt, ut illibata perstistant, libenter Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, præfatam Congregationem non minoribus, quam fecerint dicti Prædecessores Nostri, verum ampliorib favoribus, & gratiis prosequi volentes, motu simili eidem Congregationi singulas literas, & Cedulas prædecessorum hujusmodi, ac prout illas concernunt singula præmissa, & alia in eis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa scientia, nostra Apostolica auctoritate tenore præsentium cum opportuna omnium & singulorum, tam juris, quam facti defectuum si qui forsan intervenerint in eisdem, suppletione approbamus, & confirmamus, eisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia valida, & efficacia existere, & suos plenarios effectus omnino sortiri, habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari, & juxta eorum dispositionem debite exequi, nec per quospiam illis contrairi, aut ea etiam in aliquo alterari posse, neque debere, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, sive Locumtenentes in qualibet Causa, & Instantia interpretari, judicari &c. debere sublata &c., irritum quoque &c. decernimus.

Confirmantur prædictæ Pontificum Constitutiones.

Conceduntur eisdem quædam alia privilegia.

§. 20. Ac Modernis, & pro tempore existentibus Præpositis singularum Domorum, Ecclesiarum, & locorum quorumcumque Congregationis hujusmodi, ut corporalia, linteamina, mappas, & gansupia, sive Tabulas, imagines, Cruces, Vestes, Capsulas, Vasa, & Tabernacula, & alia paramenta Ecclesiastica, etiam Sacerdotalia, & in quibus etiam Eucharistiæ Sacramentum conservatur, & defertur, & Reliquiæ tenentur, divino cultui quomodolibet dicata pro usu Ecclesiarum ejusdem Congregationis tantum benedicere, & consecrare, ac tam per se, quam per Sacerdotes ejusdem Congregationis, Eucharistiæ etiam pro Viatico, & etiam constitutis in articulo Mortis, ac extremæ Unctionis Mercenariis, Famulis, operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis hospitibus, & Sæcularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus ipsius Congregationis reperire contigerit, nulla petita licentia proprii Sacerdotis curati, & in casu, quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibusvis aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, vel habitationes præfatæ Congregationis reperiri contigerit, ac infirmis quibusvis, etiam in Mortis articulo constitutis, ubique, & non petita licentia Sacerdotis curati, pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 21. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis &c. etiam juramento roboratis, necnon omnibus illis, quæ dicti Prædecessores Nostri in singulis eorum literis etiam præinserta Cedula Motus proprii prædicti, voluerunt non obstare, quibus similiter derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum Clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, Motu proprio J.

Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & cum posterioribus confirmatione, approbatione, suppletione, adjectione, ac singulis etiam novis, concessione, indulto, statuto, ordinatione, extentione, ampliatione, decretis, & derogatione, aliisque supradictis modo, & forma præmissis, & in literis, & Cedula motus proprii prædicti contenti, quæ hic pro singillatim, & ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in forma gratiosa latissime extendendo, & cum deputatione Judicum exequutorum, qui assistant &c. & faciant &c. permittentes, etiam sub sententiis Ecclesiasticis, & pœnis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicendi, invocato &c. auxilio brachii Sæcularis cum derogatione Constitutionum de una, & duabus dietis, dummodo non ultra tres, latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam veriorum tenorum, & Cedulæ *Motus proprii* prædicti in toto, vel in parte, aliorumque necessariorum major specificatio, & expressio fieri possit in literis, & de confirmatione tantum, & quatenus fuit in usu, etiam per breve Nostrum simul, vel ad partem, etiam in una, si videbitur, non facta mentione de alia vel aliis expediendis.

Fiat Motu proprio J.

Datum Romæ apud S. Marcum tertio Kal. Augusti Anno Tertio.

Pii V. literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pii V.

§. 22. Ad immarcescibilem vitæ &c. æternæ coronam, ad quam fortes Christi athletæ, non adversus carnem, & sanguinem præliantes, sed contra spirituales antiqui hostis nequitias, & hujus mundi tenebrarum principatus assiduo Fidei clypeo, & scuto bonæ voluntatis armati, lumbisque præcincti colluctantes, rejectis vanitatibus, & illecebris indefesse aspirant, & quo optatum finem totius consequantur, religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere, & hostilia tela propulsare queant, animose ascendant, elevantes oculos mentis nostræ, paterna pietate, & benevolentia ex nostri pastoralis Officii debito non abs re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus, prompte consulamus, & his quæ propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis Nostræ adjiciamus firmitatem, aliasque desuper opportune provideamus prout personarum, & temporum qualitate pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Denuo summa primæ Constitution. Clemen. VII. describitur.

§. 23. Dudum siquidem felic. recordationis Clemens PP. VII. Prædecessor noster sibi pro parte piæ mem. Pauli Papæ IV., etiam Prædecessoris nostri, qui tunc in minoribus constitutus, & de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium, erat, & quondam Cajetani de Thienis Presbyteri Vicentini tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi exposito, quod ipsi, & nonnulli alii eorumdem Congregationis Socii Divina inspiratione ducti, ob melioris vitæ frugem, &

ut cum majori animi quiete Deo ſervire, & illi magis pio deſiderio adhærere poſſent, tria ſubſtantialia Religioſæ vitæ vota, paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ emittere, & ſub ſolito, & communi habitu Clericali in unum cohabitantes, & in communi, ac de communi viventes, necnon Deo humiliter, & devote, quantum ipſe dediſſet, ſervientes ſub ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, & Sedis Apoſtolicæ humili, & immediata ſubjectione, ac ſpeciali protectione Clericalem vitam ducere decreverant, illorum in ea parte ſupplicationibus inclinatus, ipſis, & eorum cuilibet, ut quandocumque viſum foret, poſſent tria ſubſtantialia religioſæ vitæ, paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manibus cujuſcumque Presbyteri Sæcularis, vel cujuſvis Ordinis Regularis ſolemniter profiteri, ac ſub ſolito, & communi habitu Clericali ſubque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium hujuſmodi in communi, & de communi viventes in locis Religioſis, aut Sæcularibus, prout eis ab illis, quorum loca ipſa eſſent conceſſum foret, ſeu expedire videretur, ſub ſua, & dictæ Sedis immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione in unum habitare, atque ex ſe ipſis inter eos ſingulis annis Superiorem, Præpoſitum nuncupandum, eligere, qui uſque ad triennium, & non ultra confirmari poſſet, alioſque quoſcumque Sæculares Clericos quavis dignitate fulgentes, ſeu laicos, qui Deo inſpirante ad hujuſmodi vitæ propoſitum, & communem vivendi modum ſeſe conferre vellent recipere & poſt annum probationis ad talem trium Votorum profeſſionem in manibus Superioris, ſeu Præpoſiti emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon Statuta quæcumque, & Ordinationes, ac Conſtitutiones de omnibus, & ſingulis, quæ ad hujuſmodi vitæ propoſitum conducere, moreſque, & inſtitutum honeſte, & devote clericaliter vivendi, concernere viderentur, de Miſſis præcipue, & aliis Divinis officiis, ſeu horis Canonicis, prout illis melius videretur celebrandis, ac recitandis, licita tamen, & honeſta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac Sacris Canonibus non contraria facere, & edere. ac pro tempore facta, & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, inſtituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ poſtquam condita, edita, reformata, inſtituta, immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædeceſſori, ſeu Succeſſoribus ſuis Romanis Pontificibus exhibita forent auctoritate Apoſtolica approbata, & confirmata eſſent, & eſſe cenſerentur, & ut omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, Indultis, favoribus, conceſſionibus, & gratiis ſpiritualibus & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Congregationis Lateranenſis, perſonæque, ac loca eorum, ipſi quoque, & eorum perſonæ, ac loca, uti, potiri, & gaudere poſſent, ita ut literæ Apoſtolicæ ſuper eiſdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, conceſſionibus, & gratiis eiſdem conceſſis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, & cognominibus, invocationibus, & diebus, ad eorum libitum expediri poſſent perinde, ac ſi illa omnia, & ſingula non ſolum per clauſulas generales, ſed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expreſſionem, & inſertionem fuiſſent expreſſa, & eis ſpecialiter conceſſa per quaſdam.

Summa alterius Conſtitut. Clemen. VII. præfati.

§. 24. Et deinde pro eadem parte eidem Clementi Prædeceſſori etiam expoſito, quod ipſe Paulus Prædeceſſor, tunc, ut præfertur, in minoribus conſtitutus, & Cajetanus, ac Socii Congregationis Clericorum Regularium hujuſmodi trium Votorum ſubſtantialium emiſſione vitam Clericalem ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ Confeſſionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum Studiis ad eorum, ac aliorum Chriſtifidelium animarum profectum vacare decreverant, idem Clemens Prædeceſſor eis, ut tunc eorum Superiores, Præpoſiti nuncupati pro tempore exiſtentes cum Clericis, & Sociis ſuis, qui infirmitate pro tempore præpedirentur, ſuper recitatione Divinorum Officiorum ad hoc, ut ipſi infirmitate præpediti certum Pſalmorum, per ipſos Superiores eis aſſignandorum, numerum, non minus ſeptem, aut ſex cum diſtinctione, ac orationem Dominicam ſepties, Symbolum Apoſtolorum bis, graviter autem Ægrotantes orationem Dominicam ſemel, & Salutationem Angelicam ſepties in die recitando, ſeptem horis Canonicis, & toti divino Officio ſatisfeciſſe cenſerentur, & cum quibuſvis Clericis, & Sociis ſuis, ſuper jejuniis etiam de præcepto etiam Quadrageſimalibus, & cum conceſſione Veſpertini jentaculi, collationis nuncupati, & comeſtionibus, etiam panis in eis licite, & abſque prævaricatione facienda diſpenſare poſſent per alias, ac ſucceſſive, ut ipſi inter eos mutuas ſeu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares alias tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipſis de Superiorum eorum, & Succeſſorum, aut Sedis prædictæ licentia pro tempore eligendi ipſorum de Congregatione Clericorum Regularium confeſſiones hujuſmodi audientes in abſolutionibus, ac forma uti poſſent videlicet poſt *Miſereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus noſter Jeſus Chriſtus te abſolvat, & ego auctoritate ipſius, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli mihi conceſſa, abſolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, ſuſpenſionis, & interdicti, & diſpenſo tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurriſti, & reſtituo te Sanctis Sacramentis Eccleſiæ, unionique, & participationi fidelium in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem *auctoritate &c.* per alias quas ſupradictus Clemens Prædeceſſor poſtea etiam per alias, ad hoc ut dicta forma in abſolutionibus, non ſolum cum Sacerdotibus, ſed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis Clericorum Regularium hujuſmodi pro tempore exiſtentibus eis pro tempore confitentibus uti poſſent, extendit, & ampliavit in perpetuum conceſſit, & indulſit, & ſubſequenter idem Clemens Prædeceſſor etiam tunc eorumdem Congregationis Clericorum Regularium in ea parte ſupplicationibus inclinatus, præmiſſa omnia, & alia quæcumque per ipſum illis eatenus conceſſa per alias innovavit, & eis ut ſub ſua, & dictæ Sedis ſpeciali protectione, & humili ſubjectione hujuſmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, ſoli Romano Pontifici, canonice intranti, & eorum Superiori canonice electo, pro tempore exiſtentibus ſubditi degere deberent, ac quod qui tunc ad eorum communem vivendi modum ſe conferrent, & ad Votorum profeſſionem, hujuſmodi modo, & forma præmiſſis admiſſi forent Voto Religionis in genere emiſſo ſatisfeciſſe cenſerentur, etiam perpetuo conceſſit. Quodque ſinguli eorum Superiores pro tempore electi finito triennio, quo confirmati forent in alio loco in Superiores eligi, & aliud triennium, ex tunc immediate ſequens confirmari, ac tam ipſi quam eorum Socii pro tempore exiſtentes veſtimenta cum manicis ſuper Pallium exertis deferre ac tam circa Veſtimenta, quam circa cæremonias in officiis Eccleſiaſticis, & reliquo vitæ cultu, & victu ſervandis cum moribus, & laudabilibus conſuetudinibus Clericorum Civitatis, & loci in qua ſeu quos eos pro tempore degere, vel morari

rari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum, qui in temporalibus præesset, & eorum curam haberent, ac Plebanum, qui curam animarum eis imminentem exerceret) eligere valerent, & omni tempore in benedictione Mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquo modo tenerentur, quodque in eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, & alii, ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuit, & ordinavit: ac insuper eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis quorumvis etiam Cistercienſibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitos, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possent, & deberent indulsit; ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur ad eos extendit, & ampliavit, ac in eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decrevit, & declaravit per reliquas suas in forma Brevis literas.

Iterum refertur summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. superius in prima Constitutione Pauli IV. jam relati.

§. 25. Ac postmodum recolendæ memoriæ Paulus PP. III. similiter Prædecessor noster vivæ vocis oraculo eidem Paulo IV. Prædecessori, qui tunc in minoribus constitutus, Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis, erat per eumdem Pauli III. Prædecessorem facto eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commorarentur, repræsentaret totum Capitulum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, & ubicumque vocalium major pars foret, semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in ipsa Congregatione Clericorum Regularium super Præpositos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios Professos in spiritualibus, & temporalibus, post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebantur supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum Generale solemniter celebraretur; Et si vocales in Ecclesiis, & locis eorumdem Congregationis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret vocalis, qui antiquior esset omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent. Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione Clericorum Regularium jus supremum; & quomodocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere possent, & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus, & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia, possent etiam eorum locatenentes. Et si ille, qui, ut Superior administrasset, & in Præpositum eligeretur tempus, quo sine titulo præposituræ administrasset non impediret quo minus posset, sicuti ceteri Præpositi usque ad triennium confirmari. Ac etiam tempore, quo contingeret post lapsum anni officia Præpositorum vacare supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma licet officium Præposituræ tunc tali die vacaret, tamen Superior, non desistat in spiritualibus, & temporalibus libere, ut ante administrare, donec aliter fuerit provisum; provisioque suum sortiatur effectum; necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure Præposituræ vacanti per lapsum anni, cessum, vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus Antiquior, ut supra, administraret in causa absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos non Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus Clericalibus, quæ tamen secundum conditionem locorum, & personarum honestæ censerentur, eisque tempore probationis simpliciter assignatæ ad professionem trium Votorum more eorumdem Congregationis; sine tamen Vestium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent dicta auctoritate concessit, & declaravit &c.

A Julio III. præinsertas Pontif. Constitutiones confirmatas fuisse denuo exponitur.

§. 26. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi inclytæ memoriæ Julio Papæ etiam III. Prædecessori nostro, expositio etiam, quod ipsi, qui in locum Pauli Prædecessoris, & Cajetani hujusmodi succesſerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari idem Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contenta clausulis singulis literas prædictas, etiam per suas in simili forma brevis sub die 10. Junii Anno Domini 1571. Pontificatus sui anno Secundo expeditas literas approbavit, & innovavit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, & Sociis præfatis, & eorum Successoribus Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse, necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

Refertur summa secundæ Constitutionis Pauli IV., quæ superius relata est.

§. 27. Et deinde prædictus Paulus IV. Prædecessor Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumtus, motu proprio per ejus cedulam dictas in forma brevis præfati Julii Prædecessoris literas præinsertas habentem sub datum videlicet VII. Idus Octobris, Pontificatus sui anno primo, quædam per cedulam ipsam declarata, & Capitula, ac ipsas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & administrationem Congregationis de Somasca eidem Congregationi Clericorum Regularium per prædictum Paulum III. Prædecessorem commissam etiam ad hoc, ut illorum, & de Somasca Congregatione hujusmodi, ac omnes illorum personæ omnibus, & singulis privilegiis, & prærogativis, ac aliis, quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere possent

quomo-

quomodolibet in futurum ad invicem, & alter alterius, & e converso uti, potiri, & gaudere licite possent, & valerent, Apostolica Auctoritate approbans, & confirmans, & innovans, illisque perpetuo, & valide robur adjiciens, & illa omnia, & singula observari, & eis suffragari, eosque perpetuo illis frui, & gaudere, & ita judicandum fore, sublata quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eisdem quicquid secus attentari contingeret decernens; Congregationi Clericorum Regularium, at tunc, & pro tempore existentibus Clericis Regularibus præfatis, ut ipsi, qui idonei forent, Eucharistiæ Sacramentum in omnibus, & singulis etiam ad eos non spectantibus Ecclesiis quibuscumque utriusque sexus Christifidelibus debite etiam non per eos, sed alios confessis, & alias, ut moris est administrare, ipsisque, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis dilectis filiis Societatis Jesu Almæ Urbis nostræ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & dictam Sedem quomodolibet concessis, & concedendis, & quibus Societas hujusmodi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, & ipsius Eucharistiæ administrationem, & alias quomodolibet, utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, similiter ipsa Congregatio, & Clerici Regulares, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, & valerent, ac illorum omnium participes esse deberent concessit, & indulsit. Privilegia quoque, Indulgentias, prærogativas, & alia omnia eidem Societati, ut præfertur, etiam communicative concessa ad Congregationem, & Clericos Regulares præfatos extendit, & ampliavit, ipsisque, ut omnia, & singula tam per eosdem Clementem VII., Paulum III. quam Julium etiam III. Prædecessores eis concessa, & per eundem Paulum IV. etiam Prædecessorem, & alios ex tunc imposterum concedenda privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, prærogativæ, exemptiones, & indulta toties reintegrata, confirmata, & innovata, ac in pristinum statum restituta esse censerentur, quoties per eundem Paulum IV. Prædecessorem, & Sedem prædictam alia quæcumque Privilegia aliis Congregationibus, & quorumvis ordinum Religiosis, & Monachis concessa, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innovari, & in pristinum statum restitui contingeret, etiam concessit, & indulsit cum Decreto, & clausulis, ac aliis certis modo, & forma tunc expressis &c.

Confirmatio præfatar. Constitutionum; cum concessione amplissimorum privilegiorum.

§. 18. Cum autem sicut accepimus &c. motu proprio &c. prædicta omnia præsentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus &c. Et insuper eidem Congregationi Clericorum Regularium tam Romæ, quam Venetiis, & Neapoli, ac alias ubique locorum degentium; ac illius tunc, & pro tempore existentibus Clericis præfatis, ut ipsi, & eorum singuli, qui Præpositi fuerint quorumcumque, qui Congregationem hujusmodi ingressi, juxta illorum ritum professionem per eosdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emittere voluerint in eorum, & cujuslibet ipsorum professionis, emissionis, seu alio inferiori die quocumque, eorum confessionibus per dictos Præpositos, aut eorum aliquem diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, ac quæcumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quantumcumque gravibus, enormibus, per ipsorum, & eorum singulos usque ad dictam diem, quomodolibet perpetratis, omissis, & incursis, etiam si talia forent, de quibus hic specialis, & expressa mentio habenda, & propterea dicta Sedes merito consulenda esset. Necnon privationis, suspensionis, & interdicti, & quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & pœnis in eos a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus profitendos ipsos tunc quomodolibet innodatos, & ut tales declaratos, & publicatos esse reperiri contigerit, sine tamen alicujus præjudicio, in quibuscunque etiam prædictæ Sedi Apostolicæ reservatis casibus, præterquam tamen contentis in Bulla, die Cœnæ Domini legi consueta, hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta alias in superius dicta forma plene absolvere, & toraliter liberare, & eis pro commissis pœnitentiam salutarem injungere, ac cum ipsis, & eorum quolibet super irregularitate, per ipsos, & eorum quemlibet inde, ac etiam, quia sententiis, censuris, & pœnis prædictis legati Missas forsan, ac alia Divina Officia, non tamen in comtemptum clavium celebraverint, aut alias se in eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento; non tamen ex homicidio voluntario proveniente, ac alias quomodolibet contracta, quodque his præmissis, & aliis non obstantibus in suis, quos antea susceperunt, etiam Presbyteratus sacris Ordinibus, & quando in illis, aut aliquo, vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti ad illos omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines hujusmodi, alias tamen rite promoveri, & in eis promoti etiam in Altaris Ministerio in dictis, & aliis quibusvis Ecclesiis, atque locis ministrare libere, & licite valeant dispensare, & ab illis, & eorum quolibet omnem inhabilitatis, & infamiæ maculam, sive notam ex præmissis circa eos quomodolibet insurgentem, & per ipsos contractam penitus abolere. Necnon eos, & quemlibet ipsorum in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, & alias juxta prædictam formam, restituere, & tam Præpositi, quam cæteri omnes Clerici Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis hujusmodi, nunc, & pro tempore existentes, qui tamen presbyteri fuerint Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac etiam constitutis in mortis articulo, ac extremæ unctionis cæteris Clericis, & Fratribus Congregationis hujusmodi, ac etiam Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis Hospitibus, etiam Sæcularibus, & extraneis, quos in locis vel Habitationibus Congregationis hujusmodi, tunc reperiri contigerit, etiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contingit, etiam Diœcesanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcumque etiam, in quorum Civitatibus, & Diœcesibus, ac Ecclesiarum Parochiis respective Ecclesiæ, & loca ipsorum Congregationis nunc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita, nec obtenta, & in casu, in quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem etiam quibuscumque aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, & habitationes Congregationis prædictorum reperiri contigerit, ac extra illa aliis quibusvis Infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique in causa necessitatis supradictæ, etiam nullam ad hoc per eos petita, nec eis concessa licentia cujusvis Sacerdotis Curati, Pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis hujusmodi, Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere totos dies in Orationibus, ac Missis, & aliis Di-

vinis

vinis Officiis dicendis transigant, & frequenter ipsos ab audiendis Pœnitentium confessionibus esse, & verbum Dei Populo prædicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipsi sicut alii, qui in strictiori Clausura perpetuo vivunt, ad eum cæteris Urbis nostræ, & Neapolitanæ prædictarum, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus dictæ eorum Ecclesiæ, Domus, & Loca sunt, & erunt quomodolibet in futurum, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam præfatorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Regularium processionaliter in eorum Processionibus publicis, vel privatis etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur; nec ad id etiam si cæteræ personæ hujusmodi tam de jure, vel statuto, quam usu, & consuetudine, ac alias quomodolibet astringantur inviti, quavis etiam Apostolica Auctoritate cogi, moneri, vel compelli, nec propterea aliquibus Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis innodari, vel ligari possint, ac etiam singulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis Ecclesiis, & locis existentes, quam etiam quoties, ac quamdiu pro quibusvis rebus, & Causis de suorum Congregatione Regularium hujusmodi Superiorum licentia, jussu, commissione, vel mandato, propriis Ecclesiis, vel Domibus adfuerint, & ad quasvis alias Civitates, Oppida, Terras, & Loca declinare, & eos illic esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus, & quibusvis aliis anni temporibus, atque diebus Stationum, Basilicarum, & Ecclesiarum dictæ Urbis & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuscumque Ecclesiis, & locis, & illa visitantibus concessarum Indulgentiarum, propriam Ecclesiam, sive Oratorium, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum, ad quæ, ut præmittitur, declinaverint, & ubi permanserint, aut in eis, quinque, vel quatuor, si tot extent, aut pauciora Altaria devote visitando, semel Psalmum *Miserere &c.* & Orationem Dominicam, & salutationem Angelicam, & Symbolum Apostolorum pro felici statu, & conservatione Militantis Ecclesiæ, & exaltatione Fidei Catholicæ, nostra quoque, & Successorum Nostrorum Romanorum Pontificum quorumcumque prosperitate recitando, omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones visitantibus Basilicas, & alias præfatæ Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum Congregationis, & aliorum quorumcumque tam in Urbe, & Neapoli, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Oppidis, & locis sitas Ecclesias visitantibus concessas, consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si singulis temporibus, & diebus supradictis Basilicas, & alias Urbis prædictæ, ac extra illius muros, necnon Neapoli, & in aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis præfatis sitas Ecclesias personaliter visitarent, ac omnia & singula, quæ pro hujusmodi indulgentiis consequendis quomodolibet requiruntur adimplerent, Apostolica auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus, ac etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Clausulæ peculiares.

§. 29. Decernentes, ut præsentes nostræ Literæ ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficiant, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac easdem præmissas, seu earum aliquas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, defectu notari, impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces existere, ac eisdem Congregationibus, & illius Regularibus Clericis, & aliis personis suffragari, & sub nullis, etiam totum earumdem præsentium tenorem in se continentibus revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, & gratiarum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis pro tempore quomodolibet factis nullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, & plenarie reintegratas existere, & censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios, ut præfertur, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, sententiari, & definiri debere, irritum, & inane & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum.

§. 30. Quo circa Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regularium, ac aliarum personarum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & cuilibet ipsorum in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, illosque, & quemlibet illorum eis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 31. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris Nostri, in qua cavetur, ne quibus extra suam Civitatem, vel Diœcesim nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam Diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus diætis, in Concilio Generali editis, dummodo ultra tres diætas, aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, necnon etiam regulis nostris de unionibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, ac de indulgentiis ad instar non concedendis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon supradictis, & omnibus aliis, quæ singuli prædecessores prædicti in dictis eorum cedulis, literis, & supplicatione voluerunt non obstare, & quæ revocarunt, quibusque derogarunt cum perpetui desuper silentii impositione, & inhibitione, alias prorsus similibus modo, & forma supradictis. Quibus etiam omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi,

modi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§. 32. Volumus autem, quod præsentium transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis stetur etiam in Judicio, & extra, quæ eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibitæ forent, vel ostensæ.

Nemo has infringere audeat.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adjectionis, concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Septimo Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno tertio.

Aliæ ejusdem Pii literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Pii V. Constitutio.

§. 34. Romani Pontificis providentia circumspecta circa statum personarum, quarumlibet divino cultui mancipatarum salubriter dirigendum paterna solicitudine libenter prospicit, & intendit, ac earum, quas voluntariæ paupertatis jugo novit esse suppositas, oppressiones, & gravamina relevat, ut quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valeant altissimo suum exhibere famulatum. Hinc est, quod Nos dilectis filiis Congregationis Clericorum Regularium S. Silvestri de Urbe, qui, ut accepimus, gravi paupertate oppressi in dies eleemosynis vivere, seque non sine maxima, & ingenti rerum penuria sustentare coguntur, ut quietiori animo, ac commodius divinis se immiscere, & ad illa intendere valeant, de alicujus subventionis auxilio providere, eosque specialis gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, Congregationem, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Congregationis, vel alterius pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate præfatos, Congregationem, & pro tempore existentes illius Clericos in dicta Urbe commorantes, ac in communi viventes ab omnibus, & singulis subsidiis, gabellis, datiis, collectis, angariis, vectigalibus, & aliis quibuscumque oneribus, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, & vini pro decem & octo doliis, necnon farinæ, carnium, aliarumque quarumcumque rerum cujuscumque generis, & qualitatis existentium pro usu Congregationis, & Clericorum hujusmodi tam per mare, & aquam dulcem, quam per terram undecunque ad Almam Urbem pro tempore delatarum, & conductarum, ac alias quomodolibet, & ex quacumque causa etiam justissima, & de necessitate exprimenda, tam per prædecessores Nostros, quam Nos, & Apostolicæ Sedis Legatos, etiam pro expeditione contra infideles, ac reipublicæ Christianæ, & status Ecclesiastici tuitione, & defensione impositis, & imponendis necnon contribuitione in illis facienda Apostolica auctoritate, & ex certa Nostra scientia tenore præsentium perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac immunes, liberos, & exemptos fore, & esse, illosque ad præmissorum omnium, & singulorum, vel alicujus eorum solutionem in toto, vel in parte, etiam quantumcunque minima quavis occasione, vel causa nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, aut compelli, vel gravari posse decernimus, districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub indignationis, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, ac mille ducatorum auri pro qualibet vice, qua præmissis, aut alicui eorum contravenire præsumserint, Fisco Apostolico irremissibiliter applicandorum pœna, eo ipso, si, & quoties contra factum fuerit incurrenda, inhibentes dilectis filiis moderno, & pro tempore existentibus Gubernatori, & quibusvis aliis Superioribus tam Almæ Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Oppidorum, Locorum, Castrorum, & Terrarum, necnon omnibus, & singulis datiariis, gabellariis, thesaurariis, quæstoribus, depositariis, capitaneis, marescallis, & aliis ad hæc quomodolibet præfectis, aut deputatis ejusdem status Nostri Ecclesiastici, ne Congregationem, illiusque pro tempore existentes Clericos præfatos super præmissis, aut eorum usu directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vexare, impedire, vel alias quomodolibet perturbare audeant, sive præsumant.

Clerici Regulares præd. a quibuscumque vectigalibus eximuntur.

Clausulæ.

§. 35. Decernentes exemtionem, immunitatem, ac omnia, & singula alia præmissa per præfatos, & quoscumque alios perpetuo inviolabiter observari, necnon præsentes literas sub quibuscunque revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, similium, vel dissimilium exemptionum, aut aliarum gratiarum, etiam per Nos, & Sedem præfatam sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendi; sed semper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, & sic per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur harum literarum executores.

§. 36. Quo circa venerabilibus Fratribus nostris Amerinensi, & Narnienſi, ac Maceratensi Episcopis motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibique, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos, &

eorum singulos exemtione, voluntate, inhibitione, & decreto, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere non permittentes eas desuper per collectores, gabellarios, & exactores præfatos, ut quoscunque alios ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem, præmissorum occasione quomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet & rebelles, per prædictas aliasque opportunas censuras, & pœnas appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 37. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus, & ordinationibus, etiam contra exemtas quomodolibet editis, & edendis ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & municipalibus, & consuetudinibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Legatis, Vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commissariis, & aliis præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam per nos, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§. 38. Volumus autem, quod transumtis præsentium manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ vel curiæ Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhiberi debeat, quæ literis ipsis originalibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, exemtionis, liberationis, inhibitionis, Decreti, Mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Gregorii XIV. literæ subsequuntur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XIV.

§. 39. Quam uberes, & salutiferos fructus in Ecclesia Dei Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam, tum ad publicam utilitatem, & salutem produxerit, & indesinenter geminato quasi fructu edere satagat, omnes plane perspectum habent. Ipsa enim Congregatio, quæ jam ab originis suæ initio viris pietate, sanctimonia, & doctrina insignibus semper floruit, ultra quod circa divina ministeria, & officia, spiritualesque functiones, & exercitationes tota continuo incumbit, & circa fructuosam agri Dominici culturam videlicet, populi in lege, & via Domini institutionem, spiritualemque consolationem, laboriosam, & indefessam operam præstare non desinit, aliosque probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore ad cælestes inquirendos thesauros efficaciter allicit, & invitat. Quæ nos, dum attentius animo revolvimus, ex paterna caritate, & Pastoralis Officii, nobis licet immeritis divina dispositione commissi, debito, movemur ad ea præcipue concedenda per quæ ipsius Congregationis statui, tranquillitati, & profectui salubriter consulatur, ac personæ in ea sub suavi religionis jugo, altissimo jugiter famulantes in professionis suæ ministerio se utilius, & fructuosius valeant exercere. Attendentes igitur, quod dicta Congregatio, quæ olim sine certo aliquo generali Rectore communibus votis, & studiis juxta laudabiles Constitutiones a nonnullis RR. PP. prædecessoribus nostris sibi præscriptas, administrari consueverat ab Apostolica Sede in prima sui creatione, & institutione per felicis recordationis Clementem VII. Prædecessorem nostrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgentiis, favoribus & gratiis insignita extitit, quæ postea per piæ memoriæ Paulum III. Julium III. Paulum IV., & Pium V. Pontifices, & Prædecessores nostros confirmata, & acta fuerunt; & insuper volentes prædictam Congregationem pro singulari, quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus favoribus, & gratiis, ut par est cumulare & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, ut ultra privilegia, & alia sibi concessa prædicta omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, & peccatorum remissionibus & relaxationibus, cæterisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus quibusvis Religionibus, Congregationibus, & Ordinibus, quocunque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam Virorum quam Mulierum, eorumque Monasteriis, domibus, & aliis piis locis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac nos, dictamque Sedem hactenus quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, ac quibus illorum, utriusque sexus personæ, de jure, vel consuetudine aut ex privilegio, vel alias quomodolibet, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quæ eorum regularibus institutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia perinde, ac si eidem Congregationi, & Clericis specialiter & expresse concessa forent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant perpetuo, concedimus & indulgemus, illaque eis communicamus & concedimus, & ad eos extendimus.

Clericorum Regularium eorundem privilegia confirmantur, & aliis Ordinibus concessa iisdem communicantur.

Clausulæ.

§. 40. Decernentes, præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, nec ex quibuscumque aliis causis quantumvis legitimis, & juridicis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, invalidari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari non posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensio-

nibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices Successores Nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine, similibusque pro tempore faciendis comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo antea erant, statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de novo etiam sub data per pro tempore existentem Præpositum Generalem, & Clericos Regulares hujus Congregationis, & quandocumque eligenda, ac de novo concessa fore, & esse suumque plenarium effectum sortiri debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 41. Quo circa Venerabilibus Fratribus Alexandrino & Hierosolymitano Patriarchis, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, ac quoties opus fuerit pro parte Præpositi generalis seu Capituli, & ejusdem Congregationis fuerint requisiti, præsentes Literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi, auctoritate Nostra ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari, & Congregationem prædictam, illiusque Præpositum Generalem, illorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper a quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§. 42. Non obstantibus præmissis, & piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una & in Concilio Generali edita de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, atque nostra, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Cancellariæ Apostolicæ clausulis necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Præpositis Superioribus, Clericis, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, necnon omnibus illis, quæ singuli Prædecessores prædicti in eorum Cedulis, supplicationibus, & literis voluerunt non obstare. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio esset facienda, eorum tenores, ac si ad verbum insererentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum etiam volumus, & decernimus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto ejusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die V. Aprilis MDXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Literarum Pauli V. tenor hic est.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pauli V.

§. 43. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii Præpositus Generalis, & Clerici Regulares Congregationis Theatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi, per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus socios laudabiliter institutæ, bonis instituti assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi aliisque verbo, atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis Officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum instituto, ac profectui conspicimus in Domino profuturam. Sane Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum nomine nobis nuper expositum fuit, quod ipsi eorumque Congregatio diversis privilegiis, gratiis & indultis sibi a diversis Romanis Pontificibus, similiter Prædecessoribus Nostris concessis gaudent, quæ pro majori eorum validitate, & subsistentia Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam, ex qua uberrimi in Ecclesia Catholica ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam, & Reipublicæ Christianæ spirituale commodum, & utilitatem hactenus profluxerunt, & in dies profluunt fructus, specialis gratiæ favore prosequi volentes, & illius singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias, & indulta principaliter, vel per communicationem alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscumque Romanos Pontifices, & prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia, & singula innovamus, & de novo concedimus, ac omnes & singulos tam juris, quam facti defectus, siqui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Prædictorum privilegia denuo confirmantur.

Deputantur Exequutores.

§. 44. Quocirca universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum dictæ Congrega-

gregationis pro tempore existentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 45. Non obstante felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficaciobus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

His literis plena fides habeatur.

§. 46. Volumus autem, ut præsentium transumtis etiam impressis manu Secretarii d. Congregationis, vel Notarii publici, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCXII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Literæ vero Gregorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XV.

§. 47. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum fervantius incitentur. Hinc est, quod cum dilecti filii Præpositus Generalis & Clerici regulares Congregationes Teatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem Nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus Socios laudabiliter institutæ, bonis institutis assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi, aliisque verbo atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum Instituto ac profectui conspicimus in Domino profutura. Motu itaque proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias & indulta principaliter, vel per communicationem, alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscunque Romanos Pontifices & Prædecessores Nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia & singula innovamus, & de novo etiam concedimus.

Prædictorum Clericorum sæpe laudata privilegia iterum, ac tertio confirmantur.

§. 48. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo invocato ad hoc etiam si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Deputantur Exequutores.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 49. Non obstante felicis record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscumque Romanos Pontifices similiter Prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficaciobus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

His literis plena fides habeatur.

§. 50. Volumus autem, ut præsentium transumtis, etiam impressis manu Secretarii dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Aliæ literæ Gregorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Greg. XV. Constit.

§. 51. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo, tamquam Aaron,

& a Regularis vitæ inſtituto valde alienum eſt, ut Religioſi Viri, quos honorum, & dignitatum gradus ſanctitate vitæ, ac aliis Religioſis virtutibus potius promereri, quam appetere, eoſque gradus, cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis Sæcularium præſertim ſtudiis, ad eos ſibi aditum patefacere contendant; Unde magna in Eccleſia Dei ſcandala, & damna exoriri ſolent, nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus; ut Eccleſiaſtica, Regulariſque diſciplina priſtinæ obſervantiæ reſtituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ Sanctæ utilitatem ſinceris deſideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnibus, & ſingulis ejuſdem Congregationis Clericis, & perſonis cujuſcumque ætatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus præſentibus, & futuris, ne de cætero, habito ad Principum, & Prælatorum ac aliarum quarumcumque perſonarum, tam Sæcularium quam Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, favorem recurſu, ſive aliis quibuſcumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro ſe, quam pro aliis, quæcunque ipſius Congregationis officia, vel gubernia, præpoſituras, viſitationes, conſultas, aut vicariatus ſub quovis quæſito colore, vel prætextu etiam in genere aſſequi, & obtinere procurent ſub excommunicationis latæ ſententiæ a qua nonniſi per nos aut Romanum Pontificem ſive ipſius Congregationis Præpoſitum Generalem pro tempore exiſtentem, præterquam in mortis articulo abſolvi, nec non privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad officia, vel gubernia hujuſmodi impoſterum obtinenda ad quæ ſimiliter nonniſi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, vel Capitulum Generale ipſius Congregationis rehabilitari poſſint, aliiſque pœnis tam per ipſos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes eo ipſo incurrendis tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

Interdicitur Clericis Regularibus prædictis captare favores quorumcumque extra ſuam Congregationem.

Clauſulæ.

§. 52. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis etiam latæ ſententiæ pœna eidem Præpoſito Generali, & aliis Superioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis, præſentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, & contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque perſonarum tam Sæcularium, quam Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium prædictorum ad officia, vel gubernia, præpoſituras, viſitationes, conſultas, aut vicariatus hujuſmodi providere accedant, ſeu præſumant. Et nihilominus quaſcumque electiones, & promotiones contra præſentium diſpoſitiones (quod abſit) faciendas, nullas prorſus, & invalidas eſſe, & fore, ac omnes, & ſingulos in præmiſſis delinquentes ſententias, & pœnas prædictas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac San. Rom. Eccl. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenore præſentium pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Clericis, vel perſonis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede Indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipſius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in ſingulis ejuſdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in ſingulo quoque Capitulo Generali, ſeu diæta dictæ Congregationis publice legi, illaſque ſic, ut præfertur lectas omnes arctare perinde, ac ſi unicuique intimatæ fuiſſent, illarumque exemplis, etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Congregationis, vel alterius Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eandem fidem adhiberi, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XXVI. Februar. MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

§. 53. Nos ergo eidem Joanni Rubeo Procuratori Generali, ac Clericis ſupradictis ſpecialem gratiam facere volentes ipſoſque, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti pœnis abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV., Pauli V., & Gregorii XV. Anteceſſorum, reſpective, literas prædictas, & omnia, ac ſingula reſpective in eiſdem contenta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & quibuſvis quorum intereſt, ſive pro tempore interierit, inviolabiliter obſervari volumus.

Confirmatio relatarum Conſtitutionum, & omnium privilegiorum, quæ in illis continebantur.

§. 54. Inſuper dilecto etiam filio moderno, & pro tempore exiſtenti prædictæ Congregationis Præpoſito Generali, ut ipſe pro arbitrio ſuo Religioſorum numerum in ſingulis Regularibus Domibus prædictæ Congregationis præfigere poſſit juxta eleemoſynarum pro tempore ſponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis record. Urbanus Papa VIII. pariter Anteceſſor noſter per ſuum Apoſtolicum Reſcriptum eidem Præpoſito pro tempore exiſtenti ſuper hoc facultatem conceſſit, noſque facultatem hujuſmodi Apoſtolica auctoritate prædicta concedimus atque indulgemus. Præſentes etiam nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari ullatenus poſſe decernimus, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, reſtrictionibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus tam per nos ipſos, quam etiam per Succeſſores noſtros quomodolibet, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibuſque Decretis, pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum exiſtant includi, ſed illis non obſtan-

Confirmatur Reſcriptum Urbani VIII. præpoſito pro tempore eorundem Clericorum Regularium conceſſum.

Clauſulæ.

tibus, in suo robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas etiam sub data, per Congregationem, & Clericos prædictos eligenda de novo concessas esse; & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam, & ejusdem Congregationis Clericos, haberi; Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales a Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 55. Quo circa dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per easdem præsentes Motu proprio mandamus, quatenus ipse per se, vel alias præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicans, eosdem præmissis omnibus pacifice frui, & gaudere faciat, non permittens, eos vel eorum quempiam super illis quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; Et nihilominus legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 56. Hæc autem decernimus atque statuimus, non obstantibus recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Antecessoris nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, qui vigore præsentium ad judicium non trahatur, & aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, Ordinationibus, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; atque aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio & ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam consistorialiter concessis, approbatis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 57. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, concessionis, impartitionis, Decreti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Kalend. Septemb. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Restituitur pristinæ suæ Provinciæ Calabriæ Monasterium de Sagittario, Anglonen. Diœcesis in Provincia Basilicata, Ordinis Cisterciensis. CXI.

Dismembratum fuerat dictum Monasterium ab Alexandro VII. Const. ed. 1664. Oct. 1. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Exordium a consuetudine immutandi ea quæ alias constituta fuere.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ dispensationis Officio ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & prosperæ directioni consulitur, revocamus, & immutamus, in hisque solicitudinis nostræ partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ab Alex. VII. præd. Monasterium a Provincia Calabriæ dismembratum, Provinciæ Tusciæ Congr. S. Bernardi Italiæ unitum fuit.

§. 1. Alias siquidem per fel. rec. Alexandrum PP. VII. prædecessorem nostrum accepto, quod Congregatio S. Bernardi Italiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, quæ ex duabus Provinciis Tusciæ scilicet, & Lombardiæ constabat eximia Regularis observantiæ laude florebat, eaque de causa omnia dicti Ordinis Monasteria in Statu Ecclesiastico, & pleraque in Regno Neapolitano respective consistentia memoratæ Provinciæ Tusciæ auctoritate Apostolica ab ipso Alexandro Prædecessore unita fuerant; unde Divini servitii augumentum, exactiorque disciplinæ Regularis observantia, & major quies, & tranquillitas Religiosorum dictorum Monasteriorum consequuta erant, idem Alexander Prædecessor spirituali, temporalique Monasterii S. Mariæ de Sagittario nuncupati Ordinis præfati Anglonen. Diœcesis, quod unicum in Provincia Basilicatæ dicti Regni, & tum ob Monachorum multitudinem, tum ob Regularis Disciplinæ vigorem conspicuum existebat, ac dudum a rec. mem. Urbano PP. VIII. prædecessore etiam nostro per quasdam suas desuper expeditas literas Provinciæ Calabriæ Ordinis prædicti decretum fuerat, utilitate pariformiter prospectum esse cupiens, præfatum Monasterium S. Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ perpetuo separavit, & dismembravit ipsumque Monasterium cum omnibus, & singulis ejus personis, & bonis illius mensæ conventualis Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, & alias pro ut in ipsius Alexandri prædecessoris literis in simili forma Brevis die prima Octobris MDCLXIV. desuper editis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Hinc lites ortæ, quibus in Congregatione Episc. & Regular. discussis, decretum fuit servandas literas Alexandri.

§. 2. Et post modum emanata super dismembratione, ac unione hujusmodi respective inter tunc existentes Præsidentem supradictæ Provinciæ Calabriæ ex una, ac Abbatem, & Monachos præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario ex altera partibus, controversia, eaque in Congregatione tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita, diu discussa emanavit ab ipsa congregatione Cardinalium decretum, quo enarratas Alexandri prædecessoris literas servandas, & ab ejusdem S. R. E. Card. dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectore curandum fore demandavit, ut visitationes in præfato Monasterio Sanctæ Mariæ de Sagittario omnino suo tempore fierent, quod de-

cretum

cretum subinde occasione aliarum litium hac super re diversis temporibus motarum tam a prædicta, quam alia Congregatione super disciplina Regulari dicta auctoritate deputata, fuit confirmatum.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, dictum Monasterium S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus passuum a Tuscia distare reperiatur, & ob ejusmodi distantiam nec Abbates ipsius Monasterii pro tempore existentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen., & Ferrarien., longe etiam inde dissitis, alternis vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo, ac dicti Monasterii incommodo, & dispendio accedere, nec Præsidens, & Definitores præfatæ Congregationis Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tusciæ alius Regiminis prout par est, intendere, & advigilare valeant, indeque factum sit, quod visitationes in eodem Monasterio tametsi a præfata Cardinalium Congregatione rebus, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, sicut præmittitur demandatæ, viginti quinque abhinc annis per Visitatores Regulares dictæ Provinciæ Tusciæ factæ non fuerint, multiplicesque abusus in dictum Monasterium sensim irrepserint, inter quos ille præsertim memoratur, quod munus Abbatis ipsius Monasterii per Monachos de una, eademque familia, seu Consanguineos quasi per manus, & ad instar hæreditariæ successionis a tempore quo idem Monasterium ipsi Provinciæ Tusciæ unitum reperitur, ferme semper exercitum fuerit, licetque Ven. Frater Episcopus Anglonen., quem noviſſime in visitatorem Apostolicum ejusdem Monasterii deputaveramus, plura decreta pro Monasticæ disciplinæ instauratione, ac recto dicti Monasterii gubernio ediderit: nihilominus nisi dicti Provinciæ Calabriæ, cui adjacet, ac cujus proinde Præsidens, & Definitores salubri ejus Regimini facile incumbere possunt, denuo uniatur, vix sperari possit, quod Religiosa inibi quies, & tranquillitas, ac Regularis observantia usquequaque reintegretur.

Preces Procuratoris Generalis Ordin. Cisterciensis.

§. 4. Hinc est, quod nos præfati Monasterii, ejusque Monachorum statui & indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, ac opportune providere volentes, supplicationibus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expresse professi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de que Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ separationem, ac dismembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri prædecessoris literas prædictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuamus, ac revocatas, cassatas, irritatas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & fore decernimus & declaramus, ipsumque Monasterium Sanctæ Mariæ de Sagittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensæ Conventualis supradictæ Provinciæ Calabriæ restituimus, ac prout ante prædictas Alexandri Prædecessoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, annectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per præfatum Episcopum Anglonen. in actu Visitationis hujusmodi editis, quæ præsentium literarum dispositioni, ac huic reunioni non adversantur.

Revocatio unionis prædictæ; & restitutio ejusd. Monasterii, pristinæ suæ Provinc. Calabriæ.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus præfatis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus; necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provinciis præfatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die II. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXII.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. Confirmata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem. Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Exordium a cura omnium Ecclesiarum.

INscrutabili Divinæ Providentiæ arcano super specula militantis Ecclesiæ, meritis licet im-

paribus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui glorioſus regnat in Cœlis in omnes Agri Dominici partes oculos noſtræ mentis vigilis more Paſtoris intendimus, inſpicientes, quod Eccleſiarum omnium, præſertim Cathedralium inſignium, ſtatui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ ſpecialitatem fieri nobilium Perſonarum aliqua dignitate fulgentium vota expoſcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejuſque Genitricis B. Mariæ ſemper Virginis gloriam, Animarumque ſalutem, & Fidelium diſciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoſcimus, ut a Nobis gratias, & favores reportaſſe lætentur, in his ſolicitudinis noſtræ partes favorabiliter interponimus, opemque, & operas noſtras impendimus efficaces, prout Perſonarum ipſarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumſtantiis matura conſideratione penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Erectio præfata.

Laudes Civitatis, & Eccleſiæ Lucanæ.

§. 1. Şane, cum ſicut accepimus, pervetuſta Civitas Lucana, quæ in amœno, & fertili ſolo Etruriæ ſita, nobilium æque, ac divitum Familiarum ſplendore conſpicua, inclytæ etiam Comitiſſæ Mathildis de Romana Eccleſia egregie meritæ origine clara, Mœnium præſidio munitiſſima, Ædificiorum magnificentia celebris, & ſola in Etruria prædicta Reipublicæ, ac ſtrenue defenſæ libertatis dignitate illuſtris exiſtit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ ſemen Evangelicum a Beato Petro Apoſtolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antiſtitem tunc ad Regiones illas tranſmiſſum in ſinu ſuo alacriter, promteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus Sæculis, benedicente Domino conſervavit, illiusque Eccleſia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædeceſſore noſtro, qui ante, & poſt adeptam Apoſtolicæ Sedis dignitatem fuit Epiſcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Epiſcopo Turonen. conſecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, inſignibuſque Reliquiis copioſe ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejuſque Antiſtes nulli unquam Metropolitano, ſed tantum eidem Sedi Apoſtolicæ a primæva ipſius Eccleſiæ Lucanæ inſtitutione immediate ſubjectus reperiatur, omnibuſque Archiepiſcopalis dignitatis potiatur inſigniis pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præeminentia in Archiepiſcopalem erigi mereatur.

Preces Civitatis prædict. pro hujuſmodi erectione.

§. 2. Nos, quorum humilitatem Altiſſimus per ineffabilem Divinæ ſuæ Bonitatis abundantiam ad Apoſtolicæ Dignitatis faſtigium evehere, & ſublimare dignatus eſt, quique pro noſtri Paſtoralis Officii debito curis excitamur aſſiduis, ut ad illa ſolicite intendamus, per quæ noſtræ proviſionis ope, & Miniſterio ſingularium Eccleſiarum, in illis præſertim Civitatibus, quæ frequenti nobilium Perſonarum interventu, & præſentia decorantur, gloriæ, & ornamento conſulitur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & ſplendore, ejuſque in Orthodoxæ Fidei aſſiduo cultu; præcipuis, & illuſtribus meritis; ac ipſius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Confalonerii, & Optimatum precibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Eccleſiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmiſſis opportune conſulere volentes, ac infraſcriptum Bernardinum Guinigi Epiſcopum a quibuſvis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium tantum conſequendum; harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, poſt habitam cum Venerabilibus Fratribus noſtris ejuſdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum conſilio, atque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, Eccleſiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Eccleſiæ gloriam in Archiepiſcopalem Eccleſiam, & Sedem Epiſcopalem Lucanam in Archiepiſcopalem Archiepiſcopalis Præſidis Sedem pro uno deinceps Archiepiſcopo, qui Pallii, & Crucis uſum aliorum Archiepiſcoporum more habeat, omnibuſque aliis Inſigniis Archiepiſcopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiſcopis debitis, & conceſſis, quibus præfatus Bernardinus Epiſcopus, ac pro tempore exiſtentes dictæ Eccleſiæ Lucanæ Præſules, qui Sedi Apoſtolicæ ab ipſa inſtitutione immediate ſubjecti jamdudum potiri conſueverunt, ad præſens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujuſmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in poſterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat Apoſtolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Conſiſtorio noſtro Secreto deſuper editum perpetuo erigimus, & inſtituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiſcopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Noſtrum Bernardinum Guinigi modernum illius Epiſcopum, & pro tempore exiſtentes Eccleſiæ Lucanæ Prælatæ Præſules in Archiepiſcopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipſi cætera ſingula, prout Archiepiſcopis in eorum Civitatibus, & Diœceſibus a Jure indultum exiſtit facere, exercere, adminiſtrare, & exequi poſſit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Epiſcopus abſque alia de ejus Eccleſia Lucana prædicta de novo facienda proviſione, ſeu præfectione in Archiepiſcopum Lucanum præfectus eſſe intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiſcopo, ut ipſe omnia, & ſingula quæcumque quæ de jure, vel conſuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiſcopos, & Archiepiſcopale munus ſpectare, & pertinere ſolent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite poſſit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore præſentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ Derogatoriæ.

§. 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Eccleſiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Eccleſiæ, illiuſque Præſulibus, & Adminiſtratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis Plenitudine præfata, & conſiſtorialiter, & de ſimili conſilio, aut alias quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in

illis

illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum abſolutionis, erectionis, Inſtitutionis, decorationis, declarationis, conceſſionis, Indulti, aſſignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimoſexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXIII. Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennæ præſertim ſuper illius Civitatis Collegio Juriſconſultorum; Locumtenente Legationis Romandiolæ; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. April. 20. P. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæſenaten., & Conſt. ed. 1726. Febr. 5. P. 2. ſtatuuntur nonnulla pro recta juſtitiæ in alma Urbe adminiſtratione.

Dat. 18. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DIvina providentia, quæ nos regimini Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfecit, voluit etiam ut curæ civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apoſtolatu ſucceſſimus, præficeremur.

Ravennatium Civitatis laudes.

§. 1. Quare oculos Paſtoralis noſtræ ſolicitudinis ad primariam, & huic Sanctæ Apoſtolicæ Sedi fideliſſimam Civitatem Ravennatium convertentes, quæ doctrinam Evangelicæ veritatis a ſtrenuo Chriſti Martyre, & Beati Petri Diſcipulo Apollinari audire meruit, quæque non ſolum eſt ſacra Metropolis, ſed etiam civilis, & caput Flaminiæ provinciæ, juſtum in nobis deſiderium excitari ſenſimus Pontificiæ benevolentiæ ſignificationibus eam honeſtandi, ut quemadmodum piæ recordationis Romani Pontifices Anteceſſores noſtri alias perinſignes Civitates Beati Petri eximiis, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatium Civitas, largitate Apoſtolica honeſtaverunt, ita & nos Ravennam honeſtaremus, quo, ſic honeſtata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis abhinc ſæculis feliciter ſubeſt, jucundius, & alacrius in poſterum perſeveret. Hæc cogitatio, quæ animo noſtro, erga populos nobis ſubjectos ſumme benevolo, perquam digna viſa eſt, eo nos libenter inducit, ut poſt maturam deliberationem motu proprio, ex certa ſcientia, ſpontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apoſtolicæ auctoritatis, eidem Civitati Ravennatium atque ejus Populo, & Civibus univerſis privilegia, & gratias mox recenſendas concederemus.

Collegii Juriſconſultorũ Ravennæ privilegia confirmantur, & ampliantur.

§. 2. Quum liberalibus diſciplinis, & præſertim juriſprudentiæ ſtudiis populorum concordia, & fortunæ innitantur, quas in oculis noſtris unice gerimus, propterea tam gravis, & neceſſariæ doctrinæ fundamenta in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubjectis populis perpetuo ſervaturi, utriuſque juris Doctorum Collegium & Univerſitatem Ravennæ olim conditam adprobamus, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, exemtionibus, prærogativis, legibus, & ſtatutis, quibus hactenus ejuſdem Collegii, & Univerſitatis Doctores, & profeſſores potiti fuerunt, quæ omnia noſtræ Apoſtolicæ auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Præterea, quia honos alit artes, & præmium eſt calcar virtutis, eidem Collegio & Univerſitati Ravennatium ab hac die, qua hæc noſtra conſtitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticæ facultatis præſtantia probatos, præſertim Latine doctos; ſpurios, etiam & nothos legitimis natalibus reſtituendi, non tamen ſacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad præclare agendum incitentur, ſplendore nobilitatis, & equeſtri, ac militari dignitate donandi ampliſſimam auctoritatem concedimus.

Locumtenentis Civilis, & generalis legationis Romandiolæ munus reſervatur, uni ex Juriſconſultis Ravennatib. ad decennium conferendum.

§. 3. Etſi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciæ Flaminiæ, ſeu Romandiolæ, habens cumulativam juriſdictionem reſpective cum Prætore, & Gubernatore Civitatis Ravennæ, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Noſtri Archiepiſcopi Ravennatis, juxta veterem conſuetudinem, & ſtilum per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Legatos, Præſides, & Rectores ejuſdem provinciæ pro eorum arbitrio adminiſtrandum, viris egregiis, & juriſprudentiæ conſultis hactenus traditum fuerit; Nihilominus volumus, & jubemus, ut in poſterum idem munus, nobis tantum, & Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus, nullo medio, reſervatum intelligatur, a nobis ipſis per literas Apoſtolicas in forma Brevis poſtmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & juriſconſultis ejuſdem Collegii Civitatis Ravennatium, qui juriſprudentiæ ſtudium expleverit, in quæ curiis hujus almæ urbis noſtræ, vel ſaltem Bononiæ per ſeptennium ſe in Forenſi juriſprudentiæ exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciæ Romandiolæ, ſi nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatium reperietur ejuſdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiolæ evehatur, in Collegio, & Univerſitate præmiſſa juriſconſultorum Ravennatium probatus, & laurea juriſprudentiæ ibidem poſt annum ſaltem ſtudiorum legalium completum inſignitus, qui poſtmodum in eodem ſtudio juriſprudentiæ in Curia Forenſi, & Tribunalibus hujus Almæ Urbis, vel Bononiæ per ſeptennium ſe laudabiliter exercuerit.

Præſcribitur quid prædictus Locumtenens in ſui muneris ingreſſu peragere debeat.

§. 4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciæ Romandiolæ, a nobis, & Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apoſtolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo ſui muneris ingreſſu eorum Publico, & Generali cœtu Conſiliariorum Civitatis Ravennatium, adſiſtente corpore Collegii juriſconſultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, ſeu Secretarii ejuſdem cœtus publici Conſiliariorum ſe adſtringere, & ſolemniter jurare, ſe juſtitiam populo adminiſtraturum, deque litibus univerſis, una veritate, & ratione præ oculis habita, judicaturum. Volumus etiam, & præſentibus literis noſtris ſtatuimus, ut hujuſmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum eſt, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & juriſdictionem habeat cognoſcendi, terminandi, & decidendi omnes, & ſingulas cauſas civiles inter Cives quoſcumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuſcumque ſummæ, interque cujuſcumque conditionis perſonas cumulative cum prædictis judicibus ordinariis ejuſdem Civitatis, ſecundum ſtilum, & conſuetu-

Ejuſdem facultates recenſentur.

dinem

dinem hactenus obſervatam, utque in judiciis ad eaſdem cauſas pertinentibus idem Locumtenens procedere poſſit ſummarie, ſimpliciter, de plano, abſque ſtrepitu, & figura judicii, tantummodo inſpecta veritate facti. Item facultatem habeat cognoſcendi, & decidendi cauſas agitatas, & vertentes inter ejuſdem Civitatis, & Locorum Provinciæ incolas in prima, ſecunda, & ulteriori inſtantia, etiam in caſu, & caſibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus cauſarum criminalium in eadem Civitate Ravennæ, coram Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Legatis, Præſidentibus, vel Provinciæ Rectoribus haberi ſolitis, idem Locumtenens civilis, & generalis interſit, ſuumque ſuffragium deciſivum pronunciet, omneſque, & ſingulos actus, facultates, & juriſdictiones exerceat, alias a Locumtenente civili, & generali exerceri ſolitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Variis privilegiis idem decoratur.

§. 5. Volumus, ut idem noſter Locumtenens civilis, & generalis Ravennæ, ejuſdemque futuri Succeſſores fruantur uſu, & habitatione in ædibus noſtri Palatii Apoſtolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipſius legationis. Item volumus, ut idem noſter Locumtenens ſpeciatim, & diſtinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis, poſſit, & debeat palam induere pallium nigrum, quod noſtræ aulæ conſiſtorialis advocati induere conſueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Gubernatori ejuſdem Civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut prædictus Locumtenens tanquam civis nativus, & originarius Civitatis Ravennæ ſeſſionem, & locum habeat, atque ſuffragium in publicis conſiliis, & cœtibus generalibus ejuſdem Civitatis Ravennæ ſedens ſtatim poſt magiſtratum ſapientum. Quum ſit mos, ut ſinguli Doctores Collegii Ravennatis tres patentes literas exemtionis a repreſaliis, aliaſque facultates in iiſdem patentibus literis exprimi ſolitas diſtribuant; volumus ut noſter Locumtenens non tres tantum ſed decem diſtribuere poſſit, eas ad univerſam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro judice ſuſpecto haberi, & allegari non poſſit, niſi ſpeciatim, & juridice probata, & oſtenſa fuerit una ex cauſis, ob quas, ſecundum diſpoſitionem juris communis judex Ordinarius recuſari poſſit. Cognitio autem hujuſmodi exceptionis, & cauſæ tantummodo ſpectet ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Legatos, Præſidentes, vel Rectores Provinciæ Romandiolæ, itaut non probata ulla ex iiſdem cauſis, Judex Locumtenens ſub pœna nullitatis Judicii rejici non poſſit: atque hæc voluntas noſtra quod ad exercitium muneris ejuſdem noſtri Locumtenentis civilis, & generalis, ſtatim poſt completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, Provinciæ Romandiolæ Legati Apoſtolici, vel eodem munere Locumtenentis vacaturo, ſuum effectum, & exequutionem obtineat.

Eidem ſtipendium quinquaginta ſcutorum ſingulis menſibus præter ſportulas ordinarias aſſignatur.

§. 6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro ſua honeſta ſuſtentatione propinas tantum, vel ſportulas, alioſque proventus incertos ejuſdem muneris exigere conſueverit, nihilominus quum ob temporum difficultates eædem propinæ, ſportulæ, aliique proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares ſint ſuſtinendo oneri, & muneri; propterea eidem noſtræ Civitati Ravennatium concedimus, ut in poſterum ſingulis annis tria millia menſurarum tritici, quæ *rubbia* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ per aquas extrahere poſſit, illuc ferendum, quo emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex hujuſmodi extractione percipiendis, eidem noſtro Locumtenenti civili, & generali anticipate ſolvatur ſingulis menſibus ſumma ſcutorum Romanorum quinquaginta, ſi pretium eductum fuerit; ſin vero, ex pretio poſtea educendo ſtatim ſolvatur: quam ſummam idem Locumtenens totam percipiat præter ſportulas, propinas, ceteroſque proventus incertos, ſuperius nominatos, ex eodem munere percipi ſolitos, quibus per præſentes literas noſtras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniæ ſumma, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennæ beneficium vertatur; quibus eo modo frui poſſit, quo perſonæ, quibuſcumque privilegiis honeſtate, hujuſmodi beneficiis frui conſueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejuſmodi trium millium rubbiorum tritici, ſingulis annis facienda, per acta unius ex Secretariis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ expediatur, & ſingulis vicibus in regeſtis Cancellariæ, ſeu Secretariæ Civitatis Ravennatium cum ſuo valore, & pretio deſcribatur, ut hoc pacto commode, & facile cognoſci poſſit, quænam tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda ſupererit. Ne communitas Civitatis Ravennæ noſtris gratiis, & beneficiis umquam abuti ullo modo poſſit, utque omnia, & quæcumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, ſeparatim concedendas unus noſter Locumtenens civilis, & generalis ſubſcribat, non vero alii, qua in re cæterorum quorumcumque, etiam Cameræ noſtræ miniſtrorum, juri, quod ſignandi, & ſubſcribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque ſimiliter extractionem pro tota eadem ſumma trium millium rubbiorum tritici ſubſcribat, onuſque eidem noſtro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis atteſtationem, & ſchedulam jurejurando firmatam de exitu, & venditione ſummæ ejuſdem tritici ad unum ex Secretariis noſtræ Cameræ Apoſtolicæ Romam tranſmittendi: quæ atteſtatio & ſchedula jurejurando firmata inſeri & redigi debeat in acta ejuſdem Secretarii eo prorſus modo, quo inſerta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennæ. Hæc extractio, eidem Civitati gratis concedenda, locum habeat poſt præſentium literarum noſtrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad noſtrum Locumtenentem civilem & noſtram Civitatem Ravennæ cumulative pertineat, itaut unus ſeorſum ab alio illud ſeparatim pro pretio ſibi placito vendere non poſſit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hæc ſupradicto ejuſdem Locumtenentis ſtipendio computetur.

Declarantur nonnulla, ſi Locumtenens prædictus, deſiniente Ravennate, extraneus eligatur.

§. 7. Cum noſtram hanc diſpoſitionem pro paterna benevolentia, qua Civitatem Ravennatium reſpicimus, in beneficium juriſconſultorum & Civium ejuſdem Civitatis, & Provinciæ Romandiolæ ceſſuram, edere decreverimus, peculiari animadverſione monendum putamus, ut ſi quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejuſdem Civitatis, & Provinciæ deeſſet promovendus ad munus noſtri Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus iſtud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, ſic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, ſed extraneus, a ſucceſſoribus noſtris electus, nullo modo jam dicta ſcuta quinquaginta menſtrua percipere poſſit, aut debeat, ſed tantummodo propinas, aut ſportulas, alioſque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciæ Romandiolæ olim dari ſolitos. Noſtra enim intentio eſt & voluntas expreſſa, ut idem ſalarium & ſtipendium ſcutorum quinquaginta menſtruorum in

beneficium,

beneficium, & utilitatem Locumtenentis dumtaxat vertatur, qui Ravennæ aut in Romandiola natus fuerit, ut supra copiosius dictum est: quo casu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium Civitatis Ravennæ vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia causa eadem extractio suspensa intelligatur, nisi speciatim ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur, qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iisdem tantum Civitati, & Provinciæ pro ordinario Judice ex illis eligendo, qui sit Locumtenens civilis, & generalis, assignamus, itaut reliquæ Civitates, & Provinciæ ab ejusdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quotiescumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo jurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiolæ repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut superius expressum est, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem Locumtenens, & Judex extraneus suum munus jam absolvisse censeatur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatium Provincia orto, a nobis, & successoribus nostris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obeunte vero Locumtenente, Collegium jurisconsultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Successores Nostri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apostolicas in forma Brevis deveniamus.

Thomas Sebastianus Barbucchiellus jurisconsultus Ravennas creatur Locumtenens ejusd. Legationis.

§. 8. Interim cum Nobis innotuerit dilectus filius Thomas Sebastianus Barbuchiellus Ravennas jurisconsultus multis, & præcipuis doctrinæ, fidei, probitatis, aliisque dotibus supra ætatem præstans, eidemque Collegio Ravennæ adnumeratus, quique in Curiis Forensibus hujus almæ Urbis nostræ septennale studium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & certa scientia, & deliberato animi consilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster Locumtenens civilis, & generalis in eadem nostra Provincia, & Legatione Æmiliæ, seu Romandiolæ cum omnibus præmissis, potestate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis, & cæteris quibuscumque. Ideoque nostra, & dictæ Sedis Apostolicæ auctoritate tenore præsentium illum constituimus, & deputamus primum nostrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennæ, inque tota Legatione Æmiliæ, & Romandiolæ.

Decernitur, ut agens in Urbe negotia Civitatis Ravennatis in posterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligatur.

§. 9. Quamvis in hac alma Urbe agens, sive gestor, & Procurator negotiorum Civitatis Ravennæ antehac a Nobis ipsis, vel ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujusmodi hominis, qui agat, & curet negotia Communitatis Ravennatium ad eandem Civitatem pertineat simul cum nostro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in consilio Civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

Modus eligendi eumdem Agentem præscribitur.

§. 10. In publico, & generali Cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennæ omnes eorum libelli supplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque sint ex corpore Civium, & Collegii Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, quæ pluralitate suffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui literæ patentes pro munere agentis negotia Civitatis Ravennatis, manu nostri Gubernatoris, atque etiam manu primi ex Magistratu Civitatis subscriptæ tradantur, remota, & sublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque prætextu ad Tribunalia recurrendi. Hujusmodi agens negotia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennæ solvendum percipiens, non tamen, si justis ex causis eodem suo munere a suis Electoribus esset privandus: quæ causæ examini, & cognitioni cœtus generalis Consiliariorum Civitatis Ravennatis subjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem præfixum, vel alias quomodocumque vacaverit cœtus Consiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum est, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Francisci Fagnani nostræ Consistorialis Aulæ Advocati. Si vero post decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus esset, is modo, quem diximus, denuo eligatur.

Cautelæ, & clausulæ.

§. 11. Demum cupientes, ut hæc nostra Constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu proprio, & ex certa nostra scientia eam cum omnibus, & quibuscumque in illa descriptis, auctoritate nostra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum, etiam substantialium, in eis forsan omissarum, defectus si qui sint supplemus, & pro illarum firmiori subsistentia, quæcumque his nostris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo stabilimus: decernentes easdem præsentes nostras literas nullo umquam tempore de subreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati non fuerint, notari, in Jus, vel controversiam, seu alias quomodocumque revocari posse, aut contra mentem, & intentionem nostram obtentas præsumi, & ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus, & fortissimis clausulis, & Decretis irritantibus roboratis, comprehendi posse; Sed semper pro exceptis habendas, & quotiescumque illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum etiam sub data per Collegium, & Civitatem hujusmodi eligenda, plenarie restituendas: Sicque & non alias ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam prædictæ Cameræ Camerarium, illiusque Clericos, & etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & definiendi facultate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. de registrandis in Camera prædicta gratiis, interesse Cameræ ejusdem quomodolibet tangentibus, necnon ejusdem Pii IV., & similis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causa vere onerosa, & quibusvis aliis Apostolicis, etiam per Nos, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac quibusvis etiam Cameræ prædictæ, & Annonæ nostrarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica,

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam Cameræ, illiusque Camerario, Thesaurario, & Clericis, necnon Annonæ prædictis, illiusque Præfecto, aliisque Ministris, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & ex certa scientia concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo hanc Constitutionem infringere audeat.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus nostri anno Tertio.

CXIV. Conceditur Indulgentia plenaria, semel in anno lucrifacienda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jesu Civitatis Mexicanæ in Indiis.

Ab Alexandro VIII. in Indiis existentibus quamplures Indulgentiæ concessæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnullæ facultates factæ Const. ed. 1690. Mar. 30. P. 1.

Dat. 23. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Preces Hispaniarum Regis.

§. 1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ sitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis causa peregrinantibus, qui vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, prædictam Cappellam devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præd. Indulgentiæ.

Fides habenda transumtis.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Erigitur Hospitale pro curandis pauperibus, tinea, & scabie laborantibus sub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Ministri adsignantur; privilegia, & indulgentiæ conceduntur; cum aliis Ordinationibus. CXV.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla statuta fuerunt pro recto regimine Hospitalium Civitatis Casenæ.

Dat. 30. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura exhibenda pauperib., morbis laborantibus.

BOnus ille, æternusque Pastor, qui pro ovibus suis e veteri labe, & prisca servitute peccati redimendis, purisque, & liberis ad cælestia pascua adducendis, salutarem pretiosissimi Sanguinis sui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique nostram humilitatem, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus est, præcipuam paternæ charitatis nostræ solicitudinem assidue excitat, ut ad ea vigili studio intendamus, per quæ miserabilium Personarum præsertim, non solum rerum inopia, verum etiam morbosa corporum calamitate oppressarum temporalibus, spiritualibusque occurramus necessitatibus, ut per impensa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoscant misericordiam, & deinde mandata membra exhibeant servire justitiæ in sanctificationem.

Summus Pontifex pias voluntates ope sua libenter fovet.

§. 1. Quapropter piis Christifidelium desideriis, quæ huic nostræ consonant voluntati, ut votivos, secundum cor nostrum, sortiantur effectus, opem, & operam nostram libenter impendimus, ac omnia, & singula, quæ hujus nostri consilii executioni, destinatique operis stabilitati, ac felici faustoque successui fore agnoscimus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Perlustratis Urbanis Hospitalibus, nullum lepra, tinea, & scabie laborantibus excipiendis repertum.

§. 2. Sane attendentes, quod inter tot Nosocomia, seu Hospitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe nostra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Christianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miserabilium personarum tam dictæ Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliasque humanas calamitates, Christifidelium liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito pastoralis officii nostri summa cum paterni animi nostri jucunditate perlustravimus, nullum adhuc Hospitale pro miserabilibus personis lepra, scabie, ac tinea, seu prurigine in capite, respective, affectis, inibi recipiendis, curandisque destinatum atque institutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædecessor noster laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, vestigiis insistens, ac necessitatibus, morbis hujusmodi laborantium, qui cum in Hospitalibus præfatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in

viis publicis langueſcere, omnique humano auxilio carentes animam miſere agere coacti erant, ſubvenire, eiſque in Hoſpitalibus præfatis locum patere cupiens, ſtatuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejuſdem Urbis Hoſpitalibus aliquot cubilia ſeorſim, ac ſeparatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miſerabilium Perſonarum lepra, ſcabie, tinea, ſeu prurigine laborantium, in illis curandarum uſum, & commodum inſtruerentur ac retinerentur; nihilominus hæc Alexandri Prædeceſſoris, tametſi ſaluberrima diſpoſitio debitæ executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujuſmodi morbis infecti non ſolum alios Ægrotos, ſed etiam Miniſtros illis in dictis Hoſpitalibus inſervientes eorumdem morborum contagione fœdarent, rectores, & adminiſtratores ipſorum Hoſpitalium receptione hucuſque avertit, & deterrit; unde hoc pietatis ſubſidio a memorato Alexandro Predeceſſore præſcripto fruſtrati atque a dictis Hoſpitalibus excluſi, gravi morborum ſuorum ſarcina onuſti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non ſine intuentium nauſea, errare, in eiſque deficere, & quod magis dolendum eſt, quandoque etiam ſine Sacramentis perire viſi ſunt; alii vero, pauperes quidem, ſed non adeo miſerabiles, in propriis domibus abſque opportunis medicamentis tabeſcere coguntur, ſuoſque conſanguineos eiſdem morbis identidem inficiunt. Quin immo cum iſtiuſmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac univerſo ferme ſtatui noſtræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali ſubjecto paſſim ſerpant, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & ſpirituali ope deſtituti, ac derelicti jacere conſpiciuntur.

Hoſpitale S. Lazari unitum Archihoſpitali S. Spiritus in Saxia curandis leproſis tantum conſtructum.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noſtris Hoſpitale, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfatæ non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinnæ, ſeu Montis Marii etiam nuncupatæ, ſitum, quod deinde Archihoſpitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apoſtolica perpetuo unitum fuit, curandis Leproſis dumtaxat reputaverint; quia tamen ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine affecti nuſquam inibi etiam nunc reſpiciuntur; immo ob redditum ipſius Hoſpitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujuſmodi deventum fuit, nec omnes quidem Leproſi, nec quocumque anni tempore, ſed mendici ſolummodo, ac nonniſi duobus verni temporis menſibus in eo admittuntur, & accepta potione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipſi Leproſi mendici reliquo anni, ac præſertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius ſævire ſolet, quam alii, non adeo miſerabiles Leproſi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine laborantes a dicto Hoſpitali excluſi, non habeant quo confugiant; præcipue vero pauperes puellæ, & mulieres, quæ tametſi miſerrimæ, in eodem Hoſpitali nunquam recipiuntur.

Privata Domus a tribus annis Transtyberim, curandis ejuſmodi morbis aperta.

§. 4. Simulque animo recolentes, quod inſpirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilius Lamius Presbyter Sabinenſis, ſeu alterius Civitatis, vel Diœceſis, Prior Sanctæ Gallæ vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprime callet, in privata domo, quam ipſe in regione Tranſtyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, eleemoſynarum ſibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædeceſſore itidem noſtro, nonnulliſque ex Venerabilib. Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac aliis piis Chriſtifidelibus collatarum ſubſidiis, duobus, & amplius abhinc annis multos hujuſmodi morbis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque ſanaverat, prout nos ipſi, dum Cardinalatus honore adhuc fungebamur, & etiam poſtquam ad ſummi Apoſtolatus apicem evecti fuimus, non ſine intimo animi noſtri gaudio, coram vidimus, ſedulam, quæ eiſdem ægrotis per ipſum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum ſanitatem, ſed etiam ad animarum ſalutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia ſpiritualia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi ſolita, quandoquidem (quod valde dolendum eſt) experientia ipſa compertum ſit, omnes pene prædictas miſerabiles perſonas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholicæ Fidei, ac doctrinæ Chriſtianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac ætate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata ſua Sacramentali Confeſſione expiaſſe.

Ædificium novum Tranſtyberim pro ejuſmodi morbis curandis conſtructum, in Hoſpitali ſub invocatione S. Gallicani erigitur.

§. 5. Quamobrem nos ejuſmodi miſerabilium perſonarum ærumnas paterna charitate commiſerantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, de conſilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eiſdem Venerabilib. Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſ. Cardinalibus, ac potiſſimum dilecti filii noſtri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipſius S. R. E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii noſtri, qui laudabile illud, ac eiſdem miſerabilibus perſonis tam ſalutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura juvare, illiuſque incrementum impenſius promovere non deſiſtit, paſtorali officio noſtro dignum, & conſentaneum eſſe duximus in eadem Urbe, piorum operum alitrice, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppreſſi habent ubi ſolamen accipiant, publicam domum inſtituere, in qua lepra, ſcabie, tinea, ſeu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eiſque ad ejuſmodi morbos depellendos remedia ſubminiſtrentur, ac non minus corporum, quam animarum ſuarum ſaluti conſulatur, in eumque finem locum, eidem domui vicinum intra *duos Pontes*, *quatuor Capitum*, *ac Sixtum* nuncupatos, ſitum in præfata regione Tranſtyberina, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miſerabilium perſonarum frequenter ſolet eſſe incolatus, deſtinavimus ac multis coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Eccleſia, quæ viros a mulieribus ſeparet, magna expenſa a fundamentis ereximus, ac officinis, aliiſque rebus neceſſariis apprime inſtruximus, & benedicente Domino, ædificium hujuſmodi pene omnibus ſuis numeris, & partibus abſolvimus, ac in eum ſtatum reduximus, ut jam præfatarum miſerabilium perſonarum uſui inſerviat, & miſerabiles perſonæ hujuſmodi jam illuc introductæ exiſtant. Hinc eſt, quod nos, qui hodie ædificium hujuſmodi ſic, ut præfertur, a nobis cum impenſa fere ſeptuaginta mille ſcutorum monetæ Romanæ abſoluta una cum illius Eccleſiæ manſionibus, aliiſque pertinentiis ſuis, ritu ſolemni ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, perſonaliter conſecravimus, illaque ſacro Pii loci nomini, omnibuſque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Piis locis competentibus, debitiſque, Apoſtolica auctoritate donavimus, & publicæ venerationi expoſuimus, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis

novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu prurigine in capite, seu quæ caput obsideant laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesia, Sacristia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Supellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituimus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusis semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Æmilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in hujusmodi Hospitale transtulimus, & in illud translati reperiuntur.

Stabilia pro singulis Virorum, & fœminarum morbis hujusmodi adsignantur.

§. 6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus, ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis, ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorumdem virorum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virorum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem & octo cubilia pro earum decem & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque pro earum aliis quinque leprosis, ac in earumdem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, respective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in utraque classe & utroque Hospitali parvo hujusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorumdem respective cubilium singuli viri, & singulæ mulieres morbis præfatis, respective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

Hæreditas Lancisiana, pro Hospitali fœminarum construendo, huic novo Hospitali adnectitur.

§. 7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus suis juribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lancisio dum viveret, piæ memoriæ Clementis PP. XI. prædecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitale aliud Hospitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transtiberim utriusque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, respective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto hujusmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hospitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vitæ discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV. Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariæ voluntati ad præmissorum effectum opportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus, ejusdem Chirographi dispositioni inhærentes, volumus, ut in prædicto novo Hospitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut præfertur, assignatos, supradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in supradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, aut scabie in capite, non tamen Gallica, vel prurigine laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque pravitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, si illas ad dictum Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata destinatum transferri contigeret, juxta ipsius Joannis Mariæ dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præscriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regiones, & Vias hujusmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, si ad Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano adsportarentur, expositæ recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vitæ suæ discrimine ad supradictum Hospitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel si Prior prædictus infirmam in tali statu, ac imminenti periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariæ voluntas ex parte saltem adimpleretur.

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hospitale ex cæteris Urbis Hospitalibus advehantur.

§. 8. Ut autem Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, hujusmodi in pacis amœnitate, & charitatis fœcunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Œconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus personæ miserabiles morbis præfatis, respective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contradictores infligendis, districte præcipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca hujusmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti hujusmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hospitale, per Nos, ut præfertur, erectum hujusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi Priore pro tempore existente præfato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus sit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu præsumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quousque locus præfatus eis

aut

aut earum alicui, ut præfertur, factus fuerit, ut prius retinere prosequantur, debeant, & teneantur, personasque ipsas Urbem præfatam in Civium nauseam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

Ædilius Lamius Presbyter Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

§. 9. Ipsum autem Ædilium Lamium Presbyterum in prædicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præsentes constituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia instituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præsenti inhabitat, invecta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Christianæ rudimenta edocendi, & advigilandi, ut sanctissimæ Eucharistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote suscipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi serventur, & exacte custodiantur, utque in mansionibus, tum Viris, tum Mulieribus assignatis medicabulum, seu locus medendi destinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque sexus scabiosi, aut ulcuscula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejusmodi morbis procedentia habentes, licet scabie in capite infecti non sint, qui deinceps ad dictum Hospitale ad suam curationem procurandam recurrent, tametsi in Hospitali, & lectis præfatis non decumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum atque ligna in loco novo Hospitalis parantur.

§. 10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præsertim tempore ob sævientes algores maxime periclitari solent, potissimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, postquam tota die victum per Urbem mendicatum quæritando defessi sunt subdio, ac gelido cælo miseras, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis nostræ dexteram extendere, illisque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miserabilium personarum hujusmodi capacem prope Hospitale prædictum, cameram, seu habitationem, quo tot ex dictis personis, quæ in dicto Hospitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, sese recipere, ibique noctem transigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refocillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam salutem spectantibus sermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis spatio exerceantur.

Dos eidem novo Hospitali adsignatur pro ejus substentatione.

§. 11. Ad hæc cum eidem Hospitali sic erecto, pro ejus dote, ac subsistentia, ægrotorumque, inibi pro tempore existentium, sex curandorum, necnon illius Prioris, Officialium, & Ministrorum ei inservientium alimonia, & sustentatione, aliorumque onerum, & expensarum, ipsis incumbentium supportatione, præter & ultra hæreditatem supradicti Joannis Mariæ Lancisii ei, sicut præmittitur, a nobis applicatam, infrascripta alia, res, & bona itidem perpetuo assignaverimus, donaverimus, atque concesserimus; nimirum unum vacabile, Seneschallatus nuncupatum, seu custodiæ Cancellariæ Nostræ Apostolicæ, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadagnoli Tiburtinæ diœcesis Dux, ex concessione ab ipso Innocentio Prædecessore sibi de eo ad sui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc postquam illud per cessum vel decessum, seu alias quomodolibet, ex persona ejusdem Stephani Ducis vacavisset, & alterum, officia custodiæ Portæ Ostiensis seu sancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipsius Portæ custodis, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paula etiam, nuncupatum de Urbe præfata, desumendas, necnon occasione suppressionis Confraternitatis sub titulo Redemptoris in parochiali Ecclesia sanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiusque bonorum una cum ipsa Parochiali Ecclesia, dilectis filiis presbyteris sæcularibus Congregationis doctrinæ Christianæ applicationis, novissimæ secutarum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam sancti Pancratii sitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum sæcularis, & insignis Collegiatæ sanctæ Mariæ Transtiberim de eadem Urbe, sicuti etiam triginta loca montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium, diversarum erectionum cum sexaginta centesimis partibus alterius loci similis, injuncto tamen onere celebrationis Missarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centesimas partes alterius loci paris montis non vacabilis restaurati, primæ, secundæ, & tertiæ erectionis, quæ ad Datariam Apostolicam spectabant, & alias, prout in diversis pariter Chirographis manu Nostra subscriptis cedula motus proprii sub plumbo, seu aliis literis & scripturis desuper confectis uberius continetur, nos præmissorum firmissimæ validitati providere, majusque robur, & pleniorem efficaciam eis adjungere volentes, ac omnium & singulorum Chirographorum, cedulæ motus proprii, literarum & scripturarum præfatarum tenores etiam veriores & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione digna, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, specificatis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciarum aquæ, vineæ, & locorum montium hujusmodi applicationem, assignationem, concessionem ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii sub plumbo, seu alias literas ac scripturas quascumque desuper emanatas, cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, harum serie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus sit, illa omnia & singula innovamus, ac exacte & inconcusse servari præcipimus, eisque inviolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus, necnon omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præscripto, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet defectus, si qui in præmissis quovis modo intervenerint, seu interveniisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, amplissime, ac latissime supplemus & sanamus.

Annuus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

§. 12. Quoniam vero idem Hospitale ex primo, dicto Seneschallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quamdiu præfatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea necessariis redditibus careat, quadringenta scuta monetæ ad rationem Juliorum decem pro quolibet scuto, ex eleemosynis, quæ ex componendis dispensationum matrimonialium proveniunt, ac in subventionem pauperum erogari consueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apostolicam prædictam & earumdem componendarum officialem seu administratorem quotannis solvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex persona ipsius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeout statim, secuta illius vacatione, Dataria præfata ab obligatione solvendi dicta quadringenta scuta

immunis ac libera sit, & esse censeatur, nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi Hospitali pendere teneatur.

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia adsignantur.

§. 13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali prædicto ab ejusmodi morbis mundati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos, depositosque morbos misere recidant, iisque denuo inficiantur, statuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore existens victualium, commeatuum pro classe Nostra Triremium conductor, seu provisor, quem *Assentistam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipsi Hospitali, ejusve Priori omnes & singulas vetustas vestes, seu lacernas ac spolia remigum ejusdem classis singulis annis in Urbe præfata tradere & consignare debeat, ut eis probe expurgatis, ablutis & reconcinnatis pauperes prædicti, cum e dicto Hospitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes insuper, ut in locationibus, seu appaltis, quæ in posterum per Cameram Nostram Apostolicam ejusmodi Assentistis fient, hoc onus eisdem Assentistis expresse injungatur, & in instrumentis desuper conficiendis adjiciatur.

Novum hoc Hospitale a solvendis vectigalibus eximitur.

§. 14. Ac insuper ulteriori ejusdem Hospitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem ratæ, seu quantitatis sexcentorum cadorum vini, ac mille salmarum carbonis dumtaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragulorum & utensilium pro ipsius Hospitalis infirmorum, ac personarum, illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vectigalibus, gabellis, datiis, dohanis, pedagiis & transitibus aliisque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impositis, itaut Hospitale prædictum nihil omnino horum, aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, aut datiorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores ad id valeat coarctari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera præfata eidem Hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout cæteris Urbis Hospitalibus præstare consuevit, annuatim subministrare debeat.

Indulgentiæ in eodem Hospitali decumbentibus, & Ministris conceduntur.

§. 15. Ut autem Hospitale præfatum per Nos erectum, & temporalium rerum subsidiis ut præfertur, munitum, ac personæ in eo degentes cælestibus quoque spiritualium gratiarum & indultorum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus in eodem Hospitali decumbentibus, illiusque officialibus & ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, atque Apostolorum, Commemorationis omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione hujus Ecclesiæ, vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum, & schismatum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, necnon omnibus & singulis infirmis, ministris & officialibus præfatis, quos in Hospitali sic erecto, ac in camera, seu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, si vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint, in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero Christifidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in Hospitali virorum, seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur, seu alias ministraverint, vel deservierint, eosque præcepta Dei, & quæ ad salutem necessaria sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infirmos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint, ac in Ecclesia dicti Hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, toties pro quolibet præfatorum operum exercitio septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti regularis Missam defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Ecclesiæ dicti Hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Morbis ejusmodi affecti a cibis vetitis dispensantur, ut quæ a quibusvis Ecclesiasticis pœnis absolvi possint, eorum confessariis facultas datur.

§. 16. Præterea pauperibus utriusque sexus hujusmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillis valetudo jejunium, seu carnium, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carnium, ovorum, lacticiniorum usus de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti & vesci singulis quoque pro tempore existentibus, ejusdem Hospitalis Priori præfato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque hujusmodi Hospitalis infirmos, ministros & servientes a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter audita, in foro tantum conscientiæ absolvere, injuncta inde eis pro modo culpæ suo arbitrio pœnitentia salutari, quodque eisdem infirmis, ministris, ac inservientibus omnia & singula Ecclesiæ sacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, servatis tamen sacris ritibus, & cæremoniis a Rituali Romano præscriptis administrare libere, licite & valide respective possint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore existenti Parocho, seu Rectori parochialis Ecclesiæ, intra cujus limites Hospitale præfatum consistit, districtius

inhibentes

inhibentes, ne in eorumdem sacramentorum (excepto dumtaxat sacramento matrimonii quoad ministros, & alios inservientes, qui hac tantum ratione Parocho & parochiæ hujusmodi subsint) in dicto Hospitali administratione se ingerere, aut defunctorum sepulturæ, seu exequiis inibi faciendis interesse, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & prætendere, ac desuper Hospitale, personas, Priorem, ac Presbyteros prædictos, seu eorum aliquem molestare audeat, seu quovis modo præsumat.

Hospitale eximitur a jurisdictione spirituali Vicarii Urbis, ejusdemque Vicesgerentis, & Cardinali Protectori prorsus subjicitur.

§. 17. Ac proinde Hospitale præfatum, illiusque Priorem, Presbyteros, ministros, inservientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe præfata, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, illiusque Vicesgerentis jurisdictione, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum sacri Concilii Tridentini, seu alias quomodolibet attributa, prout etiam a parochia seu parochiali Ecclesia præfata, dictique Rectoris, seu parochi cura, & subjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimodæ jurisdictioni pro tempore existentis ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Hospitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure subjicimus, ac cu ram animarum tum infirmorum, tum ejusdem Hospitalis ministrorum & inservientium ejus Priori similiter pro tempore existenti committimus & demandamus, eumque in ipsorum parochum, & animarum suarum Rectorem constituimus, itaut in Ecclesia Hospitalis prædicti sacramenta etiam tempore Paschatis recipere, sicque præcepto Ecclesiæ satisfacere, ac defunctorum corpora in cœmeterio dicti Hospitalis absque ulla quartæ funeralis, vel aliorum jurium parochialium præstatione, seu solutione tumulari possint & debeant.

Decernitur, ut idem Hospitale sit hæres infirmorum, ab intestato, & sine legitimis hæredibus decedentium.

§. 18. Insuper ut omnibus & singulis infirmis in eodem Hospitali ab intestato, & sine legitimis hæredibus pro tempore decedentibus Hospitale præfatum loco, & vice Fisci dictæ Cameræ nostræ in eorum bonis succedere debeat, utque ipsi infirmi, qui in dicto Hospitali decedent, testamentum condere, ac confessarius, qui postremam ejusmodi infirmi sacramentalem confessionem exceperit, illud rogare ac conscribere respective valeat, & scripturæ desuper confectæ, dummodo coram duobus testibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jure præscriptam conditi testamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejusque Protector sit Cardinalis a Pontifice cum plenaria Jurisdictione deputandus.

§. 19. Pro salubri autem ejusdem Hospitalis regimine, progressu, atque incremento, statuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipsis S. R. E. Cardinalibus dicti Hospitalis Protector ac Defensor a Romano Pontifice pro tempore existente eligatur, & ad sui vitam deputetur, qui non solum ordinariam, ac plenariam jurisdictionem, non tamen contentiosam, in Hospitale, illiusque Priorem, ministros ac servientes exerceat, verum paternæ quoque charitatis viscera erga pauperes infirmos gerat, & solerti studio curet, quatenus ejusdem Hospitalis redditus fideliter administrentur, statuta, & ordinationes pro felici, ac prospera illius directione condantur, conditaque exacte observentur, pauperes infirmi, qua majori fieri potest diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia spiritualia, ac alia pietatis opera suis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam disciplinam, quam ad providam œconomiam & administrationem ipsius Hospitalis, ejusque bonorum & reddituum spectantibus, serio incumbat & invigilet.

Cui subjaceat Prior Hospitalis, qui hac prima vice electus prædictus Æmilius Lamius a solo Pontifice removeri possit. Eo decedente alius a Presbyteris Hospitalis eligatur, & hæc electio a Protectore confirmetur.

§. 20. Adsitque perpetuo unus Prior dicti Hospitalis, qui eidem Cardinali Protectori subjaceat, ac ejus præceptis & mandatis, veluti membrum capiti suo, debite pareat & obediat; ipsorum vero Hospitalis, Ecclesiæ, eisque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, ministrorum, ac servientium superior existat, cumque supradictum Æmilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hospitalis ad ejus vitam supra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejusmodi munere, etiam a præfato Cardinale Protectore, sed dumtaxat a Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus Nostris, idque eo dumtaxat casu, quo eumdem Æmilium, ipsi Hospitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri posse. Post vero dicti Æmilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipsi Hospitali tunc inservientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiæ & vigilantiæ laude & exemplo aliis præcellat, in Priorem eligatur, illiusque electio ab eisdem Presbyteris coram Cardinale Protectore præfato per secreta suffragia fiat, ac postquam facta fuerit, ab ipso Cardinale Protectore, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod si electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hospitalis judicaverit, super quo ipsius conscientiam oneramus, sicuti etiam si suffragia, seu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire.

Prior sit perpetuus nec nisi a Cardinali Protectore ex gravibus causis deponi possit.

§. 21. Neque Prior sic electus & confirmatus seu deputatus, a Prioratus munere, vita sua durante, præterquam a memorato Cardinale Protectore, idque justis & gravibus de causis, removeri valeat, nec ad ipsum prioratum alius assumi possit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hospitalis prædicti spectantibus apprime versatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium post peractum inibi novitiatum, seu probationem in eodem Hospitali commoratus fuerit, ac curæ & servitio pauperum infirmorum illic sedulam operam navaverit.

Hospitalis infirmos curent viri Ecclesiastici sex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui biennali Novitiatu probentur, & Priori subsint.

§. 22. Illi vero, qui in dictum Hospitale ad medendum infirmis, eorumque necessitatibus inserviendum admittentur, sint pariter Presbyteri, vel saltem personæ Ecclesiasticæ, quæ ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra præfatum Priorem, aut plures arbitrio ipsius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam constituantur, qui in humilitate, ac charitatis spiritu, & æterni tantum, nulliusque terreni præmii mercedem sperantes, & præ oculis habentes, soloque victu, & vestitu, ac aliis necessariis impensis, sibi per Hospitale præfatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Ægrotorum infirmitates hujusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, in viam salutis dirigendum, vere & orthodoxæ Fidei dogmata edocendum, atque cælesti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter pascendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse, ac obtemperare debebunt, injunctum fuerit. Presbyteri autem, seu personæ Ecclesiasticæ hujusmodi, qui in dictum Hospitale, ut supra admittentur, novitiatum, seu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & vespere interfint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea

quæ in præfatis morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipsos curandi, & sanandi methodum, & artem addiscant, expletoque novitiatus, seu probationis biennio præfato, qui Presbyterorum, personarumque Ecclesiasticarum prædictarum numero adscribi, & aggregari voluerit, se examini per supradictum Priorem, accersito, & adhibito secum, si ei libuerit, Medico ordinario ipsius Hospitalis habendo, supponere debeat, sique minus idoneus inventus fuerit, senario, seu majori numero ejusmodi minime adscribatur; sin vero habilis, & aptus repertus sit, idem Prior testimonium super ejus idoneitate perhibeat, ipsi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

Quid prædicti exacto Novitiatu, agere debeant.

§. 23. Et qui exacto novitiatu præfato sic admissi fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti, exercitiis spiritualibus in eodem Hospitali vacare, & postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiæ in ipso Hospitali, ac infirmis, inibi pro tempore existentibus, deserviendi, illosque curandi, & instruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præsentibus reliquis Presbyteris, seu Clericis ejusdem Hospitalis, in illius Ecclesia, seu alia Capella privata expresse emittere debebunt, ac ejusmodi actus libro ad id destinando, & in Archivio dicti Hospitalis asservando, describantur, & registrentur, ne eorum memoria depereat: hocque perseverantiæ votum dictus Æmilius Prior in manibus memorati Cardinalis Protectoris absque alia solemnitate, ac obligatione exercitia spiritualia hujusmodi peragendi, sicuti etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hospitalis aperitione de numero senario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, per dictum Æmilium conducta diu curarunt, similiter emittere teneantur.

Clerici Hospitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promoveri possint.

§. 24. Porro Clericis, qui senario, seu majori numero hujusmodi adscripti fuerint, ac enarratum votum perseverantiæ emiserint, ut ipsi ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines ad titulum servitii ejusdem Hospitalis, & alimentorum eis a dicto Hospitali præbendorum, a supradicto Urbis Vicario, seu ab eo deputando, servatis alias servandis, promoveri libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus; ita tamen, ut si quem ex taliter promotis, sive ex gravibus causis, & a dicto Cardinali Protectore approbatis, a servitio ejusdem Hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiæ, per eum emisso, quomodolibet, absolvi quandoque evenerit, nisi ei de patrimonio, aut redditu Ecclesiastico ad congruam sui, juxta taxam, quæ in Urbe servatur, sustentationem, sufficienti aliunde provisum sit, ab executione sacrorum Ordinum per eum ad titulum servitii hujusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellæ curandis fœminis deputatæ novitiatu probandæ.

§. 25. Et quoniam Hospitali Mulierum, scabie, lepra, & tinea, seu prurigine in capite laborantium, fœminas deservire decet, volumus, ut Prior præfatus de consensu ejusdem Cardinalis Protectoris septem, aut etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas, ac probatæ vitæ deligat, quæ biennium novitiatus similiter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eisque assistere discant. Puellæ vero præfatæ postquam servitiis dicti Hospitalis laudabiliter in demandatis sibi, respective, officiis insteterint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spatio, si eidem Cardinali Protectori ita expedire visum fuerit, illæquæ cæteroquin habiles, & idoneæ dignoscantur, ad enarratum perseverantiæ votum admittantur, illudque emittant eisdem modo, & forma, quos pro septem Presbyteris, ut supra præscripsimus, atque cum eisdem conditionibus, & præcipue, ut infra terminum octo annorum præfatorum justis de causis ab ipso Cardinale Protectore approbatis, ac etiam post emissum perseverantiæ votum ob graves causas similiter approbatas, per dictum Cardinalem Protectorem, ab ipso Hospitali dimitti, & removeri valeant.

Puellæ in Hospitali servientes Priori pareant, & sua munera sedulo obeant.

§. 26. Omnes autem puellæ eidem Hospitali pro tempore deservientes, illius Priori præfato, tanquam suo Superiori pareant, & obediant, injunctisque sibi ab ipso Priore muneribus sedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis instruere, aliæ eas in Christianæ pietatis operibus exercere, & reliquæ linearum vestium lixiviis, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; ita ut unicuique officium diversum, ac distinctum, prout sibi a dicto Priore demandatum fuerit, destinetur, ipsique Priori liceat officia hujusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum, & pro suo arbitrio commutare.

Possint etiam curare fœminas extra Hospitale.

§. 27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, scabie, & tinea, seu prurigine in capite laborantes, & in ipso Hospitali decumbentes sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus Mulieribus, & Puellis hujusmodi morbis correptis, etiam extra Hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut ulcusculis, plagis, tuberculis exinde vel a tinea ortis propellendis gratis subministrent, easque curent, & modum unguenta præfata adhibendi, eisque utendi amanter, ac patienter doceant, necnon etiam illis assistendi, & serviendi, quæ ad morbos præfatos sanandum balneis, vaporario, seu hypocausto, ac corniculis, sanguisugis egere dignoscentur; itaut Mulieres his morbis infectæ eamdem plane opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Christianæ charitatis exemplum.

Deputatur primus Hospitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S.R.E. Card.

§. 28. Cæterum eidem Hospitali de valido, & idoneo Protectore providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini Cardinalis, & Prodatarii nostri pietate, integritate, & Religionis zelo plenam notitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hospitali præfato accessurum fore merito sperantes, motu, scientia, & potestate similibus ipsum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum Hospitalis hujusmodi, illiusque bonorum, rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defensorem cum omnibus supradictis, aliisque facultatibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad sui vitam tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus; mandantes propterea dilectis filiis Hospitalis præfati Priori, Presbyteris, Officialibus, Ministris, cæterisque personis nunc, & pro tempore existentibus, aliisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut eumdem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum in dicti Hospitalis Protectorem, & Defensorem juxta tenorem præsentium, recipientes, ea qua decet reverentia prosequantur.

Clausulæ peculiares.

§. 29. Decernentes pariter, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu haberi quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint,

nullo

nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & substantiali, etiam quod solemnitates, & alia quævis, in præmissis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvari in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas, & in eis contenta sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Derogatoriæ ampliſſimæ.

§. 30. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, aliosve quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri; debere irritum &c. decernimus. Non obstantibus præmissis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujusmodi, necnon fel. rec. Symmachi, Calisti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii similiter IV., & V., ac Sixti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de Rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, necnon de jure quæsito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad instar ac de exprimendo vero valore, aliisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihospitalis, & quorumcumque superius explicite nominatorum, & comprehensorum, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, usibus, stilis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati contractus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam, vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus pleniſſime, & sufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, fundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationum, exemptionum, subjectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXVI.

Statuuntur nonnulla pro Monachis provisis de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in posterum Abbatis Monasterii de Monte Serfato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallisdemnæ, & Const. ed. 1729. Mart. 21. P. 5. confirmatur summarium Indulgentiarum quæ a dicti Monasterii Abb. Rosariis perapplicantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Dec. 1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monasteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu sitis constet, ab eisdem vero Monasteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes simplices Prioratus dependent, quorum collatio, seu dispositio in mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis ad Abbates

tunc pariter existentes Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus respective dependent, spectare, & pertinere dignoscitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Monachi prædictæ Congregationis Apostolica, vel ordinaria auctoritate de ejusmodi Prioratibus provisi, a Monasteriis eis a Capitulo generali, vel Superioribus dictæ Congregationis destinatis, & assignatis, absque eorumdem Superiorum licentia recedere, ac in præfatis Prioratibus, in quibus nulla viget Regularis observantia, soli, vel cum famulo residere, aut commorari, non sine evidenti animarum suarum discrimine, & Monasticæ disciplinæ detrimento, quandoque prætendant, occasionem vagandi, seque ab obedientia, quam suis Superioribus debent, subtrahendi inde captantes, ac insuper documenta, cura, vel scripturas originales ad ipsos Prioratus pertinentes penes se retinere, seu etiam occultare in grave Prioratuum, ac Monasteriorum præfatorum damnum, & irreparabile præjudicium præsumant, necnon de fructibus eorumdem Prioratuum ad sui libitum interdum disponant. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superiorum dictæ Congregationis.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero nullus ex dictis Monachis de Prioratibus præfatis, etiam Apostolica auctoritate provisis, seu in posterum providendis, in eisdem Prioratibus, seu apud eos, eorumve Ecclesias, sine Superiorum suorum Regularium licentia residere, seu commorari, atque aliter de fructibus ejusmodi Prioratuum, quam ad formam, & præscriptum Constitutionis recol. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, quæ incipit: *In supereminenti*, pro Monachis Congregationis Sancti Mauri in Gallia ejusdem Ordinis Sancti Benedicti anno 1627. editæ disponere possit, & valeat, quodque præterea omnes, & singuli Monachi de dictis Prioratibus provisi, & providendi documenta, & scripturas originales, ipsos Prioratus, illorumve jura, bona, & res quomodolibet spectantes, vel saltem earum exempla authentica in Archivio Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus dependent, reponere omnino debeant, ac teneantur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ per contrafacientes & contumaces, in præmissis eo ipso incurrendis pœnis, eadem auctoritate harum serie statuimus, decernimus, & ordinamus.

Statuta prædicta pro Monachis de Prioratibus præfatis provisis.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Congregationis, Monasteriorum, & Prioratuum prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium Literarum tránsumtis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda tránsumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quinta Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Promulgatur Canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum in Sanctarum Virginum Canonem relatæ. CXVII.

Vid. Const. ed. 1723. Jun. 4. P. 1. & duas alias Const. edd. 1726. Dec. 10. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Exordium ex eo, quod Sanctæ Virgines præ aliis Deo caræ sint.

S. Ambrosii exhortat. Virginitatis Capit. V.

Exod. XV. 20.

Luc. 1. 27.

2. Cor. XI. 2.

Is. XXXVIII. 22.

Apoc. XXI. 27.

IN omnium Sanctorum, sed præcipue Dei Virginum, meritis celebrandis, Deum ipsum glorificari constat, qui publicæ salutis palmam semper Virginibus dedit. In veteri Testamento filios Israel, Terra, Marique clausos, Virgo pedes per mare duxit incolumes. In Evangelio auctorem Mundi, & Redemptorem nostrum Virgo genuit. Virgo est Ecclesia, quam Paulus Apostolus castam Virginem Christo Domino exhibuit. Virgo quoque est filia Sion, Virgo est cælestis illa Hierusalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei sponsas, sacrata Deo corpora, Dei templa ab Ecclesia catholica passim dici non ignoramus.

Beatæ Agnetis Politianæ ortus, vitæ integritas, & signa ab illa patrata.

§. 1. Ex his una Beata Agnes in nostro Ordine Prædicatorum quatuor abhinc sæculis floruit, orta in Agro Montis Politiani in Tuscia anno salutis 1268., eximiisque virtutibus, quas Majores nostri in Dei Virginibus laudaverunt, ante faciem Domini summe conspicua. Hanc a prima ætate luculentis futuræ sanctimoniæ præsagiis multoque signorum numero, & claritate Deus illustravit, præsertim ubi, etiamnum adolescentula, religiosum Institutum amplexa est. Ex patrio enim Monasterio ad aliud Proceni in Agro Urbevetano extruendum missa, eidem extructo præfecta est, ubi annis quindecim pane, & aqua jejunavit, more futuri Parentis sui Beati Dominici Confessoris humi cubans, nec nisi majorum imperio sibi gratissimum vitæ ordinem mutare visa. Orationi tam ferventer inhæsit, ut Deus Ancillam suam a solo extolleret, ac cælesti manna, quasi nive, tunicam ei non semel contegeret; immo & Ecclesiam ipsam mannæ granis, figuram Crucis referentibus, Episcopo ad Agnetem solemni cæremonia consecrandam accessuro, conspersit. Ei secreta cælestia patuerunt, & princeps Tenebrarum, ea veniente, ex corporibus ab se truculenter obsessis, procul fugere coactus est. Tanto Dei amore flagravit, ut nocte assumtæ in Cœlum Beatæ Mariæ Virginis Infantem Jesum inter ulnas Matris videre meruerit. Ex quamplurimis gratiæ suæ donis, quibus Dominus Ancillam suam cumulavit, omnium maximum præterire non licet, ei nimirum ab Angelo allatum Dominici Corporis Sacramentum. Sanctæ etiam Palæstinæ Regiones, ubi Salvator conceptus, natus, conversatus, & passus est, ut visitaret, a Domino cum lacrymis flagitanti, portiuncula terræ, Christi sanguine aspersæ, divinitus data est. De reliquiis quoque Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli idem ei contigisse proditum est: quibus & illud accedit, tanta in Deum fide excelluisse, ut oleum, panem, & nummos multiplicare potuerit.

§. 2. Quare

Ejus obitus.

§. 2. Quare Agnetis fama circumquaque diffusa, Politiani Cives sibi eam restitui summis votis, & precibus exorare non destiterunt, donec in Patriam redux, inque visu a Beatis Viris Augustino, Francisco, & præcipue Dominico ad se illam attrahente, mirifice recreata, sibi, & suis nutu Dei Monasterium, sacramque ædem condere statuit, impuro feminarum habitaculo in piarum Dei Virginum Domicilium ad honorem B. Mariæ Virginis sub regula Ordinis Prædicatorum conversо, quo in loco dæmones, Corvorum specie unguibus, & rostro Agnetem, adhuc Adolescentulam, tanquam sibi aliquando infestam futuram, vexare tentaverant. Monasterio feliciter absoluto, invita, omnium consensu præficitur, ubi in dies Christianis virtutibus, signisque, & prophetico etiam spiritu inclaruit. Tandem hora indicta, qua ad cælestis Sponsi nuptias properaret, peracerbis alias morbis pie, constanterque toleratis, afflicta, decubuit, sumtisque magna Religione Ecclesiæ Sacramentis, Sororesque appropinquante sui transitu, mœstas solata, ac Dei patrocinio ob Sanctam regulæ observantiam illis promisso, in earum amplexibus pie obiit Decimosecundo Kal. Majas Anno Christi Domini 1317. Prima Dei Virgo Clausthalis nostri Ordinis Prædicatorum, multis post dormitionem suam miraculis clara beatæ Catharinæ Senensis veneratione, ac laudibus inclyta, & eundem, ac Senensis Virgo, Beatum Raymundum a Capua, totius postea Prædicatorum familiæ generalem Magistrum, vitæ suæ Scriptorem nacta.

Summi Pontifices eam, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt.

§. 3. Ad sacras Agnetis exuvias corruptionis expertes, & mirifico rore assidue perfusas, ob beneficia a Deo per ejus intercessionem accepta, Christifidelibus magna Religione confluentibus, felicis recordationis Decessor noster Clemens Papa VII. Apostolicis literis indulsit, ut Fratres Prædicatores, & Politiana Ecclesia, ac Cives Beatæ Agnetis Festum, Officiumque solemniter celebrarent: quod similis memoriæ Clemens Papa VIII. approbavit, lectiones proprias confirmans eodem festo die a toto Prædicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam piæ recordationis Gregorius Papa XIII. in Martyrologio Romano describi jusserat. Alii quoque Antecessores nostri Romani Pontifices Pius Papa V., & Clemens X. compluribus, ex S. R. E. ritu editis indulgentiis, Fidelium pietatem erga Beatam Agnetem fovere studuerunt.

In Sanctarum Virginum Canonem ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

§. 4. Quibus omnibus sub similis memoriæ Clemente XI. discussis, Deique Ancillæ virtutibus, & miraculis, post concessum a Sede Apostolica ejus cultum, de more, coram Nobis in examen adductis, & veteri disciplinæ, ac Sanctorum Patrum Constitutionibus respondere per omnia repertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, & Principum Christianorum, atque Ordinis Prædicatorum enixis precibus pro Agnete in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, Nos demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S. R. E. disciplina peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum, Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Beata Agnete Politiana in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda precibus repetitis per venerabilem Fratrem nostrum Franciscum S. R. E. Episcopum Cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatam Agnetem Politianam Ordinis Prædicatorum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum Virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Thuribio Confessore, & Pontifice Ecclesiæ Limanæ, & Beato Jacobo a Marchia Confessore non Pontifice Ordinis Minorum, Sanctam esse definivimus, Sanctarum Virginum non Martyrum canoni adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eamdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctam, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari possint, & quotannis decimosecundo Kal. Majas, quo ad cælestem Patriam evolavit, ejus festa solemnia, ac Sanctæ Virginis non Martyris celebrari possint.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentiæ concessæ.

§. 5. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam Beatæ Agnetis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum & quadragenam; iis vero, qui in Octava ejusdem Festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§. 6. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum, Agnetis Politianæ Virginis, Thuribii Confessoris Pontificis, & Jacobi a Marchia Confessoris, solemni oratione, in Ara Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Virginis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§. 7. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, omnium bonorum Auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ Agnetis Virginis, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat Nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apostol. ubique fidem obtineant.

§. 8. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 9. Nulli

Nemo eas infringere audeat.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimoſexto Quarto Idus Decembres Pontificatus noſtri anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Card. Barberinus.

† Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius.

† Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.

† Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.

† Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Prebyter Cardinalis Gualterius.

† Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.

† Ego Ludovicus Tituli S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.

† Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.

† Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardin. Corradinus.

† Ego Curtius Tituli S. Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.

† Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.

† Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolius de Aragonia.

† Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.

† Ego Joſeph Tituli S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.

† Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.

† Ego Proſper Tituli S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Marifuſcus.

† Ego Frater Auguſtinus Tituli S. Xiſti Presbyter Cardinalis Pipia.

† Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.

† Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.

† Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

† Ego Nicolaus S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Anciranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CXVIII. Decernitur ut quidam fundus, ſeu cumulus inſtituatur pro agenda Beatificatione, ſeu Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum ſanctitatis fama obierunt.

Alia hujus Conſt. ed 1724. Jun. 4. Pont. 1. promulgata fuit Canonizatio B. Philippi Benitii dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 11. Dec. 1726. Ann. 3.

Procemium a cura Sanctorum venerationis promovendæ.

A Postolatus cura, quam Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati Nostræ meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis fidelium quorumcumque præsertim sub suavi Religionis jugo Domino assidue famulantium votis ad promovendam in terris Christi Servorum, & Ancillarum cum eo in beatæ æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

Facti expositio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Petrus Maria Pieri Prior, ac Josephus Maria Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitæ sanctimonia eximios filios tanquam vitis abundans in Agro Dominico omni fore tempore protulerit, quorum memoria in tenebris, ac oblivione hominum delitescit, eo quod nulli redditus ad eorum causas coram Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita, ut moris est, agendas, seu illorum inter Beatos, aut Sanctos relationem procurandam suppetunt, destinative reperiuntur.

Proponitur a Priore, & Procuratore Generali dicti Ordinis ex quibus pecuniis posset institui præditus fundus.

§. 2. Ipsi Exponentes præcipua sui Ordinis luminaria, quæ super candelabrum posita omnibus, qui in Domo Dei sunt, prælucerent, ita in abscondito, & sub modio jacere ægre ferentes, animum adjecerunt, ut quamdam rationem inirent, qua absque gravi ejusdem Ordinis incommodo pecuniæ in hanc adeo piam causam comparari, & congeri possent; cumque re universa accurate perpensa cognovissent usum olim in dicto Ordine invaluisse ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc existentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter deputata sublatum, quod Secretariis Prioris, sive Vicarii generalis pro tempore existentis ipsius Ordinis scutum unum Monetæ Romanæ pro certis patentibus literis, quæ illius fratribus expediebantur, exsolveretur, unde trecentorum, vel quadringentorum scutorum paris monetæ summa, quæ in privatam Prioris, seu Vicarii Generalis, ejusve Secretariorum prædictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur, exponentes prædicti usum hujusmodi retineri, seu instaurari, ac ex pecuniis inde proventuris quemdam cumulum, seu fundum, ac multiplicum, sumptibus eorum, qui in Ordine præfato cum Sanctitatis fama floruerunt, ac decesserunt causis instruendis, & agitandis, seu Beatificationi, ac Canonizationi procurandæ, & faciendæ necessariis deputandum, institui summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces eorumdem.

§. 3. Nos igitur ipsorum Exponentium propositum hac in re quantum cum Domino possumus juvare cupientes, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod memoratus usus solvendi, ac exigendi respective scutum monetæ præfatæ pro dictis Patentibus Literis, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigebat, sicut præmittitur, deinceps retineatur, ac servetur, sive de novo inducatur, nec ipsæ patentes Literæ antea relaxentur quam solutio realiter, & cum effectu secuta fuerit; pecunia vero inde proventura a supradictis Exponentibus, ac pro tempore existentibus Priore, & Procuratore Generalibus ejusdem Ordinis fideliter custodiantur, atque de Semestri in Semestre penes Montem Pietatis de Alma Urbe Nostra deponantur, & in tot locis Montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium investiantur, ex quorum fructibus cumulus, seu multiplicum, ac fundus sumptibus necessariis pro causis, seu Beatificatione, vel solemni Canonizatione dicti Ordinis Alumnorum, seu Religiosorum, qui pie, ac cum Sanctitatis fama obierunt peragendis, & non in aliam quamcumque causam destinandus, ac deputandus instituatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus.

Instituitur Præfatus fundus.

§. 4. Ubi autem aliquot expensas in opus hujusmodi facere necesse fuerit, tunc Priori, ac Procuratori Generalibus Ordinis præfati pro tempore pariter existentibus, ut cum consensu ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Ordinis apud Apostolicam Sedem Protectoris, & non aliter eam dumtaxat pecuniæ quantitatem, quæ necessaria ab eis conjunctim dijudicabitur ex cumulo seu multiplico, ac fundo prædicto desumere, seu pro illa rata tot ex dictis locis Montium vendere, & alienare, eamque in expensas prædictas, & non in alios usus erogari libere, & licite possint, & valeant, opportunam facultatem, & licentiam eadem auctoritate harum serie impertimur. Quo si aliqua fraus, vel dolus pro parte Prioris seu Procuratoris Generalium prædictorum in præmissis quomodolibet admissi, seu pecuniæ præfatæ alio conversæ fuerint, ultra pœnas per Canonicas Sanctiones adversus res Sacras, & Ecclesiasticas alienantes, & diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis suis, ac voce activa, & passiva perpetuo quoque privati sint, ac esse censeantur eo ipso.

Nonnullæ Ordinationes hac super re.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

Confirmantur declarationes, & sanctiones quædam editæ in Capitulo Generali Congregationis Cassinen., & Monasteria ejusdem a Depositi Capitularis solutione absolvuntur. CXIX.

Alia hujus Const. ed. 1725. Aug. 4. P. 2. confirmatæ fuerunt quædam literæ Apostolicæ in favorem Ecclesiæ, & Abbatis Ord. S. Benedicti.

Dat. 23. Dec. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura gerenda Ord. Regularium.

COmmissi Nobis divinitus Pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Monasticorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipsos in salutari eorum vivendi norma, Regularique observantia confovere atque conservare satagamus, ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, quo firmiori stabilitate perennent, Apostolici muniminis præsidio roboremus, aliasque ad id sollicitudinis nostræ partes libenter interponamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina pensatis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Seraphinus Tansius Abbas, & Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod cum suborta essent quædam dubia super recta intelligentia Constitutionum ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatarum, & ab illius Capitulo Generali novissime celebrato, plures dictæ Congregationis Abbates Viri pietate, prudentia, doctrina, ac rerum usu præstantes, qui ea diligenter, & sedulo examinarent, atque juxta mentem, & spiritum Constitutionum prædictarum dirimerent, selecti, & deputati fuissent, ipsi Abbates nonnulla ex præfatis dubiis rite, & ordine emanarunt, ac resolverunt, Constitutionesque prædictas intelligendas, ac in posterum servandas fore declararunt in hunc modum, videlicet.

Declarationes prædictæ.

De Visitatoribus.

§. 2. Primo: Antiquior Visitator, qui successit Præsidentiæ ob mortem Præsidis, eligi possit in Definitorem in Capitulo proxime subsequenti. Secundo: Qui in uno Capitulo electus est Visitator, nonnisi expleto sexennio a die Electionis, eligi rursus possit in Visitatorem. Tertio: Si Visitatorum quispiam ad Diætam venire non possit, in supplementum advocetur vicinioris Monasterii Prælatus, quamvis esset illius tantum Abbas Administrator. Quarto: Constitutio, quæ extat secunda parte *Constit. Cassin. cap. 3. num. 2.* decernens unum tantum ex Siciliæ Visitatoribus ad Diætam venire posse, intelligenda est solum in eo casu, quo ambo Visitatores pro Provincia Sicula, ex Prælatis ejusdem Provinciæ assumentur; & tunc solum Abbas localis Monasterii, in quo Diæta celebratur, vel alius ex viciniori Monasterio supplere debet locum alterius Visitatoris absentis, non vero quando unus tantum ex eadem Provincia assumeretur, & alter ex Provinciis Italiæ; quam enunciatæ Constitutionis declarationem approbavit, & confirmavit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 3. Septembris 1723.

De Administratoribus Monasteriorum.

§. 3. Quinto: Dum contingit aliquem Prælatum deputatum in Administratorem alicujus Monasterii tamdiu illi præesse, ut tempus in Administratione impensum computetur pro regimine prædicti Monasterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori Monasterio, prout declaravit S. Congregatio Concilii die 3. Martii 1725. Sexto: Nullus in Capitulo Generali eligi possit in Visitatorem, qui tunc primo in eodem Capitulo electus est in Abbatem, sed illi eligantur, qui saltem in Diæta præcedenti electi fuerint Abbates. Septimo: Per verba illa *Declarat. 3. ad 33.* Regulæ: *cum effectu, & realiter*, nedum intelligantur omnes res mobiles pretio æstimabiles apud defunctum extantes, sed etiam quæ habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipsum; nam si extat apud alium, censeri debet pro pecunia credita. Sicut etiam pecunia credita censeri debet illa, pro qua defunctus rem stabilem haberet hypothecæ obnoxiam. Singraphæ pariter bancariæ quæcumque vulgo *Cedole, Fedi di Credito, Biglietti di Cartulario*, & si quæ aliæ sint ejusdem naturæ, habeantur pro pecunia numerata, ac proinde intelligantur esse illius Monasterii, in quo Monachus moritur. Octavo: Verba illa ejusdem Declaratorii tertii: *Nisi forte ad levandam conscientiam &c.* id unum tantum significant, quod solum possit, & debeat Monachus decedens ad conscientiam suam levandam declarare, res aliquas pertinere ad hoc, vel illud Monasterium, quando scit, & credit, res illas ad tale Monasterium spectare titulo Justitiæ ex motivo rigorosæ restitutionis. Nono: Æs alienum, quod Monachus extra Monasterium suæ professionis decedens, contraxerit legitime ad formam *Declaratorii 10. ad cap. 33. Regulæ*, persolvatur a Monasteriis proportione habita ad bona, & credita, quæ illi respective cesserint.

De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monasterio.

Quid agendum mortuo Abbate, sive Administratore alicujus Monasterii.

§. 4. Decimo: Mortuo Abbate, vel Administratore alicujus Monasterii, Prior, vel qui Superior ex præscripto Constitutionum præest, accitis omnibus Decanis, & si isti pauciores sint, quam tres, advocatis ad supplendum ternarium numerum Monachis antiquioribus, conficiat inventarium omnium, quæ destinata erant in usum ejusdem Abbatis, vel Administratoris defuncti, a prædictis subscribendum, & sigillo Monasterii signandum, & nihil amoveatur, vel distrahatur, quod conservari potest, usque dum Abbas Monasterii aliquis a Patre Præside, & Visitatoribus Administrator destinatus accesserit, vel ipsemet Prior, aut alius in Monasterii Pastore viduati administratione persistat, vel ad eam deputetur. Undecimo: Ad Ordines promovendi examinentur a Patribus Visitatoribus in actu Visitationis pro omnibus Ordinibus, ad quos per subsequens Triennium ascendere possunt, habito prius tractatu inter Superiores; qui etiam pro Sacerdotibus ad Decanatum promovendis habendus est, prout statuitur prima parte *Constit. cap. 22. numero tertio de Conventuum Ordinatione*; eoque tractatu præmisso, nomina promovendorum tum ad Ordines, tum ad Decanatum, non per supplicem libellum a Superioribus subscriptum, sed in simplici schedula absque ulla subscriptione Patribus Visitatoribus exhibeantur; ut ipsi deinde in examine de singulorum meritis exquirant, & juratum testimonium a Superioribus exigant ad formam in eadem Constitutione præscriptam. Qui vero Clerici fuerint ad Ordines a Patribus Visitatoribus approbati, suo quoque tempore novo subjiciantur examini, & circa scientiam, & circa mores coram Prælato, & Patribus Monasterii instituendo, per secreta eorum suffragia approbandi, vel reprobandi. Duodecimo: Ad præscriptum Decreti Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. emanati die 5. Julii 1724. pro reductione Missarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die infra octavam commemorationis omnium Defunctorum Anniversarium in uno Monasterio ex singulis septem Provinciis, pro quibus destinantur Monasteria Montis Cassini, S. Martini de Panormo, S. Vitalis Ravennæ, & S. Mariæ de Florentia, necnon Monasterium S. Justinæ de Padua, S. Joannis Evangelistæ Parmæ, & S. Catharinæ de Janua.

De promovendis ad Ordines.

De Anniversario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum.

Sanctiones præfatæ.

§. 5. Præterea quædam novæ Sanctiones pro salubri, provdiaque ipsius Congregationis dire-

ctione

ctione in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, nimirum. Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbates, qui Taxas, & annuas quindenniorum portiones non persolverint, non solum quando Monasterio debitori præsunt, sed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, postquam ad alterius Monasterii regimen translati fuerint; cui tamen interesse poterit Abbas in Diæta præcedenti destinatus ad regimen prædicti Monasterii debitoris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & saltem partem aliquam debiti a suo prædecessore contracti non persolverit. Secundo: Patres Visitatores, dum Monasteria visitant, Studentes, quos in eis repererint, diligenter examinent, ut definitorio voce, vel scripto testimonium proferre possint de idoneitate, vel sufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S. Anselmi admitti proponuntur. Tertio: Dum nova confici Congregationis nostræ publica regesta opus fuerit, vetera Romam transmittantur asservanda cum aliis in Archivio Procuratoriæ Generalis.

Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali.

De Studentibus.

De Regestis Congregat.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Seraphino a memorato Capitulo Generali injunctum fuerit, ut declarationum ejusmodi Constitutionum, novarumque Sanctionum, sicut præmittitur, editarum, quo firmius subsistant, & serventur exactius approbationem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret, simulque nomine ipsius Capituli Generalis enixe peteret, quatenus Monasteria ipsius Congregationis a solutione depositi Capitularis, ut vocant, cui propter reductionem illius Capitulorum Generalium, ac Diætarum intermediarum de biennio ad triennium alias facta, juxta quasdam fel. recordat. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 26. Martii 1681. desuper expeditas literas obnoxia reperiuntur, eximeremus, cum modo alia supperant congrua remedia sublevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monasteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus sit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

Tum pro exemtione a solutione Depositi Capitularis.

§. 7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariæ ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris sibi desuper factam, attenderunt, consilio, omnes, & singulas supradictarum Constitutionum declarationes, ac novas respective in præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea Monasteriis prædictæ Congregationis Cassinen. petitam a solutione enarrati depositi Capitularis exemtionem eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionum.

Concessio præfatæ exemtionis.

§. 8. Decernentes ipsas præsentes literas, ac declarationes, & Sanctiones præinsertas, necnon exemtionem ejusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 9. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, Innocentii Prædecessoris literis supradictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Nov. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Kostkæ Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati. CXX.

Vide Const. ed. 1726. Dec. 27. P. 3. & quasdam alias ante & postpositas: in Tomo X.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Dat. 31. Dec. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.

DUm Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi, & poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificandi summe soliciti, hinc monemur, pium, & justum esse, ut quos Deus stola gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in cælis, eosdem nos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit beatæ memoriæ adolescens Stanislaus Kostka, Christianis virtutibus, magnisque miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris, atque Pontificis Deo sacra, eum Sanctorum Confessorum fastis adscriberemus.

Beati Stanislai ortus, institutio, & magnarum virtutum præstantia.

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Masoviæ, Ducatus Regni Polonici, medio sæculo Christi Domini decimo sexto ex Senatoria familia natus Viennam Augustam in Seminario Societatis Jesu

Jesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatum morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum, & temporum vices soluto Seminario Viennensi, Stanislaus post annum inde egressus, in tenera ætate magnæ virtutis, Christiano more exercendæ, occasionem offendit. Hospes enim in cujus ædes cum fratre migrare coactus est, Lutherana hæresi infectus, nimiusque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat ærumnarum omnium durissimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per cælestes juvenes, præsente Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum cælestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate triennali spatio toleranda Christianum animi robur, supra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Jesu, ingenti plausu tunc recens natæ, nomen dare constituit; utque citius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itineri necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre citatis equis eum quæritante, divinæ gratiæ præsidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum cælesti pabulo in via recreatus.

Societatis Jesu tyrocinium, Dei amore inflammatus init, & pie obit.

§. 2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Diligensis in Diœcesi Augustana, tanquam Religiosæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages, & vitæ discrimina ingressus, inque tirocinium Societatis Jesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, admissus est, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicuæ pietatis viris, interque hos a B. Confessore, & Pontifice Francisco Salesio, singulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulcem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris æstu ardere visus est, ut brumali tempore pectus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatæ salutis 1618. die festo, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum assumptæ, decimo octavo Kal. Septembres, anno ætatis XVIII. regularis tirocinii mense decimo.

Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proque eo Sanctorum Canoni adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§. 3. Miræ innocentiæ adolescentis exuviæ biennio ab ejus depositione incorruptæ, suavique odore perfusæ repertæ sunt. Postmodum triumphalem in cælesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piæ mem. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniæ in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru cum Deipara Virgine, & filio Jesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicis mem. Prædecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium Christifidelium veneratione dignissimis, per Stanislai preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniæ Regibus Sigismundo Uladislao, & Joanne Casimiro, de eo Sanctorum Canoni adscribendo actum est, præcipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium a Societate Jesu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniæ, magnique Ducatus Lituaniæ, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulsit: quod, propria subinde oratione addita, confirmavit alius venerandæ mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

Polonis, & Lituanis patronus datur; deque eo in Sanctorum Confessorum canonem referendo Decretum vulgatur.

§. 4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X. qui eum Polonis, & Lituanis primarium apud Deum patronum adsignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemni ritu rem tantam absolveret, viam universæ carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabil. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, gestis Beati Stanislai rite perpensis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ solemnem de more diem indiximus.

Beatus Stanislaus solemni ritu inter Sanctos connumeratur.

§. 5. Mox per orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislao Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. Tit Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaum Kostkam Polonum, Societatis Jesu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Jesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari man-

davi-

davimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia in ejus honorem ædes ſacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus ſolemnia, ut Sancti Confeſſoris non Pontificis, celebrari poſſint.

Sacras ejus exuvias viſitantibus peculiares Indulgentiæ conceduntur.

§. 6. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui eodem ſolemni die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Andreæ Apoſtoli Deo ſacra in Quirinali adſervantur, venerandas acceſſerint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejuſdem diei feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet, eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid geſtum in ejus Canonizatione.

§. 7. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc novoque luminari illuſtrare voluiſſet, cantata in honorem Sanctorum Stanislai Koſtkæ, & Aloyſii Gonzagæ ſolemni oratione, in ara maxima ſupra Confeſſionem Principis Apoſtolorum ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebravimus cum ejuſdem, & alterius Confeſſoris commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

§. 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis conceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo flagitantes, ut per interceſſionem electi ſui Stanislai Koſtkæ, a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens, oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

Hæ literæ Apoſtolicæ ubique fidem obtineant.

§. 9. Cæterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, pridie Kal. Januarias Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† Ego *Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Card. Barberinus.*

† Ego *Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*

† Ego *Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*

† Ego *Joſeph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*

† Ego *Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

† Ego *Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*

† Ego *Ludovicus Tituli S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† Ego *Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

† Ego *Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

† Ego *Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

† Ego *Curtius Tituli S. Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† Ego *Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

† Ego *Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

† Ego *Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† Ego *Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*

† Ego *Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

† Ego *Joſeph Tituli S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

† Ego *Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† Ego *Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*

† Ego *Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† Ego *Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† Ego *Proſper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marifuſcus.*

† Ego *Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*

† Ego *Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† Ego *Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

† Ego *Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† Ego *Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† Ego *Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

† Ego *Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXI. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P. 2., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P. 4.

Dat. 2. Jan. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio. §. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciæ Bæthicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magistrorum numerus, qui præteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis præfati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet --

Decretum Capituli Generalis. §. 2. Ego infrascriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papæ Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit -- *Etsi præclari Ordinis vestri* -- ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris Documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, & alter quintus horum primus est -- *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provinciæ Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonensem, & Bæthicam hoc præ cæteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistri in posterum constituantur triginta sex; in Bæthica vero triginta: nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis viginti novem in Bæthica, & triginta quinque in Aragonensi superstites Magistri remanserint. Certum autem, quem definitum volumus numerum, nemini, quacumque sibi concessa facultate liceat præterire, & excedere, quavis consuetudine, quæ in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusiæ 5. Novembris 1726.* -- Magister Frater Angelus Guillelmus Artesiani Rocchensis Ordinis Secretarius -- Similiter fidem facio prædictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papæ lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregati, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse -- Idem qui supra Ordinis Secretarius --

Preces Provincialis Provinciæ Bæthicæ. §. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Franciscus præmissa quatenus ad dictam Provinciam Bæthicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio relati Decreti. §. 4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum, quoad dictam Provinciam Bæthicam, ac omnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ordinationes nonnullæ. §. 5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bæthica præfinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus præfatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quæ dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censeatur; Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quasdam felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas distributus reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magisteriorum suæ amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciæ quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Provinciæ, quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Extremaduræ duo, & totidem Magisteriorum partialitati Hispalensi respective nuncupatis, utpote longe minoribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut præmittitur, auctis, æqua ratio distributionis pariter servetur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabiliatur, præcipimus, quod ex numero sic aucto duodecim partialitati Provinciæ, ac tria Extremaduræ, ac totidem Magisteria Hispalensi partialitatibus prædictis assignentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciæ partialitas viginti, ac quælibet è reliquis duabus Extremaduræ, & Hispalensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum, locus esse debeat in eorum collatione omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciæ præfatæ ab eodem Innocentio Prædecessore per memoratas

suas literas confirmatæ servantur, pariter observentur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magistris, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis, viginti novem in Provincia prædicta superstites remanserint, a Nobis factam, ut præfertur, sine præjudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigesimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigesimo includatur, nullusque novus Magister de numero trigesimo creari possit, donec alii Magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo præfato numero trigesimo locus factus non fuerit, creationes Magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magisteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire posset, si promotiones ad duodecim Magisteria hujusmodi interea suspensæ forent, quod Magistri, qui diem suum obierint, sint unius, vel alterius ex dictis partialitatibus, & sic aliqua ex eis Magistris referta, reliquæ eis destitutæ remaneant, quibus Officia dictæ Provinciæ demandentur, quæ secundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, & ex ipsius Provinciæ consuetudine, atque congruentia Magistris semper conferuntur; quod si contingeret magnum dictæ Provinciæ incommodum non sine turba, ac publicæ quietis perturbatione adferre posset.

Clausulæ. §. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno III.

CXXII. Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerunt Privilegia dicti Ordinis.

Dat. 7. Jan. 1726. An. 3. BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti. §. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad sedandas controversias inter Dilectos Filios Priorem Provincialem Provinciæ Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctæ Mariæ de Pace Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis alias enatas ex eo, quod dictus Conventus, qui Jurisdictioni Ordinariæ Prioris Generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subjectus reperitur Residentiæ prædicti Prioris Provincialis destinatus fuerat, necnon ad majora animorum dissidia, quæ exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, anteverrenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Mensis Decembris legitime congregatum ipsi moderno, ac pro tempore pariter existenti Priori Provinciali Provinciæ præfatæ Conventum, & Hospitale Sanctæ Catharinæ in Colle Neapolitan. situm ejusdem Ordinis pro sua residentia, & habitatione ordinaria assignavit, ac deputavit, injuncto onere supradicto Conventui Sanctæ Mariæ de Pace, attenta Conventus præfati, & Hospitalis Sanctæ Catharinæ paupertate, ipsi Priori Provinciali alimenta præstandi eodem modo, quo moderno Priori Provinciali antehac subministravit, & adhuc de præsenti subministrat, ac portus literarum prout antea, persolvendi, & alias quemadmodum plenius continetur in Decreto a Diffinitorio Generali hujusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict. *§. 1. Adi 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera della solita residenza del Reverendissimo Padre Generale il medesimo Reverendissimo Padre Bernardo Banfi Prior Generale, il molto Reverendo Padre Gioachino Maggi Primo Consultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta secondo Consultore, e Prior di Roma, & Io Infrascritto terzo Consultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il Padre Reverendissimo propose, che avendo considerate le passate controversie insorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono trà loro motivi di giurisdizione, li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti della residenza assegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamente sogetto alla giurisdizione ordinaria del Padre Generale pro tempore: Presentaneo, e provido rimedio sarebbe scegliere un altro Convento per la residenza del Padre Provinciale dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come nell' altri Conventi della Provincia. E che chiestone il parere de' Padri Consiglieri questi unanimi risolsero, che dovesse scegliersi un Convento conforme alla proposizione del Padre Reverendissimo Generale. Laonde di commun voto fù assegnato il Convento, ed Ospedale di Santa Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San. Gio. Battista di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, attesa la Povertà del Convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbano anco pagarli le spese delle Lettere, secondo il peso, che sempre ha havuto. E perche il presente Decreto abbia efficacia maggiore, e non osti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30. Aprile 1685. de Mandato Santissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. fù risoluto, che se ne cercasse dalla Sagra Congregazione de Vescovi e Regolari l' approvazione con formale Memoriale, in cui s' esponga l' utile, e necessità del sudetto Decreto. In oltre &c. In fede &c. Præsens copia extracta fuit a Libro Congregationum Definitorialium Ordinis Sancti Joannis de Deo, quo cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præsentes mea manu subscripsi, & sigillo pariter ejusdem Ordinis commu-*

communivi in Conventu, & Hospitali Sancti Joannis Calybitæ Urbis die 6. Decembris 1726.-- Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Joachinus præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ejusdem Joannis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

CXXIII. Abrogantur exemtiones, & privilegia personalia quæcumque, Fratribus S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ concessa.

A Clem. XI. Const. ed. 1703. Maji 10. P. 3. revocatæ fuerunt conventualitates perpetuæ a Prioribus dicti Ordinis, & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andaluziæ, & Castellæ eorumdem Fratrum.

Dat. 10. Jan. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet præsertim Regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire.

Exponitur quomodo in dictam Provinciam præfata privilegia irrepserint.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier Frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quo minus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent.

§. 2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, ac perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in Universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exemti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, excepti fuerant, ita ut non nisi quadraginta octo circiter Fratres, ægrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent; de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, illaque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde Edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per Fratres sic exemptos quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

A Nuncio Apost. Portugalliæ prædicta omnia semel, ac iterum revocata.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi commissiones a Sede Apostolica super manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laico-

Preces pro abrogatione eorundem.

rum ſcandalo, etiam nunc confovere præſumunt. Nobis propterea dictus Ignatius humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcunque privilegia, & Indulta perſonalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, tam a ſupradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum ſuperioribus, quam a Sedis Apoſtolicæ in ejuſdem Regnis Nunciis, ſeu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earundem Provinciæ, & Congregationis inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa, aut confirmata, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque officii, vociſque activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quam primum præſentes noſtræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Fratres ejuſdem Provinciæ ejuſmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes, illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declaret, nec quemquam illis uti ſinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & congregationis prædictarum ſtatuta, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo.

Abrogatio prædictorum privilegiorum.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis literis Apoſtolicis ſuper obſervatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & Immunitatum hujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis quibus Provinciæ, & Congregationis prædictarum hujuſmodi ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſererentur, & exprimerentur, iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno III.

Conceditur Fratribus Carmelitis antiquæ Obſervantiæ Provinciæ Portugalliæ facultas, ut certis oneribus Miſſarum, quas celebrare non poterunt, ſatisfacere valeant una Miſſa ſolemni. CXXIV.

De jure ſuffragandi pro Fratribus dictæ Provinciæ vid. aliam hujus Conſt. ed. 1726. Feb. 20. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Jan. 1727. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquæ Obſervantiæ, quod Conventus ejuſdem Provinciæ non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos poſſident proveniunt ex Capellaniis antiquis, & modernis in eorum Eccleſiis cum obligatione Miſſas ſolemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex ſimili onere Miſſarum ab aliquot Chriſtifidelium Confraternitatibus in eiſdem Eccleſiis ab immemorabili tempore inſtitutis, ac ejuſmodi reddituum pars, aut adeo tenuis exiſtit, ut eleemoſynæ manuali non reſpondeat, vel tempore abſumptis, ſeu deperditis bonorum proprietatibus plane diſperiit, ipſiſque inſuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioſo, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate confirmatas Miſſas, necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit; unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquot Cappellaniis majoris eleemoſynæ nuncupatis percipiuntur conjuncti congruæ ſuſtentationis Religioſorum Conventuum prætatorum, & maxime Conventus Ulyſſiponen., in quo ſupra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non ſint, nec eorumdem Conventuum reædificationi, Eccleſiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliiſque expenſis, quæ pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime ſufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyſſiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum cauſam quatuor millia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis ſumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis inſumuntur, prout ex libris Sacrarii dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expenſæ hujuſmodi abſque nota, & Fidelium ſcandalo, ac ipſius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Regno Portugalliæ Divinas functiones ſplendide, & magnifice peragere mos eſt. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Exponentes prædi-

Ob oculos Pontifici propoſitæ cauſæ ad eum impellendum, ut prædictam facultatem concedat.

cti eo, quod redditus præfati, tot, tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, eleemosynas sibi per eosdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Missis in ipsorum Exponentium Ecclesiis præsente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quæ Missæ majoris eleemosynæ esse consueverunt, accipiant, Missis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum prædictarum minoris eleemosynæ, & illarum quarum proventus tempus imminuit, seu absumpsit, ac pro Religiosis defunctis, & quas ternariorum vocant celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint, iidem Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex Conventibus supradictæ Provinciæ has Missas celebrare nequiverit, idem Conventus unam Missam solemnem, sive generalem cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense loco Missarum præfatarum celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum Fratribus Provinciæ Bæthicæ ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Prædecessore Nostro concessum fuisse memoratur. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces, & vota prædictorum Fratrum.

§. 2. Nos igitur pro paternæ, qua Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratæ Provinciæ, illiusque Conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus levare cupientes, eosdemque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciæ, & Ordinis præfatorum, ut si propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dictæ Provinciæ Conventus, illius Fratres Missas, & Divina Officia eis ratione Capellaniarum prædictarum incumbentia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris eleemosynæ, & quarum proventus tempore notabiliter diminuti, aut absumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Constitutiones Ordinis prædicti, seu quæ ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Missarum, & Divinorum Officiorum ejusmodi unam generalem, & solemnem Missam cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, de specialis dono gratiæ, quæ non transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipsumque Conventum, ac illius Fratres per Missæ cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrationem hujusmodi, ab onere, & obligatione Missarum, & Divinorum Officiorum præfatorum auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & liberamus, eosque absolutos, & liberos esse, & fore declaramus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concessio præfatæ facultatis ut nempe Fratres prædicti in quibuslibet eorum Ecclesiis, singulis Mensibus, celebrando unam Missam solemnem satisfaciant cæteris oneribus Missarum, quas non potuissent celebrare.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, Provinciæ, ac Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII., Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Deputatur Patriarcha Ulyssiponen. in Executorem Constitutionis ipsius Benedicti XIII. super abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ. CXXV.

Laudata Const. hic inserta edita est 1727. Janu. 10. P. 3. & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Octob. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andaluſiæ & Caſtellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 13. Feb. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Nuper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier Fratris expresse professi Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanarunt a Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

Deferuntur prædictæ Literæ Apostolicæ ejusdem Benedicti hac super re.

§. 2. *Benedictus PP. XIII. ad futuram rei Memoriam.* Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens, plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas

tivas hujuſmodi a Sedis Apoſtolicæ in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem exiſtentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero ſibi per eoſdem Nuncios ſimilia Indulta concedi obtinuiſſent quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, perpenſis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in univerſam Provinciam præfatam, in qua ſeptendecim Conventus, ac centum ſeptendecim circiter, & forſan ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eiſdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipſius Ordinis Conſtitutiones auctoritate Apoſtolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non aliqui ſexaginta ſuæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, ſicut præmittitur, exempti fuerant, itaut non niſi quadraginta octo circiter Fratres ægrotis in eorumdem Conventuum Hoſpitalibus decumbentibus aſſiſterent, de ſuorum Definitorum conſilio tunc pariter exiſtenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejuſmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hoſpitalia prædicta accipiebant, expoſuit, illaſque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit, verum quia fratres prædicti his minime, ut par erat, acquieſcebant, nec ipſi Nuncio parebant, habito propterea ad ſe. rec. Clementem PP. XI. Prædeceſſorem noſtrum deſuper recurſu, idem Clemens prædicto Nuncio ſerio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædeceſſore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ ſtatim renunciavit, ac deinde edictum ſuper revocatione ejuſmodi, illiuſque executione ſub pœna privationis officiorum tam per fratres ſic exemptos, quam per ipſum Priorem Provincialem in caſu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§. 3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia ſubterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commiſſiones a Sede Apoſtolica ſuper Manutentione in eorum prætenſis exemptionibus nulliter, & ſubreptitie impetraverint, quarum obtentu ſe in eiſdem exemptionibus, non ſine ingenti etiam laicorum ſcandalo, etiamnum confovere præſumunt: Nobis propterea dictus Ignatius humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcumque privilegia, & Indulta perſonalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, tam a ſupradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum ſuperioribus quam a Sedis Apoſtolicæ in eiſdem Regnis Nunciis, ſeu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earumdem Provinciæ, & Congregationis inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa, aut confirmata, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque & effectu vacua eſſe, & fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque officii, vociſque activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quamprimum præſentes noſtræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Fratres ejuſdem Provinciæ ejuſmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declaret, nec quemquam illis uti ſinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & Congregationis prædictarum ſtatuta omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis literis Apoſtolicis ſuper obſervatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & immunitatum hujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Provinciæ, & Congregationis hujuſmodi Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem inportantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſererentur, & exprimerentur iiſdem partibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno III.

Abrogatio prædictorum privilegiorum.

§. 4. Nunc autem eaſdem literas debitæ executioni, ut par eſt demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine denuo Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchæ Ulyſſipo-

nen.

Deputatio ejusdem Patriarchæ, sive ejus Officialis in Executorem prædictæ Constitutionis.

nen. Occidentali, ac dilecto filio ejus officiali per præsentes, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & præinsertas literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejusdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in præmissis interesse habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant omnia, & singula præmissa ab iis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam juratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus fe. re. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præsentibus concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CXXVI. Confirmatur Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebræos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo.

Inn. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 10. P. 3. reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, & Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. ampliata fuere privilegia Neophitorum quoad temporalia.

Dat. 14. Febr. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum prædictum.

§. 1. Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica deputatorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ super Minervam coram Eminentiss., & Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

§. 2. Cum plures exortæ sint controversiæ super intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebræos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptismum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquisitores prædicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Testes qui Hebræos denunciabunt, sive mares, sive fœminas de declaratione animi suscipiendi Baptismum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente præscribenda cum speciali monitione relevantiæ juramenti in scriptis coram eodem R. P. D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus Auditore examinentur, qui etiam examen præfatum subscribere debeant, & quatenus duo Testes sint de loco, tempore, & occasione contestes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate, & constantia declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptismum explorentur. Si autem Testes erunt singulares, vel unus adest Testis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem, & Testium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, sed per R. P. D. Vices-Gerentem extra Ghettum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Ecclesia, vel alio loco sibi beneviso, & intra tempus necessarium, & opportunum juxta facti speciem, & circumstantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices-Gerentis eorum voluntas exploranda erit. -- Antonius Lancionus S. Rom., & Universalis Inquisitionis Notarius -- Loco + Sigilli.

§. 3. Nunc autem Nos perenni Decreti hujusmodi robori, exactæque illius observantiæ per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Decretum præinsertum tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu interveniisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi nunquam possent plenissime supplemus, & sanamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XIV. Februar. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXVII. Confirmantur Constitutiones nonnullæ Pontificum, quibus gratiæ, privilegia, ac Indulgentiæ Locis Terræ Sanctæ, ac Minoribus de Observantia inibi morantibus concessa fuere.

Omnium Pontificum Constitutiones initio facto a Greg. IX. usque ad Inn. XIII. quibus dictæ gratiæ conceduntur, ordine temporis, quo editæ fuerunt, hic distinctis citationibus enumerantur.

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium a consuetudine Romanorum Pontificum concedendi locis Terræ S. Indulgentias, vel concessas approbandi.

LOca Sancta Palæstinæ, in quibus Christus Dominus redemptionis humanæ mysteria ortu, vita, & morte sua consummavit, ab ipsis nascentis Ecclesiæ primordiis in tanta semper veneratione, & honore ab universis Christianis habita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea, religionis causa invisenda, undique fidelium turba confluxerit, propterea que Antecessores Nostri Romani Pontifices plurimas Indulgentias, & privilegia tam in eos, qui Sacram illuc peregrinationem susceperunt, quam in alios, qui in eisdem Sanctis Locis commorantes, Divino cultui, & proximorum, ac peregrinantium saluti, nullis incommodis, & vitæ periculis territi, famularentur, larga manu contulerint, & alii postmodum Successores eadem collata probaverint, novisque gratiis spiritualibus, & largitionibus auxerint. Hinc maxime decet, ut Nos quoque ad Indulgentias, & privilegia hujusmodi, Apostolicæ auctoritatis Nostræ munimine salva, & illæsa servanda prompto animo accurramus.

Preces Procuratoris Generalis Minorum de Observantia.

§. 1. Siquidem Nobis dilectus filius Frater Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nuper exponi curavit, se ad Terræ Sanctæ subsidium, ac suorum dicti Ordinis Fratrum Vineæ Domini excolendæ inibi multis sæculis operam dantium, peregrinosque ex omnibus Christianis Provinciis ad eadem loca Sancta pie veneranda accurrentes religiosa charitate foventium, & Catholicis illarum partium opportuna solatia præbentium, optare, ut omnia, & singula privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, criminum remissiones, & relaxationes, hactenus ejusdem Terræ Sanctæ Locis, suis fratribus, aliisque personis, auctoritate Apostolica concessæ, & confirmatæ, per nos eadem auctoritate approbarentur, & speciali forma rursus confirmarentur.

Confirmatio prædicta.

§. 2. Nos igitur, qui ejusdem Terræ Sanctæ ubi steterunt pedes Domini, frequentiam, & venerationem, quantum possumus, promovere studemus, hujusmodi piis votis libenter annuentes, ipsumque Josephum spiritualibus favoribus, & gratiis cumulare omnino cupientes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus Nobis ejus nomine humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, exemtiones, jura, Indulta, Indulgentias, peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, eisdem Locis Sanctis, eademque visitantibus, atque illorum Custodi, & Guardiano Cœnobii Hierosolymitani, & Fratribus dicti Ordinis, ibidem commorantibus, necnon eorumdem Fratrum interpretibus, qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuscumque Terræ Sanctæ, & Palæstinæ Locis existunt, & vivunt, per infrascriptos Antecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque Apostolicam, in genere, & in specie, aut alias quomodocumque concessas, tenore præsentium iterum confirmamus, atque forma amplissima approbamus, & innovamus, prout ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris in suis Apostolicis Literis olim indultæ, & concessæ fuerunt. Hæ vero sunt; videlicet.

§. 3. Primo. Gregorii IX. Literæ incipientes -- *Si Ordinis Fratrum Minorum*, datæ Perusii Kal. Februarii anno 1230.

2. Aliæ ejusdem incipientes -- *Pro zelo fidei*, datæ Laterani 3. Kal. Februar. anno 1238.

3. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Cum Messis*, datæ Laterani 16. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes -- *Cum hora undecima*, datæ Lugduni 12. Kalendas Apriles anno 1245.

5. Alexandri IV. incipientes -- *Ex relata fide*, datæ Laterani 4. Kalendas Apriles anno 1257.

6. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum hora jam undecima*, datæ Viterbii 13. Kalendas Majas anno 1258.

7. Clementis V. incipientes -- *Quum hora undecima*, datæ Pictavii 10. Kalendas Augustas anno 1306.

8. Joannis XXII. etiam incipientes -- *Quum hora undecima*, datæ Peiræ 6. Idus Augustas anno 1325.

9. Clementis VI. incipientes -- *Gratias agimus*, datæ Avenione XI. Kal. Decembres 1342.

10. Innocentii VI. incipientes -- *Piis fidelium studiis*, datæ apud Villam novam Diœcesis Avenionensis Nonis Septembris 1356.

11. Aliæ ejusdem incipientes -- *Ad ea, quæ in laudem*, datæ Avenione 5. Idus Nov. 1360.

12. Urbani V. incipientes -- *Rationi congruit*, datæ Avenione 6. Id. Novembres 1362.

13. Gregorii XI. incipientes -- *Sicut de damnabili*, datæ Avenione 7. Kalendas Decembres 1375.

14. Aliæ ejusdem, incipientes -- *De Religiosa discretione*, datæ Avenione eodem die, mense, & anno.

15. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Inter cunctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, & anno.

16. Urbani VI. incipientes -- *Ad ea, quæ Piorum locorum*, datæ Neapoli Tertio Idus Junias 1384.

17. Joannis in sua obedientia XXIII. incipientes -- *Cum a nobis*, datæ Bononiæ 4. Kalend. Julias MCDX.

18. Martini V. incipientes -- *Ad assiduum Christi servitium*, datæ Florentiæ 7. Kalend. Julias MCDXX.

19. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Sinceræ devotionis affectus*, datæ Florentiæ septimo Idus Julias MCDXX.

20. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Cum a Nobis, quod justum est*, datæ eodem loco die, mense, & anno.

21. Aliæ ejusdem incipientes -- *Provenit ex vestræ devotionis*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

22. Aliæ ejusdem incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 4. Id. Julias MCDXX.

23. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exigit vestræ devotionis*, datæ ibidem eodem die, mense, & anno.

24. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 14. Kal. Septem. MCDXX.

25. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 7. Kalen. Sept. MCDXX.

26. Aliæ ejusdem, incipientes -- *His, quæ per Ecclesiasticarum*, datæ Romæ 16. Kal. Martias MCDXXI.

27. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Salutare studium*, datæ Romæ eodem die, mense, & anno.

28. Aliæ ejusdem incipientes -- *Studium, & sincerum*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

29. Aliæ ejusdem incipientes -- *Sinceritas vestræ devotionis*, datæ Romæ IV. Idus Martias MCDXXI.

Enumerantur Apost. Constitutiones, quibus prædictæ gratiæ, Privilegia, & Indulgentiæ Minoribus de Observantia in Locis Terræ Sanctæ degentibus concessæ fuere.

30. Eugenii IV. incipientes -- *Dum onus*, datæ Bononiæ 5. Id. Iul. MCDXXXVII.

31. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Bonus Pastor*, datæ Bononiæ IV. Id. Jul. MCDXXXVII.

32. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exultantes in Domino*, datæ eodem die, mense, & anno.

33. Aliæ ejusdem incipientes -- *Per hæc proxima tempora*, datæ Florentiæ 17. Kalen. Januarias MCDXLI.

34. Aliæ ejusdem incipientes -- *Sacræ Religionis*, datæ Rom. Kal. Februar. MCDXLIV.

35. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Dum præclara merita*, datæ Romæ quinto Idus Februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V. incipientes -- *Sinceræ devotionis*, datæ Romæ 6. Kal. Aug. MCDXLVIII.

37. Aliæ ejusdem, incipientes *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ undecimo Kalendas Augustas MCDLI.

38. Aliæ ejusdem incipientes -- *Quum a vobis petitur*, datæ Romæ pridie Kalendas Apriles MCDLII.

39. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Romanus Pontifex*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Majas MCDLII.

40. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Solers Romani Pontificis*, datæ Romæ 16. Kalend. Martias M. DLIII.

41. Calixti III. incipientes -- *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ 4. Idus Januar. MCDLV.

42. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum nuper*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Januarias MCDLV.

43. Aliæ ejusdem incipientes -- *Et si ex debito*, datæ Romæ quarto Idus Jan. MCDLV.

44. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum itaque*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

45. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Illius, cujus in pace*, datæ Romæ quarto Nonas Februarias MCDLV.

46. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Licet pro nostra*, datæ Romæ 5. Id. Majas MCDLV.

47. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Devotionis vestræ ardor*, datæ Romæ pridie Nonas Februarias MCDLVII.

48. Sixti IV. incipientes, *Suscepti cura*, datæ Romæ pridie Id. Februar. MCDLXXV.

49. Alexandri VI. incipientes -- *Quum, sicut accepimus*, datæ Romæ Id. Aug. MCDXCVI.

50. Pii IV. incipientes -- *Divina disponente clementia*, dat. Rom. die 9. April. MDLXI.

51. Urbani VIII. incipientes, *Ut dilecti filii*, dat. Rom. die 21. Aprilis MDCXXXII.

52. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Alias a felicis recordationis*, datæ Romæ die 18. Junii 1644.

53. Innocentii X. incipientes -- *Salvatoris, & Domini* datæ Romæ 19. Sept. 1645.

54. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum, sicut dilecti*, datæ Romæ 23. Sept. 1645.

55. Alexandri VII. incipientes -- *Piis Christifidelium* -- dat. Rom. die 3. Augusti 1655.

56. Clementis X. incipientes -- *Quum sicut dilectus*, dat. Rom. die 7. Julii 1670.

57. Innocentii XI. incipientes -- *Ad augendam*, dat. Rom. die 20. Sept. 1681.

58. Aliæ ejusdem incipientes -- *Piis Christifidelium votis*, dat. Rom. die 22. Junii 1684.

59. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exponi nobis*, dat. Rom. die 30. Aprilis 1686.

60. Alexandri VIII. incipientes, *Ex injuncto Nobis*, dat. Rom. die 10. Nov. 1690.

61. Innocentii XII. incipientes -- *Alias a fel. record.*, dat. Rom. 5. Dec. 1696.

62. Innoc. XIII. incipientes -- *Piis Christifidelium votis*, dat. Rom. die 6. Junii 1721.

63. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum ad infrascriptam*, dat. Rom. die 13. Sept. 1721.

§. 4. Huc usque Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Observantia nuncupatos, in Locis Sanctis Christo Domino militantes, editæ Literæ Apostolicæ, quas omnes, & quaslibet alias in ejusdem Ordinis annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices, quomodolibet scriptas, præsertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem existentia valide, & legitime constet, in qua eisdem tam enunciatis, quam aliis quibusvis contenta quæcumque, etiamsi talia forent, quæ specialem, & specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini Decretis non adversentur, cum integris suis tenoribus, & datis plene, & sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum præsentibus insertæ essent habentes, Apostolica auctoritate, præsentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam observantiam, ac pristinum, & validissimum suum statum restituentes, & revocantes, innovamus, & quatenus opus sit, omnia, & singula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulas, tam Juris, quam facti, & quarumcumque solemnitatum, de Jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis fortasse omissarum, necnon quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui forsan in iisdem omnibus, & singulis quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio earumdem Constitutionum.

§. 5. Insuper omnibus, & singulis cujuscunque Ecclesiasticæ Dignitatis, status, & conditionis, quantumvis privilegiatis personis, expresse inhibemus, quominus contra vim, & sensum privilegiorum, concessionum, facultatum, jurium, & Indultorum, ut præfertur per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, sive personas, prædicto Guardiano Hierosolymitano subjectas, ejusque curæ mandatas, respicientium, ullum Jurisdictionis, aut superioritatis actum sub quocumque prætextu in locis, & personis prædictis, absque nostra expressa facultate sub pœnarum, in iisdem Literis Apostolicis pro Locis Sanctis, & Guardiano prædicto concessis, approbatis, & innovatis contentarum, incursu, exercere præsumat.

Nemo contra hujusmodi privilegii, Minoribus eisdem præjudicium inferat.

§. 6. Præsentes quoque Literas Nostras, inque eis comprehensa quæcumque, & quavis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio, quamtumvis substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam, & terminos Juris reduci, vel adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, decernimus; Sed illas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere, necnon ab omnibus, & singulis ad quos nunc spectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet spectabit, & pertinebit, cujuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterit, perpetuo, & inviolabiliter observari debere; nec sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas censeri; ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per Guardianum, & Fratres prædictos quomodocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus,

Præsens etiam Constitutio ab omnibus perpetuo observetur.

& per

& per omnia sortiri, & obtinere, eisque perpetuo suffragari; Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere volumus, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Cardinales Protectores faciant eandem inviolabiliter observari.

§. 7. Quocirca dilectis filiis Nostris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, vel etiam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus nunc, & pro tempore existentibus, seu illorum arbitrio, & defectu, & aliis ex parte S. R. E. Cardinalibus, munus Protectoris hujusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi Cardinales Protectores, seu munus hujusmodi gerentes, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes Literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, seu Procuratoris Generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in præmissis habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, ipsas præsentes Literas, inque eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit faciant auctoritate Nostra inviolabiliter observari, ipsosque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eædem literæ concernunt, in futurum præsentium literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, seu eorum quempiam super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam, iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 8. Non obstantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Apostolicis literis, quibus cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeat, seu præsumat, inque Concilio generali edita Constitutione, de duabus dietis, aliisque quibuslibet in contrarium præmissorum facientibus, quomolibet editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos ipsos, & Sedem prædictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter; aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus conjunctim, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumtis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Observantia, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii, ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ concessionis, roboris, adjectionis, defectuum supplectionis, inhibitionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimo septimo V. Nonas Martias, Pontificatus nostri anno Tertio.

Conceditur facultas Fratribus Carmelitis Provinciæ Bethicæ suscipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis. CXXVIII.

Similis facultas facta fuit ab eodem Pontifice Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2. Fratribus ejusdem Ord. Provinciæ Aragoniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Mart. 1727. Ann. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causæ ad Pontificem impellendum ut hujusmodi facultatem indulgeat.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Josephus de Castro, & Josephus Barinono fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Bæthicæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres postquam studiorum cursum, ac Philosophiæ, & S. Theologiæ lecturam expleverint, quibus peragendis unius, & viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliqua publica studii Generalis Universitate Doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi solitis ac voce activa, & passiva in Capitulis frui possint, verum quia experientia compertum fuerat, quod Religiosi Ordinis prædicti ad effectum assequendi gradum hujusmodi non sine distractione a proprio Instituto, ac certo ordine disciplinæ regularis plerumque longe vagari, & pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur; proinde a fel. recor. Urbano VIII. Clem. IX. ac Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris attributa fuit facultas Priori Generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum præfatum Religiosis sub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religiosi in Provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, pluresque suorum laborum præmio frustrarentur ob difficilem accessum ad memora-

tum Priorem Generalem, & rerum neceſſariarum inopiam, rec. mem. Innocentius Papa XIII. Prædeceſſor etiam Noſter, Priori Provinciali ac nonnullis in Sacra Theologia Magiſtris Provinciæ Portugalliæ indulſit, ut illius Religioſos debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea ſub certis modo, & forma tunc expreſſis inſignire valerent, Noſque ſimile indultum Provinciis Aragoniæ, & Valentiæ ejuſdem Ordinis, etiam conceſſimus, & alias prout in ipſius Innocentii Prædeceſſoris, ac noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis uberius continetur.

Preces Fratrum Procuratorum Provinciæ Bæthicæ.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat Provincia Bætica præfatæ Conventuum numero, ac Religioſorum frequentia floreat, & in Civitate Corduben. in ejus centro ſita, ubi nulla adeſt publica Univerſitas hujuſmodi, duo ejuſdem Ordinis Conventus reperiantur, quorum alter eſt inſigne Collegium ſub invocatione Sancti Rocchi, ubi ejuſdem Theologiæ ſtudia non ſine ingenti plauſu vigent, dicti Exponentes ut Fratres Provinciæ Bæthicæ præfatæ ad literarum ſtudia alacriori animo ſuſcipienda, ac perficienda excitentur ſpe aliquando laborum ſuorum præmium in propria Provincia conſequendi, quod alias, aut nunquam, vel ſine maxima difficultate, ac diſpendio obtinere nequirent, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſiderent.

Conceſſio prædicta.

§. 3. Nos ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes, & ſinguli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui peracto curſu, & lecturæ ſcientiarum juxta ſtatuta dicti Ordinis ad ſupradictum Collegium Sancti Rocchi Corduben. acceſſerint lauream Doctoratus inibi prævio rigoroſo examine coram ejuſdem Collegii Rectore, & actualibus Sacræ Theologiæ Lectoribus, duobuſque in dicta Theologia Magiſtris Ordinis præfati, ac cum eorum approbatione, ſervatiſque aliis ſervari ſolitis ab ipſo Rectore ſuſcipere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciæ Bæthicæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Statuitur ab omnibus obſervandum Cæremoniale Epiſcoporum ab ipſomet Pontifice emendatum. CXXIX.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Mart. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cæremoniale vetus innumeris ſcatebat erroribus.

§. 1. LIcet alias fel. rec. Clemens VIII., ac ſubinde Innocentius X. Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri Cæremoniale Epiſcoporum edendum, atque a mendis expurgandum curaverint, proceſſu tamen temporis compertum eſt novos errores non minus Typographorum imperitia, quam aliorum culpa, & negligentia in illud irrepſiſſe, ac proinde Nos, qui in minoribus conſtituti per annos quinquaginta Epiſcopi, ac Metropolitæ munere, & dignitate perfuncti ſumus, cum nihil antiquius habuerimus, quam, ut Sacros Ritus, & Cæremonias ſecundum antiquam, ac laudabilem Romanæ Eccleſiæ diſciplinam adamuſſim perageremus, diuturno eorum uſu, ac ſtudio animadvertimus utile, ac neceſſarium maxime futurum, ſi rurſus idem Cæremoniale novis curis recognitum ederetur, obſcura quædam in eo, & ambigua illuſtrarentur, corrupta alia, & depravata emendarentur, nonnulla præterea inter ſe pugnantia, & contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus prætermiſſa ſuis locis opportune adderentur.

Cæremoniale prædictum ab ipſomet Pontifice emendatum.

§. 2. Ubi primum igitur ad ſummi Apoſtolatus faſtigium, licet immeriti, & obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam ſolicitudinem cogitationes noſtras direximus noſque ipſi hoc opus aggreſſi, illud nonnullis, etiam adhibitis piis, ac eruditis viris, ſacrorum Rituum apprime peritis, qui operam ſuam in ipſo Cæremoniali emendando, ac reſtituendo Nobis contulerunt, benedicente Domino perfecimus. Itaque ne tam utilis Eccleſiæ Catholicæ hac in re labor ſuo fruſtretur effectu, Motu proprio, ac ex certa ſcientia Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Cæremoniale Epiſcoporum hujuſmodi a Nobis, ut præmittitur, recognitum, & emendatum perpetuo confirmamus, & approbamus, illudque in univerſali Eccleſia ab omnibus, & ſingulis perſonis, ad quas ſpectat, & in futurum ſpectabit perpetuo obſervandum eſſe in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ac Cæremoniale hujuſmodi, ſic emendatum, nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi poſſe, ac quaſcumque perſonas præfatas, quæ Pontificalia, & Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipſo Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præſtanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præſcriptum, teneri neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impoſitum exiſtit, niſi formulis, quæ hoc Cæremoniali continentur, ſervatis, ſatis facere poſſe, perpetuo ſtatuimus, & ordinamus. Per præſentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato ſunt conformia, minime aboleri, aut abrogare cenſeri volumus, ſed illorum etiam uſum ſalva emendatione prædicta permittimus.

Cæremoniale præfatum ſic emendatum comprobat, & obſervandum eſſe præcipit.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, &

Clauſulæ derogatoriæ.

Synoda-

Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ecclesiis, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda hujus Constitutionis exemplis.

§. 4. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui vero circa montes octo, & qui ultra ubique locorum degant duodecim mensibus integre excursis, vel alias ubi venalium hujus Cæremonialis Voluminum notitiam & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, juxta illius modum, & normam in quibuscumque actibus exercere, & observare teneantur. Quodque earumdem præsentium literarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXX. Erigitur Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Ecclesia de Aracæli Conventus Minorum de Observantia.

Innocentii XI. Const. ed. 1689. Maji 11. *P.* 13. *erecta fuit in Archiconfraternitatem Confraternitas B. M. V. in Ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe.*

Dat. 1. April. 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ suprema sua auctoritate olim instituit, cælestibus Indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque Christifidelium pro illo pie celebrando, sibi porrectis, benignas frequenter aures præbere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quæ Nobis pro cultu erga eandem Beatissimam Virginem per alicujus sodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Preces Procuratoris Generalis Observantium pro hujusmodi erectione.

§. 1. Itaque dilectus Filius Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci de observantia nuncupatorum, exponi Nobis nuper fecit, hujusmodi Fratres, qui Cælorum Reginæ verbo, & scriptis augendæ venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, & piarum precum, quas Coronam Beatæ Mariæ Virginis vocant, recitatione, Christifidelibus proposita, sacrisque laudibus in festi ejusdem Conceptionis obsequium, rite compositis, aliisque quamplurimis argumentis suum erga prædictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non destiterunt, nec desistunt, summopere optare, ut Christianus Populus ad pia opera sub auspiciis ejusdem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ excitetur, & propterea in Ecclesia eorum Conventus Sanctæ Mariæ de Aracæli nuncupatæ de Urbe, unam utriusque Sexus Archiconfraternitatem auctoritate nostra institui postulare sub Invocatione ejusdem Conceptionis, illamque, postquam, ut infra, erecta, & instituta fuerit in locum Archiconfraternitatis etiam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, nuper certis de causis, tunc adductis, in insigni, sæculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso nuncupata, de eadem Urbe, per Nos suppressæ, & extinctæ quoad Indulgentias, privilegia, ac Indulta spiritualia tantum substitui, & subrogari, ac alia ei per Nos, ut infra, concedi, & impertiri.

§. 2. Nos, qui Ordinem prædictum, de Ecclesia Catholica optime meritum, semper eximia dilectione prosecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei Matris Mariæ cultum, & venerationem augere, animarumque salutem paterna charitate promovere cupientes, dictumque Josephum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Dilecto Filio moderno Ministro, sive in ejus defectu, Vicario, aut Commissario Generalibus totius Ordinis prædicti, harum serie indulgemus, ut in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ de Aracæli de Urbe unam utriusque sexus Christifidelium Archiconfraternitatem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eadem invocatione, & denominatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, auctoritate Nostra Apostolica erigat, atque instituat, ad Omnipotentis Dei laudem animarumque salutem, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis honorem cum privilegiis, ab Apostolica Sede collatis, quibus Archiconfraternitates Sanctissimi Rosarii, ac Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & quem Nos ipsi professi sumus, Fratrum Prædicatorum, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Ordines, exceptis tamen Indulgentiis, his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur, & gaudent, Dilecti Filii Nostri in Urbe prædicta ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, utque eamdem Archiconfraternitatem sic, ut præfertur, erigendam, eidem primo dicto Ordini pro infrascripta participatione Indulgentiarum, eidem concessarum, ac piorum operum, per illius Fratres exercendorum, uniat, & incorporet, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium, facultatem concedimus, & impertimur.

Erectio prædictæ Archiconfraternitatis cum concessione Privilegiorum, & Indulgentiarum aliarum Archiconfraternitatum.

§. 3. Cæterum, ut Christifideles spiritualium gratiarum, & privilegiorum muneribus illecti, se eidem Archiconfraternitati alacrius inscribant, Nos eam substituimus, & subrogamus in locum alterius Archiconfraternitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, per Nos in prædicta Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, quoad participationem Indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, Indultorum, aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimo dicta Archiconfraternitas tempore suppressionis, & extinctionis gaudebat, & gaudere poterat; dummodo tamen Sacri Concilii Tridentini Decretis non adversentur; non vero eamdem Archiconfraternitatem

Subrogatur præd. Archiconfraternitas in locum alterius in Ecclesia S. Laurentii in Damaso extinctæ.

ternitatem subrogamus in locum alterius quoad Jura quæcumque conferendi, & nominandi, ac temporalia bona quæcumque.

Nonnullæ aliæ Indulgentiæ eidem conceduntur.

§. 4. Insuper Indulgentias per felic. recordationis Julium Papam Secundum, aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas, ad deferentes, & pie recitantes dictam Coronam Beatæ Mariæ Virginis, per Fratres jamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo, & forma quæ a Confratribus dictæ Archiconfraternitatis Sanctissimi Rosarii observantur, auctoritate nostra tenore præsentium extendimus, & ampliamus, una cum quibuscumque aliis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, quæ Confratribus quarumcumque Confraternitatum, sub eadem invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hactenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus; ac tribus Ordinibus Beati Francisci, hucusque per Romanos Pontifices quomodolibet, respective, concessæ fuerunt, earum omnium sub Plumbo, quam in forma Brevis confectarum literarum tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expressis, & insertis habentes.

Conceditur Magistris Generalibus Ordinis Minorum de Observantia facultas Confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

§. 5. Ministro autem, seu Vicario, vel Commissario Generalibus primodicti Ordinis, nunc, & pro tempore existentibus, tenore earumdem præsentium concedimus pariter, & indulgemus, ut utriusque sexus Confraternitates sub prædicta Invocatione Conceptionis Beatæ M. Virginis Immaculatæ ubivis locorum, tam in eorumdem Fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis Ecclesiis, vel Oratoriis sub eorum directione, aut regimine quomodolibet existentibus, vel non existentibus erigere, & instituere possint, necnon easdem, & quascumque sub eadem Invocatione ad præsens canonice erectas, & institutas, & in posterum canonice erigendas, & instituendas Confraternitates, & quoad erectas, & institutas, prævia cessatione, & revocatione quarumcumque aliarum Indulgentiarum, ipsis quovis modo per viam cujusvis aggregationis, & communicationis cuilibet Archiconfraternitati, aut alias concessarum, dictæ Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregare libere, & licite valeant, servata tamen forma Constitutionis piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, super dictarum Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, privative quoad alios, circa hujusmodi erectiones in posterum faciendas.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes, easdem præsentes ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas existere, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere; sicque & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 7. Non obstantibus piæ memoriæ Antecessorum Nostrorum, ejusdem Clementis PP. VIII. & Pauli Quinti, similium gratiarum revocatoria, seu moderatoria, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de Indulgentiis non concedendis adinstar, ac de jure quæsito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam juramento roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut Confraternitatum, quas in posterum Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregari contigerit, Officiales, seu administratores pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, ordinariis locorum subjecti permaneant.

Confraternitates prædictæ erigendæ Ordinariis subsint.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, impartitionis, substitutionis, subrogationis, extensionis, ampliationis, indulti, & absolutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kalendis Aprilis Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmantur, & declarantur privilegia super exemptione a Decimis, alias Universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa, in favorem Congregationis Hispaniarum ejusdem Ordinis. CXXXI.

Dicta privilegia concessa fuerunt a Clem. IV., Clemente VI., & Sixto IV. quorum Constitutiones quæ hic laudantur, in Bullario antiquo exaratæ non reperiuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

Injuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii solicitudo Nos admonet ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre jugiter satagentium favorem, & levamen ex hujus S. Sedis Providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio roboremus.

Universus Ordo prædictus a Romanis Pontificibus alias exemptus fuit a solutione Decimarum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod licet universus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujusmodi, juxta privilegia Apostolica eis concessa exempti reperiantur a solutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cujusvis speciei, qui intra septa murata locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquisitorum, & acquirendorum, tametsi extra septa Conventuum positorum, prout in quibusdam fel. rec. Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literis respective plenius continetur; ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfatæ in Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, cujus Fratres exactam paupertatem profitentes bona extra septa eorum Conventuum non possident, sed dumtaxat congruum Hortum muro circumdatum, dictisque Conventibus inclusum, & incorporatum, quem propriis sumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tempore gavisi, & potiti fuerint.

A Parochis, & Capitulis nonnullis adversus Fratres prædict. Congregat. in quibusdam Provinciis ac super

§. 2. Nihilominus in aliquot ejusdem Congregationis Provinciis, ac præsertim illa S. Philippi Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupat. in Hispaniis nonnulli Ecclesiarum Rectores, sive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejusmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de

Remedios

re excitatæ fuere lites.

Remedios nuncupat., Civitatis Hiſpalenſis & de Carnide nuncupato extra Mœnia Civitatis Ulyſſiponenſis poſito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus ex eorum Hortis, ſeu Terrenis hujuſmodi collectis, & in poſterum colligendis exigere prætendunt, atque lites, quæ etiam num pendent, eis deſuper moverunt, eo potiſſimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædeceſſorum noſtrorum literis diſpoſitioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hiſpalenſis Conventum prædictum, quod eædem literæ Apoſtolicæ ſuffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur. Ipſe vero Michael neutram ex his objectionibus, etiamſi ad tramites, & rigorem juris examinari, ac diſcuti deberent, ſubſiſtere poſſe pro certo tenet, tum quia ſi aliqua portio fructuum, olerum, & aliarum rerum, quæ ſuperſunt a Fratribus dicti Hiſpalenſis, ſeu aliorum ejuſdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios uſus, & neceſſitates ipſorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & ſubſtentationem, quibus, utpote bona extra ſepta præfata poſſidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari conſuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur uſibus ipſorum Conventuum, & Fratrum ſemper deſerviunt, tum quia expreſſam derogationem ſupradicti *Capituli Nuper de Decimis*, ut enarratæ Prædeceſſorum literæ Ordini, & Congregationi præfatis ſuffragarentur, nuſquam de Jure neceſſariam fuiſſe exiſtimat, & quatenus etiam illa requireretur ſatis eſſet, quod in ſimilibus Privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, ſeu Inſtitutis, vel ſocietatibus Regularibus conceſſis, quorum omnium communicationem re. me. Clemens VIII., Prædeceſſor etiam noſter, Ordini, & Congregationi præfatis indulſit, derogatio ejuſmodi diſerte oppoſita legitur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Michael pro Religioſa Congregationis, Conventuum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuſcumque diſpendiis litium pendentium, & quæ progreſſu temporis adverſus eos excitari poſſent, exemptionem a ſolutione Decimarum prædictarum, eis, ſicut præmittitur, conceſſam, quo firmius ſubſiſtat, ac ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis robore communiri, ac quatenus opus ſit innovari, & ad bona tam primæ erectionis, quam poſt fundationem acquiſita intra Muros eorumdem Conventuum conſiſtentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus conſumuntur, aut interdum ad ſubveniendum aliis eorum neceſſitatibus venduntur, extendi plurimum deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ejuſdem Michaelis Votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac ſupradictorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. literarum datas, & tenores, necnon litium, cauſarum hujuſmodi, in quibuſvis Tribunalibus pendentium ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicantium, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eaſdem lites, & Cauſas a quibuſvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Apoſtolica tenore præſentium avocamus, illaſque penitus, & omnino ſupprimimus, & extinguimus, perpetuumque deſuper ſilentium imponimus, ac privilegia ſuper exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis conceſſa, ſeu quomodolibet competentia, expeditaſque deſuper memoratorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. Prædeceſſorum literas prædictas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, *quo ad Bona quæcumque intra muros tamen eorumdem Conventuum, ac ſub vera, & formali eorum Clauſura exiſtentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur*, auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjungimus; necnon quatenus opus ſit, dicta Privilegia, & literas ad eadem bona, illorumque fructus, qui non ſolum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipſorum Conventuum uſu conſumuntur, ſed interdum ad aliis eorum indigentiis ſubveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inconcuſſe obſervari mandamus.

Supprimitur præd. lites; ac Privilegia præfata ſuper exemptione a ſolutione Decimarum eidem Congregatio i alias conceſſa confirmantur, atque extenduntur.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam ſpecifica & individua mentione digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarint juſtificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis Juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quilibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illos aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, aliоſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 6. Non obſtantibus memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Noſtræ Regula de Jure quæſito non tollendo aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & ſynodalibus conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum

præfatorum, & quarumcumque Ecclesiarum, & Capitulorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die tertia Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXII. Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regularium super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium Minorum de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum.

De confirmatione similis Decr. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum, vide aliam hujus ed. 1724. Sept. 5. P. 1.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciarum Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso Sanguine Domini Jesu Christi redemptarum saluti proficere possent in unaquaque ex dictis Provinciis unum ex earum Conventibus per Fratres Diffinitorii Provincialis cujuslibet respective Provinciæ hujusmodi designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicæ Missioni unice essent dediti erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant, cujus quidem Collegii, seu Seminarii Guardianus, & alii Fratres pariterque ipsum Collegium, seu Seminarium strictissimis earumdem Provinciarum Constitutionibus gubernarentur, & Ministris, & Definitoriis Provincialibus pro tempore existentibus subjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum ejusmodi Collegiorum, seu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competeret, sicuti in aliis Conventibus observabatur, non autem Prælato Generali subjicerentur, quemadmodum in quibusdam rec. me. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum ad familiam Hispanicam spectan. disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, seu Seminaria jam erecta existerent, nullus Frater unius ex memoratis Provinciis de illa titulo Missionis ad aliam Provinciam transire posset, concedendo pariter his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædecessoris literis contenta quibusque alia Missionariorum, etiam Regularis Observantiæ Seminaria fruebantur, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Prælati Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata subjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut supra dictum est, ad Ministros, & Definitoria Provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Augusti 1723., & 7. Decembris 1725. Provinciæ SS. Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac subinde per quasdam Nostras desuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis referente Eminentiss. Belluga, benigne indulsit, ut Patres Provinciales prædictarum Provinciarum, veris existentibus narratis ad fundationem prædictorum Collegiorum, seu Seminariorum Missionariorum in uno ex Conventibus earumdem Provinciarum sibimet ipsis, & Definitoribus Provincialibus beneviso juxta formam, prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San. Mem. Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniant, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eisdem Provincialibus, modo supra descripto, cum expressa etiam conditione, ut Religiosi prædictarum Provinciarum de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardiani horum Seminariorum erigendorum Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant; firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, ac Superioritatibus debitis, & competentibus P. Prælato Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis prædicti, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Romæ 24. Januarii 1727. -- Cardinalis Franciscus Barberinus -- P. A. Archiepiscopus Lariss. Secr.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suos-

que

que plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIII. Confirmantur Literæ Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. confirmatum fuit Decr. Congr. Episc. de Alternativa officiorum pro Provincia S. Ant. in Lusitania, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Sept. 10. P. 3. agitur de distributione officiorum Provinciæ Terræ Laboris eorumdem Fratrum.

Dat. 4. Apr. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, etiam nuncupatorum animadvertisset officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis non sine maxima partialitate distribui, itaut illius Fratres Natione Germani præsertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthæus Minister Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum Hungaricæ scilicet, Germanicæ, & Slavonicæ, quibus dicta Provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos æqualitatem præscripsit, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis literis Patentibus desuper emanatis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Literæ Patentes præd. Magistri Gen.

§. 2. Fr. R. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, & totius Ordinis Sancti P. N. Francisci Minister Generalis, & Servus. Cum sicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religiosis specialiter requisitis nostra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique degere assolent Germani Gubernatores, aliique tam Ecclesiastici, quam Seculares Benefactores, cum quibus Religiosi præsertim Superiores jugiter agere debent; propterea opportunum, ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familia ii Religiosi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque quantum distributiva Justitia patitur, Superiores locales præficiantur, qui eamdem Germanicam linguam perfecte tenent. Quia pariter abunde Nobis probatum est, Germanos Patres in præmemorata nostra Provincia, & si præ cæteris in Vinea Domini laborantes Prædicationibus imprimis, ac directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schismaticos degentium ad Provinciæ tamen Præfecturas, dignitates, & officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Professionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis Catalogis a Provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat easdem Præfecturas, dignitates, & officia non sine maxima partialitate retineri, ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus ex quibus Provincia præfata constat, cum notabili præjudicio Justitiæ distributivæ, & aliorum Religiosorum. Ex quibus profecto non sine publico detrimento, Religiosa pax, & quies nimium obturbari dignoscitur.

Instituitur tripartita Alternativa in præfata Provincia.

§. 3. Idcirco ad fraternam charitatem, Justitiamque distributivam fovendam, & inter tantos Hæreticos animarum salutem magis procurandam ad tres partes eamdem Provinciam ingenii linguis, & Nationibus divisam considerantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam Religiosos itidem 241. continentem, & Slavonicam, sub qua Croatæ comprehenduntur, numerum 181. constituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censemus, prout præsenti nostro Decreto futuris perpetuis temporibus statutam decernimus, & declaramus, Itaut una electione fiat Germanus Provincialis Hungarus, Custos, Diffinitores duo ex Slavonica parte; Unus ex Hungarica, & unus ex Germanica, ac Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica assumatur, & Amanuensis scriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Custos, Diffinitores duo Germani; Unus Hungarus, & unus de Slavis. Secretarius Germanus, Amanuensis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Custos Germanus, Diffinitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuensis Germanus, sicque singulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Tertialitas de qualibet parte dictarum Nationum instituatur, ita tamen distributa, ut quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio Populo in Prædicationibus inservit, ejusdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

Ordinationes hac super re.

§. 4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus servitur, Alternativa conservetur, ut semel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario semper existente de altera Natione, quam sit Guardianus, & Discretus de Tertia Natione, ubi tribus Nationibus insimul servitur concionibus. Novitiatum quælibet Natio in suo loco habeat sub suo primario, & secundario Magistro, ita, & professorium sub duobus Magistris. Quoad Lectores omnis possibilis æqualitas, vel Alternativa trium partium servanda erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur Pars, ideo in prædicta unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum, & dignitatum distributione nun-

quam Croatæ rationabiliter conqueri possint. Volumus autem, etiam ad majorem omnium præfatorum firmitatem, ut antequam hæ nostræ diffinitiones executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per P. Procuratorem Generalem Reformatorum obtineatur, & solicitetur. Datum Romæ ex nostro Conventu Aracælitano 11. Martii 1727. Fr. Matthæus a Paretta Minister Generalis -- Loco ✠ Sigilli. De Mandato Suæ Reverendiss. Paternitatis -- Franciscus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorum.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Procurator Generalis præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas memorati Matthæi Ministri Generalis Patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum literarum Patentium.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, præfatorum Ordinis, Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alia in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIV. Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines, subditis Monasteriorum eidem Capitulo unitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun. 20. univit mensæ Capitulari dictæ Basilicæ inter alias Abbatiam S. Rufilli Foropompilen., & Inn. XI. Const. ed. 1678. Feb. 25. P. 2. approbavit decretum dicti Capituli de distributione Beneficiorum Clericis subditis dictæ Abbatiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 26. Apr. 1727. An. 3.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam constituti ad statum omnium Catholici Orbis Ecclesiarum, præsertim Almæ Urbis Nostræ Basilicarum, quarum specialis Nobis a Domino credita est solicitudo, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium propensis studiis jugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenter consulimus, sicuti omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

A Pio IV. nonnulla Monasteria Capitulo præfato unita fuere cum eorum jurisdictionibus.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Basilicæ S. Petri de Urbe Nobis expositum fuit, quod cum alias postquam fe. re. Pius PP. IV. Prædecessor Noster intuitu, ac in remunerationem quorumdam subsidiorum a Capitulo, ac tunc existentibus Canonicis ejusdem Basilicæ in Sedis Apostolicæ levamen collatorum, per suam Cedulam Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. seu alio veriori tempore expeditam, diversa Monasteria Abbatias nuncupata, & præsertim illæ S. Ruffilli Oppidi Foropompilii in Ravennaten., & SS. Petri de Cusato, ac Nazarii in Salernitan. respective, seu aliis Provinciis consistentia, una cum universis eorum Jurisdictionibus, Vassallis, & subditis eidem Capitulo perpetuo univerat, & incorporaverat, & a quacumque superioritate, tunc, & pro tempore existentium Episcoporum Britonorien., Policastren., & Caputaquen. in Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc existens Episcopus Policastren. Jus Ecclesiam ejusdem S. Petri de Cusatis, aliasque ab ea dependentes Parochiales Ecclesias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus visitandi sibi competere prætendisset, exhibita pro parte Capituli, & Canonicorum præfatorum dicta Cedula Motus proprii super unione, & incorporatione ejusmodi Congregationi tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationum utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales mature expensis, prodiit Resolutio, non licere præfato Episcopo dictas Parochiales Ecclesias tanquam unitas post concilium præfatum visitare.

Verum variæ ei indictæ fuere lites, præsertim super facultate concedendi literas dimissoriales subditis eorum Monasteriorum.

§. 2. Postmodum vero, nempe anno 1671. cum tunc etiam existens Episcopus Britonorien., qui ad almam Urbem nostram limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli visitatum venerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conquestus fuisset, quod spolium suæ ordinariæ Jurisdictionis in dicto Oppido Foripompilii, & Terræ de Meldola, quæ a præfato Monasterio Sancti Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Britonorien. mandasset, ut Jura sua, citatis Capitulo, & Canonicis prædictis, deduceret, plura dubia in dicta Congregatione Cardinalium, & inter alia, an prædicti Capitulum, & Canonici literas dimissoriales personis Jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent, die 12. Martii 1672. disputata fuere, super quibus nulla decisiva capta resolutione ejusmodi causa, & Controversia per plures annos siluit, donec illa reassumpta, ac præsertim super facultate concedendi dictas literas dimissoriales, eadem Congregatio Cardinalium postquam die 21. Januarii 1719. proposito sibi Dubio, an etiamsi

Quæ in Congregatione Epis. & Reg. plures disceptatæ fuere.

constaret

constaret de Territorio separato Capitulum, Canonici prædicti dimissorias concedere possent? negative responderat, subinde die 23. Augusti 1720. inter cætera rescripsit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimissoriales prædictas concedendi supplicarent: Unde ipsi fe. re. Innocentio PP. XIII. prædecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis ejusmodi literas dimissoriales suis subditis tam ratione Sancti Rufilli, quam SS. Petri de Cusato, & Nazarii Monasteriorum præfatorum dandi potestatem faceret, quæ memoratæ Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod instantia proponeretur, citatis Episcopis prædictis, remissæ fuerunt ubi die 23. Maji 1722. proposito altero Dubio, num præstandum foret consilium pro concessione ejusmodi Indulti? Directa fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus causæ super Territorio separato pendentis in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cujus voto alias cognoscendam esse censuerat, & in hujus rescripti executionem Capitulum, & Canonici eamdem Causam in dicto Auditorio prosecuti sunt, a quo Juribus hinc inde deductis strictim, & apprime discussis favore eorumdem Capituli, & Canonicorum decisum, ac resolutum fuit, constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Rufilli, & deinde præfatus Episcopus Britonorien. Decisiones, ac Resolutiones Rotales hujusmodi acceptavit, & liti super articulo dicti Territorii separati cessit, ipsique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipso Auditorio desuper expediri obtinuerunt.

Preces ejusdem Capituli pro indulto præfato obtinendo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum, & Canonici præfati graves expensas in ejusmodi controversia, ac præsertim super Territorio separato, pro cujus comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parare debuerunt, sustinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot abhinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque dispendia, si res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, subire compellerentur; ex præmissis vero non obscure appareat ipsam Congregationem Cardinalium concessionem præfati Indulti rationi, & æquitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse, ut illud concederetur si & quando de dicto Territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat. Plures autem Romani Pontifices Prædecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimissoriales hujusmodi Monasteria similia obtinentibus concesserint, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos eamdem Basilicam S. Petri, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum speculum, & decus existit, illiusque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostræ, quam erga eamdem Basilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipsorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum prædecessorum nostrorum exemplo eisdem Capitulo, & Canonicis, ut subditis præfatorum Monasteriorum S. Rufilli Oppidi Foripompilii Ravennaten., & Sanctorum Petri de Cusato, ac Nazarii Salernitan. respective, seu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus literas dimissoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio facultatis prædictæ.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quacumque litis, seu litium pendentia, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictorum Monasteriorum aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo

ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub annulo Piscatoris die XXVI. Aprilis MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno Tertio.

CXXXV. Confirmantur universo Prædicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, & Apostolicæ Constitutiones in ejusdem gratiam emanatæ pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Constitutionum Privilegiorum omnium a prædecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic fuse retexitur.

Dat. 26. Maii 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a laudibus Ordinis Prædicatorum.

PRetiosus in conspectu Domini Fratrum Prædicatorum inclytus Ordo, quem Divinus Sponsus ad cumulandos dilectæ Sponsæ suæ Sacrosanctæ Ecclesiæ in Terris militanti cælestes Triumphos, excitavit, & quem Nos ab ineunte ætate nostra expresse professi sumus, promereturut ea, quæ ob innumera, & in dies adolescentia erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, diversis sic meritis & ipsis exigentibus temporibus, gratia processerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmentur, & de novo, novis etiam superventibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ex ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipse in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque, Divina sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§. 1. Hinc Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod Literæ super Indulgentiis non expediantur *ad instar*, nisi specificentur, Ordinem Prædicatorum hujusmodi amplioribus gratiis, & favoribus prosequi volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magistrum, & Fratrem Angelum Guilielmum Molum Procuratorem Generales Ordinis, omnesque, & singulos illius Superiores, & Fratres, aliasque personas suo loco subjungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum infrascriptorum Romanorum Pontificum Prædecessorum & Nostrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, respective tenores præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inferti forent, pro expressis habentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meriisque deliberatione, & liberalitate Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine eidem Ordini omnes, & singulas successive recensendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remissiones, necnon concessiones cujuscumque generis, conditionis, & speciei, Fratribus, & Sororibus quibuscumque prædicti Ordinis Prædicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Pœnitentia S. Dominici nuncupatis, de Apostolica largitate concessas tam generaliter, quam specialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

Confirmantur universi Constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus Indulgentiæ, gratiæ, ac privilegia eidem Ordini concessa fuere.

§. 2. Et primo quidem omnes, & singulas Indulgentias, Confraternitati Sanctissimi Nominis Jesu; sive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipso Ordine Prædicatorum originem duxisse, Prædecessor Noster S. Pius V. in Literis -- *Decet Romanum Pontificem* -- 21. Junii 1571. animadvertit, ejusque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgensis prædicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei prædicatorem dixerat Pius PP. IV. in Constitutione -- *Salvatoris* -- Idibus Aprilis 1574.) a prædicto Pio IV. in alia Constitutione incipien. -- *Injunctum Nobis* -- eisdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis suis -- *Alias per fel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien. -- *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583. cæterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas esse ad normam Literarum Pauli V. -- *Quum certas unicuique Confraternitati* -- 31. Octobris 1606. -- *Pias Christifidelium* -- 28. Septembris 1612. -- *Quum sicut nuper accepimus* -- 1. Aprilis 1613.; atque Venerabilis record. Innocentii XI. -- *Quum dudum* -- 18. Aprilis an. 1678.; Declarantes insuper, ac mandantes juxta prælibatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis præfati existunt, aut quandocumque sunt extituri, in solis ejusdem Ordinis Ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per Fratres prædictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali Indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiatur; necnon ad normam prædictarum Pauli V. Literarum -- *Quam certas* -- potestatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permissam, soli Ordinis Generali Magistro, vel Vicario Generali esse privative adjudicandam.

Confirmantur primo Indulgentiæ Confraternitatis SS. Nominis Jesu, quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit, concessæ.

Cum nonnullis declarationibus.

§. 3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia domus B. M. V. super Minervam prædicti Ordinis Prædicatorum, ex qua tamquam a prima, & principe innumeræ aliæ in totum qua late patet Christianum Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodiere, a Prædecessoribus Nostris ab ejusdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III. in Constitutione -- *Dominus noster Jesus Christus transiturus* -- pridie Kal. Decembris 1539. & -- *Ad providam* -- Gregorio XIII. -- *Pastoris æterni* -- octavo Idus Augusti 1573. Paulo V. in Constitutione -- *Quum certas* -- 3. Novembris 1606.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ concessæ Confraternitati SS. Corporis Christi in Eccl. S. M. super Minervam prædicti Ordinis.

§. 4. Insuper Indulgentias Societatis Sanctissimi Rosarii, ab ipso Ordinis Prædicatorum Fundatore P. S. Dominico cum insigni animarum fructu, & B. M. V. honore, instituti a quocumque, & quomodocumque concessas: nominatim vero a laudato Sancto Pio V. LXXXVI. --

Indulgentiæ insuper, & gratiæ concessæ Societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

Inter desiderabilia -- 28. Junii 1569., & a Sixto V. xxi. -- *Dum ineffabilia* -- 30. Januarii 1586., Urbano IV., Joanne vulgo XXI., Sixto IV., Innocentio VIII., Alexandro VI., Julio II., ac Leone X. (qui in Constit. XLVI. -- *Pastoris æterni* -- Pridie nonas Octob. 1520. concesserat, ut Confratres, & Consorores Rosarii per Confessarium prædicti Ordinis Prædicatorum in certis diebus, ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus, & censuris, etiam Apostolicæ Sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ; eorumque Juramenta quæcumque, sine præjudicio alicujus, relaxari, & Vota, ultramarinis, Visitationis Liminum BB. Apostolorum Petri & Pauli, necnon Castitatis, & Religionis Votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii Loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quæ quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, sed intelligenda, & accipienda volumus, & declaramus juxta sancita a Clemente VIII. in Constitutione CXV. -- *Quæcumque a Sede* -- 7. Decembris 1604.

Cum quibusdam declarationibus.

§. 9. ; Nimirum ut Confessarii prædicti ab Ordinario Loci, & a suis Superioribus sint approbati, neque absolvere possint a gravioribus casibus prædictæ Sedi reservatis, & ab ipso Clemente VIII. ibidem expressis, aut reservatis Ordinario Loci, neque ab excommunicatione ab homine lata, neque dispensare valeant cum prædictis super quacumque irregularitate, ex defectu, vel delicto proveniente) Adriano VI., Clemente VII., Paulo III. Julio III., Paulo IV., Pio IV. & prædicto S. Pio V., ac Gregorio XIII. Necnon a nonnullis prædictæ Sedis de latere Legatis, & Nuntiis, ac demum ab Innocentio XI. -- *Nuper pro parte* -- 31. Julii 1671., simulque decreta novissima per Congregationem SS. Indulgentiis præpositam edita 13. Apr., & 13. Augusti 1726., & per Nos approbata. Ad consolationem personarum vere rudiorum, ac Divinis meditandis Mysteriis in præfato Sancto Rosario comprehensis minus idonearum, præterea declarantes easdem devota, ac pia ejusdem Rosarii recitatione prædictas Indulgentias, juxta posterius hoc Decretum, Mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tametsi plane volumus, ut iisdem Reparationis nostræ Mysteriis Sacratissimis meditandis juxta Rosarii institutum assuefiant.

Conceditur præterea Indulgentia plenaria ad augendam ejusdem Rosarii devotionem.

§. 5. Ut tamen devotio Deo, a B. M. V. adeo accepta, ac Populis salutaris in dies augeatur, de Apostolica benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra Octavam, vel in ipsa Octava Festi Rosarii Cappellam, in qua erecta sit Societas ejusdem Rosarii, die per eosdem eligenda, Indulgentiam plenariam consequantur, si confessi, ac Sacra Eucharistia refecti, pias de more Ecclesiæ ad Deum preces effuderint; declarantes ad mentem quoque Prædecessorum Nostrorum, hanc & cæteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus Cappellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui Capellam ipsam, sive Altare, non vero quamcumque Sanctissimæ Virginis Rosarii Statuam extra Capellam prædictam constitutam visitaverint.

Confirmantur etiam, & extenduntur quæcumque aliæ Constitutiones editæ respectu quorumcumque Rosariorum.

§. 6. Ne vero eadem devotio in posterum minuatur, Constitutionem CXLIX. Alexandri VII. incipien. -- *In supremo* -- editam die 28. Maji 1664. respectu Rosarii vulgo *Seraphici*; & aliam Clementis XI. -- *In supremo* -- ad petitionem moderni Ordinis Prædicatorum Procuratoris Generalis 8. Martii 1712. respectu alterius Rosarii in honorem Sanctissimæ Trinitatis nuncupati, consulta Sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus, & innovamus ut supra, easque, & in eis contenta quæcumque extendimus, & ampliamus, Motu, scientia, & potestate similibus, ad cætera quæcumque Rosaria de novo inventa, aut invenienda sine opportuna prædictæ Sedis facultate, quibus authenticum Rosarium prædictum, Deo, & B. M. V. sacrum, non sine Fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari, & expressa ratione eidem Ordini privative circa Missam Votivam privilegiatam prædicti Rosarii incipien. -- *Salve Radix Sancta* -- Constitutionem XXIX. Clementis X. incipien. -- *Cœlestium munerum* -- 16. Februarii 1671.

Necnon Constitutiones super facultate privativa Societatis Rosarii erigendi, Magistro Ordinis concessa.

§. 7. Prædecessorum insuper quorumvis Nostrorum Constitutiones, necnon Congregationis Rituum in una *Mediolanen.* Decretum latum die 9. Aprilis 1661. quibus post S. Pium in prædicta Constitutione -- *Inter desiderabilia* -- asserta est privativa facultas erigendi, ac fundandi Societates Rosarii, eisque prædictas Indulgentias communicandi soli Magistro Ordinis, aut Vicario Generali prædicto; Ita tamen, ut per præsentem Constitutionem nostram Motu, scientia, & potestate prædictis Indultum illud per Prædecessores Nostros Innocentium XII., & Clementem XI. in Apostolicis Literis suis similiter incipien. -- *Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche* -- 1. Martii 1692. & 18. Februarii 1713. eidem tunc in humanis existenti Ordinis prædicti Magistro quoad viveret concessum, circa facultatem Provinciales Canarien. S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexican., Peruan., Quiten., Chilen., Oaxacan., Chiapen., Angelorum in nova Hispania, Philippinarum, & Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliæ, necnon Vicarios Provinciales Missionariorum in Tunkini, & Sinarum Regnis, pro erectione Societatis Rosarii, in illis Regionibus longissime distantibus, substituendi, & delegandi ea lege, ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, & quotannis eundem Antoninum de erectis Confraternitatibus certiorem reddere tenerentur, ac salva semper auctoritate Congregationis Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardin. Concilii Trident. Interpretum, non solum ad modernum primo dictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum prædicti Ordinis Magistrum, etiam respective ad Provincialem de Buenos Ayres, & ad Vicarios Congregationis Sanctissimi Nominis Jesu, & Sac. Rosarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas Societates supradictas ejusdem Nominis Jesu, & infra dicendas Militiæ S. Thomæ in prædictis omnibus Regionibus, extendimus, & ampliamus. Ac demum declarationem prædictæ Congregationis Indulgentiis præpositæ 7. Septemb. anno 1607. de mandato prælaudati Clem. VIII. nimirum, pro erigendis novis illis, aliisque Societatibus non requiri distantiam illam, quæ per antiquiores Apostolicas Ordinationes sancita fuerat, dummodo cætera serventur requisita.

Ac super distantia minime servanda in illarum erectione.

§. 8. Deinde Indulgentias omnes, ac singulas, & gratias a Sede Crucesignatis, ac Ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ Crucesignatis, ac Ministris Sancti Officii concessæ.

§. 9. Ulterius Indulgentias omnes, & singulas, & gratias Societati *Militiæ Angelicæ*, aut *Cinguli S. Thomæ Aquinatis* pro obtinenda sub protectione ejusdem in arduo tentatæ castitatis certamine victoria, ac respective propaganda erga S. Doctorem devotione, fundatæ, concessas pro diversis Ecclesiis Conventuum nostri Ordinis prædicti ab Apostolica Sede per Innocentium X. Brevi dato ad Lovanienses 21. Martii 1654., Innocentium XI. pro Ecclesia sub nuncupatione Rosarii Conventus Veneti: & præcipue per Innocentium XII. pro Ecclesia Conventus Mutinen. sub die 24. Decemb. 1695. ac pro Ecclesia Conventus Cæsaraugustani ad

Confirmatur præterea Indulgentiæ, & gratiæ Societati *Militiæ Angelicæ* concessæ; eique unitur Societas Academiæ studentium, S. Thomæ: cum privativa facultate Magistro Ordinis, ac Vicario Generali prædictas Confraternitates erigendi.

Sanctum Idelphonſum in Conſtit. incipiente -- *Conſiderantes noſtræ mortalitatis* -- Idibus Septemb. 1693., cui inhærentes præcipuum hujus Societatis Feſtum declaramus diem xxviii. Januarii, Translationi corporis S. Doctoris ſacrum, eamque Societatem cum prædictis Indulgentiis, & gratiis a Prædeceſſoribus noſtris conceſſis ad totum prædictum Ordinem Prædicatorum auctoritate, ut ſupra, extendimus, & ampliamus; eidemque quatenus opus ſit unientes, & incorporantes Societatem Academiæ Studentium ejuſdem S. Thomæ, fundatam in Eccleſia Barchinonen. Fratrum Prædicatorum ad honorem S. Catharinæ V. & M. erecta, ac cum prædicta ferme convenientem, atque confirmatam, & pluribus Indulgentiis auctam a Sixto V. in Conſtitutione ſua -- *Salvator Noſter* -- Kal. Junii 1586. Deinde a Paulo V. in Conſtitutione incipien. -- *Pietatis, & Chriſtianæ charitatis* -- 4. Septembris 1617., ac demum ab Innocentio XI. -- *Dudum fel. rec. Paulus PP. V.* -- 16. Junii 1681. concedimus, & communicamus quaslibet Indulgentias a mox dictis Prædeceſſoribus noſtris huic Societati Academiæ conceſſas, ac illi antea ex aliis prædictis Apoſtolicis Indultis non convenientes, ac expreſſe, & ſignanter illam LX. dierum pro iis, qui ex eadem Societate, Concluſionibus, & Diſputationibus Theologalibus ejuſdem Societatis interfuerint: quo ſic Angelico S. Thomæ lacte paſti, ac nutriti Confratres, & Conſorores, caſtitatis donum Deo dante feliciùs tueantur, aut conſequantur amiſſum; Eadem Auctoritate Apoſtolica præfatas Confraternitates erigendi, & inſtituendi ubique facultatem, & quidem privativam, concedentes Magiſtro Ordinis, ac Vicario Generali pro tempore.

Denique Indulgentiæ quibuſcumq; aliis Societatibus in Eccleſiis ejuſdem Ordinis erectis; vel ejus Eccleſias viſitantibus conceſſæ; cum nova Indulgentiæ conceſſione deoſculantibus Religioſum Ordinis habitum.

§. 10. Demum Indulgentias quarumcumque aliarum Societatum in Eccleſiis quibusvis Ordinis prædicti canonice erectarum eiſdem a prædicta Sede conceſſas, ſicuti & quaslibet Indùlgentias Ordinis Eccleſias viſitantibus a quocumqu conceſſas; Iiſque addimus Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum ſingulis devote deoſculantibus Religioſum Habitum Ordinis benedictum.

Sanciuntur, & declarantur nonnulla ſuper Congregationibus ſæcularium adminiſtrantium bona ad prædictas Societates ſpectantia.

§. 11. Quum vero Nobis multiplici conſtet experimento, Congregationes ab uſu, vel non uſu Cappæ, *Cappatas*, & reſpective *non Cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones Secularium adminiſtrantium temporalia bona ad prædictas Nominis Jeſu, Roſarii, aliaſque Societates Seculares in Eccleſiis præfati Ordinis fundatas ſpectantia, quæque de directo Dominio præfatorum Fratrum, ſive eorum Conventuum, aut Eccleſiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere & realiter ſunt, & quatenus opus ſit, vere & realiter eſſe, ac fore quandocumque, Motu, ſcientia, & auctoritate prædictis declaramus, & ſancimus: ſive ad aliquod pietatis opus, vel devotionem aliquam peragendam, in eiſdem Eccleſiis, aut in aliquo Oratorio ad prædictum Ordinem quoque ſpectante, quomodocumque introductas, contra ſuam ipſarum Inſtitutionem, in apertam Dei, B. M. V. Sanctorumque, ſub quorum Invocatione erectæ fuerant, ac fundatæ, gravemque injuriam, Fidelium ſcandalum, & prædicti Ordinis Fratrum perturbationem, ac præjudicium, paſſim contra ipſorum Superiorum ejuſdem Ordinis Auctoritatem per deſpoticam bonorum prædictorum adminiſtrationem per lites acerrimas Fratribus intentatas, ac non niſi expenſis Societatum præfatarum in præpoſterum uſum converſis, introductas, ac terminatas, per apertum contemptum; Immo quandoque, quod longe intolerabilius eſt, per violentam ſui ipſorum introductionem in Sanctuarium, ſive in ea, quæ mere ſpiritualia, aut ſpiritualibus adnexa ſunt, necnon per plures alios diverſos modos, utique damnandos ſeſe erigere, atque intromittere; hinc ad tantum malum tollendum, per noviſſimum Capitulum Generale Ordinis Bononiæ habitum 1725. in Commiſſione II. ad Nos delatum, & ad conſulendum Dei, B. M. V., & Sanctorum famulatui, Eccleſiarum decori, ac Fratrum Prædicatorum quieti, non ſolum hactenus aliquas ejuſcemodi effrænes Congregationes per Apoſtolicas Literas ſuppreſſimus, verum, ut Apoſtolica providentia Noſtra ad totum ſpectatiſſimum Ordinem in hoc ipſo quoque ſeſe extendat, Motu, ſcientia, & poteſtate prædictis ſub interminatione Divini Judicii, necnon ſub Excommunicatione latæ Sententiæ eo ipſo, abſque aliqua alia declaratione incurrenda, a qua ſolum per Magiſtrum Generalem, vel Generalem Vicarium Ordinis, & non per alium quemcumque inferiorem, abſolvi poſſint, omnibus, & ſingulis Fratribus, & Superioribus etiam Provincialibus prædicti Ordinis, præcipimus, & mandamus, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, ne, ubi hactenus prædictæ, aliæve conſimiles quæcumque Congregationes, aut Uniones erectæ, fundatæ, & inſtitutæ non ſunt, non ſolum actu introducere, ſed ut introducantur attentare, vel operari, inconſulto Romano Pontifice pro tempore, audeant, vel præſumant. Ubi vero primum ſub veræ devotionis obtentu, vel Fratrum conniventia, vel alia quacumque via, & cauſa in Eccleſiis, aut Conventibus, & Oratoriis prædictis, actu erectæ, & inſtitutæ reperiuntur, diſtrictiſſime in virtute Sanctæ Obedientiæ eiſdem Congregationibus, aut Unionibus, earumque ſingulis membris præcipimus, & mandamus, ut juxta religioſum, ac pium Societatum, quarum ſunt Miniſtri, inſtitutum, omnino intra certos modeſtiæ terminos ita ſeſe contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus, ac illæſa undique ſit debita reſpectivis Superioribus prædicti Ordinis, eorumque delegatis Religioſis, obedientia, & ſubjectio: in iis omnibus, quæ Societatem, ac etiam Congregationem ipſam, ſive ſpiritualia ſint, ſive temporalia, & nominatim ac ſignanter & expreſſe diſpenſationem, cuſtodiam, ac uſum prædictorum bonorum mobilium, & immobilium quorumvis, quomodocumque ſpectant, ut uno corde, & ore cum prædictis Fratribus directoribus, Deo in odorem ſuavitatis miniſtrent.

Supprimuntur Congregationes prædictæ ſi obſiſtere pergant iis, quæ ſancita ſunt.

§. 12. Si vero, quod abſit, Congregatio aliqua prætextu conſuetudinis etiam immemorabilis, aut conventionis, vel alterius cujuſcumque tituli adhuc obſiſtere pergat in iis, quæ præſenti hac noſtra Conſtitutione ſancita ſunt, Motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus eam, ejuſque omnia, & ſingula membra contra prædicta quovis modo refragantia privamus tam in vita, quam in morte, & poſt mortem omnibus, & ſingulis Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus quibuſcumque ad Societatem, ad quam pertinebunt, ſpectantibus, eamque, vel eas ſupprimimus, atque diſſolvimus, quinimmo privatas, ſuppreſſas, & diſſolutas declaramus, & decernimus; Mandantes locorum Ordinariis, ut de hoc ipſo per prædictos Fratres admoniti, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis, talem diſſolutionem, & ſuppreſſionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, & quidem omnibus in univerſum, & quibuſcumque favore Eccleſiæ Fratrum, immobilibus vero dumtaxat poſt deductam favore ejuſdem Eccleſiæ Fratrum congruam dotem pro decenti manutentione Capellæ, ſeu Altaris, necnon pro miſſis perpetuo per ipſos celebrandis, Seminario Clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio ſibi bene viſo,

quoties

quoties tamen bona prædicta tam mobilia quam immobilia præfatæ Capellæ, aut Altari Fratrum ex aliqua gravissima causa minime relinquenda fore visum fuerit. Si vero bona ipsa leviora sint, eadem omnino Capellæ, sive Altari, & Conventui plenarie applicanda sancimus, & applicata declaramus.

Idem quod supra præscribitur sæcularibus congregatis ad administranda bona Societatis Rosarii, & SS. Nominis Jesu.

§. 13. Eandem vero subjectionem Prælatis, ac Religiosis Ordinis circa prædicta omnia præstabunt etiam seculares quicumque, congregati ad administranda bona Societatis Rosarii in iis locis, in quibus auctoritate Apostolica, vel Magistri Ordinis erecta fuerit Societas, postquam in ipsis locis erigi contigerit Conventum dicti Ordinis, cui eo ipso plenarie, ac subjective accedit Societas hujusmodi cum omnibus, & singulis Indulgentiis, pertinentiis, ac bonis quibuscumque suis spiritualibus, & temporalibus, non solum ex Literis Erectionis per Magistrum Ordinis dari solitis, sed etiam ex Apostolica Gregorii XIII. Constitutione -- *Dudum siquidem* -- 1. Augusti 1575., quam Nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia similiter extendentes ad Societatem Sanctissimi Nominis Jesu) nunc pro tunc talem Societatem cum cujuscumque generis bonis spiritualibus, & temporalibus, mobilibus, & immobilibus, adjudicamus, unimus, & incorporamus, & sic adjudicata, unita, & incorporata declaramus Conventui, sive Ecclesiæ dicti Ordinis; mandantes quoad Societatem ipsam, & bona quævis spiritualia ita inviolabiliter, indefinite quidem, & in perpetuum observari. Quoad temporalia vero quotiescumque justa de causa a Magistro Ordinis pro tempore expendenda, ac de ipsius licentia expressa, non contingat Fratres præfatos in erectionem alicujus novi Conventus consentire cum aliquorum, aut omnium illorum bonorum assignatione, ad quem effectum eidem Magistro necessarias, & opportunas facultates elargimur. Quatenus vero a tali prædicta subjectione iidem congregati recedat, eorum Congregationem pari ratione dissolvendam, immo dissolutam, ex nunc; ut prædictum est, declaramus, volumus, & mandamus.

De Processionibus a supradicti Ordinis Fratribus peragendis, Confirmantur nonnullæ Pontificum Constitutiones.

§. 14. Quoad Processiones autem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus Motu, scientia, & potestate, ut supra, Privilegium Indultum Fratribus prædictis a S. Pio V. in Literis in forma Brevis datis 20. Junii 1570. quod soli possint peragere Processionem cum Augustissimo Sacramento in Dominica infra octavam Corporis Christi hora qua maluerint, & per vias semel tantummodo per eos eligendas; quod quidem Indultum non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis, & consequenter derogando illi Gregorii XIII., quæ incipit -- *Quum interdum* -- 11. Martii 1573. non solum confirmavit, & innovavit Clemens VIII. in Constitutione -- *Dudum fel. rec. Pius PP. V.* -- 8. Martii 1592. verum etiam illud extendit ad Conventus quoscumque, non modo jam erectos, sed quandocumque erigendos, concessa Indulgentia plenaria interessentibus eidem Processioni; quæ omnia amplissime confirmamus, ut prædictum est, quibuscumque, ut infra, plenissime derogantes: Et mandantes prædictis Fratribus, quatenus omni cunctatione sepposita prædictam Processionem solemniter instituant prædicta die, in iis saltem locis, in quibus aliam non elegerint; ac præcipientes Locorum Ordinariis, ut quævis impedimenta, & obstacula efficaciter submoveant: ad hoc, ut quæ a Prædecessoribus Nostris Prædicatorum Ordini, cujus filius clarissimus Divus Thomas incomparabilibus, ac propemodum divinis præconiis, laudibus, & hymnis per sacrum hujusmodi tempus recinendis, gloriam Sanctissimi Sacramenti in Catholica Ecclesia auxit, perennavitque, ac propterea de aucta simul, & propagata veneratione Corporis Christi tantopere benemerenti, beneficia jure maximo collata, restituta in Domino gaudentes videamus.

Quoad Processiones Rosarii.

§. 15. Indultum præterea eidem Ordini per nostras Literas incipien. -- *In supremo* -- 10. Aprilis 1725. impartitum, confirmamus, volentes, & mandantes, quod ejusdem Ordinis Fratres Processionem solemnem Rosarii juxta dictas Literas Nostras in prima Dominica Octobris celebrare debeant, & respective possint absque interventu Parochi, & licentia ab Ordinario Loci minime requisita, sive sint in possessione eandem Processionem faciendi, sive non. Ex quo vero nonnullis in Locis, sicut percepimus, iidem Fratres legitime impediti ex concursu alterius consimilis Processionis aliorum Conventuum ejusdem Ordinis, vel ex alia causa, talem Processionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam juxta consuetudinem ibidem obtinentem uno, aut altero die B. Virgini Mariæ sacro quot annis publicam Processionem ejusdem Rosarii peragunt, Motu, scientia, & potestate sæpe dictis tale Indultum quoad omnia, & singula in eo contenta pro eisdem circumstantiis extendimus, & ampliamus.

Quoad Processiones SS. Nominis Jesu.

§. 16. Pari ratione concedimus, ac volumus in quolibet primo anni die eosdem Fratres solemnem Sanctissimi Nominis Jesu Processionem libere, & licite ubique Locorum peragere posse, ac debere. Similiter confirmamus consuetudinem pluribus in locis saltem aliquibus abhinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, quod in Processionibus Nominis Jesu, & Rosarii, quæ singulis mensibus a Fratribus prædictis, juxta supra memoratas concessiones Apostolicas cum Indulgentia plenaria peraguntur, eædem fiant etiam extra ambitus Conventuum, quo uberius populi commoditati, & devotioni, orationum recitationi, & ad convenientius lucrandum Indulgentiam, consulatur: districte prohibentes, ne super his a quocumque quavis authoritate pollente impediri possint, aut molestari, immo concedimus cæteris Conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiosus videri posset intra, & circa Claustra circuitus pro eisdem Processionibus debite instituendis, convenientem transitum extra Ecclesiam, & Claustra, cum Ordinario Loci tantummodo, & semel dirigendum, illum nunc pro tunc Apostolica auctoritate tenore præsentium ratum habentes, & perpetuo retineri mandantes.

Declaratur ex prædictis Processionibus nullum Parochorum jurisdictioni præjudicium inferri.

§. 17. Et quia prædictas sacras Functiones, Populum a vanis retrahentes, & in Dei servitio diutius continentes, inde præcipue impediri contingit, quia Parochis persuasum est, per easdem suam ipsorum Jurisdictionem deturbari: quum de reliquo jugi, ac tumultuario Secularium per easdem vias, in quibus fierent Processiones, excursu, eidem propriæ jurisdictioni nullum præjudicium inferri noscant, & sciant; ad hujusmodi controversiarum radicem evellendam, Motu, scientia, & Potestate, ut supra, sancimus, decernimus, & declaramus, ex Processionibus prædictis, aut aliis quibuscumque, etiam cum Cruce erecta, & Stola nullum aut de jure, aut de facto generari, & sequi posse præjudicium Parochorum Juribus: nec non Fratres prædictos cum Cruce erecta, ac Stolam gestantes sine licentia Ordinarii, & interventu Parochi easdem Processiones, omnesque alias peragere posse, ac debere.

Decernitur quibus Processionibus interesse debeant Fratres prædicti Ordinis.

§. 18. Quum insuper Nobis compertum sit, quantum detrimenti adferant Studiis, Regulari observantiæ, ac etiam Ecclesiasticis Functionibus extraordinariæ illæ Processiones, ad quas quandoque Fratres prædictos adigi alicubi contingit,

tingit, Motu, scientia, & auctoritate similibus, volumus, & mandamus, quod Fratres prædicti non teneantur accedere, nisi ad Processiones sequentes: ad illam scilicet, quæ fit in die Corporis Christi: illas, quæ fiunt in Litaniis majoribus, & Rogationibus: & alias, quæ pro bono, causa, aut honore publico, ab Episcopis indicentur, juxta Decretum generale anni 1628. Circa quas tamen non intendimus aliquid innovare pro illis Conventibus, & Locis, in quibus ex Apostolica dispensatione, Decreto aliquo Congregationum S. R. E. Cardinalium, vel consuetudine, Fratres ad omnes, vel aliquas Processiones accedere antehac non tenebantur, aut non consueverunt: quos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus: eaque Indulta, & Consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ipsis Apostolicæ firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque Decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis, ac immemorabilibus, nec non pactis, & conventionibus, ac cæteris contrariis quibuscumque.

Confirmatur & declaratur quoddam Indultum eidem Ordini concessum super Altaribus privilegiatis.

§. 19. Aliud quoque Indultum ipsi Ordini per Nos concessum in Literis datis 22. Septembris 1724. & incipien. -- *Exponi Nobis* -- circa Altaria Privilegio affecta non solum, ut supra, confirmamus, & innovamus, & de novo concedimus, verum præterea declaramus, accipiendum juxta alias Literas Clementis IX. -- *Quum fel. rec. Alexander PP. VII.* -- emanatas sub 23. Septembris 1669. ita, quod Missæ secundum tenorem Literarum nostrarum prædictarum a Fratribus Prædicatoribus celebratæ, intelligantur, & sint eodem Privilegio affectæ, non sint Defunctorum, sive sint ex obligatione, sive ex devotione, quotiescumque Missa Defunctorum celebrari non possit.

Item aliud Indultum circa translationem Indulgentiarum in translatione festivitatum ejusdem Ordinis.

§. 20. Illud Indultum Ordini Prædicatorum alias impartitum a Leone X. in Constit. -- *Exposuit Nobis* -- 23. Julii 1518., quod scilicet *quoties Festivitates SS. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, & Catharinæ Senen., & Octavarum earundem celebrationes qualibet ex causa, etiam extra tempus Interdicti transferrentur, etiam Indulgentiæ, Ecclesias visitantibus in Festivitatibus hujusmodi, & per earum octavas pro tempore concessæ, ad tempus celebrationis hujusmodi sint, & censeantur translatæ*, auctoritate Apostolica approbantes, innovantes, & de novo concedentes, ut supra, pari ratione extendimus ad alias Festivitates aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum Fastis adscriptorum, vel inposterum adscribendorum, & ad Festum omnium ipsius Ordinis Sanctorum quod die IX. Novembris celebrari solet, atque ad Octavas, & Indulgentias pro eisdem a Prædecessoribus Nostris, vel a Nobis hactenus concessas, ac quandocumque concedendas: ac etiam ad Festum, & Octavam Sanctissimi Rosarii quoties ob occurrentes majores Festivitates, vel alias causas transferri contingat.

Necnon Facultas concessa Prælatis Ordinis absolvendi, & dispensandi sibi subditos fratres, & sorores a quibuscumque casibus, etiam reservatis.

§. 21. Facultatem quoque datam a sæpedicto Sancto Pio V. in Constitutione CXXXII. -- *Romani Pontificis circumspecta benignitas* -- 21. Julii 1571. Prælatis Ordinis, absolvendi sibi subditos Fratres, ac Sorores, & cum eis dispensandi, sicut absolvere, & dispensare possunt Episcopi cum eorum Clericis ex *Decret. Concil. Trident. sess.* XXIV. *cap.* VI., interdicto tamen penitus iisdem Fratribus, & Sororibus usus Cruciatæ, sive alterius cujuscumque Privilegii, ad eligendum sibi Confessarium, & obtinendas ejuscemodi dispensationes, & absolutiones, quem usum etiam provide interdixerunt Clemens VIII. Constitutione LXIV. -- *Romani Pontificis* -- 23. Novembris 1599., & Urbanus VIII. Constitut. *Cum in specula* -- 19. Junii 1630. iisdem Prælatis confirmamus, ut supra, innovamus, & quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper attendentes, Julium II. Prædecessorem Nostrum in Constitutione -- *Exponi Nobis* -- inferius referenda, decrevisse, quod omnes Prælati Ordinis Prædicatorum, quibus antea a Sixto IV. in Constitutione VIII. -- *Regimini* -- Kal. Januarii 1474. §. 4., & in alia incipien. -- *Quoniam omnes* -- 28. Maji 1481. concessa fuerat potestas absolvendi, & dispensandi suos Subditos in casibus Sedis Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ, & Gregorium IX., Innocentium IV., Alexandrum IV., Clementem IV., Bonifacium VIII., ac successive alios Prædecessores Nostros, ut Religiosorum excursibus, Ordinis decori, ac Superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem Prælatis Ordinis circa sibi subditos Fratres, & Moniales, facultatem dedisse, ut super casibus, & censuris eidem Sedi alias reservatis absolverent, & dispensarent. Confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut prædictum est, concedimus, atque decernimus, & declaramus, prædictos Ordinis Prælatos absolvere posse Fratres, & Sorores sibi subjectos, & subjectas ab omnibus, & singulis casibus, & censuris Sedi Apostolicæ etiam per Bullam Cœnæ reservatis, exceptis dumtaxat illis, quos laudati Sixtus IV., & Julius II. in præmissis eorum Constitutionibus excipiendos fore voluerunt; Eosque dispensare posse super quavis irregularitate, ex homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; Possit tamen solus Magister Ordinis ab irregularitate hujusmodi dispensare cum Fratribus ibi subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum, & intra Claustra extiterit consummatum.

Statuunt ut nonnulla circa privilegia absolvendi, & relaxandi Juramenta, & vota commutandi pro Confessariis dicti Ordinis quoad personas sæculares.

§. 22. Animo quoque repetentes, a Sede Apostolica fuisse concessa quamplura privilegia circa absolutionem, relaxationem Juramentorum, & Votorum commutationem, pro Confessariis Ordinis prædicti quoad personas sæculares, ac præcipue spectantes ad Societates supramemoratas, ad tollendas super hoc quascumque dubietates ex diversis prædictæ Sedis, juxta temporum, & circumstantiarum diversitatem provide emanatis dispositionibus, atque ex Auctorum in diversa abeuntium opinionibus subortas, volumus, sancita in prædicta Const. Clementis VIII. incipien. -- *Quæcumque a Sede* -- ab omnibus, circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est, quod circa personas prædictis Societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, & de Apostolica benignitate indulgemus, concedimus, & declaramus; ut a Confessariis Ordinis Prædicatorum absolvi, eorumque juramenta relaxari, ac Vota commutari, sicut de Confratribus, & Consororibus Rosarii, supra diximus, & concessimus, possint, ac valeant; pro Societate quidem Sanctissimi Nominis Jesu in primo anni, & tribus immediate præcedentibus diebus, juxta superius innovatas Constitutiones Pii IV. -- *Injunctum* -- & Gregorii XIII. -- *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* -- Pro aliis vero Societatibus in Festo præcipuo ipsarum, & tribus diebus tale Festum immediate antecedentibus. Et circa reliquas personas seculares Societatibus minime adscriptas, iisdem Confessariis Ordinis concedimus, ut easdem ab aliis prædictæ Sedi reservatis Casibus, & Censuris absolvere, eorumque Vota commutare, ac juramenta solvere, juxta privilegia, quæ ipsorum, aut alii ex inferius recensendis, sive alteri cuicumque Regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, Congregationi, aut Societati ab Apostolica Sede concessa esse, nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

Circa approbationem audientium Confessiones sæcularium personarum.

§. 23. Circa audientiam vero Confessionum Secularium personarum quarumcumque servandus erit tenor Constitutionis CXXXIII. S. Pii V. -- *Romani Pontificis providentia* -- 8. Id.

Augu-

Augusti 1571. §. 2., qua nimirum cavetur, semel approbatos prævio examine ab Episcopo, ab eo iterum examinari non debere, necnon Constitutionis VII. Clementis X. incipien. -- *Superna* -- §. 6., qua disponitur, cunctis Fratribus unius Conventus simul adimi non posse facultatem, Confessiones audiendi, inconsulta Sancta Sede.

Confirmantur porro Indulta quæcunque eidem ordini concessa quoad verbi Dei prædicationem.

§. 24. Memores porro quantum ex prædicatione Verbi Dei Catholica Religio incrementum reportaverit, & quantum proinde meritum sibi comparaverint Fratres hujus Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incunabulis ejusdem Ordinis præclaro nomine *Prædicatorum* insignivit, Indulta desuper a Prædecessoribus Nostris concessa pro insertis habentes, atque Fratribus ipsis quamplenissime confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, Motu, scientia, & potestate prædictis confirmamus, facultatem prædicandi Verbum Dei, ad normam tamen *Concilii Tridentini sess.* XXIV. *cap.* IV. & declarationis S. Pii V. in Constitutione -- *Etsi mendicantium* -- & -- *Ad hoc Nos Deus* -- §. 8., quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad seculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva. Ad hæc declaramus, mandamus, & decernimus, ut supra; quod iidem Fratres ex Altari, aut suggestu in Ecclesiis, sive Oratoriis Ordinis devotionem Sacri Rosarii potissime, tanquam ejusdem Ordinis insigne Patrimonium, ejusque Indulgentias, sicuti & cæterarum Societatum in ipsis Ecclesiis, aut Oratoriis erectarum, aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere, & prædicare libere, ac licite possint, ac valeant. Privilegia quoque Missionariis Ordinis etiamnum hodie cum tanto vitæ discrimine, & Animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armenia, Americanis Insulis, ac alibi Fidem Catholicam strenue propagare pergentibus, concessa ante, & post Joannem vulgo XXII. in Constitutione -- *Quum sit hora* -- 3. Id. Novemb. 1321. a Sede prædicta, Indulgentias insuper omnes, ac cæteras quascumque gratias, pro insertis habentes, iisdem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus, & elargimur.

Necnon privilegia Missionariorum Ordinis.

§. 25. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Prædicatorum, ut Fratres ejusdem quævis Sacramenta etiam in Paschate, & in mortis articulo ministrare, eorumque Cadavera, quum obierint, in ipsorum Cœmeteriis sepelire, inconsulto prorsus, ac etiam renuente Parocho, pariformiter concedimus, ac elargimur, juxta Literas Innocentii IV. -- *Qui Deum tota mente diligitis* -- 3. Non. Febr. 1244. confirmatas ab Alexandro IV. in *Mari magno* -- a Gregorio XI. in Bulla similiter incipien. -- *Qui Deum* -- & a Nicolao V. in Bulla -- *Justis, & honestis* -- pridie Kal. Aug. 1448., & Innocentii VIII. in Constitutione incipien. -- *Exponi Nobis fecistis* -- 23. Octobris 1487. Et hæc quidem omnia extendi volumus, & mandamus ad eos, quos devotione, vel casu aliquo in Conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

De Sacramentis administrandis, & sepeliendis famulis, aliisque in Conventibus dicti Ordinis.

§. 26. Insuper facultatem indultam Superioribus quibuscumque etiam Localibus Fratrum Prædicatorum, benedicendi quæcumque Vestimenta, aut Paramenta Ecclesiastica, in quibus non intervenit Unctio, a Bonifacio IX. in Const. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kal. Maji 1402., ab Innocentio VIII. loco statim referendo, & a S. Pio in Brevi incipien. -- *Volentes iis* -- 25. Junii 1571.: Solemniter, & juxta ritum Ecclesiæ, aqua prius a Catholico Episcopo benedicta, reconciliandi pollutas Ecclesias, Cœmeteria, aut Claustra a Clemente V. in Bulla edita 8. Idus Martii 1307. & ab Innocentio VIII. per Bullam -- *Benignitas* -- 1484., & a S. Pio V. in Brevi edito 16. Junii 1569. eidem Ordini, ejusque Superioribus prædictis motu, scientia, & auctoritate similibus, confirmamus, & innovamus, & respective declaramus, prædictis Superioribus esse præterea permissum aqua, ut supra, ab Episcopo benedicta, novas Ecclesias, nova Cœmeteria, Capitula, Claustra, & Oratoria benedicere, & hæc omnia etiam de novo concedimus, & elargimur; hoc amplius, quod ubi Diœcesanus Episcopus renueret aquam a se benedictam concedere, possint, & debeant licite, & valide iidem Fratres a quocumque Catholico Episcopo aquam in ejus Diœcesi benedictam ad prædicta præstanda accipere, & asportare.

Insuper confirmatur facultas superioribus dicti Ordinis indulta benedicendi Vestimenta Ecclesiastica, aliaque.

§. 27. Quia vero ad aures Nostras pervenit, non obstante nostra, ac etiam novissimi *Romani Concilii* per Nos habiti *Tit.* V. *Cap.* II. sententia, quod *Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora sacris initiantur*, etiam post Decreta Concilii Tridentini, a nonnullis etiam Episcopis in dubium revocari, an inter tales Regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant Fratres prædicti Ordinis Prædicatorum, Motu, scientia, & authoritate prædictis, declaramus, eosdem Fratres ex nostra, ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem Privilegio frui, ac potiri posse, & debere; & quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contraria dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostra erga prædictum Ordinem, intra cujus dilectissimum sinum adhuc versari gloriamur, dilectione, iisdem Fratribus signanter, specifice, & individuo concedimus, quatenus a Diœcesano, eoque renuente, aut non valente, a quocumque Catholico Episcopo Ordines extra Tempora suscipere, & Episcopi ipsis conferre, libere, & licite valeant juxta declarationem S. Pii V. in Bulla -- *Etsi mendicantium* -- Decretum Clementis VIII., & uberius explicata in *dicto Concilio Romano Nostro Tit.* V. *Cap.* I. & *Tit.* XXI. *Cap.* II.

Declaratur Fratres Prædicatores extra tempora sacris initiari posse.

§. 28. Recolentes quoque quantum Monialium directio, & Clausura debeant præclaro huic Ordini, & in primis quidem celeberrimo ejusdem Patriarchæ S. P. Dominico, utriusque in hac ipsa Alma Urbe nostra Institutori; Ac attendentes, Clementem IV. in Constitutione -- *Affectu sincero* 8. Idus Februarii 1267. Apostolica solicitudine commendasse Filiis tanti parentis curam illam Monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius, & felicius insisterent Ministerio Verbi, facta ipsis plenissima potestate, easdem Sanctimoniales visitandi, corrigendi, earumque Confessiones non solum per Magistrum Ordinis, & Provinciales, sed etiam per alios Fratres idoneos audiendi: Bened. XI. ejusdem quoque Ordinis in Constitutione -- *Sacra vestra Religio* 3. Kal. Martii 1304. easdem Moniales a Jurisdictione cujuscumque extra prædictum Ordinem existentis exemisse, quod Sanctus Pius in sua Constitutione -- *Etsi Mendicantium* aliique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa *Tridentina Sinodus* ratum habuit *Sess.* XXV. *cap.* IX., omnia hæc supradictis motus, scientia, & potestate confirmantes, innovantes, ac quatenus opus sit de novo concedentes decernimus, & declaramus, Jurisdictioni Prælatorum Ordinis subesse etiam Puellas educationis causa, aliasque Mulieres ex legitima dispensatione introductas, & degentes in Monasteriis ejusdem Ordinis Monialium exemtis, & respective subjectis, ut supra Prælatis dicti Ordinis; Et ita pariter mandamus, & declaramus, Fratres Confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem Nos quoque Prælatorum Ordini

De Monialium directione, ejusdem Ordinis Fratribus demandata eorumque Confessariis, confirmantur quæ ab aliis Pontificibus statuta fuere.

conſcientiam ſummopere in diem Domini oneramus) & ab Ordine ipſo de more ad Monialium ſibi ſubjectarum Confeſſiones audiendas deſtinatos, Locorum Ordinariis debitam reverentiam atque in iis, quæ per Concilium Tridentinum, & Sedem Apoſtolicam circa Monaſteria exemtorum delegata auctoritate ipſis Ordinariis commiſſa ſunt, neque noſtræ huic Conſtitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adjutrices adhibere, nullatenus vero ab iiſdem Ordinariis examinandos eſſe pro prædictarum Monialium Confeſſionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipſis pro Fratrum Ordinis Confeſſionibus excipiendis, tametſi quandoque contra eoſdem prædicta delegata auctoritate procedere poſſint, ac valeant; multo autem minus Superiores, ſive Locales, ſive Provinciales, ſive etiam Magiſtrum ipſum Ordinis, qui ex prædicta Apoſtolica commiſſione Deo plenam reddituri ſunt rationem de ſibi ſubjectis Monialium animabus; ut ſic illæſo, ac cuſtodito veluti primario poteſtatis Spiritualis charactere, quemadmodum alias ligare poſſunt, ac ligant, ita etiam libere ſolvere poſſint, ac valeant ſibi ſubjectarum animarum conſcientias, ſi ab ipſis quandoque ſeſe Sacramentaliter audiri poſtulaverint, quod plane alias, aut nullo modo, aut ægre admodum præſtare poſſent; non obſtantibus Conſtitutionibus Gregorii XV. -- *Inſcrutabili*, & Clementis X. -- *Superna*, ac Decretis Congregationis Concilii, aliiſque quibuſcumque in contrarium facientibus, quibus pleniſſime derogamus.

Decernuntur quædam alia quoad prædictas Moniales.

§. 29. Iiſdem omnibus, & ſingulis Superioribus, atque ab ipſis delegatis Fratribus, Prædicationem Verbi Dei pro Monialibus ſibi ſubjectis liberam eſſe debere, Superioribus quidem prorſus, & omni modo, Delegatis vero Religioſis cum Superiorum eorum miſſione, & benedictione. Adminiſtrationem temporalem dd. Monialium, non raro per Seculares deturbata cum evidenti Monaſteriorum detrimento, volumus pertinere ad Superiores Ordinis, prout uberius infra diſponetur. Circa acceſſum etiam extraneorum ad Moniales, & Monaſteria ſibi ſubjecta, prædictos Superiores poſſe, ac debere Juriſdictionem ſuam ſecundum Apoſtolicas Sanctiones tueri; ſalva in reliquis Juriſdictione jure delegato Epiſcopis competente; quibus tamen auctoritate Apoſtolica penitus interdicimus, ac prohibemus, ne circa Viſitationem Clauſuræ ultra facultates a Concilio ſibi factas, & conceſſas, ullatenus ſeſe extendant, neve ejuſdem obtentu in iis, quæ Ordinis Superiorum ſunt, ſe intromittant. Si vero Moniales ipſæ ſervare renuant, quæ pro obſervantia Regulari exacte manutenenda a Superioribus Ordinis mandata fuerint, iſtis plenam ineſſe facultatem eadem Monaſteria libere dimittendi ex Apoſtol. Lit. ad Vicarium Generalem Lombardiæ -- *Exponi Nobis* -- Dat. a Leone X. 6. Novembris an. 1515. quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eiſdem demum Monialibus, ſicuti, & Fratribus Novitiis in articulo mortis ante emiſſam Profeſſionem conſtitutis, integrum eſſe frui, & potiri Indulto S. Pii V. in Conſtit. CIX. -- *Summi Sacerdotii Cura* 23. Aug. 1570.

Recenſentur Conſtitutiones Romanorum Pontificum, qui Doctrinam Angelici Doctoris laudibus extulerunt, quæ, & confirmantur.

§. 30. Quum autem ſilere Nos minime deceat de Doctrina Angelici Doct. S. Thomæ Aquinatis, cui ipſemet Ordo ſalubriter inſiſtit; ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis ſuis in Eccleſiam meritis extollamus. Satius ergo ad abſolutum illius præconium putamus commemorare, ipſam ex Salvatoris Crucifixi ore, ſicuti pie teſtatur hiſtoria, fuiſſe probatam, & conſtanti Summorum Pontificum teſtimonio Orthodoxis commendatam Populis. Hoc potiſſimum ſuis Conſtitutionibus, & Literis Apoſtolicis præſtitere Joannes vulgo XXII. in Conſt. xx. cujus initium -- *Redemtionem miſit* -- 15. Kal. Aug. an. Domini 1323. Clemens VI. Conſtit. -- *In Ordine* 8. Idus Febr. 1344. Urbanus V. in Diplomatibus -- *Copioſus*, *& laudabilis* dat. 10. Kalen. Julii, & prid. Kal. Sept. 1368., S. Pius V. xxxvi. *Mirabilis Deus* 3. Idus Apr. 1567., Sixtus V. lxxvi. *Triumphantis* prid. Id. Martii 1588., Clem. VIII. *In quo Nos*, & *Quantum prodeſſe* 22. Nov. 1603., & *Sicut Angeli*.... Paulus V. *Splendidiſſimi*: 17. Decemb. 1607., & Alexander VII. *Literas* 7. Auguſti 1660.; Æquum vero erat, ut Angelica Doctrina tanti Doctoris non vulgaribus efferretur encomiis, quæ Solis inſtar Mundum univerſum illuſtrans uberrima Chriſtianæ Eccleſiæ bona peperit, paritque in dies ſingulos multiplici fructu, Supremo Apoſtolicæ Sedis Magiſterio adverſus quoſcumque veteres, ac recentes errores, quos revincit, fideliſſime famulans. Eadem nos quoque diuturnis, atque aſſiduis fere experimentis probe noſcentes per alias peculiares noſtras Literas incipien. -- *Demiſſas preces* -- Dat. 6. Novemb. 1724. calumnias, ejuſdem Angelici Doctoris, & S. Auguſtini doctrinæ temere irrogatas retudimus, & prout rei gravitas expoſcebat, auctoritatis noſtræ præſidio eliminavimus. Luculentius vero æſtimationis argumentum in ipſam S. Thomæ Doctrinam nunc edituri, quo magis, magiſque Prædicatorum Ordo, cæterique Orthodoxi, ac veri ipſius Sectatores ad illius ſinceram, & tutam profeſſionem inflammentur, prædictas omnes, & ſingulas Deceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, Literas, ſeu, ut vocant, Brevia, necnon omnia, & ſingula in eis contenta, ſuprema, qua fungimur, auctoritate, motu, ſcientia, & deliberatione præmiſſis comprobamus, & rurſus quatenus opus fuerit, cum ipſiſmet editis nuper a Nobis Literis innovamus. Ut autem turbulenti, ac pertinaces tranquillitatis Eccleſiæ Catholicæ perturbatores deſinant Orthodoxam S. Thomæ Doctrinam calumniari, ac ne deinceps præpoſteris, & a veritate alienis interpretationibus Apoſtolicas ipſas Literas noſtras, non ſine aperta, ut accepimus, verbis noſtris, ac etiam Deceſſorum Noſtrorum irrogata violentia, tam Prædicatorum Ordinem, quam alios veros illius Aſſeclas, & Sectatores inceſſere audeant, Conſtit. 98. quæ incipit -- *Paſtoralis Officii* -- fel. rec. Clem. XI. omnibuſque in ea contentis firmiter inhærentes, ſub divini Interminatione Judicii, iterumque ſub canonicis pœnis omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus mandamus, ne Doctrinam memorati S. Doctoris, ejuſque inſignem in Eccleſia Scholam, præſertim ubi in eadem ſchola de Divina Gratia per ſe, & ab intrinſeco efficaci, ac de gratuita Prædeſtinatione ad Gloriam ſine ulla meritorum præviſione, agitur, ullatenus dicto, vel ſcripto contumelioſe impetant, ac veluti conſentientem cum damnatis ab Apoſtolica Sede, & ſignanter a Conſt. 64. d. fel. rec. Clem. XI. incipien. -- *Unigenitus* --, Janſenii, Queſnelii, & aliorum erroribus, traducant; a quibus S. Thomas, & vera Schola Thomiſtica quam longiſſime abeſt, & abfuit, univerſis tam antiquis, quam nunc Chriſti Eccleſiam vexantibus hæreſibus, & pernicioſis aſſertis adverſans. Damnamus item Folia, Theſes, & Libros antehac Typis impreſſos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos; in quibus ad procreandam, ſeu fovendam doctrinæ S. Thomæ, Prædicatorum Ordini, aliiſque genuinæ Thomiſticæ Doctrinæ Aſſeclis invidiam, deſignatæ, atque damnatæ a Nobis calumniæ aſſertive renovantur, vel in aliam a germana prædictarum noſtrarum Literarum ſententia, ſive Deceſſorum noſtrorum mente, honorifica, atque faventia Doctrinæ Thomiſticæ verba fallaciſſime detorquentur.

Præſcribitur omnibus Chriſtifidelibus, ne S. Thomæ doctrinam præd. contumelioſe impetant. Damnatis etiam libris in ejuſdem Doctrinæ calumniã conſcriptis.

Deum

Deum veritatis, & pacis enixe rogantes, ut ad majora Gloriæ suæ incrementa creditus Nobis Populus non minus tradita a tanto Magistro salutari Doctrina, quam ipsius innocentium morum, & illustrium virtutum imitatione proficiat.

De privilegiis Adolescentium Secularium in prælaudati Doctoris studiis insignioribus.

§. 31. Ne autem Adolescentes Seculares a prælaud. Divini Doctoris Schola deterreri contingat, ex quo nullum in ea præmium, nulla expedita via pateat ipsis per Theologicas disciplinas ad dignitates illas, quæ solis Lauream, Licentiam, vel Gradum in Theologia consequutis conferri debent, ac possunt; Motu, scientia, & potestatis plenitudine, ut supra, ad universa insigniora Studia, Generalia, Collegia, Studia quoque, ut dicunt, formalia, & ea, quæ ad minus quatuor constent actualibus, & ex his duobus, ut minimum in Theologia Lectoribus in quibuscumque provinciis Ordinis prædicti erecta, vel erigenda extendentes concessionem factam a Gregorii XIII. Fratribus ejusdem Ordinis Provinciæ S. Antonini de Novo Regno in Civitate S. Fidei, relatam, & confirmatam per Paulum V. in suis Literis incipien. -- *Militantis Ecclesiæ* -- prid. Non. Sept. 1612., & Innoc. X. in ejus Constit. -- *In supremo* -- 10. Kal. Martii 1644., necnon privilegia omnia, & singula Apostolica in id concessa prædictis Fratribus ad omnia prædicta Studia, Conventus, & Universitates extendimus, & prorogamus, decernentes, ut post emensum certum, nec unquam minus quam duorum annorum, stadium, ad percipiendam Sac. Theologiæ juxta inconcussa, & tutissima S. Thomæ Dogmata intelligentiam accommodatum, a Studiorum illorum Moderatoribus, sive Lectoribus, numero, & procedendi ratione ipsis per Magistrum Ordinis præscribendis, ac nunc pro tunc a Nobis auctoritate Apostolica, ut prædictum est, confirmatis, post præmissas Scholasticas exercitationes publicas, vel privatas juxta Regionum approbatas consuetudines, vel methodum ab eodem Magistro præscribendam, ac præmisso diligenti examine, Laurea Doctoralis, sive Magistralis, Præsentatura, ac Licentia, sive Gradus Baccalaureatus, ac alii consueti in S. Theologia (quos quidem pari Apostolica auctoritate Motu, & scientia idem valere, ac acceptari ubique debere, perinde ac si conferrentur in Academia Romanæ Sapientiæ, Salamantina, aut Parisiensi, vel alia quacumque insigniori, declaramus, decernimus, & volumus) libere, ac licite conferri possint, ac valeant Scholaribus secularibus, Studentibus in insignibus Civitatibus, aut Locis, in quibus ad eorum Scholam juvenes seculares accedere permittuntur, idque tametsi ibidem alias publica pateat Universitas, hoc dumtaxat casu præstitis per divites, a tali solutione de cætero non exemptos, consuetis Universitatis Juribus: ubi etenim Juvenes per Examinatores præfatos idoneos repertos Officiales Universitatis ad eosdem Gradus promovere renuerint, poterunt ad gradus prædictos promovere Lectores, & Magistri præfati nostri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus, & mandamus, pro Locis, in quibus Secularibus Doctrinæ D. Thomæ, prout in hujus receptissima Schola traditæ, Gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque, & innovantur quæcunque facultates concessæ Magistro Generali, aliisque Prælatis, ac Provinciis Ordinis præfati.

§. 32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus, & innovamus, ac concedimus facultatem idem a Sancto Pio V. in Constit. sua -- *Quum Sacer Ordo Prædicatorum* -- Nonis Martii 1572. amplissime concessam, ut possit ex sibi subjectis Fratribus quemcumque ad Gradus certa ratione promovere. Eidem similiter, & Provincialibus confirmamus, & concedimus, juxta aliud Indultum S. Pii V. incipiens -- *Debitum Pastoralis* -- 21. Martii 1571., ut in unaquaque Provincia deputare possint, ac valeant Fratres Ordinis in Notarios pro exequutione mandatorum Apostolicorum. Et generaliter quæcumque, & cujuscumque generis gratias, Indulta, Privilegia, præeminentias, facultates, a Sede prædicta Ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis Constitutionibus, & Ordinationibus Comitiorum Generalium, & nominatim habitorum in Alma Urbe anno 1629. Denunc. III., auctoritate Apostolica, quæ omnia hic similiter pro insertis habentes, confirmamus, innovamus, & ut præfertur concedimus, non obstantibus Brevibus Apostolicis Clementis X. -- *Ad Apostolicæ* -- 5. Sept. 1675., & Innocentii XI. -- *Quum non alias* -- 6. Octobris 1679., Procuratori etiam Generali, & signanter concessa, & confirmata ab eodem Urbano VIII. in aliis suis Literis -- *Exponi* -- 3. Decembris 1635. Cum excommunicatione latæ Sententiæ, Magistro Ordinis, aut ejus Vicario Generali reservata, contra Fratres, & absolutione ab Officiis ipso facto incurrenda contra Prælatos ejusdem Ordinis, qui per se, vel per alium, eodem Procuratore Generali inconsulto, in Romana Curia negotium aliquod tractare ausi fuerint: ac deinde Provincialibus, ac cæteris quibusvis Ordinis prædicti Prælatis; & Superioribus. Indulta quoque, & quomodocumque elargita Provinciis, & signanter spectatissimæ Nostræ utriusque Lombardiæ, ac etiam Monialium Monasteriis amplissime confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus.

Confirmantur pariter gratiæ omnes concessæ Tertio Ordini Pœnitentium S. Dominici.

§. 33. Pro Fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine *Pœnitentium S. Dominici* nuncupato Gregorio IX. in Constit. -- *Detestanda* -- Kal. Apr. 1228., Honorius IV. in Bul. -- *Congruum existimantes* -- 5. Kal. Febr. 1286. Joannes vulgo XXII. -- *Quum de Mulieribus* -- Kal. Junii 1326., Bonifacius IX. in Constit. -- *Humilibus, & honestis* -- 15. Kal. Febr. 1401., Innoc. VII. in Bulla confirmationis Regulæ ejusdem Ordinis incipien. -- *Sedis Apostolicæ* -- 6. Kal. Julii 1405. Eugenius IV. in consimili Constit. -- *Provisionis nostræ* -- pridie Idus Maji 1439., Sixtus IV. in Constit. -- *Sacrosanctæ* -- 3. Non. Oct. 1475., Alexander VI. -- Considerantes -- 30. Sept. 1465., Julius II. -- *Considerantes* -- 14. Decembris 1509. -- *Exponi Nobis fecisti* -- 27. Febr. 1510., Leo X. -- *Dum intra mentis* -- 19. Decembris 1516., & -- *Nuper* -- 1. Martii 1518. Paulus III. -- *Exponi Nobis nuper fecisti* -- 26. Julii 1542., necnon S. Pius, Clemens VIII., Urbanus VIII., aliique Prædecessores Nostri per suas Literas mox referendas peculiaribus Indultis, & Privilegiis dictum Ordinem approbarunt, & personas, domos, Asceteria, ac bona exemerunt ab Ordinariis Locorum. Et Nos hujusmodi omnes, & singulas Literas, Gratias tam spirituales, quam temporales, Concessiones, Exemptiones, Indulta, ac cætera quæcumque, cujuscumque generis, & nominis, spiritualia, & temporalia Privilegia plenissime confirmamus, & innovamus, & ubi opus sit de novo concedimus; præcipue pro Christifidelibus utriusque sexus, qui collegialiter, aut in Claustris vivunt, aut solum votum perpetuæ castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis Domibus, vel cum affinibus, & Consanguineis, dummodo habitum Ord. gestent, & Altissimo sub Regula, & Instituto d. Ordinis Tertii caste, & pie famulatum præstent. Contrariis quibuscumque non obstantibus, & præcipue Concilio Lateranen. 3; quibus omnibus in hac parte Motu, scientia, & potestate similibus amplissime derogamus. Hujusmodi vero Institutum tanquam sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conforme, necnon tanquam verum, & proprium Ordinem, præcipue ex collegialiter, aut cum Claustralibus, aut in Domibus Consanguineorum, sive propriis sub solo, & simplici voto inviolabilis castitatis, cæterisque modo, forma, habitu, Novitiatu,

Idemque verus Ordo Regularis declaratur.

Professione, ac Regula viventibus compositum, & consequenter ab omnibus Confraternitatibus, de quibus agitur in Constitutione san. me. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, sicut sunt cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi, fuisse, & esse decernimus, ac declaramus: Motuque simili Regulam a prædictis Inn. VII., & Eug. IV. confirmatam juxta præmissa, & inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique Apostolica auctoritate perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Approbantur quoque Constit. omnes, quibus concessa fuit Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, aliisque superioribus suprema auctoritas in præfato Tertio Ordine.

§. 34. Omnes insuper Apostolicas concessiones, quibus asserta fuit Ordini Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Provincialibus, cæterisque aliis substitutis Superioribus, præeminentia, auctoritas, & Superioritas super præfati Instituti Fratribus, & Sororibus prædictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere volumus, decernimus, atque mandamus, & quatenus opus sit, easdem præeminentiam, auctoritatem, & Superioritatem de novo concedimus. Attendentes præterea per Prædecessores Nostros Innocentium VII.; & Eugenium IV. fuisse approbatam Regulam prædictam, ejusque Caput xx., atque animadvertentes, primos Alumnos præfati Ordinis habitum, ac vivendi normam ab ipso B. Dominico suscepisse, ejusque præcepta executioni mandasse, eidem Generali Magistro privative quoad alios quoscumque confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subjectos Fratres quoscumque facultate opportuna, ac necessaria instructos, Personas ad dictum Ordinem, juxta ipsius Statuta recipere, habitu donare, atque elapso debito probationis tempore ad professionem recipere, itaut Personæ quæcumque aliter receptæ, nec sint, nec intelligantur ullo modo præfati hujus Tertii Ordinis, neque ullis ejusdem Privilegiis, ac Indultis potiantur, nisi pro peculiaribus Personis, & casibus per Nos, & Successores Nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque, aut Visitatorem instituere; Magistrum quoque, Directorem, ac Confessarium ætate, moribus, pietate, scientia, & prudentia gravem concedere, & deputare qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, aut Congressus convocet, & in ipsis, sicut in aliis quibuscumque Actibus, & Functionibus præsideat: Necnon, Locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque cujusvis status, gradus, & conditionis existant. & quacumque fungantur auctoritate semper exclusis, Congregationes illas, ac Personas Tertii Ordinis, sive Virorum collegialiter, aut in Claustris, sive Mulierum cum expresso Voto, ut supra, vel cum tribus Votis viventium, Domos, Conservatoria, Hospitalia, Monasteria, sive Collegia quæcumque, ac quocumque nomine appellata, Capellas quoque, Oratoria, & Ecclesias pleno Jure visitare, instruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite, quam in membris ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, atque ad ejectionem e Collegio, restituta collata dote, prout de jure, immo etiam ad ipsius Collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione, & statu procedere: aliaque ad bonum Ordinis præfati regimen, juxta ejusdem Statuta, ordinare, & exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, & quoties sibi libuerit libros, & rationes reddituum, ac bonorum, sive Congregationum, sive Collegiorum quorumcumque, non secus ac Monasteriorum, ac singulorum, sibi pleno Jure subjectorum, atque ab Exactoribus, Agentibus, & Administratoribus quibuscumque rationem reddituum per eos administratorum recognoscere, & examinare, ac exigere possit, & valeat, Motu, scientia, & potestate prædictis dantes plenam facultatem Superioribus Ordinis, prædictos Exactores, Agentes, & quosvis Administratores justa de causa removendi, ac mutandi, ac etiam eorum loco Religiosum quempiam idoneum substituendi.

Præscribitur ejusdem Ordinis professoribus, ut agnoscant in Superiores præd. Magistrum Gener. aliosque.

§. 35. Ut autem prædicta omnia cum spirituali, ac temporali etiam prædicti Ordinis incremento ad normam prædictæ Regulæ exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, districte præcipimus omnibus, & singulis Ordinis Professoribus per totum Orbem existentibus, ac extituris cujuscumque gradus, ac conditionis existant, & præcipue quibuscumque gradibus, & quocumque nomine nuncupatis; collegialiter, aut in Claustris habitantibus, necnon in privatis Domibus, juxta prædicta, cum Voto viventibus, ut quemadmodum eorum Ordo cum Primo Ordine Fratrum Prædicatorum, & secundo Monialium, eumdem habet Patrem, & Patriarcham in cœlis feliciter regnantem, adeo ut ab Innoc. VII. in Bulla supradicta omnes appellentur *Fratres, & Sorores Ordinis Prædicatorum, qui nuncupantur Fratres, & Sorores de Pœnitentia S. Dominici*: ita cum utroque illo Ordine unum, eundemque in Terris Successorem B. Dominici, ac totius Ordinis Prædicatorum Magistrum Generalem, deinde Provinciales, ut alios inferiores, ab eodem Magistro Generali de more delegandos tanquam eorum veros, & legitimos Superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant. Ad eos dubia quæcumque circa Regulam, & Statuta referant, eorumque judicio circa eadem dubia se conforment; maxime quum Regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad pœnam, ejusque rationabilis relaxatio sit in manu discreti Superioris constituta: iisdemque privative quoad alios in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec Regulæ Instituto ac præceptis præfatis aperte contrariis, pareant, & obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, Habitu spoliari, atque etiam ex Collegiis modo prædicto, donec resipiscant, vel absolute quoque dimitti possint; quemadmodum alias Regulas ipso cap. 19. pro quibusdam casibus disponit: Insuper, & Collegia ipsa supprimi, ac dissolvi, sin minus dimitti, ac relinqui ab eisdem possint, & valeant, & respective nullis Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere, decernimus, ac jubemus.

Injungitur præfato Magistro Generali ut ejusdem Tertii Ordin. Reformationi advigilet.

§. 36. Ordinis Magistro pro tempore, sicut & Ordini ipsi in Generalibus Comitiis quandocumque congregando, quemadmodum injungimus, ut circa felicem statum, ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, prædicti Tertii Ordinis, advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus, & quatenus oporteat, de novo benigne concedimus Jus, & plenam potestatem ad illa circa Regulam prædictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda, ac addenda, quæ pro temporum, locorum, ac personarum opportunitate in Domino judicabunt sic melius disponenda (salva tamen ejusdem Regulæ substantia, & intactis Sacris Canonibus) nunc pro tunc Apostolica auctoritate ejuscemodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes, atque confirmantes.

Statuuntur nonnulla prod. Reformatione.

§. 37. Deinde quum nonnulla sint Capita, super quibus potissime Tertiarias Personas, sive in Domibus prædictis seorsim, sive etiam in Asceteriis collegialiter Virginalem, aut cœlibem, aut castam Viduilem expresso Voto, & sub Habitu, & Regula prædictis vitam ducentes, necnon Fratres Ordinis Prædicatorum ipsas vexari, ad Nos delatum est, ideo expresse declaramus, & volumus. Quod tametsi omnes, & singulæ prædictæ personæ summam debeant habere reverentiam Locorum Ordinariis, cæ-

A quorum Jurisdictione Tertiariæ personæ exemtæ sint.

terisque

terisque Prælatis inferioribus, quemadmodum earum quoque Regula præscribit: Atque juxta Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Episcoporum, & Regularium consultationibus præpositæ editum sub die 20. Decembris 1616., ut ad Habitum, & Ordinem recipiantur Virgines, aut Viduæ in privatis Domibus perpetuo mansuræ prius debeant in Curia Ordinarii Loci probare, eas sibi posse de victu, & vestitu sufficienter providere; illasque fore bonis moribus præditas, atque cum nullis aliis viris, quam cum Consanguineis, aut Affinibus in primo tantum gradu, vel illis deficientibus, aut urgente gravi aliqua causa, cum aliis sibi in proximiori gradu conjunctis, aut saltem cum viris perspectæ probitatis, vitam traducturas, eas tamen juxta præmissa Tertiarias effectas a cujuscumque alterius inferioris extra Ordinem Prædicatorum constituti Prælati, & ipsius Ordinarii loci Jurisdictione exemtas esse volumus, & fore declaramus, districteque mandamus, eisque de novo talem exemtionem concedimus. Quantum ad ætatem mulierum ad Ordinem prædictum recipiendarum hac nostra Constitutione perpetuo valitura injungimus, & mandamus, quod nisi in particularibus Asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes, non admittantur, nisi tempore Professionis excesserint annum 18. Quo vero ad eas, quæ in Domibus, ut supra, seorsim cum certis castitatis Voto, Habitu, & Statutis, sunt vitam traducturæ; quum secundum S. Scripturas bonum sit portanti jugum ab adolescentia sua, & Ordo prædictus ex Regula sua vigilias, jejunia, pluresque abstinentias habeat jugiter perferendas; Virginum quoque Sponso placeat sibi cito promissa Virginitas: Plurimæque insignes Virgines prædicti Ordinis *de pœnitentia* non solum a teneris annis inviolabili Voto Virginitatem eidem Cælesti Sponso consecraverint, Habitumque induerint, sed florenti adhuc ætate, simulque ante annum quadragesimum virtutibus maturæ in Cælum evolaverint, quarum agmen ducere potest cælestis Virgo S. Catharina Senensis, de Apostolica Sede adeo benemerita, Motu hinc, scientia, & potestate prædictis indulgemus, & concedimus, ut eædem, quibuscumque non obstantibus in contrarium, post decimum octavum annum, vel etiam in minori ætate juxta consuetudinem locorum libere, & licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint, ac valeant: Revalidantes quascumque acceptationes, & Professiones, si quæ forte ex defectu ætatis hactenus factæ dici possent invalidæ. Habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse Habitus formam, quæ pro regionum diversitate hactenus ab eisdem Tertiariis servata est. Licere quoque Mulieribus, quæ emisso Voto seorsim, vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum supra caput, quod *Suprajectum* vocant, carbasum pectorale, quod nuncupant *Sottogola*, & Scapulare, seu *Patientiam*.

De ætate ad Ordinem recipiendarum.

De habitus uniformitate.

§. 38. Tertiariis prædictis emisso solo Castitatis Voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino suaderi trium Votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque Clausuram, juxta propositum Constitut. 8. S. Pii V. incipien. *Circa Pastoralis*--; inhærentes tamen Literis Apostolicis superius memoratis Julii II., in quibus Tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria Vota, declaraturque per hæc ipsa-- *ad Clausuram minime teneri, aut ad Officium Divinum magis, quam ex Regula Tertii Habitus*, ac aliis Clementis IX. *Alias propositis*-- 10. Decembris 1667., in quibus Tertiariæ collegialiter viventes, ad clausuram nullatenus compelluntur; Attendentes insuper per annos, ut accepimus centum, & sexaginta ab edita dicta Constitutione Sancti Pii V., & per seculum, & ultra post Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatum 20. Decembris 1616., ejuscemodi Tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus, ac tacentibus Ordinariis, floruisse, ac etiamnum florere sine clausura, declaramus, volumus, & mandamus, easdem ad neutram absolute teneri, aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus, etiam Apostolicis quibus expresse per præsentes derogamus. Licet circa Sacramentorum susceptionem, & sepulturam prædictæ Tertiariæ, certis Habitu, Regula, & Statutis, & sub expresso perpetuæ Virginalis, aut Viduilis Castitatis Voto sive collegialiter, sive in privatis Domibus, viventes, ex recitatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus earum Ordini per S. Sedem directe concessis, vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Prædicatorum, cæterorumque Ordinum, earum sexui non repugnantibus, & pleno jure subesse Fratribus, & in primis Magistro Generali ejusdem Ordinis: hisque liceat *authoritate Apostolica Tertiariis illis quando petierint, etiam in die Paschæ, sive Festi Resurrectionis D. N J. Christi, & infra ejus Festi octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistiæ, & alia Sacramenta Ecclesiastica quacumque exhibere, & ministrare* etiam *in Domibus propriis*: Necnon *illarum Cadavera ad eorumdem Fratrum Ecclesias tumulanda deferre, etiam Parochialium Ecclesiarum Personarum eorumdem Rectorum licentia desuper minime requisita, & contradictione qualibet non obstante.* Ne tamen desuper Tertiarias, & respective Fratres Ordinis Prædicatorum indebite molestari contingat, expresse declaramus, & volumus, Tertiarias prædictas *de Pœnitentia S. Dominici* sive collegialiter, sive separatim in Domibus, ut prædictum est, viventes cum expresso Voto, a solis Fratribus prædicti Ordinis Prædicatorum, contradictione qualibet, & quacumque consuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstantibus, etiam in die Sanctæ Paschæ, & in casu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu satisfaciendi præcepto de Communione Paschali, & in casu mortalis infirmitatis, sive in mortis articulo, Sacram Eucharistiam, Extremam insuper Unctionem absolute recipere posse, & debere; Earumdemque post mortem Cadavera (nisi forsan collegialiter viventes habeant, aut sit aliquando legitime habituræ in earum Ecclesia, Oratorio, aut Collegio sepulchrum proprium, quo casu per solos Fratres Ordinis sint ibidem sepelienda) ad Fratrum Ecclesiam tumulanda deferri posse, ac debere, & quidem absque interventu, licentia, & requisitione Parochi, nullaque eidem soluta quarta; Et sicuti volumus, quod tam Fratres, quam Tertiarii extra Conventus, & respective Collegia, & Domos obeuntes, debeant Sacramentari, & respective tumulari per Fratres, & in Ecclesiis illiorum, ita disponimus, & mandamus quoad Tertiarias prædictas. Præterea declaramus, & volumus, quod Fratres ad ministranda Sacramenta dd. Tertiariis utriusque sexus possint, & debeant, ingrediendo limites cujuscumque Parochiæ cum Cruce erecta, & processionaliter condigne afferre Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, tam in casu gravis, & mortalis infirmitatis per modum Viatici, quam in casu talis infirmitatis, quæ impediat accessum ad Ecclesiam dictorum Fratrum, pro satisfactione præcepti Paschalis; ac etiam titulo devotionis circa consuetas majores Ecclesiæ solemnitates, & similiter Defunctorum Cadavera ad propriam

A quibus debeant Sacramenta suscipere; & mortuæ Sepulturam.

Suadentur' præd. Tertiariis emissio Votorum, & clausura, sed tamen ad eam minime eas compelli posse declaratur.

Ecclesiam asportare, etiam invito, & reluctante Parocho, cui tantum licitum sit ministrare Sacramentum in casu repentinæ infirmitatis, quæ spatium non permittat vocandi Fratres prædictos.

Innovantur Constit. omnes emanatæ circa ambitiosos Ordinis Fratres.

§. 39. Ut porro quantum in Domino possumus consulamus indemnitati obedientiæ, Superioribus prædictis ab eorum respective Religiosis debitæ, & ut simpliciori via nitantur omnes in semel Deo promissam Regularem observantiam, motu, scientia, & potestate sæpedictis in primis quoad omnia, & singula in eis contenta confirmamus, & innovamus, Constitutiones emanatas adversus Fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad personas extraneas, nimirum Gregorii XIII. incipien. -- *Quum nihil magis* -- 5. Junii 1580. Clemen. VIII. -- *Religiosos Viros* -- 23. Maji 1592., & Pauli V. *Admonemur* 7. Jan. 1608. Deindeque pro tuenda Regulari Disciplina confirmamus, & innovamus Constitut. IV. Bonifacii VIII. -- *Ad augmentum* 6. Id. Maji 1296., in corrigendis etenim, & puniendis excessibus Subditorum volumus, peragendum, *postpositis rimulis, & apicibus Juris secundum consuetudines, & Statuta Ordinis etiam facienda.* Ad tollendas vero appellationes quascumque indebitas, ac totam ferme œconomiam Regularis observantiæ enervantes, ac evertentes, nisi retineatur, & servetur ordinata Appellatio a Superiore Locali ad Provincialem, ab eoque ad Generalem, exindeque si fieri possit, ad Capitulum Generale, ac denique ad Sedem Apostolicam, juxta Decreta de mandato Sixti V. edita in Congregatione Episcoporum, & Regularium anno 1587., confirmamus, & innovamus similiter quæcumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apostolica Sede, & præcipue Constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII. in præcitatis Literis incipien. -- *Ad augmentum* -- Bonifacii IX. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kalen. Maji 1402, Julii II. -- *Exposuisti Nobis* 24. Novembris 1511., ac Leonis X. -- *Romani Pontificis* -- 29. Aprilis 1518., & quidem quoad omnia, & singula in eis contenta, etiam quoad Censuras latæ Sententiæ, & pœnas, etiam contra quoscumque Judices Ecclesiasticos, & Seculares de hujusmodi appellationibus cognoscere volentes, contra ordinem contentum, & rationem præscriptam in prædictis Literis Apostolicis.

Ac super corrigendis excessibus.

Necnon circa appellationes.

§. 40. Immo quum etiam Nobis certo constet, Superiorum præfatorum auctoritatem eludi, & contemni, si circa concernentia statum ipsum Regularem, quæ totaliter remissa sunt, & esse debent ipsorum religioni, & judicio, cujusmodi sunt Fratrum Assignationes, Remotiones, Dispensationes, Lectionum, & aliorum munerum collationes, ac cætera quæcumque per Constitutiones Apostolicas, & dicti Ordinis relicta arbitrio, & prudentiæ eorumdem Prælatorum, pateat recursus ad Apostolicos Nuncios Nostros, Vice-legatos, ac cæteros Sedis prædictæ, ac Nostræ Ministros, istis omnibus, & singulis auctoritate Apostolica mandamus, & præcipimus, ne in iisdem sese ullatenus in posterum intromittant, atque in illis ipsis, quæ per viam appellationis ex Apostolico aliquo speciali Indulto eosdem posse recognoscere alias certo constaret non aliter id facere posse, ac debere declaramus, & volumus, quam præmissa per Fratres illos graduali appellatione per præsentes has nostras Literas perpetuo constituta; Vehementer in Domino hortantes, atque excitantes quascumque Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra Fratres quoslibet nostri hujusce Ordinis ad retinendam Regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

§. 41. Attendentes deinde quæ sanxerunt Prædecessores nostri Gregorius IX., & Innocentius IV. in eorum Constitutionibus ambabus incipientibus -- *Quia confusio habitus* -- 8. Kalendas Novembris 1239., 8. Kal. Aprilis 1244., & Gregorius XI. - *Virtute conspicuos* -- 2. Non. Martii 1374. Clemens VIII. in Constit. CIV. -- *Ex injuncto Nobis* 2. Octobris 1603., ac novissime Alexander VII. in Constitutione -- *Ex injuncto nobis* 8. Februarii 1666., illa omnia auctoritate, motu, & scientia prædictis confirmantes, ac innovantes, similiter districte mandamus Fratribus Trinitariis, & aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac Habitum Fratrum Ordinis Prædicatorum, vel ipsi adeo similem deferre, ut Frater ejusdem Ordinis Prædicatorum credi facile possit, exceptis tamen Eremitanis S. P. Augustini, quibus in certis circumstantiis alias a Sede Apostolica Habitus albus ejusdem Ordinis permissus est; ab his tamen Habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus, & mandamus, quam secundum prædictam Clemen. VIII. Constitutionem, hac nostra inviolabili lege, propter motiva jamdudum relata per Alexandrum IV. in ejus Constitutione -- *Meminimus Nos* Idibus Octobris 1259., districtissimeque ipsis Eremitanis prohibemus, ne extra Claustra propria audeant ullatenus cum solo Habitu albo prædicto procedere, ampliſſime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, & dantes plenam facultatem Locorum Ordinariis, ipsisque injungentes, quatenus auctoritate dictæ Sedis, ad instantiam præcipue Fratrum Prædicatorum, contra eos, quos defecisse compererint, procedere possint, ac debeant. Concedimus tamen Fratribus ipsis Prædicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad mœnia Urbium, ad Campos, & similia Loca, ad quæ ex vi antiquarum quoque eorum Constitutionum, secundum quas Nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum Cappa nigra sese conferre tenentur, cum solo Habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id præcitata Constitutione Clem. VIII., accedere, ac procedere libere, & licite possint, & valeant.

Similiter confirmantur Constit. super Ordinis habitum.

Inhibitiones quædam hac super re.

Ac novæ concessiones.

§. 42. Considerantes quoque antiquitatem non minus, quam excelsa merita hujus Ordinis, quibus perspectis Leo X. in Constit. -- *Accepimus nuper* -- 3. Julii 1518., & S. Pius V. in Const. LXXI. *Divina disponente* -- 27. Augusti 1568., & Clemens VIII in Constitutione XIII. -- *Inter cætera* 25. Sptembris 1592. Fratribus Ordinis jure merito adjudicarunt præcedentiam supra cæteros Mendicantium, aliorumque Ordines, itaut primi, & immediati post antiquos Ordines Monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem, & digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus, ac etiam Lateranensibus inconcusse obtinuere: prædictas Constitutiones omnes motu, scientia, & potestate supradictis confirmantes, & innovantes, & quatenus opus sit omnia in eis contenta de novo mandantes, & concedentes, declaramus, atque decernimus, earumdem Constitutionum tenorem perpetuo ubilibet, & in quacumque Mundi parte omnino servandum esse, eisdem Fratribus Ordinis Prædicatorum a die publicationis præsentium priori, digniori, & honorabiliori loco post Ordines Monachales prædictos in omnibus, & singulis Processionibus, Actibus, & Functionibus, assignato, & constituto: pleniſſime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Literis, Sententiis, ac Decretis ab Apostolica Sede editis, vel specifice etiam confirmatis in contrarium quomodocumque facientibus.

Confirmantur pariter Apost. Constitutiones super præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus.

§. 43. Ut deinceps Fratres hujus Ordinis congrue subsistentari valeant, nec tractu temporis

Necnon Exemtiones iisdem concessæ.

Con-

Conventus propter inopiam neceſſario Fratrum numero carere cogantur, Exemtiones omnes a quibuſcumque Decimis, Datiis, Collectis, Gabellis, impoſitionibus, vectigalibus, oneribus hoſpitandi milites, aliiſque cunctis quocumque nomine nuncupatis, & ex quacumque gravi, & graviſſima cauſa impoſitis, prædicto Ordini conceſſas per S. Pium V. in Conſtitutione -- *Dum ad uberes* 29. Julii 1566. -- *Etſi Mendicantium Ordines* -- Kalen. Julii 1567. -- *Ad hoc Nos Deus* -- 23. Septembris 1571. -- *Romanus Pontifex* 3. Octobris 1567., & *Injunctum Nobis* prid. Non. Auguſti 1569. Et per Nos etiam in Literis incipien. -- *Solicitudo* editis 4. Idus Decembris 1725., ampliſſime confirmamus, & innovamus; ac præterea volumus, & mandamus, quod tam pro præteritis, quam pro futuris impoſitionibus ex urgentiſſima dumtaxat cauſa Belli contra Turcas, teneri poſſint, aut debeant Fratres, Conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruæ pro unoquoque Religioſo ad rationem ſcilicet ſeptem ducatorum auri de Camera, & nonniſi de reſiduo fructuum bonorum demptis, & exceptis prædictis congruis, volumus taxari poſſe in prædicto extremo caſu. Non tamen per id intelligimus derogare Indultis noſtrorum Prædeceſſorum pro particularibus Conventibus, ſi quæ ſunt, decernentibus, eſſe præſervandam a qualibet impoſitione ampliorem, ſeu pinguiorem congruam, quinimmo ea confirmamus, ac innovamus. Porro ne ex quo per noſtram Conſtitutionem incipientem -- *Creditæ*, & decreta noviſſimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a Taxa Seminarii, *exemptos eſſe debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipſis Apoſtolica Sedes ex cauſa vere, & proprie oneroſa indulſit, ut ab onere Taxæ exemti ſint*, ullo unquam tempore in diſcrimen revocari queat ampliſſima exemtio ab hujuſmodi taxa, quam prædicto Ordini impartitus fuit S. Pius V. in ſua Conſtitutione -- *Romanus Pontifex*, ac in alia -- *Et ſi Mendicantium* -- hanc ipſam exemtionem, eaſdemque, ac alias quaſcumque per Prædeceſſores noſtros deſuper editas Conſtitutiones, & declarationes expreſſe confirmamus, & innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios Magiſtros, & Doctores præſtet, ac alere, & ſubſtentare teneatur, *ex quorum Doctrina Fratres Novitii, eruditi poſtmodum effecti gregem Dominicum ſuis conſiliis, confeſſionibus, orationibus, aliiſque innumeris pietatis operibus juvent, & paſcant*, ejuſdemque Ordinis *Domus non minus, immo magis, quam ea, quæ per Ordinarios erecta ſunt, Seminaria vocari poſſint*, æquiſſimum videtur, Conventus dicti Ordinis nullo modo præterea taxari poſſe pro Seminariis ab Ordinariis erectis, vel erigendis, prout hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione declaramus, decernimus, & mandamus, etiam Concilii Romani Decretis, & quibuſcumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quam pleniſſime derogantes.

Declaratur eadem Ordinem etiam a Taxa Seminarii exemtum eſſe.

§. 44. Per noſtram Conſtitutionem -- *Romanus Pontifex*, ac etiam decreta noviſſimi Romani Concilii, injunximus Parochis ſolvendam eſſe Quartam Funeralem, in Italia nimirum, & Inſulis adjacentibus ab omnibus, & quibuſcumque Regularibus quocumque privilegio ſuffultis, & Regulares Ordinis S. Dominici utriuſque ſexus in eiſdem Italia, & adjacentibus Inſulis reverenter pro conſueta ipſorum erga Apoſtolicam Sedem obedientia diſpoſitioni noſtræ, ut debent, obſequuntur, prout etiam volumus, & mandamus inpoſterum ſervari, ita quidem, ut Regulares prædicti ei tantummodo, ad cujus Parochiam ſpectabit Defunctus, realiter, cum effectu, & ſine ulla prorſus controverſia tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti cadaver in itinere ad eorum Eccleſiam* tumulandum *aſſociabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Eccleſia circa Cadaver*, ſeu Feretrum, *ac etiam in Altaribus in die funeris accendentur*; retentis tamen ſibi Candelis manualiter per viam delatis, una cum omnibus Intorticiis, Candelis, aliiſque, de quibus in ea Conſtitutione mentio expreſſa facta non fuit; quæ Regularibus prorſus illæſa, & inviolata perpetuo manere voluimus, decrevimus, ac mandavimus. Ubi vero adſint conſuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta, quæ Parocho portionem quarta prædicta pinguiorem aſſignent, hanc eamdem, prout ante Noſtram prædictam Conſtitutionem, ac etiam Concilium Romanum, dare pergant, & teneantur. Quum vero mentis, & intentionis noſtræ in ea edenda Conſtitutione fuerit conſulere quidem Parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut ii qui nihil, vel quarta minus percipiebant, eamdem quartam conſequi poſſent, non autem, ut qui majus emolumentum, ſeu plus quarta prædicta ex conſuetudine, Conventione, Concordia, vel Statuto reportabant, aliquid aliud præterea vigore dictæ noſtræ Conſtitutionis, aut etiam Concilii Romani ſibi arrogare poſſent, voluimus propterea, ut iidem Parochi, vel præciſe perciperent ſtatutam a Nobis quartam partem, vel tantummodo ſtarent Conſuetudini, Conventioni, Concordiæ, ſive Statuto, ut prædictum eſt; Ne autem ſuper hujuſmodi clara cæteroquin intelligentia Noſtræ Conſtitutionis, & Concilii Romani, ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expreſſe ita declaramus dictam noſtram Conſtitutionem, & Decreta Concilii Romani, ſimulque motu, ſcientia, & poteſtate prædictis volumus, præcipimus, & mandamus, ut iidem Fratres Parocho relinquant optionem, vel eligendi Quartam Partem prædictam, vel ſtandi Conſuetudini, Statuto, Concordiæ, ſeu Conventioni, eamque pacifice ſequantur, ut ſuæ ipſorum quieti religioſe juxta eamdem mentem noſtram conſulant; Parochi vero ſemel factam optionem immutare nullatenus poſſint, aut valeant.

Quædam alia declaratio ſuper Quarta funeralia Regularibus ſolvenda Parochis.

§. 45. Ea itidem Privilegia Fratribus Ordinis Prædicatorum Indulta per Sacros Canones, & Apoſtolicas Conſtitutiones, ut poſſint Cadavera Laicorum, & extraneorum quorumcumque in ſuis Eccleſiis libere tumulare, uberrime confirmamus, & innovamus: utque, quantum in Domino poſſumus, occurramus continuis moleſtiis, quas, propter aliquorum ſiniſtras interpretationes, pati coguntur Fratres prædicti cum maximo Chriſtifidelium ſcandalo, & pietatis ſimulque Divini Cultus detrimento, perpetuo volumus, & ſancimus, in primis Fratrum prædictorum omnium, eiſque inſervientium, necnon quarumcumque perſonarum Tertii Ordinis, etiam extra Clauſtra, Domos, Hoſpitia, & Aſceteria obeuntium, Laicorum quoque extraneorum per accidens degentium, & decedentium in Conventibus, Hoſpitiis, Domibus, & Aſceteriis prædictis, Cadavera tumulanda eſſe in dictis Eccleſiis Ordinis, Diœceſani Loci, aut alterius cujuſcumque licentia minime deſuper requiſita. Liberam prorſus præterea fore cuique Fidelium, ſive pro ſeipſo, ſive pro ſuis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptibus in puerili vel infantili ætate decedentibus electionem Sepulturæ in Eccleſiis, & Cœmeteriis præfati Ordinis. De hac vero electione ſatis conſtare ubi in Eccleſia Ordinis gentilitium obeuntis, nulla in contrarium facta diſpoſitione, ſepulcrum præexiſtat; rurſus ex Teſtamento, Codicillis, vel alia morientis ſimplicis etiam ſcriptura, item ex dicto aut Confeſſoris, aut duorum teſtium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod

Confirmantur, ac declarantur privilegia eidem Ordini conceſſa de Laicis tumulandis.

si Parochus velit illos judicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque Parochi, ne quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati præjudicium, & noxam inferre, sub prætextu ad ipsos pertinere numerum determinare Fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam Clericorum secularium: aliove deteriori, Parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in Ecclesia Parochiali Sepulturam, teneri ad eleemosynam majorem, gravioraque emolumenta favore Parochi, etiam sub emendicato titulo coactivæ celebrationis Missarum, & Anniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in Cathedrali, vel Parochiali Ecclesiis, prius exponendi, & respective ratione transitus per limites aliarum Parochiarum, persolvenda esse similia emolumenta. Has enim abusivas adinventiones eradicare intendimus, & exterminare, prout abolemus, & improbamus, Statutis, Conventionibus, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum Fratrum associare debentium fore libere determinandum per hæredes defuncti nullo habito respectu ad numerum Clericorum secularium. Per Cathedrales vero Ecclesias, Parochiales, seu per Parochos Defunctorum, aut per quorum Parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse Fratres Ordinis, seu Defunctorum hæredes ad exponendum Cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causa transitus; itaut inposterum soli Parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiantur, & gaudeant, quibus de jure potiuntur, & gaudent, firma omnimode manente, ac plenissime morientibus observata, sibi eligendi sepulturam, libertate. Parocho admonito, requisito, & intimato per Fratres, ac demum renuente accedere ad associandum Cadaver in Ecclesiam Fratrum prædictorum, vel eodem ultra statutam pro delatione Cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato, nec accedente, Fratres prædictos Cadaver illud, invito etiam ipso Parocho, levare, & ad eandem Ecclesiam tumulandum, ne Dei servitium minuatur, & ipsi contemnantur, recto quidem tramite, & via per eos eligenda deferre posse, ac debere volumus, atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, Fidelium scandalum, nimis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valitura lege decernimus, licere Cathedralis Capitulo, Parocho, Fratribus Ordinis Prædicatorum, ac cæteris etiam Regularium Communitatibus ad Processiones Funebres per quasvis Parochias, singulorum propriis erectis Crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus Processionibus contingit, & ita etiam in Ecclesiam tumulantem ipsorum Fratrum, ordine, quo in via incedebant, ingredi, atque facta adoratione ad Altare, in quo asservatur Sanctissimum Sacramentum, aut etiam exequiis persolutis recedere: Parocho quoque in eandem Ecclesiam tumulantem cum Stola intrare; ac respective Fratribus associare debentibus Defuncti cadaver cum Parocho, ne interim contingat illos in vicis, & plateis supersedere, in Parochialem Ecclesiam etiam cum Cruce erecta ingredi licitum fore, auctoritate Apostolica, Motu, & scientia prædictis, mandamus, & volumus. Non obstantibus, quod prædicta omnia, & singula consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse, ac plenissime derogamus; Declarantes, &, quatenus opus sit, decernentes, ac matura deliberatione mandantes, Crucis erectiones, Stolæ delationem, & ingressus in Ecclesias in omnibus, & singulis enumeratis, ac cæteris quibuscumque similibus casibus, nullam penitus Jurisdictionem importare, aut minimum in aliquo præjudicium cuicumque irrogare, aut quandocumque, & quomodocumque irrogare, & inferre posse. Postremo prohibemus, posse per Parochos invitis Fratribus in istorum Ecclesiis, aut Cœmeteriis Cadavera sepeliri, & respective Missas celebrari, ac Exequias quascumque persolvi. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa Fratrum voluntas, permittimus, quod Parochus cum Clericis secularibus in Ecclesiis Ordinis Exequias peragat, absque ullo tamen præjudicio Fratrum, quorum omnimoda de cætero jurisdictio in propriis Ecclesiis salva, & illæsa remaneat, eique nullum imaginabile præjudicium per hujusmodi particulares, & Fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censeatur.

Eximuntur prædicti Fratres etiam a Canonica, quam dicunt, portione.

§. 46. Ulterius circa exemptionem a Canonica Portione, sive a Decimis quibuscumque Ecclesiasticis, sive Canonicis, Parochialibus, Episcopalibus, ac etiam Papalibus, tam Personalibus, quam Realibus, non solum de Novalibus, Hortis, animalium Nutrimentis, Virgultis, Bonisque propria manu excultis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quandocumque, & quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos Colonos, Arrendatarios, & similes quoscumque, qui Fratrum prædictorum, ac Sororum, indigentiis de prædictis eorum bonis hac vita subvenire teneantur, expresse, ac specifice confirmamus Privilegia ipsi sive directe cum necessariis, & opportunis derogationibus, & respective etiam Conc. Lateran. seu *cap. Nuper de Decim.*, ut in Constitutionibus Honorii III. -- *Religiosam Vitam* -- 11. Kal. Januarii 1216., Innocentii IV. -- *Qui Deum tota* -- 3. Nonis Februarii 1244., Alexandri IV. -- *De pia, & sancta* -- 15. Kal. Februarii 1257., Bonifacii VIII. -- *Laudabilis* -- 15. Kal. Augusti 1297., Benedicti XI. -- *Sacra vestra Religio* -- 3. Kalend. Martii 1304., Gregorii XI. -- *Virtute conspicuos* -- 2. Non. Martii 1374., Bonifacii IX *Etsi pro cunctorum* -- 5. Kal. Maji 1401., Martini V. -- *Ad Summi* -- Kal. Maji 1420., Eugenii IV. -- *Ad statum* -- 3. Idus Aprilis 1440., Nicolai V. -- *Licet ex debito* -- Prid. Non. Decembris 1448., & -- *Licet ea* -- 8. Idus Augusti 1451., Sixti IV. -- *In Mari Magno Prædicatorum* -- & Sancti Pii V. -- *Etsi Mendicantium* -- & -- *Ad hoc Nos Deus* -- & -- *Injunctum nobis* -- Pauli V. -- *Ex Apostolicæ Sedis* -- Clementis VIII. -- *Injuncti* -- & -- *Exposcit* -- 25. Martii 1592., & -- *Pastoralis Officii* -- Julii 1595., & Urbani itidem VIII. -- *In plenitudinem* -- Sive indirecte, & virtualiter ipsis desuper concessa, nimirum, per ampliſſimas communicationes Privilegiorum, & præcipue indultorum Carthusianis, Cisterciensibus, & Societati Jesu, quemadmodum liquet ex præcitatis Constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de hujusmodi plenaria exemptione dubitari queat, præterea Motu proprio, & auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Prædicatorum utriusque sexus, & ab eo dependentibus, eorumque prædictis bonis quibuscumque dictam exemptionem ex integro, & denuo cum expressa, & individuali derogatione dicti *cap. Nuper de Decim.*, ampliſſime concedimus, & elargimur.

Innovantur pariter Constitut. Apost. quoad privilegia Mendicantium præfato Ordini concessa.

§. 47. Itidem quoad privilegia Mendicantium Ordini Prædicatorum concessa, prævia derogatione Constitutioni a Gregorio XIII. -- *In tanta* -- editæ prima Martii 1573., innovamus Constitutiones S. Pii V. -- *Etsi Mendicantium* -- & -- *Ad hoc nos Deus* -- & quatenus opus sit in his contenta de novo disponimus, & respective concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus, & mandamus, dummodo Decretis Concilii Tridentini, & dispositis in hac nostra peculiari Constitutione non sint contraria, ut etiam demandarunt

darunt Clemens VIII. in Constitutione -- *Injuncti* -- 5. Octobris 1604., & Urbanus VIII. in Constitutione -- *In plenitudinem* -- 31. Maji 1625. Declarantes, quod hæc restrictio contenta etiam in mox dictis Literis Clementis, & Urbani haud tollit decreta Concilii Tridentini juxta interpretationem ipsi attributam in præcitatis Literis S. Pii V.

Communicantur amplissima eidem Ordini Privilegia omnia quæcumque, ac Indulgentiæ quibuscumque aliis Ordinibus concessæ.

§. 48. Inhærentes præterea vestigiis Prædecessorum Nostrorum, qui Privilegia, Indulta omnia, & singula, gratias, exemptiones, Immunitates, & Communicationem intraneam, sive ampliationem, aut extensionem intra ipsum Ordinem Prædicatorum adeo, ut concessa, vel concedenda uni Fratri, Sorori, Domui, Conventui, Collegio, Ecclesiæ, Monasterio, & aliis, etiamsi concessa non intelligerentur sub generali communicatione, aliis Fratribus, Sororibus, Domibus, Conventibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, cæterisque pariformiter comprehensa, & concessa perpetuo sint, & intelligantur, Communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, & Confraternitatibus, libertates, prærogativas, Indulgentias, peccatorum remissiones, & similia quæcumque, & quocumque nomine nuncupanda, a Prædecessoribus Nostris Ordinis prædicti, Domibus, Collegiis, Conventibus, Monasteriis, Provinciis, Fratribus, ac Monialibus, necnon utriusque sexus Tertiariis, concessa, amplissime, & validissime confirmarunt, innovarunt, de novo concesserunt, eisque perpetuum Apostolicæ firmitatis robur addiderunt, etiam Motu proprio, scientia, & potestate prædictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus, ac Constitutionibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & Ordinationibus contrariis, ac cum Decreto irritante, supplendo quosvis defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, ut in Apostolicis Constitutionibus, & signanter Alexandri V., Martini etiam V., Eugenii IV. in Bullis incipien. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kal. Aprilis 1439., ubi Privilegium dicto Ordini Prædicatorum indultum per plures Prædecessores post Innocentium IV., quod nullæ Literæ Apostolicæ *sub quibusvis formis, & verborum expressionibus, & cum quibuslibet derogatoriis Privilegiorum, etiam Mendicantium*, quandocumque emanandæ possent eidem Ordini præjudicare, *nisi de Ordine ipso, ac de Magistro Ordinis, & Privilegiis ipsi concessis signanter, & notanter, specialiter, & expresse, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit*, validissime confirmatur, quod, & alii postmodum Romani Pontifices decrevere; insuper Nicolai V., Sixti IV. -- *In Mari magno* -- ac in -- *Bulla aurea* -- Julii II. -- *Alias ad supplicationem* -- Junii 1509. Leonis X. duabus Literis similiter incipien -- *Quum inter cæteros* -- 22. Novembris 1513., & 21. Junii 1518., & in aliis -- *Dudum per Nos accepto* -- 10. Decembris 1519., Julii III. -- *In Sacra Beati Petri* -- 10. Julii 1551., Pauli IV. -- *Ex Apostolicæ Sedis* -- 9. Martii 1555., ac deinde S. Pii V., Clementis VIII., & Urbani VIII. in prædictis Constitutionibus -- *Etsi Mendicantium* -- *Injuncti* -- *In plenitudinem* -- easque quidem omnes, & singulas Constitutiones, ac supplendo quoscumque defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, confirmantes, ac innovantes, & quatenus opus sit omnia, & singula in eisdem, ac cæteris quibuscumque pro Ordine Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Procuratore Generali, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Tertii quoque Ordinis Personis quibuscumque per Sedem prædictam, ac etiam per S. R. E. Cardinalium Congregationes, Cardinales Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuntios, & Ministros, & per alios quoscumque, & quacumque potestate pollentes, aut alias quomodolibet, & sub quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, & particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuæ, particularis, ac specialis concessionis cujuscumque, & quomodocumque etiam Motu proprio, aut aliter factæ, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime præscripta, aut acquisita, largientes, ac concedentes, dummodo tamen prædictis in hac nostra Constitutione non sint expresse contraria, Motu, scientia, ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac si opus sit de novo concedimus Magistro Ordinis, Capitulis Generalibus, Definitoribus eorum, cunctisque Fratribus, sive Clericis, sive Laicis, etiam Oblatis, Monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque Ecclesiis, Conventibus, Monasteriis, ac Domibus, ministris, famulis, cunctisque tam Conservatoribus, & Officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas, Oratoria quoque visitantibus, necnon Confratribus, & Consororibus tam supradictarum, quam aliarum quarumcumque Confraternitatum in Ecclesiis, aut Oratoriis eorundem Fratrum legitime erectarum, & institutarum, vel quandocumque erigendarum, ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore extituris: omnibus pariter, & singulis libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, Collegiis, Monasteriis, & aliis regularibus locis, & personis, tam Canonicorum, quam Clericorum regularium ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis Regularibus aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis Captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini, ac etiam Congregationi Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularium, & præcipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus in omnibus, & per omnia quoque subsistere absque ulla prorsus differentia, ut prædictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant.

Abolentur lites omnes ortæ, vel quæ oriri possent super approbatis, extensis, vel de novo concessis prædictis.

§. 49. Ac demum, ut Ordo ipse Fratrum Prædicatorum, illiusque Magister Generalis, Provinciales, Priores, aliique Superiores, Fratres, Famuli, & Personæ quæcumque ab Ordine ipso, ut præfertur, quomodolibet dependentes, nunc & pro tempore existentes, omnium, & singulorum a Nobis, ut præfertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum, & de novo etiam concessorum pacifica in possessione, seu quasi a data præsentium constituantur, constitutique sint, & esse censeantur, omnes, & quascumque lites, & causas, si quæ sint, quarum omnium, & singularum respective status, & merita eisdem præsentibus haberi volumus pro expressis super præmissis, seu illorum aliquo inter Fratres prædictos ex una & quoscumque alios ex altera partibus, in quocumque judicio coram quocumque Judice quavis etiam Apostolica sibi delegata auctoritate fungente, & in quacumque instantia quomodolibet nunc pendentes, ad Nos avocantes Apostolica auctoritate, Motu, ac potestatis plenitudine prædictis penitus extinguimus, & extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

Clauſulæ peculiares.

§. 50. Decernentes omnia, & ſingula præmiſſa a Nobis, ut præfertur, confirmata, approbata, innovata, extenſa, de novo conceſſa, & indulta, eaſdemque præſentes ſemper, & perpetuo, tanquam Divini Cultus, & bonorum operum augmentum, Religioniſque propagationem reſpicientia, valida, & efficacia, ac validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus perpetuo ſortiri, & obtinere, & ab omnibus firmiter, atque inviolabiliter, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occaſione, vel cauſa reſiliri, aut decedi, neque de nullitatis, obreptionis, ſubreptionis vitio, & intentionis noſtræ defectu notari, impugnari, vel retractari, nec adverſus illas quodcumque juris, vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem impetrari unquam poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedemque prædictam, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac ſub quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis minime confundi, vel comprehendi poſſe, niſi de toto earumdem præſentium tenore, & data expreſſa mentio, nihil penitus omiſſo, habita, & revocatio, derogatio, ſuſpenſio, limitatio, reſtrictio, & alia quæcumque contraria diſpoſitio Magiſtro, & Procuratore generalibus pro tempore dicti Ordinis expreſſe, diſtincte, ac nominatim intimatis, iiſque per trinas diſtinctas literas Apoſtolicas tribus diverſis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id ſpecialiter vocatis factæ fuerint, & ſi aliter derogari, revocari, ſuſpendi, limitari, & reſtringi contingat, hujuſmodi derogationem, revocationem, ſuſpenſionem, limitationem, & reſtrictionem, nullius eſſe roboris, & momenti, & quoties illæ emanabunt toties in eorum priſtinum, & validiſſimum ſtatum ſub quacumque etiam poſteriori data per Magiſtrum Generalem, & Fratres pro tempore exiſtentes prædictos eligenda reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam conceſſas eſſe, & fore, ac vim validi, & efficacis contractus, etiam cum juramento inter Nos, & Sedem prædictam, ac Magiſtrum Generalem, & Fratres prædictos initi habere. Sicque, & non alias, per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, in quavis cauſa, vel inſtantia judicari, ſententiari, & definiri debere, necnon quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Quoniam vero quouſque Divinæ Providentiæ placuerit Nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem Nobis Dilectiſſimi Ordinis alicui cedere, mandamus ſubin de futuris pro tempore Protectoribus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, enixeque in Domino hortamur, ut pro plena noſtræ hujus Conſtitutionis executione apud Pontifices totis viribus, zelanterque advigilent, atque procurent.

Committitur quibuſcumque in Eccleſiaſt. dignitate conſtitutis executio prædictæ Conſtitutionis.

§. 51. Executionem vero contentorum in præſentibus Noſtris Literis committimus, & mandamus univerſis, & ſingulis Venerabilibus Fratribus Apoſtolicæ hujus Sedis Legatis, Nuntiis, & Internuntiis pro tempore exiſtentibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac Dilectis Filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, Abbatibus, Prioribus, & aliis quibuſcumque Perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties ſuper hoc pro parte Magiſtri Generalis, & Fratrum nunc, & pro tempore exiſtentium, aut alicujus eorum requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque, & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio adſiſtentes, faciant auctoritate noſtra firmiter obſervari, eoſque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoſcumque contra earumdem præſentium tenorem deſuper quomodolibet indebite moleſtari, Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatoriæ.

§. 52. Non obſtantibus priori voluntate noſtra, ac noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis de non tollendo jure quæſito, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris Noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultra unam diætam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica deputati contra quoſcumque procedere, ſeu alii, vel aliis vices ſuas committere præſumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, & quibuſvis univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel aliis Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti, aliorumque Ordinum Regularium quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conventionibus, ac etiam immemorabilibus conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis, & locis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum inſtantiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie hac vice dumtaxat Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus; derogamus; Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Fides habenda tranſumtis.

§. 53. Volumus autem, quod ipſarum præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, alicujus in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ perſonæ ſigillo, & Notarii manu obſignatis, vel etiam, ſaltem extra Italiam, ſigillo, & ſubſcriptione Magiſtri Ordinis, aut Provincialium pro tempore ejuſdem Ordinis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, extenſionis, innovationis,

conceſſio-

concessionis, extinctionis, impositionis, Indulti, decreti, declarationis, commissionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vicesimo septimo, septimo Kalendas Junii Pontific. Nostri Anno Tertio.

CXXXVI. Statuitur ut Privilegia Ex-Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Assistentium generalium in Provincia Portugalliæ Eremitarum S. Augustini, juxta Ordinis instituta deinceps concedantur.

Alia hujus Const. ed. 1728. *Jan.* 1. *P.* 4. *confirmantur universa privilegia eidem ordini alias concessa, & Inn. XIII. Const. ed.* 1723. *Sept.* 20. *P.* 3. *moderata fuit Const. Clem. XI. de voto FF. consanguineorum.*

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitores Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum nonnullis abhinc annis tot ejusdem Provinciæ Fratres Privilegia Priorum Exprovincialium, Præsentatorum, & Prædicatorum generalium cum voto in Capitulis libri ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales supra numerum inibi de præsenti reperiantur, qui numerus habita ratione ad familiam ejusdem Provinciæ, excessivus, ac nimium onerosus dignoscitur; plures vero alii Fratres dictæ Provinciæ similia, ac etiam Exassistentium Generalium privilegia, aliasque exemptiones ab eadem sede impetrare nitantur, quæ si concederentur, in grave ejusdem Provinciæ damnum, ac cultus Divini detrimentum cederent, multasque Capitulis Provincialibus dictæ Provinciæ turbas, dissidia, atque dispendia adferrent, & quia per emendicata ab aliis Provinciæ præfatæ Religiosis sibi bene affectis, & addictis testimonia, quæ interdum a veritate deviant, procurari solent, fratres immeritos his privilegiis donari multoties contingat; Ipsi Exponentes, ne præ multitudine gratiarum, & exemptionum hujusmodi statuta, & gubernium dictæ Provinciæ, illiusque Religiosa tranquillitas perturbentur, ac cultus Divinus inibi diminuatur, eisdem gratiis, & exemptionibus aditum in posterum præcludi, ac insuper ne Religiosis ejusdem Provinciæ, qui suis literarum studiis illius decus, & splendorem augeant, condigna laborum suorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus destituti fuerint, præripiatur, Magisteria in Sacra Theologia deinceps non aliter, quam ad præscriptum Constitutionum ejusdem Ordinis, auctoritate Apostolica confirmatarum, & alternativa pro æquali inter duas filiationes in dicta Provincia stabilitas partitione vigentis distribui plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quo de cætero, nulla privilegia, exemptiones, & prærogativæ Expriorum Provincialium, Præsentatorum Prædicatorum, vel Exassistentium generalium, ac etiam dispensationes super tempore lecturæ pro obtinenda Jubilatione contra, & præter regularia eorumdem Ordinis, & Provinciæ instituta quibusvis dictæ Provinciæ Fratribus concedantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, illaque, & illas per eosdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore existente, seu de sede præfata peti, procurari, & obtineri, sub privationis vocis activæ, & passivæ tam per eos, quam per alios Fratres, seu Superiores dictæ Provinciæ qui Testimonium ad illa, & illas petendum procurandum, & impetrandum concederent, & relaxarent, ipso facto absque alia declaratione, incurrenda pœna prohibemus; In Magisteriis vero Sacræ Theologiæ in dicta Provincia distribuendis, illius fratrum merita, & labores semper, & rigorose attendi, ac præfatorum ordinis, & Provinciæ Constitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes hujusmodi alternativam servari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Statutum prædictum.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CXXXVII. Immutatur aliqua in parte Constitutio quædam hujus Pontificis quoad suffragium Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Ordinis Minorum, pro Familia Ultramontana.

Clem. XII. Const. ed. 1730. *Octob.* 14. *P.* 1. *moderantur aliæ hujus Constitutiones pro iisdem Fratribus editæ.*

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab hoc eodem Pontifice alias statutum fuit, ut Ministri Provinciales, Custodes, & Definitores dũtaxat Ordinis Minorũ voce decisiva frui deberent.

§. 1. ALias nos per quamdam nostram constitutionem, cujus initium est, *Universalis Ecclesiæ regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum Fratrum Minorum S. Francisci Ordinem gerimus devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem observantiam in eo sartam, tectamque tuendam, & restituendam non ita pridem edidimus, inter alia disposuimus, quod in Definitoriis, Congre-

gationibus, & Capitulis Provincialibus respective eorundem fratrum, tam de observantia, quam Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum sub directione, ac gubernio Ministri Generalis dicti Ordinis degentium, soli deinceps Patres Definitorii cujuslibet Provinciæ ad id electi nimirum Minister Provincialis, Custos, & Definitores, qui numero quatuor esse solent voce consultiva, & decisiva uti, & frui deberent, prout in eadem nostra Constitutione, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis; & preces Familiæ Ultramontanæ pro moderatione supradictæ Constitutionis.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Provinciarum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis ejusdem sancti Francisci Familiæ ultramontanæ nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum necessaria hactenus, apud eos servata, ac tam Capitulis generalibus ejusdem Ordinis, tum etiam Sedi Apostolicæ, sicuti ex quibusdam fe. re. Urbani PP. VIII. prædecessoris nostri literis constare dicitur, probata consuetudine, in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis hujusmodi præter Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores præfatos, duo alii Fratres quo ad Provincias eorum de Observantia, & unus dumtaxat quoad illos Recollectorum, & Tertii Ordinis ad suffragium ferendum admitti consueverint, isque usus invaluerit, potissimum, ne in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis desint Religiosi in rebus ad easdem Provincias pertinentibus versati, qui Officiales electos, ubi opus est, de illis edocere valeant, præsertim cum dictæ Provinciæ vastæ existant, ac Conventuum copia abundent, & ut plurimum iidem officiales recenter electi, debitam de ipsis Provinciis, earumque statu cognitionem non habeant. Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur, qui Provinciarum prædictarum bonum regimen, felicemque progressum, & tranquillitatem sinceris exoptamus affectibus hisce justis, & rationabilibus ex causis adducti, memoratam nostram Constitutionem in hac parte tantum declarare, ac moderari, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod in dictis Difinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus Provinciarum Fratrum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis Familiæ ultramontanæ, in quibus tamen antequam præfata nostra Constitutio emanaret, enarrata consuetudo vigebat, & non alias, ultra Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores prædictos, Exminister Provincialis immediatus, qui pro tempore officio suo perfunctus fuerit, votum sive suffragium, sicuti antea ferre & habere, ac quoad Provincias ipsorum fratrum de observantia præter eumdem Exministrum Provincialem immediatum, ac in locum antiquioris Patris alius insuper Religiosus quolibet triennio a senioribus, seu antiquioribus Patribus cujuslibet Provinciæ, qui inibi juxta eorum graduationem reperientur, incipiendi ita scilicet, quod Patres Ordinis Exministros Provinciales actuales vero illos, qui habituales vocantur præcedant & si non adsint Fratres his qualitatibus præditi, etiam Lectores Jubilati, ac demum ii, qui ad ejusdem nostræ Constitutionis præscriptum subrogandi veniunt, accersantur, & admittantur similiter vocem habere, & ferre libere, licite, & valide possint, & valeant auctoritate Apostolica harum serie concedimus, & permittimus.

Declarationes quædam.

§. 4. Cum hoc tamen, quod ejusmodi Exminister Provincialis, ac alius Religiosus fratrum de observantia a Definitoriis, Congregationibus, & capitulis præfatis per triennium, quo durante, illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametsi in illis ad quemvis gradum suarum Provinciarum exacto dicto triennio deligi, seu in locum aliorum Patrum subrogari valeant, cum mens, & intentio nostra sit providere, ne istorum Exministri Provincialis, & alterius Religiosi suffragia sint perpetua, seu semper in gubernio persistant, ac propterea volumus, quod in sequenti Capitulo præter Exministrum Provincialem immediatum præfatum ita substituantur Antiquiores, & Seniores Patres in Provinciis Fratrum de observantia, uti supra dispositum fuit, quod si in uno Triennio Pater Ordinis vocem habuerint, sequenti triennio, nisi alius Pater Ordinis, sive actualis, sive habitualis adfuerit Pater Provinciæ succedere debeat, servato semper ordine in subrogationibus hujusmodi per Nos in memorata nostra Constitutione præscripto.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, nostra præfata, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eadem nostra Constitutione concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

Confirmantur Literæ Martini V. pro Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum emanatæ, super facultate libere petendi subsidia charitativa pro Captivorum redemtione. CXXXVIII.

Prædicta Martini V. Const. hic inserta ed. est 1418. *Jun.* 29. *P.* 2. *& alia hujus Const. ed.* 1727. *Aug.* 21. *P.* 4. *confirmantur quædam decreta pro bono regimine Provinciarum Hispaniæ.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Junii 1727. Ann. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælestis Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris favore Religiosorum Ordinum quorumcumque, illorum præsertim, qui sub peculiari Gloriosissimæ Dei Genitricis Mariæ Vexillo assidue Altissimo famulantes, Christifideles in teterrima Infidelium captivitate constitutos, juxta laudabilia eorum Instituta redimere consueverunt, pie, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

A Martino V. prædicti Ordinis Fratribus facultate ubique petendi charitativa subsidia pro Redemtione Captivorum concessa fuit.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Martinus Papa V. Prædecessor Noster Magistro Generali, ac fratribus pro tempore existentibus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum indulsit, ut ipsius Ordinis Fratres, & Nuntii, qui pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad opus Redemtionis eorumdem Captivorum procurandum, & alia prædicto Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda petendi in Regnorum Aragoniæ, Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provincias, & Comitatum Provinciæ, aliasque partes mittebantur, charitativa subsidia hujusmodi absque ulla contradictione, & difficultate inibi libere petere valerent, utque locorum Diœcesani, eorumque Officiales, & Religiosi

exempti,

exempti, & non exempti in ſuis Eccleſiis, & extra eas prædictos Fratres, & Nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re moleſtare, ſeu quomodolibet impedire præſumerent, & alias prout uberius continetur in ipſius Martini Prædeceſſoris literis deſuper expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Prædicta Martini V. Conſtitutio qua d. facultas conceſſa eſt.

§. 2. Martinus Epiſcopus ſervus ſervorum Dei. *Dilectis Filiis Magiſtro Generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.* Sinceræ devotionis affectus, quem ad Nos, & ad Romanam Eccleſiam geritis non indigne meretur, ut ad illa favorabiliter intendamus, quæ vobis fore conſpicimus opportuna. Exhibita ſiquidem Nobis pro parte veſtra petitio continebat, quod licet vos de antiquo approbata, & hactenus pacifice obſervata conſuetudine in Aragonia (cujus Reges Fundatores dicti Ordinis extiterunt) necnon Franciæ, Caſtellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provinciis, & Comitatu Provinciæ, ac certis aliis partibus pro Charitativis eleemoſynarum ſubſidiis ad Redemptionis Captivorum, & alia eidem Ordini pro tempore incumbentia onera ſupportanda, petendis, Fratres, aut nuntios veſtros mittere conſueveritis & iidem Fratres, aut nuntii abſque impedimento, & contradictione quibuſcumque ad id recipi, & admitti ſoliti ſint, tamen nonnulli locorum Diœceſani, & Officiales eorum, ac Religioſi exempti, & non exempti eoſdem Fratres, & Nuncios ad petenda ſubſidia eleemoſynarum hujuſmodi in eorum Eccleſiis admittere nolunt, quinimo eos impedire ſuper his præſumunt. Quare pro parte veſtra fuit Nobis humiliter ſupplicatum, ut providere vobis ſuper hoc de opportuno remedio dignaremur. Nos igitur intendentes vos favoribus gratioſis proſequi in hac parte, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati volumus, & Apoſtolica vobis auctoritate concedimus, ut Fratres, & nuntii veſtri prædicti, cum a vobis ad id miſſi fuerint in Provinciis, & Comitatu, ac aliis partibus hujuſmodi abſque difficultate, & contradictione, quibuſcumque charitativa ſubſidia prædicta libere petere valeant, quodque Diœceſani, & Officiales, ac Religioſi prædicti in eorum Eccleſiis, & extra eas eoſdem Fratres, & nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Diſtrictius inhibentes eiſdem Diœceſanis, ac officialibus, & Religioſis, ut Fratres, aut nuncios antea dictos occaſione quacumque ſuper eis moleſtare, ſeu quomodolibet impedire præſumant, ac decernentes ex nunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ voluntatis, conceſſionis, inhibitionis, & Conſtitutionis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Florentiæ 3. Kal. Julii Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Conceſſio prædictæ facultatis.

Preces Magiſtri Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem ſicut Dilectus Filius Gabriel Barbaſtro Magiſter Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecit, tam ipſe, quam Dilecti Filii Fratres ejuſdem Ordinis, qui adeo pio, & ſalutari operi, quod cæteris corporalibus miſericordiæ operibus facile antecellit, & in quo uno fere omnia quaſi per compendium ſimul exercentur omni cura, ac ſtudio, nullique labori, & periculo parcentes aſſidue incumbunt, præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & inviolabilius ſerventur, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ad uberes Chriſtianæ charitatis, & pietatis fructus, quos Ordo præfatus in agro militantis Eccleſiæ jugiter proferre dignoſcitur, quoſque oculis Noſtris Anno Jubilæi noviſſime elapſo, quo ſcilicet trecenti ſeptuaginta ex diverſis Nationibus Fideles a miſera ſervitute per ejuſdem Ordinis Fratres recenter redempti Nobis coram exhibiti fuerunt, non ſine intimo cordis Noſtri ſolatio ſpectare datum eſt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum ſpecialemque Gabrieli Magiſtro Generali, & Fratribus prædictis gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus ipſius Gabrielis Magiſtri Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, præinſertas Martini Prædeceſſoris literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Conſtitut. Martini V.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes pariter ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, cæteroſque Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CXXXIX.

Statuuntur nonnulla de Archivis in Italia Sedium Epiſcoporum, aliorumque Religioſorum Locorum erigendis, pro cuſtodienda jurium, ſcripturarum ad ea pertinentium.

Hac de re pro Regno Siciliæ vid. Pii V. Conſt. ed. 1571. Mart. 1. P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 14. Jun. 1727. An. 4.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ab Archivorum Eccleſiaſticorum neceſſitate.

MAxima vigilantia, quam majores noſtri in rerum ſuarum monumentis ad poſterorum memoriam retinendis ſemper adhibuerunt, adeo teſtata, & paſſim Literis tradita eſt, ut noſtris verbis prædicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum Patrum ſcriptis, Sacriſque Conciliorum, & Eccleſiæ Sanctionibus legitur, quam Scrinia, Tabularia, Archiva, Conditoria, & Armaria, a temporum, atque hominum injuria ſervandis rerum geſtarum documentis, chartis, diplomatibus, Codicibus, Inſtrumentiſque, conſtructa; unde fides, & veritas

rerum ad Succeſſorum recordationem tranſmitti poſſet. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices Anteceſſores noſtri ſingularem hanc Providentiam in cuſtodiendis ejuſmodi Actis, & monumentis identidem oſtenderunt; ſed cæterarum quoque Eccleſiarum Paſtoribus tantæ rei gravitas maxime innotuit, propterea que rerum ſibi creditarum Teſtes Literas ad inſtructionem futurorum ſumma fide ſervari voluerunt, quippe qui probe noſſent quantæ inde utilitates manarent. E recentioribus Eccleſiaſticæ Diſciplinæ Reparator Inſignis, Beatus Carolus Borromæus S. R. E. Cardinalis, & Archiepiſcopus Mediolanenſis in Concilio Provinciali I. non uni ſuæ, ſed cæterorum etiam Antiſtitum Eccleſiis, Sacræ ſuæ Metropoli contributis, ſumme cavit ob illarum Jura ſarta tecta ſervanda de Archivis, & Tabulariis in ſingulis Epiſcopatibus ſpeciatim erigendis, peculiares Canones promulgari ſtatuens, quod, & nos tam gravem, & Piam Diſciplinam præ oculis habentes, olim in Concilio noſtro Provinciali I. Beneventano, Deo favente, ſtatuimus, majorum exempla ſecuti, qui in ſuis Conſtitutionibus non ſolum Romæ, ſed præcipue in univerſis Regionibus, & Civitatibus, Beati Petri Apoſtolorum Principis Temporali Imperio ſubjectis, Archivia, & Tabularia erigi juſſerunt, ne Scripturæ ad res publicas attinentes diſpergerentur.

Ex neglectis Eccleſiarum Archivis multa damna proveniunt.

§. 1. Quum vero ad aures noſtras rumor pervenerit, in multis Epiſcopatibus, & Eccleſiis rem tam providam, utilemque non ſine privato, & publico damno negligi; quod niſi opportuno remedio tollere ſatagamus, incommoda Eccleſiarum facile in immenſum creſcent; Nos ex debito Paſtoralis Officii Conſtitutionem a Pio V. Anteceſſore noſtro pro Archivis Sedium Epiſcopalium utriuſque Siciliæ olim vulgatam, & fraudes, ac ſubreptiones Scripturarum, quæ tempore Sedium Vacantium perpetrabantur, etiam reſpicientes, neceſſarium putavimus nonnullas alias Ordinationes, & ſtatuta his noſtris Apoſtolicis Literis, perpetuum robur habituris, edere tenoris ſequentis, videlicet.

Conſt. CXXI.

Statuitur primo, ut omnes præſules Italiæ Archivia intra ſex Menſes conſtruere curent.

§. 2. Ut omnes Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Prælati inferiores, Ordinarii Locorum, nullius Diœceſis, Juriſdictionem Epiſcopalem exercentes, in tota Italia, eique adjacentibus Inſulis, qui in ſuo Palatio Epiſcopali Locum tutum, nec cuivis facile ad eundem, pro ſervandis in eo Scripturis ad Dignitatem, & Juriſdictionem Epiſcopalem ſive Ordinariam, Menſam, & Forum ſuæ Curiæ pertinentibus, non habent, ſtatim de loco tantæ rei deſtinando ſerio cogitent, in quo loco tuto, congruo, non humeſcenti, unde Scripturis lapſu temporis pernicies ulla inferatur, loculi, plutei, & armaria, recipiendis Scripturis, & Codicibus apta, ſecundum inſtructionem Italicam, inferius ſubjiciendam, diſponantur, & diligenter clauſa cuſtodiantur. Quoad Archiva, & Tabularia olim erecta, iidem Prælati pro ſua vigilantia eorumdem ſtatum ſedulo recognoſcant, illorum aptæ capacitati, atque ordini, juxta ſupradictam inſtructionem, ut quoad fieri poteſt, ſtructura, & diſpoſitio omnium Archivorum ſit uniformis, intra ſex Menſes poſt harum publicationem, proviſuri.

Univerſa Capitula idem curent.

§. 3. Hic idem terminus ſex Menſium injungitur quibuſcumque Capitulis Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum, tam inſignium, quam non inſignium, ut locum opportunum, juxta modum jam indicatum diſponant in aliqua manſione cathedralis vel collegiatæ Eccleſiæ, ubi commode ſerventur, & cuſtodiantur ſcripturæ, jura, & ſtatus eorumdem capitulorum reſpicientes, Seorſum vero armarium habeatur pro ſcripturis, ad jura, & ſtatum particularem Eccleſiarum cathedralium, collegiatarum attinentibus. Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis, quæ ſunt Eccleſiarum cathedralium, & collegiatarum omnino diſtinguantur; ideoque in proſpectu, & facie ſive anteriori parte cujuſcumque archivi ſive armarii exterius ſcribatur cujuſnam ſit illud archivum, an ſcilicet Eccleſiæ, an vero capituli.

Omnes Superiores Regulares, Collegia, & Loca pia utriuſque ſexus idem curent.

§. 4. Hæc obſervanda etiam præcipimus a quocumque Abbate, Priore vel Superiore regulari cujuſcumque ordinis, etiam mendicantium, etiam Societatis Jeſu, vel cujuſcumque inſtituti, etiam ſpeciali nota digni, necnon hoſpitali Beati Joannis Hieroſolymitani, ſcilicet pro diſpoſitione, conſtructione ſeu conſtitutione Archivi in loco apto, modo, quo ſupra, intra clauſtra propriæ Domus, Monaſterii ſeu conventus: idemque omnino executioni mandandum curent Abbatiſſæ vel Prioriſſæ, & Superiores cujuſcumque Monaſterii monialium, & Sacrarum Virginum, domuumque piarum mulierum, quæ Conſervatoria appellantur, quæque per hæc ſcripta non intendimus approbare. Similiter hæc eadem conſtitutio noſtra in conſtruendis, & cuſtodiendis Archivis obſervetur ab Eccleſiis receptitiis, Collegiis, Seminariis, Convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hoſpitalibus, montibus pietatis, aliiſque locis piis cujuſcumque generis, & quocumque nomine cenſeantur, ſub adminiſtratione rectorum, miniſtrorum, & officialium temporaneorum, ſive perpetuorum exiſtentibus.

Secundo præcipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur.

§. 5. Omnes jamdicti Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Ordinarii locorum, & Superiores regularium utriuſque ſexus, ut ſupra poſtquam congeſſerint, & clauſerint vel diſpoſuerint ſcripturas in archivo extructo vel extruendo, omni diligentia, & ſolicitudine earumdem catalogum, & inventarium conficiendum, & cum brevi ſingularum ſcripturarum ſynopſi, & lemmate vel ſummario deſcribendum curent, Epiſcopi, & Ordinarii eumdem Catalogum, & inventarium a Notario ſeu Cancellario Curiæ Epiſcopalis vel ordinariæ, aut, eo impedito, ab alia perſona, per eum ſubſtituenda, confici curent coram ſe ipſis ſeu Vicario Generali, vel alia perſona ab iiſdem ſubſtituenda idemque catalogus, & inventarium ab eodem Notario ſeu Cancellario ſingulis paginis ſubſcribatur. Catalogus vero in fine totius operis a Prælato, poſtquam ipſe accurate, & ſedulo recognoverit ſingulas paginas diligenter conſcriptas, fideliterque a Notario ſeu Cancellario propriæ Curiæ, vel a perſona ei ſubſtituta, exaratas, ſubſcribatur. In Seminariis autem Epiſcopalibus Archivum, ut ſupra, erigatur, & inventarium ſcripturarum per publicum Notarium, ab Epiſcopo ſive Ordinario eligendum, qui non ſit Cancellarius Curiæ Epiſcopalis ſive ordinariæ, conficiatur coram Vicario Generali aut alia perſona Eccleſiaſtica a prædictis Ordinariis ſubſtituenda, & coram uno ex deputatis Seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum ſubſcriptione illius, qui eidem confectioni interfuerit, ut ſupra.

Catalogi Archivorum, Cathedralium, Collegiatarum, & Monaſteriorum a quibus conficiendi.

§. 6. Catalogus, & inventarium Archivi capitulorum Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum, per Archiviſtam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus cathedralis, & collegiatæ eo ordine & ſubſcriptione, quam ſupra memoravimus. Inventarium tamen, & Catalogus Archivi Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum, diſtincti ab Archivo Capituli, per hominem a proprio Epiſcopo ſive Ordinario deputatum, coram Vicario Generali vel Perſona Eccleſiaſtica, ab ipſis Ordinariis eligenda, necnon coram Canonico antiquiore Eccleſiæ Cathedralis vel Collegiatæ, appoſitis ſubſcriptionibus eorumdem,

conficiatur,

conficiatur, ut supra Inventaria, & Catalogi Scripturarum, quæ in Archivis Monasteriorum, & locorum regularium servantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per Archivistam regularem ipsius Monasterii seu Conventus, ut inferius, eligendum, & coram Abbate vel Superiore Monasterii, & antiquiore ex Monachis regularibus Monasterii vel Conventus: qui quidem Abbas vel Superior suam subscriptionem apponere debeant.

Catalogi vero Archivorum, in Monasteriis Monialium & Locorũ piorum a quibus conficiendi.

§. 7. In Monasteriis monialium, inque domibus piis, quæ conservatoria nuncupantur, inventarium, & Catalogus conficiatur, & subscribatur, ut supra, per hominem ab Episcopo sive Ordinario deputatum, coram proprii Monasterii confessario, & Abbatissa vel Prioriss, sive Superiore, & Vicaria.

In Ecclesiis conventualibus, Collegiis, Seminariis, & Hospitalibus Catalogi iidem Archivorum a quibus conficiendi.

§. 8. In Ecclesiis Conventualibus seu receptitiis, Collegiis, & Seminariis, seorsum a Seminariis Episcopalibus, ut supra, memoratis, in Conventibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis, ut supra, inventarium, & Catalogus coram primo Officiali, & Camerario cum eorum subscriptione per Archivistam, si ibi erit, alias per virum idoneum, ab administratoribus eorumdem locorum deputatum conficietur.

Præterea duo exemplaria Catalogi ejusdem conficiantur.

§. 9. Hujusmodi inventarii, & catalogi, sic, ut diximus, confecti, duo exemplaria inter se prorsus similia conficiantur, quorum unum in Archivo ipso Episcopali servetur, alterum apud Prælatum Diœcesis, ut supra, antiquiorem Canonicum Cathedralis vel Collegiatæ, Abbatem vel Superiorem Monasterii aut Conventus, Abbatissam vel Prioriss, aut Superiorem Monasterii monialium, & Conservatorii Rectorem, vel primum Officialem locorum piorum, respective, ut supra, ita tamen, ut præfuncti suo munere, successoribus illud tradant.

Archiva duabus clavibus, & seris claudantur.

§. 10. Eadem Archiva duabus clavibus, & seris inter se diversis aperiantur; quarum una, quoad Archiva Episcopalia sive Ordinariorum, a Prælato sive Ordinario servabitur; altera a Cancellario seu Notario Curiæ Episcopalis, vel Ordinariæ. Archivi autem Seminariorum Episcopalium una clavis ab Episcopo sive Ordinario, altera ab Archivi præfecto, per Episcopum sive Ordinarium eligendo, cum consilio deputatorum eorumdem Seminariorum, custodiatur. Archivi capituli Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ unam clavim ejusdem Archivi Præfectus servabit, aliam Canonicus antiquior.

Claves Archivi Beneficiatorum Cathedralium, & Collegiatarum.

§. 11. Ubi mos est, ut Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ Archivum habeant distinctum a capitulari, de more unam ejus clavim retineat Beneficiatus antiquior, alteram Beneficiatus Archivi Præfectus, sive Archivista, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero Beneficiatorum Archivum una cum capitulari conjunctum haberi consuevit, ejus claves juxta eandem consuetudinem retineantur; Sique ab uno ex Beneficiatis retineri consuevit, ita pariter observetur. Si vero Beneficiati carent Archivo separato, & distincto, neque scripturas ad sua jura pertinentes in Archivo capitulari conservant, tunc jubemus atque præcipimus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ordinariis, ut Archivum cum armariis seorsum erigendum curent, modo superius memorato, ut scripturarum conservationi prospiciatur. Quoad vero particulare Archivum ipsius Ecclesiæ Cathedralis, & Collegiatæ, una ex ejus clavibus a Canonico ejusdem Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, per Episcopum sive Ordinarium deputando, altera vero ab ipso Episcopo sive Ordinario retineatur. In Monasteriis seu Conventibus regularium una ex clavibus Archivi a Superiore Conventus, altera ab Archivista retineatur. In Monasteriis Monialium, piisque domibus, quæ Conservatoria appellantur, una ex clavibus & Abbatissam, vel Priorem aut Superiorem localem; altera per confessarium Monasterii aut Conservatorii custodiatur. In aliis locis supra memoratis unam Archivi clavim Rector, vel primus Officialis custodiat, alteram Archivista, ut inferius, eligendus.

Monasteriorum Regularium.

Monasteriorum Monialium, & piorum domuũ.

Aliorumque locorum a quibus retinendæ.

§. 12. Quotannis Mense Januarii inventario sive Catalogo Scripturarum illæ scripturæ adjungantur, quæ anno præcedenti confectæ vel alias neglectæ fuerunt.

Quotannis Catalogo Archivi adjungantur Scripturæ, anno præcedenti confectæ.

§. 13. Episcopi, & Ordinarii tempore visitationis, ex præscripto Sacrosancti Concilii Tridentini faciendæ, Archivum Episcopale sive ordinarium omnino visitent. Item visitent Archivum Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, nimirum armaria, in quibus jura Ecclesiæ Cathedralis vel collegiatæ custodiunt, & Scripturas ac jura eadem recognoscant, præsentibus duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus capituli. Archivum scripturarum, quæ statum, & jura capituli cathedralis tantum respiciunt, pariter visitent, exploraturi, utrum scripturæ sint bene dispositæ, secundum Instructionem huic nostræ Constitutioni adjungendam, idque agant una cum duobus Canonicis antiquioribus, nec tamen possit Episcopus, sive Ordinarius rimari scripturas, quæ res ejusdem Capituli respiciunt. Præterea Episcopus, sive Ordinarius Archivum Beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter visitet, diligenter observaturus, utrum hujus nostræ Constitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero Beneficiatorum Archivum cum capitulari commune est, in ejus visitatione sibi adjungat duos Beneficiatos præter duos Canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut supra dictum est, visitet.

Episcopi Archiva omnino visitent.

Visitent etiam Archiva locorum, quæ jure delegato visitant.

§. 14. Episcopi, & Ordinarii, quoad Archiva Ecclesiarum, aliorumque locorum, hoc ipsum agant ad tenorem hujus nostræ Constitutionis, quam ubique observari curent, ita tamen, ut in iis locis, in quibus visitationem jure ordinario peragere possunt, eodem jure ordinario Archiva prædicta visitent. In locis vero, in quibus iidem Episcopi, & Ordinarii jure delegato visitationem peragere possunt, hujusmodi etiam jure delegato memorata Archiva explorare, & executionem eorum, quæ hac nostra Constitutione traduntur, promovere possint, & debeant, inque relatione sua, tempore visitationis sacrorum liminum facienda, separatim referant statum Archivorum. Prælati vero *Nullius*, ad visitationem sacrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluto doceant Congregationem S. R. E. Cardinalium Interpretum Concilii Tridentini de statu Archivi, deque observatione hujus nostræ Constitutionis, & Cardinalis Præfectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Visitatores Ordinum Regularium visitent Archiva.

§. 15. Itidem Generales, Provinciales, & Visitatores cujuscumque Ordinis, & Instituti Regularis, ut supra, in suis visitationibus, quas facient in singulis Monasteriis, & Conventibus Regularium, ac Monialium sibi subjectarum, peculiariter quærant, an singula in hac nostra Constitutione comprehensa, adamussim servata fuerint, ac serventur, pœnisque in eadem contentis, inobedientes ad observantiam, etiam juris remediis compellant. Iidem Visitatores suis Superioribus in relatione visitationis statum Archivorum in dictis Monasteriis, & Conventibus visitatis, a se repertum referant; seque executioni hujus Constitutionis, sedulo invigilasse omnino doceant: pro qua executione, ubi necessitas tulerit, Superiorum auctoritatem implorare non desinant. Immo in Capitulis Provincialibus, & generalibus Superiores Conventuum, & Monasteriorum, seu Provinciarum, de observantia hujus nostræ Constitutionis, quoad Archiva

erigenda, & conservanda in suis Monasteriis, seu Conventibus, rationem hujusce rei exigant.

In Capitulis.

§. 16. In singulis Capitulis Cathedralium, seu Collegiatarum quotannis inter cæteros Officiales, Archivista ex corpore Capituli eligatur. Idem pariter de Monacho, seu Religioso in Monasteriis, seu Conventibus Regularium agatur, ubi cæteri Officiales a Conventualibus, sive a Superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi Officiales eorumdem Monasteriorum, sive Conventuum. In reliquis Locis Piis, sive Confraternitatibus, superius memoratis, ubi adest Collegium, inter cæteros Officiales, ab eo eligi solitos omnino eligatur Archivista pro fideli custodia dictorum, respective, Archivorum. Ubi vero non eliguntur Officiales ab Ordinario, vel deest Collegium, eos electurum, atque homo, Archivistæ muneris capax, tunc Rector dicti loci pii custodiat Archivum, vel aliquem virum probum, & fidelem pro ejusdem custodia deputet.

Et in Locis Archivista eligatur.

§. 17. Prælati, sive utriusque sexus Superiores suæ Ecclesiæ scripturas Archivo inferendas curent, secundum instructionem, inferius recitandam.

Prælati, & Superiores Scripturas Archivo inferendas curent.

§. 18. Ordinarii priusquam inventarium Archivi sui concinnandum curaverint, sedulo inquirant chartas scripturasque usurpatas alio distractas, atque dispersas; quod præsertim, sede vacante, contingere solet; & quæcumque necessaria remedia adhibeantur, ut eædem scripturæ Archivo restituantur, vel ubi lateant, manifestetur. Qui non sunt ordinarii, coram ordinariis auxilium judiciarium præstantibus, agant pro scripturarum recuperatione, inque Archivum suum translatione.

Ordinarii chartas inquiri curent inferendas.

§. 19. Decessurus vel ad longum tempus extra Diœcesim abiens Episcopus, Prælatus, sive Ordinarius inventarium scripturarum Archivi, suo sigillo obsignatum, teneatur omnino dare proprio Confessario, aut alicui Superiori Regulari ejusdem Civitatis cum syngrapha receptionis tradatur, juxta memoratam Pii V. Prædecessoris nostri Constitutionem. Superior autem novo electo Episcopo seu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, restituta syngrapha receptionis Superiori. Si tamen obitus jamdicti confessarii vel Superioris ante novi Episcopi, seu Ordinarii electionem, sive reditum supradictum evenerit, tunc inventarium, & syngrapha memorata confessariis eorum, respective, adhibita simili cautione, tradantur, & executioni demandetur quod ipsi, morte præventi, adimplere nequiverint.

Episcopus decessurus, vel ad longum tempus abiens cuinam inventarium Archivi tradere debeat.

§. 20. Obeunte Prælato, capitulum antequam ad Vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat, an inventarium scripturarum archivi episcopalis, quod penes se servare debebat, reperiatur, agnoscatque, an impleta fuerit prædicta nostra dispositio, qua traditio inventarii, proprio confessario facienda, decernitur, ut superiori regulari tribuatur: quod inventarium si repertum fuerit, capitulum illud superiori regulari, ab eo tute & fideliter usque ad novi Prælati electionem custodiendum, tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque constiterit, fuisse traditum modo, quo supra; tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes se suscipere, idemque archivum coram duobus testibus presbyteris non capitularibus, suis propriis sigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reserari possit. Nec capitulum vel Vicarius capitularis ejusdem archivi sigilla disrumpere, aut reserare audeant aut possint, nisi prius iidem duo canonici antiquiores, fractis sigillis & aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, scripturas ipsas contulerint cum inventario authentico, quod juxta nostram hanc dispositionem in eodem archivo servandum est. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, jamdicti duo canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium scripturarum archivi, ut supra, conficere, quorum unum in archivo servetur, alterum Superiori regulari, ut supra, tradatur: alias si hujus nostræ Constitutionis & dispositionis transgressores extiterint, & archivum reserare præsumserint, præter pœnas generales, inferius imponendas, tam capitulum, quam Vicarius capitularis obstricti sint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit, parti & Fisco ob scripturas, ex archivo subreptas; necnon aliis pœnis, arbitrio successoris Episcopi seu ordinarii subjaceant.

Obeunte Prælato quid agendum de inventario Archivi.

§. 21. Post obitum Episcopi, claves archivi apud duos Canonicos, a capitulo deputandos, remaneant, nec Commissario Apostolico, sede vacante, ullo pacto tradantur: sed tantum permittatur, ut ille una cum canonicis deputatis, in archivo scripturam aliquam, suæ commissioni necessariam, scrutari possit: inde tamen nullam transferat; cum novus Episcopus a capitulo scripturarum ex archivo episcopali translatarum, omniumque ad ecclesiam, seu mensam episcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino sess. XXIV. cap. XVI. de Reformatione.

Mortuo Episcopo quid de Archivi clavibus agendum.

§. 22. Ex archivis non liceat efferre scripturas sine Prælati vel Superioris facultate illas exscribendi, easdemque post triduum in suum locum restituendi, ubi syngrapha receptionis, triduano tempore limitata, reponatur. Hanc syngraphan scripturas recipiens, sua manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivo, subscribat; ordinariis tamen locorum reservata facultate prorogationis temporis, quæ moderate concedatur.

De Scripturis ex Archivo extrahendis.

§. 23. Ad processus quacumque occasione postulante facile inveniendos, volumus, ut Notarii, Tabelliones, & Actuarii unius mensis spatio ab expeditione causarum, Archivistæ eosdem processus quoscumque, criminales, civiles, & quamcumque rem continentes, Ecclesiasticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in Archivo reponendos atque servandos: quos pariter inventario scripturarum singulatim recensebit sub pœna transgressoribus privationis officii, & futuræ ad id obeundum inhabilitatis, præter alias pœnas, in hac Constitutione sancitas. Ubi Archivistas, & Scripturarum custodes mutari contigerit, hi successoribus suis omnes scripturas, per publicum documentum inde confectum, exhibeant; alias hi æque ac successores de scripturis deficientibus rationem reddant.

Processus tradendi Archivistæ, qui Successoribus suis Scripturas exhibeat.

§. 24. Denique, ut prospiciatur conservationi scripturarum, ad Ecclesiam, Parochias, capellanias, Altaria, loca pia, & causas quoque pias pertinentium, quæ per collationem vel nominationem seu præsentationem Canonicam, vel quocumque alio modo reguntur, & administrantur virum Ecclesiasticum vel Secularem, non vero per Collegium, & propterea difficilius est Archivium, secundum jamdictam Instructionem formatum constituere, volumus, ut Ordinarii in suis visitationibus pro suo arbitrio, & prudentia eidem scripturarum conservationi provideant, erectionem Archivii fieri mandantes, regulasque præscribentes, quas rei aptiores fore cognoverint, subjectæ Instructioni se conformare pro opportunitate curantes.

Ordinarii provideant conservationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum.

§. 25. Omnium, & singulorum hactenus expositorum executionem sub præcepto Sanctæ Obedientiæ quibuscumque, ut supra, personis, respective, injungimus, ab iisque servari volumus, & mandamus; immo rursus Patriarchis, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episco-

Prædictorum omnium executio sub certis pœnis demandatur.

po, aliisque ordinariis, habentibus usum Pontificalium, sub pœna suspensionis ab eorum usu, arbitrio Summi Pontificis; Capitulis autem Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum sub pœna interdicti; reliquis Ecclesiasticis sæcularibus in sacris constitutionibus sub pœna suspensionis a divinis: Regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio, & privationis vocis activæ & passivæ; secularibus sub pœna excommunicationis majoris; quarum censurarum, & pœnarum absolutio, & relaxatio reservetur Romano Pontifici.

Prælati curent hæc observari.

§. 26. Curent propterea universi Prælati supradicti, & Superiores Regulares omni diligentia quælibet hac nostra Constitutione contenta, undequaque observari, ad avertendum præjudicium grave, quod imminere posset Ecclesiis ex occultatione jurium, pro quorum custodia, & conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suæ dignitatis, & muneris: proindeque inobedientes, nedum juris remediis ad observantiam eorum, quæ hac Constitutione vulgantur, cogere possint, sed debitis pœnis in eos, qui muneri suo deerint, animadvertere non omittant.

Hæ literæ perpetuo validæ sint.

§. 27. Decernimus autem, easdem præsentes de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus vel controversiam vocari nunquam posse; sed illas semper perpetuo validas, & efficaces fore, suosque plenarios effectus sortiri: atque ita per quoscumque judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Clericos, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, quavis aliter judicandi vel interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 28. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis de non tollendo jure quæsito, & quorumvis Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a Nobis, & Prædecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis, quomodolibet concessis, ac in futurum concedendis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium exemplaribus manu, & sigillo cujusvis publici Notarii, vel alterius personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc Constitu. infringere audeat.

§. 29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ institutionis, voluntatis, mandati, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo XVIII. Kal. Julias, Pontificatus Nostri Anno IV.

Statuuntur nonnulla, ac quædam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionen. Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ; necnon Indulgentiæ quædam conceduntur. CXL.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 28 P. 2. prædicta Congregatio Avenionensis unita fuit Congregationi Neapolitanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Jun. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CRedita Nobis Cœlitus dispensationis ratio exigit, ut paternam Christifidelium quorumlibet præsertim Christianæ pietatis, & charitatis operibus ad procurandam suam, & proximi salutem assidue incumbentium curam gerentes, illorum statui, & felici regimini quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Alias ab hoc Pontifice prædictæ Congregationi unita fuit altera Congregatio Regni Neapolis.

§. 1. Alias siquidem Nos Congregationem Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistebat alteri eorundem Clericorum Secularium Congregationi in Civitate nostra Avenionen. institutæ perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret congregatio Avenionen. nuncupanda in diversas Provincias distincta pro cujus salubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia, & gratias tum Spirituales, tum temporales concessimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis die 28. Septembris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus plenius continetur.

Indulgentur prædictæ facultates nonnullæ.

§. 2. Nunc autem Nos eamdem Congregationem sic unitam, quo firmius subsistat, ac majora in dies suscipiat incrementa, novis, & ampliorib. favoribus, & gratiis prosequi, ejusque bono regimini, & tranquillitati prospicere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie benigne indulgemus, ut Præsides capitulorum Generalis, & Provincialium ejusdem Congregationis illorum vocales ab Ecclesiasticis censuris occultis ad ipsorum Capitulorum validitatem, & in foro conscientiæ dumtaxat absolvere, ac tam Capitulum Generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, servata tamen inter Provincias æqualitate, quam Præpositi Provinciales de suorum consiliariorum consensu, ac annuente Deffinitorio Rectores Domorum, seu Collegiorum dictæ Congregationis, ubi ejusmodi Domum, seu Collegiorum necessitas, vel utilitas exegerit, de unius Domus, seu Collegii regimine ad alterius Domus, sive Collegii ejusdem Provinciæ Gubernium ad tempus, quo dicti Rectores in eorum muneribus durare solent, pariter duraturum transferre, attenta vero redditurum Provinciæ Romanæ dictæ Congregationis præsertim in præfato Regno Neapolis, tenuitate, quæ tempore unionis ejusmodi non satis innotuerat, & ad parcendum ingentibus sumptibus, quos vix ad præsens sufferre posset, ut vocales ejusdem Provinciæ Procuratores, qui eorum nomine, ac pro eis Capitulis generalibus, & Provinciali interveniant, deputare, ita tamen, ut nemo quovis titulo, vel prætextu plusquam duo suffragia in eisdem Capitulis habere, & ferre possit, & si quis a duobus, vel pluribus vocalibus in Procuratorem deputari contigerit, pro eo ex Constituentibus, qui majori dignitate præcellet, & si

dignitate pares fuerint, pro antiquiore, ratione professionis in dicta Congregatione emissæ, Suffragium ferat, & alii Constituentes jure suffragandi ea vice privati remaneant, utque Præpositus Generalis ejusdem Congregationis, & quisque Provincialis de suorum consiliariorum, atque Rector de Propositi Provincialis, ejusque Consilii consensu adversus sibi subditos inobedientes, aut contumaces, seu discolos ad pœnam suspensionis a Divinis procedere, ac resipiscentes ab illa absolvere libere, & valide possint respective, & valeant.

Declarantur Constitutiones quædam Alexan. VII. & Clem. X. & eis inhærendo statuuntur nonnulla.

§. 3. Porro cum sæ. re. Alexander PP. VII. Prædecessor noster per quasdam suas in pari forma Brevis literas die 26. Septembris 1659. editas, inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, si idonei judicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiæ, paupertatis, & castitatis, necnon votum, seu Juramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum, seu relaxandum a quocumque alio, nisi a solo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel deffinitorio memoratæ Congregationis, ita quod ipsum Capitulum Generale, vel Definitorium minime dispensaret, sive relaxaret hujusmodi votum, seu Juramentum alicui ex promotis ad Sacros Ordines, nisi sibi prius constitisset, etiam ex literis testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari posset, & si aliquis dictis votis, & Juramento, ut præfertur, emissis, sine dispensatione, & relaxatione prævia recessisset ab eadem Congregatione, eo ipso remaneret suspensus, donec hujusmodi dispensationem, & relaxationem obtinuisset, licetque subinde piæ me. Clemens PP. X. Prædecessor etiam noster per suas literas itidem in forma Brevis die VI. Junii 1676. emanatas, illas Alexandri Prædecessoris interpretando declaraverit Capitulum generale, seu Definitorium dictæ Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsa Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem, judicio ejusdem Capituli Generalis, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent, seu nolint; Unde satis apparet eumdem Clementem Prædecessorem dictæ Congregationi modum, & viam patefacere voluisse, quibus sine ullo ejus incommodo, dyscolis, & incorrigibilibus exonerari, ac repurgari posset, nihilominus aliquibus non satis inde certum, exploratumque videatur, capitulo generali, seu Definitorio hujusmodi factam fuisse potestatem eos delinquentes in pœnam suorum notabilium demeritorum, seu incorrigibilitatis ex ipsa congregatione dimittendi, qui ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines ad titulum præscriptæ Congregationis promoti fuerint, si aliunde non habeant, unde commode vivere possint; Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dicta Congregatione quantum cum Domino possumus, avertere, & submovere cupientes. Capitulum Generale seu Definitorium prædictum non posse quidem dimittere ejusdem Congregationis Clericos ad Ordines prædictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos, aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi priùs constiterit ex literis testimonialibus Ordinarii loci, in cujus Diœcesi degunt, ipsi aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant, posse vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem judicio ejusdem Capituli, seu Difinitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant, sive nolint, quamvis non constet, eos aliunde habere, unde commode sustententur, cum hoc tamen, ut ita dimissi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant, donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, statuimus, & declaramus.

Concessio Indulgentiarum.

§. 4. Insuper ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem Cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti præter, & ultra Indulgentias, & peccatorum remissiones, quæ aliquam ex Ecclesiis dictæ Congregationis erectis, & in posterum erigendis diebus festis Annunciationis B. M. Virginis, ac ejusdem Ecclesiæ Sancti Titularis, sive Patroni visitantibus auctoritate Apostolica concessæ reperiuntur, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quarta Dominica cujuslibet mensis aliquam ex Ecclesiis hujusmodi devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum, preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christifidelium lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus; In cæteris vero anni mensibus, nec non Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, & Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus præmissa peragen., septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Provinciarum, Domorum seu Collegiorum hujusmodi; etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud &c.

Confirmantur Privilegia Ordinis Carthusianorum. CXLI.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 26. P. 2. concessum fuit Generali dicti Ordinis posse e majori Carthusia egredi pro Monasteriorum visitatione.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 18. Junii 1727. An. 4.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus officio, paternam Regularium Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplici virtutum laude fulgentium curam gerentes, ea, quæ ex circumspecta Sedis Apostolicæ providentia, ad eorum favorem, & commodum processerunt, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

Preces totius Ordinis prædicti.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filii Antonius de Mongefond Prior Carthusiæ Majoris Gratianopolitan. Diœcesis totius Ordinis Carthusien. Minister Generalis, ac Vincentius Dinelli Prior Domus Carthusiæ Beatæ Mariæ Angelorum nuncupat. de Urbe, & ejusdem Ordinis Procurator Generalis nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Superioribus, Monachis, personis, ac bonis, & locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratias, & Indulta per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, confirmata, & innovata respective fuerint, licetque illa in viridi sint observantia, quia tamen majorem obtinent roboris firmitatem, quæ sæpius Apostolica auctoritate muniuntur, ipsi Antonius Minister, ac Vincentius Procurator Generales illa omnia per Nos quoque approbari, & confirmari, ac alias in præmissis opportune provideri summopere desiderent.

§. 2. Nos, qui Ordinem præfatum, utpote fecundam arborem in agro Militantis Ecclesiæ dextera Domini plantatam, ac uberes Justitiæ fructus jugiter proferentem propensiori semper prosecuti sumus ac prosequimur charitatis affectu, eisdem Antonio Ministro, & Vincentio Procuratori Generalibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, exemptiones, Immunitates, libertates, facultates, Jurisdictiones, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, dispensationes, Indulgentias, peccatorum remissiones, gratias, cæteraque Indulta spiritualia, & temporalia prædicto Ordini Carthusiensi, illiusque tam Virorum, quam Mulierum Monasteriis, Ecclesiis, domibus, & locis, necnon Ministro Generali, Prioribus, Priorissis, aliisque superioribus, Religiosis, Monachis, Monialibus, Conversis, Donatis, Novitiis, Inservientibus, Familiaribus, Ministris, Colonis, Agricolis, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, illorumque bonis, & rebus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam sive conjunctim, sive divisim tam in genere, quam in specie, etiam per viam communicationis, declarationis, & extensionis, aut alias quomodolibet quandocumque, & qualitercumque, etiam per solam signaturam, aut vivæ vocis oraculo concessa, & attributa, ac confirmata, & approbata, expeditasque desuper literas Apostolicas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium, in iis omnibus, quæ Decretis Concilii Tridentini non adversantur perpetuo pariter approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum, etiam de Jure, aut alias quomodolibet requisitarum forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis quoquo modo intervenerint, supplemus.

Confirmatio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpredi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur nonnullis exequutio hujus Constitutionis.

§. 4. Quo circa dilecto filio nostro Annibali tituli Sancti Clementis ipsius S. R. E. Presbytero Cardinali Albano nuncupato moderno, & pro tempore existenti ejusdem Ordinis Carthusien. apud Nos, & Sedem præfatam Protectori, seu Viceprotectori, Curiæque Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori harum serie committimus, & mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Ministri Generalis, Priorum, Priorissarum, Superiorum, Religiosorum, Monachorum, Monialium, aliorumque prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum, aut quoscumque alios desuper contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habeu. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac fel. re. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, etiam præfatis locorum Ordinariis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis

gulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & inserirentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXLII. Confirmatur Decretum Ministri Generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis in Regno Galliarum.

De facultate canendi horas Canonicas pro Fratribus Eremitis S. Augustini Provinciæ Franciæ vid. Clem. XI. Const. ed. 1711. Jan. 29. P. 1., & pro aliis Provinciis vid. hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilectorum filiorum Ministrorum Provincialium, aliorumque Superiorum Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum consisten. Nobis expositum fuit, quod dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupati menti, & intentioni nostræ ei vivæ vocis oraculo expressæ inhærens die 20. Martii proxime præteriti Ministris provincialibus dictarum Provinciarum præcepit, ut in eisdem Provinciis exercitium, ac peritiam Cantus firmi Ecclesiastici, quem *Gregorianum* vulgo appellant a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad usum S. R. E. ordinati promovere curarent, ac tenerentur, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis Decreto desuper edito, tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict. Magistri Generalis Ordinis.

§. 1. Quoniam literis nostris nuper expeditis pro tota hac nostra familia Cismontana de mente, & oraculo Sanctissimi D. N. Benedicti Papæ XIII. executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus, & singulis Conventibus cujuscumque Instituti, tam Observantium, quam Reformatorum, & Excalceatorum sub cura nostra officium Diurnum celebretur, celebrarique debeat cantu firmo Ecclesiastico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime solemnibus, & festivis juxta antiquam, & laudabilem consuetudinem Majorum nostrorum, hujusmodi piissimæ menti, & oraculo Sanctissimi inhærentes, nedum precibus humilibus pro parte Provinciarum hujusmodi Ordinis de Pœnitentia in Gallia Nobis expositis annuere, verum etiam præcipere decrevimus, sicut harum tenore præcipimus, quatenus Ministri Provinciales dictarum Provinciarum promovere curent, ac teneantur, mediantibus Religiosis peritis, & expertis in Juvenibus exercitium, & notitiam ejusmodi Cantus firmi, seu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad usum S. R. E. ordinati, & a Majoribus nostris in toto Ordine introducti, & practicati juxta mentem Seraphici Patris nostri S. Francisci, quam in Regula verbis præceptivis Clericis expressit, & intimavit. Datum Romæ in hoc nostro Aracælitano Conventu die 20. Martii 1727. -- Fr. Matthæus a Pareta Minister Generalis. Loco † Sigilli.

Preces Minorum Tertii Ordinis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicti Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prænsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLIII. Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super observatione resolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præsentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

Alia hujus Const. ed. 1727. P. 4. statutum fuit ut Privilegia Præsentatorum &c. in Provincia Portugalliæ juxta Ordinis Instituta deinceps concederentur.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum

S. Augu-

S. Augustini, quod cum Fratres ejusdem Provinciæ a Definitorio Generali dicti Ordinis in Civitate Perusin. die 3. Novembris anni proxime præteriti congregato Præsentaturas de gratia in Provincia præfata annullari, illas vero de pulpito, seu pro Concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragonia, ac totidem pro Cathalonia, ac duas pro Insulis Balearibus augeri petiissent, & ab eodem Definitorio decreta, & Constitutiones ipsius Ordinis part. 3. Cap. 25. in notis servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis Ordinis præfati ita servari mandaverit, & alias prout plenius continetur in Decreto ab eodem Fulgentio Priore Generali desuper edito tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum prædict. Prioris Generalis Ordinis.

§. 2. Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis Sacræ Theologiæ Magister totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris nostri Augustini Prior Generalis. -- In Definitorio Generali Perusiæ congregato die 3. Novembris anni currentis 1726. inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit a Patribus Provinciæ Aragoniæ expostulantibus praxim Constitutionum Ordinis; qua parte decernunt Præsentaturam omnem ex Gratia annullari oportere, petieruntque iidem, Præsentaturas pro Concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas: ea lege, ut sint quatuor pro Aragonia, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cathalonia, & pro Insulis Balearibus duæ. Et sancitum fuit, Decreta, & Constitutiones Ordinis (3. part. cap. 25. in notis) omnino servari oportere: Nosque propterea ita servari volumus, atque mandamus. Datum in Conventu nostro Sancti Patris Augustini, Perusiæ 5. Novembris 1726. -- Fr. Fulgentius Bellelli Generalis Magister -- Fr. Angelus Guillelmus Artegiani Roccgensis Ordinis Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Preces Prioris Provincialis Aragoniæ.

§. 3. Ipse Thomas Prior Provincialis Decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac insuper, ne divinus in d. Provincia cultus diminuatur, illiusque Conventus Fratrum exemptorum multitudine graventur, quod deinceps nullus ejusdem Provinciæ Professor titulo, & exemptione Exprioris Provincialis frui possit, qui Prior Provincialis Provinciæ prædictæ revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione ejusmodi exemptionum multa Provinciæ, & Conventibus præfatis detrimenta antehac exoriri consueverint; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur dictum Thomam Priorem Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum a memorato Fulgentio Priore Generali, sicut præmittitur, editum, cum omnibus, & singulis in eo contentis Auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus. Præterea, quod nemo ex Professoribus supradictæ Provinciæ deinceps titulo, & exemptione Exprioris Provincialis ejusdem Provinciæ frui, gaudere, aut potiri possit, qui Prior Provincialis actualis non fuerit, auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Clausulæ.

CXLIV.

Confirmatur Constitutio Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini in processionibus, & aliis actibus publicis, & privatis.

Laudata Constit. Pii V. hic inserta, edita fuit 1570. *Decem.* 23. *P.* 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Junii 1727. Ann. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes, ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum providentia ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur libenter constabilimus.

Canonicis præfatis præcedentia statim post Clerum Sæcularem a Pio V. concessa fuit.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius PP. V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis statim Clerum Secularem non exemtum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Constitutio præd. Pii V.

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum aciei comparetur, illius autem Gubernium Rom. Pontif. Beati Petri vero successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si illæ curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet, quod suum est, benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis

sublatis

sublatis obstaculis quilibet pacis amænitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus dilecti filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolicis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum Reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas tam Sæculares, quam Regulares in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a capite separare, sed tamen eis locum debitum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint consulere volentes, ac omnium, & singularum litium quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquo modo possint status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinceps processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum Secularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate sequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus; ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exemti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, aut quando hoc ipsius Ordinarii Mandato continget, ipsi canonici similiter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum Clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria deferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Provinciali, Archiepiscopali, aut alia dignitate præfulgeant sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel interpretari audeant.

Concessio supradictæ præcedentiæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes, vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, causamque, vel causas quare præmissa a nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos erigenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Vice-Protectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis vi præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Clausulæ ampliſſimæ.

§. 4. Non obstan. felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad Judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, ordinationis, inhibitionis, Decreti, mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno

Incarna-

Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, Decimo Kal. Jan. Pontificatus noſtri anno Quinto.

Preces eorundem Canonicorum pro confirmatione.

§. 5. Cum autem ſicut dilectus filius Alexander Maximilianus Koboſch Canonicus Regularis expreſſe profeſſus, ac Præpoſitus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olomucen. ejuſdem Congregationis Lateranen. nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædeceſſoris literæ in plena ac viridi obſervantia reperiantur, nihilominus nonnulli Canonici Regulares Ordinis Præmonſtraten. in eadem Civitate, vel Diœceſi Olomucen. conſiſtentes ſub obtentu, quod prædictæ literæ ſubinde auctoritate Apoſtolica confirmatæ non fuerint, ipſi Alexandro Maximiliano præcedentiam in proceſſionibus, & aliis actibus de facto præripere, ac diſputare nitantur; Dictus vero Alexander Maximilianus, eaſdem literas, quo firmius ſubſiſtant, ac remoto quocumque prætextu hujuſmodi, ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſideret.

§. 6. Nos ſpecialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Pii Prædeceſſoris literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Conſtitutionis Pii V.

§. 7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Pii Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Junii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

CXLV. Conceditur Fratribus Carmelitis Vicariæ Maranionis in Braſilia, a Generali Ordinis ad Magiſterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali ſuſcipere poſſint.

Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit Provinciali Provinciæ Aragoniæ Conſt. ed. 1725. Aug. 30. P. 2.

Dat. 25. Junii 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenſentur haud diſſimilia quibusdam aliis ejuſdem Ordinis Provinciis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius Provincialis aliique Fratres Vicariæ Maranionis in Braſilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias poſtquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 27. Auguſti 1624. expeditas literas conceſſerat quondam Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali ac profeſſoribus Provinciarum Hiſpaniæ, & Luſitaniæ ejuſdem Ordinis, ut ii, qui abſolutis lecturis, & exercitationibus literariis per regularia ordinis hujuſmodi Inſtituta requiſitis, ac ſervatis, alias ſervandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magiſtri juxta ejus facultates inſtituti, & creati fuiſſent, lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Tereſiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præſcriptam ſuſcipere poſſent, nec pro ea ſuſcipienda aliquam approbatam ſtudii Generalis Univerſitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius PP. VIII. etiam Prædeceſſor Noſter indulſit, quod omnes, & ſinguli dictæ Provinciæ Luſitaniæ profeſſores quos pro tempore exiſtens Prior Generalis Ordinis hujuſmodi in eadem Sacra Theologia Magiſtros inſtituiſſet, & creaſſet, præfatam Lauream Doctoratus, prævio rigoroſo examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Luſitaniæ, & quatuor in ipſa Sacra Theologia Magiſtris, ſive coram Rectore Collegii Colimbrin. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magiſtris ſumere valerent, ac ſubinde ſimile quoque Indultum Fratribus Provinciarum Bahien. & Fluminis Januarii itidem in Braſilia dicti Ordinis conceſſit, & alias prout in binis ipſius Innocentii deſuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac ſupradictis Urbani Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis haberi volumus uberius continetur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis, & Preces Fratrum prædict. Vicariæ.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, primum ex memoratis Indultis favore Profeſſorum Provinciæ Luſitaniæ emanaverit, eo, quod enarrata conceſſio a memorato Urbano VIII. Prædeceſſore eis facta fuiſſet tempore, quo Rex Hiſpaniarum etiam Luſitaniam poſſidebat, ſicque Religioſis tum Hiſpanis, tum Luſitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro aſſequenda Laurea Doctorali præfata facile adire licebat; At ſeparatis poſtmodum dominiis, idem Indultum ſine ullo effectu, ac utilitate remanſerat reſpectu Luſitanorum, quibus propter immutatum rerum ſtatum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permiſſum fuit; Et alterum indultum hujuſmodi profeſſoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa diſtantiam conceſſum fuerit; dicta vero Vicaria Maranionis, utpote in remotiſſima parte vaſtæ Regionis ipſius Braſiliæ ſita, longius, quam prædictæ Provinciæ Bahien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa diſtet, nec regiæ Naves, quibus ejuſdem Vicariæ Religioſi in Luſitaniam transfretare valeat, eo unquam appellant; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conceſſio prælaudati Indulti.

§. 3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod omnes, & ſinguli fratres expreſſe profeſſi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus Filius Modernus, ſeu pro tempore exiſtens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magiſtros, ſervatis pariter ſervandis, inſtituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, præviis rigoroſo examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra

Theologia Magistris, sive Regentibus, ac illorum approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Vicario Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

Clausulæ. §. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Vicariæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXLVI. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Augustini super Constitutione numeri triginta sex Magistrorum in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

De confirmatione similis Decreti pro Provincia Betica ejusdem Ordinis vid. hujus Const. ed. 1727. Jun. 2. P. 3.

Dat. 27. Junii 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio. §. 1. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod perlectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusin. celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis ad ipsum Capitulum Generale datis literis, quibus inter alia Fratres dicti Ordinis inibi congregatos diserte monuimus, quatenus in eam curam magnopere incumberent, ne Provinciæ ejusdem Ordinis Magistrorum multitudine gravarentur, & quoniam Provinciam Aragoniæ hoc præ cæteris incommodo laborare inaudiveramus, mandavimus, ut in dicta Provincia Aragoniæ triginta sex Magistrorum numerus, quem nemini præterire, & excedere liceret imposterum constitueretur, Fratres prædicti eo, quo par est, obsequio monitionibus, & mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, & alias prout in Decreto in eodem Capitulo, seu eorum definitorio Generali desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Prioris Provincialis d. Provinciæ. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Thomas præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon quædam Dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione facile suboriri possent, a Nobis declarari, ac submoveri summopere desideret. Nos ipsius Thomæ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutionem, ac præfixionem numeri triginta sex Magistrorum in supradicta Provincia Aragoniæ, sicut præmittitur factam, ac editum desuper in dicto Capitulo, seu Diffinitorio Generali decretum præfatum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus. Confirmatio præd. Decr.

Ordinationes hac super re nonnullæ. §. 3. Porro in ejusmodi triginta sex Magisterii antiquum numerum duodenarium eorumdem Magisteriorum dudum a fel. rec. Clemente VIII. & Urbano etiam VIII. Romanis Pontificibus Predecessoribus nostris Provinciæ præfatæ concessum comprehendi, & includi, ac comprehensum, & inclusum esse, & fore, nec imposterum Magisteria supranumeraria in dicta Provincia concedi posse auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus. Volentes insuper, ut in distributione duodecim Magisteriorum prædictorum forma per prædicti Urbani Prædecessoris literas præscripta, ac in eadem Provincia diu laudabiliter observata deinceps quoque omnino servetur, atque quoties unum ex Magistris de dicto numero duodenario deesse contigerit, statim alter Frater expresse professus dictæ Provinciæ juxta ejus inconcussam praxim in illius locum eligatur, & subrogetur; deficientibus vero Magistris supranumerariis nullus substituatur, donec omnia magisteria præfata ad præfinitum numerum triginta sex redacta fuerint: in collatione autem Magisteriorum, ut præfertur, auctorum omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in creatione Magistrorum antiqui numeri duodenarii præscripta reperiuntur, prout etiam methodus, ac ordo, quos idem Urbanus Prædecessor in eorum distributione statuit, servari quoque debeant, ita nimirum, quod ex magisteriis sic auctis septem in Regno Aragoniæ, ac totidem in Regno Valentiæ, necnon alia septem in Catalonia, & reliqua tria in Insulis Balearibus distribuantur, quo omnes Fratres dictæ Provinciæ, ejusmodi gradum aliquando assequendi spe ducti, ad literarum studia, aliaque per Constitutiones dicti Ordinis ad id designata exercitia ac munera obeunda, & capessenda alacrius excitentur.

Clausulæ. §. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ,

& Ordinis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLVII. Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate Camerinensi.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 20. P. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenatensi.

Dat. 1. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum DEI.

Venerab. Fratri Episcopo Camerinensi, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procœmium. Liberalium Disciplinarum studia, unde in rei Sacræ, & civilis rectam, absolutamque administrationem ingentia bona proveniunt, ubi præsertim in generalibus Universitatibus, & Gymnasii Christiani adolescentes, optimis artibus, sanisque doctrinis imbuantur, per nos totius Ecclesiæ Regimini a Deo præpositos, promoveri maxime decet, præcipue in Civitatibus Beati Petri Apostolorum Principis imperio subjectis, ut inde ad summam Dei gloriam, Sanctæque Apostolicæ Sedis dignitatem Populorum nostrorum spiritualis, & temporalis felicitas, benedicente Domino augeatur.

Preces Communitatis prædictæ Civitatis pro Universitatis præfatæ erectione. §. 1. Itaque nobis dilecti filii Communitas, atque homines Civitatis nostræ Camerinensis nuper exponendum curarunt, se jamdudum in votis habuisse, ut sui liberi, & Cives in Divinis rebus, & moribus Christianis reipublicæ gerendæ maxime necessariis per optimos magistros imbuerentur; propterea quæ præter Grammaticæ artis humaniorum literarum, & eloquentiæ Præceptores se multis abhinc annis publicum, etiam Philosophiæ professorem suis impensis instituisse. Cum autem idem honestum desiderium in eis magis augeretur, se in generali consilio, quod anno elapso congregatum fuit, decrevisse Professorum numerum adhuc augere, duosque alios instituere, unum scilicet, qui Sacr. Theologiam prælegeret, alium vero, qui Jus Pontificium, & civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem Consilio Generali Civitatis Camerinensis, cum conditionibus, & annuo honorario, suo tempore stabiliendis, ut his dispositis, & introductis, Universitas Studii Generalis cum infrascriptis privilegiis, & Indultis auctoritate nostra in eadem Civitate erigeretur.

Nonnullæ aliæ ejusdem Petitiones ad hujusmodi erectionem perficiendam. §. 2. Interim eadem Communitas suam petitionem, & enixas preces Nobis exhibens rogavit, ut ex benignitate Apostolica concedere dignaremur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti possent scutis centum, & viginti annuis monetæ Romanæ, quæ a Camera nostra Apostolica proque illa a Thesaurario Civitatis Camerinensis quotannis solvuntur pro salario Capitanei, seu Judicis exteri appellationum ab eodem Consilio generali eligendo, quorum scutorum centum & viginti portio una applicari possit salario eorumdem Professorum Sacræ Theologiæ, & utriusque Juris, reliqua autem salario memorati Judicis, & solutioni onerum, quæ ipse subire debeat. Præterea eadem Communitas Camerinensis sibi a nobis concedi pariter flagitavit, ut in posterum officium, & munus proxime memorati Judicis appellationum exerceatur ab uno ex suis Civibus Jurisconsultis per Consilium Generale quotannis eligendo cum assignatione æqui salarii, & legibus, & conditionibus ab ipso Generali Consilio statuendis. Non obstantibus quibuscumque dispositionibus Statuti municipalis, & Consuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero summa jam exposita non sufficit pro annuo salario utriusque Professoris, Sacræ Theologiæ, & Juris Canonici, ac Civilis, idem Consilium Generale decrevit, a nobis humiliter postulare, ut quotannis sibi liceret, fructus locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sex centesimorum, cum obolis octo, & sexaginta piæ abundantiæ operi nuncupato ejusdem Civitatis olim assignatis, sumere, quod pium opus de suo instituit bon. mem. Bernardus Bonjoannes Camerinensis Episcopus eidem Civitati perpetuo largitus quingentas tritici sarcinas, rubia, hoc est mensuras trecenta, & septuaginta quinque constituentes, cujus pii operis administratio per quædam capitula a piæ me. Antecessore nostro Paulo PP. V. Apostolicis literis confirmata jam fuit, civibusque, ac Generali Consilio Camerinensi tradita, ita ut per tres Cives quotannis eligendos, & præsidente Episcopo, eadem administratio perageret. Deinde sub re. me. Antecessore quoque nostro Clemente PP. X. cum Frumenti quantitas ejusdem pii operis superabundaret, portio Rubiorum mille vendita fuit pretio scutorum quatuor millium sexcentorum viginti quinque, atque unius oboli monetæ Romanæ. Inde percepto cumque facultatibus rei necessariis impenso in emptione memoratorum locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sexcentesimorum cum obolis octo, & sexaginta. Cum autem totus assis pii operis abundantiæ ad Rubia mille septingenta quinque jam ascendere comperiatur, inde quinque millium scutorum valoris locorum Montium summa consurgit, cumque scuta quingenta quinque cum obolis octoginta quinque a Depositario ejusdem pii operis abundantiæ retineantur, hanc postremam summam iidem Camerinenses in alia loca Montium per se investiri petierunt; quandoquidem ea, quæ supereſt frumenti quantitas, Civium indigentiam abunde explere potest, nec alias ipsa Civitas, quæ etiam in districtu Populorum frequentia destituitur tritici inopiam pati potest ob Annonæ copiam, quæ ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentiis commode, & tenui cum dispendio, consulere valent: licet vero in præmissis Capitulis a Paulo PP. V. approbatis, caveatur, ne idem triticum in alios usus, etiam piorum operum a Camerinensibus convertatur, nihilominus, ubi superabundaverit, in alios pios usus impendi permittitur, ita ut eodem pio opere adimpleto, si magna vis frumenti supersit, tunc salva semper, & illæsa remanente frumenti quantitate eidem pio operi necessaria de reliquo Mons frumentarius pro mutando erigi possit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, Pupillis, Orphanis, Puellis, & Viduis, ut in iisdem Capitulis latius continetur. Hinc pro duorum Professorum congruis stipendiis, aliorumque onerum levamine, iidem Camerinenses prædicta scuta centum viginti, & loca Montium memorata Universitati studii Generalis erigenda per Nos concedi, assignari, & applicari postulaverunt. Quo se, sicut Camerinensium petitio subjungebat in eodem Generali con-

filio ob præmissa, & infrascripta a Nobis, & Apostolica Sede benigne impetranda, demissas preces exhibere statuerunt Nobis pro parte communitatis, atque hominum prædictorum humillime supplicantes, ut eorum commodo, utilitati, ac decori prospicientes, eis in prædictis de benignitate Apostolica providere dignaremur.

§. 3. Nos igitur Camerinum præcipuam Umbriæ Civitatem, quæ alias fuit caput Marchiæ, inde dictæ, & Sedes Legati Apostolici, quæque Episcopatu in Provincia Romana constituto, ideoque huic S. Sedi immediate subjecto, ejusdemque communitatem, atque homines speciali favore, & gratia prosequi volentes, illosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon pii operis hujusmodi fundationis, & capitulorum per dictum Paulum PP. V. approbatorum, & dicti Clementis PP. X. literarum, prædictæque Civitatis statutorum respective tenores, etiam veriores, his eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus veris existentibus narratis, & si illa diligenti examine, veritati nixa repereris, in prædicta Civitate Camerinensi Universitatem Studii Generalis, ubi prædicti, aliique imposterum adjungendi Magistri, & Professores Theologiam, Jus Canonicum, & Civile, Philosophiam, Medicinam, Mathematicam, aliasque ingenuas disciplinas, atque artes publice docere, & perlegere possint, quosque ibi, aut etiam alibi, peracto Studiorum curriculo, habiles, & idoneos reperiri contigerit, ad Magisterium in Theologia, in utroque jure cumulative cum Collegio Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, & in Medicina quoque postquam hujus artis Professor, iisdem Magistris adjunctus fuerit, servata in omnibus forma, & dispositione Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad Doctoratus gradum, promovere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum Generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuo erigas atque instituas; ac eidem Universitati Studii Generalis sic erectæ, ac institutæ, ejusque Præceptoribus, & Magistris, Professoribus, Doctoribus, Prælectoribus, Scholaribus, Officialibus, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis gaudeant, qui in Universitates Studii Generalis jam erectas per viam communicationis, & alias quomodolibet collatæ olim fuerunt, atque iis pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo largiaris, atque indulgeas.

Committitur Episcopo Camerinensi erectio prædictæ Universitatis.

§. 4. Præterea scuta centum & viginti monetæ, quæ hactenus Capitaneo, seu Judici extero appellationum prædictæ Civitatis per dictum Thesaurarium soluta fuerunt pro una tantum portione, altera quæ Concilio Generali dictæ Civitatis sufficiens visa fuerit salario dicti Capitanei, seu Judicis appellationum, ut infra eligendi a remanente cum hujusmodi locorum Montium Cameralium triginta octo, atque octoginta sex centesimis, atque obolis octo, & sexaginta ad dictum pium opus spectantibus assignes, quia idem pium opus aliunde, ut præfertur adimpleri, & Civitas Camerinensis, ejusque districtus aliunde, etiam copia frumenti ubertim ali potest, quas portiones, & loca Montium, ideo a prædicto pio opere sive administrationis justitiæ, quæ a Capitaneo, seu Judice appellationum reddi solet, piique operis adimplementi læsione, & præjudicio eadem auctoritate perpetuo distrahas, & separes. Pro duorum autem Theologiæ scilicet, ac utriusque Juris Professorum, aliorumque imposterum adjungendorum congruis, & juxta providam in Consilio Generali Camerinensium, semel, aut sæpius habendo distributionem faciendam pro stipendiis assignandis, aliorumque onerum necessario subeundorum, & per dictum consilium Generale statuendorum tolerantia, & supportatione eadem scuta centum, & viginti pro una ex duabus portionibus prædictis tantum ab assignatione salarii hujusmodi distracta, & sepe memorata loca Montium ab opere pio, ut præfertur separata, eidem Universitati Studii Generalis per Nos erectæ, & institutæ juxta providam, & liberam ab eodem Consilio Generali semel, aut sæpius ad id convocando distributionem faciendam liceat eidem Universitati, & pro illa ejus Rectoribus, seu Ministris centum & viginti scutorum, pro una tantum ex duabus portionibus prædictis, atque locorum Montium hujusmodi, ut præfertur distractorum, & separatorum veram, & realem, actualem, & corporalem possessionem libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere possint, scutaque centum, & viginti pro una ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum Montium fructus percipere, exigere, & transferre, inque duorum eorumdem Professorum stipendia, ut dictum est, statuenda, aliosque necessarios Universitatis erectæ usus juxta distributionem faciendam convertere libere, & licite valeant, nullius hac in re facultate requisita, itidem Apostolica auctoritate perpetuo concedas, atque indulgeas. Postremo, ut Cives Camerinenses, quorum erga Apostolicam Sedem, & Romanam Ecclesiam integerrima fides semper enituit, & inter quos Collegium unius, & viginti Jurisconsultorum variis, præcipuisque Privilegiis ornatum reperitur, deinceps Jurisprudentiam alacrius profitendam, aliquo etiam eis proposito præmio excitentur, & pii operis prædicti utiliori, tutiorique statui prospiciatur, concedimus eidem Civitati, & hominibus, qui Concilium Generale componunt, ut pro munere Capitanei, seu Judicis appellationum, quod antea ex vi Statutorum ejusdem Civitatis, seu veteris & approbatæ consuetudinis, exteris tantum conferri solebat, Civem Camerinensem Jurisconsultum habilem cæteroquin, & idoneum, qui idem Judicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaque alia onera eidem muneri incumbentia implere teneatur, & debeat imposterum eligere, necnon scuta quingenta circiter monetæ prædictæ, quæ penes Depositarium dicti pii operis servantur in totidem loca Montium Cameralium ad favorem ejusdem operis pia abundantia nuncupati, quæ quidem loca Montium pro omnimoda indemnitate dicti pii operis abundantia semper stare, & nunquam ex eodem distrahi quoquomodo debeant, sed illorum fructus dumtaxat respective impendere libere, & licite valeat, eadem auctoritate, licentiam & facultatem pariter indulgeas, & perpetuo impertiaris.

Necnon eidem præscribitur, ut petitiones Communitatis, supra relatas, executioni mandet.

§. 5. Nos vero omnia, & singula præmissa, si per Te vigore earumdem præsentium fieri contigerint, necnon easdem præsentes literas nostras etiam ex eo, quod aliarum quarumcumque, etiam speciali nota dignarum Universitatum Rectores, & Officiales, Doctores, Professores, seu Prælectores, Procuratores, Defensores, Protectores, vel Agentes, aliive quomodolibet

Clausulæ peculiares.

dolibet interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis, vel quibusvis aliis causis, occasionibus, vel prætextibus de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari, aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, sive etiam per nos ipsos, ac Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem prædictam, vel illius Legatos, etiam de Latere, aut per quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & inviolabiliter observari debere, necnon Universitatis Studii Generalis Camerinensis hujusmodi, illiusque Rectores, Magistros, Professores, Doctores, Prælectos, Officiales, aliasque personas jam dictas super præmissis omnibus, & singulis, vel illorum occasione, etiam per alias Universitates, vel quoscumque alios quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri nequaquam posse: Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ speciales.

§. 6. Non obstantibus dicti Berardi Bonjoannis Episcopi voluntate prædicta, necnon hujusmodi pii operis fundatione, ac Nostræ Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon Capitulis per eumdem Paulum V. Antecessorem Nostrum approbatis, aliisque omnibus, & singulis in contrarium præmissorum quomodolibet editis, & præsertim Capitulis a prædicto Paulo Prædecessore nostro, ut præfertur approbatis, necnon fe. re. Pii PP. V. de gratiis interesse Cameræ Nostræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus, intra certum tum expressum tempus in eadem Camera registrandis, & insinuandis, ac quibusvis aliis quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Jus, vel interesse ejusdem Cameræ nostræ Apostolicæ concernentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus ac dictæ Civitatis Camerinensis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, præsertim illis quibus caveri dicitur expresse ne munus Capitanei, seu Judicis appellationum jam dictum Civi Camerinensi, sed extraneo tantum conferat; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ac etiam aliis Universitatibus prædictis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Indulgetur Eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum, & Indiarum, ut sandaliis ex pelle nigri coloris uti possint. CXLVIII.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2. nonnulla decernuntur pro servanda habitus uniformitate ab iisdem Fratribus quarumdam Provinciarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Julii 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Fratrum d. Congregationis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Congregationis Hispaniarum, & Indiarum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipsi sandalia ex chorda, seu cannabe, quæ hactenus deferre consueverunt, deponere, ac illorum loco sandaliis ex pelle nigri coloris ejusdem tamen formæ, seu figuræ, quam ea, quæ de præsenti gestant, non minus propter eorum statum, ac majorem in celebratione Sacrosancti Missæ Sacrificii decentiam quam, ut se consuetudini in aliis ejusdem Ordinis Congregationibus viginti etiam hac in parte conformet, ac color dictorum sandaliorum colori habitus, quem gestant respondeat uti posse plurimum desiderant, si nostra, & hujus Sanctæ Sedis sibi super hoc licentia suffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur dictorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eisden Exponentibus, ut ipsi deinceps in locum sandaliorum ex chorda, seu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, ejusdem cæteroquin formæ, seu figuræ, ac ea, quæ hactenus detulerunt, gerere, & deferre, illisque uti libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Indultum prædictum.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac præfatorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro

plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLIX. Indulgetur Votantibus Signaturæ Justitiæ, ut gestare possint semper, & ubique Galeri Redimiculum, *Cordone* vulgo nuncupatum, coloris violacei.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

Dat. 12. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in Terris a Domino constituti providentia circumspecta, illos, qui continuos labores pro administranda Justitia ad publicam utilitatem, & Sedis Apostolicæ honorem in dies laudabiliter sustinent, & quorum fidem, industriam, prudentiam, ac dexteritatem multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius majora eidem Sedi obsequia sua impendant, & in munerum sibi demandatorum functione studiosius perseverent.

§. 1. Itaque ad egregia dilectorum filiorum Votantium Signaturæ nostræ Justitiæ in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem, aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, mera deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Signaturæ Justitiæ Votantibus præsentibus, & futuris, ut ipsi omnes, & singuli Galeri redimiculum, *Cordone* vulgariter nuncupatum coloris violacei in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Indultum prædictum.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CL. Confirmatur Decretum Generalis Conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus, si in culpam incidat.

De potestate Superiorum Congregationis Missionis in suos Subditos vid. aliam hujus ed. 1725. Sept. 17. P. 2.

Dat. 15. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Bonnet modernus Superior Generalis Congregationis Missionis tam suo, quam totius ejusdem Congregationis nomine, quod in novissimo Generali Conventu Parisiis anno 1724. convocato inter alios editum fuit quoddam Decretum, quo declaratur modus, & forma dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus Superioris Generalis, vel ejus Admonitorem, si alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quæ juxta Constitutiones Congregationis dimissionem mereatur, tenoris, qui sequitur, videlicet. Expositio facti.

§. 1. *Conventus unanimi voce statuendum duxit, & statuit, imposterum Assistentem a Congregatione non esse dimittendum, nisi ad plura medietate suffragia ipsius Superioris Generalis, Assistentium, & Visitatorum, qui sunt in Europa, sicut pro ejus suspensione definitum fuerat in Conventu anni 1692. §. 12., aut si res dilationem non pateretur ad plura suffragia Superioris Generalis, Assistentium, Visitatoris Provinciæ, Superiorum quinque viciniorum Domorum, Secretariis, & Procuratoris Congregationis Assistentis Domus, si non sit ex Assistentibus Congregationis, & sex Sacerdotum, eorumque ratione vocatione antiquorum Domus, in qua commoratur Superior Generalis, quod nomine ejusdem Superioris Generalis, & totius Conventus a S. Sede confirmati est enixe postulandum.* Decretum prædictum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Superior Generalis statutum, seu Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Joannem Superiorem Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, firmo tamen, & in suo vigore permanente Decreto, quo Nos dudum dimissionem quandam Petri de Hymbert tunc prædictæ Congregationis Assistentis approbaveramus, & confirmaveramus, quod denuo auctoritate, & tenore præfatis innovamus. Preces Superioris Generalis. Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscum- Clausulæ.

que

que Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

CLI. Confirmatur Decretum Congregationis Immunitatis, quod distributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicæ.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. decretum fuit ut provisi de Beneficiis mediam annatam solverent fabricæ suarum respective Ecclesiarum.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. NUper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionalibus præpositorum emanavit Decretum, tenoris qui sequitur videlicet. *Mediolanen. Discussis in Sacra Congregatione super Immunitate Ecclesiastica, & controversiis Jurisdictionalibus habita sub die 17. Junii 1727. -- Infrascriptis Dubiis, propositis ad instantiam Cleri Regularis Diœcesis, & Status Mediolani tenoris prout sequitur, videlicet -- Primo an Distributiones quotidianæ, quæ recipiuntur per Residentiales comprehendantur, & calculandæ sint sub onere contribuendi pro subsidio ex Indulto S. Sedis indicto anno 1717. -- Secundo an sit locus novæ repartitioni ex integro faciendæ ad effectum in ista calculandi omnes, & quascumque distributiones non calculatas, & quæ usque ab initio erant calculandæ -- Tertio -- An illis de utroque Clero Seculari, & Regulari competat pro rata excessus diminutio Taxæ & respective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam persoluta -- Eadem Sacra Congregatio sedulo de more perpensis rationibus pro parte memorati Cleri Regularis allatis rescripsit -- Affirmative in omnibus -- In quorum fidem. Datum Romæ hac die 21. Junii 1727. F. Cardinalis S. Agnetis S. de Riccis Secretarius.*

Decretum prædictum.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Clerus Regularis Diœcesis, & Status Mediolanen. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Preces Cleri Regularis Mediolanensis pro confirmatione.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus, sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLII. Confirmantur reformationes quædam Constitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 8. P. 3. quædam decreta fuerunt pro Tertiariis ejusdem Ordinis.

Dat. 2. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEbitum Pastoralis officii quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, illa quæ pro felici, prosperoque eorum regimine statuta, seu ad jam statutorum reformationem, & declarationem provide facta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici præsidii robore muniamus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum Germaniæ, & Bohemiæ Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis, quod alias dum ambæ Provinciæ præfatæ invicem unitæ reperiebantur, & unicam Provinciam constituebant, quædam particulares Constitutiones ad Regularem observantiam in ejusmodi Provinciam inducendam, inibique conservandam conditæ tempore fe. re. Clementis PP. XI. prædecessoris nostri auctoritate Apostolica approbatæ, & confirmatæ, ac exinde observatæ fuerunt; verum cum ob acquisitionem novorum Conventuum, aliasque justas, & rationabiles causas, ad divisionem ejusdem Provinciæ postmodum deventum sit, & ex una duæ, altera scilicet Germaniæ, & altera Bohemiæ Provinciæ præfatæ erectæ, & institutæ fuerint, enarratarum Constitutionum dispositio in omnibus suis partibus in utraque Provincia hujusmodi servari nequivit. Unde exponentes prædicti cum suorum respective Definitorum consilio facultate moderandi, augendi, & diminuendi e dictis Constitutionibus, quod opportunum visum fuisset, salva hujus Sanctæ Sedis auctoritate in eisdem Constitutionibus attributa, utentes, nonnullas & ejusmodi Constitutiones, ut facilius utrique Provinciæ sic erectæ, & institutæ aptarentur, ac executioni in eis demandarentur, eas nimirum declarando, mutando, & cassando respective, eisve aliquid addendo reformarunt, & alias prout continetur in Scriptura desuper confecta, tenoris qui sequitur videlicet.

Constitutiones prædictæ pro Provinciis præfatis, quum unitæ erant, conditæ fuerunt; sed eisdem divisis reformatæ.

§. 2. Declarationes, mutationes, additiones, & cassationes visæ, & approbatæ ab Eminentiss. ac Reverendiss. D. D. Laurentio S. R. E. Cardinali Corsino totius Ordinis Servorum B. M. V.

Reformatio prædict. Constitutionum.

Protectore in Constitutionibus Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. specialem modum vivendi in Germania profitentium. -- In capite 1. n. 10. additum est, idem Ave Maria usque ad verbum Jesus inclusive dicatur etiam a Patribus Concionatoribus antequam in Cathedra Crucem faciant. In Cap. 2. num. 1. positum est, Cæremoniale nostrum num. 5. positum est, nostris necessitatibus, Num. 8. additum est, ita tamen ut diebus ferialibus ultra quadrantem post quintam non protrahatur, & si Completorium cum Salve Regina, & Litaniis choraliter, vel figuraliter decantandis ante quintam finiatur, habeatur tamen brevis recollectio per medium quadrantem ultra quintam: eadem oratio mentalis per dimidium horæ spatium habeatur post Matutinum diei persoluta, veruntamen ultra tertium quadrantem ad secundam nunquam protrahatur. Num. 9. additum est, & Beati Alesii Confessoris. Num. 10. additum est de nomine, & conceptione B. M. V. & num. 11. additum est, & B. Alesii. - In Cap. 3. num. 1. positum est, cum aliquis ex nostris Fratribus has Constitutiones profitentibus. Num. 5. positum est eadem hæc suffragia pro defunctis nostris Fratribus in Germania statuta, fiant etiam pro Fundatoribus, eorumque Conthoralibus pro tempore erectæ fundationis in vivis existentibus, & Fundatricibus intra Provinciam. Num. 6. positum est, Vicariis Generalibus, & Prioribus Provincialibus nostris. Num. 7. positum est pro fratribus aliarum Provinciarum, uti, & pro sororibus intra Provinciam existentibus, & additum est pro quolibet una Missa, & ante Missam cum dicitur pro fratribus aliarum Provinciarum unum Nocturnum cum Laudibus Defunctorum. Num. 8. positum est Fratribus nostris has Constitutiones profitentibus, & num 14. positum est, nostrorum Fratrum.

Addenda in Cap. I.

Et Cap. II.

Et Cap. III.

Delenda in Cap. IV. & addenda.

§. 3. In Cap. IV. num. 2. deleta sunt illa verba, pollice dextro. Num. 18. additum est, quod idem de lectore mensali intelligendum est excepta lectione Sacræ Scripturæ. Num. 26. positum est, extra loca vero Provinciæ additum est, Ordinem Instituti Nostri. In Cap. V. num. 4. positum est primævam nostram consuetudinem. In Cap. VI. num. 4. deletum est, an insuper cujus Conventus filii futuri sint. Num. 5. positum est, se ad hoc fideliter præstandum in conscientia obligatos, & num. 11. positum est, ex primæva pia nostra consuetudine. In Cap. VII. num. 2. positum est, a se deputandum, & num. 7. positum est, pro iis statutarum. In Cap. VIII. num. 8. positum est præscriptum in Cæremoniali nostro, & deleta sunt hæc verba, observantiæ Germanicæ, atque additum est, necnon secundum Constitutiones Servorum B. M. V. pro tota Germania specialiter approbatas. Num. 10. positum est, Provincia N. & item Constitutionum harum. Num. 15. deletum est, & nisi absoluta necessitas aliud postulaverit, quod ad id muneris omnino ab eorum lectione distincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a cura, & præsentia suorum quocumque prætextu impediatur, atque de eo, illorumque educatione pariter omnia intelligantur, quæ supra Cap. VII. de Magistro Novitiorum, & Novitiis statuta sunt, & additum est, quibus Magister Novitiorum, in absentia vero Magistri Priori locali in omnibus subsint. Num. 17. deletum est, in observantia nostra professionem. In Cap. X. num. 2. additum est, vel Professorium. In Cap. XI. n. 4. deletum est cum Juramento, & additum est, onerata desuper eorum conscientia dandum. Num. 6. positum est, examinari possunt. In Cap. XII. num. 1. deletum est prout Capite præcedenti de promovendis ad Ordines præscriptum est, num. 2. deletum est, & non ultra, donec iterum examinentur, & cum præfatis dupli-

In Cap. V.

Addenda in Cap. VII.

Addenda & delenda in Cap. VIII.

In Cap. X. Idemque in Cap. XI.

Pariter in Cap. XII.

cibus testimonialibus sibi iterum præsententur, exceptis Lectoribus, & Constitutionibus, etiam ordinariis, quibus possit absolute licentia concedi, Patres autem, qui quinquagesimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine, si tamen alias reperti fuerint idonei, & additum est, ad triennium tantum. Illi autem Patres Confessarii, & qui Theologiam speculativam non absolverunt, si reperti fuerint fructuose tempus non impendere studio casuistico. Item illi Theologi, qui licet tribus annis in Theologia permanserint, attamen exigua, sive per publicas disputationes, sive per examen ex omnibus Materiis instituendum dedere profectus sui specimina, debent tempore Visitationis, vel alias a Provinciali, Socio Provinciali, & uno, vel pluribus Examinatoribus Provinciæ, si adsint denuo examinari, quando invenientur minus idonei pro excipiendis Confessionibus, tunc Provincialis dictos negligentes pro qualitate culpæ, & negligentiæ puniat.

§. 4. In Cap. XIII. num. 5. positum est videant, ut adminus semel intra Mensem (si commode fieri potest) privatam disputationem habeant. Num. 8. deletum est cum Juramento; Item deletum est sigillatim cum Juramento, & additum est singillatim Prior, & Patres Discreti, vel ii, qui steterint loco Discretorum in eo Conventu, in quo is ante resederit saltem per Annum onerata sua conscientia. Num. 13. positum est proprius Lector præsideat, & deletum est, & non alius. Num. 15. deletum est cum Juramento, & additum est onerata sua conscientia. In cap. XIV. Num. 2. positum est, qui idoneitatis suæ testimonium non habuerit, & deletum est juratum. Item positum est, in Refectorio Themate ab iis tantum triduo sibi ante assignato, testimonium quoque vitæ, ac morum, prout supra de approbandis Lectoribus præscriptum est, habere teneatur. Num. 3. mutata est dictio *ordinarie*, & apposita est *regulariter*. Num. 6. additum est, scandalo offenderit nimis familiariter cum improbis conversando, vel ludendo, vel blasphemando munere prædicandi careat per quinquennium, & deletum est, munere prædicandi in perpetuum careat. Num. 7. positum est sub pœna arbitraria Provincialis. In Cap. XV. Num. 2. additum est, proprii lectores tantum. Item deleta est dictio *rigorosissime*, & appositа *rigorose*. Num. 3. positum est, vocem tam activam, quam passivam habere possint, adeoque ipsis in nullum prorsus detrimentum de reliquo cedat, additi sunt ex cap. 31., & cap. 42. atque huc translati sequentes duo numeri, videlicet. Num. 4. Nihilominus Lectores, & concionatores habita ratione suorum laborum, qui per decem Annos actualiter legerint Theologiam speculativam, aut Philosophiam, aut utramque simul, & Concionatores, qui per idem tempus concionati fuerint, sive, qui partim docendo, partim concionando decennium expleverunt, licet post transactum decennium Lectores ejusmodi lectioni, & Concionatores concioni amplius non incumbant, gaudeant privilegiis vocis activæ, & passivæ in Capitulo Provinciali, ita tamen, ut tam Lectores, quam Concionatores inter se mutent vices, videlicet, ut ex lectoribus decennalibus unus tantum mutando vices singulis trienniis ad Capitulum Provinciale comparere possit ut Vocalis, & numerus quintus. Similiter cum honor Religionis, vel maxime dependet a Lectoribus, & Concionatoribus, hinc Patres Lectores actuales Philosophiæ, & Theologiæ Scholasticæ uti, & Concionatores Ordinarii indiscriminatim censeantur digni isto favore, & quævis Conventuum discretoria ingredi, & in iis suffragium ferre valeant.

Addenda, & delenda in Cap. XIII.

Idemque in Cap. XIV.

Pariterque in Cap. XV.

§. 5. In cap. XVII. num. 7. additum est, facta deosculatione Sancti habitus, & deinde

Necnon in Cap. XVII.

Et Cap. XVIII.

Ac in Cap. XIX.

Item in Cap. XXVI.

Addenda in Cap. XXVIII.

Delenda, & addenda in Cap. XXIX.

Idemque in Cap. XXXI.

Et in Cap. XXXII.

Addenda in Cap. XXXIII.

Et in Cap. XXXV.

Deléda & addêda in Cap. XXXVIII.

Et in Cap. XL.

Addenda in Cap. XLI.

Addenda, & delenda in Cap. XLII.

Menſæ ſurgant. Num. 8. deletum eſt, privatis obſervantiæ noſtræ, & poſitum eſt privatis noſtris. In cap. XVIII. num. 4. poſitum eſt, ſine conſenſu Provincialis pro tota familia pro particulari autem perſona ex rationabili cauſa poſſit Prior, etiam in his jejuniis diſpenſare. In Cap. XIX. num. 11. deletum eſt, poſſintque in itineribus eſſe nigri coloris, & additum eſt, albi, vel nigri coloris pro ut Provinciæ fert conſuetudo. Additus eſt, integer numerus 18. prout ſequitur, ne autem Superiores Conventuum totum onus inſtruendorum rite veſtiariorum ſuis ſucceſſoribus relinquant & conſequenter his incumbant, cum modica Conventuum Oeconomia, ejuſmodi grave onus portare, idcirco hunc in finem injungitur omnibus ſuperioribus localibus, ut quolibet anno pro cujuſvis Religioſi noſtri veſtimentis tam exterioribus, quam interioribus, & pileis, computando omnia tum ad Sartoriam, tum ad Sutoriam quomodolibet ſpectantia ex taxa ordinaria pro victu, & veſtitu cujuſvis Religioſi pro Conventibus determinate ad minimum viginti Floreni applicentur. Quod ſi hac parte ſuperiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel literæ quotannis mittendæ ab officialibus conventuum nequaquam ſubſcribantur, nec a Diffinitorio approbentur, unde Provincialis ex officio provideat, & ejuſmodi tranſgreſſores pro modo culpæ puniat. In Cap. XXI. num. 5. poſitum eſt, in concedendo ſecundo exitu, ſi debito reſpectu Superiori locali id inſinuaverit. Num. 10. poſitum eſt, arma cujuſcumque generis non habeantur præſertim in Civitatibus, & Oppidis, in locis tamen ſolitariis, & periculo deprædationis ſubjectis haberi poſſint, ita tamen, ut non in Cellis Patrum aut Fratrum, ſed in loco aliquo ſpecialiter deputato occluſa aſſerventur, & cuſtodiantur. In Cap. XXIV. num. 9. deletum eſt, vel pœna privationis officii; In cap. XXV. n. 1. poſitum eſt, Prior Generalis ex Provinciis Noſtris eligibilis ſit ex iis, qui juxta Cap. XV. n. 2. examinati, & approbati fuere num. 7. poſitum eſt, a Nobis in Germania habeat annuatim ſaltem viginti duo ſcuta argentea Romana, & ſi ad Capitulum, aut diætam Provincialem, ad viſitandum, aut quacumque ex cauſa ad aliquem ex noſtris Conventibus venerit præter expenſas ad agendum poſt Provincias noſtras iter neceſſarias, quibus pro filiali in Patrem ſuum obſervantia tam pro eo, quam pro ſuis Sociis, Provinciæ noſtræ omni adjumento non deerunt per totum tempus, quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei, ac ſociis pro dignitate ſubminiſtrentur, nec eidem decet minora cultus, charitatiſque ſigna Patri exhibere, quam noſtrarum Provinciarum filiis exhibeamus. Num. 14. poſitum eſt, in locum Defuncti Generalis extra Provincias noſtras & item, ſi autem contingat in Provinciis noſtris.

§. 6. In Cap. XXVI. num. 1. poſitum eſt Procurator Ordinis in Romana Curia ex Provinciis noſtris eligibilis ſit ex iis qui juxta dicta Cap. XV. num. 2. examinati, & approbati fuere. Num. 8. poſitum eſt, Prior Provincialis in hiſce noſtris Provinciis num. 10. poſitum eſt, aliquis extra Provincias num. 12. deletum, & nihil aliud num. 1. poſitum eſt, & ſi is fuerit Theologus ex examinatis, & approbatis, aſſumat ſibi Proſocium Definitorem Provincialem in Cap. XXVIII. num. 6. poſitum eſt uſque ad futurum Capitulum Provinciale quartum Definitorem Provincialem. In cap. XXIX. num. 1. deletum eſt, cum noſtra Germanica obſervantia, & additum eſt cum ordo noſter in Germania. Item deletum eſt quælibet hujus obſervantiæ Provincia, & poſitum eſt quælibet Provincia. In Cap. XXXI. num. 1. additum eſt, Concionatores, tam decennales, quam actuales num. 2. additum eſt, qui ſic partem legendo partim prædicando decennium abſolverunt, & deletum eſt, uti, & illi, qui poſt ſex ſaltem annos ſic legendo, aut prædicando tranſactos ad Vicariatum Generalem, Provincialem, Socialem, Procuraturam Provinciæ, Prioratum, Magiſterium Novitiorum, aut Juvenum profeſſorum aſſumpti in eo reliquum tempus decennii compleverunt. In cap. XXXII. num. 2. deletum eſt de ſexennio in ſexennium, & poſitum eſt unde, vel unaquæque ex hiſce noſtris Germaniæ Provinciis ſuum peculiarem habeat Vicarium Generalem conſtituendum a Generali ex ſibi præſentatis, vel liberum ſit Generali vices ſuas Provincialibus reſpective committere, prout neceſſitas, aut commodum poſtulaverit. Eligendus vero in Vicarium Generalem omnes qualitates habeat, quæ ſupra pro Provinciali requiſitæ ſunt. Num. 3. poſitum eſt, informet ergo Diffinitorium Provinciale cujuslibet Provinciæ ſuper qualificatis, & a ſe præſentatis Generalem, & de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quæ in his Conſtitutionibus de Priore Generali dicuntur, cumque munus, & onera ipſius Generalis portet, etiam (ſi tamen diſtincta a Provinciali Perſona fuerit) locum ejuſdem ubique durante officii ſui tempore teneat, poſſitque ea omnia agere, quæ facere poſſit ipſe Generalis, ſi adeſſet, niſi ab eodem auctoritas ei fuerit reſtricta. Num. 4. additum eſt, habeat autem (ſi a Provinciali ſit diſtincta Perſona) ſigillum triplex. Item deletum eſt per Germaniam, & additum eſt, per Provinciam. Num. 5. poſitum eſt, & in aliis locis ſuæ Provinciæ ſerventur, & item poſitum eſt, vel ex ærario publico ſuæ Provinciæ. Num. 6. poſitum eſt concedere facultatem Fratribus ex ſua Provincia abeundi, & item poſitum eſt, Fratres etiam, qui modum vivendi pro Germania ſpecialiter approbatum non ſunt profeſſi, ordinari non permittat ſine Generalis, vel ſuorum Provincialium Dimiſſoriis, niſi ſaltem per annum ſub illo vixerint. Num. 7. additum eſt, ſimulque acceſſum habeat ad omnia Provincialia Capitula, non tamen ingreſſum ad Diffinitorium.

§. 7. In Cap. XXXIII. Num. 3. additum eſt ratiocinia ſcrutentur, libros quoque Sacriſtæ, num miſſis perpetuis fundatis, atque etiam manualibus ſatisfactio fuerit præſtita ex integro perquirant. Num. 4. additum eſt, poterunt (ſervato tamen ordine correctionis fraternæ) Prælato revelare. In Cap. XXXV. Num. 1. poſitum eſt, Breviarii Romani Reformati, & Cæremonialis Noſtri. Num. 2. additum eſt, qui arma quæcumque intra ſepta Monaſterii retinet (quod tamen ita intelligendum, ſicut animadverſum eſt Cap. XXI. num. 10.) aut itinere. In Cap. XXXVIII. Num. 4. deletum eſt, eumque carceri includat uſque ad mandatum Provincialis, quod generaliter occurrente quocumque exceſſu gravioris, aut graviſſimæ culpæ, obſervet, & additum eſt, Provinciali denuntiet, interim tamen (ſi res viſa fuerit præſentaneum remedium poſtulare) de conſilio Diſcretorum delinquentem carceri mancipet, aut in Monaſterio releget, prout neceſſitas, aut ſcandalum poſtulaverit. In Cap. XL. Num. 2. deleta eſt dictio *Tyrolis*, & appoſita *Germanicæ*. Num. 6. poſitum eſt, quempiam ex provinciis noſtris compellere. In Cap. XLI. Num. 1. poſitum eſt, Vicarios Generales Noſtrarum Provinciarum, Provinciales Num. 3. poſitum eſt ſecundum Cæremoniale noſtrum. In Cap. XLII. Num. 2. poſitum eſt, Lector item, & Concionator decennalis juxta dicta Cap. XV. Num. 4. & Num. 7. poſitum eſt, quorum primi duo ſint Theologi, ex examinatis, & approbatis. Item deleta ſunt omnia verba contenta ſub Num. 8. Num. 31. olim 32. poſitum eſt, Definitoribus quoque perpetuis, Lectore, & Concionatore ex com-

muni Provinciæ ærario deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 33. qui olim erat 34. In Cap. XLIII. Num. 24. deletum est, aut in Constitutionibus obscura declaranda. In Cap. XLIV. Num. 1. positum est, super his impetratæ apud Nos omnino, & Num. 3. positum est, statuta facienda videantur Provincias nostras, aut earumdem statum concernentia, id non fiat, nisi Patres nostri in Capitulis suis Provincialibus per majora vota.

Delenda in Cap. XLIII. Addenda in Cap. XLIV.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quæ per Ven. Fratrem Nostrum Laurentium Episcopum Tusculanum S. R. E. Cardinalem Corsinum nuncupatum ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem prædictam Protectorem jussu nostro revisa, & approbata fuerunt, ut præfertur, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desiderent: Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione super præmissis a memorato Laurentio Episcopo Cardinale, & Protectore Nobis facta, supradictarum Constitutionum reformationem, confectamque desuper scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Preces Priorum Provincialium.

Confirmatio Reformationis relatæ.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLIII. Confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemp. Capt. Congregationis Hispaniæ pro bono Regimine Provinciarum dictæ Congregationis.

De confirmatione quorumdam decretorum Capituli Gen. pro bono Regimine ejusdem Ord. vid. Clem. XI. Const. ed. 1703. Aug. 3. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 4. Aug. 1727. An. 4.

Procœmium.

Militantis Ecclesiæ Regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, illa, quæ pro felici Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur, libenter cum a Nobis petitur Apostolico munimine roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Congregationis Hispaniæ, de mandato expresso Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Romana Curia Procurator Generalis, quod die 13. Mensis Septembris Anni proxime præteriti in Sess. VII. dicti Diffinitorii Matriti Toletan. Diœcesis habita pro bono Regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & quarumcumque aliarum Provinciarum Congregationis hujusmodi in posterum erigendarum unanimiter, & conformiter stabilita, & ordinata fuerunt quædam Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta prædicta Diffinitorii Generalis præfatorum Fratrum.

§. 2. Primo quod in prænominata Provincia S. Joachimi perpetuis futuris temporibus sint unus Provincialis, & alii duo successuri in defectum Priorum, ac unus Redemptor Provincialis, & unus Provinciæ Procurator. Secundo, Quod in supradicta Provincia celebretur Capitulum Provinciale de Triennio in Triennium Sabato ante quartam Dominicam post Pascha. Tertio, Quod Capitulum Provinciale hujusmodi celebrari incipiat ab anno 1730. Quarto, Quod in Diffinitorio Generali congregando immediate post obtentam a S. Sede harum dispositionum confirmationem Diffinitorium Generale eligat supranominatæ Provinciæ novos, sive primos Diffinitores Provinciales ejusdem Provinciæ, & duos actuales Socios, qui conformiter ad ea, quæ in Nostris Constitutionibus stabiliuntur, sint etiam Ministri actuales, ac demum duos Socios in defectum Priorum, qui eligi possint, licet non sint actu Ministri, & qui successive unus post alium subintrent, & suppleant vicem cujuscumque habentis vocem activam in Capitulo Provinciali, casu quo tam brevi temporis decursu nequierit alias eligi qualiter de Sociis Generalibus in defectum respective statuitur ad Capitulum Generale. Quinto, Quod ad primum Capitulum Provinciale supradictæ Provinciæ celebrandum anno 1730. concurrant vocem activam habentes; Primo tanquam Præses Capituli Minister Generalis Ordinis, vel qui ex dicta Provincia eligatur Præses Capituli a dicto Ministro Generali. Secundo Diffinitor Generalis totius Ordinis, qui in Capitulo Generali immediate præterito exortis de Regno Poloniæ electus fuerit. Tertio Pater Provincialis, qui spirat, & electus fuerit in Diffinitorio Generali. Quarto quatuor Diffinitores Provinciæ, qui electi pariter fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quorum Officium spirat in dicto Capitulo Provinciali, in quo præcedent juxta ordinem eorum electionis factæ in prædicto Diffinitorio Generali: Hos sequentur Ministri actu Socii servantes, etiam Ordinem ipsorum electionis factæ in dicto Diffinitorio Generali: Post quos sequentur primo Redemptor, deinde Procurator Provinciæ, & hi duo eligendi sunt in Diffinitorio Generali anni 1728. posteriori nimirum Capitulo Generali ejusdem Anni, ad quod spectat illorum electio quemadmodum usque hodie observatum fuit, & istorum Officium spiret prædicto Anno 1730. post celebrationem Capituli Provincialis.

I.

II.

III.

IV. De eligendis Diffinitoribus Provincialibus.

V. Qui in Capitulo Provinciali celebrando debeant habere vocem activam.

VI. De celebratione Capituli ejusdem de triennio in triennium; deque electionibus in eo faciendis.

§. 3. Quod ut Capitulum Provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de triennio in triennium in dicta Provincia S. Joachimi, atque in eo fiant electiones ad Capitulum Provinciale spectantes, quemadmodum, & illæ, quæ ad Diffinitorium immediatum Capitulo Provinciali attinent, ideoque vacent, & spirent in prædicto Capitulo Provinciali celebrando Anno 1730. omnes prælationes, & omnia Officia tam illa, quæ collata fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quam quæ provisa fuerint in Capitulo Generali celebrando Anno 1728., necnon Officia Redemptoris, & Procuratoris Generalis, quæ juxta Nostri Ordinis Constitutiones provideri debent in diffinitorio Generali immediato Capitulo Generali prædicto.

VII. Quod pro hac unica prima vice supradictum Capitulum, & Diffinitorium Provinciale possint respective unumquodque reeligere, & providere in eisdem Officiis, prout melius expedire ipsis videatur, illos, qui per duorum Annorum spatium tantum prælibata officia exercuerint.

VIII. A prædictis vocalibus qui eligendi. Quod supramemorati undecim Vocales convocati literis Præsidentis Capituli Provincialis insimul congregati in Domo Capitulari cum consilio, & assensu Ministri Generalis pro nunc, & in futurum cum consilio, & assensu Ministri, aut Commissarii Generalis eligant Provincialem, & quatuor Definitores Provinciæ, qui inter se servabunt ordinem propriæ electionis in præcedendo, necnon eligant omnes Ministros Provinciæ, & Ministros actu Socios, qui quidem eligentur ex jam electis Ministris, ita quod prius eligantur Ministri omnes, & postea ex Ministris jam electis, electione distincta, & posteriori eligantur Socii actu Ministri, post quos eligantur Socii in defectum, qui non ingrediantur in Domum Capitularem, sed commorantes in aliis Domibus proximis Domui Capitulari, præsto sint ad supplendum defectum cujuscumque undecim Capitularium, ita quod primus Socius in defectum primo subintret, & suppleat, & secundus Socius in defectum secundo loco suppleat, & subintret, nec tamen supplebunt, aut subintrabunt in qualitate, aut auctoritate deficientium, sed solummodo ad complendum, & integrandum numerum undecim Vocalium.

IX. Quod novum definitorium Provinciale electum in supradicto Provinciali Capitulo nigris, & albis fabis eliget Redemptorem, & Priorem, & Chronistam Provinciæ atque Redemptori, & Priori Generali legalem facultatem impartiatur.

X. Quod in Capitulo Generali celebrando anno 1728. ex sex Diffinitoribus Generalibus, qui eligi debent ex toto Ordine eligatur unus, qui sit filius Provinciæ Sancti Joachimi.

XI. §. 4. Quod supradictum Capitulum Provinciale possit facere statum, & ordinationes respicientes bonum particulare prædictæ Provinciæ, dummodo in nullo contrarientur bono regimini, & rigorosiori observantiæ nostri Instituti in prædicta Provincia.

XII. Quod in casu, quo Minister Generalis nominet, & designet Præsidem Capituli Provincialis, aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali.

XIII. Quod si Minister ille fuerit ex Sociis actualibus, tunc succedat, & habeat suffragium in Capitulo, qui primus electus fuit Socius in defectum.

XIV. Quod in casu, quo post triennium scrutinium discordia suffragiorum electionem non præfecerit, eo ipso habeatur tanquam legitime electus antiquior in Ordine, pro qua steterit pluralitas votorum, licet excedatur ab alio minus antiquo in numero suffragiorum.

XV. Quod novum Diffinitorium Provinciale post Capitulum Provinciale immediate congregetur, & eligat Redemptorem, Procuratorem Generalem, & Chronistam.

XVI. Ex quibus congregandum Definitorium Provinciale. Quod Diffinitorium Provinciale congregari debeat ex P. Provinciali Præsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habeant, & insimul possint admittere renunciationes, & facere electiones, & ordinationes, & omnia illa respective ad dictam Provinciam, quæ Diffinitorium Generale facere potest respective ad totum Ordinem.

XVII. Quod supradictum Diffinitorium Provinciale debet facere electiones officiorum vacantium tam ante celebrationem Capituli, quam post illius celebrationem intra sex Mensium spatium, quas si omiserit, eo ipso jus eligendi devolvatur ad Diffinitorium Generale.

XVIII. Quod Provincialis, quoties illi beneviſum fuerit possit congregare Diffinitorium ultra, & præter binam regularem Diffinitorii Congregationem singulis annis fieri solitam.

XIX. Electiones in Capitulo factæ confirmandæ a Definitorio. Quod Præses Capituli Provincialis, & Pater Provincialis, & Diffinitor Generalis si ad fuerit, necnon Diffinitorium Provinciale debent confirmare omnes, & singulas electiones in Capitulo Provinciali factas, excepta tamen electione P. Provincialis, quæ a toto Capitulo Provinciali confirmanda erit.

XX. §. 5. Quod Diffinitorium Provinciale confirmet electiones, quas fecerit.

XXI. Quod in casu discordiæ suffragiorum Diffinitorii Provincialis post trinum scrutinium observetur, quod in simili stabilitum est pro Capitulo Provinciali.

XXII. In casu vacationis, Provincialis eligendus a Definitorio, qui perduret usque ad Capitulum. Quod si renunciationis Mortis, vel promotionis causa contingat a Diffinitorio eligi Provincialem, is in officio sub nomine Ministri Provincialis perduret usque ad immediatum Capitulum Provinciale, & suum munus statim ab electione exerceat, præstito tamen prius juramento, quod si per tempus licuerit, ostendet Diffinitorio Provinciali confirmationem Ministri Generalis.

XXIII. Quæ qualitas requiratur pro habituris vocem passivam. Quod qualitas, & graduatio requisita in habituris vocem passivam Provincialis Ministri, Redemptoris, & Procuratoris Generalis in dicta Provincia sit, quæ exigitur a Constitutionibus Generalibus Ordinis, hoc excepto, quod circa vocem passivam Diffinitoris Provincialis sufficiat graduatio, & qualitate exacta pro illis eligendis in Ministros.

XXIV. In vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas, & non repetitio. Quod in vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas, & non repetitio, sive reelectio in iisdem officiis ad tenorem Constitutionum Nostri Ordinis, quod etiam intelligendum est de Diffinitoribus Provinciæ conformiter ad ea, quæ dispositæ sunt pro Diffinitoribus Generalibus.

XXV. Quid observandum in vacatione Provincialatus. Quod in vacatione Provincialis, observetur quidquid dispositum reperitur in Constitutionibus Nostri Ordinis, excepto, quod in casu defectus, vel impedimenti ob aliud officium Provincialis prædecessoris, aut in illius absentia, ac in casu defectus, vel impedimenti Diffinitoris Generalis assumet Provinciæ gubernium Diffinitor Provincialis Prior, qui in Domo reperiatur.

XXVI. Quod Diffinitorium Generale singulis trienniis de Diffinitorio Provinciali legitimam facultatem ad causas Criminales in forma opportuniori.

XXVII. Quod Diffinitorium Generale de his, quæ ad ipsum privative pertinent, vices suas Diffinitorio Provinciali committat, prout magis expedire illi videatur.

XXVIII. Quod Minister Generalis de his, quæ ad ipsum privative spectant, nec differri judicaverit opportunum, vices suas Provinciali committet.

XXIX. Qui convocare debet ad electionem in casu vacationis Provincialis, vel alicujus Diffinitoris. §. 6. Quod in casu vacationis officii Provincialis, vel alicujus Diffinitoris Provinciæ, Diffinitor Generalis convocet ad electionem, & præsideat si fuerit in Provincia, & Diffinitore Generali absente, convocet Provincialis, & in hujus defectu Diffinitor Provincialis dignior, ita quod in casu absentiæ Diffinitoris Generalis, debent ad electionem convocari omnes quatuor superstites, nimirum quatuor attinentes ad Diffinitorium. Quod si absens, vel cujus est vacatio fuerit Provincialis, convocandus est etiam cum suffragio ad

electionem

XXX. Declaratis super quædam superius ordinata.

electionem Socius Provinciæ Prior. Quod quæcumque ordinantur tam de præsidentia Capitulorum Provincialium, quam de designando Præside eorumdem per Ministrum Generalem intelligantur observanda, usque dum Sedes Apostolica concedat Ordini Nostro bipartitionem ad instar, illiusque datur in Religione S. Francisci, nam tunc ista spectabunt ad Commissarium Generalem electum ab illis Provinciis, quarum non sit Minister Generalis. Quod præcedentia diffinitorum Provincialium tam intra, quam extra Diffinitorium in propria Provincia censeatur, & observetur conformiter ad illa quæ nostræ Constitutiones disponunt pro Diffinitoribus Generalibus hoc uno excepto, quod Diffinitor Generalis præsens præcedat quemcumque Diffinitorem Provincialem. Quod Ministro Conventuali absente, regimen Conventus pertineat ad Diffinitorem Provinciæ quemadmodum juxta Nostras Constitutiones pertinet ad Diffinitorium Generale, excepto dumtaxat casu, quo Diffinitor Generalis præsens inveniatur in Conventu, nam tali casu perprius attinebit regimen ad Diffinitorium Generale secundum easdem Constitutiones. Quod cum in Conventu adest Provincialis, aut Diffinitor Generalis debent accipere benedictionem, & Socium a Provinciali, & hoc absente a Diffinitore Generali, & in utriusque absentia a Ministro Conventuali, qui licentiam denegare non valeat, & in casu, quo per absentiam Ministri præsit in Conventu Vicarius, qui præceditur etiam illo eventu a Diffinitore Provinciali, iste poterit exire nulla petita benedictione, & associare quem ex Religiosis maluerit, dummodo non sit Officialis Conventus, qui de aliis rebus curare teneatur. Quod Provincialis in fine sui triennii, & ante Capitulum visitet Provinciæ Diffinitores, inquirendo de iis, quæ eorum personas, & mores concernunt, & novum Diffinitorium Provinciale visitet præteritos Diffinitores Provinciales in spectantibus ad Diffinitorum Officium.

XXXI. De præcedentia Diffinitorum.

XXXII. Ad quem pertineat regimen Provinciæ, absente Ministro Conventuali.

XXXIII. A quo accipienda benedictio.

XXXIV. De visitandis Definitoribus.

XXXV. §. 7. Quod si novum Diffinitorium id præcipiat, Pater Provincialis suum prædecessorem visitare teneatur casu, quo remaneat subjectus, & nisi fuerit prius visitatus intra triennium a Ministro Generali, vel ab illius vices specialiter habenda. Et talis visitatio facienda est tam de spectantibus ad personam præfati Provincialis, quam de concernentibus officium Provincialatus, & remittenda est Diffinitori Generali illius Provinciæ, ut illam præsentet in Diffinitorio Generali. Quod Minister Generalis ad instantiam Diffinitorii, aut majoris partis illius, sive ad instantiam sex Provinciæ Ministrorum possit dirigere & nominare Visitatorem specialem, qui erit semper assumendus de Religiosis filius illius Provinciæ, nisi instantia, vel petitio talis Visitatoris contrarium postulet. Quod Diffinitoribus actualibus & præteritis Provinciæ fieri debeant in sua Provincia eademmet suffragia constituta pro Diffinitoribus Generalibus. Quod, ut possint obtinere officia Provinciæ reputentur illius filii non solum in ea professi, sed etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem in Provinciam functi sunt aliquo officio, aut præstiterunt in illa Conventuales, necnon illi, quos Minister Generalis in tali Provincia incorporaverit conformiter ad Nostras Constitutiones, quod ultimum non nisi raro, & ex gravi causa utique fiat.

XXXVI.

XXXVII.

XXXVIII. In obtinendis officiis filii Provinciæ præferantur.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædictus Michael Procurator Generalis Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius, confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Michaelis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta prænserta a memorato Diffinitorio Generali stabilita, & ordinata, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Procuratoris Generalis.

Confirmatio relatorum Decretorum.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoria.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

Eriguntur decem Conventus Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum in Novam Provinciam. CLIV.

Nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus ejusdem Ord. erecta fuit alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Aug. 1727. Ann. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio commissum salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ Instituto mancipatorum, ubereſque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante divini favoris auxilio proferre assidue studentium Statui, & felici directioni consulere peculiari solicitudine studemus, sicut Nos omnibus matura considerationis trutina perpensis ad Omni-

potentis

potentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causæ, quibus impulsus Pontifex ad hujusmodi erectionem.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus Filius Michael a Sancto Josepho Commissarius Generalis pro Italia, ac in Romana Curia Congregationis Hispaniarum Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures Conventus nempe Viennen., Illeben., Possonien., Tirnaricen. in Austria, Comoronien., & Agrien. in superiori, & inferiori Hungaria, Pragen. in Bohemia, Albæ Carolinæ in Transilvania, Belograden. in Servia, Sassanien. in Moravia, & Hospitia; sive residentiam Constantinopolitanam fundaverit, & in quibus non solum regularis viget observantia cum magna fidelium ædificatione, verum etiam Collegia insignia pro studiis Religiosorum ejusdem Ordinis, necnon ampla, & aptissima domus pro educatione Novitiorum stabilita reperiuntur atque insuper in illis partibus dicti Religiosi magno zelo piissimo instituto Redemptionis Captivorum incumbunt, quorum ingentissimum numerum brevi annorum cursu ab oppressione, & Tyrannico Infidelium jugo liberarunt, multis, ac copiosissimis in partibus Turcarum, & Tartarorum Redemtionibus factis, extractoque Constantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis Hospitio pro levamine, ac promptiori, & opportuniori redemtionis Christifidelium sub Paganorum servitute degentium, dictus vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis Conventus hujusmodi in novam dicti Ordinis Provinciam adinstar aliarum ipsius Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Commissarii Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratos Conventus in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Superiore Provinciali, aliisque officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas eligendis, & assumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia, illiusque Superior Provincialis, cæterique officiales, & Fratres pro tempore existentes, omnibus, & singulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus alia dicti Ordinis Provincia tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

Statuitur, ut nemo Testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus Purgatorii relinquat. CLV.

Alia hujus Const. ed. 1727. Mar. 11. P. 4. confirmata fuere privilegia, & Indulgentiæ personis Terræ Sanctæ concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Aug. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur erectio, & progressus prædicti montis.

§. 1. ALias nomine Charissimi in Christo Filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis expositio quod cum in oppido Matriti Toletan. Diœcesis quidam Mons Pietatis pro Animabus in Purgatorio existentibus, cui ipse Philippus Rex pro illius stabilitate, & augmento nonnullas gratias concesserat, erectum fuisset, eique Dilectus Filius Franciscus Pigner tunc illius Capellanus, dictique Montis administrator generalis magnam utilitatem, quæ a tam pia erectione proveniebat, retulisset, verum enim anno 1723. octoginta millia circiter, & sequenti anno septuaginta millia ducatorum monetæ illarum partium distributa essent & ex eadem Montis erectione centum triginta septem mille centum viginti tres Missæ pro earumdem Animarum purgantium suffragio celebratæ, ipse Philippus Rex hoc sanctum opus in dies augeri exoptans, ut in Testamentis, aut in ultimis voluntatibus incolarum istorum Regnorum Indiarum aliquod subsidium pro dicto Monte relinqui deberet cum concessione, etiam alicujus Indulgentiæ, pro illis, qui subsidium hujusmodi Testamento, aut ultima voluntate legassent, & aliquam eleemosynam in hoc opus contulissent a Nobis injungi desiderabat.

Preces Philippi Regis Hispaniarum.

§. 2. Nos Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, ut Populos sibi subjectos excitarent ad devotionem relinquendi in suis Testamentis aliquid sibi beneviſum favore supradicti Montis, ut de suffragiis, quæ cum dictis eleemosynis celebrabantur, participare possent, auctoritate Apostolica insinuavimus, quo vero ad petitas Indulgentias negotium ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Reliquiis, & Indulgentiis præpositorum remisimus, & alias prout in nostris literis desu-

Aliæ hac de re ab hoc Pontifice expeditæ Literæ.

per in simili forma Brevis die prima Februarii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Repetitæ preces ejusdem Philippi Regis.

§. 3. Cum autem sicut pro parte dicti Philippi Regis Nobis denuo expositum fuit ipse personis secularibus, ne ullum Testamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua eleemosyna pro dicto Monte relinquatur, præcipere possit, & in facultate Episcoporum sit Ecclesiasticas personas abhortari, ut id ipsum pro sua devotione faciant, si velint, ideoque dictus Philippus Rex præceptum tam Laicis, quam Ecclesiasticis pro eleemosyna in eorum Testamentis relinquenda, & prædicto Monti applicanda ad hoc, ut illi, qui ex illis partibus venerint non parum sublevamen in necessitatibus suis percipiantur, quemadmodum in partibus Hispaniæ pro locis Terræ Sanctæ, & Captivorum Redemtione fieri memoratur. Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur piis ejusdem Philippi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati ad ejusmodi negotium examinandum ab eadem Congregatione deputati attenderunt consilio, ut nullum Testamentum in partibus Indiarum confici valeat, sive Testator sit Laicus, sive Ecclesiasticus, quin per ipsos aliqua eleemosyna pro eorum arbitrio, & devotione prædicto Monti applican. relinquatur, dicta auctoritate tenore præsentium præcipimus, & ordinamus.

Præceptum prædictum.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis nostris literis concessionis non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctã Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLVI.

Conceduntur nonnulla, & confirmantur quædam alia, Abbati Montis Casini, Ordinis Sancti Benedicti, ejusque Ecclesiæ, & Monasterio.

De privilegiis Monasterii & Abbatis Montis Casini vid. aliam hujus ed. 1725. Aug. 4. P. 2.

Dilecto Filio Sebastiano Gadaletæ Abbati Montis Casini Ordinis Sancti Benedicti.

Dat. 27. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium Literæ in forma Brevis.

Qui prosperum fecit Nobis iter Deus salutarium nostrorum, cum ad visitandam Beneventanam nostram Metropolim, Deoque dicandam Ecclesiam in B. Philippi Neri honorem a Nobis ibi extructam accessimus: Gaudio nostro cumulum adjecit, cum ad hanc Almam Urbem regredientibus dedit, ut instante tua filiali pietate, solemni ritu consecraremus Templum istud Religione, & Sanctitate celeberrimum. Quod enim Sanctissimus Patriarcha Benedictus, Ethnicæ superstitioni ereptum, Christiani sacris expiaverat, tum Zacharias anno 748. post Langobardicam vastitatem, post Saracenicum incendium anno 1081. Alexander II. Prædecessores nostri, clarissima vestri Ordinis lumina, renovatis cæremoniis inauguraverant, vehementer angebamur, novis quidem temporum injuriis labefactum, terræque motu dejectum, sed magnificentius nostra ætate instauratum, ac restitutum, cum externam vetustæ molis majestatem vinceret, mystica amissæ consecrationis dignitate carere. Voti tamen jam compotes, illud studiis nostris superesse intelligebamus, ut eorumdem Prædecessorum nostrorum exempla prosequentes, susceptam lætitiam perenni Pontificiæ liberalitatis monumento consignaremus, novisque benevolentiæ argumentis testatum faceremus amorem nostrum erga Casinense Monasterium totius inclyti Ordinis Caput, quod iterum, & tertio invisimus, jucunda veteris Sanctimoniæ recordatione, & suavissimo florentis inter vos disciplinæ odore illecti, præcipuæque Religionis stimulis excitati.

Templum Monasterii Montis Casi-

§. 1. Libenti proinde lætoque animo complexi sumus opportunitatem oblatam per demissas preces, quas tuo nomine Nobis exposuit Dilectus Filius Seraphinus Tansius istius Congregationis Procurator Generalis, prudentiæ laude, & virtutis meritis charitati nostræ imprimis acceptus. Postulationibus igitur tuis annuentes, cupientesque, ut celebritas Dedicationis tum Ecclesiæ, tum Aræ maximæ, a Nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatæ, quam die 19. Mensis Maji peregimus, atque in diem primam Mensis Octobris quotannis recolendum transtulimus, solemniori memoria renovetur, proprias in Officio Lectiones Secundi Nocturni jam rite probatas, ab universo Clero Sæculari, & Regulari totius Diœcesis Casinensis, eadem illa die prima Octobris recitandas esse decernimus, qua nimirum Diœcesani Clerici de more conveniunt ad præstandam Abbati, seu Monasterii Præfecto obedientiam in Ecclesia Cathedrali, seu quasi Cathedrali Montis Casini. Officium præterea Sancti Victoris III. Prædecessoris nostri qui generis origine Civitatem, & Metropolim nostram Beneventanam, Abbatiali dignitate, ac regimine Monasterium, & Congregationem istam, hanc denique Sanctam Sedem vitæ sanctitate, rebusque gestis illustravit, libenter concedimus, ut die 16. Mensis Septembris a Monachis istic degentibus celebretur.

Decernitur recitandas esse lectiones proprias dedicationis Ecclesiæ præfatæ ab universo Clero Diœcesis Casinensis die prima Octobris.

Necnon conceditur celebrari posse Officium S. Victoris III. PP. ex dicta Congregatione a Monachis Montis Casini die 16. Septembris.

§. 2. Ad hæc, omnes jurisdicendi facultates, & jurisdictionis actus a Prædecessoribus nostris concessos Abbatibus, & ex antiqua, & immemorabili consuetudine exerceri solitos, ut sunt, congregare Synodum, concursum ad conferenda Beneficia Ecclesiastica curata, etiam in mensibus Apostolicis, instituere, Œconomos deputare, Commissiones Apostolicas, etiam quoad dispensationes matrimoniales exequi; Sacrum Chrisma a Catholico Episcopo consecratum, confirmando ministrare, suos subditos ad primam Tonsuram, & ad Minores Ordines promovere, illisque etiam per suos Vicarios ad eosdem, & ad majores Ordines suscipiendos literas dimissorias concedere, Altaria tam fixa, quam portatilia, Calices, & sacra Vasa consecrare, & alia peragere, quæ Jurisdictionis quasi Episcopalis a nostris Prædecessoribus concessa sunt, ut prædiximus, & ab immemorabili per Abbates pro tempore exercentur, confirmamus, & quatenus opus sit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam singula Privilegia a Romanis Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, & a quibusvis aliis, sive Ecclesiastica, sive sæculari dignitate præditis tuo Monasterio collata, firma esse

Confirmatur quæcumque jurisdictionis facultates Abbatibus concessa quasi Episcopalis.

Necnon omnia privilegia Monasterio elargita.

volu-

volumus; & si aliqua subsit novæ concessionis necessitas, iterum concedimus, & elargimur.

Enumerantur Loca, in quibus Abbati pro tempore licebit prædictos jurisdictionis actus exercere.

§. 3. Enumeratos autem jurisdictionis actus exercere licebit Abbati pro tempore, in omnibus locis, & territoriis memoratæ Diœcesis Casinensis, quæ sunt, uti asseris Loca--Civitatis Sancti Germani, Casalis Sancti Basilii de Caira, Sancti Eliæ, Cerbarii, Sancti Victoris, Sancti Petri in fine, Rocchæ Euandri, Sancti Salvatoris de Cucurruto, Sancti Angeli in Theodoice, Pignatarii, Sancti Apollinaris, Sancti Andreæ, Sancti Ambrosii, Sancti Georgii, Vallis Frigidæ, Castrinovi, Sancti Petri in Curulis, Bellimontis, Vallis rotundæ, Saracenischi, Sancti Secundini, Sorbelli, Sancti Vincentii, Castelloni, Rochettæ, Scapuli, Collis, alterius Castrinovi, Aquævivæ, Fornellii, Pizzonis, Sanctæ Mariæ de Oliveto, & Cerri cum suis Casalibus. In Samnio--Cellini, Vallis regiæ, seu Barreæ, Civitellæ, Villettæ, Sancti Petri de Avellana, Peseuli Constantii, Serræ Monaeschæ, Faræ filiorum Petri, Ripæ Corbariæ, & Villæ Oliveti. In Calabria--Cetrarii, & Casalis Sancti Angeli: Et Castra Incolis destituta, videlicet Sanctus Petrus in Monasterio, seu Casinus, Plumbariola, Sanctus Stephanus, Mortula, Bantra, Junctura, Sanctus Gregorius, Teroculus, Cardetus, Teramus, Cerasolus, Vallis Porcina, Collis Stephani, Tensenusius, Licinosus, Pantanus, Spina, Sanctus Vitus, Quercus cuppa Roccha Sicca, & Sanctus Blasius de Capite fluminis. In Samnio--Rocca Tramontis, Sanctus Martinus, Cantalupus, Pomarium, Sanctus Angelus, Sanctus Petrus Montalium, Polegra, & Carceres. In Calabria--Fella.

Confirmantur aut conceduntur Abbatibus prædictis aliæ facultates.

§. 4. Facultates etiam, quas Antecessor Noster fel. rec. Gregorius XIII. Episcopis tribuerat in rebus ad Ecclesiasticam immunitatem spectantibus, ita Abbatibus Casinensibus confirmamus, aut concedimus, ut easdem ad casus etiam expressos, & comprehensos in Apostolicis literis nostris nuper editis, & in Appendice Concilii Romani adjectis, liberaliter extendamus.

Confessariis duobus prædictæ Ecclesiæ facultates conceduntur.

§. 5. Denique Christifidelium ad Sacram Ædem istam confluentium pietati, ac Religioni salubriter obsecundare, & prospicere volentes, duobus Sacerdotibus ad audiendas Confessiones a Casinensi Abbate pro tempore existenti eligendis, quos etiam removere possit facultates omnes elargimus, quæ Pœnitentiariis Sacræ Ædis Lauretanæ concessæ sunt.

Clausula Literæ in forma Brevis.

§. 6. Futurum autem certo confidimus, ut Studia nostra ad augendam in vestri nominis dignitatem, claritatemque Monasterii tam insignis intenta, redundare sentiamus ad Monasticæ disciplinæ incrementum, atque ad luculentius testimonium paternæ benignitatis, qua præclare animati sumus erga Casinensem S. Patris Benedicti familiam de Christi Ecclesia egregie meritam, & universum Benedictinum Ordinem, unde tot illustria extiterunt per omnes ætates documenta virtutum. Dum vero Cœlorum Dominum obsecramus, ut rata sint vota nostra, Tibi, Dilecte Fili, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLVII. Confirmantur Privilegia Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis de Observantia in Regnis Hispaniarum.

De privilegiis dictæ Congregationis vid. Clem. VIII. Const. ed. 1594. Maji 24. P. 2. quæ hic laudatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 28. Aug. 1727. An. 4.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Monasticarum Congregationum in Ecclesia Dei pie, sancteque erectarum, & institutarum, ac personarum in eis Altissimo jugiter famulantium processerunt, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

A Clem. VIII. alia privilegia d. Congregationis confirmata per quasdam Literas in forma Brevis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Generalis, aliique Abbates, & Monachi Congregationis de Observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum Ordinis Sancti Benedicti, quod dudum felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, donationes, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, gratias, & Indulta eidem Congregationi, ejusque Generali, & aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Visitatoribus, Prioribus, Monachis, Monialibus, cæterisque personis, necnon singulis Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus, Universitatibus, collegiis, & Locis dictæ Congregationis per quosvis Romanos Pontifices Prædecessores suos, & Sedem prædictam concessa, communicata, extensa, confirmata, approbata, & innovata, auctoritate Apostolica perpetuo approbavit, & confirmavit, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 24. Maji 1594. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Abbatum, & Monachorum pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora, atque stabiliora sint ea, quibus sæpius Apostolicæ Sedis prædictæ accedit auctoritas, cupiantque propterea iidem Generalis, aliique Abbates, & Monachi prætatas Clementis Prædecessoris Literas Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio roborari, Nos ipsorum Generalis, aliorumque Abbatum, & Monachorum votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Clementis Prædecessoris literas prætatas, omniave, & singula in eis contenta, quatenus tamen sint in usu, ac Decretis Concilii Tridentini non adversentur, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio prædictarum Clementis Literarum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia pleniissime suffragari, & ab illis respective inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane,

si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens in supradictis literis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLVIII.

Confirmantur Literæ Apostolicæ in forma Brevis super separatione trium Conventuum cum Residentia a Provincia S. Andreæ; eorumque unione Provinciæ Flandriæ Ordinis Minorum de Observ. Recollectorum.

Laudatæ literæ ab eodem Pontifice editæ fuerunt 1726. Oct. 12. P. 3.

Dat. 30. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Plurimi Conventus inter Bellorum tumultus a Provincia Flandriæ dismembrati; & Provinciis S. Antonii in Artesia, & S. Andreæ uniti.

§. 1. ALias pro parte Dilecti Filii Guilielmi Jodoque Ministri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Observantia Recollectorum nuncupatorum Nobis expositо, quod cum inter novissimos bellorum in Belgicis ditionibus sævientium tumultus, ultra viginti septem Monasteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus Audomarem scilicet Biezen., Rentinen., Avestren., Guieten., & Barbarisonien. a dicta Provincia dismembrati, & avulsi, tresque priores S. Antonii in Artesia, ac tres reliqui Conventus ejusmodi cum residentia Insulen. Sancti Andreæ respective Provinciis ejusdem ordinis uniti, & incorporati fuissent, unde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem acceperat. Fratres vero præfatæ Provinciæ S. Andreæ Conventus Monten., Bichien., & Tornacen. cum residentia de Pott a Canaffe nuncupata sub ditione charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi consistentes possiderent, qui nullum Ministrum Provincialem tunc agnoscebant, ac corpus ab eadem Provincia S. Andreæ segregatum, & divisum constituebant; ipse Guilielmo tum in compensationem memoratorum Monasteriorum, & Conventuum e sua Provincia Flandriæ dismembratorum, ut præfertur, tum pro salubri horum trium Conventuum cum ejusmodi residentia regimine, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari: Et quia in ipsa Provincia Flandriæ inter Fratres natione Leodienses, qui novem tantum Conventus in ea obtinebant, ac Flandros, seu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia constabat octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi unirentur, habituros, occasione distributionis officiorum multiplices turbæ, & discordiæ enasci consueverunt, aliquam pro perpetua dictæ Provinciæ quiete, æquam inter Fratres Leodienses, & Flandros prædictos Alternativam in officiis præfatis præscribi, atque stabiliri plurimum desiderabat.

Provinciæ S. Andreæ quidam conventus erant cum Residentia, qui quoddam corpus ab eadem Provincia divisum constituebant.

Hinc petitiones Ministri Provinciæ Flandriæ, pro unione suæ Provinciæ horum Conventuum.

Proque Alternativa stabilienda inter Fratres Leodienses, & Flandros dictæ Provinciæ.

Hinc ab hoc Pontifice prædicta separatio, & respective unio confecta fuit.

Necnon Alternativa constituta per quasdam suas in forma Brevis Literas.

§. 2. Nos supplicationibus ipsius Guilielmi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac præmissis, aliisque justis ex causis Nobis notis adducti, supradictos tres Conventus Monten., Bichien., & Tonracen. cum præfata residentia de Pott a Canaffe a memorata Provincia S. Andreæ separavimus, & dismembravimus, illosque sic separatos, & dismembratos dictæ Provinciæ Flandriæ univimus, annexuimus, & incorporavimus. Ad hæc, quod bis consecutive Minister, ac tres Definitores ejusdem Provinciæ Flandriæ ex Fratribus Flandris, seu aliunde oriundis, ac tunc Custos cum uno Definitore ex Leodiensibus eligerentur, altera autem, seu tertia vice Minister cum uno Definitore esset ex Leodiensibus, Custos vero cum tribus Diffinitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis, sicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter juxta numerum Conventuum utriusque Nationis distribuerentur, statuimus, atque præcepimus, & mandavimus, & alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 12. Octobris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac subinde tunc existens Minister Generalis Ordinis prædicti per suas patentes literas die 23. Novembris ejusdem anni vigore facultatis sibi per Nos attributæ, editas, omnibus, & singulis Fratribus præfatorum trium Conventuum, ac residentiæ Filiis, seu in eis degentibus potestatem fecit sese, si vellent dictæ Provinciæ Flandriæ pariter uniendi, & incorporandi, eosque ex tunc, ac perpetuo unitos, & incorporatos a die suscepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque, ut perinde, & absque ulla differentia haberentur, ac si in eadem Provincia Flandriæ educati, ac professi fuissent.

Causæ præsentis confirmationis, & preces prædicti Ministri Provincialis pro ea obtinenda.

§. 3. Cum autem sicut supradictus Guilielmus Nobis denuo nuper exponi fecit, antequam enarratæ literæ nostræ emanarent, lis inter utramque Provinciam ejusmodi super dismembratione, & incorporatione dictorum trium Conventuum ac tam præfata de Pott a Canaffe, quam alterius residentiarum de Petteghem, etiam nuncupat. eidem Provinciæ Flandriæ facienda, mota, Congregationi particularium trium ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, ut per eos componeretur per Nos remissa fuisset, ipsique Cardinales nihil hac in re innovandum censuissent, & decrevissent, atque inscio Guilielmo prædicto, tunc existente Ministro Provincialis, ac Fratres dictæ Provinciæ S. Andreæ eorumdem Cardinalium sententiam, seu Decretum per quasdam nostras sub Plumbo editas literas approbari, & confirmari obtinuissent, nulla vero de lite, Decreto, illiusque confirmatione, ac expeditis literis hujusmodi in primodictis literis nostris in forma Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque secutorum validitate dubitari possit; Cumque primodictæ literæ nostræ nec memoratam residentiam de Petteghem, nec Monasteria Monialium, quæ a tribus Conventibus, ac residentia dictæ Provinciæ Flandriæ sic unitis, & incorporatis dependent, & in Dominio ejusdem Caroli Regis pariter consistunt, comprehendant; Nobis propterea dictus Guilielmus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsum Guilielmum amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam dicti Ministri Generalis patentium, quam nostrarum sub Plumbo literarum prædictarum tenores, & alia

quæ-

quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictas noſtras in pari forma Brevis, dictique Miniſtri Generalis patentes literas, ac ſeparationem, & diſmembrationem trium Conventuum Monten., Binchien., & Tornacen. cum reſidentia de Pott a Canaffe a Provincia S. Andreæ, illorumque, ac eorum Fratrum unionem, & incorporationem Provinciæ Flandriæ dicti Ordinis, aliave quæcumque inde cæteroqui legitime ſecuta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & validamus ac valere, validaque, & efficacia exiſtere, & fore, decernimus in omnibus, & per omnia perinde ac ſi in eiſdem noſtris in forma Brevis literis, de illis ſub Plumbo antea emanatis, necnon præfatis lite. & Decreto Congregationis particularis Cardinalium ſpecifica, & individua mentio facta, ipſiſque literis ſub Plumbo ſufficienter derogatum fuiſſent.

Confirmatio prædictarum Literarum in forma Brevis pro d. ſeparatione Conventuum, & reſpective unione.

§. 5. Præterea reſidentiam de Petteghem, necnon Monaſteria Monialium a dictis tribus Conventibus, ac eadem, & altera de Pott a Canaffe reſidentiis dependentia, in Dominio tamen ipſius Caroli Regis ſita, a dicta Provincia S. Andreæ ſimiliter diſmembramus, ac memoratæ Provinciæ Flandriæ unimus, & incorporamus, necnon facultatem, quæ dictorum trium Conventuum, & Reſidentia de Pott a Canaffe Fratribus ſeſe eidem Provinciæ Flandriæ uniendi, & incorporandi a memorato Miniſtro Generali in ſuis patentibus literis præfatis, attributa fuit, ſicut præmittitur, ad omnes, & ſingulos itidem Fratres iſtius reſidentiæ de Petteghem eadem auctoritate, harum ſerie extendimus, eiſque pariformiter tribuimus, & impertimur, firma tamen, ac in ſuo robore remanente in reliquis, & præſertim quoad Alternativam inter Fratres Flandros, ſeu aliunde oriundos, ac Leodienſes in diſtributione officiorum dictæ Provinciæ Flandriæ earumdem noſtrarum in forma Brevis literarum diſpoſitiones.

Uniuntur inſuper præfatæ Provinciæ Flandriæ Reſidentia quædam, ac nonnulla Monialium Monaſteria.

§. 6. Decernentes quoque ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Reſidentiarum, & Monaſteriorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſinguliis, illorum tenores preſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CLIX.

Permittitur Minoribus Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara Ordinis S. Franciſci de Obſervantia, ut eleemoſynas pecuniarias pro Miſſis celebrandis procurare, & recipere poſſint.

Alias hoc prohibitum fuerat iiſdem ab Urbano VIII. Conſt. ed. 1642. Maji 28. P. 20.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Sept. 1727. An. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. interdictum ne in prædicta Provincia ullæ omnino pecuniæ pro Miſſis celebrandis reciperentur.

§. 1. DUdum per felic. record. Urbanum Papam VIII. Prædeceſſorem noſtrum accepto, quod in Provincia reformata Vallis de Mazzara nuncupat. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupat. ſemper ſervatum fuerat, ut nullæ pro celebrandis Miſſis pecuniæ reciperentur, ſed Miſſæ gratis pro Benefactoribus juxta intentionem Superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem uſum, & obſervantiam hujuſmodi immutare, & invertere nitebantur, idem Urbanus Prædeceſſor turpis quæſtus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re præſertim adeo ſacra e medio tollere pro paſtorali ſua ſollicitudine volens ne de cætero perpetuis futuris temporibus in provincia prædicta nullæ omnino pecuniæ pro Miſſis celebrandis exigerentur, ac etiam ſponte oblatæ reciperentur, ſed Miſſæ gratis, ut conſueverat, celebrarentur, ſub vocis activæ, & paſſivæ, ac quoad Superiores etiam ſuorum Officiorum privationis pœna eo ipſo abſque alia declaratione incurrenda, auctoritate Apoſtolica interdixit, & prohibuit, & alias prout in memorati Urbani Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 28. Maji 1642. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cauſæ antiquæ inobſervantiæ Urbani VIII. Literarum, & preces Miniſtri Provincialis pro obtinenda præd. permiſſione.

§. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius modernus Miniſter Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, propter imminutam Populorum illarum partium erga ejus Inſtitutum devotionem, numerumque Religioſorum auctum ad ejuſmodi eleemoſynas pecuniarias modis tamen licitis, & a Conſtitutionibus Ordinis prædicti præſcriptis conquirere neceſſe fuerit, ac ita a nonnullis luſtris uſque in præſens piæ Urbani Prædeceſſoris literæ in uſu amplius non ſint, neque obſerventur, ex hac vero illarum antiqua inobſervantia in Religioſorum conſcientiis aliqua perturbatio, ſeu inquietudo exorta ſit, ideoque dictus Miniſter Provincialis ad eas tranquillandas opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſideret.

Permiſſio prædicta.

§. 3. Nos ipſius Miniſtri Provincialis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero per Fratres Provinciæ hujuſmodi Eleemoſynæ quantumvis pecuniariæ modis tamen per Sedem Apoſtolicam, & ab ejuſdem Ordinis Conſtitutionibus approbatis, procurari, & recipi poſſint, quemadmodum a toto Fratrum Reformatorum Ordine procuratas, & reſpective receptas fuiſſe me-

memoratur, dicta auctoritate, tenore præsentium permittimus.

§. 4. Non obstantibus supradicti Urbani Prædecessoris, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, staturis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLX. Statuitur juxta quasdam Urbani VIII. literas, ut quisque Frater Ordinis Eremitarum S. Augustini per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo, & Animæ suæ vacare teneatur.

Laudata Urbani VIII. Constitutio hic inserta edita est 1635. Maji 18. P. 12. de eadem re vid. Clem. XII. Const. ed. 1733. Feb. 5. P. 3.

Dat. 27. Sept. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. præd. Statutum jam antea id fuerat pro Eremitis S. Augustini Congregationis Discalceatorum per quasdam suas in forma Brevis Literas.

§. 1. DUdum per fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Fratres tunc existentes Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in Vinea Domini fructus afferebant, idem Urbanus Prædecessor, ut Congregatio præfata felicioribus in dies proficeret incrementis providere volens, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis, ut quicumque per duo triennia continua Vicarii Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, & Visitatorum Generalium, Provincialis, aut Prioris Officia exercuisset, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio nominatorum Officiorum absolutus Deo, & animæ suæ vacare teneretur, statuit, & ordinavit, & alias prout uberius continetur in ipsis Urbani Prædecessoris literis in forma Brevis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædictæ Urbani VIII. Literæ.

§. 2. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia personarum sub suavi Religionis jugo Divini numinis obsequiis mancipatarum præcipuam gerens solicitudinem ea statuit, & ordinat, quæ felici earumdem personarum statui dignoscuntur profutura, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus afferant; Nos, ut Congregatio prædicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut qui spatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia Capitula Generalia celebrata fuere ad quæcumque Officia Religionis, tam Generalia, seu Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, vel Visitatorum Generalium, quam etiam Provincialia, seu Conventualia, Provincialatus nimirum, vel Prioratus, aut aliquod eorum electus fuerit, dictaque officia, vel aliquod eorum successive, etiamsi non unum semper, & continuo, sed diversa illorum, vel plura etiam diverso tempore per dictum spatium exercuerit, & administraverit, non possit in Capitulo Generali propediem celebrando; nec subinde per triennium immediate subsequens ad aliquod ex præfatis officiis eligi, sed quoad ea omnia, & singula voce passiva dicto tempore careat, ac Deo, & animæ suæ vacet; in posterum vero, qui spatio duorum Capitulorum Generalium successive ad præfata Officia, vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio Capitulo Generali, ac per biennium immediate subsequens ad nullum ex eisdem Officiis, vel aliquod illorum eligi possit, sed voce passiva dicto tempore, quoad ea omnia careat, ac Deo pariter, & animæ suæ vacet.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes omnes, & singulos, qui Officia hujusmodi, ut præfertur, exercuerint ad illa, vel eorum aliquod contra præsentium tenorem assequenda, & exercenda inhabiles esse, & fore, sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis, & aliis arbitrio nostro infligendis pœnis omnibus, & singulis dictæ Congregationis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ne eos, qui dicta officia, ut præfertur, gesserint, & exercuerint, ad illa de novo contra earumdem præsentium formam & tenorem eligere, iis vero, quos sic eligi contigerit officia prædicta acceptare, vel in eis quoquo modo sese immiscere audeant, & præsumant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordini, & Congregationi hujusmodi, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas Generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maji MDCXXXV. Pontificatus nostri Anno XII.

Statutum prædictum motu proprio editum.

§. 4. Cum

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Commissarii, ac Procuratoris Generalis.

§. 4. Cum autem sicut Dilectus Filius Joannes Jacobus a Sancto Adalberto Commissarius, ac Procurator Generalis Congregationis Italiæ, & Germaniæ ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, successu temporis quidam inquieti, & ambitiosi Religiosi, eo quia forsan, quod ad Officia assumpti non fuerint, sub mentita zeli specie contra Superiores suos litigando, & communem pacem dictæ Congregationis turbando easdem Urbani Prædecessoris literas ad alia etiam Officia in illis minime expressa a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, extendi procuraverint, & amodo in dies majorem, & majorem literarum extensionem novis litigiis, quærere non desistant cum gravissimo præjudicio supradictæ suæ Congregationis, quæ attenta tam ampla extensione vacantiæ ad officia, ob tantam multitudinem Religiosorum vacantium, necessario imperitos, incapaces, & indignos in Superiores eligere cogatur, prædictus vero Joannes Jacobus Procurator, & Commissarius Generalis deplorabilem memoratæ suæ Congregationis ruinam prævidens, ac vi officii sui impedire cupiens, prædictas quidem literas per nos confirmari, præterea, ne ullus in posterum sub quocumque colore, aut prætextu extensionem ad alia quæcumque sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, ultra illa, quæ in literis hujusmodi exprimuntur, officia attentare, aut quomodolibet procurare præsumat, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum prohiberi, ac demum extensiones quascumque contra expressum earumdem literarum tenorem jam factas annullari, dictasque literas ad primævam suam observantiam reduci plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur ipsum Joannem Jacobum Procuratorem, & Commissarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audita super præmissis relatione, per dilectum Filium Secretarium ejusdem Congregationis, una cum voto dilecti Filii nostri Josephi Renati ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Imperialis nuncupati prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris nobis facta, ac etiam motu, scientia, ac matura deliberatione similibus præinsertas Urbani Prædecessoris literas, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac alia officia præter illa, quæ in supradictis præinsertis literis exprimuntur, nullo modo vacantiæ subjacere debere, quæcumque illa sint, sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen Definitoribus Provincialibus Provinciarum Italiæ juxta Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium Anno 1704. emanat. harum serie declaramus. Volentes, ut quæcumque derogatio harum nostrarum literarum in amplissima forma extendenda nullam vim, ac robur habeat, nisi in casu, quod ad petitionem Capituli Generalis obtenta fuerit.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernent quomodolibet in futurum cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inviolabiliter, & inconcusse observari, necnon de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse haben. consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum pariter volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Sept. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

Conceditur facultas Generali, & Deffinitorio Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Capt., erigendi unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus. CLXI.

De erectione alterius Provinciæ pro iisdem Fratribus vid. aliam Const. hujus ed. 1726. Aug. 14. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1727. Ann. 4.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. ALias felic. record. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Provinciæ Italiæ Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum exposito, quod cum alias tunc pariter existentes Fratres Discalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis ob defectum Regularis observantiæ, aliisque injustis, & rationabilibus de causis in Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita probatis, & justificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquot sive in spiritualibus, seu in temporalibus Religiosos progressus facere valuissent, seque proinde Congregationi Hispaniæ eorumdem Fratrum Discalceatorum uniri petiissent, & successive Superiores dictæ Congregationis consensum suum unioni hujusmodi præstitissent, ac deinde iidem Fratres Discalceati Provinciæ prædictæ supplicem libellum piæ mem. Innocentio Papæ XI. pariter Prædecessori Nostro pro ejusmodi unione obtinenda porrexissent, isque ab ipso Innocentio Prædecessore ad

Alias olim tres Conventus ab Innocentio XI. petiverunt Congregationi Hispaniæ uniri.

dictam Cardinalium Congregationem, & ab ista ad bo. mem. Alderanum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectorem remissus fuisset, dictus Alderanus Cardinalis, & Protector suum pro dicta unione votum justis de causis cum eo relatis prædictæ Congregationi Cardinalium exhibuerat; necnon cum die 6. Maji 1690. causa in ipsa Cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eadem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus prædictis constituta fuerat separatio supradicta, nempe Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religiosi sub obedientia Ministri Generalis dicti Ordinis juxta formam tamen in quibusdam rec. mem. Urbani Papæ VIII. itidem Prædecessoris Nostri Literis in simili forma Brevis die 12. Septembris 1629. expeditis præscriptam permanerent.

Verum per Congregationis Episc. & Regularium decretum ex tribus Conventibus eisdem constituta fuit separata Provincia Italiæ.

§. 2. Et in eadem Expositione subjuncto, quod dicti Religiosi observantiam Constitutionum dictæ Congregationis in solemni eorum regulari professione expresse promiserant, adeoque eas observare tenebantur, illæ vero ipsos ad subjectionem pro tempore similiter existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis Hispaniæ omnino obligabant, ipsique proinde quo facilius vota sua Altissimo reddere, & propria Instituta Regularia adimplere valuissent, memoratæ unionis gratiam expectabant, idem Clemens Prædecessor de nonnullorum ex etiam tunc existentibus Venerabilibus Fratribus tunc suis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super causa unionis hujusmodi dictæ scilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religiosorum prædictæ Congregationi Hispaniæ inter dictum Procuratorem Generalem ex una, & alium Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex altera Partibus controversa a prædicto Clemente Prædecessore specialiter deputatorum, qui utrumque Procuratorem Generalem tam ore, quam in scriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenso, unionem prædictam fieri posse censuerant, consilio, prædictam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ auctoritate Apostolica univit, annexuit, & incorporavit, ac tunc, & pariter existenti Ministro Generali ejusdem Ordinis subjecit, & alias prout in prædictis memorati Clementis Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Novembris 1705. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

A Clemente XI. postea prædicta Provincia Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ unita.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Michael a Sancto Josepho Commissarius pro Italia, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis laudabili zelo, multisque expensis plures alios Conventus superioribus annis intra Italiam ut pio Religiosissimæ Italicæ Nationis desiderio satisfacerent, & in eadem Regione Institutum Redemptionis Captivorum promoverent, erigere curaverint, novosque Conventus hujusmodi ad paucitatem Religiosorum Italorum per Hispanos Religiosos magna ex parte manutenere studuerint; ipse vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis ad confirmationem, & meliorem formam dictorum Conventuum expediens, ac necessarium existimet, si Ministro, & Deffinitorio committatur, ut ex dictis tribus Conventibus, nempe Taurini, Liburni, & Falconii, & ex aliis, quos Religio habet Mediolani, Alexandriæ, Pelestrinæ, Forolivii, Prænestæ, & Cotronæ ex his omnibus, vel eorum aliquibus, prout dicti Minister Generalis, & Deffinitorium magis in Domino expedire judicaverint, una quasi de novo Provincia erigatur, quæ tamen titulum Sancti Joannis de Matha, & antiquitatem a tempore suæ primævæ erectionis conservet, fruaturque, & gaudeat omnibus, & singulis gratiis, præeminentiis, Indultis, & privilegiis, quibus aliæ similes Provinciæ fruuntur, & gaudent. Nobis propterea supradictus Michael Commissarius, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & alias ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis pro dicta Facultate obtinenda.

§. 4. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ministro Generali una cum Diffinitorio ex antedictis tribus Conventibus Taurini, Liburni, & Falconii, unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex supra sex aliis specificatis Conventibus, vel ex eorum aliquibus cum titulo, & antiquitate primævæ suæ erectionis, ac gratiis, præeminentiis, indultis, & privilegiis supradictis erigendi plenam, & amplam facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur, & quod sic in Italiæ Provinciam erecta in omnibus, & per omnia ad formam novissimarum Constitutionum per Nos confirmatarum pro Provincia Sancti Joachimi, aliisque Provinciis in posterum erigendis gubernetur. Præterea eo quia exiguus admodum est numerus Religiosorum Italorum, ut in electionibus faciendis requisita a Constitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex Officiis provenientem præscripta, habita tamen ratione probitatis, & doctrinæ eligendorum minime serventur, ad sexennium dumtaxat auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Concessio facultatis prædictæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium habeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

Conceditur Ministro Generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi Discretos conventuales in Provinciis Hispaniarum. CLXII.

Hac de re vid. Innoc. XII. Constitutionem ed. 1693. Mart. 29. P. 2. & aliam ed. 1693. Septemb. 12. P. 3. ubi dicti discreti abrogati fuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Innocentio XII. Discreti prædicti in Hispaniarum Provinciis abrogati fuerant.

DUdum pro parte clar. mem. Caroli II., dum vixit Hispaniarum Regis Catholici, fel. rec. Innocentio Papæ XII. Prædecessori Nostro exposito, quod alias ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regno-

rum

rum utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ nuncupatarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum ex electione discretorum, qui a Conventibus ad effectum suffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosæ pacis, & concordiæ, ac regularis disciplinæ præjudicium passi fuerant, idem Innocentius Prædecessor per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 29. Martii 1693. expeditas Literas discretos prædictos in dictis Provinciis sustulit, ac removit, & subinde inter alia remotionem, & abolitionem discretorum hujusmodi expeditasque desuper literas prædictas ad Provincias Bethicæ, & Navarræ per alias suas itidem in simili forma Brevis Literas die 12. Septembris ejusdem anni emanatas auctoritate Apostolica extendit, & ampliavit, & alias prout in dictis Innocentii Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Ministri Generalis præfati pro restitutione eorundem Discretorum.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus filius Hartmannus Brixiven Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, propter Discretorum hujusmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum, ac præjudicium regulari observantiæ allatum fuerit, & adhuc de præsenti afferatur, ideoque idem Hartmannus Minister Generalis electionem eorumdem Discretorum omnibus Hispaniarum Provinciis restitui summopere desideret, quemadmodum recol. mem. Clemente XI. Belgii, & Innocentio XIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris Sardiniæ respective Provinciis Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur. Nobis propterea dictus Hartmannus Minister Generalis tendentibus etiam in id Clarissimi in Christo Filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici votis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio facultatis prædictæ.

§. 2. Nos igitur ipsum Hartmannum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati prædicto Hartmanno Ministro Generali serio, prudenter, ac diligenter examinata, omnibus, & singulis Hispaniarum Provinciis de cætero electionem Discretorum hujusmodi, si id divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac regularis observantiæ incremento in Domino expedire judicaverit, restituendi facultatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus prædictis Innocentii Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno IV.

Interdicitur Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum prædicatio, ut Scholarum exercitio incumbere valeat, ademta etiam Superioribus facultate super hoc dispensandi. CLXIII.

De Privilegiis hujus Congregationis vid. Inn. XI. Const. ed. 1686. Sept. 3. P. 10. & Alex. VIII. Const. ed. 1691. Jan. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Oct. 1727. An. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Adolphus a S. Georgio Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Scholarum Piarum nuncupat., quod hujus Congregationis Institutor, prævidens quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra Ecclesias præfatæ Congregationis habendæ, allaturæ essent, in suis Constitutionibus, auctoritate Apostolica confirmatis, tertia parte, *cap. 7.* de Concionatoribus, expresse cavet in hæc verba: *Nemo publice prædicabit, nisi a Generali, vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus, & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus, nonnisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu.* Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tametsi successu temporis a variis Capitulis Generalibus declaratum fuerit, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi extra easdem Ecclesias tempore Adventus, & Quadragesimæ, ut præfertur, ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim prævisо malo occurreretur, adjectæ fuerint; nihilominus experientia magistra dictus Adolphus Præpositus Generalis edoctus, per conciones prædictas ministerio hujusmodi Scholarum tristissimam eversionem imminere, eo quod Verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra Domos memoratæ Congregationis commorantes Scholis adjici nequeant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiant; Nobis propterea dictus Adolphus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

A Congregationis prædictæ Institutore cautum fuit, ne quisquam publice prædicari valeret, nisi de licentia Generalis, vel Provincialis.

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Præpositi Generalis.

§. 2. Nos igitur ea, quæ per præinsertam Constitutionum particulam dispositа sunt, imposterum firmiter, ac inviolabiliter servari, & ne ullo modo convelli, vel labefactari possint, providere, ac ejusdem Adolphi Præpositi Generalis Votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertam particulam ex Constitutionibus memoratæ Congregationis Scholarum Piarum exceptam (ut præfertur) auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnia, & singula per eam dispositа inconcusse observari mandamus, & præcipimus, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali facultatem super præmissis dispensandi, auctoritate, & tenore prædictis adimimus.

Confirmatur relatum statutum Institutoris Congregationis, & super eo dispensandi facultas Generali adimitur.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas sem-

Clausulæ.

per

per firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXIV. Confirmatur Alternativa Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca.

De alternativa Officiorum in Regnis Lusitaniæ, & Algarbiæ servanda vide Clem. XI. Const. ed. 1716. Oct. 26. Et alia hujus Const. ed. 1727. Sept. 29. P. 4. determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

Dat. 3. Oct. 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Alternativa præfata instituta fuit.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Provinciæ Bethicæ, Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupat., quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 10. Mensis Maji proxime præteriti in Collegio Sanctissimi Sacramenti Villæ de Almagro Præsidente Dilecto Filio Joanne a Sancta Teresia Lectore Jubilato Tribunalis Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum auctoritate Apostolica institutis, & Vicario Generali Congregationis Hispaniarum, & Indiarum d. Ordinis celebrato assistentibus omnibus Vocalibus, quibus Capitulum prædictum constabat, ipsi Vocales sic legitime congregati prævia matura deliberatione conservationi, ac paci, quieti, & tranquillitati Provinciæ prædictæ consulere cupientes, Alternativam Officiorum inter eosdem Exponentes, & Fratres della Manca, seu Mancia nuncupat. instituendam decreverunt, eamque dicto Capitulo stabiliverunt in hunc modum, tenoris, qui sequitur videlicet.

Modus Alternativæ prædictæ.

§. 2. *Fra Giovan di Giesu Lettore Giubilato, e Secretario della Provincia d'Andaluzia dell' Ordine Discalceato di S. Agostino fo fede, e certifico qualmente tra gli Decreti, & stabilimenti, che furon fatti nel Capitolo Provinciale prossimo passato, che fù celebrato nel Collegio del Santissimo Sagramento della Villa d'Almagro di detta Provincia, che cominciò alli 10. di Maggio del corrente anno 1726., nel quale fù presente il Molto Reverendo Fra. Gio. di S. Teresa Lettore Giubilato qualificatore della suprema, e Vicario Generale della Congregazione di Spagna, e Indie dell' Ordine Scalzo di S. Agostino, quale confermò tutto quello si stabilì in detto Capitolo vi è un Decreto, e Statuto, che è ad imina settima fol. 89. del libro di detta Provincia, nel quale si scrivono gli Capitoli, che in essa si celebrano, & è del tenore seguente -- Item per quanto questa nostra Provincia d'Andaluzia comprende nelli suoi termini tanto la detta parte d'Andaluzia, come anche la parte, e Territorio della Manchia, ò Mancia, e tra gli Religiosi dell' uno, e l'altro paese per essere differenti nel genio, di che sono nate varie emulazioni, e contrasti, lamentandosi alcuni circa la divisione ineguale delli posti, & Officj de' Padri, che governavano detta Provincia senza poterli riparare, il zelantissimo, e religioso fervore delli prelati Superiori: per tanto stabilì, e determinò questo presente Capitolo assistendo ad esso tutti gli Vocali, nemine dempto, che si supplichi, e preghi al S. Pontefice, si degni concedere Bolla d' Alternativa, in questa forma, che si giudica assai conveniente, cioè, che nel Capitolo Provinciale prossimo venturo si sceglia, e nomini Priore Provinciale di questa detta Provincia un Religioso, che sia dell'altra parte, di dove sia il Prior Provinciale eletto nel presente Capitolo, di modo, che se nel presente Capitolo sarà eletto in Provinciale un Religioso d'Andaluzia, in quest' altro prossimo Capitolo sia della Manchia, ò Mancia, quello che si dovrà eleggere in Provinciale, e così vadino alternative in questo Officio gli Religiosi dell' uno, e dell' altro Territorio, e se accadesse mancare qualche triennio il Provinciale eletto, o sia per renuncia, o sia per morte naturale, o civile, sia obligo del venerabile Difinitorio Generale, che a questo tocca provedere detta mancanza a eleggere in Rettore Provinciale, che concluda il triennio, o un Religioso, che sia del medesimo Territorio, che era quello, che mancò, e in caso di non fare detto Difinitorio Generale la sudetta elezione, in tal caso subentrerà a concludere detto Territorio il Provinciale assoluto più immediato del medemo Territorio di dove fù il Provinciale, che mancò, osservandosi in questo proportionabiliter le nostre sacre Leggi, e Costituzioni.*

§. 3. Che gli quattro Definitori di detta Provincia, che in tutti gli Capitoli, si elegeranno, cominciando dal futuro Capitolo, debbano essere, e siano due soggetti d'Andaluzia, e due della Mancia, e per sostituire detti Officj, quando vacaranno, secondo stabiliscono le nostre Sacre Costituzioni debbano essere, e siano addetti delli due Definitori d'Andaluzia quelli soggetti, che del medemo Territorio averanno più voti, & il simile si debba pratticare delli due Definitori della Mancia, che doveranno sostituirsi quelli, che averanno più voti in quelli del suo Territorio, di modo tale che sempre il Definitorio di questa Provincia costi di due soggetti d'Andaluzia, e due della Mancia, al qual effetto, si scriveranno quelli, che tanto dall' una, quanto dall' altra parte averanno più voti. Che gl' altri Officiali di questa detta Provincia, cioè Priori, Secretario, e Maestro di Novizj, si debbano dividere, e provedere in modo, che tanti siano dell'una, quanti dell' altra parte avendo il Prelato a chi secondo le nostre Costituzioni tocca, & appartiene provedere le vacanze di detti Officj obligazione di conferirli, e distribuirli alli soggetti naturali di quel Territorio, da dove erano gl' Officiali, che mancheranno, accioche così si conservi l' equilibrio, e distribuzione giusta, & eguale di detti Officj. Che li due Definitori Generali, e li due Discreti, che si nominano, & eleggono nel Capitolo Provinciale, acciochè concorrano a nome della detta Provincia all' elezione del Vicario Generale

ſiano reſpettivamente due d' ogni parte, cioè un Definitore, & un Diſcreto del Territorio della Mancia, e gl' altri due d' Andaluzia, provedendoſi parimente le vacanze di qualſivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. E acciochè non naſchino ſconcerti, & ambiguità tra gli ſoggetti, che dovranno eſſere Offiziali, e non reſtino eſcluſi, quelli, che non ſono nè d'Andaluzia, nè della Mancia, come ſono li Caſtigliani, Eſtremegni &c., ſi determina ſiano appartenenti alla Mancia quelli, che ſon naturali delli Porti de Sierramorena verſo Madrid, quelli, che ſono naturali delli Porti di Sierramorena guardando verſo Siviglia, e Granata.

Preces Fratrum d. Provinciæ.

§. 4. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, Exponentes prædicti, præmiſſa quo firmius ſubſiſtant Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam, viderunt conſilio, præinſertam Alternativæ concordiam, omniaque, & ſingula in ea contenta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatæ Alternativæ.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

Confirmatur Decretum Congregationis ſuper diſciplina regulari, qua decernitur, ut oppoſitores vitæ communis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ſtrictæ obſervantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquieſcerent. CLXV.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. inſtituta fuit reformatio dictæ Provinciæ S. Alberti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Oct. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Petri a Jeſu, & Maria Procuratoris Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ſtrictæ obſervantiæ Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia Nobis expoſito, quod cum in dicta Provincia perfecta regularis obſervantia eorum Regulæ mitigatæ, & vita communis cum pluribus Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. Romanæ Eccleſiæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina Regulari deputatæ, decretis literis Apoſtolicis, & oraculo noſtro ſtabilita fuiſſet, poſt multas contradictiones nonnullorum ejuſdem Provinciæ Religioſorum illis diſcuſſis, ac examinatis, & tandem uti inſubſiſtentibus ab eadem Congregatione rejectis, iidem Religioſi oppoſitores a tardanda operis tam ſancti pace minime ceſſaverat; ideoque dictus Petrus Procurator intellexerat, quod illi ab eorum inſtantiis a prædicta Congregatione declinantes mentem Noſtram moleſtia afficerent, idipſum Exponentes, quod per ſex annorum curſum matura conſideratione a prædicta Congregatione examinatum, & in ea ab illis iteratum, & ſubinde pro inſubſiſtenti, & pro pura æmulationis opera recognitum fuerat, ac proinde Nobis ſupplicato, ut perpetuum ſilentium a Nobis ſuper hujuſmodi oppoſitionibus tam Dei gloriæ, ac paci, & quieti Provinciæ prædictæ ejuſque Religioſorum præjudicialibus imponeretur. Nos ſupplicem libellum Nobis ſuper præmiſſis porrectum ad eamdem Congregationem remiſimus, quæ quidem Congregatio edidit ſuum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 2. *Sacra Congregatio ſuper diſciplina Regulari, attentis narratis, & auditis Archiepiſcopo Meſſanen. Epiſcopo Syracuſano, & Vicario Capitulari Catanenſi, referente Eminentiſſimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquieſcant. Romæ 18. Julii 1727. Joſeph Renatus Cardinalis Imperialis Præfectus -- F. Epiſcopus Eluſin. Secretarius.*

Preces Procuratoris dd. Fratrum.

§. 3. Cum autem, ſicut dictus Petrus Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, & obſervatione Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ipſum Petrum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpe-

ctabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXVI. Confirmatur Decretum Episcoporum, & Regularium approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Augustini Provinciæ Castellæ.

De Confirmatione cujusdam Decreti Capituli Generalis d. Ordinis super numero 36. Magistrorum Provinciæ Aragoniæ, vide aliam hujus ed. 1727. Jun. 27. P. 4., & de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ord. vide sequentem Const.

Dat. 22. Dec. 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Diffinitorii Provinciæ Castellæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositio, quod in novissimo eorum Capitulo Provinciali die 4. Maji currentis anni in Conventu Matricalensi dictæ Provinciæ celebrato, multa Statuta, seu acta Capitularia pro regularis disciplinæ observantia condita fuerant, inter quæ dilectus etiam filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis ejusdem Ordinis de Assistentium suorum consilio confirmaverat, & approbaverat sequentia videlicet.

Acta Capitularia prædict. de Procuratore hujus Provinciæ Romæ habendo.

§. 1. Propositum fuit in Diffinitorio an expediret Romæ habere Procuratorem hujus Provinciæ pro Causa Venerabilis Crosco, & pro eo, quod huic Provinciæ occurri valeat in Romana Curiâ -- Determinatum fuit, quod ibi habeatur Religiosus hujus Provinciæ quemadmodum ab aliis Religionibus practicatur in similibus Causis, & ne pecuniæ destinatæ pro Causa Venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum Reverendo Patri Provinciali facultas arbitrandi media suaviora Provinciæ, quin gravetur Conventus novis pecuniarum exactionibus. Diffinitorium dedit facultatem nostro admodum Reverendo Patri Provinciali, ad hoc, ut casu, quo noster Procurator Romanæ Curiæ absit ab ea possit alium nominare, qui sit filius hujus dictæ Provinciæ. Diffinitorium commendat admodum Reverendo Patri Provinciali, ut curet, & faciat observari acta 31. & 32., (quæ in suo compendio sunt 29., & 30.) anno 1718., conformia Decreto, quod Illustrissimus Dominus Aldovrandi, dum esset in his Regnis Hispaniarum Nuncius Sanctitatis Suæ publicari mandavit, & publicatum fuit die 13. Septembris 1717.; in quo ordinatur, quod nullus Religiosus exeat a Domo solus, & declaratur, in hoc ordine universali (excepto Procuratore Generali) non solum includi Conventuales, & Collegiales nostrarum Communitatum Sancti Philippi, & Conventus Matritensis, in quibus Pater Rector assignabit Patri Administratori socium sibi benevisum, prout etiam Prior Sancti Philippi Officialibus suis; verum etiam omnes exteros hujus Provinciæ, & aliarum in Curia existentes, qui debent incedere cum Sociis Religiosis, non ita tamen cum Donatis, qui incipiunt introduci, & nunquam fuerunt in usu in hac Provincia ad sociandum, quapropter Definitorium decrevit, quod non permittantur Donati, nisi ii, quos Provincia habuerit pro ejus servitio, qui nullum Religiosum extra Domum associent.

De exequutione mandandis Decretis quibusdam.

De vestibus gestandis a Religiosis, quum domo exeunt.

§. 2. Pariter mandat Diffinitorium, quod nullus Religiosus hujus Provinciæ, neque extraneus (excepto Patre Procuratore Generali) exeat a Domo cum Cappa sine manicis longis, vel protensis, cum clamyde, vel Pallio, & galero, neque Missam celebret extra Conventum, neque resideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admissione Exterorum ignoratis diligentiis, ratione quarum veniunt, & ex ignorantia status illarum sequuntur nonnulla inconvenientia, Diffinitorium ideo mandat Patri Priori pro tempore existenti Regii Conventus Sancti Philippi, quod juxta praxim Romanæ Curiæ expressam in nostris Sacris Constitutionibus 3. parte Cap. 6. n. 2., & 4. cum assistentia Patris Procuratoris Generalis Provinciæ examinent motivum, propter quod Religiosus venit ad Curiam, ut prædictus Pater Procurator Generalis notum faciat illud nostro Admodum Reverendo Patri Magistro Provinciali, & cum ejus approbatione permittatur illi residere Matriti, & terminatis diligentiis compellatur reverti in suam Provinciam, vel Conventum, & Patribus Priori, & Rectori Collegii, qui permiserit contraventionem hujus, seu præcedentis Acti, quæ tantum ad Religiosam observantiam, & bonum exemplum imponitur pœna privationis Officii, quam Pater Provincialis statim mandet executioni, absque ulla dispensatione.

De exteris examinandis cur ad Curiam accedant.

Preces Capituli ad Reverendiss. Procuratorem Generalem pro relatorum actuū approbatione.

§. 3. Hæc sunt, Reverendissime Pater, Capituli nostri electiones, & acta, pro quorum approbatione, & confirmatione ad pedes Paternitatis vestræ submissi provolvimur humillime obsecrantes, ut iisdem favoribus, ac paterni amoris affectibus, quibus semper Nos prosequitur, Deus optimus maximus Paternitatem vestram Reverendissimo Eremitico Ordini diu servet incolumem. Datum in hoc Conventu Sancti Patris nostri Augustini Matricalensi die 7. Maji anno Domini 1727.

Frater Franciscus de Legano Præsidens.
Frater Petrus Portocarrero Exassistens Generalis.
Frater Mathias Teran Diffinitor.
Frater Petrus Manso Provincialis absolutus.
Frater Barnabas Barcina Diffinitor.
Frater Joannes Taxardo Diffinitor.
Frater Joannes Can Visitator.
Frater Franciscus de Aviles Provincialis.
Frater Julianus Orense Diffinitor.
Frater Franciscus de Rio Visitator.
Fratri Fulgentio Bellelli Buccinensi Sacræ Theologiæ Magistro totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Priori Generali.

Approbatio Procuratoris Generalis.

§. 4. Inspectis retroscriptis Actis Capituli Provincialis hoc anno 1727. in nostra Castellæ Provincia celebrati, omnes, & singulas actiones, electiones, ac determinationes in actis ipsis insertas, & descriptas, harum serie, nostrique mu-

neris

neris auctoritate, necnon de consilio admodum RR. PP. Nobis Assistentium, confirmamus, & approbamus, illasque ratas, & firmas esse, & haberi volumus, & mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Datum in Conventu Nostro S. Patris Augustini de Urbe die 23. Junii 1727. -- Frater Fulgentius Bellelli Generalis: Nostri muneris sigillo. -- Magister Frater Angelus Guilelmus Rochensis Ordinis Secretarius -- Registrat. lib. 2.

Decretum præfatum eadem acta approbans.

§. 5. Et in eadem Expositione subjuncto, quod Prior, ad Diffinitorium hujusmodi, Statuta, seu Acta Capitularia prædicta, ut exactius serventur, auctoritate quoque dictæ Congregationis Cardinalium confirmari plurimum desiderabat. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione hujusmodi Domini Cardinalis Imperialis prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, Acta Capitularia superius expressa, confirmata, & approbata a Patre Generali, præsenti Decreto itidem approbat, atque confirmat. Romæ 3. Octobris 1727. -- Cardinalis Franciscus Barberinus -- P. A. Archiepiscopus Lariss. Secretarius.*

Preces Procuratoris dictæ Provinciæ.

§. 6. Cum autem, sicut dilectus pariter filius Hieronymus Flores frater expresse professus dicti Ordinis, & Procurator præfatæ Provinciæ Castellæ Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Hieronymum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Indicitur Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacentium, divinam opem implorantibus pro existentibus necessitatibus. CLXVII.

Ab hoc Pontifice inditum fuit Jubilæum Anni Sancti 1725. Const. ed. 1724. Jun. 26. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Sept. 9. P. 1. indicitur Jubilæum universale pro initio sui Pontificatus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Jan. 1728. An. 4.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a publicis calamitatibus ductum.

Cum justus, ac misericors Dominus assiduis hominum flagitiis lacessitus, iracundiæ, ac ultionis suæ flagella per nuperos terræ motus, quibus plurima Status Nostri Ecclesiastici Loca, Civitates, Terræ, & Oppida graviter concussa fuerunt, atque Aquarum inundationes, tempestates, ac spiritus procellarum, & etiamnum per continuas pluvias, quæ Agrorum vastitatem, aliaque publica detrimenta minantur, non obscure ostenderit; Nos Dominici gregis curæ Nostræ cælitus crediti calamitatibus, ac terroribus tenerrimo paternæ charitatis affectu compatientes, manus Nostras ad Deum totius consolationis extollimus, ab illoque in amaritudine Animæ Nostræ deprecamur, ne effundat super populum suum indignationem furoris sui, sed superexaltet misericordia judicium, & qui longanimi patientia homines ad pœnitentiam vocat, det eis benignus salutarium lacrymarum fontem, quo peccata sua multa, & gravia abluant eique reconciliati per viam mandatorum suorum ambulent. Hoc igitur acceptabili ineuntis anni tempore, expurgantes vetus fermentum, novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiducia ad Thronum Gratiæ, ac obsecrationibus, jejuniis, & eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam iram adversus Nos concitatam placare studeamus, suppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus Nos corripit, ac deterret ad emendationem, clementer a Nobis avertat, & qui castigat Nos propter scelera nostra, ipse salvet Nos per misericordiam suam.

Conceditur Indulgentia plenaria iis, qui præscripta omnia exequutioni mandaverint; tum pro Romæ degentibus,

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit: Universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximæ, quæ erat prima Mensis Januarii currentis, vel immediate subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam,

Tum in Italia & Insulis adjacentibus.

prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; Cæteris vero in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designata per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Pro navigantibus, & iter agentibus.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia susceperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali Loci eorum Domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, & captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Pro Regularibus, aliisque in Claustris degentibus.

Et in carcere, & captivitate existentibus, vel alia re impeditis.

Conceditur Confessariis amplissima facultas absolvendi a quibuscumque peccatis, necnon vota dispensandi.

§. 3. Insuper præfatis omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe, quam in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedis Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Præcipitur publicatio harum Literarum.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum Italiæ, & insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terra, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, sive Ecclesias visitandas designent.

Declarantur quædam nullo modo dispensari posse nec absolvi.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractis dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & Censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut coram partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatoriæ

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutionum regularium, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac forma in eis tradita observata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 7. Ut autem præsentes Nostræ Literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri anno quarto.

Confirmatur Indultum, seu Determinatio Provinciæ Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini; ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis dictæ Provinciæ suffragium ferre possint in Capitulis Provincialibus. CLXVIII.

De

De voto Fratrum Conſanguineorum in Capitulis ejuſdem Ord. vide Inn. XIII. Conſt. ed. 1723. Sept. 20. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 26. Jan. 1728. An. 4.

Facti expoſitio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Diffinitorium Provinciæ Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod ab immemorabili tempore, & forſan a primæva dictæ Provinciæ fundatione, attenta Religioſorum Vocalium paucitate, & ratione alicujus Indulti, ſeu ipſius Provinciæ determinatione, cautum reperitur, quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilenſis præcipui, & Principalis in dicta Provincia vocem, & votum habeant in Capitulis Provincialibus, cujus tamen Indulti, ſeu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, in Provincia hujuſmodi Religioſi ad Miſſiones & munera Parochialia deputandi ſint, multaque alia Officia diſtribui debeant, paucique exiſtant Priores, & nullus adſit Magiſter, qui vocem habeant in Capitulis, ipſi Exponentes ad majorem Indulti, ſeu determinationis hujuſmodi validitatem, & conſcientiæ quietem illa per Nos approbari, & confirmari ſummopere deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Fratrum Provinciæ prædictæ.

§. 1. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Indultum, ſeu determinationem, per quæ Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilenſis prædicti vocem, & Votum habent in Capitulis Provincialibus, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus; itaut iidem Procurator Generalis, & ſuperior eorumque in prædictis muneribus ſucceſſores in perpetuum in memoratis Capitulis Provincialibus prædictæ Provinciæ Philippinarum ſuffragium ferre poſſint, & valeant.

Confirmatio Indulti, ſeu determinationis præfatæ.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac iiſdem exponentibus, aliiſque, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit prædictorum Conventus, Provinciæ, & Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri anno IV.

Præcipitur univerſis Fratribus Diſcalceatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant. CLXIX.

De uniformitate in Cantu Gregoriano ſervanda a Fratribus Eremitis S. Auguſtini quarumdam Provinciarum vide aliam hujus ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 28. Jan. 1728. An. 4.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§. 1. CUm ſicut accepimus Provincia Siciliæ, & Italiæ, ac totus Ordo Fratrum Diſcalceatorum Reformatorum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum multum detrimenti patiantur ex cauſa Cantus in Choro, quippe qui ſine notis, & concentu adhibetur, & valde laborioſam, moleſtamque admirationem ita inducit, ut nonnulli Religioſi ab aſſiſtentia Chori ſeſe abſtineant. Hinc eſt, quod Nos hiſce inordinationibus pro Paſtoralis Officii noſtri debito remedium afferre volentes Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine dilectis filiis Miniſtro Generali, Provincialibus, Prioribus, & univerſis Fratribus Diſcalceatis dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut ipſi de cætero Cantum Gregorianum tantum in Choro omnino adhibere teneantur, tenore præſentium præcipimus, & mandamus.

Præceptum prædictum motu proprio emanatum.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ſeu in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci poſſe, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam

etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Januarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXX. Extenduntur Privilegia Tertiariorum Ordinis S. Francisci ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum.

De Privilegiis Tertiariorum Ordinis S. Francisci vide aliam hujus ed. 1725. Dec. 10. P. 2., & Const. ed. 1726. Jul. 9. P. 3.

Dat. 26. Febr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Gabriel Barbastro Magister Generalis, & Alexander Illomæi Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum in dicto Ordine usque ab ejus origine, prout ex illius Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis distinct. 4. cap. 1. constare asseritur, Tertius Ordo utriusque sexus personas constituens floreſcat, aliæque ex eis emittunt, aliæ vero vota simplicia observant, & reliquæ observantiæ regulari propositi religiosi sese addicunt, & inter has aliquæ reperiuntur, quæ separatim regulas in dictis Constitutionibus præscriptas custodiunt, illisque felic. record. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster nonnullas Indulgentias juxta earum diversum vivendi modum concessit, ut in Literis Apostolicis die octava Augusti 1681., & in aliis die 22. ejusdem Mensis, & anni respective expeditis plenius dicitur contineri.

Preces Magistri, & Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat pro majori Dei servitio, observantia, & ejusdem Tertii Ordinis augmento illa præscriptio, privilegiorumque concessio, quæ ab hac Sancta Sede Tertiariis Ordinis Sancti Francisci impertita fuerunt maxime consentanea sit, ad hoc, ut magis animarum devotio accendatur, similisque Instituti honesta disciplina augeatur, iidem exponentes privilegia hujusmodi Tertiariis secundo dicti Ordinis concessa, ad Tertiarios utriusque sexus sui Ordinis per Nos extendi summopere desiderant; eo magis, quia Ordo primodictus non solum per communicationem, aut participationem, sed etiam ob individuam, & specialem concessionem omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, & vigore concessionis, & declarationis a recol. memor. Alexandro Papa VIII. pariter Prædecessore Nostro factæ, ac specialis Nostri Indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegia Tertiariis secundo dicti Ordinis S. Francisci, ut præfertur, concessa, ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio prædicta.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXI. Conceditur facultas Capitulo Generali, & post eum Definitorio Generali Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis redemptionis Captivorum decreta, & statuta condendi.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 27. P. 1. facta fuit facultas Capitulo Generali earumdem nominandi judices Conservatores in Provinciis Castellæ, Legionis, Navarræ &c.

Dat. 26. Febr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ adimpellendum Pontificem.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ildefonsus a Jesu Maria Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum quod cum Deo dante prædicta Religio jam sit valde extensa, & quotidie plus per Orbem extendatur, eaque de causa maxima difficultas inveniatur in statuendo regimine universali, attentis aliquibus paragraphis Regulæ, & Constitutionum suarum in rebus ad gubernium Provinciarum, & ad Capitulorum Generalium, & Provincialium celebrationem spectantibus, siquidem ibi præscripta videntur fuisse tantum pro tribus Provinciis Hispaniæ decreta, & determinata, & consequenter alibi ad praxim reduci minime posse, Superiores majores ipsius Congregationis novas Constitutiones ad uniforme omnium Provinciarum gubernium, tam hactenus intra, & extra Hispaniarum Regna, & dominia erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, & spectantes etiam ad Capitulorum Generalium, & Provincialium hujusmodi celebrationem condere posse summopere desiderant. Nobis propterea dictus Ildefonsus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsum Ildefonsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommu-

nica-

nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Capitulo Generali ejusdem Congregationis proxime celebrando, & post ipsius Capituli celebrationem Definitorio Generali, ut ad effectum prædictum nova Statuta, & Leges universales habendo præ oculis ad hanc efformationem quasdam nostras Literas desuper in simili forma Brevis die 4. Augusti anni proxime præteriti pro regimine Provinciæ Sancti Joachimi in Regno Poloniæ expeditas, itaut easdem Literas explicare, & extendere, moderari, & accommodare possint, condere libere, & licite valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, dummodo tamen omnia nova Decreta in vim facultatis hujusmodi condenda, & facienda, ab hac Sancta Sede prius approbari debeant.

Concessio facultatis præd.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLXXII. Confirmatur Canonicis Regularibus Præmonstraten. Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordinis.

De Confirmatione similis Decreti in gratiam eorumdem vide aliam hujus ed. 1725. Jun. 18. P. 2.

Dat. 8. Mart. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstraten. decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Cum ex parte Patris Norberti Mattens Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstraten. Procuratoris Generalis pro continuatione in posterum recitandi in universo suo Ordine Officia Sanctorum, seu Beatorum ejusdem Ordinis, scilicet Beati Godefridi Confessoris, Sancti Gilberti Abbatis, Beati Friderici Abbatis, Beati Hermanni, Joseph Confessoris, Sancti Gerlaci Eremitæ, & Confessoris, Beatæ Gertrudis Virginis, & Sancti Siardi Confessoris, quæ a multo tempore in communi, & antiquo dicti Ordinis Breviario, prout asseritur, inserta reperiuntur, necnon pro sanatione omnium, & singulorum defectuum in prædicta insertione forsan incursorum Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. humillime supplicatum fuerit, Sanctitas Sua quibuscumque Constitutionibus, Ordinationibus, & Decretis in contrarium quomodolibet disponentibus minime obstantibus Oratoris Instantiis juxta petita benigne annuit. Die 22. Januarii 1728. N. Cardinalis Coscia -- N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius --*

Decretum prædictum.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos specialem ipsi Norberto gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXIII. Instituuntur quinque Consiliarii sive Socii, ac Secretarii Generales, ex diversis Nationibus eligendi pro Ordine Carmelitarum.

De quatuor Assistentibus Generalibus ejusdem Ord. vid. Inn. XII. Const. ed. 1698. Aug. 30. P. 8.

Dat. 5. Apr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii, quod auctore Domino, gerimus solicitudo postulat, ut felici, prosperoque Christifidelium sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, providere jugiter satagamus.

§. 1. Ad præclarum itaque Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, paternæ dirigentes considerationis intui-

tum, simulque attendentes salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum directioni, regularisque inibi disciplinæ conservationi conducibile fore, si in dicto Ordine, ubi non ita pridem Assistentium generalium munera auctoritate Apostolica abolita, ac suppressa fuerunt Consiliarii juxta morem in inclyto, quem profitemur, Fratrum Prædicatorum Ordine laudabiliter vigentem constituerentur, ac stabilirentur; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in supradicto Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Consilium ad instar ipsius Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod ex quinque Religiosis, morum gravitate, ac rerum usu præstantibus, & totidem diversis Nationibus, Italica scilicet, Germanica, Gallica, Hispanica, & Lusitana coalescere debeat, harum serie perpetuo instituimus. Volentes, ut quinque Consiliarii hujusmodi, ac eorum quilibet gaudeant titulo Socii, ac Secretariæ generalis primodicti Ordinis, cujus singulare, unique Religioso hactenus demandari solitum officium ex nunc itidem perpetuo supprimimus, nec unquam Assistentium generalium nomine utantur, ipsis autem Consiliariis, sive Sociis, ac Secretariis generalibus unaquæque eorum respective Natio de victu, & vestitu, aliisque necessariis sumptibus honeste provideat, ita quod illi singulis mensibus provisio, seu domestici sumptus procuratori, necnon Fratri, qui eis ab Epistolis erunt, impensas persolvere teneantur.

Institutio prædicta motu proprio.

§. 2. Porro iidem Consiliarii, sive Socii, ac Secretarii generales voce activa, & passiva in Capitulis Generalibus prædicti Ordinis gaudeant, sintque discreti nati Conventuum Sanctæ Mariæ Transpontinæ, & Sancti Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe ejusdem Ordinis cum voto consultivo, non vero decisivo, præterquam quoad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum immutationes Constitutionum dicti Ordinis, ac Statuta illius Capitulorum Generalium spectant, in quibus semper habebunt votum decisivum, Officium suum saltem per triennium exerceant, quo elapso, libere a Priore Generali ipsius Ordinis pro tempore existente amoveri possint, re tamen prius cum Protectore ipsius Ordinis communicata, in omnibus eidem Priori Generali subsint, & ut aliis Fratribus bonum præbeant exemplum Choro, & Divinis Officiis Diurnis, ac nocturnis, aliisque piis, & Religiosis exercitiis interesse debeant, ubique suavem Christi odorem præseferentes.

De munere, auctoritate dd. Consiliariorum.

§. 3. Ad hæc de infrascriptorum Fratrum expresse professorum Ordinis prædicti fide, prudentia, integritate, charitate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus dilectos filios Josephum Solari Italum, Alphonsum a Sancto Claudio Gallum, Josephum Fuentes Hispanum, & Laurentium Correa Gama Lusitanum Fratres Ordinis præfati expresse professos pro quatuor nationibus hujusmodi in Consiliarios ejusdem Ordinis ad triennium proximum a data præsentium computandum, cum omnibus, & singulis prærogativis, facultatibus, privilegiis, ac honoribus, & oneribus prædictis tenore præsentium facimus, creamus, constituimus, & deputamus, necnon dilecto Filio moderno Priori Generali Ordinis prædicti similem Consiliarium enarratis qualitatibus prædictum juxta datam sibi a Domino prudentiam pro natione Germana similiter creandi, & constituendi, illique moderno, & pro tempore existenti Priori Generali, si aliquis ex quatuor Consiliariis a Nobis sicut præmittitur, deputatis officium hujusmodi obire recusaverit, vel nequiverit, alium in ejus locum substituendi, ac subrogandi; successivis vero, ac perpetuis futuris temporibus, postquam hi quinque Consiliarii tempus suum absolverint, alios e dictis Nationibus Consiliarios eligendi, ac nominandi facultatem tribuimus, & impertimur.

Deputantur prima vice a Pontifice prædicti Consiliarii, & a quibus deinceps eligendi statuitur.

§. 4. Decernentes ipsas easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, supradicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Conceditur Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præsidendi. CLXXIV.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maij 4. P. 1. confirmatæ fuerunt quædam resolutiones Capituli Generalis ejusdem Congregationis, & Const. ed. 1728. Sept. 13. P. 5. nonnulla decernuntur in favorem præfatæ Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 9. April. 1728. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

CUM sicut Dilecti Filii Definitores Generales Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus Nobis nuper exponi fecerunt, in Constitutionibus ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatis, nulla expressa mentio fiat, quod Præfectus Generalis Ordinis hujusmodi facultatem convocandi Capitula Generalia, & in eis præsidendi habeat; ac proinde ipsi Exponentes opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent; Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis su-

per

per hoc humiliter porrectis inclinati, ut tam dilectus Filius modernus Præfectus Generalis dicti Ordinis, quam cæteri illius Successores proxime ab Officio expirantes; seu ad ultimum annum novennii sui Generalatus accedentes, perpetuum jus habeant convocandi Vocales ad Capitulum Generale pro novennio immediate sequenti, ac etiam præsidendi in eodem Capitulo Generali.

Concessio prædicti Indulti.

Provisiones nonnullæ hac super re.

§. 1. Si vero intra Officii Generalatus novennium e vita decesserint, tunc Vicariatus Generalis spectet ad Præfectum, qui tunc temporis confirmatus existeret, & in actuali gubernio Hospitalis de Guatimala reperiretur; & casu quo Præfectus iste cum causa, vel sine causa de eo tempore confirmationem non obtinuisset, Vicariatus Generalis præfatus transeat ad Assistentes Generales, & alios respective Vocales, qui sequuntur, servata semper eorum antianitate juxta dispositionem quarumdam nostrarum literarum desuper in simili forma Brevis die 4. Maji 1725. expeditarum, & Constitutiones prædicti Ordinis; Quatenus vero idem Præfectus Generalis ab humanis decedat in Regno Peruano, & electio fieri debeat in nova Hispania, tunc, & eo casu Assistens antiquior Peruanus Vocales tantum ejusmodi Regni Peruani convocet, ad hoc, ut sic facilius ad Capituli Generalis celebrationem faciendam in nova Hispania, intra unius anni terminum, ad formam earumdem Constitutionum concurrere possint; At decedente eodem Præfecto Generali in prædicta nova Hispania, tunc, & eo casu Capitulum Generale hujusmodi actualis Præfectus de Guatimala convocet, ac in eo præsideat auctoritate Apostolica tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum pro concessione Recitandi in universo Ordine Præmonstratensi Officia Trium Sanctorum ejusdem Ordinis. CLXXV.

De Confirmatione similis Decreti pro iisdem vide aliam hujus ed. 1728. Mar. 8. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Apr. 1728. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EManavit nuper ad supplicationem Dilecti Filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten. a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Ad humillimas preces Patris Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Præmonstraten. Sacræ Rituum Congregationi porrectas pro extensione Officiorum Sanctorum Evemodi, Isfridi Episcoporum, ac Ludolphi Episcopi, & Martyris ejusdem Ordinis ad universum suum Ordinem, illasque relatas, Sacra eadem Rituum Congregatio, inhærendo concessioni sub die 18. Octobris 1727. a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. Monasterio Stinagiensi, ejusque Ecclesiæ filiali Namburgensi factæ, prædictorum Sanctorum Officia cum lectionibus secundi Nocturni propriis in universo præfato Ordine in posterum recitari posse benigne indulsit, atque concessit, Die 20. Martii 1728. -- N. Cardinalis Coscia. N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.*

Decr. prædi.

Preces Procuratoris Gen.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Norbertum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXVI. Conceditur Indulgentia plenaria perpetua pro Monialibus Monasteriorum S. Ursulæ in die renovationis votorum.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit Indulgentia plen. perpet omnibus Monialibus die earum relationis, benedictionis, & consecrationis.

Dat. 17. Apr. 1728. An. 4

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CUM sicut accepimus, Moniales Monasteriorum Monialium S. Ursulæ ex laudabili eorum Instituto, seu Regula tria vota post completum earum susceptionis habitus quinquagesimum annum solemniter renovare teneantur.

§. 2. Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam earumdem Monialium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Monialibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ vota sua præfata post completum quinquagesimum annum susceptionis habitus hujusmodi solemniter renovaverit, ut præfertur, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Concessio prædictæ Indulgentiæ.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXVII. Confirmatur Constitutio quædam S. Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis in Processionibus; pro Congregatione omnium Sanctorum Olomucen.

Laudata Pii V. Constitutio huic inserta ed. est anno 1570. Dec. 21. P. 5. quæ alias ab hoc Pontifice confirmata fuit pro aliis omnibus generatim Canonicis Lateranensibus Const. ed. 1727. Jun. 21. P. 4.

Dat. 27. Apr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. MIlitantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia, ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, & inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis Sancti Augustini ubicumque locorum existentes in Processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, statim Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum acie comparetur, illius autem gubernium Romano Pontifici Beati Petri vero Successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si ille curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet quod suum est benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ delarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis sublatis obstaculis, quilibet pacis amœnitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, quam Regulares, in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a Capite separare, sed tamen eis debitum locum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire, exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint, consulere volentes, ac omnium, & singulorum litium, quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquomodo possint, statu, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinde processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedent, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate subsequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus. Ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exempti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum, Corpus Christi, seu aliæ Reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, ut quando hoc ipsius Ordinarii mandato continget, ipsi Canonici similiter ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria ferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus. Constitutio præfata Pii V. Conceditur præfata præcedentia.

§. 3. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, aut alia dignitate perfulgeant, sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel impetrare audeant. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis Clausulæ.

vitio,

vitio, aut intentionis Noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii, aut alii forſan intereſſe habentes vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controverſiam vocari, cauſamque, vel cauſas, quare præmiſſa a Nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſtentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, ac plenarie reintegratas, etiam ſub data per ipſos Canonicos eligenda eſſe, ſicque ab omnibus cenſeri. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & ipſoſmet Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum.

§. 4. Quocirca Dilectis Filiis dictæ Congregationis Protectori, ſeu ejus Vice-protectori, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, ac Vicario Venerabilis Fratris noſtri Epiſcopi Lauden. in ſpiritualibus generali, per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eoſdem Canonicos, illorumque ſingulos, præmiſſis omnibus, & ſingulis in præſentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, ſeu eorum aliquem deſuper per quoſcumque indebite moleſtari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmiſſis non parentes, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos cenſuras, & pœnas ipſas incurriſſe declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis.

Derogatoriæ ſpeciales.

§. 5. Non obſtantibus felic. record. Papæ Bonifacii Prædeceſſoris noſtri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & illis ultra unam diætam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica deputati, extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere præſumant, ac de duabus diætis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præſentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apoſtolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis ſpecialiter, vel generaliter, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, quibuſvis Eccleſiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monaſteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, etiam conſiſtorialiter conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Pœna in contravenientes.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, Statuti, Ordinationis, Inhibitionis, Decreti, Mandati, & Derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo 10. Kalendas Januarii Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Preces Præpoſiti Conventus Olomucen. ejuſdem Congregat.

§. 7. Cum autem, ſicut Dilectus Filius Alexander Maximilianus Kiboſch Canonicus Regularis expreſſe profeſſus, ac Præpoſitus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olemucen. ejuſdem Congregationis Lateranen. Nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædeceſſoris Literæ in viridi ſint obſervantia, nihilominus ipſe Alexander Maximilianus illas quo firmius ſubſiſtant Apoſtolicæ quoque noſtræ confirmationis præſidio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Pii Prædeceſſoris literas cum omnibus & ſingulis in eis contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Conſt.

Clauſulæ.

§. 8. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Pii Prædeceſſoris Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CLXXVIII Erigitur Motu proprio Terra Roncilionis in Civitatem.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem.

Dat. 28. Maii 1728. An. 4

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam conſtituti, ad ea propenſis ſtudiis intendimus, per quæ Terrarum temporalis S. R. E. ditionis decor amplietur.

Preces Univerſitatis Terræ prædictæ. §. 1. Cum itaque, ſicut Dilecti Filii Priores, Conſilium, ac Univerſitas, & Homines Terræ noſtræ Roncilionis Sutrinæ Diœceſis Nobis nuper exponi fecerunt, dicta Terra Gubernatorem cum titulo Judicis, & novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Caſtrum S. Eliæ, Burghettum, Inſulam Farneſianam, & Vicum eidem Judici ſubjecta habeat, necnon quinque mille, & ſexcentos circiter Incolas, & habitatores contineat, ac in ea Sæcularis, & Collegiata Eccleſia, cum Archipresbytero, & viginti uno Canonicis, Parochiali Eccleſia, quatuor Ordinum Regularium Conventus, & Collegium Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chriſtianæ, Tertiariorum Ordinis Sancti Franciſci Conſervatorium, ſeptem Confraternitatum Oratoria, tria Hoſpitalia, unum pro Infirmis, & alterum pro Convaleſcentibus, & reliquum pro Peregrinis reperiantur, ipſi Exponentes pro eorum, ac Terræ hujuſmodi, necnon ſingulorum Incolarum, & habitatorum decore Terram ipſam Civitatis nomine inſigniri ſummopere deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Erectio ejuſdem in Civitatem. §. 2. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Terram Roncilionis prædictam Civitatem Roncilionis nuncupandam, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus; Ac Terram prædictam Incolas, & habitatores prædictos Civium nomine decoramus, ita tamen, ut nunc, & pro tempore exiſtens Epiſcopus Sutrin. in ea reſidere minime teneatur, ſed Terra hujuſmodi in Civitatem ſic erecta, Cathedrali Eccleſiæ Sutrinen., ut prius ſubjecta remaneat.

Clauſulæ. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia, quantumvis legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Camerarium, ac alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſcumque quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit Terræ præfatæ, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

Damnantur, & prohibentur Folia quædam Gallico idiomate impreſſa, quorum titulus -- *Conſultation de Meſſieurs les Avocats du Parlement de Paris au ſujet du jugement rendu à Ambrun contre Monſieur l'Evêque de Senez.* CLXXIX.

Clem. XI. Conſt. ed. 1713. Sept. 8. P. 13. damnatæ fuerunt quamplures propoſitiones ex lib. ſub tit. Nouveau Teſtament, &c., *& alia hujus Conſt. ed. 1728. Jun. 25. P. 5. damnantur duo libri Gallici.*

Dat. 9. Junii 1728. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio. §. 1. NUper ad Apoſtolatus noſtri notitiam, non ſine maximo animi noſtri dolo-

re,

re, pervenit, Laicos quosdam simulantes loqui pacem, & veritatem cum proximo suo, mala autem in cordibus suis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, juxta iter scandalum Fidelibus posuisse, atque ea, quæ fidei certa sunt in controversiam vocare, Ecclesiastica judicia nedum retractare, sed etiam subvertere, & cum Oves sint, Pastores ipsos ducere, & redarguere præsumentes, folia quædam æternæ salutis immemores, evulgasse, typis Gallico idiomate edita absque tempore, ac loco impressionis, & nomine impressoris, quorum titulus -- *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du Jugement rendu à Ambrun contre Monsieur l'Evêque de Senez.*

Damnatio & prohibitio prædd. foliorum sub pœna excommunicationis.

§. 2. Hinc est, quod Nos pro commissa Nobis Divinitus Gregis Dominici cura, Animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfatorum foliorum lectione, & usu provenire possent, Pastorali vigilantia, ac sollicitudine, quantum in Domino possumus occurrere volentes: de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine folia prædicta, utpote continentia propositiones scandalosas, temerarias, seditiosas, pernicioſas, contumelioſas, Apostolicæ Sedis, & Episcoporum auctoritati contrarias, & injurioſas, atque hæresi faventes, necnon schismaticas respective, & hæreticas, suo supra expresso, aliove quocumque titulo, & idiomate, seu quavis editione, & versione ubicumque hactenus typis impressa, ac etiam manu scripta, aut (quod absit) deinceps imprimenda, & describenda, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo, a quoquam præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis Articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorundem.

§. 3. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur. Hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum literarum.

§. 4. Ut autem eædem presentes literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campifloræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent, utque ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum est Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis, teneri una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis officia. Cum Declaratione. CLXXX.

Hac de re vide etiam Clem. XII. Const. ed. 1731. Mart. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Junii 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

A Donatis prædictis lis intentata est coram Congregatione Episc. & Reg.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Præpositus Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod Laici, seu Conversi communiter Donati nuncupati dictæ Congregationis, cibos Mensæ imponere, & promiscue una cum Religiosis Choristis ad omnia alia humilitatis Officia Domus Regularis operam conferre sese minime teneri prætendentes, litem coram Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita intentarunt, & in ea iterato Causa præposita, emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis, juxta instructiones, exquireretur, & interim dictos Donatos teneri ad arbitrium Superioris; lectisque proinde, & per Capitulares instructionibus hujusmodi auditis, ipsi Decretum ediderunt, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Ex actis Capituli nostri generalis celebrati in Conventu nostro S. Caroli Mediolani die 16. Aprilis 1728. sessione 15. matutina die 23. Aprilis. Cum de mandato Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium teneatur Capitulum generale dare suum votum in causa Fratrum Donatorum. Propositum fuit RR. PP. Capitularibus in Capitulo Generali Congregatis, an ex vi nostrarum legum censeant teneri Fratres Donatos exercere officia humilitatis, Terforis scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi Choristæ etiam Sacerdotes.* Responsum fuit -- *Affirmative per secreta suffragia cum 50. ex 57. votis -- Philippus a Sancto Nicolao Præpositus Generalis. Fr. Philippus a Sancta Teresia Capituli Secretarius* --

A qua emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis exquireretur.

A qua responsum fuit *affirmative* per præsens Decr.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Præpositus Generalis præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & perpetuum eisdem Donatis silentium imponi, ac scandalosam hujusmodi litem finiri summopere desideret. Nos eamdem litem penitus, & omnino tollere, ipsumque Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Donatis super præmissis silentium imponimus, ipsosque Donatos non esse amplius audiendos harum serie eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere,

Clausulæ peculiares.

& fore,

& fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respective suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quibus ita peractis a Donatis citata est adversa pars pro aperitione oris.

§. 5. Fidem facio per præsentes ego Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, ac Illustrissimi, & Reverendissimi D. Auditoris Sanctissimi Notarius publicus infrascriptus, qualiter unus Curior retulit in scriptis se die 19. Julii 1728. pro parte, & ad instantiam Fratrum Conversorum, seu Donatorum Provinciæ Venetæ Principalium, sive &c. coram eodem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Auditore Sanctissimi per acta mei &c. citasse D. Gulielmum Ricca exadverso Procuratorem ass. Reverendissimi P. Præpositi Generalis, ac RR. PP. Choristarum Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Venetæ exadverso Principalium ad dicendum contra Memoriale cum rescripto Sanctissimi, & videndum prævia oris aperitione adversus Breve Apostolicum ex adverso, ut asseritur, impetratum die 22. Junii proximi præteriti, seu &c. remitti Causam super absterſione scutellarum, servitio Mensæ, aliisque actibus humilitatis remitti ad Sac. Congregationem Episcoporum, & Regularium, coram qua eadem Causa pendet indecisa, & interim viden. sibi inhiberi, ne sub pœnis attentatorum, excommunicationis, aliisque arbitrio &c. audeat, seu præsumat quidquam attentare, seu innovare, aut attentare, vel innovari facere, quatenus opus sit, capi quamcumque provisionem Illustrissimo, & Reverendissimo D. benevisam, & decretum quodcumque desuper necessarium, & opportunum fieri, ac interponi ad p. d. Die 21. Julii 1728. Relatione facta comparuit D. Liborius de Petrantoniis Procurator petiit, ut supra. Ex tunc Illustrissimus D. habuit terminum pro servato, Procuratore exadverso præsente &c., & latius prout in eisdem actis mei &c. ad quæ &c. In fidem &c. Datum Romæ hac die 3. Septembris 1728.

Ita est Salvator Paparozzius A. C. Notarius.

Intus -- Beatissimo Padre.

Tenor memorialis porrecti pro parte Donatorum Sanctissimo D. N.

§. 6. Si degnò la S. V. ad istanza del P. Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia di confermare con suo Breve sotto li 22. Giugno 1728. il Voto fatto dal Capitolo Generale celebrato in Milano nel prossimo passato Aprile, in cui si decretò che li Conversi di d. Religione Oratori umilissimi della S. V. siano obligati a fare gl'offici ebdomadarj, di servire alla mensa, lavar piatti, ed altri officj d'umiltà sin ad ora eseguiti da' soli Coristi, imponendo anche perpetuo silenzio agli Oratori. E benche paresse a questi di restar pregiudicati da d. Breve, e di potere esperimentare le loro ragioni in Congregazione de' Vescovi, e Regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa causa de' Conversi della Provincia di Venezia. Contuttociò in venerazione de' Santissimi ordini della S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tuttoche da essi non professato, che sia per imporsi loro della S. V.

Ma perche il calore dell' impegno potrebbe trasportare il moderno P. Generale, ed altri suoi parziali a pretendere in vigore di d. Breve d'obligare all'esecuzione de' predetti officj ebdomadarj anche quelli delli Oratori, quali esercitano nella Religione officj fissi. E per altra parte non e stata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprensione delle materie claustrali) d'obligare a doppio gravame gli Oratori; Questi sulla fiducia della paterna clemenza della S. V. ad effetto di schivare le liti fra Religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare, che si dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli Oratori, a' quali sarà nella Religione assegnato uno de' seguenti officj, cioè di Vestiario, altrimenti detto Robbiero, di Canavaro, di Spenditore, di Ministro del Refettorio, d'Ortolano, o sia Sovrintendente di Campagna, e di Cercante d'elemosine, di Speziale, o sia Infermiero, di Cuoco, di Sottosagrestano, e Portinaro. Che della grazia &c.

Foris -- Alla Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII.

Per

Li Conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti Donati.

DECLARATIO BREVIS.

Tenor Declarationis.

Die 3. Septembris 1728, Ex Audientia Sanctiss.

§. 7. Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum, & expeditum die 22. Junii 1728. confirmatorium Voti editi per Capitulum Generale celebratum Mediolani die 16. præcedentis mensis Aprilis super obligatione Fratrum Donatorum Oratorum ad exercenda officia Terſoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ non comprehendere Fratres Donatos exercentes officia, nimirum, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Vestiarii, Sacristæ, Janitoris, Hortulani, Emptoris, Ministri Cellæ Vinariæ, Infirmarii, Ministri Refectorii, & similia, eosdemque propterea Officiales non teneri, nec obligatos esse ad exercenda munera prædicta, Terſoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, non obstante quacumque contraria disposition Constitutionum Ordinis, Voti, & Brevis prædicti, quibus omnibus, quatenus opus sit, Sanctitas Sua in hac parte, & ad præmissum effectum dumtaxat, expresse, & plenissime derogavit.

J. Archiepisc. Episcopus Imolen. Auditor.

Loco ✠ Sigili.

Damnantur, & prohibentur Libri duo Gallico idiomate impressi. CLXXXI.

De alia prohibitione quorumdam foliorum Gallico etiam idiomate impressorum vid. aliam hujus ed. 1728. Jun. 9. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Junii 1728. An. 5.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. CUM, sicut accepimus, in lucem prodierint duo Libri Gallico idiomate absque nomine Auctoris, seu Auctorum typis editi, uterque in duos Tomos divisus, unus quidem sub titulo infrascripto videlicet-

-- *Dissertation sur la Validité des Ordinations des Anglois, & sur la Succession des Evêques de l'Eglise Anglicane, avec les Preuves justificatives des faits avancés dans cet Ouvrage. Premiere Partie. A Bruxelles chez Simon T'Serstevens Libraire, près les RR. PP. Dominicains*, 1723. --, & altera Pars eodem titulo inscripta -- *Seconde Partie* --, alius vero, cui titulus -- *Défense de la Dissertation sur la Validité des Ordinations des Anglois, contre les différentes Réponses qui y ont été faites, avec les Preuves justificatives des faits avancés dans cet Ouvrage, par l'Auteur de la Dissertation, Tome II. Partie I. &c. à Bruxelles chez Simon T'Serstevens Libraire, près les RR. PP. Dominicains*, 1724. -- & altera Pars hoc itidem postremo titulo inscripta -- *Tome II. Part. II.* --

Damnatio, & prohibitio prædictorum librorum sub pœna excommunicationis.

§. 2. Nos pro commissa Nobis ab æterno Pastore gregis sui cura, Dominicas Oves, quantum Nobis ex alto conceditur, a noxiis præservare cupientes, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, qui librorum hujusmodi relationem, & censuram audiverunt, remque mature, & diligenter discusserunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, libros supradictos, & eorum quemlibet, uti continentes propositiones falsas, temerarias, seditiosas, scandalosas, perniciosas, piarum aurium offensivas, Sanctæ Sedis, & Conciliorum auctoritati injuriosas, & contumeliosas, schismaticas, erroneas, Sacrarum Ordinationum, aliorumque Ecclesiæ Sacramentorum eversivas, & hæreticas respective, sub superius expressis, aliisve quibuscumque titulis, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quavis editione, & versione hucusque impressos, ac manu descriptos, aut (quod absit) imprimendos, & describendos, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorumdem.

§. 3. Volentes, & Auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque Libros prædictos, vel aliquem illorum penes se habuerint, illos, seu illum statim atque præsentes litteræ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; Hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum literarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes litteræ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent; Utque ipsarum præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

Applicantur, & uniuntur Capitalia quædam Seminario Civitatis Plebis. CLXXXII.

Alia hujus Const. ed. 1725. *Maii* 30. *P.* 1. *statuta fuerunt nonnulla pro augendis redditibus Seminarii Ecclesiastici Cæsenaten., & Clem. XII. Const. ed.* 1731. *Nov.* 6. *P.* 2. *Statuuntur nonnulla pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniarum.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Junii 1728. An. 5.

Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium.

MOTU proprio &c. Inter multiplices curas, quæ mentem nostram undequaque solicitant, illi summa ope jam pridem incumbendum Nobis esse statuimus, ut Seminaria, ubi jam reperiuntur erecta, sed congruis redditibus ad Alumnorum, Magistrorumque substentationem necessariis non sunt sufficienter dotata, de iis opportune provideantur, quo magis Adolescentes Ecclesiasticæ Militiæ addicti ad pietatem, morum candorem, literarumque scientiam informentur.

Preces Episcopi prædict. Civitatis pro suppeditanda Seminario congrua substentatione.

§. 1. Quapropter auditis sensibus Episcopi Civitatis Plebis, quod ob redditum Mensæ Episcopalis, cæterorumque, tam dictæ Civitatis, quam Diœcesis Beneficiorum tenuitatem, subsidiariam responsionem pro illius Seminarii congrua substentatione, nec Mensa, nec sibi subjecti Ecclesiarum, & Beneficiorum Titulares, explere valeant, volentes, quantum in Nobis est, tam necessariæ Clericorum institutioni sedulo prospicere, receptam Sacri Concilii dispositionem *cap.* 18. *sess.* 23. *de Reformat.*, & respective *cap. Tua nobis de Testament.*, ducimus esse sequendum.

Recensentur quædam Legata relicta a qu. Ludovico Manni Communitati præfatæ Civitatis variis piis operibus applicanda.

§. 2. Exposuit siquidem idem Episcopus ex parte sui Seminarii in supplici libello Nobis porrecto, quondam Ludovicum Manni de dicta Civitate inter vivos donasse illi Communitati scuta 2100. ad effectum illa reinvestiendi in tot Censibus annui redditus scutorum 150., quorum 100. essent applicanda pro alendis binis Juvenibus de eadem Civitate oriundis in certis pro eorum libito Civitatibus, Legalibus, vel Theologicis disciplinis operam dantibus; Reliqua vero scuta 50. pro dotatione Puellarum, quodque priores dictorum Capitalium fructus in summa scutorum 300. investirentur in similibus Censibus annui redditus scutorum 22. 50. quolibet anno impenden. in tribus diversis Anniversariis pro ejusdem Donatoris suffragio, & statuta elargitione pro Magistratu; Et similiter eundem Ludovicum Manni donasse alia scuta mille pariformiter investien. in tot Censibus, ex quorum fructibus constitueretur aliud Capitale in summa scutorum 300., ita ut efformaretur Patrimonium scutorum 1300., & ex istius redditibus submministrarentur duobus Capellanis scuta 40. pro quolibet, quodque reliqui fructus remanerent beneficio primæ donationis, onere injuncto eisdem Capellanis nonnullas Missas celebrandi, fructusque enunciatorum Capitalium exigendi, exactosque consignandi Depositario, ad hoc specialiter deputato, lege Depositario præscripta de non solvendo iisdem stipendium, sive eleemosynam, nisi ad rationem exacti, & non aliter.

Applicantur præfato Seminario donationes omnes prædicti Ludovici sub quibusdam oneribus juxta Testatoris mentem.

§. 3. Cumque ex dictorum Capellanorum, Depositariique redditione rationis novissime a Congregatione Concilii eidem Episcopo demandata compertum sit, pias hujusmodi dispositiones fuisse hucusque subversas, non adimpletas, & fere ab initio pia opera male fuisse administrata; Hinc est quod procliviores facti sumus ad applican-

applicandum, uniendum, & incorporandum favore prædicti Seminarii pleno dominio, & possessione omnes, & singulos Census, & Capitalia quæcumque utriusque donationis una cum fructibus prædictorum Censuum, & redditibus Capitalium, tam exactis, quam inposterum contra quoslibet Debitores exigen. Transferentes omnia jura, & actiones, quavis causa, & titulo contra quoscumque quomodolibet competen., prout ex nostræ Potestatis plenitudine, parique Motu applicamus, unimus, incorporamus, & assignamus eidem Seminario pro recto, felicique ejusdem regimine sub onere alendi, & educandi, nedum binos Juvenes a Donatore volitos, atque prælatos, verum etiam alios duos, tresve Juvenes nominan. a generali, & publico Consilio Civitatis antedictæ cum approbatione Episcopi pro tempore; Onere quoque adjecto dicto Seminario exsolvendi quolibet anno scuta 50. Puellis pro earum subsidio dotali, pariter ab ipso Fundatore contemplat. nominan. a dicto generali Consilio, Episcopo tamen approbante: Superaddito subsidio dotali annuorum scutorum 25. pro alia Puella per Episcopum præligen.; Si verò contingat, favente Deo, quod istud Patrimonium adaugeatur prævia recuperatione aliorum Capitalium, & fructuum ex incuria, malaque administratione in præsentiarum deperdit., & de pecuniis existentibus in manibus Depositarii, teneatur idem Seminarium constituere multiplicum usque ad productionem fructuum sufficientium pro assignanda mercede alicui utriusque Juris Professoris, qui (si Episcopo videbitur expedire) simili studio incumbere volentes in Civitate edoceat. Item Seminarium prædictum ex omnibus prænunciatis proventibus, fructibus, atque redditibus curet, ut legata a dicto Donatore præfinita omnino impleantur; ac satisfiat, eleemosynas pro Anniversariis ab eodem taxatas persolvat, una cum solita muneris elargitione desuper Magistratui juxta volitum a Fundatore subministrans.

Deputatur prædictus Episcopus Exequutor harum Literarum.

§. 4. Quo circa dictæ Civitatis Episcopo nunc, & pro tempore existent. per hæc Apostolica scripta committimus, quatenus universa, & singula contenta in hoc nostro Motu proprio executioni mandet, & pro hujusmodi effectu jure delegato facultatem, & Jurisdictionem eidem impertimur procedendi contra contumaces, & inobedientes, omnesque Administratores quoscumque. Derogantes cuivis substitutioni, fideicommisso, supraintendentiæ, administrationi, devolutioni, cæterisque, tam in dictis donationibus, quam in alia quacumque ejusdem Donatoris voluntate dispositis, atque comprehensis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis; Voluntatem dicti Donatoris in iis, quæ huic unioni, & incorporationi adversantur, commutantes; Non obstantibus regulis de Jure quæsito non tollendo, consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Inhibitio prioribus administratoribus.

§. 5. Inhibentes præfatis Cappellanis, Depositario, cæterisque Administratoribus, & quomodolibet interesse haben., ne de cætero unquam in præmissorum administratione, quavis causa, titulo, ingenio, prætextu, sive quæsito colore, sese ingerere, dictumque Seminarium directe, vel indirecte molestare, vexare, perturbare, & impedire audeant, sive præsumant.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes omnia, & singula præmissa executa, & quæcumque exequenda valida, & efficacia fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter ab omnibus observari debere. Sicque, prævia avocatione Causæ, & Causarum hujusmodi a quacumque Congregatione, & Tribunali per quoscumque Judices, & præfatam Congregationem Concilii, sublata eis quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere. Decerentes, unionem, incorporationem, applicationes, Indultum, inhibitionem, ac præceptum prædicta præsentesque litteras, nullo unquam tempore, etiam ex quacumque, & inexcogitata causa, etiam sub prætextu, quod in forma Juris facta non fuerit, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos Juris reduci, vel quempiam adversus illa in integrum restitui, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis defectu notari, vel impugnari posse. Volentes insuper, quod præsens noster Motus proprius, licet non admissus, nec registratus in Camera, vigore Bullæ Pii IV. nostri Prædecessoris de Registrandis, valeat, & habeat suum plenarium effectum, & executionem in vim nostræ simplicis Signaturæ, & non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus. Quibus omnibus, & singulis pro expressis habentes, & de verbo ad verbum insertis pro hac vice dumtaxat, & pro hujusmodi effectu specialiter derogamus. Pro plene &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sexto Kalendas Julii MDCCXXVIII.

Placeat Motu proprio V. M.

CLXXXIII. Confirmatur Instrumentum quoddam Emphyteuticum super Abbatia S. Clementis in Piscaria, nullius Diœcesis, Provinciæ Theatinæ; inter Eminentissimum & Reverendissimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cælestinorum, & pro ea, Abbatem, & Monachos Monasterii S. Spiritus de Murrone, ejusdem Congregationis confectum.

Hæc Abbatia S. Clementis nono Ecclesiæ sæculo a Ludovico Pio Imp. fundata, ab omni Episcoporum quorumcumque jurisdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV. & Alexandro III. Et Cœlestinus III. soli Romanæ Ecclesiæ subjectam, *atque* ab omnium Ecclesiarum seu personarum jugo liberam *esse decrevit ubi præter Abbatem nullus alius exercere possit jurisdictionem. Horum Pontificum, & aliorum similes Constitutiones collectæ reperiuntur inter* Rerum Italicarum scriptores *Tom. 2. part. 2. De aliis jurisdictionibus Abbatiæ S. Spiritus de Murrone, cui hæc S. Clem. unitur* tanquam si radicitus in ejus Abbate fundata fuisset, *vide S. Cælestini V. Const. ed. 1294. Nov. 13. P. 1. Urb. V. Const. ed. 1363. Feb. 23. P. 1., Eugen. IV. Const. ed. 1434. Octob. 28. P. 4. &c.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Aug. 1728. An. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exposuit nobis nuper dilectus filius noster Franciscus Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Finy nuncupatus, quod ipse, ut suam, ac Monasterii Abbatiæ nuncupati Sancti Clementis in Piscaria nullius Diœcesis Provinciæ Theatinæ Sancti Benedicti, seu alterius ordinis, quod in commendam ad sui victum ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, conditionem efficeret meliorem, prævia opportuna facultate, & licentia sibi a Nobis die duodecima Mensis Januarii proximi præteriti per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad id attributa omnia, & singula bona, res, & Jura ad prædictum Monasterium quomodolibet spectantia cum Jurisdictione tam spirituali, quam temporali ab eo quomodolibet dependente Con-

grega-

gregationi Monachorum Cælestinorum dicti Ordinis Sancti Benedicti, ac pro ea dilectis Filiis Modernis, & pro tempore existentibus Abbati, & Monachis Montis Sancti Spiritus de Murrone in viciniis Civitatis Sulmonen. siti, quod caput, & præcipuum Monasterium præfatæ Congregationis Monachorum existit, & in quo Abbas Generalis ejusdem Congregationis Monachorum residere consuevit, & in Emphyteusim perpetuam sub annuo Canone quadringentorum sexaginta trium scutorum monetæ Romanæ præter, & ultra alia octoginta septem scuta paris monetæ, quæ ex locis Montium Cameræ nostræ Apostolicæ non vacabilium in Alma Urbe nostra consistentium ad supradictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pertinentibus quotannis retrahuntur, ipsique Francisco Antonio Cardinali ejusque in Monasterio hujusmodi successoribus perpetuo remanere debent, ac simul cum prædictis quadringentis sexaginta tribus scutis annuam summam quingentorum quinquaginta scutorum hujusmodi in totum constituunt, cum diversis pactis, & conditionibus concessit per solemne, ac publicum die v. Mensis Aprilis novissime elapsi desuper stipulatum Instrumentum, quod subinde nempe die viii. Mensis Maji subsequentis a Capitulo Generali totius Congregationis eorumdem Monachorum, tunc temporis in memorato Monasterio Sancti Spiritus de Murrone congregato per aliud simile confectum Instrumentum in omnibus, & per omnia ratificatum, acceptatum, & approbatum fuit, & alias prout uberius continetur in binis Instrumentis hujusmodi tenorum qui sequuntur primi &c.

Instrumentum prædictum.

§. 2. In nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod anno a salutifera SSmi Domini Nostri Jesu Christi MDCCXXVIII. Indictione sexta, die vero quinta Mensis Aprilis tempore Pontificatus Sanctissimi in eodem Domino Nostro Jesu Christo, Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti divina providentia Papæ XIII. Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus D. Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy mihi &c. cognitus agens infrascripta omnia, & singula uti Modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ Sancti Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis, & vigore benignæ permissionis, & licentiæ desuper obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. feliciter regnante per medium Sacræ Congregationis EE. & RR. DD. S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prout ex rescripto in calce precum prælibato Sanctissimo Domino per Eminentiam suam, priusquam ad dignitatem Cardinalitiam promoveretur porrectarum extenso, atque per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Curtium Origo ejusdem Sacræ Congregationis Præfectum subscripto sub die duodecima elapsi Januarii, quod ad effectum in præsenti Instrumento inserendi mihi &c. originaliter traditur tenoris inferius registrandi sponte &c., ac alias omni modo meliori &c. supradictam S. Clementis in Piscaria Abbatiam cum Territorio separato, ac jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni nempe, Pietranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in dicta Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque tam mobilia, quam stabilia semoventia, omniaque alia cujusvis generis, & speciei ad eamdem Abbatiam quomodolibet, & sub quovis nomine, & titulo spectantia, & in ea illinsque Territorio ac alias ubilibet posita, & existen., usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus decursis, pendentibus, & maturatis a die prima Januarii proximi, necnon privilegiis, & facultatibus ad libitum administrandi, & meliorandi bona ejusdem Abbatiæ intentandi, prosequendi, & terminandi Lites pro recuperandis ejusdem Abbatiæ bonis, & juribus a quopiam forte occupatis, & usurpatis, & cum libero exercitio dictæ jurisdictionis laicalis in prædicta Terra Bolognani, & cujusvis alterius jurisdictionis civilis cujuscumque generis, quas dicta Abbatia de præsenti habet, aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus Privilegiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus gaudet, & potitur Abbas Commendatarius dictæ Abbatiæ S. Clementis retinendis, fruendis, & exercendis per Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. pro tempore cum omnimoda, & totali independentia non solum ab eodem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, sed, & cæteris Abbatibus Commendatariis pro tempore ejusdem Abbatiæ, absque eo quod a quopiam possit sub quovis prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. prætendi, peti, & obtineri recursum aliquod adversus Abbatem Murronem pro tempore super rebus concernentibus interesse dictæ Abbatiæ, gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis, quæ poterit, & debebit per D. Patrem Abbatem Murronen. haberi, retineri, & exerceri, perinde ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso P. Abbate Muronensi radicitus fundata, eo modo, & forma, quibus residet in eodem Eminentissimo Abbate Commendatario, atque cum omnibus, & singulis aliis facultatibus necessariis, & opportunis, nihilo penitus excluso, neque excepto, & reservatis tantummodo ad ipsius Eminentissimi D. Moderni Abbatis Commendatarii, aliorumque ejus in dicta Abbatia successorum, Locis montium hic in Urbe ad eamdem Abbatiam spectan., quæ in præsenti concessione non comprehendantur, nec comprehensa esse intelligantur, & non alias &c. ad corpus, & corpora non autem ad mensuram, & pro tantis, quanta eadem bona sunt, in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, & valituram, etiam quoad omnes in dicta Abbatia pro tempore Abbates successores omni meliori modo &c. locavit, atque concessit &c. Reverendissimo P. Abbati, & RR. Monachis Cælestinis Venerabilis Monasterii Murronensis, vulgo nuncupati la Badia di S. Spirito in viciniis Sulmonæ, quod Monasterium est Caput Venerabilis Congregationis Cælestinorum, & in eo tamquam Abbas residet Reverendissimus Pater Abbas Generalis ejusdem Venerabilis Congregationis, licet absentibus pro eis præsente Reverendissimo P. Abbate D. Cælestino Galliano tamquam Procuratore Generali ejusdem Venerabilis Congregationis Cælestinorum, sicuti constat ex Literis Patentibus ad ejus favorem expeditis quarum copia collationata præsentibus inseritur, tenoris inferius registrand., pro eadem Venerabili Congregatione ad effectum, de quo infra, nihilominus ad abundantiorem cautelam de rato in forma, & de faciendo cuncta infrascripta ratificare in proximo Capitulo Generali ejusdem Venerabilis Congregationis, & dictæ ratificationis Instrumentum in actis mei &c. existendo promittente libere &c. ita prædictæ alias &c. Resque uti Procuratore ad hunc effectum specialiter, atque capitulariter constituto per DD. Reverendissimum P. Abbatem, & RR. Monachos Murronen. ex Instrumento rogato per D. Paulum de Amicis Notarium publicum a Pratulis rogatum sub die 12. Januarii proximi, cujus copia publica interisque legalitatis munita mihi &c. tradita præsentibus inserenda tenoris inferius registrandi, & in vim dictæ præinsertæ Pontificiæ licentiæ acceptandi,

& una me cum Notario legitimam ſtipulante: Et ex cauſa, & titulo conceſſionis huſuſmodi in Emphyteuſim dictus Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius præſens pro ſe, & ſucceſſoribus in eadem Abbatia virtute dictæ Pontificiæ licentiæ, ut ſupra obtentæ ceſſit quoque, & renunciavit &c. favore dicti Venerabilis Monaſterii, & RR. Monachorum Murronenſium, ut ſupra abſente ſtipulante prædicta interventione omnia, & ſingula jura &c. nullo jure &c. niſi directo dominio, & proprietate bonorum ejuſdem Abbatiæ, atque infraſcripto anno perpetuo Canone, pactiſque, Capitulis, conventionibus, promiſſionibus, caducitatibus, & aliis inferius exprimendis, & non alias aliter, nec alio modo &c. de quo &c., ita quod &c., ad habendum &c. ponens &c. dans &c. conſtituens &c. & donec &c. conſtituit &c. omni &c. Hanc autem in Emphyteuſim perpetuam conceſſionem ſupradictus Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Franciſcus Antonius Finy, quo ſupra nomine, & vigore ſupradictæ Pontificiæ licentiæ fecit, facereque dixit; & declaravit &c. erga, & ad favorem dicti Reverendiſſimi Patris Abbatis, & RR. Monachorum Cæleſtinorum Monaſterii Murronen., ut ſupra abſen. ſtipulante prædicta interventa pro annuo perpetuo Canone ſcutorum quadringentorum ſexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet ſcuto ſolvend., & exburſan.; prout idem Reverendiſſimus Pater Abbas D. Cæleſtinus Galliano Procurator Generalis prædictus nedum vice, & nomine dicti Venerabilis Monaſterii Congregationis Cæleſtinorum, omniumque, & ſingulorum ejus Monaſteriorum inſolidum, animo tamen reſpectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monaſteria habendi relevationem a prædicto Venerabili Monaſterio Murronenſi in caſu &c. ſolvere, & exburſare promiſit, ſeque obligavit &c. dicto Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Franciſco Antonio Finy moderno Abbati Commendatario ejuſque in dicta Abbatia ſucceſſoribus pro ſeipſo, & eis dicto Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Finy præſente &c. in duabus ſolutionibus æqualibus, prima nempe in feſtivitate Sancti Joannis Baptiſtæ menſe Junii, & altera in feſtivitate Sancti Joannis Apoſtoli, & Evangeliſtæ menſe Decembris currentis, & deinde cujuſlibet anni ab hodie in poſterum decurren. hic Romæ libere &c. alias &c. de quibus &c. cum infraſcriptis tamen pactis, Capitulis, conditionibus, caducitatibus, & aliis inter ipſas partes amicabiliter conventis, & concordatis, inviolabiliterque obſervandis, & materno ſermone appoſitis, videlicet.

Pacta quædam conventa inter ipſas partes.

§. 3. *E primieramente ſi conviene come ſi è detto di ſopra, che nella preſente conceſſione non s'intendino ne ſiano compreſe li ſudetti luoghi di Monte di Roma ſpettanti a detta Abbazia, ma quelli di qualunque erezzione, denominazione, qualità, e quantità ſiano, reſtino, e debbano reſtare a comodo di detto moderno Eminentiſſimo Abbate, & altri Succeſſori in detta Abbazia, ſenzache detti Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi ſopra, e per cauſa di eſſi poſſano pretendere, domandare, o conſeguire coſa alcuna perche così &c. Secondo ſi conviene per patto eſpreſſo, che oltre il ſudetto annuo perpetuo Canone da pagarſi come ſopra debbono reſtare a carico, e peſo di detto Venerabile Monaſtero Morroneſe tutte le ſpeſe del mantenimento di due Cappellani della ſolita adoga di ducati ſette, e grana ſeſſanta al Banco della Nunziata di Napoli, e della ſpeſa per le due feſte ſolite in ciaſcun anno delle ſuppellettili Sagre, e del mantenimento di Fabriche della Chieſa, ed altri Edifizii, ed ogni altra qualſivoglia ſpeſa tanto ordinaria, quanto ſtraordinaria per il mantenimento, e miglioramento de' beni di detta Badia, perche così &c. Terzo ſi conviene per patto eſpreſſo, che detto Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi, e detta Venerabile Congregazione de' Celeſtini, e ciaſcheduno Monaſtero della medema in ſolidum ſempre, & in perpetuum ſiano tenuti, & obligati conforme detto Reverendiſſimo Padre Procuratore Generale ne' nomi ſudetti promette, e s'obbliga a detto Eminentiſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinale Fini Abbate Commendatario ſudetto come ſopra preſente, & altri Succeſſori in detta Abbazia il ſopradetto annuo perpetuo Canone di ſcudi quattrocento ſeſſanta tre moneta come ſopra convenuto, non oſtanti le ſudette ſpeſe, e non oſtante, che detti Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi nen cavaſſero utile alcuno da detta Badia, e ſuoi Beni, e non oſtante anche i Terremoti, Guerre, Peſte, Sterilità, Grandine, Incendio, Siccità, Inondazione, Tempeſtà, Careſtia, Grilli, Sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualſivoglia altro Caſo benche fortuito, ſolito, & inſolito, penſato, e non penſato qui non eſpreſſo, e dal quale foſſe neceſſario farne ſpecial menzione, & anco non oſtanti qualſivoglia Dazi, Gabbelle, Taſſe, impoſizioni, & altri peſi impoſti, e da imporſi da qualſivoglia perſona d'autorità per ſuſſidio, ò per altre cauſe, ed occaſioni, alli quali, ed altri caſi benche veniſſero reiteratamente, e più volte in un anno, detto Reverendiſſimo Padre Procuratore Generale in nome come ſopra eſpreſſamente rinuncia, e prende tutti ſopra detti Venerabile Monaſtero Morroneſe, e ſua Venerabile Congregazione de' Celeſtini tante volte, quanto accadeſſero, ſenza potere domandare defalco, riſtoro, o compenſazione di ſorte alcuna del detto annuo perpetuo Canone, che dovrà pagarſi intieramente, e ſenza diminuzione, & eccezzione alcuna perche così &c. Et all' incontro detto Eminentiſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinal Fini moderno, ed altri qualſivoglia Abbati Commendatarii Succeſſori in detta Badia non poſſono mai in alcun tempo per qualſivoglia preteſto, e Cauſa benche affatto nuova, impenſata, & inſperata pretendere, domandare, o conſeguire alcun augumento di detto annuo Canone anco per titolo della maggiore rendita di detti beni, e de miglioramenti in eſſi fatti, e da farſi benche conſiderabili, e conſiderabiliſſimi in modo che il detto annuo perpetuo Canone debba ſempre, & in perpetuo eſſere inalterabile, ed immutabile per ciaſcheduna delle parti non oſtante qualſivoglia eventualità, o favorevole, o contraria come ſopra, perche così &c. Quarto ſi conviene per patto eſpreſſo, che in evento, che detto Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi, e ſua Venerabile Congregazione delli Celeſtini foſſero moroſi, e negligenti, o in qualſivoglia modo mancaſſero di pagare a detto Eminentiſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinal Fini moderno, & altri Abbati commendatarii* pro tempore *di detta Badia il ſopradetto annuo perpetuo Canone per due termini, e paghe continue, benche non ne foſſero ricercati, overo in caſo, che per qualſivoglia cauſa vendeſſero, daſſero, o permutaſſero, & in qualſivoglia modo alienaſſero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo li beni, e ragioni di detta Badia, e ciaſcheduno di eſſi, overo i miglioramenti fatti, e da farſi in eſſi, e ſue ragioni, o pure ſopra di eſſi imponeſſero cenſi, o ſpeciali ipoteche, o qualſivoglia altra ſervitù ſenza eſpreſſa licenza, e conſenſo di detto Eminentiſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinal Fini moderno o altro Abbate Commendatario* pro tempore, *e ſenza beneplacito Apoſtolico eſpreſſo, i detti beni ſue ravioni e miglioramenti in eſſi fatti di qualſivoglia qualità, quantità, e valore, ancorche foſſe notabiliſſimo devolvano, e ricadino, e ſi intendono divoluti, e ricaduti all' Abbate Commendatario* pro tempore, *e ſia lecito al medemo pigliarne il vero reale, & attual poſſeſſo di propria autorità, e di fatto ſenza Decreto di Giudice, vizio di ſpoglio, nullità, & attentati, e ſenza ſperanza, che detto Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi poſſano in modo alcuno purgare la mora, benche minima, etiam de æqui-*

tate

tate Canonica, *perche così &c. Finalmente si conviene per patto espresso, che per maggior validità, ed osservanza del presente Istromento, e cose in esso convenute, e perche non possa mai impugnarsi ne in tutto, ne in parte da qualsivoglia Abbate Commendatario pro tempore di detta Badia sotto qualsivoglia pretesto, ma il medemo Istromento assieme con tutte le cose in esso contenute, & espresse debba sempre, & in perpetuo inviolabilmente osservarsi, e non controverterſi, che detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini debba, conforme promette tra sei mesi prossimo ottenere a proprie spese la conferma del medemo Istromento, mediante Breve, o altro Diploma Pontificio con l'Inserzione del presente Istromento per la di lui perpetua validità, ed osservanza con tutte le clausole, e deroghe necessarie, ed opportune perche così &c.* Promittens antedictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius prædictus bona, jura, facultates, Jurisdictiones, exemptiones, & privilegia, ut supra concessa, & ad dictum Abbatem Sancti Clementis spectasse, & pertinuisse, spectareque, & pertinere, neminique alteri fuisse, & esse cessa, concessa, vel assignata, nec aliud quicquam de eis, vel aliqua eorum parte fuisse, nec esse factum, aut in futurum factum apparebit in præjudicium hujusmodi perpetuæ concessionis, quam promisit esse, ac semper, & perpetuo fore bonam, validam, & legitimam, beneque, valide, & legitime factam, sibique nomine, pacto, & vigore dictæ præinsertæ Pontificiæ permissionis facere, licuisset, & licere, & pro tali, ac tamquam talem omni futuro tempore, etiam per Abbates Commendatarios Successores, attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, habereque ratam, gratam, validam, & firmam, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. Et in eam facere, consentire omnes, & singulos Abbates Commendatarios successores in dicta Abbatia, & alias quasvis personas jus, aut interesse aliquod desuper haben., vel habere quomodolibet præten. ad omnem solam, simplicem, & extrajudicialem requisitionem dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium libere &c. ita quod alias &c. litemque aliquam desuper non inferre nec inferri facere, aut inferenti modo aliquo consentire, imo omnem litem, & molestiam si quæ &c. in quovis judicio petitorio, possessorio, summario, summariissimo, sive mixto articulo, Salviani, ac eorum quolibet in solidum in prima, & aliis ulterioribus instantiis avocata, vel non avocata possessione in se ipsum uti Abbatem Commendatarium prædictum, & alias in eadem Abbatia Successores suscipere susceptamque prosequi, mediare, terminare, pariter & finire omnibus suis sumptibus, & expensis, etiam Procuratoris, & Advocati, absque ulla cura, opera, impensa, vel labore dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, quos semper, & perpetuo manutenere, & conservare promisit &c. in quieta, & pacifica possessione, liberaque fruitione bonorum Jurium, & aliorum, ut supra concessorum, easque eximere, defendere, & liberare ab omnibus lite, molestia, & molestante persona, alias in eventum contrarii, contraventionis, nullitatis, invaliditatis, aut rescissionis præsentis contractus ex quocumque capite resultante ultra præcisam, & inviolabilem observantiam ad quam &c. teneri etiam ipsum, & alios Successores Abbates voluit de omni, & quacumque dictorum bonorum, jurium, & aliorum, ut supra concessorum, & cujuslibet eorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida, atque in Urbe solita, & consueta, necnon ad omnia, & singula damna &c. de quibus &c. quæ omnia &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. Dictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Finy quo supra nomine seipsum, & cæteros in dicta Abbatia Successores, bonaque omnia, & Jura quæcumque ejusdem Abbatiæ. Dictus vero Reverendissimus Pater Abbas Procurator Generalis bona omnia, & Jura quælibet dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, & totius Venerabilis Congregationis Cælestinorum, cunctorumque ejus Monasteriorum in solidum in ampliori R. C. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. virtute supradictæ præinsertæ licentiæ respective obligarunt more &c. jurarunt &c. super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum vel plura publicum, seu publica, Instrumentum, & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus. Actum Romæ in Palatio Vaticano, & mansionibus solitæ Residentiæ dicti Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Finy juxta &c. præsentibus, audientibus, & intelligentibus his videlicet, Illustrissimis DD. Co. Xaverio Canali fil. bo. m. Co. Joannis Mariæ Iteramnen., & Canonico Donato Antonio Murgini fil. D. Laurentii de Gravina testibus ad prædicta omnia, & singula adhibitis, vocatis specialiter atque rogatis.

Supplex libellus porrectus SS. suæ à prædicto Cardinali pro obtinenda licentia relatum Instrumentum conficiendi.

§. 4. Tenor supradictæ Pontificiæ licentiæ talis est videlicet. *Beatissimo Padre. Francesco Antonio Fini Arcivescovo di Damasco moderno Abbate di S. Clemente in Pescara prostrato à Santissimi piedi di V. S. umilmente l'espone come la detta Badia situata nella Provincia di Chieti Nullius con Territorio separato, o giurisdizione quasi Vescovile sopra cinque Terre, che sono Alanno, Pietranico, Castiglione, Torre de' Passeri, e Bolognano, nella quale ultima Terra possiede, & esercita ancora la Giurisdizione Laicale civile, fù dalla B. Memoria del Cardinal Fabbroni suo immediato antecessore data in affitto in varj tempi, che egli l'ha posseduta in diversi prezzi or più, or meno tra li sei in settecento ducati di moneta di Regno, e l'ultimo fitto fatto dal medemo è stato di ducati parimenti di Regno seicento quaranta coll' andare a conto dell' istesso Abbate tutte le seguenti spese, cioè il mantenimento di due Cappellani, che importavano ducati sessanta l'anno, l'Adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, per le due feste in ciaschedun anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento si della Fabbrica della Chiesa, e della Sagra suppellettile, come pure quello d'altre fabbriche della stessa Badia, di maniera che le sudette spese un anno per l'altro ascendevano a ducati cento in circa, la qual somma deducendosi da quella dell' ultimo fitto di ducati seicento quaranta, resta che il frutto del suo antecessore ritrattone sia stato in moneta di Regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, ed in moneta Romana (supponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) scudi quattro cento. Doppo che l'Oratore è stato proveduto della stessa Badia dalla S. V. ha egli pratticato tutte le diligenze possibili per migliorarla, ed accrescerne le rendite, ma ha sperimentato inutile ogni diligenza anzi nel fitto procuratone anche coll' accensione della Candela la magior offerta è stata di ducati di Regno quattrocento cinquanta con dovere andare anche a conto suo tutte le sudette spese forzose, in modo che per esso, secondo tale offerta non verrebbero à costare netti che ducati di Regno trecento cinquanta, che in moneta Romana non fan più. che scudi duecento settanta in circa, è ciò deriva, perchè colla lontananza degli Abbati i beni della Badia posti in luoghi alpestri, e fuor di mano in potere de' Fittuarii, & amministratori alla giornata sempre più deteriorano oltre a sudetti beni, e rendite, che sono tutte nel Regno di Napoli, possiede*

in Roma la stessa Badia ottanta sette scudi Romani annui in tanti luogi di Monti, che si esiggono immediatamente a drittura dall' Abbate non compresi nel fitto, che si fa in partibus di tutto il remanente della Badia. In questo stato di cose a maggiore utilità della Badia medema, e degli Abbati pro tempore, crede l'Oratore essere espediente di darla a locazione, o sia Enfiteusi perpetuo a Monaci Celestini del Monastero Morronese volgarmente chiamata la Badia di S. Spirito nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi risiede per Abbate il Padre Generale della medema, e farne la concessione per l' annuo Canone di scudi Romani quattrocento sessanta trè, che offeriscono li medemi pagare ciascun'anno in Roma bipartitamente in due Semestri, cioè la metà in S. Gio. Battista di Giugno, e l'altra metà in S. Gio. Apostolo, e Evangelista di Natale netti, e franchi da qualunque spesa all' Abbate presente, come anche a futuri Abbati pro tempore *in perpetuum. Con andare a conto de' medemi PP. Celestini tutte le sudette spese forzose riferite di sopra, ed altre straordinarie, che per il mantenimento, e miglioramento de' Beni della Badia potessero occorrere, obligando per tal pagamento, oltre i Beni di detto Monastero Morronese tutti gli altri, che in Roma, e fuor di Roma possiede la loro Congregazione, e col patto di non alienare, ne donare, ne ipotecare, ne in tutto, ne in parte i beni della stessa Badia di S. Clemente sotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanza degli annui pagamenti, e con altri patti, e condizioni solite a pratticarsi in simili contratti, sovra de' quali se ne dovrà stipulare qui in Roma solenne Istromento in forma, col concedere viceversa a PP. Celestini del sudetto Monastero pienissima potestà di amministrare a loro arbitrio, e di migliorare i beni della stessa Badia di S. Clemente, d' intentar liti, e proseguirle per ricuperare i Beni della medema in caso trovassero esserne stati da chi che sia usurpati col libero esercizio a medemi PP. Celestini dell' accennato Monastero di Morrone, e senza alcuna dipendenza dagli Abbati* pro tempore *della Giurisdizione civile Laicale nella Terra di Bolognano, e di ogni altra Giurisdizione civile di qualunque genere, che la medema Badia si abbia, e che col tempo possa aversi, con espressa dichiarazione, che riuscendo a sudetti Monaci di migliorare i Beni di essa Badia di S. Clemente, e di accrescerne le rendite, in niun tempo dagli Abbati sotto qualunque pretesto, o motivo possa pretendersi maggior cenzo di quello ora concordato, e stabilito di scudi Romani quatrocento sessanta trè di giulii dieci l'uno, sicchè uniti a questi gli altri sovracennati scudi ottanta sei de' luoghi de' Monti, che si esigeranno immediatamente dall' Oratore, e dagli Abbati suoi Successori in Roma, viene ad assicurarsi il frutto certo annuo in perpetuo della Badia della somma di scudi Romani cinquecento cinquanta, che difficilmente potrà aversi, non che fermarsi, & accettarsi ogn' anno in qualunque circostanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il Beneplacito, e consenso della S. V., il sudetto contratto si stima per utile alla medema Badia di S. Clemente, ed alle Terre, che sono sotto la sua quasi Vescovile Giurisdizione, che questa stessa giurisdizione spirituale sopra le medeme cinque Terre riferite di sopra si faccia amministrare in perpetuo dal sudetto Monistero Morronese, ed Abbate di esso, perche dimorando questi quasi sulla faccia del luogo, e non più che dieci miglia lontano da S. Clemente potrà con magior profitto di quell' anime esercitarla. Ma acciochè col progresso del tempo non siano per tal giurisdizione li sudetti Monaci inquietati, e molestati da liti viene umilmente la S. V. supplicata, nel conferire ad essi Monaci tal giurisdizione, di comunicare ad esso Monistero, ed Abbate Morronese tutti i privilegii, esenzioni, e prerogative, che gode l'Abbate di S. Clemente, col dichiarare, che tal giurisdizione si debba esercitare dal sudetto Abbate Morronese, con totale indipendenza non solo dall' Abbate presente, ma anche da futuri in perpetuo, senza che mai per qualunque pretesto possa a medemi Abbati farsi ricorso alcuno per cose concernenti interessi della Badia, governo della Chiesa, ed esercizio di detta Giurisdizione, la quale dovrà da detto Padre Abbate Morronese esercitarsi* perinde, ac si omnimoda Jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Abbate Murronen. radicitus fundata *nella maniera, che ella trovasi nello stesso Abbate di S. Clemente. Somigliante contratto, siccome riuscirà di grandissimo utile alla sudetta Badia di S. Clemente, e degli Abbati si* pro tempore, *così pure sarà profittevole all' anime, che sono sotto la Giurisdizione della medema, senza che sia per essere svantaggioso al Monastero Morronese, i di cui Monaci con la loro presenza, ed attenzione potranno migliorare i Beni di quella Badia, e ritrarne maggior frutto di quello, che possono mai ricavarne gli Abbati, che per lo più a breve tempo, e da lontano per mezzo d'altri lo amministrano, e perciò l'Oratore supplica umilmente la S. V. volergliene concedere il solito beneplacito Apostolico, con la facoltà a Monaci sudetti di obligarsi nella maniera espressa di sopra, e stipularne colle dovute solennità l'Istromento, che il tutto &c.*

Tenor permissionis, & licentiæ obtentæ à Pontifice.

§. 5. Die duodecima Januar. MDCCXXVIII. Sanctissimus Dominus Noster Oratoris precibus benigne annuens, facultatem ineundi supradictum perpetuum contractum cum omnibus, & singulis pactis, & conventionibus supra expressis juxta petita eidem Oratori, ac supradictis Monachis Cælestinis impertitus est. C. Cardinalis Origus Præfectus. P. Archiepiscopus Episcopus Anconæ Secretarius. Loco † Sigilli. Gratis etiam quoad Scripturam.

Tenor Literarum Patentalium Generalis Congregationis Cælestinorum ad Cælestinum Galliani, cum quo prædictum Instrumentum confectum fuit, quibus ille totius Congregationis Procurator Generalis declaratur.

§. 6. Tenor autem prædictarum literarum Patentalium est infrascriptus videlicet. D. Theodorus Carli Abbas S. Spiritus de Murrone ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti. Dilecto Nobis in Christo Fratri Cælestino Galliani Abbati nostri Collegii Cælestini Urbani, ac Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Posterulis de Urbe, salutem in Domino, & in commissis fidelem diligentemque executorum Antiqua, & approbata Patrum nostræ Congregationi consuetudine per nostras Constitutiones sancitum reperitur, ut aliquis ejusdem Congregationis probatæ vitæ, sufficientis scientiæ, congruæ experientiæ, & diligentis prudentiæ Monachus ad Jura Congregationum tuenda, bona conservanda, augenda, & recuperanda, eamque, & ejus Monasteria, castra, loca, & membra, Personas, & Vassallos ab injuriis defendendos apud Romanam Curiam, & S. Apostolicam Sedem in Generalem totius Nostræ Congregationis Procuratorem eligatur, pariter, & constituatur. Cum igitur tu talis repertus, talique officio dignus in præsenti Generali Capitulo fueris electus, & constitutus, prout in actis ejusdem Generalis Capituli plene continetur. Nos una cum Diffinitorialis nostri Capituli Patribus de tuis prudentia, fide, legalitate, bonitate, sufficientia, rerum experientia, atque erga nostram Congregationem zelo, & pietate ac experimento confisi. Te prædictum dilectum Fratrem nostrum D. Cælestinum Galliani Abbatem, ut supra Generalem Procuratorem, specialemque Nuncium totius nostræ Congregationis apud Sanctissimum Dominum, S. Sedem Apostolicam, & Romanam Curiam, ubique existentem, tenore præsentium nominatum, electum, creatum, & constitutum declaramus, & ad omnium ad quos spectat notitiam deducimus. Dantes, & concedentes Tibi omnimodam, plenamque auctoritatem, potestatem, ac facultatem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus pro dicta nostra Congregatione, ejusque locis, membris, Personis, Vassallis, & quomodocumque subjectis annexis participantibus, & connexis procurandi tamquam vero, & legitimo Generali to-

tius

tius Congregationis noſtræ Provinciæ, Nuncio, & Economo ad cauſas omnes, & ſingulas, ac loca, & Perſonas ut ſupra quomodocumque pertinentes peragendas deſtinato; Comparendi quoque coram quocumque Judice, & Tribunali tam Eccleſiaſtico, quam Sæculari, & coram quibuſcumque perſonis tam publicis, quam privatis cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, & conditionis exiſtant apud dictam Romanam Curiam & S. Apoſtolicam Sedem pro cauſis, & negotiis omnibus Civilibus, & Criminalibus, & mixtis ad Congregationem prædictam, ejuſque loca, & perſonas, ut ſupra ſpectantes, eaque tractandi, & terminandi. Agendi inſuper cum iiſdem Judicibus, Tribunalibus, & perſonis quæcumque de Jure, vel conſuetudine in favorem dictæ noſtræ Congregationis, ejuſque locorum, & perſonarum, ut ſupra contra quaſcumque perſonas erunt peragenda, citandi, accuſandi, denunciandi, litem movendi, motas conteſtandi, agendi, proſequendi, componendi, & terminandi, Peculium Congregationis quod Romam de noſtro mandato pro tempore mittitur recipiendi, eaſdem pecunias, & alias omnes ad dictam noſtram Congregationem, ejuſque loca, & perſonas, ut ſupra quomodocumque ſpectantes a quibuſvis perſonis eas detinentibus a publicis Banchis exigendi, & recipiendi. Exigendi quoque redditus, ſeu fructus quoslibet ſive cenſuum, ſive locationum, ſive locorum Montium, tam decurſos, quam in futurum ſuis loco, & tempore decurrendos, ſive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet ſpectantium tam ad Monachos dictæ noſtræ Congregationis, aliaque loca, & perſonas Nobis ſubditas, & ſubjectas, & de reſcriptis quod ipſas quietantiæ juxta morem, & uſum faciendi. Defendendi quoque omnia, & ſingula noſtra Monaſteria, loca, Perſonas, Vaſſallos, & quomodocumque ſubjectos, ipſorumque Jura, & Juriſdictiones tuendi, bona quæcumque earumdem conſervandi, manutenendi, & augendi, ac tandem omnia, & ſingula faciendi, agendi, exequendi, & terminandi, quæ ad dicti Procuratoratus generalis officium de Jure, vel conſuetudine quomodocumque ſpectare dignoſcuntur juxta procurationis mandatum, & per Nos ipſos ſi perſonaliter ad Congregationis negotia pertractanda, & terminanda adeſſemus fieri, & perfici poſſent. Nos enim pro prædictorum omnium, & ſingulorum executione, concedimus tibi omnem neceſſariam, & opportunam auctoritatem, & noſtræ Congregationis nomine totum noſtrum poſſe etiam Vices, & Voces, ratum, gratum, & firmum ex nunc pro tunc quidquid a te pro præfatorum omnium, & ſingulorum executione, ac inde quomodocumque emergentium, annexorum, & connexorum, actum, geſtum, factum, & terminatum fuit quod licentes, & habentes. In quorum fidem has præſentes fieri juſſimus noſtra ſubſcriptione firmas noſtrique Sigilli impreſſione munitas, & roboratas. Datum ex prædicta noſtra Regali Abbatia Murronenſi die XV. Maii MDCCXXV. D. Theodorus Abbas Generalis -- D. Cæleſtinus Brancia Secretarius -- Loco † Sigilli.

Inſtrumentum aliud, quo à Capitulo Generali totius Congregationis Cæleſtinorum in Monaſterio S. Spiritus de Murrone congregato, relatum prius inſtrumentum approbatum fuit.

§. 7. Tenor tandem ſupradicti Inſtrumenti mandati Procuræ eſt ſequens videlicet. In nomine Domini Amen. Anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, die vero decima ſecunda Menſis Januarii in Regali, & Venerabili Monaſterio S. Spiritus de Murrone &c. Capitulariter congregati, & in unum ad ſonum campanulæ clauſtralis, ut moris coadunati omnes infraſcripti Reverendiſſimus Pater Abbas, & RR. Monachi Venerabilis Monaſterii Murronenſis Congregationis Cæleſtinorum vulgo nuncupata la Badia di S. Spirito in Viciniis Sulmone in loco infraſcripto ubi pro rebus, & negotiis dicti eorum Monaſterii peragendis, & pertractandis congregari, & coadunari ſolent videlicet. Reverendiſſimus D. Theodorus Carli Abbas hujus Monaſterii, ac Præſidens Generalis totius Congregationis Cæleſtinorum. P. D. Hyacinthus Cotinelli Abbas S. Joannis in Pano, & Prior hujus Abbatiæ. D. Cæleſtinus Rolli Secretarius Reverendiſſimi Patris Generalis. D. Juſtinus Valignani Socius Reverendiſſimi Prioris Generalis. D. Mutius de Carolis Decanus. D. Horatius Gimaglia Procurator, & Vicarius Caſtrorum. D. Fridericus de Judice Lector Philoſophiæ, & Cancellarius. D. Joſeph Calenzali Archipreſbyter, & Vicarius Forenſis. D. Fabritius Noja Lector Moralis. D. Benedictus Valletta Depoſitarius. D. Matthæus Venditta Archiviſta. D. Carolus Gandloſi Sacriſta, Archiviſta, & Depoſitarius. D. Octavius Tomachelli. D. Beda S. Coloma. D. Philippus Bancore. D. Leopoldus Cialli. D. Placidus Ciembrui. D. Joannes Girardus Zanchi. D. Aloyſius de Judice. D. Fortunatus Capri. D. Vuolſangus Piſcopus, & D. Albinus de Angora aſſerentes, & mediante &c. affirmantes ipſos, & majorem, & ſaniorem partem, ac ultra duas ex tribus partibus vocem, & votum in Capitulo habentes, totumque, & integrum Capitulum repræſentantes nihilominus pro abſentibus, & infirmis, ſi qui ſint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. ſponte &c. omnique meliori modo &c. fecerunt, & conſtituerunt &c. eorum dictique eorum Venerabilis Monaſterii Procuratorem P. D. Cæleſtinum Galliano Procuratorem Generalem ejuſdem Venerabilis Congregationis licet abſentem, & in alma Urbe commorantem, ſed tamquam præſentem &c. ſpecialiter & expreſſe ad ipſorum R. D. Monachorum Conſtituentium, dictique eorum Venerabilis Monaſterii nominibus, & pro eis prævia tamen neceſſaria, & opportuna facultate Apoſtolica, debitaque permiſſione conceſſionem in locationem, ſeu Emphyteuſim perpetuam duraturam, & quæ afficere etiam debeat Abbates Commendatarios Succeſſores Abbatiæ S. Clementis in Piſcaria nullius Diœceſis cum Territorio ſeparato, & Juriſdictione fere Epiſcopali ſuper quinque Terris, Allani nempe, Petranici, Caſtiglionis, Turris Paſſerum, & Bolognani, & cum Juriſdictione laicali civili in dicta poſtrema Terra Bolognani, omniumque, & ſingulorum ejuſdem Abbatiæ S. Clementis bonorum mobilium, ſtabilium, ſemoventium, & aliorum quorumcumque ad ea quomodolibet ſpectantia, & pertinentia, & in ea ubique locorum exiſtentia, Jurium quoque, membrorum, pertinentiarum, adjacentiarum, uſuum, & commoditatum univerſarum etiam ad effectum recuperandi bona ejuſdem Abbatiæ caſu quo reperientur a quopiam uſurpata, & occupata, nihilo penitus excepto, neque excluſo, & ſolum non comprehenſis locis Montium in alma Urbe ad dictum Abbatem ſpectan. per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Franciſcum Antonium S. R. E. Cardinalem Finy ejuſdem Abbatiæ modernum Abbatem Commendatarium favore eorum Venerabilis Monaſterii modo quo ſupra faciendam, cum ampliſſima quoque facultate tribuenda eorum Venerabili Monaſterio ſemper, & in perpetuo dico, & perpetuo adminiſtrandi pro libero arbitrio RR. Monachorum pro tempore, & meliorandi bona ejuſdem Abbatiæ, lites, & cauſas inſtruendi, & proſequendi, & terminandi, aliaque neceſſaria, & opportuna ad eorum libitum agendi, & exercendi abſque ulla dependentia a dicto Eminentiſſimo D. Abbate Commendatario, & aliis in ea pro tempore ſucceſſoribus, etiam quoad juriſdictionem civilem cujuſvis generis nunc, & pro tempore ad eamdem Abbatiam competere, & com-

petituram, & quam eadem Abbatia habet, seu in futurum habere posset, & cum communicatione eorum Venerabili Monasterio Murronensi illius Reverendissimo Patri Abbati pro tempore omnium, & singulorum privilegiorum, exemptionum, & prærogativarum dicti Eminentissimi Domini Abbatis Commendatarii, & aliorum pro tempore in eadem Abbatia successorum haben., & exercen. per eorum Reverendissimum P. Abbatem cum totali independentia ab eodem moderno Eminentissimo D. Abbate Commendatario illiusque pro tempore successoribus in eadem Abbatia in perpetuum absque eo quod sub quovis prætextu adversus Reverendissimum P. Abbatem ejusdem Venerabilis Monasterii pro tempore haberi, & fieri possit quicumque recursus quoad res concernentes interesse ejusdem Abbatiæ gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis per eundem Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. omni futuro tempore habendæ, fruendæ, & exercendæ, perinde, ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Reverendissimo Patre Abbate Murronensi pro tempore radicitus fundata, eoque modo, & forma quibus ad præsens residet in eodem Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & non alias &c. acceptandum &c. eamdemque Abbatiam cum suis præfatis bonis, & juribus, modisque, & formis superius expressis in eamdem locationem, & Emphyteusim perpetuam, observandamque etiam per quoscumque Abbates Commendatarios successores cum solitis, & consuetis clausuris conducendum &c. pro annuo perpetuo canone scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto, eumdemque annuum perpetuum canonem in alma Urbe solvere, & exbursare duabus solutionibus æqualibus prima nempe in festivitate S. Joannis Baptistæ mense Junii, secunda vero in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ mense Decembris singulo anno perpetuis futuris temporibus dicto moderno Eminentissimo D. Abbati Commendatario, aliisque futuris Abbatibus promittendum, seque obligandum &c. atque insuper de subeundo ultra dictum Annuum perpetuum canonem omnes, & quascumque expensas tam ordinarias, quam extraordinarias occurrentes, & necessarias pro manutentione Ecclesiæ, & bonorum ejusdem Abbatiæ faciendum, & in forma valida emittendum. Ulterius vero conveniendum, & cum dicto Eminentissimo, & Reverendiss. D. Abbate Commendatario concordandum quod solutio supra præfati annui perpetui canonis scutorum quatuor centum sexaginta trium monetæ Romanæ ut supra facienda eidem Eminentissimo D. Abbati Commendatario ejusque successoribus in perpetuum sit, esseque semper, & perpetuo debeat integra, & intacta in eadem supra præfata summa quatuor centum sexaginta trium scut. pro Abbate Commendatario, quodque nullatenus minui possit, etiamsi dictum Venerabile Monasterium tantam redditum quantitatem ex dicta Abbatia ejusque bonis non perciperet, & non obstantibus quoque bello, peste, glacie, sterilitate, grandine, incendio, siccitate, inundatione, tempestate, penuria, fame, grillis, furcis (quod Deus avertat,) & tandem non obstantibus quocumque alio casu licet fortuito solito, & insolito, cogitato, & incogitato, hicque non expresso, & necessario forsan exprimen., & non obstante etiam quibuscumque Datiis, Gabellis, Taxis, impositionibus, & aliis oneribus impositis, & imponendis quacumque auctoritate ob subsidia, vel alias quascumque causas, etiam si reiterato acciderent, e converso autem idem canon nullo unquam tempore augeri possit, nec prætendi valeat aliquod illius augmentum ab Abbatibus Commendatariis pro tempore, sive aliis, ex causa meliorationis dictorum bonorum, seu ingentis, & ingentissimi redditus, qui perciperetur ab eodem Venerabili Monasterio, & ex alia quavis causa etiam prorsus nova, incogitata, & insperata in modum, ut dictus Canon semper persolvi, & respective exigi debeat in dicta sola, & immutabili summa scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ non obstantibus omnibus supradictis casibus, aliisque quibuscumque eventualitatibus, quibus inde habeatur pro renunciato. Item conveniendum, quod nullatenus liceat dicto Venerabili Monasterio ejusque RR. Prioribus Abbatibus pro tempore bona, & jura dictæ Abbatiæ, neque in toto, neque in parte licet minima, vendere, donare, permutare, dare in solutum, vel partem soluti, censuare, hypothecare, vel alias, quomodolibet alienare, alienationis vocabulo latissime sumpto sub pœna caducitatis, & devolutionis ipso facto incurrendæ, & isto casu omnia bona præfata cum suis melioramentis licet considerabilibus, & præmaximis revertantur ad eamdem Abbatiam ejusque D D. Abbates Commendatarios absque eo quod ab eorum Venerabili Monasterio prætendi possit, necnon etiam eadem caducitas, & devolutio incurratur in casu morositatis in solvendo canone per tempus a præfato Reverendissimo Patre Procuratore, ut supra constituto concordandum, & stabiliendum absque eo quod peti, nec prætendi possit admissio ad beneficium purgationis moræ, etiam de æquitate Canonica, quinimo eidem beneficio etiam mediato renunciandum &c. omniaque alia, & singula pacta, Capitula, conditiones, & conventiones ex nostra contractus apponenda, & apponendis eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitas, & bene visas concordandum, firmandum, & stipulandum obligationemque per dictum Eminentissimum D. Abbatem Commendatarium faciendam, & successores, etiam comprehendentem de manutenendo dictum eorum Venerabile Monasterium in quieta, & pacifica possessione bonorum, & jurium dictæ Abbatiæ, & de illorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida amplissime, & latissime extendi, acceptan. Quatenus vero pro adimplemento promittendorum in dicta concessione eorum Venerabilis congregatio, se obligat de ea sæpius fuerit relevando, atque ab omnibus damno, expensa, & interesse liberando, obligatione in forma amplissima faciendum, & emittendum &c. Et præmissorum causa, & occasione quodcumque instrumentum, & instrumenta cum quibusvis pactis, & capitulis, conditionalibus, promissionibus, clausulis, & cautelis in similibus apponi solitis, & consuetis, eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitis, & benevisis, atque per eum arbitrandis, per acta cujusvis publici Notarii fieri, recipi, rogari, & stipulari, faciendum, illiusque, & eorum adstipulationi interveniendum &c. & pro illorum, & in eis promittendum observantia, & inviolabili adimplemento bona omnia, & jura quæcumque dicti eorum Venerabilis Monasterii in quavis validiori, & de jure strictiori etiam R. E. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c, obligandum &c., & hypothecandum &c, obligationesque Instrumento, & alio quovis robore valendum &c., & generaliter in præmissis omnibus, & singulis gerendum ea omnia, & singula, quæ facere, & gerere possent ipsi Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi si præsentes, & personaliter interessent, etiamsi talia forent, quæ magis speciale, & individuum pro-

curæ

curæ mandatum, quam præsentibus est expressum requirerent, cum dicta alter ego, itaut defectus mandati procuræ prætendi, opponi, & allegari nequeat, non solum isto, sed & omni &c. promittentes &c. relevantes &c. super quibus &c. omnibus observandis &c., & ut &c. prædicti constituentes obligarunt seipsos, posteros, & successores, ac bona omnia mobilia, & stabilia, præsentia, & futura &c. cum potestate &c. constituentes &c., & renunciaverunt &c., & juraverunt &c. unde &c. laus Deo &c. præsentibus opportunis &c. -- Extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis Apostolica per totum Orbem auctoritate Notarius, Judex Ordinarius in Archivio Romanæ Curiæ descriptus, & meo solito sigillo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✠ sigilli de Amicis -- Testor ego infrascriptus supra fatum Paulum de Amicis a Pratulis esse talem, qualem se facit ejusque privatis, ac publicis scripturis omnem esse fidem habendam &c. in cujus rei testimonium &c. Datum ex Regali Abbatia Murronensi prope Sulmonem hac die decima tertia Januarii 1728. D. Theodorus Carli Abbas Generalis Cælestinorum, ac Ordinarius Terræ Pratularum. Ego Dominus Fridiricus de Judice Cancellarius. Loco ✠ Sigilli. Ita est pro D. Petro Nicolao de Cantarellis Curiæ Capitolii Notario de prædicto Instrumento rogatus fui. Ego Sebastianus de Bernardinis Romanus Civis Dei gratia, & Apostolica authoritate Notarius publicus ejusdem Curiæ Capitolii præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi, meoque solito signo signavi requisitus &c. Locus ✠ signi.

Instrumentum alterum ejusdem tenoris.

§. 28. Alterius vero in Dei nomine Amen Die octava mensis Maji anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo in Regali, ac Venerabili Abbatia S. Spiritus de Murrone, & prope &c. Reg. &c. Nos &c. Capitulariter congregati, & in unum ad sonum Campanæ, & præmissis solitis cæremoniis, ut moris, in Capitulo Generali coadunati omnes infrascripti Reverendissimi PP. Præsidens Generalis Abbates, & Vocales Venerabilis Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti in loco infrascripto, ubi pro habendo, & tenendo Capitulo Generali congregari, & coadunari solent videlicet Reverendissimus Pater D. Theodorus Carli Abbas hujus Abbatiæ, ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum. R. P. Coabbas D. Bernardus Paglioni Abbas S. Eusebii de Urbe, ac Vicarius Generalis. R. P. Coabbas D. Matthæus Vecchi Abbas S. Mariæ de Casaluce. P. D. Hiacyntus Cotinelli Abbas S. Joannis in Plano, & Prior hujus regalis Abbatiæ. P. D. Dionysius Cimboli Abbas S. Benedicti de Nursia, ac visitator primus. P. D. Hieronymus Marini Abbas S. Mariæ de Pedemontio, ac Visitator secundus. P. D. Cælestinus Cortese Abbas Sanctissimæ Annuntiatæ de Tarento, ac Visitator tertius. P. D. Franciscus Righi Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Faventia ac Visitator quartus. Pater D. Maurus Torlini Abbas S. Onuphrii de Cumiplo ac Definitor primus. P. D. Gaspar Cotinelli Abbas S. Joannis Baptistæ de Bononia, ac Definitor secundus. P. D. Bernardus Sassi Abbas S. Joannis Baptistæ de Uria ac Definitor tertius. P. D. Gaspar Maggioni Abbas S. Mariæ de Magenta, ac Definitor quartus. P. D. Cælestinus Galliano Abbas S. Mariæ in Posterula, ac Procurator Generalis in Romana Curia. P. D. Cælestinus de Jorio Abbas S. Mariæ Collismadii de Aquila. P. D. Silvester Calenzali Abbas S. Spiritus de Magella. P. D. Fortunatus Palumbo Abbas S. Petri ad Magellam de Neapoli. Pater D. Joseph de Castro Abbas S. Bartholomæi de Luceria. P. D. Andreas de Stephanis Abbas S. Catharinæ de Terra nova. P. D. Ramirus Delmatis Abbas S. Petri Cælestini de Mediolano. P. D. Ambrosius Biancolella Abbas S. Gregorii de Novo. P. D. Petrus Hieronymus Barcellini Abbas S. Michaelis de Florentia. P. D. Cælestinus Cornice Abbas Sanctissimæ Trinitatis de S. Severo. P. D. Cælestinus de Lecto Abbas Sancti Angeli de Celano. P. D. Joseph Amati Abbas S. Petri ad Magellam de Aversa. P. D. Ludovicus de Leon Abbas S. Benedicti de Monte Gargano. P. D. Beda de Mari Abbas S. Mariæ Civitatis Theatinæ. P. D. Aloysius Mattiolis Abbas S. Mariæ ad Magellam de Capua. Pater D. Ramirus Tabbassi Abbas S. Nicolai de Bergamo. P. D. Theophilus Galeucci Abbas Sanctissimæ Annunciatæ de Gesvaldo. P. D. Bonifacius Pepe Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Barulo. P. D. Antonius Meroni Abbas S. Mariæ Mejulanæ de Corropolo. P. D. Antonius Sgarzi Abbas S. Hieronymi de Cæsena. P. D. Cælestinus Paladini Abbas S. Jacobi de Salerno. P. D. Maurus Zaccagna Abbas S. Stephani de Bononia. P. D. Maurus Trojani Abbas S. Mariæ de Messapia. P. D. Zaccarias de Electis Abbas S. Petri Cælestini de Siponto. P. D. Joannes Baptista Talleoni Abbas S. Nicolai de Arimino. Pater D. Benedictus Rossi Abbas S. Catharinæ de Benevent. P. D. Hieronymus Cohicci Abbas Titularis, Prior Vici Æquensis, ex Brevi speciali Summi Pontificis Regnantis &c. Asserentes, & mediante Juramento &c. affirmantes ipsos omnes habere votum, & vocem in eorum Capitulo Generali, illudque integraliter, valide, & legitime constituere, repræsentare, nihilominus pro vocalibus infirmis, & absentibus si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. asserentes quoque, & similis juramenti affirmantes ipsos habere plenam notitiam, certam scientiam, & informationem de Instrumento rogato per acta D. Cantarelli Curiæ Capitolii in alma Urbe Notarii sub die quinto mox elapsi Aprilis, quo mediante Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Dominus Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy uti modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ S. Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis vigore benignæ permissionis, & licentiæ in forma specifica obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. concessit in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, etiam quoad alios Abbates Commendatarios successores Venerabili Monasterio, & Reverendissimo P. Abbati pro tempore, ac RR. Monachis S. Spiritus de Murrone eorum Venerabili Congregationi in viciniis Sulmonis supradictam Abbatiam S. Clementis in Piscaria cum Territorio separato, & jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni nempe, Petranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in eadem Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque ejusdem Abbatiæ, una cum omnibus, & singulis suis juribus, membris, pertinentiis, adjacentiis, usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus, decursibus, pendentibus & maturis a die prima Januarii proximi, privilegiis quoque, facultatibus, & jurisdictionibus universis pro annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto immutabiliter, & absque ulla diminutione solvendo, & exhursando eidem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, & aliis Abbatibus Commendatariis in perpetuum duabus solutionibus æqualibus in Urbe faciendis, prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ Mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mense Decembris nunc currentis, & deinde cujusli-

bet anni in posterum decurrentis, & pro qua solutione annui perpetui canonis Reverendissimus P. Abbas D. Cælestinus Galliani tunc in Romana Curia Procurator Generalis obligavit totam eorum Venerabilem Congregationem omniaque, & singula Monasteria, cunctaque bona, & jura insolidum animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi, & consequendi relevationem adversus dictum Venerabile Monasterium Murronense ejusque bona in casu &c. & cum promissione per dictum Reverendissimum Patrem Procuratorem Generalem emissa de faciendo omnia per gesta ratificari in præsenti Capitulo Generali, ac de omnibus, & singulis pactis, Capitulis, conditionibus, promissionibus, obligationibus, caducitatibus, clausulis, & cautelis in eodem Instrumento concessionis, in Emphyteusim, ut supra rogato contentis, & expressis, & nihilominus in abundantiorem cautelam melius per me certiorati mediante lectura ejusdem Instrumenti, mihi &c. in publicam formam ad hunc effectum exhibito, omniumque, & singulorum in eo contentorum præsentibus RR. DD. de verbo ad verbum, & a prima usque ad ultimam syllabam facta intelligibili, & clara voce quibus per eosdem RR. PP. auditis, & bene, ut dixerunt, & mediante &c. affirmarunt intellectis sponte &c. in vim supra expressæ Pontificiæ licentiæ, & alias omni meliori modo &c. idem supradictum Instrumentum concessionis in emphyteusim perpetuam, ut supra factam pro dicto annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ, cum obligatione dictæ Venerabilis Congregationis, cunctorumque illius Monasteriorum ut dictum est in Urbe solvendorum, omniaque, & singula in eodem Instrumento contenta, & expressa a primo ad ultimum, nihilo penitus excluso neque excepto, sed singula singulis congrue referendo acceptarunt, ratificarunt, approbarunt, & confirmarunt, & pro plenissime acceptatis, ratificatis, approbatis, & confirmatis haberi voluerunt, & volunt non solum isto sed omni &c. quam quidem acceptationem &c. supradicti RR. PP. in Capitulo Generali, ut præmittitur congregati promiserunt &c. se seque obligarunt &c. semper, & perpetuo habere ratam, gratam, & firmam, & pro tali, ac tamquam talem attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, contraque non facere, dicere, excipere, apponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. totam eorum Venerabilem Congregationem cunctaque illius Monasteria, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. in solidum obligarunt &c. appellationi &c. renunciantes &c. consentientes &c. unica &c. & tactis pectoribus de more &c. jurarunt &c. super quibus &c. Præsentibus opportunis &c. licet aliena manu &c. extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis utraque auctoritate Notarii, & facta collatione, concordat, meliori semper salva &c. & meo solito signo requisitus signavi &c. Laus Deo &c. Loco ✠ signi. De Amicis.

Preces Cardinalis, & Monachorum prædictorum, pro relatorum confirmatione.

§. 9. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, idem Franciscus Antonius Cardinalis præmissa omnia, & singula pro perpetua eorum validitate inviolabili robore, efficacia, exactiorique observantia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio etiam juxta pactum in primo, & præinsertis Instrumentis inter partes conventum communiri summopere desideret. Nobis propterea d. Franciscus Antonius Cardinalis tam suo, quam modernorum Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii Sancti Spiritus de Murrone, totiusque Congregationis Monachorum Cælestinorum præfatorum nomine humiliter supplicavit, ut sibi, & eisdem Abbati, Monachis, & Congregationi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 10. Nos igitur ipsos Franciscum Antonium Cardinalem Abbatem, Monachos, & Congregationem specialis favore gratiæ prosequi volentes, dictorumque Abbatis, Monachorum, & Congregationis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem omnium, & singulorum bonorum, rerum, ac jurium supradicti Monasterii S. Clementis in Piscaria cum jurisdictione spirituali, & temporali ab eo dependente eidem Congregationi Monachorum Cælestinorum, & pro ea Abbati, & Monachis Monasterii S. Spiritus de Murrone in Emphyteusim perpetuam a memorato Francisco Antonio Cardinale factam, & per Capitulum Generale ejusdem Congregationis Monachorum ratificatam, ut præfertur confectaque desuper bina Instrumenta præinserta, cum omnibus, & singulis pactis, & conditionibus, & aliis quibuscumque in eis respective contentis, & expressis, authoritate Apostolica, tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, ac solemnitatum quarumcumque tum ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præsertim super alienationibus bonorum Ecclesiæ editarum, tum ex præfatorum Monasteriorum, illorumque Congregationis, & ordinis, & aliorum quorumvis statutorum, consuetudinum, usuum, & privilegiorum Apostolicorum, quorumcumque præscripto, seu alias de stylo in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet etiam quantumvis formulas, naturales, & substantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis seu eorum aliquo principaliter, vel accessorie, seu alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi quovis modo possent plenissime, & ampliſſime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, perimimus, & abolemus. Confirmatio prædictorum omnium.

§. 11. Decernentes eadem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet illi in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, occasione, colore, prætextu, & capite etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, Clausulæ.

das, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective, inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §. 12. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictorum Monasteriorum Congregationis, & Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, aut forma in illis tradita, observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut finita, seu quomodolibet deficiente concessione Emphyteutica prædicta bona, res, & jura sub illa comprehensa cum suis membris, & pertinentiis universis, necnon melioramentis desuper pro tempore factis ad dictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pleno jure, atque omnino libere revertantur, illique cedant absque eo quod renovatio concessionis hujusmodi a quoquam sub quovis prætextu, seu ex quacumque causa peti, vel prætendi possit.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXIV. Subjiciuntur Tertiarii Ordinis Carmelitarum jurisdictioni, & Regimini Magistri Generalis ejusdem Ordinis.

De Commissario Tertii Ordinis Carmelitarum Provinciæ Fluminis Januarii vide aliam hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3.

Dat. 30. Aug. 1728. Ann. 5. BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio. §. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum ipse longa experientia comprobaverit nonnullas molestias, ac vexationes utriusque sexus ejusdem Ordinis Tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarios ad eorum subjectionem, seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, spiritusque dispersionem, atque supradicti Ordinis Superioribus non modicam sollicitudinem afferre, dictus Procurator Generalis, quo similibus in Ordinationibus occurratur, literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam, Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditas, per quas inter alia Tertiarii Ordinis Sancti Francisci a jurisdictione, & Superioritate Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarios primodicti Ordinis per Nos summopere extendi, & ampliari desiderat. Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras præfatas, per quas Tertiarii secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini eorum Ministri Generalis subjiciuntur ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus; itaut illi, Priori Generali pro tempore existenti hujus Ordinis curæ, & superioritati subjecti omnino sint. Subjectio prædictorum Tertiariorum.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Aug. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXV. Statuuntur, & confirmantur nonnulla favore Congregationis Fratrum Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus.

De aliis privilegiis iisdem concessis vide aliam hujus Const. ed. 1728. Apr. 9. P. 4. & Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 13. Sept. 1728. Ann. 5.

Quum nonnulla decreta a Capitulo Generali prædictæ Congreg. Constitutionibus plan. contraria edita fuissent: habito a nonnullis recursu ad S. Sedem.

§. 1. ALias pro parte tunc existentium Præfecti Generalis, & Vocalium Capituli Generalis Congregationis Fratrum Betlemitarum nuncupatorum in Indiis Occidentalibus, quæ in veram Religionem auctoritate Apostolica erecta repetitur, Nobis exposito, quod cum in præcedenti Capitulo Generali ejusdem Congregationis Anno 1724. celebrato, contra formam Constitutionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum, statutum fuisset Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis perpetuum, sive ad Vitam Electi esse debere, ac nonnulla alia Decreta præfatis Constitutionibus plane contraria edita essent, adversus quæ plurium Hospitalium, sive Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum recursu, ac rei cognitione Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per eumdem Clementem Prædecessorem demandata, & ab hac tribus ipsius Congregationis Cardinalibus ad id specialiter deputatis remissa, prodiisset a Congregatione particulari dictorum trium Cardinalium die 12. Aprilis 1709. Decretum tenoris sequentis videlicet -- *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eadem Constitutiones, & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis, & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis.* --

Emanavit præsens Decret. Congregationis Particularis, quo revocata fuere prædicta Decreta Constitutionibus contraria.

Aliis deinde instantiis coram eadem Congregatione propositis, ab ea emanavit Decretum pro convocatione Capituli Generalis; in quo discuterentur, & resolverentur puncta in præfatis instantiis proposita.

§. 2. Subinde vero coram eadem Congregatione particulari Cardinalium nonnullæ aliæ Instantiæ per tunc pariter existentes in Alma Urbe dictæ Congregationis Fratrum Procuratores propositæ essent, quas ipsa Congregatio particularis Cardinalium die 31. Januarii 1710. admittere noluerat, sed Votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandaverat, iterumque ad trutinam in dicta Congregatione particulari Cardinalium revocata resolutione, ab eadem die 12. Aprilis capta, reque die 5. Februarii 1714. accurate discussa, emanasset ab ea Decretum, quo persistendo in Decisis quoad revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704. ut præfertur editorum, & Convocationem dicti Capituli Generalis injunctum fuerat per vota secreta in hoc proximo Capitulo generali exquiri, an expediret Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis Fratrum in posterum fore ad sexennium, seu potius ad novennium, exclusa omnino illius perpetuitate. Quamobrem cum in Capitulo Generali hujusmodi in Civitate Limana celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Limano, post peractam electionem dicti Præfecti generalis, discussa in eo, & resoluta fuissent puncta in præfatis Instantiis proposita, ac successive a Nobis eorum confirmatio, & approbatio expetita fuisset, Nosque eorundem examen supradictæ Congregationi Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ commisissemus, eadem Congregatio Cardinalium post auditam desuper relationem dilecti Filii nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupati præfatæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, visaque jura distributa, & auditum Votum bon. mem. Caroli Augustini, dum viveret ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Fabroni nuncupati Causæ Ponentis, ejusmodi resolutiones in Capitulo Generali præfato unanimiter captas die 20. Aprilis 1725. mature examinaverat, atque in hunc, qui sequitur, modum reformaverat, & approbaverat, nimirum.

Uti factum est.

Resolutiones in Capitulo Generali captæ; verum a Cardinali Fabrono, Causæ Ponente, reformatæ, & approbatæ.

§. 3. *PRIMO.* Officium Præfecti generalis, ac omnia Officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes generales, aliique Assistentes particulares utriusque Regni, durare debere ad novennium, servatis tamen quoad electiones Superiorum Localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de triennio in triennium. *SECUNDO.* Expedire permittere Religiosis, ut promoveri possint ad Sacerdotium, cum sequentibus tamen conditionibus videlicet. *Prima*, dummodo nullus promoveatur, nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. *Secunda*, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium, nullus directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus generalibus, sed proponi præfato Generali debeat, a Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus Generalis; Si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, ipsi proponatur a Superiore, & a Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda, debeantque præfati Vice-Præfectus, & Assistentes, Superior, & Capitulum Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitates promereri posse crediderint. *Tertia*, si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, *ipso facto* incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit. *Quarta*, ad Sacerdotium promoti teneantur celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti Localis, & juxta obligationes Communitatis illius Domus, & quod si pro celebratione aliquam Eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti Localis, ubi Missæ celebrantur, vel cujus Subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. *Quinta*, in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus. *Sexta*, casu vero quo de licentia, etiam Patris Generalis, & Assistentium aliqui ultra numerum præfixum promoverentur, si id ex propria Promotorum culpa contigerit, isti celebrare non possint, nisi supervenerit Vacatio alicujus Loci per obitum alterius Sacerdotis. Superiores autem qui licentiam dederunt, expleto novennio, voce activa, & passiva remaneant privati. *Septima*, Sacerdotes, ut supra promoti, debent in omnibus sequi Vitam Regularem, & deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei, & nunquam, nec etiam per breve temporis spatium possint esse Præfecti generales, nec ullam Prælaturam in Religione habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscunque alterius Superioris, sed solummodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. *Octava*, denique, si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens pro sua devotione peteret ad habitum Religionis, antequam obiret, admitti, possint Pater Generalis, & Definitorium pro hujusmodi admissione alicui de Præfectis Localibus licentiam concedere, ac cedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu alii duo adsint Sacerdotes, ut supra.

De quibusdam officiis ad novenium duraturis. De permittendo Religiosis Sacerdotio. Cum nonnullis tamen conditionibus.

§. 4. *TERTIO*, neque Præfectus Generalis, neque alius quicunque Superior illos possit in

De non suscipiendis in Religionem iis,

Religionem

qui Religioni inserviunt, vulgo *Donados.*

Religionem suscipere, qui eidem Religioni inservierunt, vel fuerint, ut vulgo dicitur, *Donados*, quod si secus factum fuerit, admissio per ejusmodi emissa, nullius sit roboris, vel momenti, reservata tamen Capitulo Generali facultate *Donados* ad habitum admittendi, quatenus expedire censuerit. *QUARTO.* In casu obitus Præfecti generalis, quando ad eum spectaret convocare Capitulum, seu Vicarii generalis, vel in casum gravis infirmitatis, seu cujuscumque alterius legitimæ causæ eos legitime impedientis, jus convocandi Capitulum generale, & in eo præsidendi pertineat ad Assistentem generalem antiquiorem, seu etiam eo impedito, ad alios Assistentes, juxta eorum antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum antianitate.

Qui præsidere debeat Capitulo generali, & illud convocare.

De Vice-Præfectis.

QUINTO. Demum defunctis Vice-Præfectis generalibus Limæ, aut Messici, seu Præfecto cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus illius Regni, ea omnia gerere possit, quæ a Constitutionibus Ordinis Vice-Præfectis generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio ab iisdem Constitutionibus præscripta; Et si justis de Causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant, dummodo ea aliunde Sacris Canonibus, & Constitutionibus ejusdem Ordinis contraria non sint.

Quæ resolutiones aliæ a Pontifice confirmatæ fuere.

§. 5. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Præfectus generalis, aliique Vocales præmissa Apostolicæ Confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderarent: Nos supplicationibus, eorum nomine, nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas Capituli generalis resolutiones auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 4. Maii ejusdem anni 1725. expeditis literis, uberius continetur.

Verum postea justis de causis aliquot declarationes & reformationes a prædictis Fratribus in ultimo Capitulo Generali editæ fuere, preces addentes, ut ab Apostolica Sede confirmarentur.

§. 6. Et postmodum pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium dictæ Congregationis Fratrum Nobis expositio, quod aucto Hospitalium, seu Domorum ipsius Congregationis Fratrum numero, quem semper magis in dies, benedicente, ac incrementum dante Domino, ad Dei gloriam, Pauperumque ægrotantium levamen, auctum iri sperabant, eadem Congregatio Fratrum nonnullis gratiis, & prærogativis, illius vero Constitutiones a Sede Apostolica confirmatæ aliquot declarationibus, & reformationibus præsenti Religionis statui accommodatis indigebant, atque tam istas, quam novam breviorem in ultimo Capitulo Generali confectam Professionis Regularis emittendæ formulam per Nos approbari, & præscribi summopere cupiebant, precibusque Nobis super hoc exhibitis, ad memoratam Congregationem Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Eposcoporum, & Regularium præpositam, jussu nostro, similiter remissis, dicta Congregatio Cardinalium, auditis prius ipsius Ludovici Cardinalis, & Protectoris, necnon Dilecti pariter Filii nostri Ludovici dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati, Ponentis, relationibus sibi desuper factis, negotioque mature expenso, die 12. Julii 1726., & 21. Novembris 1727., eisdem precibus annuendum censuit ut infra.

Reformatio Professionis in posterum emittendæ.

§. 7. Nempe. *PRIMO.* Firma, & valida permanente Professionem illorum Religiosorum, qui hactenus sub veteri formula professi fuerunt, approbandam fore novam breviorem formulam in Capitulo Generali exaratam, sub qua Solemnis Professio per Religiosos in posterum professuros emitti debeat, quæ quidem formula est tenoris sequentis, videlicet -- *In nomine Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; Ego N. N. libera, & spontanea voluntate solemniter voveo, & promitto Omnipotenti Deo, juxta Regulam Sancti Patris Augustini, & Constitutiones Ordinis Hospitalitatis sub titulo de Bethlehem, in manibus R. V. observare obedientiam Sanctissimo P.N.S. Pontifici N.N. ejusque Successoribus, & R.P. nostro Præfecto Generali, aliisque meis Superioribus, eorumque Successoribus, ac insuper voveo, & promitto paupertatem, castitatem, & exercere Hospitalitatem usque ad mortem erga pauperes, infirmos, etiam infideles, licet contagiosa infirmitate afficiantur. Et ego N.N. facultate mihi concessa a R.P. Præfecto Generali, & nomine meæ Religionis, tuam Professionem accepto, ratamque habeo, & quidem usque ad mortem Vota tua Domino reddideris, & promissa tua, adjuvante gratia, adimpleveris, nomine ejusdem Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti vitam tibi æternam, atque immortalem gloriam tibi promitto.* SECUNDO. Qui Præfecti generalis munus expleverunt, in Capitulo Generali perpetuum tam activum, quam passivum Votum habeant, ultimus vero Præfectus Generalis post expletum sui Generalatus Officium, in Capitulo Generali immediate sequenti voce passiva careat, ita ut pro Novennio immediate sequenti in eodem Officio nec confirmari, nec eligi valeat. *TERTIO.* Quia aliquando contingere solet, quod in scrutandis materiis, & controversiis bonum Regimen, ac gubernium Religionis concernentibus, sive in Definitorio Generali, sive in particulari suffragia Vocalium reperiantur æqualia, ne ob ejusmodi æqualitatem materiæ remaneant indecisæ, per novum Præfecti Generalis ibidem præsidentis suffragium, quæcunque materia, seu discordia in suffragiorum æqualitate posita, & constituta dirimatur, & decidatur. *QUARTO.* Cum præcipuum, imo unicum hujus Religionis Institutum sit Hospitalia retinere, in eisque omnes recipere Infirmos quacunque infirmitate etiam epidemica laborantes, Capellani, sive Sæculares a Superioribus Bethlehemiticis electi, sive Sacerdotes ex eadem Religione Bethlehemitica, vel ex quacunque alia assumendi tam illis, qui ipsis Infirmis, & Convalescentibus inserviunt, quam omnibus aliis Hospitalium servitio addictis, etiam in Paschate, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta possint, & valeant administrare, dummodo præfati Capellani pro Pœnitentiæ Sacramento administrando, Mortis articulo excepto, ab Ordinario loci, qui actu suam Ecclesiam gubernet, licentiam Confessiones excipiendi habeant.

Acceptatio Superioris.

Declarationes nonnullæ prædictæ. Quod voce activa, & passiva gaudere debeant Præfecti generales, præter ultimum, qui tantum activa.

Suffragium Præfecti Generalis decidere debet suffragiorum æqualitatem.

De Sacramentis ab iis, qui Hospitalibus Bethlehemiticis inserviunt, quocumque tempore administrandis.

§. 8. *QUINTO.* Quamvis autem in Constitutionibus ejusdem Ordinis *Cap. 6. §. 3.* ita statutum sit -- *Non debet excludi ab Hospitalibus nostris ullum genus Personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnæ Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles* -- Nihilominus in iisdem excipiuntur Mulieres, quæ nec ut curentur, nec ad invisendos Infirmos in Hospitalibus debent admitti. Quia vero nonnullæ Civitates, & Loca Religiosos Bethlehemitas, ad erigendum in ipsis Hospitalia vocarunt, vel admiserunt, & quamplures ea lege Hospitalia fundarunt, vel Eleemosynas contribuerunt, ut in ipsis sub cura Mulierum, & in ædibus separatis ab illis Virorum, pauperes Mulieres infirmæ excipi, & curari possint, compertumque experientia sit in maximum id Proximi cedere auxilium, ideo firma remanente præfata Constitutione quoad Hospitalia Virorum, approbanda esse Hospitalia, seu Domus, ut supra erecta, aliaque posse in futurum erigi, ac fundari, in quibus Mulieres infirmæ recipi, & curari valeant, dummodo hujusmodi Hospitalia, seu Domus ab Hospitalibus, & Domibus Virorum, nedum sint separata, verum etiam nulla ex parte eisdem sint immediate contigua,

De Hospitalibus pro mulieribus infirmis.

FORMULA PROFESSIONIS.

ac dummodo in Hospitalibus, vel Domibus Mulierum, nonnisi Religiosus sexagenarius pro Rectore, & unus, vel duo Sacerdotes ætate provecti pro administrandis Sacramentis, constitui valeant, quin alius Religiosus commorari ibi possint, ita, & taliter quod, si alio modo fiat in aliqua Domo, vel Hospitali, eo casu eadem Domus, vel Hospitale *ipso facto* subjectum sit, & remaneat Visitationi Episcopi, & Ordinarii loci. *SEXTO.* Cumque necesse sit, quod Religiosi Bethlehemitici, & Capellani continuo moram trahant in Hospitalibus, ne detur casus, quod aliquis infirmus repentino accidente correptus absque Sacramentis, debitaque assistentia decedat, declarandum, & quatenus opus de novo concedendum fore, quod tam præfati omnes Religiosi Ordinis Bethlehemitici, quam Præsbyteri Sæculares, vel Regulares alterius cujusque Religionis, qui per Superiores præfati Ordinis in Capellanos assumpti sunt, & inposterum assumi contigerit, sint exempti a quocumque onere Processionum publicarum, vel functionum Ecclesiasticarum, ob quas teneantur abesse etiam pro modico tempore ab Hospitalibus, ad instar Religiosorum Sancti Joannis de Deo.

De Cappellanis prædictorum Hospitalium a quovis onere eximendis.

§. 9. Cum autem sicut iidem Præfectus, & Assistentes Generales Nobis denuo nuper exponi fecerunt ipsi præfatas declarationes, reformationes, & novas Constitutiones ab ipsa Congregatione Cardinalium conditas, seu approbatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ quoque nostræ Confirmationis præsidio roborari maxime desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, declarationes, reformationes, & novas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, itidem, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, atque tam illas, quam præinsertas quoque resolutiones in supradicto Capitulo Generali captas, & a Nobis per literas nostras præfatas similiter approbatas, & confirmatas, sicut præmittitur, in praxim, & usum redigi, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit religiose, & inconcusse servari præcipimus, & mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Præfecti, & Assistentium generalium.

Confirmatio Declarationum, & Constitutionum relatarum.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, quos concernunt, & pro tempore concernent, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Sept. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

Statuuntur nonnulla motu proprio in Gabellarum fraudatores. CLXXXVI.

Similia Statuta a Romanis Pontificibus, aliisque judicibus inferioribus Urbis confecta hic confirmantur, præsertim illa a Sixto V. contra pulsos in exilium, & contra fraudatores vectigalium emanata Const. ed. 1585. Jul. 1. P. 1. & 1588. Nov. 17. P. 4. & ab Inn. XII. Const. ed. 1700. Jun. 19. P. 9. & Clem. XI. Const. ed. 1717. Jun. 12. P. 17.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Sept. 1728. Ann. 5.

MOTU PROPRIO &c.

A multis Summis Pontificibus in Vectigalium fraudatores Constitutiones editæ fuere.

BEnche da molti Sommi Pontefici nostri Predecessori con diverse loro Costituzioni, e dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e nostri *pro tempore* Tesorieri Generali con le loro Ordinazioni, Editti, e Bandi publicati in diversi tempi sia stato più volte proibito espressamente a tutte, e singole Persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anche Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, e Congregazione il commettere Contrabandi, e Fraudi di qualunque cosa, benchè in tenue quantità in pregiudizio delle Gabelle, Dazj, ed impositioni dovute alla nostra Camera, tanto in questa nostra Città, quanto nelle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente soggetti a questa Santa Sede, sotto gravissime pene pecuniarie, corporali, ed anche spirituali espresse in dette Costituzioni, Editti, e Bandi da incorrersi, ed applicarsi respettivamente nella forma, che in essi è disposto; E sebbene avendo Noi inteso fin dal principio del nostro Pontificato, che da molti con poco timore, e rispetto delle Costituzioni, Ordinazioni, e Bandi sudetti, e con tanto pregiudizio della nostra Camera, e suoi Appaltatori si continuano l' istessi contrabandi, e fraudi, procurassimo far' innovare tal proibizione, mediante un' Editto fatto publicare dal nostro Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, ed ordinassimo altre provisioni, che stimassimo espedienti per evitare tali pregiudizi:

Causæ hujus Constitutionis.

§. 1. Con tutto ciò essendoci nuovamente pervenuto a notizia con grave molestia dell'ani-

mo noſtro, che da molti ſenza verun timore delle pene ſudette, anche con ſofferenza, o almeno diſſimulazione de' Baroni, e Feudatarj de' predetti Luoghi ſi fabricano robbe ſoggette a dette Gabelle, e ſuſſeguentemente ſi comprano, e vendono, con audacia de' Contrabandieri uniti, ed armati ſi traſportano in queſta Città, ed altri Luoghi del noſtro Stato per eſitarle, in graviſſimo, ed evidente pregiudizio di detta noſtra Camera, e ſuoi Appaltatori, e che per rimediare a tali diſordini non è giovata la ſpedizione fatta in diverſe occaſioni, de' Commiſſarj, con grave diſpendio di detta noſtra Camera, ed Appaltatori, mentre detti Contrabandieri così uniti, ed armati hanno incuſſo timore agl' Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia, con reſiſtergli arditamente, ed offenderli, anche nelle Perſone, ſino al termine di ucciderli, reſtando poi i Delinquenti impuniti per la difficoltà di poterli avere in potere della Giuſtizia, e ricovrandoſi ne' Luoghi Immuni per ſalvar non ſolo le proprie Perſone, ma inſieme le robbe di contrabando, per ivi contrattarle, e venderle con maggior franchezza, e libertà.

§. 2. Volendo perciò Noi con ogni poſſibil mezzo reprimere in ogni conto la temerità di detti Contrabandieri, che così uniti, ed armati, turbano anche la quiete del noſtro Stato, e rendono altresì poco ſicure le publiche ſtrade, e così provedere all'Indennità della noſtra Camera, e ſuoi Appaltatori, & inſieme alla ſicurezza de' noſtri Sudditi, e reſpettivamente degl'Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia, e rimuovere affato ogni occaſione di diſturbo, abbiamo determinato di rinovare, ampliare, e dichiarare le ſudette Coſtituzioni, Ordinazioni, Editti, e Bandi, acciò da tutti ſiano inviolabilmente oſſervati nella forma, come in appreſſo. Avendo per tanto nella preſente Cedola di noſtro Moto proprio per inſerto, e di parola in parola regiſtrato l'intiero tenore delle Coſtituzioni publicate dalla felice memoria di Sisto V. noſtro Predeceſſore, una cioè contro i Banditi, e malviventi ſpedita il primo Luglio 1585., che comincia -- *Hæc noſtri Pontificatus initia* -- e l'altra contro i Contrabandieri del Sale per ſuo Moto proprio ſpedito li 17. Novembre 1588., de' Chirografi della felice memor. d'Innocenzo XII. ſegnato li 19. Giugno 1700. diretto al noſtro Monſignor Teſoriere Generale, e della felice memoria di Clemente XI. ſegnato li 12. Giugno 1717. diretto al Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo, de' Bandi Generali della Congregazione della noſtra Conſulta, del Bando Generale del Governo di queſta noſtra Città, degl' Editti, e Bandi in diverſi tempi publicati dal noſtro Segretario di Stato, dal Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo, e dal noſtro Teſoriere Generale, e ſpecialmente di quelli publicati ſotto li 23. Agoſto 1664., 17. Luglio 1707., e 2. Aprile 1727., di tutto, e ſingole pene in eſſi comminate, impoſte, & ingionte, de' premj promeſſi, degl'ordini, e regole reſpettivamente dati, e preſcritte, & ogn' altra coſa, quantoſivoglia neceſſaria ad eſprimerſi, di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra Suprema Poteſtà, confermiamo, approviamo, e rinoviamo tutte le ſudette Coſtituzioni, Editti, e Bandi, e ſpecificamente tutte, ſi ſingole proibizioni in eſſi eſpreſſe, pene ingionte, e premj promeſſi, e ſalvo le ſeguenti dichiarazioni, reſtrizioni, & ampliazioni, vogliamo, che in tutto, e per tutto, & in tutte le loro parti debbano inviolabilmente oſſervarſi, ed eſeguirſi da qualunque Perſona, anche Eccleſiaſtica, Secolare, e Regolare, di qualunque ſtato, grado, e condizione, compreſe anche le undici Congregazioni, l'Ordine Geroſolimitano, e qualunque altra, che per comprenderla ſi ricercaſſe ſpeciale, & individua menzione, ſotto le medeſime pene, non oſtante qualunque preteſo Privilegio, ed Eſenzione, anche riſultante da qualunque Coſtituzione Apoſtolica noſtra, e de' noſtri Predeceſſori, quali tutte in queſta parte, e per l'effetto ſudetto rivochiamo, annulliamo, & aboliamo, e vogliamo, che s'abbino per rivocate, annullate, & abolite.

Confirmantur Conſtitutiones quædam Summorum Pontificum, & Edicta in latrones publicarum viarum, & veſtigalium fraudatores emanata.

Declarationes nonnullæ prædictarum Conſtitut., & Edictorum.

§. 3. E ſe bene nella ſudetta Bolla di Sisto V. dell' anno 1585., ne' Bandi generali della Congregazione della noſtra Conſulta *al Cap.* 33., e nell'Editto del Reverendiſſimo Cardinal Segretario di Stato venghi proibita la Coadunazione, e Conventicole di diù Perſone armate, dichiarandoſi, che per Conventicola, e Coadunazione quella, quando ſaranno trovate inſieme più di ſei Perſone armate, e più di dieci ſenz'armi, e nel Bando altresì del Governo di queſta noſtra Città di Roma, proibendoſi *al Cap.* 82. le medeſime Coadunanze, e Conventicole, ſi diachiari eſſer Conventicola, quando ſaranno ritrovate più di quattro Perſone armate, e più di ſette ſenz'armi, tuttavia confermando, e rinovando Noi con il preſente noſtro Moto proprio per quanto faccia di biſogno le proibizioni, come ſopra fatte nella ſudetta Bolla del detto noſtro Predeceſſore Sisto V., e Bandi ſucceſſivamente ſopra di ciò emanati, come ſe qui il tenore di ciaſcun di eſſi foſſe ſtato di parola in parola regiſtrato, vogliamo, e dichiariamo, che quando la coadunazione di tali Perſone armate ſarà fatta a fine di far Contrabandi tanto di Sale, quanto di Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, o altra qualunque coſa ſoggetta al pagamento delle ſudette Gabelle, portando le Perſone coadunate ſeco qualche quantità di dette robbe di Contrabando, s'abbia ad intendere, e ſia tenuta per Conventicola quella, che comporrà il numero di ſole tre Perſone, al qual numero, nel caſo ſolo di detti Contrabandieri riduchiamo, e reſtringiamo tali Conventicole, e Coadunazioni, volendo, che le ſudette tre Perſone armate, & unite, come ſopra per il fine ſudetto s'intendano ſubito incorſe, e ſoggette a tutte le pene ingionte, ed eſpreſſe nella ſudetta Bolla, ed Editto del Reverendiſſimo Cardinal Segretario di Stato, benchè in eſſi, e nell'altri Bandi ſuddetti ſia præſcritto diverſo, e maggior numero di Perſone: E vogliamo inoltre, che dette tre ſole Perſone armate portando ſeco qualche quantità di ciaſcuna di dette Robbe di contrabando ſiano riputate, e tenute, come Ribelli del noſtro Stato, e che tanto gl'Eſecutori, e Miniſtri di Giuſtizia, quanto altre qualunque Perſone private, anche ſenza mandato di Giudice, poſſano arreſtarle, carcerarle, ed ucciderle impunemente ſecondo alla diſpoſitione di detta Bolla, Bando, ed Editto, e che ſe il Contrabandiere arreſtato, carcerato, overo uccíſo, foſſe anche Bandito di Vita, o di Galera, poſſano gl'Arreſtanti, Carceranti, o pure Uccíſori conſeguire, oltre la ſuddetta nomina, anche l'altra, che gli ſi deve unitamente con la Taglia, a tenore dell'Editto contro i Banditi, e Facinoroſi.

Extenſiones earundem.

§. 4. Proibendoſi eſpreſſamente nel ſudetto Moto proprio della felice memoria di Sisto V. dell'anno 1588. ſotto diverſe pene li Contrabandi del Sale, Noi per l'effetto ſudetto eſtendiamo la detta proibizione, anche alli Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, e di qualunque altra coſa ſogetta alle Gabelle, e Dazj ſudetti, dichiarando, che ſotto le pene in eſſo impoſte per le fraudi della Gabella del Sale, s'intendano compreſe anche le Fraudi, e Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, & altre robbe ſudette, come ſe tutte foſſero ſpecialmente, ed eſpreſſamente compreſe, e ſpecificate in detto Moto proprio. Avendo la felice memoria d'Innocen-

zo XII. nell' accennato suo Chirografo de' 19. Giugno 1700. concesso a Monsignor Tesoriere Generale pro tempore la facoltà di poter per invenire Fraudi, e Contrabandi perquirere non solo nei Molini, Case, Collegj, Conventi, ed altri Luoghi Immuni, ma ancora nelle Chiese de' sopradetti Ecclesiastici, ed Ordini Militari, anche de' Gierosolimitani, ove da' Defraudatori, e Contrabandieri fossero state ascose, trafugate, e custodite robbe, per le quali si dovesse pagare la Gabella alla nostra Camera, e di far ivi tutti gl'atti, che avesse stimato necessarj, senza licenza degl'Ordinarj, Protettori, e loro Giudici privativi; con l'intervento però, ed assistenza d'una Persona Ecclesiastica da deputarsi da esso Monsignor Tesoriere Generale, e di venire anche all'estrazione di dette robbe di Contrabando, con facoltà di potersene servire per corpo di delitto nel Giudizio Criminale. Noi per estirpare in ogni modo questi Contrabandieri sì pregiudiziali tanto alla nostra Camera, e suoi Appaltatori, quanto alla publica quiete, ampliamo, ed estendiamo le sudette facoltà, anche rispetto alle Persone de' Contrabandieri, e dichiariamo, che quando questi saranno trovati ne' sudetti Luoghi Immuni, e che ivi ritenessero robbe di Contrabando, sia lecito agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, ed altre Persone, anche private di proter liberamente, impunemente, con l'assistenza però di detta Persona Ecclesiastica, da deputarsi da d. Monsignor Tesoriere Generale, arrestare, ed estraere, da detti Luoghi Immuni non solo le robbe di Contrabando, secondo la disposizione del sudetto Chirografo, ma insieme le Persone delli stessi Contrabandieri; Volendo, ed ordinando, che a questi, ritenendo appresso di se in detti Luoghi Immuni robbe di Contrabando, e così abusandosi de' Luoghi Sagri, non vaglia, nè suffraghi alcun beneficio d'Immunità Ecclesiastica, non ostante, che nel sudetto Chirografo sia ristretta tal facoltà alle sole robbe di Contrabando, come sopra.

Præcipitur publicatio harum literarum.

§. 5. Et affinchè queste nostre Ordinazioni, Provisioni, e dichiarazioni abbino la dovuta, ed inviolabile osservanza, ed esecuzione senza veruno ostacolo, ed impedimento, incarichiamo in virtù di santa ubbidienza alli Reverendissimi Cardinali, anche Legati a latere, Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, che per l'effetto sudetto debbano far publicare la presente nostra Ordinazione nelle Chiese Cattedrali, e Collegiate delle loro Diocesi, acciò venga a notizia di tutti, e specialmente degl'Ecclesiastici, inculcandone a medesimi la piena esecuzione, ed osservanza, ed al medesimo effetto, comandiamo, come sopra, a tutti i Provinciali, Visitatori, Guardiani, Priori, e Rettori de' Regolari di qualunque Ordine, compresi anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gierosolimitani, che debbano invigilare, affinchè da' loro Religiosi, e Ministri non si comprino, vendano, o ritengano le sudette robbe di contrabando, o in qualunque modo si presti ajuto, e favore a detti Contrabandieri, sotto pena della privazione della voce attiva, e passiva, & altre a nostro arbitrio.

Statuuntur nonnulla ad hanc Vectigalium fraudem evitandam, ad eorum fraudatores faciiius comprehendendos, & puniendos.

§. 6. Comandiamo in oltre in virtù di santa Ubbidienza, come sopra a tutte, e singole Persone a Noi mediatamente, & immediatamente soggette di qualunque stato, grado, condizione, e qualità, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Duchi, Prencipi, Marchesi, Conti, e di qualsifia altra Dignità, e Preeminenza, così Ecclesiastica, che Secolare, e Regolare, compresi anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gerosolimitani, e li Reverendissimi Cardinali di Santa Chiesa, siccome altresì a Governatori, Castellani, Capitani, & altri Officiali sì di Fortezze, e Torri, che di Galere, e Milizie di Soldati, che sotto qualsivoglia pretesto, causa, o quesito colore in qualunque modo non ardiscano, o presumano, o alcun di loro ardisca, o presuma fabricare, ricevere, ritenere, comprare, vendere, donare, distribuire, o in qualsivoglia altro modo contrattare, nè respettivamente permettere, che nelle Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri, ed altri Luoghi ad essi in qualunque modo soggetti si fabrichino, ricevano, ritengano, vendano, comprino, donino, distribuiscano, o in qualsifia modo contrattino robbe di qualsivoglia sorte, ancorchè di minima quantità, e valore, soggette alle Gabelle, e Dazj spettanti, e dovuti alla nostra Camera in pregiudizio delle sue Dogane generali, e respettivamente degl'Appaltatori, volendo, che i Baroni, e Feudatarj predetti, Governatori, Luogotenenti, e qualunque Officiale delle Città, Terre, e Luoghi sudetti, come anche i Castellani, Capitani, ed altri Officiali delle Fortezze, Torri, Galere, e Milizie di Soldati non ardiscano, nè presumano in modo alcuno pretendere, ed allegare alcun privilegio, ed esenzione, e con tal titolo contrattare alcuna annua risposta, o ricognizione cogl'Appaltatori Camerali, sotto pena in quanto ai Baroni, e Feudatarj della nostra Indignazione, di scudi 500. d'oro, ed altre, anche più gravi a nostro arbitrio, oltre le pene contenute nella predetta Costituzione, e Moto proprio di Sisto V. de' 17. Novembre 1588., da Noi, come sopra confermato, ed ampliato, quale vogliamo, che s'abbia qui per inserto, e repetito di parola in parola, ed inquanto agl'Appaltatori, parimente della nostra Indignazione, ed altre a nostro arbitrio, nè in verun modo impedire, che i Commissarj, Ministri, ed Officiali della nostra Camera, e degl'Appaltatori, e Conduttori sudetti, che *pro tempore* saranno deputati sopra tali Fraudi, non possano liberamente *perquirere*, ed esercitare il loro officio nelle loro Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri di Soldati, Case di Persone particolari, ed altri luoghi, ancorchè fossero tali, che godessero l'Immunità Ecclesiastica, alla quale intendiamo di derogare in questa parte, come abbiamo sopra disposto, e far' altre diligenze, che stimeremo necessarie, anche all'improviso, senza notificarlo precedentemente agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, purchè adempito il loro Officio, faccino a quelli costare delle loro facoltà; Anzi essendo li Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni delle Milizie, richiesti dagl'Officiali, e Ministri di Giustizia, tanto esplicitamente col chiamarli, o farli chiamare in loro ajuto, quanto implicitamente con il suono; che d'ordine di quelli si farà, della Campana all'Armi, vogliamo, che li medesimi debbano prestare a detti Officiali, e Ministri di Giustizia ogni ajuto, favore e braccio, accorrendo subito con i loro Soldati armati, a prestare l'effettivo ajuto, braccio, ed assistenza, alli sudetti Ministri di Giustizia, che vorranno apprendere, arrestare, o uccidere li Delinquenti sudetti, ovvero a quelli levare, e togliere le robbe di contrabando, che seco portano; sotto pena in caso di contravenzione, non solo della perdita, e privazione irremissibile delle Cariche, ed altre respettivamente espresse nelle sudette Costituzioni, Editti, e Bandi, ma anche della refezione di tutti i danni, che li detti Ministri di Giustizia, e nostri Appaltatori Camerali patissero, o avessero potuto patire dal non aver potuto ridurre in mano della Giustizia, tanto li Delinquenti sudetti, che le dette Robbe di contrabando, intorno al valore delle quali, a fine di condannare al pagamento, e reintegrazione

di esse

di esse li detti Governatori dell' Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni di Milizie, a favore di detti Ministri di Giustizia, ed Appaltatori Camerali, basterà, che costi dal detto di due Testimonj, che averanno vedute le dette robbe di contrabando, e che daranno il loro giudizio, secondo la loro credulità, del valore di dette robbe, ovvero, che in questa parte s'abbia prestar tutta la fede all' istessi Esecutori di Giustizia.

Committitur ampla hac super re facultas Cardinali præcipuæ S.R.E. Camerario.

§. 7. Ordiniamo pertanto al Reverendissimo Cardinal Camerlengo, al nostro Tesoriere Generale, a Reverendissimi Cardinali Legati, Vice-Legati, Presidenti, Governatori, Rettori, Luogotenenti, ed altri Giudici Ordinarj delle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente a Noi soggetti, e particolarmente de' Luoghi marittimi, e de' Confini del nostro Stato, siccome anche agl' Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, Giudici, ed Officiali, che debbano esattamente invigilare per la piena, & inviolabile osservanza di quanto da Noi è stato come sopra prescritto, ed in caso di Contravenzione procedere contro i Delinquenti, Trasgressori, e Inubbidienti all' esecuzione delle pene sudette, e ad altri rimedj, che di ragione stimeranno opportuni, eccettuate però le Persone costituite in Dignità Ecclesiastica, e quelli, che sono decorati di Titoli temporali, quali sottoponiamo, e soggettiamo, e vogliamo, che restino sottoposti, e soggetti privativamente alla giurisdizione del Reverendissimo Cardinale Camerlengo, e del nostro Tesoriere Generale, alli quali riserviamo anche la facoltà di prender altre provisioni, e publicar novi Editti, e Bandi, per la pronta, ed esatta esecuzione di quanto da Noi è stato come sopra ordinato, per esser così mente, e volontà nostra espressa.

Clausulæ.

§. 8. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi libri, secondo la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, non possa mandarsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri pretesti possa esser impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba sempre giudicarsi, definirsi, e interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, dalli predetti Reverendissimo Cardinal Camerlengo di S. Chiesa, e nostro Tesoriere Generale, della piena Camera, e suoi Chierici, Presidenti, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e Giurisdizione di definire, e interpretare diversamente; E dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, e invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposizione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quelli, che in qualunque modo vi avessero, o pretendessero avervi Interesse, ancorchè fossero Persone Ecclesiastiche, privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, & individua menzione, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente qualunque Indulto, Privilegio, Esenzione, e licenza contro le cose predette da Noi, e dà nostri Predecessori, dalla nostra Camera in qualsivoglia tempo e per qualunque causa, e titolo a favore di qualsisiano Persone, tanto publiche, quanto private, Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari in qualsivoglia modo concesse, confermate, approvate, ed innovate, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, e ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Prædecessori, benchè Concistoriali, e munite di qualsivoglia clausole, e forme, anche Derogatorie delle Derogatorie; ed altre più efficaci, effrenate, ed inusitate, e con Decreti irritanti, quali vogliamo, che qui s'abbino, come se di parola in parola fossero registrate, la Disposizione de' Concilj Generali, Provinciali, e Sinodali, le Resoluzioni, e Decreti della nostra Congregazione dell' Immunità Ecclesiastica, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti anche confermati da questa S. Sede, Riforme, stili, usi, consuetudini anche immemorabili, delle quali se ne ricercasse una special menzione, e specificazione, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e total' esecuzione, ed effetto di quanto si esprime nella presente Cedola di nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Fides habenda transumptis.

§. 9. Decretando inoltre, che questa nostra Cedola affissa, e publicata nei Luoghi soliti di questa nostra Città, lighi, ed astringa ogn' uno, come se fosse stata a tutti personalmente intimata, e che alli transunti impressi di essa, muniti col sigillo del detto Reverendissimo Cardinal Camerlengo, o del predetto nostro Monsignor Tesoriere Generale, e sottoscritti da uno de' Segretarj della nostra Camera, si presti l'istessa fede in giudicio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola originale.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì XVII. Settembre MDCCXXVIII.

Prohibetur Monialibus S. Radegundis Mediolanen. Musicos concentus figuratos in usu habere. CLXXXVII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 19. Sept. 1728. An. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositi, & causæ hujus Constitutionis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Julius Aresius Abbas Monasterii Sancti Simpliciani Civitatis Mediolanen., ac Præsidens Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in antiquis Constitutionibus a Monachis dictæ Congregationis jussu fel. rec. Leonis X. editis, & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum approbatione munitis, Musica instrumenta, & Cantus, quem vocant figuratum, eis interdicantur, ut vix in Ecclesiis ejusdem Congregationis organa permittantur; quod adeo sancte, & constanter receptum est, ut eamdem prohibitionem, seu interdictum in recentioribus Constitutionum Congregationis hujusmodi editionibus repetere superfluum fuerit; Moniales vero S. Radegundis Civitatis prædictæ, tametsi eximia cum laude, & ingenti Monasticæ disciplinæ commendatione, regulam ejusdem Sancti Benedicti juxta ritus, & consuetudines prædictæ Congregationis sub cura, & regimine pro tempore existentis Abbatis primodicti Monasterii profiteantur, nihilominus aliquæ ex illis neglecto Cantu Gregoriano, quem Monachi ejusmodi Congregationis hereditario veluti Jure a Sancto Gregorio Magno, & aliis acceperunt, nonnullis abhinc annis

consueverunt, & de præsenti etiam festis diebus, & præcipue solemnioribus, dum sacra peraguntur, & Vespertinæ horæ decantantur, Musico concentu figurato uti, & præter organa, varii generis instrumenta sæcularem levitatem redolentia pulsare solent, & quia in cantu, & sono addiscendo, vel docendo integros fere dies impendunt, cæteras Moniales, quæ silentio, orationi, aliisque regularibus operibus pie vacant, summopere distrahunt, & perturbant; Sed quod caput malorum est, Moniales illæ, qui artem Musicam perfecte callent, non semel Magnatum, & nobilium personarum, quæ in dictam Civitatem se conferunt, Officiosis deprecationibus devictæ in locutoriis Musica oblectamenta illis exhibere coguntur, frustra Superioribus reclamantibus, & contranitentibus, qui a piæ mem. Innocentio XI. & Clemente XI. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris rescripta has cantilenas, & Symphonias sub certis pœnis interdicentia impetrarunt.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, longa experientia compertum sit, ejusmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertisse; ut autem idem abusus radicitus evellatur, & hæc licentia, ex qua gravia scandala exoriri posse, ne dum timendum est, sed etiam dolendum, coerceatur, dictus Julius Abbas, & Præsidens opportune in præmissis a Nobis provideri plurimum desiderat. Nos pro commisso Nobis Cælitus Pastorali munere, Monialium secundo dicti Monasterii, quæ oblitæ domum Patris sui, totas se Jesu Christi Domini Nostri earum Sponsi obsequiis devoverunt, quieti, peculiari studio jugiter consulere, ejusdemque Julii Abbatis, & Præsidentis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Monasterii S. Radegundis Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, & quibusvis aliis Puellis in illo educationis causa de Sedis Apostolicæ licentia degentibus, ne de cætero quæquam ex dictis Monialibus, & Puellis nunc, & pro tempore existentibus sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, & occasione Musicos concentus figuratos in usu habere, & Musicis instrumentis in Ecclesia, & Choro uti audeat, seu præsumat sub pœna interdicti Ecclesiæ; In locutoriis vero, & Cratibus sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituta, absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Prohibitio prædicta.

§. 3. Præterea, ut præsentes Nostræ literæ debitæ executioni mandentur, eidem Julio Abbati, & Præsidenti harum serie committimus, & mandamus, ut præsentes literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam autenticam redactum, in secundo dicto Monasterio, Sacristia, Choro, & locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, constitui, & collocari curet.

Deputatio executoris.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos, & quas spectat, seu pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit secundo dicti Monasterii, Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

Declarantur nulla quædam acta per Ordines Regni Poloniæ emanata adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eo Regno libertatem, & Pontificum auctoritatem. CLXXXVIII.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 14. P. 2. declarata fuerunt nulla gesta per sæcularem potestatem in Ducem Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi Ord. Canonic. Reg. S. Augustini, & Const. ed. 1729. Decem. 19. P. 6. declarantur nulla edicta sæcularium contra extensionem Officii S. Gregorii VII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Sept. 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

In supremo Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, nostra, & hujus Sanctæ Sedis Jura, Ecclesiasticamque libertatem ex commissi Nobis cælitus Pastoralis Officii debito sarta tecta tueri, & si ea pravis quorumcumque ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere, & vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Ab Ordinibus Regni Poloniæ in Comitiis Grodnensibus novella quædam Lex, seu Constitutio lata fuit adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eodem regno tribunal, & Ecclesiasticam libertatem.

§. 1. Alias siquidem per Nos accepto, quod Ordines Regni Poloniæ in eorum diæta, sive Comitiis Grodnensibus mense Octobri 1726. habitis quamdam novellam legem, seu Constitutionem, non minus adversus bo. me. Vincentii, dum viveret, Archiepiscopi Trapezuntin. Nostri & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium Nostrum Augustum Poloniæ Regem Illustrem tunc temporis Nuncii personam, ac dignitatem, & Nunciaturæ Apostolicæ in eodem Regno Tribunal, quam adversus Ecclesiasticam libertatem, nostramque, & dictæ Sedis auctoritatem, & Jurisdictionem tulerant, atque promulgaverant, ac subinde, nempe die die 26. Mensis Novembris immediate subsequentis quinque articulos, quos gradus executionis dictæ novellæ legis, seu Constitutionis vocant, ediderant, quibus inter alia sub Carcerum, executionis militaris, aliisque atrocibus pœnis, & multis etiam pecuniariis

Necnon quinque articuli pro dictæ Legis exemptione editi.

districte inhibebatur omnibus, & singulis Causidicis, & Advocatis, ne de cætero coram eodem Vincentio Archiepiscopo, & Nuncio, ac in Nunciaturæ præfatæ Tribunali Causas, & lites, ut moris erat, defendere, & actitare, aut ab eis aliqua gratiæ, vel justitiæ remedia, negotiorumve expeditiones obtinere auderent. Parochi autem, & Vicarii, ac Superiores Monasteriorum, & Conventuum Censuras Ecclesiasticas, quæ a dicta Nunciatura Apostolica emanarent, in suis respective Ecclesiis publicare sub pœna sequestri bonorum, quæ possidebant, prohibebantur, ac insuper ut in Domibus prope Nunciaturam prædictam Milites statuerentur, qui nedum Causidicos, & Procuratores hujusmodi, sed etiam alios quoscumque ad eamdem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcerent, & amandarent, expedire decernebatur, aliaque in maximum Ecclesiasticæ, & Pontificiæ potestatis contemptum, & injuriam præscribebantur, perinde acsi inclytæ nationi Poloniæ ob cultum, pietatis, & constantem in Romanos Pontifices, & hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes ætates summopere commendatæ, ignotæ fuissent gravissimæ per Sacros Canones irrogatæ pœnæ, ac censuræ in eos, qui Arcam Dei sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

Qua super re a Pontifice tum ad Episcopos, & proceres Regni Poloniæ transmissæ sunt literæ.

§. 2. Nos præmissa omnia in amaritudine cordis Nostri serio considerantes, tum paternis Nostris literis, quas ad memoratum Augustum Regem, necnon Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, & Proceres Regni Poloniæ conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, & importune in omni patientia, ut enarrati excessus debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur: Charitati interea Nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admirantur, ita eam, a qua tam longe aberraverant justitiæ viam, tandem redirent; quæ dum præstolabamur, non sine novo animi nostri mœrore ad novellæ legis seu Constitutionis, ac quinque articulorum hujusmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictæ Nunciaturæ, ne aliquem actum jurisdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Causidicis, & Advocatis præfatis, ne inibi ad Causas, ac negotia procuranda compararent, factam, processum fuisse ex Epistolis ejusdem Vincentii Archiepiscopi, & Nuncii cognovimus, licetque subinde, postquam videlicet literæ nostræ prædictæ in Regnum Poloniæ pervenerant, inhibitio Cancellario, Causidicis, & Advocatis hujusmodi, sicut præmittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellæ legis, seu Constitutionis cum quinque articulis prædictis, uti par erat, futurumque sperabamus, abolitionem deventum est.

Necnon extraordinarius Nuncius adlegatus.

§. 3. Quamobrem paterna nostra officia, & monita interponere denuo non defuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiscopum Iconien. ad eumdem Augustum Regem, Polonamque Rempublicam Nostrum, & dictæ Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter injungendo, ut omni studio, ac animi contentione novellam legem, seu Constitutionem prædictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis molestiam, & a nomine Polono labem depellere curaret. Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem sæcularis potestatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregimus, dictusque Camillus Archiepiscopus, & Nuncius jussu Nostro sedulo præstitit parandæ optatæ quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum rescissio hactenus teneri nequiverit.

Verum frustra.

§. 4. Hinc est quod Nos ne in tam aperta Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, tametsi notorii, & explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Sedis Apostolicæ, ac Ecclesiæ, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster dictæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum Jura quæcumque a præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissimè præservaverit; Nunc tamen Ecclesiæ, & ipsius Sedis Apostolicæ jurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, ac personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, novellam legem, sive Constitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quæcumque in eis contenta, necnon alia quæcumque in præmissis, seu eorum occasione in dictis Comitiis Grodnensibus in præjudicium libertatis, immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habente potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè acsi nunquam emanassent, facta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, juribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Declaratio nullitatis novellæ Legis prædictæ, seu Constitutionis; necnon quinque articulorum pro illius executione editorum.

Declaratur itidem censuras a sacris Canonibus inflictas incurrisse eos, qui prædictis omnibus operam suam præstiterunt.

§. 5. Ad hæc omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis Ecclesiasticæ, & sæcularis fuerint, qui novellæ legi, seu Constitutioni, ac quinque articulis hujusmodi subscripserunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt,

& denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latas, & inflictas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in præmissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ pœnas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & pœnis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem Censuras, & pœnas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & inserrerentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CLXXXIX. Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ instruendi.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conservatorium erectum fuit in Conventu Tertiariorum ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1. Dec. 1728. An. 5.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Religiosi Ordines divinarum literarum scientia præstantes Summo Pontificatui, totique Ecclesiæ perutiles.

IN Apostolici Ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ solicitudini commendatum recte dirigendum, religiosi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam & Reipublicæ bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere Christianis per sacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum recte ambulantes, veluti manu ducunt.

Ordo Carmelitarum de instituendo

§. 1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes ordines regulares pro singulari nostra erga

Bononiæ Collegio studiorum consilium init.

eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Josephus Amabilis Feideau Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo Prior generalis, sacrarum doctrinarum cultum, suæque familiæ decus in suis cœnobiis instaurandi avidus, libello supplici nobis exposuit, se una cum præcipuis ejusdem sui ordinis sociis, in cœnobio Sanctæ Mariæ Transpontinæ hujus almæ Urbis degentibus, consilium iniisse, ut in nostra Civitate Bononiæ, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt generale Collegium, & Gymnasium pro suæ Regulæ Alumnis, in cœnobio Beatæ Mariæ Gratiarum optimis facultatibus sedulo informandis, auctoritate nostra institueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & præsertim nostri Prædicatorum, & Minorum Conventualium, sua Collegia, seu Gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis, quosdam redditus, & proventus novis Collegiis ab se conditis, Apostolica auctoritate adjungentes: quod sane nos ipsi in Civitate nostra Beneventana a Monachis Congregationis Sancti Petri Cælestini fieri quoque concessimus.

Cænobii Carmelitarum Oppidi Medicinæ reditus novo eorum Collegio Bononiæ erigendo, incorporandi Consilium exponitur.

§. 2. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnasio instituendo omnia rite, & recte procederent, nobis propositum est, ut Conventum Beatæ Mariæ ejusdem Ordinis, & Provinciæ situm in Oppido Medicinæ Diœcesis Bononiensis, in Grangiam, & prædium memorati Cœnobii Bononiensis converteremus, redditusque ejusdem Cænobii Medicinensis, non quidem Civium eleemosynis, sed ære quatuor Priorum Generalium, ipsius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum adscendere dicuntur novo Collegio Bononiæ erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujusmodi postulationibus, quæ virtutis cultum, & incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriæ, & Ecclesiæ utilitati respondere compertis, huic operi conficiendo Apostolicæ firmitatis robur adjicere constituimus, quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate considerata, id in Domino salubriter expedire undequaque arbitramur.

Cænobium Medicinense sit Grangia, & prædium Collegii Carmelitarum Bononiæ instituendi, servatis tamen Constitutionibus Innocentii X. Pont. Max.

§. 3. Atque eumdem Antonium Josephum Amabilem cum suis sociis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus supplicationibus annuentes, & specialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Conventum Carmelitarum Oppidi Medicinæ Diœcesis Bononiensis ut dictum est in Grangiam, & Prædium Conventus Bononiensis Beatæ Mariæ Gratiarum ejusdem Ordinis, auctoritate nostra Apostolica convertimus, ejusque redditus duorum millium scutorum, cum quibuscumque rebus mobilibus, & Bibliotheca ibidem servata, Generali Collegio uti diximus, ibidem instituendo de plenitudine potestatis tenore præsentium perpetuo incorporamus, & incorporatos esse volumus, ut ejusdem Cœnobii, & Collegii Bononiensis Fratres his beneficiis cumulati ad pietatem, & graviora studia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando, & ostiatim sibi victum quærendo bonas horas in posterum terant; Constitutionibus tamen inhærentes felicis recordationis Antecessoris nostri Innocentii Papæ X. quæ incipiunt, *Instaurandæ*, atque, *ut in parvis*, quarum plenæ, & viridi observantiæ, pro nostri Pastoralis Officii debito gravissimis de causis, quas idem Antecessor noster præ oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus a Conventu Bononiensi Beatæ Mariæ Gratiarum sex Fratres Presbyteri cum tribus laicis probatæ vitæ, & regulam Carmelitarum exacte professis, alantur in Conventu Medicinensi, ejusdem Ecclesiæ jugi obsequio, ac famulatui mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inservituri. Nec tamen Bononiensis Conventus novos alumnos ejusdem loci filios futuros prius instituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum prælectorum, seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante præfinierit.

Filii Conventus Medicinensis, filii sint Conventus Bononiensis.

§. 4. Omnes filii Conventus Medicinensis, hactenus legitime electi, in posterum habeantur, & sint veri, & reales filii Conventus Bononiensis; quibus tamen si triginta annos religiosæ professionis impleverint, liberum sit in alterutro Cœnobio, & Conventu nimirum Medicinensi, vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

Modus regendi deinceps Cœnobium Medicinense præscribitur.

§. 5. In Conventu Medicinensi nullus Prior amplius instituatur; neque ullæ omnino electiones habeantur, sed Capitulum Conventuale Bononiense singulis bienniis Vicarium eligat, qui ceteris Fratribus in Conventu Medicinensi degentibus præsit, quique ibi sit œconomus pro Conventu Bononiensi. Hic idem Vicarius singulis trimestribus evolutis, coram Priore, & clavariis Conventus Bononiensis exactam accepti, & expensi rationem reddere debeat, atque ubi in suæ villicationis Officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ulla forma processus judicialis deponi, & pro culpæ gravitate puniri possit.

Bononiensis Conventus fabrica perficiatur, & duo Anniversaria in eo celebrentur.

§. 6. Prior, & clavarii Conventus Bononiensis alteram ejusdem sui Conventus Fabricæ partem, recipiendis prælectoribus, & Religiosis Alumnis, ibidem studio literarum operam daturis mox ædificandam curabunt; quæ una cum valetudinario, & Hospitalibus mansionibus pernecessaria reputatur. Istic etiam in æde Beatæ Mariæ Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinensis duo Anniversaria, & Missæ privatæ a Fratribus celebrabuntur.

Hæ literæ perpetuum robur obtineant.

§. 7. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione, Motu propro, ex certa scientia, deliberatione, & voluntate nostra firmatis, decernimus, easdem præsentes semper, & perpetuo validas esse, & fore, suumque plenarium effectum, & robur habere: nullo eas tempore, nulla occasione, & causa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Fratres Conventus, hominesque Oppidi Medicinensis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa eos quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent. Etiamsi causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ aut comprobatæ non haberentur; vel intentionis nostræ aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens; etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent. Aut denique, ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione vel causa, in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino

nino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, cæterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, & jubemus; universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes.

Hæ literæ nullis revocationibus, & limitationibus subsint, & Bononiensem Archiepiscopum executorem habeant.

§. 8. Has easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis: licet in eis de his nostris literis, eorumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse aut debere comprehendi statuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie integratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere: sicque secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse decernimus. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, nunc, & pro tempore existenti, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Josephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eumque illis pacifice frui, & gaudere, non permittens eumdem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio.

Nullæ exceptiones his literis obsint.

§. 9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis vel edendis Constitutionibus, Conciliis, aliisque, ordinationibus quoque Apostolicis, vel statutis, quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis, quæ iisdem Fratribus Conventus atque hominibus oppidi Medicinensis, eorumque majoribus concessæ fuissent; seu personis, ac locis quibuscumque; licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, & quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis generatim, vel speciatim, motu quoque, huic simili, & in consistorio, aut alias quomodolibet, & sæpe etiam, in contrarium præmissorum concessis, adprobatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per quascumque alias, motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam posset, vel iis censeatur his derogatum.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore, specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, reddituum, & proventuum incorporationis, & applicationis, Collegii, & Gymnasii institutionis, & erectionis, sanctionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Decembris, Pontificatus nostri Anno quinto.

CXC. Eximitur Terra, vulgò --*Vetralla*--, a Jurisdictione Præsulis Gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque Causis.

Alia hujus Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erecta fuit Terra Fabriani in Civitatem, & Constit. ed. 1726. Sept. 18. P. 3. nonnulla statuuntur pro Civitate Ravennæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Dec. 1728. An. 5.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. VOlendo Noi rimostrare alla nostra Terra di Vetralla la nostra beneficenza, non meno in riguardo alla spesa di circa trenta mila scudi fatta da quella Communità nell'Erezione d'una Chiesa Collegiata ad onore del Glorioso Apostolo S. Andrea, ma anche per

il merito fattosi presso di Noi, e nostri Predecessori in diverse contingenze ; perciò, e per gl'accertati rincontri avuti, che la Terra sudetta, oltre ad essersi resa copiosa in se stessa d'Abitatori, abbia anche un Contado numeroso di circa trecento Casali abitati, con speranza, mediante il Divino ajuto, che possa andar sempre più crescendo in avvenire.

Declaratio prædictæ exemptionis.

§. 2. Di quì è, che noi di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Autorità, per decorazione maggiore di detta Terra, vogliamo, che in avvenire in perpetuo sia indipendente, ed esente, conforme Noi l'esentiamo, e dichiariamo affatto libera, separata, ed indipendente dalla Podestà, e Giurisdizione del Governatore pro tempore della Città di Viterbo, e nostra Provincia del Patrimonio in tutte, e singole cause Civili, Criminali, mere, o miste in prima, seconda, e qualunque altra istanza ; Volendo Noi, che tutte le Cause de' Cittadini, o Abitanti di Vetralla sudetta, e suo Contado attive, e passive spettanti al Foro Secolare, dalla data del presente nostro Moto proprio, si debbano incominciare, proseguire, e terminare in prima istanza dal Governatore presente, e pro tempore di detta Terra di Vetralla, che vogliamo sia in avvenire, & in perpetuo eletto per Breve da noi, e nostri Successori ; E che da Decreti diffinitivi, o Sentenze del Governatore sudetto si possa domandare, ed avere il ricorso, o appellazione a' Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel Distretto.

Causæ omnes deinceps dijudicandæ a Gubernatore in eadem et Terra præsente.

§. 3. Ordiniamo perciò espressamente in virtù di Sant' Obbedienza al Governatore di Viterbo, e Provincia del Patrimonio presente, e pro tempore, e sotto le pene arbitrarie a Noi, e nostri Successori, ai loro Luogotenenti, e Ministri di qualunque titolo, che dalla data del presente nostro Moto proprio, sotto qualunque pretesto, o privilegio concedutogli anche da Noi, e nostri Predecessori, non presumano d'ingerirsi anche ad istanza, e col consenso dell'istesse Parti, nelle Cause Civili, Communitative, Criminali, mere, o miste de' Cittadini, ed Abitanti di Vetralla, e suo Contado sudetto ; Ma solamente possano proseguir quelle, che si trovano già introdotte legittimamente avanti di loro, ed anche queste debbano averle intieramente decise, e terminate come crederanno di raggione per tutto il Mese d'Aprile dell'entrante Anno 1729. ; Volendo Noi, che spirato tal termine, sia spirata affatto la loro giurisdizione nelle Cause già introdotte come sopra, e che le Cause sudette non terminate, nello stato, e termine, in cui allora si troveranno, s'intendano onninamente, e pienamente devolute a sudetti Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel Distretto di essa.

Inhibitio Gubernatori Viterbii hac super re.

Quoad Causas Criminales quomodo novus Gubernator in prædicta Terra se gerere debet.

§. 4. Per le Cause poi Criminali il sudetto Governatore di Vetralla dovrà unicamente, ed immediatamente dipendere dalla Consulta ; e per le Cause di quella Comunità, Economia, e buona Amministrazione di essa, suoi effetti, e proventi, dovrà parimente dipendere unicamente, ed immediatamente dalla Congregazione del buon Governo, all' arbitrio della quale rimettiamo il taffare, e stabilire un conveniente salario, o provisione da pagarsi mestrualmente dalla stessa Comunità tanto al Governatore perchè possa vivere con onesto decoro, quanto al Barigello da eleggersi conforme il solito dalla Consulta col peso di tenere continuamente quel numero de Birri, che si stimeranno necessarii al buon servizio della Giustizia, ed alla custodia in oltre della Selva comunitativa.

Clausulæ.

§. 5. Volendo, e decretando, che il presente nostro Moto proprio, benchè non ammesso, ne registrato in Camera, e ne' suoi libri, abbia in perpetuo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione ; E contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di orrezione, e surrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione ; ne qualsivoglia difetto, benche degno d'espressa, speciale, & individua menzione. E che non si possa diversamente interpretare, giudicare, o diffinire anche dalle sudette, ed altre Congregazioni de' Reverendissimi Cardinali ; Dichiarando Noi nullo, ed irrito tutto ciò, che si facesse, o si attentasse in contrario. Non ostante quanto a tutte, e singole cose premesse, che non visiano stati citati, chiamati, o sentiti, il sudetto Governatore di Viterbo, e suoi Ministri, il nostro Fiscale Generale, il Commissario della nostra Camera, anche per l'interesse, che vi potesse avere a titolo dell'Affitto delle Cancellarie di detta Provincia, ed ogn'altra persona, che vi avesse, o potesse avere interesse ; La regola della nostra Cancellaria de Jure quæsito non tollendo, le facoltà, prerogative, e privilegii conceduti a tutti li sopradetti, ed ogni, e qualunque altra ordinazione, o Costituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori ; Leggi civili, e Canoniche, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, per questa volta sola ampiamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà.

Dato in Roma dal nostro Palazzo Apostolico in Vaticano il dì 7. Decembre 1728.

Confirmantur Motu proprio provisiones, & conventiones initæ inter Religionem Dominicanam, & Ministros Cameræ Apostolicæ super exemtione a Gabellis, Collectis, & Datiis.

Dat. 10. Dec. 1728. An. V.

Hac de re vide aliam hujus editam 1728. *Sept.* 28. *P.* 5. *&* *Const.* Pretiosus *quæ hic laudatur, ed.* 1727. *Maii* 26. *P.* 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

Ab Ordine Prædicatorum variæ obtinebant exemptiones a Gabellis.

§. 1. Godendo pacificamente la nostra Religione Domenicana tanto in qusta nostra Città di Roma, quanto in tutto il nostro Stato Ecclesiastico in virtù sì del dritto comune, che in vigore di varii particolari Privilegii, concessigli anche forse a titolo oneroso da diversi Pontefici nostri Predecessori, e specialmente dalla gloriosa memoria di S. Pio V., ed ultimamente da Noi nella nostra Costituzione -- *Pretiosus* -- data in Sezze li 26. Maggio 1727., l'esenzione da tutti, e singoli Dazii, Gabelle, Collette, Imposizioni, ed altri qualunque pesi, si Camerali, che Comunitativi, alcuni de' quali specialmente del Macinato ne' tempi passati da detta Religione sono stati pagati, non ostante detta esenzione, ed essendo nondimeno in sorte alcune controversie tra detta Religione, e li Ministri della nostra Camera, sopra la liquidazione, e tassa di dette esenzioni da Noi benignamente ampliate, ed accordate nell'accennata Costituzione -- *Pretiosus* --, fattosi perciò a Noi ricorso dal P. Procuratore Generale di esso Ordine, che da Ministri di detta Camera:

Hinc ortæ controversiæ inter ipsum & Ministros Cameræ Apostolicæ.

§. 2. Noi a fine di assicurare con ogni modo più facile l'esenzione a detta nostra Religione, ed insieme provedere all'indennità di essa nostra Camera, con levare ogni sospetto, ed apertura alle frodi, e pregudizii, e così porre fine a qualunque controversia, che potesse insorgere in avvenire, rimettessimo l'esame di tal affare al Reverendissimo Cardinale Accoramboni già

Quæ a Sanctissimo remissæ sunt Auditori suo examinandæ ; quique auditis partibus ad SS. referret.

nostro

nostro Uditore, a fine, che sentite le parti, quanto alli predetti pesi Camerali solamente, eccettuatene però li beni di prima Erezione de' Conventi, Monasterii, e Collegii fondati in detto nostro Stato Ecclesiastico, ed eccettuati ancora li Pesi, Dazii, Gabelle, ed altre qualunque imposizioni meramente, e solamente Comunitative, anche imposte con autorità Apostolica, dalle quali volemo onninamente in tutto, e per tutto esente detto nostro Ordine, a tenore del dritto comune di detta nostra Bolla -- *Pretiosus* --, ed altre Costituzioni Apostoliche, e delle precise dichiarazioni di nostra Mente sopra ciò fatte per mezzo del nostro Reverendissimo Segretario di Stato, particolarmente sotto li 20. Novembre 1727., riferisse a Noi tutte le controversie sopra ciò inserte, e le ragioni, che dall'una, e dall'altra parte si fossero addotte, per potere poi prendere quelle risoluzioni, che si fossero stimate adequate per l'indennità d'ambe le parti: ed avendoci susseguentemente esso Reverendissimo Cardinale riferito, che doppo essersi tenuti avanti di lui diversi Congressi, con l'intervento di Monsignor Commissario di detta nostra Camera, del suo Sostituto, e del P. Maestro Fr. Giovanni Domenico Agnani compagno del detto P. Procuratore Generale, intervenuto anche per parte, ed a nome del P. Maestro Generale dell'Ordine, e dello stesso Procuratore Generale, e del Computista del nostro Convento della Minerva, per l'interesse tanto del medesimo P. Generale, e suo Ospizio, e de' Conventi, e Collegii di Roma, quanto di tutti gl'altri Conventi dello Stato Ecclesiastico, e de' Monasterii di Monache, e Collegii di Terziarie sì di Roma, che dello stesso Stato, che vivono sotto l'ubbidienza, e regola Domenicana, ed in essi Congressi, esaminate maturamente tutte l'Esenzioni concedute da Sommi Pontefici, si generalmente alla Religione Domenicana, dell'uno, e l'altro Sesso, che alli Conventi particolari del detto Ordine, specialmente della Minerva di Roma, come pure la quantità delle Gabelle, che da'medesimi si pagavano, e delle altre, delle quali indipendentemente dalla sudetta nostra Bolla -- *Pretiosus* -- ed avanti, che questa emanasse attualmente, e realmente, senza contrasto godevano l'esenzione per il vitto, vestito, mantenimento di Chiesa, e tutt'altro che occorreva per servizio de' Religiosi, Conventi, e loro Chiese, fosse finalmente nel Congresso tenutosi nel dì 25. Aprile prossimo passato, di comun consenso, con riserva però della nostra approvazione, stabilito nel modo seguente, cioè:

Uti factum est.

Provisiones, & conventiones prædictæ. Quibus in rebus prædictus Ordo exemtione a Gabellis deinceps gaudebit.

§. 3. Primo, che in avvenire, come si dirà in appresso, tanto il Convento della Minerva, ed il P. Generale colli Religiosi del suo Ospizio; e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresovi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de' Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasterii di Monache, e Collegii di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata, e Regola dell' Ordine de' Predicatori debbano pagare (a riserva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'Esenzione nell'istesso modo, e forma, che l'han godute per il passato, e le godano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra) tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, Risposte, ed Imposizioni, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per ragione de' Beni, sì in Roma, che nello Stato Ecclesiastico sudetto, alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a quali spettassero dette Gabelle, e pesi come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a guisa de' quali colle riserve sudette dovranno tenersi, riputarsi, e regolarsi. Secondo, che a tale effetto, e colle riserve, ed eccettuazione delli sopradetti Beni, e Pesi, debbano i sudetti Padri, Monache, e Collegii di Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, mediante il Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o Suo Compagno rinunziare a tutte le Costituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'Esenzioni sudette, e non altrimenti sin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benche fossero quelli stati conceduti col titolo oneroso, con dichiarare di non volersene per detto effetto valere in avenire, e che s'abbino a considerare di niuna forza, e valore, appunto come se non gli fossero mai state concedute.

Renunciandum omnibus Constitutionibus Apostolicis, & Privilegiis quoad exemptiones prædictas.

§. 4. Terzo, che all'incontro, ed incorrespettività della sudetta rinunzia, come sopra da farsi da detti Padri, e Monache Domenicane sì di Roma, che di detto nostro Stato, mediante il detto Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o suo Compagno, e non altrimenti, la nostra Camera sia tenuta ed obligata di pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale, in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione, a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè per il detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto Padre Generale, e così in tutto per bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero sei Religiosi, altri scudi sedici Annui al Collegio della Penitenzieria per numero 8. bocche, altri scudi sedici similmente Annui per numero 8. bocche nell'Ospizio di S. Quirico, altri scudi settantotto annui per numero 39. bocche nelli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de' Perfetti, ed altri scudi quaranta parimenti annui per numero 20. bocche nelli Conventi de' Santi Sisto, e Clemente, che in tutto sono scudi seicento ventiquattro, che dovranno pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma. Quarto, che essendosi stabilite, e fissate nelli Conventi esistenti nello Stato Ecclesiastico bocche numero 976., sia tenuta la nostra Camera in correspettività, come sopra di detta renunzia di pagare per i detti Conventi, e loro Religiosi annui scudi novecento settantasei, regolando per questi l'Esenzione a ragione di uno scudo per boccha. Quinto, che quanto alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altri, de' quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dar nota distinta dal P. Procuratore Generale, debbasi dalla nostra Camera pagare per tutte l'Esenzioni competenti, e pretese, come sopra, rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma, a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna a ragione di giulii cinque per ciascheduna di esse annualmente, come sopra.

A Camera Apostolica quantum pecuniæ annuatim solvendum prædicto Ordini pro renunciatione præfata.

§. 5. Sesto, che dalla nostra Camera di sei in sei mesi, da principiare come si dirà in appresso, debbano farsi i sudetti pagamenti in mano del Procuratore Generale pro tempore di detto Ordine, al dicui carico, e peso dovrà restare di farne il dovuto ripartimento a ciascheduno Convento, Monastero, e Collegio sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza verun peso, cura, e rifico della nostra Camera. Settimo,

In cujus manu facienda prædicta solutio.

De Sale, ut antea largiendo.

che

che la detta nostra Camera debba dare il sale nel modo, e forma, e nella quantità, che si è praticato sin' al presente.

§. 6. E riflettendo Noi, che le sopra espresse provisioni, e risoluzioni ridondano in evidente utilità di essa nostra Camera, atteśa la generalità di dette Esenzioni, e respettivamente riescono di molta quiete a' detti nostri Religiosi, e che in tal forma viene tolta l'occasione d'ogni litigio, ci siamo determinati di confermarle, ed approvarle, affinchè in perpetuo abbino la dovuta esecuzione, come in appresso. Quindi è, che con la presente nostra Cedola di Moto proprio, in cui abbiamo per espresso, e di parola inserto l'intiero tenore di tutti i Brevi, Chirografi, e costituzioni Apostoliche, e particolarmente della nostra sopra accennata Costituzione *Pretiosus*, e di tutti, e singoli altri Privilegi da questa Santa Sede in qualunque tempo conceduti alla detta nostra Religione Domenicana dell'uno, e l'altro Sesso per l'Esenzione del pagamento delle Gabelle, Dazi, ed altre imposizioni spettanti alla nostra Camera, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, inerendo alle sopra registrate provisioni, e risoluzioni, quali in tutto, e per tutto confermiamo, ed approviamo, per l'esecuzione di esse, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra suprema, ed Apostolica potestà, dichiariamo, decretiamo, e vogliamo, che in avvenire dall' infrascritto giorno, tanto il detto Convento della Minerva di Roma, ed il Padre Generale colli Religiosi del suo Ospizio, e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresivi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de' Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e di S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediate, e regola dell'Ordine de' Predicatori, debbano pagare, conforme Noi efficacemente l'obbligiamo a pagare (a riserva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'esenzione nell'istesso modo e forma, che l'hanno goduta per il passato, e la godevano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra), tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, risposte, ed imposizioni Camerali, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per ragione de' beni, sì in Roma, che in detto Stato Ecclesiastico alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a' quali dette Gabelle, e pesi spettassero, come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a' guisa de' quali colle riserve sudette, vogliamo, che in avvenire siano tenuti, e reputati: al quale effetto, Noi in nome, e per li sudetti Padri, Monache, e Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, colle riserve, ed eccettuazioni delli sopradetti beni di prima Erezione, e Pesi Comunitativi, e non altrimenti colla nostra suprema autorità cediamo, ed espressamente rinunziamo a' tutte le Costituzioni, Brevi, Chirographi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'esenzioni sudette, e non altrimenti sin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benchè queste fossero state concedute col titolo oneroso, dichiarando, volendo, ed ordinando Noi, che non possano per detto effetto valersene in avvenire, e che s'abbiano da considerare di niuna forza, e valore, come se appunto non gli fossero state mai concordate.

§. 7. Ed all'incontro in correspettività della rinunzia, che abbiamo come sopra fatta per li detti Padri, Monache, e Terziarie Domenicane, sì di Roma, che del detto nostro Stato; vogliamo, ed ordiniamo, che detta nostra Camera sia tenuta, ed obligata, conforme Noi efficacemente, e validamente l'oblighiamo a dovere pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè rispetto a detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, e per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto P. Generale, che in tutto sono bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero 6. Religiosi, altri scudi dodici annui, al Collegio della Penitenziaria per numero 8. bocche, altri scudi sedici annui all'Ospizio di S. Quirico, parimente per numero 8, bocche altri scudi settantotto anni alli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de' Perfetti per bocche numero 39., ed altri scudi quaranta parimente annui alli Conventi di S. Sisto, e di S. Clemente, che in tutto fanno la somma di scudi seicento ventiquattro, da pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma, e quanto alli Conventi esistenti in detto nostro Stato Ecclesiastico, essendosi stabilite, e fissate bocche numero 976., e per queste essendosi regolata, e stabilita l'Esenzione a ragione di scudo uno per boccha; Vogliamo, che la nostra Camera in correspettività della sudetta rinunzia sia tenuta, e obligata, conforme Noi parimente l'oblighiamo a pagare per li detti Conventi, e loro Religiosi annui scudi novecento settanta sei; Rispetto poi alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegi delle Terziarie della detta nostra Città di Bologna soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altro, de' quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dare nota distinta dal Padre Procuratore Generale, dovrà esser tenuta detta nostra Camera, come Noi, come sopra l'oblighiamo a pagare per tutte l'Esenzioni sudette rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Terziarie di Bologna a ragione di giuli cinque per ciascheduna di esse annualmente come sopra, e tali pagamenti vogliamo, che dalla nostra Camera siano prontamente effettuati, ed adempiti, e di sei in sei Mesi, da principiare dalla data della presente Cedola di Moto proprio, e che debbano farsi in mano del Procuratore Generale pro tempore del detto Ordine, a di cui Carico, e peso dovrà restare il farne il dovuto repartimento a ciaschedun Convento, Collegio, e Monasterio, sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza che la nostra Camera abbia ad averne, e sentirne cura, peso, e rifico alcuno, ordinando Noi per tale effetto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, che in adempimento di ciò ne dirigga i suoi ordini a' suoi debiti tempi, al Depositario generale della nostra Camera, e ch'egli ne accetti, e bonifichi in appresso li pagamenti ne' detti suoi conti, e tutto ciò senza verun pregiudizio della limosina del Sale, solita darsi dalla nostra Camera alli Conventi, e Collegi sudetti, quale vogliamo, che debba continuarsi anche in avvenire, nel modo, e forma, e nella quantità, come si è praticato sin ora.

§. 8. Volendo, dichiarando, e decretando Noi con la pienezza della Nostra Potestà Pontificia, che tutto, e quanto è stato da Noi come sopra disposto, ed ordinato per il buon regolamento di detta esenzione, debba perpetuamente, ed inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi,

Confirmatio relatarum conventionum.

Statuitur, ut deinceps Gabellarum solutioni in omnibus (quibusdam exceptis) Prædictorum Ordo teneatur.

Fit à SS. nomine omnium renunciatio omnibus Constitutionibus, & privilegiis hac super re.

Præscribitur ut a Rev. Camera Apostolica annuatim prædicta solutio erogetur singulis Romæ, & ditionis Eccl. siæ conventibus.

Clausula.

tanto per parte della Camera, quanto de' Conventi de' Religiosi, e Monasteri di Monache Domenicane, sì di Roma, che del nostro Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e che abbia forza di contratto giurato, ed a riguardo della sudetta rinunzia, si reputi, come fatto a titolo oneroso, ed appunto, come se vi fosse intervenuto il positivo consenso, obligo, e giuramento d'ambe le parti, senza che veruna di essa possa in verun modo, ed in alcun futuro tempo sotto qualunque pretesto, e causa benchè inopinata, ed incognita, reclamare da quanto abbiamo di sopra disposto, e stabilito imponendo loro, ed a ciascuna di esse perpetuo silenzio, e vogliamo, che per la perpetua osservanza ed esecuzione delle cose premesse, e ciascuna di esse restino perpetuamente obligati, conforme Noi colla nostra suprema autorità validamente, ed efficacemente oblighiamo la detta nostra Camera, e respettivamente i detti Conventi, e Monasteri dell'Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del nostro Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e qualsisiano respettivamente loro beni, effetti, rendite, e ragioni nella più ampla forma di detta nostra Camera, essendo tale la Mente, e volontà nostra precisa.

Derogatoriæ peculiares.

§. 9. Volendo, e decretando, che alla presente nostra Cedola di Moto proprio d'ammetterfi, e registrarsi in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Prædecessore de Registrandis, non possa mai in alcun futuro tempo opporsi di surrezione, orrezione, ne' di alcun' altro vizio, e difetto della nostra volontà, ed intenzione, che mai sotto tali, o altri pretesti possa essere impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi dal Reverendissimo Cardinale Camerlengo, da' Tesorieri Generali, e da qualsivoglia altro Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, e da qualsivoglia Congregazione, ancorchè composta de' Reverendissimi Cardinali, e da questi ancorchè Legati a Latere, e da qualunque altro, togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, ed invalido tutto, e quanto da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare, contro la forma, e disposizione della presente nostra Cedola di Moto proprio, quale vogliamo che vaglia, e debba sempre avere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, colla semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, ne citati Monsignore Commissario della nostra Camera, ed i Conventi, Monasteri, e Collegi sudetti, tanto di Roma, quanto di detto nostro Stato, ed i loro Superiori, Sindici, e Deputati, ed ogn'altro che vi avesse, o pretendesse avervi interesse non ostante qualsisiano Brevi, Chirografi, e Costituzioni de' Nostri Predecessori, anche la nostra sopraccennata -*Pretiosus*- sopra la concessione sì generalmente, che particolarmente fatte alli Conventi, Monasteri, e Collegi del detto Ordine Domenicano, e quantunque a titolo oneroso, e per quanto facci bisogno, anche le Bolle di Paolo II., e Paolo IV. e del detto Pio IV. *De rebus Ecclesiæ & Cameræ non alienandis &c.*, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore quì per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Suprema Potestà ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, questa volta sola, e per l'effetto sudetto ampiamente, ed espressamente deroghiamo, anche con amplissima Derogatoria delle Derogatorie più insolite, ed effrenate.

Fides habenda transumptis.

§. 10. Decretando in oltre che alle Copie impresse di questa nostra Cedola munita col Sigillo di Persona costituita in Dignità Ecclesiastica, e sottoscritte da qualunque Notaro publico si presti l'istessa fede in giudizio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola Originale.

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì X. Decembre MDCCXXVIII.

Declarantur inhabiles ad Officia, & dignitates Religiosi S. Basilii Magni sibi procurantes Archiepiscopatus, & Episcopatus, aliasque dignitates. CXCII.

Consimilem prohibitionem contra ambitum officiorum sive intra, sive extra Religionem obtinendorum, habent fere omnes Religiones.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16 Dec. 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis, & preces Procuratoris Generalis nomine totius Ordinis.

§. 1. CUM sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Sancti Basilii Magni tam suo, quam ejusdem Ordinis nomine Nobis nuper exponi fecit, juxta consuetudinem hactenus servatam in Ecclesia, & ritu Græco unito ad Archiepiscopatus, & Episcopatus Religiosi Basiliani assumantur, sæpe vero contingat, quod aliqui prædictas Dignitates per commendationes Magnatum, non sine præfati Ordinis perturbatione sibi procurent, dictus Procurator Generalis, quo ambitiosis via præcludatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret.

Declaratio inhabilitatis prædictæ.

§. 2. Nos ejusdem Procuratoris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ad officia, & dignitates Monachos omnes memorati Ordinis, qui sine expresso Superioris Generalis seu Protoarchimandritæ pro tempore existentis, & memorati Ordinis consensu sibi Archiepiscopatus, Episcopatus, Archimandrias, aut quascumque alias Dignitates procurarent, eo ipso ad illas inhabiles, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborati-

tis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CXCIII. Erigitur Cuſtodia Alſatiæ Minorum Capuccinorum in novam Provinciam Alſaticam nuncupandam.

De diviſione Provinciæ Inſulen. eorumdem Fratrum, vide Clem. XI. Conſt. ed. 1721. Jan. 11. P. 21., & hujus Conſt. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. agitur de alternaria Officialium Provinciæ Brixien.

Dat. 16. Dec. 1728. An. V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAſtoralis Officii, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum Terrarum orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, ſolicitudo Nos admonet, ut felici, proſperoque Religioſorum Virorum divinis obſequiis ſub auſteriori vitæ diſciplina mancipatorum, ſuavique Chriſti odore de bona converſatione fragrantium ſtatui, regimini, & progreſſui, interdum etiam per novarum Provinciarum inſtitutionem, providere ſtudeamus, ſicut ſublimium Principum de Eccleſia Dei optime meritorum vota poſtulant, ac rerum, temporum, locorum, & perſonarum qualitatibus mature perpenſis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur.

Quibuſdam de cauſis Cōventus Alſatiæ, olim de Provincia Helvetia, ab ea ſegregati, & in Cuſtodiam quandam erecti.

§. 1. Nomine ſiquidem Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis nuper expoſitum fuit, quod cum Provincia Helvetica Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, quæ Conventibus in variis ditionibus ſitis conſtabat, inter alios Conventus hujuſmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alſatia Dominio ejuſdem Ludovici Regis Chriſtianiſſimi ſubſunt, multipliciaque incommoda, ac detrimenta præfatis Conventibus Alſatiæ, eorumque Fratribus inde enata fuiſſent, ac proinde dicti Fratres Diffinitorio Capituli Generalis ipſius Ordinis in alma Urbe noſtra noviſſime celebrati expoſuiſſent nullum aliud efficacius hujuſmodi damnis ſarciendis, aliiſque in poſterum avertendis remedium ſuppetere, quam quod prædicti eorum Conventus Alſatiæ non modo ab Helveticis plane ſegregarentur, ſed etiam in novam Provinciam erigerentur, Diffinitorium Capituli Generalis prædicti die 25. Junii 1725. cenſuit, atque decrevit, ut dicti Conventus Alſatiæ ab ipſa Provincia Helvetica penitus, & totaliter ſepararentur, ac tanquam Cuſtodia a præfata Provincia Helvetica in poſterum independens, pro tunc donec ſufficientem, ac neceſſarium Fratrum, & Conventuum numerum haberet, ſoli Miniſtro Generali ejuſdem Ordinis immediate ſubjacerent, & alias, prout in Decreto Diffinitorii Capituli Generalis hujuſmodi deſuper edito, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo haberi volumus, uberius continetur.

Cauſæ eoſdem Conventus in Provinciam erigendi.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, per enarratam proviſionem a Diffinitorio dicti Capituli Generalis, ſicut præmittitur, captam, minime ſtatui, ac Religioſæ tranquillitati præfatorum Fratrum, & Conventuum Alſatiæ uſquequaque conſultum ſit; prædicta vero cuſtodia undecim ad præſens Conventus, & quatuor Hoſpitia, necnon ſinguli Conventus Religioſos regulari obſervantiæ, & diſciplinæ numero ſufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provinciæ, quarum aliquæ minori, aliæ pari, & nonnullæ non multo majori, quam præfato Conventuum numero conſtituuntur, duoque ex dictis Hoſpitiis, utpote in quibus ſatis, & Religioſorum in Conventus formales facile erigi valeant, & ſi Fratres Helvetii eam curam præfatorum Conventuum in ditione ejuſdem Ludovici Regis Chriſtianiſſimi exiſtentium, ac in Helvetia poſitorum geſſiſſent, etiam antehac erigi potuiſſent, hiſque accedat, quod in cuſtodia præfata ultra Novitiatum, ubi quatuordecim Novitii continuo retinentur, ac quorum numerus augeretur, ſi per Miniſtrum Provincialem regeretur Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ ſtudia vigeant, quodque intra dictæ Cuſtodiæ limites illius Fratres ad victum, & veſtitum neceſſaria abunde, nec magno labore ex quæſtuatione, ac Fidelium liberalitate parent, & inveniant.

Preces Galliarum Regis.

§. 3. Quibus, aliiſque gravibus rationibus conſideratis plurimum expedire videtur, Cuſtodiam præfatam in Provinciam erigi: Nobis propterea ejuſdem Ludovici Regis nomine fuit humiliter ſupplicatum, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur pro ipſius Ludovici Regis deſiderio hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere, ac firmiori, ſolidiorique memoratorum Conventuum in Alſatia prædicti Ludovici Regis dominio ſubjecta, ut præfertur conſiſtentium, ſtatui, & quieti, proſperoque regimini ſalubriter proſpicere cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præfatam Cuſtodiam in novam Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Cappuccinorum Provinciam Alſaticam nuncupandam, quæ a propriis Miniſtro Provinciali, ac Definitoribus, cæteriſque Superioribus juxta ejuſdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis regi, & gubernari debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus, & inſtituimus, ac ipſi novæ Provinciæ ſic erectæ, & inſtitutæ, illiuſque Conventibus, Hoſpitiis, Domibus, ac Miniſtro Provinciali, & Definitoribus, cæteriſque Superioribus pro tempore exiſtentibus, Fratribuſque, & perſonis quibuſlibet, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, Indulgentiis, & Indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Hoſpitia, Domos, Superiores, & Fratres aliæque perſonæ tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, eadem auctoritate harum ſerie ſimiliter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodiæ, & Provinciæ, ac Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCIV. Præcipitur, ut serventur Constitutiones Generales Ordinis Minorum de Observantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. super præcedentia eorumdem in Provincia Romana.

Hac de re vide Urbani VIII. Const. ed. 1642. Dec. 22. P. 20., & Alex. VIII. Const. ed. 1665. Dec. 23. P. 11. quæ hic laudantur.

Dat. 16. Dec. 1728. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ordo præcedentiæ a Generalibus Ordinis Constitutionibus præscriptus, & ab Urbano VIII. approbatus fuit.

§. 1. CUm, sicut accepimus, alias postquam jussu fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris nostri quædam pro salubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Cismontanæ, generales Constitutiones in ipso primordio institutionis Provinciarum in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, seu ordo præcedendi inter ipsos Fratres sub gravibus pœnis præscriptus, & ab ipso Urbano Prædecessore per suas in simili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium est: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Ordinis exacte servarunt, donec instantibus Ministro Provinciali, Definitorio, Ministris Exprovincialibus, & aliis Fratribus graduatis ejusdem Provinciæ Romanæ, re. me. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster per suas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Pastoralis &c.* formam ejusmodi præcedendi moderando statuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum Jus præcedendi, sive honorationis loci competeret, nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commissario, & Vicario Provincialibus, Custodi, Commissario, Visitatori, Guardianis, Præsidenti, seu Commissario, & Vicariis localibus, qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent tam illis, qui ad habitum per dictos Fratres gestari solitum susceperant, ac de cætero susciperent, quam ii, qui se a Fratribus de Observantia, ad Fratres Reformatos Provinciæ præfatæ canonice transtulerant, & transferrent, exceptis tamen eis, qui Ministri Generalis, seu Commissarii Generalis ejusdem Cismontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri essent, qui post Superiores actuales immediate locum haberent, & alias prout in ipsis Alexandri Prædecessoris literis uberius continetur.

Postmodum vero ab Alexandro VII.; prædict. præcedendi formam moderando, alias statutum fuit.

§. 2. Difinitores actuales dictæ Provinciæ, ubi primum hæ Alexandri Prædecessoris literæ prodierunt, se in earum dispositione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apostolica Deputatorum, tametsi non sine altercatione decerni obtinuerint, prout etiam Secretarii Generales actuales, Exprocuratores, & Exdefinitores Generales, quantumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædecessoris literis comprehensi; præcedentia juxta supradictas generales Ordinis Constitutiones, & Urbani Prædecessoris literas, non tamen absque querimoniis gavisi fuerint, & ad sedanda dissidia subinde enata, eamdem præcedentiam sub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curiæ, Provinciæ Visitatorum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Exprovincialibus, aliisque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

Hinc orta dissidia.

Pro quibus sedandis multum operæ datum est; sed frustra.

§. 3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. institutum fuit pro moderatione præfatarum Alexandri Prædecessoris literarum, sed cum Congregatio tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita demandasset exquiri desuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadversum fuisset, quod præter dilationem celebrationis ejusdem Capituli Generalis in eo vix tractari, ac discuti soleant res ad universum Ordinem præfatum spectantes, non autem privative unius Provinciæ contentiones; Demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorumdem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum pro negotio hujusmodi examinando deventum fuit; verum quia nonnulli Fratres Missionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in possessione, seu quasi possessione præcedentiæ, qua fruebantur manuteneri obtinuerant, pro parte sese huic rei opponentium habito adversus ejusmodi Decretum ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem pariter nostrum recursu, ipse Clemens Prædecessor per tunc quoque existentem Auditorem suum mandavit, nihilominus innovandum esse, neque dictum Decretum executioni demandandum fore, donec, & quousque controversia per præfatam Congregationem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam resolveretur, ac interim servari debere in omnibus, & per omnia supradictas Alexandri Prædecessoris literas. Cumque, sicut Nobis quoque innotuit cura, & studio graviorum dictæ Provinciæ Religiosorum, qui concitatos illius fratrum animos placare, & ne ejusmodi lis, & quæstio in publicum efferretur impedire adnixi sunt, Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoscendam, & decidendam deputato, prout præmittitur, hactenus minime habita fuerit.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 4. Hinc est, quod Nos attendentes nihil magis spiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adversari, quam similes super præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religiosæ, & fraternæ quoque invicem charitatis serenitatem obnubilare consueverunt, simulque considerantes rationi, ac recto ordini consentaneum esse, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eamdemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Constitutiones, ac Urbani

bani Prædeceſſoris literas præſcriptam, quam tenent fere omnes reliquæ ipſius Familiæ Ciſmontanæ Provinciæ obſervent, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione, noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine litem, & Cauſam ſuper eadem præcedentia in memorata Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, ſeu alibi ubicumque pendentem (illius ſtatum, ac merita, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes) in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur ab eadem Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum ac quibuſcumque aliis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos harum ſerie avocamus, illamque perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac perpetuum deſuper ſilentium imponimus.

Avocatio cauſæ.

§. 5. Præterea generales Conſtitutiones quoad præcedentiam pro Fratribus ejuſdem Ordinis editas, ut præfertur, emanataſque deſuper ſupradictas Urbani Prædeceſſoris literas, quarum initium eſt: *Alias &c.* in præfata Provincia Romana ab omnibus, & ſingulis illius Fratribus deinceps exacte, & inconcuſſe ſervari, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus tenore præſentium præcipimus, & mandamus.

Præcipitur, ut ſerventur Conſtitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo unquam poſſe: Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 7. Non obſtantibus ſupradictis Alexandri Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatoriæ

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Conceditur facultas Definitorio Generali Congregationis Hiſpaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten. creandi unum vocalem in quolibet Capitulo Generali.

CXCV.

De habitu, Miſſale, & Breviario Præmonſtratenſium d. Congregationis Hiſpaniarum vid. Clem. XI. Conſt. ed. 1705. *Maji* 30. *P.* 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Dec. 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Definitores generales Congregationis Hiſpaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten., quod cum in dicta Congregatione multoties reperiantur aliqui Canonici Regulares titulo, ſeu gradu Prædicatorum generalium inſigniti, & alii virtute, ac meritis præſtantes, qui progreſſus in literarum ſtudiis facere, dictæque Congregationis decus, ac dignitatem augere adnituntur; in Capitulo vero generali ejuſdem Congregationis pauci vocales adeſſe conſueverunt, ipſi Exponentes, quo Religioſi, ac literarii ejuſmodi Canonicorum Regularium labores aliquo condigno præmio donentur, Definitorio Generali ejuſdem Congregationis unum ex prædictis Canonicis Regularibus in ſingulis Capitulis Generalibus, vocalem creandi, ac conſtituendi facultatem tribui plurimum deſiderent, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cauſæ hujus conceſſionis.

§. 2. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eiſdem modernis, & pro tempore exiſtentibus Definitoribus generalibus dictæ Congregationis Hiſpaniarum, ut ipſi in quolibet Capitulo Generali dictæ Congregationis unum ex præfatis Canonicis Regularibus, qui titulo, ſeu gradu Prædicatoris generalis inſignitus reperiatur, aut alias doctrina, & meritis refulgeat, vocalem ejuſdem Capituli Generalis cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, honoribus, & oneribus, quibus alii vocales hujuſmodi utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, creare, conſtituere, & declarare libere, & valide poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Conceſſio prædictæ Facultatis.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XVII. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri anno Quinto.

CXCVI. Confirmatur Chirographum, quo denuo Gubernium Castri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apostolici, cum nonnullis declarationibus, & facultatibus.

De jurisdictione & facultatibus Præfecti Palatii Apostolici vide aliam hujus Const. ed. 1728. Sept. 24. P. 5.

Dat. 20. Dec. 1728. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

ÆQuitatis, ac justitiæ ratio, ac præclara Venerabilis Fratris Camilli Patriarchæ Constantinopolitani Palatii Nostri Apostolici Præfecti in Nos, & Apostolicam Sedem Fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita, assiduis, quos pro Nobis, & eadem Sede indefesse sustinet, laboribus conjuncta postulant, ut non solum ea, quæ ad ejus, suorumque in Præfectura Palatii Apostolici hujusmodi Successorum favorem a Nobis prodierunt, quo inconcussa juxta mentem, & intentionem Nostram firmiter subsistant, Apostolicæ confirmationis præsidio roboremus, sed etiam uberioribus illum in dies favoribus, & gratiis prosequamur.

Alias per Chirographum denuo gubernium Castri Gandulphi Præfecturæ Palatii Apostolici unitum.

§. 1. Cum itaque alias postquam dilectus filius Noster Annibal Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Albanus nuncupatus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius gubernium Terræ nostræ Castri Gandulphi Albanen. Diœcesis, quod per aliquot annos exercuerat, & antea Præfecturæ ipsius Palatii Apostolici cum plenaria Jurisdictione, ac independenter a quocumque alio Tribunali, annexum esse consueverat, sponte in manibus Nostris dimisisset: Nos volentes, ut hujusmodi Gubernium Præfecturæ præfatæ eidem modo, & forma, quibus olim reperiebatur, tametsi hoc medio tempore, quo ab eadem Præfectura separatum fuerat, quædam in illo innovationes quoad exercitium Jurisdictionis factæ fuissent, de cætero quoque annexum remaneret, per Chirographum manu nostra subscriptum, & eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto directum, Gubernium dictæ Terræ Præfecturæ præfatæ cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, prærogativis, ac plenaria, & privativa Jurisdictione in negotiis, & Causis Civilibus, & Criminalibus Præfecti ejusdem Palatii pro tempore existentis, independenter a quocumque alio Tribunali, ac nonnisi Nobis, & pro tempore itidem existenti Romano Pontifici immediate subjectum denuo univimus, & annexuimus, statuentes quidquid dicto tempore intermedio in contrarium præmissorum actum fuisset, nullum statum in præjudicium ipsius Præfecturæ facere, seu fecisse, ac quatenus opus esset, revocantes, & annullantes quodcumque Indultum, Mandatum, & Chirographum adversus præmissa quomodolibet emanatum; Et insuper memorato Camillo Patriarchæ, & Præfecto, ut ratione Gubernii hujusmodi negotiis, & Causis Criminalibus præfatis se immiscere, ac in eis consilium, mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, & debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequeretur, libere & licite, ac absque ullo irregularitatis, aut censuræ Ecclesiasticæ incursu posset, & valeret, dummodo tamen a Sententia in Causa Sanguinis per se ipsum ferenda abstineret, indulsimus, & alias prout uberius continetur in dicto Chirographo, tenoris, qui sequitur videlicet --

Chirographum prædictum Camillo Cybo, tunc Palatii Apostolici Præfecto directum.

§. 2. Monsignor Camillo Cybo Patriarca di Costantinopoli, e Maggiordomo del Nostro Palazzo Apostolico, Avendo il Reverendissimo Cardinale Annibale Albani dimesso nelle Nostre mani il Governo di Castel Gandolfo dal medesimo esercitato per il passato, e che per prima era stato sempre unito alla Prefettura del Nostro Palazzo Apostolico con piena giurisdizione, independentemente da qualsivoglia altro Tribunale; Volendo riunire il sudetto Governo nello stato, modo, e forma, che prima si ritrovava non ostante, che in questo tempo intermedio fossero seguite delle innovazioni in ordine al medesimo nell' esercizio della sua Giurisdizione di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà, riuniamo il sudetto Governo alla Prefettura del Palazzo Apostolico, con tutti, e singoli Privileggi, Onori, Prerogative, e con plenaria, e privativa Giurisdizione, tanto nelle materie civili, quanto che nelle Criminali del Nostro Maggiordomo pro tempore *independentemente da qualsivoglia altro Tribunale, e solo a Noi immediatamente soggetto; Volendo, che tutto ciò, che si fosse praticato in contrario nel tempo intermedio, non abbia da fare alcun stato in pregiudizio di detta Prefettura, rivocando anche, ed annullando, quando faccia di bisogno ogn' altro Indulto, Ordine, e Chirografo, che vi potesse esser in contrario, ancorchè richiedessero speciale, & individua menzione, il tenore de' quali si abbia qui per espresso di parola in parola, essendo così mente, e volontà Nostra, & affinchè detta riunione di Governo nello stato, e forma di prima, ed esercizio di plenaria, e privativa Giurisdizione di ogn' altro Tribunale, eccetto che da Noi independente abbiano il loro pieno effetto, concediamo a Voi con la Nostra Apostolica Potestà le libertà, quando però ne abbiate di bisogno, e quando le facoltà ordinarie della Prefettura del Nostro Palazzo non si stendessero anche al detto Governo di potervi lecitamente ingerire in qualunque negozio, e Causa Criminale per conto del medemo Governo, quante volte vi occorrerà, con dare, eseguire, o far eseguire qualunque consiglio, Ordine, e Mandato in voce, o in scritto ancorche ne seguisse effusione di sangue, mutilazione di membri, ed anche la morte, senza che perciò incorriate in veruna irregolarità, o Censura Ecclesiastica, purchè vi asteniate dal proferire per Voi stesso, Sentenza di Sangue; Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi Libri a tenor della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore* de regiſtrandis *vaglia, ed abbia forza, e vigore non ostante qualsivoglia altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica Nostra, e de' Nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualsivoglia altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone quì il tenore per espresso, e di parola in parola inserto per questa volta sola, ed all' effetto sudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo dì 17. Aprile 1728.*

BENEDICTUS PP. XIII.

Admissio in Camera prædicti Chirographi.

§. 3. Die 19. Aprilis 1728. supradictum Chirographum Sanctissimi in plena Camera exhibitum, & præsentatum fuit, illudque Commissum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Passarino Cameræ Apostolicæ Clerico, & in Camera Consistoriali diei 24. ejusdem mensis ad relationem præfati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Passarini, citato Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nicolao Lana dictæ Reverendæ Cameræ Commissario Generali admissum, & registratum fuit in Libro Signaturarum Sanctissimi sub folio 120. -- Ita est Antonius Petruccius Cameræ Apostolicæ Secretarius --

§. 4. Nunc autem Nos considerantes validiora, & stabiliora esse illa, quæ Apostolici muniminis fulciuntur patrocinio, ac proinde præmissorum firmiori robori, & efficaciæ peramplius prospectum esse cupientes, simulque eidem

Camillo Patriarchæ, & Præfecto rem gratam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdici, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, non ad ipſius Camilli Patriarchæ, & Præfecti, vel cujuſcumque alterius pro eo Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſertum Chirographum, omniaque, & ſingula in eo contenta, & in executionem Chirographi hujuſmodi facta, & geſta, ac inde ſecuta, & ſecutura quæcumque, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, ac inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti, & ſolemnitatum quarumcumque, quantumvis formalium & ſubſtantialium, & de Jure, Statuto, Stylo, ſeu conſuetudine, ſive ex Conſtitutionum, & Ordinationum Apoſtolicarum, etiam Conſiſtorialium præſcripto, & alias quovis modo etiam de neceſſitate in ſimilibus obſervandam, & requiſitam, & alios quoſcumque etiam inexcogitatos, & inexcogitabiles defectus, ſi qui in præmiſſis quomodocumque, & qualitercumque intervenerint, aut interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi unquam poſſent, pleniſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, removemus, & abolemus.

Confirmatio relati Chirographi.

Declarationes quædam.

§. 5. Præterea attenta connexione, & dependentia, quas Gubernium dictæ Terræ habet cum Præfectura ejuſdem Palatii Apoſtolici, ne aliqua progreſſu temporis dubitandi oriatur occaſio, præfatam plenariam, ac privativam, & a quocumque Tribunali independentem Juriſdictionem in Cauſis, & negotiis Civilibus, & Criminalibus dictæ Terræ eidem Camillo Patriarchæ moderno, ſeu pro tempore exiſtenti Præfecto Palatii Apoſtolici, ſicut præmittitur, competentem, ejuſdem plane naturæ, extenſionis, & qualitatis eſſe, & cenſeri debere, ac illam, quam ipſi Præfecto Palatii Apoſtolici quoad Cauſas familiarium Noſtrorum, ſeu Romani Pontificis hujuſmodi per alias Noſtras deſuper in ſimili forma Brevis die 24. Menſis Septembris proxime præteriti expeditas literas, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, prout etiam ad Cauſas mixtas, dictæque Terræ Comitatum, & diſtrictum extendi, ac illas, & illos comprehendere harum ſerie ſtatuimus, & declaramus.

Facultates nonnullæ.

§. 6. Porro eumdem Camillum Patriarcham modernum, ac pro tempore exiſtentem dicti Palatii Apoſtolici Præfectum, utpote Noſtris, ſeu Romani Pontificis prædicti obſequiis continuo addictum, in præfata Terra Caſtri Gandulfi ejuſve Comitatu, & diſtrictu reſidere non poſſe, attendentes, quo præmiſſa plenius, faciliuſque ſuum ſortiantur effectum, eidem Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore exiſtenti Præfecto hujuſmodi, ut etiam in Alma Urbe, & Romana Curia omnimodam juriſdictionem præfatam in negotiis, & Cauſis Civilibus, & Criminalibus, ac mixtis, quæ ad illum in Terra, Comitatu, & Diſtrictu prædictis, ut præfertur, ſpectat, per ſe ipſum, ſeu Auditorem, aut Locumtenentem ſuum in omnibus, & per omnia ac in quavis Inſtantia, etiam reſtitutionis in integrum, & recurſuum, perinde ac ſi in ejuſmodi Terra, Comitatu, & Diſtrictu perſonaliter reſideret, & inibi Cauſas præfatas cognoſceret, & terminaret, ſeu cognoſci, & terminari faceret, exercere libere, & licite poſſit, & valeat, & quibuſvis Judicibus quacumque auctoritate, dignitate, & præeminentia Eccleſiaſtica, vel Sæculari etiam in ipſa Curia præfulgentibus inhibendi, ne in cauſis, quæ ad ſuam omnimodam Juriſdictionem hujuſmodi pertinent, ſe intromittant, ſed illas ad ſe, ſeu Auditorem, vel Locumtenentem ſuum, ut præfertur, remittant, omniaque, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, & liberam facultatem, & licentiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie concedimus, & impartimur, ita tamen quod propterea non liceat præfatis Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore exiſtenti Præfecto, ſeu Auditori, vel Locumtenenti ſuo ratione gubernii prædicti carcerari facere in eadem Urbe aliquem etiam ex Terra, Comitatu, & Diſtrictu, neque aliquam executionem perſonalem, realem, vel mixtam extra Terram, Comitatum, & Diſtrictum prædictum facere.

Clauſulæ.

§. 7. Decernentes ipſas præſentes Literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ, vel quocumque alio defectu, ſeu nullitate impugnari non poſſe, ſed ſemper validas, & efficaces fore, & eſſe; Sicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinalem, etiam Camerarium, necnon Cameræ Apoſtolicæ præſidentes Clericos, & quoſvis alios quavis auctoritate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Regula Noſtra de Jure quæſito non tollendo, necnon felic. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris Noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes Literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, & quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ſtylo, & uſu Urbis, & Curiæ hujuſmodi, & tam ejuſdem Urbis, quam Terræ, Comitatus, & Diſtrictus præfatorum etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, & Judicibus ſub quavis forma conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum, & quorumcumque aliorum hic forſan exprimendorum, & inſerendorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CXCVII. Confirmatur Decretum, de prohibitione Libri, cui Titulus, *Iſtoria delle Guerre di Europa del Marcheſe Franceſco Maria Ottieri.*

Conſt. ed. 1728. Jun. 15. P. 5. damnati fuere alii duo Libri Gallico idiomate ſcripti, & Conſt. ed. 1729. Oct. 8. P. 6. annullantur quædam folia eo-

dem idiomate exarata contra recitationem Officii S. Greg. VII.

Dat. 17. Janu. 1729. An. 5.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium a Sanctiſſimo D. N. BENEDICTO PAPA XIII., Sanctaque Sede Apoſtolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permiſſionem in univerſa Republica Chriſtiana ſpecialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum prædictum Sacræ Congregationis Indicis, quo prædictus Liber prohibitus fuit.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnatus, & prohibitus fuit ubicunque, & quocunque Idiomate impreſſus, imprimendusve Liber cui titulus: *Iſtoria delle Guerre avvenute in Europa, e particolarmente in Italia per la ſucceſſione alla Monarchia delle Spagne dall' anno 1696. all' anno 1725. ſcritta dal Conte, e Marcheſe Franceſco Maria Ottieri Accademico della Cruſca, Roma MDCCXXVIII.* tanquam continens expreſſiones offenſivas, & injurioſas Principibus, necnon aliquibus Nationibus, atque Viris Sanguine, Dignitate, ac Principum Miniſteriis conſpicuis, & narrationes rerum minime ſubſiſtentium. Nemo itaque cujuſcunque gradus, & conditionis prædictum Librum in poſterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquiſitoribus, ſeu Locorum Ordinariis a præſentis Decreti notitia tradat ſub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Approbatio relati Decreti.

§. 2. Quibus per me infraſcriptum Secretarium Sanctiſſimo D. N. BENEDICTO XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari juſſit. In quorum fidem manu, & ſigillo Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis De Via ſupradictæ Sacræ Congregationis Præfecti præſens Decretum ſignatum, & munitum.

Romæ in Palatio Apoſtolico Vaticano die XVII. Januarii MDCCXXIX.

CXCVIII. Conceditur Indulgentia Plenaria viſitantibus die 11. Februarii aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicumque exiſten.

Aliæ Indulgentiæ iiſdem Eccleſiis conceſſæ fuerunt a Clem. XI. Conſt. ed. 1704. Jun. 11. P. 4. pro tertia Dominica Septembris.

Dat. 19. Janu. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes Literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Conceſſio præfatæ Indulgentiæ plenariæ ad ſeptennium tantum.

§. 1. AD augen. Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem Cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sac. Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque exiſten. die undecima menſis Februarii a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus ad ſeptennium tantum valituris.

§. 2. Volumus autem, ut ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint, utque præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CXCIX. Confirmantur Privilegia omnia Sacro Ordini Ciſtercienſi adhuc conceſſa.

Similis confirmatio facta fuit a Sixto V. Conſt. ed. 1586. Maji 17. P. 2. quæ hic inſeritur, & confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 25. Janu. 1729. An. 5.

Exordium.

IN Apoſtolicæ Dignitatis faſtigio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, Privilegia, gratias, & Indulta Religioſis Ordinibus, quos tanquam fertilia Agri Dominici cultorum plantaria Sapiens Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Pietas inſtituit, ac ſinceræ Apoſtolicæ dilectionis proſequimur affectu, provide conceſſa, ut firma ſemper, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter roboramus.

Ordo Ciſtercienſis pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus ornatus extitit.

§. 1. Nuper ſiquidem pro parte dilecti filii Andochii Pernot Abbatis Generalis totius Ordinis Ciſtercienſis Nobis expoſitum fuit, quod idem Sacer, & inclytus Ordo a S. Roberto primo illius Abbate fundatus, & abinde mirifice propagatus, atque a D. Bernardo Eccleſiæ Doctore Melliſluo illuſtratus, ita Alumnorum ſuorum Sanctimonia præfulſit, omnigenæ virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius Odor, ſicut agri pleni ſuavitas, cui Dominus benedixit, totam repleverit Eccleſiam, & veluti fons Hortorum irriguus, cæteros Religioſos Ordines fœcundaverit, unde Deo, & hominibus acceptus multis Privilegiis, & Indultis nedum a Romanis Pontificibus Predeceſſoribus noſtris, verum etiam ab Imperatoribus, Regibuſque, & aliis ſublimibus Principalibus, quo Ordo prædictus, illiuſque Monachi liberius divinis Officiis vacare, & adverſus quoſcumque auſus, ac noxios incurſus ſeſe tueri poſſent, muniri, ac donari promeruerit, quæ noviſſime a fel. rec. Sixto Papa V. Prædeceſſore noſtro confirmata, ac innovata fuerunt per quaſdam ſuas deſuper in ſimili forma Brevis die 17. Maji 1586. expeditas litteras tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Conſtitutio Sixti V. qua privilegia prædicta confirmata, & innovata fuere.

§. 2. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Pontifex Romanus primarias Chriſti Dei, & Domini Noſtri in terris gerens vices, ſicut totius Dominici gregis paſcendi curam, & onus ſuſtinere dignoſcitur, ita in eos quos gravius laborare, & ſuo præcipuo auxilio indigere perſpexerint, propenſius, & favorabilius incumbere debet; cum primis vero Religioſorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in Spiritu humilitatis Altiſſimo famulantur, paternam curam gerere, nutantemque illorum ſtatum (quantum ex alto conceditur) celeri, ac ſalubri munimine fulcire. Sane ſicut pro parte dilecti Filii Edmundi a Cruce Abbatis Monaſterii Ciſtercii Cabilonenſis Diœceſis totius Ordinis Ciſtercienſis Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli Generalis Nobis fuit expoſitum, quod Ciſtercienſium Monachorum Ordo a Divo Roberto inſtitutus, & a Divo Bernardo illuſtratus, cæteriſque coram Succeſſoribus propagatus,

multorum Virorum Sanctimonia præcellens, tam a Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus tot, & tantis Privilegiis, gratiis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario ausu, nullaque temporis diuturnitate, Privilegia, exemptiones, gratias hujusmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi posse viderentur: Sed tamen ea est quorundam hominum improbitas, talisque rerum humanarum conditio, ut nisi sæpius eadem iterentur, & legum pœnis fulciantur, hujusmodi hominum audacia, & temporum injuria optimæ leges, & Privilegia conculcentur; quo factum est, ut quemadmodum eadem expositio subjungebat, multi piæ mem. Prædecessores nostri, præcipue vero Paschalis II. Calixtus etiam II. Eugenius III. Alexander III., Lucius similiter III. Honorius etiam III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV. Gregorius X. Nicolaus IV. Bonifacius VIII., Clemens V. Joannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI., Urbanus V. Joannes XXIII., Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III. Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII. Leo X. Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices, Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, & alias gratias Monasterio, seu Abbatiæ Cistercii, necnon Firgitatis, Pontigniaci, Claræ-vallis, & Morimundi Cabilonensis, Autissiodorensis, & Lignonensis respective Diœcesum quatuor ipsius Monasterii Cistercii Filiabus appellatis, totique Ordini Cistercienſi, & Capitulo Generali ejusdem concesserit, & indulserit.

Enarrantur privilegia quædam peculiaria dicto Ordini a quibusdam Pontificibus concessa.

§. 3. Inter cætera vero Gregorius IX. ne ullus Episcopus, aut quælibet alia Persona cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ existat, regularem electionem Abbatum ipsius Ordinis impedire, aut in ea se quomodolibet ingerere; Innocentius IV. eisdem Episcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejusdem, etiam ratione cujuscumque delicti (causa fidei dumtaxat excepta) ad sua Indicia, & Tribunalia trahere; Sixtus IV. Commendatarius Monachorum numeri taxationem, & Novitiorum receptionem, & benedictionem in Monasteriis commendatis prohibuit, atque ejus rei curam penes Abbates, aliosque Ordinis Superiores remanere voluit; Innocentius VIII. ne quisquam ex Abbatibus, & Monachis ipsius Ordinis in habitu, & vivendi ritu longo usu passim recepto se ab aliis difformare præsumerent: Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Commendatariis eisdem, eorumque Ministris, cæterisque Personis Sæcularibus quovis titulo ipsius Ordinis Monasteriorum fructus, atque proventus, percipientibus, ne Templa, & alia loca Regularia, & ad Monachorum usum destinata Abbatiarum hujusmodi, & Monasteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis Mulieres, cujuscumque conditionis introducerent, nec esse in bonis per Monachos pro tempore decedentes relictis, illorumve spoliis quomodolibet intromitterent, aut bona ipsa sibi appropriarent, respective statuerunt, mandarunt, & districtius præcipiendo vetarunt, ac etiam alii Romani Pontifices Prædecessores nostri alias, & aliter in favorem Ordinis ejusdem statuerunt, ordinarunt, concesserunt, indulserunt, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in singulis tam prædictorum, quam aliorum quorumcumque Prædecessorum nostrorum litteris sub quacumque forma, & data respective (quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

§. 4. Quare ipsius Ordinis Cistercienſis afflicto Statui paterno affectu, & ex Pastoralis officii Nobis ex alto injuncti munere providere volentes, Motu proprio, non ad Abbatis Cistercii ipsius Ordinis Generalis, nec alterius cujuscumque pro eo, sive toto Ordine ipso Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & spontanea voluntate, & certa Scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædicta omnia, & singula Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias Cistercii, & quatuor filiarum nuncupatorum prædictis Monasteriis, & Ordini Universo, ejusque Capitulo Generali, Diffinitoribus, & aliis Superioribus quibuscumque per supradictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata, concessasque, & innovatas, præsertim vero ipsas literas Gregorii IX. Sixti IV. Innocentii VIII., Pii IV. Pii V., Gregorii XIII., per quarum ausu temerario, contemptam a multis observationem ejusdem Ordinis convellitur immunitas, Regularis status periclitatur, uniformitas decoloratur, confirmamus, roboramus, & approbamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & de novo, (quatenus opus sit) concedimus, vetamus, prohibemus, & inhibemus, ac etiam solemnitatum, etiam substantialium, & quoscumque alios defectus, si qui in singulis Privilegiis, indultis, & literis Apostolicis prædictis, vel aliis quibuscumque quomodolibet intervenerint, motu, & scientia similibus eodem præsentium tenore supplemus.

Confirmatio prædictorum privilegiorum per Sixtum V. ut diximus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes omnia, & singula in ipsis Privilegiis, & indultis, ac præsentibus nostris contenta, & comprehensa, quatenus sint in usu, & Sacris Canonibus, & præcipue vero Concilii Tridentini decretis non adversentur, perpetuo valida, & efficacia, ac firma, & stabilia fore, & esse, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos tangunt, seu tangere poterunt quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, ac præsentes nostras etiam ex quavis causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, & alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus unquam posse, sed eas semper perpetuo valere, & tenere, ac viribus subsistere, necnon eis quos, vel quorum favorem concernunt, & concernent, omnino suffragari. Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Sacri nostri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & quacumque potestate, & dignitate fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca omnibus nostris, & dictæ Sedis Legatis, & Nuntiis ubicumque existentibus, ac quorumcumque locorum Ordinariis, necnon Ordinis prædicti Conservatoribus, ac dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ipsorumque singulis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Patris Generalis, Abbatum, Procuratoris Generalis, Vicariorum, Visitatorum, & aliorum præfatorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, ipsisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, & alios prædictos confirmatione, approbatione, adjectione, sup-

pletione, concessione, statuto, ordinatione, innovatione, præcepto, interdicto, revocatione, abolitione, ac sui generalis voluntatis mandatis, Decretis nostris, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere, ac præsentes literas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcusse observari, non permittentes Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, Superiores, ac alios prædictos desuper contra literarum earumdem, præsentiumque tenorem quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, ac alias Sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (appellatione postposita) compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, & sanctæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & decretis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Legatis, Nunciis, & Ordinariis prædictis, ac aliis quibusvis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas, & decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, necnon omnibus illis, quæ in Litteris Pii IV., Pii V., & Gregorii XIII., ac aliorum Prædecessorum prædictorum expressum fuit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Cæterum quia difficile foret easdem præsentes ad diversa loca, Provinciasque circumferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod illarum Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis, aut alicujus ex aliis Superioribus Ordinis hujusmodi munitis, plena, & indubia, ac ea prorsus fides ubique, etiam in Judicio adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Maji MDLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat idem Andochius Abbas Generalis experientia ipsa edoctus, eam esse rerum humanarum vicissitudinem, ut optimæ etiam leges, & privilegia facile hominum, temporumve injuria infringantur, atque sensim labefactentur, nisi novis præsidiis sæpius fulciantur, præmissa, quo firmius subsistant, serventurque exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore constabiliri plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui prædictum Ordinem Cistercienſem præclaris in Ecclesia Dei meritorum decoribus, ac laudum præconiis eximie, ac longe, lateque fulgentem in visceribus paternæ gerimus charitatis, ipsius Andochii Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Sixti V. Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, necnon Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias universo Ordini præfato, ejusque Monasteriis, Capitulo Generali, Definitoribus, Superioribus, Monachis, & Personis quibuscumque per memoratos, & alios quoslibet Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & alias juxta easdem Sixti V. Prædecessoris literas) tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon, quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie innovamus, seu de novo concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Sixti V., omniumque privilegiorum præfato Ordini Cisterciensium concessorum.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari nullatenus posse: Sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ in præinsertis Sixti V. Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus quoque, ut præsentium literarum Transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Abbatis Generalis, alterius ex Superioribus Ordinis hujusmodi muni-

tis,

tis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CC. Mandatur publicari Decretum Canonizationis B. Joannis Nepomuceni.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. publicata fuit Canonizatio B. Stanislai Kotskæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Feb. 1729. An. 5.

Decretum Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Canonici Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ.

Refertur Decretum prædictum.

§. 1. CUm a Sanctissimo D.N. Benedicto XIII. die XI. Januarii Anni currentis 1729. coacta coram se fuerit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in eaque per Reverendissimum D. Cardinalem de Althan Ponentem, seu Relatorem proposita Causa Pragen. Canonizationis *B. Joannis Nepomuceni* Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ Canonici super Dubio -- *An, & de quibus Miraculis constet in casu, & ad effectum de quo agitur* -- Sanctitas vero sua auditis tunc votis DD. Consultorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, post fusas ad Deum preces die 18. ejusdem Mensis Cathedræ Romanæ Divi Petri Sacra, ex propositis Miraculis, sequentia approbaverit, nimirum primum, *Perennis Incorruptionis Linguæ Beati Joannis in secundo genere*, secundum in actu recognitionis ejusdem Linguæ coram Pragensi Archiepiscopo, aliisque Judicibus a Sede Apostolica Delegatis, pluribusque de Clero, & Populo Nobilibusque Viris patratum videlicet, *Repentinæ intumescentiæ, & mutationis coloris prædictæ linguæ, item in secundo genere*: Quartum, *Instantaneæ sanationis Annæ Teresiæ Cretsin a paralysi in brachio sinistro in tertio genere; Et* Sextum, *præservationis a submersione Rosaliæ Hodanchianæ, quæ in Flumen deciderat; similiter in tertio genere*:

Miracula in prima Congregatione Sacrorum Rituum approbata.

Conficitur in altera Congegatione Decretum pro Canonizatione.

§. 2. Tandem ad instantiam R. P. D. Joannis Rodulphi Sporck Episcopi Adratensis electi, Canonici Metropolitanæ Pragæ, & Postulatoris habita fuit die 15. Februarii ejusdem Anni coram prædicto Sanctissimo Domino Nostro alia Congregatio Generalis eorumdem Sacrorum Rituum; Propositoque per memoratum Reverendissimum Dominum Cardinalem ab Althan; altero, quod supererat in eadem Causa, Dubio -- An scilicet, *stante approbatione quatuor Miraculorum tuto quandocumque procedi possit ad solemnem Canonizationem ipsius Beati, in casu &c.* Omnibusque unanimi sententia *Affirmative* respondentibus, idem Sanctissimus Dominus Noster accitis postmodum coram se R. P. D. Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore, & me infrascripto Sacræ Congregationis Secretario, præsens Canonizationis B. Joannis Nepomuceni quandocumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit die XVI. ejusdem Mensis Febr., & Anni MDCCXXIX.

CCI. Mandatur peculiari Chirographo erectio Collegii Cerasoli Nationis Bergomen., ejusque unio Collegio Urbis Nobilium vulgo *Nazareno*.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jun. 26. P. 5. quædam Capitalia applicata fuere Seminario Civitatis Plebis, & Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. confirmantur nonnulla Statuta pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Feb. 1729. An. 5.

Dirigitur Chirographum Auditori ejusdem Pontificis.

§. 1. MOnsignor Francesco Maria Pitoni Vescovo d'Imeria nostro Uditore. Ci è stato rappresentato per parte del Conte Girolamo Cerasola di Bergamo, che il fu Flaminio Cerasola nel di lui Testamento rogato per gl' Atti del Salvetti Notaro di questa nostra Città li 10. Novembre 1640. istituì sopra tutti i suoi Beni, che possedeva in Roma, una perpetua Primogenitura, e Fideicommisso a favore del fu Girolamo Cerasola Seniore, e de' di lui Descendenti sì maschi, che femmine in infinito con ordine di Primogenitura, col peso però che de' frutti di detti suoi Beni si dovessero investire ogn'anno scudi 300., e sempre moltiplicarsi per fino a tanto che con questi si fosse costituito un Capitale sufficiente per l'erezione, e mantenimento perpetuo di un Collegio in questa stessa Città, quale dovesse chiamarsi il Collegio Cerasola, capace di sei Alunni Bergamaschi sotto la direzione di un Rettore, e d'un Pedante nella maniera, e forma, e coll'istessi ordini, regole, e statuti, co' quali si trovava già di quel tempo eretto il Collegio Mattei; E perchè il detto Girolamo Cerasola suo primo Erede istituito si trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva assistere all' adempimento di questa sua volontà, nominò, e dichiarò suoi Essecutori Testamentarj, ed Amministratori perpetui di detta sua Eredità li Guardiani pro tempore della Compagnia de' SS. Bartolomeo, & Alessandro della Nazione Bergamasca, incaricando a questi il peso di fare detto Investimento, e moltiplico, e di adempire con ogni possibile sollecitudine l'Erezione di detto Collegio; Et affinche questi non ricusassero tale Amministrazione lasciò alla stessa Compagnia un Legato di scudi 100. annui da detraersi, e ritenersi prima d'ogn'altra cosa dalli frutti delli stessi Beni Primogeniali, col solo peso in perpetuo d'una Messa quotidiana, e d'un Anniversario, dando insieme alli stessi Guardiani la facoltà di nominare li sei Alunni, seguita che fosse l'Erezione di detto Collegio, unitamente col total governo del medesimo, e sostituendo in oltre detto Collegio alla successione dell'intiera Eredità in caso di mancanza delle linee mascoline, e femminine dell'Erede istituito.

Ad quæ exequutioni mandanda exequutores testamentarios designavit.

§. 2. E che fin dell' anno 1641. li predetti Guardiani Essecutori Testamentarj entrarono in possesso dell' Amministrazione di tutti i Beni di detta Primogenitura, e da detto tempo fin' all'anno 1708., dopo il decorso d'anni 68., non poterono gl'Eredi istituiti, e sostituiti goder verun frutto di detta Primogenitura, poiche l'Entrate di esse amministrate da' detti Essecutori Testamentarj con poca diligenza, ed economia appena erano sufficienti alla sodisfazzione del Legato, ed adempimento del moltiplico, ed altri pesi, e Legati Pii ordinati dal Testatore; E che dopo la morte del sudetto Girolamo Cerasola Seniore primo Erede istituito portatosi a Roma il Conte Gerardo Cerasola di lui Figlio, Padre di esso supplicante l'anno 1662., e nuovamente l'anno 1704., bramando godere una volta qualche beneficio di detta Primogenitura, intentò giudizio contro detti Guardiani Essecutori Testamentarj, per l'immissione al possesso de' Beni di detta Primogenitura, ed alla totale amministrazione di essi, atteso la sua attual permanenza in Roma, e dopo una lunga, e dispendiosa lite sostenuta nel Tribunale della nostra Rota, gli riuscì ottenere con due sentenze conformi l'immissione al possesso de' Capitali spettanti alla Primogenitura, impugnatali pertinacemente da' detti Guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con restare a loro peso la continuazione del Moltipli-

Verum rebus negligenter ab exequutoribus administratis, variæ ortæ sunt lites, eis ab hæredibus substitutis intentatæ.

co co' frutti de' Capitali già fino a quel tempo investiti, e moltiplicati; Alla qual lite si aggiunse anche l'altra non meno strepitosa, e dispendiosa, proseguita anche dallo stesso supplicante dopo la morte di detto Conte Gerardo suo Padre fino al presente avanti ad una Congregazione particolare di Prelati deputata dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, sopra il rendimento de' conti dell'amministrazione fatta da detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore, e sopra l'effettiva aperizione di detto Collegio, nella qual Congregazione venuta a causa anche la Fabrica di S. Pietro per il ritardato adempimento di detta Opera Pia, dopo varie Perizie giudiziali, fù da detta Congregazione riconosciuto apertamente con quanta negligenza fossero state amministrate dette rendite, poiche sotto li 17. Febraro 1726. fù da detta Congregazione particolare condannata la Compagnia sudetta a dover reintegrare il moltiplico destinato per il Collegio Cerasola nella quantità di Luoghi 74. di Monti per l'importo di scudi 8510. non investiti a suo debito tempo, abilitando insieme la medema a poter per detta somma crearne un Censo a favore di detto Moltiplico, & a pagarne i frutti alla ragione de' Luoghi de' Monti, e ordinando, che il Collegio dovesse aprirsi in principio dell'anno 1727., per quale aperizione Noi con nostro Breve spedito li 30. Settembre di detto anno 1726. gli prorogassimo il termine ad altri tre anni, permettendogli, durante detta Proroga, il libero godimento de' frutti di detto Moltiplico in beneficio di detta Compagnia; E proseguitasi da esso supplicante la causa in detta Congregazione particolare sì per detto rendimento de' Conti, che per lo stabilimento de' Capitali necessarj per l'erezione, e mantenimento di detto Collegio, poichè trovandosi questi ascendere al valore di sc. 36956. 40. credeva esso Supplicante, che fossero esuberanti per tal mantenimento, e che perciò come Primogenito, e Cessionario di detta Fabrica gli si dovesse con tutta giustizia assegnare, ed applicare tutto il sopravanzo di detti Capitali, non ostanti le valide ragioni dedotte in detta Congregazione particolare, questa con suo Rescritto de' 30. Settembre 1728. dichiarò, che si dovesse onninamente aprire detto Collegio in principio dell'anno 1730., in cui terminava la detta nostra Proroga, coll'assegnamento di tutte l'entrate di detto Moltiplico, e con facoltà di erogare la somma di scudi 600. de' Capitali di esso in provista delle necessarie supellettili per detta aperizione, tassando anche la pigione di Casa, dove si dovesse aprire il Collegio, che non eccedesse annui scudi 180., e condannata inoltre la Compagnia a dover pagare ad esso Supplicante la somma di scudi mille per doverli erogare in estinzione de' proprj Debiti, l'assolvè da detto rendimento de' conti, dichiarando che questi fossero stati legitimamente resi, e confermando insieme la precedente risoluzione sopra l'imposizione del Censo per il valore de' sudetti Luoghi 74. de' Monti non investiti.

Quibus litibus hæredes prædicti pene facultatibus omnibus consumti sunt.

§. 3. E che per sostenere egli lungo tempo tante dispendiose liti, gl'è convenuto per pura necessità di supplir alle gravi spese di esse, e al proprio mantenimento gravarsi di varj debiti, e in particolare d'un Censo in sorte di scudi 1500. imposto l'anno 1720. a favore dell' Abbadia di San Gregorio di Roma, con obbligo de' Beni di detta Primogenitura in vigore d'Indulto impetrato dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, e per esser continuate anche susseguentemente le spese di dette liti, non avendo perciò egli potuto corrispondere al pagamento de'frutti di detto Censo, e molto meno dell'annuo Legato di scudi 100. dovuto a detta Compagnia de' Bergamaschi, si trova per tal causa sequestrate da molto tempo le sue Entrate, dalle quali per sola pietà de' Giudici gl'è stata assegnata la tenue somministrazione di scudi cinque il Mese insufficienti al proprio necessario mantenimento; Vedendosi perciò ridotto in stato sì deplorabile, molto ripugnante alla propria condizione, e così inabilitato a poter passare allo stato Matrimoniale per propagare l'agnazione artificiale voluta dal Testatore nell' istituzione di detta Primogenitura; e che nella lunga serie d'Anni 89. ancora non si è adempita l'erezione di detto Collegio con tanto pregiudizio della propria Patria, benchè dal Testatore si ordinasse l'adempimento più presto, che si fosse potuto:

Hinc preces ultimi hæredis, ut Collegium prædictum erigendum uniretur Collegio nobilium Urbis, vulgo *Nazareno*, sub quibusdam conditionibus, quæ inter ipsum, & Rectorem d. Collegii convenerant.

§. 4. Egli sì per veder effettuata con stabilità, e profitto l'Opera Pia, che per dar qualche sollievo alle sue estreme necessità, ha implorato la nostra Clemenza, supplicandoci, che vogliamo con la nostra suprema autorità unire, ed aggregare detto nuovo Collegio Cerasola al Collegio Nazareno di questa Città, e ordinarne in esso l'erezzione, e benignamente permettere ad esso supplicante, che come moderno Possessore di detta Primogenitura possa farne l'effettiva erezione, & aggregazione, ed assegnare a detto Collegio Nazareno tanti capitali del sudetto moltiplico, quanti siano sufficienti per il mantenimento non solo de' sei Giovani Nazionali secondo la mente del Testatore a nomina perpetua de' predetti Esecutori Testamentarj, e nella forma prescritta in detto Testamento, ma insieme di altrj due Giovani, quali egli brama aggiungere, a nomina però dello stesso Supplicante, ed altri Primogeniti Possessori pro tempore, nella forma, e con le condizioni espresse in varj Capitoli concordati col Rettore di detto Collegio, tra quali si conviene, che per memoria perpetua del Testatore, e di detto nuovo Collegio sopra una Porta di detto Collegio Nazareno situata in Strada publica, visibile agli occhi di tutti si debba porre l'Iscrizione-- *Collegium Cerasoli* -- o altra consimile, come da detti Capitoli sottoscritti da detto Rettore li 21. Gennaro prossimo passato del tenore seguente, cioè --

Capitula quædam, quibus prædictæ conditiones continentur.

§. 5. *Io infrascritto Rettore del Collegio Nobile detto il Nazareno di Roma mi esibisco, ed accetto di prendere li sei Alunni del Collegio Cerasoli da erigersi, e respettivamente gl'altri due, che si vogliono aggiungere, con li seguenti patti però, e condizioni. Primo saranno li sudetti Alunni nel predetto Collegio ammaestrati non solo in tutto ciò, che concerne il santo timor di Dio, la civiltà, ed il buon costume, ma ancora in tutte le scienze, cominciando da i primi rudimenti della Gramatica fino a tutta la Teologia; E di più nella Geometria, Geografia, e ogn' altra scienza Mattematica; E tutti questi Studj gl'averanno in Collegio senza alcuna loro spesa, e con tutta comodità senza andare fuori di Casa. Secondo, li sudetti otto Alunni saranno distribuiti secondo la loro età nelle Camerate de' Signori Convittori Nobili di detto Collegio, da' quali non dovranno esser differenti nell'esatta osservanza della Disciplina del Collegio medesimo, siccome ne meno nella qualità degli Abiti tanto in Casa, quanto fuori da provedersi a proprie spese, essendo tale la mente del Testatore. Terzo, la nomina de' medesimi Alunni restarà sempre libera appresso quelli, che ha ordinato il Testatore, e respettivamente a chi sarà dovuta, o riservata dalla Santità di Nostro Signore, li quali però non potranno eleggere alcuno, che sia minore d'anni nove, o maggiore d'anni 16. rendendosi a questi difficile la disciplina del Collegio, e nel caso, che avessero maggiore età d'anni 16., resterà in arbitrio del Rettore di esso Collegio di riceverli secondo l'informazioni favorevoli, che ne averà; Parimente non potranno eleggere, se non chi è nato Nobile in conformità della mente del Testatore, il quale vuole, che i suoi Alunni si eleggano a tenore delle Costituzioni del Collegio de' Signori Mattei di*

Roma,

Roma, e diversamente eleggendosi, il Collegio sudetto non sarà obligato ad accettarli. Quarto se mai accadesse, che alcuno de' predetti Alunni fosse insofferente ostinatamente, & inosservante delle leggi sostanziali del Collegio, o commettesse qualche grave colpa, per cui meritasse di esserne licenziato, in tal caso sarà libero al Rettore del Collegio poterlo licenziare, acciò non resti tutto il Convitto pregiudicato dalla malizia di un solo; Dovrà però prima passarne parola, con chi averà la nomina de' medesimi per buona convenienza, ad acciò possino sostituire altro soggetto. Quinto, per gl' Alimenti de' sudetti Alunni si contenterà il Collegio, che gli si dia un fisco perpetuo assegnamento annuo, da pagarsi tre mesi per tre mesi anticipatamente, e da concordarsi fra li Superiori del medesimo Collegio, ed il Signor Conte Girolamo Cerasola odierno Erede del Pio Benefattore: E siccome il Collegio si obbligga a tenere otto Luoghi perpetuamente addetti al servizio, & educazione de' predetti Alunni, senza poterne disporre a favore di altri Convittori, che se gli presentassero, così non intende, che il predetto assegnamento annuo debba cessare in caso da' Signori, a i quali appartiene, si trascurasse la nomina di alcuno de' sudetti Alunni e si lasciasse vacante alcuno degl'otto predetti Luoghi; Ma dovrà correre continuatamente lo stesso annuo assegnamento. Sesto, quando però si stimasse meglio di assegnare al Collegio un fondo, o sia Capitale certo, sicuro, e non fallibile in Roma, che dia il medesimo annuo frutto da concordarsi, come sopra, il Collegio l'accetterà, a condizione però che resti obligata l'Eredità all'evizione di tal fondo, o capitale per tutti gl'accidenti, che potessero occorrere, eccetto però se saranno Luoghi de' Monti Camerali, e non vacabili. Settimo, acciò poi resti perpetua la memoria del Testatore, e del Collegio Cerasoli si porrà sopra una Porta del sopradetto Collegio Nazareno situata in una publica Strada visibile agl'occhi di tutti una Iscrizione con le parole sequenti, o altre simili-- Collegium Cerasoli. *Ottavo succedendo il caso di qualche lite, che da chiunque potesse muoversi ne' tempi presenti, e successivi per causa dell'aggregazione delli sudetti Alunni al Collegio Nazareno, espressamente si dichiara, che il medesimo Collegio non intende, ne vuole essere obligato ad alcuna molestia di lite, ma che debba qualunque molestia, e lite assumersi dal sopradetto Erede e suoi Successori. E così mi esibisco, obbligo, ed accetto come sopra, e nel nome sudetto, avendo sottoscritto la presente di proprio pugno, e corroborata con il solito sigillo del Collegio, questo dì 21. Gennaro 1729. Paolino di S. Giuseppe Rettore del predetto Collegio Nazareno &c. Loco ✠ Sigilli --*

Idem supradictus hæres se obligavit duos Alumnos præter sex a testatore præscriptos in prædicto Collegio sese aucturum.

§. 6. Facendo ancora il sudetto accrescimento delli due Giovani, a motivo di essersi dal sopradetto Testatore ordinato, che seguita l'erezione per detti sei, e crescendo in avvenire l'entrata, dovesse accrescersi maggior numero di Giovani, benchè quest'accrescimento mai sarebbe stato sperabile, o almeno assai difficile dall'amministrazione de' Guardiani della Compagnia de' Bergamaschi, che per il passato si sono sempre opposti alla detta erezione, pretendendo non essere le rendite del moltiplico nè pur sufficienti alla medesima erezione di soli sei, per voler erogare largamente una gran parte di esse rendite nell' altre spese necessarie per l'istessa formale erezione; E che fatto il sudetto assegnamento, ed accettato dal Collegio Nazareno, e suo Rettore sudetto, vogliamo applicare tutto il sopravanzo de' Capitali di detto moltiplico, libero, ed esente da qualunque vincolo, e peso a beneficio di esso supplicante, affinchè col prezzo di esso possa intieramente soddisfare a' suoi Creditori, e così liberare i beni della Primogenitura da' predetti sequestri, e insieme sovvenire ad altre proprie urgentissime necessità.

Causæ præsentis Chirographi.

§. 7. E Noi riflettendo, che in tal forma vien perfettamente adempita la mente del Testatore sin'ora trascurata, e che questa riuscirà non solo stabile, e permanente colla memoria del Collegio Cerasoli bramata dall'Istitutore, attesa l'accordata Iscrizione, ma insieme di molto maggior vantaggio della Nazione Bergamasca per l'instantaneo accrescimento degli altri due Giovani, oltre li sei prefissi dal Testatore, e di considerabilissimo profitto di quei, che saranno eletti, poichè col buon esempio, e direzione sì de' Religiosi di detto Collegio Nazareno, che degl'altri Giovani, che in esso in gran numero continuamente si ritengono, e col comodo della moltiplicità delle Scuole, che ivi si esercitano, potranno con maggior facilità, e beneficio apprendere le virtù Cristiane, ed ogni qualità di scienze, il che non si potrebbe verisimilmente sperare in un piccol Collegio distinto in Casa privata, composto di soli sei Giovani sotto la direzione, e cura di un sol Rettore, ed un Pedante secondo l'ordinazione del Testatore, senza comodo di Scuole in Casa, e che non si reca verun pregiudizio alla Compagnia de' Bergamaschi, e Guardiani di essa, alli quali si riserva l'istessa facoltà di nominare perpetuamente i sei Giovani Studenti, non dovendosi avere in considerazione l'amministrazione, e governo del Collegio riservatagli dal Testatore, perchè in una Compagnia composta di tanti Soggetti, attesa la solita annual mutazione, e variazione de' Guardiani pro tempore destinati Esecutori, & Amministratori, non può perfettamente adempirsi tal peso con profitto del Collegio, e risguardando altresì al presente stato infelice del Supplicante Possessore di detta Primogenitura, al quale come Descendente dal pio Testatore, mediante la presente grazia, si dà con giustizia, e con equità qualche sollievo col sopravanzo del moltiplico, proveniente dalle rendite della stessa Primogenitura, senza verun pregiudizio dell'Opera Pia, siamo volentieri condescesi a fargliene la grazia nella forma, come in appresso.

Brevis Epilogus omnium, quæ ante dicta sunt,

§. 8. Avendo pertanto nel presente nostro Chirografo per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore del Testamento del sudetto Flaminio Cerasoli, come sopra rogato; Dell'ordinazione di detto Moltiplico da farsi dalli Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de'Bergamaschi deputati perpetui Esecutori Testamentarj; Dell'obbligo di eriggere detto Collegio Cerasolo, colla prefissione di sei Giovani della Nazione di Bergamo sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, ordini, e Statuti, co' quali si trovava già eretto il Collegio Mattei, e coll'amministrazione, e governo di detti Esecutori Testamentarj, ed altre condizioni, obblighi, dichiarazioni, pesi, ed altro in esso prescritto; De' Decreti, Risoluzioni, e Sentenze di detta Congregazione Particolare; Della Proroga di tre anni da Noi concessa a detta Compagnia ad eriggere detto Collegio, ed applicazione in tanto dell'entrate di detto Moltiplico a beneficio della medesima per le cause espresse nell'accennato Breve; Del preciso stato, capacità, Regole, e Costituzioni di detto Collegio Nazareno; Della precisa quantità: e qualità de' Capitali di detto Moltiplico, e loro annua rendita; De' Debiti, de' quali esso Supplicante si trova come sopra, gravato, ed ogn'altra cosa quantosivoglia necessaria d'esprimersi.

Mandatur prædicto Auditori Pontificio, ut nonnulla exequutioni mandet ad prædictam unionem conficiendam.

§. 9. Di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà vi ordiniamo, che in nome nostro diate, e concediate, siccome Noi diamo, e concediamo al predetto Conte Girolamo Cerasoli Supplicante, ampla, ed assoluta facoltà di poter liberamente e non ostante le riserve, e dichiarazioni fatte dal predetto Testatore a favore de' Guardiani

pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Aleſſandro de' Bergamaſchi si riſpetto all' erezione, che all' amministrazione, e governo del Collegio erigendo, e qualunque altro oſtacolo riſultante dalla diſpoſizione del ſudetto Flaminio Cerasoli, e non oſtante le Riſoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e Proroga, come ſopra, da noi conceſſa, alle quali coſe tutte colla pienezza della noſtra Poteſtà motu proprio deroghiamo, iſtituire, ed eriggere, e reſpettivamente unire, e aggregare detto nuovo Collegio Cerasoli dentro lo ſteſſo Collegio Nazareno ne' modi, e forme ſtabilite, e concordate ne' ſopra inſerti Capitoli, colla deſtinazione in perpetuo de' ſei Giovani della ſteſſa Nazione da eleggerſi ſempre da' Guardiani della detta Compagnia de' Bergamaſchi nel modo preſiſſo in detto Teſtamento, e con l'augumento di altri due Giovani della medeſima Nazione, quando ci ſiano, ed in mancanza di queſti anche di qualunque altro Luogo, e Nazione, da nominarſi però da eſſo Supplicante, ed altri Poſſeſſori pro tempore di detta Primogenitura, e nell' atto di detta Erezione, aſſegnare, cedere, e rinunziare irrevocabilmente, ed in perpetuo a detto Collegio Nazareno l'entrante rata de' Capitali fruttiferi di detto Moltiplico, come ſopra, terminato, quanta ſia ſufficiente per il mantenimento perpetuo di detti otto Giovani nel modo, che ſi concordarà con li Superiori di detto Collegio, con far trasferire detta rata di Capitali in credito del medeſimo.

Unitur prædictum Collegium, ut ſupra: ac præſcribitur ad quos ſpectet Alumnos nominare.

§. 10. E ſeguita per iſtromento publico detta Erezione, ed aſſegna, Noi unimo, ed aggreghiamo detto Collegio Cerasolo a detto Collegio Nazareno, e lo ſoggettiamo a tutte le Coſtituzioni, Leggi, Statuti, e Regole di eſſo Collegio, ed adeſſo, e per quando ſarà ſeguita la ſtipulazione dell' Iſtromento, conſegniamo, ed approviamo detta Erezione, ed aggregazione, dichiarandola valida, e legittima, e che con queſta ſia ſtata pienamente, e intieramente adempita la mente del ſud. Flaminio Cerasoli Teſtatore, come ſe così, e in queſta preciſa forma foſſe dal medeſimo ordinato, e preſcritto, ſanando ogni vizio, e difetto sì di ragione, che di fatto, che da qualunque Perſona ſotto qualunque preteſto, e cauſa ſi poteſſe in qualunque tempo allegare, e dedurre contro detta Erezione, e aggregazione, con trasferire al Collegio aggregato, e per eſſo al detto Collegio Nazareno tutti, e ſingoli peſi, e prerogative volute, e ordinate dal ſudetto Teſtatore, ſicome ſe foſſe ſeguita l'effettiva, e formale Erezione del Collegio Cerasola. Et affinchè queſta abbia ſenza verun ritardo la pronta eſecuzione, e che detta Nazione Bergamaſca non venga defraudata del beneficio di detta Erezione, e l'Opera Pia non reſti in alcun tempo infruttuoſa, vogliamo, e decretiamo, che detta Compagnia, e ſuoi pro tempore Guardiani interpellati giudizialmente dell' Erezione, ed Aggregazione di detto Collegio debbano, ſecondo la facoltà conceſſali dal Teſtatore, nominare, ed eleggere li ſei Giovani Bergamaſchi, che dovranno entrare per Alunni in detto Collegio, e mancando quelli di nominare, o li Giovani nominati di accettar la nomina, col portarſi effettivamente al poſſeſſo de' Luoghi deſtinati in detto Collegio, paſſati che ſaranno quattro Meſi dal giorno dell'Interpellazione, vogliamo, che tal nomina per queſta ſola volta ſi devolva, e ſpetti a detto Signor Conte Girolamo Cerasola Supplicante, e che l'iſteſſo debba ſervarſi in tutte l'altre future vacanze di qualche Luogo di detti Alunni, con la preſiſione però del termine d'un ſol Meſe dal giorno della vacanza, con che però detto Supplicante, ed altri Primogeniti Succeſſori pro tempore debbano nominare Giovani dell'iſteſſa Nazione, ne' quali concorrano ſempre li Requiſiti preſcritti dal Teſtatore.

§. 11. E ſeguita l'aſſegna, come ſopra, de' Capitali, che ſi concorderanno, vi ordiniamo, che tutto il ſopravanzo di eſſi Capitali del Moltiplico (detratta però prima l'entrante rata del valore de' frutti di tutti i Capitali dell'intiero moltiplico da noi applicati a detta Compagnia nel ſoprariferito noſtro Breve a tutto il corrente anno 1729. non eſatti dalla detta Compagnia de' Bergamaſchi, alla qual applicazione Noi non intendiamo in alcun modo pregiudicare) l'applichiate, rilaſciate, e condoniate liberamente, conforme Noi l'applichiamo, rilaſciamo, e condoniamo, allo ſteſſo Conte Girolamo Cerasola Supplicante libero, ed eſente da qualunque vincolo, ed obbligo, col peſo però di far qualche pia elemoſina a ſuo arbitrio a favore della Chieſa di S. Biagio chiamata de' Matarazzari, che nuovamente ſi fabrica per ordine noſtro, affinchè con detto ſopravanzo di Moltiplico poſſa eſſo Supplicante ſodisfare i ſuoi Creditori, e ricuperar l'entrate della Primogenitura, come ſopra, ſequeſtrate, ed inſieme ſupplire ad altre ſue premuroſe urgenze, ed a tal fine eſimerete, e liberarete il ſopravanzo di detti Capitali da tutti li peſi, e vincoli di eſſo moltiplico, erezione, e dotazione di detto Collegio Cerasoli, e da qualunque altro, a quali ſi trovano preſentemente ſogetti detti Capitali, ed in queſta forma, ſenza far precedere alcuna citazione, o altro atto giudiziale, e ſenza attendere qualunque inibizione, nihil tranſeat, o altro impedimento di qualſivoglia Giudice appoſto, o che ſi poteſſe apporre ſopra detti Capitali di moltiplico, ne pronunciarete Decreti, concederete le opportune facoltà, darete gl'ordini opportuni, e tanto per l'aſſegna, e ceſſione dell'entrante rata di detti Capitali, quanto per la caſſazione, e delezione de' Vincoli dal ſopravanzo di detto moltiplico, e libera conſegna a favore di detto ſupplicante gliene concederete, e farete ſpedire i neceſſari mandati, e farete tutt'altro, che per il totale adempimento, e perpetua fermezza, e ſoſſiſtenza di queſta noſtra grazia ſtimarete in qualunque modo eſſer neceſſario, per eſſer così mente, e volontà noſtra preciſa, ed eſpreſſa.

Præſcribuntur quædam alia exequtioni mandanda favore ultimi hæredis ſupplicantis.

Clauſulæ ampliſſimæ cum derogatoriis.

§. 12. Volendo, e decretando che al preſente noſtro Chirografo, benchè non ammeſſo, nè regiſtrato in piena Camera; non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orrezione, nè di alcun' altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, ne che mai ſotto tali, o altri qualunque preteſti, ed eccezioni, benchè valide, e legittime anche di Jus quæſito al terzo, e pregiudizio di eſſo, poſſa eſſere impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad viam Juris, proibendo anco ogni aperizione oris, e che così, e non altrimente in adempimento della noſtra preciſa volontà debba ſempre giudicarſi, difinirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale, Congregazioni anche di Reverendiſſimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di S. Chieſa, Teſoriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, Giudici della Fabrica di S. Pietro, e qualunque altro Tribunale, togliendo loro ogni facoltà, e giuriſdizione di definire, e d'interpretare diverſamente, e dichiarando Noi fin d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciaſcheduno di eſſi con qualſivoglia autorità ſcientemente, o ignorantemente foſſe in qualunque tempo giudicato, o che ſi tentaſſe di giudicare contro la forma, e diſpoſizione del preſente noſtro Chirografo, quale vogliamo che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore con la ſem-

plice

plice noſtra ſottoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Aleſſandro de' Bergamaſchi, e ſuoi moderni Guardiani, Agenti, e Procuratori, gl'ulteriori Soſtituti a detta Primogenitura, ed altre qualſiſiano Perſone, ancorchè privilegiate, e privilegiatiſſime, che ricercaſſero ſpeciale, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi aveſſero, o pretendeſſero avervi qualunque intereſſe, non oſtanti tutte, e ſingole coſe premeſſe, e ſpecialmente la diſpoſizione del ſudetto Flaminio Ceraſoli, l'obbligo impoſto a detta Compagnia, e ſuoi Guardiani pro tempore d'eriger detto Collegio ſotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, e con le regole, e Statuti del Collegio Mattei, e con l'amminiſtrazione, e governo perpetuo di detti Guardiani Eſecutori Teſtamentari, ed altri obblighi, peſi, dichiarazioni, ed altro riſultante dal ſopra riferito ſuo Teſtamento, le riſoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e per quanto facci biſogno l'accennato noſtro Breve di Proroga, ed applicazione, li privilegi competenti alla Fabrica di S. Pietro, benchè riſultanti da Coſtituzioni Apoſtoliche, la Bolla di Pio IV. noſtro Predeceſſore *de Regiſtrandis*, la regola della noſtra Cancellaria *de Jure quæſito non tollendo*, Decreti Camerali, e Conciſtoriali, la Coſtituzione ſopra la riforma de' Tribunali di queſta Città da noi pubblicata l'anno 1728., e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed ordinazioni Apoſtoliche noſtre, e de' noſtri Predeceſſori, benchè munite di forme, e clauſole anche derogatorie, ed altre più efficaci, efrenate, inſolite, inuſitate, ed irritanti, delle quali ſe ne ricercaſſe ſpeciale individuazione, quali vogliamo, che ſi abbiano qui per regiſtrate di parola in parola, la diſpoſizione de' Concilii generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Uſi, Conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole, avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo noi con la pienezza della noſtra Poteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſſe intervenire, e per queſta volta ſola, e per la piena, e totale eſecuzione, ed effetto ſi eſprime nel preſente noſtro Chirografo, ampiamente, ed eſpreſſamente deroghiamo.

Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto dì XVIII. Febraro MDCCXXIX.

CCII. Statuitur Alternativa in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex duabus Cuſtodiis Brixien. & Bergomen. facienda, Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Decemb. 16. P. 5. erecta fuit Cuſtodia Alſatiæ Min. Capuccinorum in Provinciam Alſaticam nuncupandam.

Dat. 21. Febr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium. PAſtoralis Officii Nobis divinitus commiſſi cura animum noſtrum ſolicitat ad ea peculiari paternæ charitatis ſtudio ſtatuenda, per quæ Religioſorum Virorum, qui ſpretis Mundi illecebris Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuavi arctioris vitæ jugo devoverunt, quieti, & felici regimini opportunis rationibus ſalubriter conſulatur.

Facti expoſitio. §. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joannes Maria a Venetiis Frater expreſſe profeſſus, & Definitor, & Cuſtos Provinciæ Venetæ, necnon Commiſſarius Viſitator generalis Provinciæ Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum dicta Provincia Brixien. conſtet duabus Cuſtodiis, ſeu nationibus, nempe Brixien., quæ viginti, & Bergomen., quæ tredecim Conventus habet: Fratres Bergomenſes utpote votorum ſive ſuffragiorum numero inferiores paſſim excluduntur ab honore Provinciali latus, ac etiam a præcipuis Guardianatibus, in quibus Fratres Brixien. quandoque per ſexennium continuum perdurant, unde & ambitus confovetur, & Juſtitia diſtributiva læditur, ac vitioſa perſonarum acceptio inducitur, inter quæ duas Cuſtodias, ſeu Nationes præfatas graves contentiones, odia, & ſcandala frequenter, & præſertim occaſione celebrationis Capitulorum dictæ Provinciæ oriuntur, non ſine notabili Religioſæ Diſciplinæ, & fraternæ charitatis detrimento.

Preces Viſitatoris d. Provinciæ, ut præfata Alternativa inſtitueretur. §. 2. Ideo ipſe Joannes Maria, qui occaſione Viſitationis ejuſdem Provinciæ has turbas, & inordinationes animadvertit animi ſui ſenſum protulit ad occurrendum ejuſmodi aliiſque incommodis exinde provenientibus plane expedire, quod alternativa in Provincialatu præfatæ Provinciæ ſtabiliatur, ita ut bis Miniſter Provincialis ex Cuſtodia Brixien., quæ plures habet Conventus, ac ſemel ex Cuſtodia Bergomen. eligatur; & quia Cuſtodia Brixien. decem abhinc annis Provincialatum hujuſmodi obtinet, idem Miniſter Provincialis in Capitulo Provinciali proxime celebrando ex Cuſtodia Bergomen. aſſumatur, Definitorium vero Provinciæ præfatæ duo ex ſingulis Cuſtodiis hujuſmodi eſſe debeant, Guardiani ultra triennium juxta laudabilem multarum aliarum Provinciarum ipſius Ordinis conſuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimirum regimini, & ſuperioritati aſſueſcant, quodque Guardianatibus unius Cuſtodiæ indiſcriminatim præficiantur Fratres alterius Cuſtodiæ, ac familiis Conventuum dictæ Provinciæ Fratres utriuſque Cuſtodiæ promiſcue adſcribantur. Quare dictus Joannes Maria Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipſius Joannis Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut in poſterum in præfata Provincia Brixien. ſupra memorata Alternativa in illius Provincialatu exacte ſervetur, ita quod duobus trienniis Miniſter Provincialis ex Fratribus Cuſtodiæ Brixien. altero vero triennio ex Fratribus Cuſtodiæ Bergomen. eligatur, & in proximo Capitulo Provinciali dictus Miniſter Provincialis ex eadem Cuſtodia Bergomen. aſſumatur, utque ex ſingulis Cuſtodiis præfatis duo Definitores Provinciales ſemper eſſe debeant, & Guardiani ultra triennium in ejuſmodi muneribus durare non poſſint, Guardianatus autem unius Cuſtodiæ abſque ullo diſcrimine conferantur Fratribus alterius Cuſtodiæ atque in Conventibus Provinciæ præfatæ Fratres utriuſque Cuſtodiæ de familia promiſcue, ac inſimul collocentur, & convivant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Statuitur prædicta Alternativa ex duabus Cuſtodiis Brixien., & Bergomen.

§. 4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore,

Clauſulæ.

re, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, Cuſtodiarum, & Conventuum præfatorum, aliiſque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCIII. Mandatur publicari Decretum Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. habetur Beatificatio ejuſdem.

Dat. 24. Febr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

DECRETUM

Conſtantinen., ſeu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, ſive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Profeſſi Ordinis S. Franciſci Capuccinorum, Primi ex Miſſionariis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.

Refertur Decretum præd.

§. 1. Habita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII. die 15. Februarii currentis anni 1729., in qua per Reverendiſſimum D. Cardinalem Cienfuegos Ponentem, ſeu Relatorem, ad Inſtantiam P. Fr. Maximiliani a Wanghena Poſtulatoris propoſita fuit Cauſa Conſtantien., ſeu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, ſive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Profeſſi Ordinis S. Franciſci Capuccinorum, ſuper Dubio -- *An conſtet de Martyrio, & Cauſa Martyrii, necnon de Signis ſeu Miraculis in caſu, de quo agitur* -- In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum DD. Conſultorum, tum Reverendiſſimorum Cardinalium Suffragiis, nil tunc decernere, ſed Reſolutionem differre voluit, ut prius de more tum ſuis, tum aliorum precibus Cæleſtis luminis, & auxilii uberiorem copiam imploraret. Quibus abunde impletis, infraſcripta die Divo Matthiæ Apoſtolo ſacra, poſtquam in Eccleſia S. Sixti Ordinis Prædicatorum noviſſime electum Adratenſem Epiſcopum conſecraſſet, ſuper propoſito Dubio ſequens Reſponſum, ſive Decretum edidit, videlicet -- *Conſtare de Martyrio, & Cauſa Martyrii, necnon de Miraculis*, Primo *Extinctionis Incendii Arcis Majenfeldæ ſtatim poſt invocatam Servi Dei opem ſecutæ.* Quarto *ſubitæ Sanationis Dexteræ Mammillæ Sororis Cæciliæ Munſingerin ab Inflammatione, & acutis Doloribus.* Quinto *Inſtantaneæ Sanationis Oculi infantis Pauli Franciſci Papuſſin.* Et Septimo *Repentinæ Sanationis Gaſparis Stiher a diuturno Dorſi dolore cum laſione motus*, tamquam Miraculis tertii generis.

Primo Decretum conſtare de Martyrio, necnon de Miraculis.

§. 2. Præſenſque Beatificationis Ven. Servi Dei Fidelis a Sigmaringa per Literas Apoſtolicas in forma Brevis cum conſuetis Indultis in Baſilica Lateranenſi quandocumque facienda Decretum expediri, & publicari mandavit. Die XXIV. Februarii MDCCXXIX.

Poſtea confectum Decretum de Beatificatione, ac mandatum, ut illud publicaretur.

CCIV. Prohibetur, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hiſpaniis intra quinque, aut ſaltem quatuor Leucas a Conventibus jam erectis Ordinis Minorum.

Hac de re primo actum fuit a Clem. VIII. in Conſt. ed. 1601. Jul. 11. P. 9. quæ Conſtitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Martii 1729. An. 5.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolici Officii, quo, auctore Domino, fungimur, ſolicitudo Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in religioſæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuavi arctioris regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum ſtatui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere ſatagamus, ſicut rerum, locorum, temporum, & perſonarum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis in Domino expedire arbitramur.

A Clemente VIII. hoc idem, quod hac Conſtitutione ſancitur ſtatutum fuit pro Provin. Carthaginen.

§. 1. Dudum ſiquidem felic. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor Noſter provide conſiderans in Provincia Carthaginen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de obſervantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam exiſtere, ut ſi alii ibidem de novo erigentur, illorum Religioſi Chriſtifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, deſciſcere cogerentur, quo ſibi eleemoſynas ad vitæ ſuſtentationem pararent, his, aliiſque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas Literas perpetuo ſtatuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatuor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis nullus Fratrum ejuſdem Ordinis Recollectorum, & Diſcalceatorum etiam nuncupatorum Conventus exmiſiſſet. Et ſubinde ad tollenda gravia diſſidia, quæ inter fratres Ordinum Mendicantium in diverſis partibus Hiſpaniarum ſuper fundatione novorum Conventuum non ſine maximo regularis diſciplinæ detrimento, ac populorum ſcandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. pluresque alii Romani Pontifices prædeceſſores noſtri memoratas Clementis Prædeceſſoris literas, præviis Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hiſpaniarum Provincias, ſed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujuſmodi per diverſas eorum in pari forma Brevis literas extenderunt, & ampliarunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædeceſſorum literis,

Necnon ab Alex. VII. aliiſque Pontificibus Literæ Clem. VIII. ampliatæ fuere.

quarum

quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, frequentes nempe Conventuum erectiones in veterum damnum.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, processu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædecessorum Literas enarratam Clementis Prædecessoris dispositionem, quæ ad Fratres recollectos, & discalceatos hujusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicantibus minime obstare resolutum fuit, licetque plures saluberrimæ Constitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino observandos præscribentes a Sede Apostolica, & præsertim ab ipso Clemente VIII. ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris severaliter promulgatæ fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus de sola Ordinarii licentia fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut fratres antiquorum Conventuum prope necessaria careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam novorum Conventuum hujusmodi Institutionem coram Locorum Ordinariis, ac dilecto filio nostro, & dictæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, & forma stabili sustinere cogantur; hæcque incommoda in primis sentiant fratres supradicti Ordinis Minorum sancti Francisci de observantia, utpote qui aliam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multiplicitatem novorum Conventuum hujusmodi passim excrescentem necessariam alimoniam vix consequi, minusque præfatarum litium expensas subire valent.

§. 3. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia indemnitati, & quieti, simulque antiquorum Conventuum conservationi in dictis Hispaniarum Regnis, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, ac lites, & causas inter eosdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum super erectione novorum Conventuum hujusmodi coram Ordinariis locorum, Nunciove præfatis, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque occasione diversitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, seu facultatum novos Conventus prædictos erigendi concessarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exactas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium quorumvis etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis haberi volumus, Locorum Ordinariis, & Nuncio, aliisque Judicibus, & Tribunalibus hujusmodi harum serie ad Nos avocantes, illasque penitus, omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejusmodi Fratrum Minorum de observantia in Regnis Hispaniarum Conventus, sive Domus, aut locus regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris, seu etiam a Nobis hactenus concessorum, seu confirmatorum, salva tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum Literarum nostrarum sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1727. septimo Kalendas Junii Pontificatus nostri anno tertio expeditarum, quibus per præsentes nullatenus derogare intendimus, forma, & dispositione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, seu alio quovis prætextu, vel causa, intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de observantia, seu Recollectorum, Discalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum jam erectis, sine speciali, & expressa hujus Sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, seu alias quomodolibet institui, vel inceptus, seu incepta perfici, & absolvi possit, & valeat, tenore præsentium statuimus, & prohibemus.

Pontifex lites hac super re pendentes ad se avocat.

Prohibitio prædicta super novorum Conventuum erectione.

Exigitur Qr. do Prædicat.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, specificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, & extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum mendicantium, etiam Juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum

concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & ampliſſime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno V.

CCV. Declaratur, illos qui a S. R. E. Communione Ecclesiastica separati reperiuntur non esse participes Indulgentiæ Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium Gratiarum.

Hoc Jubilæum pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi indictum fuerat ad hoc Pontificis Const. ed. 1728. Nov. 13. P. 5.

Dat. 8. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias ab hoc eodem Pontifice emanaverunt Literæ in forma Brevis pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi, indulgentias anni Jubilæi, aliasque spirituales gratias concedentes.

§. 1. Nuper Nos attendentes, Christifideles in Civitate, & Diœcesi Parisiensi diversis impedimentis detentos ad hanc Almam Urbem nostram pro cælestibus Thesauris Anni Jubilæi a Nobis indicti consequendis accedere non potuisse, & propterea illorum spirituali consolationi, & animæ saluti providere volentes, supplicationibus dilecti Filii nostri Ludovici Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Noailles nuncupati, Metropolitanæ Ecclesiæ Parisiensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias nostras desuper in simili forma Brevis die 13. Mensis Novembris proxime præteriti expeditas literas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Civitatis, & Diœcesis hujusmodi vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quatuor Ecclesias, vel Cappellas, aut loca Pia per Ordinarium Parisiensem arbitrio suo semel tantum deputandas, per quindecim dies continuos, vel interpolatos, quos pro Personis infirmis, senibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitulis, Congregationibus tam Secularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, Confraternitatibus, Ecclesias vel Cappellas, aut loca pia hujusmodi processionaliter visitantibus, atque ob alias causas prout ipsi Ordinario videretur, ad minorem numerum arbitrio pariter suo reduci posse voluimus, devote, & reverenter visitantibus, & ibi quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, atque Ecclesiæ necessitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam ejusdem anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum consequerentur, perinde ac si quatuor Ecclesias dictæ Almæ Urbis pro consequendo Jubilæo ejusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevissent; Et ad hunc effectum illis, ut Confessarios, quos prædictus Ordinarius Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis deputasset, sibi eligere valerent Presbyteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, qui, Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, necnon Censuris, & pœnis Ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possent; Necnon ut illi, qui forsan Romam venerant, ac Jubilæum ipsum consecuti erant, denuo etiam illud juxta dictarum literarum nostrarum tenorem consequi possent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus. Præterea eidem Odinario, ut cujusvis Ordinis Monialibus, ac Orphanorum, aliarumque Mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monasteria, domosve suas consequendum conditiones, modum, & tempus præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis ejus arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque sibi bene visa remedia adhibere posset, prout animarum saluti expedire judicaret, facultatem tribuimus, & alias prout in literis nostris prædictis, ad bimestre tantum a die illarum publicationis valituris, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis.

§. 2. Cum autem Nos probe agnoscentes, pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & custodienda præcipue sitam esse, ac propterea licet animo fuerimus maxime alieni, ut illi, qui a S. R. E. communione Ecclesiastica separati reperiuntur, Indulgentiæ ejusmodi Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium gratiarum in enarratis nostris literis concessarum participes fierent, ac satis superque nostrum erga eos animum occasione alterius Indulgentiæ ad Divinam opem initio Apostolici nostri Regiminis implorandam per Nos indictæ explicaverimus; Nihilominus omnem etiam in præmissis dubitandi occasionem removere, mentemque, & voluntatem nostras certiores reddere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, palamque, & notum facimus nostræ intentionis nullatenus esse, aut fuisse præfatas literas nostras, ac Indulgentiam Anni Jubilæi, gratiasque spirituales præfatas, ac alia in eisdem literis concessa, & contenta quæcumque iis suffragari posse, aut debere, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem S. R. E. charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ communio Ecclesiastica existit; Quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmissime insistentes, sicuti hactenus constanter adhæsimus, ac semper benedicente Domino inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

Declaratio prædicta.

§. 3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causa-

Clausulæ.

rum

rum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, literis nostris prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCVI. Dispensantur & absolvuntur a voto Magistratus, & Electi Civitatis Pampilonensis; quo sese adstrinxerant scenicas operas, & Comœdias nullo unquam tempore permissuri.

De Commutatione prædicti voti cum alio opere vide alias hujus Const. ed. 1725. Mart. 9. P. 1. & 1726. Apr. 28. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Mart. 1729. An. 5.

§. 1. Motu proprio &c. Exponi nuper Nobis fecerunt Magistratus, seu Electi publici repræsentantes Civitatis Pampilonen., quod cum ipsi de anno 1721., ut a Contagio, seu Pestilentiæ imminenti flagello liberarentur, cum approbatione, & consensu Vicarii Generalis, etiam nomine Civium, & incolarum prædictæ Civitatis, illorum tamen consensu præcedenter non requisito Voto perpetuo sese adstrinxerint nullo unquam tempore Scenicas Operas seu Comœdias facere, nec illas fieri permittere, neque cœtus Comœdorum, seu Histrionum admittere; Et subinde paucos post annos Voti prompte servati, teste experientia agnoverint illius observantiam potius ad destructionem, quam ad publicam ædificationem esse versuram, non solum quia Cives, & Incolæ dum prius Comœdiis honestis detinebantur, prout summa cum honestate semper illæ expletæ fuerunt, ad alia minus honesta oblectamenta, Choreas, Tripudia, aliasque privatas recreationes sese divertebant, sed etiam quia pia Domus Orphanorum, & Superiorum prædictæ Civitatis cujus est Theatrum, in quo prædictæ Comœdiæ recitabantur redditibus, & proventibus, qui ex dd. Comœdiis non modice exigebantur, ex quibus prædicti Orphani, & Spurii alebantur, privata prorsus remansit.

Voto prædicto sese adstrinxerunt Magistratus Civitatis præfatæ, ut a Contagio liberarentur.

Causæ, quibus impulsi iidem dispensationem ab illo petiverunt.

§. 2. Hinc ne pia Domus prædicta perpetuo Subsidio diutius orbata remaneret, ac ut Cives, & Incolæ præfatæ Civitatis Gratiæ receptæ memoriam perpetuo conservarent, mediante aliqua pia actione publica, seu Sacra Functione singulis annis in Gratiarum actionem explenda, iidem Oratores Votum prædictum prævia dispensatione in utroque Foro in obligationem publice exponendi solemni Ritu, & pompa Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per tres continuos dies a Reverendissimo Episcopo Civitatis prædictæ præscribendos, quorum ultimo post solemne Sacrificium, Hymnum Te Deum laudamus pro Gratiarum actione, musicis modulis cantare facere, & in Festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis pariter singulis annis solemnem supplicationem indicere tenerentur, per Nos commutari obtinuerunt per litteras Apostolicas in forma Brevis nostræ Pœnitentiariæ, de illius consultatione, & de mandato nostro expeditas sub datum septimo Idus Martii, Pontificatus Nostri anno primo, directas eidem Reverendissimo Episcopo Pampilonen. vel ejus Vicario Generali.

Et re vera obtinuerunt commutari in aliud pium opus annuum prævia tamen ejusdem dispensatione.

§. 3. Cumque super hujusmodi commutationis executione non leves ortæ fuerint difficultates, & præsertim, quia pro tridua expositione Sanctissimi Venerabilis annuatim faciendæ cum Missa solemni, & Musica, ac Processione pariter Ritu solemni peragenda visum fuit, quod omnino dos congrua perpetuo assignanda foret, ne contingeret aliquando ob hujusmodi defectum tales solemnes, & votivas functiones præteriri, & pro tali certa dote constituenda coarctari deberent omnes de gremio dictæ Civitatis ad certam contributionem, quæ non ita de facili habenda prævisa fuit, citra censuram, quod ea, quæ pietatis intuitu præscribi contingeret, extorsioni imputarentur; Ideo ad hæc evitanda, ac pro majori conscientiarum quiete, habito per ipsos noviter ad Nos recursu, supplicando, ut loco supradictæ annuæ commutationis aliquod aliud pietatis opus, non tamen perpetuum, sed pro unica vice tantum præscribere dignaremur. Nos, attentis expositis, prædictam voti commutationem confirmantes, illud in eleemosynam scutorum quingentorum monetæ solvendorum fabricæ Ecclesiæ Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Tudela in Hispaniis in utroque foro commutavimus, dummodo vere constare Nobis fecissent de effectiva solutione enunciatæ eleemosynæ pro unica dumtaxat vice, prout ex consimili Brevi nostræ Pœnitentiariæ sub Dat. 6. Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno II.

Rursus quibusdam de causis, loco supradictæ annuæ commutationis, aliud pietatis opus pro unica vice tantum præscriptum eisdem fuit.

§. 4. In cujus nostri Brevis executionem cum iidem exponentes plene constare Nobis fecissent de reali solutione superius memoratæ eleemosynæ per autenticam quietantiam, seu attestationem Prioris, & Fratrum ejusdem conventus in eadem nostra Pœnitentiaria exhibitam; Nos benigne declaravimus prædictam Civitatem Pampilonen., ejusque Magistratum, Cives, & Incolas de cætero ab observantia hujusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse, ac remanere ut prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungente, & quovis intuitu, & prætextu eadem opera, & scenicæ recreationes imposterum impediri possent, prout ex alio consimili Brevi ejusdem nostræ Pœnitentiariæ de simili mandato expedito 12. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno III.

Quod quum executioni mandavissent ab observantia hujusmodi emissi voti soluti declarati sunt.

§. 5. In cujus pariter executionem cum ipsi Oratores, obtenta prius debita licentia ab Officiali principali Ordinarii Pampilonensis, cœperunt comœdias parare, & assuetam Comicorum Societatem instruere, paratisque omnibus ad recitandum, Ordinarius prædictus, nemine instante, aut reclamante, diffinitivam promulgavit Sententiam, in qua sine præjudicio prædictorum Brevium, declaravit sæpedictum votum validum, legitimum, ac obligatorium, & omnibus interdixit recitationem comœdiarum sub pœnis pecuniariis, & Censuris Ecclesiasticis, & occasione hujusmodi Sententiæ plures recursus hinc inde habiti fuere ad Reverendissimum No-

Lites hac super re inter Ordinarium, & eosdem exortæ; quibus factum est ut a Pontifice votum præd. ad pristinam observantiam restitutum fuit.

ſtrum in Hiſpaniis Nuncium, aliaque Tribunalia; Ac expoſito ſubinde Nobis ex parte Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis ejuſdem Civitatis, a veritate alienum eſſe quidquid per Oratores pro obtinenda relata commutatione fuerat præcedenter Nobis narratum, quæ propterea exequutioni nullatenus demandari, ſed immo penitus revocari debebat, veluti ſubreptionis, aut obreptionis vitio laborans, nedum circa expoſita minime verificata, verum etiam quoad realem qualitatem Comœdiarum, & Hiſtrionum, ex quorum obſcenis artibus Animarum pericula oriri ſolent, attento quoque, quod enunciata ſc. 500. in eleemoſynam, ut ſupra ſoluta extracta fuiſſent, ut ipſe aſſerebat, ab Hoſpitalibus dd. Orphanorum, & Expoſitorum, non vero erogata de proprio, prout ab Oratoribus aſſertum fuerat, Nos, mutato in melius conſilio, ſupra enunciatas litteras in forma Brevis editas pro commutatione prælaudati voti revocare non dubitavimus, prout illas revocavimus, ac pro revocatis haberi voluimus, ac ſi nunquam editæ fuiſſent; Votum hujuſmodi propterea per Nos ſubreptitie commutatum ad priſtinam, & plenam obſervantiam reſtituimus, ex novo ejuſdem Pœnitentiariæ Brevi ſub Dat. 10. Kal. Januarii Pontificatus Noſtri Anno IV.

Preces prædictorum Magiſtratuũ pro revocatione hujus poſtremi Brevis.

§. 6. De quo habita per exponentes notitia, & de rationibus ſubreptionis, & obreptionis per Vicarium prædictum Nobis deductis, iidem Oratores ſentientes ſeſe valde læſos tam propter expreſſionem, quod comœdiæ ſint inhoneſtæ, & obſcenæ, quando in oppoſitum tam opera, quam recitationes omni honeſtate repræſentantur, & a Catholico Rege permittuntur, quam ex cauſa ſolutionis enunciatæ eleemoſynæ per ipſos de proprio adimpletæ, non autem ex effectibus ejuſdem Hoſpitalis, Nobis idcirco iterum ſupplicarunt, ut prævia confirmatione priorum Brevium, ad Nos avocando, & extinguendo quamcumque litem deſuper quomodolibet, & ad cujuſvis inſtantiam exortam, ac ſublato de medio quocumque alio poſteriori Brevi in contrarium ut ſupra obtento, benigne declarare dignaremur, Magiſtratum Oratorum, & Populum prædictæ Civitatis haberi, & reputari pro liberis, & abſolutis a quocumque voto, & ligamine vigore enunciatorum Brevium in utroque Foro diſpenſato. Nos itaque, habita prius in præmiſſis relatione tam præfati Reverendiſſimi noſtri Nuncii, quam plurium Religioſorum ejuſdem Regni Hiſpaniarum, attenta ſolutione memoratæ eleemoſynæ de proprio adimpletæ, & in eadem noſtra Pœnitentiaria legitime juſtificatæ, Juſtitiæ quoque cauſa publicæ, ne præjudicium ullo modo afferatur Hoſpitali prædicto Orphanorum, & Projectorum, & quod juxta relationes prædictas comœdiæ, & opera ſcenica ibidem ea qua decet honeſtate exponi, & repræſentari aſſolent, pro ipſorum, & Populi prædicti conſcientiarum quiete, attento præſertim Civium, & Incolarum diſſenſu, qui in expoſitione memorati voti vocati, neque requiſiti ullatenus fuerunt, prout Nobis ſufficienter conſtare curarunt, eorum precibus annuere, prout infra decrevimus.

Confirmantur, & approbantur Brevia ſupra judicata favore dd. Oratorũ expedita pro commutatione, & diſpenſatione præd. voti.

§. 7. Motu igitur proprio, certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, verum, & integrum tenorem omnium ſupra relatorum Brevium tam diſpenſationis, & communicationis enunciati voti, quam illorum revocationis, ac ſtatum, & merita cauſæ ſuper illorum executione, ac obſervatione reſpective prædicti voti quomodolibet introductæ, & adhuc forſan penden. in eadem Curia Epiſcopali Pampilonen., & coram eodem Nuncio Apoſtolico Hiſpaniarum, & alio quocumque Judice, & Tribunali præſentibus pro expreſſis habentes, lites prædictas ad Nos avocantes, illas penitus extinguimus, & abolemus, ac Procuratori Fiſcali dictæ Curiæ Epiſcopalis, & aliis quibuſcumque ad cauſam quomodolibet admiſſis, & intereſſe quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum ſilentium imponimus, ac prævia revocatione, annullatione, & abolitione noviſſimi Brevis revocatorii ad inſtantiam prædicti Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis Pampilonen. tanquam ſubreptitie, ſeu obreptie obtenti, quod nullius roboris, & efficaciæ declaramus, ac ſi nunquam emanaſſet, ſupra relata priora Brevia favore dictorum Oratorum expedita pro commutatione, & diſpenſatione voti ſignanter annis 1525. & 1527. cum omnibus in eis contentis ſpecialiter expreſſe, & ampliſſime confirmamus, approbamus, renovamus, & reconvalidamus, ac totali, & omnimodæ exequutioni demandari decernimus, & mandamus.

Denuo iidē abſoluti a ſupradicto voto declarantur.

§. 8. Necnon quatenus opus ſit, attenta ſolutione prædictorum ſcutorum quingentorum per Oratores expleta, prout per Nos in ſecundo Brevi injunctum extitit, de qua plene, & per authenticam quietantiam, ſeu atteſtationem Prioris, & Patrum Conventus prædicti conſtare fecerunt, iterum declaramus prædictam Civitatem Pampilonenſem, ejuſque Magiſtratum, Cives, & Incolas ab obſervantia hujuſmodi emiſſi voti in utroque foro ſolutos eſſe, ac remanere, prout prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungatur, & quovis ſub prætextu, cauſa, vel quæſito colore eadem opera, ac ſcenicæ recreationes impoſterum perpetuo impediri poſſint.

Clauſulæ.

§. 9. Decernentes præſenti noſtro motui proprio, licet non admiſſo, neque in Camera Noſtra regiſtrato non poſſe ullo unquam tempore opponi de ſubreptione, obreptione, vel altero quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis noſtræ, etiam ex eo quod prædictus Proviſor, ſeu Vicarius Generalis, vel ejus Procurator Fiſcalis, & alii forſan intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, vel ex quavis alia cauſa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, etiam neceſſario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, & in Jus, ac controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, Commiſſarios, vel Delegatos, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam a Latere Legatos, Nunciosque Apoſtolicos judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliuſque roboris, & efficaciæ, quidquid ſecus ſuper iis, & circa ea, quavis auctoritate etiam a Nobis, aut Succeſſoribus Noſtris pro tempore exiſtentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac noviſſimo Brevi revocatorio ſupra relato, Conſtitutione Pii IV. Prædeceſſoris Noſtri de regiſtrandis, Regula Cancellariæ noſtræ de jure quæſito non tollendo, Conſtitutionibus conciliaribus, generalibus, & ſpecialibus, ac quibuſvis aliis legibus, ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, conſuetudinibus, reformationibus, decretis, Conſtitutionibus, Ordinationibus, privilegiis, & Indultis Apoſtolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam motu ſimili conceſſis, confirmatis, approbatis, ſeu innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, ac omnibus aliis hic non expreſſis, quæ forſan præſenti Gratiæ obeſſe poſſent, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, & certa forma ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis

pressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XVII. Martii MDCCXXIX.

CCVII. Confirmatur Summarium Indulgentiarum concessarum Crucibus, Rosariis, Numismatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. actum fuit de modo electionis Abbatis dicti Monasterii.

Dat. 21. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Pliis Orthodoxorum Principum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritorum studiis paterna charitate libenter obsecundamus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, bonorumque operum incrementum, & Christifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam, & confovendam salubriter in Domino expedire arbitramur.

Summarium præd. a Congregatione Indulgentiarum recognitum, & approbatum fuit. §. 1. Pro parte siquidem Charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Elisabethæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Conjugum Nobis nuper expositum fuit, quod alias Summarium Indulgentiarum Crucibus, numismatibus, Rosariis, & Coronis a pro tempore existente Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis Sancti Benedicti in Cathalaunia benedictis concessarum de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum per sex Consultores ad id specialiter deputatos confectum, & ab eadem Congregatione Cardinalium recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Refertur ipsummet Summarium. §. 2. Sommario dell'Indulgenze date alle Croci, Rosarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato in Spagna.

La Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII., doppo aver'udito il voto della Sagra Congregazione dell'Indulgenze, e Reliquie, concede alle Croci, Rosarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato le seguenti Indulgenze.

I.

Chi sarà solito dire una volta la settimana la Corona del Signore, o della Madonna, o il Rosario, la terza parte, o l'uffizio divino, o il piccolo della Madonna, o de' Morti, overo i Sette Salmi Penitenziali, o Graduali, overò averà per usanza d'insegnare la Dottrina Christiana, o visitare i Carcerati, o gl'Infermi di qualche Spedale, o di sovvenire i Poveri, o d'intervenire alla Messa, o dirla essendo Sacerdote, se veramente pentito, e confessatosi da Confessore approvato dall'Ordinario si communicarà in qualsivoglia degl'infrascritti giorni, cioè Natale del Signore, Epifania, Resurrezione, Ascenzione, Pentecoste, Feste della Santissima Trinità, e Corpus Domini, Feste della Purificazione, Concezione, Annunziazione, Assunzione, e Nativitá della Beatissima Vergine, nel dì primo di Novembre Festa di tutti i Santi, e nel giorno Festivo di S. Benedetto, e divotamente pregherà Dio per l'estirpazione dell'Eresie, e degli Scismi, per l'augumento della Fede Cattolica, per la pace, e concordia de' Prencipi Cristiani, e per l'altri bisogni di S. Chiesa, in esso giorno acquista la remissione di tutti i suoi peccati, e l'Indulgenza Plenaria.

II.

Chi farà le stesse cose nell'altre Feste del Signore, della Beatissima Vergine, nelle Feste de'Santi Apostoli, di San Giuseppe, e di Santi Mauro, e Placido, Scolastica, e Geltrude dell'Ordine di S. Benedetto, in ciascuno di detti giorni conseguirà sette anni, ed altretante quarantene d'Indulgenza.

III.

Chi sarà solito dire una, o più volte il giorno benedetta sia la purissima, ed Immacolata Concezione, guadagni per una volta il giorno quaranta giorni d'Indulgenza.

IV.

Ciascuno, che dirà il Rosario, corona della Madonna in onore della sua Purissima, ed Immacolata Concezione, pregandola, che interceda appresso il suo Divino Figliolo, acciò viva, e muoja senza peccato mortale, consegua sette anni d'Indulgenza.

V.

Chi farà ogni giorno orazione per l'estirpazione dell'Eresie, consegua ogni settimana vent'anni d'Indulgenza.

VI.

Ciascuno, che la sera prima di andare a dormire farà l'essame della sua Coscenza, e dirà cinque volte *Pater Noster*, e l'*Ave Maria* con proposito di confessarsi, consegua un'anno d'Indulgenza, ed essendo confessato, e comunicato in quel giorno ne consegua dieci anni.

VII.

Ciascuno, che mosso dalla devozione, che porta a S. Giuseppè, S. Benedetto, San Mauro, S. Scolastica, e S. Geltrude dirà il Salmo *Miserere mei Deus &c.*, o cinque volte il *Pater Noster*, & *Ave Maria*, dicendo che Dio Signor Nostro, per la loro intercessione, conservi la sua Chiesa, ed a lui dia buona morte, consegua cento giorni d'Indulgenza.

VIII.

Chi sarà solito una volta almeno la Settimana dire la Corona, o il Rosario, o l'Ufficio della Madonna, o de' Morti, o i Vesperi, ed un Notturno almeno colle Laudi, o sette Salmi Penitenziali colle Litanie, e sue Preci, o per divozione del Santissimo Nome di Gesù, o delle cinque Piaghe dirà cinque volte il *Pater Noster*, o per divozione del Nome della Madonna cinque volte l'*Ave Maria*, o l'Antifona *Sub tuum præsidium &c.* con qualsivoglia orazione approvata della Madonna, guadagni in quel giorno che ciò dirà cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Chi farà qualunque sorte d'orazione preparatoria avanti di celebrare la Messa o comunicarsi, o di recitare l'Offizio del Signore, o della Beata Vergine, conseguisca ogni volta cinquanta giorni d'Indulgenza.

X.

Chi visitarà i Carcerati, o gl'Infermi degli Spedali, ajutandoli con qualche opera pia, ovvero in Chiesa insegnando la Dottrina Cristiana, o in Casa a proprj Figli, Parenti, o Servitori, oltre l'Indulgenze perciò concedute da altri Sommi Pontefici, guadagni ogni volta ducento giorni d'Indulgenza.

XI.

Chi nel giorno di Venerdì penfarà divotamente alla Passione, e Morte di Gesù Cristo Signor Nostro, e dirà tre volte il *Pater* e l'*Ave Maria*, in quel giorno guadagni cento giorni d'Indulgenza.

XII.

Chi accompagnerà divotamente il Santiſſimo Sagramento, quando è portato per Viatico agl' Infermi, oltre l'Indulgenze, che per opera così pia hanno date altri Sommi Pontefici, acquiſti ſett'anni d'Indulgenza.

XIII.

Chi per devozione della Paſſione di Gesù Criſto Signor Noſtro digiunerà li Venerdì dell'anno, o per divozione della Madonna li Sabati, guadagnerà per ogn'uno de' ſudetti giorni Indulgenza di ſette anni, e ſette quarantene, e quei, che confeſſati, e comunicati averanno eſercitato per tutto l'anno la predetta devozione, l'Indulgenza Plenaria, quale goderanno quelli, che morendo dentro l'anno, averanno avuta intenzione di compirla.

XIV.

Chi dirà tre volte il *Pater Noſter*, e l'*Ave Maria* per li Fedeli, che ſono in tranſito' conſeguirà quaranta giorni d'Indulgenza.

XV.

Chi col ſuo eſempio, o conſeglio ridurrà a penitenza qualche Peccatore, conſegua il perdono della terza parte delle pene dovute a ſuoi peccati.

XVI.

Chi ſi confeſſerà, e comunicarà nelli giorni di Giovedì Santo, e Paſqua, e pregarà ſua Divina Maeltà per l'eſaltazione della Santa Madre Chieſa, e conſervazione del Sommo Pontefice, conſegua l'Indulgenza, che Sua Santità concede in detti giorni nella Benedizione, che dà publicamente al Popolo.

XVII.

Chi udirà, o ſentirà la Santa Meſſa, e ſe è Sacerdote, pregarà per la proſperità de' Prencipi Criſtiani, e per la tranquillità de' Strati loro, guadagni l'Indulgenza di ſett'anni, e ſette quarantene.

XVIII.

Chi pregarà per la conſervazione, & augumento della Religione di S. Benedetto, ſarà partecipe di tutte quelle opere buone, che ſi faranno in eſſa Religione.

XIX.

Qualſivoglia, che per infermità, o altro impedimento legittimo non potrà ſentire, o dir Meſſa, e recitare l'Ufficio divino, o di Noſtra Signora, o fare altri eſercizj di virtù preſcritti, per conſeguire le ſudette Indulgenze, le conſeguirà dicendo in luogo di eſſe tre *Pater Noſter*, e tre *Ave Maria*, ed una *Salve Regina*, ed al fine d'eſſa dirà, Benedettà ſia la Santiſſima Trinità, e lodato ſia il Santiſſimo Sagramento, e la Puriſſima Concezione della Santiſſima Vergine Maria concepita ſenza peccato originale, con condizione però, che ſia confeſſato, e comunicato, o almeno ſia contrito nel cuore, con proponimento di confeſſarſi.

XX.

Qualunque nell'articolo di Morte, avendo ricevuti li Sagramenti, o non avendoli ricevuti per alcun' impedimento, ſarà contrito, dicendo Gesù, e Maria col Cuore, non potendo colla bocca, guadagni Indulgenza plenaria di tutti i ſuoi peccati.

XXI.

Tutte le Indulgenze dette di ſopra può ciaſchuno guadagnarle per ſe, o pure applicarle per l'Anime del Purgatorio.

Declarationes Sanctitatis Suæ, & prohibitiones hac ſuper re.

§. 3. Commanda Sua Santità, che nella diſtribuzione, ed uſo di queſte Medaglie, Corone &c. ſi oſſervi il Decreto della felice memoria di Aleſandro VII. ſtampato ſotto li 6. Febraro 1659., cioè, che le Medaglie, Corone &c. benedette colle ſopradette Indulgenze non paſſino la perſona di quelli, a quali ſaranno concedute, o a quali da queſti ſaranno diſtribuite per la prima volta, e che non poſſino preſtarſi ad altri, o darſi precariamente, altrimenti perdano l'Indulgenza, che hanno, e che perdendoſene una, non ſe ne poſſa ſoſtituire in ſuo luogo un'altra, non oſtante qualunque conceſſione, o privilegio in contrario.

In oltre dichiara, che ſe qualcheduna delle ſudette Croci, Corone, Roſarii, o Medaglie ſi perdeſſe, non ſe ne poſſa ſoſtituire un'altra, che non ſia ſtata benedetta dall'Abbate di Monſerrato.

Proibiſce di più, che per queſte Croci, Corone, Roſarii, e Medaglie non ſi poſſa prendere qualunque minima coſa, ſotto pena della perdita di tutte l'Indulgenze, ed altre pene Canoniche da darſi da' Veſcovi, o dall'Inquiſitori della Fede a' Queſtori, o altri che rendono venali le coſe ſagre.

Dichiara ancora la Santità di Noſtro Signore, che tutte le altre Indulgenze, e Grazie, che ſi aſſeriſcono concedute a dette Medaglie, Croci, e Corone, le quali non ſono contenute eſpreſſamente nel preſente Sommario, ſiano nulle, e dalla Santità Sua eſpreſſamente revocate. Dato li due Gennaro 1727.

L. Cardinalis Pico Præfectus.

Raffaello Coſcino Girolami Segretario.

Preces Regis, & Reginæ Hiſpaniarum.

§. 4. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat dicti Philippus Rex, & Eliſabetha Regina, Summarium hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent, Nos laudabilia eorumdem Philippi Regis, & Eliſabethæ Reginæ erga res ſacras ſtudia plurimum in Domino commendantes, piiſque eorum precibus favorabiliter annuere paterna benignitate cupientes, de memoratorum Cardinalium conſilio, præinſertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea hunc, & pro tempore exiſtenti Præſidenti, ſeu Superiori prædicti Monaſterii, abſente, vel impedito illius Abbate Cruces, Roſaria, Numiſmata, & Coronas hujuſmodi benedicendi facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Summarii.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus literis haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCVIII. Confirmatur Constitutio Innocentii XIII. super prohibitione Mercaturæ rerum novarum Judæis tum in Statu, tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus.

Laudata Const. edita fuit 1724. *Jan.* 14. *P.* 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 21. Mart. 1729. An. 5.

ALias emanarunt a rec. me. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet --

Constitutio præd. Innoc. XIII. qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit; Clementis VIII. vestigiis insistens, cujus Constitutionem refert, & confirmat.

§. 1. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem per felic. record. Clementem Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S. R. E. Civitatibus, Terris, & locis degentes sola arte stracciariæ, seu Cenciariæ, ut vulgo dicitur contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usus humanos necessariarum facere nequirent, a sa. mem. Pio Papa V. Prædecessore nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris, tunc suis Venaissini in desuetudinem trahere dignoscebantur; Idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis dispositas observarent, & observari curarent; ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Ministris signanter in Civitate Avenionen., & Comitatu Venaissini prædictis pro tempore existentibus districte præcipiendo mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatam in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres vendere, & mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in Literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet --

A Clem. VIII. idem statutum, & mandatum fuit.

§. 2. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum semper accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices revocari, ut illa perpetuo firmiora persistant. Dudum siquidem a fel. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis, videlicet --

Constitutio præd. Clem. VIII. cum insertione literarum Pii V. & Pauli IV. eadem super re.

§. 3. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam -- Romanus Pontifex Christi Vicarius in terris nonnunquam ea, quæ pro zelo Religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant, approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus Papa IV. Prædecessor noster zelo Fidei Christianæ motus, certum modum vivendi, & habitandi Judæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet --

Literæ Apostolicæ d. Pii V. confirmatoriæ Constitutionis Pauli IV. de eadem re emanatæ.

§. 4. Paulus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. -- Cum nimis absurdum, & inconveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos receptet, & eorum cohabitationem sustineat Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent dominatum vindicare procurent. Nos ne quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos in alma Urbe nostra, & nonnullis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias, nulla intercedente habitus distinctione cohabitare; verum etiam Domos in melioribus Civitatibus Terrarum, & Locorum, in quibus degunt Vicis, & Plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac Nutrices, & Ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemtum Christiani Nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judæos tolerare in testimonium veræ Fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, & quandiu in eorum erroribus persistunt, effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii Liberæ, filiis famulentur Ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Domino possumus, salubriter providere, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & locis Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit in duobus, vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis Vicis, ad quos unicus tantum ingressus patet, & quibus solum unicus exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam denuo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimmo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere.

Constitutio Pauli IV. præfati.

Sancitur, ut Judæi a Christianorum domibus penitus sint sejuncti.

§. 5. Et ad hoc, ut pro Judæis ubique dignoscantur Masculi birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birreti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium

Præcipitur, ut Judæus quisque signum quoddam adferat, ut dignoscatur.

vel

vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes Personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vèl eorum Vicelegatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint; Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquomodo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur, libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant.

Prohibentur eisdem quædam alia.

§. 6. Judæi quoque præfati sola arte *Straccia-riæ*, *seu Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis Medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum, accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a Pauperibus Christianis dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus, & Computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies, qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro Mensibus integris, sed solum pro tot diebus, quot in effectu fuerint computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis datæ fuerunt decem & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam Menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignora hujusmodi vendiderint, omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerit Domino pignorum consignare; Et Statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur, & si circa præmissa in aliquo quomodolibet defecerint, juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium nostrum, aut alias a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus, & tanquam rebelles, & criminis læsæ Majestatis rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint.

Statuuntur nonnulla super eorundem mercatura.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu proprio, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis facientibus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto pridie Idus Julii Anno Primo.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 8. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, motu proprio, & ex certa nostra scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione Constitutionem, Statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt, omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde secuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Judicii & præcipimus ea omnia in posterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, sed etiam ubique Locorum, & ad omnes circa colorem birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *giallo* dicitur.

Confirmatio relatæ Const. Pauli IV. per Pium V.

Mandatur omnibus, ut prædicta ubique exequationi mandent.

§. 9. Mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes Seculares, alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, & Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, & contrafacientes pœnis etiam temporalibus afficiant.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & Statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis etiam urgentissima, & onerosa causa, ac motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse; quod ad celationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non, ut præmittitur, in loco clauso habitare teneantur, & quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad Annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit; quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servan-

da foret,

da foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas adservandas, pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & Extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, Decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio decimo Kalendas Maji, Pontificatus nostri anno Primo.

C. Glorierius.

Confirmatio relatarum Constitutionum Pii V. & Pauli IV. per Clemen. tem VIII.

§. 11. Cum autem, ut liquido apparet, præinsertam literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris Venaissini, & in desuetudinem trahere dignoscantur: Nos volentes literas, & Constitutionem prædictas, ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem Literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ Confirmationis perpetuæ munimine roborantes auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis, quos Literæ, & Constitutio prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant, & nihilominus dilectis Filiis nostro, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venaissini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicti, & seu Legationis Avenionen. omnino observari faciant, ac inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis, disponitur vendere, aut mercari præsumant expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Februarii 1592. Pontificatus nostri Anno Primo.

Causæ quibus Innoc. XIII. Constitutionem suam edidit pro confirmatione Constitutionis Clem. VIII. prædicti.

§. 12. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venaissini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem Mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o bocci a Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiamnum præsumant: Nos ipsorum Mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis strazzariæ, seu cenciariæ exercitium sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus, ac exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen., & Comitatus Venaissini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus; Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitionem tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate *Cocon*, Italice vero *Coccone*, seu *Boccio* appellant comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Confirmatio relatæ Const. Clem. VIII. per Innocen. XIII.

Ejusque declaratio, & extensio.

Clausulæ.

§. 13. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1724. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Causæ præsentis noviss. Confirmationis Benedicti XIII.

§. 14. Cum autem, sicut dilecti filii Mercatores Civitatis, & Comitatus Avenionen. exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Mercatoribus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos

Confirmatio præinsertæ Constit. Innoc. XIII. per Benedictum XIII.

fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas Innocentii Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§. 15. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. etiam de Latere Legatos, Civitatisque, & Comitatus præfatorum Vicelegatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ idem Innocentius Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCIX.

Conceduntur nonnulla Privilegia quibusdam Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Ab eodem Pontifice Const. ed. 1724. Dec. 15. P. 1. concessa fuerunt Privilegia omnibus Familiaribus, & a Clem. XII. conceduntur Const. ed. 1731. Jul. 25. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Mart. 1729. An. 5.

Diriguntur præsentes literæ Familiaribus iis, quibus privilegia conceduntur.

Venerabilibus Fratribus Francisco Burghesio Archiepiscopo Trajanopolitano, Cubiculi nostri Præfecto, Francisco Mariæ Pitonio Episcopo Himetien. Auditori nostro, Angelo Mariæ Errico Beneventan. Capellano Secreto, Joanni Baptistæ Calsamilia Januen. Magistro Domus nostræ, Joanni Capobianco Clerico Capellæ nostræ Secretæ, & Carolo Antonio Fiorillo itidem Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum, Cubiculi nostri Adjutori, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procœmium.

Circumspecta Romani Pontificis Gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon speciális benevolentiæ favoribus amplecti solent, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Privilegia prædicta, quæ prædd. concedit exponuntur.

§. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ Vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impenditis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari præcipimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, Vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostri, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Vos, & quemlibet vestrum respective in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate, tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, & Nobiles Romani, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediatè subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Creantur Notarii Sedis Apostolicæ.

Sac. Pal., & Aulæ Lateranensis Comites, atque Auratæ militiæ Equites, & Cives Nobiles quarumcumque Civitatum Ecclesiasticæ ditionis.

§. 2. Vobisque, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus Domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen) exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, & gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliorum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iisdem subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive cum vestris cum respective composita gestare possitis, prout Vobis placuerit, concedimus.

Privilegiis prædictorum omnium eisdem Familiaribus frui concessit.

§. 3. Et

Eximuntur a quibusvis decimis, & vectigalibus.

§. 3. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, Domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a Vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionis mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium seu Provinciam Terra, Mari, & Flumine, necnon Equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris instituetis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Conceditur pluralitas beneficiorum, necnon a residentia eximuntur.

§. 4. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel Officium fuerit, ad dignitatem, personatum, administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si aliquis vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inservietis tantum in Beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per Vos pro tempore respective obtentis etiam de jure statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos percipietis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel post modum, si volueritis in Romana Curia, vel extra eam a quocumque quem malueritis, Catholico Antistite, gratiam, & communionem ejusdem sedis habente, quem duxeritis eligendum ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & beneficia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesserit, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere atque Judicis, & Advocati, & Procuratoris Officium in Causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de speciali dono gratiæ dispensamus.

possint ad Sacros Ordines promoveri a quocumque Antistite.

Permittitur eisdem electio cujuscumque in proprium Confessorem, cui amplæ facultates concedantur.

§. 5. Liceat quoque Vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem qui vita cujuslibet vestrum comite Vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus, semel in anno, Confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & Vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgetur eisdem reservatio, & assignatio fructuum quorumcumque Beneficiorum, & pensionum.

§. 6. Vobisque ulterius, & cujuscumque loci Ordinariis, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercum-

Indulgetur eisdem, ut

que qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta Vobis, nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, ac emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu clericali charactere insigniri volentes, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassatæ, & de novo assignata fuerint usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi contentis, & concessis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas; servata tamen forma Constitutionis felic. record. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri super transactionibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas testandi, & disponendi post eorum obitum de fructibus beneficiorum ad certam usque summam.

§. 7. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis Domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac Jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, & alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum & assignatorum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen requisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & Jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & singillatim exprimerentur, & denominarentur, & pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum Consanguineorum, & Affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, & legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Consulitur eorum consanguineis, & hæredibus, si iidem ab intestato decesserint.

§. 8. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, seu hæredes vestri

ſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omnino exequi, & adimplere, illique ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan a vobis, etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffultis de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Clauſulæ ampliſſimæ, & peculiares.

§. 9. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, Codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, atque fieri contigerit tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Eccleſias, & beneficia perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis recol. mem. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris pariter noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extra illam quomodocumque decedentes ſeptimo Kalendas Decembris Pontificatus ſui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis ex quibuſcumque cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, ſed ſemper, ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum, & validum ſtatum, & etiam ſub poſteriori data, etiam cum derogationibus, & clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſime ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodocumque ſortiri potuerunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vivos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, ac etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam ſive indultum, aut confirmationem præſentium a Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi, de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ab ulla unquam neceſſitate cogi poſſe; Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur executores, & aſſertores hujus Conſtitutionis.

§. 10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Noſtris Oſtien. & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto Filio Curiæ Cauſarum Apoſtolicæ generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio Brachii ſæcularis.

Derogatoriæ ampliſſimæ, & ſpecificæ.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam

noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per nos alias derogare non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per Nos & Sedem prædictam editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac recol. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii Papæ VIII. per quam conceſſiones fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædeceſſoris etiam Noſtri de gratiis qualecunque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tum expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrari facere teneamini, ac ſimilis record. Urbani Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de penſionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet conceſſis utendo nos per vos, vel procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos in poſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Univerſitatibus aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, etiam Nos, & ſedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, ac de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum Statuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum & aliorum Principum Inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi in eis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſſe, vel tacite, quod Urbis honores niſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Eccleſiarum beneficia, niſi per perſonas illuſtres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri non poſſint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſint, niſi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint; ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione penſionibus Clericis ſæcularibus, & aliis perſonis, etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari non poſſint, quodque ſtabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper omnibus, quæ ſic fient etiam de ſimili conſilio derogationibus ſit appoſita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipſi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, acſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat in genere, & in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe decernimus; Quodque vos primum non feceritis in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 12. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios Urbis, ut ſupra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ profeſſionem Fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propoſitos expreſſe emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum præſtare omnino teneamini; quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ in Judicio, & extra adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 13. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus ſimiles teſtandi de bonis, ac penſiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, quorum reſpective etiam Familiares continui commenſales erant, conceſſæ fuerunt præſentes literæ quoad facultates teſtandi de bonis, & transferendi penſiones hujuſmodi minime ſuffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Confirmatur

CCX. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ.

De Confirmatione erectionis Congregationis prædictæ vide Alex. VII. Const. ed. 1665. Jun. 30. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 27. Mart. 1729. An. 5.

Congregatio prædicta Angelorum jam inde ab anno 1660. erecta & Auct. Ap. confirmata fuit.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Sicard Frater expresse Professus Provinciæ Galloprovinciæ Ordinis Prædicatorum nomine dilecti etiam filii Joannis Josephi Robert Prioris Provincialis dictæ Provinciæ, quod alias nempe die 8. Martii 1660. a quodam Joanne Baptista Marini tunc temporis Magistro Generali præfati Ordinis, Congregatio Angelorum nuncupata ex nonnullis Conventibus Provinciæ ejusmodi erecta, ac subinde die 19. Julii 1664. sua, ac etiam Apostolica auctoritate confirmata fuit, cum juribus, ac privilegiis alteri Congregationi Brittanicæ ejusdem Ordinis concessis, ea tamen expressa lege, & conditione in patentibus literis ipsius Joannis Baptistæ Magistri Generalis desuper editis adjecta, quod scilicet in dicta Congregatione Angelorum, ejusque Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum præscriptarum exacte, & accurate servaretur; itaut a præfatis privilegiis ipso facto excideret, & excidisse censeretur, statim atque a regulari observantia hujusmodi desciviſſe constaret.

Deinceps emanato Dubio, an suprædicta Congr. dissoluta fuisset, ab Alex. VII. iterum confirmata est.

§. 2. Enatoque postmodum Dubio, an per quædam Decreta die 28. Septembris ejusdem anni 1664. emanata a Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quibus inter alia electiones in Capitulo Provinciali Provinciæ præfatæ confirmabantur, supradicta Congregatio Angelorum dissoluta fuisset, reque ad sel. record. Alexandrum Papam VII. Prædecessorem nostrum ab eodem Joanne Baptista Magistro Generali delata, idem Alexander Prædecessor de dictorum Cardinalium consilio, memoratam Congregationem Angelorum, in qua tunc vigebat regularis observantia, ac disciplina, in suo statu, & privilegiis auctoritate Apostolica confirmavit, & manuteneri mandavit, voluitque Vicarium præfatæ Congregationis vocem habere in Capitulis Provincialibus ejusdem Provinciæ deinceps celebrandis, prout habebat Vicarius alterius Congregationis Britanicæ, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 30. Junii 1665. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Denique in Capitulo Generali Bononien. justis de causis suppressa fuits & Decretum hac super re emanatum.

§. 3. Verum cum in nupero Capitulo Generali prædicti Ordinis in Civitate nostra Bononien. habito, in vim, seu executionem quarumdam nostrarum in pari forma Brevis literarum, quas die 8. Aprilis 1725. super ejusmodi Congregationibus Provinciarum d. Ordinis in universum acceptis ad idem Capitulum Generale in Civitate præfata congregatum dedimus, post maturam rei discussionem statutum, atque ordinatum fuisset, tanquam conducibile ad Regularis disciplinæ instaurationem, quascumque Congregationes ab hac Sancta Sede non erectas, nec confirmatas, sed sola facultate ordinaria Religionis institutas, neque a suis Provinciis respective sejunctas, quotiescumque non custodirent veterem observantiam eorum, quæ in primævo erectionis fervore præscripta fuere, suis Provinciis omnino reuniendas esse, facta potestate per d. Capitulum Generale dilecto Filio Thomæ Ripoll moderno Magistro Generali Ordinis præfati, habita de singulis Congregationibus hujusmodi pleniore ratione, eas supprimendi, & reuniendi originalibus Provinciis, quas a suo laudabili fine decidisse reperisset; atque compertum fuisset quinque Conventus, quibus supradicta Congregatio Angelorum constabat, ob Fratrum penuriam, temporum injuriam, rerumque vicissitudinem, ac inopiam, aliasque calamitates a primæva regulari observantia defecisse, nec illis supperetere, unde suorum Religiosorum necessitatibus subvenire possent, ac insuper ad duplicem contributionem, unam quidem Priori Provinciali dictæ Provinciæ; alteram vero ejusdem Congregationis Vicario pro rebus ad illam spectantibus faciendam teneri, & obligatos existere dilecti filii Ludovicus Mauche Vicarius ultimo electus, & Hyacinthus Dantrechaux Exvicarius, aliique Alumni d. Congregationis enarratæ ordinationi Capituli Generalis inhærentes ab eodem Thoma Magistro Generali petierunt atque obtinuerunt prædictam Congregationem Angelorum dissolvi, & supprimi, illiusque Conventus memoratæ Provinciæ restitui, ac reuniri, & alias prout continetur in Decreto ipsius Thomæ Magistri Generalis ea super re die 5. Junii 1728. edito, tenoris qui sequitur, videlicet --

Decretum præd. super Congr. præfatæ suppressione, & Conventuum reunione.

§. 4. *Nos Fr. Thomas Ripoll Sacr. Theologiæ Professor totius Ordinis Fratrum Prædicatorum Magister Generalis, & Servus. Quo primum ad supremum Ordinis regimen, meritis licet imparibus, evecti fuimus, ab omnibus totius Capituli Generalis Bononiæ celebrati Patribus, specialiter Nobis commissum est, ut allaboraremus ad reunionem Conventuum cum Provinciis, e quarum sinu prodierunt, ubi certo constare poterit Congregationes e talium Conventuum selectu formatas ex primævo erectionis suæ fervore decessisse, quocumque tandem eventu, vel casu labefactata disciplina proveniat. Cum itaque non sine mœrore didicerimus Congregationem nostram Angelorum in Provincia nostra Galloprovinciæ erectam, ut ibi adamussim, ad rigorem exactioris observantiæ viveretur, tamen ob varias injurias temporum, diversasque calamitates, ita a præscriptis severioribus statutis excessisse, & unus idemque sit vivendi modus a cæteris Provinciæ ejusdem Conventibus non satis absimilis, quo subsistere possit præfixa separatio, & duorum Superiorum, vel capitum institutio, maxime cum ex præfatæ Congregationis institutæ literis patentibus expresse notetur die 19. Julii 1664. ipsi concessa, vel concedenda privilegia ea duntaxat lege, & conditione valere, vel valitura, & non aliter, ut in ejus Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum nostrarum exacte, & accurate servetur, adeout a prædictis privilegiis, concessionibus, & gratiis excedat ipso facto, & excessisse censeatur statim atque a regulari observantia excessisse constiterit. His, aliisque adducti momentis, votisque petitioni, ac precibus tum recens electi in Vicarium, tum Exvicarii, ac plurium ejusdem Congregationis Alumnorum inclinati harum serie, nostrique auctoritate Officii, ac de mandato Nobis a præfato Capitulo Generali facultate, prædictam Congregationem Angelorum dissolvimus, & annullamus, & tenore præsentium suppressam, ac solutam declaramus, omnesque Conventus illius Congregationis unimus, & restituimus Provinciæ nostræ Galloprovinciæ unitosque denunciamus. Hinc annuentes precibus Admodum Reverendi Patris Magistri Ludovici Mauche in Vicarium nuper electi, & a Nobis, ad maturam rei discussionem confirmati, ipsum ab onere Vicarii Generalis eximimus, & exemptum acceptata ejus renunciatione declaramus, dantes Admodum Rev. Patri Magistro Provinciali moderno, ejusque Successoribus om-*

nem in & super dd. Conventus, personasque ad ipsos quomodolibet spectantes authoritatem, & potestatem, quam erga cæteros ejusdem Provinciæ Conventus, & personas exercere solet, & debet ex sui officii Provincialis, & confirmationis a Nobis emanatæ die 21. Maji transacti; præcipientes in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, necnon sub formali præcepto omnibus Fratribus ad d. Congregationem antea spectantibus, ut prædicto Rev. Patri Magistro Provinciali Provinciæ nostræ Galloprovinciæ subsint, & pareant, ipsumque velut legitimum Caput, & unicum Superiorem habeant, venerentur, & agnoscant, quem etiam plurimum in Domino, & paternis visceribus hortamur ne quidam detur, vel contendatur ad molliorem disciplinam aditus, & singulis in Cœnobiis dictæ Provinciæ, vitam regularem uniformiter erigat, lapsam restituat, & ubicumque viget intactam conservet. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non obstantibus in contrarium quibuscumque. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ super Minervam die 5. Junii anni 1727. -- Frater Thomas Ripoll Magister Ordinis -- Frater Joannes Sicard Magister, & Secretarius -- Loco † Sigilli -- registr. fol. 90.

Preces pro confirmatione.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet suppressio d. Congregationis, illiusque Conventuum restitutio Provinciæ præfatæ sic factæ optatum habeant successum, ipsorumque Conventuum fratres sub uno eodemque Provinciæ præfatæ capite quietius, & felicius regulari observantiæ insistant, majorique animorum concordia Altissimi obsequiis famulentur, nihilominus quia dicta Congregatio etiam auctoritate Apostolica erecta, & præsertim per supradictas Alexandri Prædecessoris literas confirmata fuerat, ipse Joannes Josephus Prior Provincialis vereatur, ne id validitati suppressionis, & unionis hujusmodi obstet, illasque aliquando in dubium revocari contingat. Quare præfatus Joannes Exponens supradicti Joannis Josephi Prioris Provincialis nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur ipsorum Joannis Exponentis, ac Joannis Josephi Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huhusmodi supplicationibus inclinati, suppressionem Congregationis Angelorum Provinciæ Galloprovinciæ, illiusque Conventuum reunionem eidem Provinciæ per dictum Thomam Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum, sicut præmittitur, factæ, expeditumque desuper ejusdem Thomæ Magistri Generalis decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, ac inde cæteroquin legitime secutis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime suffragari, & ab eis respective inviolabilier observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus prædicti Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis Provinciæ, & Conventuum prædictorum, ac quibusvis aliis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXI.

Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro stabilienda Reformatione juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo.

Hac de re vid. Const. Innoc. XI. ed. 1687. Mart. 27. P. 2., & Clem. XI. Const. ed. 1715. Oct. 26. P. 15.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Mart. 1729. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

APostolatus Officium infirmitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & justitia, paceque fraterna reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus mature consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

Jam inde ab an. 1647. prædicta reformatio primum in præfatam Provinciam introducta fuit cum quibusdam præservationibus.

§. 1. Alias siquidem postquam Anno 1647., seu alio veriori tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantia Constitutionum a fel. rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quæ tamen in Provincia prædicta non aliter tunc acceptæ erant, quam cum præservatione quorumdam Decretorum, quæ Leges municipales appellabant, ac consuetudinum, & Statutorum particularium, ac subinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, sive secunda reformatio sub enarratis Constitutionibus pure, simpliciter, & ad literam observandis cum renunciatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium hujusmodi in eamdem Provinciam invecta fuerat; rec. vero mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor noster hanc secundam reformationem per totam Provinciam præfatam promovere, & paulatim extendere desiderans sub certis modo, & forma tunc expressis in primis statuerat, ut singulis trienniis sine cujusvis consensu tribus dictæ Provinciæ Conventibus ejusmodi reforma-

Postmodum secunda exacta reformatio in eamdem invecta fuit.

Post qua extendenda, & promovenda primum ab Innoc. XI., deinde a Clem. XI. elaboratum est.

tioni

tioni tum deputatis, unus aliorum ejusdem Provinciæ Conventuum adjungeretur, quo tandem tota, & integra Provinciæ prædictæ sensim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat, & ordinaverat pro salubri istius secundæ reformationis progressu, & directione per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quæ postmodum a piæ mem. Clemente Papa XI. Prædecessore quoque nostro cum omnibus, & singulis in eis contentis per ipsius in pari forma Brevis literas die 26. Octobris 1715. desuper editas confirmata, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod secundo dicta reformatio primum in Conventibus Astensi, Dolianen., & Clarascen. ejusdem Provinciæ ad præscriptum præfatarum Innocentii XI. Prædecessoris Literarum introducta, ac successive ad Conventus Taurinen., & Vinovi extensa, & propagata, inimico homine superseminante zizania, iisque in dies succrescentibus non solum optatum, felicemque successum non habuerat, sed exortis inter utriusque mox recensitæ reformationis Alumnis simultatibus, dissidiis, & contentionibus regularis disciplina non modicum in præfata Provincia detrimentum acceperat; quin imo sub specie, ac prætextu pacis, & unionis initæ inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omnium utriusque reformationis Alumnorum nomen, seu partes assumpserant, diversis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata auctoritate factis, atque a quampluribus dictæ Provinciæ Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis; ac quodam asserto Capitulo Provinciali Taurinen. nulliter celebrato; ipsa Provincia ab aliquot annis ex causa ejusmodi unionis ab una parte impugnatæ, & ab alia propugnatæ in deteriorem statum quoad spiritualia, & temporalia prolapsa dignoscebatur.

Eandem reformationem nunquam optatum successum habuisse narratur.

§. 2. Quibus a Nobis sedulo, ut par erat, perpensis, Venerabili Fratri Gaspari Pizzolanti Episcopo Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in mandatis, ut universam Provinciam præfatam visitaret, attributa illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultate. Cum ex actis visitationis a dilecto filio Joanne Dominico Berardo Presbytero Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii per memoratum Gasparem Episcopum tunc Priorem Generalem vigore d. facultatis ei per Nos concessæ deputato cum duobus Fratribus expresse professis ejusdem Provinciæ rite, & accurate, ac laudabiliter peractæ totum d. Provinciæ statum perspectum, exploratumque habuerimus, ac illi prompto, & salutari remedio subveniendum esse agnoverimus, longeque gratissimum Nobis fuerit audire, omnes pene Provinciæ reformationis Alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis, quæ a Nobis, & hac Sancta Sede etiam pro amplectenda secunda reformatione præscriberentur.

Hinc factum est, ut ab eodemmet Pontifice Priori Gen. Ordinis, totius Provinciæ præfatæ visitatio demandaretur.

§. 3. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra cura, & solicitudine ejusdem Provinciæ, illiusque Fratrum tranquillitati, & salubri directioni prospicere, ac exactam enarratarum Constitutionum observantiam, quæ huc usque ob rerum, temporumque vicissitudinis statim restitui nequivit, nunc, benedicente Domino, expedite, ac unico contextu in universa Provincia præfata constabilire cupientes, ut pinguius, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris mens, & intentio adimpleatur, propositaque sibi secundo dicta reformatio plenarium suum sortiatur effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui jussu nostro ejusmodi negotium sedulo examinarunt, consilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quæ infra sequuntur, auctoritate Apostolica statuere, decernere, & ordinare.

Ex cujus visitationis actis toto d. Provinciæ statu perspecto, ad præsentes Ordinationes emittendas deventum est.

§. 4. Primo itaque annullamus, cassamus, & irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriusque partis prædictæ super unione primæ, & secundæ reformationis hujusmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini Mense Majo 1724. prout etiam tam in Congressu, ut vocant, quam in Congregatione Taurinen. Mensis Januarii 1727., similiter nullum, irritumque declaramus assertum Capitulum Provinciale Taurinen. peractum mense Majo ejusdem anni 1727. cum omnibus inde secutis. Secundo. Pro faciliori tamen unionis, & reformationis totius Provinciæ præfatæ effectu obtinendo omnia ab assertis Priore Provinciali, aliisque Officialibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinen. electis, seu deputatis acta, & gesta usque ad tempus publicationis præsentium nostrarum literarum dumtaxat, & non ultra, quoad utrumque forum de benignitate Apostolica sanamus, & convalidamus. Tertio. Facultatem tribuimus infra dicendo Executori præsentium literarum hujusmodi in utroque pariter foro omnes, & singulos dictæ Provinciæ Fratres tam primæ, quam secundæ reformationis, a censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis dispensandi super irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex dispositione Juris, & Constitutionum Apostolicarum, vel ex Superiorum sententia, & declaratione, occasione tractatus, seu executionis enarratæ unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel usurpatæ Jurisdictionis, sive ex transitu de secunda ad primam reformationem sine Sedis Apostolicæ licentia; Cum ipsorum reintegratione ad vocem activam, & passivam, & restitutione in pristinum statum, perinde ac si præmissa facta non fuissent, quam tamen facultatem limitamus, ad eos dumtaxat Fratres Provinciæ prædictæ, qui harum nostrarum literarum dispositione in omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquiescent, & non alias, dictusque Executor eamdem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeat.

Ordinationes prædictæ. Irritæ declarantur pactiones quædam initæ inter partes primæ, & secundæ reformationis.

Tribuitur facultas Executori præsentium Literarum absolvendi a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis Fratres d. Provinciæ.

§. 5. Quarto. Ad hæc, prævia suppressione, & abolitione primæ reformationis in dicta Provincia Pedemontana anno 1647., seu alio veriori tempore cum præservatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium inductæ, & acceptatæ, sicut præmittitur, statuimus, & declaramus totam, ac universam Provinciam præfatam sub Constitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Prædecessoribus prædictis reformatam esse, ac regi debere, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Conventibus d. Constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter, & ad literam serventur, non obstante, nec attento quocumque alio usu, vel abusu in aliis Provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorsus sublatis quibuscumque Decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus, & statutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, seu condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum generalium auctoritate, etiam sub obtentu, quod non sint, neque dicantur contraria observantiæ, & disciplinæ regulari, atque Constitutionibus præfatis; quæ omnia tanquam abusum, & corruptelam declaramus. Quinto. Districte præcipimus, & mandamus, quod habitus, & vestes tam internæ, quam externæ pari forma, colore, & materia ab omnibus Fra-

Aboletur prima reformatio in d. Provinciam cum quibusdam præservationibus inducta, & statuitur, præd. Provinciam sub Constitutionibus Urbani VIII. & Innoc. X. regi debere.

tri-

tribus Provinciæ sic reformatæ omni sublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipsorum Conventibus minus clare, & expresse sit dispositum quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: Vestimenta Fratrum lanea sint ex grossiori, & viliori panno: adeout antehac plures subortæ fuerint controversiæ, num deberent esse ex vero panno? & diversæ super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones; hinc quo in posterum in Provincia præfata omnis dissentionum, & interpretationum super materia habitus regularis hujusmodi causa, & occasione removeatur, volumus, ut vestimenta interiora, tibialia scilicet, sint lanea, vel linea; thoraces autem, & femoralia æstivo tempore ex cannabe, vel lino duro; aliis vero anni temporibus ex pellibus, seu vili panno albi semper, vel grisei, ut ajunt, coloris; materia porro Capparum, & tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *Saglia*, sive *Saja*, viliori, & grossiori, non tamen ab ea, qua communiter universa Religio non reformata utitur, notabiliter diversa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *Saglia*, sive *Saja* nuncupati dilucidius pro iis, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat: Quod autem attinet ad formam vestium externarum Nos mensuras in Constitutionibus pro iisdem reformatis præscriptas districtius declarantes decernimus, quod Tunica competentis sit amplitudinis, & usque ad talos descendat, atque a pectore, & infra omnino sit consuta, & manicas bene largas habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipsa paulo brevius existat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero sit satis ampla, & modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunica superiore: Quoad Caputium tandem ex ea parte, quæ caput tegit, rotundum esse debeat, & latum, ipsiusque latitudo scapulare hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum junctura non transeat, & pars posterior justa sua proportione acuminata cinctorium cooperiat. Quæ omnia intra mensem ab omnibus dictæ Provinciæ Fratribus tam primæ, quam secundæ reformationis professis, & deinceps professuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali assumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout supra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus hujusmodi dimittere, vel immutare præsumant, quovis prætextu sub pœna excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrenda, cujus absolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus.

De præeminentiis, & privilegiis in præfata Provincia quibus conditionibus assequendis.

§. 6. Sexto. Quo vero Fratres primodictæ reformationis hujus reformationis jugum lubentius subeant, concedimus Exprioribus, Provincialibus, aliisque Fratribus, qui reperiuntur in possessione, seu quasi possessione graduum, præeminentiarum, præcedentiarum, & Definitoriatus perpetui, ut ipsi vita eorum naturali durante in eadem possessione, seu quasi possessione remanere, & continuare possint, sublatis cæteroquin omnibus aliis præeminentiis privilegiis quibuscumque; ita quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum suscipere, & assequi possit, nisi servatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Constitutionibus præscripta reperiuntur. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut post earumdem præsentium literarum promulgationem Fratres Provinciæ præfatæ in prima reformatione professos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præsentium literarum seriem enarratas Constitutiones jurejurando accepterent, ac promittant, se illas ad literam amplecti, & divina favente gratia, fideliter observaturos; idemque juramentum præstabunt omnes, qui in posterum professionem regularem in illa Provincia emittant; secus vero ejusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne, ac peculari charitate tractentur a Superioribus, sicuti etiam in dictis Constitutionibus quoad Infirmos cavetur. Etsi qui ex Fratribus primæ Reformationis forsan (quod absit) acquiescere, seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

De Fratribus præfatæ Provinciæ in prima Reformatione professis monendis, ut Constitutiones prædd. jurejurando acceptent; sinminus conce-

§. 7. Octavo. Alii Fratres in secunda reformatione professi, vel ad eam legitime translati, quatenus illam deseruerint, ad primam reformationem quacumque ex causa, vel colore sine d. Sedis licentia transierint, a memorato Executore etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis compellantur, ad observandum alias ab eis præstitutum, & renovandum juramentum de dictis Constitutionibus Reformatorum pure, simpliciter, & ad literam, ut supra servandis. Nono. Et quia ejusmodi Provincia Pedemontana veluti unitum corpus sub uno Capite Priore scilicet Provinciali juxta præfatas Constitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Ministrorum Officia supprimentes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provincialem cum Assistente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta Statuta, seu Constitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenta nullitate supradicti Capituli Provincialis Taurinen. committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epistola Secretariæ nostræ Status ei directa designantur in Priorem Provincialem, Assistentem quatuor Definitores, & Magistrum Novitiorum pro residuo tempore currentis triennii Mense Majo anni proximi 1730. terminandi constituat, ac deputet, quin ipse Executor Epistolam hujusmodi producere, aut exhibere teneatur, sed simplici ejus assertioni standum sit, ac omnino fides habeatur, dictique Officiales per eum sic deputati auctoritate nostra Apostolica constituti censeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam sibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias disponat, & ordinet in singulis Conventibus Provinciæ præfatæ usque ad novum Capitulum Provinciale anno proximo, ut præfertur, celebrandum.

De Fratribus in secunda reformatione professis.

Statuitur, ut prædicta Provinciaa Priore Provinciali juxta præfatas Const. gubernetur.

§. 8. Decimo. Demum Executor prædictus unicum constituat Novitiarum pro tota Provincia præfata in Conventu Astensi, ubi de præsenti habetur, necnon designet, & statuat professorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Constitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii fide, prudentia, dexteritate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eumdem Joannem Dominicum in Executorem præsentium literarum, & Commissarium Apostolicum in universa Provincia Pedemontana hujusmodi usque ad futurum Capitulum Provinciale, necnon in Præsidentem ipsius Capituli Provincialis cum ampla facultate, & potestate, nedum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & singula in ipsis literis nostris contenta, sed etiam ut post earum executionem regularis disciplina juxta supradictas Constitutiones re ipsa inducatur, observetur, ac firmius stabiliatur, adversus delinquentes inquirendi, querelas, & recursos audien., quascumque provisiones opportunas

Præscribitur, ut unicus dumtaxat constituatur Novitiatus pro tota Provincia.

Deputatur Exequutor prædict. cum ampliſſimis facultatibus.

capien.,

capien., abusus tollen., Fratres in Conventibus constituen., Priores mutan., aliaque in præmissis, & circa ea quoquo modo necessaria, & opportuna facien., geren., dicen., mandan., ordinan., ac itidem exequen., atque ad hunc effectum Cancellarium, aliosque Ministros sibi benevisos assumen., prout quoque contra Inobedientes Juris, & Facti remediis ad pœnas tam corporales, quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu, & figura Judicii, quacumque appellatione, & recursu sublatis procedendi, auctoritate præfata, tenore præsentium constituimus, sancimus, ac deputamus. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Personis, aliisque, ad quos spectat, ut ipsum Joannem Dominicum in Executorem, Commissarium Apostolicum in eadem Provincia, ac Præsidentem, sicut præmittitur, a Nobis deputatum reverenter suscipientes, & recognoscentes, illi in omnibus, & singulis præmissis prompte pareant, & obsequantur, ejusque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententias, sive pœnas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogatoriæ.

§. 9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Innocentii XI., & Clementis XI. literis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliisque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Capitulorum generalium, & Provincialium Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita formæ ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXII. Reintegratur *Motu proprio* Ecclesia S. Leonis Civitatis Feretranæ ad Cathedralitatem Episcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum statum.

Hac de re vide Greg. XIII. Const. ed. 1572. Maji 25. P. 1. & hujus Pontificis Const. ed. 1728. Nov. 15. Collegiata Terræ Fabriani erecta fuit in Cathedralem, ac Terra prædicta in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Mart. 1729. An. 5.

MOTU PROPRIO &c.

Cathedralem Ecclesiam Civitatis præd. erectam fuisse ab antiquissimo tempore in Ecclesia S. Leonis ejusd. Civitatis, refertur.

§. 1. NUper Nobis innotuit, quod Ecclesia Cathedralis Civitatis Feretranæ ab antiquissimo tempore erecta fuit in Ecclesia Sancti Leonis ejusdem Civitatis, ibique per plura secula continuit cum non interrupta Episcoporum residentia, ex eo tamen, quod temporum progressu illius Dominium transivit in Duces Urbini, qui illam non tam arte, quam natura munitissimam multo Militum Præsidio urgentibus Bellorum calamitatibus custodire satagebant, qua de causa Episcopo, & Canonicis ejusdem Cathedralis tutus, ac liber, ut decebat, non patebat accessus, ibique a sacris celebrandis, divinisque Officiis decantandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco ad tollendas Canonicis excusationes Residentiæ non præstitæ felicis record. Gregorius XIII. Prædecessor noster inhærendo deliberationibus S. Pii V. pariter Prædecessoris, per suas literas incipien. -- *Rationi congruit* -- expedit. sub datum Romæ apud S. Petrum octavo Kalendas Junii 1572. prædictam Cathedralem Feretranam cum Episcopo, & integro Capitulo composito de unico Præposito, & sex Canonicis transtulit ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis, declarando, quod liceret Episcopo, & Canonicis in prædicta Ecclesia S. Bartholomæi residere, & inibi Divina Officia cum illius Canonicis decantare, hoc insuper addito, quod prædictæ duæ Ecclesiæ Sancti Leonis, & S. Batholomæi non amplius duæ Ecclesiæ una scilicet Cathedralis, & altera Collegiata nuncuparentur, sed unica tantum Ecclesia Cathedralis existeret, quodque in Ecclesia S. Leonis Cathedralitatis insignia remanerent, & dies festus ejusdem S. Titularis ibidem celebrari quotannis non desineret, & quia Præposito prædicta cura incumbebat Animarum deputato prius Vicario ad nutum ammovibili, & segregatis deinde nonnullis stabilibus ex eadem præpositura per Constitutionem similis record. Innocentii XI. pariter Prædecessoris expeditam sub Datum 5. idus Novembris 1682. Archipresbyteratus cum actuali cura Animarum tanquam vera, & propria Parochia erecta fuit.

A Greg. XIII. tamen Cathedralem Feretranam justis de causis ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis translatam esse pariter narratur.

Cur cessatis causis translationis præd. Ecclesia Sancti Leonis ad pristinum statum reducta non sit.

§. 2. Et quamvis per obitum ultimi Ducis Urbini devoluto integro statu ad Sedem Apostolicam, cessatis proinde anno 1645. bellorum turbinibus, amoto ingenti Militum Præsidio, eoque ad modicum numerum redacto, non solum Civitas prædicta, sed & tota Feretrana Provincia in præfata Ecclesia ad pristinum reduceretur statum, & cultum, enixe exoptaverit, ob defectum tamen Episcopalis Palatii, ex quo antiquum, aut prolapsum, aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apostolicam exponere non valuerunt; sed obtenta postmodum ad hujusmodi effectum a Camera nostra Investitura Palatii olim de juribus Ducum Urbini per Chirografum similis record. Clementis X. pariter Prædecessoris, in quo summopere commendatur Episcopalis residentia apud Ecclesiam Leonis, causa nihilominus remissa, & deinde proposita in nostra Concilii Congregatione Resolutio dictæ Civitati prorsus contraria emanavit, & ratione dispendii in hujusmodi propositione passi, causa prædicta ulteriorem progressum non habuit.

§. 3. Nos

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Nos autem serio considerantes nulla penitus culpa tunc temporis Civium multoque minus modernorum hujusmodi translationem expletam fuisse, sed ex mero rerum, ac temporum accidentali eventu, Bellisque tunc irruentibus, quorum ratione tale Præsidium ibi residebat, quodque illius de causa prædicti Prædecessores translationem hujusmodi demandarunt; Causis proinde cessatis, æquum etiam esse cessare quoque debere earum effectus, cum Civitas prædicta non amplius sub Extraneorum, sed nostræ Apostolicæ Sedis pacifico, & quieto Dominio gubernetur; & (Deo favente) absque ullo Bellorum metu, Præsidium ad modicum Militum, & bene regulatum numerum redactum existat, attendentes, quod introitus, & redditus, quibus Canonici sic translati potiuntur, pro Cultu ejusdem Ecclesiæ Sancti Leonis fuerant assignati, quodque Canonicis prædictis antiquæ eorum Ecclesiæ restitutis, Ecclesia nihilominus Pinnæ Billorum suo debito defraudata non remaneret obsequio, cum adhuc penes eam superessent binæ dignitates, octo, & ultra Canonici, ac quatuor, & ultra Ministri Manfionarii nuncupati, ac tandem Animo revolventes Cultui Divino congruum, nec Animarum saluti proficuum fore, quod amplius Ministris, & quidem propriis destituta remaneat Ecclesia prædicta mirabilis structuræ in duodecimo nostræ salutis sæculo constructa, capax adhuc de præsenti, ut non solum ab antiquo, sed a Majori Ministrorum numero ei inserviatur, & in ea Divina Officia decantentur. Nos qui jura Ecclesiarum omni cura tueri, custodire, & reintegrare studemus, audita prius relatione, & Voto Reverendissimi Archiepiscopi Urbinatensis præmissis providere, prout infra decrevimus.

Statum, & merita Causæ introductæ in Congr. Concilii super restitutione in integrum d. Ecclesiæ Sancti Leonis, Pontifex ad se avocat.

§. 4. Literas itaque prædictas fel. rec. Gregorii XIII. Prædecessoris, Decreta S. Pii V., ac Innocentii XI. rescripta, & resolutiones prædictæ Congregationis Concilii, statum, & merita Causæ coram ea introductæ, & olim ibidem pendentis, modernum statum, tam ejusdem Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, Pinnæ Billorum in præmissis pro expressis, ac respective de verbo ad verbum insertis habentes, Causam hujusmodi cum omnibus suis emergentibus, dependentibus, annexis, & quibuscumque connexis in statu, & terminis in quibus reperitur ad Nos avocantes illam penitus cassamus, & abolemus, & extinguimus, ac pariter perpetuum silentium imponimus.

Reintegratio ad Cathedralitatem præd. Ecclesiæ Sancti Leonis, cum quibusdam ordinationibus.

§. 5. Ac Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis porrectæ petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, mera deliberatione, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam prædictam S. Leonis Civitatis Feretranæ ad actualem Episcopatum, & Cathedralitatem Episcopi, & Capituli, & Canonicorum residentiam juxta primævum, & antiquum statum in omnibus, & per omnia reintegramus, & reponimus, mandantes Præposito, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ S. Leonis antiquas possidentibus præbendas, quibus eorum Prædecessores ante dictam translationem fruebantur, ut ad eamdem Ecclesiam accedere, penes eam residere, ibique more aliarum Cathedralium Divina recitare Officia, & sacra peragere, quam citius debeant, ac teneantur, ac si eorum translatio ad eamdem Ecclesiam S. Bartholomæi peracta nunquam foret, prædictamque Ecclesiam Pinnæ Billorum cum suis Dignitatibus, & Canonicis etiam post translationem superadditis ad eumdem statum Collegialitatis, in quo ante translationem prædictam constituta reperiebatur reponimus, & reducimus, & ad magis occurrendum decenti manutentioni prædictorum Capituli, & Canonicorum S. Leonis mandamus, & præcipimus Communitati ejusdem nostræ Civitatis, & Confratribus Societatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia erectæ, ut singulis annis in perpetuum Præposito, & Canonicis sic restitutis persolvere, ac exbursare debeant scuta sexaginta monetæ Romanæ pro medietate nempe a Communitate, & pro altera medietate a Societate prædicta sic æqualiter dividen. in augmentum earum præbendarum, quæ ipsis authoritate nostra assignamus, & in uberiorem supplementum cujusvis summæ, quam fortasse amitterent per hujusmodi segregationem a Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Pinnæ Billorum ipsisque quomodolibet usque modo obventæ, tam ex dispositione supradictæ Constitutionis Gregorii XIII., & S. Pii V. seu alias quomodolibet, statuimus itidem, & mandamus, ut firmo remanente moderno Archipresbytero, seu Parocho dictæ Ecclesiæ Sancti Leonis, ejus vita naturali durante, post illius obitum cura Animarum prædicta a moderno statu Parochi ad Præposituram revertatur, illique, ut prius, incorporetur, restitutis etiam bonis pro Præbenda Parochi segregatis, & applicatis, & ad hoc, ut magis in dies Divinus Cultus augeatur, Communitatem prædictam, ac Cives, & districtuales in Domino hortamur, ut per erectionem novarum præbendarum satagant quam primum sacrorum Ministrorum numerum augere, idemque explere studeant, etiam Ministri Locorum Piorum, si commode fieri valeat, eorum institutis, oneribus, & laudabilibus consuetudinibus semper salvis.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Declarantes præsentes nostras Literas in foris prædictarum Ecclesiarum S. Leonis Civitatis Feretranæ, & S. Bartholomæi Pinnæ Billorum affixas, & publicatas quemlibet afficere, & adstringere, ac si omnibus personaliter forent intimatæ, & ne hujusmodi nostræ dispositionis plenarius effectus ullatenus retardetur in Executorem eligimus, & deputamus dilectum Filium Abbatem Joannem Petrum de Rubeis Clericum Vaden. J. U. D., ac Locumtenentem Civitatis nostræ Pisauri ejusque pro tempore in eo de munere Locumtenentes Successores Clericali tamen Charactere insignitos, quatenus opportunis juris remediis etiam suspensionis, excommunicationis, ac privationis Præbendarum, & successive declarationis, earum devolutionis ad Nos, & Datariam nostram præfixo Brevi, & competenti termino præfatis Præposito, & Canonicis ad nostris hisce mandatis parendum eos ad omnia, & singula præmissa exequenda cogat, & compellat, & alia desuper necessaria expellat, quacumque appellatione, & recursu penitus remotis, resolutiones itidem quascumque per dictam Communitatem Feretranam faciendas quoad expensas in præmissis necessarias cujusvis alterius licentia, & assensu minime requisitis pro ejus arbitrio confirmet, & approbet. Decernentes præsentibus nostris Literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis, non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ etiam ex eo, quod modernus Episcopus Feretranus, ejusque Procurator Fiscalis, ac Dignitates, & Canonici tam Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & a Latere

Legatos

Legatos Nuncios Apostolicos Cæsarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis authoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus supra dictis Decretis S. Pii V. Constitutionibus Clementis VIII., & Innocentii XI. lite olim pendente in Congregatione Concilii, ac etiam constitutione fel. pariter rec. Pii IV. Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollen., Conciliaribus etiam Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, & approbatis, aut innovatis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus. Quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, & de quibus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia forma ad hæc servanda foret illorum tenorem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Palatio nostro Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

CCXIII. Declaratur facultas Nuncio Neapolitano concessa procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos, favore Monachorum Congregationis Montis Virginis; idque *Motu proprio*.

Exempti fuerunt dicti Monachi a facultate Nuncii ab Urb. IV. Const. ed. 1264. Jan. 13. P. 2. subjecti vero postmodum a Clem. VIII. Const. ed. 1592. Jun. 19. P. 1., & Const. ed. 1601. Aug. 22. P. 10.

Dat. 29. Mar. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

Monachos prædd. in Monasteriis degentes, licet extra Claustra deliquerint, exemptos esse a jurisdictione præd. Nuncii demonstratur.

§. 1. EXponi nuper Nobis fecerunt Don Gallus Gallucci Abbas Generalis, & Abbas Don Ramirus Girardus Procurator Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis, quod licet Monachi omnes ejusdem Ordinis degentes in Monasteriis sub obedientia Abbatis cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum statutis, etiamsi deliquerint extra Claustra, juxta Privilegia ipsis concessa per fel. rec. Urbanum Papam IV. Prædecessorem nostrum in Literis Apostolicis expeditis sub datum Idibus Januarii 1264., & dispositionem ejusdem Concilii cap. 14. sess. 25. de Regularibus, sint prorsus immunes, & exempti a Jurisdictione nostri in Regno Neapolitano Reverendissimi Nuncii, & subjecti privative tantummodo eorum Superioribus Regularibus, prout ita quoque declaravit Cameræ nostræ Generalis Auditor per Sententiam diffinitivam in contradictorio Judicio promulgatam contra Curiam Nunciaturæ die 27. Novembris 1671. novas nihilominus modernus Nuncius excitavit prætensiones procedendi contra eosdem Regulares sic exemptos vigore facultatum sibi concessarum per fel. rec. Clementem Papam VIII. nostrum pariter Prædecessorem in literis Apostolicis in forma brevis expeditis diebus 19. Junii 1592., & 22. Augusti 1601. sub inani etiam supposito, quod hujusmodi facultas ipsi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in supra relato cap. 14. ac ex observantia approbata per fel. rec. Clementem XI. nostrum similiter Prædecessorem, non attenta remissione hujusmodi controversiæ præcedenter facta ad nostram ejusdem Concilii Tridentini Congregationem, & alteram particularem specialiter delegatam, subortis proinde variis casibus, & remissa illarum cognitione eidem Nuncio causa propterea in eadem Congregatione Concilii, nec in altera particulari priori loco, ut supra, delegata, discussa, neque proposita extitit, agnoscentes modo ipsi Oratores non leve sibi inferri præjudicium per continuationem Jurisdictionis prædicti Reverendissimi Nuncii in detrimentum eorum exemptionis prædictæ, preces Nobis humiliter porrexerunt, ut pro majori eorum tranquillitate controversiam hujusmodi ad Nos avocare, & Privilegia prædicta juxta sensum dicti Concilii Tridentini, & literarum Apostolicarum interpretari, ac declarare, & sic ab ulterioribus vexationibus desuper usquemodo passis eximere, liberare, & alias opportune, prout juris fuerit Apostolica auctoritate providere dignaremur.

Prætensiones tamen a Nuncio præd. excitatas esse procedendi contra eosd. refertur.

Hinc preces eorumd. pro declaratione præd.

§. 2. Nosque, ut dissensiones, & jurgia inter Ecclesiasticos omni celeritate dirimantur, & ad hoc, ut Privilegia per Romanos Pontifices concessa contrario sensu non explicentur, auditis prius per Reverendissimum Episcopum Himerien sem nostrum modernum Auditorem de speciali nostro mandato Partibus prædictis, earumque Procuratoribus, & Defensoribus, tam in voce, quam in scriptis, visisque, & consideratis omnibus de jure videndis, & considerandis juxta illius sensum Nobis relatum, & cum illius voto Privilegia prædicta, & exemptionem respective declarare, litesque hujusmodi terminare, prout infra decernimus. Literas itaque Apostolicas Urbani Papæ IV. favore dictæ Congregationis Montis Virginis, & respective Clementis VIII. favore prædicti Reverendissimi Nuncii Privilegia, & facultate in eis, aliisque posterioribus literis etiam Clementis XI. concessas, & expressas, dispositionem quoque prædicti Concilii Tridentini in enunciato cap. 14., & alia quæcumque decreta in præmissis, & circa ea quomodolibet edita, & acta desuper gesta, totumque, ac integrum statum, & merita causæ in eadem Congregatione Concilii; altera particulari Congregatione, & alio quocumque Judice, & Tribunali pendente, rationes itidem utriusque parti competentes singulariter, præsentibus pro expressis de verbo ad verbum habentes, causam, & litem prædictam in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur cum omnibus, & singulis illius emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, & cum clausula, quam, & quas &c. ad Nos avocantes, illam penitus extinguimus, & abolemus, ac partibus prædictis perpetuum silentium imponimus, & authoritate nostra Apostolica declaramus, & decernimus Privilegia concessa dicto Reverendissimo Nuncio in Regno Neapolitano per eundem Clementem VIII. non aliter intelligi posse, & debere, quam de facultate procedendi contra cujuscumque Ordinis Regulares exemptos, qui tamen sint devii, & errantes, & extra Claustra in delicto deprehenduntur; nullam propterea ipsi competiisse, neque competere facultatem procedendi priva-

Lis inter Monachos præfatos & prædictum Nuncium exorta aboletur.

Declaratio præd. facultatis Nuncio Neapolitano concessæ procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos.

tive, neque cumulative contra Monachos, & Regulares degentes in Conventibus, & Monasteriis sub obedientia Abbatum, aliorumque Superiorum, & cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum præscriptis, respectu enim istorum totam Jurisdictionem privative spectare ad Superiores Regulares, etiamsi Monachi, seu Regulares extra Claustra, ita notorie deliquerint, ut Populo scandalum publice oriatur juxta dispositionem Concilii Tridentini in suprarelato Capitulo, & in casu negligentiæ Superiorum Regularium esse locum præfixioni termini sicut ab Episcopo, ita etiam a Reverendissimo Nuncio, ut eo transacto, jurisdictio ad ipsum devolvatur juxta censuram Concilii prædicti; Verba autem illa in primo dicto Privilegio Clementis VIII. -- *ut iidem Regulares sciant se præter eorum Superiorum correctionem, nostram etiam animadversionem incursuros* -- intelligi semper debere de Regularibus deviis, & errantibus, ac extra Claustra vitam degentibus, non obstante quacumque asserta contraria observantia.

Literæ Apostolicæ Urbani IV. quibus prædd. Monachi exemti fuere a jurisdictione præfati Nuncii, necnon sententia ab A. C. eorundem favore lata confirmatur.

§. 3. Literas Apostolicas proinde ejusdem Urbani IV., & exemptiones ibidem concessas eidem Congregationi Montis Virginis, ac sententiam per eundem Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem in criminalibus latam prædicta die 27. Novembris 1671. in qua pronunciatum extitit, Reverendissimo Nuncio nullum jus competiisse, & competere cognoscendi causas civiles, criminales, & mixtas prædictorum Monachorum Congregationis Montis Virginis intra Claustra cum requisitis Concilii degentibus etiam extra ea delinquentium, & in delicto deprehensorum, esseque privative subjectos eorum Superioribus Regularibus juxta exemptionem ipsorum favore concessam in præcitatis literis Urbani IV., & Concilio Tridentino prædicto in omnibus, & per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus, & renovamus, suumque debitum sortiri effectum, ac omnimodæ executioni perpetuis temporibus demandari Apostolica auctoritate statuimus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes præsentibus nostris literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis nullo umquam tempore opponi de subreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ ex eo, quod modernus Nuncius in Regno Neapolitano, ejusque Promotor Fiscalis, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, & facti vel gratiæ remedium impetrari posse; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia, Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationem particularem, ut supra deputatam, a Latere Legatos, Nuncios Apostolicos, Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis auctoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, necnon dictis Constitutionibus Clementis VIII., ut supra editis, ac quacumque asserta contraria observantia, altera Constitutione fel. rec. Pii IV. pariter Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollendo, conciliaribus etiam Universalibus, & Provincialibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, approbatis, aut innovatis, legibus, statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, de quibus specialis, specifica, individua, expressa &c. ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia specificatio habenda, vel aliqua alia forma ad hæc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat earum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCXIV. Revocatur Concessio Sacelli S. Michaelis Archangeli in Ecclesia Collegiata S. Eustachii, facta favore Collegii Procuratorum Urbis; ac prædicta Ecclesia in pristinam possessionem dicti Sacelli reintegratur.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 17. P. 2. suppressa fuit Parochialis Ecclesia B. Greg. ad Pontem quatuor Capitum de Urbe, ejusque fructus, & jura unita Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 29. Mar. 1729. An. 5.

Motu proprio, &c.

§. 1. Essendo pervenuto a nostra notizia per le diligenze da Noi usate in occasione d'aver visitata la Chiesa Collegiata di S. Eustachio di questa nostra Città, che nell'anno 1502. il Capitolo, e Canonici di detta Chiesa con la presenza, ed intervento del Procuratore del fu Cardinal Piccolomini di quel tempo Titolare di detta Chiesa concedessero, e donassero imprudentemente, e con gran disturbo della Chiesa al Collegio de' Procuratori l'uso della Cappella di S. Michel' Archangelo esistente nella loro antica Chiesa, acciò in essa potessero detti Procuratori esercitare le loro Opere di pietà, e celebrarvi la Festa di detto Santo per loro particolar divozione col peso della tenuissima ricognizione di soli due ducati annui di Camera, e che con tale concessione detti Canonici perderono la libertà di potere in detta Cappella far quelle Sagre Funzioni, che spettano o al Sagro Ministerio di essi Canonici, o alla celebrazione de' Divini Offizj, poiche ne' tempi passati detto Collegio de' Procuratori col fondamento di detta Concessione pretese di poter chiudere detta antica Cappella con Ferrata, e di quella ritenere appresso di loro la Chiave, per il che l'anno 1514. convenne stabilir nuove Convenzioni, e con tutto ciò essendo insorte susseguentemente nuove controversie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella nostra Rota, ottennero detti Procuratori con Decreto de' 28. Giugno 1630. il mandato de manutenendo nel possesso di detta Cappella, e di ritener la Chiave di essa, mediante

A Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ jam inde ab anno 1502. præfatum Sacelium S. Michaelis Collegio Procuratorum Urbis concessum fuisse narratur.

Ex qua concessione variæ ortæ lites, dum Procuratores ejusd. Sacelli absolutum dominium sibi arrogarent.

diante il loro Cappellano privativamente a detti Canonici, e quello spedito, ne pigliorono anche l'attual possesso, ma ciò non ostante, detti Canonici hanno sempre continuato a celebrarvi le Messe, ed esercitarvi altre Sagre Funzioni ad ogni loro arbitrio; e che essendosi negl'anni scorsi data l'occasione di rifabricare, ed ampliare detta Chiesa con i Capitali lasciati à tal fine da un pio Benefattore, conforme fù eseguito nella forma nobile, che ora si vede, detto Colleggio de' Procuratori si oppose al proseguimento di detta Fabrica, e n'intentò nuovo litigio, dal quale trovandosi molto alieni detti Canonici, sotto il dì 4. Marzo 1716. con la mediazione, e presenza del Reverendissimo Cardinal Corradini vennero ad una Transazione, nella quale, preservate ad ambi le Parti le loro ragioni, detto Collegio de' Procuratori pagò in contanti a detto Capitolo per rifabricar detta Cappella la somma di scudi 150., ed altra somma si obligò di pagare, con aver rilassato quello, che non era suo, cioè a commodo della nuova Cappella tutti i Cementi, ed alcune Colonne, che si trovavano nell'antica Cappella, col peso però a detti Canonici di dover fare un'ordine di Banchi, dove potessero risiedere detti Procuratori in occasione di celebrar la Festa di S. Michel' Arcangelo, e nelle funzioni de' Funerali de' Procuratori defonti, ma che con tutto ciò non sono stati mai pagati detti scudi 150. residuali, e se ne ritarda il pagamento sempre con nove Liti, e Controversie, e specialmente, che sebbene essi Canonici hanno rinuovata detta Cappella nella nuova nobil forma, che al presente si vede con spesa di circa scudi 2000., pretendono non di meno essi Procuratori, che detti Canonici non possino ritenere in essa Sepultura già ivi fabricata per i Bambini, ed altri Defonti della Parochia di detta loro Chiesa; ed in oltre, che si debba chiudere over murare una Porta ivi esistente, per cui si va al Campanile, la qual da Noi attentamente riconosciuta, non solo non rende alcuna deformità alla Cappella, per trovarsi con buona struttura addossata al muro, ma secondo il sito dell'antica Cappella si vede situata nel suolo della Chiesa, anzi che non potendosi andare al Campanile per altra parte, converrebbe con molta indecenza uscir dalla Chiesa, e con grandissimo incommodo, e considerabile spesa privarsi d'un sito, o commodo di Casa per far'altrove detta Porta, pretendendo di più impedire, che detti Canonici non possano in detta Cappella ritenere il Tabernacolo, farvi l'Esposizione del Venerabile, collocarvi il S. Sepolcro nella Settimana Santa, farvi le SS. Communioni nel tempo della Santa Pasqua, ed in altre Solennità, ed altre Sagre Funzioni, che vi sono state sempre esercitate da tempo antichissimo, e che quantunque detti Canonici per esimersi da tali vessazioni con ogni possibil celerità, e sottrarsi da grave dispendio delle Liti sofferte per il passato avessero ricorso alla nostra Congregazione della Visita per veder con una sollecita risolutione terminato ogni litigio, e ne fosse a tal fine deputato anche il Ponente, gle ne fù da detti Procuratori impedita la proposizione, con aver fatto dichiarare, che la cognizione di queste Controversie, attesa l'antica pendenza, dovesse spettare a detta nostra Rota.

Et præcipue novissime, quum prædicta Ecclesia rædificaretur.

Quædam alia præter æquum, & justum Procuratores prædicti sibi concedi postulabant.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Ed avendo Noi fatta matura riflessione all'ingiustizia di tali pretensioni, come fondate tutte dall'antica concessione fatta incautamente da detti Canonici senza veruno Assenso di Superiore Ecclesiastico per la sola tenue prestazione di due Ducati annui, avendo somma premura di difendere, conservare, e reintegrare i Dritti delle Chiese, e togliere tutti i motivi, che possano in qualunque modo apportar dispendio a dette Chiese, e distraere gli Ecclesiastici dalla dovuta attenzione del servizio di Dio, e dall'Esercizio delle Sagre Funzioni, e riflettendo altresì all'esorbitanza delle pretensioni di detti Procuratori in presumere un'assoluto dominio in detta Cappella nuovamente rifabricata, ed adornata a spese di essa Chiesa con molta distinzione dell'altre Cappelle di essa, ed impedire a detti Canonici la retenzione in essa del Tabernacolo, amministrazione de' Sagramenti, Esercizio d'altre Sagre Funzioni, Sepoltura, e commodo di passare al Campanile tanto necessario a detta Chiesa, dopo aver riconosciuto, e fatto anche riconoscere da Persone Legali il tenore dell' Istrumenti di Concessione, Transazione, ed altri Atti seguiti tra dette Parti, e ben ponderate le ragioni competenti a ciascuna di esse, ci siamo determinati con la nostra Suprema Autorità per toglier un continuo fomite di Liti tanto passate, quanto future la pace alla Chiesa, levar la causa produttiva di tante inquietudini, e spese di Liti in pregiudizio della Chiesa, escludendo da essa detti Procuratori, e perciò abbiamo di avocare a Noi tutte le Liti sopra le cose premesse pendenti tra dette Parte, e quelle terminare, ed estinguere, con imporre alle dette Parti perpetuo silenzio, e reintegrar detta Chiesa nel libero, ed antico possesso di detta Cappella, con la rivocazione, e rescissione della sudetta Concessione, ed altri Contratti susseguiti, mediante però la restituzione della somma pagata da detti Procuratori nell'ultimo Istrumento di Transazione, come in appresso.

De prædd. omnibus exortas lites ad se Pontifex avocat.

§. 3. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per espresso, inserito, e di parola in parola registrato l'intiero tenore dell'Istrumento di Donazione, e Concessione perpetua dell'accennata Cappella di S. Michel' Arcangelo esistente in detta Chiesa di S. Eustachio fatta dalli predetti Canonici di detta Chiesa a favore del Collegio de' Procuratori di questa nostra Città col peso, ed obligo de' medesimi di pagare ogn'anno a' detti Canonici, quando però questi intervengono alla Messa solenne da cantarsi ogn'anno nel giorno della Festa due Ducati d'oro di Camera, con li patti, che a detti Procuratori sia lecito di fabricare in essa una Sepultura per loro servizio, e che li Canonici siano obligati dare al di loro Cappellano il Commodo della Sagrestia di detta loro Chiesa per ivi ritenere una Cassa per conservazione de' Paramenti, Vestiti, ed altri Ornamenti di detta Cappella ad arbitrio di detti Procuratori, e con altri, e capitoli, dichiarazioni, e convenzioni espresse nell'Istrumento sopra di ciò rogato li 5. Decembre 1502., delle Capitolazioni tra dette Parti sequite, accordate, e stipolate in altro Istrumento rogato per gl'Atti del Vannucci Notaro publico di questa Città li 2. Agosto 1514. dell' Istrumento di Transazione stipulato tra dd. parti li 4. Marzo 1716. per gl'atti del Neri, ed Angelici Notari Capitolini, della Pianta in essa inserta, e di tutti li patti, condizioni, ed obblighi in esso stipolati, de' giuramenti in essi respettivamente prestati; del Decreto di manutenzione emanato in detta nostra Rota li 28. Giugno 1630., degli atti susseguentemente fatti in detta nostra Rota, del preciso stato presente di detta Chiesa, e Cappella, delle ragioni, che sopra di essa assistono a ciascheduna di dette parti, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, non ad istanza, o richiesta di detti Canonici, ne di verun'altra Persona, ma di nostro Moto proprio, certa scienza, e con la pienezza della nostra Suprema Potestà, avocando primieramente a noi da detta nostra Rota, e da qualunque altro Tribunale tutte le liti, e cause per qualunque capo, e titolo tanto antico, quanto moderno, introdotte, e pendenti tra detto Capitolo, e Canonici di S. Eustachio, ed il Colle-

gio di detti Procuratori sopra il dominio, ed uso di detta Cappella in vigor de' sudetti Istrumenti di Donazione, concessione, ed altre capitolazioni, e Transazioni stipolate tra dette Parti, e respettivamente in vigore del sudetto mandato de manutenendo ottenuto da detta Rota, e per qualunque altro titolo, causa, e ragione, con tutte le loro emergenze, dipendenze, annessi, e connessi, nello stato, e termini, ne' quali presentemente si trovano, quelle tutte espressamente, ed universalmente estinguiamo, ed aboliamo ed imponiamo a dette parti perpetuo silenzio.

Revocatur Concessio præfata facta favore Collegii Procurator. Urbis.

§. 4. E con la pienezza dalla nostra Suprema autorità cassiamo, rivochiamo, annulliamo, ed in tutto, e per tutto rescindiamo il suddetto Istrumento di Donazione, e Concessione di detta Cappella, come sopra fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detto Collegio de' Procuratori detto giorno 5. Decembre 1502., e tutte le altre Capitolazioni, e Transazioni seguite, e stipolate tra dette Parti in qualunque tempo, concernenti detta Cappella, come se detti contratti non fossero mai stati stipolati, e dichiariamo, e decretiamo, che a detti Procuratori non competa, ne possa competere in avvenire alcuna ragione, ed azione sopra detta Cappella, quale liberiamo, ed esentiamo da qualunque peso, e servitù, e che come tale spetta, ed appartiene liberamente, privativamente, ed assolutamente a detta Chiesa di San Eustachio, e suo Capitolo, e Canonici, libera, ed esente da qualunque peso, e servitù con l'assolita esclusione, e rimozione di detti Procuratori, e loro Cappellano suddetto in perpetuo, e che perciò sia lecito a detti Canonici di esercitare in essa tutte le Sagre Funzioni Ecclesiastiche ad ogni loro libero arbitrio independentemente da detto Collegio de' Procuratori, e da qualunque altra Persona.

Capitulum, & Canonici prædd. reintegrantur in pristinam possessionem dicti Sacelli.

§. 5. Riponendo noi detto Capitolo, e Canonici nel primiero ed antico dominio, e libero possesso di detta Cappella nello stesso modo, e forma, in cui si trovavano, e che gli competeva prima della stipolazione dell'antico Istrumento di concessione, non ostante li sopra riferiti Istrumenti di Donazione, concessione, Capitolazioni, Transazioni, da noi come sopra rescissi, annullati, e rivocati, quali vogliamo, che s'abbino qui inserti, e ripetiti, ancorchè dette Concessioni fossero state confermate con beneplacito di questa Santa Sede, o de' Cardinali Titolari, o che questi per il lasso del tempo si potessero presumere confermati, e non ostante li sudetti Decreti di manutenzione, e lite come sopra pendente, assolvendo noi pienamente tanto detto Capitolo, e Canonici, quanto detto Collegio de' Procuratori, e ciascun di loro universalmente, e singolarmente da tutti gl'obblighi, e promesse stipolate ne' suddetti Istrumenti, e respettivamente dai giuramenti in essi prestati, e particolarmente detti Procuratori dal pagamento degl'annui due ducati d'oro di Camera promessi nel sudetto Istrumento di Concessione, e respettivamente delli residuali scudi 150. parimente convenuti, e promessi nell'ultimo sopra riferito Istrumento di Transazione, dichiarando con la nostra Suprema autorità, che dette Parti per l'avvenire, ed in perpetuo non siano in verun modo tenute all'osservanza, mantenimento, ed esecuzione di quanto in essi hanno anche con giuramento promesso; Ed affinchè detti Procuratori non abbino a ricevere alcun pregiudizio da questa nostra determinazione, vogliamo, ed ordiniamo, che detto Capitolo, e Canonici dentro due mesi dalla data del nostro Moto proprio siano tenuti, ed obbligati a restituir liberamente a detto Collegio de' Procuratori li sc. 150. da essi pagati nella stipolazione di detto Istrumento di Transazione seguita l'anno 1716. in occasione della nuova costruzione di detta Cappella, per esser così mente, e volontà nostra precisa, ed espressa.

Clausulæ.

§. 6. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, benche non ammessa, nè registrata in Camera, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun'altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti quanto si voglia validi, legitimi, giuridichi, anche di lesione, re judicata, *Jus quæsito*, o altra più potente ragione racchiusa nel corpo della legge, e qui non espressi, e che necessariamente dovessero esprimersi, e benchè le cose sopra espresse in tutto, o in parte non si verificassero, possa essere impugnata, moderata, o rivocata, o concedersi contro di essa qualsisia rimedio di ragione, di fatto, o di grazia, o qualunque aperizione *Oris* e che così, e non altrimenti, debba sempre, ed in perpetuo giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale Ordinario, Commissario, Delegato, o altro benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendissimi Cardinali, Legati a latere, Visitatori Apostolici, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, che per comprenderlo vi si ricercasse specifica espressione, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretar diversamente, e dichiarando noi fin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, definito, ed interpretato contro la forma, e disposizione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati li Procuratori di detto Collegio, e quali si siano altre persone quanto si voglia privilegiate, e privilegiatissime, che in qualunque modo, e per qualsivoglia titolo vi avessero, o pretendessero avervi interesse.

Derogatoriæ

§. 7. Non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente l'Istumento di Concessione, e Donazione di detta Cappella fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detti Procuratori, e loro Collegio suddetto, Capitolazioni, e Transazioni susseguentemente stipolate, anche munite d'obbligo Camerale, giuramenti in essi prestati, obblighi, patti, condizioni, dichiarazioni, ed altro in essi respettivamente stipolato, Decreti ottenuti, atti fatti, e lite pendente in detta nostra Rota, ed altro qualunque Tribunale, la Bolla di Pio Quarto nostro Predecessore *de Registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche, nostre, e de' nostri Predecessori, benche munite di derogatorie delle derogatorie, Decreti irritanti, ed altre clausule più efficaci, effrenate, ed inusitate, la disposizione de' Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, statuti, riforme, stili, usi, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi colla pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire per questa volta sola, e per la piena, e tota l'esecuzione, ed effetto di quanto s'esprime nella presente cedola di nostro Moto proprio, ampiamente ed espressamente deroghiamo.

Dato

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì XXVI. Marzo MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCXV. Conceditur Indulgentia Monachis, & Monialibus Ordinis Carthusianorum ad instar visitantium septem Ecclesias Urbis.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit Indulgentia plenaria perpetua Monialibus totius Orbis in die earum velationu, benedictionu, & consecrationis.

Dat. 27. Apr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Monachis, ac dilectis in Christo Filiabus Monialibus, Novitiis, Conversis, & Donatis Ordinis Carthusianorum, ubicumque existentium, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio prædictæ Indulg.

§. 1. AD augendam vestram devotionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti vobis omnibus, & singulis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui, & quæ semel in hebdomada decies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam in Oratorio vestri Domicilii devote recitaveritis, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, qua vice prædictarum id egeritis, ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac si septem Almæ Urbis nostræ intra, & extra illius muros Ecclesias ad id designatas personaliter, & devote visitaretis, tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. Non obstante regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad decennium tantum valituris. Volumus autem quod si pro impetratione, præsentatione, admissione seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXVI. Confirmantur quædam Constitutiones Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Alia hujus Const. ed. 1727. Jun. 20. P. 4. confirmatur quoddam Decr. Min. Generalis eorumdem Fratrum, & Const. ed. 1730. Jan. 29. P. 6. confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis.

Dat. 2. Maji 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastoralis dignitatis fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti illa, quæ pro felici, prosperoque Religiosorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei assidue proferre satagentium gubernio, & progressu provide constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, Apostolici muniminis Nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Nonnullas Constitutiones in Capit. Gen. novissime Romæ celebrato emanasse refertur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum, quod pro salubri totius Ordinis hujusmodi illiusque Fratrum Regimine, & directione diversæ Constitutiones in Capitulo Generali ipsius Ordinis novissime videlicet anno 1723. in hac Alma Urbe celebrato, cui felic. record. Innocentius Papa XIII. Prædecessor Noster præsedit, editæ, ac subinde jussu Nostro a Venerabili Fratre Nostro Laurentio Episcopo Tusculano Corsino Ordinis præfati apud nostram Sedem Apostolicam Protectore, & bon. mem. Laurentio, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Cozza nuncupatis revisæ, ac per eos in meliorem, clarioremque formam redactæ fuerunt.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, prædictus Josephus Maria Procurator Generalis illas pro firmiori earum subsistentia exactiorique observatione Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Josephi Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutiones prædictas in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibusque, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim Reformationem dicti Ordinis, illiusque Fratres Reformatos, seu Recollectos, vel Discalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, & quandocumque editis non adversantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio Constitutionum prædd.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Constitutiones, ut præfertur, editas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXVII. Confirmatur Constitutio Urbani VIII. super prohibitione deferendi habitus Ordinis Minorum de Observantia.

Laudata Urb. VIII. Const. hic inserta edita est 1638. Oct. 5. P. 16.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 16. Maji 1729. An. 5.

ALias emanarunt a felic. record. Urbano Papa VIII. Prædeceſſore Noſtro literæ in ſimili forma Brevis, tenoris, qui ſequitur videlicet:

Conſtit. præd. Urb. VIII.

§. 1. Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memoriam. Cum ſicut dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis obſervantiæ Sancti Franciſci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes habitu Fratrum Tertiariorum Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci, vel ſimplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel ſine eo abſque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium, aut Tunicæ adjunctum, aut ipſi Mantello conſutum ſuperaddant, eorumque nonnulli extra Clauſtra degentes tum ſcandaloſe, & inopportune ſub ſpecie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus divagentur, tum etiam aliquas Eccleſias, ſeu Capellas adſcito ſibi Eremitarum nomine incolant, exindeque maximi apud ſæculares ſcandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut tot incommodis, & ſcandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Prohibitio prædict. deferendi habitus Ordinis Minorum.

§. 2. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnibus, & ſingulis Locorum Ordinariis, ac Noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Nunciis ubivis Terrarum conſtitutis, & degentibus, tenore præſentium diſtricte præcipiendo mandamus, ne de cætero quempiam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel ſine Mantello, abſque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de obſervantia, & cujuſvis Inſtituti, ſeu Congregationis Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci licentia in ſcriptis obtenta quoquomodo deferre permittant, utque, ſi aliquem præmiſſorum tranſgreſſorem repererint, illum Carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremiſſibiliter curent, & propterea nemini licitum faciant, etiamſi prædictæ Religionis Minorum de Obſervantia, & cujus Inſtituti, ſeu Congregationis Univerſi Ordinis hujuſmodi Superiorum ſcriptæ, ſeu quovis alio prætextu roborata licentia deſuper acceſſerit, ut habitum hujuſmodi cum prædicto Caputio, vel Tunica, ſeu Mantello, ut præfertur, conſuto deferant, ſublata ejuſdem Ordinis Superioribus, ipſiſque Locorum Ordinariis, ac Nunciis Apoſtolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujuſmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præſentium volumus, & ordinamus, ut ſi quiſpiam tale deferens Caputium vel cum licentia, vel ſine ea inventus fuerit, Carceris detentione, habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eiſdem Ordinariis, & Nunciis omnino puniatur.

Derogatoriæ.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derog mus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Ut autem præſentes noſtræ literæ ad omnium, quos illæ concernunt notitiam facilius deveniant, volumus, quod illarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die V. Octobris MDCXXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Decimo Sexto.

Cauſæ præſentis Confirmationis.

§. 4. Cum autem, ſicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis ejuſdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli præſertim Eremitæ contra præfatarum Urbani Prædeceſſoris literarum tenorem, ac diſpoſitionem ipſorum Fratrum habitum cum Caputio non ſine eorumdem Ordinis, ac Fratrum dedecore, & perturbatione deferre præſumant, indeque plurima ſcandala antehac orta fuerint, ac in dies oriantur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Proc. Gen.

§. 5. Nos igitur ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui Dilectum Filium Miniſtrum Generalem Ordinis prædicti deſuper audiverunt, ac narrata attenderunt, conſilio, præinſertas Urbani Prædeceſſoris literas omniaque, & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea memoratis Eremitis ſub pœnis in eiſdem Urbani prædeceſſoris literis expreſſis præcipimus, ut pro majori faciliorique eorum a Fratribus dicti Ordinis diſcrimine, de cætero ultra barbam geſtent etiam Tunicam breviorem, ſolitumque ſcapulare longius pallio, ſeu mantello ad differentiam Tertiariorum commenſalium.

Confirmatio relatæ Conſt. Urb. VIII.

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Urbani Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§. 8. Volumus quoque, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica

dignitate

dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XVI. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXVIII. Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Visitantibus aliquam Ecclesiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonstraten. ubicumque locorum quibusdam anni temporibus.

Alia Indulgentia plenar. perpetua iisdem concessa fuit a Paulo V. Const. ed. 1606. Oct. 19., quæ postmodum confirmata reperitur ab Innoc. XII. Const. ed. 1697. Apr. 20. P. 6.

Dat. 11. Julii 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam fidelium religionem, & Animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monasteriorum Ordinis Præmonstraten. tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus in decima sexta Januarii, tertia, ac vigesima nona Martii, septima Aprilis, decima quinta Junii, nona Julii, decima tertia Augusti, & decima septima Novembris Mensium diebus si non sint impediti, si vero sint impediti die immediate sequenti respective non impedito, ac feria secunda infra Octavam Ascensionis Domini nostri Jesu Christi a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceditur præfata Indulgentia.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Julii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXIX. Conceditur universo Ordini S. Francisci, necnon Civitati, & Diœcesi Asculanæ facultas recitandi Officium sub ritu duplici, & celebrandi Missam B. Seraphini de Asculo.

Similis concessio ab eodem Pontifice Const. ed. 1728. April. 12. P. 4. facta fuit Canonicis Regularibus Præmonstratensibus pro recitatione officii trium Sanctorum sui Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Julii 1729. An. 6.

§. 1. CUm attenta approbatione publici Cultus vigore Indultorum Apostolicorum B. Seraphino de Asculo Ordinis Minorum Cappuccinorum præstiti, seu casus excepti a Decretis san. mem. Urbani PP. VIII., facta in Congregatione Sacrorum Rituum sub die 11. Martii 1719., annuente postmodum die 19. Aprilis dicti Anni san. mem. Clemente PP. XI., ex parte, & ad instantiam Marchionis Joannis Baptistæ Caucci d. Causæ Postulatoris, Sanctissimo Domino nostro Benedicto PP. XIII. supplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur, ut in posterum, singulis annis, in honorem prædicti Beati die 12. Octobris Anniversaria illius obdormitionis in Domino, tam *in toto Seraphico Ordine Minorum S. Francisci*, quam etiam *in Civitate, & Diœcesi Asculana*, ubi Sacrum ejusdem B. Corpus requiescit, & colitur, ac *in Terra Montis Granarii* Firmanæ Diœcesis, ubi natus fuit, recitari posset Officium, & celebrari Missa de Communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus utriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur.

Preces hac de re porrectæ Sanctissimo.

§. 2. Sanctitas Sua, cum prius recognosci, ac perpendi fecerit a Reverendissimo Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore supplicem libellum eidem Sanctitati Suæ porrectum, ac scripturas omnes super hujusmodi instantia jampridem exaratas, & impressas, cum animadversionibus Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Lambertini tunc Fidei Promotoris, ac responsionibus ad eas per Postulatores datis, & nihil in illis a dicto Archiepiscopo Philippen. inventum fuerit, quod hujusmodi Instantiæ obstare posset, Officium & Missam in honorem *B. Seraphini* prædicti pro die 12. Octobris, juxta petita, servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani, benigne indulsit, atque concessit die XVIII. Mensis Julii MDCCXXIX.

Concessio præd.

CCXX. Confirmatur Congregationis Indicis Decretum quo damnantur nonnulli Libri Latino, Gallico &c. Idiomate impressi.

De alia prohibitione duorum librorum Gallico Idiomate impressorum vide aliam hujus Const. ed. 1728. Jun. 25. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Julii 1729. An. 6.

Decretum Sacræ Congregationis Emorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. Benedicto PP. XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decreti præd.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnati, prohibiti, ac respective suspensi fuerunt infrascripti Libri ubicumque, & quocumque Idiomate, & inscriptione qualibet impressi, imprimendive, quorum Tituli.

Tituli prædd. librorum, qui damnati fuere.

§. 2. Animadversiones Justi Henningii Bohemerii in Institutiones Juris Ecclesiastici Claudii Fleury, cum Latina versione Joannis Danielis Graber. 1724.

Casimiri Ordini Commentarius, & de Scriptoribus Ecclesiæ, antiquis illorumque scriptis &c. Lipsiæ MDCCXXII. Tom. I., II., & III.

Censura Sacræ Facultatis Theologiæ Duacensis in quasdam propositiones de gratia depromptas ex di-

Etatis philosophicis Dominorum Lengrand, & Marechal &c. accedit Appendix ad Causam professorum primariorum Collegii Regii. Item Mantissa continens Censuram in Epistolam scriptam ab Er. Domino Pierart Sac. Theologiæ Licentiato &c. Typis edita annis 1722. 1724. donec corrigatur.

Discours contre la persecution, Traduit de l'Anglois, Liege 1725.

Epistolica Dissertatio Scoti Thomistica super facti quæstione, utrum Doctor Angelicus revera docuerit pluribus in Locis B. Virginem fuisse immunem a peccato originali? Cui denuo accessit duplex dissertatio Dogmatica scilicet, & Historica circa B. Virginis Conceptionem. Stephani Chiesa labore concinnatum. Taurisii MDCCXVI. Donec corrigatur.

Histoire des Chevaliers Hospitaliers de S. Jean de Jerusalem appellez depuis Chevaliers de Rhodes, & aujourd'hui Chevaliers de Malte. Par Monsieur l'Abbé de Vertot MDCCXXVI. T. 1. 2. 3. 4. & 5.

Joannis Gasparis Suicen Thesaurus Ecclesiasticus ex PP. Græcis ordine alphabetico concinnatus, Amstelodami MDCLXXXII.

Joannis Georgei Walchy Commentarium Concilii Lateranensis a Benedicto XIII. celebrati Anno 1725. Lipsiæ 1727.

Joannis Marini Oconensis Theologia speculativa, & Moralis, Venetiis 1720. Tomus Tertius.

Nouveau Voyage d'Italie, avec un memoire contenant des avis utiles à ceux qui voudront faire le même Voyage, par Monsieur Misson. Haye 1717.

Remarques sur divers endroits d'Italie par Monsieur Addison, pour servir au Voyage de Monsieur Misson, Paris 1722.

The spiritual Director forthose vuho have nove translated out of Franch Pinted in the yeaer. 1703. --hoc est-- Spiritualis Director pro his, qui nullum habent, ex Gallico translatus.

Traité des Loix Civiles & Ecclesiastiques contre les Heretiques par les Papes, les Empereurs, les Rois, & les Conciles Generaux, & Provinciaux approuvez par l'Eglise de Rome, Liege 1725.

Triumphus Misericordiæ, ideſt Sacrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Institutum redemptio Captivorum, cum adjuncto Kalendario Ecclesiastico Historico universi Ordinis, Authore Joanne a Sancto Felice, Viennæ Austriæ 1704.

Prohibitio prædictorum librorum.

§. 3. Nemo itaque cujuscumque gradus, & conditionis prædictos libros in posterum vel imprimat, vel legat, vel retineat, si quos interim habuerit Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo Domino nostro Benedicto Papa XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & exequutioni mandari jussit.

In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis De Via Præfecti, præsens Decretum signatum, & munitum fuit Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVIII. Julii MDCCXXIX.

CCXXI. Confirmantur Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares.

De Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis vide Clem. XI. Const. ed. 1713. Apr. 12. P. 13.

Dat. 6. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus pastoralis Officii debito illa, quæ a Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub suavi vitæ Monasticæ jugo mancipatorum pro felici, prosperoque earum in spiritualibus, & temporalibus regimine, & gubernio provide facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus.

Causa edendi hujusmodi decreta, nempe abusus quidam Abbatum Titularium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti, quod cum tunc existens Abbas Generalis una cum Definitorio ejusdem Congregationis animadvertisset ex modo, & ratione vivendi nonnullorum Abbatum titularium d. Congregationis tam de numero, quam supra numerum diversos in eandem Congregationem sensim obrepere abusus, qui non minus in Regularis observantiæ, & disciplinæ relaxationem, ac detrimentum, quam in Monasteriorum ipsius Congregationis gravamen, & dispendium tendebant, contra dispositionem quarumdam literarum se. re. Clementis PP. X. Prædecessoris nostri alias nempe die 27. Februarii 1671. editarum, quibus diserte cautum fuerat, quod ejusmodi Abbates Titulares nullam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis præfatis onerosa foret, prætendere valerent, atque in Ecclesia saltem diebus festivis Missæ Conventuali, & Vesperis, ac diebus singulis mane orationi mentali interesse tenerentur, simulque istis abusibus, & incommodis exinde dictæ Congregationi provenientibus occurrendi, efficaxque remedium adhibendi necessitatem agnovisset in Capitulo Generali ejusdem Congregationis novissime celebrato post rem diligenter, ac mature ibidem discussam, atque inhærendo tum præfati Clementis Prædecessoris literis, tum Constitutionibus dictæ Congregationis per Sedem Apostolicam confirmatis quædam circa eosdem Abbates Titulares Decreta, seu Ordinationes salubriter edita, & facta fuerunt.

Decreta prædicti Capituli Gener. ad prædd. abusus tollendos.

§. 2. Ut scilicet in posterum ejusmodi Abbates Titulares præsentes, & futuri Abbati Locali in omnibus subjaceant, nec eis liceat nominatim a Monasterio, seu Domo egredi absque licentia, & benedictione ipsius Abbatis localis, quo tamen absente non teneantur se personaliter existere coram Vicario, aliisque Monasterii Officialibus, sed id facere, ac supplere possint per Socium, seu Conversum sibi destinatum, qui singulis vicibus tam egressus, quam reditus ad Monasterium, seu Domum, se coram illis omnino repræsentare debebit, Choro sicuti alii Monachi assistant, ac præsertim interfint orationi mentali quolibet mane, Missæ Conventuali, ac Vesperis canendis saltem diebus festivis ad præscriptum supradictarum Clementis Prædecessoris literarum, necnon etiam Missis absque cantu celebrandis, prout Superior localis injunxerit, & ordinaverit, excepto dumtaxat casu infirmitatis, aut alicujus particularis necessitatis per eumdem Superiorem localem recognoscendæ intervenire debeant in Refectorio primæ mensæ cum aliis Monachis. Vestiarium eis subministrandum, illud Vicarii Monasterii hujusmodi pro tempore non excedat, neque ipsis licitum sit quamcumque personam, quæ illis inserviat, etsi Monasterio nullatenus oneri foret ad sui libitum eligere, sed contenti sint servitio personæ, quæ eis a Superiore locali præfato assignabitur a familia Monasterii ejusdem Superioris localis arbitrio, & sine publici servitii detrimento assumendæ. Occasione visitationum simul cum aliis Religiosis intervenire debeant publicæ receptioni Visitatorum, ad fores Ecclesiæ fieri solitæ, necnon in Capitulo intimationi ejusmodi Visitationum, quibus etiam subjecti existant, huicque Ordinationi Visitatores secluso insistant, sua ad hoc, si opus fuerit, utendo auctoritate: onerata pro enarratorum Decretorum executione, & implemento ipsorum Abbatum Titularium, ac Superiorum Localium conscientia.

§. 3. Cum

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Procurator Generalis præmissa, utpote, quæ in Divini cultus augmentum, ac ejusdem Congregationis utilitatem, & levamen cedere dignoscuntur, quo solidius subsistant, & ferventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & attenta relatione dilecti filii nostri Nicolai S. R. E. Presbyteri Cardinalis Spinulæ nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris Nobis super præmissis facta, omnia, & singula Decreta supradicta, seu Ordinationes in memorato Capitulo Generali edita, sicut præmittitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon illa exacte, & inconcusse observari, & adimpleri sub pœnis quoad ipsos Abbates Titulares privationis suorum privilegiorum, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrendis, quo vero ad Abbates, seu Superiores locales, qui in eis debitæ executioni demandandis, & servari faciendis negligentes, ac culpabiles fuerint Definitorii Generalis, vel Superiorum Generalium d. Congregationis arbitrio pro modo culpæ infligendis auctoritate, & tenore prædictis præcipimus, & mandamus.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

Confirmatio relatorum Decret.

Præcipitur eadem observari sub quibusdam pœnis.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die VI. Septemb. MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXII. Erigitur Primaria Congregatio vulgo nuncupat. *la Buona Morte* in Ecclesia Domus Professæ Soc. Jesu, cum Indulgentiis per modum suffragii applicandis.

Alia hujus Constit. ed. 1727. Apr. 1. P. 3. erecta fuit Archiconfraternitas Concept. B. M. V. in Ecclesia de Aracœli de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 23 Sept. 1729. An. 6.

REdemptoris nostri Jesu Christi pro salute humani Generis in ara Crucis immolati vices, licet immeriti gerentes in terris, dum attendimus ad uberes fructus, quos ubique terrarum in Militanti Ecclesia Venerabilis Societas JESU verbo, doctrina, & exemplis in dies copiosius affert, ad illam peculiarem curam prospicimus, qua Christifideles pretioso tanti Holocausti Sanguine redemptos, ex hujusmodi memoria ad pia, & salutaria opera ferventer excitat; Apostolici muneris nostri esse reputamus, spiritualium largitionum abundantiam desuper effundere, ut ipsorum fidelium sanctis hujusmodi operibus vacantium Religio, & devotio continuum suscipiat incrementum, hisque votiva salus proveniat animarum.

Procœmium cum causa indictiva Indulgentiarum infrascriptarum.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Michaelis Angeli Tamburrini moderni Præpositi Generalis Societatis JESU petitio continebat, quod a septuaginta annis, & ultra in Ecclesia Domus Professæ ejusdem Societatis JESU de Urbe feria sexta (alias non impedita) cujuslibet hebdomadæ, inibi vespere Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur duo ex Presbyteris Regularibus d. Societatis ad infrascripta specialiter deputati piæ Fidelium contemplationi acerbissima mortis Domini Nostri Jesu Christi in Cruce pendentis, ejusque Genitricis B. Mariæ Virginis ad Crucem adstantis dolorum, & lacrymarum monumenta variis colloquiis, precumque recitationibus devote respective repræsentant, ac verbum Dei salubres ad bene moriendum meditationes excitando in virtute etiam respective edocent, unde nonnulli Christifideles piorum, & salutarium operum hujusmodi Instituto moti se invicem in dicta Ecclesia congregari cœperant, & circa præmissa vacantes abinde citra Christifidelium Congregatio sub titulo, & denominatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ *della Buona Morte* nuncupari cœpit, & nuncupatur ad præsens; eidemque Congregationi quædam propterea Indulgentia etiam per modum suffragii applicanda cum nonnullis relaxationibus a fel. rec. Alexandro Papa VII. Prædecessore nostro sub certis modo, & forma tunc expressis successive concessa fuit prout in literis Apostolicis ejusdem Alexandri Prædecessoris in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper sub dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima prima Mensis Augusti anni Domini millesimi sexcentesimi quinquagesimi quinti, Pontificatus præfati Alexandri Prædecessoris Anno primo expeditis plenius continetur.

Primordia Congregationis Bonæ Mortis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat in diversis mundi partibus, & præsertim insignibus Europæ Civitatibus dictæ Societatis Domus professæ, Collegia, & Residentiæ respective fundata existant, & in eorum respective Ecclesiis (ut plurimum diebus Dominicis) similiter non impeditis, dum in eis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur, uno ex Presbyteris Regularibus dictæ Societatis præmissa, ut præfertur, repræsentante, edocente, Institutum hujusmodi ad Dei gloriam, ac publicam salutem, & spiritualem consolationem, cum multiplici fructu exinde proveniente

Institutum Bonæ Mortis in Ecclesiis Societatis ubique terrarum exercetur.

niente jugiter exerceatur: ac operæ pretium sit, ut in primo dicta Ecclesia eorumdem Fidelium Primaria Congregatio, sub titulo, ac denominatione præfatis, ad laudabile eorum in piis operibus, & officiis hujusmodi studium nostris beneficiis, & Indulgentiarum præmiis conservandum, & augendum stabiliatur, & instituatur.

Primariæ Congregationis præd. Institutio.

§. 3. Quare pro parte dicti Michaelis Angeli Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ei in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur salutiferum opus hujusmodi plurimum in Domino commendantes, ac præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsumque Michaelem Angelum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon Alexandri Prædecessoris literarum præfatarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in primodicta Ecclesia unam utriusque sexus Christifidelium primariam Congregationem sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ, vulgo -- *della Buona Morte* nuncupatam, quæ per præfatum Michaelem Angelum, & pro tempore existentem Præpositum Generalem dictæ Societatis, seu illo defuncto, donec alius ad officium Præpositi Generalis hujusmodi canonice assumatur per Vicarium etiam Generalem ejusdem Societatis dirigi debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo sine tamen ipsius Societatis præjudico, erigimus, & instituimus.

Concessio Indulgentiæ plen. pro Sodalibus in ingressu.

§. 4. Ut autem primaria Congregatio hujusmodi pro gratiarum, & munerum cælestium largitione devotionis, ac pietatis jugiter proficiat incrementis de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus, & singulis utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui deinceps in Sodales ejusdem Primariæ Congregationis recipientur, die prima illorum receptionis hujusmodi, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia, aut ubicumque potuerint, ac in mortis articulo eo die sumpserint.

§. 5. Ac ipsis, & pro tempore existentibus dictæ Primariæ Congregationis sodalibus ubilibet degentibus similiter vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione, si id commode fieri poterit, refectis, vel saltem contritis in eorum mortis articulo pium nomen Jesu corde, si ore nequiverint, devote invocantibus, aut aliquod pœnitentiæ signum facientibus.

Et in una ex sextis Feriis hebdomadæ, seu una ex diebus Dominicis cujuslibet Mensis.

§. 6. Insuper eisdem sodalibus qui etiam vere pœnitentes, & confessi semel quolibet mense in una ex sextis feriis hebdomadæ, seu in una ex diebus Dominicis cujuslibet mensis per eos ad sui libitum respective eligenda, prout expositio Sanctissimi Sacramenti vespere in qualibet ex dictis sextis Feriis, seu diebus Dominicis fiet:

Necnon festis Domini, ac B. M. V. Sanctorum Apostolorum S. Josephi, & aliorum &c.

§. 7. Necnon in Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Domini nostri Jesu Christi, ac Epiphaniæ, & Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, ac Corporis Christi, necnon in Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Conceptionis, & Nativitatis B. M. Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & singulorum Sanctorum Apostolorum, videlicet Petri, Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi, Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, Judæ, & Mathiæ, necnon S. Josephi, & Commemorationis omnium Sanctorum Festis diebus præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia sumpserint, ac inibi pias ad Deum preces, prout unicuique sugeret devotio, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, hæreticorum, & infidelium conversione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis prosperitate devote effuderint, quo die singulorum festorum dierum hujusmodi id pro tempore fecerint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam, & remissionem, Apostolica auctoritate misericorditer in Domino earumdem tenore præsentium etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

Indulgentia 7. annorum pariter conceditur iis, qui expositioni Venerabilis interfuerint, aut disciplinam fecerint qualibet feria sexta, seu die Dominica.

§. 8. Iis vero, qui expositioni Sanctissimi Sacramenti Vespere, in qualibet ex dictis sextis feriis, seu in qualibet ex dictis diebus Dominicis, ut præfertur faciendæ devote interfuerint, & ut præfertur oraverint, aut corpus suum flagellaverint, seu ut vulgo dicitur disciplinam fecerint; septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia alia unius anni, toties quoties corpora Defunctorum associaverint, aut alia pia opera exercuerint &c.

§. 9. Illis autem, qui de eorumdem Sodalium numero existentium, vel aliorum Christifidelium defunctorum corpora ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, aut Infirmi, vel impediti audito signo campanæ genuflexi, si per infirmitatem licebit, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro salute animæ defuncti, vel corporis infirmi recitaverint; quique Congregationibus tam publicis, quam privatis, ac Divinis Officiis, spiritualibusque colloquiis, exhortationibus, & aliis Piis Officiis, etiam in sodalis, seu aliorum Christifidelium defunctorum suffragium per præfatam Primariam Congregationem ordinandis, & ab ipo Michaele Angelo, seu pro tempore existente Præposito, seu Vicario Generali approbandis ac diebus feriatis Missæ Sacrificio interfuerint, aut Vespertino tempore, antequam cubent, conscientiam suam diligenter examinaverint, seu pauperes infirmos, tam Sodales, quam alios in Hospitalibus, vel privatis Domibus, necnon Carceratos visitaverint, quoties horum quodvis fecerint unum annum de eis injunctis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis Apostolica auctoritate, & tenore similibus, etiam misericorditer in Domino relaxamus.

Sodales ubivis locorum possint consequi præfatas indulgentias.

§. 10. Insuper ne præfati Sodales, si aliquando eos ab ipsa Urbe abesse, vel alibi commorari contingat, hujusmodi Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium effectu, & fructu frustrati remaneant, eisdem Sodalibus extra Urbem locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, opera prædicta, quæ ipsi Sodales in Urbe præsentes pro singularum Indulgentiarum, remissionum, & relaxationum hujusmodi consequutione observare deberent; apud Ecclesias eorumdem locorum, aut alibi, prius poterunt, observando, & exequendo; omnes easdem Indulgentias, remissiones, & relaxationes habeant, & illæ eis pariter suffragentur.

Indulgentiæ septenum, Urbis visitantibus Eccle-

§. 11. Necnon tam in Urbe præsentes, quam alibi ubivis locorum commorantes Sodales Primariæ Congregationis hujusmodi,

qui

fiam Societatis ubi adfit, vel aliam quamcumque.

qui singulis Quadragesimalibus, & aliis anni temporibus a diebus Stationum Ecclesiarum dictæ Urbis, & extra illius muros, quæ a Christifidelibus pro consequendis Indulgentiis, & remissionibus visitari solent; dictæ Societatis, si ibi fuerit, alioquin aliam Ecclesiam, seu Cappellam, in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, ut præfertur, devote visitaverint, & ibi septies orationem Dominicam, & septies salutationem Angelicam recitaverint; tot & easdem Indulgentias consequantur, quas consequerentur, si iisdem temporibus, & diebus singulas Ecclesias dictæ Urbis, & extra illius muros hujusmodi pro iisdem Stationibus, & Indulgentiis consequendis deputatas personaliter visitarent, ac omnia, & singula, quæ pro hujusmodi gratiarum exequutione quomodolibet requiruntur, plene adimplerent.

Facultas pro Præposito seu Vicario Gen. alias Congregationes aggregandi.

§. 12. Præterea eidem Michaeli Angelo, ac pro tempore existenti dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, ut in quibusvis aliis dictæ Societatis Domorum professarum, & Residentiarum extra Urbem prædictam per universum Orbem nunc, & pro tempore existentibus Ecclesiis, pro eorumdem piorum operum incremento, quascumque alias aliorum utriusque sexus Christifidelium Congregationes sub titulo, & denominatione præfatis, quæ ab ipsa Primaria Congregatione, tanquam membra a capite dependeant, auctoritate nostra sine tamen Societatis, aut Domorum professarum, Collegiorum, & residentiarum Ecclesiarum hujusmodi præjudicio erigere, & instituere, illasque eidem Primariæ Congregationi aggregare, ac eis sic erectis, institutis, & aggregatis, earumque Sodalibus prædictas, ac omnes, & quascumque alias Indulgentias, peccatorum remissiones, relaxationes, gratias, & facultates tam spirituales, quam temporales a Nobis dictaque Sede Primariæ Congregationi hujusmodi de cætero concedendas, itaut Sodales aliarum Congregationum hujusmodi observantes, & exequentes ea, quæ ipsius Primariæ Congregationis Sodales pro Indulgentiis, & remissionibus, & relaxationibus hujusmodi consequendis observare, & exequi debent, easdem Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes pariter consequantur (facultate aggregandi, & gratias hujusmodi aliis concedendi dumtaxat excepta) communicare.

Congregationes visitandi.

§. 13. Necnon tam Primariam, quam omnes, & singulas ei aggregandas Congregationes hujusmodi per se, vel alium, seu alios ejusdem Societatis Presbyteros Regulares idoneos ad id ab eo deputandos visitare.

Statuta condendi.

§. 14. Et pro earum felici statu, regimine, & directione quæcumque Statuta, Constitutiones, & Decreta, licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Concilii Tridentini Decretis non contraria, necnon ab ipso Michaele Angelo, & pro tempore existente dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, si per alium, vel alios deputandos hujusmodi fiant, examinanda, & approbanda edere, ac postquam edita fuerint, quoties pro eorum, & temporum qualitate, aut alias expediens ei videbitur immutare, corrigere, moderari, & reformare, aut alia ex integro condere libere, & licite valeat; eisdem auctoritate Apostolica, & tenore similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Præsentes literas non comprehendi sub quibusvis etiam Cruciatæ Sanctæ concessionum revocationibus.

§. 15. Decernentes Statuta, Constitutiones, & Decreta hujusmodi, postquam edita, immutata, correcta, moderata, reformata, & condita fuerint ab omnibus Sodalibus prædictis inviolabiliter observari debere, ac præsentes literas sub quibuscumque similium, vel dissimilium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam in favore Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, seu Cruciatæ Sanctæ, aut alias per Nos, & alios Romanos Pontifices Successores nostros, aut dictam Sedem, etiam motu proprio, & consistorialiter, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu ad quorumvis etiam Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & censeri, necnon omnibus quoslibet concernunt, suffragari debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Indulgentiis, etiam ad instar non concedendis, & clausulis in illis ponendis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, seu quælibet alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus etiam pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Prædictæ Indulgentiæ per modum suffragii applicari possunt.

§. 17. Volumus autem, quod præfati Sodales dictæ Primariæ Congregationis omnes, & singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes hujusmodi ab ipsis, ut præfertur consequendas, etiam per modum suffragii pro animabus Christifidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint.

Transumptis adhibeatur fides.

§. 18. Præterea etiam volumus, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis Procuratoris Generalis ipsius Societatis, vel Notarii publici manu, & Personæ alicujus in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel pro tempore existentis Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis Sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis institutionis, concessionis, elargitionis, relaxationis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIX. Nono Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Confir-

CCXXIII. Confirmatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Discalceati nuncupantur frui debeant præmio, & præeminentiis statutis per Constitutiones, etsi nonnullæ eis desint qualitates.

De confirmatione aliorum Decretorum Capituli Generalis eorumdem Fratrum vide aliam hujus Const. ed. 1730. Jan. 19. Pont. 6., & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jun. 3. Pont. 3. confirmatum fuit Decretum alterius Capituli Gen. eorumdem in perenne grati animi erga S. S. argumentum emanatum.

Dat. 30. Sept 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causa; cur a prædicto Capitulo Decretum præfatum emanaverit.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Emmanuel de Vicuna Definitor, & prominister Provincialis Provinciæ S. Didaci in Regno Mexican. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum tam suo, quam aliorum Vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad Capitulum Generale dicti Ordinis in Civitate Mediolanen. novissime celebratum convenerunt, nomine, quod cum Fratribus Ordinis eorumdem Minorum S. Francisci de Observantia etiam nuncupatorum, ex Indiis hujusmodi ad Capitula Generalia, quæ in Europa peraguntur, accedentibus per Constitutiones ipsius Ordinis privilegia, & exemptiones, quibus de jure, & consuetudine Patres Provinciæ in eodem Ordine gaudent, tametsi aliquæ qualitates ad hoc, a dictis Constitutionibus requisitæ eis cæteroquin deessent ob longi itineris labores, ac discrimina, quæ subire debent concessa reperiantur; Ipseque Emmanuel una cum cæteris Vocalibus prædictis considerans se quoque, & Fratres Discalceatos eisdem incommodis, ac difficultatibus, quibus illi de Observantia subjacent in accessu ad Capitula Generalia hujusmodi obnoxios esse, ne diverso ab eis jure, ubi par ratio militat, censerentur, deteriorisque, ac illis forent conditionis preces novissimo Capitulo Generali præfato porrexisset, ad hoc, ut præmium Fratribus de Observantia ex Indiis ad Capitula Generalia venientibus per dictas Constitutiones statutum tunc, ac deinceps ad ipsos Fratres Discalceatos extenderetur, iisque rationi consonis repertis, emanavit a dicto Capitulo Generali Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præd. Capituli Gen.

§. 2. Convocato Definitorio Generali die 11. Junii, pendentibus adhuc actis Capitularibus, & propositis in eo laboribus, & periculis, quibus PP. Vocales Indiarum in tam longo, & arduo itinere subjecti fuerunt, idem Definitorium statuit, & decrevit, ut omnes præfati PP. Vocales, etsi nonnullæ deficiant qualitates pro consequendo præmio statuto a Constitutionibus Ordinis venientibus ad Capitulum Generale præsertim Cismontanum, tali præmio, ac præeminentiis frui debere. Datum Mediolani die 12. Augusti 1729.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Emmanuel præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri & alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret; Nos eumdem Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus, ac cæterorum Vocalium supradictorum nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon privilegia, & gratias, quibus prædicti Fratres de Observantia ad Capitula Generalia exinde venientes juxta dicti Ordinis Constitutiones fruuntur, seu frui possunt, ad eosdem Fratres Discalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Indiis, & Capitula Generalia hujusmodi accederet, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXX. Sept. MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXIV. Confirmatur Decretum Episc., & Regular. super concessione facultatis Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum admittendi aliquos Presbyteros Sæculares ad Habitum, & Professionem.

De aliis facultatibus ab eodem Pontifice iisdem factis vid. Const. ed. 1728. Septemb. 13. Pont. 5.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Gratiæ expositæ a prædictis Præfecto, & Assi-

§. 1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium Ordinis Fratrum

Bethlehe-

ſtentibus Generalibus d. Ordinis Congregationi Epiſc. & Regul. pro obtinenda præfata facultate.

Bethlehemitarum nuncupatorum Congregationi Venerabil. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod, licet in Conſtitutionibus dicti Ordinis a Sede Apoſtolica confirmatis cap. 2. §. 8. expreſſe diſpoſitum fuiſſet, ut non poſſit admitti in ejuſmodi Religionem ullus, qui ſit in ordine Sacro conſtitutus, nec Capellani, nec ullo alio titulo, neque ullus frater ex tunc admiſſis, & in poſterum admittendis ordinari, quia ſtatui Sacerdotali non conveniunt manualia Miniſteria, in quibus exercere ſe debent Fratres prædicti, nihilominus in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis celebrato anno 1721. in Civitate Liman. reſolutum fuerat per communia ſuffragia, quod expediret habere in præfato Ordine Religioſos, qui deinceps ad Sacerdotium promoverentur ſub quibuſdam tamen conditionibus quarum quinta erat, quod in quolibet Conventu non adeſſent niſi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ Matrices exiſtunt tres, ad effectum ſupplendi in caſum obitus in aliis Conventibus, hæcque, & aliæ reſolutiones capto in ejuſmodi Capitulo Generali a Nobis confirmatæ, & approbatæ fuerant per binas alias noſtras in ſimili forma Brevis die 4. Maji 1725., & die 8. Septembris 1728. deſuper expeditas literas, & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ob exiguum numerum Religioſorum, qui ſint habiles aſcendendi ad Sacerdotium, ac propter ingentem numerum infirmorum exiſtentium in Hoſpitalibus, & Conventibus præfati Ordinis contingere poſſet, quod prædicti infirmi abſque Sacramentis decederent, ac proinde ipſorum Exponentium nomine eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut pro opportuno remedio indulgere, ac impertiri vellet perpetuam facultatem Præfecto, & Definitorio generalibus pro tempore exiſten. dicti Ordinis admittendi impoſterum ad habitum, & profeſſionem quoſcumque Presbyteros Seculares, & ad ſacros Ordines in Seculo promotos, qui ad hoc idonei cenſerentur, dummodo tamen non excederent numerum præfixum in præcitata quinta conditione cum poteſtate etiam ſubdelegandi in Caſibus neceſſariis iſtam facultatem omnibus Superioribus localibus dicti Ordinis degentibus in Regnis Peruano, & Mexicano, & cum expreſſa derogatione ſupradicti Cap. 2. n. 7. Conſtitutionum, ubi expreſſe cavetur, ne Presbyteri Seculares, & in Ordinibus ſacris conſtituti in Religionem præfatam admittantur; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui ſequitur videlicet:

Decretum prædictæ Congregat. hac ſuper re emanatum.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, referente Eminentiſſimo Cardinali Belluga cenſuit reſcribendum, prout præſentis Decreti vigore benigne reſcribit -- Pro gratia, ut petitur Romæ die 30. Septembris 1729. J. Franciſcus Cardinalis Lercari. A. Archiepiſcopus Penen. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem ſicut prædicti Præfectus, & Aſſiſtentes Generales Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & exactius ſervetur, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, illarumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præmiſſis, aliiſque dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

Extenduntur Literæ Apoſtolicæ Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Franciſci, ſubjectionem Generali, & Superioribus Regularibus Minorum de Obſervantia; ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis. CCXXV.

Dictæ literæ editæ fuerunt 1725. *Dec.* 10. *P.* 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponuntur cauſæ, ob quas prædicta extenſio fieri debeat.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Bonaventura Gervaſi Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis S. Franciſci, quod cum Miniſtro Generali pro tempore exiſtenti ejuſdem Ordinis in vim Regulæ *cap.* 2. necnon binarum Apoſtolicarum, unius ſcilicet fel. rec. Clementis VII., quæ incipit: *Dum ubere res fructus &c.* Idibus Martii 1526. & alterius re. mem. Pauli III. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, cujus initium eſt: *Ad fructus uberes &c.* Quinto nonas Julii 1547. ſub plumbo emanatarum, facultas competat per ſe, aliosve Superiores ſubalternos recipiendi in eumdem Ordinem Tertiarios, etiam Seculares, ſive in propriis Domibus degentes, ſive collegialiter viventes, quorum aliqui, etiam num reperiuntur, qui ab ipſius Miniſtri generalis directione dependent; idem Bonaventura ad tollendas quaſcumque moleſtias, & vexationes, quas non minus Tertiarii Seculares hujuſmodi, quam Miniſter Generalis, aliique Superiores

subalterni præfati sibi inferri posse verentur ab iis locorum Ordinariis, qui dictos Tertiarios Seculares suæ obedientiæ subjicere vellent, literas nostras itidem sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1725. Quarto idus Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo editas per quas inter alia Tertiarii de Pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia subjiciuntur seu subjecti declarantur, ad Tertiarios ejusdem Tertii Ordinis per Nos extendi plurimum desiderat, quemadmodum ad Tertiarios Fratrum etiam Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, aliorumque Ordinum Regularium jam extendimus, præsertim quia dictus Tertius Ordo admissus fuit a memoratis Clemente, & Paulo Prædecessoribus in enarratis eorum Constitutionibus ad participationem privilegiorum quatuor Ordinibus Mendicantibus, & nominatim Ordini Fratrum Minorum S. Francisci ab hac Sancta Sede concessorum, Nosque ejusmodi participationem in Literis nostris præfatis confirmavimus, & ad majorem cautelam denuo concessimus: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius Bonaventuræ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac literarum nostrarum præfatarum tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras prædictas, quibus inter alia Tertiarii de pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum subjiciuntur, seu subjecti declarantur, sicut præmittitur ad Tertiarios, etiam Seculares Tertii Ordinis directioni, curæ, & regimini pariter subjaceant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio præfata Literarum ejusdem Sanctitatis Suæ ad prædictos Tertiarios d. Tertii Ordinis.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXXVI. Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque* (de Metz) *qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

Similis revocatio, & annullatio quarumdam ordinationum Episcopi Ambiensis facta fuit alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 17. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 8. Oct. 1729. An. 6.

§. 1. Cum ad Apostolatus nostri notitiam perveniſſet in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque* (de Metz) *qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante, qui commence par ces mots.* Die 25. Maji in Festo Sancti Gregorii VII. Papæ, & Confess. *Donné à Frescati, le Seizième du Mois d'Août Mil sept-cens-vingt-neuf* -- Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, tenore præsentium declaramus.

Ordinationes, in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§. 2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manu scripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a quo nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Eorum retentio interdicitur.

§. 3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Mandatur publicatio harum literarum.

§. 4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Octob. MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXVII. Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate impressis sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la Fête de Gregoire VII. &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

De revocatione similium ordinationum super eadem re ab Episcopo Metensi factarum, vide præcedentem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 6. Dec. 1729. An. 6.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§. 1. CUM Nobis innotuisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque de Montpellier, portant Condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la Fête de Gregoire VII. Donné à Montpellier le 30. Juillet* 1729. quam plures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

§. 2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manuscripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Eorum retentio interdicitur.

Mandatur publicatio harum literarum.

§. 3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illorum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXVIII. Prohibetur Fratribus Ordinis S. Joannis Dei procurare, vel admittere favores extra eumdem Ordinem pro consecutione Dignitatum, & officiorum &c.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 7. P. 2. nonnulla statuta fuerunt pro bono ejusdem Ordinis regimine, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur nonnulla privilegia personalia iisdem Fratribus alias concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Dec. 1729. An. 6.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti, & causæ ad hanc Constitutionem edendam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Generalis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, quod licet tam per ejusdem Ordinis, Apostolicasque Constitutiones, quam per alias nostras in simili forma Brevis pro bono ipsius Ordinis regimine die 17. Septemb. 1725. expeditas literas Fratribus prædictis quoscumque extra eundem ordinem favores pro Dignitatibus, & Officiis in eo assequendis procurare, vel admittere sub gravissimis etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis prohibitum fuerit, nihilominus ipse Prior Generalis veretur, ne occasione proximi Capituli generalis ejusdem Ordinis aliqui ex dictis fratribus æternæ suæ salutis immemores, ac cæca ambitione honorumque cupiditate obrepti ad ejusmodi vetitos favores recurrere præsumant, unde libertas prædicti capituli Generalis, ac religiosa ipsius ordinis tranquillitas, providumque gubernium non mediocre acciperet detrimentum. Quare dictus Prior Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, ne occasione proximi, seu alterius deinceps celebrandi Capituli generalis, ejusdem Ordinis, electionumque in eo faciendarum, favores, preces, vel commendationes extra ordinem præfatum pro consecutione alicujus Dignitatis, seu Officii quoque modo procurare, deferre, vel recipere, & admittere audeant, seu præsumant sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ necnon voti, sive suffragii, quod in eodem Capitulo Generali haberent, eo ipso absque alia declaratione per contravenientes incurrenda præter, & ultra alias

Prohibitio prædicta.

pœnas adversus similia perpetrantes in memoratis Ordinis, & Apostolicis Constitutionibus, nostrisque literis contentas, & expressas, quas salvas, & firmas esse volumus, auctoritate Apostolica harum serie prohibemus, & interdicimus. Dantes Definitorio ejusdem Capituli generalis plenam, ac liberam facultatem excludendi ab ejusmodi voto, sive suffragio in ipso Capitulo Generali ferendo quotquot hanc nostram prohibitionem quomodolibet transgressos fuisse compererit.

Clausulæ. §. 3. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XII. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXXIX. Declarantur nulla Edicta, aliaque gesta per Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares adversus Decretum extensionis S. Gregorii Papæ VII. ad universos Christifideles, qui ad horas Canonicas tenentur a SS. D. N. Benedicto XIII. nuper editum, cum illorum omnium revocatione, cassatione, & abolitione.

Alias hujus Const. ed. 1729. Dec. 6. P. 6. revocatæ fuerunt & annullatæ quædam ordinationes super eadem re Episcopi Montispessulani.

Dat. 19. Dec. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nonnulla Edicta a Ministris sæcularibus adversus prædictũ Decretum emanata narrantur. §. 1. Cum ad aures nostras pervenerit, nonnullos Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares quibusdam Edictis, Decretis, Senatusconsultis, Præceptis, Mandatis, aut id genus, aliisve quocumque nomine nuncupatis ordinationibus, seu Provisionibus adversus decretum extensionis ad universos Christifideles, qui ad horas canonicas tenentur, officii S. Gregorii Papæ VII. quod prius ex Indultis fe. re. Pauli V. Clementis X., Alexandri VIII. & Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum in pluribus jam Christiani Orbis Ecclesiis passim recitabatur, atque publice, & solemniter celebrabatur, a Nobis ad augendum cultum *S. Pontificis & Confessoris*, qui in extirpandis erroribus, Ecclesiastica disciplina restituenda, & instauranda, corruptisque moribus reformandis strenue, ac indefesse elaboravit, novissime editum, insurrexisse.

§. 2. Hinc est, quod nos ex debito Pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, commisit divina dignatio, nostram, & Ecclesiasticam auctoritatem a pernicios hujusmodi laicorum conatibus illæsam, & illibatam tueri, & conservare volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo, acta, & gesta fuerunt, seriem, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, de quamplurium venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, Edicta, Decreta, Senatusconsulta, Præcepta, mandata, & quasvis alias quocumque nomine nuncupatas ordinationes, sive provisiones per Magistratus, etiam supremos, seu officiales, & Ministros Seculares aut alias a quacumque laicali potestate, ejusque nomine adversus Decretum extensionis Officii ejusdem S. Gregorii Papæ VII. per Nos sicut præmittitur, editum quomodocumque, & ubicumque, promulgata, & promulgatas, ac quævis alia in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus. Declaratio nullitatis prædictorum

§. 3. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Abolitio, & revocatio eorumdem.

§. 4. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, ac pariter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent. Mandatur publicatio harum Literarum.

§. 5. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Decemb. MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXXX. Indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii *de Mataincuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris noſtri* nuncupatæ, Ordinis Canon. Reg. S. Aug.

Alia hujus Conſt. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa.

Dat. 10. Janu. 1730. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. LAudemus viros glorioſos, qui in converſatione gentis, non ſecundum carnem ambulantes ſed ſpiritu facta Carnis mortificantes non ſolum ſemetipſos, ac voluntatem ſuam cum omnibus terrenis deſideriis abnegarunt, atque ſub ſuavi regularis diſciplinæ jugo obtulerunt Deo in holocauſtum, verum diffuſa in cordibus ſuis charitate, non minus de aliena, quam de propria ſalute ſoliciti, viam mandatorum Domini, ac Chriſtianæ perfectionis ſemitam in qua direxerant greſſus ſuos Chriſti fideles verbo, & exemplo, ſaluberrimiſque præceptis, & inſtitutis conſtanter ſectari, ac tuto decurrere edocuerunt, feliciterque confecto mortalis hujus ævi ſtadio æternam repromiſſionem, ac Juſtitiæ Coronam in Cæleſtis Hieruſalem ſtabilitate accipere meruerunt.

Laudes prædicti Servi Dei. §. 1. Quos inter cum longe, lateque refulſerit Dei ſervus *Petrus Forerius de Mataincuria* Sacerdos, Lotharingus, Præpoſitus generalis, & Reformator Congregationis Salvatoris noſtri nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini, necnon Inſtitutor Monialium Congregationis ſub titulo Dominæ noſtræ, ac Regula ejuſdem S. Auguſtini, digna tanti Parentis ſobole, quæ quaſi arcus refulgens inter nebulas, & quaſi flos Roſarum in diebus vernis, Eccleſiam nominis ſui celebritate ac ſpiritualium aromatum odore implevit Apoſtolici Miniſterii, quod viribus licet & meritis longe impares divina dignatione gerimus, ratio poſtulat, ut illius vultui, & venerationi in terris ad Dei laudem, ipſius Eccleſiæ decus, ſpiritualemque Populi Chriſtiani ædificationem, poteſtate Nobis a Domino tradita conſulamus.

A Congregatione Rituum ad illius Beatificationem deveniri poſſe de more decretum eſt. §. 2. Quum itaque mature diligenterque diſcuſſis, atque perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus Præpoſitorum Proceſſibus, de Apoſtolicæ Sedis licentia rite, & recte confectis, ſuper vitæ ſanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei *Petrus Forerius* multipliciter claruiſſe, necnon miraculis, quæ ad ejus interceſſionem, & ad manifeſtandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, & ſubinde auditis per nos de more eorundem Cardinalium, ac etiam hujus Congregationis Conſultorum ſuffragiis, aſſiduiſque, ac humilibus precibus implorato prius ſuperni luminis auxilio alias decreverimus prædictum ſervum Dei Beatum cum ſolitis indultis declarare.

Preces Imperatoris, & Ducis Lotharingiæ. §. 3. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac dilecti filii nobis Juvenis Franciſci Lotharingiæ, & Barri Ducis, & Dilectæ pariter in Chriſto Filiæ nobilis Mulieris Carolæ Eliſabethæ a Francia Lotharingiæ itidem, & Barri Duciſſæ Viduæ, necnon Venerabilium Fratrum Epiſcoporum Tullenſis, & Virduenſis, dilectorumque filiorum totius Cleri, & Populi Ducatuum Lotharingiæ, & Barri hujuſmodi, ac univerſi Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini, præcipue vero dictæ Congregationis Salvatoris noſtri, ac inſuper Monialium memoratæ Congregationis ſub titulo Dominæ noſtræ ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut idem Servus Dei *Petrus Forerius* in poſterum *Beati* nomine nuncupetur, ejuſque corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Confeſſore non Pontifice ſingulis annis juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, die VII. Julii cum dies IX. Decembris, qua ipſe Servus Dei Spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam ſubſequentes, ut notum eſt, impeditæ reperiantur. Porro recitationem Officii, ac Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in Locis dumtaxat infraſcriptis; videlicet in Oppido Miræ Curiæ Tullonenſis Diœceſis, in quo dictus Servus Dei natus eſt in Monaſterio, ſeu Abbatia de Calmuſiaco, Callice, Chaumouſeii, ubi habitum præfati Ordinis Canonicorum Regularium ſuſcepit, profeſſionemque Regularem emiſit in Oppidis Mataincuriæ ejuſdem Tullenſis Diœceſis in quo Curam Animarum obivit, ejuſque Venerabile Corpus requieſcit, ſeu depoſitum reperitur, & Gratii in Comitatu Burgundiæ, unde ad Cælos evolavit, & ubi Corillius aſſervatur, ac Lunævillæ, ubi prima ſuſceptæ reformationis fundamenta jecit, ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam ſæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in univerſa Congregatione Salvatoris noſtri, ac Eccleſiis, ſive Capellis, vel Oratoriis Congregationis Monialium ſub Tit. Dominæ noſtræ, quas idem Dei Servus reformavit, ac reſpective inſtituit, ſicut præmittitur, & quantum ad Miſſas attinet etiam ab omnibus Presbyteris, ad Eccleſias, in quibus Feſtum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quo ad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Eccleſiis Oppidorum Monaſterii, ſeu Abbatiæ, ac utriuſque Congregationis hujuſmodi ſolemnia Beatificationis ipſius Servi Dei, cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici majori, die ab Ordinariis gratiam, & Communionem Sedis Apoſtolicæ habentibus reſpective conſtituta poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia; pro qua re diem XXIX. currentis Menſis Januarii aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Indulgentur quædam ad ejuſdem cultum.

Solemnia Beatificationis indicuntur.

Clauſulæ. §. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis. §. 5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu Secretarii ſupradictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti, ſeu Pro-Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die decima Januarii MDCCXXX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CCXXXI. Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. ſuper augmento vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ord. Min. S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1729. Sept. 30. P. 6. confirmatum fuit quoddam decretum in favorem Vocalium Indiarum Occidentalium.

Dat. 13 Jann. 1730. Ann. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti, & causæ, cur Congregatio prædicta præfatum decretum ediderit.

§. 1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Josephi de Messa, & Emmanuelis de Vicunna Fratrum expresse professorum, ac Procuratorum Provinciæ Sanctæ Didaci Mexican. Ordinum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum expositio, quod alias considerata exiguitate numeri Guardianorum dictæ Provinciæ, ne propter paucitatem illius vocalium, ac divisionem, & alternativam in ea vigentem officiorum inter duas Nationes Hispaniarum, & Indicam, quibus eadem Provincia constat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria, & particularia Statuta Fratribus præfatæ Provinciæ a Sede Apostolica attributæ, per quandam Constitutionem ejusdem Provinciæ *cap. 9. §. 11. num. 11.* ordinatum fuerat, quod in Capitulis Provincialibus præter, & ultra Vocales Definitorii, & Guardianos votum, sive suffragium haberent, qui fuerat Custos in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis, ac præsidentes Conventum S. Didaci Mexican., Sanctæ Barbaræ dela Puebla, Sanctæ Mariæ de Ocholoposco, Secretarius ipsius Provinciæ, si Guardianatu perfunctus fuisset, Concionatores Conventuales præfatorum Mexican., & dela Puebla, aliorumque dictæ Provinciæ Conventuum S. Francisci de Oaxaca, ejusdem Sancti Francisci de Pachuca, & Sancti Antonii Oppidi Civitatis nuncupat. de Queretaro, ac demum Lector, qui Lecturam quindecim annorum in Capitulo Provinciali pro tempore celebrando expleviſſet, pro illa vice tantum, & alias prout in dicta Constitutione uberius dicebatur contineri, & in eadem expositione subjuncto, quod Fratres Provinciæ præfatæ tam enarratam Constitutionem, quam facultatem, quam habebant, quæque in viridi observantia erat, concedendi, ac tribuendi votum, seu suffragium hujusmodi quibusdam ipsius Provinciæ Officiis, ubi id necessitas, aut utilitas dictæ Provinciæ exigeret, illudque revocandi, quoties auctо Guardianorum prædictorum numero, cessaret ratio talis concessionis, voti, seu suffragii per Sedem Apostolicam confirmari cuperent; quandoquidem causa finalis augmenti Vocalium non alia foret, quam libertas electionis, quæ deesset si electio ad paucos Vocales restringeretur, cum juxta alias dictæ Provinciæ Constitutiones Definitores Provinciales eligendi sint ex gremio ipsius Capituli Provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas Nationes, inter quas officia, ac vota servata debita proportione divisa reperiuntur, ita ut quo amplior esset numerus Capitularium, ex quorum gremio, seu corpore electiones faciendæ veniebant, eo major foret libertas electionum, eoque facilius apti, & idonei officiales deligi, & assumi valerent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster instantiam remisit, audita relatione P. Procuratoris Generalis, & attento suffragio Eminentissimi Corsini ejusdem Ordinis Oratoris apud S. Sedem Protectoris, referente Eminentissimo Belluga Ponente censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore rescribit, & decernit, ut inposterum in Capitulis Provincialibus Provinciæ Oratricis, juxta Constitutiones Provinciæ, ultra Definitorium, & Guardianos habeant Jus interveniendi, ac suffragium ferendi Custos, qui fuit in immediato Capitulo Generali, Præsidentes Conventuum S. Didaci Mexici, S. Barbaræ dela Puebla, S. Mariæ de Ocholapoſco, Secretarius Provinciæ, qui aliquam Guardianiam exercuit, necnon Concionator Conventualis Mexici, dela Puebla, S. Francisci de Oaxaca, S. Francisci de Pachuca, S. Antonii Gueretatis, necnon Lector, qui in eo Capitulo complevit quindecim annos Lecturæ, sed pro ea vice tantum; Ita tamen, ut Provincia hæc numerum Vocalium sub prætextu cujuslibet facultatis augere non possit, & quoties novi Conventus in ea Provincia fundentur juxta numerum quo fundentur, supra relatis novis Vocalibus demantur suffragia, incipiendo a Præsidentibus Conventuum, & deinde a Prædicatoribus, servato inter ipsos Ordine inferioritatis. Romæ 30. Septembris 1729. F. Cardinalis Lercari. Loco † Sigilli. A. Archiepiscopus Pehen Secretarius.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut prædicti Josephus, & Emmanuel Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno VI.

Con-

CCXXXII. Confirmantur Decreta duo Capituli Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia ſuper Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controverſiarum Familiæ Ciſmontanæ.

De Confirmatione alterius Decreti ejuſdem Capituli pro prærogativis vocalium Indiarum Occidentalium vide aliam hujus Conſt. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

Dat. 19. Janu. 1730. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joſephus Maria ab Ebora expreſſe profeſſus, ac Commiſſarius Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis noviſſime celebrato duo decreta ſuper moderatione præmii conferendi Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controverſiarum familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis edita, ac ſubinde per Nos approbata fuerunt, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Decreta prædicta.

§. 2. In nupero Capitulo Generali Mediolani celebrato die 4. Junii 1729. inter alia, quæ ibi pro Ciſmontana Familia ſtatuta ſunt, & deinde Romæ a Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto Papa XIII. confirmata inveniuntur duo Decreta ſub numero 31., & 32. tenoris ſequentis -- Propoſita ex facultate Sanctiſſimi Domini Noſtri moderatione Brevis Clementis XI. ſuper præmio conferendo Lectoribus linguæ Hebraicæ, Diſinitorium Generale cenſuit, ſi Sanctitatis Suæ placuerit, quod ſi hujuſmodi Lectores jam acquiſierint graduationem inter ex - Definitores, connumerentur completo octavo anno inter ex - Cuſtodes. Si autem alia graduatione non gaudeant, ſolum inter Exdefinitores locum habeant. -- Quantum ad Lectores controverſiarum Diſinitorium Generale cenſuit ſi Sanctiſſimo placuerit, quod ſi non fuerint Lectores Jubilati, legant per duodennium, eoque completo, gaudeant privilegio Lectorum Jubilatorum, ſi vero fuerint Jubilati, legant per ſexennium, & poſtea connumerentur inter Patres Provinciæ, ſeu inter Lectores Jubilatos de numero, quoad præcedentiam dumtaxat ſine Jure ſubrogandi.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Joſephus Maria, quo præmiſſa firmius ſubſiſtant, & exactius ſerventur, opportune a Nobis provideri plurimum deſideret. Nos eumdem Joſephum Mariam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta jam per Nos approbata, ut præfertur, auctoritate noſtra Apoſtolica tenore præſentium denuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint dicta auctoritate ſupplemus.

Confirmatio relator. Decretor.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCXXXIII Confirmantur quædam literæ, ſive Conſtitutiones Apoſtolicæ pro ſtatu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ S. Didaci Strictioris regularis obſervantiæ Diſcalceatorum S. Franciſci in Indiis Occidentalibus.

Prædictæ literæ ſunt Pauli V. Conſt. ed. 1618. Apr. 19. Urb. VIII. Conſt. ed. 1642. Sept. 22. Clem. X. Conſt. ed. 1674. Jun. 19., Clem. XI. Conſt. ed. 1702. Nov. 24. Et alia hujus Conſt. ed. 1730. Jan. 13. P. 6. confirmatum fuit quoddam Decretum Capituli Generalis pro augmento Vocalium Fratrum ejuſdem Provinciæ.

Dat. 25. Janu. 1730. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

DEbitum Paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ adſtringimur, Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium divinis obſequiis, ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, ea quæ pro felici, proſperoque eorum ſtatu, & Regimine a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris provide conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter cum id a Nobis petitur roboremus.

Facti expoſitio.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilecti Filii Joſephus de Maſſa, & Emmanuel de Vicunna Fratres expreſſe profeſſi, ac Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican., in Indiis, ſive nova Hiſpania Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Excalceatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt plures literæ, ſive Conſtitutiones Apoſtolicæ diverſis temporibus pro ſalubri præfatorum Ordinis, & Provinciæ directione emanaverint, nempe binæ felicis recordationis Pauli V. die 19. Aprilis 1618., quarum initium eſt: *Alias a fel. rec. &c.* & *Dudum a fel rec. &c.* ſuper erectione dictæ Provinciæ, ac reſpective privilegiis, & ſtatutis Fratrum dicti Ordinis: altera Urbani VIII. die 22. Septembris 1642., incipien. *Alias pro felici &c.*, quibus ejuſmodi privilegia confirmantur, & ſtatuta

declarantur, necnon aliæ Clementis X. die 19. Junii 1674., quæ incipiunt: *Nuper in Congregatione &c.*, ac reliqui Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum die 24. Novembris 1702., quarum pariter initium est: *Alias a fel. rec. &c.* circa quasdam super præcedentia, aliasque controversias editæ; Fratres ejusdem Provinciæ magnam difficultatem agnoscentes recurrendi ad hanc Sanctam Sedem, ubi aliqua indicta Provincia quæstio, aut controversia incidit, aliave occurrit necessitas, propter nimiam Regni Mexican. a Curia Romana distantiam, simulque exactiorem ejusmodi literarum, sive Constitutionum Apostolicarum observantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam, ut in posterum tollatur quælibet occasio litium, ac perturbationis in dicta Provincia, quæ Regularem disciplinam evertere, mutuamque charitatem inter illius Fratres diminuere, ac fervorem spiritus restinguere sæpe solent, literas, seu Constitutiones præfatas Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent; Nobis propterea prædicti Josephus, & Emmanuel humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Nos igitur ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem dicti Ordinis, necnon Venerabilis Fratris nostri Laurentii Episcopi Tusculan. ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Corsini nuncupati ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris suffragium desuper audierunt, & ad relationem dilecti Filii Nostri Ludovici pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardin. Belluga & Moncada nuncupati ejusdem Cardinalibus factam rem universam mature discusserunt consilio, memoratas literas, seu Constitutiones Pauli V. Urbani VIII. Clementis X., Clementis XI. Prædecessorum nostrorum sicut præmittitur, emanatas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Confirmatio prædictarum Literarum, seu Constitutionum Apostolicarum.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, illiusque Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Abrogatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo; ac mandatur observatio Ordinationum aliorum Capitulorum Generalium, & Statutorum Provinciæ Castellæ circa Doctrinam Angelici pro d. Provincia. CCXXXIV.

De laudibus Doctrinæ SS. Augustini, & Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis vide aliam hujus Const. ed. 1724. Nov. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Febr. 1730. An. 6.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Montiel de Fuentenobilla, & Julianus Berocal Fratres expresse professi, ac Expriores Provinciales Provinciæ Castellæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Sacra Theologia Magistri, necnon Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum Apostolica Auctoritate instituti Qualificatores, quod in Congregatione Definitorii Capituli Generalis ejusdem Ordinis novissime scilicet anno 1728. in Civitate nostra Ferrarien. celebrati, emanavit ad instantiam tunc existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ quoddam Decretum, quo declaratur, licitum fore Fratribus ipsius Provinciæ Castellæ sententiam sequi cujuslibet approbati Doctoris, præsertim vero qu. Joannis de Baccone dum viveret, Fratris expresse pariter professi Ordinis præfati, & alias prout in d. Decreto, cujus tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Causæ abrogandi præfati Decreti.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Decretum hujusmodi non solum adversetur generalibus, & communibus universi Ordinis prædicti Constitutionibus in favorem Doctrinæ Angelici Doctoris S. Thomæ Aquinatis dudum antea editis, tum in illius Capitulo Generali Anno 1593. in Civitate Cremonen. habito, in quo Cap. 10. n. 10. diserte injungitur Regentibus Studiorum ipsius Ordinis, ut Doctrinam, ac methodum ejusdem D. Thomæ tam in Philosophia, quam in Theologia profiteri debeant, tum in aliis Comitiis Generalibus dicti Ordinis in alma Urbe nostra anno 1704. peractis, ubi nova sanctione, cui Apostolicæ etiam confirmationis pondus accessit, iterum cautum fuit, quod Alumni memorati Ordinis eamdem D. Thomæ Doctrinam amplecterentur, verum etiam averteret, atque convelleret proprias, ac peculiares Constitutiones, & ordinationes præfatæ Provinciæ Castellæ, quibus anno 1595. tunc in humanis agens Joannes Stephanus de Chissola Prior Generalis dicti Ordinis in actu visitationis Provinciarum Hispaniarum ejusdem Ordinis non tam sua ordinaria, quam Apostolica auctoritate, & a fel. re. Clemente PP. VIII. Prædecessore nostro concessa Regentibus Studiorum ipsius Provinciæ Castellæ doctrinam, & methodum ejusmodi sectari expresse mandavit, ac insuper plane destrueret particulare d. Pro-

vinciæ Caſtellæ ſtatutum in Capitulo Provinciali anno 1688. in Civitate Abulen. coacto non minus mature, quam ſolemniter deſuper conditum, cum nimirum Fratres Provinciæ Caſtellæ præfatæ inſimul congregati, ſecumque animo reputantes diſſidia, & contentiones, quæ ex diverſitate doctrinæ, ac varietate opinionum paſſim oriebantur, quo Religionis ſuæ honori, ſtudiorumque ipſius Provinciæ Caſtellæ utilitati conſultum foret, poſt rem diu, diligenterque diſcuſſam, & auditis circa unius doctrinæ præ alia delectum ejuſdem Provinciæ in Sacra Theologia Magiſtris ad eum gradum in univerſitatibus Studiorum generalium Salmanticen., Compluten., & Vallifoletan. promotis, Cathedraſque ibidem regentibus, unanimi omnium aſſenſu, nemineque contradicente, aut reclamante, ſed uno ore, ac corde decreverunt, ut omnes Lectores, & Magiſtri ſive intra Collegia d. Provinciæ, ſive extra in Univerſitatibus Studiorum generalium hujuſmodi ſub pœna privationis lecturæ, aut Cathedræ irremiſſibiliter ipſo facto incurrenda, non aliam, quam ipſius Angelici Præceptoris, & communis Magiſtri Divi Thomæ Doctrinam docerent, & defenderent. Hiſque accedat, quod ampla illa, liberaque ſentiendi, & opinandi facultas, quæ per enarratum Diffinitorii nuperi Capituli Generalis Decretum Alumni d. Provinciæ Caſtellæ tribuitur, plurima eidem Provinciæ damna afferret, multipliceſque inter illius Fratres turbas, ac diſſenſiones excitaret, & vel maxime ſtudioſis, rectoque ſtudiorum ipſorum Ordinis noxia, & perniciosa foret, quandoquidem exinde Alumni præfati ad deſideria ſua coacervare ſibi Magiſtros, ac omni vento doctrinæ circumferri libere poſſent, ſicque in varias obeuntes ſententias invicem diſcreparent, atque non ſine mutuæ Charitatis detrimento jugiter decertarent, facileque evenire poſſet, quod ipſi Studentes contrariam in S. Theologia, quam in Philoſophia addiſcenda apprehenderant opinionem edocerentur, quinimo in una, eademque ſcientia juxta diverſam Magiſtrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur, Exponentes prædicti hæc, & alia non minora mala ex ejuſmodi Decreto proventura conſiderantes, ut ejuſdem Provinciæ Caſtellæ quieti, tranquillitati, ac decori ipſius Fratrum, & præcipue Studentium concordiæ, & progreſſui proſpectum ſit, ſublato ejuſmodi Decreto, unam, certamque ejuſdem Angelici Doctoris, clariſſimi Eccleſiæ Dei luminis conſtanti Summorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum teſtimonio, laudumque præconio tantopere commendatam Doctrinam in univerſa Provincia præfata conſtanter retineri, doceri, ac propugnari plurimum deſiderant, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces pro dicta abrogatione.

§. 3. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; ſupradictum Decretum Definitorii Generalis liberam facultatem Fratribus præfatæ Provinciæ Caſtellæ cujuſlibet approbati Doctoris ſententiam ſequendi, ſicut præmittitur, attribuens, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium revocamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocato, nullo, & abolito, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuo haberi volumus, omnibuſque, & ſingulis ipſius Provinciæ Caſtellæ Fratribus, Lectoribus, & Magiſtris nunc, & pro tempore exiſtentibus Conſtitutiones generales Ordinis præfati, dictæque Provinciæ Caſtellæ Ordinationes, & Statuta, quibus prælaudatam Doctrinam D. Thomæ profiteri, amplecti, docere, & defendere jubentur, ut præfertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari eadem auctoritate harum ſerie præcipimus, & mandamus.

Abrogatio præfati Decreti.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſvis alios qualibet auctoritate fungentes, ſeu functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. In contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque.

Clauſulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CCXXXV.

Reducitur Alternativa electionis Vicarii Generalis Congregationis Hiſpaniæ, & Indiarum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini ad tres tantum Hiſpaniæ Provincias.

Hac de re vide Alexandri VII. Conſt. ed. 1660. Februarii 23. P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14 Feb. 1730. An. 6.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

EA, quæ pro felici perſonarum Regularium ſtatu in Capitulis Generalibus interdum ſancita, & auctoritate Apoſtolica comprobata fuerunt cum incommodum afferre, ac earumdem perſonarum tranquillitati obeſſe noſcuntur noſtri muneris eſt provide moderari, & immutare, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Olim d. Alternativa præſcripta fuit per Decretum Capituli Generalis, quod etiam ab Alexandro VII. approbatum fuit, inter tres Hiſpaniæ Provincias, aliaque Inſularum Philippinarum.

§. 1. Dudum ſiquidem pro parte tunc exiſtentis Procuratoris Generalis Congregationis Hiſpaniæ, & Indiarum Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini fe. re. Alexandri Papæ VII. Prædeceſſori noſtro expoſito, quod in ejuſdem Congregationis Capitulo Generali in Oppido Civitate nuncupato de Calatajud in Aragonia noviſſime tunc celebrato determinatum fuerat pro majori quiete electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis, & ut unusquiſque ad inſerviendum Religioni magis animaretur, ipſi Alexandro Prædeceſſori ſupplicandum fore, ut concederet electionem Vicarii Generalis Congregationis hujuſmodi, ſervata inter B. M. Virginis in Columna Aragoniæ, & S. Auguſtini Caſtellæ novæ, & veteris, necnon Sancti Thomæ de Villanova Bæticæ ſuperioris, & inferioris, ac S. Nicolai Tolentinatis reſpective nuncupatas Inſularum Philippinarum in Indiis Provincias Congregationis prædictæ alternativa, ſicut in Congregatione Italiæ Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis obſervabatur; incipiendo a memorata Provincia Aragoniæ, fieri debere, itaut eveniente caſu, quo Vocales Indiarum Capitulo pro tempore celebrando tempori adeſſe non valerent, tunc unus Fratrum Provinciæ ſubſequentis juxta ordinem ſupra expreſſum in Vicarium Generalem primodictæ Congregationis

eligi

eligi deberet, idem Alexander Prædeceſſor, ſupplicationibus ſibi per dictum Procuratorem Generalem nomine Fratrum Provinciarum prædictarum ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, prænarratam Alternativam electionem Vicarii Generalis Congregationis hujuſmodi tanquam Religioſorum tranquillitati, & bono regimini prædictarum Provinciarum proficuam, & conſentaneam modo, & forma ſuperius expreſſis, quatenus (ut aſſerebatur) in Capitulo Generali ſic noviſſime celebrato legitime fuiſſet obtenta, auctoritate Apoſtolica approbavit, & confirmavit, ac juxta prædicti Capituli Decretum fieri, & obſervari mandavit, & alias prout in ipſius Alexandri Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 23. Februarii 1660. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo, & ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis: gravia nempe incommoda ob nimiâ locorum diſtantiam ex Indiis in Hiſpaniam.

§. 2. Cum autem ſicut dilecti filii tam modernus Vicarius Generalis, quam univerſi Fratres Diſinitorii trium Provinciarum Hiſpaniæ dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, memorata Alternativa electio Vicarii Generalis executioni demandari nuſquam potuerit, propterea quod ſupradictæ Provinciæ S. Nicolai Tolentinatis in Inſulis Philippinis quatuor numero Fratres, ſeu vocales, quemadmodum per Conſtitutiones ejuſdem Congregationis auctoritate prædicta confirmatas requiritur, ex Indiis in Hiſpaniam, ubi Capitulum Generale ipſius Congregationis celebrari conſuevit trajicere nequeunt, tum ob nimiam locorum diſtantiam, tum quia eis non permittitur libera ex iiſdem Indiis arbitrio ſuo diſcedendi facultas, quamobrem dilectus filius Joſephus a ſolitudine aſſertus Procurator iſtius Provinciæ anno 1726. petierat Conſtitutionibus prædictis in hac parte per Nos derogari, ut ſcilicet attenta difficultate, quam dictæ Provinciæ Fratres, ſeu Vocales experiebantur ad interveniendum eidem Capitulo Generali numero quaternos per dictas Conſtitutiones præſcripto, ſtatueremus, quod ſi unus, aut duo, vel tres ex Fratribus, ſeu vocalibus ipſius Provinciæ Capitulo Generali intereſſent, is, ſeu alter eorum neceſſario eligi deberet in ejuſmodi Vicarium generalem, ſed audita per Nos ea ſuper re dilecti filii noſtri, & Sedis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncii relatione, huic petitioni minime annuendum duximus: Et revera alternativa electio Vicarii Generalis quatenus ad effectum perduci vellet; multiplices turbas, aliaque gravia incommoda, quæ cum ſtabilita, & determinata fuit minus perpenſa fuerunt, toti Congregationi, ac omnibus quatuor Provinciis præfatis allatura foret, nam ultra gravia diſpendia, quæ dicta Provincia S. Nicolai Tolentinatis in Inſulis Philippinis in quatuor ipſius Fratribus, ſeu Vocalibus ad Capitulum Generale hujuſmodi mittendis, facere deberet, ac longæ Navigationis diſcrimina, quæ iſtis ſubeunda forent, Sacrarumque Miſſionum, quibus in illis Partibus pro converſione Infidelium ad Catholicæ Religionis veritatem aſſidue vacare tenentur detrimentum, ſi Vicarium Generalem, qui foret de dicta Provincia ab humanis decedere, vel ægrotare contingeret, diu nimis ob locorum intervalla expectandum foret, antequam Vicarius Generalis in Defuncti, vel Ægroti locum ſubrogari poſſet, ac interim præfata Congregatio ſine Capite, ac Superiore remaneret, ipſi Exponentes, quo his, altiſque diverſis malis, & perturbationibus ex dicta Alternativa electione proventuris occurratur, ſimulque ſalubri, ac tranquillo ejuſdem Congregationis regimini proſpectum ſit, ipſam electionem Vicarii Generalis in priſtinum, ac eum in quo ante Decretum ſupradicti Capituli Generalis erat, ſtatum ſcilicet inter tres Provincias Hiſpaniæ tantum reduci plurimum deſiderant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces pro reductione.

§. 3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus inclinati, ſupradictam alternativam electionem Vicarii Generalis inter quatuor Provincias Aragoniæ, Caſtellæ, Bæticæ, & Inſularum Philippinarum Congregationis prædictæ, ſicut præmittitur, conſtitutam, expeditaſque deſuper Alexandri Prædeceſſoris literas præfatas, ad ſolas dictas tres Aragoniæ, Caſtellæ, & Bæticæ Provincias eadem auctoritate tenore præſentium reducimus, illamque deinceps inter eaſdem tres Provincias dumtaxat, prout ante Decretum, & literas ejuſmodi ſervari, ac fieri ſtatuimus, & ordinamus.

Reductio prædictæ Alternativæ ad tres tantum Hiſpaniæ provincias.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac d. Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictarum Ordinis, Congregationis, aliiſque quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

INDEX
RERUM NOTABILIUM,

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur, Alphabetico ordine digestus.

A.

ABBAS.

Abbatibus Regularibus perpetuis, ut infra annum, a die eorum electionis, ab Episcopis benedictionem suscipiant, vel saltem postulent; præcepit Benedict. XIII. Const. 54. pag. 163.
Quomodo Abbates se gerere debeant, quibus concessa fuerit Apostolica facultas suscipiendi benedictionem a quocumque Antistite, decrevit id. §. 2. ibid.
Abbatibus Montis Casini facultates quascumque jurisdictionis quasi Episcopalis concessæ confirmavit id. Const. 150. pag. 327.
De Abbatibus Titularibus Olivetanis: Vid. *Monachi Congregationis Montis Oliveti.*

ABBATIA S. CLEMENTIS IN PISCARIA.

Instrumentum quoddam Emphyteuticum super *Abbatia S. Clementis in Piscaria*, nullius Diœcesis, Provinciæ Theatinæ inter Eminentissimum, & Reverendissimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cælestinorum, confectum refert §. 2. p. 252. ad 354., & confirmat Bened. XIII. Const. 181. §. 10. pag. 359.

AGENTES NEGOTIORUM IN URBE.

Ut Agens in Urbe negotia Civitatis Ravennatis in posterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligeretur, decrevit Bened. XIII. Constit. 113. §. 9. pag 251.
Agentem eumdem eligendi modum præscripsit idem §. 10. ibid.

S. AGNES EX MONTE POLITIANO.

S. Agnetis ex Monte Politiano, Ordinis Prædicatorum, ortum, vitæ integritatem, & signa ab illa patrata refert Ben. XIII. Const. 117. §. 1. pag. 260.
S. Agnetis ejusdem obitum narrat id. §. 2. p. 261.
S. Agnetem præfatam nonnulli Summi Pontifices, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt, ut refert id. §. 3. ibid.
S. Agnetis prædictæ Canonizationem ab eodem Pontifice peractam promulgavit id. §. 4. ibid.

S. ALOYSIUS GONZAGA.

B. Aloysium Gonzaga in specialem Patronum sibi eligendi facultatem Gymnasiis, seu Collegiis Societatis Jesu concessit Bened. XIII. Const. 62. §. 1. pag. 176.

B. ANDREAS DE COMITIBUS.

De B. Andreæ de Comitibus cultu immemorabili Decretum Congregationis Rituum confirmavit Innoc. XIII. Const. 45. §. 1. p. 76.

S. ANDREAS CORSINI.

S. Andreæ Corsini facta, vitam, & obitum, necnon miracula refert Benedictus XIII. Constit. 1. §. 1. ad 4. pag. 78. & seq.
S. Andreæ Corsini prædicti in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati Canonizationem promulgavit id. ib. §. 4. pag. 79.

ANGELUS DOMINI.

Angelus Domini antiphonam flexis genibus ad signum Campanæ, quod vulgò dicitur l'*Ave Maria*, recitantibus, Indulgentias quasdam perpetuas concessit Benedictus XIII. Const. 27. pag. 130.

ANNONA.

Ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis, & prælationis privilegiis gaudeat, statuit id. Const. 44. §. 2. p. 216.
Pro Annonæ ejusdem sublevamine, & securitate in mutuationibus nonnulla statuit id. ibid. §. 3. ibid.

ANNUS SANCTUS.

Anni Sancti tempore Decretum Camerale, ejusque ampliationem pro Inquilinis refert, & confirmat Innoc. XIII. Const. 21. §. 1. & seq. pag. 58 & seq.
Anni Sancti præstantiam extollit Bened. XIII. in Constitutione indictionis ejusdem Anni Sancti Const. 10 §. 1. pag. 104.
Annum Sanctum prædictum cum forma lucrandi Indulgentias indixit id. §. 2. pag. 105.
Ad Annum Sanctum fideles omnes invitat, & ad pia opera hortatur id. §. 3. ibid.
Ut Annum Sanctum prædictum annuncient, Ordinariis præcipit id. §. 5. ibid.
Principes denique Christiani admonentur, ut opem suam conferant: §. 6. pag. 106.
Vid. *Indulgentia*, & *Jubilæum.*

ARCHICONFRATERNITAS ANNUNCIATIONIS.

Archiconfraternitati Annunciationis B. M. V., ut quatuor subsidia Dotalia Puellis Neophytis, Conservatorii Catechumenorum quotannis præstaret, præscripsit Bened. XIII. Const. 80. §. 1. pag. 200.

ARCHICONFRATERNITAS CONCEPTIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Archiconfraternitatem Conceptionis B. M. V. in Ecclesia de Aracœli Minorum de Observantia erexit Bened. XIII. Const. 130. §. 1. pag. 279.
Archiconfraternitatem prædictam in locum alterius in Ecclesia S. Laurentii in Damaso extinctæ subrogavit id. §. 2. ibid.
Archiconfraternitati eidem nonnullas Indulgentias concessit id. ibid. §. 4. pag. 280.

ARCHIVIUM.

De Archivis in Italia Sedium Episcopalium, aliorumque religiosorum Locorum erigendis, pro custodia Jurium, & Scripturarum ad ea pertinentium, nonnulla statuit Bened. XIII Const. 139 p. 303. & seq.
Primo statuitur, ut omnes Præsules Italiæ *Archiva* intra sex menses construi curarent: §. 2. pag. 304.
Universa Capitula idem curent: §. 3. ibid.
Omnes Superiores Seculares, Collegia, & Loca pia utriusque sexus idem curent: §. 4. ibid.
Secundo præcipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur: §. 5. ibid.
Prædicti Catalogi, a quibus conficiendi: §. 6. ad 8. ibid.
Præterea duo exemplaria Catalogi ejusdem conficiantur: §. 9. p. 305.
Archiva duabus clavibus & seris claudantur: §. 10. ibid.
Claves a quibus retinendæ: §. 11. ibid.
Quotannis Catalogo *Archivi* adjungantur Scripturæ anno præcedenti confectæ: §. 12. ibid.
Episcopi *Archiva* omnino visitent: §. 13. & seq. ibid.
Visitatores Ordinum Regularium visitent *Archiva*: §. 15. ibid.
In Capitulis, & Locis piis Archivista eligatur: §. 16. ibid.
Prælati, & Superiores Scripturas *Archivo* inferendas curent: §. 17. pag. 306.
Ordinarii chartas inquiri curent inventario inferendas: §. 18. ibid.
Episcopus decessurus, vel ad longum tempus abiens, cuinam inventarium *Archivi* tradere debeat: §. 19. ibid.
Obeunte Prælato quid agendum de inventario *Archivi*: §. 20. ibid.
Mortuo Episcopo quid de *Archivi* clavibus agendum: §. 21. ibid.
De Scripturis ex *Archivo* extrahendis: §. 22. ibid.
Processus tradendi *Archivistæ*, qui Successoribus suis scripturas exhibeat: §. 23. ibid.
Ordinarii denique provideant conservationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum: §. 24. ibid.

ASCULUM.

Asculanæ Civitati, & Diœcesi facultatem recitandi officium sub ritu duplici, & celebrandi Missam Beati Seraphini de Asculo, concessit Bened. XIII. Constit. 217. §. 2. pag. 416.

AUGUSTINIANI.

Vid. *Eremitæ S. Augustini.*

AUXIMUM.

Vid. *Cingulum.*

B.

BASILIANI.

Vid. *Monachi Ordinis S. Basilii.*

BASILICA S. PETRI.

Vid. *Capitulum S. Petri.*

BEATIFICATIO SERVORUM DEI.

Beatorum Catalogo Servam Dei Hiacyntham de Mariscottis, Monialem Tertii Ordinis S. Francisci, adscripsit Bened. XIII. Const. 107. §. 2. pag. 226.
Ut pro Beatificatione eorum agenda, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum Sanctitatis fama obierunt, quidam fundus, seu cumulus institueretur, decrevit id. Const. 118. §. 3. pag. 263.
De Beatificatione, seu declaratione Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum Decretum Congregationis Rituum publicari mandavit id. Const. 201. pag. 389.
Beatificationem Servi Dei Patris Forerii de *Mataincuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regul. S. Augustini, indixit id. Const. 228. §. 3. in fin. pag. 426.

BENEVENTANUS ARCHIEPISCOPUS.

Beneventano Archiepiscopo, ut omnes appellationum causas, tam civiles quam criminales, in quibus delinquentes puniendi non essent pœna corporis afflictiva, coram ipsos decidi deberent, concessum fuisse ab Innoc. VIII., refert Bened. XIII. Constit. 23. §. 1. pag. 20.
Beneventani Archiepiscopi facultates restrictas esse a Paulo III.;

sed

sed postea ab eodem in pristinum statum illum restitutum fuisse, narrat id. §. 2. & seq. ibid.
Beneventano Archiepiscopo idem a Pio IV. circa cognitionem causarum in secunda instantia, concessum fuisse, docet id. §. 4. p. 121.
Beneventano Archiepiscopo prædictas Pontificum literas confirmavit id. ibid. §. 5. ibid.
Circa Beneventanæ Ecclesiæ primos medios fructus Beneficiorum, Constitutionem quandam Pii II. confirmavit, & latius declaravit id. Const. 43. §. 1. pag. 149.

BETHLEMITÆ.

Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus Præfecto Generali jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præsidendi, concessit Ben. XIII. Const. 173. §. 1. pag. 341.
Bethlemitarum eorumdem favore nonnullas Constitutiones Capituli Generalis declaratas refert §. 3. ad 8. pag. 361., & seq., & confirmat id. Const. 183. pag. 361.
Bethlemitarum Præfecto, & Definitorio Generali Decretum Congregationis Episc., & Regul. super concedenda eisdem facultate admittendi aliquos Presbyteros seculares ad habitum, & professionem confirmavit id. Const. 222. §. 3. pag. 422.
Bethlemitarum eorumdem Resolutiones quasdam editas in Capitulo Generali 1721. refert, & confirmat Bened. XIII. Const. 52. §. 3. ad 8. pag. 160. & seq.

S. BRIGITTA.

In S. Brigittæ die festo Indulgentiam plen. perpet. pro Ecclesiis Ordinis ejusdem Sanctæ, concessit Innoc. XIII. Const. 37. §. 1. pag. 69.

C.

CÆLESTINI.

Vid. *Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Cælestinorum.*

CÆNA DOMINI.

CÆnæ Domini die Processus literas publicavit Innocentius XIII. Const. 20. §. 1. ad 20. p. 46. & seq.
Nempe:
Damnantur Hæretici cujuscumque Sectæ, & eorum fautores, libros legentes, imprimentes &c. §. 1. ad 5. pag. 46.
Falsarii Literarum Apostolicarum: §. 6. ad 10. ibid.
Offendentes S. R. E. Cardinales: §. 11. ibid.
Appellantes ad Curiam Sæcularem: §. 13. & sequent. p. 46. & seq.
Judices sæculares trahentes personas Ecclesiasticas ad sua Tribunalia: §. 15. & seq. p. 47.
Usurpantes Ecclesiæ jurisdictionem: §. 17. & 18. ibid.
Officiales sæculares se interponentes in causis Ecclesiasticis: §. 19. ib.
Cænæ Domini die eadem Processus literas publicavit Bened. XIII. Const. 44. §. 1. ad 23. p. 151. ad 153.

CÆREMONIALE EPISCOPORUM.

Cæremoniale Episcoporum vetus innumeris scatebat erroribus, uti testatur Bened. XIII. Constit. 129. §. 1. pag. 278.
Cæremoniale prædictum ab ipsomet Pontifice emendatum fuit: §. 2. ib.
Cæremoniale præfatum sic emendatum confirmavit, & ab omnibus observandum esse præcipit id. ibid.

CÆSENATENSIS EPISCOPUS, ET CLERUS.

Vid. *Colleg. Juristar., & Theolog. Cæsen.*

CÆSENATENSIS CIVITAS, ET EPISCOPUS.

Vid. *Hospitalia, Mons Pietatis, & Seminaria.*

CANONICI S. EUSTACHII.

Canonicos prædictos in pristinam possessionem Sacelli S. Michaelis Archangeli, in ipsorum Ecclesia olim Collegio Procuratorum Urbis concessi, reintegravit Bened. XIII. Const. 212. §. 5. p. 413.
Vid. *Collegium Procuratorum Urbis.*

CANONICI REGULARES.

Canonicos Regulares S. Augustini Superioris Germaniæ gaudere Indulgentiis plenariis, Canonicis Lateranen. concessis, declaravit Innoc. XIII. Constitut. 24. §. 1. p. 51.
Pro Canonicis Regularibus Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ Decretum Congregationis Rituum super recitatione Officiorum SS. propriorum juxta Ritum Breviarii Romani; confirmavit id. Const. 43. §. 1. p. 75.
Canonicis Regularibus Præmonstraten. Congreg. Hispan. Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordinis, confirmat Bened. XIII. Const. 61. §. 2. p. 175.
Pro Canonicis Regularibus Ordinis S. Augustini, habitus S. Antonii Abbatis Constitutiones Apostolicas ad favorem eorundem editas, servari mandavit Bened. XIII. Const. 86. §. 3. p. 206.
In Canonicorum eorundem favorem, gesta quædam per sæcularem potestatem in Ducatu Sabaudiæ adversus Personas, & Bona Monasterii ipsorum S. Bernardi in Valesia, nulla declaravit id. Const. 89. §. 2. p. 208.
Canonicis Regularibus Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini Constitutionem Pii V. super præcedentia eorundem in processionibus, aliisque actibus publicis, ac privatis, confirmavit id. Const. 144 §. 6. p. 313.
Canonicis Regularibus eisdem Decretum aliud Congregationis Rituum, quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordinis, confirmavit id. Const. 172. §. 2. p. 341.
Canonicis Præmonstraten. prædictis Decretum præfatæ Congregationis pro concessione recitandi in universo ordine præfato trium Sanctorum, confirmavit id. Const. 195. §. 2. pag. 377.
Canonicorum prædictorum Congregationis Hispaniarum Definitorio Generali facultatem creandi unum Vocalem in quolibet Capitulo Generali, concessit id. Const. 196. §. 2. p. 377.
Canonicorum eorundem Ecclesiam aliquam visitantibus indulgentiam plenariam perpetuam, ubicunque locorum, quibusdam anni temporibus, concessit id. Const. 218. §. 1. p. 415.

CANONICUS POENITENTIARIUS.

Ut Canonicus Pœnitentiarius in Ecclesiis Cathedralibus Italiæ, Insularumque adjacentium institutur, decrevit Bened. XIII. Const. 57. §. 5. pag. 168.

CANONIZATIO SANCTORUM.

Canonizationem B. Andreæ Corsini Ordinis Carmelitarum, in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati, promulgavit Bened. XIII. Const. 1. §. 4. p. 279.
Canonizationem B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum, in Sanctarum Virginum canonem relatæ, promulgavit id. Const. 117. §. 4. p. 260.
Canonizationem B. Francisci Borgia Societatis Jesu jamdiu a Clem. X. peractam promulgavit idem, Const. 2. §. 4. pag. 83.
Canonizationem B. Joannis a Capistrano Ordinis Minorum de Observ., ab Alex. VIII. jampridem peractam promulgavit id. Const. 3. §. 8. p. 86.
Canonizationem B. Catherinæ a Bononia Clarissæ, jam antea a Clem. XI. Sanctarum Virginum albo adscriptæ, promulgavit id. Const. 4. §. 9. p. 88.
Canonizationem B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adscripti, promulgavit id. Const. 5. §. 6. pag. 90.
Ut pro Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum Sanctitatis fama obierunt peragenda, quidam fundus, seu cumulus institueretur, decrevit id. Const. 118. §. 3. p. 263.
Canonizationem B. Stanislai Kostkæ Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati, promulgavit id. Const. 120. §. 5. p. 266.
Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Decretum publicari mandavit id. Const. 200. p. 383.

CAPELLANI PONTIFICII.

Capellanis Sanctitatis Suæ nonnulla privilegia concessa fuere ab Innocent. XIII. Constitut. 8. §. 2. ad 8. pag. 28. & seq.
Nempe:
Creantur Notarii, Comites, Nobiles, ac Cives; horumque Privilegiis donantur: §. 2. p. 31.
Eximuntur a decimis, & aliis impositionibus: §. 3. ibid.
Dispensantur super pluralitate Beneficiorum: §. 4. ibid.
Indulgetur facultas docendi leges: §. 5. ibid.
Licentia eligendi Confessarium: §. 6. ibid.
Indultum transferendi pensiones: §. 7. p. 33.
Facultas testandi: §. 8. ibid.

CAPITOLINA CURIA.

Vid. *Collegium Notariorum Curiæ Capitolinæ.*

CAPITULUM S. PETRI.

Capitulo S. Petri monasteria nonnulla unita fuisse una cum eorum jurisdictionibus a Pio IV. refert Bened. XIII. Const. 134. §. 1. p. 284.
Capitulo eidem varias indictas fuisse lites præsertim super facultate concedendi literas dimissoriales subditis eorum monasteriorum, quæ in Congregatione Episc., & Reg. pluries disceptatæ fuere, narrat id. §. 2. ibid.
Capitulo præfato facultatem concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines subditis Monasteriorum eidem unitorum, concessit id. ibid. §. 4. pag. 285.

CAPUANA ECCLESIA.

Capuanæ Ecclesiæ Metropolitanæ Capitulo usum Mitræ, aliorumque Insignium, instar Capituli Ecclesiæ Beneventanæ, concessit Bened. XIII. Constit. 55. §. 2. p. 165.

CARDINALIS.

Vid. *Decanatus Collegii Cardinalium.*
Vid. *Decreta Congregationum S. Rom. Eccl. Cardinalium.*

CARDINALIS FINY.

Vid. *Monachi Congregationis Cælestinorum.*

CARMELITÆ.

Carmelitis Provinciæ Portugalliæ Magistris facultatem suscipiendi Lauream Doctoratus in Coimbricen. Collegio, concessit Innocent. XIII. Const. 35. §. 1. pag. 67. & seq.
Carmelitis eisdem Provinciæ Bahiæ in Brasilia, ac Provinciæ Fluminis Januarii, Magistris facultatem suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali, concessit id. Const. 40. & seq. §§. 2. pag. 71.
Carmelitis Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Decretum Congregationis super disciplina Regulari, super reformatione in duobus Conventibus dictæ Provinciæ, confirmavit Benedict. XIII. Const. 19. §. 1. pag. 116.
Carmelitarum Conventus quosdam, a Provincia Terræ Laboris dismembratos in novam Provinciam Neapolitanam nuncupandam, erexit id. Const. 56. §. 2. pag. 166.
De Carmelitarum Conventu Montis S. Acephalo quædam statuit id. §. 3. pag. 169.
Carmelitarum eorundem Conventum Carmeli Majoris nuncupatum, Provinciæ Neapolitanæ, nuper erectæ, in Collegium Studii Generalis pro Provinciis Regni Neapolitani ejusdem Ord. erexit id. Const. 58. §. 2. pag. 169.
Pro d. Carmelitarum Collegio Leges quasdam edidit id. §. 3. ad 9. ibid.
Carmelitis Provinciæ Poloniæ Decretum Congregationis Episc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda, confirmavit Bened. XIII. Const. 67. §. 3. pag. 184.
Carmelitarum Provinciali Provinciæ Aragoniæ facultatem conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæsarauguftan., Valentin., & Pampilonen., concessit Bened. XIII. Const. 71. §. 1. pag. 188.
Carmelitis Provinciæ Portugalliæ Decretum quoddam Congregationis Episc., & Reg. pro eisdem super jure suffragandi, confirmavit id. Constitut. 92. §. 4. pag. 213.
Carmelitis Tertii Ordinis Provinciæ Fluminis Januarii, Decretum Generalis ejusdem Ordinis, ne Commissarius dicti Tertii Ordinis in dicta Provincia, inconsulto ipso Generali, removeri possit, confirmavit id. Const. 104. §. 3. p. 224.
Carmelitis Provinciæ Portugalliæ facultatem quamdam, ut certis oneribus

ribus Missarum, quas celebrare non poterunt satisfacere valeant una Missa solemni concessit id. Const. 124. §. 2. pag. 172.
Carmelitis Provinciæ Bethicæ facultatem suscipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis concessit id Const. 128. §. 3. pag. 278.
Carmelitis Vicariæ Maranimis in Brasilia, a Generali Ordinis ad Magisterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali suscipere possint, concessit id. Constitut. 145. §. 3. pag. 313.
Carmelitis strictæ observantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia Decretum Congregationis super disciplina regulari, qua decernitur, ut oppositores vitæ communis eorundem Fratrum, omnino acquiescant, confirmavit id. Const. 165. § 3. pag. 335.
Pro Carmelitarum Ordine Consiliarios quinque, sive socios, ac secretarios Generales, ex diversis nationibus eligendos instituit id. Constitut. 173. §. 1. pag. 341. & seq.
Vid. *Tertiarii Ordinis Carmelitarum.*
Carmelitarum Cœnobium Oppidi Medicinæ Bononiensis Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ erigendi, concessit id. Const. 189 §. 3. pag 369.
De Carmelitarum Cœnobio prædicto, quædam statuuntur ibid. §. 4. ibid. ad 6.
De Carmelitarum reformatione in Provincia Pedemontana origine, & progressu nonnulla refert id. Const. 211. §. 1. ad 3. p. 404. & seq.
Pro Carmelitarum eorundem stabilienda reformatione in dicta Provincia Pedemontana juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X., nonnulla statuit, & ordinavit id. ibid. §. 4. ad 8. pag. 406.
Carmelitis Provinciæ Castellæ Decretum Capituli Generalis abrogavit, atque observationem aliorum Capitulorum Generalium. & Statutorum dictæ Provinciæ circa doctrinam Doctoris Angelici, mandavit id. Const. 233. §. 3. pag. 429.

CARMELITÆ DISCALCEATI.

Carmelitis Discalceatis a Clemente IX. confirmatæ fuere Constitutiones Pauli V., & Gregorii XV., quibus eis concedebatur facultas novas erigendi domos de sola licentia Ordinariorum, neque servata distantia, per Constitut., quæ incipit -- *Ecclesiæ Catholicæ* -- dat. die 6. Oct. 1668. quam refert Bened. XIII. Const. 81. §. 1. pag. 201. & seq ad 6.
Carmelitis prædictis eandem Constitutionem Clem. IX. super facultate novas erigendi domos, eis concessa, confirmavit id. ibid. §. 7. p. 203.
Carmelitarum Excalceatorum Ordinem a Romanis Pontificibus alias exemtum fuisse a solutione Decimarum, refert id. Const. 131. §. 1. pag. 280.
Adversus Carmelitas eosdem Congregationis Hispaniarum, a Parochis, & Capitulis nonnullis hac super re excitatas fuisse lites dictæ: id. ibid. §. 2. ibid.
In Carmelitarum eorundem refert Congregationis favorem privilegia prædicta super exemtione a Decimis alias universo Ordini concessa, confirmavit id. §. 4. p. 281.
Carmelitis Discalceatis Congregationis Italiæ, Decretum Capituli Generalis, quo responsum est Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis, teneri una cum Religiosis Christis ad omnia humilitatis officia, confirmavit id. Const. 180. §. 1. p. 286: Cum declaratione: §. 7. p. 348.

CARTHUSIANI.

Vid. *Monachi Ord. Carthusiensis.*

CASINENSES.

Vid. *Monachi Congregationis Casinensis.*
Casinensis Monasterii templum a Benedicto præfato consecratum fuisse refert Bened. XIII. Constitut. 256 in Proœm. p. 326.
Casinensis Ecclesiæ prædictæ Dedicationis lectiones proprias ab universo Clero Diœcesis Casinensis die prima Octobris recitandas esse decrevit id. §. 1. ibid.
Vid. *Abbas.*
Casinensi Monasterio omnia privilegia elargita confirmavit id. §. 2. ibid.
Casinensis Ecclesiæ duobus Confessariis facultates quasdam concessit id. §. 5. p. 327.

CASTRUM GANDULPHI.

Castri Gandulphi gubernium denuo Præfecturæ Palatii Apostolici unitum fuit per Chirographum, quod confirmavit Ben. XIII. Const. 197. §. 4. p. 378.

S. CATHARINA A BONONIA.

S. Catharinæ a Bononia Clarissæ facta, & vitam, virtutes, & signa, & ejus Sanctorum albo adscriptionem refert Benedict. XIII. Constitut. 4. §. 1. ad 8. p. 87. & seq.
S. Catharinæ ejusdem, jam antea a Clem. XI. Sanctarum Virginum albo adscriptæ, canonizationem promulgavit id. §. 9. ibid.

CATHECUMENI.

Vid. *Conservatorium Cathecumenorum.*

CENSURÆ ECCLESIASTICÆ.

Censuras, quas incurrerunt administri secularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ ob attentata nonnulla adversus personas, & Bona Monasterii S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, firmas esse decrevit Bened. XIII. Const. 89. §. 4. pag. 208.
Censuras latas ab Episcopo Papiense in Canonicos ratas declaravit id. Const. 101. §. 1. p. 222.
A Censuris prædictis absolutionem eidem Episcopo, tanquam Delegato Apostolico, remisit id. §. 2. ibid.
Censuras a Sacris Canonibus inflictas incurrisse eos, qui in Poloniæ Regno adversus Nunciaturæ Apostolicæ libertatem acta quædam ediderunt, declaravit id. Const. 188. §. 5. p. 368.

CINGULUM.

Cinguli, Piceni Civitatem, olim Episcopali Cathedra claruisse demonstrat Bened. XIII. Constitut. 69. §. 1. p. 186.
Cingulanam Ecclesiam postea Auximatis Episcopi curæ commissam fuisse docet id. ibid.
Cingulanam Ecclesiam prædictam primævo suo Cathedralis honoris fastigio restituit id. ibid. §. 2. in fin. ibid.
Cingulanam Ecclesiam præfatam æque principaliter eidem Ecclesiæ Auximati univit id. §. 3. p. 187.
Cingulanæ Ecclesiæ Capitulum nonnullis privilegiis ornavit id. §. 4. ibid.

CISTERCIENSES.

Vid. *Monachi Ord. Cistercienses.*

CIVITAS PLEBIS.

Civitas Plebis Communitati Legata quædam relicta fuisse a quondam Ludovico Manni, variis piis operibus applicanda, refert. Bened. XIII. Const. 182. §. 2. p. 349.
Civitatis Plebis Seminario donationes omnes prædicti Ludovici sub quibusdam oneribus juxta Testatoris mentem, applicavit id. §. 3. ib.

CLERICI BENEFICIATI.

Circa Clericos Beneficiatos in habitu laicali incedentes nonnulla statuit Benedict. XIII. Const. 50. §. 1. & seq. p. 157. & seq.

CLERICI REGULARES.

Clericorum Regularium, qui *Theatini* dicuntur, instituti originem, & laudes refert Bened. XIII. Const. 110. §. 1. p. 229. 230.
Constitutiones Pontificum, quibus *Clericis Regularibus* prædictis varia privilegia concessa fuere, pariter refert id. a §. 3. ad §. 52. p. 230. & seq.
Ac primum refertur Constitutio Clem. VIII. qua *Clericorum* eorundem institutum adprobatur; & conceduntur eisdem omnia privilegia Canonicorum Congregationis Lateranensis dicto §. 3. ad 5. p. 230.
II. Altera ejusdem Clem. VII. Constitutio, qua innovantur quædam, alias iisdem concessa, & statuuntur nonnulla pro felici eorundem directione, denique aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur: §. 6. ad 9. p. 230. & seq.
III. Pauli IV. Constitutio; qua refertur summa Constitutionum prædictarum Clementis VII. Necnon inseritur summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus, Præpositis, eorumque electione, & aliis quibusdam: Tum narratur a Julio III. prædictas Pontificum Constitutiones approbatas fuisse: præterea refertur ab ipsomet Pontifice Paulo IV. prædictis *Clericis Regularibus* Ecclesiam S. Silvestri in Quirinali concessam fuisse: deinde assignantur eosdem quædam alia ædificia: denique confirmatur concessio prædictæ Ecclesiæ Sancti Silvestri; necnon præfata assignatio ædificiorum, & aliorum quorumcumque: §. 10. ad 18. p. 232. & seq.
IV. Altera ejusdem Pauli IV. Constitutio, qua confirmantur prædictæ Pontificium Constitutiones: & conceduntur eisdem quædam alia privilegia: §. 19. ad 21. p. 236.
V. Constitutio Pii V., qua denuo describuntur summæ Constitutionum relatarum Clementis VII., oraculi præfati Pauli III. alias a Paulo IV. relati, confirmationis Julii III., & Constitutiones secundæ Pauli IV., deinde confirmantur, cum concessione amplissimorum privilegiorum: §. 22. ad 33. p. 236. & seq.
VI. Altera ejusdem Pii V. Constitutio, qua *Clerici Regulares* prædicti a quibuscumque vectigalibus eximuntur: §. 34. ad 38. p. 241. & seq.
VII. Constitutio Gregorii XIV., qua *Clericorum Regularium* eorundem privilegia confirmantur; & aliis ordinibus concessa iisdem communicantur: §. 39. ad 42. p. 242. & seq.
VIII. Constitutio Pauli V., qua prædictorum privilegia denuo confirmantur: §. 43. ad 46. p. 243. & seq.
IX. Constitutio Gregorii XV., qua prædictorum *Clericorum Regularium* sæpe laudata privilegia iterum ac tertio confirmantur: §. 47. ad 50. p. 244.
X. Altera ejusdem Gregorii Constitutio, qua interdicitur *Clericis Regularibus* prædictis captare favores quorumcunque extra suam Congregationem; §. 51. & seq. p. 244. & seq.
Clericis Regularibus prædictis relatas Constitutiones, & omnia privilegia, quæ in illis continebantur, confirmavit id. Bened. XIII. dicta Constitut. 110. §. 53. p. 244. & seq.
Clericorum Regularium eorundem Præposito Generali pro tempore rescriptum Urbani VIII. ei concessum, confirmavit id. §. 54. pag. 245

CLERICI REGULARES MINORES.

Vid. *Congregatio Clericorum Regularium Minorum.*

COADJUTORIÆ.

Coadjutorias omnes quorumcumque Officiorum abolevit Bened. XIII. Const. 102. §. 2. p. 224.

COLLEGIUM CERASOLI NATIONIS BERGOMEN.

Collegii Cerasoli Nationis Bergomen. historiam refert Bened. XIII. Const. 201. §. 1. ad 3. p. 383. & seq.
Ut Collegium prædictum erigendum uniretur Collegio Nobilium Urbis, vulgo *Nazareno* -- sub quibusdam conditionibus postulatum est ab eodem, ibid. §. 4. pag. 384. quas quidem conditiones refert id. §. 5. ibid.
Collegii prædicti unionem Collegio Urbis Nobilium vulgo *Nazareno* -- peculiari Chirographo mandavit id. ibid. §. 10. p. 386.

COLLEGIUM JURISCONSULTORUM RAVENNÆ.

Collegii Jurisconsultorum Ravennæ privilegia confirmavit, & ampliavit Benedict. XIII. Const. 113. §. 2. p. 240.
Uni ex Collegio prædicto, Locumtenentis Civilis, & Generalis Delegationis Romandiolæ munus, ad decennium conferendum, reservavit id. §. 3. ibid.
Vid. *Romandiolæ Legatio.*

COLLEGIUM NOBILIUM Vulgo -- *NAZARENO* --

Vid. *Collegium Cerasoli.*

COLLEGIUM PROCURATORIS URBIS.

Collegio Procuratorum Urbis a Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ S. Eustachii Sacellum S. Michaelis Archangeli in dicta Ecclesia concessum fuisse jam inde ab anno 1502. refert Benedict. XIII. Const. 214. §. 1. p. 410.
Concessionem prædictam factam favore d. Collegii justis de causis revocavit id. ibid. §. 4. p. 412.
Vid. *Canonici S. Eustachii.*

COLLEGIUM THEOLOGORUM CÆSENATEN.

Collegium Theologorum in Civitate Cæsenat. erexit Bened. XIII. Const. 46. §. 2. p. 155.
Collegio eidem quasdam facultates concessit idem; §. 3. ibid
Collegii prædicti Præsidem Episcopum Cæsenat. deputavit id. §. 4 ibid.

COLLEGIA SOCIETATIS JESU.

Collegiis Societatis Jesu facultatem eligendi sibi in specialem Patronum B. Aloysium Gonzagam, concessit Ben. XIII. Const. 62. §. 1. pag. 176.

CONCILIUM ROMANUM.

Concilium Romanum publicavit Ben. XIII. Const. 79. §. 1. p. 199.
Præscripsit etiam diem, a qua omnes Concilii Decretis obligentur: §. 2. ibid.

CONCLAVISTÆ.

Conclavistis postremi Conclavis privilegia, & gratias quasdam concessit Innocent. XIII. Constit. 2. §. 1. ad 12. p. 12. & seq.
Nempe:
Recipiuntur in familiares; Notarii, Comites, Cives, ac Nobiles creantur; §. 1. ibid.
Eximuntur à gabellis, decimis, & oneribus; §. 2. ibid.
Absolvuntur a censuris; §. 3. pag. 13.
Remittuntur eis fructus male percepti; §. 4. ibid.
Legitimantur, si qui sunt illegitimi; §. 5. ibid.
Conceditur expeditio Literarum Apostolicarum gratis; §. 6. p. 14.
Conceditur item prædictis Conclavistis Equitibus Hierosolymitanis, seu alterius Militiæ, antianitas; §. 7. & 8. ibid.
Eximuntur a spoliis; & conceditur facultas testandi; §. 9. ibid.
Item eximuntur ab insinuatione in Camera; §. 10. p. 15.
Comprehenditur Procurator Conclavistarum in privilegiis; §. 11. ibid.
Conceditur expeditio gratiosa harum literarum, & per viam secretam: §. 12. ibid.
Conclavistarum ipsorum nomina adducuntur in fine: §. 1. pag. 16. & seq.
Conclavistis postremi Conclavis privilegia eadem pariter concessit Benedict. XIII. Constitut. 6. §. 1. ad 12. pag. 91. ad. 95.
Conclavistarum eorundem nomina apponuntur in fine; p. 96. & seq.

CONFRATERNITAS.

Confraternitas B. M. V. de Rosario, & SS. Nominis Jesu, orationi mentali vacantibus, varias Indulgentias concessit Ben. XIII. Const. 83. §. 1. pag. 104
Confraternitatem SS. Rosarii, *Cappatam* nuncupatam, suppressit; ejusque bona Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ, necnon Puerorum Seminario Ecclesiastico dictæ Civitatis, applicavit id. Const. 100. §. 1. ad 3.
Confraternitati SS. Nominis Jesu, quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit, Indulgentias omnes alias concessas confirmavit id. Constitut. 135. §. 2. p. 286.
Confraternitati SS. Corporis Christi in Ecclesia super Minervam prædicti Ordinis, Indulgentias, & gratias pariter confirmavit id. §. 3. ibid.
Confraternitati quoque SS. Rosarii, ab ipso S. Dominico instituti, Indulgentias, & gratias confirmavit c. 4. ibid. necnon quaidam concessit id. ibid. §. 5. & 6. p. 287.
Confraternitati præterea, seu Societati *Militiæ Angelicæ* Indulgentias, & gratias pariter confirmavit; eique Societatem Academiæ Studentium S. Thomæ univit id. ibid. §. 9. ibid.
Confraternitatibus denique aliis quibuscumque, in Ecclesiis ejusdem Ordinis erectis, Indulgentias confirmavit id. §. 10. p. 288.
Quoad Confraternitates, seu Societates prædictas, & super Congregationibus secularium administrantium bona ad eosdem spectantia, nonnulla sancivit & declaravit id. ibid. §. 11. ad 13. pag. 288. & seq.

CONFRATERNITAS CORDIGERORUM.

Confraternitates Cordigerorum erigendi facultatem in iis etiam locis, in quibus Ecclesiæ Minorum non existunt, Magistro Generali Minorum Conventualium concessit Benedict. XIII. Constit. 30. §. 2. p. 132.

CONGREGATIO BONÆ MORTIS.

Congregationis Bonæ Mortis primordia narrat Benedict. XIII. Const. 222. §. 1. & progressum §. 2. pag. 417.
Congregationem Primariam prædictam in Ecclesia Domus Professæ Soc. Jesu erexit id. ibid. §. 3. p. 418.
Congregationi prædictæ sic erectæ Indulgentias nonnullas concessit id. ibid. §. 4. ad 11. ibid.
Congregationes alias hujusmodi aggregandi Præposito, seu Vicario Generali Societatis prædictæ facultatem concessit id. ibid. §. 12. ad 14. pag. 419.

CONGREGATIO BETHLEMITARUM.

Vid. *Bethlemitæ.*

CONGREGATIO CHARITATIS.

Congregationis Charitatis sub titulo S. Hippolyti in Indiis Occidentalibus statuta quædam recensct Innoc. XIII. Const. 27. pag. 53. & seq.
Nempe:
Generalis, & Commissarii sint sexennales, & reliqui Officiales triennales: pag. 53.
Augetur numerus suffragiorum pro electione Generalis; ibid.
Quomodo, & qui seligendi ad reliqua officia; ibid.
Sacerdotes privantur voce passiva: p. 54.
Generalis sibi eligat domum; ibid.
Generalis confirmet electiones Provincialium, & Provincias visitet; ibid.
Qui, & a quibus eligendus Præsidens capituli: ibid.
Quid si Generalis gubernare non possit, vel Generalatus vacet: ibid.
Qui eligendus in Secretarium: ibid.
Congr. præd. statuta relata confirmavit cum nonnullis declarationibus: id. ibid. ibid.

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM MINORUM.

Congregatio Clericorum Regularium Minorum concessionem Privilegiorum Congregationis Theatinorum a Gregorio XIV. factam confirmavit Ben. XIII. Const. 63. §. 1. & seq. p. 176.

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM SCHOLARUM PIARUM.

Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio incumbere valeant, prædicationem juxta Instituto-ris statutum, interdixit; & Superioribus facultatem super hoc dispensandi ademit Benedictus XIII. Constitut. 163. §. 2. p. 333.

CONGREGATIO CLERIC. REGULAR. MINISTRAN. INFIRMIS.

Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Decretum quoddam consultæ Generalis pro Hispaniæ Provincia confirmavit Bened. XIII. Const. 47. §. 3. p. 156.

CONGREGATIO DIVINÆ PIETATIS.

Congregationi Divinæ Pietatis Ecclesiam S. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe concessit Benedictus XIII. Const. 91. §. 6. pag. 210.
A Congregatione prædicta quid agendum in signum dictæ Concessionis decrevit id. §. 7. pag. 211.

CONGREGATIO DOCTRINÆ CHRISTIANÆ.

Pro Congregatione Doctrinæ Christianæ dispensationem à Voto perseverantiæ Summo Pontifici reservandam esse statuit, sed tantum pro ingressuris. Ben. XIII. Const. 33. pag. 134.
Congregationem Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis, alteri Avenionensi, cum Provinciarum divisione, univit id. Const. 78. §. 2. pag. 197.
Congregationi prædictæ sic unitæ pro recto, & utili regimine statuit nonnulla id. §. 3. ibid.
Congregationi eidem nonnulla privilegia confirmavit, & concessit id. §. 4. pag. 198.
Congregationis præfatæ Ecclesiis Indulgentias quasdam peculiares concessit, aliasque Clericis ejusdem Congregationis tribuit id. ibid. §. 5. ibid.
Pro Congregationis ejusdem Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ Avenionensis bono regimine nonnulla statuit, ac quasdam facultates indulsit; ac Indulgentias concessit idem Constitut. 140. §. 2. ad 4. pag. 307. & seq.

CONGREGATIO MISSIONIS.

Vid. *Presbyteri Congreg. Missionis.*
Congregationis Missionis Conventus Generalis Decretum, circa modum dimittendi a d. Congregatione unum ex Assistentibus, si in culpam incidat, refert, & confirmat Ben. XIII. Constitut. 150. §. 1. & seq. pag. 318. & seq.

CONGREGATIO PIORUM OPERARIORUM.

Congregationi Piorum Operariorum Decretum Episc. & Reg. quo sub certis pœnis prohibetur cuicumque extra eandem Congregationem nomen Pii Operarii assumere, confirmavit Benedictus XIII. Const. 98. §. 3. pag. 219.

CONGREGATIONES S. R. E. CARDINALIUM.

Vid. *Decreta Congregationum S. R. E. Cardinalium.*

CONGREGAT. SEMINARIORUM.

Vid. *Seminarium.*

CONGREGATIO SUPER UBERTATE.

Vid. *Annona.*

CONSERVATORES URBIS.

Vid. *Senatus, Populusque Romanus.*

CONSERVATORIA.

Vid. *Monasteria, & Carmelitæ.*

CONSERVATORIUM CATECHUMENORUM.

Ut Conservatorii Catechumenorum Puellis Neophytis quatuor subsidia dotalia præstaret quotannis; Archiconfraternitati Annunciationis B. M. V. præscripsit Ben. XIII. Const. 80. §. 1. p. 200.
Conservatorii ejusdem Cardinali Protectori pro tempore facultatem disponendi de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi, concessit id. §. 2. ibid.
Conservatorii prædicti Puellis Neophytis eisdem, ne tenerentur interesse publicis functionibus fieri solitis hac de causa, concessit id. §. 3. & seq. p. 201. & seq.

CON-

CONSTITUTIONES APOST. ABROGATÆ, SEU MODERATÆ.

Constitutionem Clem. XI. dat. die 24. Novembr. 1702. de voto Fratrum consanguineorum in primo, vel secundo gradu in Capitulis, moderavit Innoc. XIII. Const. 38. §. 2. p. 70.
Constitutioni Pauli IV. incip. -- *Quum Ven.* dat. 11. Kal. Sept. 1555. qua sancitur Decanatum Collegii Cardinalium ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem; aut ex causa tantum publica absentem, pertinere; derogavit Ben. XIII. Const. 24. §. 6. pag. 126.

CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ CONFIRMATÆ, SEU EXTENSÆ.

Constitutiones Urbani VIII. incip. *Quum sicut alias*: dat. die 9. Julii 1638. Alexandri VII. cujus initium *Provisionis nostræ*: dat. die 9. Novembris 1658. Et aliam ejusdem incip. *Exponi nobis*: dat. die 5. Novembris 1659. super exemtione Hospitalium Fratrum Ordinis S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdictione pro Congregatione Hispaniæ, refert & confirmat Innocent. XIII. Constitut. 1c. §. 3. ad. 7. p. 36. ad 38.
Constitutiones Gregorii XV., Urbani VIII., Clementis IX., & X., ac Innocentii XI., quibus concessa, & confirmata fuere Hospitali B. M. Theutonicorum Privilegia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani; confirmat id. Const 11. §. 2. pag. 38.
Constitutionem Pii V., cujus initium, *Promeretur fides*; dat. 13. Martii 1568. de exemtione ab oneribus ad instar Militum Hierosolymitanorum, pro Militantibus Theutonicis, refert & confirmat id. Const. 14 §. 1. & seq. p. 40. & seq.
Constitutionem Urbani VIII. pro necessitatibus Locorum Terræ Sanctæ pluries confirmatam, denuo confirmavit id. Const. 16. §. 1. pag. 42.
Constitutionem Innocentii XI. de Cœnobio Thorunensi aggregando Provinciæ Poloniæ Majoris Minorum de Observ. confirmavit idem Constitut. 34 §. 2. pag. 67.
Constitutionem Clementis VIII. prohibentem Judeis novarum rerum mercaturam confirmavit, & innovavit id. Const. 42. §. 7. pag. 75.
Constitutionem Innoc. XII., quæ incipit *Inscrutabili* tert. Kal. Febr. Pont. an. III de exemtione Præsulum Regni Neapolis a spoliis Cameræ Apostolicæ debitis, declaravit, & ampliavit Bened. XIII. Const. 12. §. 3. pag. 108.
Literas quasdam Innoc. VIII., Pauli III., & Pii IV. super Causarum cognitione Archiepiscopo Beneventano spectan., aliisque Ecclesiæ Beneventanæ consuetudinibus, confirmavit idem Constitut. 23. §. 5. pag. 121.
Constitutionem Urbani VIII. cujus initium *Sacrosancti* dat. die 20. Junii 1624. qua Privilegia nonnulla Ordinis S. Joannis Dei, concessa fuere, confirmavit id. Const. 25. §. 2. p. 129.
Constitutionem Clementis IX. incip. -- *Ecclesiæ Catholicæ* -- dat. die 6. Octobris ann. 1668. super facultate erigendi domos Carmelitis Discalceatis concessa referta a §. 1. ad 6. p. 60. & seq., & confirmat id. Const. 81. §. 7. pag. 203.
Constitutiones Alex. IV., & Clem. IV. quarum prima incip. *Ex parte* dat. Nonis Decembris 1255. injungitur fingillatim Minoribus Conventualibus, ad quascumque dignitates Ecclesiasticas promotis, ne secum extra Cœnobia ulla bona adsporteut: altera incip. *Providentia laudabilis*, dat. 5. Idus Junii 1268., idem interdicitur Ordini Prædicatorum; confirmat, & extendit idem Constitut. 40. §. 1. ad 4. p. 144. & seq.
Constitutionem Sixti V., qua, juxta declarationem S. Pii V. hac super re, decernitur, ut omnibus obtinentes Commendas, & Beneficia Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ad solutionem jurium communis Ærarii prædicti Hospitalis teneantur, confirmavit id. Const. 42. pag. 147.
Constitutionem quandam Pii II. quoad primos medios fructus Beneficiorum Ecclesiæ Beneventanæ, confirmavit, & latius declaravit idem Constitut. 43. §. 2. pag. 150.
Constitutionem Gregor. XV. de non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis Sancti Francisci Provinciæ S. Joannis, confirmavit id. Const. 49. §. 2. pag. 157.
Constitutionem Pii IV. super erectione Ecclesiæ Urbinatensis in Metropolitanam, & subjectione eidem Ecclesiæ Eugubinæ: quæ incipit *Super universas*, dat. Pridie Nonas Julii 1563. refert, & confirmat idem Constitut. 59. § 2. ad 5. p. 170. 171. & §. 12. p. 172.
Constitutionem Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ord. S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat; dat. die 15. Maji 1620. confirmat id. Constitut. 99. §. 2. p. 220.
Constitutionem Clem. XI. super facultate Capuccinorum conferendi scapulare cum cingulo Tertiariis sibi subjectis, quæ incip. -- *Emanarunt* -- dat. die 29. Martii 1704. refert, & confirmat id. Const. 99. §. 3. ad 6. pag. 220.
Constitutiones nonnullas Summorum Pontificum Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV. Pauli V., & Gregorii XV. pro Clericis Regularibus, qui *Theatini* vocantur; editas, refert, & confirmat Ben. XIII. prædictus Const. 110. §. 3. ad 52. pag. 230. ad pag. 245.
Constitutionem Martini V. pro Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum super facultate libere petendi subsidia charitativa pro Captivorum redemtione incip. -- *Sinceræ devotionis* -- dat. Tertio Kal. Jul. Pontific. an. 2. refert, & confirmat id. Const. 138. §. 2. & seq. pag. 303.
Constitutionem Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini in processionibus, aliisque actibus publicis, ac privatis; incip. -- *Cum ex ordinum* -- dat. Decimo Kal. Jan. 1570. relatam confirmat id. Const. 144. §. 2. & seq. & §. 6. p. 311. & seq., & Constit. 277. §. 7. pag. 345. & seq.
Literas alias Apostolicas in forma Brevis Urb. VIII. statuentes, ut quisque Frater Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Discalceatorum, per duo triennia continua quibusdam officiis functus; in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus; Deo, & Animæ suæ vacare teneretur: dat. 18. Maji 1635. refert, confirmat, & extendit id. Const. 160. §. 2. & seq. pag. 330.
Constitutionem Sixti V. incip. -- *Pontifex Romanus* -- dat. die 17. Maji 1586., qua privilegia Ordini Cistercienſi concessa, confirmata, & innovata fuere, refert, confirmatque id. Const. 199. §. 2. ad 6. p. 380. & seq.
Constitutionem Innoc. XIII. incip. -- *Ex injuncto* -- dat. 18. Januarii 1724., qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit; Clementis VIII. vestigiis insistens, cujus Constitutionem refert, & confirmat; relatam pariter confirmat id. Const. 208. §. 1. ad 14. pag. 395. & seq.
Constitutionem Urbani VIII. incip. -- *Cum sicut* -- dat. 5. Octobr. 1638. super prohibitione deferendi habitus Minorum de Observantia refert, & confirmat id. Const. 217. §. 1. ad 5. p. 414.

CORNELIUS BERCKMAN.

Cornelii Berckman electionem in Ultrajectinum Archiepiscopum nullam declaravit Bened. XIII. Constit. 68. §. 2. & seq. p. 185.

CORNELIUS STEENOVEN.

Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectinum electionem, & consecrationem irritam declaravit Bened. XIII. Const. 38. §. 2. pag. 142.

CORONA SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Coronam Septem Dolorum B. Mariæ Virginis recitantibus Indulgentias nonnullas perpetuas concessit Bened. XIII. Const. 28. §. 1. pag. 130.
Coronam prædictam ut Religiosi dumtaxat Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis benedicerent statuit id. §. 2. ibid.

CRUCESIGNATI.

Crucesignatis Indulgentias, & gratias alias concessas confirmavit Ben. XIII. Const. 135. §. 8. pag. 287.

CURIÆ ECCLESIÆ.

Pro Curiarum Ecclesiasticarum causis recte patrocinandis Promotorem gener. Fisci instituit Bened. XIII. Const. 14. §. 1. p. 110.

D.

DAPIFERI.

Dapiferis postremi Conclavis Privilegia quædam, & indulta concessit Innoc. XIII. Constit. 3. §. 1 ad 16. pag. 18. & seq.
Scilicet, Creantur Commensales, & Notarii Apostolici, Nobiles & cives: §. 1. pag. 18.
Indulgetur eisdem, ut jus civitatis in hæredes transeat: §. 2. ibid.
A gabellis liberantur: §. 3. pag. 19.
Illegitimi legitimis natalibus restituuntur: §. 4 ibid.
Decernitur, ut ad dignitates admittantur: §. 5. ibid.
Mandatur expeditionem literarum gratis fieri: §. 6. & 7. ibid.
Bona ipsorum a spoliis liberantur: §. 8. pag. 20.
Eximuntur a molestiis: §. 9. ibid.
Conceditur expeditio gratiosa harum literarum: §. 10. ibid.
Dapiferorum nomina adduntur in fine: pag. 21. & seq.
Dapiferis extremi Conclavis privilegia eadem pariter concessit Ben. XIII. Const. 7. §. 1. ad 7. pag. 97. & seq.
Dapiferorum eorundem nomina apponuntur in fine. pag. 100. & seq.

DECANATUS COLLEGII CARDINALIUM.

Decanatum Collegii Cardinalium ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa tantum publica absentem, pertinere sancitum fuit a Paulo IV. per Constitutionem quandam relatam a Bened. XIII. Const. 24. §. 1. pag. 122.
Decanatu eodem vacante sub Clem. XI.; dubitatum fuisse, prædicta Constitutio servanda esset necne; verum nihil immutatum, refert id. ibid. §. 2. pag. 123.
Super Decanatus ejusdem causa, quoddam particularis Congregationis judicium, ab eodem Clemente approbatum affert id. §. 3. ibid.
Cur ad Decanatum prædictum Cardinales Episcopi antiquiores admittendi sint, causæ afferuntur ab eod. §. 4. & 5. pag. 123. & seq.
Decanatum prædictum ad Episcopum Card. antiquiorem, licet absentem, pertinere decrevit idem: §. 6. pag. 126.
Super Decanatus ejusdem assequutione controversias quasdam sustulit id. § 7. ibid.
Decano designato optionem Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis reservavit id. §. 8. ibid.

DECRETA CONGREGATIONUM S. R. E. CARDINALIUM.

Decreta Congregationum quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri solent: Incoc. XIII. Const. 7. §. 9. pag. 31. Const. 29. §. 5. p. 57. Const. 30. §. 2. p. 58. Bened. XIII. Const. 1. §. 1. p. 78. Const. 19. §. 1. p. 116. Const. 35. §. 1. pag. 140. Const. 61. §. 2. pag. 175. Const. 64. §. 6. p. 178. Const. 67. §. 3. p. 184. Const. 82. §. 2. p. 204. Const. 92. §. 4. p. 214. Const. 98. §. 3. p. 219. Const. 126. §. 3. p. 274. Const. 132. §. 3. p. 282. Const. 151. §. 2. p. 319. Const. 165. §. 3. p. 335. Const. 166. §. 6. p. 337. Const. 172. §. 2. p. 341. Const. 175. §. 2. pag. 343.
Decretum Camerale Cardinalis S. R. E. Camerarii pro Inquilinis tempore Anni Sancti, cum ejus ampliatione relatum confirmat Innoc. XIII. Const. 31. §. 1. & seq. pag. 58. & seq.

DECRETA CONGREGATIONIS DISCIPLINÆ REGULARIS.

Decretum Congregationis super Disciplina regulari, qua decernitur, ut oppositores vitæ communis Fratrum Ordinis B. M. de Monte Carmelo strictæ observantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquiescant, refert, & confirmat Bened. XIII. Const. 165. §. 2. & seq. pag. 335.

DECRETA CONGREGATIONIS EPISC. ET REGULAR.

Decretum Congregationis Episc. & Regul. de alternativa officiorum pro Provincia S. Antonii in Lusitania Minorum Discalceatorum, refert & confirmat Innocent. XIII. Const. 7. §. 8. & seq. pag. 31.

Decretum Congregationis prædictæ de Alternativa Vicariatus Generalis servanda inter tres Provincias Fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum, refert §. 4. & confirmat §. 5. id. Const. 29. pag. 57.

Decreta alia ejusdem super quarta Funerali, & ingressu Parochorum cum Stola & Cruce in Ecclesias Regularium, allata confirmat idem Constitut. 30. §. 1. & seq. pag. 58. & seq.

Decretum aliud prædictæ Congregationis pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Minorum Discalceatorum Castellæ Veteris, relatum confirmat Bened. XIII. Const. 9. §. 1. p. 104.

Decretum Congregationis ejusdem, quo statuitur, ut Visitator Provinciæ Assumtionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantia, quando Commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur, refert, & confirmat id. Const. 35. pag. 139. & seq.

Decretum Congregationis Episc., & Regul. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda, refert, & confirmat Ben. XIII. Const. 67. §. 1. & 3. pag. 184.

Decretum ejusdem Congregationis super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S. Gabrielis Ordinis Minorum Discalceatorum in Hispania; refert, & confirmat id. Const. 82. §. 1. & 3. pag. 203.

Decretum Congregationis prædictæ pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ super jure suffragandi; refert confirmatum id. Const. 92. §. 3. & seq. pag. 214.

Decretum Congregationis ejusdem, quo sub certis pœnis prohibetur cuicumque extra Congregationem Piorum Operariorum, nomen Pii Operarii assumere; refert, & confirmat id. Const. 98. §. 2. & seq. pag. 219.

Decretum Congreg. ejusdem super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium, Minorum de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum, refert, & confirmat id. Const. 132. §. 2. & seq. pag. 280. & seq.

Decretum d. Congregationis approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Augustini Provinciæ Castellæ, relatum §. 5. p. 262. confirmat id. Const. 166. §. 6. pag. 337.

Decretum Congregationis ejusdem super concessione facultatis Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Bethlemitarum, admittendi aliquos Presbyteros Seculares ad habitum, & professionem; refert, & confirmat id. Const. 124. §. 2. pag. 421.

Decretum aliud ejusdem Congregationis super augmento Vocalium Provinciæ S. Didaci Mexicon. Ordinis Minorum Discalceatorum, refert, & confirmat id. Const. 229. §. 2. & seq. pag. 426.

DECRETA CONGREGATIONIS IMMUNITATIS.

Decretum Congregationis Immunitatis, qui distributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Residentiales non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicæ; refert, & confirmat Bened. XIII. Constit. 151. §. 1. & seq. pag. 319.

DECRETA CONGREGATIONIS INDICIS.

Decretum Congregationis Indicis de prohibitione libri, cui titulus: *Istoria delle Guerre di Europa del Marchese Francesco Maria Ottieri*, confirmatum refert Ben. XIII. Const. 197. §. 1. & seq. p. 380. & seq.

Decretum Congregationis Indicis, quo damnantur nonnulli libri Latino, & Gallico Idiomate impressi, refert confirmatum id. Const. 220. §. 1. & 4. pag. 415. & seq.

DECRETA CONGREGATIONIS S. OFFICII.

Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebræos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo extat confirmatum apud Bened. XIII. Const. 126. §. 1. & seq. pag. 275.

DECRETA CONGREGATIONIS RITUUM.

Decretum Congregationis Rituum, quo conceditur Canonicis Regularibus Præmonstraten. facultas recitandi in posterum Officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordinis, refert, & confirmat Ben. XIII. Const. 61. §. 1. & seq. pag. 175. & seq.

Decretum aliud ejusdem Congregationis pro concessione recitandi in universo Ordine Præmonstratensi Officia trium Sanctorum ejusdem Ordinis, refert confirmatum id. Const. 172. §. 1. & seq. pag. 341.

Decretum aliud ejusdem Congregationis pro concessione recitandi in universo Ordine Præmonstratensi Officia trium Sanctorum ejusdem Ordinis refert confirmatum id. Const 175. §. 1. & seq. pag. 343.

Decretum Congregationis prædictæ de Canonizatione B. Joannis Nepomuceni publicari mandavit idem Const. 200. pag. 383.

Decretum aliud Congregationis ejusdem, de Beatificatione, seu declaratione Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum, publicari mandavit id. Const. 203. pag. 388.

DECRETA CONGREGATIONIS CONCILII.

Decretum Congregationis Concilii de auctoritate Prioris S. Mariæ super Minervam in Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ relatum confirmavit Bened. XIII. Const. 18. §. 1. 2. & 3. pag 114. & seq.

DECRETA CONGREGATIONIS SUPER DISCIPLINA REGULARI.

Decretum Congregationis prædictæ super reformatione in duobus Conventibus Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis Carmelitarum, refert & confirmat Bened. XIII. Const. 19. pag. 115.

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

Decreta Ordinum Regularium quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri solent: Innoc. XIII. Const. 15. §. 1. p. 42. Const. 31. §. 2. p. 59. Bened. XIII. Const. 47. §. 3. p. 156. Const. 52. §. 8. pag. 160. Const. 60. §. 3. p. 175. Const. 104. §. 3. p. 224. Const. 121. §. 3. p. 268. Const. 122. §. 3. p. 270 Const. 133. §. 5. p. 284. Const. 142. §. 2. p. 310. Const. 143. §. 3. p. 311. Const. 146. §. 2. p. 314. Const. 150. §. 2. p. 318. Const. 152. §. 8. p. 322. Const. 153. §. 8. p. 324. Const. 180. §. 2. pag. 347.

Decretum Ministri Generalis Minorum de Observantia approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis refert, & confirmat Ben. XIII. Const. 60. §. 2. & seq. p. 174.

Literas patentes Ministri Generalis Ordinis Minorum de observantia circa Alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejusdem Ordinis refert, & confirmat id. Const. 64. §. 1. ad 6. pag. 177. & seq.

Ordinationem quandam Capituli Generalis Carthusien., ne Monachi Missarum eleemosynas in privatos usus convertant; refert, & confirmat Bened. XIII. Const. 63. §. 1. & 3. pag. 191. & seq.

Decretum Generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, inconsulto ipso Generali, removeri possit, extat confirmatum apud eundem Const. 104. §. 2. & seq. pag. 224.

Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi, Congregationis Portugalliæ; de Præfide nempe Capituli; ac de educatione Novitiorum; confirmavit id. Constit. 106. §. 2. & seq. pag. 226.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini constituens certum numerum trigenta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis, refert, & confirmat id. Constitut. 163. §. 2. & 4. pag 268.

Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis, allatum confirmat idem Const. 122. §. 2. & seq. pag. 269. & seq.

Literas quasdam Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria, refert, & confirmat id. Const. 181. a §. 2. ad 5. pag. 283.

Decretum Magistri Generalis totius Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis de Pœnitentia in Regno Galliarum refert confirmatum id. Const. 142. §. 2. & seq. pag. 310.

Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini super observatione resolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præsentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis, relatum confirmat id. Constitut. 143. §. 2. & 4. pag. 311.

Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Augustini super Constitutione numeri trigenta sex Magistrorum in Provincia Aragoniæ, confirmavit id. Constit. 146. § 2. pag. 314.

Decretum Generalis Conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a d. Congregatione unum ex Assistentibus, si in culpam incidat, refert, & confirmat id. Const. 150. §. 1. & seq. pag. 318. & seq.

Reformationes quasdam Constitutionem Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis refert, & confirmat id. Constitut. 152. §. 2. ad 8. pag. 319. & seq.

Decreta quædam Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hispaniæ pro bono Regimine Provinciarum d. Congregationis relata confirmat id. Const. 153. §. 2. ad 8. pag. 323. & seq.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum fuit Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis, teneri una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis officia; refert confirmatum id. Const. 180. §. 1. & seq. pag. 347. & seq.

Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares, refert, & confirmat id. Constitut. 219. §. 2. & seq. pag 416. & seq.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Discalceati nuncupantur, frui debeant præmio, & præeminentiis statutis per Constitutiones; etsi nonnullæ eis desint qualitates; refert confirmatum id. Const. 223. §. 2. & seq. pag. 420. & seq.

Decreta duo Capituli Generalis Minorum de Observantia super Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ hebraicæ, & Controversiarum Familiæ Cismontanæ, refert, & confirmat id. Const. 230. pag. 427. & seq.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ, relatum confirmat id. Const. 210. §. 3. ad 5. p. 403. & seq.

Constitutiones quasdam Minorum de Observantia in Capitulo Generali editas, relatas confirmat idem Const. 216. §. 1. & seq. pag. 413.

DECRETA REGULARIUM.

Decretum Definitorii Generalis Eremitarum S. Augustini de reductione Magistrorum Provinciæ Castellæ refert, & confirmat Innoc. XIII. Constit. 15. §. 1. pag. 41.

Statuta quædam Capitulorum Generalium Fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum; quibus justa de causa institutæ, & confirmata fuit alternativa Vicariatus Generalis servanda inter Provincias Bæticæ, Castellæ, & Siciliæ; confirmata postea per Decretum Congregationis Episc., & Regul. refert id. Const. 29. §. 1. ad 4. p. 56. & seq.

Decretum Capituli Generalis Minorum de Observ. & Reformat. in perenne grati eorumdem in Sanctitatem Suam animi testimonium, relatum confirmat id. Const. 34. §. 1. & seq. pag. 67.

Decretum quoddam Consultæ Generalis Clericorum Regularium ministrantium infirmis, pro Hispaniæ Provincia, refert, & confirmat Benedict. XIII. Const. 47. §. 2. & seq. pag. 156. & seq.

Resolutiones quasdam Capituli Generalis Congregationis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus refert confirmatas id. Const. 52. §. 3. ad 8. pag. 160.

DISCIPLINA ECCLESIASTICA.

Pro Disciplina Ecclesiastica in Regnis Hispaniarum restauranda Decreta quædam edidit Innocent. XIII. Const. 32. §. 2. ad 29. p. 60. ad 64. *Nempe*:

De promovendis ad primam Tonsuram: §. 2. & 3. pag. 60.

De Clericis, qui in Seminariis aluntur: §. 4. pag. 61.

De

De Promovendis ad Sacros Ordines: §. 5. ad 7. p. 61.
De officio Clericorum: §. 8. & seq. ibid.
De Beneficiis supprimendis: §. 10. pag. 62.
De Curam animarum gerentibus: §. 11. ibid.
De Vicariis perpetuis, ac temporariis: §. 12. ad 14. ibid.
De primatu Episcoporum: §. 15. pag. 63.
De Disciplina Clastrali: De numero Religiosarum; De Regularibus ad ordines promovendis: De Monialium Clausura: De Confessariis earumdem: §. 16. ad 21. pag. 63. & seq.
De servandis cæremoniis, & rubricis; præcipue in celebratione Missarum: §. 22. ad 25. pag. 64.
De servandis in Judiciis criminalibus: §. 26. ibid.
Item in appellationibus, & inhibitionibus: §. 27. Necnon in causis civilibus: §. 28. ibid.
De observandis Decretis Concilii Tridentini: §. 29. ibid.
Super Disciplina eadem in Regnis Hispaniarum Constitutionem prædictam Innoc. XIII. refert §. 1. ad 27. pag. 60. & seq.

E.

ECCLESIA ABBATIALIS.

Ecclesia Abbatialis Monasterii Casinensis consecrata fuit a Benedicto XIII., uti refert id. Const. 156. in Procem. pag. 316.
Lectiones proprias dedicationis Ecclesiæ prædictæ ab universo Clero Diœcesis Casinensis die prima Octobris recitandas esse decrevit id. §. 1. ibid.

ECCLESIA CATHEDRALIS.

Ecclesiam Cathedralem Lucanam in Sedem Archiepiscopalem erexit Bened. XIII. Const. 112. §. 2. pag. 248.

ECCLESIA COLLEGIATA.

Ecclesiam Setinam in Cathedralem erectam, & Ecclesiæ Terracinensi unitam fuisse a Bened. XIII. idem refert Const. 66. §. 1. pag. 182.
Ecclesiæ ejusdem in Cathedralem erectionis, & unionis Ecclesiæ Terracinensi, cum nonnullis declarationibus confirmavit id. ibid. §. 3. pag. 183.
Ecclesiam prædictam Setinam denuo in Cathedralem erexit, & Ecclesiæ Terracinensi iterum univit id. §. 4. ibid.

ECCLESIA PAROCHIALIS.

Ecclesiam Parochialem B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe suppressit Ben. XIII. Const. 91. §. 2. pag. 211.
Ecclesiæ ejusdem jura, & fructus Ecclesiæ B. Angeli in foro piscium univit id. ibid.
Ecclesiæ prædictæ S. Angeli Vicario congruam portionem assignavit, cum quibusdam hac super re ordinationibus; id. ibid. §. 3. ad 5. pag. 212.
Ecclesiam prædictam Congregationi Divinæ Pietatis concessit id. ibid. §. 6. ibid.

EQUITATUS.

Equitatus solemnis occasione, Pueros honorarios 50. in Comites Palatinos, & auratæ Militiæ Equites creavit Innoc. XIII. Const. 17. §. 1. pag. 43.

ERECTIO.

Erectiones Archiepiscopatuum: Vid. *Ecclesia Cathedralis.*
Erectio Cathedralium: Vid. *Ecclesia Collegiata.*
Erectio Conservatorii: Vid. *Conservatorium.*
Erectio Conventuum: Vid. *Prædicatores ad Const.* 88.
Erectio Provinciarum Regularium: Vid. *Fratres Sanctissimæ Trinitatis Redemt. Captiv.*

EREMITÆ S. AUGUSTINI.

Eremitis S. Augustini Provinciæ Castellæ Decretum Definitorii Generalis de reductione Magistrorum d. Provinciæ confirmavit Innoc. XIII. Const. 15. §. 1. pag. 42.
Eremitis eisdem Provinciæ Peruan. sex gradus Magisterii pro Concionatoribus concessit id. Constit. 21. §. 1. p. 49.
Eremitis præfatis Provinciæ Mexicanæ octo gradus Magisterii, 4. pro Lectoribus, & 4. pro Concionatoribus, concessit id. Const. 22 §. 1. pag. 49.
Eremitis prædictis Provinciæ Mechoacan. sex gradus Magisterii, tres pro Lectoribus, tres pro Concionatoribus, concessit id. Const. 23. §. 1. pag. 50.
Eremitis eisdem Provinciæ Chilen. augmentum sex Magistrorum pro Verbi Dei prædicatoribus concessit id. Const. 36. §. 1. p. 68.
Eremitis prædictis Decretum Congregationis Rituum circa translationem Corporis Ven. Ferdinandi a S. Josepho ipsorum Ordinis ad Ecclesiam quandam ejusdem Ordinis confirmavit Bened. XIII. Const. 26. §. 1. pag. 129.
Eremitarum S. Augustini Prioribus Generalibus facultatem creandi Magistros 50. in Provinciis Italiæ, 40. dumtaxat extra Italiam, concessit id. Const. 95. §. 1 pag. 217.
Ne Eremitæ S. Augustini Congregationis S. Joannis de Carbonaria ad alias Provincias, seu Congregationes transire possint, statuit id. Const. 96. §. 2. pag 218.
Eremitis prædictis Provinciæ Bethicæ Decretum Capituli Generalis constituens certum numerum triginta Magistrorum in d. Provincia, confirmavit id. Const. 121. §. 4. pag. 268.
Pro Eremitis eisdem nonnullas Ordinationes edidit id. ibid. §. 5. ibid.
Pro Eremitis præfatis Provinciæ Portugalliæ, ut privilegia Ex-Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Assistentium Generalium in dicta Provincia juxta Ordinis instituta deinceps concederentur, statuit id. Const. 136. §. 2. pag. 301.
Eremitis eisdem Provinciæ Aragoniæ Decretum Prioris totius Ordinis super observatione resolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Prælentaturarum de gratia in d. Provincia, confirmavit idem Const. 143. §. 4. pag. 311.
Eremitis prædictæ Provinciæ Decretum Capituli Generalis super Constitutione numeri triginta sex Magistrorum in d. Provincia, confirmavit id. Const. 146. §. 2. pag. 314.
Ut Eremita quisque Ordinis S. Augustini, per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo, & Animæ suæ vacare teneatur; juxta quasdam Urbani VIII. Literas, statuit id. Const. 160. §. 5. pag. 331.
Eremitis eisdem Provinciæ Castellæ Decretum Congregationis Episc., & Reg. approbans acta quædam Capitularia d. Provinciæ, confirmavit id. Constit. 166. §. 6. pag. 337.

EREMITÆ S. AUGUSTINI DISCALCEATI.

Pro Eremitis S. Augustini Discalceatis Constitutionem Clem. XI. de voto Fratrum Consanguineorum in primo, vel secundo gradu in Capitulis, moderavit; ac votum Fratribus consanguineis in quibusdam Capitulis concedi declaravit Innoc. XIII. Const. 38. §. 2. p. 70.
In Eremitarum eorundem Ecclesiis in Regno Tunkini Indulgentias quasdam concessit id. Constit. 56. §. 1. pag. 218.
Eremitis prædictis Congregationis Hispaniarum, & Indiarum, ut sandalis ex pelle nigri coloris uti possint, indulsit id. Const. 148. §. 2. pag. 317.
In Eremitarum eorundem Capitulo Provinciali Provinciæ Bethicæ Alternativam quandam inter Fratres d. Provinciæ, & eos della Marca institutam refert id. Const. 164. §. 2. & seq. p. 335.
Eremitis præfatis Provinciæ Philippinarum, indultum, seu determinationem dictæ Provinciæ, ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis ejusdem Provinciæ suffragium ferre possit in Capitulis Provincialibus, confirmavit id. Const. 168. §. 1. p. 339.
Eremitis Discalceatis S. Augustini Congregationis Hispaniæ, & Indiarum, Alternativam electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis ad tres tantum Hispaniæ Provincias reduxit id. Constit 233. §. 3. pag. 430.

EUGUBINA ECCLESIA.

De Eugubinæ Ecclesiæ subjectione Metropolitanæ Urbinatensi, Constitutionem Pii IV. refert, & confirmat Bened. XIII. Const. 69. §. 2. ad 5. pag. 170. & seq. & §. 12. pag. 172.
Eugubinam inter, & Urbinatensem Ecclesias hac ex re ortas controversias exponit id. ibid. §. 6. ad 10. pag. 171. 172.
Eugubinam Ecclesiam prædictam denuo Urbinatensi perpetuo subjectam declaravit id. ibid. §. 13. p. 172.

F.

FACULTATES PUBLICÆ.

Facultatibus duabus utriusque Juris, & artium liberalium in Oppido Palen. Provinciæ Bearniæ nuper erectis Privilegia omnia, Universitatibus Studiorum generalium Regni Galliarum concessa, ac pariter Studentibus; & ad gradus Scholasticos in eis promotis, concessit Bened. XIII. Const. 41. pag. 146.

FAMILIARES PONTIFICIS.

Familiaribus Sanctitatis suæ Privilegia quædam concessit Innoc. XIII. Const. 4. §. 2. ad 12. pag. 22. ad 25.
Nempe:
Absolvuntur à censuris: §. 2. pag. 22.
Necnon motu proprio creantur Notarii, Comites, Equites, Nobiles, & Cives. ibid.
Horum privilegia eisdem conceduntur cum quadam restrictione: §. 3. pag. 22.
Eximuntur à decimis, aliisque impositionibus: §. 4. ibid.
Permittitur eis pluralitas Beneficiorum: §. 5. ibid.
Eximuntur à residentia, durante familiaritate: §. 6. ibid.
Conceditur facultas recipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia: §. 7. ibid.
Item audiendi, & docendi leges, causasque tuendi: §. 8. p. 24.
Necnon eligendi Confessarium cum ampla facultate: §. 9. ibid.
Pariter facultas transferendi pensiones, usque ad ducatos 300. §. 10. ib.
Item facultas testandi usque ad 6000. ducatos, & sine solemnitatibus: §. 11. ibid.
Conceditur denique Indultum in casu intestatæ successionis, aut minus validæ dispositionis: §. 12. pag. 25.
Familiaribus pariter suis privilegia eadem de more concessit Bened. XIII. Const. 43. §. 1. ad 7. pag. 134. ad 137.
Familiaribus quibusdam suis privilegia nonnulla concessit id. Const. 209. §. 1. ad 8. pag. 398. & seq.

S. FELIX A CANTALICIO.

S. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum facta, & vitam, ejusque in Sanctorum album relationem exponit Bened. XIII. Const. 5. §. 1. ad 5. pag. 89. & seq.
S. Felicis ejusdem olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adscripti canonizationem promulgavit id. ibid. §. 6. pag. 90.

VEN. FERDINANDUS A S. JOSEPHO.

Circa Ven. Ferdinandi a S. Josepho Ordinis Eremitarum S. Augustini Corporis translationem ad Ecclesiam quandam ejusdem Ordinis, Decretum Congregationis Rituum confirmavit Bened. XIII. Const. 26. pag. 129.

FERETRANA CIVITAS.

Feretranæ Civitatis Cathedralem Ecclesiam erectam fuisse ab antiquo tempore in Ecclesia S. Leonis ejusdem Civitatis, refert Bened. XIII. Const. 212. §. 1. p. 407
Feretranam Cathedralem justis de causis a Gregorio XIII. ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis trans

translatam esse, pariter narrat: §. 2. p. 407.
Feretranæ Civitatis prædictam Ecclesiam S. Leonis ad Cathedralitatem Episcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum statum motu proprio reintegravit id. ibid. §. 5. pag. 408.

FESTA SANCTORUM.

Ut Festum S. Antonii de Padua sit de præcepto in Hispaniarum, & Americæ Regnis, statuit Innoc. XIII. Const. 18. §. 1. pag. 44.
In Festo die S. Brigittæ Indulg. plen. perp. pro Ecclesiis Ordinis dictæ Sanctæ concessit id. Constit. 37. §. 1. pag. 69.
Festo die S. Paulæ Indulgentiam plen. perp. pro Ecclesiis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ, concessit id. Const. 39. §. 1. pag. 70.
Festo die S. Stephani tertii Abbatis Cistercii Indulgentiam plenariam perp. visitantibus Ecclesias Monachorum Ordinis Cistercii, concessit Bened. XIII. Const. 11. §. 1. pag. 107.
Festo die S. Caroli Borromæi, Ordinis S. Joannis Dei, dum vixit, Protectoris, Indulgentiam plen. perp. visitantibus Ecclesias Fratrum dicti Ordinis, Congregationis Hispaniarum, concessit id. Constitut. 16. pag. 112. & seq.
Festo die omnium Sanctorum Indulgentiam plen. perpetuam pro Ecclesiis Prædicatorum in decennium concessam, in perpetuum extendit id Const. 85. §. 2. pag. 205.
Vid. *Indulgentiæ.*

S. FRANCISCUS BORGIA.

S. Francisci Borgia Societatis Jesu facta, vitam, obitus & ejus Beatorum Ordini adscriptionem refert Bened. XIII. Const. 2. §. 1. ad 3. pag. 81. & seq.
S. Francisci ejusdem Canonizationem jampridem a Clemente X. peractam promulgavit id. ibid. §. 4. pag. 83.

FRATRES S. AUGUSTINI.

Vid. *Eremitæ S. Augustini.*

FRATRES CARMELITÆ.

Vid. *Carmelitæ.*

FRATRES ORDINIS S. FRANCISCI.

Vid. *Minores.*

FRATRES ORDINIS BEATÆ MARIÆ DE MERCEDE REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

Fratribus Redemtionis Captivorum Ordinis B. M. de Mercede Excalceatis Decretum Congregat. Episcop. & Regular. confirmans Statuta quædam Capitulorum Generalium eorundem, de alternativa Vicariatus Generalis servanda inter tres Provincias; confirmavit Innocentius XIII. Const. 29. §. 5. pag. 57.
Fratribus prædictis a pluribus Romanis Pontificibus concessa fuisse privilegia, refert Bened. XIII. Const. 65. §. 1. pag. 179.
Item ab Alexand. VIII. privilegia omnia aliorum Regularium: §. 2. ib.
Et a Clem. XI. idem Ordo alio honore decoratus: §. 3. p. 180.
Fratrum eorumdem Ordinem, ut unum ex Ordinibus Mendicantium declaravit id. §. 5. pag. 181.
Fratribus ejusdem Ordinis facultatem libere petendi subsidia charitativa pro Captivorum redemtione, concessit Martinus X. in quadam Constitutione, quam refert Bened. XIII. Const. 138. §. 2. pag. 303.
Fratribus eisdem prædictam Martini V. Constitutionem confirmavit id. §. 3. ibid.
Fratribus prædictis universis discalceatis, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant præcepit id. Const. 169. §. 1. p. 339.

FRATRES ORDINIS S. JOANNIS DEI.

Pro Fratribus S. Joannis Dei Congregationis Hispaniæ Constitutiones Urbani VIII., & Alexandri VII. super exemptione Hospitalium eorumdem ab Ordinariorum jurisdictione, relatas confirmat Innoc. XIII. Const. 10. §. 3. ad 9. pag. 36. ad 38.
Fratrum eorundem Ecclesias visitantibus Indulgentiam plen. perp. die festo S. Caroli Borromæi, Ordinis dum vixit Protectoris, concessit Bened. XIII. Constit. 16. pag. 112.
Fratribus eisdem S. Joannis Dei Privilegia, ab Urbano VIII. ipsorum Ordini concessa, confirmavit id. Constit. 25. §. 2. pag. 129.
Pro Fratrum Ordinis S. Joannis Dei salubriori regimine Ordinationes nonnullas statuit Bened. XIII. Const. 74. §. 1. ad 15. p. 192. & seq.
De libertate votorum in Congregationibus conventualibus: §. 1. p. 192.
De Novitiorum probatione exactius perficienda. ibid.
De recenter professis in professoriis per annum collocandis: §. 3. ibid.
De muniis minime committendis Religiosis ante triennium a professione emissa. §. 4. ibid.
De Hospitalium, & Ægrotorum servitio, omnibus Religiosis indiscriminatim demandando: §. 5. pag. 193.
De exponendis bis quolibet mense duobus Capitulis Constitutionum Ordinis: §. 6. ibid.
De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali præscripta: & obedientia a Religiosis præstanda literis obedientialibus: §. 7. ibid.
De residentia Prioris Localis, & Provincialis: ac de literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Secularium favores: §. 8. ibid.
De Religiosis, qui in hujus almæ Urbis Conventu moram ducere possunt: §. 9. ibid.
De Sæcularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro officiis in dicto Ordine assequendis: §. 10. ibid.
De præcedentia inter obtinentes dignitates: §. 11. ibid.
De administratione reddituum singulorum Conventuum, & Hospitalium: §. 12. ibid.
De Conservatione suppellectilium eorundem: deque Fratrum habitu: §. 13. pag. 194.
De rebus in Ordine contingentibus, necnon negotiis in Congregationibus resolutis minime evulgandis: §. 14. ibid.
De Appellationibus, & recursibus: §. 15. ibid.
Fratribus prædicti Ordinis Presbyteris in Americæ meridionalis, Septentrionalis, & Martinicæ Insulis existentibus, facultatem administrandi Sacramenta non Parochialia, concessit id. Const. 103. §. 2. pag. 224.
Fratribus eisdem Decretum Definitorii Generalis, assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis, confirmavit id. Const. 122. §. 3. pag. 269.
Intra Fratres præfatos Provinciæ Portugalliæ exemtiones quasdam, & privilegia personalia irrepsisse, ac a Nuncio Apostolico Portugalliæ semel, ac iterum revocata fuisse, narrat id. Const. 123. §. 1. & seq. pag. 270.
Fratribus eisdem exemtiones, & privilegia personalia quæcumque concessa abnegavit id. §. 3. ibid.
Ne Fratres prædicti privilegiis personalibus uti valerent; Patriarcham Ulyxibonen. Exequutorem Constitutionis præfatæ super abrogatione dictorum privilegiorum deputavit id. Const. 125. §. 4. pag. 273.
Fratribus Ordinis S. Joannis Dei favores extra eundem Ordinem pro consequutione dignitatum, & officiorum procurare, vel admittere prohibuit id. Const. 218. §. 2. pag. 423.

FRATRES PRÆDICATORES.

Vid. *Prædicatores.*

FRATRES ORD. SERVORUM B. M. VIRGINIS.

Vid. *Tertiariæ Ordinis ejusdem.*
Fratribus Ordinis Servorum B. M. Virginis Reformationes quasdam Constitutiones Ordinis pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis, confirmavit relatas id. Const. 152. §. 1. ad 8. p. 319. & seq.
Fratrum eorundem Ecclesiam aliquam visitantibus die 11. Februarii Indulgentiam Plenariam ad septennium concessit id. Const. 198. pag. 382.

FRATRES SS. TRINITATIS REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

Fratribus SS. Trinitatis Redempt. Captiv. Provinciarum Castellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ facultatem nominandi Judices Conservatores in Conventibus earumdem Provinciarum, concessit Bened. XIII. Const. 29. §. 1. pag. 131.
Pro Fratribus Sanctissimæ Trinitatis Redemt. Capt. Discalceatis Congregationis Hispaniarum novam Provinciam erexit id. Const. 84. §. 2. pag. 205.
Fratribus eisdem Decreta quædam Diffinitorii Generalis pro bono regimine Provinciarum dictæ Congregationis, confirmavit id. Const. 153. §. 8. pag. 324.
Fratrum eorundem decem Conventus in novam Provinciam erexit id. Const. 154. §. 2. pag. 325.
Fratrum prædictorum Generali, & Definitorio facultatem erigendi unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus, concessit id. Const. 161. §. 4. pag. 233.
Fratrum eorundem Capitulo Generali, & post eum Definitorio Generali, Decreta, & statuta condendi facultatem concessit id. Const. 171. §. 2. pag. 340.

G.

GABELLÆ.

PRovisiones, & conventiones initas inter Religionem Dominicanam, & Ministros Cameræ Apostolicæ super exemtione a *Gabellis, Collectis, & Datiis*, motu proprio confirmavit Ben. XIII. Constit. 191. §. 6. pag. 373.
Vid. *Vectigalia.*

GYMNASIA SOC. JESU.

Gymnasiis Societatis Jesu facultatem eligendi sibi in Patronum B. Aloysium Gonzaga, concessit Bened. XIII. Const. 62. §. 1. pag. 176.

H.

HABITUS LAICALIS.

Vid. *Clerici Beneficiati.*

HEBRÆI.

QUoad *Hebræos* denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo, Decretum Congregationis S. Officii confirmavit Bened. XIII. Const. 126. §. 2. pag. 274.
Constitutionem Innoc. XIII. super prohibitione Mercaturæ rerum novarum *Hebræis* tum in Statu, tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus, confirmavit id. Const. 208. §. 14. pag. 397.

B. HIACYNTHA DE MARISCOTTIS.

Servam Dei Hiacyntham de Mariscottis, Monialem Tertii Ordinis S. Francisci, Beatorum Catalogo adscripsit Ben. XIII. Const. 107. §. 2. pag. 226.

HOSPITALE B. M. THEUTONICORUM.

Hospitali B. M. Theutonicorum Constitutiones Gregorii XV., Urbani VIII., Clementis IX. quibus concessa, & confirmata fuere dicto Hospitali Privilegia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani; confirmavit Innoc. XIII. Constit. 11. §. 2. pag. 38.

HOSPITALE S. JOANNIS HIEROSOLYMITANI.

In Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani gratiam, Constitutionem S. Pii V. hac super re, decernitur, ut omnes obtinentes Commendas, & Beneficia dicti Hospitalis ad solutionem jurium communis Ærarii ejusdem tenerentur; confirmavit Benedict. XIII. Const. 49. §. 1. pag. 147. & seq.

HOSPITALE S. GALLICANI.

Ad Hospitalis S. Gallicani erectionem causas recenset Ben. XIII. Const. 115. quod nempe, perlustratis urbanis Hospitalibus, nullum lepra, tinea, & scabie laborantibus excipiendis repertum: §. 2. & seq. pag. 253. 254.
Privatam quandam domum Transtyberim, curandis ejusmodi morbis, apertam paulo ante fuisse refert id. §. 4. pag. 253.
Ædificium novum pariter Transtyberim pro ejusmodi morbis curandis constructum, in *Hospitale* sub invocatione *S. Gallicani* erexit id. §. 5. ibid.
In Hospitali prædicto sic erecto cubilia pro singulis virorum, & fœminarum morbis hujusmodi adsignavit id. §. 6. p. 254.
Hospitali præfato hæreditatem Lancisianam, pro Hospitali fœminarum construendo applicavit id. ibid. §. 7. ibid.
Ne ad Hospitale prædictum ulli Infirmi ex cæteris Urbis Hospitalibus advehantur, præscripsit id. §. 8. ibid.
Hospitalis hujus novi Priorem, Æmilium Lamium Presbyterum prima vice deputavit id. §. 9. pag. 255.
In Hospitali eodem mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum, atque ignem paravit id. §. 10. ibid.
Hospitali præfato dotem pro ejus substentatione assignavit id. §. 11. ibid.
Hospitali eidem annuum proventum ad tempus tribuit id. §. 12. ibid.
In Hospitali prædicto à morbo curatis, & mundatis vestimenta alia designavit id. §. 13. pag. 256.
Hospitale præfatum a solvendis vectigalibus exemit id. §. 14. ibid.
In Hospitali eodem decumbentibus, ejusque Ministris indulgentibus quasdam concessit id. §. 15. ibid.
In dicto Hospitali morbis ejusmodi affectos a cibis vetitis dispensavit; utque à quibusvis Ecclesiasticis pœnis eos absolvere possent, eorum Confessariis facultatem dedit id. §. 16. ibid.
Hospitale prædictum a jurisdictione spirituali Vicarii Urbis, ejusque Vicegerentis exemit, & Cardinali protectori prorsus subjecit id. ibid. §. 17. pag. 257.
Ut Hospitale idem sit hæres infirmorum, ab intestato, & sine legitimis hæredibus decedentium, decrevit id. §. 18. ibid.
Utque Hospitalis ejusdem Protector sit Cardinalis a Pontifice cum plenaria jurisdictione deputandus, statuit id. §. 19. ibid.
Utque etiam Prior *Hospitalis* prædicti, decedente laudato Æmilio a Pontifice electo a Presbyteris Hospitalis eligatur; & hæc electio a Protectore confirmetur, pariter decrevit id. §. 20. ibid.
Hospitalis Prior præfatus sit perpetuus; nec nisi a Cardinali Protectore ex gravibus causis deponi possit: §. 21. ibid.
Hospitalis infirmos curent viri Ecclesiastici sex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui biennali Novitiatu probentur, & Priori subsint: §. 22. ibid.
Quid prædicti, peracto novitiatu, peragere debeant: §. 23. p. 258.
Hospitalis Clerici ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promoveri possint: §. 24. ibid.
In Hospitali eodem puellæ curandæ fœminis deputatæ, novitiatu probandæ: §. 25. ibid.
In Hospitali prædicto puellæ servientes præfatæ Priori pareant, & sua munera sedulo obeant: §. 26. ibid.
Possint etiam curare fœminas extra Hospitale: §. 27. ibid.
Hospitalis ejusdem Protectorem Petrum Marcellinum Corradinum S. R. E. Cardinalem prima vice deputavit id. ibid. §. 28. ibid.

I.

INDULGENTIÆ.

INdulgentiam plen. perp. pro Ecclesiis Ordinis S. Brigittæ in ejus festo die concessit Inn. XIII. Const. 37. §. 1. pag. 69.
Indulgentiam plen. perpetuam pro Ecclesiis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ die festo S. Paulæ concessit idem Const. 39. §. 1. pag. 70.
Indulgentiam plen. perpet. Visitantibus Ecclesias Monasteriorum Ordinis Cistercienfis die festo S. Stephani Tertii Abbatis Cistercien. concessit Benedict. XIII. Const. 11. pag. 107.
Indulgentias quascumque, vertente Anno Universalis Jubilæi 1725. suspendere voluit idem Constitutione 12. pag. 107. & seq.
Indulgentiam plen. perp. visitantibus Ecclesias Fratrum S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromæi, Ordinis dum vixit Protectoris, concessit id. Const. 16. p. 112.
Indulgentias quasdam perpetuas, & universales omnibus Christifidelibus, recitantibus ad signum Campanæ, quod vulgo dicitur *l'Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini*, flexis genibus, concessit id. Const. 27. pag. 130.
Indulgentias nonnullas perpetuas recitantibus Coronam septem Dolorum B. Mariæ Virginis concessit id. Const. 28. pag. 130.
Indulgentias quasdam in generali Indulgentiarum suspensione indicta, Anno Jubilæi durante, minime comprehendi declaravit idem Constitut. 39. §. 1. & 2. pag. 143.
Indulgentias nonnullas iis, qui adfuerint Orationi 40. horarum ubicumque, concessit id. ibid. §. 3. ibid.
Vid. *Jubilæum.*
Ut Indulgentias, Anno Jubilæi durante, suspensas, applicare possent per modum suffragii Animabus Defunctorum, Christifidelibus concessit id. Const. 48. §. 2. pag. 156.
Indulgentias quasdam peculiares Ecclesiis Congregationis Doctrinæ Christianæ concessit, aliasque Clericis secularibus ejusdem Congregationis tribuit Bened. XIII. Const. 78. §. 5. pag. 197.
Indulgentiæ confirmatæ Ordini Tertiariorum S. Francisci: Vid. *Tertiarii.*
Indulgentias quasdam, etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Rosario, & SS. Nominis Jesu, concessit id. Const. 83. §. 1. pag. 204.
Vid. *Confraternitates.*
Indulgentiam plen. perp. pro Ecclesiis Ord. Prædicatorum, die festo omnium Sanctorum, alias in decennium concessam, in perpetuum extendit Ben. XIII. præd. Const. 85. §. 2. p. 205.
Indulgentias quasdam in feriis sextis, præcedentibus festum S. Vincentii Ferrerii, concessit id. Const. 87. §. 1. & seq. p. 206.
Indulgentias nonnullas pro Minoribus, aliisque eis subjectis, pium exercitium Viæ Crucis peragentibus confirmavit, ac quibuscumque aliis concessit id. Const. 93. §. 4. & seq. p. 215.
Indulgentias quasdam in Ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini, concessit id. Const. 96. §. 1. p. 218.
Indulgentiam plenariam, semel in anno lucrifaciendam, peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jesu Civitatis Mexicanæ in Indiis, concessit id. Const. 114. §. 1. p. 252.
Vid. *Crucesignati.*
Indulgentiam plenariam perpetuam pro Monialibus Monasteriorum S. Ursulæ in die renovationis votorum concessit id. Const. 176. §. 2. pag. 344.
Indulgentiam plenariam visitantibus die 11. Februarii aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ad septennium concessit id. Constitut. 198. pag. 380.
Indulgentiarum concessarum Crucibus, Rosariis, Numismatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti, summarium refert, & confirmat id. Const. 207. §. 2. & 4. p. 393. & seq.
Indulgentiam ad instar visitantium septem Ecclesias Urbis Monachis, & Monialibus Ordinis Carthusianorum concessit id. Const. 215. §. 1. pag. 413.
Indulgentiam plenariam perpetuam visitantibus aliquam Ecclesiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonstraten. ubicunque locorum quibusdam anni temporibus, concessit id. Const. 218. §. 1. pag. 415.
Indulgentiæ concessæ Congregationi Bonæ Mortis: Vid. *Congregatio della Buona Morte.*

S. JOANNES à CAPISTRANO.

S. Joannis à Capistrano Ord. Minorum de Obser. facta, vitam, & labores pro fide exant latos, ac miracula exponit Bened. XIII. Const. 3. §. 1. ad 7. p. 48. & seq.
S. Joannis ejusdem Canonizationem ab Alexandro VIII. jam pridem peractam promulgavit idem ibidem: §. 8. pag. 85.

B. JOANNES NEPOMUCENUS.

De B. Joannis Nepomuceni Canonizatione Decretum Congregationis Rituum publicari mandavit Benedict. XIII. Const. 100. pag. 383.

JUBILÆUM.

Jubilæum Universale initio Pontificatus sui de more indixit Innoc. XIII. Const. 5. §. 1. pag. 27.
Pro Jubilæo prædicto acquirendo quid præstare debeant existentes extra Urbem: ibid.
Quid navigantes, & iter agentes: §. 2. ibid.
Quid regulares, & legitime impediti: ibid.
Jubilæum Universale initio Pontificatus sui, ut in more positum est indixit Bened. XIII. Const. 8. §. 1. p. 102. cum consuetis declarationibus: §. 2. ad 5. pag. 102. & seq.
Jubilæum Universale Anni Sancti 1725. indixit idem Const. 10. §. 2. pag. 105.
Vid. *Annus Sanctus.*
Jubilæi Universalis prædicti Anno vertente Indulgentias quascumque suspendere voluit idem Const. 12. pag. 107.
Circa Jubilæum initio Pontificatus indictum, mentem suam declaravit id. Const. 15. §. 1. pag. 111. & seq.
Jubilæi prædicti præsentis Anni Sancti Indulgentias omnes Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monasteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in carcere detentis, concessit id. Const. 36. §. 1. pag. 140.
Vid. *Indulgentiæ.*
Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacentium, divinam opem implorantibus pro tunc existentibus necessitatibus indixit Bened. XIII. Const. 167. pag. 337. & seq.
Illos, qui a S. R. E. Communione Ecclesiastica separati reperiuntur, non esse participes Indulgentiæ *Anni Jubilæi*, aliorumque spiritualium gratiarum, declaravit id. Const. 263. §. 2. p. 390.

JUDÆI.

In Judæos, ne novarum rerum mercaturarum exercerent, Constitutionem Clem. VIII. confirmavit, & innovavit Innoc. XIII. Const. 42. §. 7. pag. 75.

L.

LATERANENSES.

Vid. *Canonici Regulares.*

LEGATIO ROMANDIOLÆ.

Vid. *Romandiolæ Legatio.*

LIBRI PROHIBITI.

FOlia quædam Gallico idiomate impressa, quorum titulus: *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du Jugement rendu à Ambrun contre Mr. l'Evêque de Senez*: damnavit, & prohibuit Ben. XIII. Const. 179. §. 2. & seq. p. 347.

Libros duos Gallico idiomate impressos, sub titulo: *Dissertation sur la Validité des Ordinations des Anglois &c. Défense de la Dissertation sur la Validité des Ordinations des Anglois &c.* damnavit, & prohibuit id. Const 181. §. 2. & seq. pag. 349.
Libros nonnullos Latino, & Gallico idiomate impressos Congregatio Indicis prohibuit, edito hac de re Decreto, quod refert §. 1. pag. 415., & confirmat id Const. 219. §. 4. pag. 415.
Ordinationes contentas in quibusdam foliis Gallico idiomate titulo: *Mandement de Monseigneur l'Evêque (de Metz) qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante &c.* revocavit, & annullavit, ac eadem folia prohibuit id. Const. 226. §. 1. & seq. p. 422.
Ordinationes contentas in quibusdam foliis Gallico idiomate impressis sub titulo: *Mandement de Monsieur l'Evêque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la fête de Gregoire VII. &c.* revocavit, & annullavit, atque eadem folia prohibuit id. Const. 227. §. 1. & seq. pag. 423.
Librum cui titulus: *Istoria delle Guerre di Europa del Marchese Francesco Maria Ostieri*: prohibitum per Decretum Congregationis Indicis, confirmatum per Bened. XIII. Const. 297. §. 1. & seq. p. 380.

LOCUMTENENS LEGATIONIS ROMANDIOLÆ.

Vid. *Romandiolæ Legatio.*

LUCANA ECCLESIA.

Lucanæ Ecclesiæ Canonicis usum Mitræ ad instar S. R. E. Cardinalium jampridem concessum fuisse, refert Ben. XIII. Const. 90. §. 1. p 209.
Lucanæ Ecclesiæ prædictis Canonicis præfatum privilegium confirmavit, & ampliavit ad omnia Insignia Abbatum, usum Mitræ, & baculi habentium, id. ibid §. 2. & seq. pag. 209. 210.
Lucanæ Civitatis, & Ecclesiæ Laudes recensetidem Const. 112. §. 1. pag. 248.
Lucanam Ecclesiam Cathedralem in Sedem Archiepiscopalem erexit id. ibid. §. 2. ibid.

LUCERNÆ SENATUS.

Lucernæ Senatus, ac Magistratus, Edictum super moderatione subsidiorum dotalium, livellorum, aliaque expensarum Monialium, cum nonnullis Ordinationibus, refert, & declarat Innoc. XIII. Const. 19. §. 2. pag. 44.

M.

MENSA S. SPIRITUS.

Vid. *Depositarii, Exactores, & Ratiocinatores.*

MILITES THEUTONICI.

Pro Militibus Theutonicis Constitutionem Pii V., qua iidem Milites eximuntur ab oneribus, quibus non sunt subjecti Milites Hierosolymit.; confirmavit Innoc. XIII. Const. 14. §. 2. pag. 41.

MINORES IN GENERE.

Minoribus Ordinis S. Francisci in Regnis Portugalliæ privilegia omnia personalia, quæ eisdem concedi consueverant, abrogavit Bened. XIII. Const. 32. §. 1. pag. 133.
Pro Minoribus tum de Observantia, tum Reformatorum Discalceatorum, Recollectorum, & Tertiariorum, a Bened. XIII. statutum fuit, ut Ministri Provinciales, Custodes, & Definitores dumtaxat in Capitulis ipsorum voce consultiva, & decisiva fieri possent; uti narrat id. Bened. XIII. Const. 137. §. 1. p. 301.
Pro Minoribus eisdem Familiæ Ultramontanæ prædictam Constitutionem moderatus est id. § 3. ibid.
Minorum Ordini universo facultatem recitandi Officium sub ritu duplici, & celebrandi Missam B. Seraphini de Asculo, concessit id. Constitut. 219. §. 2. pag. 415.

MINORES CAPUCCINI.

Minorum Cappuccinorum Ministris Provincialibus, & Definitorio Provinciarum facultatem vendendi, vel permutandi libros duplicatos, sive superfluos, concessit Ben. XIII. Const. 20. §. 1. p. 116.
Minorum præfatorum prædicto Ministro Generali facultatem Discretos Conventuales in Provinciis Hispaniarum restituendi concessit id. Const. 162. §. 3. pag. 333.
Minorum Capuccinorum custodiam Alsatiæ in novam Provinciam Alsaticam nuncupandam erexit idem Const. 193. §. 3. pag. 375.
Pro Minoribus eisdem Alternativam in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex duabus custodiis Brixien., & Bergomen. faciendam, statuit id. Const. 202. §. 3. pag. 387.

MINORES CONVENTUALES.

In Minorum eorundem Ecclesia Assisii Archiconfraternitatem Cordigerorum a Sixto V. erectam fuisse; ac Magistro Generali facultatem concessam erigendi Confraternitates ejusdem nominis in Minorum Ecclesiis, refert Bened. XIII. Constit. 30. §. 1. pag. 131.
Minorum prædictorum Magistro Generali facultatem erigendi dd. Confraternitates in iis etiam locis, in quibus Ecclesiæ Ord. Minorum non existunt, concessit id. ibid. §. 2. pag. 132.

MINORES DE OBSERVANTIA.

Ut Minores Laici de Observantia in Regno Siciliæ præstarent juramentum cedendi præcedentiam Clericis, statuit Inn. XIII. Const. 9. §. 2. pag. 35.
Ex Minoribus de Observantia Custodi, & Guardiano S. Sepulchri facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis concessit id. Const. 13. pag. 40.
Minoribus eisdem Decretum Capituli Generalis eorundem in peremte grati ipsorum in Pontificem animi testimonium editum, confirmavit id. Constit. 33. §. 1. & 2. pag. 65. & seq.
Minoribus præfatis Provinciæ Poloniæ Majoris Constitutionem Innocen. XI. de Cœnobio Thorunensi aggregando Provinciæ prædictæ Minorum eorundem, confirmavit id. Const. 34. §. 2. p. 67.
Minoribus prædictis Provinciæ Assumtionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus, Decretum Congregationis Episcop., & Regular., quo statuitur, ut Visitator dictæ Provinciæ, quando Commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem eligatur, confirmavit Bened. XIII. Constit. 35. §. 1. p. 140.
Minoribus de Observantia Provinciæ S. Severini Martyris, Decretum Ministri Generalis Ordinis, approbans bipartitam quandam alternativam officiorum dictæ Provinciæ, confirmavit Bened. XIII. Const. 60. §. 3. pag. 174.
Minoribus eisdem literas quasdam patentes Ministri Generalis circa alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejusdem Ordinis, confirmavit id. Const. 64. §. 6. pag. 178.
Minores dictæ Provinciæ Siciliæ de idoneis Ministro Provinciali, & Definitore providit id. §. 7. ibid.
Vid. *Via Crucis.*.
Minoribus de Observantia in Locis Terræ Sanctæ morantibus gratias, privilegia, ac Indulgentias alias concessas confirmavit id. Const. 127. §. 2. pag. 275.
Minoribus eisdem Constitutiones Apostolicas, quibus prædictæ gratiæ, privilegia, & Indulgentiæ concessæ fuere, enumeratas §. 3. p. 275. pariter confirmat id. ibid. §. 4. pag. 276.
In Minorum de Observantia Ecclesia Aracœli Archiconfraternitatem Conceptionis B. M. V. erexit id. Const. 130. §. 2. pag. 279.
Minorum eorundem Ministris Generalibus facultatem Confraternitates Conceptionis ubique erigendi concessit id. ibid. §. 5. p. 280.
Minoribus de Observantia Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara ab Urbano VIII. interdictum fuisse, ne in dicta Provincia ullas omnino pecunias pro Missis celebrandis reciperent, refert id. Constit. 159. §. 1. pag. 319.
Minoribus eisdem ut eleemosynas pecuniarias pro Missis celebrandis procurare, & recipere possint, permisit id. §. 3. ibid.
Minorum eorundem gratiam ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus jam erectis eorundem Minorum prohibuit id. Const. 204. §. 3. pag. 389.
In Minorum Capitulo Generali novissime Romæ celebrato nonnullas Constitutiones emanasse refert id. Const. 216. §. 1. pag. 413.
Minoribus eisdem Constitutiones prædictas relatas confirmat id. §. 2. ibid.
Minoribus prædictis Constitutionem Urbani VIII. super prohibitione deferendi habitus Minorum de Observantia, confirmavit id. Const. 217. §. 2. p. 414.
Minorum eorundem Ministro Generali Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis subjecit id. Constit. 225. §. 2. pag. 422.
Minoribus eisdem Decreta duo Capituli Generalis super moderatione Brevis Clem. XI. circa prœmium conferendum Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum Familiæ Cismontanæ, confirmavit id. Const. 230. §. 3. pag. 427.

MINORES DISCALCEATI.

Minoribus Discalceatis Provinciæ S. Antonii in Lusitania Decretum Congregationis Episc., & Regul. de alternativa officiorum prodictæ Provinciæ, confirmavit Innoc. XIII. Const. 7. §. 9. pag. 30.
Minorum eorundem Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Cœnobia duo, nempe S. Luciæ de Monte, ac de Portici a Clemen. XI. dismembrata fuere a prædicta Provincia, & unita Provinciæ Castellæ, ut refert idem Constit. 25. pag. 51. & seq.
Quæ tamen Cœnobia per alias ejusdem Pontificis Literas iterum unita fuere prædictæ Provinciæ Neapolitanæ: uti narrat id. ib
Cujus postremæ Constitutionis ejusd. Clem. XI., de reunione dictorum Cœnobiorum Provinciæ Neapolitanæ, executionem Nuncio Neapolis commisit id. ibid.
Minoribus Discalceatis prædictis Provinciæ S. Pauli Castellæ Veteris Decretum Congregationis Episcop., & Regular. pro erectione Seminarii Missionariorum in dicta Provincia confirmavit Bened XIII. Const. 9. §. 1. pag. 104.
Minoribus Discalceatis Provinciæ S. Gabrielis in Hispania, Decretum Congregationis Episc., & Regul. super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ; confirmavit Bened XIII. Const. 82. §. 3. pag. 204.
Minoribus Discalceatis, & Recollectis universis, Decretum Congregationis Episc., & Regul. super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium; confirmat relatum id. Const. 132. §. 2. & seq. pag. 282. & seq.
Minoribus Discalceatis Decretum Capituli Generalis Ordinis, quod vocales Indiarum Occidentalium eorundem Discalceatorum frui debeant præmio, & præeminentiis Statutis per Constitutiones, etiamnullæ eis desint qualitates; confirmavit id. Constit. 223. §. 3. pag. 420.
Minoribus eisdem Provinciæ S. Didaci Mexican. Decretum Congregationis Episc., & Reg. super augmento vocalium dictæ Provinciæ confirmavit id. Const. 229. §. 3. pag. 426.
Minoribus prædictis ejusdem Provinciæ Literas quasdam, sive Constitutiones Apostolicas pro statu, & bono regimine dictæ Provinciæ, confirmavit id. Const. 231. pag. 427.

MINORES RECOLLECTI.

Minorum Recollectorum Provinciæ Flandriæ Conventus quosdam cum Residentia, a Provincia S. Andreæ separatos, a se ipso unitos fuisse, per quasdam in forma Brevis Literas, refert Bened. XIII. Constitut. 158. §. 2. pag. 318.
Minoribus eisdem præfatas Apostolicas Literas pro dicta separatione Conventuum, & respective unione, confirmavit id. §. 4. ibid.
Minorum prædictorum præfatæ Provinciæ Residentiam quandam, ac nonnulla Monialium Monasteria univit id. ibid. §. 5. pag. 319.

MINORES REFORMATI.

Minoribus Reformatis Provinciæ Marianæ in Hungaria Literas quasdam Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativæ tripartitæ in dicta Provincia, confirmavit Bened. XIII. Const. 133. §. 5. pag. 284.
Pro Minorum Reformatorum salubri Regimine Ordinem præcedentiæ a Generalibus Ordinis Constitutionibus præscriptum, & ab Urbano VIII. approbatum, postmodum vero ab Alexandro VII. moderatum

ratum fuisse refert id. Const. 144. §. 1. pag. 376. & seq.
Minoribus eisdem, ortis hac de re dissidiis, pro illis sedandis, ut servarent Constitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas, præcepit id. ibid. §. 5. p. 377.

MINORES TERTII ORDINIS.

De Minoribus eisdem Congregationis Galliæ Provinciæ S. Joannis non recipiendis in alios Ordines, Constitutionem Gregorii XV. confirmavit, & extendit Bened. XIII. Const. 49. §. 2. p. 157.
Minoribus Tertii Ordinis de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum Decretum quoddam Magistri Generalis totius Ordinis super exercitio cantus Gregoriani in eorundem Provinciis, confirmavit Ben. XIII. Const. 142. § 2. pag. 310.
Ut Minores Laici Tertii Ordinis in Regno Siciliæ præstarent juramentum cedendi præcedentiam Clericis, statuit Innocent. XII. Const. 9. pag. 35.
Vid. *Tertiarii S. Francisci.*

MISSIONARII.

Vid. *Minores Discalceati.*
Pro Missionariorum Seminarii erectione in Provincia S. Pauli Minorum Discalceat. Strictior. Observantiæ Castellæ Veteris, Decretum a Congr. Episcop., & Regular. editum, confirmavit Bened. XIII. Constit. 9. §. 1. pag. 104.

MONACHI ORDINIS S. BASILII MAGNI.

Ut Monachorum Ordinis S. Basilii Magni Abbas Generalis ad sexennium eligeretur, statuit Paulus V., ut refert Ben. XIII. Const. 99. §. 1. pag. 219.
Monachis prædictis ejusdem Pauli V. Literas super electione Abbatis Generalis præfati, confirmavit id. §. 2. ibid.
Monachos eosdem sibi procuratores Archiepiscopatus, & Episcopatus, aliasque dignitates, inhabiles ad Officia, & dignitates declaravit id. Constitut. 150. §. 2. pag. 341.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI CONG. BENEDICTINÆ AUGUSTANÆ.

Monachi Congregationis Benedictinæ Augustanæ communicationem privilegiorum Congr. Cassinensis, quoad gratias spirituales tantum, concessit Benedict. XIII. Const. 51. §. 2. pag. 158.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS CASSINENSIS.

Monachorum Cassinensium Capituli Generalis declarationes, & sanctiones nonnullas refert Bened. XIII. Const. 119. §. 2. ad 6. pag. 264.
Nempe de visitationibus: §. 2. ibid.
De Administrationibus Monasteriorum: §. 3. ibid.
De electione Visitatorum. ibid.
De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monasterio: ibid.
Quid agendum mortuo Abbate, sive Administratore alicujus Monasterii: §. 4. ibid.
De promovendis ad ordines. ibid.
De anniversario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum. ibid.
Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali: §. 5. p. 264. & seq.
De Studentibus. ibid.
De regestris Congregationis. ibid.
Monachis præfatis relatas declarationes, & sanctiones confirmavit id. dicta Const. 119. §. 7. pag. 265.
Monachorum dictæ Congregationis Monasteria a depositi Capitularis solutione exemit id. ibid.
Monachis Montis Cassini Officium S. Victoris III. PP. ex dicta Congregatione die 16. Septembris celebrari posse concessit id. Const. 156. §. 1. pag. 326.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS OLIVETI.

Monachis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Oliveti Decreta quædam Capituli Generalis circa Abbates Titulares, confirmavit Ben. XIII. Const. 219. §. 3. pag. 417.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS VIRGINIS.

Monachos prædictos in Monasterio degentes, licet extra claustra deliquerint, exemtos esse a jurisdictione Nuncii Neapolitani demonstrat Ben. XIII. Constit. 213. § 1. p. 409.
Monachos præfatos inter, & prædictum Nuncium exortam litem hac super re abolevit id. ibid. §. 2. ibid.
Monachorum eorundem favore, facultatem Nuncio Neapolitano concessam procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos *motu proprio* declaravit id. ibid.
In Monachorum prædictorum pariter gratiam, Literas Apostolicas Urbani IV., quibus dicti Monachi exemti fuere a jurisdictione præfati Nuncii: necnon sententiam A. C., eorundem favore latam, confirmavit id. ibid. §. 3. pag. 410.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS DE OBSERVANTIA.

Monachis dictæ Congregationis a Clem. VIII. alias eorum privilegia per quasdam Literas in forma Brevis confirmata fuisse refert Ben. XIII. Constit. 160. §. 1. pag. 330.
Monachis eisdem prædictas Clementis Literas confirmavit id. §. 2. ib.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS VALLISOLETANÆ.

Monachorum Ordinis S. Benedicti congregationis Vallisoletanæ Abbas Generalis bis antea infra sui muneris quadriennium visitationem peragere tenebatur; uti narrat Benedict. XIII. Constitut. 108. §. 1. & seq. pag. 227.
Monachis prædictis, ut ipsorum Abbas Generalis, semel tantum infra quadriennium sui officii visitationem peragere teneretur, indulsit id. ibid. §. 5. pag. 228.
A Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Vallisoletanæ, Monasterii de Monte Serato, antea fieri solitam esse electionem Abbatis sui Monasterii, refert Ben. XIII. Const. 109. §. 1 p. 228.
Postea vero a Clemente XI. concessum, ut electio Abbatis ejusdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus, fieret; narrat id. §. 2. ibid.
Tandem ut electio Abbatis prædicti inposterum perpetuis futuris temporibus, in Capitulo Generali ejusdem Congregationis peragretur, statuit id. ibid. §. 5. pag. 229.
Summarium Indulgentiarum concessarum Crucibus, Rosariis, Numismatibus, Coronis benedictis ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti, refert, & confirmat id. Const. 207. §. 2. & 4. p. 393. & seq.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI CONG. PORTUGALLIÆ.

Monachis Ordinis S Benedicti Congregationis Portugalliæ quæcumque privilegia personalia, alias concessa, abrogavit Bened. XIII. Const. 37. pag. 141.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS SS. VITONI, ET HIDULPHI.

Pro Monachis Congregationis SS. Vitoni, & Hidulphi Ordinis S. Benedicti provisis de Prioratibus nonnulla statuit Ben. XIII. Const. 116. §. 2. pag. 260.

MONACHI ORDINIS CARTHUSIEN.

Ne quis *Monachus Ordinis Carthusien.* quodvis officium, seu gratiam absque Superiorum consensu a Sede Apostolica impetrare possit, statuit Benedict. XIII. Const. 70. §. 1. pag. 188.
Monachorum Ordinis Carthusien. Priori Generali Carthusiæ Majoris, indultum egrediendi ex eadem, & Carthusia, & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ visitandi, concessit Ben. XIII. Const. 76. §. 2. p. 195.
Monachorum Ordinis Carthusiensis Capituli Generalis ordinationem quandam, ne Monachi Missarum eleemosynas in privatos usus convertant, refert, & confirmat Ben. XIII. Const. 63. §. 1. & 3. pag. 191.
Monachorum Ordinis Carthusien. privilegia omnia confirmavit id. Const. 141. §. 2. pag. 309.
Monachis, & Monialibus Ordinis Carthusianorum Indulgentiam ad instar visitantium septem Ecclesias Urbis concessit id. Const. 215. §. 1. pag. 413.

MONACHI ORDINIS CISTERCIENSIS.

Monachorum Cistercienium Ecclesias visitantibus indulgentiam plen. perp. die festo S. Stephani tertii Abbatis Cistercii, concessit Benedict. XIII. Constit. 11. §. 1. p. 107.
Monachorum Ordinis Cistercien sis, Congregationis S. Bernardi Italiæ, Monasterium quoddam de Sagittario Anglonen. Diœcesis in Provincia Basilicata, a Provincia Calabriæ dismembratum & Provinciæ Tusciæ unitum fuit ab Alexandro VIII., ut refert Ben. XIII. Const. 111. §. 1. pag. 246.
Et a Congregatione Episc., & Regul. postea decretum servandas literas Alexandri: §. 2. ibid.
Monachorum eorundem prædictum Monasterium pristinæ suæ Provinciæ Calabriæ, revocata unione supradicta, restituit id. ibid. §. 4. pag. 247.
Monachorum Cistercienium Ordinem pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus emanatum fuisse refert id. Const. 199. §. 1. pag. 380.
Monachis prædictis privilegia præfata confirmata, & innovata fuere per Constitutionem Sixti V., quam refert id. ibid. §. 2. ad 5. pag. 381. & seq.
Monachis eisdem Constitutionem relatam Sixti V., omniaque privilegia eorundem Ordini concessa confirmavit id. ibid. §. 6. p. 382.

MONACHI ORDINIS S. HIERONYMI.

Monachis Ordinis S. Hieronymi Provinciæ Portugalliæ usum Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ, gestant, indulsit Ben. XIII. Const. 105. §. 2. p. 225.
Monachis prædictis Decreta quædam Capituli Generalis, de Præside nempe Capituli, ac educatione Novitiorum, confirmavit id. Const. 106. §. 2. & seq. pag. 226.

MONIALES S. URSULÆ.

Monialibus S. Ursulæ Indulgentiam plen. perp. in die renovationis votorum concessit Ben. XIII. Const. 176. §. 2. pag. 344.

MONIALES S. RADEGUNDIS.

Monialibus S. Radegundis Mediolanensis Muficos concentus figuratos in usu habere prohibuit Ben. XIII. Const. 187. §. 2. p. 366.

MONS PURGATORII.

Montis pro animabus Purgatorii erectionem, & progressus Matriti refert Benedict. XIII. Constit. 155. §. 1. pag. 325.
Ut nemo Testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam *Monti prædicto* relinquat, statuit id. ibid. §. 4. pag. 326.

N.

NEOPHYTI.

Vid. *Conservatorium Catechumenorum.*

NUNCIUS APOSTOLICUS.

Adversus Nunciaturam Apostolicam in Poloniæ Regno libertatem acta quædam emanata per Ordines Regni illius nulla declaravit Ben. XIII. Constit. 188 §. 4. pag. 367.

Nuncio Neapolitano facultatem concessam procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos favore Monachorum Montis Virginis, *motu proprio* declaravit id. Const. 274. §. 2. p. 390.
Vid. *Monachi Congregationis Montis Virginis.*
Nuncio Apostolico Neapolis executionem Constitutionis Clem. XI. de reunione cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici, Provinciæ Neapolitanæ Fratrum de Observ. Discalc. Hispaniæ, commisit Innoc. XIII. Const. 25. pag. 51.

O.

OFFICIUM S. GREGORII PP. VII.

Vid. *Libri prohibiti.*
EDicta nonnulla, aliaque gesta per Magistratus, seu Officiales, & Ministros Sæculares adversus Decretum extensionis *Officii S. Gregorii PP. VII.* ad universos Christifideles, qui ad horas Canonicas tenentur, a S. S. editum, nulla declaravit §. 2. eademque abolevit, & revocavit Ben. XIII. Constit. 229. §. 3. p. 424.

S. OFFICIUM.

S. Officii Ministris Indulgentias omnes, & gratias alias concessas confirmavit Bened. XIII. Constit. 135. §. 8. p. 287.

OFFICIA SANCTORUM.

Super Officiorum Sanctorum propriorum recitatione juxta ritum Breviarii Romani Decretum Congregationis Rituum pro Canonicis Præmonstratensis Congreg. Hispaniæ, confirmavit Innoc. XIII. Constit. 43. §. 1. pag. 75.

OLIVETANI.

Vid. *Monachi Congregationis Montis Oliveti.*

OPPIDUM PONTIS CURVI.

Vid. *Ecclesia Collegiata.*

P.

PAMPILONENSIS CIVITAS.

PAmpilonensis Civitatis Magistratus, & electos a voto, quo se se adstrinxerant scenicas operas, & Comœdias nullo unquam tempore permissuri, dispensavit, & absolvit Ben. XIII. Constit. 206. §. 7., & seq. pag. 391.

PAPIENSIS EPISCOPUS.

Vid. *Censuræ.*

PAROCHUS.

Parochis Civitatis Parmen. Decreta quædam Congregationis Episc. & Regul. super quarta funerali, & ingressu Parochorum cum Stola, & Cruce in Ecclesias Regularium, confirmavit Innoc. XIII. Const. 30. §. 2. pag. 58.

PATRIARCHA, ET PATRIARCHATUS.

Patriarchatus Ulyssiponen. Occidentalis: Vid. *Archiepiscopatus, & Ecclesia Collegiata.*
Quatuor primis *Patriarchis* Constantinopolitano, Alexandrino, Antiocheno, & Hierosolymitano, facultatem gestandi Exomidem concessit Ben. XIII. Const. 31. §. 1. pag. 132.

PATRIARCHA ULYXBONEN.

Vid. *Ulyxbonen. Patriarcha.*

S. PAULA.

S. Paulæ die festo indulgentiam plen. perp. pro Ecclesiis Monachorum Ordin. S. Hieronymi Congregat. Lombardiæ concessit Innoc. XIII. Const. 39. §. 1. pag. 70.

B. PETRUS FORERIUS.

Servi Dei *Petri Forerii de Mataincuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatæ, Ordinis Canonic. Reg. S. Augustini, laudes recenset Bened. XIII. Const. 230. §. 1. pag. 425.
Ad Petri Forerii ejusdem Beatificationem a Congregatione Rituum deveniri posse de more decretum fuisse narrat id. §. 2. ibid.
Petri Forerii prædicti Beatificationem indixit id ibid. §. 3. in fin. ib.

PII OPERARII.

Vid. *Congr. Piorum Operariorum.*

POENITENTIARII.

Pœnitentiariis Minoribus Reformatis S. Joannis in Laterano de Urbe, Exprovincialium privilegia concessit Innoc. XIII. Const. 12. §. 1. pag. 39.
In Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ, Priorem S. Mariæ super Minervam auctoritatem habere, decrevit Congr. Concilii per Decretum amplum relatum a Bened. XIII. Const. 18. §. 1., & 2. pag. 114. 115.
Quod Decretum confirmavit id. ibid. §. 3. pag. 115.

POLONIA.

Per Poloniæ Regni Ordines quædam acta emanata adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eo Regno libertatem, & Ecclesiasticam libertatem, refert Ben. XIII. Const. 188. §. 1. pag. 366.
Poloniæ Regni Ordinum acta prædicta nulla declaravit id. ibid. §. 4. pag. 367.

PONS CURVI.

Vid. *Oppidum*: & *Ecclesia Collegiata.*

PRÆBENDA THEOLOGALIS.

Ut Præbenda Theologalis in Ecclesiis Cathedralibus Italiæ, insularumque adjacentium institueretur, decrevit Bened. XIII. Const. 57. §. 1. pag. 167.
Pro Præbendæ ejusdem institutione quasdam ordinationes edidit id. §. 2. ad 4. pag. 167. & seq.

PRÆDICATORES.

Prædicatoribus Provinciæ Aprutinæ ampliationem numeri Magistrorum confirmavit Innoc. XIII. Const. 27. §. 1. pag. 53.
Prædicatoribus nonnullarum Provinciarum, ut Processiones SS. Rosarii, sine Parochi interventu, & licentia Ordinarii, peragere possint, concessit id. Const. 45. §. 2. pag. 154.
Ex Prædicatorum Provincia Lombardiæ ab Innoc. XII. erectam fuisse Congregationem S. Sabinæ, refert id. Const. 53. §. 1. p. 161.
Ab eoque cautum, ut Fratres d. Congregationis discedere ab ea volentes, difficiliter quidem dimitterentur: id. §. 2. ibid.
Verum postea, exortis querelis inter Vicarium Congregationis prædictæ, & Priorem ejusdem Provinciæ Lombardiæ super quibusdam Fratribus dimissis; id. Bened. declaravit, qui Fratres a Congregatione S. Sabinæ dimitti possent; qui in Provincia Lombardiæ recipi deberent; d. Constit. 53. §. 3. ad 5. pag. 162.
A Prædicatoribus Provinciæ Hispaniæ Hospitium quoddam, vulgo *de la Passion*, Matriti erectum fuisse, refert Bened. XIII. Const. 72. §. 1. pag. 189. quam erectionem confirmavit id. §. 4. ibid.
Prædicatoribus eisdem prædictum hospitium Matriten. in Regularem ejusdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis, erexit id. d. §. 4. ibid.
Pro Prædicatorum Ecclesiis Indulgentiam plen. die festo omnium Sanctorum ad decennium concessam fuisse a Clem. XI. refert Ben. XIII. præd. Const. 85. §. 1. pag. 205.
Prædicatoribus eisdem in perpetuum prædictam Indulgentiam extendit id. §. 2. ibid.
Pro Prædicatoribus Congregationis S. Marci, & S. Jacobi Veneti, Constitutionem quandam ab hoc eodem Pontifice alias editam super receptione fratrum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam extendit id. Const. 88. §. 3. pag. 207.
Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ, necnon Puerorum Seminario Ecclesiastico Civitatis Anconitanæ, bona cujusdam Confraternitatis SS. Rosarii suppressæ applicavit id. Const. 100. §. 2. & seq. pag. 220. & seq.
Prædicatorum Ordinis laudes recenset id. Const. 135. in Exord. p. 286.
Prædicatorum Ordini prædicto Constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus Indulgentiæ, gratiæ, ac privilegia eidem Ordini concessa fuere, confirmavit id. §. 1. ibid.
Prædicatorum Magistro, & Vicario Generali Constitutiones super facultate privativa Societates Rosarii erigendi eisdem concessa, confirmavit id. ibid. §. 7. pag. 287.
De Processionibus a *Prædicatoribus* peragendis nonnullas Pontificum Constitutiones confirmavit id. ibid. §. 14. ad 16. pag. 289. & seq. cum nonnullis declarationibus §. 17. & seq. p. 289.
Prædicatorum ordini præfato indultum quoddam, super Altaribus privilegiatis, necnon aliud indultum circa translationem indulgentiarum in translatione festivitatum ejusdem Ordinis, confirmavit id. §. 19. & seq. pag. 290.
Prædicatorum Ordinis Prælatis facultatem absolvendi, & dispensandi sibi subditos Fratres, & Sorores a quibuscumque casibus, etiam reservatis, confirmavit cum nonnullis statutis circa Confessarios Secularium: id. ibid. §. 21. ad 23. ibid.
Prædicatoribus eisdem indulta quæcunque concessa, quoad verbi Dei Prædicationem, & privilegia Missionariorum pariter confirmavit id. ibid. §. 24. pag. 291.
Prædicatoribus prædictis facultatem administrandi Sacramenta famulis, aliisque in Conventibus commorantibus, eosque sepeliendi, juxta Constitutiones Apostolicas, elargitus est id. §. 25. ibid.
Prædicatorum Superioribus facultatem benedicendi Vestimenta Ecclesiastica, aliaque confirmavit id §. 26. ibid.
Prædicatores extra tempora Sacris initiari posse declaravit id. §. 27. ib.
Prædicatoribus præfatis quoad Monialium Ordinis directionem eis demandatam confirmavit quæ alii Pontifices statuerunt, cum nonnullis statutis, id. §. 28. & seq. pag. 292.
In Prædicatorum eorundem gratiam Constitutiones Apostolicas super Angelici Doctoris doctrinam confirmavit, cum aliis statutis, & privilegiis id. ibid. §. 30. & seq. ibid.
Prædicatorum Magistro Generali, aliisque Prælatis, ac Provinciis facultates quasque concessas pariter confirmavit id. ibid. §. 32. p. 293.
Vid. *Tertius Ordo Pœnitentium S. Dominici.*
Circa Prædicatorum Ordinis ambitiosos Fratres; nec non circa appellationes, Constitutiones omnes emanatas confirmavit id. ibid. §. 39. & seq. pag. 296.
Super Prædicatorum eorundem habitum Constitutiones similiter confirmavit id. §. 41. ibid.
Super Prædicatorum præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus Constitutiones Apostolicas pariter confirmavit id. ibid. §. 42. ibid.
Prædicatoribus eisdem exemptiones omnes concessas similiter confirmavit, cum nonnullis hac super re declarationibus: id. ibid. §. 43. & seq. pag. 296. & seq.
Prædicatorum Ordini prædicto privilegia de Laicis tumulandis concessa confirmavit pariter, & declaravit id. ibid. §. 45. ibid.
Prædicatores eosdem a Canonica etiam, quam dicunt, portione exemit id. ibid. §. 46. pag. 298.
Prædicatoribus præfatis privilegia pariter Mendicantium ipsorum Ordini concessa, innovavit id. §. 47. ibid.
Prædicatorum eorundem Ordini privilegia quæcunque ac Indulgentias aliis Ordinibus concessas, ampliſſime communicavit id. §. 48. pag. 299.
In Prædicatorum etiam gratiam lites omnes ortas, vel quæ oriri possent super approbatis, extensis, vel de novo concessis prædict. s, abolevit id. ibid. §. 49. ibid.
Inter Prædicatorum Ordinem, & Ministros Cameræ Apostolicæ provisiones, & conventiones super exemptione a Gabellis, Collectis, & Datiis initas fuisse refert id. Const. 191. §. 3. ad 5. pag. 372.
Prædicatoribus eisdem relatas Conventiones Motu proprio confirmavit id. ibid. §. 6. pag. 372.
Prædicatorum Ordinem a prohibitione super novorum Conventuum erectione, exemit id. Const. 204. §. 3. pag. 389.
Prædicatorum Capituli Generalis Decretum super Congregationis Angelorum suppressione in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ, confirmavit id. Const. 210. ad 5. pag. 403.

PRÆFECTUS PALATII APOSTOLICI.

Præfecturæ Palatii Apostolici per Chirographum denuo Castri Gandulphi unitum fuisse refert Ben. XIII. Const. 196. §. 1. & seq. p. 378.

Præfe-

Præfecto Palatii Apostolici tunc existenti relatum Chirographum confirmavit id. ibid. §. 1. & seq. ibid.

PRÆMONSTRATENSES.

Vid. *Canonici Regulares.*

PRESBYTERI SÆCULARES CONGREGATIONIS MISSIONIS.

Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis Superiores habere facultatem concedendi literas dimissorias subditis suis, declaravit Bened. XIII. Const. 75. §. 3. pag. 195.
Vid. *Congregatio Missionis.*

PRIVILEGIA.

Privilegia Beneventani Archiepiscopi in cognitione causarum: Vid. *Beneventanus Episcopus.*
Privilegia Cappellanorum Pontificis. Vid. *Cappellani.*
Privilegia Conclavistarum. Vid. *Conclavistæ.*
Privilegia Abbati Cassinensi confirmata. Vid. *Abbas.*
Privilegia Academiæ Theologicæ. Vid. *Academia.*
Privilegium Carmelitarum Discalceatorum super exemtione a Decimis. Vid. *Carmelitæ Discalceati.*
Privilegia Clericorum Regularium, qui *Theatini* dicuntur. Vid. *Clerici Regulares.*
Privilegia Collegii Jurisconsultorum Ravennæ: Vid. *Collegium prædictum.*
Privilegia Congregationis Clericorum Regularium Minorum. Vid. *Congregatio prædicta.*
Privilegia Congregationis Doctrinæ Christianæ. Vid. *Congregatio prædicta.*
Privilegia Eremitarum S. Augustini. Vid. *Eremitæ prædicti.*
Privilegia Familiarium. Vid. *Familiares.*
Privilegia Hospitalis S. Gallicani. Vid. *Hospitale prædictum.*
Privilegia Minorum Terræ Sanctæ. Vid. *Minores de Observantia* ad Const. 127.
Privilegia Monachorum Ord. Carthusiensis. Vid. *Monachi prædicti.*
Privilegia Monachorum Cistercienssium. Vid. *Monachi prædicti.*
Privilegia Prædicatorum. Vid. *Prædicatores.*
Privilegia Tertiariorum S. Francisci. Vid. *Tertiarii prædicti.*
Privilegia aliorum Ordinum Tertiariorum. Vid. *Tertiarii.*

PROCURATORES URBIS.

Vid. *Collegium Procuratoris Urbis.*

PUERI HONORARII.

Pueros honorarios 50., occasione solemnis Equitatus, in Comites Palatinos, & auratæ Militiæ Equites, creavit Innoc. XIII. Const. 17. §. 1. pag. 43.

R.

RAVENNÆ CIVITAS.

RAvennatium Civitatis laudes recenset Bened. XIII. Const. 113. §. 1. pag. 249.
Pro Ravennæ Civitate, præsertim super illius Civitatis Collegio Jurisconsultorum, Locumtenente Legationis Romandiolæ, nec non Agente in Urbe Civitatis Ravennatis prædictæ, nonnulla statuit id. ibid. §. 2. ad 10. d. p. 249. & seq.
Vid. *Collegium Jurisconsultorum Ravennæ.*
Vid. *Romandiolæ Legatio.*
Vid. *Agentes negotiorum in Urbe.*

REGULARES IN GENERE.

Regularibus omnibus, ad quascumque dignitates Ecclesiasticas promotis, ne secum extra Cœnobia ulla bona adportare audeant, interdixit Bened. XIII. Const. 40. §. 5. pag. 145.
Regularium Superioribus facultatem concedendi promotis eisdem ad tempus usum librorum, aliorumque, ademit id. §. 6. ibid.

ROMANDIOLÆ LEGATIO.

Romandiolæ Legationis Locumtenentis civilis, & generalissimus uni ex Jurisconsultis Ravennatibus ad decennium conferendum, reservavit Ben. XIII. Const. 113. §. 3. pag. 249.
Romandiolæ Legationis Locumtenens prædictus in ingressu sui muneris quid agere debeat præscripsit id. §. 4. ibid. ejusdem facultates recenset idem. ibid.
Romandiolæ Legationis Locumtenentem præfatum variis privilegiis decoravit id. §. 5. pag. 250.
Romandiolæ Legationis Locumtenenti eidem stipendium quinquaginta scutorum singulis mensibus præter sportulas ordinarias adsignavit §. 6. ibid.
Declarantur nonnulla, si Locumtenens prædictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur: §. 7 ibid.
Romandiolæ Legationis ejusdem Locumtenentem Thomam Sebastianum Barbuchiellum Jurisconsultum Collegii Ravennatis prima vice creavit idem §. 8. pag. 251.

ROMANUS PONTIFEX.

Romanus Pontifex ab ausibus Laicorum jura Ecclesiæ sarta tecta defendere debet: Innoc. XIII. Const. 19. in Exord. pag. 44.
Romani Pontificis officium est revocandi quæ perperam inducta; & ex justa causa immutandi, quæ alias rite concessa fuere: Bened. XIII. Const. 32. in Exord. p. 117. & seq. Const. 24. in Exord. p. 122.
Romanus Pontifex excitandis ubilibet, ac promovendis laudabilium disciplinarum, bonarumque artium studiis intendere debet: Inn. XIII. Const. 28. in Exord. pag. 55. Bened. XIII. Const. 58. in Exord. pag. 168.
Romani Pontifices cælestium munerum thesauros à Domino creditos fideliter elargire debent: Innoc. XIII. Const. 18. in Exord. pag. 44. Const. 37. in Procem. p. 68. Const. 39. in Exord. p. 71. Bened. XIII. Const. 11. in Exord p. 107. Const. 28. in Exord. p. 330.
Romano Pontifici onus incumbit promovendi cultum Servorum Dei: Innoc. XIII. Const. 45. in Procem. pag. 76.
Romani Pontificis est ea, quæ pro Regularium directione, & quiete constituta sunt, curare quo exactius in posterum serventur: Bened. XIII. Const. 25. in Procem. p. 127. Const. 32. in Procem. pag. 133.
Romano Pontifici onus incumbit curare ut firma, & stabilia persistant quæ à Prædecessoribus emanarunt: sic Innoc. XIII. Const. 11. in Exord. p. 38. Bened. XIII. Const. 1. in Exord. p. 78. Const. 2. 3. 4. 5. p. 78. 81. 84. 87. 89. Constit. 33. in Exord. pag. 120.
Romani Pontificis præcipua solicitudo esse debet, ut Ecclesiasticam disciplinam servet, ac restauret: Innoc. XIII. Const. 32. pag. 60.
Romanus Pontifex clementia Sedem Apostolicam moderare debet: Innoc. XIII. Const. 44. pag. 76.
Romanus Pontifex omnium Regularium Ordinum paternam curam gerere debet: Bened. XIII. Const. 63. pag. 176. Const. 64. in Procem. p. 177. Const. 72. in Exord. p. 189. Const. 78. in Procem. p. 197. Const. 84. in Exord. p. 205. Const. 97. in Exord. pag. 218. Const. 119. in Exord. p. 264. Const. 140. in Exord. p. 307. Const. 173. in Exord. p. 341. Const. 193. in Exord. p. 375. Const. 202. in Procem. p. 387. Const. 204. in Exord. pag. 388.
Romanus Pontifex quæ pro Regularium Ordinibus concessa fuere, approbare solet: sic Bened. XIII. Const. 86. in Exord. p. 206. Const. 130. in Procem. p. 279. Const. 138. in Exord. p. 302. Const. 141. in Exord. p. 309. Const. 144. in Exord. p. 311. Const. 152. in Exord. p. 319. Const. 153. in Procem. p. 322. Const. 157. in Exord. p. 327.
Romani Pontificis est jura Ecclesiæ sarta tecta vindicare: Bened. XIII. Const. 89. in Exord. p. 207. Const. 188. in Exord. p. 366.
Romano Pontifici onus incumbit promovendi cultus Sanctorum: Bened. XIII. Const. 107. in Procem. p. 227. Const. 118. in Procem. pag. 263.
Romanus Pontifex, ut Ecclesiarum Majestas semper magis illucescat, curare debet: Bened. XIII. Const. 69. in Exord. p. 186. Const. 90. in Exord. p. 209. Const. 112. in Exord. p. 248.
Romanus Pontifex ad excitanda sacrarum literarum, & bonarum disciplinarum studia intendere debet: Bened. XIII. Const. 189. in Exord. p. 368.
Romanus Pontifex curare debet, ne animarum cura Ecclesiis Parochialibus negligatur: Bened. XIII. Const. 91. in Exord. p. 211.
Romano Pontifici cura incumbit regularis vitæ propagandæ: Bened. XIII. Const. 74. in Exord. p. 192. Const. 123. in Exord. pag. 270. Const. 154. in Procem. pag. 324.
Romanus Pontifex omnium Ecclesiarum, præsertim quæ ejus temporali dominio subjecta sunt, curam gerere debet: Bened. XIII. Const. 77. in Exord. p. 196. Const. 134. in Exord. p. 284.
Romanus Pontifex ad promovendam in terris hominum redemtionem Christi Redemtoris provocatur exemplo: Bened. XIII. Const. 65. in Procem. pag. 179. Const. 83. in Exord. pag. 204. Const. 115. in Procem. pag. 252.
Romanus Pontifex litibus inter Personas Ecclesiasticas exortis evellendis, penitusque extirpandis, Pastoralis officii partes impendere debet: Bened. XIII. Const. 66. in Procem. p. 182. Const 211. in Procem. pag. 404.
Ad Romanum Pontificem non solum pertinet generalem totius rei Christianæ; sed etiam specialem Populorum S. R. E. ditioni in temporalibus subjectorum curam suscipere: Ben. XIII. Const. 102. in Exord. pag. 223. Const. 113. in Exord. pag. 249. Const. 178. pag. 346.
Romanus Pontifex adstringitur debito Ecclesiarum, Sacrorumque Locorum immunitatem sartam tectam, inviolatamque ubique custodiendi: Bened. XIII. Const. 61. in Exord. pag. 175.
Et e contra: Ben. XIII. Const. 111. in Exord. pag. 246.
Romanus Pontifex Seminariorum curam gerere debet: Ben. XIII. Const. 100. in Exord. pag. 220. Const. 182. in Procem. p. 348.

RONCILIONIS TERRA.

Roncilionis Terram in Civitatem motu proprio erexit Bened. XIII. Const. 178. §. 2. pag. 346.

RUTHENI.

Ut Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus bona sua inregra reserventur, statuit Innoc. XIII. Const. 44. §. 1. pag. 76.
Ruthenis præd. idem concessit Bened. XIII. Const. 21. §. 1. pag. 117.

S.

SABAUDIA.

IN Sabaudiæ Ducatu gesta nonnulla per secularem potestatem adversus personas, & Bona Monasterii S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, nulla declaravit Ben. XIII. Const. 89. §. 2. pag. 208.

SCOLOPII.

Vid. *Congregatio Clericorum Regularium Scholarum Piarum.*

SEMINARIA.

Seminario Ecclesiastico Puerorum Civitatis Anconitanæ; necnon Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ, ejusdem Civitatis, bona cujusdam Confraternitatis suppressæ applicavit Bened. XIII. Const. 100. §. 2. & seq. pag. 220. & seq.
Seminario Civitatis Plebis Capitalia quædam applicavit, & univit id. Const. 182. §. 3. pag. 349.

SEMINARIUM ECCLESIASTICUM CÆSENATEN.

Pro Seminarii Ecclesiastici Cæsenat. augendis redditibus nonnulla statuit Bened. XIII. Const. 69. §. 2. & seq. pag. 170. & seq.

SENATUS POPULUSQUE ROMANUS.

Senatus Populique Romani consuetudinem offerendi quotannis Calices, & Cereos quibusdam Urbis Ecclesiis refert Bened. XIII. Const. 78. §. 1. pag. 196.
Senatui Populoque Romano prædicto quibus Ecclesiis Calices, & Cereos præfatos in posterum offerret, designavit id. §. 2. ibid.

S. SEPULCHRUM.

S. Sepulchri Custodi, & Guardiano facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis concessit Innoc. XIII. Const. 13. p. 40.

B. SERAPHINUS DE ASCULO.

B. Seraphini de Asculo Officium recitandi sub ritu duplici, & Missam cele-

celebrandi facultatem, universo Ordini S. Francisci, necnon Civitati, & Diœcesi Asculanæ concessit Ben. XIII. Const. 219. §. 2. pag. 415.

SERVI B. M. V.

Ut quidam fundus, seu cumulus instituteretur pro agenda Beatificatione, seu Canonizatione eorum, qui in Ordine *Servorum B. M. V.* cum Sanctitatis fama obierunt, decrevit Bened. XIII. Const. 118. §. 3. pag. 263.

SETINA ECCLESIA.

Vid. *Ecclesia Collegiata.*

SOCIETAS JESU.

Vid. *Collegia, & Gymnasia Soc. Jesu.*
Vid. *Congregatio della Buona Morte.*

SPOLIA CAMERÆ APOSTOLICÆ.

A Spoliis Cameræ Apostolicæ debitis Præsules Regni Neapolis eximit Innoc. XII. Const., quæ incipit -- *Infernabili.* ... 3. *Kal.* Feb. Pont. 3., uti narrat Bened. XIII. Const. 13. §. 1. pag. 108.
An in ipsa comprehenderentur Præsules extra Diœcesim decedentes dubitatum est: §. 2. ibid.
Constitutionem itaque prædictam declaravit, & ampliavit pro Præsulibus extra residentiam decedentibus: id. §. 3. ibid.
Ut ex Spoliis prædictis fierent dotes applicandæ dumtaxat Ecclesiarum fabricæ à Præsule, cum Capituli consilio præcepit id. §. 5. pag. 109.

S. STANISLAUS KOSTKA.

S. Stanislai Kostkæ ortum, institutionem, & magnarum virtutum præstantiam refert Ben. XIII. Const. 120. §. 1. pag. 265.
Societatis Jesu tyrocinium, Dei amore inflammatus, init, & pie obit: ibid. §. 2. pag. 266.
Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proque eo Sanctorum Canoni adscribendo Christianorum Principum supplicationes: §. 3. ib.
Polonis, & Lituanis patronus datur, deque eo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo decretum vulgatur: §. 4. ibid.
S. Stanislai prædicti, solemni ritu inter Sanctos connumerati ab hoc eodem Pontifice Canonizationem promulgavit id. §. 5. ibid.

S. STEPHANUS ABBAS.

S. Stephani tertii Abbatis Cistercii die festo Indulgentiam plen. perp. Visitantibus Ecclesias Monasteriorum Ordinis Cistercienſis, concessit Bened. XIII. Const. 11. §. 1. pag. 107.

SUFFRAGIA PRO DEFUNCTIS.

Vid. *Altare Privilegiatum.*
Vid. *Indulgentiæ.*

T.

TERRACINENSIS ECCLESIA.

Vid. *Ecclesia Collegiata.*

TERRA SANCTA.

PRo Terræ Sanctæ Locorum necessitatibus Constitutionem Urbani VIII. confirmavit Innoc. XIII. Constit. 16. §. 1. pag. 42.
Vid. *Minores de Observantia ad Const.* 127.

TERTIARII CARMELITARUM.

Tertiarios Ordinis Carmelitarum jurisdictioni, & Regimini Magistri Generalis ejusdem Ordinis subjecit Ben. XIII. Const. 235. §. 2. p. 306.

TERTIARII S. FRANCISCI.

Vid. *Minores Capuccini.*
Vid. *Minores Conventuales.*
Vid. *Minores Tertii Ordinis.*
Ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis Literas Apostolicas Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Francisci, subjectione Ministro Generali Minorum; extendit Ben. XIII. Const. 225. §. 2. pag. 422.

TERTIARII ORDINIS B. MARIÆ DE MERCEDE REDEMT. CAPTIV.

Ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemt. Captivorum privilegia Tertiariorum Ord. S. Francisci extendit Bened. XIII. Const. 170. §. 3. pag. 340.

TERTIUS ORDO POENITENTIUM S. DOMINICI.

Tertio Ordini *Pœnitentium S. Dominici* gratias omnes concessas confirmavit Bened. XIII. Const. 135. §. 33 pag. 293.
In Tertio Ordine præfato supremam auctoritatem Magistro Generali Ordinis Prædicatorum concessam per Constitutiones Apostolicas confirmavit id. §. 34. pag. 294.
Tertiariis prædicti Ordinis, ut agnoscant in Superiores præfatum Magistrum Generalem aliosque præscripsit id. ibid. §. 35. ibid.
Ut Tertii Ordinis ejusdem reformationi advigilaret, præfato Magistro Generali injunxit id. ibid. §. 36. cum nonnullis Statutis hac super re; §. 37. & seq. pag. 294. & seq.

THEATINI.

Vid. *Clerici Regulares.*

V.

VECTIGALIA.

IN Vectigalium fraudatores a multis Summis Pontificibus Constitutiones editas fuisse refert Bened. XIII. Const. 186. p. 362. & seq.
In Vectigalium fraudatores Constitutiones quasdam Summorum Pontificum emanatas confirmavit §. 2. declaravit §. 3. & extendit §. 4. id. pag. 363.
Ad Vectigalium fraudem evitandam, & ad eorum fraudatores facilius comprehendendos, & puniendos, nonnulla statuit id. §. 6. p. 364.

VETRALLA.

Terram, vulgo -- *Vetralla* -- a Jurisdictione Præsuli Gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque Causis exemit Bened. XIII. Constit. 190. §. 2. pag. 371.
Quoad causas criminales quomodo novus Gubernator in prædicta Terra se gerere debet ibid. §. 4. ibid.

VIA CRUCIS.

Viæ Crucis exercitio vacantibus Indulgentias quasdam ab Innoc. XII. concessa fuisse refert Bened. XIII. Const. 93. §. 1. & seq. pag. 214. & seq.
Viæ Crucis exercitium prædictum peragentibus Minoribus S. Francisci, aliisque eis subjectis, præfatas Indulgentias confirmavit id. §. 4. pag. 215.
Viæ Crucis exercitio laudato operam dantibus quibuscumque aliis prædictas Indulgentias concessit id. ibid. §. 5. ibid.

VICARIUS URBIS.

Cardinali Vicario Urbis Fabritio Paulutio nuper electo omnia jura solita, a Prædecessoribus concessa, pariter concessit Bened. XIII. Constit. 22. §. 1. pag. 118.
Vicario prædicto cumulativam potestatem in omnibus causis more judicum Ordinariorum Romanæ Curiæ a Clem. X. concessa fuisse, refert id. ibid. §. 2. pag. 119.
Vicario eidem facultatem cumulativam in omnibus causis juxta tenorem d. Constit. Clem. X., restituit id. ibid. §. 3. ibid.

S. VINCENTIUS FERRERIUS.

Vid. *Indulgentiæ ad Const.* 87.

VISITATIO APOSTOLICA.

Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum Urbis continuationem mandavit Innoc. XIII. Const. 6. pag. 29.
Visitationis Apostolicæ prædictæ continuationem pariter decrevit Bened. XIII. Const. 17. §. 1. pag. 111.

VITERBIUM.

Viterbii Gubernatori, ut se abstineret ab administranda Jurisdictione in Terra vulgo -- *Vetralla* -- inhibuit Ben. XIII. Constit. 190. §. 3. pag. 371.

ULTRAJECTINUS ARCHIEPISCOPUS.

Electionem, & consecrationem in Ultrajectinum Archiepiscopum Cornelii Steenoven, irritam declaravit Bened. XIII. Const. 38. §. 2. pag. 142.
In Ultrajectinum Archiepiscopum electionem Cornelii Berkman nullam declaravit Ben. XIII. Const. 68. §. 2. & seq. pag. 185.

UNIO ECCLESIARUM.

Vid. *Ecclesia Setina, & Terracinensis.*
Vid. *Ecclesia Parochialis.*

UNIVERSITAS STUDII GENERALIS.

Universitatem Studii Generalis in Civitate Camerinensi erexit Ben. XIII. Const. 147. §. 3. pag. 316.

VOTANTES SIGNATURÆ JUSTITIÆ.

Votantibus Signaturæ Justitiæ, ut gestare possent semper, & ubique Galeri redimiculum *Cordone* vulgo nuncupatum coloris violacei, indulsit Ben. XIII. Const. 149. §. 1. pag. 318.

VOTORUM DISPENSATIO.

Magistratus, & Electos Civitatis Pampilonensis *à voto* quo se adstrinxerant scenicas operas, & Comœdias nullo unquam tempore permissuri, *dispensavit*, & absolvit Bened. XIII. Const. 126. §. 7. & seq. pag. 392.

URBINATEN. CIVITAS.

De Urbinatensis Ecclesiæ erectione in Metropolitanam, & Ecclesiæ Eugubinæ subjectione eidem, Constitutionem Pii IV. refert & confirmat Bened. XIII. Constit. 59. §. 2. ad 5. pag. 170. & seq. pag. 172. & §. 12,
Urbinatensem inter, & Eugubinam Ecclesiam hac ex re ortas controversias enarrat id. ib. §. 6. ad 10. pag. 171. & seq.
Urbinatensi Ecclesiæ prædictæ iterum Eugubinam subjectam declaravit id. ib. §. 13. pag. 172.

FINIS Indicis Rerum Notabilium.

INDEX
VOCABULORUM PRÆCIPUORUM,

Quæ in præcedenti Indice referuntur.

A.

Abbas. pag. 431.
Abbatia S. Clementis in Piscaria. ibid.
Agentes Negotiorum in Urbe. ibid.
S. Agnes ex Monte Politiano. ibid.
S. Aloysius Gonzaga. ibid.
B. Andreas de Comitibus. ibid.
S. Andreas Corsini. ibid.
Angelus Domini. ibid.
Annona. ibid.
Annus Sanctus. ibid.
Archiconfraternitas Annunciationis. ibid.
Archiconfraternitas Conceptionis B. Mariæ Virginis. ibid.
Archivium. ibid.
Asculum. ibid.
Augustiniani. ibid.
Auximum. ibid.

B.

Basiliani. pag. 431.
Basilica S. Petri. ibid.
Beatificatio Servorum Dei. ibid.
Beneventanus Archiepiscopus. ibid.
Bethlemitæ. pag. 432.
S. Brigitta. ibid.

C.

Cælestini. pag. 432.
Cœna Domini. ibid.
Cæremoniale Episcoporum. ibid.
Cæsenatensis Episcopus & Clerus. ibid.
Cæsenatensis Civitas & Episcopus. ibid.
Canonici S. Eustachii. ibid.
Canonici Regulares. ibid.
Canonicus Pœnitentiarius. ibid.
Canonizatio Sanctorum. ibid.
Capellani Pontificii. ibid.
Capitolina Curia. ibid.
Capitulum S. Petri. ibid.
Capuana Ecclesia. ibid.
Cardinalis. ibid.
Cardinalis Finy. ibid.
Carmelitæ. ibid.
Carmelitæ Discalceati. pag. 433.
Carthusiani. ibid.
Casinenses ibid.
Castrum Gandulphi. ibid.
Catechumeni. ibid.
S. Catharina à Bononia. ibid.
Censuræ Ecclesiasticæ. ibid.
Cingulum. ibid.
Cistercienses. ibid.
Civitas Plebis. ibid.
Clerici Beneficiati. ibid.
Clerici Regulares. ibid.
Clerici Regulares Minores. ibid.
Coadjutoriæ. ibid.
Collegium Cerasoli Nationis Bergomen. ibid.
Collegium Jurisconsultorum Ravennæ. ibid.
Collegium Nobilium, vulgò Nazareno. ibid.
Collegium Procuratoris Urbis. pag. 434.
Collegium Theologorum Cæsenaten. ibid.
Collegia Societatis Jesu. ibid.
Concilium Romanum. pag. 434.
Conclaviste. ibid.
Confraternitas. ibid.
Confraternitas Cordigerorum. ibid.
Congregatio Bonæ Mortis. ibid.
Congregatio Bethlemitarum. ibid.
Congregatio Charitatis. ibid.
Congregatio Clericorum Regularium Minorum. ibid.
Congregatio Clericorum Regularium Scholarum Piarum. ibid.
Congregatio Cleric. Regular. Ministran. Infirmis. ibid.
Congregatio Divinæ Pietatis. ibid.
Congregatio Doctrinæ Christianæ. ibid.
Congregatio Missionis. ibid.
Congregatio Piorum Operariorum. ibid.
Congregationes S. R. E. Cardinalium. ibid.
Congregatio Seminariorum. ibid.
Congregatio super Ubertate. ibid.
Conservatores Urbis. ibid.
Conservatoria. ibid.
Conservatorium Catechumenorum. ibid.
Constitutiones Apostolicæ abrogatæ, seu moderatæ. pag. 435.
Constitutiones Apostolicæ confirmatæ, seu extensæ. ibid.
Cornelius Berckman. ibid.
Cornelius Steenoveen. ibid.
Corona Septem Dolorum B. M. V. ibid.
Crucesignati. ibid.
Curiæ Ecclesiæ. ibid.

D.

Dapiferi. pag. 435.
Decanatus Collegii Cardinalium. ibid.
Decreta Congregationum S. R. E. Cardinalium. ibid.
Decreta Congregationis Disciplinæ Regularis. ibid.
Decreta Congregationis Episc. & Regular. pag. 436.
Decreta Congregationis Immunitatis. ibid.
Decreta Congregationis Indicis. ibid.
Decreta Congregationis S. Officii. ibid.
Decreta Congregationis Rituum. ibid.
Decreta Congregationis Concilii. ibid.
Decreta Congregationis super Disciplina Regulari. ibid.
Decreta Ordinum Regularium. ibid.
Decreta Regularium. ibid.
Disciplina Ecclesiastica. ibid.

E.

Ecclesia Abbatialis. pag. 437.
Ecclesia Cathedralis. ibid.
Ecclesia Collegiata. ibid.
Ecclesia Parochialis. ibid.
Equitatus. ibid.
Erectio. ibid.
Eremitæ S. Augustini. ibid.
Eremitæ S. Augustini Discalceati. ibid.
Engubina Ecclesia. ibid.

F.

Facultates publicæ. pag. 437.
Familiares Pontificis. ibid.
S. Felix à Cantalicio. ibid.
Ven. Ferdinandus à S. Josepho. ibid.
Feretrana Civitas. ibid.
Festa Sanctorum. pag. 438.
S. Franciscus Borgia. ibid.
Fratres S. Augustini. ibid.
Fratres

Fratres Carmelitæ. pag. 438.
Fratres Ordinis S. Francisci. ibid.
Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. ibid.
Fratres Ordinis S. Joannis Dei. ibid.
Fratres Prædicatores. ibid.
Fratres Ordinis Servorum B. M. Virginis. ibid.
Fratres SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum. ibid.

G.

Gabellæ. pag. 438.
Gymnasia Soc. Jesu. ibid.

H.

Habitus Laïcalis. pag. 438.
Hebræi. ibid.
B. Hiacyntha de Mariscottis. ibid.
Hospitale B. M. Theutonicorum. ibid.
Hospitale S. Gallicani. pag. 439.

I.

Indulgentiæ. pag. 439.
S. Joannes à Capistrano. ibid.
B. Joannes Nepomucenus. ibid.
Jubilæum. ibid.
Judæi. ibid.

L.

Lateranenses. pag. 439.
Legatio Romandiolæ. ibid.
Libri prohibiti. ibid.
Locumtenens Legationis Romandiolæ. pag. 440.
Lucana Ecclesia. ibid.
Lucernæ Senatus. ibid.

M.

Mensa S. Spiritus. pag. 440.
Milites Theutonici. ibid.
Minores in genere. ibid.
Minores Capuccini. ibid.
Minores Conventuales. ibid.
Minores de Observantia. ibid.
Minores Discalceati. ibid.
Minores Recollecti. ibid.
Minores Reformati. ibid.
Minores Tertii Ordinis. pag. 441.
Missionarii. ibid.
Monachi Ordinis S. Basilii Magni. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congr. Benedictinæ Augustanæ. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Virginis. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis de Observantia. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Vallisoletanæ. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Portugalliæ. ibid.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis SS. Vitoni, & Hidulphi. ibid.
Monachi Ordinis Carthusien. ibid.
Monachi Ordinis Cisterciensis. ibid.
Monachi Ordinis S. Hieronymi. ibid.
Moniales S. Ursulæ. ibid.
Moniales S. Radegundis. ibid.
Mons Purgatorii. ibid.

N.

Neophyti. pag. 441.
Nuncius Apostolicus. ibid.

O.

Officium S. Gregorii PP. VII. pag. 442.
S. Officium. ibid.
Officia Sanctorum.
Olivetani. pag. 442.
Oppidum Pontis Curvi. ibid.

P.

Pampilonensis Civitas. ibid.
Papiensis Episcopus. pag. 442.
Parochus. ibid.
Patriarcha & Patriarchatus. ibid.
Patriarcha Ulyxbonen. ibid.
S. Paula. ibid.
B. Petrus Forerius. ibid.
Pii Operarii. ibid.
Pœnitentiarii. ibid.
Polonia. ibid.
Pons Curvi. ibid.
Præbenda Theologalis. ibid.
Prædicatores. ibid.
Præfectus Palatii Apostolici. ibid.
Præmonstratenses. ibid.
Presbyteri Sæculares Congregationis Missionis. pag. 443.
Privilegia. ibid.
Procuratores Urbis. ibid.
Pueri Honorarii. ibid.

R.

Ravennæ Civitas. pag. 443.
Regulares in genere. ibid.
Romandiolæ Legatio. ibid.
Romanus Pontifex. ibid.
Roncilionis Terra. ibid.
Rutheni. ibid.

S.

Sabaudia. pag. 443.
Scolopii. ibid.
Seminaria. ibid.
Seminarium Ecclesiasticum Cæsenaten. ibid.
Senatus Populusque Romanus. ibid.
S. Sepulchrum. ibid.
B. Seraphinus de Asculo. ibid.
Servi B. M. V. pag. 444.
Setina Ecclesia. ibid.
Societas Jesu. ibid.
Spolia Cameræ Apostolicæ. ibid.
S. Stanislaus Kostka. ibid.
S. Stephanus Abbas. ibid.
Suffragia pro Defunctis. ibid.

T.

Terracinensis Ecclesia. pag. 444.
Terra Sancta. ibid.
Tertiarii Carmelitarum. ibid.
Tertiarii S. Francisci. ibid.
Tertiarii Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. ibid.
Tertius Ordo Poenitentium S. Dominici. ibid.
Theatini. ibid.

V.

Velligalia. pag. 444.
Vetralla. ibid.
Via Crucis. ibid.
Vicarius Urbis. ibid.
S. Vincentius Ferrerius. ibid.
Visitatio Apostolica. ibid.
Viterbium. ibid.
Ultrajectinus Archiepiscopus. ibid.
Unio Ecclesiarum. ibid.
Universitas Studii Generalis. ibid.
Votantes Signaturæ Justitiæ. ibid.
Votorum Dispensatio. ibid.
Urbinaten. Civitas. ibid.

Finis Tomi Decimi - Tertii.

MAGNUM
BULLARIUM
ROMANUM.
TOM. XIII. XIV.

1721
1734

Th
475a